REPERTORIUM,

ſeu Index Generalis

RERUM AC VERBORUM

IN COMMENTARIOS

PROSPERI FAGNANI

SUPER QUINQUE LIBROS

DECRETALIUM,

Alphabetica ſerie digeſtus, & juxta materiarum varietatem ſubdiſtinctus.

VENETIIS, MDCCXXIX.

Ex Typographia Balleoniana.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

RUBRICÆ ET CAPITULA QUINQUE LIBRORUM DECRETALIUM,

Ad majorem commoditatem in hunc ordinem diſpoſita.

de *Accuſationibus, Inquiſitionibus, & Denunciationibus.* Lib. V. pag. 5

Cap. Omnipotens. pag. 5
Qualiter, & quando il ſecondo. 13
Si conſtiterit. 8
Sicut olim. 22

de *Adulteriis, & Stupro.* Lib. V. 147

Pervenit. 147

de *Ætate, qualitate, & ordine præficiendorum.* Lib. I. 386

Accepimus. 430
Cùm contingat. 415
Cùm ſit ars. 434
Eam te. 402
Indecorum. 397
Præterea. 409
Quæris. 410
Ut Abbates. 386

de *Appellationibus, Recuſationibus, & Relationibus.* Lib. II. 189

Ad noſtram. 189
Conſtitutis, il ſecondo. 198
Cùm cauſam. 204
De Priore. 195
Paſtoralis. 201
Super eo. 190

de *Apoſtatis, & reiterantibus Baptiſma.* Lib. V. 117

Conſultationi. 117

de *Arbitris.* Lib. I. 689

Contingit. 698
Cùm tempore. 694
Ex parte. 701
Non ſine. 689

de *Auctoritate, & uſu Pallii.* Lib. I. 325

Quia nos. 325

de *Baptiſmo, & ejus effectu.* Lib. III. 589

Majores. 592
Si quis puerum

de *Bigamis non ordinandis.* Lib. I. 496

Nuper à nobis. 502
Super eo. 496

de *Capellis Monachorum, & aliorum Religioſorum.* Lib. III. 500

Ex parte. 504
In Eccleſiis. 500

de *Cauſa poſſeſſionis, & proprietatis* Lib. II. 108

Cùm Eccleſia. 108

de *Celebratione Miſſarum, & Sacramento Euchariſtiæ, & Divinis Officiis.* Lib. III. 572

Cùm Creatura. 584
Cùm Marthæ, §. Quæſiviſti. 580
Dolentes. 580
Presbyter. 572
Quidam. 576

de *Cenſibus, Exactionibus, & Procurationibus.* Lib. III. 538

Auctoritate. 553
Auctoritate, *ſcilicet, Diſceptatio de Grangiis.* 556
Cùm venerabilis. 544
Licèt. 538
Olim. 542
Procurationes, 546
Venerabili. 550

de *Clandeſtina deſponſatione.* Lib. IV. 31

Cùm inhibitio. 859 37
Quòd nobis. 31
Si quis. 31

Digitized by Google

de Clericis conjugatis. Lib. III. 25

Joannes. 25

de Clericis non reſidentibus in Eccleſia, vel præbenda. Lib. III. 26

Ad audientiam. 59
Clericos. 63
Conquerente. 34
Cùm ad hoc. 62
De cætero, 36
Ex geſtis. 26
Ex parte, 40
Ex tuæ. 53
Qualiter. 48
Quia nonnulli, 28
Relatum. 30
Tuæ. 67

de Clericis pugnantibus in duello. Lib. V. 142

Henricus, 142

de Clerico ægrotante, vel debilitato. Lib. III. 154

Conſultationibus. 163
Cùm percuſſio. 154
De Rectoribus. 156
Ex parte. 161

de Clerico excommunicato, depoſito, vel interdicto miniſtrante. Lib. V. 191

Illud, 194
Poſtulaſti, 194
Si quis Presbyter, 191

de Clerico per ſaltum promoto. Lib. V. 197

Tuæ litteræ. 197

de Cognatione ſpirituali, Lib. IV. 57

Ex litteris, 65
Si vir, 61
Super eo, 62
Veniens, 62
Utrùm autem, 57

de Cohabitatione Clericorum, & mulierum. Lib. III. 8

Quæſitum, 21
Veſtra, 8

de Colluſione detegenda. Lib. V. 190

Audivimus. 190

de Conceſſione præbendæ, & Eccleſiæ non vacantis. Lib. III. 184

Litteras. 194
Nulla. 184
Poſtulaſtis. 200
Quia diverſitatem, 191

de Conditionibus appoſitis in deſponſatione, vel in aliis contractibus. Lib. IV. 39

Quicumque, 39
Si conditiones, 41
Super eo, 40

de Confirmatione utili, vel inutili. Lib. II. 206

Si quis, 206

de Conjugio ſervorum. Lib. IV. 56

Ad noſtram. 56

de Conſanguinitate & affinitate. Lib. IV. 67

Non debet. 70
Quia circa. 69
Quod dilectio. 67
Quod ſuper. 68
Vir qui. 72

de Conſecratione Eccleſiæ, vel Altaris. Lib. III. 568

Aqua. 568

de Conſtitutionibus, Lib. I. 13

Canonum ſtatuta. 13
Cùm acceſſiſſent. 106
Cum M. 110
Cùm omnes. 91
Eccleſia S. Mariæ, 118
Ex parte, 124
Ne innitaris. 24
Quæ in Eccleſiarum, 96
Quoniam. 128

de Conſuetudine, Lib. I. 191

Conſuetudines. 191

Cùm dilectus. 202
Cùm venerabilis, 201
Quanto. 197

de Converſione Conjugatorum. Lib. III. 428

Conjugatus. 441
Cùm ſis. 433
Ex parte. 449
Ex publico. 444
Prætereà. 428
Verùm. 431

de Crimine Falſi. Lib. V. 167

Ad falſariorum. 183
Ex conſcientia. 188
Falſidicus, 167
Licet. 180
Super eo, 178

de Decimis, Primitiis, & Oblationibus. Lib. III. 312

Cùm contingat. 315
Cùm in tua. 321
In aliquibus. 321
Nuper. 323
Quoniam, 312

de Deſponſatione impuberum. Lib. IV. 22

De illis. 26
Tua. 22
Ubi non eſt, 24

de Divortiis. Lib. IV. 95

Ex litteris, 95

de Donationibus. Lib. III. 243

Prudentes, 243

de Eccleſiis ædificandis vel reparandis. Lib. III. 621

Ad audientiam, il primo. 621

de Electione & Electi poteſtate. Lib. I. 216

Cauſam, 258
Cùm ad noſtram. 283
Cùm cauſam. 275
Cùm Eccleſia Vulterana. 278
Cùm in cunctis. 240

Cum

Cùm in cunctis, §. inferiora. 255
Cùm in magiſtrum. 300
Cùm terra. 265
Dudum, il ſecondo. 267
Licèt de vitanda. 230
Maſſana. 303
Nihil. 297
Noſti. 262
Nullus. 216
Publicato. 207
Qualiter. 266
Querelam. 271
Quia propter. 286
Quia propter, §. illud autem. 292
Quiſquis. 293
Significaſti. 221

de *Exceſſibus Prælatorum, & ſubditorum*. Lib. V. 205

Accedentibus. 214
Ex litteris. 213
Nimis iniqua. 218
Nimis prava. 219
Sicut unire. 205

de *Feriis*. Lib. II. 88

Capellanus. 88
Conqueſtus. 90

de *Feudis*. Lib. III. 223

Ex parte. 231
Inſinuatione. 228

de *Fide inſtrumentorum*. Lib. II. 161

G. Perpetuus. 161

de *Filiis Presbyterorum ordinandis vel non*. Lib. I. 460

Ad abolendam. 474
Ad extirpandas. 469
Conſtitutus. 481
Ex tranſmiſſa. 466
Nimis. 474
Veniens. 464
Ut filii. 460

de *Foro competenti*. Lib. II. 34

Cùm contingat. 68
Ex parte. 73
Licèt. 62
Nullus. 42
Propoſuiſti. 78
Si Clericus. 51

Significaſti. 75
Si quis. 34
Verùm. 59

de *Furtis*. Lib. V. 153

Ex litteris. 153

de *Hæreticis*. Lib. V. 88

Abſolutos. 98
Ad abolendam. 88
Cùm Chriſtus. 88
Vergentis. 94

de *His quæ fiunt à majori parte Capituli*. Lib. III. 220

Cùm in cunctis. 220

de *His quæ fiunt à Prælatis ſine conſenſu Capituli*. Lib. III. 210

Cùm Apoſtolica. 210
Et ſi membra. 217
Paſtoralis. 211

de *His quæ vi, metuſve cauſa fiunt*. Lib. I. 674

Perlatum. 674
Sacris. 682

de *Homicidio voluntario, vel caſuali*. Lib. V. 119

Ad audientiam. 130
De cætero. 127
Interfeciſti. 120
Petitio. 138
Quidam. 140
Sicut dignum. 123
Significaſti, il ſecondo. 136
Si quis. 119
Suſcepimus. 124
Tua nos. 137

de *Immunitate Eccleſiarum, Cæmeterii, & rerum ad eas pertinentium*. Lib. III. 628

Eccleſiæ. 645
Immunitatem. 648
Inter alia. 636
Non minus. 630
Pervenit. 628

de *In integrum reſtitutione*. Lib. I. 685

Requiſivit. 685

de *Inſtitutionibus*. Lib. III. 170

Cùm veniſſent. 180
Ex frequentibus. 180
Non amplius. 170

de *Iudæis, & Saracenis, & eorum ſervis*. Lib. V. 87

Poſtulaſti. 87

de *Iudiciis*. Lib. II. 5

Cæterùm. 5
Cùm non ab homine. 8
Cùm veniſſent. 17
Decernimus. 5
Venerabilis. 30

de *Iureiurando*. Lib. II. 164

Ego N. 164
Veniens. 172

de *Iurepatronatus*. Lib. III. 508

Conſultationibus. 520
Cùm autem. 522
Cùm propter. 528
Ex litteris. 515
Nobis. 525
Perlatum. 508
Poſtulaſti. 536
Quoniam. 510

de *Litis conteſtatione*. Lib. II. 81

Olim. 81

de *Locato, & conducto*. Lib. III. 226

Potuit. 226

de *Magiſtris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi*. Lib. V. 79

Quia nonnullis. 81
Quoniam. 79
Super ſpecula. 84

de *Majoritate, & Obedientia*. Lib. I. 606

Cùm certum. 606

Cùm

Cùm in Eccleſiis. 614
Cùm olim. 623
His quæ. 616
Quod ſuper his. 610

de Maledicis. Lib. V. 191
Innotuit. 191

de Matrimonio contracto contra interdictum Eccleſiæ. Lib. IV. 75
Litteræ quas. 75

Ne Clerici vel Monachi ſecularibus negotiis ſe immiſceant. Lib. III. 651
Multa. 651
Non magnoperè. 659
Relatum. 663
Secundùm. 661
Sententiam. 681
Sicut te. 676
Super ſpecula. 681

Ne Prælati vices ſuas, vel Eccleſias ſub annuo cenſu concedant. Lib. V. 67
Prætereà. 67
Quoniam. 77

Ne Sede vacante aliquid innovetur. Lib. III. 203
Illa. 206
Novit. 203

de Novi operis nuntiatione. Lib. V. 228
Cùm ex injuncto. 228

de Obligatis ad ratiocinia ordinandis vel non. Lib. I. 483
Magnus. 483

de Obſervatione Ieiuniorum. Lib. III. 611
Conſilium. 611
Explicati. 617

de Officio Archidiaconi. Lib. I. 508
Ad hæc. 508

Dilecto. 516
Significaſti. 512

de Officio Archipresbyteri. Lib. I. 517
Ut Archipresbyter. 517

de Officio Cuſtodis. Lib. I. 517
Cuſtos Eccleſiæ. 517

de Officio Vicarii. Lib. I. 518
Ex parte. 518

de Officio & poteſtate Iudicis delegati. Lib. I. 521
Cùm in jure. 532
Ex parte, il primo. 527
Quoniam. 529
Sanè, il ſecondo. 521
Significantibus. 536

de Officio Legati. Lib. I. 543
Studuiſti. 543

de Officio Iudicis ordinarii. Lib. I. 549
Conquerente. 585
Cùm ab Eccleſiarum. 555
Cùm Vos. 559
Dilectus. 595
Grave. 597
Inter cætera. 581
Irrefragabili. 572
Irrefragabili, §. Exceſſus. 573
Irrefragabili, §. Cæterùm. 578
Pernicioſam. 549
Quanto. 564
Ut juxta. 591

de Ordinatis ab Epiſcopo, qui renuntiavit Epiſcopatui. Lib. I. 375
Requiſivit. 375

de Ordine cognitionum. Lib. II. 98
Intelleximus. 98
Tuam. 101

de Pactis. Lib. I. 638
Accepimus. 660
Antigonus. 638
Cùm pridem. 644

de Parochiis & alienis Parochianis. Lib. III. 302
Nullus. 303
Si Epiſcopus. 302
Significavit. 308

de Peculio Clericorum. Lib. III. 245
Si quis ſanè. 245

de Pœnis. Lib. V. 281
Licèt. 285
Presbyteri. 281
Tuæ. 288

de Pœnitentiis & remiſſionibus. Lib. V. 288
Cùm ex eo. 317
Manifeſta. 282
Ne pro dilatione. 320
Officii. 303
Omnis. 307
Quæſitum. 300
Qui Presbyterum. 290

de Poſtulando. Lib. I. 669
Clerici. 669
Cùm Sacerdotis. 672

de Poſtulatione Prælatorum. Lib. I. 209
Bonæ memoriæ. 209
Et ſi unanimiter. 215

de Præbendis & dignitatibus. Lib. III. 67
Ad hæc. 84
Cùm jamdudum. 95
Cùm ſecundùm. 89
De multa. 116
Dilecto. 111
Dilectus, il primo. 102
Dilectus, il ſecondo. 113
Epiſcopus. 69
Expoſuiſti. 144
Extirpandæ. 124
Extirpandæ, §. Qui verò. 125
Grave. 122
Licèt. 131
Niſi eſſent. 105
Non liceat. 67
Prætereà. 88
Quia intantum. 75
Referente. 78
Significatum. 80
Super inordinata. 149

de *Presbytero non baptizato*. Lib. III. 601
Veniens. 601

de *Præſcriptionibus*. Lib. II. 174
Auditis. 174
Cùm olim. 177

de *Privilegiis, & exceſſibus Privilegiatorum*. Lib. V. 234
Cùm Capella. 253
Cùm & plantare. 239
Cùm olim, il primo, 252
Cùm olim, il ſecondo, 250
Epiſcopalia. 234
Ex parte, il ſecondo. 258
Ex parte, il terzo. 277
In his. 277
Patentibus. 241
Quanto. 274
Quod nonnullis. 271
Quoniam. 266
Tuarum. 243
Ut privilegia. 267

de *Probationibus*. Lib. II. 124
Ex epiſtolæ. 124
In præſentia. 131
Per tuas. 142
Poſt ceſſionem 129
Sicut. 127

Qui Clerici vel voventes Matrimonium contrahere poſſunt. Lib. IV. 44
Conſuluit. 44
Inſinuante. 49

Qui filii ſint legitimi. Lib. IV. 78
Lator. 78
Per tuas. 94

de *Rebus Eccleſiæ non alienandis*. Lib. III. 222
Ad noſtram. 226
Nulli. 222

de *Regularibus & tranſeuntibus ad Religionem*. Lib. III. 327
Ad Apoſtolicam. 380
Ad noſtram. 349
Conſulti. 396
Cùm ſimus. 378
Cùm virum. 365
Ex parte. 404
Licet. 390
Ne religioſi. 413
Non eſt vobis. 346
Nullus. 327
Porrectum. 371
Sanè. 353
Sicut nobis. 386
Significatum. 358
Si quis. 332
Statuimus. 407
Vidua. 346
Ut Clerici. 341

de *Religioſis Domibus ut Epiſcopo ſint ſubjectæ*. Lib. III. 484
Ad hæc. 487
Conſtitutus. 496
Cùm dilectus. 496
De Xenodochiis. 484
Inter quatuor. 494

de *Reliquiis, & Veneratione Sanctorum*. Lib. III. 602
Audivimus. 602
Cùm ex eo. 608

de *Renunciatione*. Lib. I. 327
Admonet. 329
Ad ſupplicationem. 332
Dilecti. 345
Ex tranſmiſſa. 327
Niſi cùm pridem. 334
Poſt tranſlationem. 343

de *Reſcriptis*. Lib. I. 140
Ad audientiam, il primo. 154
Ad audientiam, il ſecondo. 172
Cauſam quæ. 155
Cæterùm. 140
Dilectus, il primo. 187
Eam te. 151
Edoceri. 186
Inter cæteras. 146
Nonnulli. 165
Super litteris. 157

de *Reſtitutione ſpoliatorum*. Lib. II. 112
Conquerente. 112
Gravis. 12
Litteras. 123

de *Sacramentis non iterandis*. Lib. I. 454
Presbyter. 454

de *Sacra Unctione*. Lib. I. 440
Cùm veniſſet. 440
Cùm veniſſet, §. Per frontis. 453

de *Schiſmaticis, & ordinatis ab eis*. Lib. V. 100
Quod à prædeceſſore. 100

de *Secundis Nuptiis*. Lib. IV. 98
Vir qui. 98

de *Sententia & re judicata*. Lib. II. 181
Cùm inter vos. 186
Cùm olim. 183
Non potes. 181

de *Sententia Excommunicationis*. Lib. V. 327
A nobis, il primo. 329
A nobis, il ſecondo. 349
Contingit, il ſecondo. 367
Cùm illorum. 347
Cùm non ab homine. 327
Cùm pro cauſa. 337
Cùm voluntate. 376
In audientia. 336
Inquiſitioni. 367
Nuper. 343
Perpendimus. 334
Per tuas. 351
Pervenit. 327
Reſponſo. 357
Sacro. 370
Si aliquando. 355
Ut famæ. 350

de *Sepulturis*. Lib. III. 289
Fraternitatem. 289

de *Simonia, & ne aliquid pro ſpiritualibus exigatur, vel promittatur*. Lib. V. 29
Accuſatum. 34
Ex diligenti. 36
In ordinando. 29
Licèt Heli. 47
Mandato. 60

No-

Nobis. 37
Pet tuas, il primo. 51
Quotiens. 35
Tua nos. 56

de *Solutionibus*. Lib. III. 234

Ad hoc. 234
Odoardus. 237

de *Sponſa duorum*. Lib. IV. 38

Licèt. 38

de *Sponſalibus & Matrimoniis*. Lib. IV. 5

Ad audientiam. 6
Conſultationi. 18
de Francia. 5
Ex litteris, il ſecondo. 9
Is qui fidem. 19
Juvenis. 5
Non eſt vobis. 10
Si inter virum. 20
Sponſam. 9
Tuæ fraternitati. 14

de *Statu Monachorum, & Canonicorum Regularium*. Lib. III. 453

Cùm ad Monaſterium. 474
In ſingulis. 481
Monachi. 453
Quòd Dei timorem. 470
Recolentes. 464

de *Succeſſionibus ab inteſtato*. Lib. III. 287

Cùm dilectus. 287

de *Summa Trinitate, & Fide Catholica*. Lib. I. 1

Damnamus. 9
Firmiter. 1

de *Supplenda negligentia Prælatorum*. Lib. I. 349

Statuimus. 349

de *Temporibus ordinationum, & qualitate ordinandorum*. Lib. I. 355

Ad aures. 361
De eo. 355
Dilectus. 371
Ex parte. 366
Ex tenore. 358
Litteras. 366
Nec Epiſcopi. 365
Si Archiepiſcopus. 364
Vel non eſt compos. 367

de *Teſtamentis & ultimis voluntatibus*. Lib. III. 253

Cùm eſſes. 265
Joannes. 285
Nos quidem. 258
Quia ingredientibus. 253
Relatum. 278
Tua nobis. 280

de *Teſtibus, & atteſtationibus*. Lib. II. 145

Conſtitutis, il primo. 152
In nomine Domini. 145
Intimavit. 149

Licet univerſis. 150
Non debet. 158
Præſentata. 153
Venerabili. 154

de *Teſtibus cogendis, vel non*. Lib. II. 158

Pervenit, il primo. 158

de *Tranſactionibus*. Lib. I. 666

Veniens. 666

de *Tranſlatione Epiſcopi*. Lib. I. 314

Cùm ex illo. 314
Quanto. 316

de *Treuga, & Pace*. Lib. I. 630

Innovamus. 637
Treugas. 630

de *Verborum ſignificatione*. Lib. V. 385

Novimus. 385
Olim. 379

de *Vita, & honeſtate Clericorum*. Lib. III. 5

A crapula. 5

de *Voto, & Voti redemptione*. Lib. III. 452

Litteraturam. 452
Quod ſuper his. 452

de *Uſuris*. Lib. V. 153

Conſuluit. 158
In civitate. 153
Naviganti. 150

FINIS.

IN-

INDEX RERUM, ET VERBORUM.

Numeri marginales indicant Librum.

A

2 A Præpoſitio deſignat principium temporis, & terminum à quo, in cap Ego N. n.38. de jurejur. 168

3 Et ex ſui natura eſt excluſiva, præſertim conjunctn tempori, in c. Super inordinata, num.29. de præben. 152

4 A dictio denotat cauſam efficientem, in c. Cùm olim, il ſecondo, n.15. de Privil. 258

ARBAS Ioachimus, vide *Ioachimus Abbas*.

2 Abbas Panormitanus, & Ludovicus Romanus habiti in Concilio Baſileenſi tanquam duo orbis ſydera, in c. Significaſti, n. 45. de elect. 217

2 Iidem hoſtes acerrimi Pontificiæ dignitatis, ibid. n 49. & 56. 217

3 Abbas Archiepiſcopus Panormitanus in ſchiſmate Baſileenſi creatus fuit Cardinalis à Felice Antipapa, ibid. n 56. 218

5 Introducentibus in Concilium multitudinem Presbyterorum ob defectum Epiſcoporum liberè contradixit, ibid. n 57. 228

3 Abbas Siculus ab aliquibus incantè allegatur ſuper capitibus hujus tituli, in c. Ex tranſmiſſa, n 6 de filiis Presbyter. 487

5 Abbatis Panormitani, & aliorum error circa præſidentiam Papæ in Concilio Africano, in cap. Antigonus, num. 5. & 65. de Pact. 639

5 Abbas Panormitanus authoritatis Concilii contra Papam acerrimus propugnator, in c. Majores, num. 3. de Baptiſmo. 596

Abbas quoad communia.

5 Abbates ex conſuetudine alicubi dicuntur Rectores Eccleſiarum ſæcularium, in c. Ex tranſmiſſa, n 5 de Renunc. 318

5 Et alibi reperiuntur Abbates ſæculares, ibid n. 3. 318

3 Et multis in locis conſules, & rectores artium Abbates appellantur, ibid. n.4. 318

3 Sed Abbas propriè eſt caput monaſterii Monachorum, ibidem num. 5. 318

5 Abbas venit appellatione Monachorum in materia indifferenti, in c. Mandato, n 1. & 4 de Simonia. 81

5 Abbas in cauſa Monaſterii convenitur per reſcriptum in quo nulla fit mentio de conventu, nec propriè appellari poteſt, niſi Abbatis, & Conventus bona eſſent diſtincta omninò, in c. Edoceri, num. 2. de reſcript. 180

Abbas quoad curam animarum.

9 Abbas Monaſterii cui animarum cura perſonarum ſæcularium incumbit, ob non promotionem infra annum non incidit in pœnam c. Licet Canon. de Elect. lib 6. in cap. In Eccleſiis, n.8. de Capell. Monach. 505

3 Abbas Monaſterii curati an habeat ſaltem curam habitualem, ibid. num 11. 502

5 Abbas curam habet ſaltem fori Pœnitentialis reſpectu Monachorum ſuorum, in c. Cùm in cunctis, n 148 de elect. 254

Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum*, *Prælatus*.

Abbas quoad degradationem.

3 Abbates non debent intereſſe examini, vel proceſſui degradationis, ſed tantum actuali degradationi aſſiſtere ut aſſeſſores, in c. Aqua, n. 35 de conſecr. Eccl. vel Altar. 375

Vide in ver. *Degradatio*.

Abbas quoad dignitatem, officium, & poteſtatem.

3 Abbates Titulares in Synodis, & aliis functionibus præcedunt Commendatariis, in cap. In Eccleſiis, num 22. de Capell. Monach. 505

2 Abbas ante benedictionem poteſt exercere ea, quæ ſunt officii, in c. Quanto, num. 24. de Conſuetud. 299

5 Abbates habent dignitatem excellentiæ, & primam poſt Epiſcopalem, in c. Accedentibus, n 18. de exceſſ. Prælat. 216

5 Ac ſi proprium territorium habeant cum juriſdictione quaſi Epiſcopali excluſis Epiſcopis, veniunt appellatione Diœceſani, ibidem num 29. 216

2 Abbas an debeat prius benedici, an in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, n. 4. de ætat. & qualit. 387

2 Abbas de jure antiquo eſſe poterat etiam in minoribus Ordinibus conſtitutus, quinimò, & laicus, ibid n.8 388

3 Abbates, Decani, Præpoſiti, Archidiaconi, & Archipresbyteri ſunt Prælati, ibid. n 14 388

2 Abbates Titulares, vel habentes uſum Mitræ, in Synodis provincialibus præcedunt Commendatariis, ibid. n 17 389

3 In Concilio Tridentino ſedebant immediatè poſt Epiſcopos, ibid. num 18. 389

2 Abbas Claravallenſis ſedit inter Abbates primus, ibid. 380

3 Abbates Vallis Umbroſæ tenentur reſidere in loco Abbatiæ, vel Prioratus, licèt ibi non poſſit Collegium Monachorum ſuſtentari, in c. Licèt, num.66. de Præb. 137

3 Abbas ſemel benedictus non poteſt iterum benedici, in c. Presbyter, num 5. de ſacr. non iteran. 455

1 Abbas propter contumaciam Epiſcopi in benedicendo recipit poteſtatem alios benedicendi, perinde ac ſi eſſet benedictus, in cap Statuimus, n.1. de ſuppl neglig Prælat. 350

2 Abbas ante benedictionem non conſequitur poteſtatem ſpiritualem, id eſt facultatem benedicendi Monachos, & minores Ordines conferendi, ibid. num 1. 350

3 Benedictio Abbatis, & conſecratio Epiſcopi in quibus differant, ibid num 3 350

5 Abbates, & alii inferiores Prælati in quo actu juriſdictionem accipiant, ibid. num 22. 352

1 Abbas eligi non poteſt non profeſſus, in c. Cùm magiſtrum, n. 2. de elect. 301

3 Abbas ſolus non poteſt quemquam recipere ad habitum, & profeſſionem, ſed cum majori parte Conventus, in c. Ad Apoſtolicam, num 16. de Regular. 382

3 Abbas poteſt Monachi receptionem demandare alteri etiam laico, ibid. n 18. 383

3 Abbas diſpenſare non poteſt, ut Monachus vivat diſſolutè, in cap. ſicut nobis, n. 5. de Regular. 387

3 Abbas tacitè profeſſus, quamvis amoveri poſſit ab Abbatia, tamen cogendus eſt expreſſam profeſſionem emittere, in c. Quia ingredientibus, n.21 de Teſtam 256

2 Abbas an habeat juriſdictionem de jure communi, quæ prorogari poſſit etiam per Clericos ſæculares, in c Significaſti, n.1. & ſeq. uſque ad n.11 de for compet. 75

5 Abbas monaſterium ſuum alteri ſubjicere, vel unire non poteſt ſine authoritate Diœceſani, etiam de Metropolitani conſenſu, in c. Sicut unita, n 1. de exceſſ Prælat 206

3 Abbas propter ſenium, aut nimiam ægritudinem non debet ab officio removeri, ſed dandus eſt illi coadjutor, in c. Conſultationibus, n.4. & 71. de Cler. ægrot. 164

5 Abbatiali ſede vacante, Epiſcopus de jure ſuccedit in facultate dandi licentiam Monacho acceptandi executionem teſtamenti, in c. His quæ, n 41 de major & obed. 620

5 Abbas agere poteſt pro Eccleſiis, ſeu Capellis ſuo monaſterio ſubjectis, ne indebitis graventur oneribus, in c. Conquerente, n.4. de offic. Ordinar. 586

5 Sed ſi illarum Rectores agere voluerint, erunt præponendi, ibid num.5. 586

5 Abbas eſt nomen potius ſolicitudinis, quàm honoris, in c Quia propter, n.10. de elect. 188

5 Dicitur tamen Paſtor, & per ejus obitum Eccleſia remanet viduata, ibid. n.11. 288

5 Abbas, & Conventus unum corpus conſtituunt, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, n 14 de elect. 282

5 Abbas poteſt compromittere in ipſum Capitulum, in cap. Licèt de vitanda, n 70 de elect. 337

5 Abbas, vel Abbatiſſa poſſunt eſſe in judicio ſine conſenſu Monachorum, vel Monialium, in c. Perlatum, n. 2. de iis quæ vi met. cauſ. 675

3 Abbas poteſt ſuper regula diſpenſare quantum ad eſum carnium, & in aliis caſibus hic expreſſis, in c. Cùm ad Monaſterium, n.18. de ſtat. Monachos. 477

3 Sed contrà, ibid. n.19. 477

2 Abbas poteſt abſolvere Novitium ab excommunicatione Canonis, Si quis ſuadente, niſi Clericum percuſſerit ante ingreſſum Religionis, in c. Cùm inter vos, n.18 de ſent. & re judicat. 188

5 Abbas poteſt abſolvere Monachos ſuos ab excommunicatione ob violentam manuum injectionem, dummodò exceſſus non ſit enormis, in c. Cùm illorum, n 11. de ſent excomm. 149

5 Sive in excommunicationem inciderint poſt ingreſſum Religionis, ſive ante, ibid. n.12. 149

5 Sed ab aliis excommunicationibus eos tantum, qui inciderunt poſt ingreſſum, ibid. n.13. 149

Abbas exemptus, vel nullius diœceſis.

2 Abbates, qui in Parochos, & Parochianos, quaſi Epiſcopalem habent juriſdictionem privativè ad Epiſcopos, an poſſint ſuis ſubditis ſæcularibus litteras dimiſſorias ad Ordines concedere, in c. Significaſti, n.12. & ſeq. uſque in fin. de offic Archid. 514

5 Abbates, & Monachi an, & quando ſint conveniendi coram Epiſcopo ex Concilio provinciali Gneſnenſi à Sede Apoſtolica confirmato, in c. Quod ſuper his, n.16 de major. & obed. 615

5 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi poteſt minores Ordines conferre, & dimiſſorias concedere tam ſuis ſubditis Regularibus, quàm ſæcularibus, in quos habet ordinariam juriſdictionem, in c Significaſti, n 13. de Offic. Archid 514

5 Abbatibus etiam nullius, & utramque juriſdictionem habentibus, ſive intra, ſive extra fines diœceſis, non licet ſuis ſubditis Regularibus Tonſuram, & minores Ordines conferre, nec dimiſſorias dare, ſed commendatitias tantum, ibid n.24 & 34. 415

5 Abbas Caſſinenſis à Sixto V. & Cavenſis à Paulo V. jus habent dimiſſorias concedendi, ibid n 25. 515

2 Abbates, & Commendatarii Farfen. S. Laurentii in Campo, & Caſtri Durantis non poſſunt ſuis ſubditis ſæcularibus minores Ordines conferre, nec litteras dimiſſorias concedere, ibidem num.27. & 31. 515

1 Abbates habentes uſum Mitræ, & Baculi prohibentur à Concilio Trid. concedere dimiſſorias ſuis ſubditis ſæcularibus, ib n.28. 515

Digitized by Google

5 Abbates, & alii inferiores Prælati Indulgentias concedere non poſſunt, in cap. Accedentibus, num 7. & ſeq. uſque ad num. 19. de exceſſ. Prælat. 235
5 Abbates nullius diœceſis habentes Ordinariam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in clerum, & populum excluſis Epiſcopis, an poſſint cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, ibid. num. 30. & ſeq. uſque in fin. 216
5 Abbates ex Concilio Tridentino prohibentur cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, ibid. n. 37. 216
5 Declaratur, ibid. n. 48. & 50. 218
5 Abbates ſi proprium territorium habeant, cum juriſdictione quaſi Epiſcopali excluſis Epiſcopis, veniunt appellatione Diœceſani, ibid. n 20. 216
5 Abbatibus, & aliis inferioribus ſunt committendæ diſpenſationes matrimoniales, litteræ in forma Significavit, & alia hujuſmodi quoad eorum ſubditos, ſi modò ipſi juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & proprium territorium habeant, juriſdictionem pleno jure Epiſcopalem, & temporalem, ibid. n. 27. 217
5 Abbates in locis ſibi pleno jure ſubjectis quoad juriſdictionem ſunt ſimiles Epiſcopis, ibid. n 44. 218
5 Et valet argumentum de Abbatibus habentibus Epiſcopalem juriſdictionem ad Epiſcopos, ibid. n. 45. 218
2 Abbates multi referuntur habentes territorium, & juriſdictionem ordinariam excluſis Epiſcopis, in cap. Cum contingat, num 27. de for compet. 70
3 Abbati Caſtri Durantis an ſit committenda executio litterarum Apoſtolicarum, ibid n. 30. & ſeq. 72
3 Abbas ſi incipiat præſcribere jura Epiſcopalia contra Epiſcopum fit interruptio, ſi Epiſcopus ſaltem una vice iiſdem juribus utatur ante completam præſcriptionem, in c. Auditis, num 4. de præſcr. 275
3 Declaratur, ibid. n. 6. & ſeqq. 275
3 Abbas in Capellis præſcribere poteſt jura Epiſcopalia, ſed obtinet in his ſolis, quæ præſcripſit, in c. Cùm olim, num. 1. & 10. de præſcript. 278
3 Abbates allegantes utramque juriſdictionem onerantur duriori probatione, quàm allegantes ſtatum nullius diœceſis, ibid. num 52. 282
3 Abbates, Abbatiſſæ, & Præpoſiti monaſteria in titulum obtinentes, vel habentes adminiſtrationem Eccleſiarum, non tenentur reddere rationem Epiſcopo, in c. Ad hæc, n 48. de Relig domib. 498
3 Abbates benedicti an poſſint Tonſuram, & minores Ordines conferre ſæcularibus, in quos habent ordinariam juriſdictionem, non obſtante cap 10 ſeſſ. 23. Concilii Tridentini, in c. Nonnulli, n 20. uſque in finem, de reſcript. 187
3 Abbatum privilegium ordinandi ſæculares, in quos habent ordinariam juriſdictionem, an ſit inſertum in corpore Juris, ibidem num. 25. 168
3 Abbatis S. Facundi ſupplicatio pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis ſuis ſubditis, in c. Cùm veniſſet, §. Per frontis, n. 1. de ſacr Unct. 453
3 Abbati petenti confirmationem facultatis conferendi Chriſma an obſtet Concilium Tridentinum, anve expediat dictam confirmationem concedere, ibid. n. 9. 456
3 Abbas Caſſinenſis, qui ex privilegio poteſt omnia, quæ ad Epiſcopum ſpectant, præter quàm Chriſma conficere, & ſacros Ordines conferre, non poteſt adminiſtrare Sacramentum Confirmationis, ibid. n. 10. 454
3 Conceditur tamen ei à Sanctiſſimo hæc facultas de licentia Ordinarii, ibid. num 11. 454
5 Abbates exempti, & juriſdictionem ordinariam quaſi Epiſcopalem habentes non poſſunt unire beneficia ſimplicia Præbendis Canonicalibus, in vim c. 15 ſeſſ. 24. Concilii Tridentini, in cap. Sicut unire, n. 28. de exceſſ. Prælator 209
5 Abbatibus, & aliis inferioribus etiam exemptis, & juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus non licet præbendas ſupprimere, ex c. 15. ſeſſ. 24. in c. Ex parte, n. 18 de Conſtit. 128
2 Nec Capitulo, Sede vacante, ibid. n. 19. 126
Vide in verbo *Exemptus*, *Prælatus*.
6 Abbates, Priores, Præpoſiti, & Archipresbyteri nullius diœceſis, quibus litteræ Apoſtolicæ à Dataria, & Cancellaria diriguntur, qui ſint, in c. Cùm contingat, n. 42. de foro compet. 72
2 Abbates nullius diœceſis, de quibus in cap. 10. ſeſſ 23. propriè dicuntur, qui habent juriſdictionem ordinariam in Clerum, & populum privativè ad Epiſcopos, in cap. Significaſti, num. 27. de Offic. Archid. 514
3 Nullius diœceſis exiſtere, & habere proprium territorium ſeparatum a diœceſi Epiſcopi, idem important, ibid. n. 19. 515

Abbas quoad Ordines,

3 Abbas ſi ſit Presbyter, & benedictus, poteſt ordinem Clericalem conferre, in c. Cùm contingat, n. 1. de ætat. & qual. 417
6 Poteſt conferre Lectoratum, ibid. n. 2. 417
5 Et quid de aliis minoribus Ordinibus, ibid. n. 2. & ſeq. 417
3 Ut poſſit Tonſuram, & minores Ordines conferre, quæ requirantur, ibid. n. 4 417
5 Conferens Tonſuram, vel minores Ordines Monacho alterius Monaſterii, imprimit characterem, ſi ſit Presbyter, & benedictus, ibid. n 5. 417
3 Abbates Presbyteri, & benedicti de Epiſcopi conſenſu, vel cum ſpecialibus ejus dimiſſoriis, an poſſint Tonſuram, & minores Ordines conferre ſæcularibus eidem Epiſcopo ſubjectis, in c. Aqua. n. 8. & ſeq. uſque ad n. 20. de conſecr. Eccl. vel Altar. 569
3 Abbas Presbyter, & benedictus quoad non ſubditos caret poteſtate juriſdictionis, ſed non poteſtate ordinis; & ideò ordinando illos, imprimit characterem, ibid. n. 11 & ſeq. 569
3 Abbas invitatus poteſt Tonſuram, & minores Ordines conferre etiam ſubditis alterius monaſterii, ibid. n. 15. 570
3 Abbas, qui ſine Epiſcopi conſenſu contulit Tonſuram, & minores Ordines Regularibus alterius religionis dimiſſis a ſuis ſuperioribus, incidit in pœnam ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium & ſic ordinati ſunt ſuſpenſi ab executione ordinum, ib. n. 18. 570
3 Abbas non poteſt primam tonſuram, & minores Ordines conferre niſi ſit Presbyter, & benedictus, in c. Quanto, num 31. de conſuet. 172
3 Abbas non benedictus non poteſt minores Ordines conferre, niſi Epiſcopus tertiò requiſitus, eum benedicere recuſaverit, ibid. num 33 189
3 Abbas benedictus conferens minores Ordines ſæculari imprimit characterem, ſecus ſi non ſit benedictus, ibid. n 35. 197
3 Abbas non benedictus quamvis ex privilegio habeat uſum Pontificalium, non tamen poteſt Ordines conferre, ibid n. 29 199
3 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi poteſt minores Ordines conferre, & dimiſſorias concedere tam ſuis ſubditis Regularibus, quàm ſæcularibus, in quos habet ordinariam juriſdictionem, in c. Significaſti, n 13. de Offic Archid. 514
3 Abbas benedictus ordinando poſt Eccleſiæ prohibitionem, ſeu mandati revocationem, non imprimit characterem, in c. Requiſivit, n 38. de ordin. ab Epiſcopo 180
3 Abbas ſi ſit Presbyter & benedictus, poteſt Novitio ſui monaſterii primam Clericalem conferre Tonſuram, licèt conſultius ſit, ut obtineat, in c. Nonnulli, n. 16. de reſcript 168
3 Abbates non conſequuntur poteſtatem conferendi minores Ordines ex vi ſolemnis benedictionis, ſed ex conceſſione Eccleſiæ, & adminiculo habili ſacramenti, in c. Statuimus, n. 6. & 39. de ſupplen. neglig. Præl. 350
3 Abbas etiam benedictus ordinando contra prohibitionem Eccleſiæ, nihil confert, ibid. n. 9. 350
Declaretur, ibid. n 31 & ſeq. 351
3 Abbatum poteſtas conferendi minores Ordines poteſt ab Eccleſia ex toto auferri, ſed non pro parte, ſicut nec poteſt pro parte concedi, ibid. n. 10. 12 31. 46 & 52. 351
3 Abbas benedictus conferens Tonſuram, ac minores Ordines Regularibus, etiam ſibi non ſubditis, imprimit characterem, ibidem num 14 352
3 Tonſuratus ab Abbate non benedicto, vel non habente hanc facultatem ex privilegio, debet iterùm tonſurari, ibid. n 23. 352
3 Abbas non benedictus habens privilegium ante Concilium conferendi primam tonſuram, & minores Ordines, ita demùm ordinando characterem imprimit, ſi habeat ſubditos Regulares, aliàs ſecus, ibid. n. 24. & 31. 352
3 Abbates, & alii inferiores Prælati in quo actu accipiant poteſtatem Ordines conferendi, ibid n. 20. 352
5 Abbates, & alii inferiores Prælati, in quo actu juriſdictionem accipiant, ibid n 22 353
3 Abbates benedicti poteſtatem habent conferendi primam Tonſuram, & minores Ordines, ex conſtitutione Eccleſiæ, ibidem num. 29. 356
3 Abbatum juriſdictio quoad Ordinum collationem ad quas perſonas reſtringatur, ibid. n. 30. 352
6 Abbas non benedictus poteſt Lectoratum conferre, poſtquam Epiſcopus ter requiſitus eum benedicere recuſaverit, ibidem numer 31. 358
3 Abbas facultatem habens ex privilegio conferendi primam tonſuram, & minores Ordines, & faciendi ea, quæ poteſt Abbas benedictus, ordinando non ſubditos, characterem imprimit, ibid. num 39. 358
2 Abbas presbyter & benedictus an poſſit minores Ordines conferre in Dominicis, & Feſtis diebus, in cap. De eo, n. 2. de tempor. ordinat. 355
Vide in ver. *Tonſura*, in var. *Ordinum miniſter*.
3 Privilegium conferendi minores ordines conceſſum Abbatibus in ſeptima Synodo expenditur, in cap. Nonnulli, num. 24. de reſcript. 168
2 Abbas in Eccleſiis ſibi pleno jure ſubjectis poteſt primam Tonſuram conferre ſuis ſubditis etiam ſæcularibus, in cap. Cùm contingat ter vos, n. 3. de ſent. & re judic. 127
2 Secus poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 6. 127
2 Abbas an poſſit novitio ſui monaſterii primam tonſuram conferre, ibid. n. 7. & ſeqq. uſque in fin. 127

Abbas quoad renunciationem.

3 Abbas exemptus ſine licentia Papæ renunciare non poteſt, in c. Dilecti, n. 1. de renunc. 346
6 Quamvis ſe inſufficientem agnoſcat, ibid. n 2 346
2 Et ad arctiorem Religionem tranſilire velit, ibid. n 3. 346
3 Et quid ſi non ſit exemptus, ibid. n. 4. 346

Abbas quoad Synodum.

2 Abbates in diœceſi Epiſcopi exiſtentes tenentur accedere ad illius Synodum diœceſanam, ſi habeant populum, licèt ſint exempti, in cap Quod ſuper his, n. 1. de major. & obedien. 611
5 Abbates habentes uſum Mitræ, & Baculi, quorum Abbatiæ nec curam habentes, nec Conventum, non tenentur accedere ad Synodum Epiſcopi, ſi populum non habeant etiamſi exempti non ſint, ibid. n 6. 611
3 Declaratur, ibidem, 611
5 Abbas poteſt per Vicarium Synodo intereſſe, ſi per eum curam animarum exerceat, ibid. n. 7. 611
2 Abbates, & Monachi Parochialium Rectores, quorum exemptio confirmata fuit poſt Concilium Tridentinum, ad diœceſanam Synodum accedere non tenentur, ibid. n. 12. 611
5 Item nec Sacerdotes, qui in aliena diœceſi dumtaxat obtinent beneficium, & ibi morantur, ibid. n. 13. 612
Vide in verbo *Synodus Diœceſana*.
3 ABBATIA commendata nullius diœceſi non poteſt viſitari a proximiori Epiſcopo, in c. In Eccleſiis, n. 18. de Capell. Monach. 502
2 Abbatia, Decanatus, Præpoſitura, & Archipresbyteratus de jure requirunt ordinem Sacerdotalem, in c. Cùm in cunctis, n. 40. de elect. 246
5 Abbatia in Eccleſia Collegiata cui nulla imminet cura, nec pœnitentialis, nec juriſdictionalis, obtineri poteſt, in vigeſimo ſecundo anno abſoluto, ibid. n. 49. 247
2 Abbatia Caſtri Durantis an ſit nullius diœceſi, in c. Cùm contin-

tingat, n. 19. uſque in fin. de fol. compet. 72
3 Abbatia Caſtri Durantis hodie Urbanea eſt Epiſcopalis, ibidem num. 61. 72
5 Dum Regularis erat, non poterat viſitari ab Archiepiſcopo Urbinatenſi, in c. Nullus, n. 13. de Paroch. 305
3 Abbatia an, & qualis ſit dignitas, in c. Ut Abbates, n. 15. de ætat. & qualit. 388
3 Et an comprehendatur in c. Licet, de præbend. lib. 6. ibid. n. 26. 388
3 Abbatia S. Joannis in Venere eſt intra fines Theatinæ diœceſis, in c. Cùm olim, n. 17. de præſcr. & in c. Nullus, n. 25. de Paroch. 305
3 Abbatia de Balneo an ſit nullius diœceſis, vel exempta: & an Epiſcopus Burgi S. Sepulchri poſſit jure ordinario illam viſitare, in c. Cùm Dilectus, n. 29. uſque in fin. de relig. domib. 497
3 Status dictæ Abbatiæ conſideratur juxta tria tempora, ib. n. 32. 498
3 Abbatiæ in multis æquiparantur Epiſcopatibus, in c. Quia propter, n. 25. de elect. 288
Vide ſupra in verbo *Abbas quoad dignitatem*.
5 ABBATISSA, & Priorissa in qua ætate eligi poſſit, in c. Cùm in cunctis, n. 123. uſque ad n. 124. de elect. 252
3 Et in c. Cùm ſis, n. 30. & 74. de converſ. conjug. 436
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 124. 252
2 Abbatiſſa eligi non poteſt ex alio monaſterio, ſi in proprio ſit Monialis annorum quadraginta ætatis, & octo profeſſionis, ibidem num. 125. 252
3 Sin minus, liberum eſt Monialibus aliam eligere in proprio monaſterio, quæ ſit annorum triginta ætatis, quinque profeſſionis, nec tenentur quadragenariam eligere in alio monaſterio, ibidem num. 126. 252
4 Et quid ſi talis in proprio monaſterio non reperiatur, nec quadragenaria in alio ejuſdem ordinis, ibid. n. 127. 253
5 Abbatiſſa nullo caſu eligi poteſt, quæ trigeſimum annum non expleverit, ſed poſtulanda eſt a Sede Apoſtolica, ibid. n. 128. 252
2 Abbatiſſa eligi debet, quæ ſit cæteris magis idonea, ſi nulla ſit in monaſterio cum qualitatibus a Concilio requiſitis, & in provincia non ſit aliud monaſterium ejuſdem ordinis. ibid. n. 129. 252
5 Abbatiſſæ electioni an Epiſcopus intereſſe poſſit, in c. Cùm Capella, n. 10. de privil. 255
3 Abbatiſſa an poſſit novitias recipere ſine ſuorum Superiorum licentia, in cap. porrectum, n. 31. de regulas. 374
3 Abbatiſſa teſtari non poteſt, etiamſi numquam induiſſet habitum Monachalem, in c. Quia ingredientibus, n. 2. de teſtam. 254
3 ABBATISSATUS eſt actus, qui non convenit niſi profeſſis, ibidem num. 30. 256
3 Abbatiſſa negans ſe profeſſam, reddit ſe indignam Abbatiſſatu, & juſtè privari poteſt, ibid. n. 31. 256
3 Diſpoſitum in Abbatiſſa non habet locum in Abbata, in c. Cùm in cunctis, num. 122. de elect. 252
3 Abbatiſſa an habeat dignitatem, in c. Ad hæc, n. 18. de præb. 87
3 Abbatiſſa dignitatem habet, in c. Quia propter, n. 12. de elect. 288
2 Et eligi debet juxta hoc capitulum, ibid. n. 13. 288
2 Si habet monaſterium in titulum, aliàs ſecus, ibidem num. 16. & ſeqq. 92
6 Abbatiſſa, vel Priorissa exire debet clauſura ad homagium, & juramentum fidelitatis præſtandum pro feudo, quod monaſterium habet a domino temporali, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 72. de Conſtit. 102
2 Secus poſt Bullam S. Pii V. ibid. n. 73. 102
3 Monialis illegitima an poſſit eligi in Abbatiſſam, vel Priorissam abſque diſpenſatione Apoſtolica, in c. Ut filii, num. 25. de filiis Presbiter. 462
3 Et quid in Italia, ubi Abbatiſſæ ſunt trienales, ibid. n. 36. 463
5 Moniales illegitimæ non comprehenduntur in Conſtitutione Sixti V. contra illegitimos, ibid. n. 31. & 54. 463
5 Abbatiſſæ in Italia ex Conſtitutione Gregor. XIII. eligi non poſſunt niſi ad triennium, ibid. n. 36. 463
3 Abbatiſſa quæ non eſt perpetua, nec habet monaſterium in titulum, non dicitur habere dignitatem, ibid. n. 37. 463
7 Declaratur, ibid. n. 56. & 57. 464
3 Abbatiſſa habet dignitatem, ibid. n. 38. 463
3 Abbatiſſa non habet jus a defuncta, ſed a Canonica electione; & ideò in dignitate non habet ſucceſſionem hæreditariam, ſed ſucceſſionem ſimpliciter, ibid. n. 49. 463
2 Pœnitentiaria diſpenſat cum Monialibus in utroque foro, ut non obſtante defectu natalium poſſint eſſe Abbatiſſæ, ibid. n. 55. 464
5 Etiam temporales, ibid. n. 60. 464
3 Monialis illegitima in Abbatiſſam non eligitur, ſed poſtulatur, ibidem num. 52. 464
3 Diſpenſare tamen poſſunt Superiores Ordinum juxta eorum privilegia, ut illegitimæ poſſint eſſe Abbatiſſæ, ibid. n. 53. 464
3 Abbatiſſæ in Italia durante triennio removeri non poſſunt niſi ex juſta cauſa, & juris ordine ſervato, ibid. n. 58. 464
3 Curia Romana diſpenſat cum Monialibus, ut defectu natalium non obſtante poſſint eſſe Abbatiſſæ etiam temporales, ibidem num. 60. 464
3 ABDIÆ Babylonio, & ejus libro quæ fides ſit adhibenda, in c. Cùm ad Monaſterium, n. 77. de ſtatu Monach. 480
1 ABSCEDERE non dicitur, qui priùs non reſedit, in cap. Ex ore, n. 37. de Reſcript. 154
3 ABSENTES dicuntur Eccleſiam deſerere, in cap. Ex parte, n. 11. de Cleric. non reſid. 43
1 Abſentes pro ſervitio domini ſui, pro præſentibus ſunt habendi, in c. De cætero, n. 4. de Cler. non reſiden. 37
3 Abſentes pro ſervitio Epiſcopi quatenus Epiſcopus eſt, cenſentur abeſſe pro ſervitio Eccleſiæ, ibid. n. 12. 38
2 Abſentes vocati, aut non vocati in caſibus, in quibus non ſunt vocandi, tenentur ſtare deliberationi factæ a majori parte præſentium, in c. Cùm omnes, n. 42. de Conſtit. 95
3 Abſens per decennium præſumitur habuiſſe animum non revertendi, in c. Significavit, n. 51. de Paroch. 312
3 Abſens in ſtudio Theologiæ percipit fructus præbendæ, non autem diſtributiones quotidianas, in c. Licet, n. 1. de præb. 114
3 Studiorum cauſa abſentes lucrantur fructus præbendæ, amiſſis diſtributionibus quotidianis, ibid. n. 96. 119
3 Et quid ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, nu. 97. & *Fagnani Repertor.*

n. 124. & ſeqq. & n. 129. 119
3 Abſentium vocatio non pertinet ad ſubſtantiam electionis, ſed ad juſtitiam, in c. Quia propter, n. 38. de elect. 289
3 Declaratur, ibid. n. 40. 289
3 ABSENTIÆ cauſa quædam probabilis eſt, quædam neceſſaria, in c. De cætero, n. 16. de Cler. non reſiden. 38
3 Abſentia pro ſervitio Epiſcopi, & ſtudiorum cauſa, æquiparantur, ibid. n. 25. 38
3 Abſentiæ illicita beneficiato non permittitur etiam cum licentia, in c. Relatum, n. 32. de Cler. non reſiden. 33
3 Abſentia quæ cenſeatur remota, arbitraria eſt, ibid. n. 35. 33
3 Cauſa legitima abſentiæ fingit quem haberi pro reſidente, non autem pro divinis intereſſente, in c. Licet, n. 32. de Præbend. 114
2 Abſentia a loco cum obligatione alibi manendi, morti æquiparatur, in c. Præſentata, n. 13. de Teſtib. 154

Abſolvere, Abſolutio, Abſolutus.

3 ABSOLVERE poteſt inferior ab excommunicatione lata tam a Canone Papæ, quàm Epiſcopi, ſi illius conditor abſolutionem ſibi non reſervavit, in c. Canonum ſtatuta, n. 32. de Conſtit. 27
3 Abſolvere poteſt Epiſcopus ab excommunicatione lata ab Ordinario ſibi ſubjecto, ſi injuſta ſit, aliàs ſecus, in c. Cùm ab Eccleſiarum, n. 22. de offic. Ordin. 556
5 ABSOLUTIO a cenſuris in litteris Apoſtolicis proviſionum quid operetur, in c. Quod a prædeceſſore, n. 96. de ſchiſmat. 109
3 Abſolutio non eſt deneganda non valenti ſatisfacere ſine periculo, licèt delictum videatur habere effectum continuationis, in c. Officii, n. 2. de pœnit. & remiſſ. 303
3 Abſolvere poteſt Epiſcopus, quos de jure communi, vel ex Concilio Tridentino poſſit excommunicare, in c. Ad hæc n. 22. de relig. dom ib. 490
5 Abſolutio Sacramentalis eſt actus judicialis, qui in non ſubditum exerceri non poteſt, in c. Quod a prædeceſſore, n. 90. de Schiſ. 110
3 Abſolutio ab excommunicatione eſt favorabilis, diſpenſatio autem odioſa, in c. Dilectus, n. 12. de temp. ordinat. 373
5 Abſolvi poteſt foreńſis in Sacramento Pœnitentiæ ab Epiſcopo, in cujus diœceſi commoratur, ſed non diſpenſari, ib. n. 35. 375
2 Etiamſi materia ſit conjuncta, ex qua peccatum, & irregularitas incurratur, ibid. n. 36. 375
5 Abſolutus, diſpenſatus ab Epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, non eſt tutus in conſcientia, ibid. n. 37. 375
5 Abſolvere poteſt inferior ab omni excommunicatione lata a Canone, quoties conditor Canonis ſibi non reſervavit abſolutionem, c. Nuper, n. 26. & 29. de ſent. excomm. 345
5 Quod habet locum nedum in Canone Papæ, ſed etiam in ſtatuto Epiſcopi, vel Prælati, ibid. n. 36. 345
5 Abſolutio ab excommunicatione, in quam incidunt ingredientes ſepta monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius ſuperioris, an ſit Papæ reſervata ex Bulla Gregorii XIII. ibidem num. 19. & num. ſeqq. uſque ad n. 37. 343
3 Et quid ſi Epiſcopi ſint, vel Prælati Regulares, qui ingrediuntur ſui auctoritate officii, non ſervata forma ibi præſcripta, ibid. n. 37. & ſeqq. 347
3 Abſolutio ab excommunicatione, quam incurrunt laici collectantes Eccleſias, hodie eſt Papæ reſervata, in cap. Non minus, num. 37. de Immun. Eccleſ. 613
3 Abſolutio non fit ab excommunicatione injuſta, ſed relaxatio, in c. Odoardus, n. 3. de Solut. 238
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
3 Contrarium, ibid. n. 6. 238
3 Declaratur ſi injuſtitia ſit notoria, ibid. n. 9. 10. & 11. 239
3 Abſolutio ab excommunicatione injuſta datur ſine juramento, & cautione de parendo mandatis Eccleſiæ, & ſolutionis expenſarum, ibid. n. 8. 239
3 Abſolutio competit in dubio, relaxatio quando de injuſtitia evidenter conſtat, ibid. n. 9. & 11. 239
5 Abſolutio pœnitenti non eſt deneganda, in cap. Ad abolendam, num. 48. de Hæret. 32
5 Impœnitenti præſertim relapſo non eſt concedenda, ibid. n. 49. 32
5 Abſolutio impoenitenti non eſt concedenda cujuſvis periculi vitandi cauſa. ibid. n. 61. 93
Vide in ver. *Hæreticus*.
5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum Epiſcopum, in c. Pervenit, n. 21. de ſentent. excomm. 328
5 Declaratur, ibid. n. 25. 328
Vide in ver. *Epiſcopus quoad abſolutionem*.
5 ABSOLUTUS in foro pœnitentiali in vim Bullæ Cruciatæ, aut Jubilæi, non cenſetur abſolutus in foro exteriori, in c. Poſtulaſtis, nu. 14. & 32. de Cler. excomm. 196
9 Abſolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit pœnas fori exterioris, ibid. n. 25.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*, & in ver. *Excommunicationis effectus*.
5 Abſolvendi facultas in utroque foro ſatisfacta parte aliquando conſuevit concedi in Bulla Cruciatæ, vel Jubilæi, ibidem nu. 26. & 29. 197
5 Abſolutio in foro pœnitentiali probatur dicto Presbyteri atteſtantis ſe abſolviſſe, ibid. n. 28. 197
5 Abſolutio in foro externo ad effectum validitatis gratiæ probatur dicto ſolutionis Pœnitentiarii, ibid. n. 30. 197
5 Abſolutus a ſimonia occulta, ac diſpenſatus ab Epiſcopo in vim Concilii Trident. cap. 6. ſeſſ. 24. non cenſetur abſolutus, nec diſpenſatus ad beneficia obtinenda, ibid. n. 31. 197
5 Abſolutio ſacramentalis eſt actus judicialis, qui in non ſubditum exerceri non poteſt, in cap. Cùm, & plantare, num. 22. de Privileg. 240
3 ACCEPTIO perſonarum non debet eſſe apud Papam, in c. Ex parte, n. 65. de Cler. non reſiden. 46
2 Acceptio perſonarum gravius eſt peccatum in diſpenſatione rerum ſpiritualium, quam temporalium, in c. Ne innitaris, n. 302. de Conſtitut. 66

ACCESSIO non poteſt fieri niſi rei, quæ præexiſtit, in c. Cùm contingat, n. 5e de ætat. & qual. 418
ACCESSUS ante Concilium Tridentinum Clerico illegitimo reſervatus per deceſſum ultimi poſſeſſoris ad beneficium, quod ante ejus Pater obtinuerat, an potuerit ſortiri effectum defuncto ultimo poſſeſſore, poſt Concilium, latè diſcutitur in c. Dilectus, il ſecondo, n. 6. & ſeqq. uſque in fin. de Præben. 314
Acceſſus non tribuit jus in re, ſed ſpem quandam beneficium obtinendi, ibid. n. 32. 315
ACCUSATIO ſola non conſtituit aliquem reum, vel criminoſum, in c. Omnipotens, num. 3. de accuſat. 6
Accuſationis pendentia præjudicat in quærendis, ſed non in quæſitis, ibid. n 30. 6
Accuſatio ſuperveniens non impedit jam promotum adminiſtrare, niſi ſit ſuſpectus de dilapidatione, ibid. n. 31. 6
Accuſatio de crimine etiam famoſo, ſi fiat civiliter, non infamat, ibid. n 35. 6
Accuſatio, denunciatio, & exceptio electionem impediunt, ſi infamia præceſſerit, ibid. n. 29. & ſeq. 7
Vide in ver. *Infamia*.
Accuſatio ſola, vel inquiſitio facit, ut delictum non ſit occultum quoad hoc ut Epiſcopus non poſſit diſpenſare, in c. Veſtrà num. 126. de Cohabit. Cler. & Mulier. 23
Accuſatio, vel inquiſitio, denunciatio, & exceptio an impediant promotionem, in c. Accuſatum, n. 20. de Simon. 35
Accuſatio civilis infamiam non irrogat, nec repellit a promotione, in c. Non debet num 6. de teſtib. 358
Accuſationis pendentia præjudicat in quærendis, ſed non in quæſitis, ibid. n. 8 358
Accuſationem legitimam præcedere debet inſcriptio, in c. Qualiter & quando il ſecondo, n. 25. de Accuſat. 16
Fallit in quinque caſibus, remiſſivè, ibid. n. 26. 16
Accuſatio, & denunciatio fit etiam de occultis criminibus, dummodò probari poſſint; inquiſitio ſecus, ibid. n 72. 19
Accuſationem legitimam præcedere debet inſcriptio, denunciationem charitativa correctio, inquiſitionem clamoſa inſinuatio, ibid. n 82. 20
ACCUSATORE non probante, reus abſolvitur, in c. Ne innitaris, num. 159. de Conſtit. 78
Etiamſi reus nihil probaverit, ibid n. 160. 79
Accuſator in criminalibus forum rei ſequi debet, in c. Si Clericus, n. 23. de foro compet. 54
Accuſator ſi in probatione deficiat, tenetur pœna talionis, in c. Falſidicus, n. 515. de crimin. falſ. 176
Item afficitur infamia, & communione privatur, ibidem numer. 512. 176
ACCUSATUS de Simonia, de qua prius erat infamatus, eſt ipſo jure ſuſpenſus tam quoad ſe, quàm quoad alios, in c. Accuſatum, num 1. de Simon. 35
Et quid poſt Conſtitutionem Martini V. Ad evitanda, ibidem numer. 9. 35
Accuſatus de Simonia non præcedente infamia eſt ſuſpenſus quoad ſe, ſed non quoad alios, ibid. n. 3. 35
Simoniacus pendente accuſatione, ab adminiſtratione Divinorum prohibetur, ibid. n. 4. 35
Prohibitio Divinorum eſt ſuſpenſio, ibid n. 5. 35
Accuſatus de Simonia interim ſuſpenditur à celebratione Miſſæ, ibid. num. 6. 35
Accuſatus, & infamatus de Simonia; hodie non eſt ſuſpenſus quoad alios, niſi ſit publicè denunciatus per ſententiam, ibid. num. 9. 35
Accuſatus criminaliter pendente accuſatione, non poteſt in teſtem produci niſi in criminibus exceptis, in c. Non debet, numer. 1. de teſtib. 358
Et quæ ſint hujuſmodi crimina, ibid. n. 2. 358
Item non poteſt alium accuſare, nec Ordines ſuſcipere, nec eſſe alterius procurator, ibid. n. 9. 358
Secus ſi fuerit accuſatus civiliter, ibid n. 3. 358
Quod verum eſt, ſi ſit emendatus de crimine, nec eum comitetur infamia, ibid. n. 6. 358
Cùm accuſatur quis de crimine, ſtatim gravatur ejus opinio, ibid. num. 5. 358
Accuſatus, vel denunciatus de aliquo crimine, interim ad dignitates, officia, vel beneficia promoveri non poteſt, in c. Omnipotens, n. 1. & 2. de Accuſat. 6
Sive ſint dignitates Eccleſiaſticæ, ſive ſæculares, ibid. n. 5. 6
Et licèt infamia non præceſſerit, ibid n. 22. 32 & 33. 6
Fallit primò, ſi ex accuſatione, vel denunciatione orta ſit infamia apud perſonas viles duntaxat, ibid. n. 23. 6
Fallit ſecundò, ſi accuſatio non remaneat, ibid. n. 14 6
Fallit tertiò, ſi accuſatio fiat civiliter, non ad pœnam, ſed ad intereſſe, ibid. n. 15. 6
Fallit quartò, ſi accuſetur Collegium, ibid n. 26. 6
Fallit quintò, ſi crimen ſit leve, ibid. n 17. 6
Accuſati opinio gravatur ex ſola pendentia accuſationis, ibidem num. 2. 6
Accuſatus etiam ante ſententiam honores petere prohibetur, ſecus poſt annum, niſi per ipſum ſteterit, quò minus cauſa expediretur, ibid. n. 6. 6
Accuſatus pendente accuſatione, à quibus actibus prohibeatur, ibid. n. 7. & ſeqq. 6
Et à quibus non, ibid. n. 8. & ſeqq. 6
Accuſatione pendente, Notarius poteſt conficere inſtrumenta, de quibus eſt rogatus, ſed novum officium aſſumere non poteſt, ibid num. 9. 6
Accuſato collegio, illius perſonæ promoveri poſſunt, niſi in accuſatione fiat ſpecialiter nominatæ, ibid. n. 16. 6
Accuſatus ſi pendente judicio fuerit promotus, & poſteà repertus innocens, an talis promotio teneat, necne, ibid. nu. 19. & num. ſeqq. uſque ad num 25. 7
Accuſatus an poſſit eligi accuſatione pendente, ibid. num. 25 & ſeqq. uſque in fin. 7
Accuſatus, vel denunciatus, aut contra quem excipitur, eligi poteſt, ſi infamia non præceſſit, ibid. num. 31. 8
Vide in ver. *Infamia*.
Accuſatus ſuper occultis reſpondere compellitur, quia jurat de calumnia, in c. Qualiter, il ſecondo, nu 73. de Accuſat. 19
Accuſatus, vel inquiſitus etiam poſt accuſationem, vel inquiſitionem non præſumitur culpabilis, niſi delictum probetur, in c. Ne innitaris, num. 362. de Conſtit. 78
Accuſatus non debet ingredi domum judicis, in c. Tua nos, num. 28. de Simon. 38
Accuſatus de crimine capitali non poteſt judici ſecundum Juris formam interroganti veritatem celare ſine mortali peccato, in c. Falſidicus, num. 125. & 155. de crim. falſ. 175
Accuſatus non ſtatim reus eſt, ſed qui convincitur criminoſus, in c. Veſtra, num. 315. de Cohabit. Cler. & Mulier. Declaratur, ibidem num. 126. 19
ACCUSARI quis poteſt eod. libello de duobus criminibus capitalibus, in c. Pervenit, il primo, num. 3. de teſtib. cogen. 153
ACOLYTHO an imprimatur character in acceptione Candelabri, an verò Urceoli, in cap. Cùm veniſſet, num. 35. & 63. de Sacr. Unct. 445
Acolytho tradendum eſt tam Candelabrum, quàm Urceolus: ſed ſi unum ſine alio tradatur, imprimitur character in traditione Urceoli, ibid. n 63. 449
Acolythus ſuggerit pro Euchariſtia, & Calices Diaconis præparat, in c. Multa, n. 94. Ne Cler. vel Monach. 618
ACTA quid ſit, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 37. de Eccleſ. ædifican. 625
Acta ſive Inſtrumenta communia debent edi poſtulanti ad fundandam intentionem, etiam in cauſa reconventionis, in c. G. Perpetuus, n. 8. de fid. Inſtrum. 162
Appellans ſi culpa judicis, vel partis acta primæ inſtantiæ ad judicem appellationis transferre nequit, quo remedio ſit ei ſuccurrendum, ibid n. 19. & 20. & n. ſeq. uſque ad n. 31. 162
Acta omnia primæ inſtantiæ tenetur appellans expenſis producere coram judice appellationis, tam de jure communi, quàm ex Concilio Tridant. ibid. n. 10. 162
Sive procedatur ex officio, ſive ad querelam partis, ibid. n. 11. 162
Et tenetur transferre etiam acta, quæ occaſione ejuſdem cauſæ coram alio judice geſta fuerint, ibid. n. 12. 162
Etiamſi acta ad juſtitiam etiam non faciant, ibid. n. 13. 162
Quod ex Concilio locum habet etiam in profanis ſpectantibus ad forum Eccleſiaſticum, ibid. n 14. 162
Non autem in profanis per appellationem ad Judicem Eccleſiaſticum devolutis, ibid. n. 27. 162
Item locum habet etiam in actis factis coram Delegato Apoſtolico, ibid. n 15. 162
Et Judex, & Notarius cogi poſſunt exhibere acta originalia, ſi de fide exempli ſit dubium, ibid. n 16. 162
Item habet locum, etiamſi cauſa fuerit evocata ad Curiam, ibid. num. 18 162
Sententia non viſis actis etiam probatoriis eſt nulla, ibid. n 19. 162
Acta tradenda ſunt appellanti per judicem à quo intra 30. dies, alioqui ſine illis cauſa, prout juſtitia ſuaſerit, remittenda eſt, ibid. n. 21. 161
Et Judex, vel Notarius in hoc culpabiles puniuntur, ut hic, ibid. num. 22. 163
Acta ſi Judex à quo, vel appellatus negaverit ſe habere, vel noluerit exhibere, Judex ad quem abſolvet appellantem, & pronunciabit acta, ſi nunquam reperiantur, fore caſſa, & vana, ibid. num. 23. & 29. 163
Acta primæ inſtantiæ Judex à quo quantum in ſe eſt, tenetur appellanti gratis exhibere; Notarius verò congrua mercede accepta, ibid. num. 32. 163
Niſi ſit Cancellarius Epiſcopi, & non Notarius, ibid. n. 32. 163
Appellans tenetur ad expenſas actorum, ſi ipſe, non autem appellatus proſequi cauſam voluerit, ibid. n 33. 163
ACTIO ex locato quamvis non ſit in rem ſcripta, tamen propter concurſum realis trahitur ad ejus naturam, in cap. Si Clericus, num 19. de foro compet. 54
Actio quid ſit, in c. Olim, n. 25. de lit. conteſt. 84
Actionis verbum quandoque refertur ad ſimplicem petitionem in judicio factam, in c. Si quis, n. 3. de foro compet. 35
Actio oritur, quotieſcunque lex mandat aliquid ſervari, in c. Quoniam, num. 38. de decim. 314
Actio ſimultanea Epiſcopi, & Parochi ſuper decimis admittitur, ibid n. 31. 324
Actionis verbum hic poſitum, quo ſenſu accipiatur, in c. Canonum ſtatuta, num 7. & 8. de Conſtit. 23
Actiones à jure civili ſunt proditæ, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 133 de Conſtit. 105
Actio eſt inanis, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, num 36. de ſolutionibus. 240
Vide in verbo *Paupertas*.
ACTOR ſequitur forum rei, in cap. Si Clericus, nu 20 de foro compet. 54
Actor admitti non debet ad litigandum, niſi libello in ſcriptis porrecto, in c. Olim, n. 16. & ſeq. de litis conteſt. 83
Actor ſicut per reſponſionem rei, ita & reus per poſitionem actoris relevatur ab onere probandi, ibid n 58. 86
Agens poſſeſſorio recuperandæ repellitur exceptione amotionis à beneficio, & excommunicationis, in c. Dilectus, il primo, num 7. de reſcript. 188
Actor originalis ſi fiat reus in judicio reconventionis, aut appellationis, vel aliàs, citari poteſt etiam ultra duas dietas à finibus ſuæ diœceſis, in c. Nonnulli, n 10. de Reſcript. 167
Actor in judicio reconventionis dicitur potius citare, quàm citari, ibid. num 31. 167
Actor habet electionem conveniendi reum plures judices habentem ſub quo maluerit judice, in cap. Licet, num. 41. de foro compet. 66
Actor an, & quando cogi poſſit ſuam petitionem ſpecificare, in c. Conquerente, num 6. & 40. de Offic. Ordin. 586
ACTUS ejus eſt, cujus eſt potentia, in c. Cùm contingat, nu 511. de ætat. & qual. 418
Actus qui referri poteſt ad bonum, & malum, in dubio referri debet ad

ad bonum, in c. In Eccleſiis, de Capell. Monach. n. 30. 593
3 Actus ubi per Prælatum, ut Prælatum, & Capitulum explicandus eſt, unus non ſupplet negligentiam alterius, in cap. Poſtulaſti, num. 6. de Conceſſ. præben. 201
3 Secus ſi unus ſit affectus inhabilis, ibid. n. 7. 201
1 Actus argumentandi eſt apud ingenios, concluſio reſpondendi, & medicina ſanandi apud patiens, in c. Ne innitaris, num. 102. de Conſtitut. 66
2 Actus contra prohibitionem legis eſt ipſo jure nullus; quamvis lex non procedat ulterius irritando actum, in c. Cùm acceſſiſſent, num. 14. de Conſtit. 108
1 Niſi eadem, vel alia lex declaret actum valere, ibid. n. 15. & 38. 108
1 Actus contra legis præſcriptum factus ab eo qui prius juriſdictionem non habebat, eſt nullus, ſecus ſi habebat, ibid. n. 37. 110
1 Actus contra legem non habentem perpetuam cauſam prohibitionis non eſt irritus, ibid. num. 39. 110
1 Actus contra ſtatuti prohibitionem ſi fiat ab ipſiſmet ſtatuentibus valet, ibid. num. 40. 110
1 Actus ipſo jure nullus, & cui lex reſiſtit, nec naturalem parit obligationem, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 24. de Conſtit. 115
1 Actus contra legem celebratus eſt nullus, quando lex adimit potentiam actum celebrandi, in c. Cauſam, n. 20. de elect. 250
2 Actus ſuſcipientis curam paſtoralem neceſſariò requiritur, ubi in corpus myſticum accipitur poteſtas, in cap. Cùm in cunctis, num. 30. de elect. 245
2 Actus geſti à Superioribus non legitimè profeſſis ſuſtineri poſſunt ex communi reputatione, in cap. Perlatum, num. 54. de iis, quæ vi met. cauſ. 680
5 Actus qui ſonat in vitium, & in non vitium, in dubio interpretari debet in non vitium, in c. Præterea, n. 54. Ne Præl. vic. ſuas. 72
4 Actus geſtus contra prohibitionem non habentem cauſam perpetuam valet, in cap. Litteras quas, n. 25. de matrim. contract. contr. interdict. 77
1 Actus tribuitur primæ cauſæ, in c. Antigonus, n. 46. de pact. 643
5 Actus voluntariæ juriſdictionis poſſunt etiam in alieno territorio exerceri, in cap. Ne pro dilatione, num. 30. de pœnit. & remiſſ. 355
3 Actus cenſetur factus in executionem obligationis præcedentis, in c. Significatum, num. 6. de Regular. 352
3 Actus continuatus cenſetur unus per relationem ad principium ſui temporis, ibid. num. 22. 360
3 Ratihabitio actus invalidi an requirat ſcientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntatem eam ſanandi, ibid. n. 32. & 41. 360
3 Actus factus ex cauſa erronea an, & quando ſit nullus, ibid. num. 29. & 38. 361
5 Actus activorum ſunt in patiente benè diſpoſito, in c. Reſponſo, num. 66. de ſent. excomm. 163
5 Actus, & paſſiones prout conſiſtunt in facto, ſunt ſingulorum, non Univerſitatis, ibid. num. 69. & 31. 163
5 Actus qui non poteſt applicari Univerſitati, applicatur ſingulis ribus perſonis, ibid. num 108. 166
2 Actus contra legis prohibitionem factus an, & quando ſit nullus, in c. Statuimus, num 37. & 44. de ſuppl. negl. Præl. 352
2 Actus paſcendi eſt principalis actus Epiſcopi, in cap. Niſi cùm pridem, num 79. de renunc. 142
1 Actus legitimi non recipiunt conditionem, neque diem, in c. Cùm in magiſtrum, num 29. de elect. 304
3 Actus quilibet à conſenſu regulatus exigit habilitatem agentis intrinſecè, & libertatem, ut vim non patiatur ab extrinſeco, in c. Nullus, num. 2. de Regul. 328
3 Actus requirens ſpontaneum conſenſum non valet, ſi metus interceſſerit, ibid. num 23. 332
2 Actus ex ſe perfectus, & conſummatus, per contrarium eventum non reſolvitur, in c. Publicato, num. 57. de elect. 313
2 Etiamſi poſteà eveniat caſus, à quo non potuit inchoari, ibidem num. 58. 313
1 Actus imperfectus remanet nullus, ſive caſu, ſive culpa accidat, ut nequeat perfici, ibid. num 62. 313
2 Actum nihil dicitur, cùm quid ſupereſt agendum, ibid. n. 64. 313
2 Actus ſpiritualis eſt penetrabilior, quàm actus humanus, in c. Super eo, il ſecondo, num. 52. de appellat. 194
5 Actus ſi non valet ut agitur, ut valeat ut valere poteſt, in c. Navigaori, num. 64. & ſeq. de uſur. 164
5 Actus in dubio cenſetur factus omni meliori modo, ibid. n. 66. 165
2 Actus confirmari non poteſt, ſi adſit inhabilitas perſonæ à principio, in c. Accepimus, num. 20. de Pact. 661
3 Actus momentaneæ interpoſitionis non excludunt continuum, in c. De multa, num. 47. de Præben. 141
2 Actus licèt inſpecta voltate orationis videatur unicus, tamen propter diverſitatem effectuum cenſentur duo, & utilis ab inutili non inficitur, in c. Cùm M. n. 69. de Conſtit. 117
2 Actus & poſſeſſiones, quæ in facto conſiſtunt, ſunt ſingulorum, non autem Collegii, vel Univerſitatis, in cap. In præſentia, num. 104. de probat. 140
5 Actus contra legis, vel ſtatuti prohibitionem eſt nullus, licèt non adſit decretum irritans, in cap. Qui Presbyterum, num. 32. de pœn. & remiſſ. 294
5 Præſertim in his, quæ habent perpetuam cauſam prohibitionis, ibid. num. 32. 294
5 Limitatur quatuor modis, ibidem numer. 74. uſque ad numer. 93. 297
4 Actus omnis requirens voluntatem ſpontaneam, ſeu liberam, ſi fiat per voluntatem coactam, non valet, in cap. Majores, num. 25. de Baptiſmo. 600
5 Actus illicitus quando dicatur, in cap. Quidam, num. 2. de Homicidio. 141
2 Actus perfectè geſti à Novitio non reſolvuntur per egreſſum è Religione, in c. Cùm inter vos, n. 20. de ſent. & re judic. 188
2 Actus juriſdictionis contentioſæ comprehenduntur ſub generali commiſſione, in c. Quoniam, num 42. de off. deleg. 532
2 Actus habitus tempore, aut loco inhabili valet, ſi illius affectus conferatur in tempus, aut locum habilem, in cap. Conqueſtus, num. 49. de Feriis. 95
2 Declaratus, ibid. num 49. 95

2 Actus humanos, ut ſint recti, & habeant bonitatem moralem, procedere debent verbum verax, & conſilium ſtabile, in c. Ne innitaris, num. 60. & 89. de Conſtit. 35
3 Actus activorum non cadunt in ſubjecto inhabili, in cap. Maſſano, num. 4. de elect. 304
1 Actus collegialiter geſtus ab habilibus, & inhabilibus ignoranter admiſſis, ſuſtinetur propter habiles, ſecus ſi ſcienter, & n. 33. ibid. num. 32. 306
2 Et quid ſi unus tantum ſit habilis, reliqui verò inhabiles, ibidem num. 33. 306
5 Actus principalis habens in ſua eſſentia debitam formam, non vitiatur ex ſupervacua adjectione, ibid. num. 34. 326
3 Actus contra juris prohibitionem valet, ſi idem vel alia jura dicant factum valere, in c. Præterea, n. 16. de converſ. conjug. 412
2 Actus ſpiritualis eſt penetrabilior, quàm actus humanus, in c. Super eo, il ſecondo, de Appell. num. 52. 194
5 Aſt, dictio fictionem importat, in cap. Per tuas, num. 25. de Simonia. 53
4 ADAM ſi hodie viveret, non poſſet cum aliqua matrimonium contrahere, in c. Vir qui, n. 25. de Conſang. & affinit. 54
3 ADHIBITUS idem importat, quod rogatus, in c. Cùm eſſes, num. 21. de Teſtam. 268
5 ADJECTIO non repugnans contractui, vel actui qui geritur, non vitiat, nec vitiatur, in c. Cùm in Eccleſiis, n. 6. de Major. & obed. 615
2 ADMINICULA ſola non ſufficiunt ad obtinendam manutentionem, cùm non ſint probationes, ſed auxilia probationum, in c. In nomine Domini, n. 35. & 37. de teſtib. 247
4 Adminicula plura pro quaſi poſſeſſione qualificata legitimitatis recenſentur, c. Lator, n. 32. Qui fil. ſint legit. 85
3 ADMINISTRATIONI ſe intrudere ante obtentam confirmationem caſſatam paria ſunt, c. Cùm jamdudum, n. 4. de præb. 96
3 Adminiſtrationis appellatione continentur omnia eccleſiaſtica officia, in c. Ad hæc, n. 29. de præb. 86
3 ADMINISTRATORES hoſpitalium, & piorum locorum cogi poſſunt quotannis ab Epiſcopo ad reddendam rationem adminiſtrationis, in c. Ad hæc, n. 32. de rel. domib. 490
3 Non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, num. 32. & ſeqq. 490
3 Adminiſtratores fabricæ majoris Eccleſiæ Cremonen. qualiter rationes adminiſtrationis Epiſcopo reddere teneantur, ibidem num. 33. 490
3 Adminiſtratores hoſpitalis Corduben. tenentur reddere rationem adminiſtrationis Epiſcopo, non obſtante privilegio immemorabili, & ſententia ſuper his lata, ibid. n. 35. 490
3 Adminiſtratores tenentur librum rationum deferre ad Epiſcopum, & in domo ejus rationem reddere, ibid. n. 36. 490
3 Ordinarius debet rationibus intereſſe illis diebus, quibus ex privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto reddenda eſt ratio, ib. n. 38. 491
3 Non tamen dum horæ Canonicæ recitantur, n. 39. 491
3 Item adhiberi debet, etiamſi aliis ad id deputatis ratio reddenda ſit, num. 40. 491
3 Et tam in ratione reddenda, quàm in liberatione facienda, ibid. num. 41. 491
3 Et ejus votum connumerari debet cum voto cæterorum in abſolvendo, vel condemnando, n. 42. 491
3 Epiſcopus cogere poteſt adminiſtratores ad voluntatem fundatoris exequendam, non obſtante contraria lege fundationis, ibid. num. 46. & 59. 492
3 Adminiſtratores piorum locorum etiam privatorum malè adminiſtrantes cogi poſſunt ab Epiſcopo rationes reddere, & exequi voluntatem fundatoris, non obſtante ipſius prohibitione, ibid. num. 59. 492
3 Adminiſtratores, qui piorum locorum redditus in ſuos uſus convertunt, incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, num. 60. 492
3 Epiſcopus poteſt exigere rationes ab adminiſtratoribus omnium piorum locorum etiam merè laicorum, & in caſibus à jure non conceſſis, ibid. n. 57. 492
3 Niſi ſecus in fundatione expreſsè cautum fuerit, n. 58. 492
3 Adminiſtrator cum libera facultate diſponendi de fructibus dicitur habere uſumfructum, in cap. Monachi, n. 42. verſ. Ratio diverſitatis, de ſtat. Monach. 459
3 Adminiſtratores bonorum alterius an, & quibus caſibus prohibeantur ordinari ante dimiſſum officium, & reddita ratiocinia, in c. Magnus, n. 22. & ſeqq. de oblig. ad ratioc. 486
5 ADRIANUS I. Carolo Magno, & Leo VIII. Othoni I. dederunt poteſtatem eligendi, ſeu confirmandi Romanum Pontificem, in c. Accepimus, n. 25. de Pactis. 662
1 Contrarium, ibid. n. 64. 666
1 Declaratur, n. 65. 666
4 Adulter amittit jus revocandi conjugem à monaſterio, in cap. Ex litteris, n. 17. de Divortiis. 97
Vide in verbo *Conjux*.
1 ADULTERII nomen eſt mixti fori, in c. Paroiciloſam, num. 15. de offic. ordin. 550
2 Adulterii pœna depoſitio, & perpetua detruſio in Monaſterium, in c. Pervenit, il primo, n. 22. de Teſt. cogen. 260
2 Adulterii pœna ſecundum leges in laico eſt mors naturalis, ſecundùm Canones in Clerico eſt depoſitio, & detruſio in monaſterium, in c. Cùm non ab homine, n. 63. de Judic. 14
4 Adulterium ſuperveniens rei judicatæ præjudicat conjugi, pro quo lata eſt ſententia, in c. Ex litteris, n. 9. de Divortiis. 96
4 ADULTUS cùm baptizatur, niſi ipſemet reſpondeat, præſumitur fictè ad baptiſmum accedere, in c. Tua fraternitati, n. 33. de Sponſ. & matrim. 17
2 ADVOCATUS qui docuit clientulum falſum reſpondere, tenetur parti damna reſarcire, in cap. Olim, num. 96. de lit. conteſtat. 38
2 Advocatorum prava ſuggeſtio in poſitionibus negandis, ibidem num. 27. 73
5 Advocatus licitè vendit patrocinium ſuum, in c. Quoniam, n. 20. Ne Præl. vices ſuas 78
5 Advocatus ſumitur pro patrono, & jus advocationis pro Jurepatro-

tronatus, in c. Cùm autem, num. 3. de Jurepatr. 522
3 Advocatus Clericus an poſſit ſalarium exigere, in c. Clerici, n. 8. de poſtuland. 671
3 Advocatus in cauſa propria poteſt eſſe quilibet Clericus, nec cogitur Procuratorem conſtituere, ibid. n. 14 671
3 Advocatus pro Eccleſia ſua quilibet Clericus eſſe poteſt, ibidem num. 16. 671
3 Item pro miſerabilibus perſonis, ibid. n. 17. 671
3 Et quid ſi tales ſint divites, nec ſit timor oppreſſionis, ibidem num. 18. 671
3 Item pro perſonis conjunctis, ibid n. 19. 671
3 Advocationis, & procurationis munera Clerici in Romana Curia exercent ex tolerantia Pontificis, ibid. n. 22. 671
3 Advocatus in cauſa ſanguinis Clericus eſſe non debet, etiam pro reo, ibid. n 23. 672
2 Advocati confeſſionem eadem die revocatam ſi Judex velit habere pro lite conteſtata, vel proceſſum ſubdelegari ratificat, ab eo licitè appellatur, in c. Cùm cauſam, n 1. de Appellat. 205
1 Advocato non licet pro utraque parte ſcienter patrocinari, in cap. Ne innitaris, n. 323. & n. 325. de Conſtit. 68
1 Advocato an, & quando liceat patrocinari ſecundum opinionem probabilem, ibid n. 381. & n. ſeqq. uſque ad n 392 81
1 Advocatus in cauſa, in qua utrinque ſunt opiniones æquè probabiles, ſi proponat clientulo rem tanquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & intereſſe, ibid. n. 382. 81
1 Sed non prohibetur in cauſa dubia patrocinari, ſi aperiat clientulo rem dubiam eſſe, ibid. n. 383. 81
1 Advocati recti meliorem vitam faciunt, quàm Fratres Prædicatores, vel alii Religioſi, ibid. n. 386. 81
1 Advocato non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabiliorem, ibid n 387. 82
1 Etiamſi pandat clientulo rationes adverſarii eſſe probabiliores, ibid. num. 388. 82
1 Et etiam ſi non ſit cauſa ſanguinis, vel majoris partis bonorum, ibid. num 390. 82
1 Advocatus qui in principio litis credidit rationes ſui clientuli eſſe probabiliores, ſi in proceſſu appareat contrarium, tenetur cauſam deſerere, aut illum ad concordiam inducere, ibid. numer. 389. 82
3 Advocationis officium Sacerdoti exercere non licet, in c. Cùm Sacerdotis, num. 1. de poſtulan. 672
3 Etiam in foro Eccleſiaſtico, ibid. num. 2. 672
3 Niſi in quatuor caſibus hic expreſſis, n. 5. & ſeqq. 673
3 Advocationis officium coram Judice Eccleſiaſtico Clerici etiam in ſacris, & Beneficiati exercere poſſunt etiam pro laico, Sacerdotes ſecus, ibid num. 4. 672
3 Advocatus poteſt eſſe Sacerdos pro ſe, & Eccleſia ſua, ibidem numer. 5. 673
3 ÆDIFICANS bona fide in ſolo alieno repetit ſumptus rei valore inſpecto, in c. Requiſivit, n. 23. de integr. reſt. 687
3 Idem in eo qui reficit domum, quam ex cauſa fideicommiſſi tenetur reſtituere, ibid. num. 24. 688
3 Idem ſi in jure communi ædificaverit communi nomine ſocio ſciente, & patiente, ibid. num. 25. 688
3 Ædificans ſcienter in ſolo alieno ſumptus non repetit, & ædificarum cedit domino ſoli, ibid. num. 35. 688
3 Ædificans in re communi nomine proprio non repetit melioramenta, ibid. num. 41. 688
1 ÆGROTUM melius eſt in manu Creatoris relinquere, quàm periculo exponere dubitabilis medicinæ, in cap. Ne innitaris, num. 374. de Conſtit. 80
3 Ægrotum ab officio removere ex ſola cauſa ægritudinis peccatum eſt, in cap. Conſultationibus, num. 45. & ſeqq. de Cleric. ægrotan. 166
3 Ægroti ſi ab officiis ſuis removeantur, Clerici hoc exemplo deterrentur à Clericatu, & ſtatus Eccleſiæ turbatur, ibid. n 49. 167
1 ÆQUALITAS eſt ſervanda in actibus ultro citroque obligatoriis, in c. Admonet, num. 29. de renun. 331
3 AERIS intemperies an Parochum a reſidentia excuſet, in c. Clericos, num. 35. & 48. de Cler. non reſid. 66
3 Et an excuſet Canonicos, in cap. Licet, num. 46. & 57. de præbend. 136
1 Aeris intemperies an, & quando ſit juſta cauſa petendi ceſſionem, in cap Ad ſupplicationem, num. 15. & num. ſeqq. uſque in fin. de Renunciat. 333
Vide in verbo *Epiſcopus quoad renunciationem*.
1 Translatus ad ſecundum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regreſſum ad primum, ibid. num. 16. 333
1 Aeris intemperies an à reſidentia excuſet, ibidem num. 18. & numer. 22. 333
3 ÆSTIMATIO licèt non fuerit petita in libello, tamen quando aliquid dari, vel tradi eſt in obligatione, Judex poteſt condemnare ad rem, vel ad illius æſtimationem, in c. Olim, numer. 5. de Cenſib. 543
3 In Æſtimatione valoris inſpicitur tempus ſolutionis, ibidem numer. 23. 544
3 Æſtimatio facit venditionem, ibid. n. 25. 544
5 Æſtimatio rei pretium eſt, & fieri debet ſecundum præſentem valorem, in c. In civitate, n. 23. de Uſuris 157
5 ÆSTIMUM patris ſuffragatur filio ſtante ſtatuto, ne quis admittatur ad officium, niſi habeat cenſum in bonis, in c. Quoniam, num 9. de Magiſtris. 89
3 Æſtimum patris, filii reputatur, in cap. Epiſcopus, numer. 22. de præben. 72

Aetas Communis.

5 ÆTAS diſcretionis quandoque dicitur poſt ſeptennium, ſed regulariter poſt annum decimumquartum in maſculo, & duodecimum in fœmina, in cap. Tuæ litteræ, num. 14. de Cler. per ſalt. promot. 200
3 Ætates hominum quot ſint, & qualiter diſtinguantur, in c. Cùm ſis, num. 14. de Converſ. Conjugat. 435
3 Ætas virilitatis, & ſenectutis non determinatur a jure generaliter quoad omnes; ætas augumenti ſecus, & cur, ibid. n. 25. 435
3 Ætates hominum ſecundum ſubjectam materiam diverſimodè limitantur, & terminantur, ibid. n. 26. 436
1 Ætas matura quæ dicatur, in c. Cùm in cunctis, n. 4 de elect. 241
1 Ætas triginta annorum perfecta, ibid. n 23. 245
1 Ætas an ſit computanda a tempore conceptionis, an nativitatis, vel baptiſmi, ibid. n. 133. 253
1 Ætas quid ſit, ibid. n. 134. 253
3 Ætas diſcretionis quæ dicatur, in cap. Super inordinata, nu. 42. de præben. 154
3 Ætas pubertatis quæ ſit, in c Nullus, n. 5. de Regular. 328
3 Ætas legitima, ſeu perfecta dicitur 25. annorum, niſi ſubjecta materia aliud ſuadeat, ibid. n 22. 329
4 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in cap. Lator, num. 15 Qui fil. ſint legit. 82

Aetas in Beneficiis.

1 Ætas legitima, quæ dicatur ad Canonicatus, Præbendas, & Portiones in Eccleſiis Cathedralibus, in c. Cùm in cunctis, nu. 51. uſque ad n. 78. de elect. 247
1 Ætas quæ requiratur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Eccleſia, ibid. n. 78. uſque ad n. 87. 250
1 Quid de jure communi, ibid. num. 79. 250
1 Et quid ex Concilio Trident. ibid. n 81. & ſeqq. 250
1 Et quid ex Regula Cancellariæ, ibid. n. 85. 250
Vide in verbo *Canonicatus*, & in verbo *Præbenda quoad ætatem*.
1 Ætas, quæ requiritur ad titulum Beneficii, requiritur ad illius Coadjutoriam, ibid. num 86. 250
1 Ætas quæ requiratur ad obtinendas capellas, & beneficia ſimplicia de jure communi, ibid. num. 87. & n. ſeqq. 250
1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 88. 251
1 Ætas quatuordecim annorum à Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium ſimplex, non requiritur in penſione, ibidem num. 102. 251
Vide in verbo *Aetas in Penſionibus*.
3 Ætas quæ requiratur de jure communi ad obtinenda beneficia ſimplicia, & Canonias in Cathedrali Eccleſia, in c. Super inordinata, n. 10. & ſeqq. de præben. 150
3 Ætas quatuordecim ſaltem annorum hodie requiritur ad beneficium obtinendum, ibid. num 13. 151
3 Et collatio anteà facta ab Epiſcopo eſt ipſo jure nulla, & proviſus non facit fructus ſuos, ibid num. 14. 151
3 Sufficit tamen annum 14. eſſe inchoatum, ibid. n 15. 151
3 Ætas quæ requiratur ad ſingula beneficia tam ſæcularia, quàm Regularia obtinenda, ibid. n. 18. remiſſivè. 151
3 Ætas 25. annorum an requiratur ad obtinendam præbendam, cui annexa eſt Parochialis, in cap. Expoſuiſti, num. 37. & 39. de præben. 148
Ætas in Parochialibus.
Vide in verbo *Parochialis quoad ætatem*.
1 Jus conferendi beneficia poteſt competere majori annorum quatuordecim tam ex privilegio, quam ratione Eccleſiæ à qua collatio dependet, in cap. Indecorum, num. 13 de ætat. & qualit. 399

Aetas in dignitatibus.

1 Ætas quæ requiratur in promovendis ad Dignitates, Officia, & Ordines Eccleſiaſticos, latiſſimè diſcutitur per duodecim quæſtiones, in c. Cum in cunctis, a num. 15. uſque ad num. 127. de elect. 244
1 Ætas quæ requiratur ad obtinendum Epiſcopatum, & Superiores Dignitates, ibid. n. 16. & ſeqq. uſque ad n 25. 244
1 Ætas triginta annorum perfecta, ibid. num. 23. 245
1 Ætas triginta annorum an requiratur in S. R. E. Cardinalibus de jure communi, ibid. num 25. 245
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num. 26. 245
1 Ætas quæ requiratur ad dignitates ſæculares, quibus cura animarum incumbit, & Parochiales Eccleſias, ibid. num. 31. & ſeqq. uſque ad num. 14. 245
1 Et quid ſi cura ſit juriſdictionalis, ibid. n. 32. 245
1 Et quid ſi dignitas ſit principalis Collegiatæ, Eccleſiæ, ib n. 33. 245
1 Et quid in dignitatibus ſæcularibus, vel perſonalibus, quibus cura animarum nulla ſubeſt, ibid. n. 34. & ſeqq. uſque ad n. 51. 245
1 Ætas quæ requiratur ad dignitates, & perſonatus, quibus cura animarum non incumbit, ex Conc. Trid. ibid. n. 37. & ſeq. 246
1 Et quid ſi dignitati annexum ſit beneficium Curatum perpetuò, & acceſſoriè, ibid. num. 38. 246
1 Ætas quæ requiratur ad obtinendas dignitates non Curatas, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, ibid. nu. 39. & ſeq. 246
2 Ætatem viginti duorum annorum Concilium Trident præfixit ad obtinendas dignitates non curatas in Eccleſiis tam Cathedralibus, quàm Collegiatis, ibid n 49. & ſeqq. 247
1 Et refellitur contraria declaratio tanquam apochrypha, ibid. numer. 50. 247
1 Ætas legitima quæ ſit ad obtinendas dignitates Regulares, ibid. num. 107. 252
1 Quid in Abbatia, & Prioratu Conventuali, cui cura animarum incumbit, ibid. num. 108. 252
1 Et quid in dignitatibus non Conventualibus curam animarum habentibus, ibid. num. 109. 252
1 Et quid ſi dignitatibus cura animarum non immineat, ibidem numer. 110. 252
2 Ætas viginti duorum annorum præfixa ad obtinendas dignitates, quibus animarum cura ſubeſt, an habeat locum in Dignitatibus Regularibus, ibid. num. 111. 252
1 Et quid in commendis monaſteriorum, remiſſivè, ibidem numer. 112. 252
1 Ætas provectior requiritur in Abbatiſſa, quàm in Abbate, propter ſexus imbecillitatem, ibid. num. 120. 252
1 Ætas major cur requiratur in Inquiſitore, quàm in Epiſcopo, qui tamen Inquiſitor eſt, ibid. n. 125. 253

Aetas in Jejunio.

3 Ætas quæ in viris eſt ſexagenaria, incongruè dicitur quinquagenaria in mulieribus quoad effectum Jejunii, in c. Cùm ſis, num. 95. de Converſ. Conjugat. 442
Vide in verbo *Jejunium*.

Aetas in Matrimonio, & Sponſalibus.

3 Ætas congrua nubendi quæ ſit, ex ſententia Ariſtotelis, in cap. Cùm ſis, n. 72 de Converſ. Conjug. 429
4 Ætas pubertati proxima, & potentia coeundi an copulativè requirantur ad validitatem matrimonii ante ætatem legitimam, in c. De illis, il ſecondo, n. 7 de deſponſ. impub. 27
4 Ætas legitima relevat ab onere probandi pubertatem, quæ antea non præſumitur, niſi probetur, ibid. n. 21. 28
4 Ætatem prævenienti ſuccurrendum nuptiarum remedio propter periculum fornicationis, ibid n. 40. 30
4 Ætatis impedimentum non eſt ſimplex, & abſolutum, ſed conditionale, niſi malitia ætatem præveniat, ibid. n. 38. 30
3 Ætas ſeptennii ſufficit ad ſponſalia contrahenda, in cap. Super inordinata, num 43. de præben. 554
4 Ætas qualiter probetur ex matrimonio, in cap. Lator, num. 51. Qui filii ſint legitimi. 87

Aetas in Ordine.

2 In promovendis ad ſacros Ordines, Dignitates, & officia Eccleſiaſtica, requiritur ætatis maturitas, morum gravitas, & litterarum ſcientia, in c. Cùm in cunctis n. 6. de elect. 243
3 Ætas quæ requiratur ad Ordines ſuſcipiendos, ibid. n. 230. & numm. ſeqq. uſque ad n. 237 de elect. 253
2 Quid in ordine Epiſcopali, ibid. 253
2 Et quid in ordine Presbyteratus, Diaconatus, & Subdiaconatus, ibid. n. 231 253
2 Et quid in minoribus Ordinibus, & prima Tonſura, ibidem numer. 232. 253
3 Ætatem nullam præfinivit Concilium Trident ad primam Tonſuram, in c. Super inordinata, n. 21. & 41. de præb. 552
3 Ætatis decem, & octo annorum Lectoribus præfinitæ, in cap Nemo, 78. diſt nulla eſt habenda ratio, & cur, ibid n. 22. 552
3 Ætas minorum Ordinum, ex decreto Zoiymi Papæ, ibidem numer. 24. 252
3 Item ex decreto Siricii, ibid. n. 25. 252
3 Item ex Concilio Toletano, ibid. n. 26. 252
3 Item ex opinionibus gloſſarum, & Doctorum, ibid. n. 27. 252
3 Item ex conſuetudine generali, ibid. n 32. 253
3 Item ex Pontificali Romano, ibid. n 33. 253

Aetas in penſionibus.

2 Ætas quæ requiratur ad penſiones obtinendas, in c. Cùm in cunctis, n. 89 uſque ad num 107 de elect. 252
2 Quid ſi penſio aſſignetur pro vitæ ſuſtentatione, ibidem numer. 90. 252
2 Quid ſi pro officio requirente maturitatem conſilii, ibidem numer. 91. 252
2 Et quid ſi pro ſervitio Eccleſiæ impendendo, ibid. nu. 93. 252
2 Et quid ſi ex cauſa remunerationis, ibid. nu 93. 252
3 Ætas quatuordecim annorum à Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium ſimplex non requiritur in penſione, ibidem num. 102. 252
Vide in verbo *Penſio quoad ætatem* 252

Aetas in profeſſione.

3 Ætas legitima ad Monachatum quæ ſit, in cap Cum in cunctis, num 226. de elect. 253
3 Ætas legitima quæ dicatur ad profeſſionem expreſſam tam de jure, communi, quàm ex Concilio Tridentino, in c. Nullus, num. 4. & ſeq. de Regular. 328
3 Et quid in profeſſione tacita, quæ inducitur ex geſtatione annali habitus indiſtincti, vel indiſtinctiſſimi, ibid. n 7. 328
3 Et quid in profeſſione tacita, quæ inducitur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, vel aliis modis, ibid. n 10. 329
3 Statuta Ordinum, quæ requirunt ætatem majorem ſexdecim annorum ad profitendum, Concilio Tridentino non adverſantur, ibid. num 15. 329
3 Ætatem profitentis majorem, vel minorem is probare debet, qui ſe fundat in ea, ibid. n 27. 329
3 Variiſque tamen probationes recipi poſſunt, ibidem numero 29 329
Vide in verbo *Profeſſio quoad ætatem*.
4 AFFINITAS contracta inter conſanguineos viri, & uxorem ipſius, non tranſit ad conſanguineos uxoris, nec è converſo, in c. Quod ſuper, n. 1. de conſang & affinit. 68
4 Affinitas non cauſat affinitatem, ibid. n. 4 68
4 Affinitas quid, num. 5. 68
4 Affines non ſunt vir, & uxor, ſed cauſa affinitatis, ibidem numer. 6. 68
4 Affinitatis impedimentum in ſecundo, & tertio genere ſublatum eſt, in cap. Non debet, num 1. & 14. de conſanguin. & affinit. 72
4 Idem de impedimento, quo ſoboles ſuſcepta ex ſecundis nuptiis conjungi non poterat conſanguineis prioris viri, ibid. num. 1. & 15. 72
4 Affinitatis genera quæ ſint, & in quo differant à gradibus, ibid. num. 14. 72
4 Affinitatis impedimentum, quod oritur ex fornicatione, poſt Concilium Tridentinum ultra ſecundum gradum non extenditur, ibid. num 16. 72
4 Etiam ſi ſuperveniat poſt matrimonium contractum, ibidem numer. 17. 72

4 Et ultra ſecundum gradum nec dirimit matrimonium, nec ſponſalia de futuro, ibid. n. 18. 72
Nec impedit contrahendum, ibid. n. 19. 72
4 Affinitas ex fornicatione an hodie dirimat matrimonium ſecundo, & tertio gradu, in c. Vir qui, num. 20. & ſeqq. uſque ad n. 27. de conſang. & affinit. 73
4 Affinitatis impedimentum ex fornicatione caſtrictum eſt à Concilio Tridentino ad primum, & ſecundum gradum, ibidem numer. 28. 73
4 Affinitas, quæ ex fornicatione poſt contractum matrimonium ſuperveniens debiti exactionem impedit, an cenſeatur ad primum, & ſecundum gradum reſtricta à Concilio Tridentino, n. 27. & ſeqq. 74
4 Affinitas ex fornicatione ultra ſecundum gradum, nec cauſat impedimentum dirimens, nec impediens, ibidem numer. 28. 74
2 Affinitas eſt quid naturale, & oritur etiam ex copula illicita, & inter infideles, in cap. Per tuas, n. 22. de probat. 243
3 AFFLICTIS non eſt addenda afflictio, in cap. Licet, nu. 3. & 52. de Cenſibus. 538
3 Afflicto non eſt addenda afflictio, ſed potius illius miſeriæ eſt miſerendum, in cap. Ex parte, numer. 5. & ſeqq. de Cler. ægrot. 168
3 Afflictus in uno, in alio eſt relevandus, ibid. n 6. 169
1 Afflictis afflictionem addere peccatum eſt, in c. Caterum, num. 55. de Reſcript. 144
2 AGENTI poſſeſſorio recuperandæ in profanis objici non poteſt vitium proprietatis etiam notorium, in cap. Conſtitutus, nu. 7. de fil. Presbyt. 482
2 In beneficialibus ſecus, ſive ſit notorium de Jure, ſive per confeſſionem ſpoliati, ſive per evidentiam facti, vel probationum judicialium, ibid. n. 8. 482
2 AGERE per ſe ipſum facilius eſt, quàm alium conducere, in c. Clerici, num 15 de poſtulan. 672
2 Agere incertum, & dimittere certum in materia morali eſt peccatum mortale, in cap. Ne innitaris, num. 341. de Conſtitut. 79
4 AGRIS ſuis ſitientibus alieni non ſunt irrigandi, in c. Ex parte, n 45. de Cler. non reſiden. 44
3 AGRICULTURAM in agro Romano Clerici ex Bulla Clementis VIII. tam per ſe, quàm per alios exercere poſſunt in caſibus propriis, & non conductis, in c. Multa, numer. 45. Ne Cler. vel Monach. 655
3 Agriculturæ operam dare Presbytero non eſt prohibitum, in cap. Presbyter n. 9. de celebrat. Miſſarum. 573
2 ALIENARE prohibitus an poſſit compromittere, in c. Cùm tempore, n. 19. uſque in fin de arbitr. 696
2 Alienare prohibitus cogi poteſt ad compromittendum juxta formam Statuti, ibid. n 19. 697
3 ALIENATIO perſonarum major, & gravior cenſetur, quàm rerum, in c. Licet, n. 16. & 39. de Regular. 398
Alienatio amphyteuſis.
Vide in verbo *Emphyteuſis*.
3 Pacto prædatorum conveniri poteſt, ne res in Eccleſia alienantur, in c. Potuit, n. 29. de Locat. & conduct. 218
3 Idem caveri poteſt in ultima voluntate, ibid. n. 30. 218
3 Alienans omnia bona ſua, vel majorem partem etiam interpellatis vicibus præſumitur hoc feciſſe in fraudem creditorum, in c. Odoardus, num. 37. de ſolut. 245
3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum, non gaudet beneficio, c. Odoardus, ibid. n 46. 245
3 Alienationis verbum comprehendit etiam hæredis inſtitutionem, in c. Prudentes, n 19 de Donation. 245
3 Alienatio in ultima voluntate dicitur favorabilior, quàm inter vivos, ibid. n 24. 246
3 Alienationis verbo quæ contineantur, in c. Nulli, num. 34. de Reb. Eccleſ. non alien. 225
3 Alienationis verbum largè ſumitur, quando lex, teſtator, vel pactio prohibet alienari, ibid n. 35. 225
3 Alienatio ſtrictè accipitur pro eo contractu, quo transfertur dominium, ibid. num. 36. 225

Alienatio rerum Eccleſiæ.

3 Alienari non debent res Eccleſiarum immobiles, & pretioſæ mobiles, in cap. Nulli, numer. 1. & 2. de Reb. Eccleſ. non alien. 222
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ per Canones prohibetur quibuſcumque Clericis, & multò magis laicis, ibidem numer. 3. & 5. 222
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ requirit cauſam, & ſolemnitatem, ibid. num. 7 & 13. 222
3 Et cauſæ alienationis quæ ſint, ibid. n 8. 223
3 Alienatio bonorum Eccleſiæ quam ſolemnitatem requirat, & an ſufficiat ſolemnitas introducta de conſuetudine, ibid. num. 9. & 22. 223
3 Conſuetudo aliquid addens ſolemnitati à jure requiſitæ in alienatione rerum Eccleſiæ valida eſt, ſi ſit Eccleſiæ utilis, ibidem num 20. 223
3 In Alienatione rerum Eccleſiæ decretum Judicis non requiritur, ſed ſufficit cauſæ cognitio, ibid. n 52. 223
3 Alienatio rerum Eccleſiæ etiam cum cauſa, & ſolemnitate, poſt Extravag. Pauli II. fieri non poteſt Papa inconſulto, ibid. nu. 22. & num. ſeqq. uſque ad num. 19. 223
3 Fallit in 5. caſibus, ut num. 19. uſque ad n. 29. 224
3 Feudalia bona Eccleſiæ poſſunt infeudari non obſtante juramento de non alienando Papa inconſulto, ibid. n. 20. 224
Vide in verbo *Feudalia bona*.
3 Alienantur licitè ſine beneplacito Apoſtolico fructus, & bona Eccleſiæ, quæ ſervando ſervari non poſſunt, ibidem numer. 22. 224
3 Et talia dicuntur, quæ non durant triennio, vel uſu conſumuntur, & non fructificant, ibid. num 23. 224
3 Alienari poſſunt terrulæ, vel vineolæ de conſenſu Epiſcopi tribus

concurrentibus, ibid. num.24. 224
3 Terrulæ exigui valoris quæ dicantur ad hoc, ut alienari poſſint ſine beneplacito Apoſtolico, ibid. n 26. 224
3 Alienatio bonorum Eccleſiaſticorum, quæ fit ex neceſſitate juris non requirit ſolemnitatem, ibid. n.27. 224
3 Alienatio, & ſpecialis hypotheca differunt, ibid. n.29. 225
Hypotheca bonorum Eccleſiæ.
Vide in verbo *Hypotheca*.
3 Alienantes bona immobilia Eccleſiarum, quas pœnas incurrant, in dict. cap. Nulli, numer. 44. & 46. de reb. Eccleſ. non alien. 225
3 Alienationis contractus ſi ſit Eccleſiæ utilis, poteſt per eam ratificari, nec ab illo receditur niſi Eccleſia volente, ibid. numer. 46. 226
6 Alienationes rerum Eccleſiæ, quæ fiunt ex neceſſitate juris, non requirant ſolemnitatem: ſecus ſi fiant voluntariæ, licèt ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Paſtoralis, num. 21. de his, quæ fiunt à Prælat. 213
2 Alienationis contractus aliàs legitimè celebratus non eſt nullus ex eo, quòd Eccleſia enormiter ex illa ſit læſa, ſed annullandus ope reſtitutionis in integrum, in c. Requiſivit, num.15. de in integr. reſtitut. 687
2 Alienatio prædiorum decimalium facta ſub conditione de non ſolvendis decimis, tenet, ſed conditio vitiatur, in c. Sanè, il ſecondo, num.20. de off. Deleg. 526
Vide in verbo *Feudi alienatio*: & in verbo *Papa quoad infeudationem*.
3 Alienatio rerum Eccleſiæ etiam cum cauſa Epiſcopo eſt prohibita, in c. Niſi eſſent, n.56. de præben. 219
3 ALIENUM eſſe à lege divina quid importet, in c. Cùm eſſes, num 309. de teſtam. 274
3 ALIMENTA quid comprehendant, in cap. Epiſcopus, num.8. de præben. Et qua ratione taxari debeant, ibidem numero 9. 71
1 Alimenta ſunt privilegiata, etiamſi diviti relinquantur, in c. Significantibus, num.46. de offic. Deleg. 540
2 Alimentis legatis veniunt non ſolum cibaria, habitatio, & veſtitus, ſed etiam medicinæ, ſalarium medici, ſtratum, & omnia ad victum neceſſaria, in cap. In præſentia, num.58. de probat. 236
2 Alimenta, & annuæ præſtationes, quæ ſortem principalem conſtituunt, debentur etiam decurſa ante petitionem, & interpellationem, in cap. Gravis, numer. 117. de reſtitut. ſpoliator. 212
1 Alimoniæ quid importent, in cap. Non liceat, num. 4. de præben. 68
3 ALIQUID dictio verificatur in qualibet minima re, in c. Navigantè, num 54. de Uſur. 261
5 *Aliquis*, verbum, quamvis ſit relativum diverſitatis, eſt tamen diſtributivum, & verificatur etiam in una, in c. Nobis, num. 17 de Simon. 19
3 *Aliud*, dictio eſt repetitiva ſimilium, in c. Cùm non ab homine, num.49. & ſeq. de judic. 13
3 *Aliud*, dictio eſt repetitiva ſimilium, & facit poſitionem ejuſdem qualitatis ad præcedentia, in cap. Novimus, n 2. de verbor. ſignif. 385
3 Aliis multa indulgemus, quæ nobis indulgere non poſſumus, in cap. Accepimus, num.61 de Pactis. 665
3 ALLEGATIONIBUS multis ſe diſtare inutile eſt, in cap. Cùm ſit ars, n 96 de ætat. & qualit 836
3 Præterquam in compilatione librorum, in legibus, & in gloſſis, ibidem num.29. 436
3 Allegatio generalis admittitur, in cap. Non liceat, num. 2. de præben. 68
3 ALTARE unum non debet diſcooperiri, ut aliud cooperiatur, in c. Ex parte, n 16. de Cler. non reſiden. 44
5 Altaris viatici privilegium Epiſcopis conceſſum est non ademptum à Concilio Tridentino, in cap. In his, numer. 12. de privil. 279
5 Altaris viatici privilegium poteſt Epiſcopus de jure concedere in ſua diœceſi tantum, & ſolus Papa in univerſo orbe, ibidem num. 3. 273
5 Altaris portatilis uſum Epiſcopus poſt Tridentinum Concilium concedere non poteſt, etiam in locis publicis, ibidem numer 20. 280
Fratrum Prædicatorum, & Minorum privilegium celebrandi in Altari viatico.
Vide in verbo *Fratres Prædicatores*.
5 Altare ſemel conſecratum non conſecratur iterum, niſi fuerit diſſipatum, in cap. Quod à prædeceſſore, numer. 12 de ſchiſmatic. 105
3 Altare privilegiatum conceditur ipſi Eccleſiæ, in c. Quidam, num.24. de celebr. Miſſar. 378
5 Altaris viatici privilegium an competat Cardinalibus, in cap. Quod nonnullis, numer. 3. & ſeqq. uſque in fin. de privil. 272
5 Altaris viatici privilegium, quod habent Epiſcopi, & eorum Superiores, ex cap. fin. de privil. lib. 6. non fuit ſublatum à Concilio Tridentino, ibid. n.6. 272
5 Et Epiſcopi eo uti poſſunt ex rationabili cauſa, etiam extra cauſam abſentiæ, ibid. num.7. 272
5 Altaris viatici privilegio uti poteſt Epiſcopus in aliena diœceſi, etiam contradicente Epiſcopo diœceſano, ibidem numer. 9. 272
5 Altaris portatilis privilegio an gaudeant Cardinales, & Epiſcopi.
Vide in verbo *Cardinalium privilegia*.
5 Altaris portatilis privilegio uti poteſt Epiſcopus electus, & confirmatus, licèt non conſecratus, id d. c. Quod nonnullis, numer. 15. & 23 de privil. 273
5 Altaris viatici privilegium favore cultus Divini eſt latè interpretandum, quatenus patitur verborum latitudo, ibidem num. 16 & 30. 271
5 Altaris portatilis privilegium conceſſum Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus, non extenditur ad Epiſcopos, ibidem num 17. 676
1 ALTERNATIVÆ natura eſt ut alterutrum ſufficiat, in c. Qualiter, num. 32. de Cler. non reſid. 58
3 Alternativa, vel, an ſit ordinis, vel electionis, ibidem numer. 35 58
3 Alternativa in electione tam Provincialium, quàm Generalis, in pluribus religionibus etiam non Mendicantibus inſtituta eſt, in c. Cùm dilectus, num.37. de conſuet. 806
3 Alternativa ut verificetur, ſatis eſt alteram partem eſſe veram, in c. Inter cæteras, num.1. de reſcript. 147
2 Alternativa diſpoſitio unum in effectu continet, ibidem numer. 3. 147
1 Alternativè petens non dicitur præcisè alterum petere, ibidem numer. 4. 147
6 Alternativa ambiguitatem, & obſcuritatem inducit, ibidem numer. 7. 147
2 Alternativa periculo pendet à voluntate debitoris, cujus eſt electio, ibid. num.3. 887
3 Alternativa poſita inter perſonas reſolvitur in conjunctivam, & requirit concurſum utriuſque copulati, ibidem numero 9. 147
3 Alternativa negative ut verificetur, an ſufficiat alterum non factum eſſe, an verò requiratur, ut neutrum ſit factum, ibidem num. 10. 147
3 Obligatus ad dan alternativè poteſt præſtare, quod maluerit, ut liberationem conſequatur, ibidem num.42. 149
3 In Alternativis electio regulariter eſt debitoris, ibidem numer. 42. 149
2 Fallit in legatis alternativis, quorum electio in dubio eſt legatarii, ibid. num.43. 149
1 Item fallit in pœnis alternativè appoſitis, quarum electio eſt judicis, non rei, niſi in caſibus, num 22. 150
3 Alternativa regulariter eſt electionis, non ordinis, ibidem numer. 46. 150
2 Fallit, ſi ſit poſita inter diverſas perſonas, & in primò nominatis ſubſit major ratio, ibid. num.47. 150
4 In Alternativo prohibitione ſufficit alterum verificari, ut ſit locus pœnæ, in cap. Inſinuante, numer. 53. Qui Cler. vel voven. 55
2 Alternativa quando ponitur inter genus, & ſpeciem, ſtat reſtrictivè, & exponitur pro id eſt, in cap. Cùm non ab homine, num.5. de Judiciis. 60
2 Quando ſtatuit plura circa idem factum, ponitur pro conjuncta, ibidem num.6. 70
2 Alternativè petens non cenſetur præcisè alterum petere: fallit, ſi alternativa non poſſit niſi in una verificari, in c. Super litteris, num 36 de Reſcript. 261
3 Electio in pœnis alternativis eſt judicis, in c. A crapula, nu 13 de Vit. & honeſt. Cler. 7
3 AMBITIO, quid ſit, in cap. Quia in tantum, num.3. de Præbend. 76
3 AMBITIOSUS quas pœnas incurrat, ibid. n.4. 76
1 AMENTIBUS, & dormientibus, qui non conſentiunt baptiſma actuale peccatum non dimittitur, nec etiam originale, in cap. Majores, num 60. de Baptiſm. 598
3 Amentes, vel dormientes recipiunt characterem baptiſmi, ſi prius propoſitum habuerunt baptiſmum ſuſcipiendi: aliàs ſecus, ibidem num 64 598
3 Baptizari debent in futuro, etiamſi contradicant, aut injuriam inferant Sacramento, ibid. n 64. 598
3 Fallit in amentibus, qui ante uſum rationis in amentiam inciderunt, qui baptizantur ſicut parvuli ex intentione Eccleſiæ, ibidem num.65. 598
3 Niſi habeant dilucida intervalla, ibid. n.66. 598
3 Amentes ſunt baptizandi, ſi periculum timeatur, alioquin melius eſt expectare, ut ſint ſanæ mentis, ibidem numer. 67. 598
3 Amentes, vel dormientes, qui numquam conſenſerunt baptiſmo, vel aliquando conſenſerant, ſed poſteà contradixerunt, characterem non recipiunt, ibid. n 72. 599
4 AMICIS duobus in contrariis opinionibus exiſtentibus ſanctum eſt pro veritate pugnare, in cap. Ne innitaris, n.316. de Conſtit. 63
2 Amicus an admittatur pro amico in Judicio, in c. Cùm M. nu 9. de Conſtit. 122
1 Amicus intimus fraterna charitate dilectus poteſt dici conjunctus, in cap. Cùm Sacerdotis, numer. 22. de poſtulan. 871
3 *Amittat*, verbum an importet privationem ipſo jure, in cap. Quia nonnulli, num.7. de Cler. non reſid. 29
3 AMBROSIUS Catharinus fortè omnium primus aſſeruit Paſtorum reſidentiam eſſe de jure poſitivo humano, in c. Ex parte, num. 13. de Cler. non reſid. 42
5 AMPHILOGIA, ſeu æquivocatione dolosè uti in judicio eſt mortale peccatum, etiamſi verba ex communi intelligentia utrumque ſenſum admittant, in cap. Falſidicus, num. 149. de crimine falſ. 177
5 Amphilologia, qua uſus eſt B. Franciſcus, an ſalverit à mendacio, ibid. num 183. 177
4 ANATHEMA eſt mucro Epiſcopalis, & major pœna, quæ ſit in Eccleſia Dei, in cap. Cùm olim, num. 14. de major. & obed. 625
5 Anathema quis eſſe non poteſt pro peccatis alienis, in c. Nobis, num 75 de Simon. 44
2 Anathema, & excommunicatio an, & in quo differant, in c. Cùm non ab homine, num 21. & 23 de Judic. 11
2 Anathematis ſolemnitas quæ ſit, ibid n.24. 12
4 ANDREAS de Iſernia Reginæ Joannæ Conſiliarius, Neapoli trucidatus, in c. Ne innitaris, num 69 de Conſtitut. 79
3 ANGARIIS Eccleſia, & Eccleſiaſticæ perſonæ affligi non debent, in c Non minus, n. 5. & ſeq. de Immun. Eccleſ. 631
3 Angariæ, & perangariæ, quæ dicantur, & in quo differant, ibid. num.6. 631

ANI-

3 ANIMA occiditur per ſubtractionem panis ſpiritualis, ſicut corpus per ſubtractionem materialis, in cap. Inter cætera, nu. 3. de offic. Ordinar. 535
3 Animæ ſunt de jurisdictione Papæ, & ſpiritualium Patrum, in c. Cùm veniſſet, num. 24 de ſacr. Unct. 446
3 Animi judicium ex perſeverantia dijudicatur, in c. Si quis, n. 50. de foro compet. 39
3 Animalia quæ arant, & ſemina portant ad agrum, gaudent ſecuritate ſicuti Presbyteri, nec pignore dari poſſunt, in c. Innovamus, num 10 de Treug. & Pace. 698
5 Animal, quod ita ſanatum eſt, ut in priſtinum ſtatum reſtitueretur, perinde habendum eſt, quaſi nunquam morboſum fuiſſet, in cap. Omnipotens, n. 21. de Accuſat. 7
3 Animus probatus per extrinſeca non admittit contrariam probationem per juramentum, in cap. Vidua, num. 9 de Regular. 341
2 Animus perpetuò habitandi quando præſumatur, in cap. Præſentata, n. 4 de teſtib. 153
3 ANNATA non ſolvitur de beneficiis unitis, in c. Dudum, il ſecondo, n. 31. de elect. 270
5 Annatæ utrùm in curia Romana exigantur licitè, & ſine labe ſimoniæ, latiſſimè diſcutitur, in c. Præterea, n. 6. & ſeq. uſque in fin. Ne Prælati vices ſuas. 69
5 Annatas a quibus impugnentur, ibid. n. 7. 69
5 Annata unde dicatur, quid ſit, & quot illius ſpecies, ibidem num. 8. 69
5 Annata propriè ſumpta quæ, & quanta ſit, & de quibus beneficiis ſolvantur, ibid. n. 9. 69
5 Annata Bonifaciana quæ, ibid. n. 10. 69
5 Commune ſervitium quid ſit, ibid. n. 12. 69
5 Minuta ſervitia quæ, ibid. n. 11. 69
5 Quindennium quid ſit, ibid. n. 13. 69
5 Annatarum origo, & antiquitas, ibid. n. 14 & ſeq. 69
5 Damaſi Papæ teſtimonium de annatis, ibid. n. 15. 69
5 Annatarum juſtitia deducitur ex jure divino, & naturali, ibid. n. 17. & ſeqq. 70
5 Annata ſolvitur Papæ loco decimarum, ibidem numer. 18. & 25. 70
5 Joannis Andreæ propoſitio in Concilio Viennenſi de vigeſima redituum totius orbis à Clericis perſolvenda pro ſuſtentatione Papæ, & Cardinalium, ibid. n. 30 & 71. 70
5 Annatarum juſtitia fulcitur jure gentium, ibid. n. 41. Item jure Eccleſiaſtico, n. 63. Item jure civili, n. 47. 75
5 Martini V. decretum de annatis Papæ ſolvendis approbante Concilio Conſtantienſi, ibid. n. 44. 72
5 Romanam Eccleſiam excuſat neceſſitas, cùm non poſſit de ſuo omnibus providere, ibid. n. 46. 72
5 Annatæ temporis diuturnitate ex voluntariis factæ ſunt neceſſariæ, ibid. n. 53. 72
5 Baſileenſis Concilii decretum contra annatas refertur, ibid. n. 53 Refellitur num. 58. 72
5 Petri de Monte Epiſcopi Brixienſis oratio pro annatis ad regem Angliæ, ibidem n. 59. 72
5 Angli ante ſubtractionem obedientiæ ſolvebant Romanæ Eccleſiæ communia, & minuta ſervitia, non autem annatam Bonifacianam, & cur, ibid. n. 60. 73
5 Denarii S. Petri qui ſint, n. 61 73
5 Gloſſatoris Pragmaticæ Sanctionis invectiva contra annatas retunditur, ibid. n. 63. 73
5 Annalia, & Vacantia differunt ab Annatis, ibid. n. 64 74
5 Annata eſt onus impoſitum fructibus beneficii, non autem beneficiato, ibid. n. 66 & 31. 76
5 Conſuetudo Normandiæ, & Diœceſis Pariſien. exigendi annalia pro deporto, an ſit reprobata, ibid. n. 67. 74
5 Annatarum ſolutioni nulla ineſſe poteſt licitationis ſuſpicio, & cur, ibid. n. 68 74
5 Annata pro eccleſiis Conſiſtorialibus, tertiam partem fructuum, & pro inferioribus dimidiam veri valoris non excedit, ibidem num. 69 74
5 Communia, & minuta ſervitia pro Epiſcopatibus, & monaſteriis Galliæ in patria reductis, ſextam partem veri valoris non excedunt, ibid. n. 73. & 75. 74
5 Viennenſe Concilium quid egerit circa annatas, & vigeſimam fructuum, ibid. n. 76. 75
5 Joannis Gerſonis ſententia de annatis, ibid. n. 77. & 97. 75
5 Annata non eſt pretium beneficii, aut collationis, ſed fructuum, qui debentur Cameræ Apoſtolicæ, ibid. n. 78. & ſeq. uſque ad n. 90. maximè n. 83. 75
5 Conſuetudo, ut dimidia fructuum primi anni præſtimoniorum vacantium cedat in utilitatem menſæ Capitularis, non eſt ſublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 81. 75
5 Annata ſolvitur non in actu proviſionis beneficii, ſed expeditionis litterarum, quæ multoties non expediuntur, ibidem num. 87 75
5 Annata, & ſervitia pro beneficiis, bis, vel pluries eodem anno vacantibus, non ſolvuntur niſi ſemel, ibid. n. 87. 75
5 Annata minuitur pro rata reſervationis fructuum, ibidem numer. 91. 76
5 Annata non ſolvitur pro expectativis, reſervationibus, & aliis gratiis ad incerta beneficiorum corpora, ibid. n. 92. 76
5 Nec pro beneficiis compermutatis, aut quorum valor 24. ducatos non excedit, n. 93. 76
5 Annata, aut commune, & minuta ſervitia non ſolvuntur ex diſtributionibus quotidianis, cujuſcumque ſint valoris, ibidem num 94. 76
5 Duareni ſententia de annatis refellitur, ibid. n. 99. 76
2 Annata ſicut ſolvitur de beneficiis excedent. 24. ducatos, ita hodie de penſionibus ultrà ſummam ducatorum quatuordecim, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 88. de Reſcriptis 182
2 Et in expeditione litterarum proviſionis beneficii, ſuper quo eſt penſio reſervata, ſolvitur detracta penſione, ibidem numero 89. 182
5 Annata pro beneficiis de novo inſtituendis ab Epiſcopo exigi non debet: Notario verò proceſſum ſcribenti aliquid honeſtum ſolvere non videtur inconveniens, in cap. In ordinando, n. 43. de Simonia. 16
2 Annatæ an in Curia Romana licitè exigantur, & ſine labe ſimoniæ, in c. Cùm pridem, n. 140. de Pactis. 659
2 ANNIVERSARIA, & officia defunctorum Epiſcopus poteſt reducere ad præſcriptum Concilii Trid. c. 4. ſeſſ. 25. in cap. Ex parte, n. 10. de Conſtit. 228
3 Anniverſarium quid ſit, in cap. Cùm creatura, n. 1. & 22. de celebr. Miſſ. 587
3 Anniverſarium defunctorum ſi occurrat in feſto, fieri debet ſaltem in privato. ibid. n. 6. 587
3 Contrarium, n. 8. & 23. 587
3 Anniverſario pro defunctis non ſatisfit dicendo Miſſam de Feria, ibid. num. 9. 11. & 23. 587
3 Anniverſario occurrente in Collegiatis Eccleſiis, cantari debent duæ Miſſæ, una pro defunctis, alia de feſto, vel Feria, ibid. num. 23. 588
3 Idem in die depoſitionis defuncti, ibid. 588
3 ANNUS probationis debet eſſe completus, in cap. Ad noſtram n. 14. de Regul. 350
3 Dies additus biſſexto neceſſarius eſt, ut annus probationis ſit completus, ibid. n. 26. 358
3 Profeſſio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad religionem in genere, ibid. n. 34. 352
3 Favor eſt tam profeſſi, quàm religionis, ut annus probationis duret uſque ad ultimum momentum, ibid. n. 33. 352
4 Probatio fieri debet in ſolitudine, & ſilentio, in c. Inſinuante, n. 27 qui Cler. vel vovent. 52
4 Annus probationis debet eſſe continuus, ibid. n. 33. 53
4 Annus probationis interrumpitur, ſi novitius animo tranſeundi ad aliam religionem duas horas in alio conventu moratus fuerit, ibid. n. 36. 53
4 Secus ſi animo fugiendi aliquantiſper latitaverit intra clauſtrum, num. 37. 53
3 Novitiatus, ſeu probationis tempus quamdiu duret ex veterum Canon. diſpoſitione, variæ referuntur ſententiæ, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 2. & ſeq. uſque ad numer. 23. de Regular. 382
3 Probationis tempus ex generali conſuetudine omnium ferè ordinum ultrà annum non extenditur, ibid. n. 4. 385
3 Probationis tempus à ſuperioribus regularibus ultra annum prorogari non poteſt, ibid. n. 8. 382
3 Declaratur, num. 11. verſ. Fateor tamen. 382
3 Prorogatur à Sede Apoſtolica novitiis morbo correptis etiam ultra ſex menſes à finito anno, donec duret ſpes recuperandæ valetudinis, ibid. n. 9 382
3 Item novitiis, qui verebantur, ne emiſſa profeſſione bona ſua apud mercatores exiſtentia recuperare non poſſet, ibidem num. 11. 382
3 Trid. Concil. cap. 16. verſ. Finito, ſeſſ. 25. de Regularibus comprehendit etiam Moniales, n. 10. 382
3 Anno probationis hodie nec tacitè, nec expreſsè poteſt renunciari, & in hoc corrigitur cap. Ad Apoſtolicam, de Regularibus, ibid. n. 23. 383
3 Annus probationis reſtringi non poteſt à ſuperioribus regularibus, etiamſi per ingreſſum fiat alteri grave præjudicium, ibid. num 26 383
3 Annus probationis ad quid inſtitutus, n. 61. 384
3 Annus probationis ex Concilio Tridentino non incipit niſi poſt ſuſceptum habitum, in cap. Quia ingredientibus, num. 7. de teſtam. 254
3 Anno probationis etiam in Ordinibus non Mendicantium poſt Concilium Tridentinum renunciari non poteſt, in c. Ex publico, n. 14. de Converſ. Conjug. 447
4 Anno probationis Poſt Concilium Tridentinum renunciari non poteſt, in c. Ex litteris, n. 23. de divort. 97
4 Quibus ex cauſis liceat derogare anno probationis, ibidem numer. 24. 97
4 Annus probationis eſt juris poſitivi, ibid. n. 26. 97
3 Annus probationis inſtitutus eſt, ut Religio probet mores Novitii, & Novitius auſteritatem Religionis, in cap. Significatum, n. 39 de Regul. 362
5 Annus probationis ad validè profitendum requiritur etiam in Religione ſancti Joannis Hieroſolymitani, in c. Qui Presbyterum, n. 113. de pœnit. & remiſſ. 290
5 Fallit in Bohemis, quibus indultum eſt, ut non teneantur eſſe in probatione, niſi per ſex menſes, ibidem numer. 114. pag. 300
5 Annus probationis non ſufficit, ut ſit completus, ſed uſque ad profeſſionem continuari debet, aliàs irrita eſt profeſſio, ibid. à num. 115. 300
Contrarium ibid. 300
3 AMYLUM an ſit materia conveniens ad faciendum panem conſecrabilem, in c. Ne innitaris, n. 215. de Conſtit. 30
5 Annum legitimum ſufficit attigiſſe in dignitatibus tam Secularibus, quàm Eccleſiaſticis, excepto Epiſcopatu, in cap. Cùm in cunctis, n. 18 de elect. 244
5 Annus legitimus debet eſſe completus in matrimonio tam ſpirituali, quam carnali, ibid. n. 19. 244
5 Annus trigeſimus in Epiſcopo cur debeat eſſe completus, cùm in aliis dignitatibus ſufficiat inchoatus, ibid. num. 22 uſque ad num. 25. 245
3 Annus quadrageſimus in Abbatiſſa an debeat eſſe completus, ibid. num. 123. 253
3 Annus ubi requiritur completus, an ſufficiat ultimum diem attigiſſe, an verò tempus currat de momento in momentum, ibid. num. 176. 256
3 Annorum diſcretionis tres gradus conſtituuntur, in c. Omnis, n. 34. de pœnit. & remiſſ. 312
3 Annus naturalis in quo differat à civili, in c. Ad noſtram, n. 14. de Regul. 350
3 Annus ex conſuetudine civiliter accipitur, ibid. n. 16. 350
3 Annus naturalis conficitur diebus 365. & horis ferè ſex, ex quibus

Digitized by Google

bus annus biſſextilis, ibid. num. 58. 352
3 Annus ubi incipit, ubi deſinit, & reſolvitur, ibid. num. 20. 351
3 Annus unde dictus, ibid. n. 11. 355
3 Annus biſſextilis non dicitur majus ſpatium, quàm anni, ibidem num. 85. 358
3 Annus tacitæ profeſſionis quando incipiat, & finiatur, ibidem num. 30. 358
2 Annus integer judicio Eccleſiæ qui dicatur, in d. Literas, nu 2. de tempor. ordin. 367
3 Annui redditus inter immobilia computantur, in c. Nos quidem, num. 10. de teſtam. 469
Vide *Redditus*.
3 ANTECEDENS in omni materia includitur in conceſſione conſequentis, in cap Quod à prædeceſſore, num. 84. de Schiſmat. pag. 512
5 Declaratur, ibid. num. 95. 110
5 ANTIANITAS in militibus Hieroſolymitanis currit à die ſoluti paſſagii, in cap. Qui Presbyterum, num. 559. de pœnit. & remiſſ. 300
5 Sed aa Equites non fruuntur niſi à die profeſſionis, ibidem num. 120. 300
3 ANTICHRISTUS nunquid faciet aliqua vera miracula, in cap. Audivimus, num 7. de Reliq. & Vener. Sanctor. 601
5 ANTIQUI magni, & veræ Philoſophiæ Authores, in cap. Ne innitaris, num. 330. de Conſtitut. 78
5 ANTIPAPA dicitur hæreſiarca, in c. Quod à prædeceſſore, nu. 22. de Schiſmat. 104
2 APOCRISARII qui ſint, in cap. Significaſti, num. 3. de Electione 243
3 APOSTASIA eſt temerarius receſſus à ſtatu fidei, obedientiæ, vel religionis, in c. Conſultationi, num 19 de Apoſtat. 119
3 APOSTATA à religione dicitur, qui ad ſæculum redit non ſervata forma à Conc. Trident. præſcripta, in c Si quis, nu. 36. de Regular. 118
3 Apoſtata eſt excommunicatus, & peccat mortaliter, ibidem num. 57. 338
3 Apoſtata à religione eſt infamis, in cap. Conſulti, num. 3. de Regular. 397
5 Apoſtatæ propriè non dicitur religioſus, niſi habitum temerè dimittat, & ad ſæculum redeat, in cap. Conſultationi, n. 9 & 52. de Apoſtat. 117
5 Apoſtatæ propriè non dicuntur, niſi qui legem Chriſtianam dimittunt, vel qui relicta profeſſione, quam dimittere non licet, dimittunt ſine cauſa, ibid. num. 52. 118
5 Apoſtatæ à fide, vel ex voto religionem deſerentes, in Apoſtaſia ordinati carent executione, nec poſſunt ab alio, quàm à Papa diſpenſare, ibid. num 14. 518
a Apoſtatarum duo ſunt genera, ibidem num. 17. 158
5 Apoſtatæ unde dicantur, ibid. num 50. 219
3 APOSTOLI qui dantur appellationibus, cur dicantur dimiſſorii, in c. Significaſti, num 4 de offic. Archid. 513
9 Apoſtoli non receperunt immediatè poteſtatem à Chriſto, ſed à Petro, in c. Perniciosa, n 47 de off. Ordin. 553
3 Apoſtolis populos Chriſtus non diviſit, ibid. n. 52. 553
9 Apoſtoli quando, & quibus verbis fuerint ordinati Sacerdotes, & acceperint poteſtatem ligandi, & ſolvendi, in cap Cùm veniſſet, n. 58 de ſact. Unct. 448
a Et in c. Presbyter, n 20. de Sacram non iteran. 457
3 Apoſtoli dicta prævalent dictis Imperatorum, in cap. Cùm eſſes, n. 534. de teſtam. 625

Appellatio communis,

9 Appellationis remedium ad quid inſtitutum, in cap. Ad noſtram, n. 1. & 4. de appellat. 583
3 Introductum eſt ad corrigendam judicum iniquitatem, vel imperitiam in c. Cùm tempore, n. 19 de Arbitr 697
3 Appellatio unius prodeſt omnibus, ſi defenſio ſit communis, & eadem ratio vincendi, in cap Cùm propter, num. 56. de Jure patr. 533
e Appellationis remedium ad innocentiæ præſidium inſtitutum, in c Dilectus, n. 38. de Reſcript 190
3 Appellatio, & negligentia quoad devolutionem juriſdictionis ad ſuperiorem æquiparantur, in c Irrefragabili, §. Exceſſus, nu. 23. de offic. Ordinat. 576
a Declaratur, ibid. n. 30. 577
a Appellatio eſt à minori judice ad majorem provocatio, in c. Studuiſti, n. 32. de offic. Legat. 546
a Appellationis quatuor ſunt ſpecies, in c Paſtoralis, num. 59 de Appellat. 203
5 Appellandi jus non competit niſi indebitè, & contra juſtitiam gravato, in c Mandato, n 13 & ſeqq. de Simonia. 68
5 Appellatio eſt provocatio iniquæ ſententiæ querelam continens, ibid. n. 20. 62
5 Et illius uſus fuit inventus ad corrigendam judicantium iniquitatem, vel imperitiam, ibid. n. 11. 62
3 Appellationis remedium non eſt ad defenſionem iniquitatis, ſed ad præſidium innocentiæ inſtitutum, in a. Veſtra, n. 105. de Cohabit. Cler & Mulier. 17
5 Appellatio eſt de minori ad ſuperiorem judicem provocatio, in c. Significaſti, n. 53. de Elect. 248

Appellatio quando admittenda, vel non.

3 Appellatio Clerici renuentis ordinari propter impedimentum an ſit admittenda, in cap. Quæris, num. 25. de ætat. & qualit. pag. 415
a Appellatio à correctione legitima non admittitur, in cap. Ad noſtram, n. 4. de Appellat. 589
5 Appellatio contra Canones non valet, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n 14 de elect. 256
3 Appellatio generalis à quocunque gravamine non tenet, in c. Recolentes, n. 17. de ſtat Monachor. 469
3 Appellatio in his, ubi de viſitatione, & morum correctione agitur ad effectum ſuſpenſivum, admittitur, niſi modus excedatur, in c. Dilectus, n 59. de Reſcript. 590
a Appellatio in cauſis ordinariis admittitur ad utrumque effectum etiamſi in viſitatione diœceſis cognoſcantur, ibid. num. 30. & 35. 190
a Appellationi ab indebita carceratione Ordinarius tenetur deferre, & proceſſum tranſmittere ad Metropolitanum, reo tamen interim manente in carceribus, in cap. Super eo, il ſecondo, n. 44. de Appellat. 204
a Appellatio in judicio non admittitur à futuro gravamine, niſi illud ſit irreparabile, ibid. n 48. 196
a Appellationi frivolæ deferendum non eſt, licèt appellatio in reſcripto non ſit inhibita, in cap. Paſtoralis, numer. 24. de Appellat. 201
a Appellatio manifeſtè frivola ſemper inhibetur à judice, & à jure, ibid. n. 20. 101
a Appellatio latens frivola inhibetur à jure, ſed non à judice, quandiu falſitas latet, ibid. num. 25. 103
a Appellatio ex cauſa probabili non expreſſa in jure non ſuſpendit juriſdictionem judicis procedentis appellatione remota, quin poſſit ſententiam exequi, ibid num 18. 204
3 Fallit in tribus caſibus hic expreſſis, ibid. n. 49. 104
3 Appellatio à converſione fructuum in diſtributiones quando ſublata ſit à Concilio Trident. in c. Quia nonnulli, num. 58. de Cler. non reſiden. 30
a Appellare an, & quando liceat à ſententia arbitri, in c. Cùm tempore, num. 35. de arbitr. 697
3 Appellari poteſt ab inquiſitione, quæ fit contra ſubditum non præcedente fama, in cap. Perniciosam, num. 5. de Offic. ordinar. 350
Vide in ver. *Appellatio devolutiva*.
a Appellatio ſub conditione, quatenus propoſita petitio non admittetur, non valet, in c. Super eo, il ſecondo, num. 85. de Appellat. 593
e Appellari poteſt à pœna arbitraria, non autem à pœna in jure expreſſa, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 58. de Offic. Ordinat. 576
a Appellans temerè punitur de jure civili, non autem de jure canonico, in c. Super eo il ſecondo, n 4. de Appellat 130
3 Appellari poteſt ſecundum Canones etiam extra judicium, non ſecundum leges, ibid. n. 5. 191
3 Appellari an poſſit viva voce, dum ſententia excommunicationis profertur, ibid. n. 55. & ſeqq. 194
3 Appellans debet cauſam talem apponere, quæ ſi foret probata, deberet legitima judicari, in cap. Eam te, num. 35. de ætat. & qualitat. 206
Appellatio an admittatur contra elect.
Vide in verbo *Electio quoad appellationem*
2 Appellationi interpoſitæ ad Papam non deferens mittitur cum literis Ordinarii ad Curiam puniendus, in c de Priore, nu. 1. de Appellat. 135
2 Appellari poteſt à correctione Prælati etiam Regularis, ſi ſit manifeſtè criminoſus, ibid. n. 3. 136
e Contrarium, ibid. n 5. 136
a Appellationi etiam extrajudiciali non deferens puniendus eſt, ibid. num. 8. 196
a Si appellatio ſit juſta, & rationabilis; alias ſecus, ibid n. 9. 197
e Judex peccat deferendo appellationi manifeſtè frivolæ, ibidem num 16. 196
e Et quid in appellatione ab interlocutoria, ibid. n 58 596
2 Appellatio in dubio præſumitur juſta, eique deferendum, ibid. num. 58. 596
a Appellatio à correctione morum non admittitur, ibid. num. 29. & 34. 196
a Niſi Prælatus etiam Regularis modum excedat in corrigendo, ibid. num. 94. 596
2 Appellatione remota privari poteſt beneficio, qui neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ exigente contumaciter renuit ſuſcipere Ordines beneficio non annexos, in cap. Quæris, n. 48. de ætat. & qualit. 416
5 Appellatio ad Metropolitanum non impeditur per litteras commiſſionis ablativas juriſdictionis Ordinarii, in c Grave, n. 3. de Offic. Ordinat. 508
a Appellatio in reſcripto Papæ in tribus modis removeri poteſt, in c. Studuiſti, num. 40. de Off. Legat. 547
e Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clauſulam, *Appellatione remota*, ibid. num. 43. & ſeqq. 549
e Indulgetur à jure in quinque caſibus ibi expreſſis, prædicta clauſula non obſtante, ibid. n. 43 547
3 Appellatione remota an, & qualiter intelligatur remota recuſatio, in cap Super eo, il ſecondo, num. 7. & 14. de Appellation. 198
Vide in ver. *Clauſula appellatione remota*.
a Appellatio non admittitur, ubi de Regulari diſciplina, & morum correctione agitur, niſi adſit exceſſus, in c. De Priore, nu 19. de Appellat. 137
3 Appellatio an detur à ſententia lata ſuper notario, in a. Veſtræ, n. 103. de Cohabit. Cler. & Mulier. 17
a Appellari poteſt à judice, qui parti hoc petenti non facit edi communia inſtrumenta, in cap. G. Perpetuus, numer. 1. de Fide inſtrum. 160
3 Appellatio in his quæ ad viſitationem, & morum correctionem ſpectant, admittitur ad effectum devolutivum tantum non autem ſuſpenſivum, in cap. Ad noſtram, num. 5. & ſeqq de Appellat. 589
e Appellare non licet in cauſa viſitationis, & correctionis ante definitivam ſententiam à quocumque gravamine, ibidem num 6. 589
Niſi à diffinitiva appellari non poſſit, aut gravamen ſit irreparabile, ibid. num. 7. 589
a Concilium Tridentinum à decretis viſitationis, & correctionis ſuſtulit appellationem ſuſpenſivam, non devolutivam, ibid. numer. 9. 589

Appel-

Appellatio ad quem.

1 Appellatio ad proximum ſuperiorem devolvitur, nec omiſſo medio eſt appellandum, in cap. Irrefragabili, §. Exceſſus. num. 24. de offic. Ordin. 576

1 Appellatio ad partem interponi non poteſt, ibidem numer. 25. & 28. 576

1 appellatio in cauſa alteri delegata ab uno ex duobus ſociis in juriſdictionem non devolvitur ad delegantem, ſed ad ſuperiorem amborum. ibid. num. 29. 576

1 Appellatio a ſententiis Capitulorum in Cathedralibus Hiſpaniarum non conſuevit interponi ad Epiſcopos, ſed ad alios Superes, ibid. num. 30. 577

3 Appellatio ab Epiſcopo procedente authoritate delegata in eo caſu, in quo uti poterat etiam authoritate ordinaria, ad quem ſit interponenda, in c. Ad audientiam, il primo, n. 45. uſque ad n. 49. de Eccleſ. ædifi. 626

3 Et quid ſi procedere non poterat authoritate ordinaria, ibidem num. 47. 626

3 Appellatio ab erectione Parochialis factæ ab Epiſcopo infra limites Parochiæ Regularibus ſubjectæ interponi non poteſt niſi ad Papam, ibid. n. 48. 626

1 Appellatio a ſententiis, & gravaminibus Commiſſarii Cruciatæ in illis caſibus, in quibus non eſt prohibita per clauſulam, Appellatione remota, an interponi poſſit ad Collectorem, an verò ad Papam ſit interponenda, in cap. Studuiſti, n. 46. & ſeqq. de offic. Legati. 548

3 Appellatio, omiſſo medio, valet parte non excipiente, in c. Referente, n. 4. de Præben. 78

1 Conſuetudo, ut a Delegato Papæ appelletur ad Legatum de Latere, non valet, in c. Studuiſti, n. 33. de offic. Legati. 546

1 Conſuetudo appellandi ad partem, ſeù ad æqualem, eſt contra ſubſtantiam appellationis, ibid. n. 35. 547

3 Conſuetudo appellandi ab Ordinario inferiori ad Metropolitanum, omiſſo medio, valida eſt, in cap. Referente, num. 3. de Præbend. 78

3 Appellandum eſt in dubio a collatione ſimultanea Epiſcopi, & Capituli, non ad Epiſcopum, ſed ad Superiorem, in c. Poſtulaſti, num 32. de conceſſione præb. 203

1 Appellari poteſt a ſententia Concilii ad Papam, ſed non è converſo, in c. Significaſti, n 60. de elect. 228

1 Appellantes a Romano Pontifice ad futurum Concilium, eorumque conſiliarii, & fautores incurrunt pœnas excommunicationis, & læſæ majeſtatis humanæ, & Divinæ, ex Bulla Pii II. ibid. num. 62. 228

1 Item declarantur ſchiſmatici, & hæretici, ex Bulla Julij II. ibid. num 63. 228

5 Excommunicantur in Bulla Cœnæ omnes, & ſinguli appellantes ad futurum Concilium; univerſitates verò, & Collegia interdicuntur, in c. Reſponſo, num. 44. de ſent. excomm. 361

1 Appellare non licet a ſententia Papæ ad Tribunal Chriſti, in cap. Quanto, num 9. de translat. Epiſcopi, & in cap. Significaſti, n. 61. de Elect. 228

1 Appellari non poteſt a ſententia Delegati Papæ ad Legatum de Latere, in c. Studuiſti, n. 30. de offic. Legati. 546

1 Appellari non poteſt a ſententiis, & gravaminibus Conſervatorum niſi ad Papam, ibid. num. 32. 546

1 Appellari non poteſt a Delegato niſi ad Delegantem, ibidem num. 36. 547

1 Appellari poteſt ad Papam omiſſo medio, ibid. num. 49. 548

1 Appellandi facultas ad Patriarcham non cenſetur ſublata, licèt per mille annos fuerit ſemper appellatum ad Papam, c. Treugas, n. 65. de Treug. & Pace. 636

5 Appellatio ab inferiori Prælato ad Epiſcopum eſt effectus juriſdictionis habitualis apud Epiſcopum remanentis, in c. Sacro, n. 64. de ſent. excomm. 375

Vide in ver. *Iudex quoad Appellationem.*

Et in ver. *Auditor Cameræ.*

2 Appellari poteſt ad Metropolitanum, vel ad Papam omiſſo medio a ſententiis per Ordinarios latis in cauſis Regularium ſibi ſubjectorum, in dict. cap. de Priore, num. 17. & num. 37. de Appellation. 196

2 Appellari non poteſt de jure civili ad Imperatorem omiſſo medio, ſed gradatim eſt procedendum, ibid. num. 18. 196

2 Appellatio cùm ſit ſpecies defenſionis, quæ eſt de jure naturali qualiter tolli poſſit a Principe, in cap. Paſtoralis, num. 6. de appellat. 202

2 Appellationis remedium nulli denegandum, ibid. num. 9. 202

1 Appellare non licet a ſententia Papæ ad Tribunal Chriſti, in c. Quanto, n. 9. de translat. 318

Appellatio devolutiva, vel ſuſpenſiva.

1 Appellatio non impedit executionem eorum, quæ ad morum reformationem, & correctionem pertinent, in c. Irrefragabili, n 6 de offic. Ordin. 573

1 Admittitur tamen ad effectum devolutivum, ibid. n. 8. 578

1 Et admittitur ad utrumque effectum, ſi Prælatus limites viſitationis, ſeu correctionis excedat. ibid. num. 9. 578

1 Appellatio devolutiva a decretis ab Epiſcopo in viſitatione editis jure delegato interponi poteſt etiam ad Metropolitanum, in c. Studuiſti, n. 47. de offic. Legati. 548

1 Appellatio inſpecto futuro eventu ſententiam ſuſpendit, ſed inſpecto ſtatu præſenti eam extinguit, in c. Significantibus, n. 11 de offic. Delegati. 538

3 Appellatio a datione coadjutoris, & aſſignatione congruæ datur ad effectum devolutivum tantum, in c. De Rectoribus, num. 11. de Cler. ægrot. 158

2 Appellari poteſt poſt diffinitivam in cauſis viſitationis, & correctionis, ſed appellatio non ſuſpendit executionem, in c. Ad noſtram, num. 8. de appellat. 189

2 Appellari poteſt ad utrumque effectum, ſi Prælatus excedat modum in corrigendo, & procedat tela judiciaria, ibid. n. 11. & ſeq. uſque in fin. 190

3 Appellari non poteſt ab erectione novæ Parochiæ ad effectum ſuſpenſivum, ſed devolutivum tantum, in c. Ad audientiam, il primo, n. 12. de Eccleſ. ædific. 623

2 Monachus, ſicut & Clericus appellare poteſt a correctione, ſi fiat in forma judicii, in c. Ad noſtram, n. 32. de appellat. 190

Appellatio a cenſura, vel illius comminatione, aut declaratoria.

Vide in ver. *Cenſura*, & in ver. *Excommunicatio quoad appellationem.*

Vide in ver. *Appellatio quando admittenda.*

Appellatio a Diffinitiva

2 Appellatio a diffinitiva cum expreſſione cauſæ manifeſtè frivolæ non tenet, in cap. Super eo, il ſecondo, num. 29. de Appellation. 192

2 In Appellationibus recipiendis a diffinitiva, & inhibitionibus decernendis ſervari debet forma cap. Romana de Appellat. lib. 6. & decretum Sacr. Congregationis Epiſcoporum, ibidem num. 23. 192

2 Appellatio a diffinitiva in multis caſibus non admittitur, ibidem num. 35. 193

2 Appellari poteſt ſecundum Canones tam ante, quàm poſt litis conteſtationem, in actu prolationis ſententiæ, & poſt: ſecundum leges vero poſt ſententiam dumtaxat, in c. Super eo il ſecondo, n. 1 & 16. & ſeqq. de appellat. 191

2 Et ratio differentiæ triplex aſſignatur, ibid. n. 2. 191

2 Appellari poteſt poſt ſententiam diffinitivam etiam nulla cauſa expreſſa, & ſufficit dicere, Appello, ibid. n. 16. 192

2 Quod procedit etiam in cauſis electionum, licèt in his tutius ſit cauſam exprimere, ibid. n. 17. 192

2 Idem procedere etiam appellatione, quæ fit a judice extra judicium, ibid. n. 18. 192

2 Et quid in appellatione extrajudiciali, quæ fit a parte contra partem, ibid. remiſſivè, n. 20. 192

2 Appellari non poteſt à diffinitiva, niſi gravet, ibid n 21. 192

2 Sufficit tamen quale cumque gravamen etiam modicum, ibidem num. 22. 192

2 Appellari poteſt poſt ſententiam diffinitivam etiam in cauſis viſitationis, & correctionis, ſed ad effectum devolutivum tantum, non ſuſpenſivum, niſi gravamen ſit irreparabile, ibidem num. 30. 193

Vide in verbo *Appellatio ab interlocutoria.*

Appellatio ab interlocutoria.

2 Appellatio admittitur ſecundùm Canones ab interlocutoria, vel gravamine aliquo, dummodò concurrat decem, quæ hìc exprimuntur, in cap. Super eo, il ſecondo, num. 24. de appellat. 192

2 Appellatio ab interlocutoria, vel alio gravamine ante diffinitivam in quibus caſibus admittatur ex Concilio Tridentino, ibidem n. 29. & ſeq. uſque ad n. 33. 193

2 Appellare non licet in cauſis viſitationis, & correctionis ante diffinitivam ſententiam à quocumque gravamine, in cap. Ad noſtram, n. 6. de appellat. 189

2 Niſi a diffinitiva appellari non poſſit, aut gravamen ſit irreparabile, ibid n. 7. 189

2 Appellari poteſt ab interlocutoria de jure civili, quando non expectatur alia diffinitiva, c. Super eo, il ſecondo, num. 26. de Appellat. 193

2 Item a gravamine quod per diffinitivam, vel per appellationem a diffinitiva reparari non poteſt, ibid. num 28. 193

2 Appellari poteſt a gravamine etiam reparabili, quando judex extrajudicialiter procedendo gravat partes, ibidem num. 37. pag. 193

5 Appellatio non datur a gravamine, quod reparari poteſt per appellationem a diffinitiva, in cap. Per tuas, num. 25. de ſentent. excomm. 353

5 Appellare quis poteſt a gravamine, & appellationem proſequi non obſtante exceptione excommunicationis, ibid. n 40. 354

Vide in verbo *Excommunicatio quoad appellationem* & in verbo *Excommunicationis exceptio.*

2 Appellatio non datur ſecundum leges niſi a diffinitiva, ſed ſecundum Canones appellatur a quocumque gravamine, in c. Venerabilis, n. 5. de Judic. 32

2 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 12. 32

Vide in verbo *Appellatio quando admittenda.*

Appellatio a mala Epiſcopi electione, & reprobatione examinatorum.

1 Appellatio devolutiva in vim Concilij Tridentini datur a reprobatione examinatorum, ſed non ab irrationabili judicio Epiſcopi, in c. Eam te, te, n. 26. de ætat. & qual. 405

1 Appellatio a mala Epiſcopi electione ex ſententia Rotæ ita demum conceditur, ſi Epiſcopus doloſè, & irrationabiliter judicaverit, ibid. n. 30. 405

1 Et irrationabilitas, & dolus liquidè probari debent, ibidem dict. num. 30. 405

1 Contrarium ex ſententia Sacræ Congregationis Concilii, ibidem n 31. uſque ad n. 40. 405

1 Appellare poteſt magis idoneus poſtpoſitus a mala Epiſcopi electione, & provocare prælectum ad novum examen, ex Conſtitutione S. Pii V. ibid. n. 27. 405

1 Appellans a reprobatione examinatorum, & a mala Epiſcopi electione, poteſt provocare prælectum ad novum examen, ibid. num. 36. 407

1 Appellare an liceat in concurſu Parochialis Eccleſiæ a reprobatione examinatorum Synodalium, & ad novum examen provocare, in c. Cùm ſit ars, num. 57. & ſeqq. uſque in fin. de ætat. & qualit. 439

1 Appellari poteſt a reprobatione Epiſcopi, qui judicium examinatorum ſequutus unum magis idoneum prætulerit, ib. n. 53. 419

Vide in verbo *Concurſus.*

Appel-

Appellatione pendente.

5 Appellatione pendente ſtatus condemnati integer eſt, nec inter infames interim eſt habendus, in cap. Omnipotens, numer. 4. de accuſat. 6

Appellatio quoad tranſlationem actorum.

2 Appellans tenetur expenſis ſuis acta omnia primæ inſtantiæ producere coram judice appellationis, in c. G. Perpetuus, nu. 10. de fide inſtrum. 162
Vide in verbo *Acta*.
5 APPROBARE, & credere eſſe validum, in quo differant, in c. Significatum, num. 13. de Regular. 360
3 APPROBATUS ad aliquod officium non poteſt in ſimili officio reprobari requirente eandem perſonæ idoneitatem, in cap. Ad Apoſtolicam, num 44 de Regular. 384
2 Approbato ad ordines, aut ad officium, vel beneficium, objici non poteſt, quòd ſit criminoſus, vel irregularis, niſi poſteà nova cauſa ſupervenerit, in cap. Accepimus, num. 2. de ætat. & qualit. 418
2 Ampliatur, ibid. num 3. & 37 431
2 Declaratur, num 4 & 38. 418
2 Approbatus ad ſacros Ordines cenſetur etiam approbatus ad beneficium, nec debet iterum examinari, ibidem num. 31. 32. & 35. 431
3 Fallit in beneficio Curato, num 40. 432
2 Item fallit, quando Epiſcopus per alium examinavit, ibidem num. 35. 433
3 Item fallit in Epiſcopo ſucceſſore, ibid. num 36 & 42. 432
2 Item fallit in ordinato, qui eligitur ad beneficium in alia diœceſi, ibid. num 37 432
4 Approbatus ad dignitatem eſt examinandus ad ordinem eidem dignitati annexum, niſi ſtatim cum collatione dignitatis examinatus, & ordinatus fuerit, ibid num. 37 432
4 Approbatus ſemel poteſt reprobari ex nova cauſa ſuperveniente reſpectu criminis, ſed non reſpectu illiteraturæ, ibidem numer. 38 433
4 Approbatus ad ordines poteſt ad beneficium ab Epiſcopo ſucceſſore iterum examinari, & reprobari, ibid 42. 413
4 Approbatio non eſt ſententia diffinitiva, ſed decretum admiſſorium, ibid. numer 43. 433
3 Approbatus ad duas Parochiales, debet ad tertiam æqualem, vel minorem iterum examinari, ibid num 45. 431
4 Approbatus ſemel Regularis ab Ordinario ad confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, an, & quando poſſit iterum examinari, & reprobari, in cap. Grave, numer. 50. de offic. Ordin. 604
2 Prælatus poteſt contra factum proprium venire reprobando prorſus illiteratum, quem ſemel approbavit, in cap. Accepimus, n. 47. de ætat. & qualit. 414
4 Approbatus ſemel poteſt reprobari favore publicæ utilitatis, in c. Quoniam, n. 35. de offic. Delegat. 532
3 AQUILEJENSIS Concilii decretum de tranſlatione Sanctorum Corporum, & Reliquiarum, refertur in cap. Cùm ex eo, n. 33. de reliq. & vener. Sanctor. 632
5 ARBITER procedit in ſubſtantialibus ſervato ordine judiciali, in c. Contingit, n. 22. de arbitr. 700
5 Arbiter eſſe non poteſt, qui non poteſt eſſe judex, in c. Cùm tempore, n 10 de arbitr. 695
2 Nec poteſt arbiter, quod non poteſt judex, ibid n 12. 695
2 Arbiter an habeat coercitionem, ibid. n. 14 695
2 Arbitri, vel judicis ſententia an, & quando poſſit pro parte valere, & pro parte non, ibid. n 18 696
2 Arbiter citare debet partes, & præfigere illis terminum ad audiendam ſententiam, in capit. Ex parte, numer. 2. de arbitr. 702
5 Arbitri, & arbitratores habent ſolam notionem, nec pœnam, vel mulctam poſſunt partibus infligere, ibidem numer. 36. pag. 704
5 Arbitri poſſunt ordinare, ut una pars de facto dimittat beneficium, in quo jus non habet, & pecuniam à collitigante recipiat, in c. Non ſine, n 6. de arbitr. 690
5 Arbitris an, & quando liceat ordinare, ut una pars cedat liti ſpirituali, & recipiat aliquid temporale, ibid. n 8. 690
2 Arbitro non creditur, ſi de compromiſſo non conſtat, licèt aſſerat in laudo factum fuiſſe compromiſſum, in c. Cùm in jure, n 19. de off Deleg. 535
2 Niſi laudum ſit latum partibus præſentibus, & non contradicentibus, ibid. n 40. 535
5 ARBITRAMENTUM eſt quædam tranſactio, in cap. Contingit, n. 20. de arbitr. 699
5 Arbitramentum non dicitur propriè ſententia, vel quaſi, neque actio, oritur ex arbitramento, ſed ex compromiſſo, ibid. num 26. 702
2 Arbitramentum iniquum etiam juratum, per ſuperiorem emendatur, in cap. Non ſine, num. 2. & 26. verſ. Quartò nota, de Arbitr. 690
2 ARBITRARI de re ſpirituali non eſt actus ſpiritualis, in c. Contingit, n. 10. de Arbitr. 699
2 ARBITRATOR eligitur, ut differentiam amicabiliter componat ſine ordine judiciario, in cap Contingit, numer. 25. de Arbitr. 702
2 Arbitrator non fert ſententiam, nec coram ipſo judicium vertitur, in c. Ex parte, n. 24. de Arbitr. 703
3 Arbitratores pronunciando pro bono pacis poſſunt excedere limites juris: ſed judices contra jus pronunciare non poſſunt, in c. Niſi eſſent, n 6. & 42. de Præben. 806
3 ARBITRIA redacta ſunt ad inſtar judiciorum, in cap. Contingit, num. 21. 699
2 Et in c. Cùm tempore, n. 10. de arbitr. 695
2 Arbitrium quid ſit, in eodem capit. Contingit, numer. 23. pag. 700
3 Arbitrium latum ſuper pluribus capitibus ſuſtinetur quoad illa, quæ à compromittentium poteſtate dependent, in cap. Cùm tempore, n 16 de Arbitr. 695
3 Arbitraria tot videntur, quot ſunt res, de quibus fuit compromiſſum, ibidem num 17. 695
3 Arbitrium eſt quædam tranſactio in arbitrium, boni viri arbitrio moderanda, ibid. n. 22. 696
Declaratur, num. 29. verſ. *Et in hoc caſu*.
7 Arbitrium, & judicium in quibus differant, in cap. Ex parte remiſſivè, num 39. de Arbitr. 703
3 Arbitrium ſimoniacum, & doloſum non valet, in c. Non ſine, n. 2. de Arbitr. 690
5 Arbitrium, ut una pars cedat liti ſuper beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, eſt Simoniacum, ibid. n. 3. 690
2 Fallit, ſi intercedat authoritas Papæ, ibid. n 5. 690
3 Item fallit, ſi renuncians nullum jus habeat in beneficio, ibidem num. 6. 690
2 Et quid in dubio, ibid. num. 8. 690
3 Arbitrium in ſenectute dijudicando qualiter ſit regulandum, in c. Cùm ſis, n. 22. de Converſ. Conjugat. 436
2 Arbitrium judicis ſuccedit in his tantùm, quæ à lege non ſunt determinata, in cap. Nonnulli, n. 19. de reſcript. 267
3 Et in c. Cùm contingat, n. 52. de Decim. 320
5 Arbitrium regulatur à jure, in c. Ut juxta, num. 34. de Offic. Ordin. 596
7 Arbitrium liberum, & abſolutum nullis ſubjacet regulis juris poſitivi, in c. Ne innitaris, n. 238. de Conſtitut. 55
2 Arbitrii verbum in dubio viri boni, & à jure regulatum ſignificat, ibid. n. 39. 55
2 Clauſula *Arbitrio Rotæ*, quid importet, ibid n. 240. 55
2 Arbitraria redacta ſunt ad inſtar judiciorum, in c. Olim, n. 19. de litis conteſt. 83
Vide in verſ. *Judicis arbitrium*.
5 ARCANA Regni alieni ſcrutari non convenit, in c. Sicut olim, n 4 de Accuſat. 24
2 ARCHIDIACONI opinio ſuper ſexto libro Decretalium prævalet communi opinioni, in c. Ne innitaris, num. 264. de Conſtitut. 47
8 ARCHIDIACONUS, & Archipresbyter Auximanus tenentur reſidere, licèt nullos habeant redditus, ſed ſolum ſtallum in Choro, in c. Cùm omnes, n. 26. de Conſtit. 94
5 Archidiaconi, Decani, & aliorum inferiorum appellatione non veniunt Abbates nullius diœceſis habentes Juriſdictionem ordinariam excluſis Epiſcopis, in c. Accedentibus, n 32. de exceſſ. Prælat. 236
4 Archidiaconus contra prohibitionem Epiſcopi an poſſit exercere officium ſuum, in c. Litteras quas, num. 22. de Matrim contract. cum interd. Eccl. 87
2 Archidiaconi, & Archipresbyteri officia quomodo invicem ſe habeant, & in quibus diſtinguantur, in c. Ad hæc, nu. 1 & ſeq uſque in fin. de Offic. Archid. 509
2 Dubia plura inter Archidiaconum, & Archipresbyterum Adrienſem, ibid. n. 2. & 20. verſ. *Ex ſupradictis*. 509
3 Archidiaconus, & Archipresbyter Vicarii Epiſcopi à jure ſunt conſtituti, ibid. n. 3. 509
3 Dignitates Archidiaconatus, & Archipresbyteratus habent ſe tanquam excedentia, & exceſſa, ibid n. 4. 509
3 Archipresbyter eſt major ordine, Archidiaconus eſt major adminiſtratione, ibid. n. 5. 509.
2 Archidiaconatus poteſtas, quæ complectatur, ibid. n. 6. 509
5 Archidiaconus unde dicatur, ibid n 7. 510
2 Archidiaconus eſt Vicarius Epiſcopi quoad juriſdictionem, Archipresbyter quoad Sacerdotalia, ibid n. 9. 510
2 Divinorum celebratio an ſpectet ad Archidiaconum, vel Archipresbyterum, ibid. n. 13. 510
2 Archidiaconi, Præpoſiti, & Decani ferè tot ſunt ex conſuetudine, quot ſunt Eccleſiæ, ibid. n. 15 510
2 Archidiaconus poſt Epiſcopum omnibus præeſt, ibidem numer. 16. 510
2 Si ſit Presbyter, in quibus præſit Archipresbyter, ibidem numer. 17. 510
2 Euchariſtiæ cuſtodia an ſpectet ad Archidiaconum, vel ad Archipresbyt. ibid. n. 21. 511
2 Abbates, & Abbatiſſas ponere in ſede, & inſtitutio corporalis ſpectat ad Archidiaconum, ibid. n. 23. 512
2 Archidiacono quæ competant de jure communi, ibidem numer. 23. 512
4 Archidiaconi jus examinandi promovendos ad ordines, & beneficia, an ſit ſublatum à Concilio Tridentino, ibidem numer. 25. 512
2 Archidiaconus cur dicatur oculus Epiſcopi, Ibid. n. 26. 513
2 Poteſt modicam pœnam imponere, & ad modicum tempus ſuſpendere, ibid. num. 27. Habet curam, num. 28. Eſt Vicarius Epiſcopi in omnibus, & habet juriſdictionem ordinariam, ibid. num. 29. 513
4 Archidiaconatus dignitas poſt Epiſcopalem eſt major dignitas in Eccleſia Dei, & ſic major Abbatiali, ibid n 30. 513
2 Epiſcopus an poſſit removere Archidiaconum à Vicario, & illius munera exercere, ibid. n. 31. 513
2 Archidiaconus eſt Vicarius non ab Epiſcopo aſſumptus, ſed datus à jure, ibid. num 32. 512
3 Archidiaconus non dat commendatitias ad Ordines, in c. Significaſti, n. 1. de Offic. Archid. 517
3 Archidiaconus de jure communi an poſſit concedere dimiſſorias abſente Epiſcopo, ibid. n. 11. 518
2 Archidiaconatus eſt dignitas in Cathedrali, nec comprehenditur in c. Statutum, de elect. in 6. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 31. de Elect. 257
2 Archidiaconatus de jure annexum habet ordinem Diaconatus, in c. Ut Abbates, n. 32. de ætat. & qualit. 388
2 Sed ex ſtylo ubi eſt prima dignitas poſt Pontificalem, requirit Ordinem Presbyteratus, ibid. n 33. 388
2 Archidiaconus de jure eſt prima dignitas poſt Pontificalem, & caput Capituli, ibid. num. 26. 389

3 Et ad eum ſpectat Capitulum convocare, ibid. n.27. 389
1 Ac ſi renuerit, cogi poteſt ab Ordinario, ibid. n.28. 389
5 Archidiaconatus dignitas an ſit major Abbatiali, vel è converſo, ibid. num 29. & 31. 389
5 Archidiaconi plures eſſe poſſunt in eadem Eccleſia, in c. Licèt, num. 2. de Pœnis. 385
5 Et an omnes debeant eſſe Doctores, itaut optari non poſſint a Canonicis non Doctoribus, ibid. 285
3 Archidiacono habenti nudum jus præſidendi in Choro, dum reſidet in locis ſuæ jurisdictioni ſubjectis, non debentur diſtributiones, in c. Licèt, num.162. de Præben. 143
3 Debentur tamen abſentibus pro exercitio curæ animarum ſuæ Dignitati, vel Canonicatui incumbentis, ibid. n.163. 143
2 Dum ſunt in actu adminiſtrandi Sacramenta, vel ea exercendi, quæ ad curam ſpectant, n.164. Et dummodò hoc præſtent per ſeipſos, ibid. n 165. 143
3 Archidiaconi, Decani, & alii inferiores viſitare debent per ſe ipſos, aſſumpto Notario de conſenſu Epiſcopi, in c. Procurationes, num.8. de Cenſib. 547
3 Nec hodie poſſunt viſitare per alios in caſu legitimi impedimenti, ibid. num 9. 547
3 Archidiacono per alium viſitare volenti prohibere poteſt Epiſcopus, non obſtante quòd ab immemorabili per alium viſitaverit, ibid. num.10 547
3 Archidiaconus qui abjuravit Inſtitutiones, & cuſtodias vacantium Eccleſiarum, non poteſt eas repetere, in c. Cùm veniſſent, num.29. de Inſtitut. 183
2 Archidiaconus in Monaſterio jurisdictionem non habet, niſi quantum tribuit ei generalis, vel ſpecialis conſuetudo, in c. Dilecto, n.1. de Offic. Archid. 516
3 ARCHIEPISCOPUS poteſt procedere contra Epiſcopos deſerentes Eccleſias ſuas excommunicando, & ſuſpendendo, non autem removendo eos ab Epiſcopatu, vel adminiſtratione, in c. Ex tuæ, n.26. de Cler. non reſidentibus. 55
3 Archiepiſcopus, qui propria temeritate ab Eccleſia receſſit, & commonitus non rediit, poteſt ſpoliari Archiepiſcopatu, in c. Qualiter, num. 1. de Cler. non reſid. 49
1 Archiepiſcopus ante ſuſceptum pallium, & Epiſcopus non conſecratus poſſunt exercere ea, quæ ſunt jurisdictionis tantum, in c. Quanto, num.37. de Conſuetud. 200
5 Archiepiſcopus non dicitur niſi recepto pallio, in cap. Licèt de vitanda, num 8. de elect. 232
2 Archiepiſcopus Theatinus an ſit manutenendus in poſſeſſione viſitandi loca ſubjecta Abbatiæ S. Joannis in Venere, donec Commendatarius probaverit per rem judicatam ſe in illam utramque jurisdictionem exercere, in c. Cùm olim, num. 36. & ſeq. uſque in fin. de præſcript. 180
2 Archiepiſcopus in viſitatione Provinciæ, Epiſcopo negligente, poteſt in criminibus notoriis procedere, & pœnas ordinarias imponere, in c. Dilectus, il primo, n.39. de reſcript. 190
2 Archiepiſcopus poteſt cognoſcere cauſas ſubditorum ſuffraganei in prima inſtantia, negligente, non autem conſentiente Epiſcopo, in c. Significaſti, n.36. de foro compet. 78
5 Archiepiſcopus licèt ſit judex ordinarius ſuorum ſuffraganeorum, nullam tamen jurisdictionem exercere poteſt in eorum diœceſibus, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Sicut unire, num.8. de exceſſ. Prælat. 207
3 Archiepiſcopus qui aliquid aufert ex bonis Epiſcopi, accedens ad Provinciale Concilium, pœna quadrupli eſt puniendus, in cap. Procurationes, n.26. de Cenſib. 548
2 Archiepiſcopus habet jurisdictionem in ſubditum ſuffraganei, qui publicè per beneficium detinet illicitè, in c. Ad extirpandas, num.2. de fil. Presbyt. 470
5 Et eſt judex in communi vitio Provinciæ, ibid. n 3. 470
1 Archiepiſcopus in viſitatione poteſt uti opera trium Canonicorum Eccleſiæ ſuæ, in c. Ut juxta, n.21. de Off. Ordin. 593
5 Et quid in Epiſcopo, ibid n.22. & 25 593
2 Archiepiſcopus qui proceſſum contra ſe fabricatum ſubtraxit, an habeatur pro convicto de criminibus, de quibus fuit accuſatus, anve, & qua pœna pro ſubtractione ſit puniendus, in cap. Pervenit, il primo, num.10. & ſeqq. uſque in fin. de teſtib. cogen. 159
1 Archiepiſcopus appellare poteſt ante ſuſceptionem Pallii, in cap. Eam te n.10. de reſcript. 404
2 Archiepiſcopo qui juſta cauſa ceſſit, licitè de Epiſcopatu vacante provideri poteſt, in c. Cùm ex illo, num.20. de translat. Epiſcop. 315
1 Imò, & de Parochiali, ibid num.21. 315
1 Secus ſi ceſſio facta fuerit in fraudem ad obtinendum Epiſcopatum locupletem, ibid. num.22. 315
3 Sed qui fraudem allegat, probare debet, ibid. n.23. 316
1 Archiepiſcopus poteſt celebrare ſine pallio, & ſandaliis, in cap. Quia nos, n.1. & 5. de Author. & uſu Pall. 325
Vide in ver. *Pallium*.
Vide in ver. *Metropolitanus*.
5 Archiepiſcopus ab omnibus ſuffraganeis eſt conſecrandus: aliàs irrita eſt conſecratio, in c. Si Archiepiſcopus, n.1 & 9. de Tempor. Ordinat. 364
3 Archiepiſcopus conſecrari non poteſt niſi in civitate Metropoli, Comprovincialibus ibi convenientibus, ibid. n 6. 364
3 Archiepiſcopi juſſus in conſecratione Suffraganei eſt actus jurisdictionis, non ordinis, ibid. n.13. 365
2 Archiepiſcopus in conſecratione Epiſcopi debet ſtare ſententiæ majoris partis ſuffraganeorum, ibid. n.15. 365
1 Sed ſi eam non ſequitur, nihilominus tenet conſecratio, ibidem num 16. 365
5 Archiepiſcopus non poteſt deputare Officiales in diœceſibus ſuorum ſuffraganeorum pro appellationibus ad eum interponendis, in c. A nobis, il primo, n.27. de ſenten. excomm. 331
1 Archiepiſcopatui renuncians deſinit eſſe Archiepiſcopus, & remanet tantùm Epiſcopus, & exhibet obedientiam Archiepiſcopo, in cujus diœceſi moratur, in c. Ad ſupplicationem, n.3. de Renunciat. 332
1 Archiepiſcopus qui renunciavit Archiepiſcopatui, poteſt exercere pontificalia in loco exempto etiam ſine licentia Ordinarii, vel de alienis Clericis ſibi miſſis, ſed Pallio uti non poteſt, etiam Diœceſana licentia, ibid. n.5. 333
1 ARCHIMANDRITA idem eſt quod Abbas, in c. Ut Abbates, num.6. de ætat. & qual. 388
3 Archimandritæ Meſſanen. palatium etiam conductitium, non fixum, & habens Eccleſiam conjunctam in civitate Meſſanen. gaudet immunitate Eccleſiaſtica ſtante legitima conſuetudine, in c. Eccleſiæ, n.35. de Immun. Eccleſ. 648
3 Familiares Archimandritæ gaudent privilegio fori ſtante etiam conſuetudine, ibid. n.37. 648
3 Archimandrita in Civitate Meſſanen. degens poteſt Magiſtratus coercere cenſuris ſuam jurisdictionem turbantes, ibid. num.38. 648
1 ARCHIPRESBYTERI, & Archidiaconi officia quomodo invicem ſe habeant, & in quibus diſtinguantur, in c. Ad hæc, n.1. & ſeq. uſque in fin. de Off. Archid. 509
2 Archipresbyteri officium quod ſit, ibid. n 8. & ſeq. 510
2 Archipresbyter in quibus ſubſit Archidiacono, ibid. num. 10. & 16. 510
2 Archipresbyter poteſt vices ſuas alteri delegare, ibid. numer. 12. 510
1 Archipresbyter habet curam animarum, & ideò debet in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, n 4. de ætat. & qual. 387
5 Archipresbyter an ſit major Archidiacono, ibidem num. 30. remiſſive. 389
Archipresbyter Saponariæ.
Vide in ver. *Eccleſia Collegiata*.
3 ARGENTINÆ Eccleſiæ Canonicorum inordinata ordinatio de ſuis nepotibus in Canonicos aſſumendis, redarguitur ab Hoſtienſi, in c Grave, nu.8. de Præben. 123
2 ARGUMENTUM a majori ad minus qualiter procedat, in cap. Cùm contingat, num.48. de ætat. & qual. 421
3 Argumentum de tamquam, ſeu reſpectivis, in c. Poſtulaſti, n. 14. de conceſſ præben. 201
3 Argumentum a communiter accidentibus valet, in cap. Cùm ſis, num.57. de Converſ. Conjugat. 438
4 Argumentum a contrario ſenſu non ſumitur, ubi alia jura contradicunt, in cap. De illis, il ſecondo, nu.6. De deſponſ. impuber. 27
5 Argumentum a minori ad majus ſumitur affirmativè, a majore autem ad minus ſumitur negativè, in c. Cùm in cunctis, n.9. de elect. 244
2 Argumentis frequenter, & collationibus latens veritas aperitur, in c. Cùm veniſſent, num.98. de judic. 29
3 Argumentum a poteſtate ordinis ad poteſtatem jurisdictionis, & è converſo validum eſt, in c. Nullus, n.2. de Paroch. 304
3 Declaratur, ibid. n.3. uſque ad num.7. 304
3 Argumentum ab etymologia vocabuli validum eſt jure, in cap. Cùm ſecundùm, n.7. de Præben. 90
3 Si negativè ſumatur, ſed ſi affirmativè, ita demum valet, ſi definitioni rei non contradicat, ibid. n.10. 90
3 Et quid in etymologia nominis proprii, ibid. n.11. 90
3 Argumentum a genere ad ſpeciem affirmativè non valet, ſed negativè, ibid. n 12. 90
3 Argumentum a conſecratione Eccleſiæ ad conſecrationem miniſtri, & è converſo valet, ibid. n.22. 91
3 Argumentum ab identitate rationis non procedit in materia correctoria, in c. Cùm virum, n.14. de Regular. 367
3 Argumentum de ſervo ad Monachum non procedit, ubi contrarium reperitur in jure expreſſum, in c. Monachi, n.22. de ſtatu Monach. 457
3 Argumentum a ſimili, vel ab identitate rationis non habet locum in his quæ exorbitant a jure communi, in cap. Quod Dei timorem, num.11. de ſtatu Monach. 472
3 Argumentum de parte ad totum, vel de ſingulis ad univerſos, multoties vacat, in c. Recolentes, n.25. de ſtatu Monach. 467
2 Argumentum a matrimonio carnali ad ſpirituale validum eſt, in c. Quanto, n.3. de translat. Epiſc. 318
5 Argumentum a contrario ſenſu eſt fortiſſimum in jure, & quando ſecùs, in c. Publicato, n.49. de elect. 212
2 Argumentum a contrario ſenſu quamvis fortiſſimum, in jure tamen aliquando vacat, in cap. Nullus, num. 6. & ſeqq. de foro compet. 44
5 Argumentum de pacto ad legem validum eſt, in cap. Conquerente, num.59. de Offic. Ordin. 589
3 Argumentum de bello ad peſtem validum eſt, in c. Non minus, n.60. de immun. Eccleſ. 636
1 Argumentum a contrario ſenſu non procedit ad correctionem juris communis, nec quando non ſumitur a contrario ſenſu rationis, ſeu mentis legis, ſed ſimpliciter a contrario ſenſu litteræ, in c. Ad extirpandas, num.18. de fil. Presbyt. 471
3 Argumentum a contrario ſenſu aliquando vacat, in cap. Sicut te, n.26. & 29. ne Cler. vel Monach. 677
4 Argumentum a matrimonio ſpirituali ad carnale validum eſt, in cap. Tuæ fraternitati, n 10. de ſponſ. & matrim. 25
4 Fallit ibid. num.34. 28
1 Argumentum a pacto, vel teſtamento ad legem, ſtatutum, vel conſuetudinem, an, & quando procedat, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 50. & num. ſeq. de Conſtitut. 100
2 Argumentum ab acquiſitione ad uſucapionem non valet, & multi poſſunt acquirere, qui non poſſunt uſucapere, in c. Gravis, n.105. & reſtit. Spoliat. 120
3 Argumentum quid ſit, & quot modis, in cap. Veſtra, num. 21. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12
3 Arguitur quandoque de intrinſecis ad extrinſeca, in c. Quia diverſitatem, n.5. de conceſſ. præbend. 192
2 Argumentum a ſpeciali validum eſt in jure, in c. Quia diverſitatem, n.27. de conceſſ. præbend. 593
3 Argumentum a feudo ad emphyteuſim an, & quando procedat, in c. Inſinuatione, n.13. & ſeqq. de feud. 230
3 Argumentum de feudo ad emphyteuſim non procedit, quando obſtant regulæ, vel diſpoſitio juris communis, ibidem num.16. & ſeqq. 230

3 Ar-

3 Argumentum de feudo ad emphyteuſim in materia juris accreſcendi non procedit affirmativè, ibid. n.18. & ſeq. 230
3 Feudalia jura an poſſint allegari in emphyteuſi ad deciſionem cauſarum, ibid. n.14. & ſeqq. 230
4 Argumentum a partium enumeratione validum eſt in jure, in cap. Licet, num.4. de Crimin. falſ. 281
5 Si ſpecies omnes enumerarentur, aliàs ſecus, ibid. n.32. 282
5 Argumentum a minori ad majus non procedit affirmativè, ſed negativè, in c. Cùm illorum, n. 10. de ſent. excomm. 349
5 Argumentum a contrario ſenſu non ſemper pro lege, & certa ratione ſuſcipitur, in c. licèt Heli, num.25. de Simon. 50
5 Argumentum a communiter accidentibus validum eſt, in c. Ne innitaris, num. 263. de Conſtit. 61
5 Argumentum a contrario ſenſu non procedit, ubi appoſitum reperitur ſtatutum a jure, in c. Pervenit, num.24. de adulter. & ſtupro. 350
1 ARISTOTELES in primo Ethicorum, c.3. expenditur, in c. Ne innitaris, num 100. de Conſtit. 39
1 ARMA deferendi licentia adverſus edictum Principis laici a quo ſit Clericis concedenda, in c. Eccleſia S. Mariæ, num. 24. de Conſtitut. 122
1 Arma Clerico ablata a Curia ſæculari an ſint ei reſtituenda, ibid. num.27. 122
1 Armorum uſus jure Canonico eſt Clericis interdictus, ibidem num.35. 123
1 Arma edicto Principis ſæcularis prohibita, an liceat miniſtris Curiæ laicalis in Eccleſia perquirere, & inde auferre, ibidem numer.37. 123
5 AROMATARIUS qui fabarum farinam miſcuit in cera candelarum, puniri poteſt a Prælato habente in laicos juriſdictionem Epiſcopalem, in c. Licèt n.8. de Pœnis 286
5 AROMATARIORUM uſus Fratribus Minoribus qualiter permittatur, in c. Nimis pravâ, n.59. de exceſſ. Prælat. 227
5 ARS faciendi taxillos prohibita eſt, in c. de cætero, num.33. de homicid. 128
Ars artium eſt regimen animarum, in c. Cùm ſit ars, num.2. de ætat. & qual. 415
2 ARTICULUS quid ſit, in c. Olim num.91. de lit conteſt. 87
3 Teſtes ſuper articulis debent deponere de ſcientia per ſenſus corporeos, non autem de credulitate, ibid. n.92. 88
2 Articuli concluſivi ſunt loco libelli, & per reſponſionem datam ad illos oritur litis conteſtatio, ibid. n.51. 86
3 ARTIFICIUM Clericis & Monachis eſt permiſſum, ſi neceſſitas ſubſit, & non ſordidè exerceatur, in c. Multa, n. 25. ne Cler. vel Monach. 654
3 Artificio an Clericis vacare liceat extra caſum neceſſitatis, ibid. num.46 & ſeqq. uſque ad n.52. 656
3 Artificium eſt licitum Clericis, & Monachis ad victum quærendum, ad otium tollendum, ad concupiſcentiam refrænandam, & ad eleemoſynas faciendas, ibid. n.47. 655
3 Non autem ad purum lucrum, ibid. n.53. 656
3 Artificium in quo differat a negotiatione, ſeu mercatura, in c.Secundum, n.6. ne Cler. vel Monach. 671
3 Artificium an liceat Clericis, vel Monachis lucri cauſa exercere, ibid. num. 10. 662
2 ARUSPICES, & Sortilegi de jure Canonico deponuntur, & detruduntur in Monaſterium, in c. Cùm non ab homine, num. 86. de judic. 15
2 Et quid in laicis de jure Civili, ibid. n.87. 16
ARX, Domus Principis, Palatia.
Vide in ver. *Oratorium*
2 ASSASSINUS abſque ulla depoſitione, vel ſententia ſtatim relinquitur Curiæ ſæculari, in c. Cùm non ab homine, num 72. de Judic. 15
2 Nec requiritur ſolemnis degradatio, ibid. n.73. 15
2 Requiritur tamen declaratio judicis Eccleſiaſtici ſuper crimine, ibid.num.74. 15
5 Clericus aſſaſſinus ſine ulla monitione vel, ſententia relinquitur Curiæ ſæculari, in c. Contingit, il ſecondo, num.19. de ſent.excomm. 369
5 Clericus de aſſaſſinio imputatus, ſi reperiatur carceratus per judicem laicum, an ſit remittendus ad judicem Eccleſiaſticum, ut ferat declaratoriam ſuper facto, ibid. num.29. & ſeqq. uſque ad num.25. 369
5 Judex laicus ante declaratoriam judicis Eccleſiaſtici ſuper aſſaſſinio neſcit ſe judicem contra clericum, ibid. n 23. 369
ASSERTIONES plurimæ a facultate Theologica Lovanienſi cenſuratæ.
Vide infra in ver. *Opinio probabilis*.
3 *Aſſignetur* eſt verbum facti requirens hominis miniſterium, in c. Cùm contingat, n.49. de Decim. 320
3 *Aſſiſtere* an importet corporalem præſentiam, in cap. Ex parte, num. 12. & 32. de Cler. non reſiden. 42
3 *Aſſumi*, vel *admitti*, hæc verba verificantur tam in electione, quàm in collatione, & inſtitutione, in c. Præterea, num. 7. de ætat. & qual. 410
3 Atrium, & porticus Eccleſiæ adhærens immunitate gaudet, in c. Eccleſiæ, n.15. de Immun. Eccleſ. 647
5 ATTENDERE non debemus, quod fieri poſſit de facto, ſed quod fieri debeat de jure, in c. Mandato, num.26. de Simon. 62
5 Attendi non debet, quod fuit, ſed quod eſt, in cap. Omnipotens, num.22. de Accuſat. 7
1 ATTENTATA ante omnia ſunt revocanda, prævia tamen cauſæ cognitione, in c. Cùm M. n 54. de Conſtit. 116
1 Attentare eſt delictum, ibid num.55. 116
1 Attentata ſunt plenè probanda, ibid. 116
1 Attentata turbida non ſunt revocanda, & poteſt Rota illa non attendere, quando cauſa fuit commiſſa ejus arbitrio, ibidem num.56 116
3 ATTENTIO interna tamquam onus importabile hic non præcipitur, ſed ſuadetur, in cap. Dolentes, num. 34. de celebrat. Miſſar. 583
Contrarium, num.38. & ſeqq. 581
Declaratur num 68. 586
3 Attentio virtualis intelligitur perdurare, quando aliquis ad officium accedit cum intentione Deo debitum obſequium reddendi, etiamſi in proſecutione mens ad alia rapiatur, ibidem numer. 47. 584
3 Niſi tanta ſit evagatio, ut omninò depereat vis primæ intentionis, ibid. num.48. 584
3 Attentio virtualis omninò deperit per voluntariam diſtractionem, ibid. n.50. 584
1 ATTREBATENSIS Epiſcopi concordia, ſeu exemptio an fuerit a Concilio Tridentino ſublata, in c. Veniens, num.9. & ſeq. uſque in fin. de Tranſact. 667
3 ATTRITUS non fit contritus, ſi abſolvatur a Sacerdote poteſtatem non habente, in cap. Cùm veniſſet, num. 97. de ſacr. Unct. 453
3 AVARITIA notantur magis in pluralitate præbendarum, quam Canonicatuum, in cap. Cùm jam dudum, num. 25. de præben. 98
2 AUDITOR Nuntii an poſſit cognoſcere cauſas ad Nuntii forum pertinentes, quamvis non habeat requiſita cap. Statutum, de reſcript. lib.6. & Concilii Trident. cap 10. ſeſſ 25. & in c.Cùm cauſam n.8. & ſeqq. uſque in fin. de Appellat. 205
2 Auditores Nunciorum non poſſunt cognoſcere cauſas appellationum a ſententia Epiſcopi, vel ejus Vicarii in criminalibus lata ibid. num.9. 205
2 Et ſententiæ ab eis latæ in cauſis appellationis hujuſmodi non ſuſtinentur ex communi errore, ibid. n.10. 205
2 Auditores Legatorum an habeant juriſdictionem ordinariam, vel delegatam, ibid. n 11 & ſeqq. 205
2 Auditores Legatorum an cenſeantur Ordinarii, licèt cauſas cognoſcant ex delegatione ſpeciali, ibid. n. 13. 205

Auditor Cameræ,

3 Auditor Cameræ procedit contra Epiſcopos non reſidentes uſque ad ſententiam diffinitivam excluſivè, in c. Qualiter, n.23. de Cler. non reſiden. 51
2 Auditor Cameræ an poſſit cognoſcere, & terminare in prima inſtantia cauſam criminalem Clerici Epiſcopo ſubjecti de ipſius Epiſcopi conſenſu, in cap. Significaſti, num.23. & ſeq. uſque in fin. de foro compet. 77
1 Auditor Cameræ, & Mareſcallus habent ordinariam, quæ per obitum Papæ non expirat, in c. Cùm olim, num.70 de major. & obed. 629
2 Auditor Cameræ generalem habet facultatem procedendi contra Epiſcopos, eoſque puniendi abſque Signatura Papæ, in c. Pervenit, il primo, n.27. & n. ſeqq. de teſt. cogen. 161
2 Etiam pro delictis, pro quibus veniret imponenda pœna depoſitionis, vel privationis, ibid. num 29. 161
2 Monitoria tamen, ut perſonaliter compareant, decernere non poteſt ſine commiſſione manu Papæ ſignata, ibid. n.27. 161
5 Auditor Cameræ eſt judex Ordinarius appellationum à ſententiis per Ordinarios latis, etiam extra ſtatum Eccleſiaſticum, in c. Per tuas, num.23. de ſent. excomm 353
5 Non tamen poteſt abſolvere etiam cum reincidentia, vel ad cautelam excommunicatos ob violatam libertatem, vel immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. n 32. & 33. 353
5 Declaratur, ibid. num.43. 354
5 Auditor Cameræ in cauſis pendentibus in ſuo tribunali debet ſuperſedere, ſi partes recurrant ad Sacr. Congregationem immunitatis pro alicujus dubii declaratione, & illam exequi, ibidem num. 33. 353
5 Monitoria, & inhibitiones in Tribunali Auditoris Cameræ an dari poſſint excommunicatis ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. num.34. 354
5 Auditor Cameræ poteſt appellantem ab injuſtitia excommunicationis per ſeipſum abſolvere, vel eum remittere ad excommunicatorem, ibid. num.42. 354
5 Auditor Cameræ poteſt audire excommunicatum ab Epiſcopo dicentem excommunicationem eſſe nullam, ibidem numer 44. 354
5 Item poteſt audire appellantem a declaratoria excommunicationis ab Epiſcopo lata, ibid. n.45. 354
5 Non autem poteſt eum abſolvere ad cantelam, vel cum reincidentia, ſi excommunicatio ſit Papæ reſervata, ibid. num.46. & 47. 354
5 Auditoris Cameræ ſtylus in cenſuris decernendis, in cap. Sacro, num.40. & 55. de ſent. excomm. 354
2 Auditor Cameræ an in cauſis Regularium poſſit concedere monitoria, & inhibitiones, & cum quibus clauſulis, diſtinguitur, in cap. de Priore, num. 15. & num. ſeqq. uſque in fin. de Appellat. 196
Vide in ver. *Obligatio Cameralis*.
2 Quid in cauſis Regularium Epiſcopis ſubjectorum, ibidem numer. 16. 196
2 Quid in cauſis ordinariis, quæ vertuntur inter diverſas Religiones, ibid. n.20. 196
2 Et quid in cauſis inter Regulares, & Sæculares, ſive Clericos, ſive laicos, ibid. n.21. 197
2 Et quid in cauſis Prælatorum Regularium Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum, ibid. num.22. 197
2 Et quid ſi agatur de debito ſalario, vel contractu in Curia inito, ibid. num.23. 197
2 Et quid ſi agatur de executione literarum Apoſtolicarum, vel Decretorum ſacrarum Congregationum, ibid. n.24. 197
2 Et quid ſi rei ſponte ſe conſtituant in carceribus, ibid. n.26. 197
2 Et quid in criminibus atrocioribus, ibid. n.27. 197
2 Et quid ſi agatur de Regularium diſciplina, & morum correctione, ibid. num.28. 197
2 Auditor Cameræ eſt judex appellationum, quæ a ſententiis quorumcumque Ordinariorum ad Sedem Apoſtolicam devolvuntur, ibid. num.19. 196
2 Auditor Cameræ pro executione litterarum Apoſtolicarum, & Decretorum, ſeu Declarationum Congregationum, dat Monitoria etiam in cauſis, & negotiis Regularium, ib. n.24. 197

2 Et quid in hoc fuerit proviſum per Congregationem a Sanctiſſimo deputatam, ibid. num 25 197
2 Auditor Cameræ an poſſit procedere in prima inſtantia in cauſis ordinatiis tam civilibus, quàm criminalibus inter Religioſos ejuſdem Ordinis, ibid. num.30. 197
2 Et quid in gradu appellationis, ibidem num 36. & ſeqq. uſque in fin. 198
2 Auditor Cameræ poteſt cognoſcere de exceſſibus exemptorum privativè quoad omnes, ibid n 31. 197
5 Declaratur, ſi exempti ſint Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti, & alium judicem non habeant, ibid. n.32 197
2 Auditor Cameræ prohibetur quidquam decernere, quod locorum Ordinarios impedire poſſit, ne ad executionem decretorum Concilii Trident. & correctionem morum liberè procedant, ibid num 34. 198
2 Et ejus facultates limitantur, ut non obvient Concilii decretis, ibid num.35 198
2 Monitoria pro executione litterarum Apoſtolicarum, &c. in negotiis Regularium qualiter ab Auditore Cameræ ſint concedenda, ibid num 25. 197
5 AUGUSTA quamvis gaudeat privilegiis Auguſti, tamen ſub generali legum vinculo comprehenditur, in c Ne pro dilatione, num 56. de pœn. & remiſſ 323
5 S. AUGUSTINUS non ſucceſſit, ſed acceſſit Valerio adhuc viventi, in c Quanto, n.52. de translat Epiſc. 310
3 Auguſtinus non fuit ſucceſſor, ſed coepiſcopus Valerii Hipponenſis Eccleſiæ Epiſcopi, in cap. Nulla, num. 82. de conceſs. præben. 292
3 AURORA unde dicta, in cap Dolentes, numer.4. de celebr. Miſſ. 530
3 AUTHORITAS eadem, quæ requiritur in conſtructione actus, requiritur in illius deſtructione, in c. Novit, num. 37. Ne Sede vacante. 205
3 Authoritatis pondus inclinat ad actum, præcipuè ſi id grave ſit, in c. Ne innitaris, num 423. de Conſtit. 88
2 AUTHORIS Commentaria poſt cæcitatem inchoata, in c. Niſi cùm pridem, num. 83. de renunc. 342
2 Authores pro opinione negativa expenduntur, in c. Tuam, n.41. & num. ſeqq ad num.44. & n.63. de ordin. cognit. 105
2 Item pro opinione affirmativa, ibid. num 6. 108
2 Authoritas non eſt niſi ſuperioris, in cap. Significaſti, num.19. de elect. 224
2 Authoritas actum præcepit, in c. Antiguus, n.38. de pact. 642
3 Authoritas in facto proprio ita demum interponi poteſt palam, & bona fide, ſi hoc fiat coram ſuperiore, in c. Expoſuiſti, n. 30. de præbend. 147
Reliqua vide in ver. *Doctor*, *Opinio*.

B

2 BALNEOREGIENSIS Epiſcopi ceſſio admittitur propterea quòd in ea civitate, vel diœceſi ob aeris intemperiem ſine mortis periculo morari non poterat, in c. Ad ſupplicationem, n.15. de renunc. 334
1 BAPTISMALIS Eccleſia eſt Parochialis totius Plebanatus ratione adminiſtrationis baptiſmi in cap. Cùm contingat, num.34. de decim. 319
1 Et dicitur etiam matrix, & cur ibid. num.35 319
3 Non tamen eſt abſolutè Parochialis, ibid. n.58. 321
3 Baptiſmalis fons an eſſe debeat in omnibus Parochialibus, ibidem num 59. 322
3 BAPTISMUS qui ab hæreticis datur in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti, & cum intentione faciendi, quod facit Eccleſia, eſt verus baptiſmus, in c. Si quis puerum, n 2. de Baptiſmo. 590
3 Baptiſmi effectum quis poteſt intendere implicitè, & explicitè, ibid. num 5 590
3 Baptiſmus conferri poteſt etiam a Pagano, & Judæo, ibid. num. 15. pag. 591
3 Baptiſmus non habet efficaciam a miniſtro, ſed a principali agente, qui eſt Chriſtus, ibid num 16. 595
5 Baptiſmus eſt fundamentum, & janua omnium ſacramentorum, in c. Omnis, n 2. de pœn & remiſſ. 309
2 Baptiſmus, id eſt jus tenendi in Eccleſia fontem baptiſmalem, poteſt præſcribi, in c. Cùm olim, n 37. de præſcript. 279
4 Baptiſmus non confertur fari valentibus, niſi ipſimet reſpondeant in c. Tuæ fraternitati, num 8. de ſponſ matrim. 15
4 Declaratur, ibid. num 32. & 33. 17
3 Baptiſmus utiliter confertur parvulis, licèt actu non credant, nec intelligant, & remittitur eis peccatum originale, in cap. Majores, num.1 & 40 de Baptiſ. 595
Baptiſmus, & Circumciſio.
Vide infrà in ver. *Circumciſio*.
3 Baptiſmus continet virtutem Chriſti, qui eſt univerſalis cauſa ſalutis omnium, & remiſſionis omnium peccatorum, ibidem num 46 598
1 Baptiſmus ſi tempore Circumciſionis fuiſſet, januam Regni cœleſtis non aperuiſſet, ibid. num.48. 598
3 In Baptiſmo parvulorum infunduntur virtutes Cardinales, & morales quoad habitum, licèt non quoad uſum, ibidem numer. 51. 598
3 In Baptiſmo adultorum requiritur intentio ex parte baptizati ex neceſſitate Sacramenti, adeout baptizatus ſine intentione ſit denuò baptizandus, ibid.num.68. & ſeqq. uſque ad n 80. 598
3 Sed ſi non conſtet, an habuerit intentionem, eſt rebaptizandus ſub conditione, Si non es baptizatus, &c. ibidem numer 69. 598
3 Non tamen requiritur intentio actualis, ſed ſufficit virtualis, ibid. num 70. & ſeqq. 599
3 Baptiſmo eſt naturaliter, & eſſentialiter annexa obligatio profitendi fidem, ibid. num 109. 601
3 Finis intentionis in baptiſmate duplex eſt, in cap. Si quis Puerum, num. 4. de baptiſ. 590
3 BAPTIZANS cum intentione faciendi, quod facit Eccleſia, licèt credat nihil per baptiſmum conferri, tamen verè baptizat, in cap. Si quis puerum, numer. 13. & 19. de baptiſm. pag. 591
3 Baptizans non requiritur, ut ſciat quid ſit baptiſmus, vel baptiſmum eſſe Sacramentum, ibid. n.27. 592
4 Baptizans filium in extrema neceſſitate, ab uxore non eſt ſeparandus, in c Si vir, n 7. de cognat. ſpirituali. 64
4 Licèt contrahat cùm ea cognationem ſpiritualem, ib. n.8. & 10. 61
2 Baptizandus eſt puer in periculo mortis conſtitutus, ſi quid appareat extra uterum, in c. Ne innitaris, n.378. de Conſt. 80
3 Baptizare poſſunt in caſu neceſſitatis etiam laici, & mulieres, imò etiam pagani, & hæretici, in c. Si quis puerum, num 9. & 15. de baptiſm 591
3 Baptizare ſeipſum nemo poteſt, aut ſibi ipſi beneficium conferre, in c. Porrectum nu.21. de Reguler. 373
1 Baptizari poſſunt in privatis domibus non ſolùm filii Regum, & Principum, ſed etiam nepotes, & alii deſcendentes, in c Ex tranſmiſſa, num.16. de fil Presbyt. 468
3 Baptizati à Calviniſtis an ſint iterum baptizandi, necne, in cap. Si quis puerum, n.2. & ſeqq. uſque in fin. de baptiſm. 590
3 Baptizati a puero Athanaſio, qui ſe Epiſcopum ſimulaverat, juſſi non fuerunt iterùm baptizari, ibid. num.10. 595
3 Baptizati a Donatiſtis, & a Græcis ſchiſmaticis, juſſi non ſunt rebaptizari ibid. num. 12. 592
2 Baptizati a Calviniſtis ſunt verè baptizati, nec ſunt iterum baptizandi ſub conditione, in c. Quoniam, n.24 de Conſtit. 113
5 Baptizati, & ordinati ignoranter per ſimoniacam hæreſim, recipiunt characterem, & gratiam Sacramentalem, in c. Nobis, n.82. verſ. Quinimò de ſimon. 44
4 Baptizatus, de ſacro Fonte ſuſceptus efficitur filius ſpiritualis baptizantis, & ſuſcipientis, in cap. Ex litteris, n.3 & 13. de cognat. ſpirit. 66
4 Baptizatum de iure communi prohibentur plures de ſacro Fonte ſuſcipere, ſed ex Concil. Tridentino unus tantùm, & una ad ſummum ſuſcipere debent ibid. n.4. 66
4 Si tamen plures deſignati ſuſceperint, & tetigerint, nec appareat quis prior ſit deſignatus, contrahent omnes cognationem ſpiritualem, ibid. n.5. 66
3 Baptizatus, vel ordinatus per coactionem abſolutam, nec rem, nec characterem recipit Sacramenti in c. Majores, num. 81 & 92. de baptiſm. 599
3 Sed per vim conditionalem recipit ſacramentum, ſed non rem ſacramenti ibid. n.83. & ſeqq. & num 115. 599
3 Baptizatus per vim conditionalem compellitur ad obſervantiam fidei, & illius ſequelam, ibid. n.98. & n 109 600
5 BARBITONSORIS, ſeu Phlebotomantis artem exercens, an efficiatur irregularis, in cap. Ad audientiam, n.39. de homicid. pag. 133
3 BARONIÆ ſi donentur Eccleſiæ ſimpliciter, Princeps donator laicus nullam habet in Eccleſiam juriſdictionem, in c. Verùm, num.16. de foro compet. 60
2 Et Eccleſia in nullo tenetur donatori, nec etiam ad munera, quæ prius ſubibat Baronia; ſed tantùm ad munera, quæ donator ſibi retinuit in donatione, dummodò ſint honeſta, ibid. numer. 18. 61
Vide in ver. *Feudalis cauſa*.
3 BARONES etiam extra locum Baroniæ præferuntur nobilibus juriſdictionem non habentibus, in c. Nobis, n.24. de jurep. 517
4 BARTHOLI doctrina in l. Si priùs, n. 8. ff de nov. oper. nunc. explicatur, in cap. Latus, num.54. & num ſeqq. uſque ad n.63. qui fil. ſint legit. 87
2 BASILEENSE Concilium poſt tranſlationem, non Synodus Eccleſiæ, ſed Satanæ, & miniſtrorum ejus Synagoga appellatum, in c. Significaſti, num 18 de elect. 224
1 Baſileenſe Concilium a Leone X. in Concilio Lateranenſi appellatur Conciliabulum, præſertim poſt tranſlationem, ibidem num.25 224
2 Baſileenſis Concilii Conſtitutiones, quæ fuerint a Nicolao V. approbatæ, aut improbatæ, ibid. num 27. 224
5 Baſileenſis Concilii Canon an derogaverit Conſtitutioni Concilii Conſtantien. Ad evitanda, in cap. Quod a prædeceſſore, n.41. de ſchiſmat. 205
5 Moguntinum Concilium etſi innovaverit Conſtitutionem Concilii Baſileenſis, tamen non derogavit decreto Conſtantienſis Concilii, ibid. n 48. 206
5 Baſileenſe Concilium quo tempore ab Eugenio IV. tranſlatum, ſeu diſſolutum fuerit, ibid. num.42. 206
5 Baſileenſis Concilii, acta in quibus approbata, aut reprobata fuerint, ibid. num 45. 206
3 BASILICA propriè quæ dicatur, in cap. Eccleſiæ, nu.3. de immun. Eccleſ. 646
2 BEGUINÆ, & Canonicæ ſeculares ſunt ſub juriſdictione Eccleſiæ, licèt earum ſtatus non ſit approbatus, in cap. Nullus, n.56. & 59. de foro compet. 49
1 BELLUM veriſimiliter non duraturum, non eſt juſta cauſa percipiendi Sacramenta in aliena Parochia, in c Significavit, n. 34 de Paroch. 112
2 Bellum, & tregua largè dici poſſunt etiam inter privatos, in c. Treuges, num 13. de treug. & pac. 612
5 Bellum ex utraque parte juſtum non datur, in c. Ne innitaris, num.306. & num.318. de Conſtit. 67
2 Bellum a ſpoliato moveri poteſt ſolùm in continenti, non autem ex intervallo, ibid. n.308. 67
2 Bellum eſt perditio animæ, corporis, & ſubſtantiæ, ibidem num 410. 68
2 BENEDICTIO Abbatis eſt de ſubſtantia quoad poteſtatem Ordinis conferendi, ſed non quoad hoc, ut electus dicatur Abbas, in c. Quanto, n.13. de conſuetud. 199
2 Benedictio proportionaliter id tribuit Abbati, quod conſecratio Epiſcopo, ibid. num.26. 290
5 Benedictio ſolemnis eſt Ordinis Epiſcopalis, in c. Vel non eſt compos, num 38. de temp. ordinat. 370
4 Benedictio nubentium non reiteratur, in c. Ait autem, num.4.

de

Digitized by Google

de ſecund. nupt. 98

4 Benedicendæ an ſint nuptiæ, quæ ſunt ſecundæ reſpectu viri, non autem reſpectu mulieris, ibid. num 6. 98

4 Conſuetudo benedicendi conjuges, quando vir ſecundam duxit virginem, an valeat, ibidem num. 7. & num. ſeqq. 98

4 Benedictio nubentium fieri debet a proprio Parocho, non autem ab alio Sacerdote, niſi de ipſius Parochi, vel Ordinarii licentia, non obſtante immemorabili, vel privilegio, ibid. num. 9. & num. 14 98

4 Et Sacerdos contraveniens eſt ſuſpenſus, quamdiù ab Ordinario proprii Parochi abſolvatur, ibid. n. 11. 98

4 Conſuetudo immemorabilis Venetiarum, ut Parochus mulieris benedicat conjuges, poſtquam mulier fuit traducta ad domum viri in alia Parochia habitantis, an ſit ſublata a Concil. Trid. ibid. n. 12. & n. ſeq. uſque in fin. 98

Vide reliqua in verbo *Abbas*.

3 BENEFICIATI an, & quando teneantur præcepto charitatis, vel juſtitiæ redditus beneficiorum ſuorum pauperibus erogare, in c. Si quis ſanè, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de pecul. Clerici, pag. 246

3 Redditus ſuperfluos beneficiorum ſuorum pauperibus non erogantes, an teneantur ad reſtitutionem, ibid. & n. ſeqq. uſque ad n. 6. & num. 23. 248

3 Faciunt fructus ſuos, & comparantur uſufructuario in vita, & uſuario in morte, ibid. n. 3. 247

3 Declaratur, ibid. n. 5. & 11. uſque ad n. 17. 248

3 Poſſidentes ſufficiens patrimonium, an poſſint vivere de fructibus beneficii, patrimonio in alios uſus collato, ibid. num. 6. uſque ad n. 17. 248

3 Habentes patrimonium poſſunt liberè teſtari de bonis patrimonialibus, & vivere de redditibus beneficii, ibid. numer. 9. pag. 248

3 Declaratur, ibid. a n. 11. uſque ad n. 17. 249

3 Poſſunt excedere de fructibus beneficii non ſolùm in neceſſariis, ſed etiam in iis, quæ decent, ſervata ratione conditionis, ſtatus, & perſonæ, ibid. n. 17. 251

3 Poſſunt licitè diſtribuere proventus beneficii in eos, qui quamvis habeant neceſſaria ad victum, non tamen habent ſic ſufficiens pro qualitate conditionis, & decentia ſtatus, ibid. n. 18. 251

3 Item poſſunt uſque ad ſtatus decentia donare conſanguineis, & familiaribus ſuis, & dotare ſorores, vel alias conſanguineas indigentes, ibid. n. 19. 251

3 De redditibus Eccleſiaſticis poſſunt remunerare accepta ſervitia, ibid. n. 21. 251

3 Si detracto decenti victu ex fructibus beneficii nihil ſuperſit, an nihilominus teneantur unam portionem fabricę Eccleſiæ, & alteram pauperibus applicare, ibid. n. 27. uſque in fin. 252

3 Alimenta debentur beneficiatis ex juſtitia, & pauperibus ex charitate, ibid. n. 31. 252

3 Non tenentur ad reparationem Eccleſiæ, niſi ex fructibus, qui ſuperſunt detractis neceſſariis, ibid n. 32. 252

1 Intitulantur, & obligantur Eccleſiæ, in cap. Ad audentiam, il ſecondo n. 103. de reſcript. 183

1 Non habent dominium utile, nec directum; ſed ſunt conſtituti procuratores, & adminiſtratores a Papa, in c. Quanto, n. 49. de translat. Epiſc. 320

5 Beneficiati Regulares, & ſæculares æquiparantur quoad poteſtatem diſpenſandi fructus beneficiorum, in c. Ad audientiam, n. 18. de Cler. non reſid. 61

5 Beneficiatus, qui horas Canonicas recitat cum diſtractione voluntaria, non tenetur ad reſtitutionem fructuum, in cap. Dolentes, n. 22. de celebr. Miſſar. 582

5 Contrarium, n. 38. & ſeqq. maximè n. 57. 585

2 Beneficiati duo in eodem beneficio ſimul eſſe non poſſunt, in cap. Si quis, n. 44 de foro compet. 38

1 Beneficiatus nec habet dominium utile, nec directum, ſed eſt conſtitutus procurator, & adminiſtrator a Papa, in c. Quanto, n. 49. de translat. Epiſcopi 320

1 Beneficiati, vel Capellani, quibus diebus tenentur Miſſam celebrare ratione beneficii, vel ſalarii, an poſſint ab aliis eleemoſynam accipere, & unica Miſſa omnibus ſatisfacere, in c. Fraternitatem, n. 89. de ſepultur. 300

3 Beneficiatus poteſtatem non habet dandi ſucceſſorem in beneficio, in c. Nullam, n. 41. de conceſſ. præb. 188

1 Beneficiatus ſine licentia Prælati ſui beneficio renunciare non poteſt, in c. Admonet, n. 1 & 4. de renunc. 329

1 Beneficiatus ut tranſeat ad aliam Eccleſiam ejuſdem diœceſis, ſufficit conſenſus tacitus Prælati; ſed ſi ſit alterius diœceſis, requiritur expreſſus, ibid. n. 13. 330

1 Beneficiatus tranſire poteſt ad Religionem licentia petita, licèt non obtenta, ibid. n. 17. 330

1 Beneficiatus an poſſit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatibile contra voluntatem ſuperioris, ibidem n. 23. & ſeqq. uſque in fin. 331

3 Beneficiatus poſt collationem non poteſt opponere, quòd beneficium ſit tenue, ſed tempore collationis tantùm, in cap. Conquerente, n. 7. de Cler non reſid. 35

3 Beneficiatus non fruitur beneficio, c. Odoardus, contra penſionarium, ſi per ſeipſum conſentit reſervationi penſionis, in c. Odoardus, n. 79. & ſeqq. de ſolut. 243

3 Secus ſi ſucceſſiſſet in beneficio gravato, & non conſenſerit per ipſum, ibid. n. 80. 243

1 Beneficiati tenentur Ordines Beneficiis annexos per ſeipſos exercere, in c. Cùm pridem, n. 135. de pactis. 659

5 Beneficiatus quoad ſui præjudicium poteſt ſe obligare ad pœnam perdendi beneficium: ſecus quoad præjudicium ſuperioris, in cap Ex conſcientia, n. 5. de crim. falſ. 188

5 Beneficiatus an cogi poſſit edicto Epiſcopi ad oſtendendum titulum ſui beneficii, in c. Licèt Heli, num. 17. & ſeqq. de ſimon. pag. 49

5 Beneficiatus an cogi poſſit oſtendere titulum ſui beneficii, ſi ejus poſſeſſio ſit antiqua, ibid. n. 27. & n. ſeqq. 50

5 Et an ſit admittendus ad probationem per juramentum, ibid. nu. 28. 29. 30. & 32. 50

5 Et quæ poſſeſſio ad hunc effectum dicatur recens, vel antiqua, ibid. num. 31. 50

5 Beneficiatus qui per decennium poſſedit plura beneficia incompatibilia, & allegat ſe titulum amiſiſſe, an ſit admittendus ad probationem tituli per juramentum, ibid. n. 32. 50

Vide in verbo *Beneficium quoad pluralitatem, &c.*

3 Beneficiaris non curatis tenetur Ordinarius dare licentiam ſtudendi in publica univerſitate Theologiæ, vel Juri Canonico, ſi ſtatus Eccleſiæ patiatur, & minores ſint triginta annis, in c. Super ſpecula, n. 14. Ne Cler. vel Monach. 686

Beneficium Principis,

5 Beneficia Principum ſunt latiſſimè interpretanda, in cap. Olim, n. 3. & 12. de verb. ſignif. 380

5 Declaratur, ibid. n. 13. & 14. 381

5 Beneficii appellatione an veniat privilegium, ibid. numer. 5. & num. 33. 380

5 Beneficium Principis quatenus concernit præjudicium tertii, ut privilegium debet ſtrictè interpretari, ibid n. 13. 381

5 Verba etiam in beneficiis Principum tenaciſſimè obſervari debent, ibid. n 14. 381

1 Beneficium non confertur in invitum, quando agitur de commodo ipſius contradicentis tantum, in cap. Admonet, nu. 35. de renunc. 331

5 Beneficium Principis eſt latiſſimè interpretandum, in cap. Mandato, n. 20. de Simon. 62

Beneficium quid, quotuplex, & ad quid inſtitutum.

1 Beneficii appellatione ex ſtylo Concilii Tridentini non venit penſio, in c. Cum in cunctis n. 106 de elect. 252

1 Beneficium in Eccleſia aliud eſt, quàm beneficium Eccleſiæ, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n 7. & ſeqq. de elect. 256

1 Beneficium omne latè ſumpto vocabulo poteſt appellari beneficium, ibid. n. 23. 256

1 Beneficium Sacerdotale quod dicatur, in cap. Ut Abbates, n. 61. de ætat. & qualit. 392

1 Obſervantia plurimum valet ad cognoſcendam qualitatem beneficii, ibid. n. 99. 396

3 Miniſteria Eccleſiaſtica, Beneficia, & Eccleſia, an & in quo differant, in c. Nulla, n. 3. de conceſſ. præb. 185

3 Beneficia ad Divinum cultum, & ad Eccleſiaſtica munia obeunda ſunt conſtituta, in c. Licèt, n. 24. de præb. 135

1 Beneficium eſt ſequela officii, & ſine ſpiritualibus non poteſt conſiſtere, in c. Cùm pridem, n. 109. de pactis. 656

1 Beneficium poſſideri non poteſt, niſi canonicè habeatur, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 23. de reſcript. 176

1 Beneficium ſuper alio Beneficio creari poteſt, dummodò id fiat ſine labe ſimoniæ, & abſque ſciſſura Beneficii ibid. n. 43. 179

1 Beneficium Eccleſiaſticum ex ſui natura debet eſſe perpetuum, ibid n. 98. & 118. 183

1 Beneficium requirit canonicam erectionem, aliàs non eſt beneficium, ibid. n. 100. 181

1 Beneficium quid ſit, ibid. n. 110. 183

1 Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in litteris, ibid. num. 116. 184

1 Beneficia manualia, verè, & propriè ſunt beneficia, ibidem numer. 118. 184

1 Etiamſi authoritate Epiſcopi ſint fundata, ibid n. 119. 184

1 Beneficia ſæcularia ſunt perpetua; Regularia verò manualia, in cap. Ad aures, num. 19. de temp. ordin. 363

5 Beneficium in genere quid ſit, in cap. Cùm olim, num. 4. de verb. ſignific. 380

5 Beneficium ſtrictè ſumptum quid ſit, ibid. n. 6. 380

5 Manualia beneficia quæ dicantur, ibid. n. 41. & 44. 382

1 Beneficia omnia mundi ſunt manualia Papæ, in cap. Quanto, n. 38. de translat. Epiſcopi. 320

1 Declaratur, ibid. n. 77. 321

2 Ad Beneficium Eccleſiaſticum conſtituendum quæ requirantur, in c. Si quis, n. 28. de foro compet. 37

2 Beneficium nullius redditus obtinens, non dicitur beneficium habere, ibid. n. 26. 37

2 Beneficii ſola collatio, aut inſtitutio jus tribuit etiam ſine poſſeſſione, ibid. n. 30. 37

2 Beneficia æquiparantur ultimis voluntatibus, ibidem num. 31. pag. 37

3 Beneficii appellatione non venit beneficium exiſtens in Cathedrali, in c. Expoſuiſti, n. 20. de præb. 146

3 Beneficia Eccleſiaſtica debent eſſe perpetua, in c. Ex parte, nu. 8. de Cler. ægrot. 161

3 Beneficia Regularia duplicia, quæ dicantur, in cap. Non amplius, num. 82. de inſtit. 279

1 Beneficium intelligitur cum apprehenſione poſſeſſionis, in cap. Ad extirpandas, n 31. de fil. Presbyt. 472

5 Beneficiato quid conferat Prælatus in collatione beneficii, in cap. Cùm pridem, num. 52 de pactis. 652

1 Beneficium non pertinet ad eum, qui non debet gerere officium, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 62. de Conſtit. 101

5 Beneficii nomen includit Rectorias, & dignitates, in c. Mandato, num. 5. & 37. de Simon. 61

5 Niſi obſtet intentio ſcribentis propter alterius præjudicium, ibid. num. 7. & 42. 61

5 Beneficii appellatione in materia odioſa, & reſtringibili non venit curatum, ibid. num 40. 63

3 Beneficium quantum ad ipſius ſubſtantiam non eſt diviſibile, neu quantum ad fructus, quando diviſio eſt realis, ſeu perpetua, in c. Niſi eſſent, num 7. & n. 43. de præbend. 206

3 Beneficium ſcinditur per impoſitionem penſionis realis, ſeu perpetuæ, ibid. num. 43. 209

Vide in ver. *Beneficii ſectio*.

1 Beneficii aſſecutio eſt actus pertinens ad forum externum, in cap. Poſtulaſti, num 15. de Cler excomm. 306

5 Beneficii poſſeſſio non ſufficit ſine Canonica Inſtitutione, in cap.

Licèt

Licet Heil, num 23. de ſimon. 50
2 Beneficium ſufficiens quod dicatur, in cap Epiſcopus, num. 20. de præbend. 71
3 Beneficii appellatione non venit beneficium exiſtens in Cathedrali, in c. Expoſuiſti, num. 20 de præbend. 146
3 Beneficia electiva non comprehenduntur in mandato de providendo, ſi certi modi ſint expreſſi, in cap. Nullus, num. 18. de elect. 218
3 Secus ſi Papa ſimpliciter mandet provideri de beneficio vacaturo, ibid. 218

Beneficium quibus conferendum.

5 Beneficii collatio facta ſchiſmatico, ſeu hæretico, aut excommunicato, eſt ipſo jure nulla, in c. Quod à Prædeceſſore, nu. 60. 71. & 77. de Schiſmat 107
5 Beneficiorum proviſiones in perſonas hæreticorum, vires, & effectum non habere ſanxit Gregorius XIII ibid. n. 70. 108
5 Beneficii collatio facta excommunicato non tenet, ibid. num. 72 pag. 109
5 Etiamſi excommunicatio ſit occulta, ibid. n 74. 109
5 Beneficii collatio facta excommunicato, nulla eſt etiam in foro conſcientiæ ibid. n. 75 109
5 Beneficii impetratio non fit ab excommunicato ratione publici officii, ac propterea ex communi errore, & titulo putativo non ſuſtinetur, ibid num 137. 115
2 Beneficia ſæcularia ſæcularibus, Regularia Regularibus ſunt conferenda, in c. Cùm ad noſtram, n. 3. de elect. 183
2 Si dentur in titulum: ſecus in commendam, quia tunc ordine inverſo ſæcularia Regularibus commendantur, ibidem num. 4 pag 183
2 Beneficium, cujus proviſio ob negligentiam electorum ad ſuperiorem devolvitur, conferri non poteſt, niſi habenti qualitatem, cui primi Electores aſtricti erant, in cap. Cùm in magiſtrum, n. 6. de elect. 301
3 Beneficia certo perſonarum generi affecta, multoties conferri poſſunt iis, qui tempore collationis non ſunt de genere, ibidem num. 30 302
5 Beneficio abſenti collato Epiſcopus dicitur functus officio ſuo, & ideò variare non poteſt, in c. Publicato, nu 5. de elect 308
2 Laicus non eſt capax beneficii Eccleſiaſtici, in c. Super eo, nu. 4. de bigam. 497
2 Beneficia indignis conferentes, poſt ſecundam correctionem ſuſpenduntur per Concilium Provinciale à beneficiorum collatione, in c. Grave, num 1 de præben 123
2 Et illam ſuſpenſionem relaxat ſolus Papa, vel Patriarcha, ibid. num 2. 123
3 Ad Beneficia Eccleſiaſtica in defectum idoneorum aſſumi poſſunt indigni, ibid. num 3. 123
3 Niſi ſit tanta indignitas, ut eis provideri non poſſit ſine mortali peccato, vel ſine gravi aliorum ſcandalo, ibid. n. 4. 123

Beneficium qualiter, & ubi conferendum.

5 Beneficium non cenſetur collatum, aut confirmatum, niſi illud per verba diſpoſitiva conferatur, in c. Quod à Prædeceſſore, num. 110. de Schiſmat 114
3 Papa ſolus confert beneficia ſub conditione, & ex tempore, ſive ad tempus, in c. Cùm in magiſtrum, n 28 de elect. 302
2 Beneficia ad tempus conferri non poſſunt niſi per Papam, in cap. Veniens, num. 36 de fil Presbyt 466
5 Collatio beneficii ſub conditione, *ſi redieris*, valida eſt, & in cap. Tua nos, n. 18. de Simon 58
5 Collatio beneficii facta eo pacto, ut proviſus ſolvat penſionem collatori debitam, non eſt ſimoniaca, ibid n. 19. 58
5 Collatio beneficii litigioſi pendet à futuro eventu, in c. Sicut nobis, n 55. de exceſſ Præl. 212
4 Collatio clandeſtina quamvis non careat ſuſpicione, tamen valet, ubi de ea fuerit facta fides, in c. Si quis, num. 3. de Clandeſt deſponſ 31
2 Collatio beneficii facta à Vicario Epiſcopali, poſtquam à diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe contulit, an valeat, in cap. Præſentata, num. 2. & ſeqq. uſque in fin de Teſtibus. 153
2 Vicarius Epiſcopi habens ſpeciale mandatum ad conferendum beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, ibid. num. 12 pag 154
2 Niſi per abſentiam extra diœceſim Vicariatus expiraverit, ibidem num 13. 154
5 Beneficia ſub conditione non dantur, nec ad tempus, in c. Per tuas, il primo, num. 30. de Simon. 55

Beneficium à quibus conferendum.

5 Beneficiorum collationes à Schiſmaticis factæ ſunt ipſo jure nullæ, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 25. de Schiſmat. 106
5 Beneficii collatio fit ab Epiſcopo ratione publici muneris, ibidem num 52 106
5 Beneficii collatio facta ab excommunicato non tolerato eſt irrita ipſo jure, ibid n 59 107
5 Beneficiorum collationes factæ in Schiſmate ab Antipapis, quo tempore præſtabatur eis obedientia, ſuſtinentur ex communi reputatione, ibid num 127. 114
5 Contrarium, ibid num. 132. 115
5 Beneficii reſervati collatio facta à Prælato putativo etiam ratione publici officii non valet, ibid. num 133. 115
5 Beneficia omnia mundi ſunt manualia Papæ, in cap. Quantò, num 38. de Tranſlat Epiſcopi. 320
3 Declaratur, ibid. num 77 322
2 Beneficia conferendi facultas Vicario attributa non tranſit in ſucceſſorem, in c. Præſentata, n. 25. de Teſtib. 154
2 Collatio Canonicatuum, & Præbendarum in Cathedrali Eccleſia ad quem ſpectet de jure communi, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, num. 2. de Elect. 279
Fagnani Referter.
2 Collationem habens de conſenſu alterius, dicitur habere liberam collationem, ibid. num 5. 279
2 Collatio præbendæ facta ſine conſenſu Capituli an ſit nulla, ibid. num. 7 & 9 280
2 Et an tertius poſſit hanc nullitatem opponere, aut judex allegationem ſupplere, ibid. num 8. 280
2 Collatio beneficiorum requirit conſilium, vel conſenſum illius, cujus principaliter intereſt, ibid n 10. 280
2 Collatio præbendarum in Cathedrali de jure eſt ſimultanea inter Epiſcopum, & Capitulum, ſecundum communem opinionem, quam ſervat Rota, ibid n 31. & 32 280
2 Collatio inferiorum beneficiorum in Cathedrali fieri poteſt ab Epiſcopo ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, ibid n 38. 282
2 Collatio beneficiorum ſonantium in nomen Rectoria ſpectat ad Epiſcopum cum Capituli conſilio, ſi majora ſint, ſi minora, ad Epiſcopum ſolum, ibid. n 41. 283
3 Collatio beneficii reſervati facta per Papam abſque derogatione juriſpatronatus habet locum, etiamſi beneficium pertineat ad præſentationem Clerici, & laici ſimul, in c. Cùm propter, nu. 23. de jurepatr. 532
3 Contrarium, ibid. num. 32. 532
3 Collatio facta ab exiſtente in quaſi poſſeſſione conferendi ſuſtinetur, licet jus conferendi non habeat, in cap. Conſultationibus, n. 7 de Jurepatron. 510
2 Collatio beneficii facta à Vicario Epiſcopali, poſteaquam à Diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe contulit, an valeat, in cap Præſentata, num. 2. & ſeqq. uſque in finem, de teſtibus. 153
2 Collatio beneficiorum non poteſt demandari ab Epiſcopo niſi Vicario Generali, ibid. n 24. 164
2 Privilegium quod habet Epiſcopus, vel Capitulum, ut alter eorum ſine altero poſſit conferre, ſervandum eſt, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n 29. de elect 282
2 Et quid in fundatione Eccleſiæ, ibid. n. 30. 282
3 Impetrans beneficium non tenetur facere mentionem de collatione prius habita facta à non habente poteſtatem conferendi, nec de poſſeſſione inde ſequuta, in cap. illa, num. 3. Ne ſede vacante 207
3 Collatio facta à non habente poteſtatem non imprimit colorem tenendi, ibid. num. 4 207
Vide in ver. *Gratia*.
3 Collatio beneficiorum vacantium poſt obitum Epiſcopi reſervatur Epiſcopo ſucceſſori, & ſi periculum ſit in mora, recurritur ad Papam, ibid n. 8. 207
3 Sed ex Regula 2. Cancellariæ pertinet ad Papam indiſtinctè, ibid. num. 19. 208
3 Viſitator Eccleſiæ vacantis non confert beneficia, niſi ſit datus à Papa, ibid. n. 32 209
5 Beneficia conferendi facultas includit etiam Curata, in c. Mandato, num 35. de ſimon. 63
5 Niſi agatur de præjudicio tertii, ibid. n 42. 63
5 Vicarius, cui data eſt poteſtas ab Epiſcopo conferendi beneficia, poteſt conferre etiam Curata, ibid n 36. 63

Beneficium quando conferendum.

3 Beneficia conferri debent infra ſex menſes, quibus elapſis de Epiſcopo ad Capitulum, & è converſo, & demum ad proximum ſuperiorem collatio devolvitur, in c. Nulla, num 2. & 34. de conceſſ. præben 185
3 Beneficium qui diſtulit conferre ultra ſex menſes, privatur ea vice poteſtate conferendi, ibid. n. 24. 187
3 Et tempus ſex menſium currit à die ſcientiæ, nec requiritur monitio, ibid num 25 187
3 Et moram purgare, aut in integrum reſtitutionem petere non licet, ibid n 26. 187
3 Tempus ſex menſium eſt utile, inquantum non currit ignoranti, aut conferre non valenti, ibid n. 27 & 33. 187
3 Sed eſt continuum, in quantum currit etiam diebus feriatis, ibid. num. 28 187
3 Beneficii collatio tamquam actus legitimus non poteſt eſſe in pendenti, ſed aut ſtatim tenet, aut vitiatur, in cap. Quod à prædeceſſore, num 97. de ſchiſmat 113
3 Collatio pertinens ad Capitulum, & Prælatum, ut Prælatum, lapſu temporis ad alium non tranſit, in c. Poſtulaſtis, n. 1. & 6. de conceſſ præben 200
3 Collatio primi beneficii vacantis per aſſecutionem ſecundi ad proximum ſuperiorem devolvitur, ſi Epiſcopus infra ſex menſes non conferat, in c. De multa, n 18. de præben. 119
3 Et tantundem ex ſuis proventibus tenetur Epiſcopus illi Eccleſiæ aſſignare, quantum ex fructibus ipſius durante vacatione conſtiterit eſſe perceptum, ibid num 19 119
3 Quòd ſi proprios proventus non habeat, aliter puniatur arbitrio judicis, ibid. num 20. 119
3 Et ſex menſes computari debent à die, quo Epiſcopus ſcivit proviſum habuiſſe poſſeſſionem pacificam ſecundi beneficii, ibid. num. 21. 119
3 Semeſtre ad eligendum, ſeu conferendum à jure præfixum non currit legitimè impedito, in cap. Quia diverſitatem, num 5 & 7. de conceſſ præben. 192
3 Nec incipit currere, niſi à die notitiæ vacationis, ibid n 8 & 9. 192
3 Impedimenti tempus non computatur à ſemeſtre dato ad conferendum, ſive impedimentum ſit juris, ſive facti, ibid. num. 7. pag. 192

Beneficium quoad ætatem.

2 Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum eſt ipſo jure nulla, & proviſus non facit fructus ſuos, in c. Cùm dilectus, n 5e de conſuetud 108
3 Beneficii collatio facta minori quatuordecim annorum eſt ipſo jure nulla, in cap Cauſam num 22. de elect. 160
2 Beneficia Sacerdotalia reſpectu aptitudinis non exigunt ætatem ad Sacerdotium requiſitam in actu collationis, niſi ſint Dignitates,

vel Beneficia Curata, in cap. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num. 12. de elect. 256
Collatio beneficii facta minori 24. annis eſt ipſo jure nulla, in cap. Indecorum, n.7. de ætat. & qualit. 399
Collatio Apoſtolica facta pupillo coram Papa exiſtenti de dignitate Cathedralis Eccleſiæ non tenet, niſi in litteris fuerit derogatum contrariis Conſtitutionibus editis à Papa in Concilio, in cap. Ex parte, n.18 de Capell. Monachor. 606
Vide ver. *Ætas in beneficiis*.

Beneficium quoad aſſecutionem alterius.

Beneficii aſſecutio tractum ſucceſſivum non habet, ſed unico momento perficitur, in c. Epiſcopus, n 21. de præben. 74
Vide infrà *Beneficium quoad pluralitatem*.
Beneficium primum vacat per receptionem ſecundi, dummodò utrumque ſit Curatum alios ſecus, in cap. De multa, num.2. de præbend. 117
Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n 3. 117
Beneficium primum, quo ipſo jure privatus eſt per aſſecutionem ſecundi, ſtatim non dimittens in manibus Ordinarii, privatus eſt etiam ſecundo, & inhabilis ad ordines, & beneficia, ibid. num. 7. 118
Beneficium Curatum obtinens, & aliud ſimile recipiens, olim non erat privatus ſecundo, ſed erat privandus per ſententiam, hodie ſecus, ibid. num 8. 118
Beneficium Curatum non vacat per aſſecutionem alterius ſimilis, niſi poſt adeptam poſſeſſionem ſecundi, ibid n.9. 118
Et poſſeſſio debet eſſe pacifica, ibid. n. 10. 118
Et an requiratur adminiſtratio majoris partis bonorum, ibid. num. 11. 118
Beneficium Curatum vacat adepta poſſeſſione ſecundi ſimilis, etiamſi proviſus ſit infrà tempora promotionis ad ordines, aut vi occupet ſecundum, ibid. num 12. 118
Vel primum habeat de jure, & non de facto, eod. num. 118
Beneficium in multis caſibus non vacat per aſſecutionem alterius incompatibilis, remiſſivè, ibid num.15. 118
Beneficium vacans per aſſecutionem alterius, poteſt, & debet ab Epiſcopo ſtatim conferri etiam irrequiſito poſſeſſore, ibid. num. 16. 119
Sed poſſeſſio tradi non poteſt, niſi poſſeſſore requiſito, ibidem num. 17. 119
Beneficium primum ſufficiens vacat per aſſecutionem pacificam ſecundi, & per retentionem cùm primo vacat utrumque, in c. Cùm jam dudum, n.37. & 44. de præben 99
Beneficium ſimplex vacat ipſo jure per aſſecutionem alterius ſimilis in eadem Eccleſia, in cap. Litteras, nn.17. & 65. de conceſs. præben 296
Et quid ſi in diverſis Eccleſiis, ibid. num.18. 296

Beneficium commendatum.

Beneficia Regularia commendata, quibus cura animarum incumbit, non ſubjacent formæ examinis per concurſum, in cap. In Eccleſiis, n.24. de Capell. Monachor. 503
Vide in verbo *Concurſus*.
Et in verbo *Commenda*.
Beneficium etiam perpetuò commendatum, propriè non vacat per obitum Commendatarii, in c. Cùm ſit Ars, num 40. de ætat. & qualit. 438
Beneficia ſæcularia regularibus, & regularia ſæcularibus commendantur, in c. Cùm Ad noſtram, n.3. de elect. 283
Beneficia commendari poſſunt à Summo Pontifice tantum, non autem ab Ordinariis inferioribus, ibid. n.7. & 14. 284
Beneficium vacans per aſſecutionem alterius incompatibilis, an Epiſcopus ex Bulla S.Pii V. prohibeatur conferre nepoti ſuo, in c. Dilecta, n 4. de præben. 225

Beneficia quoad concurſum.

Beneficia regularia commendata, quibus cura animarum incumbit non ſubjacent formæ examinis per concurſum, in cap In Eccleſiis, n. 24. de Capell. Monachor. 503
Vide in verbo *Concurſus*.

Beneficium curatum.

Beneficium nullam habens juriſdictionem fori contentioſi, vel pœnitentialis, non poteſt dici curatum, in cap. Indecorum, n 19 de ætat. & qualit. 398
Beneficium omne curatum habet annexum ordinem Presbyteratus, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n 2. de elect. 255
Et quid ſi cura ſit juriſdictionalis, ibid. n.3. 255
Vide in verbo *Beneficium quoad ætatem*.
Beneficium curatum, & Parochialis Eccleſia, an & in quibus differant, ibid. n.5 & ſeqq. 255
Beneficium dicitur curatum etiam ratione juriſdictionis in foro contentioſo, ibid. n.9. 256
Beneficium curatum in mandato de providendo non comprehenditur beneficii appellatione, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num.67 de reſcript. 585
Epiſcopi judicium eſt, an beneficium ſit curatum habitu tantum, necne, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n.46. de præben. 230
Beneficium habitu tantum curatum regulatur ut curatum actu, ſi ſubſit ſpes reverſionis Parochianorum, alias ſecus, ibid.nu. 43 & 55. 130
Beneficium per annexionem Parochialis non fit curatum, in cap. Expoſuiſti, n 13. de præben. 146
Beneficia habitu tantum curata, an debeant regulari, & conferri, ut curata, an verò ut ſimplicia; & an comprehendantur in hac Conſtitutione Concilii Generalis, in c. De multa, n.34. & ſeqq uſque ad n 48. de præben. 120
Status ultimus attenditur ad cognoſcendum, an beneficium ſit curatum, necne, ibid. n.39. & ſeq. 120
Beneficium curatum habitu non cenſetur curatum, niſi ſubſit ſpes ut de proximo revertantur Parochiani, ibid n.43. 128
Vide in ver. *Cura*, *Parochialis*, *Beneficium quoad pluralitatem*.
Juriſdictio ſola ſine obligatione reſidentiæ non efficit beneficium curatum, in cap. Indecorum, n 26 de ætat. & qual. 406
Juriſdictio ſpiritualis in foro contentioſo, an efficiat propriè Monaſterium curatum, in cap. In Eccleſiis, n.3 de Capell. Monachorum. 505

Beneficium quoad expectativas.

Beneficia non vacantia concedi, vel permitti non debent, in c. Nulla, n 2 de conceſs præben. 185
Beneficii vacaturi promiſſio non valet, nec ullam inducit obligationem, ſive fiat in ſpecie, ſive in genere, ibid. n 4. 185
Beneficium promittens cùm poterit, olim obligabatur, hodie ſecus, ibid. n.6. 185
Beneficia vacantia poſſunt per Prælatum promitti, ſed ex hoc non adeò afficitur beneficium, ut annulletur collatio alteri facta, ibid. n.11. 186
Quantò quis eſt ſanctior, tantò facilius abſtinere debet a promiſſionibus vacaturorum beneficiorum, ibid. n.14. 186
Beneficii vacaturi collatio, vel promiſſio non inducit votum captandæ mortis conſuliter, ſed occaſionaliter, & ideò Papa poteſt ſuper hoc diſpenſare, ibid. n. 15. & 18. 186
In Beneficiis Eccleſiaſticis expectatio futuræ ſucceſſionis eſt contra omnia jura, ibid. n. 17. 186
Beneficium non poteſt alicui conferri ab Epiſcopo cum pacto, ut ei poſt mortem alius ſuccedat, in cap. Accepimus, num. 24. de pactis. 662

Beneficium quoad fundationem, & onera,

Fundationi Beneficii per clauſulas generales Papa non cenſetur derogare, in c. Ut Abbates, n 50. de ætat. & qual. 381
Fundator Beneficii in dubio cenſetur ſe retuliſſe ad univerſalem conſuetudinem, ibid. n 98. 386
Prælatus, & Capitulum poſſunt præbendæ vacanti honeſtum onus imponere, ad quod Præbendarius tenetur, in c. Significatum, n 1. de præbend. 82
Beneficio novum onus celebrationis Miſſarum ab Epiſcopo imponi non poteſt, ibid. n.3 81
Etiam ex conjecturis veriſimilibus, ibid. n.5. 82
Vicarius Apoſtolicus, cui facultas in litteris Apoſtolicis tributa non fuit, non poteſt beneficium onerare novo onere celebrationis Miſſarum, ibid. n 6 81
Beneficii inſtitutio, qua quis adſtringitur ad celebrandum quotidie per ſeipſum, eſt illicita, ibid. n.9. 81
Secus ſi inſtitutione cautum non ſit, ut celebret per ſeipſum, ibid n.10. 81
Vide in verbo *Præbendarum onera*.

Beneficium juriſpatronatus.

Beneficia Patronatus Eccleſiaſtici pertinent ad liberam collationem Papæ in menſibus reſervatis, in c. Querelam, num 24 de elect 174
Reliqua vide in ver. *Juſpatronatus*, *Patronatus*; *Præſentatio*.

Beneficium quoad Ordines.

Beneficium ea lege fundatum, ut conferri debeat Sacerdoti, ſeu conſtituto in Ordine Sacerdotali, requirit Ordinem Presbyteratus tempore collationis, in c.Cùm in cunctis, n.27 de elect. 249
Beneficium omne curatum habet annexum ordinem Præsbyteratus, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n.2.de elect. 255
Et quid ſi Cura ſit juriſdictionalis, remiſſivè, ibid. n.3. 255
Beneficia in aliis Eccleſiis, quàm Cathedralibus, vel Collegiatis non comprehenduntur in Clem. Ut ii, de ætat. & qualit. etiamſi in illis eſſent diſtributiones, ibid. n.41. 258
Beneficium quodlibet Curatum habet ordinem Presbyteratus annexum, in c. Ex parte, n 6. de off. Vicar. 519
Beneficium Sacerdotale an requirat, ut quis actu ſit Presbyter tempore collationis, an verò ſufficiat aptitudo, latè diſcutitur, in cap. Ut Abbates, à num.37. uſque ad numer. 60. de ætat. & qualit. 390
Quid ſi Eccleſia ſit Parochialis, ibid. n.38. 390
Quid in dignitate Curata, & Collegiata Eccleſia etiam Parochiali, ibid n. 39 390
Quid ſi ſit dignitas non Curata, ibid num 40. 390
Et quid in Canonicatibus, Præbendis, aut Portionibus Presbyteralibus in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia, ibid n 41. 390
Beneficia ſimplicia de jure communi non habent certos ordines annexos, ſed ad illa obtinenda ſufficit prima Clericalis tonſura, ibid. num 42. 390
Aliquando tamen habent ordines annexos ex fundatione, privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto, ibid. num.43. 390
Beneficia Sacerdotalia regulariter non requirunt Sacerdotium actu, ſed aptitudine, ibid. num. 59 392
Beneficium Sacerdotale quod dicatur, ibid n.61. 392
Beneficium ea lege erectum, ut Præbendarius ſingulis diebus teneatur Miſſas celebrare, & divinis Officiis intereſſe, non eſt Sacerdotale, ibid. num.67 393
Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, compelli debent divina Officia obire per ſeipſos, ibid n.81 395
Beneficium quodlibet requirit ſaltem primam tonſuram, in cap. Cùm pridem, num.94. de Pactis. 855
Beneficia Sacerdotalia exigunt ſolam habilitatem ad Sacerdotium, in c. Conquerente, n 28 de Cler. non reſid. 76
Beneficiarii an, & qualiter cogi poſſint ad ſuſcipiendos ordines ſuis beneficiis annexos, in c. Quæris, n.29. & ſeqq. uſque ad n. 41. de ætat. & qualit. 413
Quid ſi beneficium ſit Parochiale, vel Prioratus Conventualis ibid num 39. 413

Et

3 Et quid ſi beneficium ſit Collegiatum, & Curatum, ibidem numer. 31. 413
3 Et quid in dignitatibus non Curatis, ibid. n. 32. 413
3 Et quid in Canonicatibus, Præbendis, & Portionibus, ibidem num. 33. 412
3 Beneficiati qui propter impedimentum non ſuſcipiunt Ordines ſuis beneficiis annexos, an & quando amoveri poſſint, aut ad ordines compelli, ibid. num. 35. 414
3 Quid ſi impedimentum fuerit contractum ante adeptum beneficium, ibid. num. 36. 414
3 Et quid ſi poſt, ibid. num. 40 414
3 Beneficiatus qui ſine culpa ſua poſt adeptum beneficium in impedimentum incidit, non poteſt privari ob non promotionem ad Ordines, ibidem num. 40. 414
3 Secus ſi culpa ſua, ibid. num. 41. 414
3 Beneficiati an & quando cogi poſſint ſuſcipere Ordines ſuis beneficiis non annexos, ibid. num. 42. & ſeqq. uſque ad fin. 414
3 Quid ſi nulla ſubſit neceſſitas, vel utilitas, ibid. d. n. 42. 414
3 Et quid ſi ſubſiſtente cauſa neceſſitatis, vel utilitatis renuant Ordinari propter crimen, ibid. n. 43. 414
3 Et quid ſi propter impedimentum ibid. n. 45. 415
3 Et quid ſi pro ſola voluntate, ibid. n. 48. 415
3 Beneficiati per privationem beneficii arctantur ad Ordines ſumendos, quos beneficia requirunt, in c. Ut Abbates, num. 1. de ætat. & qualit. 387
3 Beneficiati tenentur Ordines beneficiis annexos per ſeipſos exercere, ibid. n. 135.
Vide in verbo *Præbenda quoad Ordines*.

Beneficium quoad pluralitatem, & incompatibilitatem.

3 Beneficia plura curata obtinens ſine diſpenſatione Papæ ineligibilis eſt tam ad Cathedrales Eccleſias, quàm ad minora beneficia, in c. Dudum, il ſecondo, n. 1. & ſeqq. de elect. 168
3 Beneficia plura detinens incurrit infamiam Canonicam, ibid. n. 3. pag. 168
3 Item avaritiæ, & cupiditatis vitium committit, ibid. n. 4. 168
3 Item furtum cum ſacrilegio, ibid. n. 5. 168
3 Beneficia duo curata, quorum unum dependet ab alio, poſſunt ſimul retineri abſque diſpenſatione, ibid. n. 30. 270
3 Beneficium unum Curatum obtinere in titulum, & aliud in Commendam, non eſt prohibitum de jure communi, ibid. n. 34. 270
3 Secus ex Concilio Tridentino, ibid. n. 35. 270
3 Beneficiorum pluralitas, quibus ex cauſis improbetur, in c. Quia in tantum, n. 2. de præben. 78
3 Beneficia plura obtinere abſque rationabili diſpenſatione, an ſit peccatum mortale, ibid. n. 5. & ſeqq. uſque ad n. 10. 76
3 Opinionum diverſitas circa pluralitatem beneficiorum, an excuſet a peccato, ibid. n. 6. 76
3 Beneficiorum pluralitas, quas habeat deformitates, & inordinationes, ibid. n. 9. 76
3 Et quibus ex cauſis hujuſmodi deformitates evacuentur, vel augeantur, ibid. n. 10. & ſeqq. 76
3 Beneficia plura obtinere etiam ex legitima cauſa jure Eccleſiaſtico non licet abſque diſpenſatione, ibid. n. 12. 76
3 Beneficium ſecundum ex Concilio Tridentino ita demum poteſt uni conferri, ſi priorum ſit inſufficiens, & utrumque perſonalem reſidentiam non requirat, ibid. n. 19. 77
3 Beneficium ſimplex obtinenti an & quando Epiſcopus poſſit conferre ſecundum ex juris communis diſpoſitione, in c. Super inordinata, n. 1. & ſeqq. de præb. 152
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 7. 160
3 Beneficium obtinens, quod perſonalem reſidentiam requirit, de jure communi eſt inhabilis ad aliud obtinendum, ibid. nu. 6. pag. 159
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 7. 150
3 Beneficia duo perſonalem reſidentiam requirentia quantumcumque modici ſint valoris hodie ſunt incompatibilia, ibid. n. 8. 150
3 Collatio ſecundi beneficii incompatibilis valida eſt, ſed adepta pacifica poſſeſſione ſecundi vacat primum, ibid. n. 9. 150
3 Beneficium ſufficiens quod dicatur, in cap. Epiſcopus, num. 10. de præben. 71
3 Quid in ordinato ad ſacros Ordines ſine titulo, ibid. n. 11. 71
3 Et quid in Rectore Parochialis Eccleſiæ, ibid. n. 12. 71
3 Et quid in eo, qui ratione nobilitatis, vel ſcientiæ pluribus indiget beneficiis, ibid. n. 23. 71
3 Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in litteris, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 116. de reſcript. 184
3 Beneficiorum incompatibilium pluralitas cur ſit prohibita, in c. Extirpandæ, §. Qui vero, num. 18. de præb. 129
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens abſque diſpenſatione, an & quando cogi poſſit unum eligere, & alterum dimittere, in c. Referente, num. 5. de præb. 79
3 Declaratur, ibid. n. 6. uſque ad n. 9. 79
3 Beneficia duo incompatibilia, ſi alicui ab Epiſcopo conferantur eodem inſtanti, an alterum ipſorum, vel utrumque dicerentur vacare, an verò liceat unum eligere, & alterum dimittere, ib. n. 9. 79
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 10. 79
3 Tempora quinque conſiderari debent ad dignoſcendum, an pluralis in beneficiis habeat optionem, an vero privetur primo, vel ſecundo, vel utroque, ibid. n. 6. 79
3 Beneficium ſufficiens habenti poteſt conferri aliud, ſed habita poſſeſſione ſecundi, vacat primum ſufficiens, in cap. De multa, num. 4. de præben. 117
3 Beneficia plura ratione reſidentiæ, aut aliàs incompatibilia præſumens poſt Concilium Trident. retinere, incidit in pœnam, cap. 4. ſeſſ. 7. ibid. n. 5. 117
3 Beneficia plura incompatibilia quando quis retinere dicatur ad hoc, ut omnibus ipſo jure privatus exiſtat, ibid. n. 6. 118
3 Beneficiorum ſimplicium pluritas ante Concilium Tridentinum erat permiſſa ex generali conſuetudine, in c. Cùm jam dudum, n. 15. & 32. de præben. 97
3 Beneficia plura perſonalem reſidentiam requirentia ſunt incompatibilia, ibid. n. 27. 98
3 Beneficiorum pluralitas an tantum inhibita quoad peccatum in foro animæ, an verò quoad pœnam in foro fori, ibid. num. 18. & 37. 98
3 Beneficium unum tantùm ex Concilio Tridentino regulariter eſt ſingulis conferendum etiam S. R. E. Cardinalibus, ibidem numer. 33. 99
3 Tridentinum Concilium ſeſſ. 24. c. 17. de beneficiorum pluralitate expenditur, ibid. n. 32. & ſeqq. uſque ad n. 58. & 57. 98
3 Beneficium inſufficiens obtinenti poteſt Ordinarius conferre ſecundum, ſed non ultra duo, ibid. n. 35. 45. & 71. 99
3 Beneficium ſufficiens obtinenti, nec in titulum, nec in commendam licet obtinere ſecundum, ibid. n. 36. 99
3 Beneficium primum ſufficiens vacat per aſſecutionem pacificam ſecundi, & per retentionem cum primo vacat utrumque, ibid n. 37. & 44 99
3 Beneficia plura perſonalem reſidentiam requirentia ſunt hodie incompatibilia, ſive illam requirant ratione curæ animarum, ſive ratione ſervitii, ibid. n. 38. 99
3 Beneficia incompatibilia propter reſidentiam ratione curæ, quæ ſint, ibid. n. 39. 99
3 Et quæ ratione ſervitii, ibid. 99
3 Beneficium ſufficiens obtinenti poteſt Ordinarius conferre ſecundum etiam inſufficiens, ibid. n. 43. 99
3 Beneficium inſufficiens obtinenti an poſſit ab Ordinario conferri ſecundum quod per ſe ſit ſufficiens, ibid. n. 44. & 35. 99
3 Beneficia duo obtinenti non poteſt auctoritate Ordinaria conferri tertium, etiamſi omnia ſimul ſint inſufficientia, ibid. num. 45. & 71 99
3 Beneficium ſufficiens habenti ſi Ordinarius aliud conferat, an collatio ſit nulla, an verò adepta pacifica poſſeſſione ſecundi vacet primum ipſo jure, ibid. n. 52. & 56. 100
3 Beneficium obtinens, quod per ſe ſufficiat, præſumitur moveri ad impetrationem ſecundi ex ambitione, & avaritia, ſed non e contra, ibid. n. 58. 105
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens ante Concilium Lateranen. habebat optionem alterum retinendi, ex eodem Concilio debebat privari ſecundo, poſt Concilium vacabat priorum, & poſt Execrabilem primum illicò erat dimittendum, ibid. num. 61. 103
3 Beneficia duo incompatibilia obtinens etiam ex diſpenſatione, inhabilis eſt ad aliud ſimile aſſequendum, ibid. n. 64. & 66. 105
3 Beneficia duo compatibilia ex lege fundationis non cenſentur compatibilia reſpectu tertii, ibid. n. 65. 105
3 Beneficiorum pluralitas æquè prohibita eſt in una Eccleſia, atque in diverſis, in c. Ad hæc, n. 4. de præb. 85
3 Beneficii tertii collatio uni facta ab Ordinario non eſt nulla de jure communi, in c. Litteras, n. 2 de conceſſ. præb. 195
3 Niſi omnia beneficia in eadem Eccleſia exiſtant, ibid. nu. 3. & 59. pag. 195
3 Vel niſi alias ſint incompatibilia, ibid. n. 4. 198
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 3. 196
3 Beneficiorum pluralitas magis eſt inhibita in una Eccleſia, quam in diverſis, ibid. num. 6. & ſeqq. 195
3 Beneficia plura conformia ſub eodem tecto cum in una perſona uniuntur, frangitur ibi numerus: ſecus ſi ſint difformia, ibid. n. 41. 198
3 Beneficia quorum onera ad Parochialem tranſlata ſunt eo quod earum Eccleſiæ in ſilvis eſſent ſitæ, non ſunt incompatibilia quaſi ſub eodem tecto, ibid. n. 46. 198
3 Beneficia tria etiam difformia ſub eodem tecto vigore conſuetudinis obtineri non poſſunt, ibid. n. 59. 199
3 Beneficium etiam unicum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem Eccleſia, ibid. num. 61 199
3 Beneficia duo conformia ſub eodem tecto obtineri non poſſunt abſque diſpenſatione Apoſtolica, non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, ibid. n. 64. 199
3 Niſi ſecus cautum ſit lege fundationis ab Ordinario approbata, ibid. n. 64. & 66. 199
3 Beneficium ſervitorium, & præſtimonium in eadem Eccleſia ſunt conformia ac primum vacat per aſſecutionem ſecundi, ibidem, num. 65. 199
3 Beneficia duo difformia ſub eodem tecto obtineri non poſſunt abſque proviſione Apoſtolica, niſi id dictet Eccleſiæ ſtatutum, vel conſuetudo, aut Epiſcopus expreſsè diſpenſet, ibid. n. 67. 199
3 Proviſi ab Ordinario de duobus beneficiis difformibus ſub eodem tecto, tutius eſt, ut petant novam proviſionem a Sede Apoſtolica, ibid num. 68. 199
3 Beneficia plura obtinens ex diſpenſatione, an teneatur pluries officium recitare, in c. Quia nonnulli, n. 2. de Cler. non reſid. 29
3 Canonum inſtituta beneficiorum pluralitatem prohibentia, unde originem duxerint, ibid. n. 3. 29
3 Beneficia perſonalem reſidentiam requirentia ſunt incompatibilia, ibid. n. 4. 29
3 Beneficia plura obtinens ad ſuſtentationem ſufficientia privari poteſt, ſicut non reſidens, in cap. Conquerente, num. 5. de Cler. non reſid. 29
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. nu. 6. 29
3 Epiſcopi permittere non debent quem plures Eccleſias, vel Præbendas obtinere, in c. Quia in tantùm, n. 2. de præb 76
3 Beneficiati duo in eodem beneficio ſimul eſſe non poſſunt, in c. Si, quis, num. 44. de foro compet. 38
3 Eccleſias plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referente n. 5. de præb 78
3 Eccleſias plures obtinens videtur ſpiritualis adulter, in c. Ad hæc, num. 3. de præb 85
3 Collatio ſecundi beneficii incompatibilis valida eſt, ſed adepta pacifica poſſeſſione ſecundi vacat primum, in c. Super inordinata, num. 9. de præb. 150
3 Collatio tertii beneficii incompatibilis de jure communi eſt nulla, in c. Cùm jamdudum, n. 63. & 64. de præb. 103
3 Et quid in tertio beneficio, quod eſſet compatibile de jure, effectum eſt tamen incompatibile ex Concil. Trid. ibid. n. 63. 103
3 Collatio tertii beneficii incompatibilis vigore ſtatuti non inducit vacationem aliorum incompatibilium, ibid. n. 68. 103

Vide in ver. *Diſpenſatio ad Beneficia plura*, & in ver. *Parochialis quoad incompatibilitatem*.

3 Collatio ſecundæ dignitatis, vel Parochialis, ex Lateranenſi Concilio non valeat, in cap. Quia nonnulli, num. 6. de Cleric. non reſiden. 29

3 Jure nihil magis abhorrent, quàm unum occupare officia plurima, in c. Ad hæc, n. 18 de Off. Archid. 512

5 Beneficia plura curata, vel aliàs incompatibilia obtinentes cogi poſſunt ab Ordinariis ad ſuas diſpenſationes exhibendas, in cap. Licèt Heli, num. 20. de Simon. 49

5 Et quid in obtinentibus unum, vel plura compatibilia, ibid. nu. 22. & ſeqq. 49

Vide in verb. *Parochialis quoad incompatibilitatem*, & in verb. *Præbendarum pluralitas*, & in verb. *Conſuetudo irrationabilis*.

5 Beneficia incompatibilia obtinentes cogi poſſunt ab Epiſcopo ad diſpenſationem exhibendam, & titulos oſtendendos, non obſtante temporis longinquitate, niſi beneficia ad juriſdictionem Epiſcopi non ſpectarent, in d. c. Licèt Heli, n. 33. de Simon. 55

2 Conſuetudini conferendi beneficia non curata in minori ætate conſtitutis plurimum defertur, in c. Indecorum, num. 12. de ætat. & qualit. 399

3 Conſuetudo obtinendi plura beneficia, ſi unum ſit ſufficiens ad ſuſtentationem, an valeat, in c. Cùm omnes, n. 17. de Conſtit. 93

2 Conſuetudo an poſſit immutare ſtatum beneficii, in cap. Ut Abbates, num. 107. de ætat. & qual. 358

3 Conſuetudo nutriens pluralitatem beneficiorum non valet, in cap. Quia in tantum, n. 37. de præben. 77

3 Conſuetudo obtinendi plura beneficia ſimplicia, ſi unum ſit ſufficiens, eſt corruptela, ibid. n. 38. 77

3 Conſuetudo generalis plura beneficia ſine cura obtinendi abſque diſpenſatione, an excuſet à peccato, in c. Cùm jamdudum, n. 30. de præben. 98

3 Conſuetudo poteſt efficere, ut dignitas perdat primævam naturam, & tranſeat in naturam beneficii ſimplicis in c. Ad hæc, num 46. de præbend. 88

3 Conſuetudo obtinendi duas præbendas in eadem Eccleſia de jure communi non valet: ſecus in diverſis Eccleſiis, in cap. Litteras, n. 7. & 30. de conceſſ. præb. 155

3 Conſuetudo obtinendi in eadem Eccleſia duas præbendas non valet, etiamſi unam præbendam quis habeat uti principalem, & aliam uti annexam, ibid. num 12. 196

3 Conſuetudo obtinendi duo diſſimilia ſub eodem tecto ex collatione Ordinarii, an locum habeat in præbenda Theologali cum Archidiaconatu, ibid. n. 51. & ſeqq. uſque in fin. 198

3 Conſuetudo obtinendi duo diſſimilia ſub eodem tecto de jure communi valida eſt, ibid. num 52. 198

Beneficium quoad privationem.

3 Beneficiis ſuis aliquem ſpoliare non decet honeſtatem ſuperioris ſine manifeſta, & rationabili cauſa, in c. Conſultationibus, n. 47. de Cler. ægrotan. 167

3 Beneficio ſuo ſine cauſa quis privari non debet etiam per Papam, in c. Cùm percuſſio, n. 4. de Cler. ægrot. 355

3 Beneficium collatum remuneratoria cauſa non eſt gratuitum, nec eo privari quis poteſt propter ingratitudinem, in c. Cùm Sacerdotis, n. 17 de poſtulan. 673

5 Beneficio ſuo privatur, qui per colluſionem illud conſtituit cenſuale, in c. Audivimus, num. 1. de colluſ. deteg. 190

5 Colludens in cauſa beneficiali privari debet benef. ibidem numer. 2. pag. 190

Beneficium quoad regreſſum.

3 Beneficium ſponte dimittenti non datur regreſſus ad jus ſemel extinctum, in c. Epiſcopus, n. 61. de præben. 74

3 Beneficium conſequutus à Principe, ſi facto Principis illud amittat, debet ad ſuam gratiam ipſo jure redintegrari, ibid n. 67. 78

e Regreſſum habens dicitur habere jus ad beneficium, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 124. de reſcript. 28

Beneficium Regulare.

5 Non profeſſus, aſſumi non poteſt ad Abbatiam, Prioratum, vel adminiſtrationem Eccleſiæ Regularis, in c. Cùm cauſam, nu. 11. & 34. de elect. 276

5 Et ad hoc requiritur expreſſa profeſſio, nec ſufficit tacita, ibid, num. 23. 276

5 Aliàs irrita eſt proviſio, ibid. num. 24. & 34. 276

a Nec valet contraria conſuetudo, ibid n. 23. 277

1 Et Ordinarii inferiores non poſſunt Abbatias, & Beneficia adminiſtrationem habentia conferre, niſi profeſſis, ibid. n. 38. 278

5 Et in proviſionibus quas faciunt non profeſſis, non eſt apponendum decretum ex nunc prout ex tunc, & poſtquam, ibidem num 39. 278

a Et nulla eſt proviſio de dignitate Regulari facta Clerico ſæculari ab Archiepiſcopo Cæſaraugustano cum decreto, ut infra annum habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneatur, ibidem num 40. 278

1 Reges Hiſpaniarum in vim Indulti Adriani præſentare non poſſunt perſonas ſæculares ad Præfecturas Regulares, ibidem num. 12. 276

e Epiſcopus præfici poteſt regimini Eccleſiæ Regularis, licèt ſit Clericus ſæcularis, ibid. n. 17. & ſeqq. uſque ad n. 23. 276

e Beneficia Regularia adminiſtrationem habentia conferri non poſſunt, niſi Religioſis ejuſdem Ordinis expreſsè profeſſis; reliqua verò conferri poſſunt etiam Clericis ſæcularibus, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, ibid. n. 34. 277

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 36. 277

3 Proviſus de beneficio Regulari, cujus ſtatus fuit immutatus, non tenetur habitum Regularem ſuſcipere, vel profeſſionem emittere, ibid num 41 278

a Beneficii Regularis collatio facta ſæculari Clerico, tamquam de beneficio ſæculari, non valet, ibid num 42. 278

e Ordinarii Collatores an poſſint beneficia in titulum Regularibus provideri ſolita conferre ſæcularibus, qui illius Ordinis habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, in c. Cùm in magiſtrum, n. 50. & ſeqq uſque in fin. de elect. 302

5 Quid de Abbatiis, Prioratibus, & Adminiſtrationibus, ibidem num. 51. 302

5 Et quid de portionibus Monacalibus, & Canonicalibus, ibidem num. 53. & 63. 302

e Et quid de aliis beneficiis, quæ in titulum Regularibus conferri ſolent, ibid. num. 19 302

5 Beneficia certo perſonarum generi affecta multoties conferri poſſunt iis, qui tempore collationis non ſunt de genere, ibidem num 20. 302

5 Beneficia Regularia in defectum Religioſorum poſſunt conferri ſæcularibus, ibid. num. 25. 302

5 Regula de triennali tuetur Clericum Regularem in poſſeſſione Beneficii Regularis, ibid. num 22. 302

a Tridentinum Concilium præcipiens beneficia Regularia conferri ſæcularibus, vel iis, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, ibid. num 24. 302

a Beneficia unius Ordinis prohibentur conferri Regularibus alterius ordinis, ibid. n. 25. 302

e Collatio beneficii Regularis facta ſæculari cum decreto, ut teneatur habitum recipere, & profeſſionem emittere, non pendet ex tempore, aut conditione, ibid. n 32 & 38. 303

2 Beneficia Regularia in Francia, an & quando provideantur non expreſsè profeſſis, ibid. n. 32. 303

a Collatio beneficii Regularis facta ſæculari ex nunc prout ex tunc, & poſtquam profeſſionem emiſerit, eſt conditionalis, & non poteſt fieri, niſi à Papa, ibid n. 35. 303

2 Idem ſi adjiciatur, ut elapſo anno, & non ſequuta profeſſione expreſſa beneficium vacet ipſo jure, ibid. n. 36. 302

2 Collatio Beneficii Regularis Clerico ſæculari, qua formula ab Ordinariis inferioribus ſit concipienda, ibid n 37. 303

t Facta ſub obligatione profitendi non eſt conditionalis, ſed modalis, ibid. num. 38. 303

3 Beneficia Regularia duplicia, quæ dicantur, in c. Non amplius, n. 82. de Inſtitut. 179

3 Et quæ ſimplicia, ibid. n 83. 179

3 Beneficia Regularia etiam non Curata, requirunt majorem reſidentiam, quàm beneficia ſæcularia; tamen rationabilis cauſa excuſat, in c. Ad audientiam, n. 25. de Cler. non reſid. 62

3 Beneficiati ſæculares abeſſe poſſunt tempore permiſſo, etiam abſque licentia ſuperioris; Regulares ſecus, ibid. n. 27. 62

3 Beneficia Regularium ex ſui natura ſunt manualia, in c. Cùm ad Monaſterium, n. 30. de ſtatut. Monach. 477

5 Beneficia Regularium ſunt manualia, niſi ſint electiva, in c. Per tuas, il primo, n. 20. de ſimon. 53

Beneficium quoad reſervationem, & affectionem.

5 Beneficia propter hæreſim vacantia ſunt Sedi Apoſtolicæ reſervata ex Conſtitutione S. Pii V. eorum impetrationes non valent, niſi modus vacationis propter hæreſim ſit expreſſus, in c. Quod à Prædeceſſore, num. 69. de Schiſmat. 108

5 Beneficium ratione litis cenſetur affectum, in c. Sicut unire, n 52. de exceſſ. Prælator. 212

5 Beneficium eſſe litigioſum, minus eſt, quàm eſſe reſervatum, ibid. num 53. 212

Beneficium quoad reſidentiam, & ſervitium.

3 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infra ſex menſes non revertitur ad reſidentiam, confertur quaſi vacans ſine alia ſententia privationis, in cap. Ex tuæ, num. 13. de Cler. non reſid. 55

3 Beneficia ſunt illis conferenda, qui poſſint, & velint reſidere, & curam per ſeipſos exercere, in cap. Relatum, num. 3. de Cleric. non reſiden. pag. 31

3 Beneficium recipiens non intendens reſidere, vel intendens, donec aliud pinguius adipiſcatur, non dicitur canonicè promotus, ibid. num 4. 34

2 Beneficia omnia de jure communi ſcripto reſidentiam requirunt, in c. Cùm omnes, n 22. de Conſtitut. 93

3 Beneficium datur propter officium, ibid. num 23. 93

3 Beneficia ſimplicia de generali conſuetudine perſonalem reſidentiam non requirunt, ibid. num. 54. 93

Sed ſatis eſt illis deſervire per ſubſtitutum, ibid. n. 55. 93

Vide in ver *Reſidentia*.

2 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine perſonalem reſidentiam non requirunt, in c. Ut Abbates, num. 63. 74. & 97. de ætate, & qualit. 392

2 Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis compelli debent Divina officia obire per ſeipſos, ibid. n 82. 395

1 Beneficia obtinentes in Cathedrali, vel Collegiata cum onere inſerviendi Divinis, tenentur interesse Miſſæ Conventuali, ibid num 85. 393

5 Beneficia ſimplicia de jure communi perſonalem reſidentiam requirunt, in c. Super inordinata, n. 5 de præben. 150

e Beneficium acceptans cenſetur ex quaſi contractu ſe obligare ad illius adminiſtrationem, in c. Quanto, num. 85. de tranſlat. Epiſcop. 318

3 Imputandum eſt ei, qui beneficium tenue acceptavit, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 7 de præben. 127

3 Beneficia duo incompatibilia obtinens poteſt reſidere, in quo maluerit, ſi ſint æqualia: alias reſidere debet in majori, ibidem numer 26. 128

3 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine non requirunt reſidentiam, in c. Expoſuiſti, num. 21. de præben. 146

3 Beneficia ſimplicia obtinentes non tenentur deſervire per ſe, nec per ſubſtitutum, in c. Significatum, n. 4. de præben. 8

3 Beneficium acceptans cenſetur ex quaſi contractu ſe obligare ad illius

illius adminiſtrationem, in c. Conſultationibus, num 62. de Cleric ægrotan. 168

1 Beneficia ſimplicia obtinentes, an teneantur in Divinis deſervire per ſeipſos, in c Quia nonnulli, n 5. de Cleric. non reſid. 28

2 Beneficia ſimplicia obtinentes non poſſunt cogi ad reſidentiam in Diœceſi, in cap. Admonet, num 14. & 19. de renunciat. 331

3 Beneficium quantumcumque minimum de jure communi perſonalem reſidentiam requirit, in c. Conquerente, num. 2. & 18. de Cler. non reſid. 34

3 Beneficia ſimplicia ex generali conſuetudine non requirunt reſidentiem niſi aliud ſit inductum de jure ſpeciali, ibid. n.4. 35

3 Beneficia Regularia etiam non curata requirunt majorem reſidentiam, quam beneficia ſæcularia, tamen rationabilis cauſa excuſat, in c. Ad audientiam, num.26. de Cler. non reſid. 60

3 BENEFICIATUS non reſidens privatur, ſi monitus non redeat, nec juſtam excuſationem alleget, in cap. Clericos, nu. 2. de Cleric non reſid. 94

3 Beneficiati an, & quando ad breve tempus ad alienam Diœceſim tranſire poſſint ſine licentia Epiſcopi, ibid n.6. 65

3 Beneficiatus abſens, an & quando teneantur inſervire per ſubſtitutum, ibid num 4. 64

3 Quibus ex cauſis à reſidentia excuſetur, ibid. n.7. 65

3 Abſens, ſi ignoretur, ubi ſit, tribus edictis citatus, & infrà ſex menſes non reverſus, beneficio privabitur, in c. Ex tuæ, n.1. de Cler. non reſid. 54

2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid.n.33. & ſeqq 57

3 Nunquam citari debet per edictum, ut redeat ad reſidentiam, ſi perſonaliter citari poſſit, ibid num.4 & 9. 54

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n.31 35. & 36. 57

3 Abſens perſonaliter citatus, niſi redeat infra terminum ſibi præfixum, beneficio ſpoliari poteſt, etiam non expectatis ſex menſibus, ibid. n.9. 54

3 Abſens quamdiu ſit expectandus, ut beneficio privari poſſit, ibidem num.21. 55

3 Beneficiatis abſentibus de jure communi nihil debetur ex redditibus beneficii, in c De cætero n.3 de Cler. non reſid 57

3 Beneficiati Cathedralis Eccleſiæ, ſicut & Canonici abſentes pro ſervitio Epiſcopi, percipiunt integrè fructus beneficiorum ſuorum, ibid. num.14. 58

3 Beneficiatus ut licitè abeſſe poſſit, requiritur Prælati licentia petita, & obtenta, in c.Relatum, n 22. & 29. de Cler.non reſid. 32

3 Et Prælato renuente poteſt adiri ſuperior, qui eum compellat licentiam concedere ſubſiſtente legitima cauſa, ibidem numer. 23. 32

3 Beneficiatus ut licitè abeſſe poſſit, copulativè requiritur honeſta cauſa, & Prælati licentia, ibid. n.20. & 26. 32

3 Si neceſſitas repentina occurrat, poteſt abſcedere etiam Prælato inconſulto, ibid. num. 26. 33 & ſeqq 32

3 Beneficiatis abeſſe non licet ſtudiorum cauſa ſine licentia Epiſcopi petita, & obtenta, in cap. Cùm ad hoc, num. 3 de Cler. non reſid. 63

3 Alias cognitur redire per ſubtractionem fructuum, & beneficii, ibid. num 4. 62

3 Etiamſi Univerſitas ſit privilegiata ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ibid num 5. 62

3 Beneficiati, qui in ſtudiis morantur ſine licentia Epiſcopi, præſumuntur facere in fraudem legis, ibid. n.13. 63

Vide in ver. *Scholares*.

Beneficium quoad reſignationem, & dimiſſionem,

2 Beneficia in eorum manibus reſignata Ordinarii prohibentur ſuis, aut reſignantium conſanguineis, affinibus, vel familiaribus conferre, ex Bulla S.Pii V. in c. Non ſine, n 39.de arbitr.pag. 692

2 Beneficium vacans per profeſſionem, & matrimonium poteſt dimitti coram Ordinario, ibid. num.40. 692

2 Beneficium matrimonii cauſa dimiſſum non vacat ante matrimonium re ipſa contractum, ibidem num 42. 692

2 Beneficia reſignata cur Ordinarii prohibeantur ſuis, aut reſignantium conſanguineis conferre, ibid. n 47. 693

Vide in ver. *Reſignatio, Dimiſſio, Renunciatio, Bulla S. Pii V.*

2 Beneficia per reſignationem vacantia hodie ab Epiſcopo conferri poſſunt ejus, aut reſignantium conſanguineis, vel familiaribus, in c. Ea parte, num. 8. de off. Delegat. 528

2 Idem in vacantibus per dimiſſionem ob alterius incompatibilis aſſecutionem, ibid num 9. 528

2 Beneficium ſecundum volens obtinere poteſt in pactum deducere reſignationem primi, in cap. Ad audientiam, il ſecundo, n. 15 de reſcript. 275

2 Beneficium quamvis reſignari non poſſit, penſio tamen poteſt extingui ſine ſuperioris auctoritate, ibid. n 106 183

3 Beneficium vacans etiam ea cauſa reſignationis, de jure communi non prohibetur quis conferre nepoti ſuo, in c. Dilecto, nu.2. de præbend 122

3 Secus ex Bulla S. Pii V. ibid. num 3. 122

3 Et quid ſi beneficium vacet per aſſecutionem alterius incompatibilis, ibid. n 4. 122

2 In dimiſſione beneficii requiritur illius authoritas, quæ requiritur in beneficii aſſecutione, in cap. Admonet, num. 2. & 3. de renunciat. 329

2 Beneficiatus ſine licentia Prælati ſui beneficio renunciare non poteſt, ibid num 1. & 4. 329

2 An poſſit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatibile, contra voluntatem ſuperioris, ibid. n.21. & ſeqq. uſque in fin. 618

Beneficii ſectio.

3 Præbendæ duæ ex una poſſunt conſtitui, ſi rationabilis cauſa ſubſit, in c. Niſi eſſent, num 34. de præben. 208

3 Beneficium ſcinditur per impoſitionem penſionis realis, ſeu perpetuæ, ibid. num 43. 209

3 Beneficii ſectio de jure eſt prohibita, ibid. n.44. 209

3 Et in hoc non diſpenſat Epiſcopus etiam ex magna cauſa, ibid. num 45. 208

3 Beneficia Eccleſiaſtica ſine diminutione ſunt conferenda, ibidem num.47 & 49.

Beneficium quoad Simoniam.

5 Beneficium Eccleſiaſticum vendere, an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel è converſo, in c. Præterea, num.5. de Præl. vic. ſuaa, pag. 69

2 Beneficium vendere, an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, & quid de exactione Annatarum, in c. Ea parte, n. 23. de offic Deleg. remiſſivè. 518

Vide in ver. *Annata*.

2 Beneficium Eccleſiaſticum vendere, an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, an è converſo, in c. Cùm pridem, num 10. & ſeqq. de Pactis. 648

5 Beneficii Eccleſiaſtici venditores, domum Dei ſpeluncam latronum faciunt, ibid num 91. 650

5 Beneficio Eccleſiaſtico inſunt Clericatus, & Præbenda, ibidem num. 93. pag. 655

2 Beneficium eſt ſequela officii, & ſine ſpiritualibus non poteſt conſiſtere, ibid. num.109. 656

2 Venditio Beneficii Eccleſiaſtici an cadat directè ſuper jure ſpirituali, ibid. num. 123. 657

Vide in ver. *Simonia*.

2 Beneficium vendere habenti ordinem requiſitum, vel non habenti, an æqualiter ſit ſimoniacum, ibid. n 134 659

5 Beneficium obtinens à ſe fundatum cum pacto præſentendi ſeipſum, an faciat fructus ſuos, in c. Tua nos, n.7. & ſeqq. uſque ad num 15 de Simon. 57

Vide in ver. *Præbenda quoad Simoniam*,

Beneficium quoad titulum Ordinandi.

3 Beneficium quod conſequitur jam Ordinatus ad titulum patrimonii, non ſuccedit loco tituli, in cap. Epiſcopus, num. 46. de præbend. 73

3 Nec prohibetur reſignare à Concilio Tridentino, ibid. n.47. 74

Vide in ver. *Clericus quoad titulum*, & in ver. *Ordo quoad titulum*, & in ver. *Patrimonium*

3 Beneficia conſtitui non debent, niſi ſufficientia ad congruam Clerici ſuſtentationem, in cap. Cùm jam dudum, num.28. de præben. pag. 98

Beneficium quoad vacationem.

2 Beneficium vacans per profeſſionem, & matrimonium, poteſt dimitti coram Ordinario, in c.Non ſine, n 40. de Arbitr. 692

2 Beneficium matrimonii cauſa dimiſſum non vacat ante matrimonium re ipſa contractum, ibid. n 42. 692

3 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infrà ſex menſes non revertitur ad reſidentiam, confertur quaſi vacans ſine alia ſententia, in c. Ex tuæ, nu.13. de Cler non reſid, 55

3 Beneficium non vacat per obitum beneficiati in tribus caſibus, idest ſi ſit ſuppreſſum, ſi præbendæ non ſint diſtinctæ, & ſi ſit de menſa, in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 32. de Conſtitut. 107

2 Beneficium annexum impetrari non poteſt, quia non vacat, in cap Dudum, num 31 de elect. 270

2 Beneficia promoti ad Epiſcopatum non vacant ante illius conſecrationem, & adeptam poſſeſſionem Eccleſiæ, in cap. Quanto, num.27. de tranſlat Epiſcop. 119

5 Idem ſi proviſus fructus Epiſcopatus non acceperit, eo quod ad certum tempus alteri debeantur, ibid. n.28. 319

2 Beneficia electi, & in Curia conſecrati conferuntur ex ſtylo Curiæ etiam ante adeptam Eccleſiæ poſſeſſionem, ibid. n.29. 319

3 Beneficium ingredientis Religionem, an ſit alteri conferendum infrà annum probationis, in cap.Statuimus, n.25. & ſeqq.uſque ad num 32. de Regular. 409

3 Quid de jure communi, ibid. num.26. 409

3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num.28. 410

2 Beneficium ingredientis Religionem, etiam eo conſentiente, aut reſignante, alicui conferri non poteſt, niſi intra duos menſes ante profeſſionem, nec reſignatio effectum ſortitur, niſi profeſſione ſequuta, ibid. n.18. & 22. 410

3 Reſignatio beneficii facta à Novitio in undecimo menſe à ſuſceptione habitus valida eſt, etiamſi profeſſio ultra annum differatur, ibid num. 19. 410

2 Beneficium ingredientis Religionem non vacat ante profeſſionem, & ideò alteri conferri non poteſt, ibid. n.20. & ſeqq 410

3 Beneficium ingredientis Religionem ante pubertatem, quando alteri conferri poſſit, in c. Nullus, n.8. de Regular. 328

2 Beneficium vacat per obitum proviſi, licèt ſolam ſupplicationem ſignatam habeat, in c. Si quis, n 12. de ſuppl. compet. 17

3 Beneficium Novitii vacat per propoſitum mutandi vitam abſolutè, in c. Conſulti, n.34. de Regular. 401

3 Beneficium non vacat per votum Religionis, niſi illud ſit ſolemne, ibid. n 35. 401

3 Beneficia non vacant per promotionem ad Epiſcopatum, & adeptam poſſeſſionem, niſi poſt ſex menſes præfixos ad conſecrationem ſuſcipiendam, in cap. De multa, num. 14. de præbend. 118

3 Beneficium quandoque vacat de jure, ſed non vacat de facto, & è converſo, in cap. Litteras, num.24. 27. & 30. de conceſſ. præbend. 196

3 Beneficium vacans de jure, licèt non de facto, conferri poteſt ab Ordinario abſque eo, quòd cogat detentorem ad dimittendum, ſed non à Delegato, & cur, ibid. n.24. 196

3 Beneficium an vacare debeat de jure, vel de facto, vel utroque modo, ad hoc, ut conferri poſſit ab Ordinario, vel à Delegato, ibid. num 27 196

3 Beneficium vacans de jure, ſed non de facto, an poſſit conferri priuſquam poſſeſſor facto ipſo renunciaverit, ibid. num. 30. & ſeqq. uſque ad num. 36. 197

3 Quid ſi poſſeſſio ſit colorata, ibid. n.3. & 35. & 34 197

3 Et quid ſi nullum habeat colorem, ibid n. 35. 197
3 Beneficium vacat per mortem coadjutti tam naturalem, quàm civilem, in c. Ex parte, n. 50. & ſeqq de Cler. ægrot. 262
3 Beneficium, vel officium minimè vacans Papa non intendit conferre, in c. De Rectoribus, n. 43. de Cler. ægrot. 260

Beneficium quoad unionem.

3 Beneficium annexum amittit nomen Beneficii, & induit naturam beneficii, cui unitur, & fit illius prædium, in c. Dudum, il ſecondo, n. 33. de elect. 270
2 Et impetrari non poteſt, quia non vacat, ibid n. 32. 270
Vide in verbo *Unio*.
3 Beneficium annexum induit naturam beneficii, cui perpetuò, & acceſſoriè eſt unitum, in c. Licèt, n. 68 de præben 137
5 Beneficia unius diœceſis ex quacunque cauſa ab Epiſcopo uniri non poſſunt beneficiis alterius diœceſis, in c. Sicut unire, n 10. de exceſſ. Prælat. 207
3 Beneficium per annexionem Parochialis non fit Curatum, in cap. Expoſuiſti, n. 23. de præb. 146
3 Beneficium etiam unitum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem Eccleſia, in c. Litteras, num. 61. de conceſſ. præben. 299
Vide in verbo *Præbendarum ſuppreſſio*.
2 BENEPLACITUM Apoſtolicum non interceſſiſſe probatur ex regiſtris, in quibus non reperitur deſcriptum, in c. Cùm Eccleſia, n. 22. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 220
2 Beneplaciti Apoſtolici præſumptio ex obſervantia quadraginta annorum non intrat, niſi data ſcientia ſpecifica, & patientia Papæ, in c. Dilectus, n. 22. de Offic. Ordin. 397
2 Beneplacitum Apoſtolicum ex curſu triginta annorum cum obſervantia ſubſecuta, præſumitur etiam contra Eccleſiam de jure communi, in c. Conſuetudines, n. 45 de Conſuet. 295
2 Sive fuerit reſervatum, ſive non, ibid. n. 46. 295
3 Secus poſt Bullam Urbani VIII. ibid. n. 47. 295
3 Beneplacitum quamvis præſumatur ex obſervantia triginta annorum, etiam ubi agitur de magno præjudicio, tamen ex regiſtro probari poteſt non interveniſſe, ibid. n. 48. 295
5 BIGAMIÆ irregularitas cur inducta, in cap Super eo, n. 38. de Bigam. 500
2 Apoſtoli prohibitio ſuper bigamia de quibus ordinibus intelligatur, ibid n. 39. 439
3 Bigamiæ quot ſint ſpecies, in cap Nuper à nobis, numer. 2. de Bigam. 502
3 Bigamia vera quæ ſit, ibid. n. 3. 503
3 Bigamia interpretativa quæ dicatur, ibidem numer. 5. & 22. & ſeqq. 503
3 Et quæ ſimilitudinaria, ibid. n. 6. 503
5 Bigamiæ irregularitatem an incurrat Clericus ſacris, vel profeſſus contrahens cum unica, & virgine, ibid. num. 6. & num. ſeqq. 503
3 Bigamiæ pœnam non incurrit Subdiaconus contrahens cum vidua, niſi illa ſit corrupta, ibid. n. 8. 503
2 Bigamia vero an incurratur ex matrimonio cum vidua legitimè contracto, & conſummato, ibid. n. 22 505
2 Bigamia cur inducat irregularitatem, ibid. n. 23. 504
2 Bigamia etiam interpretativa per ſolemnem profeſſionem non abolctur, ibid n. 18 505
3 Bigamia interpretativa eſt in duplici differentia, ibidem numer. 22. 505
2 Bigamiam contrahens ex eo quòd reddat debitum uxori adulteræ, clericale privilegium non perdit, ibid n. 26. 505
2 Nec qui contraxit plura matrimonia de facto, ibid. n. 27. 505
6 Bigamiæ irregularitatem an incurrat Clericus minorum ordinum, vel laicus contrahens invalidè matrimonium cum vidua, vel corrupta, ibid. n 40 & ſeq uſque in fin. 507
2 Bigamiæ pœnam incurrit Clericus minorum ordinum, vel laicus, qui ſecundam uxorem accepit de facto propter quodcunque impedimentum dirimens, ibid n 44. 508
2 Bigamiæ pœnam inducit matrimonium invalidè contractum in omnibus caſibus, in quibus contractum validè induceret bigamiam, ibid. n 45. 508
2 BIGAMUS quamvis ordinari non debeat, tamen ſi ſecus fiat, characterem recipit, in c. Super eo, n. 2. de Bigam. 497
2 Bigamus qua ratione ſit irregularis, ibid. n. 4. & 10. 497
2 Bigamus ordinari prohibetur non propter culpam, ſed propter Sacramenti defectum, ibid. n. 10. 498
2 Bigami omni clericali privilegio nudati ſunt, & ſub anathemate prohibentur tonſuram, vel habitum clericalem deferre, ibid. num. 32. 499
2 Bigami, etiamſi cælibes deficiant, prohibentur ſuſſici ab Epiſcopo in minorum ordinum miniſteriis, ibid. n 41. 502
2 Bigamus ordinatus ab Epiſcopo ad primam tonſuram non habet ordinis executionem, nec eſt capax beneficii, ibidem num. 43. 502
5 Bigamus undè dictus, in c. Nuper à nobis, n. 4 de Bigam. 503
2 Bigami ex matrimonio validè contracto, & conſummato cum vidua, vel corrupta, ſpoliati ſunt omni privilegio clericali, ibid. num. 23. 505
2 Bigami, & viduatam mariti per omnia æquiparantur, ibidem num. 24. 505
5 Bigami nudantur clericalibus privilegiis, ſi ſint in minoribus tantum ordinibus conſtituti: ſecus in ſacris, ibidem numero 39. 506
4 Bigamus non eſt benedicendus, in cap Vir autem, numer. 2. de ſecund. nup. 98
2 Epiſcopus ordinans Bigamum, quas pœnas incurrat, in cap Super eo, num 2. de Bigam 497
Vide in verbo *Diſpenſatio ſuper Bigamia*.
1 BIS de eodem hominis facto quæri non debet, in c. Accepimus, n 34. de ætat. & qualit. 433
2 BLASPHEMIÆ, ſeu adulterii punitio non comprehenditur correctionis morum appellatione, quando Epiſcopus judicialiter proceſſit, in c. Ad noſtram, n. 24. de Appellat 130
5 BONA FIDES excuſat à culpa, & pœna; ſed non convalidat actum nullum, in c. Super eo, n 15. de Crim. falſ. 180
5 Bona fides in his, quæ ſunt juris naturalis, poteſt excuſare à peccato, ſed non à reſtitutione, in cap Naviganti, num. 81. de Uſur. 166
Bonæ fidei poſſeſſor quis, & an, & quando faciat fructus ſuos. Vide in verbo *Poſſeſſor bonæ fidei*.
2 Bona fides abeſſe præſumitur, ubi enormis læſio reperitur, in c. Super literis, n. 3. de Reſcript. 150
2 BONA minorum alienari prohibentur ſine cauſæ cognitione, & decreto; nec valet laudum ſuper his prolatum, in c. Cùm tempore, n. 22 & 40. de arbitr. 696
2 Bona Eccleſiaſtica jure conſanguinitatis acquiri non debent, in c. Non ſine, n 48 de arbitr. 691
3 Bona Eccleſiaſtica ſunt Dei, in cap. Ex parte, num 64. de Cleric. non reſiden. 46
2 Bona Eccleſiarum, & Clericorum exempta ſunt à jurisdictione Principis ſæcularis, jure tam Divino, quàm humano, in c. Eccleſia S. Mariæ, num 25. de Conſtit. 221
5 Bona Clerici damnati devolvenda ſunt in fiſcum Eccleſiæ, in cap. Presbyteri, n. 4 de pœnis. 282
2 Confiſcatio ex delicto Clerici fit Cameræ Epiſcopali, ubicumque ex delicto laici veniunt confiſcanda bona ipſius laici, ibidem num 7. 283
5 Bona Clerici decedentis ſine hærede ex Teſtamento, vel ab inteſtato, devolvuntur ad curiam Eccleſiaſticam, non autem ad curiam Principis ſæcularis, ibid. num 8. 282
3 Bona præſumuntur diſmembrata à Territorio, cui adjacent, in c. nullus, num. 24. de Paroch 306
3 Bona Eccleſiarum ſunt patrimonium Jeſu Chriſti, in c. Cùm ſecundum, n 6. de præb 90
3 Bona Eccleſiarum pauperum ſunt, ibid num 12. 92
3 Bona ſunt acceſſoria ad perſonam, in cap. Epiſcopus, num. 32. de præbend. 91
3 Bona patrimonialia Clericorum non gaudent privilegiis bonorum Eccleſiæ, niſi in caſibus in jure expreſſis, ibidem numero 35. 92
3 Et qui ſint hujuſmodi caſus, ibid. num 42. 92
3 Bona patrimonialia Clericorum præſcribuntur ſicut bona laicorum, ibid. num 65. 92
3 Reſtitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, ſicut competit in bonis Eccleſiæ, ibid num 37. 98
3 Compromittere poteſt Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Eccleſiaſticis, ibidem numero 38. 92
3 Bona patrimonialia, ad quorum titulum Clerici ordinantur, cenſentur quaſi dotalia, & alienari non poſſunt ſine licentia Epiſcopi, ibid. num 40. 92
3 Bona patrimonialia Clericorum an, & pro qua parte ſint obnoxia ſolutioni onerum Cameralium, ibid n 41. 92
3 Bona ingredientis monaſterium acquiruntur eidem loco in ſpecie in quo eſt profeſſus tacitè, vel expreſſè, in c Quia ingredientibus num 18 de teſtam. 355
3 Bona profeſſi in genere generaliſſimo ſunt religionis in genere, arbitrio Epiſcopi diſtribuenda, in cap. Conſulti, num 28. de Regular. 400
3 Bona Clericorum de jure divino immunia ſunt à collectis, & impoſitionibus laicorum, in cap. Non minùs, num. 4 de Immunit. Eccleſ. 635
3 Bona Eccleſiarum quoad fundationem, manſum, vel dotem Eccleſiæ, immunia ſunt a tributis, & oneribus laicalibus etiam privatis, & antea impoſitis, ibid n. 8. 632
3 Bona tranſeunt ad Eccleſiam cum oneribus antea impoſitis, dummodò hujuſmodi onera ſint vera, realia, perpetua, & invariabilia, ibid. n. 9. 632
3 Bona poſtquam ſunt effecta Eccleſiæ, immunia ſunt a tributis, & oneribus laicalibus de novo imponendis, ibid n. 10. 632
3 Bona patrimonialia Clericorum ut bona Eccleſiarum quoad immunitatem a collectis a pari procedunt, ibid n. 16. 633
3 Bona Religioſorum, & bona Hoſpitalium immunia ſunt a collectis, & impoſitionibus laicalibus, ibidem num. 17 & 19. pag. 632
3 Bona Eccleſiarum ſunt deputata publico uſui ſpirituali; laicorum verò pro uſu Reipublicæ mundanæ, ibid. n 47. 634
1 Bona patrimonialia Clericorum an gaudeant privilegio bonorum Eccleſiæ, in cap. Conſuetudines, num. 27. de Conſuetudine. 198
2 Bona Eccleſiæ collocari poſſunt ſub annuo cenſu, & in emphyteuſim concedi, ſervatis tamen ſolemnitatibus requiſitis, in cap. Requiſivit, n 3 & 5. de in integ. reſtitut. 686
Bona in emphyteuſim, vel feudum concedi ſolita.
Vide in verbo *Feudalia bona*.
3 Bonorum appellatio Univerſitatem continent, ſicut hæreditas, in c. Ex literis, n. 28 29. 46. & 56. de jurepatr. 517
3 Bonorum appellatione veniunt etiam jura, & actiones, ibidem num. 30. 517
3 Præſertim ſi adſit dicto univerſalis, *Omnia*, ibid. n 32. 517
3 Etiam in materia odioſa, ut confiſcationis bonorum omnium, ibid. num. 32. 517
3 Bonorum omnium, ac jurium apellatio non continet univerſitatem, quando eſt reſtricta ad certum locum, aliàs ſecùs, ibid. n. 47. & ſeqq. 519
2 Bona patrimonialia Clericorum non ſunt de foro laicorum, nec eorum ſtatutis ligantur, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n 12 de Conſtitut. 98
2 In bonis a Jo: Galeatio donatis monaſterio Carthoſiæ Papienſis ſeu Regius Ducatus Mediolani nil prætendere poteſt, nec Magiſtratus Extraordinarius ullam juriſdictionem ſibi vindicare, in c. Verum, n 22 de for. compet. 62
2 Sed ipſorum dominium habet Carthuſia cum onere tamen diſtribuendi in pauperes annuos floren. 20. mil. auri, ibid. num 22. & ſeqq. 62
2 Et eorum augmentum ſpectat ad Carthuſiam, non ad pauperes, vel quoſcumque alios, ibid. n 23. 62

Vi-

Digitized by Google

3 Vide in verbo *Baronia*.

5 Bonorum appellatione etiam beneficia Eccleſiaſtica continentur, in c. Ad abolendam, n. 15. de Hæreticis. 91

3 Bonorum diviſionem frater major facit, & minor eligit, ſecundum opinionem Canoniſtarum, in cap. Si Epiſcopus num. 5. & 11 de Paroch. 301

5 Et major intelligitur non reſpectu ætatis, ſed reſpectu adminiſtrationis, ibid. n. 7. 302

Vide in verbo *Diviſio*.

3 Bona ſtatim atque ſunt donata Eccleſiæ, ſunt immediatè acquiſita Deo, in c. Relatum, n. 37. Ne Cler. vel Monach. 668

Vide in verbo *Res Eccleſiæ*.

5 BONIFACIUS II. in Concilio Romano Vigilium ſibi ſucceſſorem inſtituit, ſed factum illud in Synodo iterum congregata fuit ab omnibus reprobatum, in c. Accepimus, num. 21. & 60. de Pactis. 662

5 BONUS quilibet præſumitur, in cap. Cùm in jure, num. 5. de off. pot. Jud. Deleg. 533

3 Fallit in quinque caſibus, & præſertim cùm agitur de præjudicio alterius, ibid. n. 6. 533

2 BOVES aratorii executioni non ſunt obnoxii, in c. Innovamus, n. 11. de Treug. & pace. 638

2 Boves aratorii, & inſtrumenta ruſtica in diſtrictu urbis quibus gaudeant privilegiis, ibid. n. 12. 638

5 BRACHII ſæcularis invocatio de jure communi eſt remedium extraordinarium, ſecus poſt Concilium Tridentinum, in c. Pervenit, n. 31 de Adulter. 153

5 Brachii ſæcularis auxilium qualiter ab Epiſcopis ſit implorandum, ibid. n. 39. 152

5 Brachii ſæcularis invocatio eſt arbitraria Epiſcopo etiam contra laicos, in c. Licet, n. 29. de pœnis. 587

2 Brachii ſæcularis auxilium Eccleſia poteſt implorare, & judex laicus illud præſtare tenetur, in c. Cùm non ab homine, n. 32. de Judic. 18

3 BREVIARIO Monaſtico reformato utentes gaudent iiſdem privilegiis, quibus gaudent utentes Breviario Romano, in c. Presbyter, de celebrat. Miſſar. 370

5 BULLARUM expeditio non requiritur ad gratiæ perfectionem, ſed tantùm ad illius probationem, in c. Præterea, num. 85. Ne Prælat. vices ſuas. 75

5 Bullæ non ſunt producendæ, niſi ubi agitur de canonizanda gratia, ibid. num. 86. 75

2 Proviſus per Papam in Conſiſtorio eſt verus Prælatus ante levatas Bullas, in c. Nihil, n. 17. de elect. 199

2 Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedrales, vel Regulares Eccleſias, non debent per Eccleſiam recipi tanquam Prælati, niſi litteras promotionis, vel confirmationis oſtendant, in c. Qualiter, n. 4. de elect. 266

2 Promotus in Conſiſtorio ante oſtenſas Bullas non poteſt quidquam de bonis Eccleſiæ adminiſtrare, etiam ſi habeat certiſſimum nuntium ſuæ promotionis, ibid. n. 5. 266

2 Et contraveniens, aut litteras infra annum non expediens eſt ipſo jure privatus, ibid. n. 7. verſ. Tu verò. 267

2 Litteræ non ſunt de ſubſtantia gratiæ, ſed probationis, ibid. num. 7. 267

e Gratia ante confectionem litterarum eſt informis, & imperfecta, ibid. d. num. 7. 267

Vide in verbo *Littera*.

5 Bulla Cœnæ non ſolum tollit præteritas conſuetudines, & præſcriptiones contra impedientes juriſdictionem ordinariam, ſed etiam futuras impedit inchoari, & inchoatas interrumpit, in cap. Pervenit, n. 44. de Adulter. 152

2 Publicatur quotannis ad demonſtranda, & vitanda Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis præjudicialia, cum eorum cibus, & obſervantiis, etiam immemorabilibus, in c. Conſuetudinis, nu. 63. de Conſuet. 196

5 Bulla Clementis VI. ſuper tranſlatione Capituli Leodienſis ex cauſa rebellionis contra Epiſcopum refertur, in c. Cùm ex injuncto, n. 55. de Nov. oper. nunciat. 332

2 Bulla Clementis VII. contra illegitimos an fuerit correcta per Concilium Tridentinum, in c. Ad extirpandas, num. 19. de fil. Presbyter. 678

2 Seu differentiæ inter jus commune, & jus noviſſimum conſtitutionis Clementis VII. & Concilii Tridentini circa ſucceſſionem illegitimorum in beneficiis parentum, ibid. num. 20. uſque ad num. 26. 478

Vide in verbo *Filius illegitimus*.

e Bulla Clementis VII. adimens in criminalibus privilegium fori Clericis domini Reip. Venetæ refertur, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n. 122. & 127 de Reſcript. 184

2 Bulla Clementis VIII. de Conſervatoribus an ſit innovanda, & cum quibus additionibus, & clauſulis, in c. Si Clericus, n. 39. de foro compet. 55

2 Conſtitutio de Conſervatoribus compilatur in Congregatione Concilii, ibid. n. 63. 56

2 An ſit contra Concilium Tridentinum, ibid. n. 53. 57

Vide in verbo *Conſervatores*.

3 Clementis VIII. decreta de Novitiis non recipiendis, niſi in conventibus deſignatis, expenduntur, in cap. Cùm virum, n. 49. de Regul. 370

Vide in verbo *Novitius in Conventibus deſign.*

Et in verbo *Profeſſio in Conventibus deſign.*

Bulla Cruciata.

Vide in verbo *Oratorium*.

3 Bulla Cruciatæ interpretari debet, ut minus deroget juri communi, & Concilio Tridentino, quàm fieri poteſt, in c. Auctoritate, n. 30 de Cenſib. 555

5 Cruciata non obſtat, quominus Religioni S. Antonii liceat colligere eleemoſynas forma à S. Congregatione Concilio præſcripta, in c. Cùm ex eo, n. 18. de Pœnit. & remiſſ. 316

Bulla Eugeniana.

Vide in verb. *Eugeniana Conſtitutio*.

Fagnani Repertor.

2 Bulla Gregorii XIII. an reſtringat numerum perſonarum, quas viſitatores de jure poſſunt ſecum ducere intra clauſtra monaſterii Monialium, in cap. Ut juxta, num. 41. de Offic. Ordinar. 104

2 Bulla Gregorii XV. in electione Papæ per ſcrutinium habet præcipuam rationem ſecreti, in cap. Licèt de vitanda, num. 85. de elect. 239

Vide in ver. *Electio Papæ*.

Bulla Gregorii XV. de exemptorum privilegiis.

Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones*.

Et in ver. *Monaſterium Monialium quoad clauſuram*.

Bulla Gregorii XV. de Conſervatoribus.

Vide in ver. *Conſervatores*.

Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.

5 Bulla Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, per quam fit redditus ad jus commune, eſt favorabilis, & latè interpretanda, in cap. Quanto, n. 23. de Privileg. 296

3 Bulla S. D. N. Innocentii X. ſuper receſſu Cardinalium à ſtatu Eccleſiaſtico ſine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam Curiam, in c. Ex geſtis, n. 11. de Cler. non reſid. 18

3 Conſtitutio ejuſdem circa ſtatum Regularium compilata in Congregatione refertur, in c. Non amplius, n. 10. verſ. Sed quia decreta, de Inſtit. 172

3 Bulla Innocentii X. ſuppreſſionis parvorum conventuum Italiæ, & Inſularum adjacentium, in Congregatione ſuper ſtato Regularium compilata, in cap. Relatum, num. 46. Ne Cler. vel Monach. 670

3 Refertur, ibid. num. 47. 670

6 Cauſa ſuppreſſionis, ibid. num. 48. 670

3 Suppreſſio, & reductio ad ſtatum ſæcularem, ibidem num. 49. pag. 670

3 Reſervatio facultatis Congregationis, & reſervatio jurium fundatorum, ibid. num. 50. 671

3 Termini præfixio ad dimittendos Conventus ſuppreſſus coram loci Ordinario, ibid. num. 51. 671

3 Facultas Regularium aſportandi prophanam ſupellectilem, ibid. num. 52. 671

3 Pœnarum adjectio, ibid. num. 53. 671

3 Prohibitio faciendi Divina in Conventibus ſuppreſſis ſub pœna interdicti, ibid. num. 54. 671

3 Ordinariorum facultas expellendi Regulares à Conventibus ſuppreſſis, & cætera, ibid. num. 55. 671

3 Deputatio Sacerdotum ſæcularium ad Curam animarum dictis Conventibus incumbentem, ibid. num. 56. 671

3 Applicatio bonorum, ibid. num. 57. 671

3 Prohibitio erigendi nova loca Regularia, ibid. num. 58. 671

3 Declaratio intentionis Papæ providendi extra Italiam, ibidem num. 59. 671

3 Obſtaculorum remotio, ibid. d. n. 59. 671

3 Contrariorum derogatio, ibid. num. 60. 674

3 Archiepiſcopi Gneſnenſis litteræ ad Innoc. X. pro extenſione Bullæ ad Regnum Poloniæ, ibid. num. 61. 673

5 Bulla Julii II. an ſit intelligenda de illa tantum ſimoniæ, quæ notoria eſt, in c. Nobis, n. 15. & 78. de Simon. 39

3 Irritat electionem Papæ factam per ſimoniam etiam conventionalem, ibid. num. 13. 39

5 An irritet electionem, quando ſolus electus ſimoniam committit, non autem eligentes, ibidem num. 25. uſque ad numerum 30. 40

5 An comprehendat electum per ſimoniam ab alio commiſſam ipſo ignorante, ibid. num. 53. & 71. 42

5 Supponit crimen in ſimoniacè electo, cui graviſſimas pœnas infligit, ibid. num. 71. 63

5 Intelligi debet de ſimonia vera, non autem de præſumpta, quæ elicitur ex ſcientia, & taciturnitate electi, ibidem numero 101. 66

Et in ver. *Electio Papæ per ſimoniam*.

5 Bulla Nicolai V. ſuper exemptionibus cenſuum in Regno Siciliæ ad rationem decem pro centenario continet diſpenſationem, in c. In Civitate, n. 20. de Uſuris. 556

Vide in ver. *Cenſus*.

3 Bulla Pii IV. in quo immutaverit jure antiquo quoad juriſdictionem Cardinalium, ſede vacante, in caſibus urgentis neceſſitatis, & imminentis periculi, in c. Cùm olim, num. 62. de major. & obed. 628

2 Et quid ſtatuerit de illorum authoritate circa ſtatum temporalem Romanæ Eccleſiæ, ibid. num. 63. remiſſivè. 628

Vide in ver. *Cardinales ſede vacante*.

Bulla Pii IV. prohibens Tridentini Concilii interpretationem.

Vide in ver. *Tridentini Concilii interpretatio*.

Bulla S. Pii IV. contra decoctos.

Vide in ver. *Ceſſio bonorum*.

5 Bulla S. Pii V. ſuper collatione Parochialium Eccleſiarum expenditur, in c. Eam te, n. 31. & ſeqq. uſque ad num. 36 de ætat. & qualit. 407

3 Bulla S. Pii V. recipit interpretationem paſſivam à jure communi, ibid. num. 34. 406

e An obſtet, quominus Ordinarii ſuis, ut dimittentium conſanguineis, &c. conferre poſſint Parochiales per dimiſſionem vacantes ob alterius Parochialis aſſecutionem, in c. Non ſine, num. 36. & num. ſeqq. uſque in fin. de Arbitr. 692

e Verbum *admittentium* in eadem Bulla mendosè appoſitum, ibid. num. 45. 691

3 Quoad pœnam requirit temeritatem, & præſumptionem, ibid. num. 50. 693

Habet locum etiam in Parochialibus per reſignationem vacantibus, quæ per concurſum conferuntur, ibid. num. 52. 693

3 An prohibeat, ne Epiſcopus conferat nepoti ſuo beneficium vacans per aſſecutionem alterius incompatibilis, in cap. Dilecto, num. 4. de præb. 312

Vide in ver. *Reſignatio*, *Beneficium quoad reſignationem*.

2 Bulla S. Pii V. declarans Societatem Jeſu eſſe Mendicantem, expenditur in cap. In præſentia, num. 106. & num. ſeqq. uſque ad num. 112. de probat. 140

§ Bulla Pii V. contra non recitantes Divinum Officium refertur, in c. Presbyter, n. 11 & ſeqq. de celebr. Miſſar. 574

§ Bulla Pii V. ſuper Breviario Romano quoad Officium Beatæ Mariæ Virginis expenditur, ibid. numer. 32. & ſeqq. uſque in finem. 595

§ Bulla Pii V. de Novitiis non recipiendis niſi poſt decimumoctavum annum, an, & quomodo ſit temperanda, in c. Cùm virum, n. 47. de Regul. 370

Bulla Pii V. Durum nimis.

Vide in ver. *Simonia quoad Canonicos*.

Bulla Pii V. de non infeudandis locis Romanæ Eccleſiæ.

Vide in ver. *Papa quoad infeudationem*.

§ Conſtitutio Pii V. ſuper adminiſtratione Sacramentorum in Indiis non eſt revocata; ſed non ſuffragatur niſi in locis ubi non ſunt Parochi, in cap. Sanè, il ſecondo, n. 66 de offic. & poteſt. Judic. Delegat. 426

§ Bulla Sixti V. præcipiens Epiſcopis, ut examinent qualitates ordinandorum, intelligenda eſt de propriis ſubditis tantum, in c. Cùm ſecundum, n. 57. de præbend. 93

De hac Bulla

Vide in ver. *Ordines quoad Titulum*.

§ Bulla Sixti V. diſponens aliquos non eſſe admittendos ad profeſſionem niſi prius facta inquiſitione de eorum qualitatibus, inducit formam, in cap. Qui Presbyterum, num. 36. de pœnit. & remiſſ. 294

§ Bulla Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos juris à Gregorio XIV. in c. Ut filii, n. 27. de Filiis Presbytar. 462

§ Bulla Urbani VIII. improbans, & caſſans quæcumque præjudicialia Sedi Apoſtolicæ, vel juriſdictioni, aut libertati Eccleſiæ, Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis, ac juribus, per partes refertur, in c. Conſuetudine, nu. 59. & ſeqq. uſque in finem, de Conſuetud. 196

De hac bulla vide in c. Eam te, à n. 4. de Reſcript.

Vide in ver. *Conſuetudo contra Eccleſiam*.

§ Bulla Urbani VIII. ſuper reſidentia Epiſcoporum refertur, in cap. Qualiter, n. 22. de Cler. non reſid. 90

Vide in ver. *Epiſcopus quoad reſidentiam*.

§ Bulla Urbani VIII. ſuper præſervatione jurium Sedis Apoſtolicæ, & inferiorum Eccleſiarum, tollit conſuetudines etiam immemorabiles, & cum fama privilegii, in c. Meſſana, nu. 27. de elect. 125

§ BURGI Sancti Domini erectio in Epiſcopatum non obſtat juriſdictioni Præpoſiti Buſeti, in cap. Cùm veniſſent, n. 10. de Inſtitut. 182

§ Quæ juriſdictio eſt cumulativa cum Epiſcopo, ibid. n. 20. 182

C

§ CADUCITAS cenſetur remiſſa, ſi dominus canonem recipiat, in c. Petuit, n. 10. de Locat. & Conduct. 227

§ Sive ſit canon temporis futuri, ſive præteriti, ibid. n. 12. 227

§ CÆCITAS non eſt juſta cauſa removendi aliquem ab officio prius obtento, quamvis ſit officium Eccleſiaſticum, in c. Cæterum, n. 19. & 44. de Reſcript. 142

§ Et quamvis detur principaliter propter exercitium, & non propter dignitatem, ibidem numer. 62. & ſeqq. uſque in finem pag. 144

Vide in ver. *Officium*, *Officialis*.

§ CÆCUS non tenetur Horas Canonicas recitare, in cap. Licèt, num. 142. de præb. 142

§ Nec choro intereſſe, & tamen lucratur diſtributiones, ibidem num. 144. 142

§ Cæcitas non privat voto quod quis haberet, ſi cæcus non eſſet, ibid. num. 145. 142

§ Cæcus non numeratur inter perſonas miſerabiles, niſi ſit pauper, in c. Significantibus, n. 39. de off. Delegat. 540

§ Sed contra, ibid. n. 50. 541

§ Cæcitatis calamitas quanta ſit, ibid. n. 50. & 52. 541

§ Cæcitas corporis, & cæcitas mentis quid ſint, ibidem numer. 50. 541

§ Cæci, & ſenio confecti, licèt divites, ſunt pauperibus miſerabiliores, ibid. num. 52. 541

§ Cæcus ad collectas cogi non debet, in cap. Licèt, num. 2. de Cenſib. 538

§ Cæcus eſt perſona miſerabilis, & peccatum eſt inhumanitatis eum affligere in ſolutione collectæ, ibid. num. 2. & 13. 538

§ Cæco inopia laboranti ſubveniendum eſt per impoſitionem collectæ, ibid. num. 4. 538

§ Jus canonicum an potuerit ſtatuere, ut Cæcus laicus ad collectas cogi non debeat, etiam in terris Imperii, ibid. n. 6. 12. & 21. uſque ad n. 29. 538

§ Cæcus eſt de foro Eccleſiæ tamquam miſerabilis perſona, ibid. num. 8. 539

§ Cæcus non pauper an ad collectas teneatur, & de quo cæco intelligatur hoc cap. ibid. n. 9. & ſeqq. uſque ad n. 25. 539

§ Cæcus non pauper à quibus collectis ſit immunis, ibid. num. 25. & ſeqq. uſque in fin. 540

§ Cæcus ſi ſit ſapiens, cogi poteſt ire ad Concilium, & conſulere, ibid. num. 23. 541

§ Officialis Pœnitentiariæ an ex ſola cauſa quòd cæcus evaſit, juſtè potuerit per literas Papales ab officio removeri, & alius in ejus locum ſubrogari, adeò ut privatio, & proviſio hujuſmodi ſit caſſanda per Pontificem ſucceſſorem, in c. Conſultationibus, 24 & ſeqq. uſque in fin. de Cler. ægrot. 265

§ Cæcus quamvis ad novum magiſtratum adſpirare prohibeatur tamen retinet magiſtratum prius acceptum, ibidem numero 42. 266

§ Idem in furioſo, num. 43. 266

§ Cæci ſunt Epiſcopi erga nepotes, in cap. Accepimus, nu. 46. de Pactis. 664

§ Cæcus an teneatur choro intereſſe, ita ut alioquin non lucretur diſtributiones quotidianas, in c. Cùm percuſſio, n. 22. & ſeqq. uſque ad n. 28. de Cler. ægrot. 255

§ Cæcus excuſatur à muneribus perſonalibus, ibid. n. 23. 256

§ Cæcus non tenetur dicere horas Canonicas, ibid. n. 25. 256

§ Cæcus tanquam miſerabilis perſona eſt ſub protectione Eccleſiæ, ibid. num. 26. 256

§ Cæcus retinet magiſtratum, & officium prius obtentum, in c. De rectoribus, n. 31. & 41. de Cler. ægrot. 259

§ Electus, & confirmatus, qui ante conſecrationem officium linguæ, vel oculorum amiſit, conſecrari non debet, ſed in totum amoveri, in cap. Conſultationibus, num. 7. de Cleric. ægrotan. 264

§ Et quid in inferiori Prælato, ibid. 264

§ Cæcus qui perdit viſum, non perdit officium, in c. Cæterum, n. 40 de Reſcriptis. 143

§ Senatorium ordinem retinet, & judicantis officio fungitur, ibid. num. 42. 143

§ Retinet Magiſtratum prius acceptum, ibid. 143

§ A tutela non removetur, ſed datur illi curator, vel coadjutor, ibid. num. 43 & 73. 143

§ Cæcis eſt miſerendum, & eis de novo ſubveniendum, ibidem num. 59. 144

§ Cæcus non poteſt dici inhabilis ad Officium, vel Magiſtratum, nec reſpectu tituli, nec reſpectu exercitii ibid. num. 82. & ſeqq. uſque in fin. 145

§ Non excuſatur à conſilio, vel patrocinio, ibid. n. 81. 145

§ Si ſit ſapiens, cogi poteſt ire ad Concilium, & conſulere, ibidem num. 83. 145

§ Non privatur voto, quod aliàs haberet, ſi cæcus non eſſet, ibid. num. 84. 145

Vide in ver. *Officium*, *Officialis*, *Cæcitas*, *Mutus*, *Infirmus*.

§ Non dicitur inhabilis ad legendum, vel ſcribendum, cùm à lege ſit habilitatus ad hæc implenda per ſubſtitutum, ibidem num. 85. 145

§ Cæcis vis ingenii, & intellectus perſpicacior eſt, ibid. num. 86. & ſeqq. 146

§ Cæcus poteſt contrahere, & donare inter vivos, ſicut quilibet alius in c. Cùm eſſes, n. 86. de teſtam. 273

§ Cæcus de jure communi eſt inhabilis ad teſtandum niſi ſervata forma l. Hæc conſultiſſima, C. Qui teſtam. fac. poſſ. ibidem num. 96. 273

§ CÆLESTINUS Papa de mane conferebat gratiam, & de ſero auferebat, & altari conferebat, in c. Cùm olim, nu. 8. de ſent. & re judicata. 184

§ CALICIS, & patenæ traditio ex ſententia antiquorum Canoniſtarum non eſt de eſſentia Ordinis Sacerdotalis, in c. Cùm veniſſet, n. 4. de ſacr. Unct. 444

§ Eadem ſententia quibus fundamentis nitatur, ibid. n. 10. 445

Reliqua vide in ver. *Character*.

§ Calix, & Chriſma ab Epiſcopo conſecrata quocumque portantur ſunt ab omnibus veneranda, in c. Audivimus, nu. 26. de reliq. & vener. Sanctorum. 604

§ CALVINISTARUM error circa Sacramentum Baptiſmi, in c. Si quis puerum, n. 2. de Baptiſ. 590

§ Calviniſtæ etſi nullam vim tribuant Baptiſmo, tamen debitam ſervant materiam, & formam, & neceſſariam habent intentionem ad baptizandum, ibid. nu. 28 592

§ CAMERARII, & Pœnitentiariorum Papæ officium mortuo Papa non expirat, iiſque deficientibus poteſt Collegium Apoſtolicum alios ſubrogare pro tempore vacationis, in c. Cùm olim, num. 58. de majar. & obed. 628

§ Camerarius Papæ cùm adminiſtrationem habeat cum juriſdictione, dici poteſt habere dignitatem, in c. Ad hæc, num. 40. de præbend. 87

§ CAMERA an poſſit redimere officia, & loca montium pro pretio, quo in prima erectione condita fuerunt, vel potius pro pretio ultimarum venditionum, in c. Ex epiſtolæ, num. 5. & ſeqq. in fin. de probat. 225

§ Loca montium ceſſante pacto de redimendo an poſſint per Cameram redimi, ibid. num. 27. uſque in fin. 226

§ CAMPANÆ in Oratoriis publicè teneri non poſſunt, in c. Patentibus, n. 5 & 22. de privileg. 242

§ Campanas habere in loco publico, & earum ſonus eſt ſignum loci publici, & ſacrati, ibid. num. 2. 241

§ Campanarum plurium, quæ ſint cauſæ, ibid. num. 20. & num. 21. & 22. 242

§ Campanarum ſonus eſt adinventus ad convocandam populi multitudinem ad audiendum verbum Dei, ibidem num. 21 & 22. 242

§ Campanulas habere, & privatim pulſare non eſt prohibitum Religioſis in eorum officinis, & in privatis Oratoriis, ibid. nu. 22 & 24. 243

§ Campanam in privato Oratorio Religioſis publicè tenere, & pulſare non licet, ibid. num. 22. 242

§ Campanarum uſus multiplex, & ad quid fuerit adinventus, in c. Cuſtos Eccleſiæ, n. 3. & ſeqq. de off. Cuſtod. 517

§ Campanæ cur benedicantur, ibid. num. 6. 517

§ Tintinabulorum ſex ſunt genera, ibid. num. 9. 518

§ CANCELLARIA an, & quando ab Epiſcopo vendi poſſit, aut locari ſub annuo cenſu, in c. Quoniam, num. 15. Ne Prælati vices ſuas. 78

Vide in ver. *Juriſdictionis venditio*.

§ Clementis VIII. decretum, ne Prælati Cancellarias ſuorum tribunalium locent, ſed illas per proprios miniſtros mercede conductos exerceant, ibid. num. 23. 78

§ CANCELLARIUS pro ſingulis literis dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus decimam unius aurei partem poteſt accipere, ibidem num. 26. 78

§ Item pro qualibet ſcriptura collationis, vel inſtitutionis poteſt accipere mercedem ſuo labori convenientem, quæ omnibus computatis unum aureum non excedat, ibid. n. 27 & 29. 79

§ Et quartam partem ducati pro examine teſtium in executione literarum Apoſtolicarum, ibid. num. 32. 79

§ Dummodo ei nullum ſalarium pro officio exercendo conſtitutum ſit, & ex illius commodis Epiſcopo nihil emolumenti directè, vel indirectè provenire poſſit, ibid. n. 28. 79

I Can-

3 Cancellaris non dat literas laico contra laicum ratione peccati, vel pacti, ſeu contractus bonæ fidei, niſi de antiqua conſuetudine ad Curiam ſpectet cognitio, in cap. Antigonus, nu.12. de pactis. 640
1 Cancellaria derogat patronatui mixto unius laici, & plurium Clericorum, & non dat de reſervato, in c. Cùm propter, n.24. de jurepatr. 513
Reliqua vide in ver *Notarius*.
3 Cancellarii, ſeu Actuarii Epiſcoporum ubique ſunt laici, in c. Sicut te, n.61. ne Cler. vel Mon. 630
4 Cancellarius quam mercedem poſſit accipere pro qualibet ſcriptura collationis, vel inſtitutionis, in c. In ordinando, n.13. 14. & 15. de ſimon. 52
3 CANICIES quale indicium ſit ſenectutis, in c. Cùm ſis, n.18. de convers. conjug. 436
3 CANONES editi a Papa in Concilio dicuntur Conciliares quoad affectum derogationis, in cap. Ex parte, num. 25. & ſeqq. de Capell. Monach. 505
2 Canones ita ſunt interpretandi, ut minus corrigant jus commune, quàm fieri poſſit, in cap. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n 26. de elect. 257
3 Canon imponens pœnam ipſo jure ſuper facto per aliud jus jam damnato dicitur illius executivus, ibid num 31. 257
3 Canonum violatores deterius agunt tam ab obtentis, quàm obtinendis, in c. Dudum, il ſecondo, n. 2. de elect. 168
5 Canoni ſtandum eſt etiam in terris imperii, & in foro ſeculari in materia, in qua non eſt expreſſa deciſio juris Civilis, ſed tantummodò ſunt opiniones inter Legiſtas, in c. Interfeciſti, n.11. de homicid. 131
2 Canones, & leges interpretari is tantùm poteſt, qui poteſt condere, in c. Cùm veniſſent, n.12. de judid. 20
2 Canonum diſciplina eſt Theologiæ ſub alternata, ibidem num. 10
2 Canonum ſtatuta Principum Conſtitutionibus adjuvantur, ibid. num.56. 15
6 Canonum Apoſtolorum primus expenditur, in c. Requiſivit, n.37. de Ordin. ab Epiſ. 314
3 Canones ignorare periculoſum eſt Theologis, & Catholicis omnibus, in c. Cùm ſit ars, n 11. de ætat. & qual 435
2 Canon Provincialis Concilii allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, in ea parte quæ clauſa eſt in corpore juris, in cap Antigonus, num 14. & num.20. verſ Ad hanc difficultatem, de Pactis. 640
1 Canones non ligant Papam, ſicut nec leges Imperatorem, in c. Cùm pridem, n 66 de Pactis. 652
3 Canones Apoſtolorum quot ab Eccleſia recipiantur ut Canonici, in c. Si quis ſanè, n 8 de perni Cler. 248
2 Canonibus Apoſtolorum præjudicatur per poſteriores canones, in c. Nonnulli, n 45 de reſcript. 172
7 Codex canonum qui ſit, in cap. Statuimus, num 43. de ſuppl neglig. Prælat. 153
3 Canonis imperantis, vel prohibentis tranſgreſſio ex ſui natura eſt culpa lethalis, cap. A crapula, num 22. de vita, & honeſt. Cler 6
2 Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec ad alias perſonas non Eccleſiaſticas fori privilegio gaudentes, in c. Nullus, n.45 58 & 61. de foro compet. 48
2 Canonis privilegium an fuerit ademptum Clericis non habentibus qualitates, c.6. ſeſſ.23. Concilii Tridentini, in c. Si quis, n 72. & ſeqq. uſque in fin de foro compet. 41
2 Canonis privilegium faciliùs amittitur de jure communi, quàm privilegium fori, ibid. num 74 42
3 Canones a legibus diſcrepantes in materia civili, & inter laicos ſervari debent in terris Eccleſiæ, non autem in terris imperii, in c. Licet, n.2. de cenſib. 540
3 Canones non dedignantur leges Gentilium imitari, in c. Nulla, n 16. de conceſſ præb. 186
3 Canonum inſtituta beneficiorum pluralitatem prohibentia unde originem duxerint, in cap. Quia nonnulli, num.3. de Cler.non reſid 29
1 Canonum ſtatuta quot modis accipiantur, c. Canonum ſtatuta, n 2. de conſtit. 15
3 Canones tranſgredi non licet in Eccleſiaſticis negotiis, vel judiciis, & proprium ſenſum ſequi, ibid. n.8 15
3 Canonis appellatione in latiori ſignificatione venit omnis conſtitutio Eccleſiaſtica, ibid. num 11 & 18. 16
3 Canon ſtrictè accipitur pro conſtitutione in generali Concilio edita, ibid. num.19. 16
1 Canones qui dicantur ex ſtylo Concilii Tridentini, ibidem num. 20. 16
1 Canonis nomine frequentius uſurpantur conſtitutiones in corpore juris clauſæ, ibid. num 21 & ſeqq. 16
3 Clauſula in his quæ ſacris Canonibus, Trid. Conc. decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſantur, de quibus Canonibus intelligatur, ibid. num 23. 16
2 Canones fidei non continent jus novum, ſed juris Divini declarationem, ibid. num 25. 17
2 Canonum appellatione an veniant ſtatuta Epiſcopi, ibid nu. 27. & ſeqq. uſque ad n.17. 17
2 Quid in materia odioſa, & pœnali, n 28 17
1 Et quid in materia favorabili, n 20. 17
2 Canonis appellatione in materia favorabili veniti etiam conſtitutio Capituli, ibid num.31 & 33. 17
2 Canonis appellatione indiſtinctè venit ſtatutum Epiſcopi, ſi a Papa ſit confirmatum, in d. cap Canonum ſtatuta, nu. 35 de conſt. 17
3 Et idem ſi ſtatutum ſit ſecundum terminos juris communis, ibid. num.36. 17
3 Canones omnes ſunt in præcepto, ibid. num 47. 18
3 Canonum tranſgreſſores ex contemptu, vel neglectu, aut concupiſcentia, qualiter peccent, & puniantur ibid n 48. 18
2 Canonum conditori, & Vicario Creatoris ſubjecta eſt omnis creatura, ibid. n 56. 19
4 Canonum antiquorum rigor cur noſtris temporibus non ſit uſquequaque obſervandus, in c. Non debet, num 6. de conſang. & affinit. 72
2 Canone, vel lege deficiente recurrendum eſt ad rationem naturalem, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.48. de conſtit. 100
5 Canones loquentes de Epiſcopis, & Diœceſanis, verificantur etiam in inferioribus habentibus juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, in his, quæ juriſdictionis ſunt, in c. Pervenit, nu. 15. de ſent excomm. 128
2 Canones Concilii Tridentini circa dogmata juris Divini ſunt declarationes, & ideo non incipiunt obligare a Kal. Maii 1564. ſicut alia decreta reformationem concernentia, ſed a Divina inſtitutione, in c. Quoniam, n 55 de conſtit. 916
3 Conſtitutiones canonum ligant omnes, & eorum citra tam in procedendo, quàm in decidendo judicia ſunt regulanda, in c. Canonum ſtatuta, n 6. de conſtit. 15
2 Conſtitutiones canonicæ ab omnibus ſunt ſervandæ tam in foro externo, quàm in foro conſcientiæ, ibidem numer. 9. pag 15
2 Ligant omnem creaturam, ibid. num 55. 19
3 Et an hoc ſit reſtringendum ad ſubditos, ibid. & num. ſeqq. uſque ad n.91. 19
2 Conſtitutiones Decretorum ſingularibus opinionibus ſunt præferendæ, in c. Ne innitaris, n.2. de conſtit. 30
3 CANONIA non datur ſine præbenda, in c. Cùm pridem, nu.96. de Pactis. 655
3 Jus Canoniæ ſpirituale eſt, & invendibile, in d. c. Cùm pridem, num 125. 658
5 Canonia poteſt obtineri cum beneficio curato de jure communi, ſecus poſt Concilium Tridentinum, in c. Cùm capella, num.5. de privileg. 154
5 Jus Canoniæ eſt ſpirituale, & non cadit in laicum, in c. Tua nos, n.2. de ſimon 57
2 Canonia poteſt eſſe actu ſine præbenda, ſed non ſine ſpe, & expectatione futuræ præbendæ, in c. Cùm M. n 27. de conſt. 113
1 Canonia aliud eſt, aliud præbenda, ibid. num 25. 114
1 Canonia quid ſit, ibid. num.26. 114
5 Canonia non datur ſine præbenda, in c. Olim, nu 17. de verbor. ſignif. 382
3 Canonica portio an de oblationibus Epiſcopo debeatur, in c. Paſtoralis, n.33. de his quæ fiunt a Prælat. 215
3 Canonica portio, quæ ex relictis piis jure debetur Epiſcopo, præſervata eſt a Concilio Trident. in cap. Venerabili, num.17, de cenſib. 552
Vide in verb *Præbenda*.
3 CANONICATUUM, & Præbendarum collatio in Cathedrali de jure communi eſt ſimultanea inter Epiſcopum, & Capitulum in c. Poſtulaſti, n.2. de conceſſ. præb. 200
2 Canonicatus non requirit de ſubſtantia maturitatem conſilii, & vocem in Capitulo, in cap. Cùm in cunctis, numero 55. de Elect. 247
2 Canonicatus in Cathedrali an vigore conſuetudinis conferri poſſit majori ſeptennio propter certum miniſterium illi annexum, ib. num.58. 148
2 Canonicatus habentes ordinem ſacrum annexum requirunt, ut proviſus ſit in ætate ad talem ordinem requiſita, ibid. num. 59. & 61. 248
2 Aliàs proviſio etiam facta ex cauſa permutationis eſt nulla, ibid. num 60. 248
5 Quod procedit, ſive illi ſit annexus ordo Presbyteratus, ſive Diaconatus, ſive Subdiaconatus, ibid. n 61. 248
1 Item ætas Ordinis requiritur tempore datæ, niſi ſit ad vacatura in genere, ibid. nu 62. 248
2 Sed hodie obtinentes Dignitates, Canonicatus, & portiones, quibus Ordines ſacri ſunt annexi, ſatis eſt, ut ſint in tali ætate, ut infra annum promoveri valeant, ſive Ordines ſint annexi certis præbendis, ſive incertis, quæ tamen poſtea certificatæ ſunt, ibid. num.63. & n 66 248
2 Canonicatus in Cathedrali Eccleſia conferri poteſt etiam non exiſtenti in tali ætate, ut infra annum ad Subdiaconatum promoveri valeat, ſi nondum facta ſit Ordinum diſtributio, ibid. num.71. & n 74. 249
2 Canonicatus conferri poteſt ante ætatam a jure, vel a Tridentino Concilio præſcriptam, ſi ita in illius fundatione ſit cautum, ibid. num.72. 250
5 Canonicatus noviter erectus in Cathedrali Eccleſia, cui nondum ſacer Ordo ſit annexus, etiam hodie conferri poteſt in ætate a jure communi præſcripta, ibid. n 74. 250
Vide in ver *Præbenda quoad ætatem*.
Et in ver. *Ætas in Beneficiis*.
1 Canonicatus & præbenda includitur appellatione beneficii, de quo loquitur Concilium Tridentinum cap. 6. ſeſſ. 15. ibidem numer. 83. 250
2 Canonicatus in collegiata, ubi vigore ſtatuti proviſi ante realem poſſeſſionem tenentur expectare per biennium, conferri non poteſt conſtituto in 13. ætatis anno, ibid. n.84. 250
2 Canonicatus, & Præbenda ex proprietate vocabuli comprehenduntur beneficii appellatione, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num.18. de Elect. 258
2 Canonicatum vendere, vel aliud ſimplex beneficium, an ſit ſimoniacum quis prohibitum, vel è converſo in c. Cùm pridem, n.19. & ſeqq. uſque ad n.35. & n 37 de Pactis. 650
2 Canonicatibus Cathedralium Eccleſiarum quo tempore ſacri Ordines annexi fuerint, ibid. n 41. 650
2 Simoniacum eſſe vendere titulum Canonicatus, quibus rationibus probetur, ibid. n.51 651
3 Canonicatum vendens dicitur vendere jus eligendi Epiſcopum Canonicatui annexum, ibid. n 87. 655
2 Canonicatus comprehenduntur in indulto conferendi beneficia Clericorum, in cap. Bonæ memoriæ, num.4. de poſtulat. Prælat. 213
3 Canonicatus, & portiones Cathedralis Eccleſiæ hodie annexum habent ordinem Presbyteratus Diaconatus, vel Subdiaconatus, in c. Super inordinata, n.17. de præb. 959
7 Canonicatus, & Præbendæ in Cathedralibus, & Collegiatis Ec-

Eccleſiis, cùm hodie perſonalem reſidentiam requirant, ſunt incompatibiles, in cap. Cùm jam dudum, numero 34. de præbend. 93

Canonicatus, & officium habenti in eadem Eccleſia, quæ ex fundatione compatibilia ſunt, ſi Epiſcopus Canonicatum alterius Eccleſiæ contulerit, an collatio ſecundi Canonicatus ſit irrita necne, ibid. num 59 & ſeqq. uſque in fin. 100

Canonicatus cum Cappella in eadem Eccleſia obtineri poteſt ex diſpenſatione Epiſcopi, in cap. Literas, n.43. & 45. de Conceſſ. Præbend. 198

Item Canonicatus cum Archipresbyteratu, cui ex conſuetudine annexa eſt duplicata præbenda, ibid. n 44 & 49. 198

Canonicatus erectio ſine Capituli conſenſu eſt nulla, in c. Dilecti, n.27. de Præb. 113

Vide in ver. *Præbenda*.

Canonici, Communia.

Canonicorum Regularium Lateranenſium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cùm certum, n. 19. de Major. & obed. 608

Canonici Congregationis S. Georgii in Alga Venetiarum veniunt Cleri ſæcularis appellatione, & ideò præcedunt Canonicis Regularibus Lateranenſibus, ibid. n. 20. 609

Canonici, Abbates, commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium, quem locum habeant in Concilio Provinciali, ibid. num 13. 607

Canonicus, & præbendatus abſque diſpenſatione quis poteſt eſſe in pluribus Eccleſiis etiam diverſorum Epiſcopatuum, ſecundum opinionem Innocentii, in c. Cùm jamdudum, n 14. & 32. de Præbend. 97

Canonicus in una Eccleſia, & præbendatus in alia tenetur ſervare ſtatuta Eccleſiæ, in qua eſt Canonicus, ibidem n.24. 97

Canonici non poſſunt ſupprimere aliquam dignitatem in Eccleſia, & illius redditus ſibi applicare ſine authoritate Papæ, in c. Cùm acceſſiſſent n.5. de Conſtit. 107

An poſſint in ſervitio Eccleſiæ, & Chori ſeſe ſubſtituere, in c. Cùm omnes, n. 18. de Conſtit. 94

Et quid in abſentibus a civitate, ibid n.29. 94

Et quid in pernoctantibus in ſuburbiis, ibid. n 30. 94

Poſſunt ſe obligare ad pœnam quaſi conventionaliter pro obſervantia ſtatuti, ibid. n 19. 95

Canonicus Pœnitentiarius debet eſſe Magiſter, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel jure Canonico, & annorum quadraginta, in c. Cùm in cunctis, n 75. de elect. 259

Et annus quadrageſimus debet eſſe completus, ibidem numero 76. 250

Defectus tamen ætatis non obſtat, ubi aliàs aptior pro loci qualitate non reperitur, ibid. num.77. 250

Canonici, & Portionarii ad ordines ſuis beneficiis annexos non promoti, hodie quas pœnas incurrant, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n.39. de Elect. 248

Canonicorum receptio in Cathedrali Eccleſia pertinet ſimul ad Epiſcopum, & Capitulum, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 69. de elect. 271

Canonici tantùm de jure communi habent jus eligendi Prælatum, non autem Portionarii, in cap. Nullus, num. 31. de elect. 219

Canonici ſoli de jure communi faciunt Capitulum, ibid. num.33. & 40. 219

Canonici Cathedralium de jure communi non poſſunt eligi Conſervatores, ſecus poſt Conſtitutionem Gregorii XV. de Conſervatoribus, in cap. Si Clericus, num.56. de foro compet. pag. 57

Canonicus, qui principaliter intereſt Divinis pro denario, committit ſimoniam mentalem, in c. Ex parte, num. 16. de offic. Delegat. 568

Canonici veniunt Clericorum appellatione in materia favorabili, vel indifferenti, in cap. Bonæ memoriæ, num.1. de poſtulat. Prælat. 220

Clericorum appellatione an veniant Canonici, & Dignitates obtinentes in materia odioſa, & reſtringibili, ibidem num.5. & ſeqq. 221

Canonici cenſentur exempti per exemptionem Clericis Eccleſiæ conceſſam, ibid. n 6. 224

Canonici ſunt digniores Clericis, ibid n 9. 222

Et appellantur Eccleſiæ Senatus, ibid n. 10. 222

Canonicos Cathedralis Eccleſiæ jura præſumunt eſſe peritos, & conſilio maturos, in cap. Super inordinata, num. 12. de præbend. 152

Juramentum a Canonicis Inſularum præſtitum de non impedienda tranſlatione eorum Eccleſiæ ad ordinem Ciſtercienſem, valet in eorum præjudicium, in c. Recolentes, num. 13. de ſtat. Monachor. 466

Canonici Sarnenſibus ex conventione obſtrictis cantare Miſſam ter in hebdomada, denegatur facultas omittendi Miſſam de feria, c. Cùm creatura, n.8. de celebr. Miſſar. 587

Canonicus in Eccleſia numerata ſi conferatur ſecundus Canonicatus, collatio nihil operatur, in cap. Litteras, num.41. de conceſſ. præb. 198

Canonicorum munus eſt pſallere in choro, in c. Cùm percuſſio, n.15 de Cler. ægrot. 555

Canonici in viſitatione adeſſe debent in habitu, cum quo intrant in chorum cum cappa, & ſuperpelliceo, c. Ut juxta, n.20. de offic. Ordin. 593

Canonicis prohibendum eſt, ne Eccleſiæ bona conducant, & locationes ſunt irritæ, in cap. Multo, num.7. Ne Cler. vel Monachor. 663

Canonicorum appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in capit. Ad audientiam, num. 11. de Cleric. non reſident. 61

Canonicus pro Concanonico non poteſt agere ſine mandato, in c. Cùm M. n 18 de Conſtit. 112

Canonicus præbendatus ſi aliud beneficium impetret facta mentione de præbenda, & non de Canonicatu, gratia non eſt ſubreptitia, ibid. num 29. 114

Et quid in caſu converſo, ibid. num. 30. 114

Si duo Canonici recipiantur ad unam præbendam, uno tenet receptio, etiamſi Legati authoritas intervenerit, in c. Dilecto, n 1 & 7. de præb. 114

Canonicus poteſt recuſari in cauſa Concanonici, in c. Noſti, n 14 de elect. 161

Canonicorum munus eſt pſallere in Choro, in c. Cùm percuſſio, num 15. de Clericor ægrotan. 555

Canonici, & Clerici ejuſdem Eccleſiæ veniunt conjunctorum appellatione, in c. Cùm Sacerdotis, n.30. de poſtul. 673

Canonici cum expectatione Præbendæ.

Canonici an recipi poſſint cum expectatione futuræ præbendæ, in cap. Cùm M. numero 57, & ſeqq uſque in finem, de Conſtitut. 116

Quid ſi receptio fiat purè, & ſimpliciter, cùm intentione tamen, ut Canonicus habeat præbendam, cùm primum vacaverit, ibidem num.58 116

Et quid ſi primò recipiatur purè, & poſteà ex intervallo promittatur ei præbenda proximè vacatura, ibid. num 59. 116

Et quid ſi eodem tempore fiat receptio, & promiſſio ſub diverſa conceptione verborum, ea tamen intentione, ut ſtatim ſit Canonicus, ſed præbendam non habeat, niſi cùm vacaverit, ibid. num.64. 117

Et quid ſi effectus utriuſque conferatur in tempus vacaturæ, ibid. num. 67. 117

Et quid ſi receptio, & promiſſio fiant ſub unica verborum ſtructura, ibid. num.68. 117

Canonicus receptus cum promiſſione vacaturæ præbendæ, debet illam habere non ex vi promiſſionis, ſed vi receptionis, ibid. num. 62. 117

Canonici receptio ad vacaturam præbendam non valet, in c. Dilecto, n 8 de præb. 114

Vide in ver. *Expectativa*, *Præbenda*, *Campia*.

In Canonicum recepto, quàm citò facultas ſe obtulerit, præbenda debetur, & interim quotidianas diſtributiones habebit, in c. Dilectus, il 1. n 1. de præb. 103

Canonici receptio non vitiatur ex infecta promiſſione futuræ præbendæ, ibid. num.3. 103

Quod procedit ſi recipiatur ea intentione, ut ſtatim ſit Canonicus, ſed præbendam non habeat, niſi cùm vacaverit, ibidem numer 4. 103

Secus ſi effectus tam receptionis, quàm promiſſionis differatur in tempus vacaturæ, ibid. num.5. 103

Canonicus quoad diſtributiones quotidianas.

Vide in verb. *Diſtributiones*.

Canonicorum receptio per ſimoniam.

Vide in ver. *Simonia in admiſſione ad Canonicatum*

Canonici quoad Præbendas, & Ordines annexos.

Vide in ver. *Præbenda quoad Ordines*.

Canonicus irregularis.

Vide in verb. *Irregularis*.

Canonici Regulares.

Canonicorum Regularium Lateranenſium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cùm certum, n.9. de major. & obed. 607

Canonici Regulares poſſunt cum licentia ſuorum ſuperiorum ex rationabili cauſa abeſſe per id tempus, quod ipſi permittunt, in c. Licet, n.63 de præb 137

An poſſint in abſentia diſtributiones quotidianas percipere, ibid. num.130. 140

Canonicorum Regularium, vel Monachorum Hiſpaniæ ſtatus, quibus ſolvuntur annuæ penſiones, quas vocant privilegiatas, an ſit reprobatus a jure, vel a Concilio Tridentino, in c. Monachi, n.6. & 61. de ſtat. Monach. 455

Canonico Regulari, quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum cum facultate aliquid ſibi applicandi, an obſtet Concilium Tridentinum, in c.2. ſeſſ.25 de Regularibus, in c. Joannes, num 12 de teſtam. 286

Et an poſſit eſſe executor ultimæ voluntatis, ibid num 14 286

Poteſt præfici Parochiali etiam ſæculari cum ſocio ſui Ordinis, ſi commodè fieri poſſit, in c. Quod Dei timorem, num 1. de ſtat. Monachor. 471

Canonici Regulares, & Monachi æquiparantur, ibidem numer. 5. 471

Canonici Regulares quando, & a quibus inſtituti, ibid. num 8. & ſeqq. 471

Eorum Religio in proceſſionibus, & aliis actibus publicis præcedit omnes alias Religiones, ibid num 9. 472

Eorum Præpoſiti an infra annum ad Sacerdotium promoveri debeant ſicut Priores Conventuales, ex Conſtitutione Clementis V. ibid. num. 10. 472

Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ibid. n. 10. & ſeqq. 472

An poſſint hodie præfici Parochialibus Eccleſiis ſæcularibus, ibid. num 13. 478

Etiam ad tempus prohibentur aſſumi ad curam animarum, ex decreto Gregorii XIII. ibid num.16. 478

De jure communi ſunt incapaces beneficiorum ſimplicium ſæcularium, ibid. num.19. 478

An poſſint eligi in Abbates, cap Cùm in Magiſtrum, num.

7. de

, de elect. 301
3 Canonicorum appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in c. Ad audientiam, n. 11. de Cler. non reſid. 61
3 Canonici Regulares, & Portionarii ſæculares in Eccleſia Regulari eo gaudeant vacatione trium menſium a Concilio Tridentino permiſſa, ibid. num. 24. 61
3 Canonici Regulares abeſſe poſſunt cum licentia Superioris, etiam ultra 40. dies ex conſuetudine permiſſos, citra amiſſionem aliquam fructuum, ibid num 29. 62
2 Canonicus Regularis, qui non poteſt vivere ſine carnibus, dicitur tranſire ad Monachos ex temeritate, in cap. Licet, num. 14. de Regular. 393
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
3 Canonicus Regularis ſi fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus; ſed ſi laxioris, redire compellitur, in c. Sanè, num. 1. de Regular. 154
3 Regula Canonicorum Regularium eſt lanior, quàm regula Monachorum, ſed per conſtitutiones poteſt eſſe ſtrictior, ibidem num. 3. 154
3 Canonici Regulares veſcuntur carnibus, Monachi ſecùs, niſi in caſibus, &c. in c. Cùm ad Monaſterium, num. 2. & 10. de ſtat. Monach. 476
3 Utuntur lineis camiſiis, ibid num 2. 476
3 Canonici Regulares inobedientes Priori ſuo, per ipſum excommunicari poſſunt, & ſi fuerint incorrigibiles, de Fratrum conſortio expelli debent, in cap. Cùm in Eccleſia, n. 1. de major. & obed. 615
3 Canonicorum Regularium Lateranenſium congregatio, & Parochiales ab Innocentio X. declarantur comprehendi in ejus Bulla, Inſtaurandæ, in cap. Relatum, num. 68. Ne Cler. vel Monachor. 671
2 Canonicus Regularis an poſſit eligi in Abbatem, in c. Cum in Magiſtrum, n. 7. de elect. 301

Canonici quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones.

3 Canonici de jure communi ſunt adſtricti ad perſonalem reſidentiam, in capit. Cùm jamdudum, numero 29. de præbend. 97
3 Canonici, & alii Beneficiati in Cathedralibus, & Collegiatis ex capite non reſidentiæ privari non poſſunt titulo, niſi poſt lapſum trium annorum, in c. Ex tuæ, num. 14. & 15. de cler. non reſid. 55
3 Canonicus abſens ultra ſex menſes, primo anno privari debet dimidia parte fructuum ad ratam menſium quibus abfuit, ſi non integer eſt annus; ſecundo omnibus fructibus, ibidem num. 15. 55
3 Non reſidens poſt lapſum trium annorum qua forma ſit privandus canonicatu, ibid num 15. 57
3 Exiſtens in ſervitio Epiſcopi percipit fructus beneficii, ſed non diſtributiones quotidianas, in c. De cætero, num 2. de cler. non reſid. 37
3 Et quid de exiſtente in ſervitio inferioris Prælati, ibidem num. 5 & 6. 37
3 Canonici duo, vel Beneficiati abſentes pro ſervitio Epiſcopi, an percipere debeant ſine diminutione diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi Capituli redditus conſiſtunt, ibid. num. 11. & ſeqq. uſque in fin. 38
Canonici duo cogi poſſunt etiam inviti Epiſcopo inſervire, ibid. num. 25. 38
3 Canonici nullum detrimentum ſentire debent ex abſentia, cùm non ſtat per eos, quominus reſideant, ibidem numero 24. pag. 311
3 Abſentes pro ſervitio Epiſcopi poſt Concilium Tridentinum percipere debent duas tantum tertias partes diſtributionum, ubi alii non ſunt redditus a diſtributionibus ſeparati, ibid. num. 29. & ſeqq. uſque in fin. 311
3 Abſentes ſtudiorum cauſa poſt Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias partes diſtributionum quotidianarum, in quibus redditus omnes conſiſtunt, amiſſa alia tertia, quæ accreſcit inſervientibus, ibid num 34. 40
3 Canonici ut abeſſe poſſint tribus menſibus a Concilio permiſſis nec Epiſcopi, nec capituli licentia, nec cauſa requiritur, in cap. Relatum, n. 26 de cler. non reſid. 32
2 Canonici Collegiatarum Eccleſiarum etiam non inſignium, quibus cura animarum incumbit, tenentur reſidere non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, in c. Cùm omnes, num. 33. de conſtit. 94
2 Canonici abſentes tribus menſibus a Concilio permiſſis non lucrantur diſtributiones, etſi ab immemorabili tempore illas percipere conſueverint, ibid num 35. 95
3 Canonicatus, & Beneficia obtinentes in cathedralibus, vel collegiatis Eccleſiis, an, & quibus caſibus percipere poſſint in abſentia redditus beneficiorum ſuorum, in c. Licet, n. 15. & ſeqq. uſque in fin. de præb. 114
3 Canonici de jure communi in abſentia fructus præbendæ non percipiunt, ibid. num. 22. 135
3 Declaratur, ibid. num. 25. 135
3 Abſentes non ſunt ipſo jure privati fructibus præbendarum ſuarum, ſed privandi ad præſcriptum Concilii Tridentini, ibidem num. 25 135
3 Non reſidentes hodie non poſſunt privari titulo niſi poſt lapſum trium annorum, ibid num 26 135
3 Nec ſunt privandi diſtributionibus, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, quia ſatis ſunt illis privati, ibidem numero 27. 135
3 Abſentes in ſtudio Theologiæ non percipiebant fructus præbendæ ante c. Super ſpeculo, de Magiſtris, ibid. n. 38. pag. 135
3 Facultatem non habent diſtributiones, aut fructus abſentibus remittendi, ibid. num. 39. 135
3 Abſentes a ſervitio Eccleſiæ puniendi ſunt, licèt ſint præſentes in civitate, ubi Eccleſia conſiſtit, ibid. num. 42. 135
3 Canonici etſi ſuæ obligationi ſatisfacient quoad ſervitium chori, & altaris, tamen non poſſunt tuta conſcientia ordinariè abeſſe a Capitulo, ibid. num. 42. 136
3 An poſſint ſumere dies abſentiæ permiſſos in diebus Capituli, ſeu Congregationum Capitularium, ibid. num. 44. 136
3 Abſentibus pro defenſione Jurium Eccleſiæ Parochialis, in qua ſunt intitulati, non debentur fructus ſuorum canonicatuum, ibidem num. 45. 136
3 Canonicis ita demum tres menſes ſingulis annis abeſſe licet ſi hoc habeat ſtatutum, vel conſuetudo Eccleſiæ, ibidem num 48. 136
3 Conſtitutiones quæ longius ſervitii tempus requirunt, quam novem menſium, præſervantur a Concilio Tridentino, ibid. num. 49. 136
3 Canonici, qui majori ſervitio Eccleſiæ quàm novem menſium ſunt adſtricti, ſi non reſederint, ſubjacent pœnis Concilii Tridentini, ibid num. 50. 136
3 Ut abeſſe poſſint tres menſes a Concilio permiſſos, nec Epiſcopi, nec Capituli licentia, nec cauſa requiritur, ibid. n. 52. 136
3 Et tunc abſentes pro negotiis privatis aliàs non ſunt moleſtandi, quàm amiſſione quotidianarum diſtributionum, ibidem num. 53. 136
3 Canonici non poſſunt a ſervitio Eccleſiæ abeſſe ultrà tres menſes ſive continuos, ſive interpolatos, ibid. num 54. 136
3 Nec omnes ſimul abeſſe poſſunt, ſed ea tantum quota pars, quæ videbitur arbitrio Epiſcopi, & Capituli, ibidem num. 55. 136
3 Horæ cujuslibet diei non ſunt computandæ ad conficiendos tres menſes abſentiæ, ſed dies integri abſentiæ tantùm, ibidem num. 56. 136
3 Canonici Regulares poſſunt cum licentia ſuorum Superiorum ex rationabili cauſa abeſſe per id tempus, quod ipſis permittitur, ibid. num 62. 137
3 Canonicatum, vel Dignitatem obtinens cum Parochiali ex diſpenſatione Apoſtolica, tenentur Parochiali reſidere, & tunc lucrantur fructus Canonicatus, vel Dignitatis, ibidem numero 67. pag. 137
3 Canonici duo in ſervitio Epiſcopi exiſtentes percipiunt in abſentia fructus præbendæ, ibid. num 72. 138
3 Canonici familiares Papæ percipiunt fructus in abſentia, non obſtante contraria conſtit. ibid. num 72. 138
3 Canonici ſtudentes in publica Univerſitate integrè percipiunt in abſentia fructus præbendæ, modò ultra quinquennium non abſint, ibid. num 73. 138
3 Idem in docentibus etiam in Eccleſia, ibid. num 125. 140
3 Canonici in illis caſibus in quibus in abſentia lucrantur diſtributiones, multò magis percipere debent fructus præbendæ, ibid. num 74. 138
3 Canonicis abeſſe non licet a ſervitio Eccleſiæ niſi ex cauſa in jure expreſſa, quæ an veræ ſint, Epiſcopi eſt judicium, ibidem num. 75. 138
3 Canonicis an liceat ſe invicem ſubſtituere, ibid. n. 84. 138
3 Canonici Baſilicæ S. Petri tam de jure communi, quàm ex Concilio Tridentino tenentur ad pſallendum in choro, ibidem num. 89. 138
3 Canonici non poſſunt mutuam remiſſionem punctaturarum facere, & portionem, quam ſibi invicem remiſerint, debet Epiſcopus applicare fabricæ Eccleſiæ, vel altari pio loco, ibidem num. 90. 139
3 Et quid poſtquam portiones non reſidentium perceperunt, ibid. num 91 139
3 Abſentes tres menſes a Concilio permiſſos, percipiunt fructus præbendæ, ſed non diſtributiones, non obſtante immemorabili, ibid. num. 92. 139
3 Canonicis, qui peſtis cauſa abfuerunt, an debeantur quotidianæ diſtributiones, ibid num 93 139
3 Canonici tenentur aſſiſtere Epiſcopo etiam non Pontificaliter celebranti, ſi ita ſe habeat conſuetudo; ſed diſtributiones non percipiunt, ibid. num 113. 140
3 Abſentes ex cauſis in jure permiſſis lucrantur diſtributiones quotidianas, ſi præbendas diſtinctas, aut fructus groſſos non habeant, ibid. num. 124. 140
3 Sed poſt Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias illarum partes, amiſſa alia tertia, quæ inſervientibus accreſcit, ibidem num. 126. & ſeqq. 141
3 Canonici Regulares an poſſint in abſentia diſtributiones quotidianas percipere, ibid. num. 130. 141
3 Canonicus infirmus percipere debet etiam portionem accreſcentem, ibid. num. 139. 142
3 Canonico conceduntur diſtributiones illius curæ, cui ſine vitæ periculo intereſſe non poteſt, ibid n. 141. 142
3 Canonico a ſecretis Regis Portugalliæ in rebus Eccleſiaſticis ex gratia conceduntur in abſentia diſtributiones quotidianæ, ibid. num. 161. 143
3 Canonicus abſens pro negotiis Capituli lucratur diſtributiones quotidianas, nec tenetur inſervire per ſubſtitutum, ibidem num. 167. 143
3 Canonici, qui tenentur aſſiſtere Epiſcopo Pontificalia exercenti in Cathedrali, tenentur etiam in aliis civitatis locis, & ſuburbiis, & tunc lucrantur diſtributiones, ibid. n. 168. 143
3 Canonicis pro ſervitio Epiſcopi, vel ſtudiorum cauſa abſentibus de jure communi debentur integræ diſtributiones quotidianæ, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in c. Quia in tantum, num. 32. de præb. 78
3 Idem ſi fructus præbendæ ſint admodum tenues, ibidem numero 33. 78
3 Sed poſt Concilium Tridentinum debentur tantum duæ tertiæ illarum partes, amiſſa alia tertia, quæ inſervientibus accreſcit, ibid. n. 34. 78
5 Papa non conſuevit reſcribere, ut Canonici abſentes habeantur pro intereſſentibus, in cap. Olim, num. 39. de verb. ſignific. 382
5 Abſentibus ex juſta cauſa poſt Concilium Tridentinum debentur duæ tertiæ partes quotidianarum diſtributionum, ſi nulli ſint redditus a diſtributionibus diſtincti, ibid. n. 40. 382
5 Canonici, qui pro lucrandis diſtributionibus interſunt choro, an ſimoniam committant, ibid. n 43 383

S Si

3 Si ſine juſta cauſa ceſſent a Divinis, Epiſcopus ceſſationem non ſervabit, & Metropolitanus cognoſcat, in c. Irrefragabili, §. Cæterùm, n.3. de off. Ordin. 578
3 Abſentibus ultra tres menſes a ſervitio Eccleſiæ poteſt Epiſcopus pœnam privationis fructuum ante ſententiam, vel in actu ſententiæ augere, vel diminuere, & non in totum remittere, ibid. num.28. 580
3 Habentes præbendam æquè principaliter unitam Cum Parochiali tenentur in Parochiali reſidere tanquam in digniori, in c. Ex poſuiſti, n.26. de præb. 136
3 Redditus Canonicorum quot modis augeri poſſint ex proventibus Eccleſiæ Parochialis, ibidem num. 35. & ſeqq. uſque in finem. 168
3 Infirmi, vel ſenio confecti non tenentur inſervire per ſubſtitutum, in c. Nullam, n.73. de conceſſ. præb. 290
3 Et an percipere debeant etiam portionem quotidianarum diſtributionum, quæ a Canonicis abſentibus amiſſa inſervientibus accreſceret, in c. Cùm percuſſio, num. 28. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. ægrot. 116
3 Canonici dum abſentes pro ſervitio Epiſcopi, fructus præbendarum ſuarum percipiunt, non obſtante conſtitutione contraria, in c. Ad audientiam, n.1. & 7 de Cler. non reſid. 59
3 Idem in abſentibus pro ſervitio Papæ, ibid. n.7. 16
Canonici de jure communi nullam habent certam vacationem a ſervitio Eccleſiæ, ibid. num.61. 61
3 An poſſint in ſervitio Eccleſiæ, & Chori ſeſe ſubſtituere, in cap. Cùm omnes, n.28. de Conſtit. 94
3 Et quid in abſentibus a civitate, ibid. n.29. 94
3 Et quid in pernoctantibus in ſuburbiis, ibid. n.30. 94
3 Talis intereſt Divinis officiis pro denario, qui non intereſſet pro Deo, in c. Olim, n.42. de ver. ſignif. 782
3 Fundationum privilegiis, quibus ultra tres menſes Canonicis abeſſe licet, an Concilium Tridentinum derogaverit, in c. Licet, n.58 de præb 136
3 Privilegia Apoſtolica percipiendi in abſentia diſtributiones quotidianas non ſunt ſublata a Concilio Tridentino, ibid. num. 133. 135
3 Canonici, & Præbendati, qui abſque Epiſcopi licentia ſe contulerunt judiciorum cauſa ad univerſitatem privilegiatam, an poſſint ab eo revocari ad reſidentiam, præſertim ſi Eccleſia miniſtrorum defectum patiatur, in c. Cum ad hoc, n.2. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 62
3 Canonici non ultra duos de licentia Epiſcopi abeſſe poſſunt ſtudiorum cauſa, ibid. n.14. 63
3 Quod verum eſt, ubi immineret præjudicium Eccleſiæ, ſi plures mitterentur ad ſtudia, ibid. n.25. 61
Reliqua in ver. *Diſtributiones*, *Reſidentia Canonicorum*, *Statutum quoad reſidentiam*.
3 Canonicis qui ultra tres menſes abfuerunt a ſervitio Eccleſiæ, poteſt Epiſcopus pœnam privationis fructuum ante ſententiam, vel in actu ſententiæ augere, vel diminuere, & non in totum remittere, in cap. Irrefragabili, §. Cæterùm, n.28. de off. Ordin. 580

Canonici ſupranumerarii, & numerarii.

3 Canonici ſupranumerarii cur ingrediantur locum Canonicorum decedentium intra numerum, Moniales ſecus, in c. Non amplius, n.50. de Inſtitut. 276
1 Canonicis ſupranumerariis Capitulum de fructibus ſuper excreſcentibus providere tenetur, non obſtante conſtitutione de certo numero, & contraria proteſtatione, in c. Cùm M. num 2.de Conſtit. 115
3 Redditus ſuperexcreſcentes debentur eis, etiamſi provenerint ex Canonicorum induſtria, ibid. n.13. 115
3 Quod procedit, ſi prædia ſint communia, & redditus communiter augmententur, ibid. n.40. 115
3 Secus ſi præbendæ ſint diſtinctæ, ibid. 115
3 Supranumerariis non tenentur Canonici antiqui communicare ſuas præbendas, ſed tantùm redditus ſuperexcreſcentes, ibid. num 49. 116
3 Ultra numerum recepti debentur fructus ſuperexcreſcentes, uſque ad quantitatem valoris præbendarum antiquarum, & non ultra ibid num 51 116
3 Et quid ſi fructus non ſufficiant niſi ad unam præbendam, ibid. nu 52 116
3 Supranumerarii qualiter ab Epiſcopo creari poſſint ex ſententia S. Congregationis Concilii, ibid. n 65. 117
3 Ultra numerum recepti non poſſunt præbendam poſtea vacantem propria authoritate apprehendere, niſi eis conferatur, nec habent jus in re, ſed jus ad rem, ibid. n.66. 117
3 In Canonicum cùm quis recipitur in Eccleſia non numerata, creatur quoddam jus de novo, quod naſcitur, & extinguitur cum perſona, in c. Dilecto, n.3 de Præb. 113
3 Canonicus in Eccleſia non numerata, ſi ejus Canonicatus impetratur, non valet impetratio, ibidem numero 14. pag. 113
3 Numerus Canonicorum an poſſit ab Epiſcopo augeri de Capituli conſenſu, ibid. n.16 & ſeqq uſque in fin. 113
3 Quid ſi numerus non ſit per ſtatutum juratus, nec confirmatus, ibid. nu 17 113
Et quid ſi ſit juratus, ſed non confirmatus, ibid n 19. 113
3 Et quid ſi ſit juratus, & confirmatus cum decreto irritanti, ibid. num.22. 113
3 Et quid ſi redditus Eccleſiæ ſint aucti, ibid, n.23. 113
3 Numerus Canonicorum neque ab Epiſcopo augeri poteſt ſine Capitulo, neque a Capitulo ſine Epiſcopo, ibidem numero 18. 113
3 Numerus Canonicorum etiam juratus, & confirmatus cum clauſula decreti, habet in ſe conditionem reſolutivam, niſi Eccleſiæ facultates excreverint, ibid n.23. 113
3 Supranumerarios poteſt Epiſcopus creare ita tamen ut nullum jus ad vacaturam præbendam ſibi vendicent ex tali creatione, ibid num.25. 118
3 Canonico ſupranumerario debetur præbenda, cùm ſe facultas obtulerit, non ex vi promiſſionis, quæ nulla eſt, ſed ex vi receptionis, in c. Dilectus il 1. n. 7. de præb. 503
3 Canonicus recipi poteſt ſine beneficio, ſeu præbenda, ibidem num 8. 103
3 Dummodo id fiat ex cauſa, & non multi ſic recipiantur, ibidem num 9. 104
3 Nec interveniat pactum, & receptus nihil participet, ibidem nu 10. 104
3 Canonicus ſupranumerarius vacante præbenda extinguitur, & numerarius efficitur, ibid. n.14. 104
3 Secus in Monialibus ſupranumerariis, ibid. n.25. 104
3 Canonici ultra numerum recepti an habere debeant ſtallum in Choro, vocem in Capitulo, & quotidianas diſtributiones, ibid. n. 26. 104
3 Quid ſi ſuper hoc extet conſuetudo Eccleſiæ, ibid num 27. 104
3 Et ceſſante conſuetudine quid in receptis voluntariè a Capitulo, ibid. 104
Vide in ver *Statutum circa numerum Canonicorum*
Et in ver. *Præbendarum ſuppreſſio, & reductio numeri*
3 Et quid in receptis de mandato Papæ, ibid. 104
1 Conſuetudo quæ communiter eſt ubique, ut recepti ultra numerum non habeant jura canonicalia, nec diſtributiones quotidianas, valida eſt, & obſervanda, ibid. num.18. 104
3 Canonici expectantes dici non poſſunt beneficiati, & vocantur Canonici in herbis, ibid. 104
3 Canonici ultra numerum ad limites inſtallationis vocem conſequuntur, ibid. num 19. 104
3 Numerus frangitur, ſi receptio ultra numerum fiat a Capitulo ſimpliciter: ſecus ſi cum adjectione, ut receptus ſit ſupranumerarius, ibid. num.13 104
3 Canonicus ultra numerum receptus poteſt eſſe Delegatus Papæ, ibid. num 22. 105
3 Item poteſt eſſe conſervator poſt Bullam Gregorii XV. de Conſervatoribus, ibid, 105
3 Canonicus ultra numerum a Capitulo receptus eo adjecto, ut ſit ſupranumerarius, non conſequitur, niſi jus quoddam præparatorium ad jus integrum obtinendum, ibid. num.24. 105
3 Numerus non frangitur, ſi Papa mandet quem recipi in Canonicum ultra numerum ſimpliciter, ibid num.25. 105
1 Clauſula, Cum plenitudine juris canonicalis, *includit quotidianas diſtributiones*, ibid. num 26. 105
4 CANONISTARUM opinio circa matrimonii contractum prævalet opinioni Theologorum, in cap. Super eo, num 5.de cond. appoſ. 45
3 Canoniſtarum opinio præferenda eſt opinioni Theologorum ſuper interpretatione juris Divini in ſpectantibus ad moralem Philoſophiam, in c. In civitate, n.11. de Uſur. 555
3 Canoniſta in locis de hæreſi non ſuſpectis præferendus eſt Theologo, in cap. Eam te, n.43 de ætat & qualit. 407
3 Canoniſtæ a Theologis diſſentiunt tam in identitate Tonſuræ, & Pſalmiſtatus, quàm in numero Ordinum, in cap. Cùm contingat, n.49 de ætat. & qualit. 420
3 Canoniſtarum opiniones de ſimonia in Beneficiis expenduntur, in c. Cùm pridam, n 136. de Pactis. 630
3 Canoniſtæ, & Theologi referuntur pro opinione affirmativa, in c. Fraternitatem, n.15. de Sepultura. 292
3 CANONIZARE quid ſit, in cap. Audivimus, num.2. de Reliq. & ven. Sanctor. 603
3 Canonizari ut quis poſſit, quæ ſint inquirenda, & probanda, ib num 3. 603
3 Canonizandi modus, qui nunc ſervatur, in primitiva Eccleſia non ſervabatur, & cur, ibid num 26. 604
3 Ad CANONIZATIONEM an ſufficiat excellentia vitæ ſine miraculis, ibid. num.23. 603
3 Ad Canonizationem Sanctorum qua maturitate, & conſilio, quove ordine ſit procedendum, ibid num 25. 604
3 Canonizationis quis ſit effectus, ibid. num.17. 604
3 Canonizatio eſt unum ex ſpecialibus Papæ reſervatis, ibid. num 20. & ſeqq. uſque ad n.28. 604
3 Nec fieri poteſt ab Epiſcopo in ſua diœceſi, & cur, & num. ſeqq. 604
3 Canonizatio Sanctorum eſt una ex majoribus cauſis, quæ inter Chriſtianos proponi poſſit, ibid. num.27. 604
3 In Canonizatione alicujus Sancti ſi Eccleſia erraret, quod non eſt credendum, Deus tamen acceptaret preces in illius honorem porrectas, ibid num.28. 605
3 Canonizatus conſtituitur omnibus communiter adorandus, ibid. num.22. 606
3 Canonizari ut quis poſſit pro Sancto, copulativè requiruntur ſanctimonia vitæ, & miracula, in cap. Venerabili, num. 2. de Teſtib. 155
3 Canonizatio Sanctorum eſt ex his, quæ ſpectant ad ſtatum univerſalem totius Eccleſiæ, ibid num 32. & n 38. 157
3 Canonizatio Sanctorum eſt medium inter diffinitiones fidei, & alias ſententias, quæ ad particularia facta pertinent, ibidem num.38. 157
3 In Canonizatione Sanctorum Divina Providentia præſervat Eccleſiam, ne media fallibili atteſtationum fallatur, ibidem num.40. 157
3 Canonizatio Sanctorum, tranſlatio, depoſitio, & ceſſio Epiſcoporum pertinent ad ſolum Papam, non tam conſtitutione canonica, quàm inſtitutione Divina, in c. Perniciosam, nu. 57. de off. Ordin. 554
3 Papa ante actum canonizationis inducit populum ad orandum, ut Deus non permittat ipſum errare in hoc negotio, in c. Venerabili, n.29 de Teſtibus. 156
2 Papa canonizando aliquem ſecundum informationem ſibi factam quantumcunque veram non approbet, tamen non errat, ibidem num 24. 156
2 CANTOR non eſt nomen ordinis ſpecialis, ſed officii, in c. Cùm contingat, n.19. de ætat & qualit 419
2 Contrarium, ibid. n.56. uſque ad n 62. & 71. 422
3 Cantoria, ſeu Pſalmiſtatus in primitiva Eccleſia erat ordo Eccleſia-

ſiaſticus a Lectoratu diſtinctus, ibid. num.71. 223

3 Cantorum, ſeu Pſalmiſtarum ordo conſtitutione Eccleſiæ ſupprimi, aut deſuetudine aboleri non potuit, ibid. num. 78. & ſeqq. 424

5 CAPELLÆ Principum, & earum Capellani ſubſunt locorum Ordinariis, non autem Capellarum magiſtris, in cap. Cùm capella, n.6. de privil. 254

5 Capellæ Regiæ viſitari poſſunt ab Epiſcopo ex decretis Concilii Tridentini, ibid. num.8. 254

5 Concilium Tridentinum in cap.11. ſeſſ.24. verſ. Et quoad Capellanos Regios, non habet locum niſi extra viſitationem, ibidem num.10. 254

5 Capellani Regii, Milites, eorumque familiares, an, & quomodo locorum Ordinariis ſubiiciantur, in cap. Tuarum, num 42. de privileg. 249

1 Capellania ſi ex perpetua fiat amovibilis ad nutum, deſinit eſſe beneficium, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 120. de reſcript. 184

3 Capella ſi intra Eccleſiam ædificetur, & ab alio dotetur, Eccleſia efficitur patrona, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 40. de Eccleſ. ædific. 626

3 Capellæ appellatione quid veniat, & quot ſint Capellarum ſpecies, in cap. Expoſuiſti, n. 3. de præb. 145

3 Capellæ appellatione non venit portio, ibid. n.22. 146

1 CAPELLANIA Sacerdotalis in Cathedrali obtineri poteſt in vigeſimoquarto anno inchoato, in cap. Ut Abbates, num. 10. de ætat, & qualit. 388

1 Capella, in cujus fundatione cautum eſt, ut Capellanus per ſeipſum Miſſas celebrare teneatur, conferri poteſt ſimplici Clerico, in ea tamen ætate conſtituto, ut infra annum poſſit in preſbyterum ordinari, ibid. n.52. 391

1 Capellaniæ in Cathedrali, quarum Capellani a Capitulo electi tenentur Miſſas Conventuales canere, & divinis intereſſe, ſunt Sacerdotales aptitudino, ibid. n.53. 395

1 Capellania, cui eſt annexum onus Miſſarum celebrandarum, an ſit Sacerdotalis, anve Capellanus teneatur per ſeipſum Miſſas celebrare, ibid. n.60. & ſeq. uſque ad n 89. 392

1 Capellania ea lege erecta, ut Capellanus teneatur Miſſas celebrare & in divinis deſervire, non eſt Sacerdotalis, & conferri poteſt Clerico quatuordecim annorum, ibidem num. 62. 66. & 70. pag. 392

1 Hæc verba *Miſſas*, vel *Divina officia celebret*, aut *In Divinis deſerviat*, non important perſonale ſervitium, ibid. num.64. 70. 73. & 74. 394

1 Declaratur, ibid. num. 8º 97. 100. & 102. 395

1 Capellania ſic inſtituta, ut Capellanus quotidie Miſſam celebret, & ſi negligens fuerit, certam pœnam incurrat, non requirit perſonalem reſidentiam, ibid. n.68. 393

1 Idem ſi cautum ſit, ut domus pro Capellano ædificetur, ubi habitet, & ſerviat divinis, alioquin amoveri poſſit, ibidem num 69. 393

1 Capella ſic ordinata, ut eligatur idoneus Capellanus Presbyter, qui Miſſam celebret, eſt Sacerdotalis, ſed Capellanus non tenetur inſervire per ſeipſum, ibid. n.71. 393

1 Declaratur, num.79. 395

1 Capellania in Cathedrali Eccleſia ſic fundata, ut Capellanus debeat celebrare die, noctuque divinum officium, non requirit, ut Capellanus debeat eſſe Presbyter, ibid. n 72. 393

1 Capellaniam non requirere ſervitium perſonale declaratur ex obſervantia ſubſecuta, ibid. n. 75. & 99. 394

1 Capellano habenti onus per ſeipſum celebrandi Miſſas in Eccleſia a Teſtatore deſtinata potius indulgetur, ut celebret in eadem Eccleſia per ſubſtitutum, quàm alibi per ſeipſum, ibid. nu.75. verſ. *Nec adverſatur*. 394

1 Capellanus tenetur per ſeipſum Miſſas celebrare, ſi id verbis expreſſis, aut æquipollentibus cautum fuerit in fundatione Capellaniæ, ibid. n 76. 394

1 Reſidentia perſonalis, & obligatio Miſſas celebrandi, & inſerviendi per ſeipſum in Capellis, & beneficiis ſimplicibus, quibus caſibus cenſeatur inducta, ex ſententia S. Congregationis Conc. ibid. num.78. 394

1 Capellas, & beneficia Sacerdotalia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, tenentur Miſſas celebrare, & onera adimplere per ſeipſos, ibid. n.79. & ſeq. 395

1 Capellaniæ erectæ in Cathedrali, vel collegiata Eccleſia cum onere Miſſarum celebrandarum non comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini c.4. ſeſſ.22 niſi ordinem annexum habeant, ibid. num.80 & 90. 395

1 Capellam obtinens an, & quando teneatur eſſe Presbyter, & Miſſas, ac divina officia celebrare per ſeipſum, compendioſa diſtinctio, ibid. n.87. 395

5 Capella ſic fundata in Collegiata Eccleſia, ut illam obtinens obligatus ſit in dicta Eccleſia Miſſas dicere, eique in divinis deſervire, an requirat, ut Capellanus hæc munia expleat per ſeipſum, num.89.& ſeq. uſque in fin. 396

1 Capellania cum onere Inſerviendi choro requirit perſonale ſervitium, ibid. n.90. 396

1 Capellaniæ, quibus incumbit onus celebrandi Miſſas, & choro inſerviendi, non ſunt compatibiles cum Canonicatibus, & Parochialibus, quamvis per earum conſtitutiones liceat ſervire per ſubſtitutum, ibid. num 93. 396

1 Capellaniæ Cathedralis Eccleſiæ, quarum redditus in diſtributionibus quotidianis conſiſtunt, perſonalem reſidentiam requirunt, ibid. n.94. 396

1 Capella etiam in Collegiata non dicitur Sacerdotalis, ex eo quòd cautum ſit in fundatione, ut Capellanus teneatur Miſſas celebrare, ibid n 95. 396

1 Capellania extra Cathedralem, vel collegiatam Eccleſiam ea lege erecta, ut capellanus teneatur in divinis deſervire, non requirit ſervitium perſonale, ibid. n.96. 396

1 Reſidentiam intelligitur de perſonali ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundat capellanias in Cathedralibus, & collegiatis, ibid num.102. 397

1 Capellania cum onere intereſſendi divinis officiis in Cathedrali, vel collegiata, requirit perſonalem ſervitium, ibid. n.103. 397

1 Capellaniæ cum onere Miſſas, & divina officia celebrandi, quarum redditus diſtribuuntur inter præſentes, requirunt reſidentiam juxta formam Concilii, non obſtante contraria conſuetudine, ibid. n.104. 397

3 Capellæ adminiſtrator non poteſt fructus ſua induſtria, & labore excreſcentes pro ſe retinere, in cap. Tua nobis, num.8. de teſtam. 285

3 Ordinarius non poteſt ſe immiſcere adminiſtrationi, & viſitationi Capellaniarum contra tenorem fundationis a ſede Apoſtolica approbatæ niſi in caſu negligentiæ adminiſtratorum, ibidem num.25. 282

3 Capellanorum tenuitati, aut fabricæ, vel Sacriſtiæ in Cathedrali Epiſcopus providere non poteſt remedio c.15. ſeſſ. 24. Concilii Trid. in c. Expoſuiſti, n.23. de præben. 146

5 Capellæ Monaſterio ſubjectæ an, & quando teneantur Epiſcopo ad jura Epiſcopalia, in cap. Conquerente, num. 10. de offic. Ordin. 586

3 Capellania ea lege fundata, ut uſufructariæ manutenere debeant Capellanum, qui omni die celebret, & reſideat in Eccleſia, &c. an ſit Sacerdotalis, in cap. Conquerente, num. 10. & ſeq. uſque in fin. de Cler. non reſid. 35

3 Capellanus non tenetur celebrare per ſeipſum, niſi in fundatione cautum ſit, ut per ſeipſum celebret, ibid. n.12. 35

3 Ad dignoſcendum, an capella ſit Sacerdotalis, multùm faciunt proviſiones ſubſequutæ, ibid. n.22. 36

3 Capella ex eo quòd Capellanus debeat eſſe Præsbyter, eſt Sacerdotalis, ſed non propterea Sacerdos tenetur per ſeipſum celebrare, ibid. n.26. 36

3 Capellania Sacerdotalis poteſt conferri ſimplici Clerico in ea ætate conſtituto, ut infra annum poſſit ad Sacerdotium promoveri, niſi aliud ex fundatione caveatur, ibid. n.29. 36

5 In Capellania dignitati unita Epiſcopus retinet omnia jura ſibi ante unionem competentia, niſi ſecus in litteris Apoſtolicis diſponatur, in c. In ordinando, n.44. de Simon. 34

3 Conſtitutio, qua abſentes ultra duos menſes privantur capellaniis, quomodo ſit intelligenda, in c. Licèt, n 29. de præd. 115

1 Capellaniam obtinens non tenetur Sacros Ordines ſuſcipere, ſed Miſſarum oneri poteſt per alium ſatisfacere, niſi in fundatione cautum ſit, ut per ſeipſum celebret, in c. Ut Abbates, n. 65. de ætat. & qual. 398

1 CAPITULUM Sanctorum 70. diſtinct. an fuerit indiſtinctè correctum per cap. De multa, de præb. in c. Dudum, il ſecondo, n.29. & 28. de elect. 269

3 Cap. Denique 4. diſt. non eſt B Gregorii, licèt ſub illius nomine referantur, in c Explicari, n.45. de obſerv. jejun. 625

3 Cap. ut lit. pend. lib.6. an habeat locum in duobus præſentatis, in c. Cùm autem, n.23. de jurepatr. 523

1 Cap. Odoardus, de ſolut. non ſuffragatur doloſo, in c. Magnus, num.32. de obligat. ad ratioc. 488

1 Cap. Adrianus, & in c. In Synodo 63. diſt. authoritas, & fides, expenditur in c. Accepimus, n.64. de pactis. 666

1 Cap. Quia propter de elect. eſt favorabile, nec debet multùm ſtrictè interpretari, in c. quia propter, n.33. de elect. 289

3 Cap. Anaſtaſius 19. diſt. eſt apocryphum, & falsò tribuitur Anaſtaſio, in cap. Majores, num.9. de Baptiſ. 596

Capitulum, communia.

5 De Capitulo eſſe poſſunt ex conſuetudine etiam penitus extranei, in cap. Nullus, n.36. de elect. 219

1 Capitula Cathedralium, & collegiatarum Eccleſiarum curam animarum habentium, & eam per Vicarios temporales exercentium, an cogi poſſint ad conſtituendos Vicarios perpetuos, qui eam curam exerceant, in cap. Ex parte, num.9. & ſeq. uſque ad num.14. de off. Vicar. 519

1 Anve expediat, ut Sedes Apoſtolica decernat de cætero hujuſmodi Vicarios perpetuos in prædictis Eccleſiis inſtituendos, ibid. n.11. & ſeqq. uſque in fin. 519

5 Capitulum eſt nomen intellectuale, & res incorporalis, & nihil facere poteſt, niſi per membra ſua, in c. Reſponſo, num. 74. de ſent. excom. 363

5 Capituli alia eſt cauſa, alia Canonicorum, ibid. n.86. 364

5 Canonici ſingulares citati, etiamſi fuerint contumaces, non poſſunt excommunicati pro Capitulo non comparente, ubi decreta fuit citatio contra Decanum, & Capitulum, ibid. n.87. 364

5 Capitulo excommunicato an cenſeantur excommunicati Canonici ſucceſſores, ibid. n.96. 355

5 Excommunicans Capitulum, cenſetur excommunicaſſe ſingulos, ibid. n.107 & ſeq. 366

3 Capitulum S. Petri de Urbe habet curam animarum habitu, exercitium verò eſt penes Vicarium perpetuum privativè ad Capitulum, in c. Expoſuiſti, n.42. de præb. 548

5 Capituli jus in uno conſervatur, in cap. His quæ, n. 63. de major. & obedien. 622

3 Capitulum majoris Eccleſiæ aliquando Concilium appellatur, in c. Cùm ex eo, n.30. de reliq. & venerat. Sanctor. 611

5 Capitulum eſt Senatus Eccleſiæ, in cap. Cùm ex injuncto, n 33. de novi oper. nunc. 230

5 Capituli jus in uno Canonico conſervatur, in cap. Abſolutos, n. 26. de hæreticis. 99

3 Capitulum ex præſcriptione, vel privilegio poteſt in certis Eccleſiis ſibi acquirere jura Epiſcopalia, excluſo Epiſcopo, in cap. Tuæ, num.6 de Cler. non reſident. 58

3 Capitulum Civitaten. quam juriſdictionem habeat in Eccleſiis ſibi ſubjectis, in d. c. Tuæ n.12. de cler. non reſident. 58

Capitulum quoad abſentes.

5 Capitulares actus ex contemptu aliquorum non ſunt nulli, ſed nec etiam debent caſſari, niſi ipſis proſequentibus contemptum, in c. Cùm ex injuncto, n.51. de Nov. oper. nunciat. 232

5 Abſentes non ſunt vocandi, niſi in tribus caſibus hic expreſſis, & in aliis conſimilibus, & multùm arduis, ibid. n.52. 232

5 Et

5 Et an ſint citandi abſentes extra provinciam, ibid n.53. 233
5 De quàm longinquo loco ſint vocandi, ſtatus conſuetudini, ibid. num 54. 232

Capituli conſenſus.

1 Capituli conſenſus non requiritur, ſi nova Parochia ab Epiſcopo erigatur in Parochia Regalibus ſubjecta, in c. Ad audientiam, il primo, n.54. de Eccleſ. ædifican. 617
3 In unionibus, & aliis actibus, quæ fiunt auctoritate Delegata, non requiritur Capituli conſenſus, ibid. n.53. 617
3 Declaratur, ibid. n.54. 617

Capituli convocatio.

2 Capitulum convocare ſpectat ad Decanum de conſuetudine, in c. Ut Abbates, n.21. de ætat. & qualit. 179
2 Capitulum poteſt congregari ab antiquiore in defectum ejus ad quem id ſpectat de jure vel conſuetudine, in c. Quia propter, num 75. de elect. 291
5 Epiſcopus poteſt capitulum convocare, ſi aliquid Canonicis ad deliberandum proponat, nec de re ad ſuum, vel ſuorum commodum ſpectante agatur, in c. Cùm ex injuncto, num. 26 de Novi oper. nunciat. 230
5 Nec ad id admittitur Vicarius Epiſcopi, ſi capitulum ſit exemptum, ibid. n.27. 230

Capituli, & capitularium exceſſus.

2 Capitula, quæ conſuetudine, privilegio, vel alio jure ſpeciali ſequentur adverſus juriſdictionem Epiſcopi, qua forma procedere debeant in cauſis criminalibus capitularium, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n.9 & ſeq & n.11. de Off. Ordinar. 574
3 Capitulo negligente in corrigendis exceſſibus Capitularium, an, & quando juriſdictio ad Epiſcopum devolvatur, ibid. num.11. & ſeqq. uſque ad n.22. 579
1 Quid ſi Epiſcopus interſit capitulo tamquam prælatus, ibidem num.13 575
5 Et quid ſi interſit tanquam Canonicus, ibid. n.14. 575
1 Et quid ſi vocem in capitulo non habeat, ibid. n.18. 575
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n.20 & ſeq. 575
1 Epiſcopus de jure communi eſt caput Capituli, ibid. n.13. 574
2 Canonicis ſinguli non ſunt conjudices, ubi capitulum conſuevit exceſſus illorum corrigere; ſed ipſum Capitulum eſt judex, & penes ipſum eſt juriſdictio, ibid. n.15. 575
5 Epiſcopus ad quem propter negligentiam capituli devoluta eſt juriſdictio, tenetur procedere contra Canonicos cum capituli conſilio, vel aſſenſu, ibid n.16. & 26. 575
2 Item tenetur cauſam appellationis ad ſe interpoſitæ alteri delegare ſi interfuit capitulo tanquam Canonicus, & animum ſuum propalavit, ibid. n.17. 575
5 Juriſdictio negligente capitulo propriè ad Epiſcopum non devolvitur, ſed impedimentum removetur, ibid. n.19. 575
2 Juriſdictio ad Epiſcopum non devolvitur, ſi adjuncti a capitulo electi una cum Epiſcopo negligant, vel recuſent procedere contra Capitulares, ſed cogi debent a Metropolitano, vel a Sede Apoſtolica, ut procedant, ibid. n.21. 575
5 Epiſcopus in cauſis criminalibus contra capitulares de jure communi procedere debet cum conſenſu Capituli, ibid n.26. 576
1 Capitulum in cauſis capitularium an de jure communi ſit conjudex cum Epiſcopo, ibid. n.27. 576
1 Capitula exempta cathedralium, & collegiatarum Eccleſiarum nequeunt ab Epiſcopis viſitari, niſi per ſeipſos, in c. Procurationes, n.11. de cenſibus. 547
1 Capitulum congregatum ex permiſſis, & prohibitis, capituli authoritatem non habet, in c. Maſſana, n.27. de elect. 576
Vide in verbo *Viſitatio Capituli exempti*.

Capituli locus, & translatio.

3 Capitulum Cathedralis Eccleſiæ an, & quando ab Epiſcopo, vel aliis Canonicis ad alium locum intra, vel extra diœceſim transferri poſſit, latè diſcutitur, in c. Cùm ea injuncto, nu.16 & n. ſeqq. uſque in fin. de Nov. oper. nunciat. 229
5 Quid de jure communi, ibid. n.29. 230
5 Et quid ex Bulla Clement VI. ibid n.39. 231
5 Capitulum celebrari debet in Eccleſia, & loco ad hoc determinato, ibid. n.17. 230
5 Nec Epiſcopus poteſt domi ſuæ illud convocare, ſed ad aulam Capitularem, ubi ante ſolitum fuit convenire, ibid. n.18. 232
5 Capitulum cùm non poteſt tutò convenire in Eccleſia, vel loco Capitulari, ad alium locum transferri poteſt, ibid. n.22. 230
5 Et juſta cauſa transferendi eſt repulſio Epiſcopi ab ingreſſu in civitatem, ibid. n.23. 230
5 Canonici præſentes in Eccleſia a Tyranno occupata pro negociis communibus tenentur ire ad Canonicos forinſecos etiam pauciores: & quando ſecus, ibid n.34. & 36. 231
5 Et quid in abſentibus ob privatas inimicitias, ibid. n.35. 231
5 Bulla Clementis VI. ſuper translatione Capituli Leodienſis ea cauſa rebellionis contra Epiſcopum refertur, ibid. n.55. 233
5 Confirmatio Innocentii X. translationis Capituli Leodienſis, ibid num.56. 234

Capitulum quoad majorem partem.

5 Ad Capitulum conſtituendum regulariter non ſufficit major pars, ſed requiritur, ut duæ tertiæ partes ſint præſentes, in c. Cùm ea injuncto, n.48 de Nov. oper. nunciat. 232
5 Declaratur, ibid n.49. 232
1 Major pars Capituli ſine rationabili cauſa non poteſt tollere conſuetudinem, utilitatem privatam nutriendo, in c. Cùm omnes, n.10 de Conſtit. 93
3 Major pars Capituli non poteſt præjudicare minori in jure eligendi, ſed requiritur omnium, & ſingulorum conſenſus, in cap. Cùm dilectus, num 13. de Conſuet. 204
1 Declaratur, n.47. 48. & 50. 207

Capituli poteſtas.

3 Capitulum quamvis non poſſit citare Epiſcopum, poteſt tamen eum monere, ut redeat ad reſidentiam, in cap. Qualiter, n.2. de Cler. non reſiden. 29
3 Capitulum quantumcunque moneat Prælatum ad reſidentiam, non tamen poteſt procedere ad electionem alterius ſine auctoritate Papæ, ibid. n.8. 49
3 Capitulum ſolum an poſſit præbendas conferre ſtante abſentia Epiſcopi in Curia, cujus reditus facilè non ſperatur, in c. Poſtulaſti, n.8. de conceſſ. Præben. 201
1 Capitulum ſine Epiſcopi conſenſu non poteſt ſtatuere ſuper reſidentia, nec ſuper ſtatu univerſalis Eccleſiæ, in c. Cùm omnes, num.4. de Conſtit. 91
1 Capitulum Cathedralis etiam ſine Epiſcopo poteſt ſtatuere de his, quæ propria ipſius Capituli negotia reſpiciunt, ibid. n.37. 95
1 Et an poſſit ejuſmodi ſtatutis, quò firmius obſerventur, pœnas adjicere, ibid. n.37. & ſeqq. uſque in fin. 95
3 Capituli major pars, ubicunque de neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ agitur, poteſt præjudicare minori in his, quæ competunt Canonicis ut univerſis, ibid. n.41. 95
1 Capitulum poteſt pœnas adjicere quaſi conventionaliter in his, quæ pacto privatorum permitti, ac in conventionem deduci poſſunt, ibid n.43. 95
1 Et ſufficit conſenſus majoris partis, ibid n.44. 95
2 Capitulares poſſunt juri electionis paſſivæ renunciare, in c. Cùm dilectus, num.30. de conſuet. 205
1 Capituli major pars poteſt ex juſta cauſa excludere certam nationem ab electione paſſiva, ibid. n.47. 203
1 Capitulum non poteſt eſſe judex, ſi aliquod dubium oriatur inter majorem partem Capituli, & aliquot ſingulares de Capitulo, in c. Licet de vitanda, n.26 de elect. 235
2 Capitulum ſi Canonicorum exceſſus conſuevit corrigere, niſi hoc faciat intra terminum ab Epiſcopo præfixum, Epiſcopus corriget, in c. Irrefragabili, § Exceſſus, n.1. de off Ordin. 573
1 Capitulum ex conſuetudine poteſt habere poteſtatem corrigendi exceſſus Canonicorum, ibid. n.2. 574
1 Etiam excluſo Epiſcopo, ibid. n.7. 574
5 Et quid in criminibus gravibus, ibid n.3. & 10. 574
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n.9. 574
1 Terminus Capitulo præfixus ab Epiſcopo ad corrigendos Capitulares non eſt expectandus, ſi Capitulum dicat ſe nolle corrigere, ibid. num 6. 574
3 Capitulum poteſt in facto proprio authoriſare, ubi agitur principaliter de intereſſe ſingulorum, & ſecundariò de intereſſe Capituli; ſed non è contra, in cap Expoſuiſti, num 29 de Præben. 147
3 Capitulo poteſt competere jus conferendi beneficia etiam privativè ad Epiſcopum, in c. Nulla n.40 de conceſſ. Præben 187
5 Ad Capitulum Epiſcopo exiſtente hæretico, ſpectat facultas concedendi dimiſſorias, in cap. His quæ, num. 62. de major & obed 192
5 Capitulum ex cauſa publicæ utilitatis poteſt ſtatuta facere contra antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, etiam de ea non facta mentione, in c. Cùm M. n.13. de Conſtit. 113
5 Etiamſi conſuetudo foveat utilitatem publicam, & ſtatutum ſit nutritivum utilitatis privatæ, ibid. n.14. 112
1 Dum principaliter, & directè concernat utilitatem Eccleſiæ, & fiat de Epiſcopi conſenſu, ibid. n.15. 113
3 Ordinatio majoris partis Capituli per contradictionem, & appellationem minoris nil rationabile opponentis impediri non debet, in cap. Cùm in cunctis, num.1. de his, quæ fiunt à major. par. Capituli. 220
Vide in verbo *Statutum Capituli*.

Capitulum Regularium.

5 Capitulum generale an poſſit recedere à Conſtitutionibus per Sedem Apoſtolicam confirmatis, præſcribentibus tempus faciendi decreta circa electionem Generalis in Sede vacante, in cap. Cùm acceſſiſſent, numer. 13. & ſeqq. uſque in fin. de Conſtitut. 101
5 An poſſit ſtatuere, ut Prælatus Generalis eligi non poſſit de eadem natione, de qua fuit immediatus prædeceſſor, in cap. Cùm dilectus, numer. 9. & ſeqq. uſque in finem, de conſuetud. 204
1 Non poteſt ſtatuere contra Canones, ibid n.12. 204
1 Non ſtatuit contra jus privatum juri alterius detrahendo, ibidem num. 14. 205
1 Poteſt ſtatuere, ut electio generalis fieri debeat ex certo gremio perſonarum, ibid. n.25. uſque ad n.39. 205
1 Capitulum generale de jure communi poteſt conſtitutiones facere, ibid. n.56. 208
5 An poſſit revocare decreta à ſe prius edita in vim privilegiorum Sedis Apoſtolicæ, ibid. n.61. 208
1 Sicut poteſt Vicarios eligere, ſic poteſtatem eos deputandi poteſt in Generalem transferre, in c. Nullus, n.51. de elect. 221
1 Capitulum fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Provinciæ Bæticæ, cui laicus miniſter interfuit, declaratur nullum ob laicæ poteſtatis abuſum, in cap. Quiſquis, numer.39. de elect. pag. 397
5 Capitula celebrari nec ſolent, nec debent ſine Præſidente, in c. Quia propter, num 72 de elect. 291
5 Capitulum provinciale ſufficit celebrare in fine primi triennii, & ſtatim in principio ſecundi celebrare aliud, in c. Ego N. nu 51. de jurejur. 169
3 Capitulum provinciale Religioſorum non ſufficit celebrare in fine primi triennii, & ſtatim in principio ſecundi aliud celebrare, ſed inter unum, & aliud debet triennium intercedere, in cap. In ſingulis, num 1. de ſtat. Monachor 412
Vide in ver. *Conſtitutio Capituli generalis*.

Fieri debet ſalvo jure Epiſcopi Diœceſani, ibid. n. 2 & 5. 481
Et tam a Religioſis exemptis, quam non exemptis, ibidem num. 3. 481
Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem num. 7. & ſeqq. & num. 21. 482
Et convenire debent univerſi Abbates, & Priores provinciæ ejuſdem Ordinis, ibid. n. 8 582
Et malitioſè impedientes, ne Capitula celebrentur, ſententiam excommunicationis incurrunt, ibid. n. 6 482
Capitula in aliquibus Religionibus, vel Congregationibus Monachorum an ſit permittendum ut celebrentur ſingulis annis, & præſides eligantur annales, ibid. num. 32. 483

Capitulum Sede vacante.

Capitulum Sede vacante poteſt ſuper jure eligendi litigare, in c. Cùm dilectus, num. 4 de Confuet. 204
Non concedit litteras formatas, quibus Clericus abſolvitur a poteſtate ſui Epiſcopi, in cap. Significaſti, num. 3. de off. Archid. 523
Capitula tam Cathedralium, quam Collegiatarum Eccleſiarum Sede vacante prohibentur ſub pœna interdicti dare dimiſſorias ad Ordines infra annum, niſi arctatis occaſione beneficii recepti, vel recipiendi, ibid. n. 7. 523
Capitulum vacante Epiſcopatu confirmat electiones ab Epiſcopo confirmandas, in cap. Cùm olim, numer. 2. de major. & obedien. 624
Juriſdictio Epiſcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, ib. num. 5. 624
Capitulum Sede vacante non confert beneficia ad ſolius Epiſcopi collationem ſpectantia, ibid. n. 34. 626
Capitulum Sede vacante poteſt ſtatuta condere; Collegium Cardinalium ſecus, ibid. n. 57. 618
Capitulum vacante titulo Cardinalatus ſuccedit in juriſdictione niſi pro bono pacis aliquid ſit exceptum, in c. His quæ, nu. 2. de major. & obedien. 618
Capitulum non ſuccedit in juriſdictione Prælati vacante Eccleſia, ibid. n. 31 uſque in fin. 619
Quid in Capitulo Eccleſiæ Collegiatæ, quæ eſt titulus Cardinalis, ibid. n. 31. & 42. 619
Et quid in Capitulo alterius Collegiatæ, ibidem num. 32. 36. & 39. 619
Et quid in Capitulo Eccleſiæ Cathedralis, ibid. n. 49. 621
Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 67. 622
Capitulum Eccleſiæ in qua eſt titulus Cardinalis mortuo titulari non ſuccedit in juriſdictione quoad jus puniendi crimina, & fulminandi cenſuras, ibid. n. 33 & 42. 619
Et an hoc procedat de jure communi, an verò propter reſervationem, de qua hic, ibid. n. 34. 619
In Capitulum Sede vacante an tranſeat juriſdictio competens inferiori Prælato de jure ſpeciali, ibidem nu. 39 & ſeq. uſque ad num. 49. 620
In Capitulum Sede vacante non tranſeunt, quæ competunt Prælato de jure ſpeciali, ibid. n. 43. & 46. 622
Capitulum Paduanum Sede vacante non ſuccedit in facultate conferendi gradum Doctoratus, & Magiſterii, ibidem num 44. pag. 520
Capitulum Sede Epiſcopali vacante poteſt judicare, abſolvere, & excommunicare, ſed non anathematizare, ibidem num 49. pag. 622
Item poteſt viſitare, & procurationes recipere, ibid. num. 50. & 75. 621
Item poteſt in delictis etiam extra viſitationem contra certas perſonas inquirere, ibid. n. 51. 623
Item poteſt ſyndicare Fiſcalem Epiſcopi prædefuncti, ibidem num. 52. 621
Item poteſt ſtatuta condere, non tamen duratura in tempus ſucceſſoris, ibid. n. 53. 262
Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione Epiſcopo delegata, etiam ex generali delegatione Sedis Apoſtolicæ, ibidem num 54. 621
In Capitulum Sede vacante non tranſeunt, ea, quæ ex Concilio Tridentino competunt Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato, ibid. n. 55. 621
Niſi detur Epiſcopo facultas procedendi etiam authoritate Apoſtolica, ibid. n. 56. 622
Capitulum Sede Epiſcopali vacante non poteſt beneficia conferre, licèt poſſit præſentationes admittere, & inſtituere, ibidem num. 57. 622
Item non poteſt bona Eccleſiæ alienare, ibid. n. 58. 623
Item non poteſt dare licentiam Clerico tranſeundi ad aliam Eccleſiam, ibid. n. 59 621
Item non poteſt dimiſſorias ad Ordines concedere infra annum a die vacationis, niſi arctatis ratione beneficii recepti, vel recipiendi, ibid. n. 60. 621
Et quibus caſibus Capitulum poteſt dimiſſorias concedere, poteſt etiam interſtitia remittere; non autem Capituli Vicarius, niſi ex mandato ſpeciali, ibid. n. 61. 623
Capitulum Sede vacante ſuccedit in juriſdictione compellendi executores, in cap. Joannes, n. 8 de teſtam. 286
In Capitulum Sede Epiſcopali vacante an, & quomodo tranſeant ea, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, in cap. His quæ, num. 64. & ſeq. de major. & obedient. 522
Capitulum Sede vacante de jure communi non arctatur ad conſtituendum Vicarium, ſed poteſt juriſdictionem per ſeipſum exercere, ibid. n. 66. 622
Capitulum infra octo dies poſt mortem Epiſcopi ex Concilio Tridentino tenetur Vicarium, ſeu Officialem conſtituere, vel exiſtente confirmare, ibid. n. 67. 622
Capitulum Sede Epiſcopali vacante poteſt Concilium Tridentinum ita demum poteſt duos Vicarios in ſolidum, vel alternis menſibus conſtituere, ſi ita ſe habeat immemorabilis conſuetudo, ibid. num 68 622
Sede vacante juriſdictio reſidet principaliter penes Capitulum, exercitium verò penes Vicarium, ibid. n. 71 622
Ad Capitulum Sede vacante non ſpectat ſubſtitutio facienda propter abſentiam Vicarii, vel aliorum Officialium, ſed ad ipſos Officiales, ibid. n. 74. 622
Capitulum Sede vacante abſque Vicario non poteſt Viſitatorem eligere ad viſitandam diœceſim, ibid. n. 75. 622
Item non poteſt eligere arbitros ad cognoſcendum de cauſis ſuſpicionum Vicarii, ſed debet per ſeipſum cognoſcere, ibid. num. 76. pag. 622
Capitula cathedralium dumtaxat arctantur a Concilio Tridentino ad eligendum Vicarium, non autem Capitula Collegiatarum, ibid. n. 77. 622
Juriſdictio Epiſcopi Sede vacante ad Capitulum devolvitur, in c. Cùm olim, n. 1. de major. & Obed. 624
Juriſdictio ſimultanea inter Prælatum Eccleſiæ inferioris, & Capitulum: item adminiſtratio bonorum tranſit in capitulum Sede vacante, in cap. His quæ, num. 43. de major. & obedient. pag. 622
Sede vacante ſi Papa ſcribat Capitulo uti viceſgerenti, ut præbendam conferat, Epiſcopus ibi creatus mandatum adimplere tenetur, in cap. Eam te, num 2. de reſcript. 252
Capitulo ſi dirigunt monitoriæ, vel præceptoriæ ſuper receptione alicujus, & ad Epiſcopum ſpectat receptio, Epiſcopus qui tempore datæ erat de Capitulo, exequi tenetur, ibid. num. 2. pag. 252
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante*.
Capitulum Sede vacante non confert beneficia ſpectantia ad collationem ſolius Prælati, in cap. Illa, num. 5 & 8. ne Sede vacante. 207
Secus ſi collatio inter Epiſcopum, & Capitulum ſit ſimultanea, vel ad Capitulum tantùm pertineat, ibid. n. 2. & 26. 207
Capitulum Sede vacante ſuccedit in jure confirmandi electiones, ſed non in jure conferendi beneficia, & quæ ſit ratio diverſitatis, ibid. n. 10. & ſeqq. 207
Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione voluntaria ſed in neceſſaria tantùm, ibid. n. 13. 208
Non ſuccedit in dandis indulgentiis, ibid. n. 14. 208
Succedit in præſentationibus admittendis, & inſtitutionibus faciendis, ibid. n. 15. 208
Capitulum Sede vacante, vel Decanus nullam auctoritatem ſibi vindicat in examinibus per concurſum pro collatione Parochialium Eccleſiarum, ſed infra octo dies poſt obitum Epiſcopi Vicarium conſtituit, ibid. n. 17. & 25. 208
Capitulum Sede vacante non poteſt conferre Parochialem vacantem in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit judicatus, ibid. n. 26. 209
Nec ei fructus concedere durante commenda, idid. n. 27. 209
Capitulum quoad concurſum Parochialium.
Vide in ver. *Concurſus*.
Capitulum Sede vacante non ſuccedit in poteſtate deducendi jura Epiſcopi in judicium etiam defendendo, in cap. Novit, n. 22. Ne Sede vacan. 205
Item non ſuccedit in poteſtate alienandi jura, & bona Eccleſiæ, ib. num. 23 & 31. 205
Etiamſi magna urgeat neceſſitas, ibid. n. 24. & 29. 205
Capitulum Sede vacante alienare poteſt res, quæ ſervando ſervari non poſſunt, dummodò pretium ſervetur, ib. nu 30. 205
Idem ſi Eccleſia diu eſſet vacatura, & ex dilatione periculum immineret, idid n. 30. 205
Debet tamen Eccleſiæ dari curator, aut defenſor, cujus auctoritate fiat alienatio, & eſt ſpeciale in Eccleſiis inferioribus, ib. num 19 & 31 205
Capitulum Sede vacante non ſuccedit in juriſdictione Epiſcopo competente ratione feudi, niſi feudum eſſet commune Epiſcopo, & Capitulo, in cap. Verùm, n. 4. & 8. de foro compet. 60
Succedit in his quæ competunt de jure ſpeciali, niſi hæc communiter ſpectent tam ad Epiſcopum, quàm ad capitulum, ibidem num 5 & 7. 60
Poteſtas devolvitur ab Epiſcopo ad capitulum in iis, quæ ad Epiſcopum pertinent proprio jure, ſecus verò ſi ex quodam jure accidentali, puta jure devoluto propter negligentiam Clericorum, ibid num 6. 60
Cap. unicum Ne Sede vacante, lib. 6 locum habet non modò in collatione beneficiorum, ſed etiam in aliis, quæ ſpectant communiter ad Epiſcopum, & Capitulum, ibid. n 9. 60
Capitulum Sede vacante ſuccedit in poteſtatem juriſdictionali Epiſcopi, etiam quoad judicandum hæreticos, in cap. Ad abolendam, n. 13. de hæreticis. 90
Prælato excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio devolvatur ad capitulum, ita ut ſit locus electioni Vicarii Capitularis, in c. Quia diverſitatem, nu. 36. & ſeqq. uſque in fin. de conceſſ. præben. 193
Epiſcopo a Paganis, vel Schiſmaticis capto, Sedes quaſi vacat, & juriſdictio tribuitur capitulo, ibid. n. 28. & ſeqq. 193
Capitulum Sede vacante an poſſit præcipere Sacriſtæ ſub pœna ſuſpenſionis, ne aſportet Sacram ſuppellectilem extra Eccleſiam abſque Capituli licentia, in c. A nobis, il primo, n. 45 & ſeqq. de ſent. excomm. 333
An vel hoc præceptum expiret per ingreſſum Epiſcopi, ibid. n. 46. & n. 50 & ſeqq. uſque in fin. 333
In Capitulum Sede vacante tranſit omnis juriſdictio, & ſic etiam poteſtas ſuſpendendi, ibid. n. 47. 333
A Capitulo non abdicatur juriſdictio per deputationem Vicarii Sede vacante, ibid. n 48. 333
Vide in verbo *Sede vacante*.
Capituli ſtatutum Sede vacante etiam ſi imponat pœnam pro futuro delicto, non expirat Sede plena, in d. c. A nobis, il primo, n. 51. de ſent. excomm. 333
Capitulum Sede vacante poteſt ponere Oeconomos in beneficiis vacantibus, quorum collatio pertinet ad Epiſcopum, in cap. Cùm vos, n. 12. de off. Ordinarii. 560
Et quid poſt Conc. Tridentinum, ibid. n. 12. 560
Juriſdictio delegata non tranſit in Capitulum Sede vacante, in c. Quoniam, n. 52. de off. Deleg. 530

Capi-

Capitula tempus.

Ad Capitulum, vel Congregationem ſubditi convenire debent non ad voluntatem Superioris, ſed temporibus conſuetis, in c. His quæ, n.24 de major & obed. 618

CAPTIOSI, & nimiùm de ſe præſumentes volunt omnes opiniones ſuas aliis prævalere, in c. Ne innitaris, n.31 de conſtit. 31

CAPTIVITAS eſt mors civilis, quæ non æquiparatur naturali niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Per tuas, il primo, n.16. de Simon. 53

De captivitate Clerico redeunti Eccleſia debet reſtitui, quantocumque tempore detentus fuerit, ibid. n.28. & 37. 54

Captivorum calamitati eſt miſerendum, in cap. Per tuas, il primo, n 23 & 26 de Simon. 54

CAPTURA in civilibus regulariter eſt prohibita, ſecus in criminalibus, in c. Pervenit, n.34. de adulter. 252

Captura eſt arbitraria judici, ibid. n 61. 252

In domo propria nullus debet capi, in cap. Inter alia, num 81 de Immunit. Eccleſ. 643

Capti in bello ſervi capientium efficiuntur, ſi bellum ſit juſtum, in c. Per tuas, il primo, n 17. & 18. de Simon 53

Hoc tamen non obtinet in Chriſtianis captis a Turcis, vel Saracenis, ibid n 29. 53

Captus ab hoſtibus, & poſtea reverſus recuperat omnia jura poſtliminii tam ſecundùm leges ſæculi, quàm ſecundùm Canones, ibid n.27. & ſeqq. & n.33. & 43. 54
Vide in verbo *Poſtliminium*.

Captus a Piratis, vel latronibus, etiam ſecundùm leges civiles liber permanet, & retinet omnia jura ſua, & fictio poſtliminii non eſt neceſſaria, ibid. n 45. 56

Provincialis Carmelitarum captus a Barbaris.
Vide in verbo *Provincialis*.

CAPITE languescente cætera quoque membra inficiuntur, in c. Præterea, n 27 Ne Prał vic ſuas. 70

Caput unde dictum, in c. Perniciosam, n.41 de off Ord. 552

A Capite non licet membra diſcedere, in c. Cùm dilectus, nu.13. de relig. domib. 387

CARCERE de jure civili eſt ad cuſtodiam, de jure canonico eſt etiam ad pœnam, in c. Pervenit, n.36 de adult. 252

Carcere infert onus, & gravamen continuum, & numquam tranſit tempus appellandi a gravamina carcerationis, in c. Super eo, il ſecundo, n 40. de appell 294

Carcer regulariter inſtitutus eſt ad cuſtodiam, & locus ſanctus eſt, ibid. n 14. 294

Carceratus etiam cuſtodiæ cauſa dicitur luere pœnam in corpore, ibid. n 42. 294

Carcer infamiam irrogat, & damnum irreparabile, ibidem numer 41. 234

In carcere, vel in vinculis detineri an differant, in c. Nuper, de ſent excomm n.5. 344

Carceratus, vel detentus in vincula non dicitur lædi corporaliter, ibid. n 6. 344

Carcer, & vincula principaliter non ſunt ad pœnam, ſed ad cuſtodiam, ibid. n 7. 344

Carceratos injuſtè peccat non fugiendo de carcere, in c. Falſidicus, n 228 de crimin. falſ. 376

Contrarium, ibid. n 210. 376

Privilegio ne quis detrudatur in carcerem, renunciari non poteſt etiam cum juramento, in c. Odnardus, n.75. de ſolut 243

Carceris ſqualor eſt contra naturalem æquitatem, ibidem num. 76 243

Carcer eſt ſpecies ſervitutis, ibid. n. 77. 243

Carceris perpetui pœna proportionatur pœnæ mortis naturalis, in c. Cùm non ab homine, n 62 de judic. 14

Carcere perpetuus eſt gravior pœna, quæ poſſit clericis imponi ab Eccleſia, in c. Novimus, n.7. de verb ſignif. 386

Et proportionatur morti naturali, ibid n.8. 386

Carcer perpetuus non debet eſſe ita durus, ut infra paucos dies carceratus moriatur, ibid. n.9. 386

Nec debet tantum ſubtrahi de victu neceſſario, ut veriſimiliter debeat mori, ibid. n 13. 386

Et Officiales hæc facientes ſunt homicidæ, & irregulares, ibid. n.10 & 13 & 14. 386

E carceribus dimiſſus ſub fidejuſſione de ſe repræſentando cenſetur adhuc detentus, in cap. Magnus, num. 86. de oblig. ad ratiocin. 495

Cardinales, communia.

Cardinalis a Turrecremata in dubio magis favebat opinionibus Theologorum, quàm Canoniſtarum, & cur, in c. Cùm contingat, n.135. de ætat. & qualit. 429

Ejus invectiva in Epiſcopos non reſidentes, in c. Qualiter, n.13. de Cler. non reſiden. 50

Cardinalis Turrecremata judicium de opinione Canoniſtarum circa Simonia in Beneficialibus, in c. Cùm pridem, num 71. de Pactis. 653

Referuntur Authores pro opinione affirmativa, ibid. n 72. 653

Cardinalis Zabarella in opinionibus nulli cedebat, niſi urgente ratione, in c. Ne innitaris, n 421. de Conſtit. 39

Cardinalis Diaconus creari poteſt in vigeſimoſecundo ætatis anno, in c. Cùm in cunctis, n 27 de elect. 145

Cardinalis dum allegatur ab Henrico Boich., & Bellamara, intelligitur Joannes Monachus, non autem Zabarella, qui fuit illis poſterior, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num. 12 de elect. 280

Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, qui munia paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in cap. Dudum, il ſecondo, n 27. de elect. 170

Cardinalis Cajetani judicium de opinione Canoniſtarum in Simonia Beneficiali, in c. Cùm pridem n.224. de Pactis. 651

Cardinalis Zabarella quomodo ſe geſſerit circa Romani Pontificis authoritatem, in c. Significaſti, n.58. de elect. 128

Cardinales Presbyteri qui dicantur, in cap. Ad hæc, num 12. de off. Archid. 310

Cardinales Eccleſiæ Compoſtellanæ, Ravennaten. & Mediolanen. dicuntur Cardinales, ſicut dicitur Rex ſcaccorum, in c. Bonæ memoriæ, n 34. de poſtul. Prælat. 212

Et ſunt Cardinales ſine pileo rubro, & ſine ſucco, ibidem num 15. 212

Cardinalis Epiſcopus ad aliam Cathedralem non eligitur, ſed poſtulatur, ibid. n.16. 212

Et quid in Cardinali non Epiſcopo, ibid n.16. 212

Cardinales quatuor a Paulo II. creati per litteras in forma Brevis poſt ejus obitum exhibitas, in c. Ex parte, il ſecondo, nu.10. de Privileg. 263

Cardinales non ſunt Papæ familiares, ibid n 36 261

Cardinales, cùm rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conſiſtorio reſpondere, in c. Ne innitaris, nu 183. de Conſtit. 44

Cardinalium aſſertio.

Cardinali aſſerenti aliquid factum de mandato Papæ, ut ſit credendum, tria debent concurrere, in c. De Rectoribus, n. 40. & ſeq de Cler. ægrot. 160

Cardinalis etiam majoris Pœnitentiarii aſſertioni non ſtatur in præjudicium tertii, ibid n.42. 160

Cardinali aſſerenti ſe legatum creditur etiam ſine litteris, in cap. Cùm in jure, n 45 de off. Deleg. 515

Idem ſi aſſerit ſe delegatum in aliqua cauſa, ibidem num. 36. & 50. 515

Sed contra, ibid. n 47. 525

Declaratur, ibid. n 48 & ſeqq. 515

Cardinali aliquid aſſerenti de mandato Papæ, creditur tribus concurrentibus, ibid n 58. 516

Cardinalium depoſitio.

Cardinalis deponitur qui in titulo ſuo non reſidet, in c. Ex geſtis, n 2. & 27. de Cler. non reſid 26

Cardinalis an poſſit per Papam deponi ſine Concilio, ibidem numer.4. 26

Et an ſine conſilio fratrum, ibid. n.7. 27

Cardinalis, qui ſpreta Parochia ſua tanquam vagus in alienis demoratur, deponi poteſt, ibid. n.15. 27
Vide in ver *Cardinalium reſidentia*.

Cardinalium dignitas, & officium.

Cardinales, cùm rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conſiſtorio reſpondere in c. Ne innitaris, nom. 183. de Conſtit. 48

Cardinalis eſt major Epiſcopo dignitate, & officio, Epiſcopus eſt major ordine, in cap. Requiſivit, num.65. & 67. de ordin ab Epiſc. 384

Cardinalis depoſitus non retinet dignitatem, ſed ordinem ſacrum, qui erat impreſſus, ibid n 76. 381

Cardinales dignitate, & officio ſunt ſuperiores Epiſcopis, in cap. Ne pro dilatione, n.40. de pœn & remiſſ. 323

Cardinales ſunt Papæ immediatè ſubjecti tanquam ipſorum judici Ordinario, ibid. n.43 & ſeqq. 324

Familiares Cardinalium a ſolis Cardinalibus judicantur, ibidem num 44. 324

Cardinales comprehenduntur in generali derogatione reſpiciente favorem publicum, & ſalutem animæ, ibid 58. 326

Ideoque comprehenduntur in c. Omnis utriuſque ſexus, de pœn. & remiſſion, ibid. n.59 326

Item in generali derogatione habente clauſulas prægnantes, ibid. num 60. 326

Cardinales, quibus caſibus comprehendantur in diſpoſitione generali, in cap. Bonæ memoriæ, numer. 26 de poſtul. Prælat. 212

Cardinales ſunt coadjutores Papæ, ibid. n.35. 213

Cardinalium conſilia apud Romanum Pontificem univerſalis Eccleſiæ adminiſtratio innititur, ibid. n 35. 213

Eorum inſtantia eſt ſollicitudo omnium Eccleſiarum, ibidem nu. 36 213

Cardinales non ſunt Papæ familiares, in c. Ex parte, il ſecondo, num.36. de privileg. 263

Cardinalium Collegium eſt honorabilius Eccleſiæ membrum, in c. Accepimus, n.52. de pactis. 664

Cardinales ſunt Sacerdotes Levitici generis, coadjutores, & conſiliarii Papæ, & cum eo judicant urbem, in cap. Ex geſtis, num 12. de Cler. non reſid 27

Et ſunt membra, & pars corporis Papæ, ibid. n.13. 27

Ejuſque collaterales, ibid n 14. 27

Cardinalis officium verſatur in frequenti Papæ aſſiſtentia, & Sedis Apoſtolicæ negotiis, ibid. n.19. 28

Cardinales ſunt majores Epiſcopis dignitate, & officio, ſed minores ordine, in cap. Quod nonnullis, num. 12. & 13. de Privileg. 272

Cardinalatu nulla eſt major dignitas in Eccleſia Dei, & in Cardinalibus reſidet tota majeſtas Chriſtianæ Reipublicæ, ibidem num 12. & 21 272
Vide in verbo *Papa quoad conſeſſum, & conſilium Cardinalium*.

Cardinales quoad electionem Papæ.

Cardinales an validè poſſint hodie compromittere electionem Papæ in perſonas extra Collegium, in cap. Cauſam n 8. & ſeqq. uſque ad n.35 de elect 259

Cardinalium cœtus non poteſt modificare, corrigere, vel immutare Conſtitutiones ſuper electione Papæ, ibid. n.19. 260

Cardinales an poſſint ſuper electione Papæ compromittere in unum tantùm ex collegio, ibid. num. 35. & num. ſeqq. uſque in fin. 261

Car,

3 Cardinales an peccent communicando cum excommunicatis in electione Papæ, in c. Licèt de vitanda, n. 11 de elect. 232
3 Cardinales in conclavi præſentes an hodie poſſint ordinare, ut electio valeat celebrata à majori parte collegii, ibid. n. 28. & ſeqq. uſque ad n. 71. 233
3 Cardinales de jure communi convenire poſſunt, ut valeat electio celebrata à majori parte collegii, ibid. n. 31. & ſeqq. uſque ad n. 37 & 60. uſque ad num 72. 233
3 Declaratur, ibid. n. 87. uſque in fin. 23
3 Cardinales poſſunt tacitè renunciare Decretali, Licèt de vitanda, de elect. licèt non poſſint expreſsè, ibid. n. 35 233
2 Cardinales unanimiter de jure communi convenire poſſunt, ut valeat electio celebrata à pluribus de collegio etiam partium comparatione minorum, ibid. n 36. & n. 88. uſque in fin. 234
3 Cardinales, nemine diſſentiente, poſſunt compromittere eligendi poteſtatem pluribus de collegio in numero ſibi grato, ibidem num 37 234
2 Cardinales de jure cōmuni an poſſint inter ſe ordinare, ut valeat electio Papæ celebrata à majori parte collegii, ibid n 41. 234
2 Forma eligendi Romanum Pontificem renunciare non poſſunt, ibid. num 53. 236
3 Quomodo, & quando convenire poſſint, ut valeat electio celebrata à duabus partibus, vel à majori parte collegii, declaratur ſeptem caſus diſtinguendo, ibid. num 78. uſque in fin. 238
3 Cardinales in difficultatibus emergentibus qua ratione poſſint conſulere celeritati electionis, ibid. n 26. & ſeq. 233
3 Ad Cardinales in conclavi non licet mittere nuncium, vel ſcripturam, nec eis loqui etiam publicè, & palam; non tamen excommunicatur, niſi hoc faciant ſecretè, in cap. cùm olim, nu 80. de major. & obed. 630
3 Cardinalium collegium jure eligendi Romanum Pontificem privari non poteſt, in capit. Accepimus, numer. 52. & ſeq de Pactis. 664
3 Cardinalis, qui dicit ſe non dediſſe votum electo, à quo pecuniam recepit, non eſt audiendus, & electio eſt nulla, ſi proceſſum fuerit per formam ſcrutinii, in cap Nobis, num 21. de Simonia. 40
5 Idem ſi quaſi per inſpirationem, ibid. n. 23. 40
5 Et quid ſi per compromiſſum, ibid n 24. uſque ad num 30. 40
5 Cardinales ſi fuerint accuſati, & convicti, quòd Papam ſimoniacè elegerint, non propterea electus erit deponendus, ibid. n 59. 43

Cardinales quoad Epiſcopatus.

3 Cardinales ex eo quòd in Epiſcopatibus propè Urbem, vel in Urbe in ſuis titulis reſederint, non excuſantur à reſidentia in cathedralibus quibus præfecti ſunt, in cap. Qualiter, num. 21. de elet. non reſid. 52
3 Cardinalibus Epiſcopis quomodò, & quandiu à ſuis cathedralibus abeſſe liceat ex cauſa vacationis Sedis Apoſtolicæ, ibidem num. 25. 52
3 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, qui munia Paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in c. Dudum, ij ſecundo, n 17. de elect. 190
3 Cardinalatus de jure eſt incompatibilis cum Epiſcopatu, in cap. Bonæ memoriæ, numer. 20. uſque ad numer. 24. de poſtul. Prælat. 212
3 Et quid ex concilio Tridentino, ibid. n 24. 378
3 Et quid de conſuetudine, ibid. n. 22. 23. & 32. n. 3. 212
2 Cap. De multa, de præbend. an habeat locum in Cardinalatibus, & Epiſcopatibus, ibid. n. 32. 212
3 Cardinali in curia reſidenti Epiſcopatus non datur in titulum, ſed in commendam, ibid. n. 33. 212
3 Concilium Tridentinum non habet Cardinalatum pro incompatibili cum Epiſcopatu; & refellitur contraria opinio Alphonſi Hojedæ, ibid. num. 24 212
3 Epiſcopatus plures nemo etiam Cardinalis poteſt ſimul retinere in titulum, ſeu in commendam, ibid n. 25. 212
3 Epiſcopi etiam Cardinales tenentur præcepto Divino in ſuis Epiſcopatibus reſidere, ibid n 29 212
2 Cardinales an impediat Metropolitanis, vel Cathedralibus Eccleſiis præficere, ibid. n 33. 213
3 Cardinalium Epiſcoporum reſignationes admitti ſolent etiam non probatis cauſis expreſſis, in cap. Niſi cum pridem, num. 59. de renunciat. 340
2 Cardinales ad Epiſcopatum promovendi an examen non ſubeant, ibid. num 63 341
2 Epiſcopatus plures nemo etiam Cardinalis poteſt ſimul retinere in titulum, ſeu commendam, in cap. Bonæ memoriæ, num. 25. de poſtulat Prælat. 212
2 Epiſcopatus non vacat per promotionem ad Cardinalatum, ibid. num. 30. 213
2 Epiſcopatus Cardinales habent in Romana curia reſidentiam, ibid. num. 38. 213

Cardinalium indultum.

5 Cardinalis Epiſcopus an uniri poſſit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ ſi ipſo vivente vacarent, non obſtantibus reſervationibus, ad ſuam collationem pertinerent, in c. Sicut unire, n. 38. & ſeqq uſque ad n 47. de exceſſ. Prælator. 210
3 Cardinalis Epiſcopus habens indultum an unire poſſit Seminario beneficia duplici reſervatione perſonali reſervata, vel affecta, non obſtante decreto Clementis VIII. ibid. num. 47. uſque ad num 51 213
Vide in ver. *Seminarium*.

Cardinalium poteſtas.

3 Cardinales de jure communi tonſuram conferre non poſſunt, niſi ſubditis, in quos juriſdictionem habent quaſi Epiſcopalem, in cap. cùm contingat, n 2. de ætat. & qualit. 428
Vide in ver *Cardinales in ſuis titulis*.
3 Cardinalium cœtus diſpenſare non poteſt contra conſtitutiones
Fagnani Repertor.
editas à Papa in Generali concilio, in c. Ex parte, nu. 21. de capell. Monachor. 216
2 Cardinalium authoritas in dubiis, & cauſis decidendis tam ex veteri, quàm ex novo teſtamento cauſam tribuit, in cap. Quoniam nu. 13. de conſtit. 134
2 Cardinales non poſſunt jus Papæ immutare, in c. Licèt de vitanda, n. 33. de elect. 233
3 Cardinalium cœtus non diſpenſat contra generale concilium ex defectu poteſtatis, in c. Nimis, n. 25. de fil. Presb. 476
5 Familiares Cardinalium à ſolis Cardinalibus judicantur, in c. Ne pro dilatione, n. 44. de pœnit. & remiſſ. 324
Vide in verbo *Cardinales quoad electionem Papæ*.
3 Cardinalium cœtus poteſt mittere Cardinalem Legatum ad Papam electum in abſentia, in cap. cùm olim, n 43. de major. & obed. 617
3 Item poteſt Legatum miſſum à Papa revocare ex magna, & evidenti cauſa; alias ſecus, ibid. n 45. 617
2 An poſſit Cardinalibus nuper creatis inſignia Cardinalatus tradere, & os aperire Sede vacante, ibid. n 47. 627
2 Et an poſſit ad effectum electionis faciendæ Cardinales à cenſuris abſolvere, & cum eis ſuper irregularitate diſpenſare, ibidem num. 49. 627
2 Cardinalium collegium, duobus de Papatu contendentibus, aut electione ſimoniacè celebrata, poteſt generale concilium indicere, ibid num. 50. 627
3 Item poteſt intruſum in Papatu anathematizare, ibid. n. 51. 627
3 Non tamen eſt judex intruſi, niſi deviaret à fide, ibid. n 52. 628
3 Cardinalium poteſtas à ſolo Papa emanat, in cap Ex parte, n. 20. de feud. 233
5 Cardinalis Regni Protector poteſt inquirere ſuper qualitatibus promovendis, & examen ſuper aliquo articulo ſubdelegare. Sed proceſſus Nuntii prævenientis, per ſe, vel per alium impugnare non poteſt, in c. Ne pro dilatione, n. 42. verſ. *& per prædicta*, de Pœnit. & remiſſ. 323
Vide in ver. *Papa quoad conſenſum, vel conſilium Cardinalium*.
Et in verbo *Papa quoad infeudationem*.

Cardinalium poteſtas in ſuis Titulis.

5 Cardinales etiam non Epiſcopi in ſuis titulis habent juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & minores Ordines conferunt; non tamen uti poſſunt facultatibus, quæ à concilio Tridentino Epiſcopis tribuuntur, in cap. Ne pro dilatione, num 42 de pœnit. & remiſſ. 343
3 Cardinales de jure communi tonſuram conferre non poſſunt niſi ſubditis, in quos juriſdictionem habent quaſi Epiſcopalem, in c. cùm contingat, n 2. de ætat. & qualit. 428
3 Cardinales in ſuis titulis Urbis uti non poſſunt facultatibus, quæ tribuuntur Epiſcopis à concilio Tridentino, in cap. Dilectus, num 29 de tempor. ordinat. 374
3 Cardinalium juriſdictio in ſuis titulis Apoſtolica Sede vacante non extinguitur, in c. cùm olim, n. 68. de major. & obed. 619
2 Declaratur, ibid. n. 84. 630
3 Cardinales in conclavi exiſtentes poſſunt in ſuis titulis juriſdictionem exercere non perſonaliter, ſed per ſuos miniſtros, ibid. num 84 630
3 Cardinali titulari Presbyteri, & clerici capellarum titulo ſubjectarum debent obedientiam, & alia, de quibus hìc, in cap. His quæ, n 5 de major. & obed. 618
3 Cardinales habent in ſuo titulo, & in Eccleſiis titulo ſubjectis Epiſcopalem juriſdictionem, ibidem num. 15. & ſeq. uſque ad num 27. 618
3 Non tamen quoad ea, quæ à concilio Trident. Epiſcopis ſunt conceſſa, ibid. n. 16. 618
2 Quod intellige, ut num. 93. 618
3 Cardinales Presbyteri in ſuis titulis, & Diaconi in ſuis Diaconiis, & in capellis ſubjectis habent jus Epiſcopale, ibidem num. 18. 618
3 Ideſt corrigendi, & cenſuras fulminandi, ibid. n. 19. 819
3 Item jus viſitandi in ſuis titulis, ſicut Epiſcopi in ſuis Epiſcopatibus, ibid. num 20. 619
3 Item inſtituendi, & deſtituendi, ibid. n. 21. 619
3 Undè poſſunt conferre beneficia ſuarum Eccleſiarum Titularium, ibid num 22. 619
3 Dummodò ſint præſentes in curia, alioquin ſolus Papa confert, ibid. num 23. 619
3 Item jus habent reſignationes admittendi, ibid. & n 37. 620
3 Item utendi Inſignibus Pontificalibus, & ſolemniter benedicendi more Epiſcoporum, licèt Epiſcopi non ſint, ibid. n. 24. 619
3 Item ſuis ſubditis, & familiaribus in ſuis titulis primam Tonſuram, & minores ordines conferendi, ibid. n. 25. 619
3 Cardinales in ſuis titulis habentur loco Epiſcoporum quoad juriſdictionalia tantum, non autem quoad Epiſcopalia, niſi ſint Epiſcopi, ibid num 26. 619
3 Cardinalis in ſua Eccleſia habet titulum, & per ejus obitum Eccleſia dicitur vacare, ibid. num. 27. 619
2 Cardinales Presbyteri tantum habent titulum, & cum titulo inſcribuntur, præter unum, ibid. num. 28. 619
2 Cardinalibus Presbyteris quinquaginta tituli, & quatuordecim Diaconis totidem Diaconiæ aſſignantur à Sixto V. ibidem num 29. 619
2 Cardinales in ſuis titulis habent jus pinguius, quàm Plebani, ibid. num. 37 620
3 Cardinalis in ſuo titulo curam habet animarum tam fori pœnitentialis, quàm contentioſi, in cap. Ex geſtis, num. 12. de cler. non reſiden. 27

Cardinalium privilegia.

3 Cardinales in vim, c. Ne pro dilatione, de pœnit. & remiſſ. an poſſint ſibi eligere confeſſorem non curatum, nec approbatum ab Ordinario, juxta concilium Tridentinum, in cap. 15. ſeſſ. 23 ind cap Ne pro dilatione, num 31. & ſeq uſque in fin. de pœnit. & remiſſ. 322

§ Cardinalis Epiſcopus, aut Legatus de Latere indubiè habet privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, n.32. 132
§ Cardinales de jure communi confiteri debent Papæ, vel majori ejus Pœnitentiario, ibid. n.39. 323
§ Cardinales gaudent privilegio Altaris portatilis, ibid. n.46. 324
§ Cardinalium privilegia non comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, ibid. n 52. 325
§ Contrarium, ibid. n.55. 325
§ Declaratur, ibid. n.58. & 90. 326
§ Cardinalium prærogativæ quamvis multum attendantur in honoribus deferendis, non tamen eximunt eos à vinculis ſacrorum Canonum, & Apoſtolicarum conſtitutionum, ibid. n 55. 325
§ Cardinales, & Epiſcopi an Romæ utantur privilegio Altaris portatilis abſque indulto Papæ, in c. Quod nonnullis, num. 30. & 31. de privileg. 272
§ Cardinales ſicut Epiſcopi poſſunt ſibi eligere Confeſſorem, qui tamen vel Parochiale beneficium habeat, vel ſit approbatus ab Ordinario ad confeſſiones audiendas, ibid. n.27. 273
§ Privilegia Epiſcopis conceſſa ratione Pontificalis officii competunt etiam Cardinalibus, ibid. n.10. 273
§ Cardinales an gaudeant privilegio c. Quia periculoſum, de ſent. excomm. lib 6. ut pœnas ſuſpenſionis, vel interdicti non incurrant, niſi in ſententia ſint expreſſi, n.24. 275

Cardinales quoad redditus Beneficiorum.

§ Cardinales de fructibus commendatarum beneficiorum integrè diſponere poſſunt uſque ad decentem perſonæ, atque familiæ ſuſtentationem, & remunerationem familiarium, in cap. Si quis ſanè, n.33. de pecul. Cleric. 253

Cardinalium reſidentia in Curia.

§ Cardinales non poſſunt recedere à Curia ſine licentia Papæ, in c. Ne pro dilatione, n. 36 de pœnit & remiſſ. 323
§ Tenentur reſidere in ſuis Titulis, ibid. n 27. 323
§ Cardinales habent alas ligatas ſicut Epiſcopi, in c. Bonæ memoriæ, n.18 de poſtulat Prælat. 215
§ Cardinales reſidentes in curia æquiparantur ſtellis fixis, quæ non moventur niſi motu Orbis, ibid 323
§ Cardinalis deponitur, qui in titulo ſuo non reſidet, in c. Ex geſtis, n.8. & 17. de Cler. non reſiden. 26
§ Cardinalis in ſuo titulo non reſidens privari non debet, niſi legitimè monitus non redeat, ibid n 9. 27
§ Cardinales tenentur in Romana curia reſidere, nec poſſunt inde abſcedere ſine licentia Papæ, & cur, ibid. num.10. & ſeq. uſque ad num 17. 27
§ Fallit in Cardinalibus, qui Cathedralibus, & majoribus Eccleſiis præfecti ſunt, ibid n.16 & 24. 27
§ Reſidentes in curia æquiparantur ſtellis fixis, Legati verò planetis, ibid. n.15. 27
§ Cardinalis, qui ſpreta Parochia ſua tanquam vagus in alienis demoratur, deponi poteſt, ibid. n. 16. 27
§ Et tempus, quo expectari debet eſt arbitrarium, ibid. n.18. 28
§ Secus poſt Bullas Leonis X. & Innocentii X ibid. n. 15 & 21. 28
§ Cardinales à Romana Curia abſentes, ex Bulla Leonis X. quas pœnas incurrant, ibid. n.20. 28
§ Et quid ex Decreto Pauli III. ibid n.30. 28
§ Et quid ex Bulla Innocentii X. ibid. n.33. 28

Cardinales Sede vacante.

§ Cardinalium Collegium an ſuccedat in juriſdictionem Papalem Sede vacante, in cap. cùm olim, nu.3. & ſeq. uſque ad n. 63. de major. & obed. 624
§ Quid inſpecto tempore ante Decretalem, Ubi periculum, de elect. lib. 6. ibid. n.4. 624
§ Et quid poſt illam Decretalem uſque ad tempus Clem. Ne Romani, de elect. ibid. n.38. 626
§ Et quid poſt dictam Clem. uſque ad tempus conſtitutionis S. Pii IV. ibid. num 53. 628
§ Et quid poſt ipſam conſtitutionem, ibid. n.59. 628
§ Cardinales quam juriſdictionem habeant Sede vacante ex ſententia veterum Canoniſtarum, ibid. n 5. 624
§ Cardinalium Collegium Sede vacante habet exercitium juriſdictionis Papæ in his tantum, quæ ſunt neceſſaria, vel utilia Eccleſiæ ſeu Reipublicæ Chriſtianæ, ex ſententia Hoſtienſis, ibid. num.9 & 17. 625
§ Declaratur, ibid num 26. 626
§ Cardinales Sede vacante olim utebantur juriſdictione Papali ex conſuetudine, ibid n 10 & 36. 625
§ Hodie ſecus, ibid. n.37. 626
§ Cardinales Epiſcopi Romano Pontifice abeunte, funguntur vice Metropolitani, ibid. num 11. 625
§ Cardinales Sede vacante poſſunt anathematizare, ibid. num. 13. & 51 615
§ Cardinales Sede vacante non ſunt ſine capite, ibid. num. 15 & ſeq. 625
§ Cardinalium cœtus ante Concilium Lugdunenſe habebat in habitu Sede vacante plenitudinem poteſtatis Papæ, ibid num. 18. & 21. 625
§ Contrarium, ibid. n.22. 625
§ Cardinales Sede vacante nullam habent juriſdictionem in his, quæ ratione excellentiæ, & dignitatis Papæ tantum ſunt reſervata, ibid nn.19. & 13. 625
§ Cardinalium Collegium Sede vacante ad minus eam habet juriſdictionem in Eccleſia Univerſali, quam habet Legatus Sedis, ibid. num.20. & 21. 625
§ Contrarium, ibid. n 29. 626
§ Cardinalis Oſtienſis conſilium circa clauſuram Conclavis, & ciboria Cardinalibus ſubtrahenda, ibid. n.27. 626
§ Cardinalium Collegium Sede vacante beneficia conferre non poteſt, ſicut nec inferiora Collegia, ibid n 30. & 34. 626
§ Cardinales Sede vacante nec poſſunt Epiſcopos creare, nec confirmare, nec deponere, ibid. num.32. 616
§ Quamvis poſſint Sede vacante Papam eligere, non tamen poſſunt Cardinales creare, ibid. num.33. 626
§ Cardinalium cœtus Sede vacante an poſſit Cardinales per Papam creatos rehabilitare ſaltem ad vocem, ibid n.35. 626
§ Cardinales Sede vacante non poſſunt ſe de alio negotio intromittere, quàm electionis Papæ, ibid. n.38. 626
§ Fallit, ibid. num.40. & 81. 626
§ Cardinalibus per capitulum Ubi periculum, de elect. lib. 6 non adimitur juriſdictio Sede vacante, ſed juriſdictionis exercitium, ibid. n 39. 316
§ Secus ex Clem. Ne Romani, de elect & Bulla Pii IV. ibid. n.53. & 59. 618
§ Cardinalium cœtus mortuo Papa pro terra Eccleſiæ defendenda cum evidenti periculo poteſt mittere unum Cardinalem, qui non erit propriè Legatus cum juriſdictione, ſed Nuncius ad illum actum, ibid. num 41. 619
§ Nec mitti poterit niſi volens, ibid n 44. 619
§ Cardinalium Collegium eſt deterioris conditionis, quàm ſint inferiora Collegia, in quæ tranſit juriſdictio Sede vacante, ibidem num.55. 618
§ Et quæ ſint eorum differentiæ, ibid. n.56 618
§ Cardinalium juriſdictio in ſuis titulis Apoſtolica Sede vacante non extinguitur, ibid. num.58. 619
§ Declaratur, ibid. num.84 630
§ Cardinales Sede vacante nec in arduis poſſunt ſe immiſcere, niſi pro terra Eccleſiæ defendenda, & grandi periculo imminente, ibid. num.79. 630
§ Mortuo Papa, plenitudo poteſtatis eſt penes Romanam Eccleſiam, in cap. cùm olim, n.6. de major. & obed. 615
§ CARDINARE quid importet, in c. Epiſcopalia, n 40. de Priv. 257
§ CARENTIA, & non exiſtentia an, & in quo differant, in cap. Olim, n.66 de lit. conteſt. 86
§ CARMELITARUM Diſcalceatorum Congregationis B. Mariæ Fulienſis, & Clericorum Regularium S. Pauli Decollati indulta erigendi Monaſteria de ſola Ordinarii licentia expenduntur, in c. Non amplius, num.91 de Inſtit. 178
Vide in ver. *Fratres Carmelitani.*
§ CARNIUM uſus in Quadrageſima ægrotis eſt indulgendus, in cap. Conſilium, n 3. de obſerv. Jejun. 613
§ Carnium eſus an in aliquo caſu ſit neceſſarius ad liberandum infirmum à mortis periculo, ibid n 5. 613
§ Carnibus non veſcebantur homines in prima ætate, ideſt ante diluvium, ibid n.6. 613
§ Carnibus in Quadrageſima veſci non licèt etiam ex legitima cauſa ſine licentia Epiſcopi, ibid. n 8. 613
§ Et quid ſi ſit cauſa urgens, ibid n.10. 613
§ Carnium abſtinentia ſecluſa conſuetudine in ſola die Veneris per totam hebdomadam eſt in præcepto, ibid. n 29. 514
§ Carnes comedere in Sabbato eſt mortale, ubi non eſt conſuetudo comedendi, aliàs ſecus, ibid. n 20. 614
§ Carnium uſus apud Gallos in die Sabbati eſt tolerandus, ubi ſine ſcandalo fieri poteſt, ibid. n 22. 614
§ CATHALANI, & Francigenæ, qui in ſuis partibus ſolent veſci carnibus in die Sabbati, peccant, ſi alibi veſcantur, ubi non eſt ſolitum, ibid. n.34. & 40 614
§ Idem in Mediolanenſibus, qui alibi comedunt carnes in diebus carniſprivii, ibid. n.35. 615
§ Et in Caſtellanis, qui in Sabbato veſcuntur extimis, vel interioribus partibus animalium in Luſitania, & Navarra ubi non eſt conſuetum, ibid. num 36. 615
§ Cathaloni exiſtentes in ſtudio Tholoſano peccant, ſi juxta conſuetudinem Cathaloniæ veſcantur carnibus in Sabbato, ſed non è converſo, ibid. num.40. 515
§ Carnibus veſci licet, ſi feſtum Nativitatis contingat in ſexta Feria exceptis profeſſis, & voventibus, in cap. Explicari, nu 1. de obſer. jejun. 617
§ Carnibus veſci non poſſunt in die Nativitatis Domini, qui voverunt illas numquam comedere, ibid. nu.11. 618
§ Vovens abſtinere a carnibus in ſextis Feriis an teneatur abſtinere ſi ea die occurrat feſtum Nativitatis, ibid. num 12. & n ſeq uſque ad n 30. 718
§ Vovens abſtinentiam a carnibus in die, in qua pervenies ad locum peregrinationis, vel in qua occurret Salutatio Virginis, tenetur abſtinere etiam in Dominica Reſurrectionis, ib.n.15. 610
§ Votum abſtinentiæ a carnibus in die Veneris an obliget in die Nativitatis, ubi non apparet de intentione voventis, ibidem num 16. & 24. 519
§ Et quid ſi votum fuerit emiſſum in memoriam Paſſionis Domini, ibid num 17. 619
§ Votum abſtinentiæ a carnibus in die Veneris, niſi comprehendat diem Nativitatis, eſt deriſorium, ibidem nu 20. Contrarium, num 22. 619
§ Vovens abſtinere a carnibus in diebus alias permiſſis tenetur abſtinere etiam in die Nativitatis, ibid. nu.24. 619
§ Caro non poteſt dici corrupta, niſi mens prius corrupta fuerit, in cap. Ex publico, n 47. de converſ. Conjugat. 448
§ CAROLUS MAGNUS ex tolerantia Romanæ Eccleſiæ colitur ut Sanctus in ſola ſua Capella Aquiſgrani, in Audivimus, n. 25. de Reliq. & vener Sanct. 604
§ Carthuſia eſt ſtrictiſſima omnium Religionum, in cap. Ad Apoſtolicam, n.18. de Regular. 384
Vide in ver. *Religio ſtrictior.*
Et in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
§ Carthuſiani petita, & non obtenta a ſuis Superioribus licentia recipi poſſunt ab Eremitis Camaldulenſibus, ibid. n 35. 318
Cartuſia Papien.
Vide in ver. *Roma Eccleſia.*
§ Carthuſienſium ſtatut, qui languentibus in extrema neceſſitate carnes non concedunt, an ſit periculoſum, in cap. conſilium, n 4. & ſeqq. de obſerv. Jejun. 513
§ CASSATIO deducit rem de eſſe ad non eſſe, in cap. cùm jamdudum, n 5. de præben. 66
§ Caſſationis cauſa eſt nullitas, & iniquitas, & caſſatur de facto

etiam

etiam quod nullum eſt, in cap. Etſi unanimiter, no. 6. de poſtulat. Prælator. 215
3 CASSINENSIS Eccleſiæ ſtatus, in c. Nullus, n. 18. de Paroch. 305
3 Caſtrum Cetrarii in quo Abbas Caſſinenſis exercet utramque juriſdictionem, non poteſt ab Epiſcopo viſitari, ibid. n. 42. 307
3 Caſtrum de Balneo exemptum eſt à juriſdictione Epiſcopi Burgi S. Sepulcri, in cap. Cùm dilectus, numer. 35. de Relig. domib. 499
1 CASTALDI, Syndici, Procuratores, Vicedamini, & alii habentes onus officio annexum ut Præpoſiti Eccleſiæ Carnoten. dicuntur habere officium, in cap. Ad hæc, num. 54. de præbend. 88
5 CASTIGATIO levis dicitur, ſi fiat cum molli cingulo, in c. Ad audientiam, n. 12 de homicid. 232
5 Caſtigatio an ſit moderata necne, judicis arbitrio relinquitur, ibid. num 13. & ſeqq. 232
5 Caſtigatio levis in robuſto, poteſt eſſe gravis in debili, vel infirmo, ibid. num. 14 233
5 Caſtigatio dicitur gravis, aut levis ex genere inſtrumenti, ibid. num. 15. 235
5 Item ex parte corporis in qua quis percutitur, ibid. n. 16. 232
5 CASTRUM obſidens non animo detinendi in cuſtodia clericum ibi exiſtentem, ſed capiendi caſtrum, vel faciendi clerico verecundiam, non eſt excommunicatus, in cap. Nuper, num. 20. de ſent. excomm. 343

Caſus reſervati.

5 Caſus Papæ reſervati qui ſint, remiſſivè, in cap. Sicut noſtre, num. 7. de exceſſ. Prælator. 207
5 Caſus, quibus annexa eſt excommunicatio, non debet Epiſcopus ſibi promiſcuè reſervare propter ſequentiam, ſcandalum, vel aliam neceſſariam cauſam, in cap. Nuper, num. 25. de ſent. excomm. 346
1 Opinio Navarri, & nonnullorum Theologorum circa diſpenſationes in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, refellitur in c. Nimis, num. 27. de fil. Presbyter. 479
Caſus violationis immunitatis Eccleſiæ.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad pœnam.*
5 Caſuum reſervatio non requirit formalitatem verborum, & poteſt fieri per relationem ad aliud, in cap. Cùm pro cauſa, n. 24. & ſeqq. de ſent. excomm. 339
Caſus violationis libertatis Eccleſiæ.
Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica.*
Excommunicatio reſervata, vel non.
4 Regulares ab Epiſcopo approbati cum facultate abſolvendi à caſibus illi reſervatis an poſſint abſolvere confluentes ex aliena diœceſi à reſervatis in diœceſi pœnitentium dumtaxat, in cap. Omnis utriuſque, num. 78. & ſeqq. uſque in fin. de pœn. & remiſſ. 374
5 Caſus eventitii non computantur, in c. Cùm tempore, num. 34. & ſeqq. de arbitr. & in cap. cùm Terra, numer. 25 de elect. pag. 607
3 Caſus repentini æquiparantur neceſſitati, quæ non ſuccumbit legi, in c. Relatum, n. 37 de Cler. non reſiden. 33
2 Caſus mortis, ægritudinis, ceſſionis, & abſentiæ æquiparantur, in c. Nullus, n. 54. de elect. 222
5 Caſus eſt in agente præter intentionem, in c. Ad audientiam, num 57 de homicid. 135
5 Caſus venientes ex aliquo opere præter operantis intentionem non ſunt voluntarii, niſi per accidens, ibid. n 58 135
5 Caſus omiſſus in lege nova remanet in diſpoſitione juris antiqui, in c. Nuper, n 28 de ſent. excomm. 346
5 Caſus eventitii attendi, & conſiderari non debent, in c. Sicut noſtre, n 42. de exceſſ. Prælat. 219
3 Caſus exceptus à jure communi, extenditur ad alios caſus conſimiles, in c. Ad audientiam, n 5 de Cler. non reſiden. 60
3 Caſus non proviſus à ſtatuto, relinquitur in diſpoſitione juris communis, ibid. n 6. 60
4 Caſus omiſſus habetur pro expreſſo, ſi in eo concurrat ſimilitudo, vel identitas rationis, in cap. Vir qui, n. 20. de conſang. & affinit. 74
4 Idem ſi aliàs ſequeretur abſurdum, ibid. n 21 74
3 Caſus omiſſus in fidei commiſſo, relinquitur diſpoſitioni juris communis, in c. Perlatum, n. 20 de ſurrepatr. 509
2 Caſuum fortuitorum renunciatio non validatur juramento ob defectum conſenſus in c. Veniens, n 27. de Jurejurando. 173
5 Caſus non imputatur danti operam rei licitæ, in cap. Quidam, num 8. de homic. 141
3 Caſus nullus reperitur, in quo Concilium habeat authoritatem in eum qui certus ſit Pontifex, in c. Significaſti, n 70. de elect 219
2 Catechiſmus Romanus quid ſenſerit de Clericali Tonſura, in cap. cùm contingat, n 40 & 133. de ætat. & qualit. 420
4 Catechiſmus parit impedimentum impediens contrahendum, ſed non dirimens contractum, in cap. Veniens, num. 20. de Cognat. ſpirit. 65
CATHALANI, & Francigenæ veſcentes carnibus in die Sabbathi.
Vide ſupra in verbo *Carnes.*
1 CATHEDRALES, vel Metropolitanæ plures in titulum, ſive commendam nemo poteſt recipere, & ſimul retinere, in c. Dudum, il ſecondo, n 36. de elect. 270
5 Cathedralem unam in titulum obtinenti an poſſit commendari altera, non obſtante Concilio Tridentino, in cap. 2. ſeſſ. 7. ibidem num. 37 270
5 Cathedralem unam obtinens in titulum an poſſit habere aliam in commendam ad tempus, vel eſſe illius Procurator, ibid. num 40 271
5 Cathedrales Eccleſiæ, & Monaſteria excedentia valorem ducentorum ducatorum auri ſunt Papæ reſervata per ſecundam Regulam Cancellariæ, in c. Nullus, n 7. de elect. 218
2 Cathedralis Eccleſiæ ſtatus deducitur ex electione Vicarii Capitularis, c. Cùm certum, n. 12. de major & obed. 610
9 Cathedralem unam in titulum obtinere, & aliam in commendam an adverſetur Concilio Tridentino, in c. 2. ſeſſ. 7. in c. Bonæ memoriæ, n 28. de poſtul. Prælat. 215
3 Cathedralis Eccleſia ſi habeat limitatam Parochiam, fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra ſuos limites, in c. cùm contingat, n. 27 de decim. 318
3 Idem ſi decimæ non ſint in Parochia alicujus Eccleſiæ, ibidem num. 28. 318
3 Idemque ſi Parochiæ non ſint diſtinctæ, aut in diœceſi non ſit alia parochia, quàm cathedralis, ibid. n. 29. & ſeq. 318
3 CATHEDRATICUM non eſt ſublatum à Concilio Tridentino, non tamen ſolvi debet in viſitatione, ſed extra, & in Synodi celebratione, in c. Venerabili, n. 16. de cenſib. 551
2 Ad Cathedraticum Monaſteria non tenentur utpotè exempta à lege diœceſana, ſed eorum capellæ ſolvunt hoc nomine duos ſolidos, in c. Conquerente, n. 43. de off. Ordin. 538
5 Cathedraticum, ſeu Synodaticum cur ita appellatum, ibid. num. 44 & 53. 588
2 Pro Cathedratico ad cujus monetæ æſtimationem duo ſolidi ſint ſolvendi, ibid. n. 46. 588
5 Cathedraticum an ſit ſublatum à Concilio Tridentino, ibid. n. 48. & ſeqq uſque in fin. 588
2 Eſt de juribus Epiſcopalibus, & adeò privilegiatum, ut in totum præſcribi non poſſit, ibid. n. 49. 588
5 Non comprehenditur in generali diſpoſitione, niſi de ea ſint mentio ſpecialis, ibid. n 50. 589
1 Fuit introductum ex Concilio Bracharenſi ſecundo, ibidem numer. 51. 589
5 Cathedraticum eſt cenſus duorum ſolidorum, qui ſolvuntur Eccleſiæ Cathedrali in ſignum ſubjectionis, & honorem Cathedræ, ibid num. 52 566
2 Non exigitur in Viſitatione, ſed in Synodo, ibid. n. 53. 589
2 Eſt de lege diœceſana, Viſitatio de lege juriſdictionis, ibidem num. 54. 589

Cauſa, communia.

4 Cauſa quantumcunque rationabilis defectum poteſtatis non ſupplet, in c. Utrum autem, n. 19. & 22. de cognat. ſpirit. 69
2 Cauſa principalis ſemper eſt potior effectu, in c. Significaſti, n. 20. de elect. 224
1 Cauſa utilitatis, vel neceſſitatis in diſpenſatione Epiſcopi debet eſſe magna, in c. Nimis, n. 7 de fil. Presbyt. 476
5 Cauſa magna de novo emergens, & impedimentum recurſus non ſufficiunt ad diſpenſandum, niſi periculum ſit in mora, ibid. num. 28. 479
1 Cauſarum diſſimilium diſſimiles debent eſſe effectus, in cap. cùm pridem, num. 48 de pactis. 655
2 Cauſa expreſſa in lege, vel diſpenſatione, cenſetur rationabilis, niſi ſit manifeſtus error, in cap. cùm veniſſet, §. Per frontis num. 6 de ſacr. Unct. 634
5 Cauſa etiam injuſta excuſat quem ad contumacia, in c. Nuper, n. 28. de ſent. excom. 365
3 Cauſa per effectum cognoſcitur, & demonſtratur, & per exteriora de interioribus judicatur, in c. Quod Dei timorem, n. 2. de ſtat. Monachor. 672
1 Cauſa præſumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de jure gentium, vel de jure Divino, ubi ſolitum eſt diſpenſari, in c. Quanto, n. 124. de tranſlat. Epiſcopi. 325
2 Continentia cauſæ non debet dividi, in cap. Magnus, numer. 42. de obligat. ad ratiocin. 689
1 Declaratur, ibid. n. 49. 690
5 Cauſa eadem contrariorum naturaliter eſſe non poteſt, in c. Nobis, n 63. de Simon. 43
5 Cauſa rei ceſſans, rei finem imponit, & perſeverans eam ampliat, & extendit, in c. Patentibus, n. 55. de privil. 240

Cauſa delegatio.

5 Cauſæ ab Apoſtolica Sede delegantur Canonicis cathedralium, non autem Collegiatarum Eccleſiarum, in c. Cùm in cunctis, n 80. de elect. 250
Vide in verbo *Delegatio, delegatus.*
5 Cauſæ à Sede Apoſtolica quibus ſint committendæ ex Concilio Lugdunenſi, in cap. Cùm olim, il ſecondo, num. 7. de privilegiis. 251
Et an ſint committendæ Monacho Eccleſiæ Cathedralis Monachalis.
5 Et quid ex conſtitutione Bonifacii VIII. & ex Concilio Tridentino, ibid. n. 8 & 12. 255
Vide in verbo *Monachus, communia.*

Cauſa Eccleſiaſtica.

5 Cauſa ſpiritualis ſimul clerico, & laico delegari non poteſt, in c. Contingit, n. 10. de arbitr. 699
5 Cauſa ſpiritualis quamvis non poſſit tranſigi, poteſt tamen amicabiliter componi, ibid. n. 30. 615
5 Cauſæ Eccleſiarum per conſtitutiones laicorum diffiniri non debent, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 1. de conſtit. 219
3 Cauſa individua plurium laicorum, & unius Clerici agi debet coram Eccleſiaſtico, in cap. Cum propter, num. 58. de Jurepatr. 513
2 Cauſæ Eccleſiaſticæ decidendæ ſunt ſecundùm Canones, & non ſecundum leges, in c. Canonum ſtatuta, numer. 49. de conſtit. 19
5 Cauſa etiam in foro ſæculari ſecundùm Canones eſt decidenda, ſi de re Eccleſiaſtica agatur actione reali ſecus ſi actione perſonali, ibid. n. 50. 19
5 Sed in præparatoriis judicii indiſtinctè ſervandæ ſunt leges fori, ubi cauſa ventilatur, ibid. n. 52. 19
2 Cauſæ Eccleſiaſticæ, quæ coram judice laico tractari poſſint, dicuntur ratione perſonæ, delicti, aut rei, in c. Clerici, nu 22. & ſeq. de poſtulat. 671
3 Cauſæ matrimonii, legitimitatis, juriſpatronatus, decimarum, & hu-

hujuſmodi, in judicando tractari non poſſunt niſi à Clericis, in c. Multa, n.17. Ne Clerici, vel Monachi. 654
Vide in verbo *Cauſa matrimonialis*.
Et in verbo *Cauſa natalium*.
3 Cauſæ contra debitores, emphyteutas, conductores, & cenſuarios menſæ Epiſcopalis ſunt in foro Eccleſiæ, & judex Eccleſiaſticus eſt judex Ordinarius, in c. Noſti, n.22. de elect. 264
5 Cauſa Eccleſiæ non dicitur propria ipſius Rectoris, in cap. Cùm Sacerdotis, n. 6. de poſtulan. 671

Cauſa Epiſcoporum.

2 Cauſæ criminales graviores contra Epiſcopos à ſolo Romano Pontifice cognoſcuntur; minores verò à Concilio provinciali, in c. Non poteſt, n 4 de ſent. & re judicat. 182
5 Cauſa appellationis à mala Epiſcopi electione prius Romæ commiſſa, in tertia inſtantia remittitur à Sanctiſſimo ad Congregationem Concilii, in c. Eam te, n. 41. de ætat. & qualit. 407

Cauſa feudales.

Feudales cauſæ coram quibus ſint tractandæ.
Vide in verbo *Vaſſallus quoad forum*.

Cauſa finalis, vel impulſiva.

3 Cauſa, finalis conſtitutionis ceſſante ceſſat ipſa conſtitutio, in c. Cùm acceſſiſſent, num 14. de conſtitut. 109
5 Cauſa in dubio an præſumatur finalis, vel impulſiva, in c. Ne pro dilatione, n 40 de pœnit. & remiſſ. 114
2 Cauſa finalis in proœmio expreſſa regulat totam diſpoſitionem, in c. In præſentia, num 111. de probation. 141
5 Ratio quando non eſt generalis ad omnes, eſt impulſiva, qua ceſſante non ceſſat conſtitutio, in cap Dilecti, numer. 13. de renunciat. 348

Cauſa in Curia tractanda.

2 Cauſæ quæ ſecundum Canonicas ſanctiones in curia ſunt tractandæ, & ab Ordinariis cognoſci non poſſunt in prima inſtantia, quæ ſint, in c Licèt, num.30. uſque in finem de for. compet. 66
3 Cauſæ beneficiorum reſervatorum cognoſcendæ apud Sedem, & ſunt de exceptis à Concilio, ſive emergant principaliter, & directè, ſive incidenter, ibid num 11 56
2 Cauſæ executivæ vigore obligationis Cameralis, aut litterarum Apoſtolicarum, non ſunt de comprehenſis à Concilio, in c.20. ſeſſ. 24 ibid. num.31. 66
3 Cauſa in prima inſtantia eſt cognoſcenda in Curia, ubi Papa providit de beneficio ut reſervato, vel aliàs, & Ordinarius providit ut de ſpectante ad ſuam collationem, ibid. n.14. 66
3 Cauſæ ad Curiam devolutæ ſemper ſunt exceptæ decreto cap.20. ſeſſ. 24. ibid. num 16. 66
2 Cauſæ ad curiam devolutæ, quæ dicantur, ibid. n 17. 66
3 Cauſa de conſenſu Epiſcopi non poteſt in prima inſtantia in Curiam introduci, niſi partes etiam conſentiant, ibid.n.18 56
2 Declaratur, ibid num.19. 56
2 Concilium Tridentinum in cap 20 ſeſſ. 24. nihil imminuit Sedis Apoſtolicæ auctoritatem in cauſis cognoſcendis, ibidem numer. 35. 66
3 Cauſa ſemel effecta curialis numquam exiit de Curia, niſi Papa illam deleget, vel ad Ordinarium remittat, in cap. Verum, num.25. de for compet. 61
2 Delegatus à Papa ſi eſt mortuus, Ordinarius ſe intromittere non poteſt, ibid. num.26. 51
5 Delegatus à Papa etiamſi nulliter procedat, cauſa revertitur ad delegantem, ibid. num.27. 61
3 Cauſa miſerabilis perſonæ, quæ juxta Canonicas ſanctiones tractari debet in Curia, ut validè committatur, an requirat ſubſcriptionem Papæ, in c. Ex parte, num.7. & ſeqq. uſque in finem de for. comp. 74
2 Cauſa in qua agitur de interpretatione litterarum Apoſtolicarum apud Sedem eſt cognoſcenda, ibid. n.11. 75
2 Signatura juſtitiæ commiſſio ſufficit in cauſis, quæ in curia tractari debent, ibid. num 12. 75

Cauſa in prima inſtantia.

2 Cauſæ etiam criminales ad forum Eccleſiaſticum pertinentes in prima inſtantia cognoſci debent coram Ordinario loci, & non coram alio, niſi de ipſius Ordinarii, & partium conſenſu, in c Significaſti, n 31 de foro comp. 78
2 Cauſæ civiles, & criminales ad Eccleſiam Cathedralem ſpectantes ratione directi dominii, quod habet in bonis ab ea in feudum conceſſis, an comprehendantur Decreto Concilii Tridentini, cap.20. ſeſſ. 24. in cap. Verum, num.28 & ſeqq. de foro compet. 61
2 Juriſdictio cumulativa Epiſcopi, & inferioris pertinet ad utrumque in prima inſtantia, & eſt locus præventioni, ibidem, num 21 61
2 Cauſæ omnes ad forum Eccleſiaſticum quomodolibet pertinentes ex Concilio Tridentino infra biennium terminari debent, quo elapſo liberum eſt partibus judices ſuperiores adire, in c. Venerabilis, num 11 de judiciis. 52
2 Cauſæ tam civiles, quàm criminales, ex Concilio Tridentino coram Ordinario infra biennium ſunt terminandæ, ibidem num.15. 32
2 Quod non procedit in ordinario Commiſſario, ibid. n 16. 32
2 Et quid ſi cauſa Ordinario fuerit delegata ad juriſdictionem exercendam, ibid num 17. 32
Vide in ver. *Inſtantia*.
1 Cauſæ majores Eccleſiæ ex Divina inſtitutione ad Romanam Eccleſiam referuntur, in cap. Perniciosam, num 56. de Offic. Ordinar. 534

3 Majores Eccleſiæ cauſæ ad Romanam Eccleſiam ſunt referendæ, in c Recolentes, num 31 de ſtat. Monach. 467
1 Sedes Apoſtolica in cauſis majoribus magna circumſpectione, & maturitate procedere conſuevit, in cap Quanto, num. 74. de tranſlat. Epiſc. 322
2 Cauſæ commiſſio contra Epiſcopos debet eſſe ſpecialis, & manu Papæ ſignata, in cap. *Pervenit*, il primo, num. 26. de teſt. cogen. 161
3 Epiſcopi citari, vel moneri non poſſunt ad perſonaliter comparendum, niſi pro criminibus, pro quibus pœna depoſitionis veniret imponenda, ibid num 29. 161
3 Cauſæ majores, & præſertim fidei, ſpectant ad Papam privativè quoad omnes, in c Majores, num 2 de Baptiſ. 595
2 Cauſæ majores Eccleſiæ ad Papam pertinent non ex vi reſervationis Apoſtolicæ, ſed ex inſtitutione Divina, in c. Cùm ex illo, num 2. de tranſl. Epiſcopi. 314
2 Et hæc auctoritas ab inferioribus acquiri non poteſt conſuetudine, aut præſcriptione etiam immemorabili, ibid n 3 314
3 Tranſlationes Epiſcoporum, ac Sedis mutationes ſunt ex majoribus Eccleſiæ cauſis, ibid. num.8. 319
Cauſæ criminales Epiſcoporum.
Vide in verb. *Cauſa Epiſcoporum*.

Cauſa matrimonialis, & criminalis.

1 Cauſa matrimonii majores judices requirit, nec compoſitionem admittit, in c. Ex parte, num.5 de Arbitr. 702
5 Cauſas matrimoniales cognoſcere eſt dignitatis Epiſcopalis, in c. Accedentibus, n 2. de exceſſ. Prælat. 225
5 Cauſarum matrimonialium cognitio acquiri poteſt nedum privilegio, ſed etiam conſuetudine legitimè præſcripta, ibid. numer. 3. 225
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem num. 6. verſ. *Hodie verò*. 215
5 Cauſas matrimoniales, & criminales an poſſint cognoſcere Abbates nullius Diœceſis habentes ordinariam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum, excluſis Epiſcopis, ibid. num 10. & ſeqq. uſque in fin. 216
5 Cauſæ matrimoniales cùm ſint graves, itidem, & criminales, non ſunt per quoslibet tractandæ, ibid. n.22. 215
5 Cauſæ matrimoniales olim committebantur inferioribus Prælatis juriſdictionem habentibus ordinariam, vel delegatam, ibidem num 20. 216
5 Cauſæ matrimoniales, & criminales an olim ex ſtylo Curiæ committerentur Abbatibus, & an hic ſtylus ſervari debeat, ibidem num. 36. 217
3 Cauſæ matrimoniales exigunt majores judices, nec ſunt tractandæ ab inferioribus Prælatis ſine ſpeciali conceſſione, in c. Cùm dilectus, n 25. de Religioſ. domib. 498
3 Cauſæ matrimonii, legitimitatis, Juriſpatronatus, decimarum, & hujuſmodi in judicando tractari non poſſunt niſi à Clericis, in c.Multa, Ne Cler. vel Monach. num 17. 554
3 Cauſæ matrimonialis tractatus, & cognitio ad Epiſcopum pertinet, in c. Ex publico, n 2. de converſ. conjugat. 445
2 Cauſa natalium pendente coram Judice Eccleſiaſtico, quæſtio hæreditatis per ſæcularem judicem inchoari non debet, in c. Tuam, num 5. & 6 de ordin. cognit. 103
2 Cauſa natalium ad Eccleſiam pertinet tam principaliter, quàm incidenter, & per viam exceptionis, ibid n 7. 103
2 Etiamſi de illa agatur poſt obitum parentum, ibidem numer. 8. 103
2 Cauſa natalium eſt ſpiritualis, & matrimonialis, ibidem n.10. pag 103
2 Cauſa hæreditatis prout dependet à quæſtione legitimitatis, non pertinet ad judicem Eccleſiaſticum, ibid. n 17. 103
2 Niſi coram Papa, vel coram Epiſcopo habente juriſdictionem temporalem in loco, in quo quæſtio legitimitatis, & hæreditatis ſimul proponatur, ibid num.18 & 32 103
5 Cauſa principalis, & incidens ubi ſunt tractandæ coram diverſis judicibus, pendentia incidentis ſuſpendit juriſdictionem in principali, ibid. num.19 & 22. 103
Vide in ver. *Quæſtio*.
2 Cauſa natalium, ſi ſit contentio, an quis ſit filius hujus, vel alterius, tractari poteſt coram judice laico, coram quo incidit, ſecus ſi ſit contentio, an matrimonium ſit contractum, ibidem num 41. & ſeqq. 105
2 In cauſa legitimitatis libellus qualiter formetur, ibid. n 42. 105

Cauſa naturalis, & accidentalis.

2 Ubi concurrunt duæ cauſæ, una naturalis, & alia accidentalis, prævalet naturalis, in cap. Ad hæc, num 20 verſ. *Nam ubi concurrunt*, de Off. Archid. 525
3 Cauſæ ordinariæ extra viſitationem ſunt cognoſcendæ, in c. Dilectus, il primo, num.45. de Reſcript. 191

Cauſa Regularium.

Vide in ver. *Regulares quoad cauſas, & judicia*.
5 Cauſa remota quæ nullo modo eſt ordinata ad homicidium non parit irregularitatem, in cap. De cætero, num.12. de homicid. 115
5 Etiamſi præbens hujuſmodi cauſam det operam rei illicitæ, ibid. num 13. 118
5 Ars faciendi tanillos prohibita eſt, ibid. num 15. 118
5 CAUTELA mirabilis ad extorquendam confeſſionem à debitore, in c. Tuæ litteræ, n.62 de Cler. per ſalt. promot. 201
3 Cautela recipiendi pecuniam ab ingredientibus in Monaſterium ſine labe Simoniæ, in c. Non amplius, n.25. de Inſtit 174
1 Cautela ad dimittendum beneficium invito Epiſcopo, in cap. Admonet, num 18. de Renunc. 330
4 Cautela pro mulieribus contra viros, qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius ſubſtantiam, in cap. Si conditiones, num 5. de condit. appoſ. 62

2 Cautela pro conferandis minoribus ordinibus extra tempora, in c. De eo, n.32. de tempor. Ordin. 357
3 CAUTIONIS nomine quando promiſſio intelligitur; ſed cum additur idonea, vel ſufficiens, debet eſſe pignoratitia, vel fidejuſſoria, in c. Odoardus n.69. de ſolut. 242
5 CELEBRANS in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus; ſecus in Eccleſia interdicta, in c. Tuarum, num.4. de privileg. 245
5 Celebrans in loco interdicto, ſi Clericus eſt, à beneficio deponitur; ſi Monachus, vel Monialis, in arctius Monaſterium detruditur, in c. Poſtulaſtis, n.2. de Cler. excom. 195
3 CELERITER adverbium quid importet, in c. Non eſt vobis, num.27. de Regul. 148
5 CENSURA de jure communi erat remedium ordinarium, poſt Concilium Tridentinum eſt extraordinarium, & in ſubſidium, in c. Pervenit, n.10. de Adult. 152
Vide in ver. *Excommunicatæ in ſubſidium*.
2 Cenſura Eccleſiaſtica trahit ſecum executionem, & ab ipſa appellatur ad effectum devolutivum tantum, non autem ſuſpenſivum, in cap. Super eo, il ſecondo, n.46. de Appellat. 144
2 Sed à comminata cenſura datur appellatio ad utrumque effectum, ibid. num.47. 224
5 CENSUALIS contractus ad tempus limitatum an ſit de jure licitus, in cap. In civitate, num.13. & ſeqq. uſque ad 18. de Uſuris. 156
5 Et quid ſi non agatur de cenſu antiquitus conſtituto, ſed de eo, qui conſtituitur tempore contractus, ibid. n.14. 156
5 Et quid ſi emptor computatis ſolutionibus annuis totius temporis aliquid ultra pretium conventum ſit receptutus, ibid. num.15. & ſeqq. 256
5 Cenſualis contractus eſt illicitus, ſi excedat annuatim redditum, quem emptor de tanta pecunia in terra empta poſſet habere, ibid. num.17. & n.20. 256
5 Cenſualium redituum emptiones omni tempore vitæ ſunt ſuſpectæ, ibid. num.19. 156
5 Cenſuali contractui poſſunt accedere obligationes camerales, fidejuſſiones, & hypothecæ, ibid. n.29. 157
5 In Contractu cenſuali non emitur res, ſed jus petendi penſionem, ibid. num.30. & 34. 157
5 Cenſualis contractus in quibus differat à contractu emphyteutico, ibid. num.34. 157
3 CENSUS ſolutio ſubjectionem arguit, in cap. Cùm dilectus, n.24. de relig. domib. 498
5 Cenſus vitalitius, in quo perpetuò pecunia fit recipientis, ſortitur naturam emptionis, in cap. Naviganti, numer. 41. de Uſur. 163
Cenſualis contractus.
Vide in ver. *Contractus Cenſualis*.
5 Cenſus pecuniarius certi, & determinati temporis ſupponitur Bullæ S. Pii V. in c. In civitate, n.18. de Uſuris. 156
5 Cenſualium redituum emptiones omni tempore vitæ ſunt ſuſpectæ, ibid. num.19. 156
5 Bulla Nicolai V. ſuper emptionibus cenſuum in Regno Siciliæ ad rationem decem pro centenario continet diſpenſationem, ibid. num.20. 156
5 In Cenſuum emptione non videtur certum pretium generaliter ſtatuendum, ibid. n.21. 156
5 Cenſus annales non eſt tutum decernere, ut certam ſummam non excedant, ibid. num.24. 157
5 Cenſus emptio licita eſt, ſi illius redditus, & penſio incerta ſit, ibid. num.25. 157
5 Cenſus annui minoris valent, quàm fructus, qui liberè ex prædio percipiuntur, ibid. num.26. 157
5 Pretium cenſus qua ratione ſit minuendum propter pactum de redimendo, vel alia onera emptioni adjecta, ibid. n.28. 157
5 Cenſus conſtitui non poteſt niſi ſuper re ex ſui natura fructifera, ibid. num.31. 157
5 Cenſus pro parte perimitur re pro parte perempta, vel reddita infructifera, ibid. n.32. 157
5 Cenſus reſervativus qui ſit, & qui cenſus conſignativus, ibidem num.13. 157
3 Cenſus præſcribi non poteſt, in c. Olim, n.26. de cenſib. 544
3 Quod verum eſt in totum, ſed in parte ſecus, ibidem numer. 17. pag. 544
3 Niſi debitor ſit in mala fide ſolvendo denarios Papienſes pro Lucenſibus, ibid. num.18. 544
Cenſus in qua moneta ſolvi debeat.
Vide in ver. *Moneta*.
3 Cenſus Eccleſiæ impoſitus ex cauſa tranſactionis ſine auctoritate Epiſcopi non excedit vitam ejus qui ſolvit, in c. Niſi eſſent, num.33. de præbend. 108
3 Eccleſia non poteſt conſtitui cenſualis auctoritate Epiſcopi, ibid. num.50. 510
3 Declaratur, ibid. num.62. 512
5 Eccleſiæ duæ ſi litigent ſuper ſubjectione, poteſt ſubjecta conſtitui cenſualis Epiſcopi auctoritate, ibid. n.64. 121
3 CEREMONIALE continens ritus electionis Papæ, à Gregorio XV. & Urbano VIII. confirmatum, in cap. Licèt de vitanda, num.27. de elect. 218
1 CERTITUDO moralis de honeſtate operationis ſufficit ad honeſtè operandum, in cap. Ne innitaris, num.57. de Conſtitut. pag. 14
1 Certitudo, alia ſupernaturalis, alia naturalis, alia moralis, ibid. num.48. 14
1 Certitudinem mathematicam non oportet in moralibus quærere, ibid. num.50. 14
1 Moralis materia non nititur certa demonſtratione, ſed conjecturis groſſis, & figurantibus, ibid. n.51. 14
2 Declaratur, ibid. n.99. 19
2 Certitudo eſt determinatio intellectus ad unum, ibidem num.52. pag. 14
3 Certitudo ſaltem moralis de rectitudine, & honeſtate operationis requiritur ad rectè, & honeſtè operandum, ibid. num.90. & 98. 36
5 Certitudinem ex probabilibus ſufficere in moralibus, quomodo ſit intelligendum, plenè explicatur, ibidem num.99. & nu. ſeqq. uſque ad num.111. 39
3 Certitudinem moralem habere de omnibus eligibilibus non eſt ſupra humanam facultatem, in d. c. Ne innitaris, n.122. & nu. ſeqq. de Conſtitut. 21
5 Certis incerta præponens in rebus ad ſalutem animæ pertinentibus graviter peccat, in cap. Ne innitaris, num.290. de Conſtitut. 65
1 CERUSIÆ immoderatus potus an ſit crapula, vel ebrietas, in c. A crapula, n.10. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 CESSIO bonorum fieri debet uſque ad ultimum quadrantem, in cap. Odoardus, n.15. de ſolut. 239
3 Non tamen auferuntur panni de dorſo, ibid. n.16. 240
3 Debitor laicus niſi cedat bonis, pro debito civili in ſolidum conveniri, & in carcerem detrudi poteſt, ibidem numer. 14. pag. 219
3 Debitor laicus ſi quid acquirat poſt ceſſionem bonorum, non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ibidem numer. 17. pag. 240
3 Miles, maritus, donator, & alii privilegiati, de jure civili ſine ulla bonorum ceſſione conveniuntur, quatenus facere poſſunt, ibid. num.18. 240
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium*, *cap. Odoardus*.
3 Doloſus non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium cap. Odoardus, vel cap. Pervenit, de fidejuſſor. ibidem num.44. 242
3 Ceſſio bonorum quamvis infamiam juris non irroget, tamen ſigillat ſtatum cedentis, ſaltem quoad infamiam facti, in d. c. Odoardus, n.59. de ſolut. 242
3 Ceſſio bonorum alicubi fit cum infamia, & vituperio, ibidem num.60. 242
3 Romæ fit ſuper leonem marmoreum penes ſcalam Capitolii, ibid. num.61. 242
3 Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit, ex Conſtitutione Pii IV. non datur debitoribus in Urbe, niſi geſtent birretum viride, ibid. num.62. 242
3 Ceſſio bonorum de jure fit nudo verbo coram judice, ibidem num.63. 242
3 Ceſſio bonorum poteſt reiterari, ibid. n.67. 242
2 CHARACTER ordinis imprimitur in actu traditionis inſtrumenti, in c. Cùm contingat, n.69. de ætat. & qualit. 422
5 Character interior eſt eſſentialiter, & principaliter Sacramentum Ordinis, ibid. num.91. 425
1 Character quid ſit, ibid. num.99. 425
2 Character imprimitur in collatione Tonſuræ ex ſententia S. Congregat. Concilii, ibid. n.18. 419
3 Character Epiſcopalis animæ infixus à Deo, per miniſterium hominis deleri non poteſt, in c. Requiſivit, nu.3. & 34. & ſeqq. de ordinat. ab Epiſc. 377
3 Character ordinis, habitus, & exercitium qualiter conſiderentur in ordinante, ibid. n.7. 377
5 Character Sacerdotalis in impoſitione manuum extenditur ad poteſtatem ligandi, & ſolvendi, ibid. n.28. 379
3 Contrarium, n.92. 385
5 Character Sacerdotalis non extenditur in ordinatione Epiſcopi, ſed novus imprimitur, ibid. n.91. 385
5 Character Ordinis prærequirit ex neceſſitate Sacramenti characterem Bapriſmi, ibid. n.94. 385
5 Calicis, & patenæ traditio ex ſententia antiquorum Canoniſtarum non eſt de eſſentia ordinis Sacerdotalis, in c. Cùm veniſſet, num.4. de ſacr. Unct. 444
1 Eadem ſententia quibus nitatur rationibus, ibid. n.20. 445
5 Character in Sacramento Confirmationis imprimitur in ipſa unctione, ibid. n.21. 445
5 Character idem in Sacramento Ordinis iterari non poteſt, & cur. ibid. n.24. 445
2 Character Ordinis poteſt animæ infigi per inſtitutionem Eccleſiæ ex ſententia Canoniſtarum, ibid. n.23. 446
3 Contrarium, num.67. 449
3 Characterem ordinis Presbyteratus non imprimi, ſi porrigatur calix ſine vino, quibus fundamentis probetur, ibidem num.33. uſque ad num.39. 447
5 Character in quolibet ordine imprimitur per ſuſceptionem illius ſigni exterioris, in quo principalis actus, quem reſpicit ille ordo, ſignificatur, ibidem num.29. 447
5 Manus impoſitione non imprimitur character ordinis Presbyteratus, ſed tantùm confertur poteſtas ligandi, & ſolvendi, ib. num.42. & 58. 447
5 Character ordinis infigitur animæ immediatè à Deo, ab Eccleſia autem infigi, aut deleri non poteſt, ibidem numer. 63. & ſeq. 449
3 Character Ordinis non confertur per miniſterium, ſed imprimitur in anima immediatè à Chriſto, in cap. Quod à prædeceſſore, num.3. & 11. de ſchiſmat. 203
2 Character quid ſit, cap. Statuimus, numer. 52. de ſuppl. neglig. Prælat. 358
2 Character Sacramentalis non imprimitur preciſè coacto, in cap. Majores quanto, num.14. de tranſlat. Epiſc. 329
Reliqua Vide in ver. *Ordo*.
5 Character Ordinis non imprimitur ſine traditione inſtrumenti ad illum Ordinem ſpectantis, in cap. Qui Presbyterum, num.25. de pœnit. & remiſſ. 293
3 Characterem tunc ſacramentalis imprimit operatio, cùm obicem voluntatis contrariæ non invenit obſiſtentem, in cap. Majores, num.78. de Baptiſm. 599
3 Procedit in his, qui aliquando conſenſerunt, nec poſtea contradicendo obicem poſuerunt, ibid. num.79. 599
Vide in ver. *Ordines quoad characterem*.
Et in ver. *Ordines quando iterandi*.
2 Character Ordinis durat etiam poſt mortem, & clericus reſuſcitatus non eſſet iterùm ordinandus, in c. Non poteſt, num.5. de ſent. & re judicat. 182
3 CHARITATIS ordo exigit, ut primùm quis ſubveniat ſibi ip-

ſi, deinde proximo, in cap. Si quis ſanè, num. 30. de pecul. Clericorum. 152
§ Charitas non minuitur, ſi effectus ejus dividatur in multos, imò magis augetur, in cap. Fraternitatem, num. 71. de ſepultur. pag. 298
§ Charitas ſola dividit inter filios Regni, & inter filios perditionis æternæ, in cap. Audivimus, numer. 22. de reliq. & vener. Sanctor. 621
§ CHARITATIVUM ſubſidium quas ob cauſas ſit ab Epiſcopo poſtulandum, & an ſit liberalitas, in cap. Conquerente, n. 38. de Off. Ordin. 188
§ Et qua verborum formula ſit petendum, & an Reges poſſint illud imponere, ibid. num 29. 188
§ CHIRURGUS an ſit irregularis, ſi ex aduſtione, vel inciſione quam fecit, ſequuta fuerit mors, vel mutilatio, in cap. Ad audientiam, n. 38. & 40. de homicid. 333
§ Chirurgus ut ſit immunis ab irregularitate, quæ requirantur, ibid num. 42. 334
§ Chirurgiæ ars eſt Clericis interdicta, ibid. n. 40. 334
§ CHOREPISCOPI qui, & eorum officium, in c. Epiſcopalis, num 42. de privileg. 134
§ Ordo ipſorum ab Eccleſia reprobatus, ibid. n. 42. 234
§ Chorepiſcopi qui ab uno fiunt Epiſcopo, non ſunt Epiſcopi, in c. Nec Epiſcopi, n. 6. de temp. ordinat. 366
§ Epiſcopo accedenti ad conferendum chriſma, populus, vel clerus non tenetur victualia miniſtrare, in cap. Venerabili, n. 19. de cenſibus. 551
Reliqua vide in verb. *Confirmationis Sacramentum*.
§ CHRISTIANORUM duo ſunt genera, in c. Ut privilegia, n. 3. de privileg. 268
§ Chriſtiano indecens eſt, ſi radios ſolis ipſum in lecto dormientem inveniat, in c. Dolentes, n. 5. de celebr. Miſſar. 582
§ CHRISTI conceptio ex Spiritu ſancto fuit miraculum miraculorum, in cap. Cùm ſis, n. 73. de convers. conjug. 419
§ Chriſtus in trigeſimo anno completo baptizatus eſt, & prædicavit, & refellitur contraria opinio gloſſæ, Hugonis, Archidiaconi, & Abbatis, in c. Cùm in cunctis, n. 22. & 24. de elect. 145
§ Chriſtus ſolus eſt propriè ſponſus Eccleſiæ, in cap. Quanto, num. 126. de tranſlat. 324
§ Chriſti omnis actio, noſtra eſt inſtructio, in c. Accepimus, n. 38. de pactis. 662
§ Declaratur, ibid. num. 55. 665
§ Chriſtus fuit verus Deus, & verus homo: ſentiens oppoſitum hæreticus eſt, & excommunicatus, in cap. Cùm Chriſtus, num. 1. de Hæreticis. 89
§ CIBUS etiam non nutriens, & per modum medicinæ ſumptus poſt mediam noctem impedit Miſſæ celebrationem, in c. Si conſtiterit, num. 17. de accuſat. 10
§ Cibus nullus, vel potus eſt illicitus niſi per accidens, in c. A crapula, n. 27. de vita, & honeſt. cleric. 6
§ Cibus, & potus moderatus ſano poteſt eſſe ſuperfluus infirmo, & è converſo, ibid. num 35. 8
§ CINGULUM militiæ in Religione Hieraſolymitana eſt de ſubſtantia profeſſionis Regularis in grado militum, itaut illius omiſſio irritet profeſſionem expreſſam, & impediat tacitam, in cap. Qui Presbyterum, nu. 2. & num. ſeqq. uſque in finem de pœnit. & remiſſ. 292
§ Cingulum militiæ, quid, ibid n. 3. & 4. 292
§ Cinguli ſolemnitas de jure communi eſt ſubſtantialis in milite ſæculari, ibid. n. 4. & num. ſeqq. uſque ad num. 24. 292
§ Contrarium, ibid. num 62. 296
§ Declaratur, ibid num 63. 293
§ Cingulum venit appellatione habitus, ibid. n. 23. 293
§ Declaratur, ibid. num 73. 296
§ Cinguli decoratio ex ſtatutis Ordinis Hieroſolymitani eſt de ſubſtantia profeſſionis in gradu militum, ibid. numer. 24. & ſeqq. uſque ad num 46. 293
§ Contrarium, ibid. num. 75. & ſeqq. uſque ad n. 99. 297
§ Item ex ordinationibus Capitolaribus ejuſdem Religionis, ibid. num 46. 295
§ Contrarium, ibid. num 99. 298
§ Cingulum militiæ non materialiter tantum, ſed formaliter eſt accipiendum, ibid num. 39 294
§ Cinguli ornatus in Militibus Regularibus de jure non requiritur, ibid. num 58. & 69 uſque ad num 73. 295
§ Cinguli, ſeu ſpathæ ceremonia in creatione Militis Regularis fuit prætermiſſa in Pontificali reformato juſſu Clementis VIII. ibid. num 59. & 72. 295
§ Cur adhibeatur in creatione Militis ſæcularis, & non regularis, ibid. num 60 296
§ Cingulo decorari dicitur, qui Miles creatur, etiamſi cinguli ſolemnitas non ſervetur, ibid. num. 65. 296
§ Cingulo cœleſtis militiæ præcingi dicitur Clericus, ibidem numer. 66. 296
§ Cingulum in Jure quandoque pro dignitate ipſa uſurpatur, ibid. num 67. 296
§ CIPPOS, vel truncos, aut capſulas pro eleemoſynis Miſſarum Fratribus Minoribus habere non licet, in cap. Nimis prava, num. 60. de exceſſ. Prælat. 227
§ CIRCUITUS non eſt inutilis, quando per eum ſatisfit Canoni, in c. Licèt, num 58. de Regular. 395
§ CIRCUMCISIO, & Baptiſmus, quo Circumciſioni ſucceſſit, in quibus conveniant, & in quibus differant, in c. Majores, n. 37. & ſeqq. uſque ad num. 53. de Baptiſ. 597
§ Conveniunt primò, quia ſicut olim per circumciſionem, ita hodie per baptiſmum remittitur originale peccatum, ibidem num 38. 587
§ Et ideò circumciſio non reiterabatur, ſicut nec hodie baptiſmus, ibid num 39. 587
§ Secundò, quia ſicut circumciſio tam adultis, quàm parvulis ex præcepto Domini conferebatur; ita hodie baptiſma, ibidem num. 40. 597
§ Tertiò, quia ſicut olim ſine circumciſione nullus ſalvari poterat, ita nec hodie ſine baptiſmo, ibid. num 41. 597
§ Differunt primò, quia baptiſmus tam maſculis, quàm fœminis eſt conferendus, ſed circumciſio ad fœminas non pertinebat, ibid num 42. 597
§ Secundò, quia multò plus confert baptiſmus Chriſtianis, quàm olim circumciſio Judæis, ibid num. 47. 598
§ Tertiò, quia baptiſmus eſt ſignificantior, decentior, & facilior circumciſione, ibid num 50. 598
§ Quartò, quia circumciſio non imprimebat characterem, ſicut nunc imprimit baptiſmus, ibid num. 51. 598
§ Quintò, quia circumciſio conferebat gratiam juſtificantem ex opere operante, nunc verò baptiſmus illam confert ex opere operato, ibid. num. 52. 598
§ Circumciſio inſtituta fuit ut ſignum fidei Abrahæ, qui credidit ſe patrem futurum Chriſti ſibi repromiſſi, ibidem numer. 45 598
§ Circumciſio ſi hodiè locum haberat, Paradiſi januas aperiret ſicut baptiſmus, ibid. num. 49. 598
§ CIRCUMSTANTIÆ notabiliter aggravantes an ſint neceſſariò in confeſſione aperiendæ ab eo, qui putat utramque opinionem eſſe probabilem, vel unam altera probabiliorem, in c. Ne innitaris, num 126. de conſtit. 56
§ Circumſtantia, quæ exprimi non poteſt ſine manifeſtatione peccati alterius, an neceſſariò ſit confitenda, in cap. Omnis, n. 12. de pœnit. & remiſſ. 310
§ Circumſtantiæ notabiliter aggravantes an ſint neceſſariò in confeſſione aperiendæ, ibid. num 48. 312
§ Circumſtantiæ, quæ mutant ſpeciem peccati, ſunt neceſſariò exprimendæ in confeſſione, ibid. num 49. 312
§ Et quæ ſint hujuſmodi circumſtantiæ, ibid num. 50. 312
§ Circumſtantiæ quæ aggravent, vel extenuent delictum, remiſſivè, in cap. Cùm illorum, num. 25. de ſent. excomm. 349
§ CISTERCII Monaſterium eſt caput Ordinis, & illius Abbas eſt Generalis totius Ordinis Ciſtercienſis, in cap. Cùm ad noſtram, num 12. de elect. 284
§ Ciſtercienſes, Templarii, & Hoſpitalarii de fructibus poſſeſſionum, quas acquiſiverunt poſt generale Concilium, tenentur decimas ſolvere, ſi prius ex illis decimæ ſolvebantur, in c. Nuper, num. 2. de decim. 324
§ Ciſtercienſes emere non poſſunt prædia decimalia niſi pro Monaſteriis fundandis, & acquiſita ex largitione fidelium, vel empta pro Monaſteriis fundandis debent tradere aliis excolenda, ibid num 2. 324
§ Ciſtercienſibus ſi abſque licentia Abbatis alium Ordinem profiteatur, regredi compellitur, in cap. Non eſt vobis, num. 2. de Regular. 346
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
Et in ver. *Religio*
§ Ciſtercienſium ordo eſt ſtrictior cæteris ordinibus, ibid. num 20. & 24. 347
§ Contrarium, ibid num. 25. 348
§ CITATIO per edictum contra Clericum abſentem affigi debet valvis Eccleſiæ ſuæ, in cap Ex tuæ, numer 3. de Cler. non reſid. 54
§ Citatio contra beneficiatum abſentem fieri poteſt etiam extra provinciam, ſed ad id judex non tenetur, ibid. n. 5. 54
§ Citatio per edictum ubi requiritur trina, non ſufficit unica, licèt peremptoria, ibid. n. 6. 58
§ Et an ſufficiat unica peremptoria ad pœnam incurrendam, ſi fuerit perſonaliter exequuta, ibid. n. 7. & 10. 54
§ Citatio trina, & unica peremptoria cum competentibus intervallis regulariter æquiparantur, ibid. n. 8. 54
§ Citationis edicta ſex menſium ſpatio præſumuntur deduci ad notitiam citati, ibid num. 12. 55
§ Citatio, & ſententia in notoriis non requiritur, in cap. Qualiter, num 7. de Cler. non reſiden. 40
§ Citatio partium in declaratione legis an, & quando requiratur, in cap. Quoniam, n. 40. de conſtit. 234
§ Citationis executio non eſt actus judicialis, & ideò poteſt per nuncium exerceri etiam extra territorium, in cap Licèt, n. 13. de foro compet. 64
§ Citatio judicis contractus non conſtituit abſentem in contumacia quoad hoc ut poſſit excommunicari, vel mulctari, ſed tantum quoad hoc ut poſſit miſſionem pati, ibid n. 19. 64
§ Citatio ut ſit legitima fieri debet ad inſtantiam partis, in c. Propoſuiſti, num 2. de foro compet. 78
§ Niſi judex procedat ex officio, ibid. n 3. 79
§ Citatio debet fieri à judice, ſeu de illius commiſſione, alias non valet, ibid num 4. 79
§ Citationis commiſſio eſt decretum quoddam interlocutorium, ibid. num 5. 79
§ Citatio realis requirit ſpecialem judicis commiſſionem, ſed in perſonali ſufficit generalis, ibid. n. 6. 79
§ Citatio nulla ex defectu commiſſionis validatur per comparitionem partis, de hoc defectu non opponentis, ibid. n 7. 79
§ Per citationem fruſtratoriam non prævenitur, nec perpetuatur juriſdictio, ibid. num 8 79
§ Citatio ut ſit legitima, non eſt neceſſe ut fiat tribus edictis, ſed ſufficit unicum peremptorium, ibid. num. 9. 79
§ Citatio quotuplex ſit, qui judices poſſint citare, & quot modis, remiſſivè, ibid. num 10 79
§ Juriſdictio perpetuatur per ſimplicem citationem judicis, ſive Ordinarii, ſive Delegati, ibid. n. 12. 79
§ Citatio eſt principium, & fundamentum judicii, ibidem numer. 23. 80
§ Citatio reſpectu contumacis habetur pro circumducta, ibidem num 24. 80
§ Et quid ſi contumax velit purgare moram ſolutis expenſis, & dato fidejuſſore de judicio ſiſti, ibid. num. 25. 80
§ Citatio quæ fit die feriato pro non feriato, non tenet, in c. Accepimus, num. 9. de Pactis. 612
§ Citatio ad videndum committi notario juramenta teſtium non ſuffragatur, niſi etiam dicatur ad videndum jurare, & hic defectus eſt inſanabilis, in cap. In nomine Domini, num 11. Teſtib. 146

§ Cita-

5 Citatio non eſt neceſſaria, ubi certum eſt abſenti nullum jus competere, in cap. Cùm ex injuncto, num. 47 de Nov. oper. nunciat. 232
2 Citatio in impetratione gratiæ tertio præjudicialis non requiritur, in c. Cùm olim, n. 24. de ſent. & re judic. 285
2 Dummodò Princeps procedat de plenitudine poteſtatis, ibidem num 31. 285
2 Et adverſarius non ſit præſens in Curia, ibid. n. 32. 285
2 Declaratur, ibid. n 33 285
2 Ubi privilegium conceditur, non eſt de mora, nec de jure, ut aliquis citetur, ibid. n. 25. 285
2 Citatio generalis in litteris præjudicialibus non ſufficit, quando adverſarius eſt præſens in Curia, ſed Procurator citandus eſt ad hoſpitium, ibid. n 28. 285
2 Procedit in litteris juſtitiæ, non autem in litteris gratiæ, ibidem num 29 285
2 Citatio quamvis non requiratur in impetratione gratiæ tertio præjudicialis, tamen jus illis quæſitum non auſertur, ibidem num 30. 285
2 Stylus Curiæ quoad citationem in impetrationibus litterarum eſt ſervandus, ibid num 34 285
2 Citatio quamvis non requiratur in impetratione gratiæ præjudicialis, requiritur tamen in proceſſu ad ulteriora, ibidem numer 35. 285
2 Etiamſi citatio per Principem fuerit remiſſa, ibid n 36. 285
2 Citatio eſt de jure divino, & naturali, ideò per principem tolli non poteſt, ibid n. 38 & 47 285
2 Citatio requiritur etiam in notoriis, niſi conſtet reo nullam defenſionem competere, ibid n 42. 286
Vide in ver. *Notorium*
2 Citatio requiritur, quantumcumque factum ſit notorium, ubi pœna corporalis debet infligi, ibid. n 45 286
2 Declaratoria excommunicationis an requirat citationem partis, in c. Non poteſt, n. 9 & 17 de ſent & re judic. 282
2 Citatio non poteſt decerni ab Epiſcopo contra exemptum, ibidem num 10. 282
2 Citatio eſt decretum interlocutorium, ibid n. 13 282
2 Citatio requiritur in diſcuſſione cauſæ etiam publicæ, ob quam fertur declaratoria, ibid n 19. 283
2 Secus ſi cauſa ſit notoria, ibid n 20 283
2 Citatio pro declaratoria ob notoriam excommunicationem contra exemptum non eſt arctatoria, ibid. n. 21. 283
2 Citatio quatenus ſua putet intereſſe, poteſt fieri etiam non ſubdito, ibid. num 24 283
2 Citandus non eſt, cui notorium eſt defenſionem non competere, ibid. num 22 283
Citatio in die feriata, & ad diem feriatam.
Vide in verb *Feria*
2 Citationis triplex eſt actus, in cap. Conqueſtus, numer 42. de Feriis. 95
2 Mandatum de citando an fieri poſſit in die feriata ad diem non feriatum, ibid. num 47 & num 48 & 49 95
2 Citatio eſt de proceſſu, & fundamentum judicii, ibidem numer. 48. 95
2 Citationis commiſſio eſt actus extrajudicialis, non requirens cauſæ cognitionem, ibid num 50. 95
2 Et fieri poteſt etiam in territorio alieno, ibid n 51 95
2 Citatio conturbat mentem citati, & plerumque eum provocat ad iracundiam, ibid n 54. 96
2 Citationis executio eſt de judiciali proceſſu, ibid n. 55. 96
5 Citatio non inſerta copia delegationis cenſetur emanaſſe tanquam à privato, & non valet, in cap. Cùm in jure, nu. 56. de offic. Delegat. 514
5 Sed contra, ibid n 57 514
Vide in ver. *Delegatus*.
2 CITATUS extra territorium ab Ordinario delicti non dicitur contumax, cùm non teneatur comparere, in cap. Licèt, n. 16. de foro compet. 64
2 Citatus ad cauſam, ſi poſteà mutat forum, in cauſa illa coram primo judice reſpondere tenetur, in cap Propoſuiſti, num. 2. & 25 de foro compet. 79
2 Citatus ad dicendum cauſam, quare non debeat excommunicari poteſt appellare, in cap. Super eo, il ſecondo, numer. 49. de Appellat 294
2 Secus ſi citetur ad dicendum cauſam quare non debeat declarari excommunicatus, num 50. 294
2 Citari debet pars in receptione teſtium, ut audiat illos jurantes, non autem deponentes, in cap In nomine Domini, num 22. de Teſtib. 346
2 Si citetur dominus, & non procurator, vel unus ex duobus procuratoribus in ſolidum, an valeant atteſtationes, ibidem num 16 346
2 Citatus ad domum, qui non comparuit allegans ſe citationem ignoraſſe, audiri debet ad opponendum in perſonas teſtium, licèt non ſervaverit formam cap. Præſentium, de Teſtib. ibidem num 52. & 55. 348
3 Citatus ad actum debet admitti, & fortius expectari, in cap. Etſi membra, numer. 6. de iis quæ, fiunt à Prælat. ſine conſ. Cap. 218
3 Niſi de novo perveniat ad citantis notitiam, citatum non habere jus, ibid num 7. 218
3 Vocantes tamen non tenentur præciſè vocatum admittere, ſed ei non admiſſo tenentur ad intereſſe, ibid n 8. 218
2 Citatus ad locum non tutum non tenetur comparere, in cap. Ad ſupplicationem, num 20. de Renunc. 311
2 Guelphos non tenetur comparere, ſi citatur in loco, ubi regnant Gibellini, ibid n 22 311
2 Citatus excuſatur à comparendo in loco, ubi viget peſtis, ibid. num 17. & 20. 311
2 Citatus in loco, ad quem acceſſus eſt multiplex, non excuſatur, niſi probet nullum ex illis acceſſibus eſſe tutum, ibid. num 24. 314
5 Citatus tenetur comparere, ſi Delegatus ponat incitatione cauſam juriſdictionis, ut ſi dicat ſe Delegatum, in cap. Cùm in jure, num. 58 de off Delegat. 514
5 CIVILITATEM ratione originis non poteſt quis ſola voluntate à ſe abdicare, in c. Significavit, n 21 de Paroch. 109
5 CIVES unius civitatis, omnes, & ſimul poſſunt non tantum interdici, ſed etiam excommunicari, in cap. Reſponſo, n. 30. de ſent. excomm. 160
5 Cives eligentes ſibi Poteſtatem an poſſint variare, in cap. Publicato, num 47. de elect. 122
5 Cives habent facultatem condendi ſtatuta in ſuis civitatibus, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num 5. de conſtit. 98
5 Etiam contra jus commune, ibid num 5 98
5 Dum tamen ſint licita, & de rebus eorum juriſdictioni ſuppoſitis, ibid. num 4 98
2 CIVITAS aratrum paſſa deſinit eſſe civitas, in cap Propoſuiſti, num. 21 de foro compet. 80
5 Civitas quælibet hodie habet ſua regimina, in c. Significantibus, num. 75. de offic Delegat. 542
3 Civitas non comprehenditur ſub diſpoſitione cap. Felicis, de pœn. in 6. in cap. Ad hæc, n. 65. de relig. domib. 403
5 Civitates majores duntaxat privilegio Epiſcopatus ſunt honoratidæ, in cap. Epiſcopalia, num 16 23. & ſeqq. de Privileg 236
5 Ad eſſe civitatis requiritur Epiſcopus, & num. 3. & ſeqq. uſque ad num 18 235
5 Civitates erant ante adventum Chriſti, ibid. n. 5 235
5 Civitas quæ proprium necavit Epiſcopum, perpetuò privatur dignitate Epiſcopali, non tamen deſinit eſſe civitas, ibid. num 20. 235
5 Saraceni habent civitates, & non habent Epiſcopos, niſi fortè abuſivos, ibid n. 22. 235
5 Princeps poteſt facere civitatem, & tamen non poteſt facere Epiſcopum nec ſedem Epiſcopalem creare, ibid n 21. 235
5 Civitas in Italia ex communi interpretatione apellatur illa tantum, quæ habet Epiſcopum, ſed Ultramontani hoc non recipiunt, ibid. n 24. 235
5 Papa erigit civitatem, & dat Epiſcopum unico contextu, ibid. nu. 25. 235
5 Et concedit pro maximo dono hanc dignitatem, ibidem num 26. pag. 235
5 Civitas an erigi poſſit a populo ſine Principis authoritate, ibid, num 27. 236
5 Muros municipales nec reficere licèt ſine auctoritate Principis, vel Præſidis, ibid. n. 29 236
5 Civitas dicitur civium unitas, ibid n 20. 236
5 Structuræ autem murorum non dicuntur civitas, ſed urbs, ibid. num. 21 236
5 Civitas eſt multitudo hominum ſocietatis vinculo adunata, ibid. num 22. 236
5 Civitas interficiens electum non incidit in pœnam interficientis Epiſcopum, in c Eam te, n. 27 de reſcript. 552
Vide in verbo *Epiſcopalis dignitas*.
5 Civitas, vel diœceſis pertinet ad juriſdictionem Epiſcopi in ſpiritualibus, in cap. Sanè, il ſecondo, num 7. & 24 de offic. Delegat. 525
5 Non tamen dicitur propria ipſius Epiſcopi, ibid. n. 8. 522
5 Contrarium, ibid n 24. 525
5 CLAVIS juriſdictionis non eſt quid Sacramentale, in cap. Accedentibus, n 20 de exceſſ Prælat. 225
5 CLAUSTRUM Eccleſiæ violans, dicitur violare immunitatem ipſius Eccleſiæ, in cap. Cùm pro cauſa, num. 3. de ſentent. excommunicat. 175
Vide in verbo *Immunitas Eccleſiæ quoad loca*.

Clauſula, communia.

5 Clauſula una ſecundum diverſos reſpectos diverſimodè accipitur, in c. Omnis, num 32 de pœnit. & remiſſ. 122
2 Clauſula utcumque odioſa in reſcripto appoſita debet intelligi, ut aliquid operetur ultra jus commune, in cap. Paſtoralis, nu. 8. & ſeqq. de appellat. 265
5 Clauſula litteris apponi conſueta ſemper ſubintelligitur, in cap. Accepimus, n 5. de ætat. & qualit. 412
5 Clauſula apponi ſolita in reſcripto ſi fuerit omiſſa, reſcriptum non vitiatur, ibid. n 9. 412
2 Clauſulæ conſuetæ omiſſio reſcriptum non vitiat, in c. Cùm M. n 42 de conſtit 115
5 Clauſulæ aptæ importare executorem mixtum in litteris gratiæ nihil operantur, niſi adſit clauſula, vocatis vocandis, in cap. Qui Presbyterum, n. 96 de pœnit. & remiſſ. 298
2 Clauſula in reſcripto poſita debet ad ſtatum juris reduci, ubicumque ſita reperiatur, in cap. Cauſam quæ, num. 2. de Reſcriptis. 136
3 Clauſula in medio poſita refertur ad proxima, non autem ad omnia præcedentia, in c. Nulli, num. 14 de Reb Eccleſ. non alien. 331
3 Clauſula in fine poſita refertur ad omnia præcedentia, ibidem num. 15. 224
5 Clauſula abſolutionis a cenſuris in litteris Apoſtolicis proviſionum quid operetur, in cap Quòd a prædeceſſore, num. 76. de ſchiſmat. 109
5 Clauſula abſolutionis a cenſuris in litteris Apoſtolicis reddit gratiam efficacem, & validam, non obſtante exemptione excommunicationis, in cap. Poſtulaſtis, numer. 7. de Cler excommunicat. 195
3 Clauſula, *Ad ſui vitam*, perpetuitatem importat, in c. Conſultationibus, n. 36. de cler. ægrot. 161
5 Clauſula, *Aliter fieri non poſſit*, importat decretum irritans, in c. Cauſa, n 24 de elect. 160
Vide in verbo *Poteſt*.
2 Clauſula, *Anteferri*, facit de poſteriore priorem, in c. Ex parte, n. 25. de off. Delegati. 528
5 Eſt odioſa, & strictè intelligenda, ibid. n. 25. 528

Fagnani Reperter.

Clauſula, appellatione remota.

3 Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clauſulam, *appellatione remota*, in cap. Studuiſti, num. 43. & ſeq de off. Legat. 547
3 Indulgetur à jure in quinque caſibus ibi expreſſis, prædicta clauſula non obſtante, ibid. n.45. 547
3 Appellatione remota, an, & qualiter intelligatur remota recuſatio, in cap. Super eo, il ſecondo, numer. 16. de appellat. 192
a Clauſula, *appellatione poſtpoſita*, quæ habetur in Bulla Cruciatæ an ſolum tollat appellationem contra reſiſtentes de facto, an verò etiam contra reſiſtentes de jure, in c. Studuiſti, nu. 18. de offic. Legat. 547
5 Clauſula, *appellatione remota*, in medio litterarum appoſita quid operetur, in cap. Super eo, il ſecondo, num. 15. de appellat. 192
3 Clauſula, *appellatione remota*, tollit omnem appellationem, quæ à jure non eſt expreſsè permiſſa, in cap Paſtoralis, num 1. de appellat. 202
a Et datur à Summo Pontifice tantum in terris Eccleſiæ indiſtinctè, ſed in terris Imperii in cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori, aut inter perſonas Eccleſiaſticas, ibidem num. 2. & 4. 203
a Non datur à Congregationibus Cardinalium, nec à Signatura juſtitiæ, ibid. n 3. 202
3 Datur ab Imperatore in locis Imperio ſubjectis in cauſis temporalibus, & inter laicos, ibid n 4. 202
3 Item à Regibus, & Principibus non recognoſcentibus ſuperiorem in temporalibus, ibid. n.4. 203
a Clauſulam, *appellatione remota*, ab interlocutoria an judices inferiores dare poſſint in ſubdelegatione cauſarum, ibidem numer 7. 202
3 Clauſula, *appellatione remota*, tollit appellationem, quæ à jure non indulgetur expreſsè ad effectum ſuſpenſivum tantum, non autem devolutivum, ibid. n 15. 202
3 Ex ſtylo curiæ quoad partes nihil operatur, ſed tantum quoad judicem, ne teneatur deferre, ibid n. 16. 203
3 Et gravamina à judice illata poſt appellationem non revocantur per viam attentati, ſed per viam querelæ, ibidem num. 17. & 30. 203
3 Clauſula, *appellatione remota*, an hodie aliquid operetur, & quid, ibid. n 18. & ſeq uſque in fin. 205
3 Nihil operatur reſpectu appellationis, quæ à jure indulgetur expreſsè, ibid n 21. & 25 202
3 Et quando appellatio dicatur à jure expreſsè indulgeri, ibidem num 22 203
3 Clauſula, *appellatione remota*, non impedit appellationem, ubi manifeſtè quis gravatur, ibid n.24. 203
3 Clauſulæ, *appellatione remota*, effectus octodecim, remiſſivè, ibid. num.31. 204
3 Clauſula, *appellatione remota*, nihil operatur de conſuetudine, ſi apponatur in litteris executorialibus, quæ expediuntur per contradictas, ſecus ſi in litteris commiſſionis, ibidem numer 32. 204
Vide in verbo *Appellatio quando admittenda*.
3 Clauſula, *amoto quolibet detentore*, intelligitur juris ordine ſervato, in cap. Cùm olim, numer. 41. de ſentent. & re judic. 596
3 Clauſula, *arbitrio Rotæ*, quid importet, in cap Ne innitaris, n.290 de conſtit. 55
a Clauſula, *auctoritate noſtra procedas*, importat juriſdictionem delegatam, in c. Grave, n.4 de offic. Ordinar. 508
5 Clauſula codicillaris, vel *omni meliori modò*, quid operetur, in c. Nimis prava, n.39. de exceſſ. Prælat. 223
3 Clauſula, *contradictores*, juriſdictionem non confert, niſi contra reſiſtentes de facto, in cap Studuiſti, numer. 40 de offic. Legat. 547
3 Clauſula derogatoria, *non obſtante*, non requiritur, quando Princeps reſcribit per viam privilegii, in c. Ex parte, n.3. verſ. Ac propterea, de capell. Monach. 505
3 Clauſulæ derogatoriæ in litteris Apoſtolicis ſemper apponi conſueverunt, in c. Cæterum n.27. de reſcript. 243
Vide in verbo *Derogati*.
3 Clauſula, *decreti*, videtur data forma cui renunciari non poteſt, in c. Cùm acceſſiſſent, n. 18. de conſtit. 108
3 Declaratur, ibid. n.22. 109
a Clauſula, *decreti*, poſita in fine Bullæ electionis Magni Magiſtri Hieroſolymitani ſublata eſt, & in ejus locum ſuffecta eſt alia perſtringens ſubſtantialia electionis, in cap Cauſam, num.29. de elect. 260
9 Clauſula, *decreti*, in fine poſita refertur ad omnia præcedentia, in cap. Qui Presbyterum, numer. 91. de pœnit. & remiſſ 298
Vide in verbo *Decretum irritans*.
Clauſula, *Dummodò*, an faciat penſionem conditionalem.
Vide in verbo *Penſio, communis*.
5 Clauſula, *& non aliàs*, &c. facit diſpoſitionem conditionalem, & c. Tua nos, n.12. de ſimon. 58
9 Clauſula, *ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis*; item clauſula, *quorum tenores*, in generali privilegiorum derogatione annullant etiam privilegia habentia clauſulam derogatoriam ad ſequentes contrarias diſpoſitiones, in c. Nonnulli, n. 28. de reſcript. 172
9 Clauſula, *ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis*, ſtante intentionis defectu nihil operatur, in cap. Cauſam quæ, n.23. de reſcript. 156
3 Clauſula, *ex nunc prout ex tunc*, non operatur niſi eveniente conditione, nec conſideratur niſi à tempore conditionis purificatæ, in capit Dilectus, il ſecondo, numer. 9. de præbend. 474
9 Clauſula generalis ſubſequens, quando in lege, vel canone ſunt anumeratæ minores, vel inferiores perſonæ, numquam comprehendit majores, vel ſuperiores, in c. Accedentibus, n.19. de exceſſ. Prælat. 217
9 Clauſula generalis ſubſequens aliquibus ſpecificatis omnia comprehendit, in capit. Multa, numer. 20 Ne Cler. vel Monach. 659
3 Clauſula in fine poſita refertur ad præcedentia in eodem cap. ſed non in Capitulis ſeparatis, in cap Ex tuæ, num. 23. de cler. non reſid. 56
3 Clauſula *in virtute ſanctæ obedientiæ*, eſt præceptiva, & de neceſſitate ſalutis, in c. Cùm ad Monaſterium, num. 3. de ſtat. Monachor. 476
a Clauſula *juſto impedimento ceſſante*, ſubintelligitur in reſcripto, licèt non exprimatur, in cap. Accepimus, num.8. de ætat. & qualit. 431
3 Clauſula *non ſe tamen adſtringens ad omnia probanda*, quid operetur, in capit. Cùm jam dudum, numer. 20. de præbend. 192
a Clauſula *non obſtante collatione alteri facta*, intelligitur de collatione invalida, ne tertio præjudicatur, in c. Cauſam quæ, num. 28. de reſcript. 252
a Clauſula *omni meliori modo*, operatur, ut quis cenſeatur uſus ea validiori poteſtate, qua uti poterat, in c. Ex parte, num.37. de arbitr. 706
5 An, & quando faciat, ut quatenus non valeat inſtitutio directa, valeat per indirectum, in c. Nimis prava, num. 27. & 38. de exceſs. Prælat. 221
5 Clauſula *omni meliori modo*, vel codicillaris quid operetur, ibid num. 39. 221
5 Clauſula *de plenitudine poteſtatis*, operatur etiam in præjudicium tertii, in c. Cæterum, n.24. de Reſcript. 243

Clauſula præſervativa.

r Clauſula, *in his quæ ſacris Canonibus, & Trident. Concilii decretis, & conſtitutionibus Apoſtolicis non adverſantur*, de quibus canonibus intelligatur, in cap. Canonum ſtatuta, num 23 de conſtitut. 36
5 Clauſula, *dummodo ſacris Canonibus, & Tridentini Concilii decretis non adverſentur*, quæ ponitur in litteris confirmationis, & communicationis privilegiorum, intelligitur de canonibus inſertis in corpore juris, in cap Tuatum, num. 26. de privileg. 247
a Clauſulæ *ſine præjudicio, vel dummodò non ſit alteri jus quæſitum*, & aliæ præſervativæ, intelliguntur præter quàm in expreſſis, in cap. Pervenit, il primo, num. 30. de ſeſſibus cogend. 561
5 Clauſula *quatenus non tollatur jus quæſitum*, reddit gratiam conditionalem, & ſtante præjudicio gratia à principio eſt nulla, nec convaleſcit ex ſatisfactione ſubſequuta, in cap. Mandato, num 69 de ſimon. 66
5 Clauſula *quod partes redeant ad primos judices*, in compromiſſo appoſita non ſapit compromiſſum, in cap. Significantibus, n.19. de offic deleg. 518
3 Clauſula, *quorum tenores*, in ſupplicatione cum facultate inferendi tenorem in litteris inducit ſcientiam Papæ fictam, non autem veram, in capit. Veniens, numer. 23. de tranſact. 669
a Clauſula, *rebus ſic ſtantibus*, ſemper in contractibus ſubintelligitur, in c. Ex epiſtolæ, n 14 de probat. 225
a Idem in privilegiis, ibid. num 15 225
3 Clauſula *rebus ſic ſtantibus*, ſubintelligitur in reſcripto, licèt non exprimatur, in cap. Accepimus, numer. 7. de ætat. & qualit. 431
5 Clauſula *ſatisfacta parte*, ſolet apponi in Bullis, quando datur facultas abſolvendi in utroque foro; in cap. Poſtulaſtis, nu 19. de cler. excomm. 597
5 Clauſula *ſervatis ſervandis*, non refertur niſi ad ſubſtantialia, in cap. Qui Presbyterum, numer. 93. de Pœnit. & Remiſſ pag. 291
5 Clauſula *ſervatis ſervandis*, & conſimiles non ſonant in conditionem, ſed in monitionem, nec dant novam formam mandati, ſed inſtruunt executionem, ibidem numer. 99. pag. 299
3 Clauſula *ſi eſt idoneus, & beneficio non indigens*, an, & in quo differant, in capit. Accepimus, numer. 10 de ætat. & qualit. 431
5 Clauſula *ſine alicujus præjudicio*, in litteris tacitè ſubintelligitur, ſed non facit gratiam conditionalem, in c Mandato, nu. 71 de ſimonia. 66
5 Clauſula *ſi preces veritate nitantur*, ſubintelligitur in reſcripto, licèt non exprimatur, in cap. Accepimus, num.6. de ætat. & qualit. 431
3 Clauſula *ſub obteſtatione divini judicii*, oſtendit tranſgreſſorem eſſe reum culpæ lethalis, in cap. Cùm ad Monaſterium, n.5 de ſtat Monachor. 476
a Clauſula, *ſui ordinis periculo ſubjaceat*, quid importet, in cap. Treugas, n.9. de Treug. & Pac. 613
5 Clauſula ſuſpenſiva quarumcumque unionum in litteris reſignationis ſuſpendit etiam uniones factas Seminario, in c. Sicut unire, n.18 de exceſſ. Prælat. 209
CLAUSURA.
Vide in ver. *Monaſterium Monialium quoad Clauſuram*.
Et in ver. *Monaſterium virorum*.
5 Clauſuræ nomen genus eſt tam ad interiorem, quàm ad exteriorem, in c Quanto, n. 18. de Privileg. 276
a CLEMENTIS Epiſtola prima de ejus ſubſtitutione in Papatu refertur, in c Accepimus, n.20. de Pactis. 662
3 Illius fides expenditur, ibid. n.59 665
a Clemens à Petro electus renunciavit Papatui, & cur, ibidem num 58. 665
3 CLERICATUS eſt de jure divino, in c. Cùm pridem, n.97. de Pactis. 655
a Clericatus quid ſit, ibidem. 655
r Per Clericatum mutatur ſtatus, & forus, quinimò, & genus fori,

in

in c. Magnus, n.47. de obligat. ad ratiocin. 490
3 Clericatus poteſt probari per unum teſtem, in cap. Licèt univerſis, n.16. de Teſtib. 358

Clericus agens contra laicum, vel Clericum.

2 Clericus pro poſſeſſione præbendæ poteſt laicum convenire coram judice Eccleſiaſtico, in cap. Si Clericus, num.6. de foro compet. 53
2 Clericus ſi alleget oppreſſionem, vel fraudem, aut contractum minus legitimum, vel ſpolium, & laicus neget, procedit judex Eccleſiaſticus, ibid. n.19. 54
2 Clericus agens contra laicum poteſt, & debet litigare coram judice ſæculari, & poteſt ab eo condemnari in expenſis, ibidem num.21. 54
2 Clericus agens rei vendicatione pro rebus ſuis, vel Eccleſiæ, poteſt convenire laicum in foro Eccleſiaſtico, etiam ceſſante allegatione ſacrilegii, ibid. n.27. 54
2 Et quid ſi agatur actione perſonali, ut ex locato, vel legato, ib. num.28. 54
2 Clericus in cauſa merè civili poteſt convenire laicum coram judice Eccleſiaſtico, ſi ita ſe habeat conſuetudo, ibidem num.30. 54
2 Clerico ex ſtylo curię indiſtinctè dantur litteræ contra laicum ſuper quacumque quæſtione, ſive judices ſint negligentes, ſive non, ibid. n.33. 55
2 Et laico opponenti declaratoriam fori, & appellanti non dantur litteræ in cauſa appellationis, ibid. n.34. 55
2 Nec judex ſæcularis poteſt inhibere laico, ne reſpondeat contra Eccleſiaſticum, ibid. n 35. 55
3 Clericus agens contra laicum in foro ſæculari, poteſt ibi civiliter conveniri, in cap. Magnus, num. 57. de oblig. ad ratioc. 401
2 Clericus in curia reſidens non poteſt reum abſentem ad curiam trahere, ſed illius forum ſequi debet, in cap. Licèt, num. 47. de foro compet. 67
Vide in ver. *Eugeniana conſtitutio*.
3 Clerici ſunt humaniter tractandi, ne alii deterreantur a Clericatu, in c. Cùm percuſſio, n 3. de Cleric. ægrot. 155
3 Clerici dicuntur milites Eccleſiæ, ibid. n.6. 155
3 Clericus inſtar militis non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ibid. n.9. 155

Clericus quoad Beneficia Regularia.

3 Clericus ſæcularis præfici non poteſt Regularibus, ſed Regularis Clericus poteſt præfici ſæcularibus, & quæ ſit ratio differentię, in c. Cùm cauſam, n.25 de elect. 276
1 Clericus ſæcularis non poteſt eſſe Clericus in Monaſterio, ibidem num.26. 277
1 Si habeat jus in participatione ſpiritualium, ſecus ſi ſimpliciter recipiatur ad officiandum, ibid. n.27. & 29. 277
1 Item non poteſt eſſe Canonicus, ſeu præbendatus in Eccleſia Regulari, ibid. n 28. 277
1 Et quid ſi Præbendatus non faciat Collegium cum Regularibus, ibid. n. 30. & 32. 277
3 Et quid poſt Concil. Trid. ibid. n.31. 277

Clericus conjugatus.

1 Clerici conjugati non ſunt adhibendi in miniſteriis ordinum, niſi cùm deficiunt clerici cælibes, in cap. Super eo, numer. 41. de Bigam. 501
5 Clericus conjugatus non gaudet niſi privilegio fori, & canonis, in c. Ut privilegia, n.31. de Privileg. 270
3 Clericus conjugatus, qui poſt dimiſſum habitum, & tonſuram deliquit, & in curia ſæculari condemnatus fuit, & deindè habitum, & tonſuram reaſſumpſit, & Eccleſiæ inſervire cæpit, an poſſit a judice laico judicari, & puniri, in c. Magnus, n.73. & 81. & ſeqq. de oblig. ad ratioc. 493
3 Clericus conjugatus per dimiſſionem habitus non perdit perpetuò privilegium fori, ſed ad tempus, quamdiu habitum non deſert, ibid. n. 82. 495
2 Clericus conjugatus non incedens in habitu, & tonſura conveniri non poteſt coram judice Eccleſiaſtico, niſi ratione præventionis, in cap. Propoſuiſti, numer. 27. de foro compet. pag. 81
2 Clericus conjugatus habens requiſita Conſtitutionis Bonifacii VIII. & Concilii Tridentini, an gaudeat privilegio fori in civilibus, ibid. num.28. 81
Vide in ver. *Tonſura*.
3 Clerici conjugati an teneantur ad cuſtodiam murorum civitatis, perindè ac laici, in c. Pervenit, n.16 de Immun. Eccleſ. 630
3 Clerici conjugati non bigami, habitum, tonſuram deferentes gaudent privilegio fori, & Canonis, non autem immunitate a muneribus, ibid. n 6. 610
3 Clericus conjugatus non beneficiatus non cogitur deferre tonſuram, in c. Joannes, n 1. de Cler. conjug. 25
3 Declaratur, ibid. num.2 25
3 Clericus conjugatus non bigamus, habitum, & tonſuram deferens retinet privilegium Canonis, & Eccleſiæ inſerviens etiam privilegium fori, ſed reliqua privilegia perdit ipſo jure, ibid. num.2 25
3 Nec poteſt eſſe Vicarius Epiſcopi in ſpiritualibus, ſed benè in temporalibus, ibid. num.3. 25
3 Clericus conjugatus in habitu laicali in contumaciam condemnatus in curia ſæcularis, an poſſit reaſſumpto habitu, tonſura, & ſervitio Eccleſię pro eodem delicto a judice laico perſonaliter diſtringi, ibid. num 4. & ſeqq. 25
5 Clerici conjugati non incedentes in habitu, & tonſura clericale privilegium ſine ulla monitione amittunt, in c. Contingit, il ſecondo, num.17. de ſent. excom. 369

Clericus quoad degradationem, & traditionem Curię ſæculari.

2 Clericus depoſitus incorrigibilis per Curiam ſæcularem comprimitur, cap. Cùm non ab homine, num.1. & num.25. & 29. de Judic. 9
2 Eccleſia optat hominis ſalutem, & non interitum, ideò gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando, ibidem num.2. 9
Vide in ver. *Clericus incorrigibilis*.
2 Degradatus actualiter eſt ipſo facto nudatus omni privilegio Eccleſiaſtico, nec requiritur actualis traditio curiæ ſæculari, ibid. num. 16. & num 90. & 91. 10
2 Clericus an pro crimine atrociſſimo, vel pro pluribus criminibus depoſitione dignis ſtatim ſit degradandus, & tradendus curiæ ſæculari, licèt non ſit incorrigibilis, ibid. n. 36. & ſequentibus uſque in fin. 12
2 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis affirmativæ, ibid. num.37. & 38. & ſeqq uſque ad num.65. 12
2 Item Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ibid. a n. 65. uſque ad num.104. 14
2 Item Authores hoc relinquentes arbitrio judicis, ibibem numer.104. 17
2 Et conſulto Romano Pontifice, ibid. num.105. 17
2 Eccleſia tradendo clericum judici ſæculari debet efficaciter intercedere, ut citra mortem ſententia moderetur, ibidem num.46. 13
2 Degradatio clerici, & traditio curiæ ſæculari fit pro quolibet flagitio damnabili, & damnoſo, ibid. n.48. 13
2 Declaratur, ibid. num.50. 13
2 Degradandus non exuitur privilegio fori, antequam ab Epiſcopo fuerit actualiter degradatus, & traditus curiæ ſæculari, ibid. num.90. & nu 102. 16
2 Traditio curiæ ſæculari quomodo fieri intelligatur, ibidem num.91. 16
2 Homicidia, vel furta iterata non ſufficiunt ad tradendum curiæ ſæculari non data incorrigibilitate, ibidem numer. 95. & ſeqq. 16
Vide in ver. *Degradatio*.
2 Sacerdos Regularis apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit, ex voto Congregationis a Sanctiſſimo deputatæ ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, ibidem num.106 5
5 Clericus traditur curiæ ſæculari, quia degradatur ſæculari poteſtate præſente, cui etiam denunciatur, ut recipiat illum in ſuum forum, in cap. Novimus, numer. 2. 3. & 5. de verbor. ſignif. 385
5 Traditio curiæ ſæculari intelligitur fieri, quando ab ipſo Epiſcopo fit degradatio ſæcularis poteſtate præſente, & pronunciatur, ut in ſuum forum recipiat degradatum, ibidem numer. 5. 385
5 Nec requiritur traditio manualis, ſed verbalis, ibidem numer.6. 386
5 Clericus de hæreſi convictus non ſtatim eſt tradendus curiæ ſæculari, ſed prius eſt degradandus, in c. Ad abolendam, n. 24. de Hæret. 96
5 Clericus pro crimine quantumvis enormi de jure non degradatur, nec traditur curiæ ſæculari, niſi in tribus caſibus hìc expreſſis, ibid. num.44. 92

Clericus quoad delicta, & pœnas.

5 Clericus propter ſtuprum cum virgine commiſſum punitur pœna depoſitionis, in cap. Pervenit, numer. 9. de Adulter. pag. 148
5 Pœnis legalibus affici non debet abſque eo, quòd a judice Eccleſiaſtico tradatur curiæ ſæculari, ibid. n 15. 149
1 Degradatur ab ordine Clericus primæ tonſuræ, in cap. Cùm contigat, numer. 61. & ſeqq. uſque ad numer. 71. de ætat. & qualit. 422
5 Deponendus eſt Clericus homicida, & perpetuò detrudendus in Monaſterium, in cap. Henricus, numer. 10 de Cleric. pugnan. in duell. 143
1 Cùm armis prohibitis deprehenſus qua pœna ſit puniendus, in c. Eccleſia S.Mariæ, n.28 de Conſtit. 122
3 Clericus crapuloſus, vel ebrioſus monitus non deſiſtens, ab officio, vel beneficio ſuſpenditur, in c. A crapula, n.1. de vit. & honeſt. Cler. 6
3 An liceat Clericis bibere ultra tertiam vicem, ibidem n 6. 6
3 Clerici bibentes vinum ſine aqua qualiter peccent, ibidem n. 16. 6
2 Clericus Beneficiatus ſolitus incedere in habitu, & tonſura, licèt aliquando talem geſtationem intermiſerit, non incidit in pœnam privationis Beneficii, ex Bulla S. Pii V. in cap. Si quis, n.26. de foro comper 37
3 Clerici pro honeſtate Eccleſiæ debent in ea verberari per Clericum, & non per laicum, in cap. Inter alia, n. 75. de Immunit. Eccleſ. 642
Vide in verb. *Occultum*.
2 Clericus etiam minorum ordinum ratione delicti eſt deponendus, in c. Cùm non ab homine, num.13. de judic. pag. 10
2 Clericus pro furto, homicidio, vel perjurio poteſt deponi, ibid. num.14. 10
2 Depoſitus etiam pro crimine irregularitatem inducente non perdit ipſo jure privilegium fori, ibid. n.15. 10
2 Irregularis ex homicidio non eſt depoſitus ipſo jure, ſed deponendus, ibid. num.17. 10
2 Deprehenſus in flagranti crimine non poteſt ſtatim condemnari, niſi etiam ſit convictus, vel confeſſus, ibidem numer. 18. 10
2 Si tamen factum ſit notorium, ſtatim condemnari poteſt, ibidem num.19. 10
2 Clericus depoſitus, & incorrigibilis, an ſtatim efficiatur de foro ſæculari ante actualem degradationem, & traditionem, ibid. n 25. & ſeq. 11

Et quid ſi notariè conſtet de incorrigibilitate, ibidem numero 27. 22
Vide in verb. *Clericus incorrigibilis*.
Clericus concubinarius in Officiis vitandus non eſt, niſi ſit notorius, in cap. Quæſitum, numero 1 de cohabit. clericor. & mulier. 22
Clericus a jure ſuſpenſus propter notoriam fornicationem, illicò poſt pœnitentiam recuperat officii executionem quoad alios, ibidem num. 2. & 15. 2
Clericus non tantùm pro fornicatione, ſed & pro quolibet peccato mortali eſt ſuſpenſus quoad ſe, & peccat graviſſime miniſterium alicujus ordinis exercendo, ibidem num. 3. & 21 22
Non tamen propterea efficitur irregularis, ibidem n. 4 & 22. 22
Sacerdos notariè criminoſus non eſt ſuſpenſus quoad alios, nec eſt vitandus, niſi ſit præciſus notorius fornicator, vel ſimoniacus, ibid. num. 5. 22
Et quid poſt Extravagantem Martini V. Ad evitanda, ibid. n. 6. & 26. 22
Notorius fornicator an celebrando efficiatur irregularis, in cap. Quæſitum, num. 7. & ſeqq. uſque in fin. de cohabit. Clericor & mulier. 22
Concubinarius notorius eſt ipſo jure ſuſpenſus quoad, ſe & quoad alios, & quamvis pœniteat, non debet celebrare ante diſpenſationem, alias fit irregularis, ibid num 9 & 12. 22
Concubinarius notorius non eſt ſuſpenſus ſimpliciter, ſed quamdiu non pœnituerit, ibid. n. 27. 23
Contrarium, ibid num 23. 23
Diſtinguitur, ibid. num. 23. 23
Concluditur, ibid. num. 22. 23
Concubinarii Clerici, vel Epiſcopi, ex Conc. Tridentino quas pœnas incurrant, ibid num 29. 24
A Clerico fornicario non notorio licitè audiuntur Divina, & percipiuntur Sacramenta; ſi autem eſt notorius, & abſtinendum eſt, in cap. Veſtra, num. 1 & num 10. & 24. & ſeq. de cohabit. Clericor. & mulier 20
Et quid poſt conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ibidem num 17. 21
Clericus fornicarius eſt ſuſpenſus quoad ſe ſicut quilibet exiſtens in peccato mortali, & graviſſimè peccat celebrando, in cap. Veſtra, n 21. de cohabit clericor, 21
Non tamen incurrit irregularitatem, ibid n 22 22
Clericus fornicarius ſi ſit occultus, ſeu ab Eccleſia toleratus, non eſt ſuſpenſus quoad alios, ibid. n 14. 21
Secus ſi ſit notorius notorietate juris, ibid. n 15. 21
Et quid ſi ſit notorius per operis evidentiam, ibid n. 15. 21
Sacerdos notoriè concubinarius an ſit vitandus in divinis Officiis, & Sacramentis, antequam ſit monitus ab Epiſcopo, ibid. num. 16. 21
Poſt conſtitutionem Conc. Conſtantienſis non eſt vitandus, niſi fuerit nominatim denunciatus per ſententiam, ibid num 17. & ſeq. 21
Sacerdos notoriè fornicarius an celebrando efficiatur irregularis, ibid, n. 18 21
Sacerdotes Græci procurantes, vel ſtudioſè negligentes oppreſſionem filiorum ſuorum deponuntur; & ſi eſt publicum, publicè puniuntur, in c Quæſitum, n 5 de pœnit. & remiſſ. 302
Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
Et in ver. *Pœnitentia ſolemnis*
Clericus Presbytericida eſt irregularis, & perpetuo deponendus, ibid, n 27 & ſeq. 302
Clerici falſantes litteras Principis, vel inferioris,
Vide in ver. *Falſum*.
Clerici falſantes litteras Papæ.
Vide in ver. *Falſarius*.
Clericus in magno crimine deprehenſus, depoſitus, in Monaſterium detruditur, in c. Tuæ n. 8 de Pœnis. 388

Clericus quoad exemptionem ab oneribus.

Clerici volentes mittere ſua animalia ad paſcua Univerſitatis, tenentur ad onera ſtatuto Univerſitatis impoſita, in c. Cùm in cunctis, n 20 de his quæ fiunt a major. parte Cap. 225
Secus ſi paſcua ſint ad uſum clericorum, & laicorum, ibid. numer. 23. 225
Vide in ver. *Collecta*.
An teneantur Clerici ad cuſtodiam murorum civitatis perindè ac laici, in c. Pervenit, num 9. & ſeqq. uſque in fin. de Immun. Eccleſ. 629
Et quid in Clericis primæ Tonſuræ, ibid n. 14 629
Et quid in Clericis conjugatis, ibid. num 16. 630
Clerici etiam primæ Tonſuræ gaudent immunitate a muneribus realibus, & perſonalibus, ibid n. 14. 629
Etiamſi habitum, vel Tonſuram non deferant, niſi tertio moniti contumaces extiterint, ibid n 13 629
An teneantur Clerici ad refectionem murorum civitatis, ibidem num 17. 630
Sunt Clerici cum eorum familia immunes ab angariis, & perangariis, niſi pro vigiliis murorum, & ratione feudi, in c. Non minus, n 7 de Immunit. Eccleſ. 632
Tenentur ad onera, quæ ratione quadam naturali ipſis rebus incumbunt, ut reficere iter ante domum, & purgare puteum neceſſarium toti viciniæ, n. 12 632
Et vicini poſſunt hoc caſu propria auctoritate collectam indicere, ibid. n 13. 632
Clerici, & eorum mancipia, & coloni ad ſordida munera non tenentur, ibid. nu. 14 & ſeq. 632
Clerici ut licitè ſolvant collectas, & impoſitiones laicorum, ſex requiruntur, ibid n. 2. & ſeq. uſque ad n 33. 632
Primò, deliberatio Epiſcopi, & Cleri, ibid n 21. 632
Secundò, magna neceſſitas, vel utilitas, ibid n. 25. 633
Tertiò, ut hæc neceſſitas, vel utilitas ſit communis tam laicorum quàm clericorum, ibid. n. 26. 633
Quartò, ut laicorum facultates non ſuppetant, ibidem num. 20. pag. 633
Quintò, ut contributio fiat ſine ulla exactione laicali, ibidem num 31 638
Sextò, ut Romanus Pontifex conſulatur, ibidem num. 31. & 32 pag. 633
Nullo caſu ad collectam ſunt compellendi per ſecularem, ſed per Eccleſiaſticum judicem, de cujus foro ſunt perſonæ, licèt res ſint de foro laici, ibid n 31. 633
An teneantur ad contributionem gabellæ pro annona civitatis impoſita, ibid n 38 uſque ad n. 55. 631
Clerici ſunt membra Reipublicæ, ibid. n. 40. 631
Declaratur, ibid. n. 40. 634
Tenentur ad inſtructionem viarum, & pontium, ibid num. 41. pag. 634
Contrarium, ibid. n. 50. 635
Tenentur contribuere pro conſtituendis, vel inſtaurandis muris, fontibus, & ſimilibus ad communem utilitatem ſpectantibus, ibid. n. 42. 634
Contrarium, ibid. n 50. 635
Tenentur ad collectam impoſitam ad redimendam vexationem, & incurſionem hoſtium patriam deprædari volentium, ibidem num 43. 634
Contrarium, n 45. verſ. Contraria opinio, & n. ſeqq. 634
Tenentur contribuere, ubi agitur de communi utilitate laicorum, & clericorum, ibid n 44. 634
Contrarium, ibid. n 45. verſ Contraria opinio. 634
Quas ob cauſas Clerici non teneantur ſubire onera Reipublicæ laicalis, ibid. n. 49 & 61. 635
An teneantur contribuere ad collectas, quæ fiunt propter peſtem in locis, ubi peſtis graſſatur, ibid. num 55. & ſeqq uſque in fin. 636
Panormitani ad ſedandam populi commotionem aboleverunt gabellas, in c. Novit n. 29. ſed. vacant. 205
Et cùm nonnullas ſede vacante repoſuiſſent etiam ab Eccleſiaſticis perſolvendas, ſupplicatio confirmationis fuit rejecta, ibid. num 20. 205
Vicarius Capitularis cum Clero ſede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, ad hoc ut Eccleſiaſtici graventur gabellis, ibid. n 21. 205
Clerici an, & quando eximi poſſint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, in cap Eccleſia ſanctæ Mariæ, n. 34 de conſtit, 122

Clericus quoad exemptionem a ſeculari juriſdictione.

Clerici ſunt exempti a ſeculari juriſdictione jure humano, & Divino, in c. Eccleſia S. Mariæ, n 10. de conſtit. 120
Clerici ad legum ſecularium obſervantiam, quæ de Clericis, & eorum bonis expreſsè diſponunt, etiam de honeſtate non tenentur, ibid n 22. 122
Clerici an edicto Principis ſecularis de armis non deferendis ligentur vi coactiva, ibid. n. 25. 122
Et an vi directiva rationis, ibid n. 6. 123
Clerici cum armis reperti an poſſint a Curia ſeculari armis ſpoliari, ibid. n 26. 123
Arma Clerico ablata a Curia ſeculari an ſint ei reſtituenda, ibid. num. 28. 122
Vide in ver. *Clericus quoad delicta*.
Et in ver. *Conſuetudo quoad forum*.
Et in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum*.
Et in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.
Et in ver *Statutum laicorum*.
Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Eccleſia S. Mariæ, de conſtit. n 29. 122
Clericis non licet judicem ſecularem adire pro licentia deferendi arma, ibid. n. 30. 122
Clerici an, & quomodo eximi poſſint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, ibid. n. 34. 122
Juriſdictionem judicis Laici non poteſt Clericus prorogare, in c. Significaſti, n 77. de elect. 259
Clerici ſunt laicis ſuperiores, & exempti ab eorum juriſdictione, in cap. Cùm in cunctis, num 19. de his, quæ fiunt a major par. Cap 221
Clerici etſi ſint membra Reipublicæ, non tamen ligantur ſtatutis Univerſitatis laicalis, ibid n. 22. 222
Coercitio Clerici eſt juriſdictionis merè ſpiritualis, quæ non cadit in laicum, in cap. Magnus, num. 45 de obligat. ad ratioc. 490
Declaratur, ibid. n 56. & ſeq 491
Exemptionem Clericorum Eccleſia poteſt declarare in aliquibus caſibus non ſuffragari, ibid. n 88. 495
Clerici ſunt res ſpirituales, & ante omnem humanam conſtitutionem exempti a juriſdictione Imperatoris, in cap. Nullus, n. 2. & 4. de foro compet. 43
Laicis quantacumque, & qualicumque fulgeant dignitate, non licet Clericos judicare, in cap. Cùm non ab homine, num. 7 de judic. 20
Clerici etiam primæ Tonſuræ non poſſunt a ſeculari poteſtate judicari, ibid. n. 11. 20
Clericus in crimine deprehenſus non poteſt capi a curia ſeculari, niſi auctoritate Prælatorum, ibid n. 20 20
Clericorum exemptio a ſeculari poteſtate non tantùm Canonicis ſanctionibus, ſed etiam Divina ordinatione fuit conſtituta, ibidem num 66 & num 69. 24
Et Papa ſolus poteſt hujuſmodi exemptionem limitare, ſeu declarare, ibid. num. 67. 24
Clericus natus in terris Principis laici dicitur eſſe originaliter, & naturaliter de dominio, & ditione ipſius Principis, in cap Ad falſariorum, n. 20 de crimin. falſ. 185
Non tamen contra eum dici poteſt committere crimen læſæ majeſtatis, ibid. num. 21. 188
Clericus deprehenſus in enormitatibus, & captus ſine habitu, & tonſura, remittendus eſt ad judicem Eccleſiaſticum, in cap. Contingit, il ſecondo, n. 14. de ſent excomm. 359
Clerici habent juris aſſiſtentiam ſuper omnimoda exemptione a ſæ-

ſæculari poteſtate, ibid. n. 23. 369
2 Clericus an generaliter, & indiſtinctè coram proprio Epiſcopo ſit conveniendus, in cap. Si quis, n. 9. & n. ſeqq. uſque ad n. 27. de foro compet. 35

Clericus incorrigibilis.

2 Clericus depoſitus incorrigibilis per curiam ſæcularem comprimitur, in cap. Cùm non ab homine, num. 2. num. 25. & 29. de Judic. 9
2 Eccleſia optat hominis ſalutem, & non interitum; ideò gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando, ibid n. 2. 9
Vid. in ver. *Clericus quoad degradationem, & traditionem curiæ ſæculari.*
2 Clericus depoſitus, & incorrigibilis, an ſtatim efficiatur de foro ſæculari ante actualem degradationem, & traditionem, ibidem num. 25. & ſeqq. 22
2 Et quid ſi notoriè conſtet de incorrigibilitate, ibid n. 27. 22
2 Clericus etiam non depoſitus, qui tertiò monitus ingerit ſe enormitatibus, perdit ipſo jure privilegium Clericale, ibid. num. 26. 22
2 Incorrigibilis an ſit Clericus, cognoſci debet per Judicem Eccleſiaſticum, ibid. num. 28. 22
2 Clericus depoſitus, & incorrigibilis ita demum comprimendus eſt per curiam ſæcularem, ſi Eccleſia de facto non habeat ultra quid faciat, ibid. num. 30. & 97. 21
2 Et quis dicatur incorrigibilis, ibid. d. n. 29. & n. 33. 34. & 39. 22
2 Clericus incorrigibilis ut tradi poſſit curiæ ſæculari, qui gradus ſint ſervandi, quando pœna incipit a crimine, ibid. n. 34. 21
2 Et quid ſi pœna incipiat a contumacia, ibid num. 35. 22
2 Incorrigibilis quis dicatur, ibid. num. 96. 26
2 Clericus incorrigibilis non eſt tradendus curiæ ſæculari, niſi prius Eccleſia ſit experta omnes modos correctionis, ibidem n. 98 28
5 Clericus incorrigibilis quando perdat privilegium fori, in c. Contingit, il ſecondo, n. 18. de ſent. excomm. 369
5 Clericum incorrigibilem Prælatus incarcerare poteſt, & debet, in c. Ut famæ, n. 2. de ſent. excomm. 350

Clericus quoad irregularitatem.

2 Clericus pro defenſione vitæ poteſt invaſorem occidere, ſecus pro defenſione rerum, in c. Interfeciſti, n. 19 de homicid. 122
5 Pugnans etiam contra Saracenos irregularis eſt, ſi aliquem illorum occidit, & in dubio abſtinebit, in cap. Petiſtio, num. 1. de homic. 139
5 In bello juſto poſſunt adeſſe, & hortari, ſed non propria manu pugnare, ibid. num. 2. 139
5 In bello juſto poſſunt deferre arma defenſiva tantùm, ibidem num. 3. 139
5 Interficiens Clericum ob neceſſariam proximi defenſionem non eſt excommunicatur, ibid. num 5. 139
5 In bello juſto ex percuſſione etiam cum ſanguinis effuſione citra mortem non fit irregularis, ibid. num. 24. 140
Vide in ver. *Irregularitas.*
5 Non licet Clerico pro rebus conſervandis latronem interficere, licèt aliter res conſervari non poſſint, in c. Suſcepimus, n. 5. & 7. uſque in fin. de homicid. 125
5 Occidens furem, vel ſpoliatorem pro neceſſaria rerum defenſione an efficiatur irregularis, ibid n. 7. uſque in finem, pag 125
5 Clerici ſæculares, & Monachi quoad irregularitatem contrahendam non differunt, ibid. num 9. 125
5 Latronem capere, & ligare licitum eſt etiam Clerico, dummodò id fieri poſſit ſine homicidio, & gravi ſanguinis effuſione, ibid. num 10 125
5 Licitum eſt Clerico proſequi delinquentem uſque ad ſatisfactionem damni, & non ultra, ibid num. 12. 126
5 Non licet Clerico ob res ſuas tranſitorias armis ſe tueri, & interficere ſpoliatorem, licèt hoſtis fortior ſit, & ſine armis impetat, & ſpoliet, ibid n 13. 126
5 Valerii Reginaldi opinio, quòd pro ſalvandis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat clerico furem occidere, reprobatur, ibid. num 24. 126
5 Licet Clerico res proprias manuum injectione, baculo, & gladio defendere, dummodò non procedat ad ſæva, ibid. numer. 17. 127
5 Occidens, aut cauſam præbens occiſioni pro defenſione perſonæ, & rerum, an, & quando incurrat irregularitatem, ibid. num 18. 127
5 Clericis prohibentur omnia illa, ex quibus ſequitur, vel ſequi poteſt vitæ amiſſio, vel ſanguinis effuſio, in c. Sententiam, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 681
Vide in ver. *Clericus quoad judicium ſanguinis.*
5 Irregularis efficitur Clericus equitans, ſi equus diſrupto fræno hominem prætereuntem occiderit, in cap. Quidam, num 7. de homicid. 142
5 Caſus non imputatur danti operam rei licitæ, ibid. n 8. 142
5 Clerici non debent movere arma corporalia, etiam contra hoſtes, nec propria perſona pugnare, ſed tantùm adeſſe, & hortari, in c. Per tuas, il primo, n. 40. de Simon. 55

Clericus quoad judicium ſanguinis.

3 Clericis prohibentur omnia illa, ex quibus ſequitur, vel ſequi poteſt vitæ amiſſio, vel ſanguinis effuſio, in c. Sententiam, n. 1. Ne Cler. vel Monach. 681
3 Clericus nec dictare, nec proferre ſententiam ſanguinis debet, nec quicquam aliud exercere, per quod ad vindictam ſanguinis tendatur, nec purgationi vulgari opem ferre, ibidem numero 2 681
Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem.*
Et in ver. *Irregularis.*

Clericus quoad horas Canonicas.

3 Clerici ceſſantes a Divinis Officiis, tenentur ad reſtitutionem fructuum, in cap. Ad audientiam, num. 32. de Cleric. non reſiden. 61
3 Clerici in minoribus non Beneficiati an teneantur ad horas Canonicas, in cap. Presbyteri, numer. 26. & ſeqq. de celebrat. Miſſar. 574
Vide in ver. *Hora Canonica.*
3 Clericus an peccet, qui dum eſt in officiis, cogitat ſuper aliquo bono ſpirituali, vel temporali, in cap. Dolentes, n. 52. de celebr. Miſſar. 585
5 Et quid ſi non intelligat, quæ ibi dicuntur, vel leguntur, ibidem num 53. 585
3 Et quid ſi nimium fatigatus ſpiritu de aliis cogitet, ibidem numer. 54. 585

Clericus quoad negotia ſæcularia.

5 Clerici dignitatem, vel perſonatum habentes, aut Presbyteri excommunicati ſunt poſt duos menſes a die, quo inceperunt leges, vel medicinam audire, in c. Super ſpecula, num. 19 Ne Cler. vel Monach. 684
3 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam, non ligantur Conſtitutione c. Super ſpecula, niſi Eccleſiæ fuerint Plebaniæ ſub ſe Capellas habentes, in quibus inſtituuntur Clerici perpetui, ibid. n 26. 684
3 Clerici ſæculares prohibiti ligantur ubivis audiant, ibid numer. 23. 685
2 Poteſt Clericus ſui beneficii fructus vendere, & locare, in cap. Cùm pridem, n 10 de Pactis. 656
3 Clericus, & laicus poſſunt ſimul deputari executores in teſtamento, in c. Joannes, n 4. de Teſtam. 286
3 Clerici, & Religioſi deputati poſſunt eſſe executores in teſtamento etiam ad non pias cauſas, ibid. num 11. 288
3 Clerici non poſſunt eſſe Procuratores, nec Advocati in foro ſæculari, niſi pro Eccleſia, miſerabilibus perſonis, conſanguineis, & quorum negotia de jure gerunt, in c. Magnus, n 2. de oblig. ad ratioc. 484
2 Secus in foro Eccleſiaſtico, ibid. n. 3. 484
3 Non prohibentur Clerici unum negotium laicorum in foro ſæculari procurare, ibid. num. 4 484
3 An poſſint eſſe Coadjutores, ibid num 5. 484
3 Poſſunt emere fructus Eccleſiæ ad tempus, ibid. num. 6. 485
3 Prohibentur adminiſtrationes ſuſcipere, ſed non prohibentur eligi dum tolerantur, ibid num 23. 485
3 Debent tamen ſuſpendi ab executione Ordinum, quouſque rationes reddiderint, ibid. num 24 485
3 Patrocinari poſſunt pro miſerabilibus perſonis etiam divitibus, quæ Advocatum non reperiunt, in c. Significantibus, num. 55. de offic. Delegat. 541
3 Clerici in ſacris compellendi ſunt per Beneficiorum ſubtractionem, ut deſiſtant a Tabellionatus exercitio, in c. Sicut te, n. 2 Ne Cler. vel Monach. 675
3 Clerici etiam in ſacris, ſi egeant, poſſunt honeſtam negotiationem exercere, ac proindè etiam Tabellionatus officio uti, ibidem num 19 & 21. 676
3 Negotiari non licet Clericis habentibus undè vivant, ſive ex Beneficio, ſive ex patrimonio, ibid. num. 28 677
3 Patrocinari poſſunt Clerici pro defenſione miſerabilium perſonarum, ſed tamen gratis, in cap. Multa, num. 5 Ne Clerici, vel Monachi. 653
3 In cauſa ſanguinis non poſſunt eſſe Advocati etiam pro reo, ibid. num 16 654
3 Artificiolo, vel agricoltura ſibi victum parent, ibid. n 26. 654
3 Alienarum poſſeſſionum conductores, vel adminiſtratores eſſe non poſſunt avaritiæ cauſa; ſecus ad ſui, & ſuorum ſuſtentationem, ibid. num. 29. & 43. 655
3 Locare poſſunt animalia, quæ habent ex decimis, vel ſucceſſione, aut aliàs ſibi data, & eorum fructus vendere, ibid. n. 30. & 44. 655
3 Item ſi habeant paſcua, poſſunt emere animalia, ut illa depaſcant ad ſuſtentationem ſuam, ſuorum, & pauperum, ibidem num. 31. & 35. 655
3 Secus ſi emant, ut tradant ad incrementum, ibid. num. 32. 655
3 Item ad ſui, & ſuorum ſuſtentationem poſſunt emere equi pullum nutriendum, & tabulam pingendam, ut carius vendant, ibidem num. 33. 655
3 Item poſſunt agros ſuos opera laicorum colere abſque reatu illicitæ negotiationis, ibid. num. 34. 655
3 Item poſſunt pro ejuſmodi culturæ uſu boves, & alia animalia neceſſaria emere, illorumque fœtus juſto pretio, atque honeſta ratione vendere, dummodo tamen, &c. ibidem num. 36. & 40. 655
3 Item poſſunt arborum folia in eorum bonis exiſtentium laico concedere ad medietatem lucri ex bombicibus provenientis, ibidem num 37 & 41 655
3 Item poſſunt ſuarum arborum foliis arti ſericæ operam dare pro ſua, & familiæ ſuſtentatione, cum perſonis tamen non ſuſpectis, & de licentia Epiſcopi, ibid num. 42. 655
3 Item poſſunt ob ſuam, ſuæque familiæ neceſſitatem terras Eccleſiaſticorum conducere, non autem laicorum, niſi ex mera præciſè neceſſitate, ibid. num. 43. 655
3 Clerici minorum Ordinum ſi competens beneficium non habeant, an poſſint eſſe Advocati, ibidem numero 82. & 96. pag. 657
3 Clerici in ſacris, & minoribus Beneficiati in multis æquiparantur, in c. Presbyteri, n. 38. de celebr. Miſſar. 578
3 Clericis, vel Monachis non licet lucri cauſa negotiari, c. Secundum n. 1. & 3. Ne Cler. vel Monach. 662
3 Clericus negotiator mortaliter peccat, & ſi monitus non deſiſtat, debet excommunicari, ibid. n. 4. 662
3 Non licet Clericis aliorum poſſeſſiones conducere, niſi urgente ne-

neceſſitate, ibid. num.11. 662
3 Clericus in ſacris, vel minoribus Beneficiatus in foro ſæculari poſtulare non debet niſi pro ſe, vel pro ſua Eccleſia, vel miſerabili perſona, in c. Clerici, n.1. de poſtul. 670
3 Opprobrium eſt Clericis, ſi ſe peritos diſceptationum forenſium oſtendunt, ibid. num.2 670
3 Clerici in minoribus non Beneficiati non prohibentur eſſe Advocati etiam pro laico in foro ſæculari, ibid. num.3. 670
1 Et quid ſi aliundè habeant, unde commodè vivere poſſint, ibid. num.5. 670
3 Et quid in Clerico in ſacris non Beneficiato, & Indigente, ibidem num. 6. 670
3 Clerici etiam in ſacris, & Beneficiati coram Eccleſiaſtico judice etiam pro laico patrocinari non prohibentur, ibid. n. 7. 670
1 An poſſit Clericus Advocatus ſalarium exigere, ibidem n.8. 671
2 Clerici quamvis generaliter prohibeantur eſſe Advocati, tamen unum negotium adminiſtrare non prohibentur, ibid. n.9. 671
2 Clerici in ſacris non Beneficiati poſſunt in foro ſæculari eſſe Advocati pro negotiis, & cauſis Eccleſiaſticis, ibid. nu 10. 672
2 Clericus poteſt pro Clerico eſſe Advocatus in foro ſæculari, ibid. num.12. 672
2 Non prohibetur Clericus in ſacris, & Beneficiatus domi conſulere etiam in ſcriptis, ibid. num.20. & n. ſeqq. 672
5 Clericus vacans rei mechanicæ, vel ædificationi, an dicatur rei illicitæ operam dare, in cap Quidam, numer.4 de homic. 142
5 Clericis opus rurale permiſſum eſt, ibid. n.5. 141

Clericus quoad nomen, & dignitatem Clericalem

2 Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant Populi appellane, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.29 de conſtit. 212
3 Sunt laicis ſuperiores, exempti ab eorum juriſdictione, in cap. Cùm in cunctis, num. 19. de his quæ fiunt a major. par. Capituli. 221
3 Etſi ſint membra Reipublicæ, non tamen ligantur ſtatutis Univerſitatis laicalis, ibid. num.21. 212
2 An appellatione Clericorum veniant Canonici, & dignitates obtinentes, in materia odioſa, & reſtringibili, in c. Bonæ memoriæ, n.5. de poſtul. Prælator. 211
2 Nomen Clericorum eſt generale, & comprehendit parvos, & magnos, ibid. num.8. 211
3 Appellatione Clericorum veniunt etiam conſtituti in minoribus ordinibus, in c. Non liceat, n.6. de præb. 68
3 Clerici tanquam dignores ſunt præmittendi, ubi fit ſermo de Clericis, & laicis, in c. Joannes, n.2.de teſtam. 286
3 Sunt Clerici humaniter tractandi, ne alii deterreantur a Clericatu, in c. Cùm percuſſio, n.3. de Cler. ægrot. 286
3 Dicuntur Milites Eccleſiæ, ibid num 6. 286
3 Appellatione Clericorum Regularium non comprehenduntur Monachi, & Moniales, in cap. Non amplius, num. 8. de inſtitut. 172
3 Clerici ſunt membra Reipublicæ, in cap. Non minus num.40. de Immun. Eccleſ. 633
3 Declaratur, ibid n.49. 635
3 Clerici primæ Tonſuræ etiam non Beneficiati dicuntur Milites Dei, in cap. Multa, num.88. Ne Cleric. vel Monach. 657
4 Et coronam habent ab inſtitutione Eccleſiæ, antequam eſſent tituli beneficiales, ibid num 89. 658
3 Nec ſunt de corpore Reipublicæ mundanæ, ſed Eccleſiæ, ibidem num. 90. 658
3 Clerici in ſacris, & minoribus beneficiati, in multis æquiparantur, in c. Presbyter, n 18. de celebr. Miſſar. 573
2 Clericorum appellatione in materia feudali veniunt Clerici etiam Regulares, & Epiſcopi, etiamſi vocetur Clericus major natu, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.91. & 93 de conſtitut. 203
3 Clericorum genus habet ſub ſe duas ſpecies, ideſt Clericos ſæculares, & Religioſos, & appellatione unius non venit alter, in c. Sanè, num 19. de Regular. 355
2 Dignitas nulla ſæcularis Sacerdotio adæquatur, in c. Cùm non ab homine, num.8. de judic. 10
5 Clericorum appellatione veniunt Clerici minorum Ordinum, in cap. Si quis Presbyter, numer. 5. de Cleric. excomm. miniſtran. 192
3 Clerici omnes dici poſſunt Sacerdotes, in c. Nulli, nu.4. de Reb. Eccleſ. non alien. 222

Clericus quoad obedientiam, & ſubjectionem Epiſcopo.

3 Clerici non poſſunt cogi ab Epiſcopo ad præſtandum aliquod ſervitium non expreſſum in jure, in cap. Conquerente, num.8 de off. Ordinar. 586
3 Clerici, & laici quantumcunque potentes tenentur Epiſcopo ad canonicam obedientiam, ibid. num.12. 587
3 Clericus ſæcularis tranſire poteſt ad Religionem non petita Epiſcopi licentia, imò & ipſo contradicente, in cap. Licèt, n. 28. de Regular. 393
3 Epiſcopus tamen poſſet eum repetere, ſi Eccleſia gravem pateretur jacturam, licèt tranſiviſſet de ejus licentia, ibidem num. 29. 398

Clericus quoad officium Clericale.

1 Clerici officium in ſpiritualibus conſiſtit, in cap. Cùm pridem, n.98. de pactis. 655
1 Clerici inferiores qualiter teneantur laicos excedere in cognitione diſtincta fidei, in cap. Firmiter, num. 21. & 50 de Summa Trinit. 5
2 An liceat Clericis explicitæ cognitioni articulorum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias ſcientias, ibidem numer. 21. 5
1 An ſufficiat Clericis habere fidem implicitam de articulis ab Eccleſia diffinitis, ibid. num.50. 8
5 Clerici debent eſſe ſancti, & in ſuis actibus relucere, in c. Inter alia, n 76. de Immunit. Eccleſ. 642
5 Clerici a laicis diſcernuntur in modo Tonſuræ, in veſtimentorum forma, & negociorum qualitate, in c. Contingit, il ſecondo, n.3. de ſent. excomm. 368

Clericus quoad Ordines.

1 Clericus non exiſtens in ſacris, olim non poterat aſſumi ad beneficium curatum, niſi diſpenſativè, in cap. Præterea, num.3. de ætat. & qualit. 409
1 Beneficium ſimplex obtinens compellitur ſuſcipere Ordines ſacros ſuis beneficiis non annexos ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in capit. Quæris, numero 3. de ætat. & qualitat. 412
1 Etiamſi beneficium ſit modici valoris, ibid. num.4. 411
Vide in ver. *Ordines*.
3 Numeroſam Clericorum multitudinem quibus, ex cauſis expediat compeſcere, in cap. Cùm ſit ars, numer. 14. de ætat. & qualit. 435
3 Numerum Clericorum augere favorabile eſt, in cap. Cùm ſecundùm, n.30. de præbend 98
3 Clerici non Beneficiati habentes de patrimonio unde vivant, licitè poſſunt ad ſacros Ordines promoveri, in c. Epiſcopus, n. 17. de præbend. 71
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num.24. 72
1 Clerico non arctato ratione tituli an poſſit ob occultum crimen prohiberi aſcenſus ad Ordines, in cap. Ex tenore, num.11. de tempor. ordin. 359
1 Clerici præſertim in ſacris conſtituti minùs capaces reperti, poſſunt ab Epiſcopo ſuſpendi ab executione Ordinum, ibidem n 17. 361
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in cap. Quoniam, numer. 10. de magiſtr. 80
5 Contrarium, ibid. num.11. 80

Clericus quoad privilegium.

5 De privilegio Clericali ſecundum Canones eſt judicandum, nec ſuper eis ſtandum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in cap. Perpendimus, num. 31. de ſentent. excommun. 335

Clericus quoad privilegium fori, & Canonis.

1 Clerici primæ Tonſuræ gaudent privilegio Canonis, & fori Jure Divino, in cap. Cùm contingat, num.82. & 112. de ætat. & qualit. 424
1 Clericus minorum Ordinum poteſt retrocedere, & pro laico ſe gerere, & omnibus privilegiis clericalibus ſe exuere, ibidem num.131. 429
1 Clerici an ſint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Eccleſia S Mariæ, n 29 de conſtit. 212
1 Clericus primæ Tonſuræ, qui beneficium Eccleſiaſticum a ſe poſſeſſum reſignavit, reſervata ſibi penſione, an gaudeat fori privilegio, licèt habitu, & tonſura non incedat, in c. Ad audientiam, il 2. n 121. & 127. de Reſcipt. 184
1 Conſtitutio Clementis VII. adimens in criminalibus privilegium fori Clericis dominii Republ. Venetæ, refertur, ibidem num. 112. 184
1 Clericus percuſionem obtinens an veniat appellatione Clerici non beneficiati, de quo prædicta conſtitutio loquitur, ibid. num. 123. 184
1 Clericis indultum eſt fori privilegium jure Divino, ibidem num. 126. 184
1 Clericus Beneficiatus gaudet privilegio fori, licèt Clericalem habitum, & tonſuram non deferat, & Eccleſiæ non inſerviat, in c. Inter cæteras, n.3 de Reſcript 147
1 Clericus, qui dimiſſo habitu, & tonſura, deliquit, & poſtea habitum, & tonſuram ſumpſit, & Eccleſiæ inſervivit, gaudet privilegio fori, niſi reaſumpſerit habitum in fraudem, in c. Magnus, n.29. de obligat. ad ratioc. 488
1 Clericus, qui dimiſſo habitu, & tonſura dedit mandatum ad committendum delictum, quod fuit commiſſum, poſtquam habitum, & tonſuram aſſumpſit, & Eccleſiæ inſervivit, gaudet privilegio fori, niſi reſumpſerit habitum in fraudem, ibid. num. 34. 488
2 Clericus hæres laici conventi in foro ſæculari an teneatur ibi cauſam proſequi, ibidem numero 58. & 61. verſ. Non obſtat. 491
1 Clericus primæ tonſuræ incorrigibilis non poteſt puniri a judice laico, antequam fuerit traditus curiæ ſæculari prævia declaratione Eccleſiaſtici ſuper delicto, ibid. num.68. 493
1 Clericus aſſaſſinus poteſt a judice laico puniri etiam abſque alia degradatione; requiritur tamen declaratio Ordinarii ſuper qualitate aſſaſſinii, ibid. n.69. 493
1 Clericus immiſcens ſe enormitatibus an perdat privilegium fori, ibid. num.83. 495
1 Clericus non inſerviens Eccleſiæ cui Epiſcopus beneficium contulit, dum detineretur in carceribus curiæ ſæcularis, puniri poteſt a judice laico, etiam pœna corporis afflictiva, ibidem num.87. 495
2 Clericus in quatuor caſibus hìc expreſſis, & in aliis pluribus coram judice ſæculari conveniri poteſt, in cap. Nullus, num. 3. de foro compet. 43
2 Clericus ut in fori privilegio gaudeat, quæ requirantur ex Concilio Tridentino, in cap. Si quis, numer. 19. de foro comper. 16
2 Clericus ſi habitum a ſe geſtari ſolitum aliqua occaſione ad breve tempus depoſuerit, non ideo fori privilegium amittit, ibidem num 20. 36
2 Monitio non requiritur, ut Clericus carens qualitatibus a Concilio Tridentino requiſitis fori privilegium amittat, ibidem num. 21. 36
2 Clericus in minoribus habitum, & tonſuram deferens, & Eccle-

ſiæ

ſiæ inſerviens, licèt ſine mandato Epiſcopi, gaudet fori privilegio, ibid num 22 & ſeqq. 34

a Idem ſi inſerviat alteri Eccleſiæ, quam ei Epiſcopus mandavit, ibid. num.23. 37

a Clericus beneficio privatus ex Bulla Sixti V. eo quòd habitum, & tonſuram non detulerit, fori privilegium non amittit ante latam a judice Eccleſiaſtico declaratoriam ſuper facto, ibid. n. 24. & ſeqq. 37

a Clericus Beneficiatus ſolitus incedere in habitu, & tonſura, licèt aliquando talem geſtationem intermiſerit, non incidit in pœnam privationis Beneficii ex Bulla Sixti V. ibidem numer. 34. 37

a Clericus primæ tonſuræ de Capella Sacerdotali inſtitutus non gaudeat privilegio fori, licèt illius poſſeſſionem ob litem ſibi motam non acquiſierit, ibidem numer. 27. & ſeqq. uſque ad num 45. 37

a Clerici ante Concilium Tridentinum an deberent eſſe in Eccleſia intitulati, aut illius ſervitio adſcripti, ad hoc ut fori privilegio gauderent, ibid. n 40. & ſeq uſque ad n.40 38

a Clericus Eccleſiæ deputatus, qui ad ſacrificium quotidianum non acceſſerit, pro Clerico non habetur ex Concilio Toletano, ibid. num.42. 38

a Clericus non beneficiatus ſolitus Eccleſiæ inſervire, & in habitu, & tonſura incedere, ſi noctu, vel interdiu in habitu laicali deprehendatur cum armis, an fori privilegio gaudeat, ibid. nu. 45. & ſeqq uſque ad n 59. 38

a Clericus beneficiatus ex Concilio Tridentino fruitur fori privilegio, licèt habitum, & tonſuram non deferat, ibidem num. 46. 38

a Clerici cœlibes de jure communi etiam non beneficiati ante monitionem gaudent privilegio fori, licèt in habitu non incedant, Clerici conjugati ſecus, ibid. num 47 38

a Sed hæc differentia ſublata eſt a Concilio Tridentino, ibidem num 48. 39

a Clericis non habentibus requiſita Concilii Tridentini non adimitur perpetuò privilegium fori, ſed ſuſpenditur ad tempus, ib num.49 39

a Clericus deferens ad breve tempus veſtes virgatas, & partitas, non incidit in pœnam Clem. Quoniam de vita, & honeſt. Cler. ibid. num.56. 39

a Clerici incedentes in habitu, vel tonſura, de jure communi gaudebant privilegio fori, licèt Eccleſiæ non inſervirent, ibidem num.60. 40

a Clerici quamvis fori privilegio non gaudeant, tamen puniri poſſunt ab Epiſcopo præveniente, ſi pro Clericis adhuc publicè ſe gerant, ibid num 75. 42

a Clericus, qui cum vidua de facto matrimonium contraxit, & eam cognovit, an privilegio Clericali gaudere debeat, in cap. Nuper a nobis, n 10 uſque ad n.29 de Bigam 504

a Quid in Clerico minorum Ordinum, ibid. num.22. 504

a Et quid in conſtituto in ſacris, ibid. n 28. 504

a Clericus fori privilegio nec expreſsè, nec tacitè renunciare poteſt, in c. Magnus, n.48. de oblig ad ratioc. 490

a Declaratur, ibid. num 54 & 59 491

a Fori privilegio quomodo perſonæ præter Clericos gaudere debeant latiſſimè diſcutitur in c. Nullus, a num 26. uſque in finem de for. compet. 45

a Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem, qui a perſona non egreditur, ibid. num.36 & 42. & in cap. Nuper a nobis, n.36. de Bigam. 526

a Fori privilegium quas ob cauſas a Concilio Tridentino fuerit limitatum, in c Si quis, n 71. de for. compet. 42

a Clericus non habens requiſita Concilii Tridentini, quamvis non gaudeat privilegio fori, tamen ſi gerat ſe pro Clerico, poteſt puniri etiam ab Epiſcopo, & eſt locus præventioni, in c. Odoardus n 25. de ſolut. 240

a Privilegio fori expreſsè renunciare non poteſt Clericus etiam cum juramento: poteſt tamen tacitè, habitum, vel tonſuram non deferendo, aut Eccleſiæ non inſerviendo, ibid. n 72. & 73. 242

Vide in verb. *Laicus in fraudem factus Clericus, vel Profeſſus.*

Et in ver. *Forus.*

Et in ver. *Eugeniana Conſtitutio.*

Et in ver. *Penſionarius.*

Et in ver. *Iudex laicus in Clericos.*

a Clerici primæ tonſuræ in Eccleſia militanti gaudent privilegio Canonis, & fori jure Divino, in c. Cùm contingat, nu 82 & 122. de ætat & qual. 424

5 Clericum pedibus percutiens, vel perfundens aqua, aut in eum ſputens, vel ejus veſtem frangens, excommunicatus eſt, in c. Nuper, n.33. de ſent. excomm 346

5 Clericum cogens per metum ad ſe redimendum, vel exeundum domo, ut ipſam occupet, excommunicationem non incurrit, ibid num.32. 344

5 Clericus ſi a Prælato ſuo certiò monitus non reaſſumit habitum, & tonſuram, perdit privilegium Clericale, in c. Contingit, il 2. n.1. de ſent. excomm. 368

5 Clericus quamvis habitum, & tonſuram dimittat, & negotiis ſæcularibus ſe immiſceat, non perdit privilegium Canonis, niſi tertiò monitus noluerit ſe emendare, ibidem num 2. 368

5 Clericus non poteſt verbis renunciare privilegio canonis, nec fori; poteſt tamen facto ipſo, ibid. n.5 348

Vide infra *Clericus per dimiſſionem.*

5 Clericus dimiſſo habitu ſe enormitatibus ingerens perdit privilegium Canonis, in cap. Perpendimus, nu. 2 & 13. de ſentent. excomm. 334

5 Sed non privilegium fori, ibid n 4. 5 & 17 334

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n 15. 335

5 Clericus, qui dimiſſo habitu ingreditur bellum, vel aggreſſiones, captus debet reſtitui Eccleſiaſtico judici, ibidem numer 4. 334

5 Clericus, qui dimiſſo habitu, & tonſura immiſcet ſe enormitatibus, poteſt puniri per judicem ſæcularem, licèt non fuerit ter monitus, ſecundum unam opinionem, ibidem numer.5. 334

5 Saltem ſi in enormitatibus diù perſeveravit, ſecundum aliam opinionem, ibid num.7. 335

5 Contrarium, ibid. num 8. 335

5 Privilegium Canonis quo jure inductum fuerit, ibidem numer. 9. 335

5 Faciliùs perditur, quàm privilegium fori, ibid. d. n 9. 335

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n.46. 335

3 Clericus ut gaudeat fori privilegio quoad perſonam, inſpicitur in quo ſtatu reperiatur, cum judex laicus incipit eum diſtringere, in c. Joannes, n.5 de Cler. conjug. 25

5 Clerici, qui dimiſſo habitu, & tonſura ingerunt ſe enormitatibus, & quando perdant privilegium Clericale, in cap. Perpendimus, numer. 12. & ſeqq. uſque in finem, de ſentent. excommunic. 335

5 Quid de privilegio Canonis, ibid. n.12. 335

5 Et quid de privilegio fori, ibid. n.15. & 16. 335

5 Clerici habitum Clericalem dimmittentes ex vanitate, vel negligentia, non perdunt privilegium Canonis ante trinam monitionem; ſecùs ſi ex iniquitate, vel malitia, ibidem numer. 14. 335

5 Clericus per dimiſſionem habitus, & tonſuræ ante trinam monitionem non perdit privilegium fori, in c. Contingit, il ſecondo, n 4 & 9. de ſent. excomm. 368

5 Nec privilegium Canonis, ibid. n. 10 & 13. 368

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n 25. 370

5 Et monitio fieri non poteſt per judicem ſæcularem, vel alium, ſed per Epiſcopum, vel alium Prælatum habentem Epiſcopalem juriſdictionem, ibid. num.7. 368

5 Nec ſufficit una monitio pro omnibus, ſed debet eſſe trina, ibid. num 8. 348

5 Clericus, qui dimiſſo habitu, & tonſura immiſcet ſe negotiis ſæcularibus, non perdit privilegium immunitatis ab oneribus laicalibus, niſi ter monitus a negotiationibus non abſtineat, ibid. num.12. 368

Sacerdos an gaudeat, &c.

Vide in ver. *Sacerdos.*

5 Clericus deprehenſus in enormitatibus, & captus ſine habitu, & tonſura, remittendus eſt ad judicem Eccleſiaſticum, ibidem num. 24 369

5 Clerici etiam in ſacris per annum exercentes artem joculatoriam, vel hiſtrionum, perdunt ipſo facto privilegium Clericale, ſed ſi breviori tempore, requiritur trina monitio, ibidem num. 25. 369

5 Clericus qui miles efficitur, & ſævn exercet, perdit ipſo facto privilegium Clericale, ibid. n.26. 369

5 Clericus minorum Ordinum non beneficiatus, niſi habitum, & tonſuram deferat, & Eccleſiæ inſerviat, ex Concilio Tridentino fori privilegium perdit, ſine alia monitione, ibidem numer.25. 370

5 Clericus ut laicus incedens tertiò monitus non reſipiſcens perdit privilegium Clericale, in cap. In audientia, num 2. de ſent. excomm. 336

5 Clericus, qui depoſito habitu arma militaria geſtat, non perdit privilegium Clericale ante trinam monitionem, niſi etiam ſævis enormitatibus ſe immiſceat, ibid n.2. 336

5 Qui in habitu, & tonſura, & cæteris ut laici converſantur, deprehenſi in maleficiis, puniri poſſunt a judice ſæculari, in c. Ex parte, il terzo, n.3 de privil. 377

Clericus quoad privilegium cap. Odoardus.

3 Clericus, qui non eſt ſolvendo, non debet excommunicari, nec aliter moleſtari, præſtabit tamen cautionem ſaltem juratoriam de ſolvendo, cùm pervenerit ad pinguiorem fortunam, in cap. Odoardus, n.1. de ſolut. 238

3 Clericus pro debito civili excommunicari poteſt, ſi contumaciter reſiſtat præcepto judicis de ſatisfaciendo, ſed non debet carceribus mancipari, ibid n 3. 238

3 Sed ex Concilio Tridentino excommunicari non debet niſi in ſubſidium, ibid. n. 4. 238

3 Milites armatæ, legalis, & cœleſtis militiæ æquiparantur quoad beneficium, ut non conveniantur, niſi in quantum facere poſſunt habita ratione ne egeant, ibid. n.19. 240

3 Clerici etiam primæ tonſuræ gaudent beneficio cap Odoardus, ibid n 20. 240

3 Quamvis non ſint beneficiati, nec habitum, & tonſuram deferant, vel alicui Eccleſiæ inſerviant, ibid. num.21. 240

3 Tridentinum Concilium c.6. ſeſſ. 23 non ademit Clericis non habentibus requiſita, niſi privilegium fori. Privilegium vero cap. Odoardus, & reliqua remanſerunt in diſpoſitione juris communis, ibid n.22. 240

3 Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis, ſed non privilegio c. Odoardus, ibid. n.23 240

3 Clericus, qui abjecto habitu Clericali gerit ſe publicè pro laico, non gaudet beneficio d.c. Secus ſi gerat ſe pro Clerico, licèt non habeat requiſita Conc. Trid. ibid. n 24. 240

3 Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, ſed fallit in Clerico, qui pro parte non eſt ſolvendo, ibidem num 29. 240

3 Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus, ſi creditor ſit ipſo pauperior, ibid. n.30. 240

3 Clericus ut gaudeat beneficio c Odoardus, paupertatem probare debet, ibid num.31 240

3 Clericus, qui in ludis prohibitis, vel luxurioſè vivendo bona ſua diſſipavit, non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibidem n. 35. 39 & 40. 241

3 Contrarium, ibid. n 42 242

3 Clericus cenſetur tacitè renunciare beneficio cap. Odoardus, ſi dolo, vel fraude factus eſt inops, ibidem numero 36. 44. & 46. 242

3 Vel ſi prioribus creditoribus præpoſuit poſteriores, ibidem numer.38. 242

3 Alie-

3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum non gaudet beneficio c. Odoardus, ibid. num 46. 242
3 Doloſus non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium c. Odoardus, vel cap. Parvanit, de fidejuſſor. ibid. num.44. 242
3 Spoliator qui fraudem adhibuit, non admittitur ad beneficium c. Odoardus, ibid. n.45. 242
3 Alienans bona ſua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ibid. num.46. 242
3 Clericus non gaudet beneficio hujus cap. niſi conveniatur civiliter, vel pro maleficio ad intereſſe præſtandum, ibidem num. 47. 242
3 Secus ſi agatur criminaliter ad pœnam, vel pœnitentiam imponendam, quia non fit commutatio pœnæ pecuniariæ in corporalem, niſi actore volente, ibid. n.48. 242
3 Et hoc ſi pœna applicetur parti, ſecus ſi applicetur fiſco, ibidem num.50. 242
3 Clericus ita demum gaudet privilegio hujus cap. ſi conveniatur actione perſonali, ſecus ſi actione reali, ut depoſiti, &c. ibid. num.52. & 54. 242
3 Clericus non gaudet privilegio c. Odoardus, niſi debitum confiteatur, ibid. num.55. 242
3 Et multò minùs ſi debitum pertinaciter negat, ibidem numero 57. & 58. 242
3 Si cedat bonis, antequam condemnetur, vel debitum in jure confiteatur, non eſt audiendus, ibid. n.56. 245
3 Clericus gaudet privilegio c. Odoardus, abſque ulla bonorum ceſſione, ſecus in perſonis non privilegiatis, ibidem num.58. & ſeqq. uſque ad n.64. 242
3 Beneficium c. Odoardus, & c. Pervenit, ex Conſtitutione Pii IV. non datur debitoribus in Urbe, niſi geſtent birretum viride, ib. num.62. 242
3 Clericus inops cùm ad pinguiorem fortunam pervenit, non tenetur in totum, ſed in quantum facere poteſt, habita ratione ne egeat, ibid. n.65. 242
3 Clericus ſemel admiſſus ad beneficium c. Odoardus, non prohibetur iterum admitti, ibid. n.66. 242
3 Clericus non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, niſi præſtet juratoriam cautionem de ſolvendo, cùm ad pinguiorem fortunam devenerit, ibid. num.68 & ſeqq. 242
3 Beneficio ne quis conveniatur ultra quam facere poteſt, ſi competat ratione perſonæ privilegiatæ, non poteſt renunciari; ſecus ſi ratione contractus, in d. c. Odoardus, n 70. 242
3 Fallit in renunciatione tacita, quæ fit per actum contrarium, ibid. num.71. 242
3 Clericus an poſſit cum juramento renuntiare beneficio cap. Odoardus, ibid. num 72. 243
3 Beneficium dict. cap. Odoardus habet duos affectus, ibidem num. 64. 242
3 Privilegio ne quis detrudatur in carcerem, renunciari non poteſt etiam cum juramento, ibid. num 75. 243
3 Privilegium ne quis conveniatur ultra quàm facere poteſt, ſi competit ob reverentiam perſonæ, renuntiari non poteſt etiam cum juramento, ibid. num 78. 243
3 Beneficiatus non fruitur beneficio cap. Odoardus contra Penſionatium, ſi per ſeipſum conſenſerit reſervationi penſionis, ib. n.79 & ſeqq. 242
3 Secus ſi ſucceſſerit beneficio gravato, & non conſenſerit per ſeipſum, ibid. num.80. 243

Clerici quoad redditus Eccleſiaſticos.

4 Clerici vivere debent de patrimonio Jeſu Chriſti, in c. Cum pridem, n.95. de Pactis. 655
4 In collatione præbendæ non confertur Clerico novum jus, ſed juri quod habet a Deo, determinatur ab Eccleſia certa poſſeſſio, ibid. num.103. 656
3 Clericis deſervientibus debita ſunt Eccleſiæ ſtipendia, ex ſacrarum Literarum teſtimoniis, in c. Si quis ſanè, nu.7 de pecul. cleric. 248
3 Et quomodo Eccleſiæ deſervire intelligantur, ibid num.15 249
3 Authoritates Hieronymi, Auguſtini & Proſperi aſſerentium Clericos, qui bonis parentum, aut ſuis ſuſtentari poſſunt, peccare, ſi redditus Eccleſiæ percipiant, in quos ſenſus a Doctoribus accipiantur, ibidem num. 9. & ſeqq. uſque ad numer. 27. 248
3 Clerici in primitiva Eccleſia nihil poſſidebant proprij, ſed omnia erant communia, & erat aliquis modus vivendi ab Eccleſia approbatus, ibid. num 35 250
3 poteſt Clericus pro libito diſponere de portione, quam per ſuos labores ab Eccleſia meretur, aut quam ſibi ſubtrahit de iis, quæ ad decentem ſtatum ſunt neceſſaria, nec ſi profundat, tenetur ad reſtitutionem, ibid. num.45. 252
3 Clerici in Urbe, & ejus diſtrictu intra decem milliaria decedentes ex Bulla Pauli V. liberè poſſunt diſponere de bonis ibi conſiſtentibus, etiam provenientibus ex redditibus Eccleſiaſticis, tam inter vivos, quam in ultima voluntate, aiſque inteſtatis ſuccedunt hæredes ab inteſtato, ibid num 24. 252
3 Clerici habentes patrimonium, quamvis poſſint vivere de bonis Eccleſiæ, tamen ſi illa inſumant in uſus inhoneſtos, tenentur ad reſtitutionem, in cap Cùm ſecundum, numero 4. de præband. 30
3 Mendicitas Clericorum cedit in opprobrium Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cujus fortem aſſumpti ſunt, ibidem n. 18 & 63. 51
3 Humaniter ſunt tractandi Clerici, ne alii deterreantur a Clericatu, cap Cum percoſſio, n. 3. de Cler. ægrotant. 255
3 Non convenitur Clericus inſtar militis, niſi in quantum facere poteſt, ibid. num 9. 155
Beneficiati an, & quando teneantur redditus beneficiorum ſuorum pauperibus erogare.
Vide ſuprà in ver. *Beneficiati*.

Clerici Regulares.

3 Clericis Regularibus Theatinis, & Miniſtrantibus infirmis interdictum eſt, ne quemquam ad habitum Regularem recipiant ante pubertatem, in c. Cùm virum, n.47. de Regul. 370
3 Clericorum Regularium appellatione Monachi, & Moniales non comprehenduntur, in cap. Non amplius, numer.7. de Inſtitution. 572

Clericus quoad reſidentiam.

3 Clericus habens beneficium reſidentiam requirens, non poteſt ad aliam diœceſim morandi cauſa tranſire ſine ſui Prælati licentia, in c. Clericos, n 5 de cler non reſid. 64
2 Vagabundus poteſt ad reſidentiam revocari, licèt ejus beneficium perſonalem reſidentiam non requirat, in c. Cùm omnes, n.15 de conſtit. 93
Vide in ver. *Reſidentia*.
3 Non poteſt Clericus ex una ad aliam Eccleſiam, vel Civitatem tranſire ſine literis Epiſcopi proprii, in c. Significavit, nom.4. de Paroch. 309
2 Clerici in ordinatione adſcripti ſervitio Eccleſiæ, non debent eam deſerere ſine licentia Epiſcopi, quamvis non ſint intitulati, in c. Admonet, n.15. & 17. de renunciat. 310

Clericus quoad titulum patrimonii, vel beneficii.

3 Clericos non debere ſine titulo ordinari, quibus ex cauſis conſtitutum fuerit, in cap Non liceat, num.3. & 9. de præbend. 68
3 Minorum Ordinum Clericis cur Epiſcopus cogatur titulum aſſignare ſicut conſtitutis in ſacris, ibid num 13. 69
3 Clerici non beneficiati habentes de patrimonio undè vivant, licitè poſſunt ad ſacros Ordines promoveri, in c. Epiſcopus, nu.17. de præben. 71
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. 71
3 Clericorum mendicitas cedit in dedecus Ordinis Clericalis, & opprobrium ejus, in cujus ſortem aſſumpti ſunt, in c. Cùm ſecundum, n.18 de præb. 31
3 Ad onus qui eligitur, non debet repelli a mercede; ibidem num. 29. 31
3 Epiſcopus in ſuo officio generali providere debet, ne quis Clericorum egeat, ibidem num. 31. 31
Vide in ver. *Ordines quoad titulum*.
Et in ver. *Patrimonium*.

Clericus quoad Tonſuram Clericalem.

5 Clericus primæ tonſuræ non eligitur in militiam Dominicam, ſed in ſortem Domini, in c. Cùm contingat, num.26 de ætat. & qualit. 419
5 Contrarium, ibid num 129. 428
2 Poteſt tonſuram Clericalem dimittere, & ad ſtatum laicalem redire, ibidem num.35. 419
2 Degradatur ab ordine, ibid n.63. & ſeqq. uſque n. 71. 425
2 Gaudet privilegio Canonis, & fori jure Divino, ibidem num 82. & num. 102. 424
5 Sicut in Eccleſia militanti per tonſuram, ita in triumphanti per characterem Clerici a laicis diſtinguuntur, ibidem numero 38. 425
5 Clerici etiam primæ tonſuræ malè promoti ab executione ordinis ſunt ſuſpenſi, ibid. n.116. 427
4 Per primam tonſuram tranſeunt a ſtatu laicali ad Clericalem, & veniunt propriè Clericorum appellatione, ibidem numero 118. 428
4 Item efficiuntur Milites cœleſtis Militiæ, ibid. n 129. 428
Vide in ver. *Tonſura*.

Clericus ubi conveniendus.

2 Clerici in judicem non ſuum etiam Eccleſiaſticum ſine propria Epiſcopi licentia conſentire non poſſunt, in cap. Significaſti, n 78. de elect. 329
2 Clerici ſuper exceſſibus coram Epiſcopo ſuo conveniri debent, non coram illis, quibus ſerviunt, niſi conſuetudo, vel privilegium aliud inducat, in cap. Cùm contingat, num. 2. de for. compet. 68
2 Clerico in Curia Romana convento non competit declinatoria fori, competit tamen ſibi ex cauſa jus revocandi domum, in c. Licet, n.1. de for.compet. 61
5 Clericus an in curia Romana conveniri poſſit in prima inſtantia non obſtante decreto Conc. Trident. in c. 20. ſeſſ 24. ibid num 55 uſque in fin 65
2 Poteſt Clericus conveniri in loco originis, vel ubi contraxit ante Clericatum, ſed non coram primo judice, in c. Propoſuiſti, n. 24. de for. compet. 80
2 Clericus, qui citatus coram Epiſcopo, poſtea de illius conſenſu ad aliam diœceſim ſe tranſtulit, tenetur coram primo judice cauſam proſequi, ibid num.26. 81
2 Clericus conveniendus eſt coram proprio Epiſcopo, ſive conveniatur a clerico, ſive a laico, in cap. Si quis, num. 25. de for compet. 36
2 Et in cauſis tam civilibus, quàm criminalibus, ibidem numero 26. 36
5 Etiamſi ſit Clericus primæ Tonſuræ, ibid. n 27. & 53. 36
2 Vel ſuſpenſus, excommunicatus, interdictus, depoſitus, aut irregularis, ibid. n. 28. 36
2 Clericus ſine licentia proprii Epiſcopi non poteſt ſubjicere ſe alieno, & illius juriſdictionem prorogare, in c. Quod ſuper his, n. 18. de major. & obed. 612
2 Clericus ſine diœceſani licentia non poteſt ſe ſubmittere juriſdictioni non ſui judicis, in c. Significaſti, n. 2. de for. comp. 75
2 Clericus debet conveniri coram ſuo Epiſcopo, in c. Si quis, n 2 & 9. de for. compet. 35

Digitized by Google

3 Clericus non poteſt prorogare juriſdictionem alterius judicis etiam Ordinarii abſque conſenſu Epiſcopi proprii ibid. numer. 4. & 7. 35

3 Epiſcopus proprius quis dicatur, ad hoc ut Clericus coram ipſo conveniri debeat, ibid. n. 10 35

Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.

3 CLERUS etiam damnante Papa non poteſt obligare Epiſcopum ad ſolvenda data a ſe indicta, in cap. Novit, num. 27, Ne ſede vacante. 105

3 COACTIO duplex, ideſt abſoluta, ſeu præciſa, & conditionalis, ſeu cauſativa, in c. Sacris, num. 2. & num. 23. de his, quæ vi met. 682

3 Coactio abſoluta eſt majoris rei impetus, qui repelli non poteſt, ibid. num. 3. 682

3 Fit per manuum attractionem, vel detentionem, ibidem num. 4. & 9 682

3 Conſenſum prorſus excludit, ibidem num 5. 682

3 Coactionis abſolutæ exempla, ibid. num 6. 682

3 Coactio abſoluta, ſeu oppreſſio ad copulam cadit in mulierem, ſed non in virum, ibid num 11. 683

3 Coactio abſoluta non poteſt intervenire in emiſſione verbi, ibid. num. 14. 682

3 Coactio conditionalis, ſeu via compulſiva, & metus, idem ſunt, ibid num. 17. 682

3 Coactio abſoluta conſenſum prorſus evacuat, in c. Majores, n. 80 de Baptiſm. 599

3 COACTUS à prædominio ſi quis vult, magis non vult, quàm volt, in c. Quiſquis, n. 27. de elect 596

3 Coactus abſolutè, magis pati, quàm agere convincitur, & dormienti æquiparatus, in c. Sacris, num. 5 de his, quæ vi met. cauſ. 673

3 Nec meretur, nec demeretur, ibid num 7. 682

3 Coactus per metum dicitur conditionaliter volens, licèt abſolutè non velit, in c. Majores, n. 83 de Baptiſm 566

3 COADJUTORIÆ quæ dantur hodie Sede à Apoſtolico cum futura ſucceſſione, an adverſentur juri communi, vel decretis Concilii Tridentini, in c. Nulla, n. 41. & ſeqq uſque in fin. de conceſſ præb. 188

3 Coadjutoriæ gratia non eſt merè præventiva, ſed habet fomentum juris propter conſenſum coadjuti, ibid. num 43. 183

3 Coadjutorias hodiernas eſſe odioſas, & a jure communi exorbitantes, qui authores ſenſerint, n. 46. 188

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione in Cathedralibus, & Monaſteriis ao, & quo reſpectu dicatur eſſe contra Canones, ibid. n. 47 & ſeqq. 188

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione, quæ dantur a Papa in Canonicatibus, & aliis beneficiis in Cathedrali, & Collegiata Eccleſia, an exorbitent a jure communi, ibid. nu 50. & ſeqq. uſque ad num. 65. 188

3 An ve exorbitent a Concilio Tridentino, n. 69. 186

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione in inferioribus beneficiis eſt prorſus incognita ſacris Canonibus, ibidem numero 51. 188

3 Coadjutoria hodierna hæreditariæ ſucceſſionis imaginem refert, ibid. num. 52 & n 75. 188

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione ingerit votum captandæ mortis, quod non excluditur per conſenſum coadjuti, ibid. num. 53. 188

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione propter conſenſum coadjuti eſt minùs odioſa, quàm gratia merè præventiva, ibidem numer. 56 189

3 Coadjutoria hodierna in quibus differat a coadjutoria ſecundùm formam juris communis, ibidem numer. 59. uſque ad num. 65. 186

3 Coadjutoria perpetua requirit conſenſum coadjuti, alioquin gratia eſt nulla, ibid. n 53. 189

3 Coadjutoria de jure non datur propter benemerita, aut in favorem perſonæ, ſed ob Eccleſiæ neceſſitatem, ibidem num. 61. 189

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione continet duas gratias æquè principales, unam in favorem coadjutoris, alteram in favorem coadjuti, ibid. n 61. 186

3 Coadjutoria temporalia non datur niſi decrepitis, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ibidem numero 63. 186

3 Coadjutoria temporalis dari poteſt ab eo, ad quem ſpectat deſtitutio, vel ceſſionis admiſſio, ibid. n 67 189

3 Coadjutoriam perpetuam non dat Legatus de latere, ſed ſolus Papa, ibid. n. 68. 189

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione permittuntur a Concilio Tridentino in Cathedralibus, & Monaſteriis dumtaxat, non autem in beneficiis inferioribus, & num. ſeqq. uſque ad numer. 78. 186

3 Et quæ ſit ratio differentiæ, ibid. n. 72. 190

3 Coadjutoriæ utilitas non eſt tanta, ut illi non præponderent gravamina plurima, quæ ex futura ſucceſſione Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis inferuntur: & quæ ſint hujuſmodi gravamina, ibid. n. 75 & ſeqq & n 73. 160

3 Ad Coadjutoriam obtinendam exiguntur literæ commendatitiæ vel Epiſcopi, aut Capituli, ibid. n. 76. 190

3 Coadjutoria concernit principaliter publicam utilitatem, non autem remotionem officialis infirmi ab officio, in c. Cæterum, n. 50. de Reſcript. 144

3 Coadjutoria gratia cur non requirat derogationem regulæ de jure quæſito non tollendo, ibid. n. 53. 144

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione ante Concilium Tridentinum obtenta non poteſt poſt Concilium effectum ſortiri, in c. Dilecta, il ſecondo, n. 12. de Præb. 515

3 Coadjutoria duplex, in cap. Ex parte, numero 14 de Cleric. ægrot 161

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione quando expiret, ibidem n. 15. 162

3 COADJUTOR Canonici cum futura ſucceſſione poteſt poni ab Epiſcopo ſine adjunctis Capitularibus, niſi in literis Coadjutoriæ conceſſa ei fuerint omnia privilegia, quæ habent Canonici, in c. Nullus, n. 41 de elect. 510

3 Coadjutor Canonici cum futura ſucceſſione non eſt Canonicus, nec Capitularis, ibid n. 42. 510

3 Coadjutores perpetui in cura animarum ea lege ad reſidentiam tenentur, qua Rectores Parochialium Eccleſiarum, in capitulo ex parte, n. 4. de off Vicar. 518

3 Nec poſſunt ſibi alios Vicarios ſubſtituere, ibid. n. 5. 510

3 Coadjutor dandus eſt Archidiacono loqui non valenti, in cap. Conſultationibus, n. 1 de Cler ægrot. 156

3 Prælatus inhabilis propter morbum ſupervenientem, ab officio non amovetur, ſed datur illi coadjutor, ibidem numero 5. & 6. 156

3 Idem in habente perſonatum, vel quodcunque beneficium certi monaſterii, & officii, ibid. n. 3. 154

3 Idem in Abbate, ibid. n 4. & 71 164

3 Idem in Generali Religionis, ibid. n. 5 & 40. 164

3 Coadjutor ut infirmo dari poſſit aut debeat, talis eſſe debet infirmitas, ut eum impediat officium ſuum exercere, ibidem num 8. 154

3 Item debet eſſe perpetua, & incurabilis, ibid n. 10. 164

3 Et talis cenſetur, licèt tolli poſſit per divinum miraculum, ibid. num 11. 164

3 Coadjutor non datur ægroto, ſi morbus ſit curabilis, ſed ipſemet poteſt ſibi vicarium temporalem conſtituere ab Ordinario approbandum, ibidem n. 12 & ſeqq. 164

3 Coadjutor datur illi, qui officium linguæ, vel oculorum amiſit, ibid. n 14. & 65. 164

3 Non autem monoculo, ibid. n. 15. & 70. 164

3 Item datur Epileptico, ibid. n. 16. 164

3 Item decrepito, n. 17. 164

3 Item dementi, vel furioſo, n. 18. 164

3 Leproſus ſi ſit Epiſcopus, vel Superior, non cogitur cedere, ſed datur illi coadjutor; inferior autem removetur in totum, ibid. n 16. & ſeqq. 164

Et quæ ſit ratio differentiæ, ibid. n. 21. 164

Sed contra, ibid verſ. Tu dic meliùs. 164

3 Coadjutor quid ſit, unde dicatur, quis detur, cui, & quibus caſibus, & per quem, quod ſit ejus officium, quæ poteſtas, & quando expiret; an detur invito, & cujus expenſis, an plures uni, & unus pluribus dari poſſit, ibid. n. 32. 165

3 Coadjutores de jure communi non ſumebantur niſi propter neceſſitatem regendi Eccleſias, & hi non cum futura ſucceſſione, ibid. n. 33. 165

3 Coadjutor cum futura ſucceſſione reſpectu beneficii nec titulum habet, nec poſſeſſionem, ſed eſt fictus beneficiatus, in c. Nulla, n 54. & 66. de conceſſ. præb 188

3 Coadjutor de jure communi tenetur reſidere, ibidem numero 59. 180

3 Coadjutor cum futura ſucceſſione non poteſt Choro, aut Capitulo intereſſe, nec aliquid jurium Canonicalium exercere contradicente coadjuto, ibid. num. 60. 183

3 Coadjutori de jure datur certa portio ex redditibus beneficii in compenſationem laborum, ibid. n. 64. 182

3 Coadjutor cum futura ſucceſſione diſtributiones non lucratur ſibi, ſed utilitatem coadjuti, nec quidquam percipit ex fructibus beneficii, ibid. num. 84. 183

3 Coadjutor temporalis poteſt quandocumque amoveri, & alius in ejus locum ſubrogari, ibid. num. 66. 189

3 Coadjutor cum futura ſucceſſione quibus conditionibus detur Epiſcopo ſecundùm antiquos Canones, ibidem num 73 190

3 Coadjutor dandus eſt Epiſcopo, qui propter incurabilem morbum paſtorale officium exercere non poteſt, in c. Ex parte, n. 5 de cler. ægrot. 165

3 Coadjutorum datio Epiſcopis, & Superioribus Prælatis eſt de cauſis majoribus, & pertinet ad ſolum Papam, ibidem numer. 2. 161

3 Coadjutor datur etiam invito, ibid n 4. 161

3 Coadjutoris officium quando expiret, ibid. num. 9. 162

3 Coadjutor unde dictus, ibid. n 13. & 20. 162

3 Coadjutoria cum futura ſucceſſione quando expiret, ibidem num 15. 162

3 Coadjutori cum futura ſucceſſione acquiritur in beneficio jus ad rem, quod eveniente vacatione per obitum coadjuti efficitur jus plenum, nec eſt opus nova collatione, ibidem numero 16. 162

3 Coadjutor datus Epiſcopo cum futura ſucceſſione an poſſit adminiſtrare ea, quæ ſunt juriſdictionis ſpiritualis, ſeu temporalia ipſo Epiſcopo contradicente, ibid. num. 17. & ſeqq. uſque ad num. 25 162

3 Quid ſi ſit datus dementi, vel alias omnino inhabili, ibidem num 18. 164

3 Et quid ſi datus ſit impedito, vel non prorſus inhabili, ibidem num. 13. 162

3 Coadjutor quid ſit, ibid. num. 21. 162

3 Coadjutus retinet in habitu poteſtatem, & juriſdictionem, ibid. num. 22. 162

3 Coadjutor an & quando poſſit beneficia conferre, ibidem numero 24. 162

3 Coadjutus alteri delegare non poteſt ea, quæ coadjutor vult, & poteſt per ſeipſum exercere, ibid. num. 25 162

3 Coadjutus non poteſt revocare, quæ coadjutor geſſit in caſibus ſibi a jure, vel conſuetudine permiſſis, ibidem num. 26. 165

3 Coadjutori conveniens habitatio eſt concedenda in ædibus Epiſcopalibus, ibid. n. 27. 162

3 Coadjutori in conſueto tribunali Epiſcopi jus reddere debet, ib. num 28. 162

3 Coadjutor dicitur habere curam animarum quoad exercitium, non autem quoad jus, & habitum curæ, in c. De rectoribus n 6. & 36 de cler. ægrot. 157

3 Coadjutor vivere debet de Eccleſiæ proventibus, & inde recipere congruam portionem, ibid. n. 8. 158

3 Appellatio a datione coadjutoris, & aſſignatæ congruæ datur ad effectum devolutivum tantùm, ibid. n. 11. 158

3 Coa

3 Coadjutori, & coadjuto ſi redditus Eccleſiæ non ſufficiant, utar ſit præferandus, ibidem, num. 12. & ſeqq. 158
3 Coadjutor nec titulum habet, nec poſſeſſionem, ſed nudum exercitium; titulus verò, & poſſeſſio remanet penes coadjutum, ibid. num. 15. 159
4 Coadjutor Vicarii Parochi poteſt matrimonio intereſſe, & aliis dare licentiam, ut interſint, in c. Quod nobis, n. 32. de clandeſt. deſponſ. 34
3 Coadjutor datur Prælato inhabili, nec Juriſdictio tranſit in capitulum, in cap. Quia diverſitatem, numer. 35. de conceſſ. præbend. 198
Vide in verb. *Papa quoad coadjutorias*.
3 CODICILLI non veniunt appellatione teſtamenti, niſi largè, & impropriè, in c. Cùm eſſes, n. 5. de Teſtam. 368
3 COEMETERIUM gaudet immunitate Eccleſiaſtica, in c. Immunitem, n. 2. de Immun. Eccleſ. 640
3 Cœmeterium, & Eccleſia gaudent eodem privilegio, & uno violato, cenſetur & aliud violatum, in c. Eccleſiæ, n. 25 de Immun. Eccleſ. 647
3 COGITATIONIS pœnam nemo patitur, in c. Dolentes, n. 14. de celebr. Miſſar. 582
3 Declaratur, num. 64. 586
2 COGNATI unde dicti, in c. Per tuas, num. 9. de Probat. 248
4 Cognationem ſpiritualem an contrahat compater, qui in actu Baptiſmi infantem non tetigit, ſed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri ſuſcepit, in cap. Veniens, numer. 2. & ſeqq. uſque in fin. de cognat. ſpirit. 85
4 Cognatio ſpiritualis an poſſit contrahi per procuratorem, ibidem n. 5. & 19. 61
4 Cognationis ſpiritualis diffinitio, ibid. n. 6. 61
4 Cognatio ſpiritualis ex concilio Tridentino requirit tactum, & deſignationem, ibid. n. 8. 63
4 Cognatio ſpiritualis inducta eſt de jure poſitivo ad inſtar generationis, & nativitatis naturalis, ibid. n. 9. 64
4 Cognatio ſpiritualis imitatur naturam, ibid. n. 12. 65
4 Cognatio ſpiritualis inter fidelem, & paganum non poteſt contrahi, ibid. n. 14. 64
4 Sed benè cum Chriſtiano mox futuro, ibid. n. 10. 65
4 Cognationis ſpiritualis impedimenta reſtricta ſunt ad terminos concilii Tridentini, cui non eſt derogatum per Bullam S. Pii V. in cap. Utrum autem, nu. 2. verſ. *Hodie*, de cognat. ſpirituali, pag. 58
4 Cognatio ſpiritualis non contrahitur per eum, qui in actu baptiſmi nullum præſtat miniſterium, ibid. n. 3. 58
4 Cognatio ſpiritualis an contrahatur inter concubinarium, & concubinam, quæ filium ex eo ſuſceptum baptizatum tenuit, in cap. Si vir, num. 5. & ſeqq. uſque in fin. de cognat. ſpirituali. pag. 58
4 Cognatio ſpiritualis contrahitur a laico baptizante in extremo neceſſitatis articulo, ibid. n. 6. 58
4 Cognatio ſpiritualis, quam contrahit pater baptizando proprium filium ex concubina ſuſceptum, impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ibid. n. 9. 59
4 Cognationem ſpiritualem non contraxit, qui baptizatum non tetigit, ſed candelam tenuit juxta conſuetudinem loci, in c. Super eo, n. 2. de cognat. ſpirit. 62
4 Cognatio ſpiritualis de jure communi oritur inter baptizatum, & filium baptizantis, impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Ex litteris, num. 1. de cognat. ſpirit. 66
4 Cognatio ſpiritualis olim triplex, paternitas, compaternitas, & fraternitas, ſed hæc ultima ſublata eſt e concilio Tridentino, ibid. n. 2. 66
4 Filii duorum compatrum, niſi conſuetudo repugnet, licitè contrahunt, ſi per eorum neutrum deventum eſt ad compaternitatem; aliàs ſeparantur, in cap. Utrum, numer. 3. de cognat. ſpirit. 58
3 Cognationis ſpiritualis impedimentum eſt juris merè Eccleſiaſtici, d. c. Ex litteris, n. 7. de cognat. ſpirit. 66
4 Et an dotis acceſſio ſit cauſa ſufficiens diſpenſandi, ibid. nu. 8. & num. 17. 66
4 Cognatio ſpiritualis major eſt, & difficiliùs ſolvitur, quàm carnalis, ibid. n. 24. 66
4 Cognationem ſpiritualem contraxit puella novem annorum, quæ infantem levavit de ſacro fonte, & cum ea Gregorius XIII. noluit diſpenſare, ibid. n. 15. 66
4 Magis vitanda eorum conjugia, qui ad nos per ſpiritualem, quàm per carnalem cognationem attinent, ibidem numero 12. 86
4 Cognationis legalis impedimentum a concilio generali non eſt ſublatum, in cap. Non debet, num. 15 de conſanguinitate & affinit. 71
2 Cognitio, quæ tendit ad deſtructionem, vel confirmationem actus debet ab eo procedere, qui poteſt actum celebrare, in cap. Cùm veniſſent, n. 13. de judic. an
3 COITUS primus inter conjuges non eſt gratuitus, in c. Ex publico, num. 5. de converſ. conjug. 445
3 COLLATIO Beneficii dicitur donatio, in cap. Poſtulaſti, num. 5. de conceſſ. Præbend. & in c. Cùm acceſſiſſent, num. 9. de conſtitut. 241
3 Collatio beneficii non obſtante collatione alteri facta, intelligitur de invalida, in cap. conſultationibus, numer. 54. de cler. ægrot. 367
5 Collatio beneficii non eſt actus ordinis, ſed juriſdictionis, in cap. Vel non eſt compos, numero 24. de tempore ordinat. pag. 370
5 Collatio beneficiorum alia neceſſaria, alia voluntaria, in c. Ex frequentibus, n. 3. de inſtit. 180
5 Collatio neceſſaria non eſt donatio, ibid. n. 6. & ſeqq. 180
3 Collatio Parochialis eſt debita magis idoneo prælecto in concurſu, ibid. n. 7. 180
Reliqua in verbo *Beneficium*.
Et in verbo *Præbendarum collatio*.
3 Collatio ſi ſit ſimultanea inter Epiſcopum, & capitulum, Epiſcopo ſuſpenſo, jus conferendi ad capitulum devolvitur, in c. Quia diverſitatem, n. 15. de conceſſ. præb. 135
Collatio beneficii facta excommunicato.
Vide in verbo *Excommunicationis effectus*.
5 Collatio cur habeat vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 25. de elect. 519
3 Collatio pertinens ad capitulum, & Prælatum, lapſu temporis ad alium non tranſit, in cap. Poſtulaſtis, numer. 2. de conceſſ. præb. 100
3 COLLECTA ſi imponatur Epiſcopo pro ſe, & Clericis patronis pro ſe, Eccleſia debet contribuere ſimul cum clericis, non autem cum Epiſcopo, in cap. Cùm propter, num. 58. de Jurepatronat. 530
3 Collecta, quæ imponitur perſonis pro rebus, eſt munus patrimoniale, in c. Licet, n. 19. de cenſib. 540
3 Collecta an ſit munus extraordinarium, & an ex ſtatuto inſolitum poſſit fieri ordinarium, ibid. n. 20. 541
3 Collecta aliqua ab Epiſcopo imponi non poteſt Eccleſiis ſibi ſubjectis, præter charitativum ſubſidium, in cap. conquerente, n. 9. & 38. de offic. Ordin. 586
3 Collectam imponentes Eccleſiis, vel clericis, excommunicati ſunt, etiamſi Imperiali, vel Regali præfulgeant dignitate, de Immun. Eccleſ. c. Non minus, n. 3. 363
3 Collectam pro ſubſidio laicorum Epiſcopus imponere non poteſt clericis ſine conſenſu cleri, ibid. n. 23. 632
3 Nec ſufficit conſenſus Capituli, ibid. n. 24. 633
3 Collectam clerici nec tenentur, nec poſſunt ſolvere ad relevandas neceſſitates, vel utilitates laicorum tantùm, ibidem numer. 26. 633
3 Sed ubi verſatur neceſſitas, vel utilitas laicorum ſimul, & clericorum, poſſunt clerici illam ſolvere concurrentibus aliis requiſitis, ibid. 633
3 Collectam tenentur ſolvere omnes, qui gravari poterant oneribus in quorum locum collecta ſucceſſit, ib. n. 45. 634
3 Ad Collectas, quæ ob peſtem imponuntur, de jure civili tenentur etiam habentes exemptionem generalem ab oneribus perſonalibus, realibus, & mixtis, ibid. n. 56. 636
3 Secus de jure can. ibid. n. 57. 636
5 Collectæ Eccleſiis, ac perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis ſine Apoſtolica authoritate per laicos, vel alios imponi, & exigi non poſſunt etiam a ſpontè dantibus, in c. conſuetudines, n. 13. de conſuetudine. 596
Vide in verbo *Clericus quoad exemptionem ab oneribus*.
3 COLLECTOR decimæ ſi capiat calices, vel miſſalia, aut alia ornamenta divinis officiis deputata, an poſſit puniri ab Ordinario, in c. Studuiſti, n. 17. de offic. legati. 545
2 Collector Portugalliæ an poſſit cognoſcere cauſas appellationum a ſententiis commiſſarii cruciatæ, non obſtante clauſula, *Appellatione remota*, ibid. n. 28. & ſeqq. uſque in fin. 546
5 Quid de jure communi, ibid. n. 29. 546
3 Et quid vigore facultatum, n. 27. 547
3 Collector Portugalliæ facultatem habet cognoſcendi cauſam tam per viam querelæ, quàm appellationis quibuſvis judicibus etiam Sedis Apoſtolicæ delegatis, ibid. n. 37. 547
3 Collector Portugaliæ ex conſuetudine admittit appellationes etiam ad Papam interpoſitas, ibid. n. 48. 548
3 Subcollectoris commiſſio facta a Collectore poteſt per teſtes probari, in c. Cùm in jure, n. 36. de off. Delegat. 535
3 COLLEGIATAM etiam Parochialem obtinens infra annum non promotus ad ordinem Presbyteratus, non eſt privatus ipſo jure, ſed privandus monitione præmiſſa, in cap. Cùm in cunctis, numero 22. & numero ſeqq. uſque ad numer. 35 de electio. 245
3 Collegiata omnis naturaliter electiva eſt reſpectu Prælati, in c. Nullus, n. 45. de elect. 220
3 Collegiata Eccleſia non dicitur, quæ per deſuetudinem deſiit eſſe collegiata, in c. De multa, n. 44. de præb. 118
Vide in verbo *Eccleſia Collegiata*.
3 COLLEGIUM ipſum cenſetur eligere, cùm electio fit a compromiſſariis, in c. Cauſam, n. 9. de elect. 259
3 Collegium in univerſo ſumitur, & loco unius Perſonæ habetur, in c. Nullus, n. 9. de elect. 216
3 Collegium non facit ſocietas privata, ſed publica authoritas, ib. num. 44. 220
3 Collegium quandoque repræſentat ſingularis perſona, licèt collegium non faciat, in cap. Licèt de vitando, numer. 66. de elect. 217
3 Collegium in quo ſunt pariformiter clerici, & laici, in dubio cenſetur Eccleſiaſticum, in c. Non magnoperè, num. 19. ne cler. vel Monach. 660
3 Collegium Doctorum utriuſque juris quale cenſeatur, ibidem num. 12. 660
3 De collegiis diverſis ou, & quando quis eſſe poſſit, ibidem num. 27. 681
2 Collegio ſublato an Eccleſia deſinat eſſe collegiata, in c. Cùm ſit ars, n. 13. de ætat. & qualit. 418
2 Collegium conſervatur in uno, ibid. n. 35. 437
5 Collegium quid, & in quo differat ab Univerſitate, in c. Reſponſo, n. 37. de ſent. excomm. 380
5 Conſules mercatorum non faciunt collegium, ibidem numer. 46. 361
5 Collegium, & Univerſitas non dicitur perſona vera, ſed ficta, & repræſentata, carens anima, & baptiſmo, ibidem nu. 64. & num. ſeqq. 361
6 Univerſitas vel collegium an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ibidem num. 79. & ſeqq. uſque ad numero 98. 364
5 Collegii major pars ſi delinquat, collegium ipſum dicitur deliquiſſe, ibid. n. 85. 364
3 Collegio Judæorum, vel aliàs illicitè legari non poteſt, ſingularibus perſonis ſecus, in cap. Recolentes, numer. 26. de ſtatu Monach. 467
2 Ad eſſe Collegii non requiritur, ut habeat Prælatum, in c. Quia pro-

propter, num. 73. de elect. 291
3 Collegia, ceſſante exemptione, habent Ordinarium pro capite; exempta verò Papam, ibid. n. 94. 292
3 Collegium aſſumit naturam à perſonis, ex quibus componitur, in c. In præſentia, n. 105 de probat. 640
3 Collegium habet intentionem fundatam ſuper jure eligendi Prælatum in collegiata Eccleſia, in cap. cùm terra, numer. 3. de elect. 366
3 Collegium tres homines faciunt, duo congregationem, in c. Veſtra, n 92. de cohabit. cler. & mulier. 16
3 Major pars Collegii non ſufficit in ſtatutis, quæ ſunt contra jus alicui competens, in cap. Cùm dilectus, numer. 15. de conſuetud. 205
3 Major pars Collegii non poteſt præjudicare minori, ſi actus ſint voluntarii, ſecus ſi neceſſarii, vel ob publicam utilitatem, ibid. num. 48. 209
2 Majoris partis factum in jure Univerſitatis, vel Collegii præjudicat minori, ſecus in jure ſingulari, ibid. num 50. 209
5 Collegio accuſato, illius perſonæ promoveri poſſunt, niſi in accuſatione ſint ſpecialiter nominatæ, in c. Omnipotens, nu. 36. de Accuſat. 6
3 Collegii jus, & quaſi poſſeſſio ex quibus colligatur, in c. Poſtulaſti, n 5. & 35. de Jurepatr. 517
3 Collegii jus de jure communi habent Eccleſiæ Cathedrales, & Regulares, quæ ad congregationem tenendam ſufficienter ſunt dotatæ, & quæ in communi vivunt, ibid. nu 6. 517
3 Collegii jus in uno retinetur, ibid n. 7. 517
5 COLLUDENS in cauſa beneficiali, privari debet beneficio, 10 c. Audivimus, n. 2. de colluſ. deteg. 190
4 COLLUSIO quid ſit, ibid. num. 4. 690
5 Geſta per colluſionem non tenent, ibid. n. 5 190
3 COLORES an liceat meretri ad coloranda mulierem, vel virum, in c. Multa, n. 61 Ne cler. vel Monach. 656
2 COLUMBA per quam Ravennates Archiepiſcopi eligebantur à Corvo dicitur occiſa, in cap. Quia propter, num 4. de elect. pag. 287
3 COMMENDA non mutat ſtatum beneficii, in c. In Eccleſiis, n. 11 de Cappell. Monachor. 502
3 Commenda ceſſante per obitum Commendatarii, beneficium non vacat per obitum, ſed eo modo, quo vacabat ante commendam, ibid. num. 17 508
2 Commenda non eſt verè titulus, ibid. num. 19. 508
3 Commendæ noſtri temporis magis participant de collatione, & vero titulo, quàm de poſitu ſimplici, in c. Dudum, il ſecondo, num. 38. de elect. 278
3 Commendæ de jure communi non inducebant incompatibilitatem, ſecus poſt Concilium Tridentinum, ibid numer. 43. pag. 272
2 Commendæ ad ſex menſes in beneficiis curatis, quæ fieri poterant ab Ordinariis, poſt Concilium Tridentinum locum non habent, ſed deputari debent Vicarii, ibid. n. 44 273
2 Commenda Parochialis Eccleſiæ fieri non poteſt, niſi actu Sacerdoti, in cap. Ut Abbates, num. 27. de ætat. & qual 393
3 Commendæ noſtri temporis redactæ ſunt ad inſtar titulorum, in c cùm ſit ars, num. 38. de ætat. & qual. 418
2 Commenda etiam perpetua non mutat ſtatum beneficii, ibidem num 39. 418
3 Commendæ de jure communi erant temporales, & ideò non erant incompatibiles cum titulis, in cap. Bonæ memoriæ, n. 29. de poſtul. Prælator. 118
2 Commendæ noſtri temporis ſunt perpetuæ, & habent naturam tituli, & Commendatarius facit fructus ſuos, ibidem, num. 30. 112
2 Commenda cur adinventa, in capit. Cùm ad noſtram, numer. 5 de elect. 283
2 Commenda quid ſit, ibid num. 6. 284
2 Commendæ noſtri temporis an ſint à jure, vel à Concilio Tridentino improbatæ, ibidem num. 8. 284
2 Et an à Concilio Lateranenſi ſub Leone X. ibidem num. 14. 284
2 Commendæ perpetuæ de jure antiquo non erant cognitæ, ibidem num 9. 280
2 Tridentinum Concilium non prohibet, quin Monaſteria, quæ ſuos habent conventus, dentur de commenda in commendam, ibid. num. 10. 284
2 Niſi Monaſteria hujuſmodi ſint capita ordinum, num 12. 284
2 Commendæ graviter lædunt Monaſteria tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, num. 14 284
3 Commenda non mutat ſtatum beneficii, ibid. num. 24. 285
3 Commenda ceſſante, beneficium vacat eo modo, quo ante commendam vacabat, ibid num. 25. 285
2 Etiamſi commenda ſit perpetua, ibid num. 26. 295
Vide in ver. *Monaſterium Commendatum*
3 COMMENDATARII Monaſteriorum S. Benedicti, vel S. Baſilii, quibus cura animarum incumbit, an teneantur perſonaliter reſidere, & curam per ſeipſos exercere, in cap. In Eccleſiis, num. 5. & ſeqq. uſque in finem, de capell Monachor. 503
3 Commendatarius Monaſterii, cui imminet juriſdictio temporalis tantùm, non tenetur ſacris initiari, nec reſidere, ibid. dict. n. 5 pag. 502
3 Commendatarius, cui juriſdictio ſpiritualis incumbit in foro contentioſo, an arctetur ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, & perſonaliter reſidendum, ibid num. 2 502
3 Commendatarius, cui incumbit cura animarum in foro pœnitentiali, an teneatur Ordines ſacros ſuſcipere, & reſidere, ibid. num. 4. & ſeqq. uſque in fin. 502
3 Commendatarii hodie habentur pro veris titularibus, ibid. num. 5. & 22. 502
3 Commendatarii Monaſteriorum non ſunt cogendi ſacros Ordines ſuſcipere, nec reſidere, ſi cura animarum ſacramentalis incumbat Eccleſiæ, vel Monaſterio, non autem perſonæ commendatarii, ibid. num 6. 502
3 Commendatarius non eſt propriè Prælatus, ſed quaſi depoſitarius, ibid. num. 20 508
3 Commendatarius ſubrogatus eſt in locum Abbatis titularis, etiam quoad jura perſonalia, ibid. num. 23. 508
2 Commendatarii olim non faciebant fructus ſuos, in cap Dudum, il ſecondo, num. 39. de elect. 272
3 Commendatarii Monaſteriorum ſi menſa ſit ſeparata à conventuali quartam, ſi verò ſit communis tertiam fructuum partem tenentur erogare in fabricam, ſeu ornamenta Eccleſiæ, vel alimoniam pauperum, in cap. Si quis ſanè, num. 18. de pecul. cler. pag 147
3 Declaratur, ibid. num 33 & ſeqq. 128
3 Commendatarii, ſeu beneficiati alimenta ſecundùm decentiam ſtatus anteponenda ſunt ſuſtentationi pauperum, ibid. num. 29. pag. 147
3 Commendatarii tenentur procurare Viſitatorem Apoſtolicum à quo poſſint viſitari, in capit. Venerabili, num. 6. de cenſib. pag. 558
3 Commendatarius Prioratus canonicorum Regularium, cui animarum cura perſonarum ſæcularium incumbit, an teneatur in Prioratu reſidere, & curam animarum per ſeipſum exercere, in cap. Quod Dei timorem, num. 20 & ſeqq uſque in fin. de ſtat. Monachor. 473
2 Commendatarii Monaſteriorum an poſſint ſe immiſcere in his, quæ concernunt regularia inſtituta, in cap. Edoceri, num. 4. de reſcript. 186
3 COMMEMORATIONI pro defunctis, qui legata pro Miſſis reliquerunt, quomodo ſatisfiat ex ſententia S. Congregationis Concilii, in c. Cùm creatura, n. 29. de celebrat. Miſſar. 588
3 COMMISSIO facta ab habente duplicem dignitatem cenſetur facta nomine ejus dignitatis, quæ facit actum valere, etiamſi illa expreſſa fuerit per dictionem, *& cætera*, in cap. Ex parte, num. 18. de arbitr. 704
3 In Commiſſionibus cauſarum, quando in ſupplicatione non exprimitur articulus certus juris, jubetur addi clauſula, *Dummodo* non agatur de interpretatione Decretorum concilii, in c. Quoniam, num. 39. de conſtitut. 114
3 Commiſſio Papæ præſumitur conformis libello, in cap. conſtitutus, num 16 de fil. Presbiter. 482
3 COMMISSARIUS cruciatæ non eſt conſtitutus judex, ſed exequutor, in cap. Studuiſti, num 39. de off. legat 507
2 Commiſſarii ad teſtes examinandos an ſubdelegare poſſint, in c. Venerabili, num. 9 de teſtib 455
3 Commiſſarius tenetur non modò oſtendere litteras ſuæ commiſſionis, ſed etiam illarum copiam parti dimittere, in cap. Cùm in jure, num. 13. de off. Deleg. 334
3 Commiſſarii, qui de Provincia ad Provinciam mittuntur, debent præſentare litteras ſuæ facultatis Præſidi Provinciæ, aliàs poteſt eis reſiſti, ibid. n. 40. 533
2 COMMITTERE quis non dicitur per ſe, vel alium, qui prorſus ignorat, in cap. Nobis, num 77. de ſimon. 44
3 COMMODUM non debet quis conſequi ex eo, quod facit invitus, in c. Quoniam, num. 13. de jure patr. 513
3 Commodè ſuſtentari, & ſine penuria, an differant, in cap. Non ampliùs, num. 15. & ſeqq. uſque ad numer. 20 de Inſtitut. pagin. 174
3 COMMODITAS æſtimatur ſecundùm conſuetudinem regionis, & utilitatem perſonæ, ibid, num. 16. 174
5 COMMUNE ſervitium quid ſit, in cap. Præterea, num. 22. Ne Prælat. vic. ſuas. 69
3 Communia, & minuta ſervitia pro Epiſcopatibus, & Monaſteriis Galliæ in patria reductis ſextam partem veri valoris non excedunt, ibid num 72. & 73 74
3 Communa pluribus ut ſingulis, vel ut univerſis, quando aliquid eſſe dicatur, in capit. Licèt de vitanda, num. 69. de elect. pagin. 337
3 Communis uſus loquendi prævalet verborum proprietati, in cap. Cùm veniſſent, num. 67. de Judic. 27
2 Declaratur, n 68. 27
5 COMMUNICATIO privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines, in c. Quanto, num. 17. de Conſuetud. 199
2 Communicatio quantumvis ampla, & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cùm ſit difficillimæ conceſſionis, ibidem num 28. 199
3 Communicatio privilegiorum quantumvis ampla exemptionem à decimis prædialibus non includit, in cap. Nuper, numer. 33. de decim. 326
Vide in ver. *Privilegiorum communicatio*
5 COMMUNICARE in die Cœnæ non jejuno ſtomacho, quamvis olim licuerit, hodie tamen eſt mortale, in c Si conſtiterit, num 3. de Accuſat. 9
5 Communicantes in Hebdomada ſancta, vel infrà octavam Paſchæ ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ ex declaratione Eugenii IV. in cap Omnis, num. 45. de pœnit. & remiſſ. 382
5 Communicare non licet in ipſa die Reſurrectionis de manu Regularium, etiam devotionis cauſa, ibid n. 43 382
5 Communicantes quolibet anni die in Inſulis Philippinis ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, ibid n 27. 382
5 Epiſcopus poteſt procedere ad excommunicationem in eos, qui negligunt adimplere præceptum cap Omnis utriuſque, ac eleemoſynas pio loco applicandas injungere; ſed non expedit, ut ſibi abſolutionem reſervet, ibidem n. 46. 378
3 COMMMUNITAS quid ſit, in cap Reſponſo, num 36. de ſent. excommun. 360
5 Communitas non præſumitur ita tota ad malum conſentire, quin aliqui ſint diſſentientes, ibid. n. 32. 364
3 COMMUTATIO legati annui Fratribus Minoribus relicti an ſit nulla ex defectu intentionis, eo quòd Papa ignoraverit hæredes fuiſſe vocatos in eventum commutationis, in cap. Nos quidem n 48 & ſeqq. uſque ad n 65 de teſtam. 263
3 Commutatio voluntatis locum non habet, ubi teſtator providit quid fieri debeat de legato, ſi in uſum deſtinatum converti nequeat, ibid. num 49. 263
3 Et in quibus caſibus commutatio impugnari poſſit ex defectu intentionis, eò quòd Papa ignoraverit preciſionem Teſtatoris, ibid. n. 50. & num. ſeqq. 263

1 Commutatio voluntatis ab inferiori, à Principe regulariter fieri non poteſt, in c. Ex parte, n.21. de conſtit. 117
1 Et quid ſi proventus hæreditatis non ſufficiant ad opera adimplenda, ibid. num.13. & ſeqq. 129
1 Voluntas teſtatoris poteſt ab Epiſcopo in alium pium uſum commutari, ſi de jure, vel de facto adimpleri non poſſit, ibidem num.27. 127
3 Commutandi ultimas voluntates, ſi quæ facultas Epiſcopis competebat, non eſt ſublata à concilio Tridentino, ibid. num. 28. pag. 117
Vide in ver. *Papa quoad commutationem voluntatum*.
3 COMPOSITIVUM ſupponit poſitivum, licèt impropriè aliquando ponatur pro poſitivo, in cap. Epiſcopalia, nu. 7. de Privileg. 215
1 COMPAGI ſunt caligæ Epiſcoporum, in cap. Quia nos, num.4. de Auth & uſu pallii 325
4 COMPATERNITAS ſcienter, vel ignoranter inter conjuges ſuperveniens, conjugium non diſſolvit, in cap. Si vir, n.1. de cognat. ſpirit. 61
3 COMPATER, qui in actu baptiſmi infantem non tetigit, ſed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri ſuſcepit, an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n.1. & ſeqq. uſque in fin. de cogn. ſpirit. 63
4 Compatrum duorum filii, per quorum neutrum deventum eſt ad compaternitatem, licitè invicem matrimonium contrahunt, niſi obſtet loci conſuetudo, in cap. Super eo, num.1. de cognat. ſpirit. 64
Reliqua in ver. *Cognatio ſpiritualis*.
3 Compatres fidei rudimenta ignorantes quomodo ex concilio Mediolanenſi prohibeantur infantes de ſacro fonte ſuſcipere, in c. Firmiter, num 47. de Summ. Trinit. & fid. cathol. 8
2 COMPENSATIO delictorum non fit, ubi pœna venit fiſco applicanda, ſive ſit ſpiritualis, ſive temporalis, ſive pecuniaria, in cap. Veniens, n.20 de jurejur. 173
3 COMPLETUM dicitur, licèt ſuperſit aliqua pars illius, in cap. Ad noſtram, num 29 de Regulis. 351
3 COMPOSITIO ſuper decimis facta per Parochiam ſine beneplacito Apoſtolico, an tranſeat in ſucceſſorem, in c. Nuper, num.24 de decim. 326
3 Componere eſt pro damno dato, vel offenſa, vel injuria pecuniariter ſatisfacere, in c. Inter alia, n.17. de immun. Eccleſ. 638
3 Compoſitio ſuper jure beneficii præſumitur ſimoniaca, niſi facta fuerit auctoritate ſuperioris, in cap. Niſi eſſent, num 3. de præben pag. 106
3 Compoſitio amicabilis ſuper ſpiritualibus valida eſt, licèt tranſactio ſtricta non valeat, ibid n.4. & n 42. 106
3 Oportet tamen, ut compoſitio capiat initium ab auctoritate ſuperioris, & non à pactione partium, ibid. n.5 106
3 Compoſitio ſuper juribus Eccleſiæ poteſt fieri à Rectore in præjudicium ſui ipſius, etiam ſine conſenſu ſuperioris, ibidem numer. 10. 108
3 Compoſitio ſuper re ſpirituali fieri poteſt, ſed non tranſactio, in c. Dilectus il primo, n.2. de præben. 103
3 COMPROMISSARIUS in dubio an cenſeatur pronunciaſſe ut arbiter, an & ut arbitrator, in cap. contigit, num. 34 de arbitr. pag. 700
1 Compromiſſarius an ſit Procurator compromittentium, in c. cauſam, num.12. 13. & 16. de elect. 253
3 Compromiſſarius arbitrari debet, an Prelatus ſit idoneus ad officium Prælaturæ, ibid. num.23. 350
3 Compromiſſarii poſſunt eſſe alii à capitulo, dummodò ſint viri Religioſi, & clerici, ibid. num.17 259
1 Compromiſſarii eligere poſſunt, & honeſtius eſt, ut eligant per ſcrutinium ſecretum, in cap. Licèt de vitanda, num 51. & 61. de elect. 235
3 Compromiſſarii à principio poſſunt eſſe incerti, certificandi tamen per eos, quibus data eſt eligendi poteſtas, ibid. n.59. 236
3 Compromiſſarii non arctantur ad eligendum ſervata forma ſcrutinii, ibid. n.61. & 67. 236
3 Compromiſſarii licèt procedant per viam ſcrutinii, non tamen arctantur ad formam, c. Quia propter, in cap. Publicato, nu.45. de elect 312
5 Compromiſſarii ſimpliciter dati non arctantur ad eligendum per ſcrutinium ſecretum, in c. Nobis, n.24. de ſimon. 40
1 Compromiſſarii non arctantur ad ſecretum, in cap. Quia propter, num 26. de elect. 278
3 COMPROMITTENTES in arbitrium, vel arbitratorem, de jure canonico poſſunt ſe juramento obſtringere ad obſervantiam arbitrii, vel arbitramenti, in cap. Non ſine, n.28. de arbitr. pag. 691
3 Et hoc jus canonicum ſervari debet etiam in foro civili, ibidem num 29. 691
2 Compromittentes tenentur recipere electum à compromiſſario, dummodò ſit idoneus, in cap. cauſam, n.1. de elect 259
1 COMPROMISSOR, & compromiſſarius idem eſſe non poteſt, in cap. Licèt de vitanda, num.45. & 58 verſ. *Neque dicas*, de elect. pag. 235
3 COMPROMISSUM de rebus ſpiritualibus in laicum fieri non poteſt, in c. contingit, n.1. & ſeqq de arbitr. 698
1 Etiam authoritate Epiſcopi, ibid num 5. 699
1 Compromiſſum initum contra legis prohibitionem eſt irritum, quamvis lex non procedat ulterius ad irritationem actus, ibidem num.2. 698
3 Compromiſſum de re ſpirituali fieri poteſt in clericum, & laicum ſimul, ibid num.8. 699
3 Etiamſi unus ſit clericus, & plures laici, ibid. num 9. 699
3 Dummodò tamen fiat authoritate ſuperioris, ibid. n.10. 699
1 Compromiſſum de jure, & de facto ſuper beneficio, vel jure ſpirituali fieri non poteſt etiam in clericum, ibid. n.16. 699
1 Compromiſſum factum in laicum de re ſpirituali tanquam in arbitrium arbitratorem an ſuſtineatur, ibid n. 33. 700
1 Compromiſſum cur fieri non poſſit ab Eccleſia exempta in præjudicium libertatis, in c. cùm tempore, num.5. & num. ſeqq. uſque ad num.16 de arbitr. 695
1 Compromiſſum ab initio eſt voluntatis, poſt factum neceſſitatis, ibid. num.13. 695
1 Compromiſſum ſuper his, quæ alienari prohibentur, ſi fiat de facto, non valet, ibid. num.28. & n. ſeqq. 696
1 Secus de jure, ibid. n.30. & ſeqq. uſque in fin. 697
2 Compromiſſum non valet, per quod Eccleſia obligetur, ibidem num.29. 696
1 Compromiſſum ſuper Juriſdictione Archidiaconali, item ſuper quæſtione ſpirituali Hoſpitalis valet, etiamſi authoritas ſuperioris non interveniat, ibid. num.32. 697
1 Compromiſſum fieri poteſt de omnibus etiam tangentibus jus alterius ſed arbitrium non tenet in alterius præjudicium, ibidem num 38. 697
1 Compromiſſum expirat morte alterius compromittentium, in cap. Ex parte, num.1. de arbitr. 702
2 Etiamſi ante mortem fuerit concluſum in cauſa, & præfixus terminus ad ſententiam, ibid. num.15. 702
1 Compromiſſum eſt ſtricti juris, nec extenditur ad hæredes, vel alios, de quibus expreſsè non eſt cautum, ibid. n 18. 702
1 Compromiſſum fieri poteſt in judicem, ut in arbitratorem, tam ſecundum leges, quàm ſecundum canones, ibid. n.21. 703
1 Sive ſit judex ordinarius, ſive delegatus, ibid. n.22. 703
1 Compromiſſum cenſetur factum, ut in arbitratorem, ſi data ſit poteſtas procedendi de jure, & de facto, & renunciatum reductioni ad arbitrium boni viri, ibid. num 43. 704
1 Compromiſſum ſub nomine Dignitatis factum, an tranſeat in ſucceſſorem, ibid num.44. 705
1 Compromiſſum ſuper beneficio Eccleſiaſtico, ſeu jure ſpirituali, licitè fieri poteſt, in cap. Non ſine, n.9. de arbitr. 690
1 Si fiat de jure, ſecus ſi de facto, ibid. num.10. 690
1 Compromiſſum de jure, & de facto alienationem includit, & habet vim tranſactionis, ibid. n.11 & ſeqq. 690
1 Compromiſſum de re ſpirituali in laicum fieri non poteſt, ibidem num.13. 691
1 Compromiſſum etiam juratum generaliter initum in laicum non includit cauſam ſpiritualem, ibid. num.14. 691
1 Compromiſſum de jure civili prohibetur fieri cum juramento tam arbitrorum, quàm partium, ibid. num 21. 691
1 Compromiſſum juratum, quamvis de jure civili actionem non producat, tamen ſecus eſt de jure canonico, ibidem num. 26. pag. 691
1 Compromiſſum ſuper electione poteſt fieri in unum tantum, in c. cauſam, n.6. & 38. de elect. 259
1 Item fieri poteſt in extraneum à collegio, ibid. n. 7. 259
1 Compromiſſum ſuper electione Papæ à Cardinalibus initum in unum tantum de collegio, an valeat, ibid n 45. 262
5 Compromiſſum in aliquos initum hac forma, ut compromiſſarii teneantur eligere nominatum à majori parte capituli, validum eſt, in c. Licèt de vitanda, n.29 de elect. 233
1 Declaratur, ibidem num.56. & ſeqq & 86. 235
1 Compromiſſum initum in aliquam partem collegii an videatur initum in perſonas incertas, ibid. n 42. 234
5 Compromiſſum de incerta perſona aſſumenda non tenet, ibidem num.43. 234
Declaratur, ibid. num.59. 236
1 Compromiſſum factum in aliquem ex collegio Cardinalium hac forma, ut ille votis ſingulorum ſecretò exquiſitis eum eligat, in quem major pars collegii conſenſerit, hodie non valet, ibidem n.56. & 85. verſ. *Quantus caſus*. 235
1 Compromiſſum initum in aliquem ex collegio hac forma, ut ille eligat eum, in quem liberè, ac nulla forma ſervata major pars collegii conſenſerit, validum eſt, ibid. n. 57 & 86. 236
1 Compromiſſum fieri poteſt ſub hac forma, ut compromiſſarius eligat eum, quem poſteà elegerint aliqui de collegio, ibidem num.58 236
1 Compromiſſum factum à Cardinalibus directè in majorem partem collegii, an valeat, ibid. num.60. uſque ad n.72. & 87. uſque in finem. 236
1 Compromiſſum factum in quo tam partem collegii, non dicitur in perſonam incertam, ibid. n.62. 236
1 Compromiſſum fieri poteſt in collegium, imò & in concilium generale, & poſteà ſufficit conſenſus majoris partis, ibidem num. 63. 237
1 Compromiſſum factum in majorem partem collegii, an videatur factum in ſeipſum, ibid. n.64. 237
1 Compromiſſum an requirat conſenſum ſingulorum, vel ſufficiat in communi, ibid. num.68. 237
1 Compromiſſum in aliquos ex Cardinalibus initum hac forma, ut compromiſſarii eligere debeant eum, in quem votis ſingulorum inquiſitis duæ partes collegii conſenſerint, an fieri poſſit à duabus ex tribus partibus Cardinalium, ibid. nu.72. & ſeqq. uſque in fin. 237
1 Compromiſſum initum hac forma, ut compromiſſarii teneantur eum eligere, in quem major pars capituli conſenſerit, valet, & eſt expeditior forma quam habeamus, ibid. n.72. 237
1 Compromiſſum à Cardinalibus initum ea forma, ut compromiſſarii votis ſingulorum per ſecretum ſcrutinium inquiſitis teneantur eum eligere, in quem duæ partes Cardinalium conſenſerint, an valeat, ibid. num.78. 238
2 Et an fieri poſſit à duabus ex tribus partibus Cardinalium, ibidem num.79. 238
2 Et quid ſi compromiſſum ſit cum forma, ut ſimpliciter vota ſingulorum exquiri debeant, ibid. num 80. 239
1 Compromiſſum cum forma, ut compromiſſarii teneantur eligere eum, in quem conſenſerint duæ partes collegii votis ſingulorum per ſcrutinium apertum inquiſitis, an valeat, ibid. n 81. 239
1 Et an fieri poſſit à duabus ex tribus partibus Cardinalium, ibid. num.82. 239
1 Compromiſſum cum forma, ut compromiſſarii teneantur eligere nominatum à majori parte collegii, requirit conſenſum omnium nemine diſſentiente, ibid n 86. 240
1 Compromiſſum directè factum in majorem partem collegii non valet, ſi ſit cum forma, ut vota ſingulorum exquirantur, ibid, num 87. 242

1 Et hoc fieri poteſt etiam in plures de collegio partium comparatione minorum, ibid. n.89. 240
1 Vitiatur tamen, ſi vel unus diſſentiat, ibid. n.90. 240
3 Compromiſſum de cauſa Eccleſiaſtica fieri poteſt in duos laicos ab adjunctionem unius clerici, in c. cùm propter, num.53. de jurepatr. 513
1 Opinio Lapi, quòd in compromiſſo limitato ſufficiat conſenſus majoris partis capituli, declaratur, in cap. Licèt de vitanda, n.83. de elect. 319
Vide in ver. *Judex quoad compromiſſum*.
Et in ver. *Arbiter*, *Arbitrator*.
3 Compromiſſum ubi agitur de crimine criminaliter, non poteſt fieri in privatum, in c. Veniens, n.5 de jurejur. 272
2 Secus ubi de crimine agitur civiliter, ibid. n.6. 272
2 Compromiſſum ſuper ſatisfactione injuriarum fieri poteſt non ſolum in extraneum, ſed etiam in ipſum offenſum tanquam amicabilem compoſitorem, ibid. n.7. 272
2 Secus tanquam in arbitrum, ibid. n.8. 272
Vid. in ver. *Injuria*.
2 Compromiſſi verba quantumcumque lata relata ad arbitrium tertii, proferuntur ſub quadam confidentia legalitatis, & bonitatis ejus, in quem compromittitur, ibid. n.12. 273
2 Compromiſſum ſuper electione an poſſit fieri in laicum, in cap. cauſam, n.10 & n. ſeqq. uſque ad n.17. de elect. 259
3 COMPROMITTI poteſt in laicum de rebus Eccleſiæ non ſpiritualibus, ſed merè civilibus, in cap. contingit, num.52. de arbitr. 699
3 Nec requiritur conſenſus Judicis Eccleſiaſtici, ibid. n.23. 699
3 Compromitti non poteſt de liberali cauſa, in c. cùm tempore, n.8. de arbitr. 695
8 Compromittere poteſt clericus in ſui præjudicium, non autem in præjudicium Eccleſiæ, ibid. n.20. 26. & 29. 696
2 Declaratur, num.38. 697
3 Compromitti poteſt de rebus temporalibus Eccleſiæ etiam in mulierem habentem juriſdictionem de jure, vel de conſuetudine, ibid. n.30. 697
3 Etiam ſine authoritate Epiſcopi, ibid. n.31. 697
3 Compromitti poteſt ſuper beneficio, dummodò arbiter ex vi compromiſſi beneficium adjudicare non poſſit titulum non habenti, ibid. n.33. 697
4 Compromitti poteſt ſuper electione, & matrimonio ſpirituali, in cap. Ex parte, n.3. de arbitr. 702
2 Secus ſuper matrimonio carnali, ibid. n.4. 702
2 Compromitti non poteſt de libertate hominis, ſecus de libertate Eccleſiæ in præjudicium compromittentium, ibidem numer. 6. 702
2 Compromitti non poſſunt de facto, quæ alienari prohibentur de jure, in c. Non ſine, n.32. de arbitr. 692
2 Compromitti poteſt de juribus Eccleſiæ in clericos ipſius, in cap. cùm olim, n.3. de præſcript. 178
3 Compromittere poteſt clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis Eccleſiaſticis, in c. Epiſcopus, nu.38. de præben. 73
5 CONCEDIMUS, ſeu INDULGEMUS, hæc verba relata ad id, quod erat conceſſum de jure communi, nil novum concedunt, ſed jam conceſſum atteſtant, in cap. Tuarum, num.22. de privileg. 247
5 CONCESSA omnia videntur, quæ non inveniuntur prohibita, in c. Patentibus, n.8 de privileg. 245
Declaratur, ibid. num.24. 242
1 CONCESSIONE aliqua utens, ejus qualitates reſpuere non debet, in c. De eo, n.33. de tempor. ordin. 357
1 Conceſſio indeterminata intelligitur juxta formam petitionis, in c. Innovamus, num 6. de Treug. & Pace. 617

Concilium, communia.

1 Concilium unde dictum, in c. Ex parte, num.20. de capell. Monachor. 505
1 Conciliorum inſtitutum eſt non ſolùm hæreticos confutare, ſed etiam catholicos orthodoxam fidem docere, in c. cùm contingat, n.74 & ſeqq. de ætat. & qualit. 453
1 Concilium primum, ubi, quando, & cur ab Apoſtolis celebratum, in c. Antigonus, n.39 de Pactis. 642
2 Concilium tertium Apoſtolorum fuit plenaria conciliorum forma poſtmodùm à Summis Pontificibus obſervata, ibidem, & num.40 642
1 Concilium œcumenicum quod dicatur, in c. Firmiter, num 8 de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 3
1 Concilia œcumenica quæ, & quot in Eccleſia fuerint hactenus celebrata, ibid. n.9. 3
2 Conſtitutiones in concilio generali an edendæ ſint nomine Papæ, an nomine concilii, in c. Antigonus, num 33 uſque in fin. de pactis. 642
1 Conſtitutiones in conciliis generalibus, præſente Papa, variis nominibus reperiuntur conceptæ, ibid. n 34. 642
3 Conſtitutiones, quæ fiunt à Papa de conſilio concilii, denominari debent à Papa, & illius nomine promulgari, ibidem numer. 35. 642
4 Idem ſi de conſenſu concilii contra diſtinctionem Abbatis, vel de conſilio, & conſenſu ſimul, ibid. n.36 642
1 Conſtitutiones in concilio edendæ ſunt nomine Papæ, ſi materia legis originatur à Papa, & nomine concilii, ſi materia originatur à concilio, ibid n.37. 642
1 Contrarium, ibid. n. ſeqq. uſque in finem. 642
1 Declaratur, ibid. num.41. 643
3 Concilia ſunt cœtus Epiſcoporum, & Sacerdotum, & fiunt propter Eccleſiaſticas cauſas, in c. Etſi membra, n.15. de his, quæ fiunt à Prælat. ſine conſ. capituli 248
Vide in verb. *Tridentinum Concilium*, *Congregatio*, *Declarationes*.
Reges in conciliis.
Vide in verb. *Synodo Provinciali qui debeant intereſſe*.
1 Concilii Epheſini II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, in c. Majores, num.30. de Baptiſm. 597
1 Concilia nationalia, quibus Summi Pontifices, vel eorum Legati præfuerunt, an & quomodo univerſalia, ſeu generalia nuncupari poſſint, in cap. Firmiter, n.7. de Summ. Trinit. & fid. cathol. 3
2 Concilium Florentinum, & Tridentinum expenduntur pro ſententia Theologorum, in cap. Requiſivit, num.22. de Ordin. ab Epiſcop. 374
2 Concilium Carthaginenſe IV. expenditur pro ſententia canoniſtarum, ibid. num.43. 380
3 Patres in conciliis exiſtentes non poſſunt aliquid ſtatuere ſine authoritate Papæ, in c. Antigonus, n 35. de Pactis. 643

Concilii generalis authoritas.

3 Conciliorum diffinitionibus obtrudere non licet defectum cauſæ, in c. cùm contingat, n 73. de ætat. & qualit. 453
1 Concilia non reſtringunt Papam, ſed conſtringuntur ab ipſo, in c. Significaſti, n 10 & ſeqq. de elect. 523
1 Concilia omnia per Romanæ Eccleſiæ authoritatem facta ſunt, & robur acceperunt, ibid. n.15. 224
5 Concilium non dicitur, ſed conciliabulum, ſeu conventicula, quod ſine authoritate Summi Pontificis celebratur, ibidem num 16. 224
3 Concilium legitimè congregatum, poſt diſſolutionem remanet acephalum, & ſchiſmaticum, ibid. n.17. 524
4 Concilia non dederunt primatum Romanæ Eccleſiæ, ſed datum immediatè à Domino explicarunt, ibid. n.21. 224
3 Concilia generalia quomodo Romani Pontificis ſuperioritatem agnoverint, ibidem n 52. & ſeqq. 557
1 Statuta Papæ à concilio non confirmantur, ſed ſtatuta concilii confirmantur à Papa tanquam Superiore, ibidem num. 54. pag. 229
1 Concilium eſt judex in ſchiſmate, cum duo, vel plures contendunt de Pontificatu, ibid. n 64. & ſeqq. 228
5 Concilium cognoſcit, quando electio Papæ non fuit canonica, ibidem num 65. 228
1 Item in caſu hæreſis formalis, non autem alterius criminis etiam notorii, & ſcandaloſi, ibid. n.66. 228
3 Concilia omnia œcumenica obſervari debent ſicut Evangelia, in c. Nimis, n.14. de filiis Presbyter. 477
1 Decreta in conciliis, quibus Summi Pontifices non præſunt, aut concipiuntur imperativè, ſeu impersonaliter, aut nomine concilii, in c. Antigonus, n.32 de Pactis. 642
1 Decreta in concilio, cui Papa præſidet, ita demum edenda ſunt nomine concilii, ſi Papa in hoc conſentiat: aliàs ſecus, ibidem n.42. & ſeqq. uſque in fin. 643
3 Concilia omnia univerſalia congregantur, & authoritatem accipiunt à Romano Pontifice, ibid. n.44. 643
1 Concilia generalia, & eorum canones à Romano Pontifice confirmantur, aliàs nullum habent robur, ibid. n.45. 643
3 Concilia generalia ſervanda ſunt ſicut quatuor Evangelia, in cap. Si quis, n 40 de Regulas 336
2 Concilia omnia œcumenica manant ex eodem fonte Apoſtolicæ poteſtatis, ſine qua non habent firmamentum, in c. Nonnulli, n.44 de reſcript. 172
3 Conciliaria decreta ita ſunt interpretanda, ut non ſint inania, & eluſoria, ibid. num 48 172
1 Conciliorum diffinitionibus firmiter adhærendum, in cap. cùm venissent, n.79. de ſacr. Unct. 452
1 Conciliorum generalium præſtantia quibus ex cauſis ſit deſumenda, in cap. Firmiter, num 2. 2. de Summ. Trinit. & fid catho. 2
1 Conciliorum quatuor univerſalium dignitas, ibid n.5. 3
2 Concilia omnia univerſalia, ſolius Romanæ Eccleſiæ authoritate fiunt, & roborantur, ibid. n 20. 3
3 Concilii ſtatuta concernentia jus poſitivum poſſunt per Papam tolli, & abrogari etiam ſine concilio, in c. Majores, num.8 de Baptiſm. 596
3 Concilii, & Papæ poteſtas eſt major, quàm ſolius Papæ, extenſivè, non autem intenſivè, ibid. n.20. & 17. 596
3 Concilium non eſt Eccleſia univerſalis, niſi repræſentativè, ibid. num.23. 596
3 Concilii judicium in quæſtionibus fidei, an & in quibus caſibus ſit infallibile, ibidem num 24. & ſeqq. uſque ad numer. 37. pag. 597
3 Quid ſi concilium ſit congregatum ſine authoritate Papæ, ibid. num.25. 597
3 Et quid ſi authoritate Papæ ſit congregatum, & Papa ibi ſit præſens, ibid n.26 & 36 597
3 Et quid ſi Papa ſit abſens, ibid. n.27. & 36. 597
3 Concilium ſine authoritate Papæ congregatum eſt acephalum, ſchiſmatica conventicula, & ſynagoga Satanæ, ibidem numer. 25. 597
3 Concilii diffinitiones, cui Papa præſidet, ſunt infallibiles, ibid. num.26. & 36. 597
3 Aliàs ſecus, niſi poſt confirmationem Apoſtolicam, ibid. nu.28. & 36. 597
3 Vel niſi Papa committat concilio, ut talem articulum ſic diffiniat, ibid n 36. 597
3 Concilium legitimè congregatum habet poteſtatem ſtatuendi pleno jure, ſed ejus determinationes non ſunt infallibiles, niſi in tribus caſibus, ibid num 27 & 36. 597
1 Concilium etiam legitimè congregatum errare poteſt, prout aliquando erravit, ibidem num 28 597
3 Concilii Epheſini II. diffinitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnavit, ibid num.30 597
3 Conciliorum decreta Romani Pontifices olim confirmabant congregata Synodo Prælatorum ſub Patriarchatu Romano, & prævia diligenti examinatione, ibid n.31. & 36. 597
3 Concilii diffinitiones poſt impartitam illi authoritatem à Papa conſenſus Papales, non tamen infallibiles, niſi in caſibus, ut num.36. ibid. num.32. 597
Vide in ver. *Papa quoad Concilium*.

Et in ver. *Papa quoad fidei articulos*.
3 Conſtitutio edita à Papa in concilio non impedit, quin ſucceſſor poſſit contra eam privilegium, vel diſpenſationem concedere, in c. Nuper, num.26. de decimis. 326

Concilii derogatio.

3 Concilia generalia habent tacitè clauſulam annullativam eorum, quæ in contrarium fiunt, in c. Ex parte, num 8. & 26. de Capell Monach 505
3 Concilio generali in contrariis reſcriptis, & privilegiis cur debeat ſpecialiter derogari, ibid. num 9. 505
3 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentes contrarias diſpoſitiones, in cap. Quanto, num 42. de conſuet & in c. Nimis, num.29 de fil Presbyt. 477
3 Concilio generali debet expreſsè, & ſpecialiter derogari, nec ſufficit generalis derogatio, in cap. Nonnulli, numer.22. de reſcript. 167
3 Contrarium, ibid. n.37. verſ. *Nec eſt omittendum*. 170
3 Declaratur, ibid. num.28. & ſeqq. 168
2 Conciliaria decreta non includuntur in derogationibus generalibus, ſi derogationes hujuſmodi ponantur in litteris gratiæ, & reſcriptis contra jus, ibidem num 28 168
2 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentia reſcripta contraria, non autem ad ſequentes conſtitutiones, etiamſi ſint ſolius Papæ, ibid. num 30. 169
3 Concilii generalis poſterius decretum tollit primum contrarium, quamvis generali concilio expreſsè non deroget, aut de illo mentionem non faciat, ibid. n.31. & ſeqq & n.35. uſque ad n.38. & 42 uſque ad num 49. 169
3 Reſcriptum contra generale concilium non valet, niſi concilio fuerit ſpecialiter derogatum, ibid. num.21. 560
3 Litteræ Apoſtolicæ, in quibus generali concilio non derogatur ſunt invalidæ, non ex defectu poteſtatis Papæ, qui eſt ſupra concilium, ſed ex defectu voluntatis, ibid num 34. 169
3 Conſtitutiones conciliares ſi invicem ſunt contrariæ, quænam ex illis ſervari debeat, ibid. num.37. 170
2 Concilia generalia habent clauſulam derogatoriam ad ſequentes diſpoſitiones contrarias, in cap. Si quis, numer. 66. de foro compet. 45
2 Et quid in concilio Tridentino, ibid. num.67. 48
3 Conſtitutio edita à Papa in concilio, an dicatur conciliaris quoad hoc, ut contraria reſcripta, vel privilegia non valeant, niſi concilio fuerit derogatum, in c. Ex parte, n.5. & ſeqq. uſque in fin. de capell Monachor. 504
3 Conſtitutionibus Papæ, vel Decretalibus Epiſtolis in privilegiis non eſt opus ullatenus derogare, & in reſcriptis ſufficit derogatio generalis, ibid num.2. 505
3 Declaratur, ibidem num 23. 506
3 Conſtitutiones editæ à Papa in concilio appellantur ſimpliciter conſtitutiones Papæ, ibidem num.5. 505
3 Contrarium, ibid. num.2. 504
3 Declaratur, ibid num 25. 506
3 Conſtitutionibus conciliaribus debet ſpiritualiter derogari in contrariis privilegiis, & litteris gratiæ, ibid num. 14. & 27. pag. 505
3 Conſtitutiones editæ à Papa, & concilio ſimul, ſunt majoris authoritatis, quàm conſtitutiones ſolius concilii, ibid. numer. 57. 506
3 Conſtitutio edita à Papa ſacro approbante concilio dicitur conciliaris, ibid. num.20 506
3 Contradicente concilio valet, ſed non eſt conciliaris, nec eget ſpeciali derogatione in contrariis reſcriptis, & privilegiis, ibid. num. 23. 507
5 Conſtitutiones conciliares ſi invicem ſint contrariæ, quænam ex illis ſervari debeant, in c Nonnulli, n.37. de reſcript. 170
3 Conſtitutio, c. Nuper ad effectum, ut requiratur derogatio, eſt conciliaris, in c. Nuper, n.10. de decimis. 326
5 Conſtitutio poſterior tollit priorem conciliarem etiam ſine ſpeciali derogatione, in cap Quod à Prædeceſſore, numer. 72. de ſchiſmat pag. 208
2 Privilegium Papæ contra concilium abſque derogatione non valet, in c. Quanto, n 42. de conſuetud. 205

Concilium Provinciale.

Vide in ver. *Synodus Provincialis*.
3 CONCORDATIS Germaniæ non obſtant reſervationes non inſertæ in corpore juris, in c. Nullus, n 24. de elect. 218
2 Concordata an obſtent, quin valeat nominatio Regis de perſona ſæculari ad Abbatiam Regularem, in c. cùm in magiſtrum, num.23 de elect. 302
2 CONCORDITER fieri non dicitur, ſi vel unus contradicat, in c cùm Eccleſia, n.8. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 130
2 CONCORDIA plena non dicitur, niſi omnes conſentiant, nemine diſcrepante, in cap. Licèt de vitanda, num. 2. de elect. pag. 212
5 Concordiæ per Papam confirmatæ ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione, non ſunt ſublatæ à concilio, cap. 4. ſeſſ.6. & cap.6. ſeſſ.25 in c Veniens, num 6. & 10. de tranſact. 667
2 Secus in pacto gratuito, ibid. num 7. 667
2 Concordia ex quibus diverſificetur à pacto gratuito, ſeu privilegio, ibid. num 15. 667
5 Concordia in latiori ſignificatione accipitur, prout contradiſtinguitur à diſcordia, ibidem num.17 668
2 Concordiæ à Sede Apoſtolica confirmatæ, non ſunt ſublatæ à concilio Tridentino c.6. ſeſſ. 25. in c. Si quis, n.24. & 34. de confirm. util. vel inutil. 292
2 An hoc procedat in confirmationibus tantùm ex certa ſcientia, an verò etiam in confirmationibus in forma communi, ibidem n 25. & ſeqq. uſque in fin. 207
3 Concordiæ ut ſint reales, & obligent ſucceſſores, debent eſſe confirmatæ ex certa ſcientia, aliàs ſunt perſonales, ibidem num. 32. 308
2 Concordiæ à Sede Apoſtolica confirmatæ in forma communi, intelligitur derogatum à concilio Tridentino, etiamſi cùm ea concurrat immemorabilis conſuetudo, ibid. num.37. 208
5 CONCUBINARII, & adulteri, quibus pœnis ab Epiſcopo ſint puniendi, in c. Pervenit, num.36. de adulter. 558
5 Concubinarii tam ſoluti, quàm uxorati, ſi ter admoniti concubinas non ejecerint, excommunicari poſſunt, ex concilio Tridentino, in c. Perniciosam, n 18 de offic. Ordinar. 558
3 Etiam ſi cum diverſis concubinis ſucceſſivo tempore fuerint deprehenſi, ibidem num 19. 558
5 Monitio trina contra adulteros, & concubinarios non eſt neceſſaria, niſi quando ad excommunicationem proceditur, & puniri poſſunt aliis pœnis, etiam non expectato anno poſt excommunicationem, ibid. num.20 & 22. 558
5 Concubinarii in prima, ſecunda, & tertia monitione puniri poſſunt pœna pecuniaria, piis locis, vel apparitoribus applicanda, ibid. num.22. 558
5 Pœnæ à jure communi, vel ſtatutis ſynodalibus contra concubinarios inflictæ, non ſunt ſublatæ à concilio Tridentino, ibid. num.22. 555
3 Pœna ejectionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, ibid. num 23. 558
5 Concubina clerici an ipſius clerici forum ſortiatur, in c Nullus, n.25 & ſeqq. uſque ad num.23. de foro compet 47
5 Concubina clerici dicitur committere ſacrilegium, ibidem numer. 26. 46
3 Concubinarius ex cujuſdam Theologi ſententia non tenetur concubinam è domo expellere, ſed tantùm polliceri ſe cum ipſa non peccaturum, quando ea dimiſſa triſtius vitam duceret, in cap. Ne innitaris, num 324. de conſtit. 69
Vide in ver. *Clerici, quoad delicta, & pœnas*.
3 In CONCURSU Parochiali præferri debet is, cujus mores probati ſunt, doctiori, cujus vita ignoratur, & multò magis ſi prava ſit, in c. Eam te, num.18. de ætat. & qualit. 404
3 Judex appellationis ex Bulla S. Pii V an poſſit vocare præelectum ad novum examen, antequam rejectus doceat per alia documenta de irrationabili judicio Epiſcopi, ibid. num. 29. & ſeqq. uſque in finem. 405
3 Concurſus plures in Urbe habiti ex decreto S.Congreg conc. inter appellantem, & præelectum, ibid. num.37. 407
2 Concurſus novus ex ſtylo congreg Concilii in Urbe inſtituitur, ubi appellans de irrationabili judicio dederit fumum; ibidem num.39. 407
3 Concurrentium qualitates ſunt invicem conferendæ, ut liqueat uter eorum ſit magis idoneus, ibid. num. 42. 407
3 Epiſcopi affectus inordinatus in præelectione minus idonei, ex quibus eliciatur, ibid. num 45. 408
2 Concurſus non requiritur in Parochiali juriſpatronatus mixti laicorum, & Eccleſiaſticorum, in cap. Quoniam, num.38. de conſtit. 127
5 Concurſus an requiratur in Dignitatibus, & Manſionariis, ſeu Hebdomadariis curam animarum habentibus in cathedralibus, vel collegiatis Eccleſiis, in c. cùm ſit ars, n.19. & ſeqq. uſque ad num.28. de ætat & qual. 436
5 Concurſus an requiratur in Parochialibus non collegiatis, ubi cura animarum per plures exercetur, aut in Parochialibus habentibus nomen Dignitatis, ibid. n.24 & 27. 437
2 Item an requiratur in Prioratu commendari ſolito, qui eſt dignitas habitu, & non actu, cuive cura imminet animarum, ibid. num.28 & ſeqq uſque ad num 41 437
5 Concurſus non requiritur in beneficiis regularibus curatis, etiam clericis ſæcularibus commendari ſolitis, ibid. num 27. & ſeqq uſque ad num.41. 438
2 Concurſus habitus infrà terminum decem dierum non eſt nullus, ſi nemo poſt examen comparuit, qui ſe læſum prætendat, ibid, num 43 438
5 Idem ſi aliqui fuerint examinati infrà decem dies, alii verò poſt, ita ut nullus ex concurrentibus remanſerit non examinatus, num. 49. 439
3 Deciſio Sac. Congreg. conc quòd in Parochialibus patronatus laicorum non requiratur forma examinis per concurſum, an habeat locum, quando plures à patrono laico ſunt præſentati, in c.cùm autem, n.31. & ſeqq. uſque in fin de jurepatr. 525
3 Concurſus an requiratur in Parochialibus patronatus laicorum, quarum collatio ob lapſum tempus ad præſentandum præfinitum ad Epiſcopum eſt liberè devoluta, in c.cùm propter, num.7 & ſeqq uſque ad num.13. de jurepatr. 529
3 Concurſus non requiritur in Parochialibus ad Sedem Apoſtolicam devolutis ob lapſum temporis Epiſcopo ad providendum præfixi, ibid. num.8. 530
3 Concurſus fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad Parochialem vacantem cumulativè præſentatos, ibidem num. 10. 530
3 Concurſus a concilio Tridentino præſcriptus in Parochialibus Juriſpatronatus Eccleſiaſtici, an ſit etiam obſervandus in Parochialibus patronatus partim Eccleſiaſtici, & partim laicalis, ibidem n.21. & ſeqq uſque ad n 39. 535
3 Et quid in Parochialibus Juriſpatronatus, quod origine erat totum laicale, ſed pro duabus tertiis partibus ex donatione laicorum effectum poſteà fuit Eccleſiaſticum, ibid. nu.39. & ſeqq. uſque ad n 74. & n 80. 535
2 Concurſus eſt præjudicialis patronis, quorum libertas in præſentando reſtringitur, ibid. n.34. & 37. 535
3 Concurſus non requiritur in Parochiali Juriſpatronatus pro una parte laicalis, & pro duabus Eccleſiaſtici, ibid. n. 80. 524
3 Concurſus habitus coram Examinatoribus non Magiſtris, ſeu Doctoribus, aut Licentiatis in Theologia, vel Jure canonice, non eſt nullus, in cap. Inter cæteras, numer. 54. de reſcript. 155
2 Concurſus non requiritur in Beneficiis Regularibus curatis, & quæ Regularibus in titulum conferri conſueverunt, ſed ſufficit, ut Regularis præficiendus ſit ab Ordinario examinatus, atque probatus, in c. cùm ad noſtram n.22. de elect. 254
5 Concurſus non requiritur in Parochialibus patronatus laicorum,

& Vi-

& Vicariis perpetuis, ibid. num. 28. 285
5 Concurſus requiritur in Parochialibus etiam litigioſis, in c. Sicut unire, n.63 de exceſſ. Prælat. 213
4 Electo detrectante novum examen ſubire infrà præfixum terminum, jubetur appellens coram Urbis Vicario examinari, in cap. Exam te, num 38. de ætat. & qualit. 407
Vide in ver. *Appellatio à mala Epiſcopi electione.*
Et in ver. *Parochialis Iuriſpatronatus.*
3 Concurſus fieri debet ab Epiſcopo, licèt collatio Parochialis ad alium ſpectet, in c. Illa, num.33 Ne ſede vacante 209
6 Capitulum habens jus conferendi Parochialem, non poteſt edicta proponere pro concurrentibus, ſed hoc jus pertinet ad Epiſcopum, ibid num.58. 209
Concurſus Sede vacante.
Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante.*
Vicarius Apoſtolicus quoad concurſum.
Vide in ver. *Vicarius Apoſtolicus.*
5 Examen per concurſum requiritur in qualibet vacatione, nec ſufficit, ut quis fuerit alias in concurſu approbatus, in d. c. Illa, num.21. Ne Sede vacante. 208
8 Electio magis idonei, & collatio ſunt diverſa, & ex una ad aliam non inferrur, ibid num 32 209
5 Collatio Parochialis eſt debita magis idoneo prælecto in concurſu, in c. Ea frequentibus, num. 7. de inſtit. 180
5 Parochialis Eccleſia ex juſtitia eſt debita digniori inter probatos in concurſu ab Examinatoribus Synodalibus, in c. Mandato, n.17. & num 26 & ſeqq de ſimon. 62
5 Et poſtpoſitus poteſt appellare ab irrationabili judicio Epiſcopi, ex Bulla S. Pii V. ibidem num 18. & 27 62
5 Parochialem impetrans in concurſu, tacendo ſuam inhabilitatem occultam, peccat contra juſtitiam, & ad reſtitutionem tenetur, ibid. n.22 & num ſeqq uſque ad num.33. 63
5 Impediens, ne beneficium datur digniori in concurſu, reſtituere tenatur, ibid. num.29. 62
Vide in ver. *Examinatores.*
Et in ver. *Epiſcopus quoad Parochialium collationem.*
5 Parochiales Eccleſiæ in pluribus caſibus hic relatis conferuntur ſine forma examinis per concurſum, ibid num 51. 64
5 Revalidatio beneficii in concurſu obtenti eſt ex ſui natura præjudicialis, ibid num 62. 65
2 Concurſus in quo unà cum tribus Examinatoribus Synodalibus, alii quoque non Synodales fuerunt adhibiti, non valet, in cap. Maſſana, num. 28 de elect. 105
3 Concurſus an requiratur in Parochiali Eccleſia, quam Epiſcopus confert jure devoluto ob lapſum temporis Patrono laico ad præſentandum præfixi, in cap Quoniam, num 61 de Jurepatron. 514
3 CONCUSSIONIS crimen punitur in quadruplum, in c Procurationis, num 25. de cenſib. 548
2 CONDEMNATIO in beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit, niſi cum fructibus perceptis, & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, in cap Gravis, num.86. de Reſtitut. ſpoliat 119
3 CONDEMNATUS in pœnam, quæ aufert libertatem, perdit teſtamenti factionem, ſed non ea, quæ ſibi competunt ratione publici Officii, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, nu 92. de Accuſat. 25
2 CONDICTIO ſine cauſa datur ex æquitate contra eum, qui factus eſt locupletior, non modò ex re mea, ſed etiam ex re mihi debita, in c Gravis, n 58. de reſtit. ſpoliat. 117
2 CONDITIO ſi puella non nupſerit alicui ex certo genere perſonarum, non eſt contra libertatem matrimonii, ſi alii ſuperſint, quibus poſſit nubere, in cap. cùm dilectus, num. 41. de conſuet. 206
2 Conditio formam ſubſtantialem inducit, in cap. cauſam, no 25. de elect. *pag 238.* 260
4 Conditio, quæ non poteſt impleri de jure, ſufficit ut impleatur de facto, in cap. Litteræ quas, num. 11. de matrim. contract. contra interd. Eccl. 76
3 Conditio ſatis eſt, ut per momentum temporis impleatur, licèt implementum non duret, in cap Epiſcopus, nu.54 de præbend. 74
3 Niſi non duret facto illius, qui conditionem implevit, ibidem num. 62 74
3 Aut niſi aliter conſtet de mente diſponentis, num 64. 75
3 Conditionem non ſufficit ſemel extitiſſe, ubi ſequitur effectus juris, ibid. num.65. 75
3 Modus, vel conditio impoſſibilis, ſi ad nullum honeſtum finem adjiciatur legato, impleri non debet; ſi verò ad honeſtum finem, fit converſio in alium uſum, in cap. Nos quidem, n.24. de Teſtam. 361
3 Conditio impoſſibilis in ultimis voluntatibus habetur pro non ſcripta, ſi contineat aliquid turpe; ſecus ſi nihil turpe, quia impleri debet de facto, ſi non poteſt de jure, ibidem num 27. 361
9 Conditio adjecta legato facto Religioſo, ne ſuperior poſſit ſe de illo intromittere, aliàs ſit ademptum, tanquam turpis habetur pro non adjecta, ibid. n 30. & ſeqq. 362
3 Conditio per indirectum habilitans Fratres Minores ad redditus annuos eſt turpis, ibid. num 45. 362
2 Conditio habetur pro non adimpleta, quando implementum non durat facto illius, qui tenetur adimplere, in cap. Porrectum, num 55. de Regular. 376
2 Conditio nihil ponit in eſſe, etiam ſi ſit tacita, & à jure ſubintellecta, in cap Treugas, num.47 de Treug. & Pac. 634
4 Conditiones, quæ matrimonii ſubſtantiæ, ſeu illius bonis adverſentur, vitiant matrimonium, in c. Si conditiones, num.1. & ſeqq. de condit. appoſ. 41
4 Conditio contra matrimonii ſubſtantiam illud non vitiat, ſi alter conjux oppoſitioni conditionis contradicat, ibidem numer. 3. 42
4 Et idem ſi taceat, quia cenſetur contradicere, & cur, ibidem num 4 42
4 Cautela pro mulieribus contra viros, qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius ſubſtantiam, ibid. num 5. 42
4 Conditio contra naturam matrimonii vitiat illud, etiamſi ſit reſolutiva, ibid. num.8. & num ſeqq. 42
4 Conditio, ut liceat viro aliam ducere, ſi uxor adulterium commiſerit, an vitiet matrimonium, ibid. num.7 42
4 Conditio turpis, vel impoſſibilis, quæ matrimonii ſubſtantiæ, ſeu illius bonis adverſatur, habetur pro non adjecta, nec matrimonium vitiat, ſed vitiatur, ibid. n.9. 42
4 Idem in ultimis voluntatibus, ibid. n.10. 42
4 Secus in contractibus, qui vitiantur ex conditione turpi, aut impoſſibili, ibid num 11 42
4 Conditiones impoſſibiles de jure, vel de facto, aut natura, æquiparantur, ibid. n 12. 42
4 Conditio, contrahentem ſi eſt legitima, an vitiet matrimonium ſi poſtea apparuerit mulierem illegitimam eſſe, ibidem num 13. 42
4 Conditio de præterito, vel de præſenti, non ſuſpendit actum, ibidem num 16. 43
4 Conditio, ſi eſt legitima, poſſibilis, & honeſta eſt, ibid. n.19. 41
4 Conditiones ex ſui natura impoſſibiles reiiciuntur à matrimonio, non autem impoſſibiles ex accidenti, ibid. n.20. 41
4 Conditio de futuro non reddit actum nullum ab initio, ſed ſuſpendit: ſecus ſi conditio ſit de præſenti, vel de præterito, ibidem num.23. 43
4 Conditionis turpis defectus in contractu matrimonii appoſitæ non vitiat matrimonium, ſed vitiatur, in c. Quicumque, num. 1. de condit. appoſ. 39
4 Conditio reſolutiva an vitiet matrimonium, vel potius vitietur, ibid. num.2. 39
6 Conditio, an & quando matrimonium ſuſpendat, aut vitiet, remiſſivè, ibid num.3. 40
5 Conditio impoſſibilis natura vitiat ſtipulationem, in cap. Falſidicus, num.100. de crim. falſ. 175
5 Conditione purificata perindè eſt, ac ſi diſpoſitio à principio fuiſſet pura, in c. Mandato, n.70 de ſimon. 66
3 Conditionalis gratia ſuperveniente impedimento ante implementum conditionis expirat, in cap. Dilectus, il ſecundo, nu. 7. de præbend. 114
3 Conditionis adimpletæ dies non retrotrahitur ad tempus diſpoſitionis, quando ante impletam conditionem ſupervenit impedimentum, ibid. num 8. 114
3 Diſpoſitio facta ſub duplici conditione evaneſcit, niſi utraque conditio adimpleatur, in cap. Prudentes, num.14. de donat. 244
3 Verba, quæ reperientur, ſive quæ reperirentur tempore obitus, faciunt legatum conditionale, ibid. num.13. 244
3 Conditio, quæ non adverſatur ſubſtantiæ Religionis, ſi ſit licita, tenet; ſi illicita, vitiatur, ſed non vitiat profeſſionem, in c. cum in Eccleſiis, num.7. de major & obedien. 616
2 Conditio reſervationis proprii, licèt adverſetur ſubſtantiæ Religionis, tamen ex communi opinione vitiatur, & non vitiat ingreſſum, ibidem num 9. 616
2 Conditio reſolutiva, aliàs honeſta, an vitiet matrimonium carnale, ibid num 20. & 24. 616
3 CONDUCERE aliquem pretio pro aliquo ſæculari quæſtu, an & quando Clericis, vel Monachis liceat, in c. Multa, nu. 5. Ne cler vel Monach. 653
3 Conducere res ſæcularium Clericis non licet, niſi cogente neceſſitate, ibid n 6. 29 & 43. 653
3 CONDUCTORI laico ſi Clericus ſuccedat jure hæreditario, poteſt in conductione remanere uſque ad præfinitum tempus locationis, ibid. num.8. 653
3 Conductor ad modicum tempus nullum dominium habet, nec poſſeſſionem, ſed nudam detentationem, in cap. Ex litteris, num 24. de jurepatr. 526
3 Conductio ad non modicum tempus, dicitur quando excedit decennium, vel eſt ad decennium, in cap Nulli, n. 43. de rebus Eccleſ. non alien. 225
Vide in ver. *Locatio.*
3 Conferre habens de conſilio alterius, illo in remotis agente, poteſt ſolus conferre, in cap. Poſtulaſti, numer. 9. de conceſſ. præbend. 201
3 Secùs ſi collatio ſit ſimultanea, vel fieri debeat de conſenſu alterius, ibid nu 10. 202
3 Conferre aliud eſt, aliud conferenti conſentire, in c. cùm Eccleſia Vulterana, num.5. de elect. 279
3 Conferre habens de capituli conſenſu, habere debet conſenſum ſaltem majoris partis, aliàs nulla eſt collatio, ibidem numer.9 280
3 CONFERATUR verbum, qualiter ſit accipiendum, in cap. cùm jamdudum, nu.52.54 & 70 de præben 300
3 Conferens ignoranter beneficium, tenetur ei, cui contulit, ad conſimile beneficium, in c. Litteras, n.19. de conceſſione præbend. 197
5 CONFESSIO occulti criminis, propter quod Clericus renuit ſuſcipere Ordines ſuo beneficio non annexos, an ei præjudicet, itaut beneficio privari poſſit, in c Quæris, n.20. & num. ſeqq. uſque ad num 25. de ætat. & qualit 412
5 Quid ſi confeſſio emanaverit in foro contentioſo, ibid. n.21. 412
5 Et quid ſi in foro pœnitentiali, ibid. n.22. 412
5 Et quid ſi in foro mixto, ibid.n.23 413
5 Confeſſio Sacramentalis an ſit nulla, ſi fiat Sacerdoti in aliena diœceſi commoranti etiam ibi approbato ab ordinario, in cap. Ne pro dilatione, n 19 de pœnit remiſſ. 322
5 Confeſſio mulieris auditur, quæ ſibi partum alienum ſuppoſuit, vel proprium ex adulterio ſuſcepit, & hoc marito non vult detegere, in cap Officii, n 1 de pœnit & remiſſ 308
5 Sigillum confeſſionis, ſicut & confeſſio, eſt de neceſſitate ſacramenti, de jure divino, ibid num.27. 305
5 Sigillum confeſſionis ſine pœnitentis licentia nullus mortalium violare poteſt, etiam pro ſalute totius mundi, ibidem numer 32. 305
5 Confeſſio ſacramentalis, ubi, quando, & à quo inſtituta, in cap. Omnis, n.12. de pœnit. & remiſſ. 310

5 Confeſſio peccatorum omnibus poſt baptiſmum lapſis jure divino neceſſaria exiſtit, ibid. num.13. 310
5 Confeſſio debet eſſe integra, ibid. num.26. 310
5 Confeſſio ſacramentalis eſt actus judicialis, ibid. num 53. 312
5 Confeſſiones ſæcularium etiam Sacerdotum ex concilio Tridentino nullus Presbyter audire poteſt, niſi aut Parochiale beneficium, aut Epiſcopi approbationem obtineat, ibidem numer 59. 313
3 Confeſſiones, quas audit Sacerdus non approbatus, ſunt irritæ, in cap. Presbyter, n.25. de Sacram. non iteran. & in cap. Statuimus, num 45. de ſupplen. negl. Prælat. 457
3 Ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas Regularis ſemel ab Epiſcopo approbatus, an & quando poſſit iterum examinari, & reprobari, in cap. Grave, num. 30 de Offic. Ordinat. 602
4 Confeſſioni conjugum ſtandum eſt ſuper matrimonio jam contracto, in c. Quod nobis, n.5 de clandeſt. deſponſ. 32
4 Et proles ante publicationem ſuſcepta pro legitima eſt habenda, ibid num.6. 35
4 Niſi agatur de præjudicio alterius matrimonii publicè contracti, num 7. 35
4 Et quid poſt concilium Tridentinum, ibid. n 19 33
2 Confeſſio etiam ſpontanea coram judice incompetenti non valet, in cap. Tuam, num.37 de ordin. cognit. 107
2 Confeſſio ficta, vel præſumpta non poteſt magis operari, quàm vera, in c. Pervenit, num 12 de teſt. cogen 159
5 Epiſcopus etiam quoad ſubditos non poteſt limitare juriſdictionem Sacerdotis ſibi non ſubditi, in c. Omnis, num.81. de pœn. & remiſſ. 315
2 Confeſſionem Advocati eodem die revocatam, ſi judex valit habere pro lite conteſtata, vel proceſſum ſubdelegati ratificet, ab eo licitè appellatur, in cap cùm cauſam, num. 1. de Appellat. 205
Vide in ver. *Sacerdos quoad confeſſiones*.
5 Conſuetudo, ac privilegium eligendi confeſſorem non approbatum ad confeſſiones audiendas, ſublata ſunt à concilio Tridentino, in cap. Ne pro dilatione, num. 17. de pœnit. & remiſs. 322
5 Conſuetudo etiam immemorabilis, ut quis præter ſui Superioris licentiam confeſſorem ſibi eligere valeat, reprobatur, ibidem num 68 316
5 Conſuetudo abſolvendi confitentes à caſibus in alieno diœceſi reſervatis quoad Sacerdotes ſæculares, an valeat, in d c. Omnis, num 95. 316
2 CONFESSOR eligendus ex privilegio c. Ne pro dilatione, de pœnit. & remiſſ debet eſſe habilis ad confeſſiones audiendas, in d. c. Ne pro dilatione, num 6. 325
Vide in ver *Privilegium eligendi Confeſſorem*.
5 Confeſſorem eligere eſt illius juriſdictionem prorogare, ibidem num 22. 323
5 Confeſſor electus in vim d. cap. an cenſeatur ordinarius, ibidem num 16. 322
5 Confeſſor eligendus in vim Bullæ cruciatæ debet eſſe approbatus ab ordinario ipſius confeſſoris, licèt in Bulla id non exprimatur; ibid. num. 28 322
5 Confeſſor ab Epiſcopo electus poteſt illius confeſſiones audire etiam extra diœceſim approbantis, ibid n. 25 322
5 Confeſſor ſivè ſæcularis, ſive regularis in una diœceſi approbatus non poteſt extra illam audire confeſſiones etiam perſonarum illius diœceſis, in qua eſt approbatus, ibid n.65. & ſeqq. 326
5 Confeſſor quomodo ſe debeat gerere cum muliere, quæ prolem ſuſcepit ex adulterio, in cap. Officii, numer. 15. de pœnit. & remiſſ. 304
6 Confeſſor pro conſilio obtinendo poteſt peccatum ſibi confeſſum detegere ſine expreſſione perſonæ, ibid. n 22 & 25. 305
5 Confeſſor an prohibeatur revelare non tantùm peccatorem, ſed etiam peccatum in Sacramento pœnitentiæ ſibi detectum, ibid. num 23. & ſeqq uſque in finem. 305
3 Confeſſor revelans peccatum ſine expreſſione perſonæ, an ſit deponendus, & in Monaſterium detrudendus, ibid. num.38. 326
5 Et an aliquo caſu poſſit illud cum fructu revelare, ibid. num. 39. & 42. 306
5 Confeſſor an poſſit Epiſcopo revelare caſum reſervatum in pœnitentia ſibi detectum pro obtinenda facultate abſolvendi, ibid. num 44. 306
5 Confeſſario abſenti non licèt confiteri per epiſtolam, vel internuncium, & contrariam propoſitionem, ut temerariam, & ſcandaloſam, damnavit Clemens VIII. in cap. Omnis, nu. 38. de pœnit. & remiſſ 315
5 Confeſſor non poteſt validè abſentem abſolvere, etiamſi prius præſens illius confeſſionem audierit, ibid. n.39. 312
5 Confeſſori an liceat revelare peccatum ſine revelatione peccatoris, ibid. num.52. 312
5 Confeſſores in locis exemptis approbandi ſunt ab Epiſcopo diœceſano, ibidem num 76. 324
5 Confeſſorem oportet ſcire, è quibus caſibus non poſſit abſolvere, ibid num 88. 315
5 Confeſſori an liceat aliquid accipere à pœnitente ex injuſtè acquiſitis, in c. cùm voluntate, n.27. de ſentent. excomm. 378
2 Confeſſores ex concilio Provinciali Mediolanenſi V quomodo prohibeantur abſolvere pœnitentes, qui memoriter neſciunt orationem Dominicam, Angelicam ſalutationem, Symbolum fidei, & Præcepta decalogi, in c. Firmiter, num. 47. de Summa Trinit. & fid. cathol. 8
Vide in ver. *Sacerdos quoad Confeſſiones*.
2 Confiteri ſtatim an ſit in præcepto poſt lapſum in mortale, in cap. Ne innitaris, num 227. de conſtit. 54
5 Confiteri Sacramentaliter ſemel in anno ut quis teneatur, quæ requiſita ſint neceſſaria, in cap. Omnis, num. 2. de pœnit. & remiſſ 309
5 Infans, furioſus, vel mentecaptus non habens dilucida intervalla, non ligantur edicto de confitendo ſemel in anno, ibid. num 5. 309
5 Peccata venialia tantum habens, an teneatur jure poſitivo ſemel in anno confiteri, ut ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, ibidem num. 24. 309
5 Chriſtianus, qui ſaltem ſemel in anno non confitetur, eſt ſuſpectus de hæreſi, ibid. num.25. 309
5 Confiteri ſemel in anno ex præcepto Eccleſiæ non tenentur illi, quibus ex gratia collatum eſt, ut ſint immunes à peccato veniali, ibid. num 26. 309
5 Peccata venialia non tenetur quis confiteri ſemel in anno ſpecialiter, & numeraliter, ſed in generali, ibid n.17. 309
5 Hermaphroditus an teneatur confiteri ſemel in anno, ibidem num.18. 310
5 Papa an adſtringatur edicto de confitendo ſemel in anno, & communicando in Paſchate, ibidem num. 20 & ſeqq. uſque ad num 26. 310
5 Pueri tenentur ſemel in anno confiteri, cùm ſunt doli capaces, quod ut plurimum contingit circa ſeptennium, ibid. n. 32. 311
5 Confiteri quis debet proprio Sacerdoti, non alieno, niſi de proprii licentia petita, & obtenta, ibid. n.52. 318
5 Confeſſi Sacerdotibus Regularibus ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, nec tenentur iterum confiteri Parochiali Presbytero, ibid. num 57 & 73. 323
2 CONFIRMATIONIS Sacramentum conferri poteſt per ſolos Epiſcopos, non autem per ſimplices Sacerdotes, in c. Quanto, num.2. de conſuet. 297
2 Confirmationis materia eſt chriſma confectum ex oleo, & balſamo, in c. cùm veniſſet, n 53. de ſacr. Unct. 448
2 Manus impoſitio, & unctio cur ſit de eſſentia Sacramenti confirmationis, non autem ordinis, ibid. n.56. 448
2 Abbatis Sancti Facundi ſupplicatio pro facultate conferendi Sacramentum confirmationis ſuis ſubditis, in cap. cùm veniſſet, §. Per frontis, n 1. de ſacra Unct. 458
2 Confirmationis ordinarius miniſter eſt Epiſcopus, Delegatus tamen poteſt eſſe etiam non Epiſcopus, ibid. n.4. 453
2 Papa poteſt munus adminiſtrandi Sacramentum confirmationis committere etiam ſimplici Sacerdoti, ibid n.2. 451
2 Epiſcopus eſt ordinarius miniſter confirmationis, Delegatus tamen poteſt eſſe etiam non Epiſcopus, ibid n 4. & 8. 453
2 Chriſma conferendi facultas, ex quibus cauſis per Sedem Apoſtolicam ſit concedenda inferiori Prælato, ibid n.5. 453
2 In Sacramento confirmationis datur Spiritus Sanctus ad robur, ſicut datus eſt Apoſtolis in die Pentecoſtes, ibid. n 7. 454
5 Abbati petenti confirmationem facultatis conferendi chriſma, an obſtet concilium Tridentinum, anve expediat dictam confirmationem concedere, ibid. num.9. 454
2 Abbas Caſſinen. qui ex privilegio poteſt omnia, quæ ad Epiſcopum ſpectant, præterquàm chriſma conficere, & ſacros Ordines conferre, non poteſt adminiſtrare Sacramentum confirmationis, ibid.num.10. 454
2 Conceditur tamen ei à Sanctiſſimo facultas de licentia Ordinarii, ibid num 13. 454
5 Confirmatio eſt complementum Baptiſmi, & ante eam quis non dicitur plenè chriſtianus, in cap. Reſponſo, num.29.de ſentent.excomm 360
3 Epiſcopo accedenti ad conferendum Sacramentum confirmationis, populus, vel clerus non tenetur victualia miniſtrare, in c. Venerabili, num 29 de cenſib 551
2 Confirmatio dat robur actui confirmato, ſed illum non extendit, in c. cannonum, num.15 de conſtit. 16
2 Confirmatio Pii IV cum clauſula decreti non operatur, ut omnia geſta contra concilium Tridentinum ſint nulla, in cap.cùm neceſſiſſent, num.28 de conſtit 209
2 Confirmatio quotuplex, in cap.Studuiſti, num.17. de Offic. legat. 546
2 Confirmatio in forma communi quid operetur, in c. Ex parte, n.4. de conſtit. 225
2 Confirmatio in ſubreptitia non convalidat præbendarum ſuppreſſionem nullam, ibid.num.5. 225
2 Confirmatio eſt manifeſtum ſignum ſuperioritatis, in cap.Significaſti, num.51. & ſeqq de elect. 227
2 Confirmatio dicitur ex certa ſcientia, ſi illius tenor ſit inſertus in litteris, non autem in ſupplicatione, in cap. Veniens, n 22. de tranſact. 669
3 Confirmatio Apoſtolica dat jus perpetuum, & irrevocabile, in c. De Rectoribus, num 31. de cler ægrot. 156
2 Confirmatio rei litigioſæ etiam ex certa ſcientia non facta mentione litis eſt ipſo jure nulla, nec impedit judicem in cauſa procedere, in cap. Si quis, nu 2.de confirm util.vel inutil. 206
5 Declaratur, ibid.num 17. 207
2 De re ſcienter confirmata per Papam judex inferior non cognoſcit, niſi tempore confirmationis res eſſet litigioſa, vel confirmatio aliàs ſubreptitia, ibid. num.2 206
2 Confirmatio ex certa ſcientia quando dicatur, ibidem num. 22. 28 & 29. 207
2 Confirmatio in qua inſeritur tenor rei confirmatæ, dicitur in forma ſpecifica, ibidem num 22. 207
2 Confirmatio in qua exprimitur ſubſtantia rei, probat abſque eo, quòd doceatur de confirmato, ibid num 23. 207
5 Confirmatio ex certa ſcientia ligat manus judicis, quominus poſſit cognoſcere de quæſtione exorta ſuper re confirmata, ibid. num. 14 207
2 Niſi conſtet notoriè confirmationem eſſe ſubreptitiam, ibid nu 25. & 27. 207
2 Confirmatio in forma communi, quæ ſit, ibid. n 18. 207
2 Parum aut nihil operatur, ibid. num.19. 207
2 Non impedit judicem cognoſcere de re confirmata, ibid u.20 207
2 Dat cauſam, & titulum legitimum præſcribendi, ibid n 23. 207
2 Confirmatio ſine cauſæ cognitione an ſit vera, vel falſa, ſolus Papa cognoſcit, ibid num.21 & 26 207
2 Confirmationum Apoſtolicarum concilium Tridentinum non meminit, niſi in cap.14. ſeſſ.24 ibid. num 26. 207
2 Confirmatio in forma communi, & ex certa ſcientia, in quibus differant, ibid. num 27. 207
2 Confirmatio an ſit ex certa ſcientia, ſi fiat cum clauſula, *Sicut juſtè poſſides*, ibidem num.31. 208

2 Et

5 Et quid ſi cum clauſula, *Ex certa ſcientia*, n. 29. 207
3 Confirmatio ut ſuos producat effectus, duo requiruntur, ideſt ut fiat ex certa ſcientia, & cum cauſæ cognitione vocatis partibus, ibid. num.30 207
2 Per Confirmationem in forma communi Papa non cenſetur præjudicare Ordinariis, num 33. 208
6 Confirmationis appellatione in dubio venit illa, quæ fit ex certa ſcientia, ibid. num 34. 208
3 Confirmatio facta judiciali ordine obſervato habet vim diffinitivæ, in cap. conſtitutis, il ſecondo, n.19. de Appellat. 200
3 Confirmatio electionis clandeſtinè facta, quando dicatur, ibid. num. 20. 200
3 Confirmans non donat, ſed tantummodò ſerat demonſtrationes ſolvit, & reſerat, in cap. Illa, numer. 21. Ne Sede vacante. 208
3 Confirmatio eſt actus neceſſitatis, & ſapit juſtitiam collatio eſt voluntatis, & ſapit gratiam, ibid. n.12. 208
3 Confirmatus poteſt liberè adminiſtrare, etiamſi de viribus confirmationis in judicio diſceptetur, in c. cùm jamdudum, nu 6. de præbend. 96
6 Dummodò à confirmatione appellatum non fuerit, alias ſecus, ibidem num 7. 96
. CONFISCATIO.
Vide in ver. *Fiſcus*.
5 CONFRATER dici non poteſt, qui bona ſua dat Religioni, in c. Ut privilegia, num.21. de privileg. 269
3 CONFRATERNITATES laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodò nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, in cap. Paſtoralis, n.22. de his, quæ fiunt à Prælat. 314
Vide in ver. *Laicus quoad decimas, & oblationes*.
3 CONGREGATIO clericorum Doctrinæ chriſtianæ unita Religioni clericorum Regularium de Somaſcha, diſſoluta unione, redacta fuit ad antiquum ſtatum ſæcularem, in c. Nolit, n 45. Ne ſede vacante. 209
3 Congregationem quot homines faciant, & quot collegium, in cap. Nullus, num 27. de elect. 519
3 Congregatio quotuplex ſit, & an differat à collegio, ibidem numer. 28. 519
3 Congregationem duo homines faciunt, collegium tres, in c. Veſtra, n 92 de cohabit. cler. & mulier. 16
3 Congregationis concilii ſtylus in licentiis non reſidendi inimicitiarum cauſa, in cap. clericos, numer. 25. de cler. non reſident. 68
5 Congregationis concilii ſtylus in diſpenſationibus ſuper homicidio voluntario, in cap Henricus, num.35. de cler. pugnan. in duel. 346
3 Congregationis concilii declaratio ſuper facultate Abbatum conferendi Ordines Minores cum dimiſſoriis Epiſcopi, à quorumdam impugnationibus vendicatur, in c Aqua, num 9. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 369
3 Congregationis concilii declarationes an habeant legis authoritatem, itaut obligent in utroque foro, in c.Quoniam, n 6. & num. ſeqq uſque ad num 69 de conſtitut 230
2 Congregationis concilii inſtitutio, & facultas, ibid num.9. & 35. & ſeqq. 230
3 Congregationis concilii authoritas in decretis Tridentini concilii interpretandis eſt Apoſtolica, & facit jus quoad omnes, ibidem num 8. & num. ſeqq. 212
3 Declarationes à congregatione concilii fieri debent conſulto Romano Pontifice, & cur, ibid.num.10. 231
1 Congregatio concilii in ſuis reſcriptis frequentiùs utitur verbo *cenſuit*, & cur, ibid. num.20. 233
3 Congregationis concilii declarationes inſunt concilio, & obligant in utroque foro ex vi legis declaratæ, ibidem n 22. 233
3 Congregatio concilii inhibet Officialibus Urbis in cauſis Conciliaribus, in quibus habet juriſdictionem privativè quoad omnes, ibid.nu.36. 234
3 Congregationis concilii declarationes non requirunt publicationem, ibid nu.45.& ſeqq. 235
1 In declarationibus congregationis concilii non conſuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ibid. nu.52. 236
3 Congregationis concilii declarationes an careant legis authoritate, eò quòd aliquando videantur ſibi contrariæ, ibidem num.56. 237
3 Declarationibus congregationis concilii impreſſis, vel manuſcriptis, ſigillo, & ſubſcriptione carentibus, an & quæ fides ſit adhibenda, ibidem nu 59. 237
3 Congregationis concilii interpretatio non probabilis tantùm, ſed neceſſaria, ibid. nu 61. 237
3 Congregatio concilii reſpondet ad dubia juris, ea verò, quæ factum concernunt, rejicit ad Judices Ordinarios, ibid. numer 65. 238
3 Congregationis concilii declarationes, quamvis edantur in aliquo ſpeciali caſu, tamen faciunt jus quoad omnes, ibidem nu.66. 238
2 Congregationis concilii authoritas in decretis Tridan. concil. interpretandis eſt Apoſtolica, & facit jus quoad omnes, in c. Quoniam, nu 8 de conſtit. 231
1 Congregationis concilii ſtylus in dubiis decidendis, & cauſis expediendis, ibid. num 35. 234
1 In declarationibus Congregationis concilii non conſuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ibid num 52. 246
2 Congregationis concilii reſcripta ſunt veluti reſponſa prudentum, ibid num.68. 238
2 Congregatio concilii occaſione viſitationis Liminum, & recognitionis conciliorum Provincialium, reſpondet etiam ad dubia non conciliaria, ibid, nu.69. 239
2 Congregationis concilii deciſio de collatione ſimultanea, inanitè à quibuſdam refertur, in c.cùm Eccleſia Vulterana, nu.24. de elect. 581
3 Congregationis concilii declarationes ſigillo, & ſubſcriptione munitæ, etiamſi editæ fuerint in aliquo ſpeciali caſu, faciunt jus quoad omnes, perindè ac ſi à Papa editæ eſſent, in c.cùm venniſſent, n.27 de Judic. 23
2 Congregatio concilii à Pio IV. ad concilium Tridentinum non interpretandum, ſed exequendum aſſumpta, hæſitavit, an ab initio ei licuiſſet concilium interpretari, ibid. nu.30. 22
3 Congregationis Concilii declarationes non publicantur, & cur, in c.Nullus, n 47. de Paroch. 207
2 Congregatio concilii conſulitur à Nuncio Apoſtolico in Belgio de conſenſu concilii privati Archiducis in ſcriptis habito, in cap. Veniens, n.10. de Tranſact. 667
2 Papa dat litteras in forma Brevis, & Auditor cameræ monitorio pro obſervatione declarationum Congregationis concilii, in c. Quoniam, n.42 de conſtit. 235
2 Rotæ Romanæ teſtimonium de authoritate reſolutionum Sac. congregationis concilii, ibid num.70 71 & 72. 219
2 Stylus in cauſis Rotalibus, cùm dubia emergunt ad interpretationem concilii pertinentia, ibid. num 38. & num. ſeqq & numer.72. 234
3 Congregationis Ordinis Sancti Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi Monaſteria non exempta, in Congregatione meum conſiſtorialium examinatur, in c. In ſingulis, nu. 20. de ſtat.Monachor. 482
3 Congregationis concilii decretum de rebus regularium non alienandis non comprendit generalem hypothecam, in c. Nulli, num. 32. de rebus Eccl non alien. 525
6 Congregatio concilii quæſtiones facti rejicit ad judices competentes, in c.cùm olim, num 40. de præſcript. 180
3 Congregatio ſuper bono regimine conſulit Congregationem concilii de pluribus dubiis ſpectantibus ad interpretationem cap. 2. ſeſſ 21. in c. Epiſcopus, nu.34. de præben. 93
2 Congregatio examinis Epiſcoporum coram Papa à Clemente VIII. inſtituta, in c Niſi cùm pridem, n 81 de renunc. 342
2 Congregationum Cardinalium juriſdictio non expirat, vel ſit ſuſpenſa, Apoſtolica Sede vacante, in c.cùm olim, n.63. & ſeqq. uſque in fin de major & obed. 628
3 Congregationum quindecim à Sixto V. inſtitutarum juriſdictio eſt ordinaria, ibid num.64 & num.ſeqq. 628
2 Congregationum à Sixto V. inſtitutarum facultates ſunt perpetuæ, & durant etiam in tempus Pontificum Succeſſorum, ibid. nu 75. 629
2 Congregationum Cardinalium juriſdictio non includitur in prohibitione clem. Ne Romani, de elect. nec Bulla Pii IV. circa juriſdictionem collegii Apoſtolici Sede vacante, ibidem num. 73. 629
2 Congregationum Cardinalium facultates creato novo Pontifice non conſueverunt renovari, ibid num 76. 629
3 Congregationum juriſdictio cardinalibus in conclavi manentibus debet conquieſcere quoad negotia, quæ in congregatione expediuntur per ſubſcriptionem Cardinalis Præfecti, ibid. numer.78. 630
3 Secus ſi manarent extra, num.81. 630
2 Congregationum negotia, quæ in communi forma à Secretario expediri poſſunt Sede vacante, ibid num. 83. 632
2 Congregatio Epiſcoporum jubet expungi decretum Epiſcopi declarens in collatione tonſuræ non imprimi characterem, in c. cùm contingat, n.227. de ætat. & qualit. 457
3 Congregatio Epiſcoporum de iis, quæ ad interpretationem concilii pertinent, aut de ipſis Congregationis concilii decretis cognoſcere non poteſt, in c.Quoniam, num. 37 de conſtit. & in c.cùm veniſſent, num 18. de Judic. 234
2 Congregatio Epiſcoporum non habet jus Tridentini Concilii decreta interpretandi, in cap. cùm veniſſent, num.18. & ſeqq de Judic. 21
2 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium cognoſcit cauſas vertentes inter diverſas Religiones, dummodò formam judiciariam non requirant, in cap. De Priore, num. 20. de Appellat. 199
3 Congregationi peregrinorum Ordinis Prædicatorum conceditur, ut ſine Epiſcopi conſenſu poſſint conventus erigere, ubi non ſunt Epiſcopi, in capit. Non ampliùs, numer. 67. de Inſtitut. 178
5 Congregationis Fabricæ S. Petri decretum circa legata annua fratribus Minoribus relicta refertur, in cap.Nimis prava, nu. 61. de exceſſ Prælat. 222
3 Congregatio ſuper ſtatu Regularium ab Innocentio X. inſtituta, c.Relatum, nu.42. Ne cler vel Monach 668
Reliqua vide in ver. *Tridentinum Concilium, Declarationes*.
3 CONGRUA portio coadjutoribus, & vicariis aſſignanda an præſcripto concilii Tridentini, an & quando tanaſi debeat arbitrio Epiſcopi, in cap. De Rectoribus, num 9. de Cleric. ægrotan. 358
3 Et qualiter arbitrium ſit moderandum, ibid. num.12 358
5 CONJUGALIS ſtatus non eſt incompatibilis cum ſtatu oblati, in c. Ut privilegia, n 29. de privileg. 270
3 CONJUGATUS non eſt ordinandus ad ſacros Ordines, niſi uxor continentiam promittat, in c.conjugatus, n.1.de converſ. conjugat. 442
Vide in ver *Maritus, Uxor*.
3 Quòd ſi ordinari ſe fecerit, an uxor teneatur Religionem profiteri, aut ſaltem cogi poſſit ad perſeverandum in clauſura alicujus Monaſterii Monialium in habitu ſæculari, ut vitentur ſcandala, ibid. num.2. & ſeqq. uſque in fin. 442
3 Conjugatus non poteſt ad ſacros Ordines aſcendere abſque uxoris licentia, etiamſi matrimonium non fuerit conſummatum, ac ſi aſcendat, revocari poteſt ab uxore, & tenetur ei debitum reddere, ſed exigere non poteſt, ibid. n 23 & ſeqq. 448
3 Conjugatus ut poſſit ad ſacros Ordines promoveri, & uxor Religionem ingredi, an requiratur licentia Epiſcopi, ibidem numer 25. 443
5 CONJUGIUM ſpirituale, quod inter Epiſcopum, & Eccleſiam contrahitur, non humana, ſed divina potiùs poteſtate diſſolvitur, in c Niſi cùm pridem, n.22. de renunc. 338
2 Conjugium non repugnat ſubſtantiæ Ordinis ſacri, & prohibitio inducta ex prohibitione Eccleſiæ, in c Nullus, nu. 35. de foro compet. 47

3 CONJUNCTI dicuntur conſanguinei, & affines ex licita copula uſque ad quartum gradum, in cap. Cùm Sacerdotis, num. 8. de poſtulam. 673
3 Illicita verò uſque ad ſecundum, ibid. num 9. 673
3 CONJUX non adulter poteſt Religionem profiteri, licèt remanente in ſæculo ſit juvenis, & caſtitatem non promittat, in cap. cùm ſis, num. 4. de converſ. conjug. 414
3 Conjux invita uxore ordinatus, poteſt ab ea revocari etiam poſt ſententiam divortii, in cap. Conjugatus, num 14. de converſ. conjugat. 443
3 Conjux non poteſt ad ſacros Ordines aſcendere uxore id ignorante, & non conſentiente, etiamſi præceſſerit ſententia divortii, ibid. num. 17. 443
3 Conjux ante matrimonium conſummatum poteſt altero invito Religionem ingredi; ſed remanens in ſæculo poteſt ad ſecunda vota tranſire, in cap. Verùm, num. 4. de converſ. conjug. 431
3 Conjux Religionem ingreſſurus cautionem præſtare debet, quòd vel Religionem profiteri, vel ad conjugium redire debeat infra duos menſes, ibid, n. 10. & ſeqq. 432
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n 13. 432
4 Conjuges in multis caſibus continere coguntur ſine culpa, ſed non ſine cauſa, in cap. Conſuluit, num. 26. Qui cler. vel vovend. 47
3 Conjux, qui habet conſcientiam impedimenti ex credulitate levi, non poteſt exigere debitum, niſi priùs deponat ſcrupulum, in cap. Ne innitaris, n. 96. & 141. de conſtit. 39
3 Conjux tranſire non debet ad Religionem altero in ſæculo remanente cum voto caſtitatis, ſine licentia Epiſcopi, in cap. Præterea, n. 13. de converſ. conjug. 430
3 Conjuges in occultis caſibus ſine culpa, ſed non ſine cauſa continere coguntur, in cap. Ex publico, num. 20. de converſ. conjug. 446
Vide in ver. *Sponſa*.
5 Conjux innocens ob adulterium conjugis liberatur ab omni ſervitute, quam illi debet ratione conjugii, in cap Ex litteris, n. 16. de Divort. 97
Vide in ver. *Adulter*.
4 Conjuges non benedicuntur, ſi ambo, vel alter fuerit benedictus, in cap. Vir autem, num 1. de ſecund. nupt. 98
4 Conjuges monendi ſunt, ut non cohabitent ante benedictionem in templo ſuſcipiendam, ibid. num. 30. 98
3 CONNEXORUM alterum recipiens cenſetur ad alterum ſe obligare, in cap Tuæ litteræ, n. 59. de cler. per ſalt. promot. 203
2 CONSANGUINITAS, ſeu cognatio eſt quid naturale, in cap. Per tuas, num 8. de probat. 143
Conſanguinitas quid ſit, ibid. num. 10. 143
2 Conſanguinitatis vinculum oritur etiam ex complexu infidelium, ibid. num. 11. 143
2 Conſanguinitas eſt fortius vinculum, quàm affinitas, ibidem num. 13. 144
2 CONSANGUINEI, vel familiares Epiſcopi, aut reſignantis admitti non debent ad concurſum Parochialis ſic reſignatæ, in cap. Non ſine, num 53. de Arbitr. 693
4 Conſanguinei mariti cum conſanguineis uxoris licitè contrahunt, in cap. Quod ſuper, num. 1. de conſang & affinit. 63
2 Conſanguinei ſi impediant teſtes actoris, ponitur reus, de cujus voluntate hoc fieri præſumitur, in cap. conſtitutis, il primo, n. 2. & 5. de teſt. & atteſtat. 151
4 Conſanguinei, & affines de jure antiquo prohibebantur copulari uſque ad ſeptimum gradum, in cap. Vir qui, n. 12. de conſang. & affinit. 71
8 CONSCIENTIÆ ſuæ quis relinquitur in materia indifferenti, non autem in prohibita, in cap. Relatum, num. 51. de cler. non reſidend. 34
2 Cum conſcientia erronea etiam erroneitate juris operari non licet abſque peccato, in cap. Ne innitaris, n 233. de conſtit. 52
1 Conſcientia erronea deponenda eſt ad conſilium, & determinationem Romani Pontificis, in cap. Niſi cùm pridem, num. 19. de Renunc. 338
3 Conſcientiæ ſuæ quis relinquitur, ubi de animo non apparet per actus exteriores, in c. Vidua, num. 12. de Regular. 343
Conſcientia dubia.
Vide in ver. *Opinio dubia*.
3 Conſcientia regulari debet ea his, quæ à jure ſunt diſpoſita, in cap. cùm eſſes, num. 102. de teſtam. 274
2 Conſcientiam ſuam tenetur quis informare ſecundùm leges, in c. Ut filii, num. 10. de filiis Presbyter. 461
3 Et quid ſi habeat conſcientiam læſam, ibid. num 12. 462
2 Conſcientia quid ſit, in c. Ne innitaris, n. 260 & ſeqq. de conſtit. 60
2 Conſcientia eſt quædam conſonantia, & harmonia cum veritate, ibid. num 396. 83
2 Lex conſcientiæ debet dici Lex Evangelica, à Patre luminum oriens, ibid. num. 397. 83
2 Conſcientia eſt Angelus mentis preſes, ibid. d. num 399. 83
3 CONSECRANS Eccleſiam indotatam, tenetur eam competenter dotare, in c Quoniam, n. 36. de jurepatr. 523
3 Et in defectum Epiſcopi conſecrantis tenetur fundator, ibidem num. 37. 523
3 Conſecrans Eccleſiam ſine competenti dote tenetur de ſuo eam dotare, in c cùm ſecundùm, num. 22. de præben. 91
2 CONSECRATIONIS actum perficere poſſunt plures Sacerdotes ſimul, & unà omnes eamdem Hoſtiam conſecrant, in c. cùm contingat, num. 15 de ætat. & qualit. 419
2 Conſecratio Papæ ad poteſtatis plenitudinem nihil addit, in c. Licèt de vitanda, num 4. de elect. 132
2 Conſecratio omnis, vel poteſtas in conſecratione collata auferri poteſt per Papam præter Sacramentalem, in c. Requiſivit, n. 39 de ordinat. ab Epiſc. 380
2 Conſecrationes aliquæ ſubtrahi poſſunt ab Eccleſia, ſed quamdiù ſuſtinetur, repugnant venalitati, in cap. cùm pridem, num. 128 de Pactis. 658
2 Conſecratio veſtium in quo differat à conſecratione miniſtrorum, in c. cùm veniſſent, n 57 de ſacr. Unct. 449
3 Conſecratio ſacramentalis per nullum Eccleſiæ Prælatum poteſt auferri, ſecus in aliis conſecrationibus, quæ ſunt de jure poſitivo in c. cùm ad Monaſterium, n. 72. de ſtat. Monachor. 480
3 Conſecratio, ſeu benedictio, in qua conſiſtit ſolemnitas, non eſt ſacramentalis, ſed ex ſtatuto Eccleſiæ, ibid. num 72. 480
2 Conſecrationes ſpectant ad Præſules Eccleſiæ, in c. conqueſtus, num. 61 de feriis. 96
5 CONSENSUS liber voventis eſt de intrinſeca ratione voti, in c. Tuæ litteræ, num 50. de cler. per ſalt. promot. 203
6 Conſenſus defectus in matrimonio tam carnali, quàm ſpirituali, ſuppleri non poteſt, in cap. Perlatum, num 48. de iis, quæ vi met. cauſ. 680
3 Conſenſus in matrimonio tam carnali, quàm ſpirituali eſt de jure naturali, & divino, in c. Si quis, num. 32 de Regular. 375
3 Conſenſus ſicut requiritur in conjugio ſpirituali contrahendo, ita & in diſſolvendo, in c. Quanto, n 13. de tranſlat. Epiſcop. 319
2 Declaratur, num 93. 325
3 Conſenſus ſemper exquirendus eſt ab eo, penes quem reſidet jus principale, in cap. Nos quidem, num. 68. de teſtam. 264
2 Conſenſus partium, vel conſuetudo, non removet incapacitatem judicis laici in ſpiritualibus, in cap. Tuam, num. 38. de ordin. cognit. 207
4 Conſenſus legitimus in matrimonio qualiter dicatur, in cap. Tuæ fraternitati, num. 36 de ſponſ & matrim. 38
3 Conſenſus ſimulatus intelligitur præſtitus ſub eadem conditione ſub qua penſio fuit reſervata, in cap. Ad hoc, num. 26 de ſenior. 136
2 CONSERVATOR, ſi offenſa negetur notoria, debet ſuper hoc priùs probationes recipere ad ſuam juriſdictionem fundandam, in c. Si clericus, num 14. de foro compet. 53
2 Conſervatores non poſſunt vices ſuas alteri committere, ibidem, num. 42. 56
2 Conſervatores Regularium an poſſint procedere per cenſuras contra Ordinarium, ibid. num. 47. 56
2 Et an poſſint exercere juriſdictionem extra locum, in quo ſunt deputati, ibid. num. 48. 56
2 Poſt Bullam de Conſervatoribus an ſint iterùm eligendi, ibidem num. 49. 57
2 Et eorum mutatio qualiter ſit permittenda, ibid. num 50. 57
2 Epiſcopi, & eorum Vicarii an poſſint eligi in conſervatores Regularium, ibid. num 52. 57
2 Conſervatores Regularium an debeant eſſe judices Synodales, ibid. num 55. 57
2 Conſervatores, ubi non extant judices ſynodales, quomodo eligendi, ibid. num 57. 58
5 Conſervatoriæ in cauſis criminalibus, & mixtis nemini ſuffragantur, quo poſſit coram Epiſcopo accuſari, & contra eum procedi, & quid in cauſis civilibus, in cap. Tuarum, num. 37. de privileg. 247
2 Conſervatores Religionum an ex concilio Tridentino teneantur infrà biennium cauſas terminare, in cap. Venerabilis, num 13 de judiciis. 31
5 CONSILIUM, & eventus exigitur à juriſconſulto, in cap. Ad audientiam, num. 63. de homicid. 115
5 Conſilium irreverentiæ obligationem non excludit, in c. Pernicioſam, num. 73. de offic Ordinar. 155
3 Conſilio, & verbis hortatoriis parendum eſt, ſi materia ſit de præcepto, in c. Recedentes, num 3. de ſtatu Monach. 465
3 Conſilium perfectionis non eſt obligatorium, in c. A crapula, num. 20. de vita, & honeſt. cler. 6
2 Conſilium accipitur pro conſenſu, quando exigitur ab eo, de cujus ſuperioritatis præjudicio agitur, in cap. Si quis, num. 5 de foro compet. 16
2 Et prolatum à jure importat neceſſitatem, ibid. num 6. 35
5 Conſilii lex regulariter non eſt obligatoria, in c. canonum ſtatuta, num. 97. de conſtit. 22
5 Conſilii legem non ſervans ex contemptu, mortaliter peccat, ibidem num. 98 22
5 Conſilium reverentiæ quod dicatur, ibid. num 99. 22
3 Conſilium in ſpiritualibus à laicis petere non eſt prohibitum, in c. cùm ex eo, num. 19 de Reliq. & venerat Sanctor. 610
3 Conſilium petere, qui tenetur, illud ſequi non cogitur, ibidem num. 20. 610
9 Conſilium, & conſenſus ſibi invicem compatiuntur, ibidem num 21. 612
3 Conſilium quandoque ponitur pro conſenſu, vel authoritate, in c. Admonet, num. 3. de renunc. 319
3 Conſilium, qui tenetur requirere, non ſequi adſtringitur, in c. Licèt, num 14. de Regular. 392
5 CONSISTORIUM Dei, & Papæ, unum & idem eſt cenſendum, in cap. Quanto, num. 8 de tranſl. Epiſcop 328
5 CONSTANTIENSIS concilii conſtitutio, Ad evitanda, recipienda eſt ut canonica, & perpetua, in cap Quod à prædeceſſore, num. 39. de ſchiſmat. 105
5 Abbatis, Nicolai de Auſmo, Felini, & Navarri error circa conſtitutionem concilii conſtantienſis, ibid n. 44 106
5 Conſtantienſis concilii conſtitutioni de vitandis excommunicatis fuit derogatum per contrariam conſtitutionem concilii Lateranenſis ſub Leone X. ibid n. 53. & ſeqq. 107
5 Conſtantienſis conſtitutionis tenor refertur, ibid. n. 54. 107
5 Conſtantienſe concilium non relevat excommunicatos, vel interdictos, nec eis in aliquo ſuffragatur, ibid. num. 72. 109
5 Conſtantienſis concilii conſtitutio indulget Catholicis, ut poſſint recipere ſacramenta etiam hæreticis, & ſchiſmaticis non denunciatis, ibid. n. 83. 110
5 Conſtantienſis concilii conſtitutio, *Ad evitanda*, habilitans Catholicos ad ſacramenta recipienda ab excommunicatis, in reliquis ſupponit terminos habiles, ibid. numero 86. uſque ad num. 94. 110
5 Conſtitutio, *Ad evitanda*, quibus ex cauſis edita fuerit in concilio conſtantienſi, ibid n. 100. 114
5 An habeat locum in proviſis de Parochialibus Eccleſiis, vel dignitatibus poſt excommunicationem, ſeu ſchiſma, ibid. num 101 & ſeqq uſque ad num. 116. 112

5 In quibus conſaluerit timoratis conſcientiis, & ſcandalis obviaverit, ibid. n.103. 112
5 Extendi non debet ad rehabilitationem ad beneficia ad ulteriorem correctionem juris communis, ibid. n.104. 313
5 Nec in favorem Catholicorum ſanavit defectus titulorum, ſeu canonicæ inſtitutionis, ibid n.95. 112
5 Excommunicati in vim dictæ conſtitutionis retinent juriſdictionem reſpectu non excommunicatorum privilegio alieno non proprio, ibid. num.94. 112
3 Conſtantienſis concilii conſtitutio de non promotis ad Ordines beneficio anneaos refertur, in c. cùm in cunctis, §. Inferiora, num 23. de elect. 256
3 Expenditur, ibid. n 24. & ſeqq. uſque in fin. 257
c Imponens pœnam privationis tituli ipſo jure ob non promotionem ad Ordines, in quibus beneficiis hodie ſit ſervanda, ibid. num. 42. c58
3 Conſtantienſis concilii canon de poteſtate concilii in Romanum Pontificem, expenditur, in cap. Significaſti, num.22. de elect. c24
3 Conſtantienſis concilii decreta, quæ ad fidem pertinent dumtaxat, à Martino V. confirmata fuerunt, ibid num.27. 214
3 Conſtantienſe concilium qualiter dici poſſit habuiſſe immediatè poteſtatem à Christo, ibid. n 24. 224
5 Conſtantienſe Concilium ſpeciali conſtitutione revalidavit collationes, & titulos eorum, qui in Concilio Piſano fuerunt à ſuis dignitatibus depoſiti, in cap. Quod à prædeceſſore, num 93. & 110. de ſchiſmat 220
3 CONSTANTINOPOLITANUM Concilium de Eremitis eo matis ad ſolitudines rejiciendis expenditur, in c. Nullus, n.60. de foro compet. 49
Vide in verb. *Excommunicatio quoad participantium.*

Conſtitutio, communia.

3 Conſtitutio quid ſit, & an illius appellatione veniant declarationes Apoſtolicæ, in c. Quoniam, n 5. de conſtitut. 130
Vide in verb. *Declarationes.*
3 Conſtitutio, & conſuetudo ſunt duæ ſpecies juris inter ſe differentes, in c. Ad audientiam, n.20. de cler. non reſid. 60
3 Et appellatione unius non venit alia, etiam in materia, in qua verba impropriantur, ibid. n 22. 60
3 Conſtitutiones Papales non continentes tempus & locum an valeant, in cap. Quoniam, n.52 de conſtitut. 136
3 Conſtitutio Leonina, quæ dicatur, in cap. Nulli, n.44. de Rebus Eccleſ. non alien. 205
3 Conſtitutio Innocentii X pro numero perſonarum in ſingulis Monaſteriis præfigendo, in congregatione ſuper ſtatu Regularium compilata, in c. Relatum, numer. 45 Ne cler. vel Monach. pag. 668
3 Refertur, ibid. num 44. 669
3 Conſtitutio Innocentii X ſuper receſſu Cardinalium à ſtatu Eccleſiaſtico ſine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam curiam, compendiosè per partes refertur, in c. Ea geſtis, n. 22. de cler non reſid. 28
Vide in verb. *Bulla, ſtatutum & lex*

Conſtitutionum abrogatio, derogatio.

3 Conſtitutiones per contrariam legem, vel conſuetudinem abrogatæ, non ſunt ſervandæ, in cap. canonum ſtatuta, no.95 de conſtit. 22
3 Et illis utentes incidunt in pœnam falſi, ibid. num 96. 22
2 Conſtitutiones Apoſtolicæ non tolluntur per non uſum, vel contrarium uſum, niſi ſpatio annorum 40 cum ſcientia, & patientia Papæ, in c. Treugas, n.74. de treug & pac. 636
3 Conſtitutiones factæ authoritate Papæ cenſentur Papales, & ab inferioribus revocari non poſſunt, in c. Quoniam, n.9. de conſtit. 132
5 Conſtitutio revocata, vel illius ratio ad deciſionem cauſarum allegari non poteſt, in cap. Naviganti, n.73. de uſur. 166
5 Conſtitutio poſterior tollit priorem, licèt de ipſa mentionem non faciat; ſed non tollit locorum ſpecialium conſuetudines, vel ſtatuta, in c. cùm in cunctis, num 27 de elect. 246
3 Conſtitutionibus Papæ, vel Decretalibus Epiſtolis in privilegiis non eſt opus ullatenus derogare, & in reſcriptis ſufficit derogatio generalis, in cap. Ex parte, num.2. de capell. Monachor. 505
3 Declaratur, ibid. nu 21. 506
5 Conſtitutio poſterior edita motu proprio, & ex certa ſcientia, derogat primæ contrariæ etiam habenti clauſulam derogatoriam ad futuras diſpoſitiones, in cap. Ex parte, il 2. num. 29. de privileg. 264
2 Conſtitutio poſterior tollit priorem directè contrariam etiam conciliarem, licèt de illa mentionem non faciat, in c. Nonnulli, num. 29 de reſcript. 169
2 Conſtitutiones Papales quando cenſeantur abrogatæ per contrarium uſum, in cap. Si quis, numer. 70. de foro compet. 41
3 Conſtitutiones Ordinis tolli poſſunt per contrarias conſtitutiones, ſed regula per conſtitutiones tolli non poteſt, in c. Sanè, n.8. de Regul. 354
3 Conſtitutio capituli ſuper his, quæ pertinent etiam ad Epiſcopum, ſine Epiſcopo facta non valet, in cap. cùm omnes n.2. de conſtitut. 32
3 Conſtitutio capituli, quæ non eſt communis omnibus, & per quam tollitur antiqua conſuetudo, non valet, ibidem num.8. 93
3 Conſtitutio collegii in damnum aliquorum, & commodum aliorum, ceſſante rationabili cauſa non tenet, ibid. n.9. 93
Vide in verb. *Capitulum.*
3 Conſtitutio capituli generalis confirmata à Sede Apoſtolica cum clauſula decreti, à ſtatuentibus revocari non poteſt, etiam quatenus concernit eorum favorem, in c. cùm acceſſiſſent, nu.17. de conſtit. 108
2 Contrarium, ibid. num.20. 108
c Conſtitutio capituli generalis qua cavetur, ne in Priores Monaſteriorum eligantur plures, quàm tres de una natione, valida eſt, in c. cùm dilectus, n.36. de conſuet. 206
3 Excludens perſonas unius tantùm nationis ab electione paſſiva non eſt contra libertatem electionis, ibid n 39 206
3 Conſtitutionibus omnium ferè Ordinum Regularium reperiuntur aliqui inhabilitati ad electionem paſſivam, ibidem num. 45. 207
3 Conſtitutio arctans ad eligendum Abbatem ex gremio certi Monaſterii intelligitur, ſi ibi reperiatur aliquis idoneus, ibid. num.58. 208
3 Conſtitutiones Ordinum ſecundum quas deputatio Vicarii pertinet ad Abbatem, approbantur à jure, in cap. Nullus, num.52. de elect. 22c
6 Conſtitutio capituli generalis confirmata per Papam, donec revocata non fuerit per ſequens generale capitulum, dicitur perpetua quandiu non revocatur, in c. Qui Presbyterum, n.50 de pæn. & remiſſ. 335
Vide in verb. *Capitulum Regularium.*

Conſtitutiones Eccleſiæ.

3 Conſtitutio, qua abſentes ultra duos menſes privantur capellaniis, quomodo ſit intelligenda, in capit. Licèt, numer. 29. de præbe. 834
3 Conſtitutiones, quæ longius ſervitii tempus requirunt quàm novem menſium, præſervantur à concilio Tridentino, ibidem num.49. 236
3 Et cur in cathedralibus, vel collegiatis Eccleſiis ſint præſervatæ à concilio Tridentino, & non conſuetudines, in c. Ad audientiam, n.22. de cler non reſid 60
Vide in verb. *Canonici quoad reſidentiam.*

Conſtitutionum interpretatio, & extenſio.

3 Conſtitutiones Parochiales reſpectu certorum locorum, vel perſonarum, ad alia loca, vel alias perſonas non extenduntur, in c. canonum ſtatuta, n.94 de conſtit. 22
3 Conſtitutio loquens per verba univerſalia, & geminata non recipit reſtrictivam à jure communi, in c. conſuetudines, num. 25. de conſuet. 293
3 Conſtitutio nova non tollit ſpeciales locorum conſuetudines, vel ſtatuta, in c. Presbyter, n 38 de celebr. Miſſar. 575
3 Conſtitutio futura reſpicit, non præterita, niſi in ea de præteritis caveatur, in c. Quoniam, n.4. de conſtit. 130
3 Conſtitutio diſponens idem quod jus commune, recipit interpretationem paſſivam à jure communi, in cap. cauſam, n.33. & in c. Licèt de vitanda, n.76. de elect. 265
c Conſtitutio reſpicit futura, diſpenſatio autem præterita, in cap Nimis, n.31 de fil. Presbyt. 279
2 Conſtitutio tollens conſuetudinem non tollit interpretativam, in c. cùm veniſſent, num.86. de Judic. 68
3 Conſtitutionem implicat eſſe declaratoriam, & non habere locum in præteritum, in c. Super ſpecula, num. 4. Ne cler vel Monach. 683
Vide in verb. *Declaratio.*
Conſtitutio pœnalis debet potiùs reſtringi, quàm ampliari, ibid. num.20. 683
3 Conſtitutio prohibens perſonis Eccleſiaſticis audire leges, vel medicinam, an ſit odioſa, vel favorabilis, ibid. num.13. & ſeqq. uſque ad num. 18. 884
3 Conſtitutio juris veteris declaratoria novum jus non inducit, ſed quod priùs latebat, manifeſtat, in cap. Ex parte, il 2. num.41. de privileg. 264
3 Conſtitutio exorbitans strictè intelligi debet, ut minùs lædat jus commune, quàm fieri poſſit, in c. Ad audientiam, il 2. n.125. de reſcript. 184
2 Conſtitutio tollens privilegia, non tollit clauſa in corpore juris, in c. Licèt, n.52. de foro compet. 67
2 Conſtitutio trahitur ad præterita, ſi ſit declaratoria, non autem ſi ſit novi juris, ſeu privilegii inductiva, in c. In præſentia, n. 107. de probat. 1ee
3 Conſtitutio in favorem animæ recipit latam interpretationem, licèt ſit exorbitans, & pœnalis, in cap. Eam te, num.26. de Reſcript. 153
5 Conſtitutio prohibens uſum alicujus rei, vel actus, comprehendit etiam uſum rei præteritæ in cap. Dilectus, il ſecondo, n.20. de Præben. 215
3 Conſtitutio nova recipit interpretationem paſſivam à jure antiquo, dummodò ſit clarum, & non habeat varios intellectus, in c. Immunitatem, n.29. de Immunit. Eccleſ. 553
3 Quod multipliciter intelligitur, illius veritas ignoratur, ibid. n. 30. 65e
5 Conſtitutio juris antiqui declaratoria trahitur etiam ad præterita, in c. cùm & plantare, n 3 de privileg. 240
5 Conſtitutio juri communi conformis recipit ab eodem jure interpretationem paſſivam, in cap. cauſam, numer. 33. de elect. 265

Conſtitutio nova.

3 Conſtitutio nova per relationem ad jus commune pariter operatur, ac ſi jus commune eſſet in ea inſertum, in cap. cùm pro cauſa, n.25. de ſent. excom. 339
3 Conſtitutio nova comprehendit diſpoſitionem, quæ habet factum de præterito, quod expectat perfectionem de futuro, ſi antequam perficiatur, nova conſtitutio ſuperveniat, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 20. de præben. 215

Conſtitutionum publicatio.

3 Conſtitutiones Canonicæ ligant omnem creaturam, in c. Canonum ſtatuta, n.55. de conſtit. 19

3 Et an hoc ſit reſtringendum ad ſubditos, ibid. & num. ſeq. uſque ad num.93. 29

3 Conſtitutiones Eccleſiaſticæ ante publicationem non ligant, in c. Canonum ſtatuta, n 93 de Conſtit. 31

5 Conſtitutiones Apoſtolicæ ante illarum publicationem an, & quando ligent ignorantes, in cap. Quoniam, numer. 47. de conſtit. 135

3 Conſtitutio nova etiam ante publicationem ligat eos, qui illius habent notitiam, ibid. n.51. 136

3 Conſtitutiones Papales cenſentur effectum ſortitæ, cum primùm ſunt promulgatæ, in cap. Si quis, numer.69. de for. compet. 45

a Et quando cenſeantur abrogatæ per contrarium uſum, ibidem num 70. 42

3 Exceptio, quòd non fuerunt uſu receptæ, non admittitur, ibid. num.71. 42

Vide in verb. *Publicare*.

Conſtitutio Synodalis,

5 Conſtitutio Synodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimiſſos è Societate Jeſu ad Prælaturas, & canonicatus cathedralis, an obſtet, quominùs ſic dimiſſus poſſet eſſe Epiſcopi ſuffraganeus, in cap. A nobis, il primo, num 10. & num. ſeqq. uſque ad nu.14 de ſent.excomm. 310

Vide in verb. *Synodi provincialis authoritas*, *& alia*.

Conſtitutio uſu recepta,

5 Conſtitutionibus Apoſtolicis objici non poteſt, quòd non ſint uſu receptæ; ſed benè objici poteſt, quòd per contrarium uſum ſint abrogatæ, in c Naviganti, n.81 de Uſur. 266

3 Conſtitutio de treuga ſervanda hodie non tenet, nec Epiſcopi cenſentur illius transgreſſores, quia non fuit moribus utentium approbata, in cap. Treugas, numer. 17. de Treug. & pace. 632

3 Contrarium, ibid. num.22. 633

a Declaratur, ibid num 72 634

Conſtitutionibus Apoſtolicis ad ſuſtinenda Eccleſiis præjudicialia objici non poteſt, quòd non ſint publicatæ, vel uſu receptæ, in c. conſuetudines, num 65. de conſuet. 196

3 Exceptio quòd conſtitutiones Papales non fuerunt uſu receptæ, non admittitur, in cap. Si quis, numer. 71 de for. compet. 45

3 CONSTRUCTIONIS nomine includitur etiam fundatio in c Quoniam, num.25 de Jurepatr. 512

5 CONSULES mercatorum non faciunt collegium, in cap. Reſponſo, num 46. de ſenten excomm 361

5 CONSULTATIO Papæ etiam edita in aliquo particulari caſu facit jus commune inter omnes, in cap Quoniam numer 22 de conſtit. 121

3 CONTEMPTUS plus juris habet ad annullandum geſta majoris partis, quàm plures præſentes, & contradicentes, in cap. cùm in cunctis, num.6. de his, quæ fiunt è major. part. cap. 320

Conſuetudo, *communis*,

4 Conſuetudo ut dicatur legitimè præſcripta, quæ requirantur, in c. Utrum autem, n 17 de cognat ſpirit. 60

4 Conſuetudo ut vincat legem, requirit ſcientiam, & approbationem ejus, qui poteſt ſuper ea jus condere, ibidem numer.18. 60

a Conſuetudo non inducitur per obſervantiam juris communis, in c. cùm omnes, num 5. de conſtit. 91

3 Conſuetudo in quantùm valet, in quantùm nititur tacito conſenſu ejus, qui poteſt jus condere, in cap. cùm dilectus, num.28. de conſuetud. 205

5 Conſuetudo præſumitur habuiſſe bonum initium, in c. Prætereà, num 55. Ne Prælat vices ſuas. 72

5 Conſuetudo Normandiæ, & diœceſis Pariſienſ. exigendi annalia pro deportu, an ſit reprobata, ibid n 67. 74

3 Conſuetudo requirit potentiam cum voluntate Principis, cujus eſt legem abrogare, in cap. Explicari, num. 43. de Obſervat. Jejun. 620

a Conſuetudo juri communi conformis, ſublata intelligitur eodem jure ſublato, in cap. Si quis, numer. 61 de for. compet. 40

a Conſuetudo diſponens idem, quod jus antiquum correctum, præſumitur rationalis, ibid.n 64. 68. & 73. 42

3 Conſuetudo in quo differat à præſcriptione, in cap. Venerabili, num.26. & 28 de cenſib 552

a Conſuetudo ut ſit ſervanda, debet eſſe rationabilis & religioni conveniens, in cap. Conſuetudines, numer. 5. de conſuet. pag. 191

3 A Conſuetudine ſine magna cauſa non eſt recedendum, ibidem num.14. 193

3 Conſuetudo in quibus differat à ſtatuto, in cap Ad audientiam, num 12 de cler. non reſid. 62

3 Conſuetudo juri communi conformis, ſublato cenſetur jure communi ſublato, ibid num.25. 61

3 Conſuetudines à Sede Apoſtolica confirmatas an concilium Tridentinum ſuſtulerit, in cap Si quis, num 38 de confirmat. util vel inutil. 308

a Conſuetudines etiam ſpeciales, & privilegia tolluntur per clauſulam generalem, non obſtantibus conſuetudinibus, & privilegiis, in c. Significaſti, n.21 de off. Archid. 515

3 Conſuetudo laudabilis, ut Princeps, & Magiſtratus tempore peſtis miniſtros Sacramentorum conducant mercede ex ærario, in c. Clericus, n 44. de cler. non reſiden. 67

3 Conſuetudinem inventans, videtur utrumque cumulare, in cap. cùm Eccleſia, n 13. de cauſa poſſeſſ. & propries. 130

3 Conſuetudo in actibus merè facultativis non inducitur per non uſum, in cap. cùm ad Monaſterium, num.17. de ſtat. Monachor. 478

3 Conſuetudo generalis poteſt concurrere cum jure communi, eique aliquid addit, ſaltem illud confirmando, & roborando, in c. cùm veniſſent, num.4 de Inſtit. 181

1 Conſuetudine induci non poteſt, ut laici admittantur ad actus ſpirituales, etiamſi ſit immemorabilis, in cap. Maſſana, num.12, & 16 de elect. 205

1 Conſuetudo, & ſtatutum non differunt, niſi ſicut tacitum, & expreſſum, in cap. Conſuetudines, num 8 de conſuet. 193

5 Conſuetudine induci non poteſt, ut electus adminiſtret, non habita confirmatione à ſuperiore, in c. cùm Venerabilis, n 2. 7. & 13. de conſuetud. 205

1 Conſuetudo circa ſimultaneam collationem Epiſcopi, & capituli eſt juris communis obſervanti, in cap. cùm Eccleſia, num.28. de elect. 281

Conſuetudo dandi aliquid in ſua receptione.

Vide in verb. *Simonia in admiſſione ad Canonicatum*.

a Conſuetudo eligendi Prædicatorem in cathedrali, eique præſtandi eleemoſynam, an & quomodo ſit obſervanda, in c. Inter cætera, num.20 de offic. Ordinar. 579

a Et quid ſi ſit immemorabilis, ibidem num. 25. & num. ſeqq. 583

Conſuetudinis authoritas,

4 Conſuetudo poteſt limitare, augere, & interpretari jus Divinum, in c. Utrum, num.5. de cognat ſpiritual. 58

4 Derogat juri poſitivo, ſi ſit rationabilis, & legitimè præſcripta, ibid num.11. 59

3 Poteſt plurimùm in his, quæ ſunt juriſdictionis, ſed in his, quæ ſunt ordinis nihil poteſt, in cap. Aqua, num.3. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 568

5 Non habilitat Presbyteros ad ea, quæ ſunt reſervata Ordini Epiſcopali, in c. Quanto, num 1 de conſuetud. 197

a Conſuetudo Romanæ Eccleſiæ prævalet authoritati cujuſcumque Doctoris, ibid n.5. 198

a Conſuetudo circa poteſtatem Presbyteris tribuendam in his, quæ ſunt ordinis Epiſcopalis, nihil poteſt, ibid. n 9 199

1 Contra concilia generalia validè introduci non poteſt, ibidem num.43. 101

a Conſuetudo, & privilegium æquiparantur, in cap. cùm contingat, n.2. de foro compet. 28

a Conſuetudo ſicut privilegium dat juriſdictionem, territorium aſſignat, & jura territorii ampliat, ibidem num. 3. & 26. 68

a Conſuetudine acquiri poteſt quidquid poteſt acquiri privilegio, ibid.n.4. 68

a Præſertim, ſi conſuetudo ſit immemorabilis, ibid.num.5. 68

a Declaratur, ib. nu 8 & 11 29

a Conſuetudinem non valere in his, quæ per privilegium conceduntur, quomodo ſit intelligendum, ibid n.10 69

a Conſuetudo tribuere poteſt ordinariam juriſdictionem etiam privatæ perſonæ, ibid n.12. 69

a Si ſit approbata ſuperioris authoritate, aliàs ſecus, ibid.n.13.69.

a Conſuetudo non poteſt tribuere privatæ perſonæ facultatem deponendi Clericos, ibidem n 14. 69

a An poſſit tribuere ſimplici clerico facultatem excommunicandi, ibid. nu 16. 69

a In ordine judiciorum poteſt diſponere contra jus commune, in c Si clericus, nu.31. de for compet. 55

v Conſuetudo contra conſtitutionem Apoſtolicam habentem decretum irritans, & infligens pœnam excommunicationis, validè introduci non poteſt, in cap. cùm veniſſent, num 60. de judiciis. 21

3 Conſuetudo Eccleſiæ Romanæ prævalet authoritati cujuſcumque Doctoris, in cap. Prætereà, num. 16. Ne Prælati vic. ſuas 70

3 Conſuetudo Univerſalis Eccleſiæ cenſetur traxiſſe originem ex traditionibus Apoſtolorum, vel ex generalibus conciliis, in c. Explicari, nu.28. de obſervat. jejun. 620

3 Ratione legis manente, non conſuetudo, ſed lex conſuetudinem vincit, ibid. n.10. 620

3 Conſuetudo in delictis excuſat multitudinem à pœna temporali, ſed non à gehennali, ibid. n 47. 621

a Conſuetudines, & conſtitutiones diverſæ per diverſa loca valent in officiis, in cap Ad hæc, numer. 14 de off. Archid. 510

a Conſuetudo longæva, licèt irrationabilis, inducit probabilem dubitationem, in c. cùm cauſam, nu.2. de elect 275

a Niſi ſit contra jus naturale, vel divinum, ibid.n 4 276

a Conſuetudine induci non poteſt, ut clericus ſæcularis præficiatur regimini Eccleſiæ Regularis, ibid. n.13. 277

e Conſuetudo an valeat contra jus commune, ibid n 41. 278

a Conſuetudo Eccleſiæ Romanæ facit jus, in c. Bonæ memoriæ, n. 32. de poſtul. Prælat 323

3 Conſuetudo immemorabilis inferiorum Prælatorum cognoſcendi cauſas matrimoniales, & criminales, non eſt ſublata à concilio Tridentino, in cap. Significaſti, numer. 22. de offic. Archid. 515

3 Conſuetudo univerſalis Eccleſiæ quamvis ſit contraria juri ſcripto, pro lege ſervanda eſt, in cap. Super inordinata, nu. 32. de præbend. 153

3 Conſuetudo immemorabilis, vel ſtatutum non obſtant, quominus Epiſcopus viſitare poſſit hoſpitalia, & loca pia ſuæ diœceſis, in cap Ad hæc, n.24. de Relig Domibus. 490

3 Conſuetudo an excuſet à pœna excommunicationis ibidem, numer. 70. 493

5 Conſuetudo contra concilium generale non valet, in cap. Quod à prædeceſſore, num.61 de ſchiſmat. 207

a Conſuetudo dat juriſdictionem, in cap Nullus, n.47. & 64. de for. compet. 48

a Conſuetudo contra concilia Generalia non poteſt validè introduci, in c. Si quis, n 85 & ſeqq de for. compet. 46

3 Conſuetudinis transgreſſor puniendus eſt ut transgreſſor legis, in capit. Irrefragabili, §. cæterùm, numer. 52. de off. Ordinat. 589

3 Con-

b Conſuetudine introduci poteſt, ut officium in Eccleſia quod nullam habet prærogativam juriſdictionis, ſit Dignitas, in c. Ad hæc, num 41. de præben. 37
b Conſuetudo poteſt efficere, ut Dignitas perdat primævam naturam, & transeat in naturam beneficii ſimplicis, ibidem num 46. 38
b Conſuetudo, & communis reputatio non ſolùm defert, ſed etiam adimit Dignitatem, ibid. n.48. 38
a Conſuetudo de licito facit illicitum, in c. De eo, num.10. de tempor Ordinat. 356
b Conſuetudo Eccleſiæ generalis ita obligat, ſicut præceptum. in c. cùm eſſe, num 123. de teſtam. 375
b Conſuetudinis Eccleſiæ tranſgreſſio inducit culpam lethalem ſicut tranſgreſſio præcepti, ibid. n. 129. & 130. 375
a Conſuetudo nihil poteſt contra ſubſtantiam rei, in c. Studuiſti, num.34. de offic. Legat. 546
Vide in verb. *Conſuetudo irrationabilis*.

Conſuetudo contra Eccleſiam & Eccleſiaſticas perſonas.

a Conſuetudo contra Eccleſiaſticam libertatem non valet, in cap. Quiſquis, num 38. de elect. 195
a Conſuetudo inferens gravamen Eccleſiis, ſeu eis onerosa, non tenet, c. conſuetudines, n.1. de conſuet. 192
a Et de facto revocari debet. ibid. n 4. 192
a Conſuetudo ut ſit ſervanda, debet eſſe rationabilis, & Religioni conveniens, ibid. num 15. 193
a Conſuetudo ut ſit Eccleſiæ præjudicialis, ratione caret, ibidem num.6. & 33. 199
a Conſuetudo ut dicatur Eccleſiis onerosa, non ſufficit qualecumque præjudicium, ſed requiritur magnum, ibid n 20. 191
c Quod judicis arbitrio relinquitur, ibid. n.12 193
a Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ibid. n 21 & ſeq. 196
a Conſuetudo qua Parochus tenetur ſuis Parochianis in Paſchate dare agnum paſchalem, vel paſtam, aut certa die candelas de cera alba, an valeat, ibid n. 27. & 38. 193
a Et quid in conſuetudine qua Plebanus dare debet cuilibet Parochianorum certas libras carnis porcinæ ante ſolutionem decimarum, ibid. n 39. 193
a Conſuetudo gravans clericos, eorumque bona patrimonialia, an ſit nulla, ibid n.26. & ſeq. 193
b Et quid poſt Bullam Urbani VIII ibid. num.32. 194
a Conſuetudines Eccleſiis præjudiciales per hoc c.ſublatæ, quæ ſint, ibid. n 30. & ſeqq. uſque ad n. 58. 194
a Quid ſi conſuetudo ſit inter laicos, ibid n 33. 194
a Et quid ſi præjudicet Eccleſiæ aliter, quàm reſpectu immunitatis, aut libertatis Eccleſiaſticæ, ibid. n. 34. 194
a Et quid in conſuetudine interpretativa, ibid. n.35. 194
a Et quid in conſuetudine inductiva 10. vel 20. annorum, ibid. n.37. & 42. 194
a Et quid in centenaria, ibid. n.40. 194
a Et quid in quadragenaria, ibid n 41. 194
a Et quid in immemorabili, ibid n.48. 195
b Et quid ſi cum immemorabili concurrat fama privilegii, ibidem num 51. 195
b Conſuetudo multùm gravans Eccleſiam eſt nutritiva peccati, & impræſcriptibilis, ibid. n 33. 194
c Conſuetudo minoris temporis, quàm annorum quadraginta, contra Eccleſiam non procedit, ibid. n.37. 194
c Conſuetudo laicorum non poteſt clericos adſtringere, ibidem num 39. 194
c Conſuetudo, vel præſcriptio centenaria procedit etiam contra Eccleſiam Romanam, concurrentibus de jure requiſitis, ibidem num.40 194
a Conſuetudo, vel præſcriptio quadragenaria obtinet contra Eccleſiam, ibid n. 41. & 44. 196
d Conſuetudo ut judex laicus ſit competens in cauſa civili reconventionis contra clericum, ſervanda, cùm articulus ſit dubitabilis, in cap Tuam, n 15. & 59. de ordin cognit. 104
a Conſtitutio Urbani VIII. improbans, & caſſans quæcumque præjudicialia Sedi Apoſtolicæ, vel juriſdictioni aut libertati Eccleſiæ, &c. per partes refertur, in c. conſuetudines, num.59. & ſeqq. uſque in finem, de conſuetud. 196
a Conſuetudo contra libertatem Eccleſiaſticam non valet, in cap. cùm terra, num 6. de elect. 265
a Etiamſi ſit immemorabilis, ibid. n.9. 265
b Conſuetudo præjudicialis immunitati Eccleſiæ eſt nulla, & impræſcriptibilis etiam per tempus immemorabile, in cap. Inter alia, n.94. de Immunitat. Eccleſ. 644
a Conſuetudo contra Eccleſiaſticam libertatem eſt impræſcriptibilis, in c. Maſſana, n.13. de elect. 305
a Conſuetudine induci non poteſt, ut clerici ſolvant collectam etiam de bonis patrimonialibus, ibid n.14. 305
a Conſuetudo mala amittit nomen conſuetudinis, & dicitur corruptela, ibid. n.15. 305
Vide in verb. *Immunitas*.
Et in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiaſticam*.

Conſuetudo quoad electionem.

Vide in verb. *Electionis libertas*.
Et in verb. *Conſueto communis*.
d Conſuetudo in Sacramentalibus non valet, etſi Papa ſciat, & toleret, in c. Vir autem, n.8. de ſecund. nupt. 98

Conſuetudo quoad extenſionem.

b Conſuetudo, quæ habet fomentum juris, & nemini præjudicat extenditur ad caſus ſimiles, in c. Litteras, num.53. de conceſſ præbend. 193
b Conſuetudo obſervata in Monaſteriis Religionis extenditur ad nova ejuſdem Religionis Monaſteria, ibid n 54. 199
b Conſuetudo quamvis ſit favorabilis, tamen non extenditur in materia valdè præjudiciali, in cap. cum contingat, numer 10. de decim. 317
a Conſuetudo non valet ultra probationem plenam exigens juramentum, in c. Sicut, n.1. & num 3 de probat. 107
a Conſuetudo exigens juramentum ultra plenam probationem adverſatur juri naturali, ſcripto, & Divino, ibidem numer.3. 108
a Conſuetudo invalidans plenam probationem, aut eam reſtringens non valet, ibid n 9. 128

Conſuetudo quoad forum, & juriſdictionem.

a Conſuetudo, qua clerici habitum, vel tonſuram deferentes fori privilegio gaudent, licèt beneficium non habeant, nec alicui Eccleſiæ inſerviant, an ſit obſervanda, in cap. Si quis, nu.55 & ſeqq. uſque ad n 72. de foro compet. 40
a Conſuetudo cur fuerit ſublata a concilio Tridentino ſeſſ. 23. cap. 6. quoad clericos conjugatos tantùm, ibidem numer. 62. pag. 40
b Conſuetudo quod clerici conjugati gaudeant privilegio fori, licèt habitum, & tonſuram non deferant, an valeat de jure communi, ibidem num 63. 40
b Conſuetudo conveniendi Regulares coram Ordinario ſublata fuit ex privilegiis Apoſtolicis, in c. Quod ſuper his, n.19. de major. & obed 812
a Conſuetudo Anglorum, qua clerici conjugati etiam in ſacris conſtituti conveniantur coram judice ſæculari, improbatur, in c. Nuper a nobis, n 37. de Bigam. 306
b Conſuetudo ut judex laicus ſit competens in cauſa civili reconventionis contra clericum, ſervanda eſt, cùm articulus ſit dubitabilis, in cap. Tuam, numer. 53. & 59. de ordin cognit. 107
Conſuetudo in articulo dubitabili propter varietatem opinionum declarat judicis competentiam, ibidem numero 59. pag. 107
Vide in verbo *Fori Privilegium*, *Clericus quoad fori privilegium*.
Conſuetudo ſecundum quam de jure communi Epiſcopus non proceſſit ad capturam contra laicos, fuit ſublata a concilio tridentino, in capit. Pervenit, numero 38. de Adulter. 152
a Conſuetudo trahendi laicos ad forum Eccleſiaſticum ex qua cauſa fuerit introducta, in cap Si clericus, numer. 32. de for. compet. 55
c Conſuetudo tribuit juriſdictionem alias non habenti, in c. Noſti, num.27. de elect. 264

Conſuetudo immemorabilis.

d Conſuetudo immemorabilis habet vim tituli, ſeu privilegii, in cap. cùm contingat, n 6. de foro compet 68
a Etiam in his, quæ ſunt Principi reſervata, ibid n 7. 69
b Conſuetudine ſimpliciter ſublata, an, & quando cenſeatur ſublata immemorabilis, in cap. Ad hæc, num.34. & 36. de Religioſ. domib. 490
b Ad immemorabilem conficiendam computari debent anni elapſi uſque ad tempus controverſiæ motæ, in cap. conſultationibus, num.13. de jurepatr. 581
a Immemorabilis poteſt Eccleſiis præjudicare, quia habet vim tituli, in cap. conſuetudines, n.49. de conſuet. 195
a Contrarium, ibid. num.50. 195
a Declaratur, ibid. num. 52. 195
b Immemorabilis non habet vim privilegii, quando eſt a jure reprobata, vel quando eſt in materia, in qua non eſt veriſimile, ut Papa aliquem privilegiaverit, ibid num 51. 195
a Immemorabilis conſuetudo, vel præſcriptio præjudicialis Eccleſiæ, quibus caſibus tollatur per conſtitutionem Urbani VIII. ib. num. 52. 195
c Immemorabilis a jure reprobata non ſuſtinetur poſt Bullam Urbani VIII. etiam concurrente fama privilegii Apoſtolici, ibidem num. 51. 195
b Immemorabilem habens poteſt allegare meliorem titulum de mundo, in cap. cum Apoſtolica, numer.6. de his, quæ fiunt a Prælat. 212
b Fallit in laico quoad ſpiritualia propter ejus incapacitatem, ibid. num 7. 213
b Immemorabilis ſola non ſuffragatur laico in perceptione decimarum, ibid n 8. 213
b Niſi laicus poſſediſſet decimas tamquam vaſſallus, & ut talis fuiſſet agnitus ab Eccleſia, ibid. num 11. 213
b Vel niſi unà cum immemorabili concurrat fama privilegii, ibid. num 12. 213
b Et quid poſt Bullam Urbani VIII ibid num 13. 213
b Immemorabilis eſt inſolita, & capit omne tempus, ibid. n.9. & in cap. cùm propter, num.6. de jurepatr. 569
b Immemorabilis poſſeſſio quando habeat vim tituli, in c. Quanto, nu 33. de conſuet. 200
d Conſuetudo immemorabilis intelligitur ſublata, quando lex damnat conſuetudinem uti corruptelam, in c. Quod ſuper, n.8. de conſang. & affinit 68
a Immemorabilis conſuetudo dimittendi Prælaturas, vel adminiſtrandi, non habita ſuperioris licentia, non valet, in c. cum venerabilis, n 8. de conſuet. 202
a Immemorabilis non habet vim tituli, ubi conſuetudo a jure eſt reprobata, ibid. num 9. 202
a Conſuetudo immemorabilis habet vim privilegii, in c. Noſti, n 28. de elect. 265
a Conſuetudo immemorabilis ſecundum quam ex quavis cauſa, & ultra tres menſes ab Eccleſiis cathedralibus abeſſe licet, ſublata eſt a conc. Trid. in c. cùm omnes, n. 22. de conſt. 94

Conſuetudo interpretativa.

d Conſuetudo facilius admittitur ad interpretandum, quam ad inducendum, in c. Veniens, num.22. de cognat. ſpirit. 65

3 Eſt optima legum interpres, in cap. cùm dilectus, numer. 7. de conſuet. 204
2 Conſuetudo in legibus interpretandis primo loco ſpectanda eſt, deindè propria ſignificatio verborum, in c. cùm veniſſent, n. 87. de Judic. 28
3 Conſuetudo interpretativa facilius, & minori tempore inducitur, quàm novi juris inductiva, in cap. Super inordinata, num 32. de præbend. 153
2 Non oportet ut ſit præſcripta, ſed ad eam inducendam ſufficiunt decem anni, in cap. Nos quidem, num 92. de teſtamen. 265
3 Conſuetudo poteſt legem interpretari, & tollere, in c. Ad Apoſtolicam, num. 5. de Regular. 382
3 Conſuetudo interpretativa non cenſetur ſublata per ſtatutum tollens conſuetudinem, in cap. conſuetudines, num. 35. de conſuet. 204
5 Favorabilior eſt quàm inductiva, & ſufficit probare obſervantiam ſine præſcriptione, ibid. n 36. 204
3 Conſuetudo interpretativa non requiritur ut ſit inſcripta, in cap. Duæ, n. 55 de cler non reſid. 38
5 Conſuetudini interpretativæ potius ſtandum eſt, quàm communi opinioni, in cap. Irrefragabili, §. Exceſſus, num. 31. de off. Ordin. 377

Conſuetudo irrationabilis.

4 Conſuetudo irrationabilis dicitur, quæ reprobatur a ſacris canonibus, aut juri divino adverſatur, in cap. Utrum autem, nu. 24. de cognat. ſpirit. 59
5 Conſuetudo, qua accuſans, & accuſatus adſtringitur ad pugnandum, damnata eſt, in cap. Henricus, num. 2 de cler pugn. in duell. 242
2 Conſuetudo a jure improbata, etiamſi immemorabilis ſit, vim privilegii non habet, niſi data ſama periculi, in c. cùm contingat, num 12. de for. compet. 69
2 Conſuetudo irrationabilis, & impreſcriptibilis, eſt quæ diſcrepat ab inſtituto univerſalis Eccleſiæ, aut quæ eſt contra Eccleſiaſticam diſciplinam, in cap. Explicari, num 42. de obſerv. Jejun. 620
3 Conſuetudo, quæ morum reformationem, & correctionem impedit, non valet, in cap. Irrefragabili, numer. 3. de offic. Ordin. 373
3 Conſuetudo longæva licèt irrationabilis inducit probabilem dubitationem, in c. cùm cauſam, num. 2 de elect 275
2 Niſi ſit contra jus naturale, vel divinum, ibid. n 4. 276
3 Conſuetudo mala eſt radicitus extirpanda, ibid n. 6. 276
3 Conſuetudo nutritiva peccati extirpanda eſt, in c Extirpandæ, n. 2. de præbend. 124
3 Idem in conſtitutione, appellatione, juramento, & privilegio, ibid. num 3. 124
Et ſuper talibus ad Papam, non ad Imperatorem eſt recurrendum, ibidem num 4. 224
3 Conſuetudo, ſecundum quam Prælati Regulares non revocant ad Monaſterium ſuos ejectos, & fugitivos, eſt nutritiva peccati, in cap. Ne Religioſi, n 7. de Regular. 414
3 Conſuetudo nutritiva peccati eſt corruptela, ibidem numer. 22. pag. 415
5 Conſuetudo irrationabilis, & nutritiva peccati dicenda eſt potiùs corruptela, quàm conſuetudo, in cap Quod a Prædeceſſoris, num 65 de ſchiſmat. 108
3 Conſuetudines pravæ, & corruptelæ debent ab Eccleſia radicitùs extirpari, in cap. Tuæ fraternitati, num. 29. de ſponſ. & matrim. 27
3 Conſuetudo, per quam ſine cauſa jus alterius aufertur, non valet, in c Quia in Eccleſiarum, n 115. de conſtit. 204
2 Conſuetudo dimittendi dignitatem, vel ad aliam ſe transferendi ſine ſuperioris licentia non valet, in cap. cùm venerabilis, n 1 & 6. de conſuet. 202
Vide in verb. *Conſuetudo immemorabilis*.
2 Conſuetudo induci non poteſt, ut electus adminiſtrat non habita confirmatione a ſuperiore, ibidem numero 2. 7. & 23. 202
2 Conſuetudo non valet, per quam rumpitur nervus Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ibid num 14. 202
2 Conſuetudo pernicioſa eſt, per quam omittitur inquiſitio, quæ in confirmatione ſervari debet, ibid. num 10. 202
3 Conſuetudo contra jus divinum eſt corruptela, & omninò impræſcriptibilis, in cap. cùm ex illo, numer. 4 de Tranſlat. Epiſcop. 374
2 Conſuetudine ſublata tamquam irrationabili cenſetur ſublata etiam immemorabilis, in cap. Si Archiepiſcopus, numer. 8 de Tempor. Ordin. 263
3 Conſuetudo per quam detrahitur ſubſtantiæ actus ipſo actu remanente, non tenet, in cap. cùm terra, numer. 11. de elect 266
3 Conſuetudo nutriens pluralitatem beneficiorum non valet, in c. quia in tantum, n. 17. de præben. 77
3 Conſuetudo obtinendi plura beneficia ſimplicia, ſi unum ſit ſufficiens, eſt corruptela, ibid n 18 77
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.

Conſuetudo laudabilis.

3 Conſuetudo favens immunitati Eccleſiæ tamquam pia eſt attendenda, in cap. Inter alia, numer. 79. de Immunitat. Eccleſ. 643

Conſuetudo quoad reſidentiam.

Vide in verb. *Reſidentia*.
2 CONTEMPLATIONIS opus duplex, oratio, & lectio, in c. Sanè, num 12 de Regular. 356
Vide in ver. *Religio*.
3 CONTENTIONES, lites, & rixæ in quibus differant, in cap. Multa, n 4. Ne cler. vel Monach. 658
0 CONTESTARI quid ſit, in cap. Olim, numer. 41. de lit. conteſt. 85
Conteſtatio litis.
Vide in ver. *Litis conteſtatio*.
2 CONTINUE habitare in civitate quis dicitur, etiamſi tempore meſſium ruri permaneat, in cap. Si quis, numer. 33. de foro compet 38
3 CONTINENTIA cauſæ non debet dividi, in cap. Magnus, n. 42. de oblig. ad ratioc. 439
5 Declaratur, ibid. n. 49. 392
3 Continentia præterita non eſt de ſubſtantia Monachatus, ſed futura tantùm in c. Vidua, n. 2 de Regular. 344
3 Continentia eſt res voti, non præcepti, nec debet eſſe niſi voluntaria, in c. Majores, n 101 & 105 de Baptiſm. 600
3 Continentia requirit libertatem a coactione, ibidem numero 105. 600
2 CONTRACTUS, & officia ſpiritualia lege Eccleſiæ determinantur, ſicut officia humana legibus humanis, in cap. cùm pridem, n. 14. de Pactis. 648
2 Contractus etſi ab initio ſint voluntarii, tamen poſt factum etiam cum Principe ſunt neceſſitatis, in c. Ex epiſtolæ, num 8 & 13. de probat. 115
2 Contractus a Principe initus etiam cum ſubdito irrevocabilis eſt, ibid. num. 20. 226
2 Quod maximè procedit cum Principe eccleſiaſtico, numer. 21. pag. 326
2 Contractus omnes, qui a Principe celebrantur, habent naturam bonæ fidei, ibid. n. 28. 126
2 Contractus ratione conſenſus ſunt de jure naturali, cui etiam Princeps ſubjicitur, ibid. nu. 32. 327
3 Contractus ſine cauſa diſſolvi non poteſt etiam per Principem, in c Quanto, n 86 de tranſlat. 323
3 Contractus bonæ fidei dolo initus, eſt ipſo jure nullus, in c. Sicut nobis, n. 26. de Regular. 338
3 Contractus clandeſtine non debent, in c. Nullus, num. 36. de Regular. 225
3 In Contractibus ultrò citròque obligatoriis, diſpoſitum in uno ex correlativis cenſetur diſpoſitum in alio, ibidem numer. 37. pag. 382
5 Contractus præſumitur, qualis in ſui figura apparet, in c Naviganti, n 41. de uſur 261
5 Contractus mutui quoad uſurariam pravitatem multùm differt a contractu innominato, ibid. n 49 & 62. 264
5 Contractus in quo datur alicui pecunia cum pacto duplum reſtituendi, ſi accipiens ducat uxorem, aut Presbyter fiat, non eſt uſurarius, ibid. num. 60. 264
5 Contractus non a nomine, ſed a conventionibus, & circumſtantiis ſortiuntur naturam, ibid num 63. 264
5 Contractus in dubio neque injuſtus, neque uſurarius eſt judicandus, ibid num 68. 265
5 Contractus natura hoc non patitur: ergo eſt contractus injuſtus, erronea eſt conſequentia, ibid num 76. 266
5 Contractus quando dicatur jure poſitivo, vel naturali prohibitus, ibid. n. 77. 266
3 Contractus initi cum prodigo poſt judicii interdictum non valent, in c. Sicut te, n 37 Ne cler vel Monach. 678
3 Contractus talis denominatur a contrahentibus: ergo talis eſt judicandus; non eſt bona conſequentia, in c Potuit, num 25. de locat. & conduct. 228
Contractus emphyteuticus.
Vide in ver *Emphyteuſis*.
3 Contractus feudalis, & emphyteuticus ſunt ejuſdem naturæ, c. Inſinuatione, n 8 de feud. 512
3 Et deciſiones loquentes de feudo locum habent in emphyteuſi, ſi ſit eadem ratio, & contrarium non reperiatur in jure expreſſum, ibid. n. 9. & 13 & 14. 530
3 Contractus conditionis dicitur, ubi prædium conſtituitur tributarium, in c. Nulli, n 37. de Reb eccleſ. non alien. 225
Contractus cenſualis.
Vide in ver *Cenſualis*.
3 CONTRADICERE plus eſt, quàm minimè conſentire, in cap. Majores, n 82. de baptiſm 599
CONTRADICTORIA.
Vide in verb. *Propoſitio*.
4 Contrahentes matrimonium contra conſuetudinem poſſunt tantùm ſeparari ad pœnitentiam peragendam, vel ad tempus, in cap. Utrum autem, n 7. de cognat. ſpirit 58
2 Contrahens cum tranſeunte, quando poſſit eum convenire in loco celebrati contractus, in cap. Licet, num. 7. de foro competen. 64
3 Contrahentibus in foro animæ non licet ſe decipere, in c. Si quis, n. 30 de Regular 335
3 CONTRARIETAS turpis eſt in Doctore, in c. Ne innitaris, n. 125 de conſtit 68
5 CONTRARIORUM quandoque non eſt eadem diſciplina, in c. Studuiſti, n. 26 de offic legati. 546
4 Contraria mutuò ſe expellunt, & vincit quod eſt potentius, in c. Quod nobis, n. 24. de cland. deſponſ. 13
3 Doctorem ſibi non eſſe aliquando contrarium, eſt ferè impoſſibile, in c. Ne innitaris, n. 138 de conſtit. 45
5 In paritate contrariorum motuum oportet quieſcere, quod pluribus exemplis oſtenditur, ibid n 154. 46
2 CONTUMACIA non eſt juſta cauſa, ut quis jure ſuo privari debeat, in c. G perpetuus, n 25 de fide inſtrum. 161
2 Nec audientia propter contumaciam denegatur in perpetuum, ſed ad tempus, ibid n 26. 163
2 Niſi interveniat etiam contemptus, ibid. n 27 161
2 Vel in præcepto fuerit comminata pœna, ibid n. 28. 163
5 CONTRITUS eſt abſolutus quoad Deum etiam ante abſolutionem Sacramentalem, in cap A nobis, Il ſecundo, num 22. de ſent excom. 344
5 In contritione tamen voti Sacramentum includitur, ibidem nu. 52. 344

ſ CONTUMAX dici non poteſt qui negat juriſdictionem, in cap. cùm in jure, num. 29. de off. Delegat. 534
ſ CONVENTUALES Eccleſiæ ex proprietate vocabuli intelliguntur Regularium, non clericorum ſæcularium, in cap. cùm in cunctis, §. Inferiora, num. 29. de elect. 257
3 Conventualis Eccleſia per unionem æquè principaliter non efficitur cathedralis, in cap. cùm certum, n. 34. de major & obedien. 620
3 Conventualis Eccleſia ex proprietate vocabuli dici poteſt collegiata tam ſæcularis, quàm Regularis, in c. cùm Eccleſia, n. 9. & 15. de cauſ. poſſ. & propriet. 190
a Et quid ex communi uſu loquendi, ibid. n. 20. 210
3 CONVENTUS dicitur Religioſorum, capitulum ſæcularium, in cap. cùm Eccleſia, num. 22. de cauſ. poſſ. & propriet. 190
ſ Conventus quid importet, in cap. Antiganus, numer. 26. de pactis. 640

Conventus parvi.

3 Conventus parvi ſtatim transferri poſſunt ad clericos ſæculares, nec ſervandi ſunt gradus, cap. Inter quatuor, de Relig. domib. in cap. Relatum, n. 8. Ne cler. vel monach. 664
3 Conventus in quibus ali non poteſt competens numerus Religioſorum, ſunt incapaces reformationis, ſive id contingat ob redituum raritatem, ibid. n. 9. & 22. & 28. 665
3 Sive ob aeris intemperiem, ibid. n. 10. 665
5 Sive ob infeſtationem pravorum hominum, ibidem numero 11. 665
3 Conventus parvi, circumſcriptis exemptionibus, reduci poſſunt ad ſtatum ſæcularem auctoritate Epiſcopi, ibidem num. 13. 665
3 Joannis Mauburni invectiva in parvos Prioratus, ibidem num. 14. 666
3 Generales Ordinum cur abſtinuerint a dimiſſione parvorum conventuum, ibidem num 15. & n. ſeqq. 666
3 Bona ſuppreſſorum conventuum cur non potuerint applicari majoribus Monaſteriis alibi exiſtentibus, ibid. num. 25. verſ. Vel demum quis, & num 20. 666
3 Conventus parvi ab Innocentio X. ſuppreſſi in tota Italia, & Inſulis adjacentibus, ibid. n. 36. & n. 26. 666
3 Et bona ipſorum applicata piis uſibus in iiſdemmet locis, ubi conventus exiſtunt, ibid. n. 29. & num. 40 666
3 Papa poteſt applicare bona parvorum conventuum ſuppreſſorum aliis piis uſibus etiam de poteſtate ordinaria, ibidem numer. 20. & 36. 666
3 Religiones plurimæ, & Monaſteria per Papam ſuppreſſa, & eorum bona aliis piis uſibus applicata referuntur, ibidem num. 40. 668
3 Hiſtoria ſuppreſſionis parvorum Conventuum refertur, ibid. n. 41 & num. ſeqq. uſque in finem. 668
Bulla Innocentii X. ſuppreſſionis parvorum Conventuum Italiæ & Inſularum adjacentium.
Vide in ver. *Bulla Innocentii* X.
3 Litteræ Archiepiſcopi Gneſnenſis ad Innocentium X. pro extenſione Bullæ Inſtaurandæ ad Regnum Poloniæ, in d. cap. Relatum, n. 63. Ne cler. vel Monach. 672
3 Litteræ circulares congregationis exprimentes nominatim conventus ſuppreſſos, & exquirentes Epiſcoporum, & capitulorum ſententias pro bonis applicandis, ibidem numer. 62. 672
3 Relationes applicationis bonorum conventuum ſuppreſſorum Papa ad ſe relatas approbavit, ibid. num 63. 672
3 Litteræ circulares ſuper granciis, & membris etiam curatis Monaſteriorum, ibid num 64 672
3 In granciis, & membris Monaſteriorum habitare non poſſunt Regulares Sacerdotes, ſed converſi tantùm pro bonorum adminiſtratione, num. 65 672
3 Miſſæ in capellis granciarum quando, & a quibus celebrandæ, ibid num 66. 672
3 Cura animarum in granciis, & membris Monaſteriorum exerceri non poteſt per Regulares, ſed per Vicarios perpetuos, vel amovibiles, ab Ordinario deputandos, ibidem numer. 67. pag. 673
3 Granciarum bona reſervantur ipſorum Monaſteriis, ibidem n. 67 673
3 Canonicorum Regularium Lateranenſium granciæ, & Parochiales ab Innocentio X. declarantur comprehendi in ejus Bulla Inſtaurandæ, ibid. num 68 673
3 Conventus plurimi primùm ſuppreſſi, ac deindè ex rationabilibus cauſis a Papa Religionibus reſtituti, ibidem num 69. pag. 673
3 Unio parvorum conventuum ejuſdem Religionis in eodem loco exiſtentium, qua lege facta fuerit; ibidem numer. 69. verſ *Præterea*. 673
3 Decretum Innocentii X. ſuper ſubjectione nonnullorum conventuum juriſdictioni Ordinarii loci refertur, ibid. num. 70 & num. ſeq 673
a Declarationes ad hoc decretum, in c. Quanto, num. 42. de offic. Ordinarii. 568
3 Conventus ſuppreſſi, ac poſteà Religionibus reſtituti ſubjiciuntur Ordinario, quamdiu actu non alunt duodecim Religioſos, in cap. Relatum, numer. 71. Ne cleric. vel Monach. pag. 673
3 Quòd ſi non alant quatuor Sacerdotes, & duos converſos, gratia reſtitutionis nulla eſt, ibid. num. 72. 673
3 Conventus numquam ſuppreſſi, in quibus non alantur ad minus quatuor Sacerdotes, & duo Converſi ſunt ſubjecti juriſdictioni Ordinarii loci, ibid. n. 73. 673
3 Decretum Urbani VIII ſuper Monaſteriis erectis cum pauciori numero, quàm duodecim Religioſorum, præſervatur in decreto Innocentii X. Ut in parvis, ibidem numero 74. 673
3 CONVERSUS Eccleſiæ regularis cum perſona cenſetur etiam bona obtuliſſe, in cap. Ut privilegia, numero 16. de privileg. 263
5 Secus in converſo Eccleſiæ ſæcularis, ibid. 269
5 Converſi, & Oblati in quibus differant, ibid num 24. 260
3 Converſum in uſum, & utilitatem propriam non dicitur quod reſtituit debet, in cap. Ad hæc, numero 67. de relig domib. 493
3 Converſi recipi non poſſunt ad habitum regularem ante annum vigeſimum inchoatum, in cap. Nullus, numer. 16 de regulat. 329
3 Converſi non veniunt Monachorum appellatione, in cap. Non eſt vobis, num. 6. de Regular. 347
3 Profitentur tamen eamdem Regulam, & eorum educatio non prætermittenda, ibid num. 7. 347
3 Converſi novitii dormitorium habere debent ſeparatum a Novitiatu clericorum, ſed tamen ſubſunt Novitiorum Magiſtro, & ſuperioribus Monaſteriorum, ibid. n. 8 347
3 Ad profeſſionem non admittuntur ante expletum vigeſimum primum ætatis annum, ibid. n. 9. 347
3 Converſi ad clericorum ſtatum etiam durante anno probationis tranſire non poſſunt, ibid n. 10. 347
3 Converſi, & Oblati magis adſtricti ſunt Monaſteria, quàm Monachi, & ideò tranſire non poſſunt ad arctiorem Religionem licentia petita, niſi etiam ſit obtenta, ibid n. 11. 347
3 Contrarium quoad converſos, ibid. n. 12. & ſeqq. 347
Et quoad converſos non profeſſos, ſeu Oblatos, ibid. n. 16. uſque ad num 21. 347
3 De Converſis judicatur, ut de Monachis, ibid. n. 23. 347
3 Converſi quid differant a Monachis, in cap. cùm dilectus, n. 12. de ſucceſſ. ab inteſtat 238
3 Converſi laici poſſunt electionibus regularium intereſſe ex conſuetudine, in c. Maſſana, n. 28 de elect. 305
3 CONVERTITÆ ſunt perſonæ eccleſiaſticæ, quæ alicui religioni addictæ ſolemniter pœnitent, in cap. Ad Apoſtolicam, n. 19. de regular. 383
3 Et poſſunt profeſſionem emittere juxta diſpoſitionem juris communis, earumque conſtitutiones, ibid. n. 30. 383
3 Tenentur tamen ad clauſuram formalem, & emiſſionem trium votorum, nec in earum Monaſteriis reponi poſſunt Moniales aliorum Monaſteriorum correctionis cauſa, numer. 31. pag. 383
3 Convertitis, ſeu Monaſterio Dominæ piæ an liceat exigere doſes in ſuſceptione habitus non obſtante concil. Trident. in c. 16. verſ. Sed neque, ſeſſ. 25. de Regular. in cap. Statuimus, num 60. de Regular. 423
a CONVIVIUM quid, & unde dictum, in cap. Veniens, num. 3. de jurejuran. 271
4 COPULA actualis non requiritur ad hoc ut malitia ſuppleat ætatem, ſed ſufficit aptitudo ad copulam, quæ ex aliis ſignis probari poteſt, in cap. De illis, il ſecondo, num. 5. de deſponſ. impub. 27
5 Copula, &c, reſolvitur in disjunctivam, ubi neceſſe eſt, alias requirit amborum concurſus, in cap. Interfeciſti, n. 6. & ſeqq. de homicid. 215
5 Copula requirit concurſum omnium copulatarum, & conjungit æquè principaliter, in c. cùm veniſſet, num 49. de ſacr. Unct. & in c. Inſinuante, n. 54 Qui cler. vel voven. 448
ſ Copula carnalis quamvis nihil addat quoad ſubſtantiam matrimonii, tamen addit quoad multa, in cap. Verùm, n. 5. de convers. conjugat. 432
ſ Copula carnalis complet tranſlationem corporis unius conjugis in poteſtatem alterius, & uterque intrat in poteſtatem ſibi traditæ poteſtatis, in cap Ex publico, numer. 25. & 51. de converſ. conjug. 446
4 Copula carnalis inducit conſenſum conjugalem, licèt nullum verbum proferatur, ſi aliquis tractatus præceſſerit, aliàs ſecus in cap. Ad noſtram, n 16. & 18. de conjug. ſervor. 57
a Et quid poſt concilium Tridentinum, ibid. n 19. 57
3 COR hominis vagum, & mobilius omni mobili, in cap. Dolentes, n. 49. de celebr. Miſſar. 584
3 CORNELIA e Scipionum familia poſt ſexageſimum ſecundum annum Voluſium peperit, in c. cùm ſis, num. 51. de converſ. conjug 438
3 CORONATIONIS dies dicitur actus Imperii, in cap. Licèt de vitanda, n. 6. de elect. 232
a In CORPORE vitiatis non peccat anima, ſed natura, in cap. Niſi cùm pridem, num 23. de renunc. 342
3 Corpora Sanctorum an Epiſcopus poſſit de Eccleſia ad Eccleſiam transferre ſine authoritate Papæ, in cap Cùm ex eo, num. 24. & ſeqq uſque ad n. 29 de reliq. & vener. Sanct. 609
3 Corpora Sanctorum juſſu Principis non ſunt transferenda, ibid. num. 27. 690
3 Corporum defunctorum tranſlatio cur legibus Imperialibus interdicta, ibid. num. 24. 610
3 Corpora excommunicatorum, & hæreticorum exhumari debent, ibid. num. 25. 610
3 Corpora Sanctorum transferre an poſſit Epiſcopus ſine Capituli conſenſu, ibid. num. 23 613
3 Corpora Sanctorum de loco ad locum ſine juſta cauſa transferri non debent, ibid num 31. 610
3 Corpora Sanctorum transferens ſine legitima licentia, qualiter ſit puniendus, ibid n. 34. 612
a Corpora multa Sanctorum veneramur in terris, quorum animæ cruciantur in inferno, in cap. Venerabili, num. 20. de teſtibus. 256
3 Corpus mulierum non vis maculat, ſed voluntas, in cap. Ex publico, n. 48. de converſ. conjug. 448
a Corpus delicti conſtare debet, etiamſi reus verè, vel fictè ſit confeſſus, nec aliàs poteſt ſequi condemnatio, in cap. Pervenit, il primo, n. 20. & ſeqq. de teſtib. cogen. 259
a Corpus delicti conſtare debet, ut damnari poſſit contumax, qui in vim ſtatuti, vel conſuetudinis habetur pro confeſſo, ibidem num. 23. 259
3 Diverſitatem corporum diverſitas ſæpè ſequitur animorum, in cap. Quia diverſitatem, numer. 4. de conceſſ. Præbend. pag. 298

3 CORRECTIO fit ad pœnitentiam, in c. Ad noſtram, num. 13. de Appellat. 190
3 Correctionis fraternæ regula an ſit ſervanda cum Summo Pontifice, in c. Significaſti, n. 67. de elect. 228
5 Correctio legum induci non debet per ſubanditos, & tacitos intellectus, in cap. Accedentibus, numer. 31 de exceſſ. Prælat. 216
5 Correctio debet eſſe levis, & moderata, in cap. ad audientiam, n. 10. de homic. 133
1 Correctio an depoſitionem contineat, in cap. Dilectus, il primo, n. 14. de reſcript. 159
3 Correctio juris eſt favorabilis, quando fit redditus ad jus commune antiquum, in cap. Non amplius, numer. 63. de Inſtitut. 177
1 Correctio, & reformatio an, & in quo differant, remiſſivè, in c. conquerente, n. 21. de off. Ordin. 587
5 Crimen, qui poteſt emendare, & non corrigit, ipſe committit, in cap. Ad abolendam, n. 56. de Hæret. 93
3 Correctio jurium induci non debet per ſubanditos intellectus, in c. cùm dilectus, n. 5. de ſucceſſ. ab inteſtat. 288
5 Correctio duplex, coactiva, & oſtenſiva, ſeu fraterna, & utraque eſt in præcepto, in cap. Licèt Heli, numer. 5. de Simon. 48
5 Correctio coactiva eſt actus juſtitiæ, correctio fraterna eſt actus charitatis, ibid. n. 6. 48
Vide in ver. *Prælati quad correctionem ſubditorum*.
CORRECTOR Pœnitentiariæ.
Vide in ver. *Pœnitentiaria*.
Et in ver. *Officialis*.
3 CORRIGERE quid ſit, in cap. Ad noſtram, numer. 15. de Appellat. 190
5 Clerico licet propriam familiam corrigere, etiam moderatè verberando, nec caſus mortis inde contingens illi imputatur, in c. Ad audientiam, n. 8. de homic. 133
3 CORRELATIVA poſita ſe ponunt, & perempta ſe perimunt, in cap. Perniencioſam, n. 43. de offic. Ordin. 552
1 Correlativa in eodem ſubjecto eſſe non poſſunt, in cap. cùm pridem, n. 143. de Pactis. 660
3 Correlativorum natura eſt, ut conceſſo uno, cenſeatur conceſſum & aliud, ibid. n. 146. 660
5 Prohibitio facta uni ex correlativis cenſetur etiam alteri facta, in c. Quanto, n. 20 de Privil. 276
5 CORRESPECTIVITAS præſumitur ex proximitate temporis, in cap. Navigantes, num. 23. de Uſur. 262
3 CORRUPTA indecorum eſt ut præſit virginibus, in c. cùm ſis, num. 77. de converſ. conjugat. 439
3 Corrupta per vim abſolutam dormiendo, vel in furore exiſtens non poteſt inter virgines velari, in cap. Sacris, num. 21. de his quæ vi met. cauſ. 683
3 Corrupta violenter perdit virginitatem, non tamen ejus beneficium quantum ad Deum, in cap. Ex publico, num. 29. & 55. de converſ. conjug. 447
3 Corrupta violenter inter virgines conſecrari non poteſt, ibidem num. 55. 449
5 COVARRUVIÆ opinio adſtruens ebrium ſua culpa non eſſe irregularem ex homicidio, refellitur, in cap. Si conſtiterit, n. 33. de Accuſat. 11
3 CRAPULA quid ſit, & unde dicatur, in cap. A crapula, num. 8. de vita, & honeſt. cleric. 6
3 Crapula quandoque inebriat, & mentis exilium inducit, ibidem num. 12. 6
5 CREARE eſt ex nihilo aliquid facere, in cap. Qui Presbyterum, n. 8 de pœn. & remiſſ. 293
2 CREDENS ut loquitur, etiamſi falſa loquatur, fideliter loquitur; & è converſo, in cap. Venerabili, numer. 23. de Teſtibus. 156
3 *Credo* verbum à Legiſlatore prolatum non importat opinionem, ſed veritatem, in cap. conſulti, numer. 4. de Regular. 397
2 *Credimus* ver. exponitur, idest ſcimus, in cap. cùm olim, num. 18. de ſent. & re judic. 185
5 *Credimus* verbum a Legiſlatore prolatum inducit juris diſpoſitionem, in cap. Per tuas, il primo, numer. 1. de Simonia. 52
5 Idem de verbo *Videtur*, ibid. n. 2. 52
5 Prælatus non debet eſſe facilis ad credendum in præjudicium alterius, in c. Licèt Heli, n. 7. de Simon. 48
3 Credendi facultas ceſſante proximi præjudicio eſt ſimplicitatis, & juſtitiæ, ibid. n. 8. 48
3 CREDITOR an poſſit furari rem debitoris ſui ſibi naturaliter obligati, in cap. Si quis, num. 44 verſ. *Quinimo licèt ei*, de Regular. 336
2 CREDULITAS quotuplex, & per quos gradus ad plenam credulitatem perveniatur, in cap. Ne innitaris, numer. 261. de conſtit. 60
1 CRESCERE invitus nemo cogitur, in cap. Quanto, num. 18. de Tranſl. Epiſc. 319
3 CRIMINA ſunt ſuſtinenda ratione ſcandali, vel ſchiſmatis, in cap. Explicari, n. 46. de obſerv. Jejun. 621
5 Crimen ſuum non tenetur quis prodere cum gravi honoris detrimento, in c. Officii, n. 10 de pœn. & remiſſ. 304
3 Crimina regulariter morte extinguuntur, in c. cùm ſecundum, n. 27. de præben. 91
1 Crimina multa licèt occulta impediunt ordinis executionem, etiam poſt peractam pœnitentiam, in cap. Dilectus, num. 24. de tempor ordinar. 374
3 Ob Criminis immunitatem receditur a communibus regulis juris, in cap. Immunitatem, numer. 7. de Immunitat. Eccleſ. 649
5 Crimina gravia quæ ſint, & quæ levia, in cap. Omnipotens, n. 17. de Accuſat. 6
1 CRIMINOSI non prohibentur admitti ad concurſum, cùm ſit in facultate Ordinarii eos non approbare, in c. Eam te, num. 10. de ætat. & qualit. 404
1 Criminoſus poſt peractam pœnitentiam incipit eſſe quod non erat, in c. Super eo, num. 9. de Bigam. 498
1 Criminoſus ineligibilis eſt, in cap. cùm in cunctis, num. 11. de Elect. 244
1 Item impoſtulabilis, in cap. Bonæ memoriæ, num. 74. de poſtul. Prælat. 214
1 Criminoſus occultus moneri poteſt, ne promoveatur ad Ordines, ſed prohiberi non debet, in cap. ex tenore, num. 1 de tempor. ordinat. 359
1 Criminoſus occultus pœnitentia, vel illius parte peracta, poteſt in ſuſceptis miniſtrare, etiamſi crimen ſit degradatione dignum, ibid. num. 2. 359
1 Et quid ſi crimen impediat ordinis executionem, etiam poſt peractam pœnitentiam, ibidem, n. 6. 359
1 Satisfactio criminoſi occulti an ex præcepto procedere debeat celebrationem Miſſæ, ibidem num. 3. 359
1 Crimen etiam enorme ſi ſit occultum, non impedit, quominus acta pœnitentia poſſit quis ſine peccato officio ſuo uti, & ad majores ordines aſcendere, ibid. n. 4. 359
5 Nec requiritur diſpenſatio Epiſcopi, ibid. n. 5. 359
1 Fallit, ſi crimen impediat officii executionem etiam poſt peractam pœnitentiam, quia tunc non licet ſine peccato aſcendere, vel miniſtrare, ibid. n. 6. 359
1 Et quæ ſint ejuſmodi crimina, ibid. n. 7. 359
1 Epiſcopus ob crimen occultum quantumcumque enorme non poteſt de jure communi interdicere ſubdito aſcenſum ad ordines, ibid. n. 8. 359
1 Etiamſi crimen ſit tale, ut poſt peractam pœnitentiam impediat ordinis executionem, ibid. num. 9. 359
5 Et quid poſt concilium Tridentinum, ibid. n. 12. 360
5 Vindictæ ratio ceſſat in occultis criminibus, ibidem numer. 10. pag. 359
1 Epiſcopus ex concilio Tridentino poteſt ob crimen occultum extrajudicialiter prohibere ſubdito aſcenſum ad ſacros Ordines, eumque ſuſpendere a ſuſceptis ordinibus, gradibus, & dignitatibus, ibid. n. 11. 360
1 Epiſcopus an poſſit ex cauſa etiam extrajudicialiter interdicere ſubdiacono aſcenſum ad Ordines Diaconatus, & Presbyteratus, ibid. n. 13. & ſeq. uſque in fin. 360
5 Epiſcopus poteſt ob occultum crimen ſuſpendere jam promotum ad ſacros Ordines, ne miniſtret, etiam ſub pœna excommunicationis, n. 19 361
5 Crimen impediens ordinis executionem poſt peractam pœnitentiam eſt juſta cauſa cedendi Epiſcopatui, in c. Niſi cùm pridem, n. 15. de renunc. 338
5 Crimina, quæ poſt peractam pœnitentiam impediunt officii executionem, quæ ſint, ibid. n. 17. 338
1 Crimen hæreſis, & aſſaſſinii inducunt privationem tituli ipſo jure, ibidem n. 44. 340
5 Crimen qui poteſt emendare, & non corrigit, ipſe committit, in cap. Ad abolendam, n. 56. de Hæreticis. 93
Criminis ſocius.
Vide in verb. *Socius*.
5 CRIMINOSI regulariter condemnari, & puniri debent, etiamſi pœniteant, in d. cap. Ad abolendam, numer. 16. de hæreticis, pag. 90
5 Fallit in hæreticis, & cur ibid. n. 17. 90
5 Criminoſus primò eſt arguendus, ſecundò increpandus, tertiò ſuſpendendus, quartò excommunicandus, quintò deponendus, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, numer. 23. de Accuſat. 16
CRUCIATA.
Vide in ver. *Bulla Cruciatæ*.
Et in ver. *Oratorium*.
5 CULPA deletur per pœnitentiam, irregularitas ſecus, in c. Super eo, n. 6. & 9 de bigam 497
5 Culpa leviſſima an ſufficiat ad irregularitatem contrahendam, in c. Ad audientiam, n. 34. de homic. 133
5 Culpa ubi eſt major, ibi debet eſſe major vindicta, in c. Nuper, n. 19. de ſent. excomm. 345
1 Culpa licèt tollatur per pœnitentiam, tamen in omnibus non deletur infamia, in c. Niſi cùm pridem, n. 18. de renunc. 338
5 Culpa leviſſima in committendo tranſit in culpam levem, in capit. Quidam, n. 10. de homicid. 141
5 Culpa tunc abeſt, ſi omnia facta ſunt, quæ diligentiſſimus quiſque obſervaturus fuiſſet, ibid. n. 11. 141
3 CURA habitualis an, & quando obliget ad reſidentiam, in c. In Eccleſiis, num. 14. de capell. Monachor. 502
3 Cura animarum in Monaſterio ubi eſt congregatio Monachorum, non incumbit Abbati & Monachis, ſed Monaſterio, ſeu Eccleſiæ ipſorum, ibid. num. 15. 502
1 Cura animarum incumbit capitulo, non autem Epiſcopo, cùm Eccleſia collegiata habet Parochiam, in cap. Ex parte, n. 33. de offic. Vicar. 519
1 Cura animarum in cathedralibus & collegiatis curatis non eſt penes ſingulares perſonas, ſed penes capitulum, ibidem num. 14. 519
1 Cura non eſt dividenda inter Sacerdotes, ſed unus conſtituendus qui eam regat, ibid. n. 15. 519
3 Curam animarum exercentes, quas qualitates habere debeant ex ſacrorum canonum præſcripto, ibidem numero 17. pag. 520
5 Cura quid ſit, in cap. Omnis, numer. 56. de pœnitent. & remiſſ. 318
3 Curam animarum habentes tenentur jure Divino oves ſuas cognoſcere, & illarum cuſtodiæ incumbere, in c. Ne Religioſi, n. 5. de regular. 414
3 Cura animarum cæteras omnes ſuperat, & excellit, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 27. de præben. 118
3 Cura habitualis in foro animæ an ſit penes canonicum, cujus prebenda unita eſt Parochiali, in cap. Expoſuiſti, num. 36. de prebend. 148
1 CURATOR datus hæreditati jacenti compromittere non poteſt, in c. cùm tempore, n. 24. & 28. de arbitr. 636

1 Po-

3 Patet tamen cogi ad compromiſſum ex forma ſtatuti, ibidem num.60. 699
7 Curator dari poteſt etiam pupillo, in aut. Magnus, numer. 7. de oblig. ad ratioc. 685
5 CURATIS inferioribus non licet abeſſe etiam per hebdomadam abſque licentia Epiſcopi in ſcriptis, in c. Relatum, n 12. & 49. de cler. non reſid 33
1 Curato non licet Eccleſiam deſerere, ut tranſeat ad vitam eremiticam, in cap. Niſi cùm pridem, numer. 4. de renunciat. pag. 337
3 Curatus, & Rector Parochialis annexa quis dicatur, in c. Ex. poſtuliſti, n.33. de preben. 143
3 Quid ſi Parochialis ſit annexa præbendæ Canonicali, ibidem num 35. 143
3 Et quid ſi ſit annexa capitulo, vel menſæ capitulari, ibidem num 40. 148
5 Et quid ſi ſit aſſignata certa portio ſuper fructibus Parochialis alicui an canonicis, vel capitulo, ibid. n 42 149
3 Curati tenentur præſtare Prælato obedientiam per juramentum, nec ſufficit manualis, in cap. Hic quæ, numer. 6. de majnr. & obed 613
5 CURIA Romana committit cauſas matrimoniales Epiſcopis, & ſi aliat adjungit, ponit clauſulam, *Quod ſi non omnes, tu frater Epiſcope*, in cap. Accedentibus, numer. 32. de excaſſ. Prælat. 216
3 CURIALIS ſi conveniatur in partibus coram loci Ordinario an poſſit opponere declinatoriam, & petere, ut cauſa ad Curiam remittatur, in cap. Licèt, numer.40. & ſeq uſque in fin. de foro compet 66
2 Quid de jure communi, ibid n 61. 66
2 Et quid vigore Eugenianæ, ibid n 41. 67
2 Procurator curialis litem conteſtando in partibus coram loci Ordinario cenſetur illius juriſdictionem prorogare, & excludit principalem a beneficio Eugenianæ, ibidem numer. 74. pag. 67
5 CUSTOS Eccleſiæ dicitur is, cui ea, quæ Eccleſiæ competunt cuſtodienda committuntur ſub obedientia Archidiaconi, in cap. Cuſtos Eccleſiæ, n 1. de off Cuſtod. 517
2 Cuſtodis officium quod ſit, ibid n.5 517
6 CUSTODIA Eccleſiæ vacantis ad quem ſpectet, in c. Cùm vos, n.13. de offic. Ordinar. remiſſivè, 560

D

2 DÆMONIUM non ſufficit eiicere per pœnitentiam in oratione, & jejunio, niſi reſtituantur fructus injuſtè percepti, in c. Gravis, n.40 de reſtit ſpoliat. 212
5 DAMNARE, & reprobare, an & in quo differant, in c Damnamus, n 6 de Summa Trinit & fid Cathol 31
5 DAMNATUS ad mortem peccat aufugiendo de carcere, in cap. Falſidicus, n.126. de crimin falſ. 176
3 Damnatis ad ultimum ſupplicium veſtes non auferuntur, in cap. Odoardus, num 26 de ſolut. 240
1 DAMNIFICANS aliquem videtur & auferre, id in quo ipſum damnificat, in c. Mandato, n 63. de ſimon 62
5 Damnificans aliquem impediendo, ne adipiſcatur quod erat in via habendi, tenetur aliquam recompenſationem facere, ſecundum conditionem perſonarum, & negotiorum, ibidem numer. 72 63
Vide in ver *Concurſus*.
3 DAMNUM non debet quis ſuſtinere, unde meruit gratiam reportare, in c Ne religioſi, n.24. de Regular. 215
3 Duplici damno quis affici non debet, in cap. Ex parte, num. 9. de cler ægrot. 569
3 DATARIUS qualiter admittere debeat ſupplicationes illas quibus habens Parochialem, vel ſimplex ſufficiens petit ſibi aliam Parochialem, vel aliud ſimplex, in c. Cùm jam dudum, num. 51. de præb 100
5 DATÆ tempus non attenditur in mandatis de diſpenſando, vel conferendo quoad habilitatem impetrantis, in cap. Mandato, n.67. de ſimon. 66
5 Habilitas ſufficit, quando potentia explicatur ad actum, ibidem num 67. 66
3 Datæ tempus, vel receptionis an attendatur in reſcriptis ad lites, vel ad beneficia, in cap Dilectus, il ſecundo de præben. num. 1. 104
3 Quoad habilitatem, vel inhabilitatem impetrantis in litteris ad beneficia inſpicitur tempus executionis, & non datæ, ibidem n 2. & ſeqq. 114
3 Niſi a principio fuerit commiſſa ſubreptio, ibid 214
3 DATUM ob cauſam repeti poteſt cauſa non ſequuta, in c. Significatum, n 65. de præb. 83
5 *Dare* verbum liberalitatem notat, non neceſſitatem in c. In ordinando, n.7. de ſimon. 30
3 *Debet* verbum regulariter neceſſitatem importat, in cap Qualiter, n.57 de cler. non reſid 52
3 *Debet* verbum ex proprietate vocabuli eſt neceſſitativum, in cap. Et ſi membra, numer. 6 de his, quæ fiunt a Prælat. ſine conſ. cap. 693
1 *Debet* verbum non ſemper eſt præcepti, in cap De eo num. 37. de tempor ordinat 357
5 *Debeant* verbum, præceptum, & neceſſitatem importat, & ſi quando ſapiat honeſtatem, illud eſt ſpeciale, in c. Qui Presbyterum, n.28 de pœnit. & remiſſ. 256
1 DEBILITAS corporis impediens executionem paſtoralis officii eſt juſta cauſa cedendi, in cap. Niſi cùm pridem, num. 49. de renunc. 340
2 Debilitatem corporis non ſequitur debilitas cordis, intellectus, & ſpiritus, ibid. num.55. 340
3 Debilitas corporis excuſat a muneribus perſonalibus, quæ corpore non quæ conſilio adimplentur, in cap. Licèt, n.83. & 93. de cenſib. 540
3 DEBITOR qui luit in corpore, liberetur ab obligatione ſolvendi pœnam pecuniariam, in cap. Odoardus, num.52 de ſolution. 241
5 Debitor ſi juravit ad certam diem ſolvere ſub certa pœna, ſi non ſolvat creditori in hæreſim lapſo, pœna non committitur, nec eſt perjurus, in cap. Abſolutos. num.3. & ſeqq de hæreticis. 98
5 Debitoris juramentum habet tacitam conditionem, ſi creditor in eodem ſtatu manſerit, ibid. n.9. 98
5 Debitor lapſi in hæreſim tenetur ſolvere fiſco, ſi bona ſunt publicata, ibid. n 10. 98
5 Debitor excommunicati non tenetur ei debitum ſolvere, ſed illud deponere debet apud ædem ſacram, donec ab excommunicatione fuerit abſolutus, ibid n.12. 99
5 Debitor eſt mutuanti naturaliter obligatus ad antidota, in c. conſuluit, n 6 de uſuris. 358
3 Debitor in officiis, & muneribus perſonalibus non liberatur, ſi per alium facit, in cap. Ex parte, numer. 50. de cleric non reſiden. 45
3 Debitor non poteſt prævenire tempus ſolutionis, quando dilatio appoſita eſt creditoris gratia, in cap. Presbyter, num.7. de celebrat. Miſſar. 573
3 Debitor qui non eſt ſolvendo, excommunicatus quia non ſolvit, abſolvitur cum cautione de ſolvendo, ſi ad pinguiorem fortunam devenerit, in cap. Odoardus, n 9. de ſolut. 238
3 Excommunicatio notoriè injuſta, ut quia ſit lata contra debitorem, qui notoriè non eſt ſolvendo, an ſit ipſo jure nulla, ibid. n 31 & ſeq 239
3 Debitor ad hoc ut gaudeat beneficio c. Odoardus, quæ requiſita debeant concurrere, ibid. n 93 & ſeqq uſque ad n 79. 239
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c Odoardus*.
3 Debitor laicus niſi cedat bonis, pro debito civili in ſolidum conveniri, & in carcerem detrudi poteſt, ibid. n 14. 239
3 Debitor laicus ſi quid acquirit poſt ceſſionem bonorum, non convenitur, niſi in quantum facere poteſt, ibid. n.17. 240
·5 Decanatus Clodica habens nudam præeminentiam in Eccleſia ſine juriſdictione, fructibus, dote, voce, & loco in capitulo, reſidentiam non requirit, in cap. cum omnes, numer. 57. de conſtit. 94
3 Decanatus an ſit Dignitas, in cap. Ut Abbates, num.10. de ætat. & qual. 389
6 Decanus an ſit major Archidiacono, vel è converſo, in cap. cum in cunctis, §. Inferiora, n.2. de elect. 255
3 Decanus eſt honorabilior de capitulo, in cap. Ut Abbates, n 20. de ætat. & qual. 389
2 Decanus non eſt de capitulo, niſi ſit etiam canonicus, vel hoc habeat conſuetudo, ibid. n 21. 389
1 Decanus an ſit major Præpoſito, vel è contra, ibid n.32. 389
3 Decem homines poſſunt infamare Presbyterum, ut ei ſit purgatio indicenda, in c. Veſtra, num.58. & 123. de cohabit. cler. & mulier 58
Vide in ver. *Populus*.
3 DECERNERE neceſſitatem inducit, & referri poteſt tam ad novæ legis editionem, quàm ad legis jam editæ declarationem, in c. quoniam, n.13. de conſtit. 934

Decimæ, communia.

3 Fructuum appellatione veniunt Decimæ, & quicquid ex fundo naſcitur, & renaſcitur, in c. cùm contingat, n. 45. & ſeq. de Decimis. 319
3 Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam Decimæ, ibid. num 61. 319
3 Decimæ, & alia jura merè ſpiritualia, cum univerſitate non tranſeunt, in cap. Ex litteris, n.7. de Jurepatr. 516
3 Decimæ in generali donatione non includuntur, ibidem numer 9. 516
3 Niſi talia jus donetur Eccleſiæ, quod habeat in ſe temporalia jura, ut Præbenda, ibid num.10. 516
3 Decimas integrè non ſolventes excommunicari debent, & ſic mortaliter peccant, in cap. In aliquibus, numer. 2. de Decimis. 322
6 Decimarum cauſa, ſi ſit quæſtio ſuper jure decimandi, ſpectat ad forum Eccleſiæ tantùm: ſecus ſi ſuper facto, in cap. Tuam, num.39. de ordin. cognit 105
3 Decimæ communes, non aut ex pacto, pollicitatione, vel voto, comprehenduntur in Clem. Diſpendioſam, de Judiciis, in c. Nuper, n 5. de Decimis. 324
Vide in ver. *Cauſa Eccleſiaſtica*.

Decimarum conſuetudo, præſcriptio, privilegium.

3 Conſuetudo plurimum valet in transferendo jus decimarum de una ad aliam Eccleſiam, in c. cùm contingat, num.38. & 36. de Decim 317
3 Conſuetudo, ut oblationes factæ imagini alicujus ſancti debeantur laico domino muri, ubi depicta eſt illa imago, non valet, in cap. Paſtoralis, numer. 19 de his, quæ fiunt a Prælat. 216
3 Etiam reſpectu adminiſtrationis, ibid. n. 20. 216
3 Fallit, ibid n.21. & 22. 216
3 Conſuetudo, ut oblationes non debeantur Parochiali, ſed alteri Eccleſiæ, ſeu perſonæ Eccleſiaſticæ, valida eſt, ibid. num. 36. 216
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non poteſt in totum eximere quemquam laicorum a ſolutione decimarum prædialium, in c. Nuper, n 22. de Decim. 325
3 Et quo caſu poſſit eximere Religioſos ab hujuſmodi ſolutione, ibid num. 19. 325
3 Conſuetudo eximens a ſolutione decimarum an ſit attendenda, in c. In aliquibus, n.10 & ſeq. de Decim. 322
3 Quid in Clericis, & Religioſis, ibid. n.21. 325
3 Et quid in laicis, ibid. n 92. 325
3 Conſuetudine induci non poteſt, ut laici ex toto ſint exempti a ſolutione decimarum prædialium; ſed ad hoc requiritur vel pri-

privilegium, vel immemorabilis cum fama privilegii, ibidem num. 13. 320
¶ Et quid poſt Bullam Urbani VIII ibid. n. 14. 313
¶ Conſuetudine induci non poteſt, ut decimæ nulli Eccleſiæ ſint ſolvendæ, in c. Significavit, n. 19. de Paroch. 309
Vide in ver. *Laicus quoad Decimas, & oblationes*.
¶ Decimas qui præſcribit in aliena Parochia, ſi ibi inſurgunt novalia, iſtorum decimas non habebit, in cap. cùm contingat, n. 5 de Decim. 316
¶ Decimas præſcribere una poteſt Eccleſia in Parocho alterius Eccleſiæ, ibid. num. 2. 316
¶ Requiritur tamen quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ibid. num 3. 316
¶ Decimas an poſſit Clericus præſcribere non intuitu Eccleſiæ, ibidem num 4. 316
Decimarum perceptio in aliena Parochia non extenditur ad novalia, ſi competat ex præſcriptione, vel conſuetudine: ſecus ſi ex privilegio, & quæ ſit ratio differentiæ, ibid numer. 5. & ſeqq uſque ad n. 11. 316
¶ Decimas petens ex præſcriptione de ſingulis prædiis probare debet, ibid. num. 6. 316
¶ Decimæ poſſunt præſcribi à Religioſis, aut Clericis ſæcularibus, tam activè, quàm paſſivè, in cap. Nuper, numer. 16. de decim. 327
¶ Requiritur tamen immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, ibid. num 17. 327
¶ Decima omnium fructuum prædii debetur ei, qui præſcripſit ſibi decimas; ſed ad aliud prædium præſcriptio non extenditur, in cap. cum in tua, n. 1. de decim. 328
¶ Privilegium ſuper decimis an ſit latè, vel ſtrictè interpretandum, in c. cùm contingat, n 8 de decim 316
¶ Decimarum conceſſio includit etiam futura, ibid n. 9. 316
¶ In decimis prædialibus, quæ debentur Eccleſiis non Parochialibus ex privilegio, vel præſcriptione, aut alio jure ſpeciali, an habeat locum c. Nuper, de decimis, ibid. num 3. & ſeqq. uſque ad num. 10. 327
¶ Quid ſi decimæ debeantur Eccleſiæ cathedrali, ibid. n. 8. 316
¶ Et quid ſi debeantur inferioribus Eccleſiis ex conſuetudine, vel privilegio, aut præſcriptione, ibid n. 9. 316
¶ Privilegium exemptionis à decimis prædialibus conceſſum Religioſis Societatis Jeſu abſque derogatione c. Nuper, de decimis, validatur à Gregorio XIII. in cap. Ex parte, num. 9 de capell. Monach. 505
¶ Privilegium quod habent Religioſi non ſolvendi decimas de novalibus, quæ propriis manibus excolunt, per hoc capitulum non fuit ſublatum, in capitul. Nuper, numer. 22. de Decimis. 325
¶ Locatio prædiorum decimalium in eo, qui ex conſuetudine non ſolvit decimas, eſt prohibita, in cap. Sanè, il ſecondo, n. 21. de off. delegat. 583

Decimarum infeudatio.

¶ Decimarum donatio, quas laicus ante Concilium Lateranenſe habuit in feudum, facta per eum Eccleſiæ de ſolius diœceſani conſenſu, valida eſt, in cap. cùm Apoſtolica, nu. 1 de his, quæ fiunt à Prælat. 410
¶ Decimarum infeudatio in laicum quo tempore primùm fuerit prohibita, ibid. num 4. 410
Vide in ver. *Laicus quoad decimas, & oblationes*.
¶ Decimæ Papales exiguntur pro ingruentibus Eccleſiæ neceſſitatibus, nec ſunt perpetuæ, in cap. Præterea, num. 15. Ne Prælat. vices ſuas. 70

Decimæ perſonales.

¶ Decimæ perſonales ſolvi debent Eccleſiæ, ubi quis habet domicilium; prædiales verò, ubi prædia ſita ſunt, in cap. Significavit, num. 35. de Paroch. 309
¶ Niſi ex conſuetudine alteri Eccleſiæ debeantur, ibid. n. 36. 309
¶ Decimæ perſonales pertinent ad Eccleſiam, ubi quis audit Divina, & percipit Sacramenta, in c. cùm contingat, num. 20. 30. & 36 de decim. 317
¶ Decimæ perſonales tranſeunt in Parochialem noviter erectam, etiam ante ullam Epiſcopi aſſignationem, ibid. numer. 52. & ſequent. 320
¶ Decimæ perſonales non debentur primæ Parochiali, ſi quis mutaverit domicilium, ſed ſecundæ, ibid. num. 53. 320
¶ Decimæ perſonales cui Eccleſiæ debeantur, ſi quis perceperit Sacramentum Baptiſmi in Eccleſia matrice, & reliqua Sacramenta in Parochiali, ibid. n. 55. 313
¶ Decimæ perſonales ſunt dividendæ inter plures Eccleſias pro rata temporis, quo Parochiani in eis audiunt Divina, & recipiunt Sacramenta, ibid. n 56. 321
Vide in ver. *Decimæ quo jure, & quibus, &c.*

Decimæ de quibus ſolvendæ.

¶ Decimandi jus an, & quando extendatur de ſpecie ad ſpeciem, in cap. cùm contingat, num. 12. & ſeqq. uſque ad num 16. de decim. 317
¶ Quaſi poſſeſſio decimandi fructus unius fundi, ex quo ſolùm frumentum colligebatur, extenditur etiam ad milium, ibidem num 13. 317
¶ Decimas percipiens ex paſcuis, piſcariis, aut nemoribus, obtinere debet etiam de novalibus, quæ ibi inſurgunt, ibidem numer 14. 317
¶ Item ſi percipiat decimas ex agro pro parte culto, qui poſtea pro alia parte factus novalis, ibid n. 15. 317
¶ Ad decimas præſtandas Epiſcopus etiam non requiſitus poteſt ex officio compellere poſſeſſores terrarum, in cap. Quoniam, nu. 6 de decimis. 313
¶ Decimæ etiam de fructibus prædiorum dotalium Eccleſiæ vel monaſterii ſolvi debent illis Eccleſiis, quibus antea ſolvebantur, in c. Nuper, n. 10. de decim. 325
¶ Item ſolvi debent de fructibus fundi, vel manſi monaſterii ante illius conſtructionem, ſivè excolerent propriis manibus, ſivè aliis excolendos traderent, ibid n. 10. 325
¶ Secus poſtquam monaſterium fuerit ibi ædificatum, ibidem numer 12. 325
¶ Decimæ prædiales à Regularibus privilegiatis ſolvendæ ſunt de fructibus illarum poſſeſſionum, quas acquiſiverunt poſt datam Concilii Generalis, ibid. n 14. 325
¶ Secus de acquiſitis ante, ibid n 16. 325
¶ Decimas de poſſeſſionibus acquiſitis poſt Generale Concilium Regulares privilegiati ita demum tenentur ſolvere, ſi de illis antea decimæ ſolvebantur, ibid n. 18. 325
¶ Aliàs ſecus, ibid. n. 19 325
¶ Et quid ſi decimæ antea ſolvebantur ratione ſolius adminiſtrationis Sacramentorum, ibidem numer. 23. verſ. *Quod autem dictum eſt*. 323
¶ Decimæ prædiales ſolvi debent ſine ulla deductione ſeminis, & aliorum ſumptuum, qui fiunt in agricultura, in cap. Gravis, n 6. de Reſtitut. ſpoliat. 585

Decimæ quo jure, & quibus debeantur.

¶ Decimarum decimæ ſummo Sacerdoti in lege veteri ex præcepto Divino à Levitis præſtabantur, in cap. præterea, num. 18. Ne Prælat. vices ſuas. 72
¶ Decimæ debentur jure divino omnibus curam animarum habentibus, ibid n. 11. 70
¶ In decimis percipiendis quis fundet intentionem de jure communi, in cap. cùm contingat, num 16. & ſeqq. uſque in finem, de decimis. 317
¶ Quid ſi Epiſcopus concurrat cum Eccleſia Baptiſmali, vel Parochiali, ibid n. 17. & ſeqq uſque ad n. 31. 317
¶ Et quid ſi Baptiſmalis cum Parochiali concurrat, ibid. num. 31. & ſeq. uſque in fin. 318
¶ Parochialis Eccleſia de jure communi fundat intentionem ſuper decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infrà limites Parochiæ ſuæ, ibid n. 21. 317
¶ Sive Parochialis ſit etiam baptiſmalis, ſivè non, ibidem numer. 22. 317
¶ Epiſcopus fundatam habet intentionem de jure communi ſuper quarta decimarum ſui Epiſcopatus, ibid. n. 23. 318
¶ Sive concurrat cum Eccleſia baptiſmali, ſivè cum Parochiali, ibid. num. 24 318
¶ Epiſcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam nomine Parochialium Eccleſiarum, an vero pro ſua quarta decimarum agere poſſit immediatè contra Parochianos, remiſſivè, ibid n. 25. 318
¶ Cathedralis Eccleſia ſi habeat limitatam Parochiam, fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infrà ſuos limites, ibid num. 27. 318
¶ Idem ſi decimæ non ſint in Parochia alicujus Eccleſiæ, ibidem numer. 28 318
¶ Idemque ſi Parochiæ non ſint diſtinctæ, aut in diœceſi non ſit alia parochia, quàm Cathedralis, ibid. n. 29. 318
¶ Decimæ in Parochiæ noviter erecta de jure communi an ſpectent ad Eccleſiam matricem, an verò ad novam *Parochialem*, ibid n. 31. & ſeqq. uſque ad n 43 318
¶ Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem numer. 43. uſque ad num 52. 319
¶ Et quid de decimis perſonalibus, ibid n 52. 320
¶ Decimæ de jure communi non ſunt Plebibus ſubtrahendæ, ut dentur Capellis, ibid n 33 & 42. 318
¶ Eccleſia eo ipſo quòd habet limitatam Parochiam de jure communi debentur illi redditus ſpirituales provenientes ex prædiis intra Parochiam incluſis, ibid. n. 40 319
¶ Oblationum, & obventionum appellatione veniunt etiam decimæ, ibid num 41. 319
¶ Decimæ, vel alia corpora redditum matricis Eccleſiæ ab Epiſcopo aſſignari poſſunt Rectori Parochialis noviter erectæ, ibid num 44. 319
¶ Decimæ prædiales debentur Eccleſiæ, in cujus Parochia ſita ſunt prædia; perſonales verò, ubi ſpiritualia recipiuntur, in cap. Quoniam de decimis, n 2. 313
¶ Decimarum quartam Epiſcopus exigere poteſt immediatè à Parochianis, ibid n 7. & 27. 313
¶ Contrarium, ibid. num 14 & 17. 313
¶ Diſtinguitur à num. 20 uſque in fin. 314
¶ In decimarum perceptione Epiſcopus, & Parochus ſunt quaſi portionarii, ibid. nu 8. 16. & 29. 313
¶ Decimæ prædiales totius Epiſcopatus integræ ad Epiſcopum pertinent, ſi prædia decimatoria non ſint infrà limites alicujus Parochiæ, aut incertum ſit, de cujus Parochia exiſtant, ibid. nu. 9 & ſeqq. 313
¶ Decimæ prædiorum exiſtentium in altera ex duabus Parochiis ſunt dividendæ inter utramque Eccleſiam, ſi non appareat, infra cujus limites prædia ſint ſita, ibid. n 11. 313
¶ Inſula ſi in mari appareat, decimæ novalium cui debeantur, ibidem num. 12 313
¶ Epiſcopus an pro ſua quarta decimarum agere poſſit immediatè contra Parochianos, an verò illam petere debeat à Parochis, ibid num. 13. 313
¶ Quid ſi Parochi jam exegerint à Parochianis integras decimas, ibid. num 21 314
¶ Et quid ſi nondum exegerint, ſed tamen non negligant illas petere, ibid. num. 22 314
¶ Et quid ſi ſint negligentes, an tunc Epiſcopus agere poſſit nomine Eccleſiæ contra Parochianos pro integris decimis, ibid num 23. & ſeqq. 314
¶ Et an jure proprio poſſit agere actione directa pro ſua quarta Canonica, ibid. num 28. 314
¶ An ve poſſit agere officio judicis nobili, ibid. n 33 315
¶ Epiſcopus in prædiis decimatoriis habet jus reale, & coæquale cum Parochis, ibid num. 26. & 29. 313

3 Quæ

3 Qui realitas, & coæqualitas tolli non poteſt per negligentiam, vel malitiam Parochorum non comparentium, ibid. numer. 17. & 30. 313
3 Parochiani per ſolutionem decimarum factam Parocho conſequuntur liberationem, nec ſuper quarta poſſunt ab Epiſcopo moleſtari, ibid. n. 21 314
3 Decimæ qua ratione dicantur eſſe in poteſtate Epiſcopi, ibid. num 24. 316
3 Actio ſimultanea Epiſcopi, & Parochi ſuper decimis admittitur, ibid. num 31. 314
3 Decimarum quarta debetur Epiſcopo propter conjunctionem, & curam univerſalem, quam habet in Eccleſiis ſubjectis, ibidem num. 33. 315
3 In decimis debitis Cathedralibus Epiſcopus fundat intentionem de jure communi, in cap Nuper, n. 8. de decim. 324
3 Decimæ ſaltem prædiales etiam hodie ſunt ſolvendæ de jure Divino, in c. In aliquibus, nu. 3. & ſeqq. uſque ad num 10. & n. 16. de decim. 352
3 Quid in decimis perſonalibus, ibid. num 5. & 15. 322
3 Decimarum præceptum in lege veteri partim fuit morale, partim judiciale, partim cæremoniale, ibid n. 4. 6. & 8. 322
3 Reſpectu quotæ hodie eſt de jure Eccleſiaſtico, ibid n. 9. 322
3 Epiſcopus fundatam habet intentionem de jure communi ſuper quarta decimarum ſui Epiſcopatus, in c. Cùm contingat, n. 23. de decimis. 318
3 Sive concurrat cum Eccleſia baptiſmali, ſive cum Parochiali, ibid. num 24. 318
3 Epiſcopus an fundet intentionem quoad petitionem decimarum in totum faciendam nomine Parochialium Eccleſiarum, an ve pro ſua quarta immediatè contra Parochianos, ibidem num. 25. remiſſivè. 318
2 Vicarius perpetuus fundat intentionem ſuam ſuper de decimis, in cap Ex parte, n. 29 de off Vicar. 520
2 Decimalia prædia alienari prohibentur ſub conditione de non ſolvendis decimis: tenet tamen alienatio, ſed conditio vitiatur, in cap. Sanè, il ſecondo, n 20 de offic & por. judic deleg. 523
2 Epiſcopus an præcipere poſſit ſuis ſubditis, ne alienent prædia Regularibus privilegiatis, niſi reſervatis Eccleſiæ decimis, ibid. num. 19. 523
Vide in ver. *Decimæ perſonales*.
Et in ver. *Parochus quoad decimas*.

Decimarum tranſactio.

3 Super decimis tranſactio, ſeu compoſitio fieri poteſt inter Eccleſiaſticas perſonas ſine beneplacito Apoſtolico, & afficit etiam ſucceſſores, in cap. Cùm contingat, n. 29 de decim. 317
1 DECLARANS non inducit jus novum, ſed tantùm manifeſtat quod priùs latebat, in c. Quoniam, n. 25. de Conſtitut. 532
1 DECLARARE quid ſit, ibid n. 27. 533
2 DECLARATORIA facti ſemper requiritur, quantumcumque lex imponat pœnam ipſo jure, in cap. Si quis, numer. 25. de foro compet. 37
5 Declaratoria ſuper facto rebellionis non requiritur, quando de illa incidenter agitur, in cap. Cùm ex injuncto, num. 46. de Nov. oper. nunciat. 531
5 Nec quando rebellio eſt totaliter notoria, ut nulla poſſit tergiverſatione celari, aut defendi, ibid. n 45. 531
5 DECLARATIONES Apoſtolicæ an dicantur ſtatuta Canonum, in cap. Canonum ſtatuta, n 24. de conſtit. 26
1 Declarationes editæ Principis authoritate habent vim conſtitutionis generalis, in cap. Quoniam, num. 9. verſ. *Et interminis*, de Conſtitut. 131
2 Declaratio dubiorum emergentium ex decretis generalium Conciliorum, à Sede Apoſtolica petenda eſt, in cap. Cùm veniſſent, num 13. de judiciis. 20
1 Declaratio legis ab eo facta, qui à Principe authoritatem habet legem interpretandi, eſſentialiter non differt à lege declarata, in c Quoniam de Conſtit. n 14. 132
5 Declaratio legis etiam obſcuræ, & dubiæ, publicationem non requirit, ibid n. 44. 135
1 Declaratio triplex, & propriè fit ſuper dubio, ibid. num 35 verſ. *Et ſane*. 135
5 Declaratio legis trahitur etiam ad præterita, imò & ad pendentia, ibid n 15 & 53 & ſeqq. 135
5 Declaratio legis habet vigorem ex tempore legis declaratæ, ibid. num 531 136
3 Declaratio Papæ quamvis edita in aliquo ſpeciali caſu, facit jus commune quoad omnes, in cap. Super ſpecula, n. 5 ne Cler. vel Monach. 683
4 Declaratio retrotrahitur ad principium actus declarati, in c Quod à nobis, n 20 de cland deſponſ. 33
2 Declaratio dubii orduì, & difficilis circa intelligentiam Canonis, à Sede Apoſtolica petenda eſt, in cap. Capellanus, num 1. de fer. 88
3 Declaratio novum jus non inducit, in cap. Super ſpecula, num. 2. ne Cler. vel Monach. 683
De declarationibus Congregationis Concilii.
Vide in ver. *Congregatio Concilii*.
2 Declaratio Apoſtolica alicujus conceſſionis ſi non convenit actui declarato, habendus eſt Pontifex pro circumvento, in c. Cùm olim, n 15 de ſent & re judicata. 185
2 Declaratio Papæ iniqua, eſt ipſo jure nulla, & tribuenda circumventioni, vel importunitati, aut errori, ibid n 16. 185
2 Declaratio poſt appellationem eſt valida, in cap. Non poteſt, n. 24 de ſent & re jud. 185
5 Declaratio dubiorum in jure conſiſtentium, à Sede Apoſtolica petenda eſt, in cap Cùm illorum, n. 7 de ſent. excomm. 142

Declaratoria excommunicationis.

Vide in ver *Excommunicatio quoad denunciationem*.
5 Declaratoria non requiritur, ubi factum eſt notorium, in c. Abſolutos, num 24 de hæret. 99

6 Declaratur, ibid n. 34. 180
1 DECLINATORIA fori noviter orta opponitur etiam poſt litem conteſtatam, in c. Magnus, n 44. de oblig. ad ratioc 490
5 DECRETALIUM quot compilationes fuerint, & qui illarum gloſſatores, in cap. Cùm veniſſent, n 62. de judic. 26
3 Decreta Conciliorum, Decretales, & leges civiles à Gratiano volumini ſuo inſertæ non aliam habent authoritatem, quàm leges ipſæ, decreta, & decretales, in cap. Super inordinata, num. 21. de præben. 152
1 Decretales Epiſtolæ etiam non clauſæ in corpore juris habent legis auctoritatem, in cap. Statuimus, num. 42. de ſupplen. neglig. Prælat. 158
1 Decretalis Epiſtola, decretum, dogma, mandatum, interdictum, & ſanctio in quibus differant, in c. Canonum ſtatuta, num. 18 de Conſtit. 26
3 Decretales debent eſſe communes, nec facilè judicari debent locales, in cap. Pervenit, n. 11. de immun Eccleſ. 659
3 Suppletiones ad Decretales non ſunt permiſſæ, & qui ſupplet, corrigit, in c Relatum, il primo, n 7. de teſtam. 879
3 DECRETUM irritans importat formam, in c. Ad noſtram, n. 23. de Regular & in c Ad Apoſtolicam, n. 24. eod. tit. 351
3 Decreta Sedis Apoſtolicæ tranſgrediens quas pœnas incurrat, in cap. Si quis, n 19 de Regular. 335
5 Decretum fidei Eugenii IV. editum in Concilio Florentino obſtringit etiam Græcos, in c. Cùm veniſſet, num. 91. de ſacr. Unct. 452
1 Decreti liber in quibus hodie intelligatur approbatus, in c. Canonum ſtatuta de Conſtitut num 46. 18
2 Decreto irritanti à partibus renunciari non poteſt, niſi tantùm privatam reſpiciat utilitatem, in cap. Licèt, num. 55. de foro compet. 67
1 Decretum irritans tollit contrariam conſuetudinem, tam præteritam, quàm futuram, in cap. Cùm olim, num. 17. de major & obed. 626
5 Decretum irritans operatur, ut quidquid contra fit, irritum ſit ipſo jure, ibid n. 53. 628
1 Et inficit titulum, & poſſeſſionem, ibid n. 56. 628
3 Decretum irritans tollit conſuetudinem nedum præteritam, ſed etiam futuram, in c Non ampliùs, n. 30 de inſtit. 175
3 Et operatur, ut non poſſit dari de non uſu Conſtitutionis, ibidem num 31. 175
Vide in verb. *Clauſula decreti*.
5 Decretum irritans, quoad pœnas non ligat ignorantes, in cap Non ſine, num. 51 de arbitr. 693
1 Decretum appoſitum in regreſſu, vel alia gratia, non habet effectum niſi volente eo, in cujus favorem eſt appoſitum, in cap Cùm acceſſiſſent, num 16. de conſtit. 109
5 Decretum irritans in confirmatione Conſtitutionum quarum aliquæ habent clauſulam annullativam actus contrarii, & aliæ non, minimè inducit nullitatem quoad omnia, ibid n. 27 uſque ad num 34. 109
5 Decretum irritans apponitur ad finem removendi obſtacula impedientia executionem actus, ſuper quo decernitur, ibidem num 33. 109
1 Decretum irritans non impedit manutentionem, dum diſcutitur an principalis diſpoſitio locum habeat, nec ne, ibid. n. 35. 110
1 Decreta Apoſtolica, & Conciliaria obligandi vim habent, etiam ſub reatu mortalis peccati, in cap Quoniam, num. 22. de Conſtitut. 133
1 Decreta Clementis VIII. de Novitiis ad habitum, & profeſſionem non recipiendis, ad quos terminos reſtringantur, in c. Perlatum, num 53 de iis, quæ vi met. can. 680
1 Decreta in Conciliis, quibus Summi Pontifices non præfuerunt, aut concipiuntur imperativè, ſeu impersonaliter, aut nomine Concilii, in c. Antigonus, n 31. de pactis. 642
1 Decreta in Concilio cui Papa præſidet, ita demum edenda ſunt nomine Concilii, ſi Papa in hoc conſentiat, aliàs ſecus, ibid. n. 42. & ſeq. uſque in fin. 663
3 Decreta generalia ante publicationem non ligant, in c. Nullus, num 45 de Paroch. 107
3 Sufficit tamen publicatio facta Romæ, ibid. num. 46. 107
5 Pro Decretis in teſtamentis Clericorum interpoſitis ſi quid Epiſcopus de jure, vel conſuetudine poteſt accipere, non debet excedere taxam conſuetam, in cap. In ordinando, num 36. de Simon. 33
4 Decretum Gratiani à Gregorio XIII. approbatur ut pars corporis juris Canonici, in cap. Tua, numer. 25. de deſponſ. impuber. 24
5 Decretum prohibens Regularibus acceſſum ad monaſteria Monialium, an deroget Conſtitutioni Gregorii XIII. in cap Ut juxta, num. 35. de offic. Ordinar 594
5 Decretum irritans formam ſubſtantialem inducit, in cap. Qui Presbyterum, n 47 de pœn. & remiſſ. 295
5 Decretum irritans impedit, ne Epiſcopus poſſit diſpenſare in criminibus infra adulterium, in cap Vergentis, num. 33. de Hæret. 97
3 Decretum Innocentii X. ſuper ſubjectione nonnullorum conventuum juriſdictioni Ordinarii loci refertur, in cap. Relatum, n. 70. & ſeqq Ne Cler. vel Monach. 673
3 Decretum Urbani VIII. ſuper monaſteriis erectis cum pauciori numero, quàm duodecim Religioſorum, præſervatur in Decreto Innocentii X. Ut in parvis, in cap. Relatum, num. 74 ne Cler. vel Monach. 671
Decreta pro Novitiis recipiendis.
Vide in verb. *Novitius, communia*.
3 Decretum irritans in aliqua diſpoſitione appoſitum operatur, ut pars non poſſit illi renuntiare, in cap. Ex publico, num 53. de converſ conjugat. 447
2 Decretum irritans inducit formam, cui renuntiari non poteſt, in cap Licèt de vitanda, n 54 de elect. 535
3 Decretum S. Pii V non extenditur ad loca nullius diœceſis, in cap. Nullius, num. 48 de Paroch & alien Parochian 107
3 Decretum irritans inducit formam, in c Ad Apoſtolicam, n 24. de Regular. 183

3 Decreta Clementis VIII. ad Regularium reformationem an ſint innovanda, in c. ne Religioſi, num. 37. de Regulat. 419

De declarationibus Congregationis Concilii.

Vide in ver. *Congregatio Concilii*.

1 DEFECTUS principiorum naturalium, ſuper quibus fundetur aſſentiæ vis, ipſam tollit, in c. Nobis, n. 42. de Simon. 42

2 DEFENSIO non competit ei qui poteſt juſtè, & impunè offendi, in c. Ne innitaris, num. 318. de Conſtitut. 68

5 Defenſio rerum temporalium regulariter non eſt in præcepto, in c. Suſcepimus, num. 24. de homicid. 126

2 Defenſio à Judice, vel à Principe tolli non poteſt, in cap. Dilectus, il primo, n. 34. de reſcript. 160

3 Defenſio propriæ vitæ præponitur defenſioni patriæ, & parentum, in cap. Audivimus, n. 88 de reliq. & vener. Sanct. 607

2 DEGRADATIO ſolemnis quid ſit, in cap. Cùm contingat, n. 63. de ætat. & qual. 422

2 Degradationis forma in Clericis primæ tonſuræ, ibid. n. 64. 422

2 Degradatio actualis non fit ab officiis, & dignitatibus, ſed tantùm verbalis depoſitio, ibid. n. 66. 422

3 Degradatio Clericorum an poſſit demandari ab Epiſcopo Abbatibus Presbyteris, & benedictis, in cap. Aqua, num. 20 de conſecr. Eccl. vel altar. 578

3 Degradatio eſt ordinis Epiſcopalis, ibid. n. 22. 571

3 In Degradatione Presbyteri olim ſex Epiſcopi erant adhibendi, tres in degradatione Diaconi, vel Subdiaconi, ibidem num. 23. 571

3 Degradatio ſolemnis fieri poteſt ab Epiſcopo per ſeipſum, adhibitis tamen ſex Abbatibus uſum mitræ, & baculi habentibus, ibid. num. 27. 578

3 Vel aliis perſonis Eccleſiaſticis, etiam non diœceſanis, ſi Abbates commodè intereſſe non poſſint, ibid. n. 28 & 33. 571

3 Degradatio poſt Concilium Tridentinum fieri poteſt ab Epiſcopo aliis Epiſcopis non adhibitis, non ſolùm in caſu hæreſis, ſed etiam in aliis criminibus, in quibus ad actualem degradationem ſit procedendum, ibid. n. 29. 578

2 Degradatio, ſeu depoſitio ab ordinibus eſt ordinis Epiſcopalis, in cap. Quanto, num. 40 de conſuet. 200

1 Degradatio fit ab ordine tantùm, depoſitio verò ab officiis, & dignitatibus, in cap. Requiſivit, n. 74 de ordin. ab Epiſc. 383

2 Degradatio an requiratur in Clerico primæ tonſuræ, in c. Magnoæ, num. 67. & 70 de oblig. ad ratioc. 498

1 Degradari an poſſit Clericus, & tradi curiæ ſæculari pro crimine parricidii, ſi non ſit incorrigibilis, in cap. Canonum ſtatuta, num. 11. de conſtit. 16

5 Degradatio Clerici fit ut exauthorizatio ejus qui militiæ deſervit armatæ, in cap. Qui Presbyterum, num. 20 de pœnit. & remiſſ. 233

5 Declaratur, ibid. num. 68. 246

1 Epiſcopus in caſibus à jure expreſſis actualiter degradat adhibitis duodecim Epiſcopis, in cap. Requiſivit, num. 73. de ordinat. ab Epiſc. 383

Clericus an, & quando ſit degradandus, & tradendus curiæ ſæculari.

Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*, &c.

2 Degradationis pœna, & traditionis curiæ ſæculari ſecundùm Canones ſuccedit in omnibus delictis, pro quibus ſecundùm leges imponitur pœna mortis naturalis, in cap. Cùm non ab homine, num. 36. de Judic. 24

2 Contrarium, ibid. num. 62. 24

2 Degradationis pœna imponitur tantùm in caſibus in jure expreſſis, in d. cap. Dùm non ab homine, num. 68 & n. 79. 25

2 Ideſt hæreſis, ibid. num. 89. 25

2 Falſificationis litterarum Apoſtolicarum, ibid. num. 70. 25

2 Conſpirationis in proprium Epiſcopum, ibid. num. 71. 25

2 Incorrigibilitatis, ibid. num. 75. 25

2 Vitii nefandi, ibid. num. 76. 25

2 Miſſarum celebrationis, & auditionis confeſſionis à non ordinato in Presbyterum, ibid. n. 77. 25

2 Falſificationis monetæ, ibid. n. 77. 25

2 Degradatio non fit extra caſus in jure expreſſos etiam in identitate, vel majoritate rationis, etiam ubi lex civilis imponit aliquam pœnam ex ſæviſſimis, ibid. num. 83 & 90. 25

5 Degradatio fieri non poteſt pro quolibet flagitio damnabili, & damnoſo, niſi in caſibus in jure expreſſis, in cap. Novimus, num. 2 de verb. Signif. 385

5 Degradationis pœna de jure communi non imponitur niſi in tribus caſibus hìc expreſſis, in cap. Ad falſariorum, num. 41. de Crimin. falſ. 286

Degradatio falſantis litteras Apoſtolicas.

Vide in ver. *Falſarius*.

9 Degradatio accipitur etiam pro verbali depoſitione, in c. Qualiter, il ſecondo, num. 76 de Accuſat. 20

5 Et eſt pœna capitalis, ibid. num. 77. 20

5 DELATOR qua pœna ſit mulctandus, in cap. Si quis, num. 4. de Homicid. 119

1 DELEGARI poſſunt ab Epiſcopo Clericis etiam minoribus, quæ ſunt juriſdictionis, non autem, quæ ſunt Ordinis, in cap. Aqua, num. 2. de conſecr. Eccl. vel altar. & in c. Quanto, num. 38. de conſuet. 264

3 Delegari non poſſunt ea, in quibus eſt electa induſtria perſonæ, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 2. de præben. 126

3 DELEGATIO ſi fiat Epiſcopo, & unus habeat Epiſcopatum habitu, & alius exercitio, erit judex qui habet habitu, in cap. De multa, num. 13 de Præbend. 120

Vide in ver. *Iudex Delegatus*.

1 Delegatio facta Vicario non tranſit in Epiſcopum, in c. Quoniam, num. 14. de offic. Deleg. 530

2 Delegatio cauſarum ab Apoſtolica ſede fit Canonicis Cathedralium, non autem Collegiatarum Eccleſiarum, in cap. Cùm in cunctis, num. 80. de elect. 250

1 DELEGATUS Papæ in cauſa ſibi commiſſa juriſdictionem habet ſuper ordinarium, & quemcumque majorem, in cap. Sanè, il ſecondo, num. 2 de off. Deleg. 522

2 Delegatus Papæ poteſt procedere etiam contra Epiſcopum, qui in cauſa ei delegata contumax, aut rebellis extiterit, ibid. n. 9. & 15. 522

1 Delegatus à Sede Apoſtolica gerit vices Papæ, ibid. n. 5. 522

2 Delegatus Apoſtolicus poteſt procedere contra Epiſcopum rebellem, aut contumacem, etiam per cenſuras Eccleſiaſticas, ibid. num. 23. 523

2 Debet tamen in his deferre dignitati Pontificali, & ſervare ordinem hìc deſcriptum, ibid. n. 26. & 38. 523

2 Delegati juriſdictio de facili per Ordinarium judicem revocatur, in cap. Cæterùm, num. 71. de reſcript. 145

1 Delegatus Papæ an procedere poſſit contra exemptos, ſi in litteris non ſit facta mentio exemptionis, in cap. Grava, num. 5. de off. Ordinar. 558

1 Delegatus non poteſt beneficio privare, niſi hoc exprimat commiſſio ei facta, in cap. Dilectus, il primo, n. 16. de reſcript. 159

1 Delegatus Papæ in cauſa ſibi commiſſa eſt major quolibet Ordinario, etiam de latere Legato, in cap. Studuiſti, num. 3. de off. Legati. 544

2 Delegatus Papæ quamvis ſua facultate abutatur, tamen à Legato prohiberi non poteſt, ibid. n. 10. 545

1 Contrarium, num. 14 & 16. 541

2 Si Delegatus procedat contra formam commiſſionis, vel alias nulliter, legatus poteſt de nullitate cognoſcere, ibidem numer. 14. 141

2 Delegatus Papæ an ſortiatur forum ordinarii loci ubi delinquit, ibid. n. 18. & ſeq. 541

1 Delegatus exigens immoderatas ſportulas poteſt puniri ab Ordinario, ibid. n. 26. 546

1 Delegatus, qui pronontiavit ſe juriſdictionem non habere, etiam de conſenſu partium cauſam non reaſſumit, in cap. Significantibus, num. 2. de off. Delegat. 137

1 Delegatio cauſæ inter laicos ad petitionem miſerabilis perſonæ non pauperis non eſt nulla ab initio, ſed pendet validitas ex negligentia judicis ſæcularis, ibid. n. 43. 540

1 Delegationis litteræ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis ſunt validæ ab initio, ibid. n. 62. 548

5 Delegatus non ſervans formam mandati, tunc demum nulliter procedit, ſi conditiones in commiſſione adjectæ ſint præter jus; ſecus ſi de jure inſint, & aliàs non ſint ſubſtantiales, in cap. Qui Presbyterum, n. 97. & ſeq. de pœn. & remiſſ. 293

2 Delegatus à Papa ſi eſt mortuus, Ordinarius ſe intromittere non poteſt, in cap. Verùm, num. 16 de foro compet. 61

2 Delegatus à Papa etiamſi nulliter procedat, cauſa revertitur ad delegantem, ibid. n. 27. 61

3 Delegati geſta præter, vel contra formam reſcripti ſunt ipſo jure nulla, in cap. Cùm veniſſent, n. 11 de Inſtitut. 282

2 Delegatus lapſu triennii non obſtante, poteſt in cauſa procedere, in cap. Venerabilis, num. 8. de Judic. 32

2 Niſi Princeps delegans præfixiſſet inſtantiam triennio minorem, ibid. n. 7. 32

2 Delegatus ab alio quàm à Principe non poteſt cauſam alteri delegare, in cap. Cùm cauſam, n. 2. de Appellat. 205

2 Delegatus ab inferiori à Principe ad univerſitatem cauſarum poteſt unam cauſam ſubdelegare, ibid. n. 3. 205

2 Delegatus ad univerſitatem cauſarum Ordinario æquiparatur, ibid. num. 4 & num. ſeqq. & n. 15. 205

1 Et idem poteſt quod Ordinarius, ibid. n. 5. 205

1 Et ab ejus ſententia non appellatur ad delegantem, ſed ad ſuperiorem ipſius delegantis, ibid. n. 7. 205

1 Delegatus Papæ poteſt ſubdelegare, licèt datus ſit ex officio, vel de partium conſenſu, vel cum clauſula, *Quod ſi non omnes*, in c. Quoniam, n. 2 & 6. de off. deleg. 529

2 Delegatus Papæ in cauſa ſibi commiſſa eſt major Ordinario, ibid. num. 16. 530

6 Delegatus quia non creditur, niſi delegationem probet, in c. Cùm in jure, n. 1 de off. & poteſt. Judic. deleg. 518

1 Delegatus Papæ in ſuis litteris dicit, nutiis, ſeu veriùs Apoſtolicis parere mandatis, & cur, ibid. num. 2. 513

2 Delegatus poteſt præcipere Ordinario, ut exequatur factum ſuum, ibid. num. 3. 313

6 Delegato non tenetur Ordinarius fidem adhibere, nec ejus mandatis obtemperare, niſi ille ſuam delegationem probet, ibidem num. 4. 313

2 Hæc regula ampliatur tredecim modis, ibid. num. 7. uſque ad num. 4. 316

1 Et declaratur duobus modis, ibid. à d. num. 44. uſque in fin. 318

2 Delegatus quis non præſumitur, licèt præſumatur bonus, ibid. num. 5. 312

1 Delegatio Principis probari non poteſt niſi per litteras delegationis, ibid. n. 7 & n. 35. 312

1 Delegatio probari debet per mandatum originale, ibidem numer. 9. 316

6 Vel per exemplum ab originali ſolemniter ſumptum, ibidem numer. 10. 314

2 Delegatus, ſi citet aſſerendo ſe delegatum, non tenetur citatus comparere, niſi in citatione inſeratur tota copia reſcripti, ibidem num. 13. 334

2 Contrarium, ibid. num. 17. 334

2 Citatio non inſerta copia delegationis cenſetur emanaſſe tamquam à privato, & non valet, ibid. n. 16. 338

1 Sed contra, ibid. num. 17. 314

Vide in ver. *Citatio*.

1 Delegato creditur in minoribus, etiam non oſtenſis litteris delegationis, in d. c. Cùm in jure, n. 19 de off. Delegat. 314

1 Delegatus tenetur inſerere in citatione copiam reſcripti, quando eſt perſona incapax delegationis, ibid. n. 20. 314

1 Idem quando citatus eſt in loco longinquo, ibid. n. 22. 314

1 Niſi citatio fiat per Nuntium publicum, & notum, puta Curſorem Papæ, ibid. n. 22. 334

2 Exceptio quòd non conſtet de delegatione, poteſt opponi etiam in actu executionis, ibid. n. 23. 314

2 Delegato juriſdictionem exercenti non oſtenſis litteris ſuæ commiſſionis poteſt Ordinarius de facto reſiſtere, ibidem num. 32. & 43. 311

1 De-

3 Delegatus etiam ab inferiore à Principe non eſt credendum, niſi delegationem probet, ibid. n. 34. 315
3 Delegatio Papæ, vel Imperatoris non probatur, niſi per ſcripturam, ſed delegatio inferioris probari poteſt etiam per teſtes, ibid. n. 35. 315
3 Delegationis litteræ non oportet ut ſint ſcriptæ vel ſubſcriptæ à delegante, ſed ſufficit, ut ſint ejus ſigillo munitæ, ibidem numer. 37. 335
2 Delegatus lapſo triennii non obſtante, poteſt in cauſa procedere, in c. Venerabilis, n. 6. de judiciis. 35
2 Niſi Princeps delegans præfixiſſet inſtantiam triennio minorem, ibid. 32
3 DELICTUM transferentis Sanctorum Corpora cui aſſimiletur, in c. cùm ex eo, n. 56. de Reliq. & venerat. Sanctor. 611
2 Delictum conſanguinei, amici, vel famuli, Præſumitur commiſſum de voluntate illius, in cujus commodum reſultat, in c. Conſtituris, il primo, n. 6. de teſt. & atteſtat. 152
n Dummodo habeat cauſam continuam, ſeu ſucceſſivam: ſecus ſi delictum ſit momentaneum, ibid. n. 8. 158
5 Delicto unico poteſt quis lædere plures perſonas, & tenetur omnibus ſatisfacere, in c. Falſidicus, n. 3. de crim. falſ. 129
5 Et qui in pluribus offendit, in pluribus punitur, ibidem numer. 4. 169
2 Delicti ob frequentiam ſeverius aliquid ſtatuitur, in cap. cùm non ab homine, n. 52. de Judic. 11
5 Delictum gravius eſt in perſonam Principis, cui delinquens eſt ſubjectus, quàm in extraneum, in cap. Ad falſariorum, nu. 18. de crimin. falſ. 185
5 Delictum in ebrietate commiſſum non conſtituit novam ſpeciem peccati, ſed eſt circumſtantia peccati præcedentis, in c. Si conſtiterit, n. 35. de Accuſat. 11
5 In delictis primaria cauſa ſurgit à voluntate, & ab anima rationali, in c. cùm voluntate, n. 5. de ſent. excom. 176
3 DELINQUENS in Eccleſia non privatur immunitate niſi propter homicidium, vel membri mutilationem, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 19. de Conſtit. 123
2 Delinquens nullam pertimeſcit culpam, cùm ſperet eam nummis redimere, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, num. 9. de off. Ord. 179
3 Delinquens non debet eſſe melioris conditionis, quàm non delinquens, in cap. Ex publico, num. 58. & 43. de converſ. conjugat. 447
3 DEMENTIA non eſt juſta cauſa removendi ab officio perpetuo, ſed ſolum dandi coadjutorem, in cap. cætarum, num. 60. de reſcript. 144
5 DENARII S. Petri quid ſint, in cap. Præterea, n. 65. ne Prælat. vic. ſuas. 93
5 DENOMINATIO fieri debet à ſuperiore confirmante, c. Antigonus, n. 48. de pactis 643
2 Denominatio fieri debet à majori, & digniori, ibid. n. 50. 243
3 Denominatio facienda eſt ab, eo qui producit effectum, ibidem num. 59. 644
5 Item à potentiori, ibid. 644
2 Denominatio ſumitur quandoque à cauſa, quandoque à loco, in c. Conquerente, n. 45. de off. Ordin. 588
2 Denominatio ſola facit aliquem malæ fidei poſſeſſorem, in c. Requiſivit, n. 40. de in integr. reſtit. 688
5 DENUNTIATIONES matrimoniales remitti non poſſunt ab Ordinariis inferioribus, ſed ab Epiſcopo tantum, in cap. Accedentibus, n. 12. de exceſſ. Prælat. 216
5 Denuntiationes matrimoniales non ſunt de ſubſtantia, & ideò ſi omittantur à Delegato ad diſpenſandum cum clauſula Servatis ſervandis, actus non vitiatur, in cap. Qui Presbyterum, n. 94. de pœnit. & remiſſ. 298
5 Matrimonia contracta non præmiſſis denuntiationibus, valida, in c. Cùm acceſſiſſent, n. 59. de conſtitut. 109
5 Denuntiatio non addit vinculum, in c. cùm pro cauſa, num. 9. de ſent. excom. 338
5 In Denuntiationis judicio judex non debet pœnam ordinariam imponere, ſed ad pœnitentiam compellere, in cap. Qualiter, il ſecondo, n. 78. & ſeq. de Accuſat. 80
5 Denuntiatio triplex, Evangelica, judicialis, & canonica; & in qualibet diverſæ feruntur ſententiæ, ibid. n. 79. 80
5 Denuntiationis finis eſt emendatio fratris; accuſationis verò, punitio criminis ad publicam vindictam, ibid. n. 81. 80
4 Matrimonia cùm ſunt contrahenda, debent per Presbyteros in Eccleſia edicta proponi, aſſignato termino ad opponenda impedimenta, in cap. Cùm inhibitio, num. 2. de Clandeſt. deſponſat. 37
4 Nec de jure poſſunt Epiſcopi ſuper hoc diſpenſare, ibidem numer. 2. 37
4 Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 3. 37
4 Denuntiationes matrimoniales qualiter ex Concilio Tridentino ſint præmittendæ, aut remittendæ, ibid. d. n. 3. 37
4 Ordinarius, de quo loquitur Concilium Trident. in denuntiationibus remittendis, intelligitur Epiſcopus Diœceſanus, & non alii, qui ſunt Ordinarii de jure ſpeciali, ibid. n. 4. & n. 9. 37
4 DEPONITUR quis à minoribus Ordinibus ſicut à majoribus, ibid. n. 7. & 13. 37
5 DEPOSITARIIS pœnarum ex Capitulo conſtitui debet, qui Epiſcopo, præſente Capitulo rationem adminiſtrationis reddat, in c. Presbyteri, n. 55. de pœnis. 284
4 DEPOSITIONIS pœna olim dignum erat quodlibet peccatum mortale, in c. Non debet, n. 9. de conſang. & affinit. 71
2 Depoſitio habetur inſtar mortis, in cap. Cùm non ab homine, nu. 42. de judiciis. 13
5 Depoſitio eſt ab Altaris miniſterio perpetua remotio, in cap. Quæſitum, n. 18. de pœnit. & remiſſ. 302
5 Sacerdos ſine juſta cauſa non eſt ab Epiſcopis etiam in unam ſententiam concordantibus, deponendus, in c. Non poteſt, num. 5. de ſent. & re judicat. 132
2 Depoſitio, & degradatio Epiſcoporum, Presbyterorum, & aliorum Clericorum, quem numerum Epiſcoporum requirat, ibid. num. 5. 314

2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num. 3. 185
2 Depoſitionis pœna infligi non poteſt niſi pro culpa mortali, in c. Ne innitaris, n. 242. de Conſtitut. 56
5 Depoſitio habetur inſtar mortis, in cap. Si quis, num. 3. de homicidio. 120
3 Depoſitio Epiſcoporum jure divino eſt Papæ reſervata, in c. Extuæ, n. 17. de Cler. non reſiden. 55
3 Depoſitio ab ordine ad eum ſpectat, ad quem ſpectat ordinatio, in c. Aqua, n. 22. de conſecr. Eccl. vel altar. 578
3 Declaratur, ibid. num. 23. & ſeqq. 578
3 Depoſitio verbalis ab ordinibus etiam ſacris fieri poteſt ab Epiſcopo tam per ſeipſum, quàm per ejus generalem Vicarium, ibid. num. 26. 578
3 Depoſitione ſolvitur ſpirituale conjugium inter Prælatum, & Eccleſiam, in cap. ne Religioſi, n. 35. de Regular. 416
3 Depoſitio Epiſcopi in dubio cenſetur facta ex juſta cauſa, in cap. Quanto, n. 78. de tranſlat. Epiſc. 355
2 Depoſitio includit in ſe ſuſpenſionem, in c. Cùm non ab homine, num. 53. de judic. 12
Reliqua in ver. *Degradatio*.
5 DEPOSITUS vel ſuſpenſus celebrans, & monitus non deſiſtens excommunicatur, & ſi nec ſic deſiſtat, per ſæcularem poteſtatem ad requiſitionem Eccleſiæ exilio damnatur, in cap. Si quis Presbyter, n. 5. de Cler. excomm. miniſtr. 198
5 Beneficia ejus, qui per ſententiam fuit depoſitus, poſſunt per Epiſcopum alteri conferri, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 95. de Accuſ. 24
5 Depoſitus ſpoliari poteſt etiam beneficiis, quæ poſſidet in aliis diœceſibus, ibid. n. 94. 25
5 DEROGATIO non fit niſi ad contracta, in c. Tuarum, nu. 40. de privileg. 256
5 Derogatio generalis nunquam operatur circa ignorata, in facto conſiſtentia, in c. Nonnulli, n. 32. de reſcript. 170
3 Derogatio c. Nuper, in privilegio exemptionis à decimis prædialibus, non requiritur quoad illa prædia, de quibus decimæ prius non ſolvebantur, in c. Nuper, n. 27. de decim. 325
3 Sed quoad illa, de quibus antea ſolvebantur, neceſſaria eſt derogatio, aliàs privilegium eſt nullum ex defectu intentionis in concedente, ibid. n. 28. 316
3 Derogatio primæ partis hujus cap. Nuper non cenſetur conceſſa niſi in ſpecie fuerit expreſſa, ibid. n. 29. 322
3 Derogatum cenſetur c. Nuper, ſi in litteris exemptionis à decimis prædialibus derogetur alicui Concilio Generali, & poſteà addatur clauſula, *& aliis Conciliis*, ibid. n. 31. 322
3 Idem ſi dicatur, non obſtante aliqua conſtitutione in generali concilio edita, ibid. n. 32. 336
Vide in ver. *Concilii derogatio*.
Et in ver. *Conſtitutionum abrogatio, derogatio*.
Et in ver. *Privilegii derogatio*.
3 DESERERE quid ſit, in c. Ex parte, n. 54. de Cler. non reſid. 42
4 DESERVIRE IN DIVINIS, hæc verba intelligenda ſunt ſecundum ſubjectam materiam, in cap. Ut Abbates, num. 104. de ætat. & qualit. 597
5 Divinis inſervire, aut intereſſe, in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia importat ſervitium Chori, quod adimpleri non poteſt per ſubſtitutum, ibid. n. 88. 97. 101. & 105. 595
5 Ad Deſponſationem verbalem non poteſt quis abſolutè compelli, ſed benè ad actualem per annuli immiſſionem, in c. Sicut, n. 12. de his quæ vi met. cauſ. 683
5 DESTITUERE qui poteſt, multò magis poteſt corrigere, ſed non è converſo, in c. Conquerente, n. 51. de off. Ordin. 587
5 DESTITUTIO ad eum ſpectat, ad quem inſtitutio, in c. Quanto, n. 45. de tranſlat. Epiſc. 320
3 DESTRUERE ejus eſt, cujus eſt condere, in c. Ex parte, nu. 23. de Cler. non reſiden. 43
2 Deſtruere poteſt, jus qui illud condidit, in cap. Quanto, nu. 46. de tranſlat. Epiſc. 320
3 DETENTATIO pura nec collationem impedit, nec impetrationem, in c. Litteras, n. 35. de conceſſ. præb. 177
3 Declaratur, ibid. n. 36. verſ. *Tunc igitur*. 597
5 DESUETUDO habens principium vitioſum non excuſat, in cap. Treugas, n. 23. de Treug. & Pace. 613
5 Declaratur, ibidem num. 29. & 45. 613
2 Deſuetudo ut legem abroget, quæ debeant concurrere, ibidem num. 73. 636
5 Deſuetudo non excuſat contravenientes, ſi aliqui in eodem loco legem ſervaverint, ibid. n. 75. 637
3 DETERMINATIO una reſpiciens duo determinabilia debet utrumque pariformiter determinare, in c. Cùm ex eo, n. 8. de reliq. & vener. Sanctor. 609
3 Niſi in uno diverſa ſit ratio quàm in alio, ibid. n. 9. & 52. 609
3 Vel niſi aliàs induceretur juris correctio, ibid. n. 52. 610
3 DETINERE idem eſt quod capere, & idem eſt auferre quod non dare, in cap. In aliquibus, n. 7. de Decimis. 322
3 DETRUSI in monaſterium ad agendam pœnitentiam non coguntur habitum regularem ſuſcipere, in cap. cùm virum, nu. 22. de Regular. 367
3 Pœna detruſionis in Monaſterium Monialium an poſſit infligi mulieribus ſæcularibus, in cap. Cùm virum, num. 29. de Regular. 167
3 DEVOLUTIO poteſtatis conferendi fit ad Superiorem, ſi is ad quem ſpectat, ultra ſex menſes conferre neglexerit, in c. Nulla, n. 23. de conceſſ. Præben. 189
3 Quod procedit in omnibus dignitatibus, officiis, & præbendis, dummodo ſint diſtinctæ, vel certus numerus ſit ſtatutus, ibid. num. 29. 189
3 Item procedit etiam in Epiſcopatibus, & Abbatiis, ſed minus tempus datur ad eligendum, ideſt trium menſium, ibid. n. 13. 187
3 Devolutionis pœna locum non habet contra eum, qui beneficium non contulit propter impotentiam juris, vel facti, etiam culpa contingentem, ibid. n. 23. 187
Devolutio ob negligentiam non conferentis beneficium fit ad proximum ſuperiorem gradatim, & quilibet ipſorum habet ſex menſes ad conferendum, ibid. n. 14. 187
3 Devolutio poteſtatis conferendi non fit ad Metropolitanum, niſi

omnes inferiores infra certum tempus conferre neglexerint, ibid. num. 35. 187
Devolutio poteſtatis conferendi fit etiam de ſuperioribus ad minores, velut ab Epiſcopo ad capitulum, ibid. n. 39. 187
Devolutio juriſdictionis non inducitur niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. His quæ, n. 40 de major. & obed. 620
Vide in ver. *Juriſdictio devolvitur*.
DEI voluntas, à qua lex divina proficiſcitur, eſt immutabilis, in c. Cùm pridem, n. 78. de pact. 658
Deus quoque ex ſua promiſſione obligatur, in cap. Ex epiſtolæ, num. 12. de probat. 124
Deus non eſt author iniquitatis, ſed omnia aut juſto judicio facit, aut ſuo permiſſu ita fieri ſinit, in cap. Quanto, num. 67 de translat. Epiſc. 381
Deus quo ſenſu intelligatur non poſſe ſuſcitare virginem poſt ruinam, in cap. cùm ad monaſterium, num. 55. de ſtat. Monachor. 479
Deus regit infima per inferiores Angelos, media per ſuperiores, ſuprema per ſeipſum, in cap. Ex parte, numer. 4. de for. compet. 74
Deus audit verba noſtra prout ex intimis proferuntur: humanæ aures prout foris ſonant, in cap. Falſidicus, num. 28. & 70. de crimin. falſ. 170
Declaratur, ibidem num. 76. & 80. & 162. verſ. *Non obſtat ſecunda*. 178
Deus, & lex non obligant ad impoſſibilia, in cap. Ne innitaris, n. 55. de conſtit. 35
Dei judicium ſemper innititur veritati, quæ nunquam fallit, nec fallitur, ibid. n. 146. 46
Deus ſolus poteſt facere ut aliquis mortalium ſit major Apoſtolico, in c. Significaſti, n. 72. de elect. 289
DEUTERONOMII authoritas, *Non arabis in bove ſimul, & aſino*, exponitur, in c. Cùm cauſam, n. 8 de elect. 276
DIACONI in primitiva Eccleſia fuerunt ordinati per manus impoſitionem abſque traditione libri Evangeliorum, in cap. Cùm veniſſet, n. 16. & 65. de ſacr. Unct. 446
Diacono imprimitur character in traditione libri Evangeliorum, ibid. n. 62. 449
Diaconi poteſtas eſt media inter poteſtatem Subdiaconi, & Sacerdotis, ibid. n. 61. 449
Diaconi Selvatici quot in ſingulis Eccleſiis deputari poſſint, & quibus privilegiis fruantur ex decreto juſſu Gregorii XV. hac de re edito, in c. Nullus, n. 19 de for. compet. 45
Diaconus cui oculus fuit effoſſus, in Presbyterum ordinari non poteſt, in cap. Conſultationibus, num. 70. de Cler. ægrot. vel debil. 169
DICTAMEN rationis quid ſit, in cap. Ne innitaris, nu. 258. de Conſtit. 58
DICTIO, *una*, abſonum eſt ut reſpectu unius determinabilis ſtet alternativè, & reſpectu alterius copulativè, in cap. Cùm jamdudum, n. 23. de præbend. 97
Dictio, *etiam*, eſt implicativa, in cap. Quoniam, num. 7. de off. delegat. 510
Dictionis taxativæ natura eſt ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, in cap. Accedentibus, nu. 24. de exceſſib. Prælat. 216
Declaratur, n. 41. & ſeq. uſque ad n. 46. 217
Dictio taxativa in diſpoſitione legis non excludit caſus ſimiles, vel eandem rationem habentes: & ſufficit, ut ſint ſimiles quoad id, de quo diſputatur, ibid. n. 43. & n. 45. 218
Alioquin, orationem conditionalem facit, & inducit conditionem in caſu contrario, in cap. Irrefragabili, §. Exceſſus, num. 7. de off. Ordin. 574
Venit adverſativè ad præcedentia, & includit ex propria ſignificatione contrarium intellectum, in cap. Quoniam, num. 12. de decimis. 381
Aliorum, infert omnimodam ſimilitudinem ad expreſſa, & quamvis juncta ſit cum dictione *omnium*, tamen non comprehendit majora, quàm expreſſa, in cap. Accedentibus, num. 38. de exceſſ. Prælator. 217
Alias, eſt implicativa, & repetitiva ſimilium, in c. Cùm contingat, n. 124. de ætat. & qualit. 417
Implicat ſimilia, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 53. de Reſcript. 180
Niſi per alia jura declaratur aliquid non eſſe ſimile, ibidem num. 56. 180
Denotat diverſitatem in ſuppoſito, & identitatem in ſubſtantia, & eſt implicativa ejuſdem generis, ibidem num. 55. & 65. 180
Importat diverſitatem in ſubſtantia, & identitatem in qualitate, in c. Significaſti, n. 49 de off. deleg. 541
Eſt repetitiva ſimilium, etiamſi ei adjuncta ſit dictio univerſalis, in c. Conquerente, n. 58 de offic. Ordin. 583
Amodo, quid importet, in c. Nuper, n. 25. de Decim. 385
Aſſiduè, *ſemper*, *indeſinenter*, & conſimiles dictiones non ſunt amarè intelligendæ, ſed civiliter, & cum aliquo temperamento, in c. Significatum, num. 12. de præbend. 85
Autem, dictio eſt adverſativa præcedentium, & in caſu contrario retinet idem thema præcedens, in cap. Monachi, num. 53. de ſtat. Monachor. 462
Cætera, eſt implicativa ſimilium, in c. Requiſivit, n. 48. de ordin. ab Epiſc. 381
Circa, quid importet, in c. Quanto, n. 17. de Privileg. 275
Coram, id eſt præſentibus, & intelligentibus, in c. Cùm eſſes, n. 16. de Teſtam. 268
Cum, conjungit per modum acceſſorii, non autem principalis diſpoſitionis, in cap. Antigonus, n. 41. de Pactis. 643
Dummodo, quid importet, in cap. Cùm pridem, num. 44. de Pactis. 650
Donec, collata in incertum eventum importat conditionem, in c. Epiſcopus, n. 53. de Præb. 74
Etiam, eſt ampliativa, & implicativa præcedentium, in cap. Cùm contingat, num. 40. de for. compet. 72
Importat caſum magis dubitabilem, in cap. Inter cæteros, nu. 53. de reſcript. 151
Eſt implicativa caſus præcedentis cum iiſdem qualitatibus, in c. Pervenit, n. 7. de ſent. excom. 318
Etiamſi, ampliat diſpoſitionem, & implicat caſum magis dubitabilem, in c. Sicut unire, n. 56. de exceſſ. Prælator. 222
Ex tunc, denotat temporis extremitatem, in cap. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 8. de offic. Ordinar. 576
Forſitan, quandoque ponitur affirmativè, in c. Niſi cùm pridem, num. 16. de Renuntiat. 338
Idem, quandoque importat identitatem in genere, & diverſitatem quoad ſpecificas qualitates, in cap. Ex tuæ, num. 32. de Cler. non reſid. 56
Liberè, quid importet, in c. Statuimus, n. 13. de Regular. 409
Mox, quid importet, in cap. Super inordinata, num. 31. de præbend. 152
Et in c. Quia propter, num. 56. de elect. 250
Nec, negat, & copulat præcedentia cum ſuis qualitatibus, in cap. Monachi, n. 37. de ſtat. Monach. 458
Nullatenus, quid importet, in cap. Nimis prava, num. 37. de exceſſ. Prælator. 218
Omnimodò, quid importat, in c. Cùm dilectus, num. 37. de Relig. domib. 499
Omnino, quid importet, in cap. Relatum, num. 19. de Cler. non reſid. 32
Et in c. Cùm in magiſtrum, n. 56 de elect. & in cap. Ad audientiam, n. 18. & ſeq. de ſponſ. & matrim. 303
Per, cauſam efficientem ſignificat, in c. Presbyter, num. 34. de Sacram. non iterand. 459
Porrò, eſt diverſificativa præcedentium, in cap. cùm ſit ars, n. 44. de ætat. & qualit. 419
Præſertim, quid importet, in cap. cùm voluntate, num. 16 de ſent. excom. & in c. Ex tenore, n. 18. de tempor. ordinat. & in c. Significaſti, num. 26. de elect. 224
Quacumque de cauſa, quid importet, in cap. Si quis, num. 66 de Regular. 339
Quandocumque, comprehendit omne tempus, in c. Qualiter, n. 21. de Cler. non reſiden. 58
Quaſi, aliquando non importat diminutionem, ſed exceſſum, in c. Cùm in cunctis, n. 24. de elect. 245
Quicumque, eſt effrænata, & comprehendit omnes etiam in ſublimiori dignitate conſtitutos, in c. Ex parte, il ſecondo, nu. 34 & 45. de Privileg. 261
Quocumque modo, extendit diſpoſitionem etiam ad impropria, & aliàs non comprehenſa in diſpoſitione generali, in cap. Cùm veniſſent, num. 70. de Judic. 27
Includunt omnem modum tam principalem, & directum, quàm incidentem, in cap. Veniſſent, n. 81 de Judic. 28
Quodcumque, univerſaliter omnia includit, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 33. de elect. 257
Niſi per aliud jus aliquis caſus reperiatur exceptus, ibidem numer. 34. 257
Quoque, eſt copulativa, & repetitiva præcedentium, in cap. Pervenit, n. 33. de Adulter. 350
Quoquomodo, includit generalem modum, in cap. Ad extirpandas, num. 21. 37. & 44. de fil. Presbyt. 471
Saltem, eſt ſubſidiaria, in cap. Quia nonnulli, num. 21. de Magiſtris. 83
Semper, quid importet, in cap. Requiſivit, num. 12. de reſtit. in integr. 687
Seu, ex ſui natura eſt augmentativa, in cap. Inter cæteras, nu. 17. de reſcript. 148
Contrarium, ibid. num. 21. 148
Regulariter eſt disjunctiva, ſeu alternativa, ibid. n. 21. 148
Unita cum relativo auget diſpoſitionem, ibid. n. 24. 148
Seu, & *ſive*, dictiones ſunt alternativæ propriè, & ſimpliciter, ſed habent naturam mixtam, in cap. Inter cæteras, num. 12. de Reſcriptis. 148
Et ſunt indifferentes ad disjunctam, & conjunctam, ibidem numer. 13. 148
Contrarium, ibid. num. 22. 148
Declaratur, ibid. num. 33. 149
In diſpoſitione favorabili, ut in legatis, ſtant ampliativè, in non favorabili, ut in contractibus, ſtant disjunctivè, ibidem num. 24. 148
Contrarium, ibid. num. 27. 148
Quando ponuntur inter illa, quæ habent conformitatem, & convenientiam, ſtant ampliativè, ibid. n. 27. 148
Inter ſynonyma ſtant expoſitivè, pro id eſt, ibid. n. 32. 149
Inter genus, & ſpeciem ſtant conjunctivè, ſeu expoſitivè, ibidem num. 31. 149
Ad vitandum abſurdum, quamvis verba disjungant, ſenſum tamen conjungunt, ibid. n. 32. 149
Augent, disjungunt, & exponunt, prout ſuadet mens diſponentis, & ſubjecta materia, ibid. num. 33. 149
Habent ſymbolum cum conjuncta, in, in quam faciliùs transeunt, quàm dictiones *aut*, & *vel*, ibid. n. 34. 149
Si, adjecta verbo futuri temporis conditionem importat, in cap. Qualiter, num. 30. de Cler. non reſiden. 58
Sicut, eſt exemplificativa, in cap. Requiſivit, num. 78. de Ordinat. ab Epiſcopo. 384
Sicut, importat omnimodam ſimilitudinem, in cap. Conqueſtus, num. 78. de feriis. 97
Sive, propriè importat alternativam, ſeu disjunctivam, in cap. Inter cæteras, n. 13 de reſcript. 148
Vide ſupra in dictionibus *Seu*, & *ſive*.
Tantum, dictio taxativa in diſpoſitione legis non excludit caſus ſimiles, vel eamdem rationem habentes, in cap. Accedentibus, num. 43. de exceſſ. Prælator. 218
Et ſufficit ut ſint ſimiles quoad id, de quo diſputatur, ib. n. 45. 218
Taxativæ naturæ eſt ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, ibid. n. 24. 216
Declaratur, ibid. n. 41. & ſeqq. uſque ad n. 46. 217
Tunc, denotat extremitatem temporis, & idem importat, quod eo caſu, in c. Cùm vitum, n. 33 de Regular. 368
Ut, quando ſtat copulativè, in c. Ex parte, n. 28 de arbitr. 701

X *Ut*

1 *Vel* & *aut*, ſunt dictiones propriè, & ſimpliciter alternativæ, quæ, & ſenſum disjungunt, in cap. Inter cæteras, num. 11. de reſcript. 148

Vide ſupra in dictionibus, *Seu*, & *ſive*.

2 *Verò*, eſt adverſativa præcedentium, & adverſatur in jure, & in facto, in cap. Ad audientiam, il ſecundo, num. 70. de reſcript. 185

3 *Una*, in cap. cùm jamdudum, n. 53. de præben. 77

2 *Uſque*, dictio ponitur excluſivè, in cap. Conqueſtus, num. 18. de feriis. 94

5 *Ut*, an cauſam finalem inducat, vel impulſivam, in c. Ad aures, n. 11. & 15 de tempor. ordinat. 362

5 *Ut ſupra*, inducit repetitionem præcedentium, in cap. Pervenit, n. 18. de adulter. 152

2 DICTIS Sanctorum Patrum an, & quando ſit ſtandum, in cap. Ne innitaris, n. 5. de conſtit. 10

5 Dicta Sanctorum Patrum in Philoſophicis non ſunt majoris authoritatis, quàm dicta Philoſophorum, quos ſequuntur, ibid. num. 9. 18

3 Dictum Sancti fulcitum authoritate veteris, vel novi Teſtamenti prævalet dictis aliorum omnium, in c. Si Epiſcopus, nu. 24. de Paroch. 103

5 DIGESTIO cibi, vel potus an debeat præcedere ſumptionem Euchariſtiæ, in c. Si conſtiterit, n. 13. de Accuſat. 19

Dies feſti,

3 Conſuetudo regionis ſervari debet in colenda feſtivitate Sancti Bartholomæi, in cap. Conſilium, num. 26. de obſervat. jejun. 614

2 Idem in feſtivitate B. Margaritæ, ibid. n. 30. 614

3 Diebus feſtis licet, non tantum ſpiritualiter, ſed etiam corporaliter honeſtè lætari in cibis, & veſtibus, in cap. Explicari, nu. 18. de obſerv. jejun. 819

1 Dies feſti, in quibus minores Ordines licet conferre, qui ſint, in cap. De eo, num. 5. de tempor. Ordinat. 356

2 Diebus feſtis licet dare operam rebus ad vitam neceſſariis, & tempore perituris, in cap. Conqueſtus, n. 18. de feriis. 92

2 Dies feſti de præcepto qui ſint hodie ex Conſtitutione Urbani VIII. ibid. num. 21. 92

2 Dies feſti de præcepto ſunt etiam feriati quoad judicialia, ſed non è converſo, ibid. n. 26. 117

2 Dies feſtos ſolus Papa in Eccleſia univerſali poteſt indicere, & ſinguli Epiſcopi in ſuis diœceſibus, ibidem num. 27. & num. ſeq. & num. 58. 93

3 Diei Dominici obſervatio ſuccedit obſervantiæ Sabbathi, non ex vi præcepti legis, ſed ex conſtitutione Eccleſiæ, & conſuetudine Populi Chriſtiani, ibid. n. 28. 93

2 Diem feſtum an poſſit Epiſcopus indicere ſine Populo, ibid. nu. 31. & ſeq. 93

2 Dies feſtos ſolus Populus, ſeu laicalis poteſtas indicere non poteſt, etiam quoad judicialia, ibid. n. 33. 93

2 Princeps laicus an ſtatuere poſſit, ut dies alicujus Sancti ab Eccleſia canonizati à ſuis ſubditis ſervetur, ac ſi eſſet dies feſtus ex præcepto Eccleſiæ, ibidem num. 57. & duos ſeq. uſque in finem. 96

2 Dierum feſtorum indictio eſt actus ſpiritualis, & pertinens ad Paſtores Eccleſiæ, ibid. n. 81. 96

2 Dierum feſtorum indictio eſt quædam conſecratio temporis, ibid. num. 64. 96

3 Diem feſtum ſi Princeps, vel Civitas ſtatuat ſub certa pœna colendum, tranſgreſſores culpam non incurrunt, ſed pœna exigi poteſt, ibid. num. 70. 97

2 Contrarium, ibid. num. 71. 97

2 Statutum laicale poteſt pœnam imponere violantibus dies feſtos ab Eccleſia inſtitutos, ibid. n. 73. 97

2 Princeps laicus non poteſt ſtatuere, ut ejus ſubditi in die alicujus Sancti ab operibus ſervilibus abſtineant, ibid. n. 75. 97

5 Diei feſti celebrationis formalitas in quibus conſiſtat, ibidem numer. 79. 97

2 Declaratio Apoſtolica nullitatis litterarum Senatus Mediolani, & edicti Gubernatoris Status Mediolanenſis ſuper obſervatione feſtivitatis Sancti Dominici in dicto Statu, ibid. n. 80. 98

5 Dies in Eccleſia Romana incipit à media nocte, in cap. Si conſtiterit, n. 21. de Accuſat. 20

3 Dies fictè expletus dicitur poſt veſperas, in cap. Conſilium, nu. 53. de obſervat. jejun. 616

3 Dies cœpta in materia profeſſionis non habetur pro completa, ſed tempus currit de momento ad momentum, in cap. Ad noſtram, num. 5. 21. 22. & 23. de Regular. 350

1 Dies cœpta in favorabilibus habetur pro completa, ibidem num. 22. 350

3 Dies cœpta habetur pro completa, prout ſuadet favor, vel odium ut duret, vel finiatur, ibid. n. 32. 358

2 Dies in actibus, qui commodè nocturno tempore exerceri non poſſunt, non naturaliter, ſed artificialiter ſunt computandi, in cap. Treugas, n. 3. de Treug. & Pace. 622

5 Dies quotuplex ſit, ibid. num. 4. 625

2 Dies, & locus non ſunt de ſubſtantia electionis, in cap. Quia propter, n. 67. & n. 69. de elect. 292

2 Etiamſi in Conſtitutionibus Eccleſiæ, vel Ordinis certus dies, aut locus ſit præfinitus, niſi adſit decretum irritans, ibidem num. 28. 306

2 Dies cœpta habetur, vel non habetur pro completa, prout favor aut odium ſuadet, ut habeatur, vel non habeatur, in cap. Ego N. num. 44. de jurejur. 168

3 Dies ſtatuta interpellat pro homine, in cap. Potuit, num. 8. de loc. & conduc. 297

3 Dies conditionis adimpletæ non retrotrahitur ad tempus diſpoſitionis, quando ante impletam conditionem ſupervenit impedimentum, in cap. Dilectus, il ſecundo, n. 8. de præbend. 114

3 DIETÆ non computantur à loco, ubi reus domicilium habet, ſed à finibus ſuæ diœceſis, in cap. Nonnulli, num. 6. de reſcript. 156

1 Si agatur actione perſonali, n. 7. 166

2 Et quid ſi actione reali, aut perſonali in rem ſcripta, vel quæ datur ad certam rem, ibid. num. 8. 166

3 Dietæ hodie reſtrictæ ſunt ad unam tantùm, ultra quam ſi fiat delegatio, non valet ſententia, ib. nu. 15. 167

2 Dietarum tria ſunt genera, de quibus dietis intelligatur, ibidem num. 18. 167

5 In DIFFERENTIBUS ſpecie, in eo quod plus eſt non continetur id quod eſt minus, in cap. Sicut unire, num. 59. de exceſſ. Prælat. 212

5 Quæ differunt in quantitate temporis, non differunt ſpecie, ib. num. 61. 212

2 DIFFINITIO quid ſit, in c. Ad audientiam, il ſecundo, n. 107. de reſcript. 181

5 Quidditatem rei oſtendit, ibid. n. 108. 182

5 Et differentiæ ſpecierum non cognoſcuntur niſi per diffinitionem, ibid. n. 109. 183

5 DIFFINITUM cui convenit, impoſſibile eſt non convenire diffinitionem, in cap. Cùm veniſſet, n. 86. de ſacr. Unct. 458

2 Diffinitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, in c. Olim, num. 55. uſque in fin. de litis conteſt. 86

3 DIFFINITORES Ordinis Prædicatorum nullam habent dignitatem Eccleſiaſticam, nec poſſunt eſſe Conſervatores, in cap. Sanè, il ſecundo, numer. 34. de offic. & poteſt. jud. delegat. 524

2 DIGNITAS non conſtituitur ex nudo miniſterio conferendi beneficia, in c. Indecorum, n. 20. de ætat. & qualit. 332

3 Dignitas Patriciatus, & Conſulatus, jus patriæ poteſtatis ſolvit ibid. n. 29. & 56 400

5 Dignitas, quæ jure hæreditario defertur, non comprehenditur in c. Quoniam Abbas, de off. deleg. in c. Ex parte, num. 45. de arbitr. 705

3 Dignitatem obtinens, cui ſit annexum beneficium curatum, reſidere debet in dignitate, & conſtituere vicarium perpetuum in Parochiali, in cap. Ex parte, numer. 66. de Cler. non reſiden. 46

Vide in verb. *Reſidentiam*.

5 Dignitatis collatio devolvitur ad Papam, ſi omnes collatores habuerunt ſex menſes ad conferendum, & neglexerunt conferre, in c. Cùm acceſſiſſent, n. 5. de conſt. 107

1 Dignitas, perſonatus, & officium non differunt, ib. n. 3. 108

5 Dignitates non curatæ, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, requirunt annum vigeſimum quartum inchoatum, in c. Cùm in cunctis, n. 42. de elect. 246

1 Quod procedit, ſi ſolis ordo ſit annexus de jure ſpeciali, ibidem num. 43. 246

1 Secus ſi de jure communi, quia tunc ex Concilio Tridentino ſufficit annus vigeſimus ſecundus completus, ib. num. 44. 246

5 Et quæ ſit ratio differentiæ, ibid. n. 46. 246

3 Dignitates in Collegiata, quibus animarum cura nulla ſubeſt, requirunt annum vigeſimum ſecundum completum, etiamſi ſint primæ, ibid. n. 48. & n. ſeq. 247

5 Dignitates non curatæ de jure etiam requirunt annum vigeſimum quintum inchoatum, ex Concilio Tridentino vigeſimum ſecundum completum, in cap. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 4. de elect. 258

5 Dignitas Eccleſiæ unita non comprehenditur in litteris expectativis de Dignitate in Eccleſia, ibid. num. 8. 856

1 Dignitatum collatio in Cathedrali Eccleſia an ſit ſimultanea, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 18. & ſeq. de elect. 184

1 Dignitas, & jura Eccleſiæ poſſidentur pariter per Epiſcopum, & Capitulum, ibid. n. 19. 281

1 Dignitates omnes originaliter Romana fundavit Eccleſia, in c. Nullus, n. 3. & 6. de elect. 217

3 Dignitates majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, & primæ in Collegiatis Eccleſiis reſervantur in certis regula Cancellariæ, ibid. n. 9. 218

2 Item reſervantur dignitates Conventuales, & Præceptoriæ generales, non tamen militiarum, ibid. n. 10. 218

3 Dignitas electiva non comprehenſa in gratia ad Dignitatem, pertinet ad quamlibet diſpoſitionem quorumcumque, ibidem num. 23. 219

5 Dignitates obtinentes in Cathedrali Eccleſia, de jure communi ſunt de Capitulo, ibid. n. 43. 220

3 Dignitates etiam ſæculares non debent pluribus de eadem domo ſucceſſivè deferri, in c. Ex parte, n. 7. de off. deleg. 527

2 Dignitates omnes inſtituit, & fundavit Romana Eccleſia, in c. Perniciosam, n. 37. de off. Ordin. 552

1 Dignitates, Abbatiæ, Decanatus, Præpoſituræ, & Archipresbyteratus, jure annexum habent Ordinem Sacerdotalem, in c. Ut Abbates, de ætat. & qualit. n. 2. 187

2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 5. & ſeqq. 388

2 Dignitates omnes, quibus animarum cura nulla ſubeſt, hodie obtineri poſſunt in vigeſimo ſecundo anno completo, ac proinde non ſunt presbyterales, ibid. n. 5. 188

2 Dignitates curatæ in Cathedrali, vel Collegiata non veniunt Parochialis appellatione, in cap. Cùm ſis ars, num. 20. de ætat. & qualit. 416

1 Dignitas habens curam curato non comprehenditur appellatione Parochialis, ibid. n. 10. & ſeqq. 437

5 Dignitatis non ſolùm Regiæ, ſed etiam Pontificalis renunciandum eſſet, ſi ex his conſcientia non eſſet tuta, in c. Officii, n. 23. de pœnit. & remiſſ. 306

3 Dignitates obtinentes licitè poſſunt ſtudiorum cauſa abeſſe, in c. Licèt, n. 6. de præb. 314

3 Dignitates, Canonicatus, vel Portiones obtinentes in Cathedralibus, vel Collegiatis, tenentur perſonaliter reſidere, ib. num. 22. 315

3 Dignitates obtinentes in Cathedrali ſine ullis fructibus, tenentur reſidere, non obſtante contraria conſuetudine, ibidem n. 40. 316

3 Dignitates, quibus perpetuò, & acceſſoriè annexus eſt Canonicatus, non tenentur, niſi ad reſidentiam dignitatibus injunctam, ibid. n. 69. 317

Secus in obtinentibus dignitates cum Canonicatibus ex conſuetudine, vel diſpenſatione Apoſtolica, ibid n.70. 138
Dignitates obtinentes non obſtante contraria conſuetudine tenentur per ſeipſos celebrare Miſſas, ſicut cætera officia, ibidem num 83. 138
Dignitatem, vel perſonatum, aut beneficium curatum obtinens, ſi ſecundum tale recipiat, vacat primum: quod ſi retinere contenderit, etiam ſecundo privabitur, in cap. De multa, nu.5 de Præbend. 127
Dignitas aliud eſt, aliud perſonatus, ibid n 29. 119
Dignitates plures obtinens abſque diſpenſatione Apoſtolica inelligibilis eſt, & inhabilis ad beneficia obtinenda, in cap. Cùm jamdudum, n.2 de præbend. 96
Dignitates plures, vel perſonatus in uno, vel diverſis Eccleſiis quis habere non poteſt in cap. Ad hæc, num 5 de præben. 85
Dignitatum, ac perſonatuum pluralitas eſt omni rationi contraria, ibid num 2 85
Dignitates, & officia requirunt reſidentiam continuam, ibidem num 7. 85
Dignitas, perſonatus, & officium quid ſint, & an inter ſe differant, ibid. n.6 & ſeq uſque in fin 85
Dignites, perſonatus, & officium quandoque accipiuntur ut ſynonyma, ibid. n 7. 85
Quandoque ut diverſa, ibid. n.8. 34. & 25. 86
Dignitas largè comprehendit etiam perſonatum, vel cuſtodiam, ſeu officium aut inferius miniſterium, ibid n 9. 85
Dignitatis appellatione non veniant Epiſcopatus, & majores dignitates, ibid. n. 20 & 27. 85
Inter Dignitatem, perſonatum, & officium jure non conſtituunt ſpecificam differentiam, & nominum diverſitas introducta eſt ex diverſis conſuetudinibus Eccleſiarum, ibidem num. 22. 86
Contrarium, num. 24. 86
Dignitas ſe habet ad perſonatum, officium, tanquam genus ad ſpecies, ibid. n.26. 86
Contrarium, num. 28. 86
Dignitas ſumitur largè, & ſtrictè ſecundum ſubjectam materiam, vel intentionem proferentis, ibid. n 27. 86
Dignitatam habens dicitur etiam habere perſonatum, ſed non è contra, ibid n 24. 86
Dignitatis diffinitio quæ, ibid n 20. 86
Dignitatis ventoſæ nullus alius eſt effectus, quàm ut invidiam generet, & ſcandalum ſeminet inter fratres, ibid n.22. 86
Dignitas Eccleſiaſtica non conſtituitur, niſi ſit perpetua, ibidem num. 23. 86
Dignitas Eccleſiaſtica ſatis eſt ut habeat adminiſtrationem rerum temporalium ad Eccleſiam pertinentium, ibid. n.30. 87
Dignitas eſt excellentior gradus, ibid n 32. 87
Dignitas quæ ſit major in Eccleſia, ea quibus deprehendatur, ibid. num. 32. 87
Dignitatis præeminentia ex quatuor cauſis conſtituitur, ibidem num. 33. 87
Dignitas Eccleſiaſtica cognoſcitur ex eo quòd habeat adminiſtrationem rerum Eccleſiaſticarum cum juriſdictione, ibidem n.34. & ſeq 87
Dignitas, adminiſtratio, & juriſdictio ſunt annexa, & quaſi inſeparabilia, ibid. n.35. 87
Dignitas propriè dicitur, cùm in illius inſtitutione cautum eſt, ut ſit dignitas, ibid. n.43 87
Dignitas cenſetur quæ ex conſuetudine Eccleſiæ reputatur dignitas, licèt de jure non ſit talis, ibid. n.42. 87
Dignitates non tantum adminiſtrationem habentes cum juriſdictione, ſed etiam quæ ſolum ex conſuetudine Eccleſiæ pro dignitatibus habentur, præſervatæ ſunt à Concilio Tridentino in cap.6. ſeſſ 24. ibid. n 44. 87
Dignitatem habere non dicitur carens miniſterium ſpectans ad dignitatem, ſi in loco non reputetur dignitas, ibidem numer. 43. 88
Dignitas an conſtituatur ex eo quòd vocetur aliquo nomine dignitatis in jure expreſſæ, ibid. n.47. 88
Dignitas cognoſcitur, quando habet nomen dignitatis, & prælationis, & prærogativam in Choro, & in Capitulo, licèt non habeat rerum adminiſtrationem, vel juriſdictionem, ut Archidiaconus Parmen ibid. n.49. 88
Dignitates plures, vel Eccleſiæ uni conferri non debent, & cur, in c. Quia nonnulli, n.1. de Cler. non reſid. 29
Dignitas quot modis accipiatur, ibid. n.9. 29
Dignitates in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis quale ſervitium requirant, & an eas obtinentibus liceat quotannis ultra tres menſes ab Eccleſia abeſſe, ibid. num 10. & ſeq. uſque in finem. 30
Dignitatum duo genera à Concilio Tridentino conſtituuntur in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ibid. n. 22. 30
Dignitates habentes redditus ſeparatos à Capitulo de jure communi non obligant ad reſidentiam, ibid. n.13. 30
Nec ſunt incompatibiles cum aliis beneficiis reſidentiam requirentibus, ibid. n 24. 30
Dignitatibus ſeparatos redditus habentibus poteſt Epiſcopus arbitrio ſuo competens ſervitium aſſignare, ibid n 10. 30
Dignitates Cæſarauguſtanæ eodem jure cenſeri debent quo aliæ de quibus agitur à Concilio Tridentino, ſeſſ. 22. cap 3. ibidem num 20. 30
Et Archiepiſcopus poteſt illis congruum ſervitium ſtatuere, & diſtributiones pro tertia parte fructuum deductis penſionibus aſſignare, ibid num. 22 30
Dignitas acquiſita per Simoniam ſe ignorante commiſſam, dimittenda eſt in foro animæ, non in pœnam criminis, ſed ex natura rei, quæ vendibilis non eſt, in cap. Nobis, num. 52. de Simon. 42
Contrarium, ibid. n.80. & ſeq. 44
Declaratur, num 82. 44
Dignitatem omninò novam Epiſcopus ſolus erigere non poteſt, in c. Dilecto, num.26. de Præben. 123
Epiſcopus de Capituli conſenſu poteſt in Cathedrali novas dignitates erigere, uſitatas tamen, & factis Canonibus recognitas, ibid. num. 24. 135
In dignitatibus Eccleſiaſtici non licet de majori ad minorem tranſire, in c. Cùm ex illo, n.9. & 35. de Tranſlat. Epiſcop. 316
Declaratur, ibid n. 20. & ſeq. 316
Vide in ver. *Epiſcopus quoad tranſlationem.*
Subreptitia eſt impetratio dignitatis facta ſub narrativa ceſſionis Epiſcopatus, ſi ceſſio fuit invalida, ibid. n.19. 315
Dignitatis jura Prælato irrequiſito, Epiſcopus diminuere non poteſt, in cap. Niſi eſſent, n.22. de Præb. 207
Dignitas, & officium præponderat ordini in prælationibus, in c. Quod nonnullis, n.14 de privileg 272
Dignitatem perdens poteſt deſcendere ad minorem, in c. Ad ſupplicationem, n.4. de Renunt. 335
Dignitas perſonarum compenſatur cum numero, in c. Ne innitaris, n 446. de Conſtitut. 90
Dignitates plures habens alteram dimittere compellitur, in cap. Præterea, de Præbend n.5. 19
DIGNIOR ad officium regiminis eſſe poteſt, qui tamen non excellit gratia ſanctitatis, in c. Eam te, n.12. de ætat & qualit. 404
DIGNUM eligens poſthabito digniori peccat contra juſtitiam diſtributivam, ibid. n.15. 404
Minus idoneus ad Sacerdotium promoveri, vel ad regimen animarum aſſumi non debet, in cap. Cùm ſit ars, num 2. de ætat. & qualit. 433
Magis dignum trahit ad ſe minùs dignum, ubi eſt favor magis digni ut trahat & non trahatur, in cap. Cùm propter, nu 24. & 33. de Jurepatr. 331
DILAPIDATIO dicitur cùm res immobiles alienantur, cùm vero mobiles dicitur quaſi dilapidatio, in cap *Licèt Heli*, n.13. de Simon. 49
Vide in verb. *Prælatus quoad alienationem, &c.*
DIMISSORIAS concedendi facultas non includatur in generali mandato, in c Significaſti, n.3. de off Archid 583
Dimiſſorias concedere poteſt Epiſcopus etiam abſenti, & examen committere ordinario loci in quo ille degit, in cap cùm ſecundum, n.60. de præb. 93
Dimiſſorias ſufficit obtinere ab uno ex Canonicis, ſi reliqui propter hæreſim ſint diſperſi, vel adeunda eſt Sedes Apoſtolica, in c. His quæ, n 62 de major. & obed. 622
Dimiſſorias concedendi facultas ſpectat ad Capitulum, Epiſcopo exiſtente notoriè hæretico, in cap. Ad abolendam, num.36. de Hæreticis. 93
Dimiſſoriæ Epiſcopo exiſtente hæretico, an ſint concedendæ à Capitulo Cathedralis Eccleſiæ, in c. Abſolutos, num. 16. & ſeq. uſque in fin. de Hæretic. 96
Et quid ſi Canonici uno excepto propter hæreſim ſint diſperſi, ib. n.17. & n.19 & 25. 98
Et quid ſi omnes abſint, ibid. n 27 & ſeqq. uſq. in fin. 98
Dimiſſorias concedere Sede vacante non ſpectat ad Canonicos ut ſingulos, ſed ut repræſentantes Capitulum, ibid. n 23 99
Dimiſſoriæ, Sede vacante, dari non poſſunt a Canonicis abſentibus, ibid. num. 27. 99
Dimiſſorias concedendi poteſtas Epiſcopo, & capitulo non extantibus, conſervatur penes Eccleſiam, nec devolvitur ad Archiepiſcopum, ibid. n.28. 100
Epiſcopus in viſitatione poteſt compellere Clericos ad oſtendendas dimiſſorias, quarum vigore ordinati ſunt, in c. Licèt Heli, num 14 de Simon. 52
DIMITTERE quid importet, c Non ſine, n.44. de Arbitr. 695
DIOECESANUS dicitur ſolus Epiſcopus, in c. Cùm olim, n 7. de præſcript. 178
Diœceſani appellatione an, & quando veniat inferior Prælatus, ibid. n 9. 178
DIOECESIS appellatione in dubio comprehenditur diœceſis domicilii, in cap. Licèt, n.20. de foro compet. 64
Diœceſis appellatione etiam civitas includitur, in cap. Pernicioſam, nu 26. de off Ordin. 551
Diœceſum diviſio, in cap Nullus, num.33. de Paroch. 383
Diœceſi tota eſt unum corpus, cujus caput eſt Epiſcopus, in c. Cùm dilectus, n. 22. de relig. domib. 407
Diſcordiæ verbum comprehendit etiam privatorum diſſidia, in cap. Treugas, num.52. de Treug. & pac. 632
DISCRETIO in Religionibus præfertur jejuniis, vigiliis, & hujuſmodi obſervantiis, in c. Sanè, n 37. & 48. de Regolar. 358
vide in ver. *Relig.*
DISJUNCTA poſita inter perſonas inter quas cadit affectio ordinata, non reſolvitur in conjunctam, in cap. Inter cæteras, n.48. de reſcript. 150
Reliqua in verb. *Nullius diœceſis.*

Diſpenſatio quid, & quotuplex.

Diſpenſatio dupliciter accipitur, in cap Ex parte, n.57. de Cler. non reſid. 45
Diſpenſationis gradus tres, in cap. Henricus, num.24. de Cler. pugnan. in duello. 145
Diſpenſatio eſt quædam miſericordia, ibid. num. 23. 148
Diſpenſatio dicitur vulnus, & cur, in cap Cum in cunctis n. 36. de elect. 346
Diſpenſatio quid ſit, in c. Nimis, n.4. de fil. Presbyter. 478
Diſpenſatio eſt juris relaxatio, ſeu vulneratio, in c. Dilectus, n.4. de tempor. ordinat. 378
Diſpenſare majus eſt, quàm abſolvere, ibid. n. 19. 374
Diſpenſare non eſt legem tollere, ſed ordinare ex cauſa, ne leger eo caſu, quo diſpenſatur, in cap. Cum ad Monaſterium, n. 75. de ſtatu Monachor. 410
Diſpenſandi eſt major poteſtas, quàm poteſtas abſolvendi ex excommunicatione, in cap. Cum illorum, num 9. de ſentent. excommun. 349
Diſpenſatio ad ſimilia non extenditur, in c. Nihil, n.14. de elect. 298
Diſpenſatio quibus caſibus Epiſcopo ſit permiſſa.
Vide in verb *Epiſcopus quoad diſpenſationem.*
Diſpenſatio quibus caſibus à Papa concedi poſſit.
Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem.*

Diſ

Diſpenſatio ad qua extendatur.

3 Diſpenſatio cum Monacho ad beneficium Curatum non extenditur ad ſimplex, in cap Quia in tantùm, n. 52 de præbend 77
3 Diſpenſatio extenditur ad acceſſoria, vel connexa, ſeu conſecutiva, & dependentia, ibid n. 23. 77
c Diſpenſationis edictum eſt prohibitorium, in c. Dilectus, num. 2 de tempor ordinat. 172
5 Diſpenſatio reſpectu diſpenſantis non eſt ſtricti juris, ſed quid favorabile, ibid. n. 22. 174
3 Diſpenſationes ſunt odioſæ, & in eis non valet argumentum de majori ad minus, in cap. Quia in tantùm, numer. 20. de præbend 77
3 Diſpenſatio, ut quis tranſire poſſit ad Archiepiſcopatum, non habet locum in Epiſcopatu, ibid n. 22. 77
5 Diſpenſatio ad plura Curata neceſſariò includit diſpenſationem ſuper reſidentia in alterutro ipſorum, in cap. Dudum, il ſecondo, num 51 de elect. 269
2 Diſpenſatus ad beneficium non intelligitur diſpenſatus ad ordinem beneficio annexum, in c. Quæris, num 38 de ætat. & qualit 414
3 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis quotidianas distributiones non percipit, in c. Licèt, n. 1 de præb. 134
3 Diſpenſatus ad duo beneficia incompatibilia cenſetur diſpenſatus ſuper reſidentia alterius, in cap. Quia in tantùm, num. 27. de præbend. 77
3 Et conſequenter ad percipiendos fructus in abſentia, ib n 28 77
2 Diſpenſandi facultas ut favorabilis eſt amplianda, niſi agatur de præjudicio tertii, in c. Ex parte, n. 32 de conſtitut. 258
2 Diſpenſandi facultas in ſimplicibus non extenditur ad mixta, ibidem num 33. 258
3 Diſpenſatus ad plures dignitates non cenſetur diſpenſatus ad plures dignitates in eadem Eccleſia, niſi hoc exprimatur, in c De multa, num. 23. de præbend. 213
Vide in ver. *Diſpenſatio tacita*.
5 Diſpenſandi poteſtas eſt latè interpretanda, in cap Mandato, n. 3 & n. ſeqq uſque ad n 13 & 33 de ſimonia. 61
5 Fallit in ſex caſibus, ibid n 10 62
5 Diſpenſandi poteſtas eſt beneficium datum diſpenſanti, & non delinquenti; & ideò largè interpretatur ibid n. 9. 61
5 Diſpenſatio eſt odioſa, & ſtrictè accipienda, ibid n. 31. 63
5 Diſpenſandi poteſtas ſuper beneficiis extenditur etiam ad beneficia Curata, ubi de nullius præjudicio agitur, ibidem numer. 34 63
5 Aliàs ſecus, ibid. num 41 63
5 Diſpenſandi poteſtas, quando agitur de præjudicio alterius, quàm Principis concedentis, eſt odioſa, & reſtringenda, ibid. num 39 63
5 Diſpenſandi poteſtas utcumque ampla, & exuberans non extenditur in præjudicium tertii ſine derogatione reg. de jure quæſit. non tolli ibid n 48 64
5 Diſpenſandi poteſtas non extenditur etiam ex majoritate rationis de uno caſu ad alium ſublata verborum ſignificatione non comprehenſum, Ibid. num. 63 65
3 Diſpenſatio numquam porrigitur ad defectus ſuppreſſos, in cap. Super litteris, num. 32 de reſcript. 161
5 Sufficit tamen exprimere qualitates in genere, ibid. n 35. 161
3 Diſpenſandi poteſtatem habens cum ſubdito delinquente, non poteſt diſpenſare cum eo, qui deliquit, antequam eſſet ſubditus, in c. Cùm illorum, num 14 de ſent. excomm 149
5 Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis habetur pro præſente, non autem pro intereſſente, in cap Olim, num. 18. de verbor ſignif. 342

Diſpenſatio ad beneficia plura.

3 Diſpenſatio ad duo Curata eſt de jure poſitivo, & ideò concedi poteſt per Papam, etiam ſine ulla cauſa, in c. Ex parte, num. 23. de Cler non reſiden. 41
3 Contrarium, ibid. n. 56. & ſeqq. 45
Declaratur, ibid num 61 46
3 Diſpenſatio ad plura beneficia Curata quam cauſam requirat, ibidem num 59 & ſeqq. 45
5 Diſpenſatio ad plura Curata ob prærogativam meritorum fit principaliter propter bonum publicum, in cap. dudum, il ſecondo, num. 27 & 28 de elect. 269
5 Diſpenſatio ad plura Curata neceſſariò includit diſpenſationem ſuper reſidentia in alterutro ipſorum, ibid n 21. 262
5 Diſpenſatio Papæ ad plura Curata talem cauſam requirit, ut jus divinum in caſu illo verè ad reſidentiam non obliget, ibid. numer 25. 270
2 Diſpenſatio ſuper retentionem plurium Eccleſiarum in Germania quam ob cauſam concedi ſoleat, ibid. n 29. 270
Vide in ver *Beneficium quoad pluralitatem*.
3 Diſpenſatio ad plura beneficia ſine rationabili cauſa non reddit tutum diſpenſatum quoad Deum, in cap. Quia in tantùm, n. 13 de præbend 76
3 Diſpenſatio nulla requiritur, ut quis poſſit habere Perſonatum cum cura, & Præbendam, cui ſit annexa Eccleſia Parochialis, in c. Extirpandæ, § Qui verò, n 37 de præbend. 112
3 Diſpenſationibus veris ſuper pluralitate incompatibilium à Concilio Tridentino ſublatis, multò magis cenſentur ſublatæ præſumptæ, in c. De multa, n 49 de præbend. 222
3 Diſpenſatio ad duo incompatibilia nihil operatur reſpectu collationis tertii beneficii, in cap. Cùm jamdudum, num 66. de præbend 122
3 Diſpenſatio ad duo difformia ſub eodem tecto quam cauſam requirat, in c Litteras, n 48 & 68 de conceſſ præbend. 198
2 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duo Curata, vel ad dignitatem cum Parochiali ob prærogativam meritorum, in c. Dudum, il ſecondo, n 23 & ſeqq de elect. 269
3 Et quid ob utilitatem, vel neceſſitatem Eccleſiæ, ibid. num 14 & ſeqq. uſque ad n 30. 269

3 Diſpenſatus ad plura beneficia cenſetur etiam diſpenſatus ſuper fructibus alterius in abſentia percipiendis, in c. Quia in tantùm, n 24. & 28 de præbend. 77
3 Diſpenſatus ad Parochialem cum Canonicatu, dum reſidet in Parochiali, an percipere debeat integras diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi redditus Capituli conſiſtunt, vel aliquam eorum partem, ibid num 26. & ſeqq uſque in fin. 77
3 Diſpenſatus ad duo incompatibilia cenſetur diſpenſatus ſuper reſidentia alterius, ibid num. 17. 77
3 Et conſequenter ad percipiendos fructus in abſentia, ib n. 10. 77
5 Epiſcopis diſpenſare non licet in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum, cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in cap Dilectus, num. 7. de tempor ordinat. 173
3 Diſpenſare poteſt Papa cum ſublimibus, & litteratis perſonis ad plures dignitates, & beneficia etiam Curata, in c. De multa, num. 30. de præbend 219
3 Et quæ ſit forma talis diſpenſationis, ibid. n. 31. 220
3 Diſpenſare nequeunt Epiſcopi ad plura Curata ob prærogativam perſonæ, ibid n 32. 220
3 Neque ob urgentem Eccleſiæ neceſſitatem, vel evidentem utilitatem, ibid num 33. 220
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ſuper pluralitate beneficiorum ſimplicium, in c. Cùm jamdudum, n. 46 de præbend. 99
3 Quid ſi beneficia exiſtant in diverſis Eccleſiis, ibid. numer. 47. & 49 99
3 Et quid ſi in eadem Eccleſia, ibid n. 48. & 50. 99
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 49 100
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duos Canonicatus, & duas præbendas in eadem Eccleſia, in c. Litteras, num. 13. 39 & 41 de conceſſ. Præben 196
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ad duo beneficia in eadem Eccleſia, ibid. n. 38 & ſeqq uſque ad n. 51. 197
3 Quid ſi beneficia ſint conformia, ibid. n. 30. 197
3 Et quid ſi difformia, ibid. num. 40 198
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus ad dignitatem cum Canonicatu in eadem Eccleſia, ibid. n 40. 43. & 45 198
3 Contrarium, ibid num 49. 198
3 Diſpenſare non intelligitur Epiſcopus conferendo ſimpliciter duo beneficia difformia ſub eodem tecto, ſed requiritur diſpenſatio expreſſa, ibid. num 47 & 67. 198
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus ad duo difformia ſub eodem tecto, ſi præciſam reſidentiam requirant, ibidem numer. 48 & 68 198
3 Idem ſi primum ſit ſufficiens ad congruam ſuſtentationem, ibid. num 50. 198
2 Diſpenſare non licet Epiſcopis in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum, cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in c dilectus, n 7 de tempor ordin. 173
3 Diſpenſatio ad beneficia in Eccleſia, in qua pater, non extenditur ad beneficium patris, in cap. dilectus, il ſecondo, n. 56. de præbend. 116

Diſpenſatio ſuper bigamia.

5 Diſpenſatur faciliùs cum ordinante bigamum, quàm cum ordinato, in c. Super eo, n. 5 de bigam 497
5 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum bigamo in ſacris Ordinibus, ibid. n 7 498
5 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus authoritate ordinaria cum ſibi ſubdito vero bigamo ad primam tonſuram, & beneficia ſimplicia, ibid. n 19 & n. ſeqq uſque in fin 498
2 Quòd ſi diſpenſet, & tonſuram, ac beneficium conferat, quas pœnas tam ipſe, quàm ſic promotus incurrant, ibid num. 20. & 44 & ſeqq 498
2 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Clerico in ſacris, qui de facto contraxit cum unica, & virgine, in cap Nuper à nobis, num. 20. de bigam 501
2 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus, ſed ſolus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ibid n. 25. 504
2 Et an hoc procedat tam in officio, quàm beneficio, ibid. n. 56. 504
5 Et quid ſi contraxerit ignoranter, ibid. n. 27. 504
Vide in verb. *Bigamia*.
Et in verb *Papa quoad diſpenſationem*.
Et in verb. *Epiſcopus quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio ex cauſa.

5 Diſpenſatio nulla concedi debet ſine juſta cauſa, in cap. Super eo, num 40 verſ. Cæterùm de bigam 500
3 Diſpenſatio non habens reſpectum ad bonum commune irrationabilis eſt, in c Ex parte, n. 62 de Cler non reſiden. 46
3 Diſpenſatio intuitu carnalitatis, & affectionis non dicitur diſpenſatio, ſed diſſipatio, ibid. n 65 46
2 Diſtinctio Abbatis ſuper diſpenſatione, quæ fit principaliter ob prærogativam meritorum, & ſecundariò ob utilitatem Eccleſiæ refellitur, in cap Dudum, il ſecondo, numer. 20. uſque ad num 30 de elect. 268
3 Diſpenſatio cauſam requirit communis utilitatis, vel neceſſitatis, in c Nimis, n. 6 & ſeqq de fil. Presbyt. 476
5 Cauſa utilitatis, vel neceſſitatis in diſpenſatione Epiſcopi debet eſſe magna, ibid num 7. 476
5 Diſpenſatio fieri debet cum cauſæ cognitione, aliàs cenſetur ſubreptitia, ibid. num 8. 476
5 Diſpenſatio ſine juſta cauſa dicitur diſſipatio, ibid. n. 9. 476
3 Cauſa magna de novo emergens, & impedimentum recurſus non ſufficiunt ad diſpenſandum, niſi periculum ſit in mora, ibidem num 23 479
2 Diſpenſatio inferioris contra legem ſuperioris juſtam cauſam requirit, in c Cùm pridem, n 77. de pactis. 653
3 Diſpenſatio irrationabilis diſſipatio dicenda eſt, in c. Quia in tantùm, n 14. de præbend. 76
3 Papæ voluntas in diſpenſationibus habetur pro ratione, ibidem num. 15. 76

3 Declaratur, ibid. num 16. 77
3 Diſpenſatio nulla fieri debet, niſi ad honorem Chriſti, vel utilitatem Eccleſiæ, in c. Quanto, n. 90. de tranſl. Epiſcop. 313
5 Diſpenſatur facilius in delictis, quæ pœnitentia tolluntur, quàm in defectibus, qui durant etiam poſt Baptiſmum, in cap. Super eo, num 36 de bigam. 500
5 Diſpenſare non poteſt inferior à Papa, niſi ex cauſa magnæ utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, in cap. Henricus, num. 65. de cler. pugn. in duell. 143
Vide in verb. *Diſpenſatio ad beneficia plura*.
3 Diſpenſatur facilius ſuper jam facto, quàm ſuper faciendo, in c. Nimis, n 35. de fil. Presbyter. 480
3 Diſpenſatus ab eo, à quo aliàs non poterat, ceſſante impedimento tenetur recurrere ad Sedem Apoſtolicam pro nova diſpenſatione, ibid. num 41 480
1 Diſpenſatoris principale objectum debet eſſe Eccleſiæ utilitas, vel neceſſitas, non autem prærogativa perſonæ, in c. Dudum, il ſeconda, n 28. de elect. 270
1 Diſpenſationes, & privilegia conceduntur nemine citato, in cap. cùm olim, num 17. de ſent. & re judicat. 185
Vide in verb. *Citatio*.

Diſpenſatio circa electionem.

3 Diſpenſet Epiſcopus cum electo reprobato propter vitium ſimoniæ, in c. Nobis, n 6. & 9. de ſimon. 38
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus poſt electionem caſſatam cum ſimoniacè electo etiam ignorante, ibid. n. 9. 39
1 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus ad dignitatem cum electo per laicæ poteſtatis abuſum, in c. Quiſquis, n 7. de elect. 294
3 Diſpenſare tacitè intelligitur Papa cum ineligibili, ſi eum ſcienter provideat, ibid. n 8. 295
3 Secus in aliis ſuperioribus citra Papam, ibid. n 9. 295
3 Diſpenſatio in his, quæ ſunt contra votum tacitum, vel expreſſum, & in aliis, quæ ſunt contra Evangelium, non prodeſt, niſi ex cauſa fiat, & peccat diſpenſans, & is, cum quo diſpenſatur, in c. cùm ad Monaſterium, n. 80. de ſtatu Monachor. 480

Diſpenſationis executio.

5 Diſpenſationes matrimoniales, litteræ in forma ſignificavit, & alia hujuſmodi ſunt committendæ Abbatibus, & aliis inferioribus quoad eorum ſubditos, ſi modò ipſi juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, & proprium territorium habeant, vel juriſdictionem pleno jure Epiſcopalem, & temporalem, in s. Accedentibus, n 37. de exceſſ. Prælator. 417
5 Diſpenſatio ab Epiſcopo, & Vicario ſunt gratis exequendæ non obſtante immemorabili: Notarius quartam partem aurei accipere poteſt pro examine teſtium, in c. In ordinando, num 38. de Simon 33
3 Diſpenſationes matrimoniales committuntur Abbati nullius diœceſis, ſed non commendatario, quia non eſt Abbas, in cap In Eccleſiis, num 51. verſ. Et aliàs cum Cardinalis Vercelien. de Capell. Monachor. 502
Vide in verb. *Simonia*, *Notarius*.

Diſpenſatio contra Concilium.

3 Diſpenſatio contra concilium cenſetur prohibita eo ipſo, quòd non reperitur conceſſa, in c Super eo, n 35 de bigam. 500
3 Diſpenſatio contra generale Concilium difficilius conceditur, quàm contra alios Canones non Conciliares, in c. Nimis, nu. 18. & ſeqq. de fil. Presbyter. 477
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus contra Canonem Concilii etiam ex cauſa utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, in cap. Dudum, il ſecondo, num 15. de elect. 269
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus contra Concilium generale de ſui Capituli conſenſu, in cap. Paſtoralis, n. 4. de his, quæ fiunt à Prælat. 212
3 Diſpenſare poteſt Epiſcopus ex magna cauſa neceſſitatis, & utilitatis contra generale Concilium ex ſententia Rotæ, in cap. Canonum ſtatuta, n. 113. de Conſtit. 23
3 Contrarium, ibid num 131. 24
1 Declaratur, ibid. num. 132. 24
Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio contra jus naturale, & Divinum.

3 Diſpenſatio ad jus naturale non pertinet, ſed ad poſitivum, in c. Ex parte, n. 60 de Cler. non reſid. 46
3 Diſpenſatio nulla fieri poteſt contra legem Divinam, in cap. cùm pridem, n 76. & ſeqq uſque ad num 86. de pactis. 653
3 Diſpenſatio ad jus naturale non pertinet, in cap. Quia in tantùm, num. 11. de præben. 76
1 Cauſa præſumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de jure gentium, vel de jure divino, ubi ſolitum eſt diſpenſari, in c. Quanta, n. 121. de tranſlat. Epiſcop. 323
1 Diſpenſare in præceptis Divinis non poteſt, niſi Deus, vel is, cui Deus ipſe commiſit, in cap. dudum, il ſecondo, numer 21. de elect. 269
Diſpenſatio cum illegitimis.
Vide in ver. *Illegitimus*.
Diſpenſatio contra jus Canonicum.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad diſpenſationem*.

Diſpenſatio cum malè promotis.

3 Diſpenſat Epiſcopus ſuos cum ordinato ad minores, vel ignoranter ad ſacros ab Epiſcopo, qui renunciavit Epiſcopatui, in cap. Requiſivit, num 1. de ordin. ab Epiſcop. 177
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum ordinato ſine titulo ad aliquem ex ſacris ordinibus, ut ſine novo titulo ad altiores ordines aſcendat, & refellitur contraria opinio, in c. Epiſcopus, n 4. de præbend. 71
2 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum ordinato ante ætatem, ſi ad legitimam ætatem pervenerit, & defectus ſit occultus, in c. Dilectus, num. 9. de tempor. ordinat. 373

Diſpenſatio circa matrimonium.

3 Diſpenſatio ſuper matrimonio rato, quibus ex cauſis ſit concedenda, in c. Ex parte, n 20. de conver. conjugat. 451
3 Diſpenſationem ſuper matrimonio rato non conſummato quæ debeant præcedere, ibid. num. 26. 451
4 Diſpenſatio an ſit concedenda contrahendi matrimonium cum ea, quam quis in Sacramento Confirmationis tenuit, ob dotis acceſſionem, & ad tollendas lites, in cap Ex litteris, num 6. & ſeqq uſque in finem, de cognat. ſpiritual. 66
4 Diſpenſatio in ſecundo gradu non concedenda, niſi inter magnos Principes, & ob publicam cauſam, ibid. n 10. 66
4 Et an hoc procedat in cognatione ſpirituali, ibid. n 11. 66
4 Diſpenſare an ſoleat Eccleſia in primo gradu cognationis ſpiritualis, ibid. n. 15. & ſeqq 66
4 Diſpenſatio an filiæ, invito patre, ſit concedenda ſuper impedimento publicæ honeſtatis in primo gradu ex matrimonio rato non conſummato, in cap. Tua, num 10. & ſeqq. uſque in fin. de deſponſ. impuber. 63
4 Diſpenſatio cum aliquibus, ut poſſint contrahere in quarto gradu, intelligitur, ſi uterque diſtat quarto, dummodò hoc approbet conſuetudo, in c. Quod dilectio, num. 2. de conſang. & affinit. 67
4 Et an gradus remotior indiſtinctè attendatur tam in diſpenſationibus, quàm in impedimentis, ibid. n 2. remiſſivè. 67
3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris ſpeculatum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus delegati Apoſtolici, itaut per hanc proviſionem ſolvatur matrimonium non conſummatum, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 12. & ſeqq uſque in fin. de converſ. conjugat. 452
3 Diſpenſare poteſt inferior in articulo mortis in impedimento dirimente, ne publica ſalus regni periclitetur, in cap. Nimis, nu. 42. de fil. presbyt. 480
1 Diſpenſari non poſſe ab Eccleſia in nonnullis conſanguinitatis, & affinitatis gradibus, qui in Levitico exprimuntur, eſt hæreſis, in c. cùm contingat, n. 75. de ætat. & qualit. 423
3 Opinio Navarri, & nonnullorum Theologorum circa diſpenſationem in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, refellitur, in cap. Nimis, n 67. de fil. presbyter. 479
3 Papa diſpenſat in matrimonio rato non conſummato, in c. Verum, n 8. de converſ. conjug. 432
3 Et an ingreſſus in Religionem Societatis Jeſu ſit cauſa ſufficiens, ibid. n. 9. & num. ſeqq 432
3 Et quid de promotione ad Epiſcopatum, ibid num. 12. 432
3 Diſpenſatio an ſit concedenda, ut matrimonium ratum diſſolvatur per vota ſimplicia à viro emittenda in Religione Societatis Jeſu, in cap. Verum, num. 6. & ſeqq uſque in fin. de converſ. conjug 432
4 Diſpenſatio obtenta à Papa non valet ſuper matrimonio inter conſanguineos contracto, ſi ibi falſa cauſa ſit expreſſa, niſi eam poſteà Papa confirmet, in cap. Quia circa, num. 3. de conſang. & affinit. 69
4 Diſpenſandi cauſa legitima ſuper matrimonio contracto in gradu prohibito eſt ſoboles ex eo ſuperſtes, ibid. n. 6. 69
4 Diſpenſatur ſuper matrimonio tam contracto, quàm contrahendo, ſi timeantur ſcandala, vel futuræ inimicitiæ, ibid. nu. 7. & ſeqq. 69
4 Declaratur, ibid. n. 13. & 14. 70
4 Propter ſcandalum receditur à diſpoſitione juris poſitivi, ibidem num. 8. 69
4 Diſpenſatio an ſit concedenda in ſecundo affinitatis gradu ad vitandas inimicitias, & lites inter familias illuſtres, ibidem num 9. 69
4 Diſpenſatio in ſecundo gradu ex Concilio Tridentino non concedenda, niſi inter magnos Principes, & ob publicam cauſam, ibid num 10 67
4 Quod locum habet tam in ſecundo affinitatis, quàm conſanguinitatis, ibid d. num. 10. 69
4 Et copula, &c, reſolvitur in disjunctivam, ibid. n. 11. 70
4 Periculum, ne civitas factionibus dividatur, eſt juſta cauſa diſpenſandi in ſecunda gradu conſanguinitatis, ibid. n. 13. 70

Diſpenſatio cum ordinato per ſaltum.

5 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Presbytero ordinato per ſaltum, ut poſtquam pœnitentiam egerit, & Ordinem omiſſum receperit, in Presbyteratu miniſtret, in c. Tuæ litteræ, num. 16. de Cler. per ſalt. promot. 200
5 Et quid ſi ordinatus fuerit ſcienter, & doloſè, ibid. num 16. verſ. Verum Hoſtienſis. 200
5 Et quid ſi miniſtraverit in Ordine, quo carebat, ibid n. 17. & 20 200
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n. 21. 201
5 Diſpenſare quis poſſit cum ordinato per ſaltum poſt annum ætatis decimumquartum, ibid. num. 18. 200
5 Diſpenſare an hodie poſſit Epiſcopus cum ſcienter ordinato per ſaltum, ibid. num. 24. 201
Vide in ver. *Ordines per ſaltum*.

Diſpenſatio ſuper reſidentia.

3 Diſpenſationes de non reſidendo, & de fructibus in abſentia percipiendis, non ſuffragantur, niſi Ordinarii conſenſus accedat, in c. cùm ad hoc, n. 8. de Cler. non reſid. 63
Vide in ver. *Reſidentia*.

Diſpenſatio ſuper irregularitate ex homicidio.

5 Diſpenſari poteſt cum homicida voluntario ad obtinendum beneficium, etiam in titulum, in cap. Henricus, num. 8. de Cler. pugn. in duell. 143

5 Et

5 Et an hæc diſpenſatio ſit debita, adeò ut ſuperior peccet non diſpenſando, ibid. n. 9. 143
5 Diſpenſare poteſt cum homicida voluntario etiam Epiſcopus ad beneficium ſimplex, ſed ad Curatum non diſpenſat, niſi Papa, ibid. n. 26. & 27 uſque in fin. 143
5 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum homicida voluntario ad beneficium curatum priùs obtentum, ibidem num. 26. verſic. Et quamvis. 143
5 Et quid ad beneficium non curatum, cui ſit annexum onus miniſtrandi in ſacris Ordinibus per ſeipſum, ibid. n. 27. 144
5 Et quid ſi alter beneficium impetraverit in eventum privationis ante accuſationem inſtitutam, ibid. numer. 27. verſ. An autem Epiſcopus. 144
5 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum occulto homicida etiam in ſacris, ibid. n. 22. 144
Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta.*
5 Concilium Tridentinum ſeſſ. 14. c. 7. excludens voluntarium homicidam a ſpe diſpenſationis, an habeat locum in jam promoto ad ſacros Ordines, ibid. n. 21 & ſeqq. 144
5 Concilium Tridentinum nec voluit, nec potuit adimere Papæ poteſtatem diſpenſandi in ſacris Ordinibus cum voluntario homicida, ibid. n. 26. 145
5 Doctores aſſerentes Eccleſiam non diſpenſare ſuper homicidio voluntario, expenduntur, ibid. num 31. 146
5 Diſpenſari poteſt cum Eccleſiaſticis irregularibus ex homicidio ob neceſſariam patriæ, vel parentum defenſionem, in cap. Petitio, num 25. de homic. 140
5 Tridentinum Concilium cap 7 ſeſſ. 14. a regula diſpenſationem prohibente excipiens homicidium ad ſui defenſionem, comprehendit etiam homicidium ad defenſionem parentum, ibidem d. num 25. 140
5 Diſpenſatio in irregularitate eſt diſpenſatio circa Ordines, in c. Cùm illorum, n. 30. de ſent. excom. 150

Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta.

2 Epiſcopi ex Concilio Tridentino diſpenſant in irregularitatibus, & ſuſpenſionibus ex delicto occulto provenientibus, in cap. Dilectus, n. 22 de ordinar. 174
2 Item abſolvunt a caſibus occultis, & Sedi Apoſtolicæ reſervatis, in foro conſcientiæ tantùm, ibid num. 23. 374
2 Prælati Regulares, & Abbates juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentes, diſpenſare, & abſolvere nequeunt in caſibus occultis, ex Concilio Tridentino, ibid. n. 26. 374
2 Diſpenſare poteſt Epiſcopus in irregularitate occulta ex mutilatione membri, licèt non poſſit in irregularitate ex homicidio occulto, ibid. num. 28. 375
2 Diſpenſatus, & abſolutus ab Epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, non eſt tutus in conſcientia, ibid. num 37. 375
5 Concilium Tridentinum ſeſſ. 24 cap 6. expenditur, in c. Henricus, num. 43. de Cler. pugn. in duel. 147
3 Occultum delictum quando dicatur ad effectum, ut Confeſſores in vim litterarum S. Pœnitentiariæ, vel Epiſcopi in vim Concilii Tridentini poſſint diſpenſare ſuper irregularitate ex eo proveniente, latè diſcutitur, in c. Veſtra, n. 106. & ſeqq. uſque in fin. de cohabit. Cler. & mulier. 17
Vide in ver. *Epiſcopus quoad diſpenſationem.*

Diſpenſatio tacita.

5 Diſpenſatio tacita ſuper defectu inducitur, quando aliàs ex gratia nulla utilitas perciperetur, in cap. Quod a prædeceſſore, n. 85 de ſchiſm. 660
3 Diſpenſatio Apoſtolica ex diuturnitate temporis in inſolitis non præſumitur, in c. De multa, n 52. de præben. 122
3 Diſpenſatio tacita non inducitur ex ſimplici tolerantia Papæ in his, quæ ſunt contra jus, in c. cùm jamdudum, numer. 21. de præben. 96
2 Diſpenſare non cenſetur Inferior a Papa faciendo actum ſuæ Conſtitutioni contrarium, in cap. cùm pridem, num. 147. de pactis. 660
3 Diſpenſare non intelligitur Epiſcopus conferendo ſimpliciter duo beneficia difformia ſub eodem tecto, ſed requiritur diſpenſatio expreſſa, in c. Litteras, numer. 47. & 67. de conceſſ. præbend. 638
Vide in ver. *Diſpenſatio ad quæ extendatur.*
7 Diſpenſare an tacitè cenſeatur Epiſcopus, ſi ſcienter conferat filio legitimo beneficium, quod pater habuit immediatè, in cap. Veniens, n. 4. de fil. presbyter. 465
2 Diſpenſare intelligitur Epiſcopus, quotieſcumque facit ſcienter, quod eſt contra jus commune, & materia eſt talis, in qua poteſt diſpenſare, ibid. num. 5. 465
2 Dummodò ſuper cauſa præcedat ſummaria cognitio, & cauſa in diſpenſatione exprimatur, ibid. num 6. 465
2 Diſpenſare tacitè intelligitur Papa cum ineligibili, ſi eum ſcienter provideat, in c. Quiſquis, n. 8. de elect. 295
2 Secùs in aliis ſuperioribus citrà Papam, ibid n 3. 235

Diſpenſationis effectus.

2 Diſpenſatus ſuper impedimento cogi poteſt Ordines ſuſcipere, perindè ac ſi impedimentum non contraxiſſet, in cap. Quæris, n. 17 de ætat. & qualit. 414
2 Diſpenſatus ſuper defectu ætatis ad præbendam, ob non promotionem ad Ordinem eidem præbendæ annexum privari non poteſt, ibid. num. 39. 414
5 Diſpenſati a Legato extra limites ſuæ legationis, non ſunt tuti ex titulo putativo, & communi errore, in c. Super eo, n. 23. de crim. falſ. 750
5 DISPOSITIO per media congrua interpoſita in tranſitu de ſtatu ad ſtatum, in quo non datur receſſus, in c. cùm contingat, n. 130. de ætat. & qual. 428
2 Diſpoſitio generalis non comprehendit illicita, in cap. Eccleſiæ S. Mariæ, n. 4. de conſtit. 119
5 Diſpoſitum in Abbatiſſa non habet locum in Abbate, in cap. cùm in cunctis, n. 122. de elect. 252
2 Diſpoſitionis verbum generale eſt, & idem eſt, quod ordinatio, in cap. Nullus, n. 22. de elect. 218
3 Diſpoſitio in primo actu verificatur, ſi actus effectum ſortitus fuerit, in c. Epiſcopus, n. 53. de præben. 74
3 Quod procedit in diſpoſitione legis, ſecùs in diſpoſitione hominis, ibid n 60. 74
5 Diſpoſitio pœnalis injungens pœnam excommunicationis, non reſtringitur, ſed extenditur, in cap. Nuper, num 20. de ſent. excom. 346
5 Contrarium, ibid. n 30 346
5 Diſpoſitio quantumcumque generalis recipit reſtrictionem de habilitate, & poſſibilitate, in c. Reſponſo, nn. 120. de ſent. excom. 166
5 Diſpoſitio partim favorabilis, & partim odioſa, reſtringi debet quatenus præjudicat tertio, vel cultui divino, in c. Olim, n. 63. de ver. ſignificat. 384
3 Diſpoſitio omnis ſimpliciter concepta veſtitur a jure communi, & ad illius intellectum eſt redigenda, in cap. Porrectum, n. 64. de Regular. 377
3 Diſpoſitio intelligitur de actu valido, in cap. Conſulti, n. 59. de regular. 404
5 Diſpoſitio loquens de aliquo actu in materia ſtricta non comprehendit fictum in c. Nobis, n 94. de ſimon. 45
2 Diſpoſitio quælibet intelligitur, rebus ſic ſtantibus, in c. cùm M. n. 44. de conſtit. 125
2 Diſpoſitio loquens de ſolo Epiſcopo non excludit Capitulum ratione conjunctionis, in c. Ut juxta, n 38. de off. Ordin. 594
2 Quod procedit in materia, quæ communiter explicatur, ibidem num. 39. 594
4 Diſpoſitio conditionalis per adventum conditionis perficitur, perinde ac ſi ab initio pure facta eſſet, in cap. Super eo, num. 3. de condit. appoſ. 40
5 Diſpoſitio reſpiciens duo determinabilia debet utrumque pariformiter determinare, in cap. Pervenit, numer 6. de ſentent. excomm. 328
5 Diſpoſitio generalis commenſoratur agentis poteſtati, in c. A nobis, il primo, n. 5. de ſent. excom. 330
2 Diſpoſitio contra filios legitimos, multò magis habet locum in ſpuriis; ſecus ſi conferat filiis illegitimis aliquod beneficium, in c. Per tuas, n. 24. de probat. 144
3 DISPUTARE non licet de factis Papæ, in cap. Ex parte, n 61. de Cler. non reſiden. 46
2 Diſputare publicè, vel occultè de articulis fidei an liceat Clericis, vel laicis, in c. Cùm veniſſent, n. 201. de Judiciis. 30
3 DISSIMULATIO aliquando accipitur pro approbatione, in cap. Præterea, n. 20. de converſ. conjug. 410
3 Diſſimulatio peccatorum in Prælato eſt culpa mortalis, in cap. Irrefragabilis, n. 2. de offic. Ordinar. & in c. Ne Religioſi, n. 3. de Regular. 424
4 *Diſſimulare poteris*, hæc verba habent vim diſpenſationis, in cap. Quia, n 3 de conſanguinit. & affinit. 69
2 DISSOLUTIONIS materia generatur ex introductione Clericorum ſæcularium intra clauſtra monaſterii, in c. Ut juxta, n. 3. de offic. ordin. 592
5 DISTINCTIO, ad modos licitus adjectus fuerit, ſit in legatis particularibus tantùm, non autem in ſucceſſione univerſali, in cap. Nimis prava, n. 36. de exceſſ. Prælat. 223
3 DISTRACTIO voluntaria in officio ſi ſit ſecundùm actum interiorem, eſt quidem gravis, & temeraria, ſed non mortale, in c. Dolentes, n. 23. de celebr. Miſſar. 582
3 Contrarium, n 38 & ſeqq. 583
3 Diſtractio voluntaria non eſt culpa mortalis, niſi tanta ſit, ut notabilem officii, vel Miſſæ partem abſumat, ibid. num 50. & n. ſeqq. uſque ad n. 57. 585

Diſtributiones quotidianæ, communia.

3 Diſtributionum quotidianarum quæ ſit natura, in cap. De cætero, n. 10. de Cler. non reſid. 38
3 Diſtributiones quotidianæ ſuccedunt loco fructuum præbendæ, ubi nulli ſunt redditus a diſtributionibus diſtincti, ibidem n. 28. & 23. 38
3 Diſtributiones quotidianæ propriè quæ ſint, ibid n. 28. 39
5 Diſtributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, cap. Præterea, n. 95. Ne Prælati vices ſuas. 76
5 Nec comprehenduntur in regulis de Valore, ibid n. 96 76
2 Diſtributiones quotidianæ aſſignantur pro Miſſa Conventuali, ſicut pro horis, in cap. Ut Abbates, numer. 84. de ætat. & qualit. 295
3 Diſtributiones quotidianæ ſunt redditus caſuales, & incerti, in c. Licèt, n 5. de præb. 234
3 Diſtributiones quotidianæ cur inſtitutæ, ibid. n. 24. 234
3 Diſtributiones quotidianæ cenſentur, etiamſi dividantur in fine anni, dummodo diviſio fiat pro rata ſervitii, & abſentes nihil percipiant, ibid. n. 28. 234
3 Seminario Clericorum non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, ibid n. 13. 234
3 Diſtributiones in quibus univerſi redditus conſiſtunt, habentur loco præbendæ, & eſt locus erectioni præbendæ Theologalis, ibid num 25. 236
3 Diſtributiones an ſuccedant in locum præbendæ, ubi tenues ſunt fructus a diſtributionibus diſtincti, ibid. n. 227. 248
3 Et quomodo hæc tenuitas ſit æſtimanda, ibid. n. 228. 241
3 Et quid ſi fructus quartam partem diſtributionum non ſuperent, ibid. n. 229. 245
3 Diſtributiones quotidianæ ubi nulli ſunt fructus, ſuccedunt in locum præbendæ, & ideo debentur abſentibus ex juſta cauſa, in c. Quia in tantum, n 29. de præb. 77
5 Diſtributiones quotidianæ quæ ſint, & quibus nominibus appellentur, in c. Olim, n. 44. de verb. ſignif. 383
5 Diſtributiones quotidianæ an dicantur redditus illi, qui in fine anni

anni dividantur pro rata ſervitii cujuſquæ horæ, ibid nu.45 & ſeqq uſque in fin. 384
5 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ diſtributiones, ibid. num.48. 383
5 Diſtributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Eccleſia dignitatem cum Canonicatu, ibid n.53. 383
5 Decimæ Papales, & ſpolia an deducantur ex diſtributionibus quotidianis, ibid n.54 381
5 Et quid ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, ibidem num.55 381
5 Diſtributiones quotidianæ ad quem finem inſtitutæ fuerint, ibid. num 53. 384
5 Diſtributiones quotidianæ, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in materia favorabili, & privilegiata ſuccedunt in locum præbendæ, ibid.num 60 384
5 Secus in materia odioſa, & reſtringibili, ibid n.61. 384
5 Fidei profeſſionem non emittentes an perdant diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, ibidem num. 62. 384
2 Diſtributiones quotidianæ non computantur inter fructus, nec fructus dicuntur, in cap.Gravis, numar.97 & 82.de reſtit.ſpoliat. 119
2 Contrarium, ibd.num 85. 119
2 Declaratur, ibid num.84. 119
2 Diſtributiones quotidianæ nihil commune habent cum corpore beneficii, ſed dantur in recompenſam ſervitii, ibidem numer. 78 113
2 Quandoque manualia, quandoque victualia appellantur, ibid. num 79 119
2 Dantur pro opere diurno, & tamquam merces laboris, ibidem num 80. 119
2 Declaratur, ibid num 79 89 & 91 119
2 Diſtributiones quotidianæ pleniùs acquiruntur, quàm fructus præbendæ, & ideò Clericus de eis teſtari poteſt, ibid.n 92. 119
2 Diſtributiones quotidianæ non computantur in valore fructuum, ibid num 84. 112
2 Sed tamen ſub fructibus comprehenduntur, ibid.n 85. 119

Diſtributiones quotidianæ quibus accreſcant, vel applicentur.

3 Diſtributiones Canonicorum abſentium primò applicandæ ſunt fabricæ Eccleſiæ ſi indigeat, ſin minùs alteri pio loco arbitrio Ordinarii, in capitul. Qualitat, numar. 34. de Cleric. non reſiden. 52
3 Diſtributiones quas perdit abſens ultra tempus à Concilio permiſſum, non accreſcunt inſervientibus, ſi redditus omnes in diſtributionibus conſiſtant, in capitul. Licèt, num. 28. de præbend. 135
3 Diſtributiones quando accreſcant inſervientibus, vel applicantur fabricæ Eccleſiæ, in cap Quia nonnulli, num 16 & 21.de Cler, non reſid. 30
Vide in verb. *Ius accreſcendi.*

Diſtributionum converſio.

3 Diſtributiones ubi nullæ ſunt, vel tenues, tertia pars fructuum ſeparari debet, & in diſtributiones converti, in c.De cætero, n.30 de Cler.non reſid. 39
3 Fructus præbendæ dignitatumqualiter ſint convertendi in diſtributiones, in cap.Quia nonnulli, num.21.& 22.de Cleric.non reſidend, 30

Diſtributiones quotidianæ quibus debeantur, vel non.

3 Diſtributiones quotidianæ abſentibus non debentur, quantumcumque abſint ex juſta cauſa, in cap. De cætero, num. 9 de Cler non reſiden. 37
3 Diſtributiones quotidianas de jure communi integrè lucrantur duo Canonici in ſervitio Epiſcopi exiſtentes, ſi univerſi capituli redditus diſtributionibus conſiſtent, ibid. n. 17. 38
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n.19. uſque in fin 39
3 Diſtributiones quotidianæ debentur Canonico ab Eccleſia per vim expulſo, ibid. num 25. 39
3 Item injuſtè excommunicato, aut carceri mancipato, ſi antea ſolitus erat Divinis intereſſe, ibid n.26. 39
4 Diſtributiones quotidianæ jubentur aſſignari Canonicis, qui Epiſcopum limina viſitantem comitati ſunt, vel qui ejus nomine viſitarunt, in c. Ego N. 85. de jurejur. 175
3 Diſtributiones quotidianas non recipiunt, niſi qui ſtatis horis interfuerint, in c Licèt, n 76. de præbend. 138
3 Statuta ut diſtributiones debeantur non intereſſentibus, ſublata ſunt à Concilio Tridentino, ibid. n 80. 138
3 Diſtributiones non lucrantur abſentes, licèt per ſubſtitutum inſerviant, ibid. num 81. 138
3 Diſtributiones debentur his, qui verè Divinis intereſſunt, non autem his, qui fictè, aut juris interpretatione, ibid. n 102. 139
3 Diſtributiones quotidianæ non debentur Inquiſitoribus, nec examinatoribus Synodalibus, nec his,qui voluntariè ſe confeſſionibus audiendis exponunt, ibid n 104. 139
3 Nec familiaribus Epiſcopi eum comitantibus, aut illi inſervientibus, dum Miſſam particulariter celebrat, ibid n.105. 139
3 Nec duobus Canonicis in ſervitio Epiſcopi exiſtentibus,niſi redditus omnes, &c ibid. n 104. & 124 & ſeqq. 139
3 Nec aſſociantibus Epiſcopum volentem audire Miſſam in Eccleſia non Cathedrali, ibid n 127. 139
3 Diſtributiones non lucrantur inſervientes Epiſcopo in Monialibus velandis, in examine promovendorum, in Seminario, aut in cognitionibus S. Officii, ibid n 109. 140
3 Nec comitantes Epiſcopum in viſitatione diœceſis, ibid n.110. 140
3 Nec Canonicus Vicarius Epiſcopi non obſtante immemorabili conſuetudine, ibid. n.111. 140
3 Nec electus judex in vim reſcripti, aut judex Synodalis, niſi abſit pro exequendis ſibi commiſſis, ibid. n 112. 140
3 Nec aſſiſtens Congregationi rerum ſpiritualium, ibid.n.113. 140
3 Nec ſermocinantes ex debito ſui officii, ibid.n.114. 140
3 Diſtributiones non lucrantur Canonici Miſſam celebrantes ſubmiſſa voce, dum horæ Canonicæ recitantur, niſi illa hora ad celebrandum compulſi fuerint, ibid.nu.117. 140
3 Nec peregrinantes devotionis cauſa, ibid.num 119. 140
3 Et quid in abſentibus tempore Jubilæi, ibid.n.120. 140
3 Diſtributiones debentur abſentibus, ſi ita cautum ſit lege fundationis, ibid.num 131. 141
3 Vel ſtatuto à Sede Apoſtolica confirmato, ibid.n 132. 141
3 Privilegia Apoſtolica percipiendi in abſentia diſtributiones quotidianas non ſunt ſublata à Concilio Tridentino, ibidem numer. 133. 142
3 Diſtributiones debentur viſitantibus limina pro Epiſcopo, aut eum in eadem viſitatione comitantibus, ibid n 134. 142
3 Ordinarius poteſt ſine Capituli conſenſu excuſare Canonicos à ſervitio Chori ex cauſis tantùm expreſſis in Conſtitutione Bonifacii VIII ibid.num.135. 141
3 Diſtributiones quotidianæ debentur infirmis abſentibus, etiam non probata conſuetudine illas in abſentia percipiendi, ibidem num 136. 141
3 Statutum Capituli, ut ægrotis non dentur diſtributiones, non valet, ibid n.138 142
3 Tempus infirmitatis non eſt computandum pro tempore vacationum, ibid n 142. 142
3 Diſtributiones debentur podagra impedito, ibid.n.142. 142
3 Diſtributiones debentur ſenio confectis,ſi aliàs reſidare ſint ſoliti, ibid.num 146. 142
3 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibid n.147. 142
3 Dummodo antea eſſent ſoliti Choro intereſſe, ibid n 148 142
3 Et an debeantur ei, qui dum abeſſet tribus menſibus vacationum, vel ex cauſa Jubilæi, in morbum incidit, ibid n 149. 142
3 Diſtributiones quotidianæ debentur abſentibus ob juſtam, & rationabilem corporalem neceſſitatem, ibid.n 150 142
3 Undè debentur ei, qui medicinam ſumpſit, aut ſanguine minutus eſt, ibidem. 142
3 Item expulſo à civitate propter ſeditiones, ibid n.55. 142
3 Etiam non probata conſuetudine, ut diſtributiones debeantur abſentibus ex juſta cauſa, ibid n.152 142
3 Item indebitè conjectis in carcerem ubique locorum, & quid de fructibus præbendæ, ſeu maſſæ groſſæ, ibid n.153. 143
3 Item abſenti, ut injuſtam Judicis vexationem redimeret, ibidem num.154. 143
3 Item citato ob cauſam criminalem, qui ſe innocentem præbuit, ibid num.155. 143
3 Item condemnato, vel excommunicato, & poſteà abſoluto per ſententiam, quæ in judicatum tranſierit, ibid.n.156. 143
3 Diſtributiones quotidianæ debentur abſentibus ob evidentem Eccleſiæ utilitatem, ibid n 158. 143
3 Niſi obſtet conſuetudo, ſecundum quam abſentes ob dictam cauſam diſtributiones non percipiant, ibid.n 159. 143
3 Archidiacono habenti nudum jus præſidendi in Choro, dum reſidet in locis ſuæ juriſdictioni ſubjectis,non debentur diſtributiones, ibid.num 161. 143
3 Debentur tamen abſentibus pro exercitio curæ animarum ſuæ dignitati, vel Canonicatui incumbentis, ibid n. 163. 143
3 Dum ſunt in actu adminiſtrandi ſacramenta, vel ea exercendi, quæ ad curam ſpectant, ibid n 164 143
3 Et dummodo hoc præſtent per ſeipſos, ibid n.165 143
3 Diſtributiones debentur Theologo præbendato in diebus, in quibus legit, ibid n.169 143
3 Item Pœnitentiario audienti confeſſiones in Eccleſia, ſivè in Confeſſionario, ſivè extra, dum divina celebrantur, ibidem numer. 170. 143
3 Item dum Capitulum comitatur corpus defuncti ad ſepulturam, ibid.num.171. 144
5 Diſtributiones quotidianæ debentur privilegiato ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ſi redditus omnes in his diſtributionibus conſiſtant, in cap.Olim, num 36. uſque ad nu.41. de verb. ſignif. 482
5 Diſtributiones non lucrantur abſentes ſtudiorum cauſa, nec valet contraria conſuetudo, ibid num 50. 383
5 Et quid ſi nulli ſint fructus à diſtributionibus diſtincti, ibid. numer 51 383
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n.52. 383
5 Diſtributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Eccleſia dignitatem cum Canonicatu, ibid.n 53. 383
5 Conſuetudine, vel conſtitutione Eccleſiæ an poſſit induci, ut divinis intereſſentes, non lucrentur quotidianas diſtributiones, ibid num.56. 383
5 Conſtitutio Eccleſiæ,ut abſentes per quinquaginta vices amittant integras diſtributiones quotidianas, an valeat, ibid n 57. 383
2 Diſtributiones quotidianæ debentur ſenio confectis, ſi aliàs reſidere ſint ſoliti, in c. Niſi cùm pridem, n.53 de renunc. 340
5 Item infirmis ex propria culpa, & peccato, ibid.n 54. 340
3 Diſtributiones quotidianæ debentur Canonico, qui amiſit officium linguæ, quamvis Choro non interſit, in c. Cùm percuſſit, n.13 de Cler.ægrot. 155
5 Fidei profeſſionem non emittentes an perdant diſtributiones quotidianas, in quibus univerſi redditus conſiſtunt, in cap.olim, n.62.de verb ſignif. 384
Vide in verb. *Canonicis quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones.*
Vide in verb *Infirmus.*

Diſtributiones quotidianæ quando reſtituendæ.

2 Diſtributiones quotidianas perceptas, & quas percipere potuiſſet, an malæ fidei poſſeſſor reſtituere teneatur, in c Gravis, n 76. & ſeqq uſque ad num.97 de Reſtit ſpoliat 119 119
2 Diſtributiones quotidianas, quas malæ fidei poſſeſſor percipit Divinis intereſſendo, tenetur reſtituere, etiamſi ex parte impediri nulla præceſſerit protestatio, ibid.num 83 & 95. 119
2 Et quid in percipiendis, ibid n 99. 1[illegible]
2 Diſtributiones quotidianæ perceptæ ſine titulo, vel cum titulo re-

proba-

probato, & ſine juris fomento, reſtituendæ ſunt, ib. n. 87. 129
3 Et eas percipiens cum titulo reprobato committit furtum, vel rapinam, ibid. num. 88. 129
3 Non debentur inſervientibus, niſi ſint canonicè instituti, ibid. num. 89. 129
3 Diſtributiones quotidianas, quas malæ fidei poſſeſſor divinis intereſſendo percipere potuiſſet, non tenetur reſtituere, niſi præceſſerit proteſtatio ſpoliati, ibid. n. 94. & ſeq. 120
3 Fallit in caſibus, remiſſivè, ibid. num. 96. 120
3 Condemnatio in Beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit niſi cum fructibus perceptis, & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, ibid n. 86. 129
3 Diſtributiones quotidianas non tantùm perceptas, ſed etiam quas percipere potuiſſet bonæ fidei poſſeſſor, tenetur reſtituere à die controverſiæ motæ, ibid. n. 127. 131
3 Sed quoad eas, quæ percipi potuiſſent, neceſſaria eſt proteſtatio, ibid num. 127. 131
Vide in verb. *Fructuum condemnatio*.
3 DIVERSITATEM corporum diverſitas ſequitur animorum, in c. Quia diverſitatem, num. 4. de conceſſ. præb. 192
3 DIVERTISSE non videtur populus ſtationi reverſurus, in c. Exſtirpandæ, §. Qui verò, num. 51. de præb. 130

Diviſio bonorum.

3 Diviſionem bonorum frater major facit, & minor eligit, ſecundum opinionem Canoniſtarum, in cap. Si Epiſcopus, num. 5 & 11. de Paroch. 302
3 Et major intelligitur non reſpectu ætatis, ſed reſpectu adminiſtrationis, ibidem num. 7. 302
3 Frater minor non provocat ad diviſionem, ſed provocatur à fratre majore, ibid. num. 8. 302
3 Fratres ſi debeant aliquam hæreditatem dividere, non major natu debet diviſionem facere, ſed ille qui diutiùs res paternas adminiſtravit, ibid. n. 8. 303
3 Frater major ſecundum Legiſtas non tenetur facere portiones, nec minor eligere; ſed diviſio facienda eſt judicis officio, vel ſortes mittendæ, ibid n. 10 & ſeq. 303
3 Frater poteſt fratrem ad diviſionem vocare judicio familiæ erciſcundæ, vel communi dividendo, ibid n. 11. 303
3 Judex quomodo ſe gerere debeat in diviſione facienda inter fratres, ibid num. 12. 303
3 Conſuetudo ut frater major dividat, & minor eligat, teſte Auguſtino, traxit originem à diviſione Abrahæ, & Loth, ibid. n. 13. & ſeqq. 303
3 Diviſio inter ſocios ſtudii fieri debet ab eo, qui diutiùs in ſtudio fuit, in c. Si Epiſcopus, n. 9. de Parochiis. 303
5 Diviſio proventuum in fine anni fit gratia commodioris ſolutionis, in cap. Olim, n. 49 de verb. ſignif. 183
1 DIUTURNITAS temporis ſine veritate, & ratione eſt vetuſtas erroris, in c. Irrefragabili, n. 4 de offic. Ordinar. 573
3 *Diu*, dictio quod tempus importet, in c. Nulla, n. 31. de conceſſ. præb. 186
5 DOCERE priùs quàm doceri præpoſterum eſt, & impoſſibile, in c. Cùm in magiſtrum, n. 3. de elect. 301
2 DOCTORES, & magiſtri prohibentur gloſſas, commentarios, adnotationes, & ſcholia ſuper decretis Concilii Tridentini typis mandare, atque impreſſa edere, in cap. Cùm veniſſent, n. 52. & ſeq uſque ad n. 63 de judic. 25
2 Doctoribus & magiſtris non licet gloſſas commentarios, adnotationes, aut ſcholia ſuper decretis Concilii Tridentini manuſcripta evulgare, ibid n. 63 & ſeqq. 26
2 Declaratur, num. 71 & 76. 27
2 Doctores antiqui mittebant ſibi invicem libros manuſcriptos propter illorum penuriam, ibid. n. 74. 27
2 Doctores qui gloſſas, & commentarios manuſcriptos ſuper decretis Concilii Tridentini non evulgant, ſed ad uſum ſuum ſibi reſervant, non incidunt in pœnas Conſtitutionis Pii IV. ibid. num 76. 27
2 Doctores, & Advocati, qui aliquod Tridentini Concilii decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem ſcriptam, aut impreſſam edunt, excuſantur è cenſuris Bullæ Pii IV. ibidem num 80. 27
2 Magiſtri, & Doctores licitè poſſunt in ſcholis Tridentini Concilii decreta ore tenus interpretari, ibidem num 89. & ſeqq. uſque in finem. 29
2 Doctores, & magiſtri de jure communi facultatem habent leges, & canones interpretandi, ibid n. 32. 29
1 Doctor poteſt interdum ſubrogare ſcholarem, in c. Cùm ſit ars, num. 4 de ætat & qualit. 435
3 Doctor reſpondens per verbum *Videtur*, intelligitur de jure reſpondere, quod facit pro dictis Innocentii, in cap. Cùm virum, num 31 de Regular. 368
1 Doctor ignarus perindè, ac nullus, in cap. Inter cæteras, n. 55. de reſcript. 152
3 Doctorum opinio non habens contradicentem, dicitur caſus legis, in c. Quoniam, n. 18. de decim. 316
Reliqua in verb. *Authoritas*, *Opinio*.
1 Doctor ſemel probatus reprobari poteſt, in c. Accepimus, n. 44. de ætat & qualit. 413
1 Doctori atteſtanti de ſtylo Curiæ non eſt credendum, in cap. Quia propter, n. 46 & num. 53. de elect. 290
1 Doctor habens ſalarium à civitate non prohibetur contra eam eſſe Advocatus, in c. Cùm Sacerdotis n. 18 de poſtulan. 673
3 Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum ſuorum quam faciant proteſtationem ad evitandam hæreſim, in cap. Damnamus, n. 23 & ſeqq de Summ. Trinit & fid Cathol. 12
5 Doctor reſpondens per verbum *Videtur*, intelligitur affirmativè reſpondere, in c. De cætero, n. 3. de homicid. 128
5 Doctores aſſerentes Eccleſiam non diſpenſare ſuper homicidio voluntario corripiuntur, in cap. Henricus, num. 33. de Cler. pugn in duell. 146
1 Doctorem non eſſe ſibi aliquando contrarium eſt ferè impoſſibile, in c. Ne innitaris, num. 238 de conſtit. 85
2 Doctoris unius authoritas per contrariam authoritatem alterius enervatur, ibid num 166. 48
2 Doctor referens plures opiniones in dubio, quam cenſeatur approbare, ibid. num. 272. 64
2 Doctor, qui ſimpliciter approbat unam opinionem, cenſetur contrariam refellere, ibid n. 272. 63
2 Idem ſi dicat unam opinionem eſſe probabiliorem, ſeu veriorem, ibid num 273 & ſeqq. 63
2 Doctoribus antiquis magis deferendum eſt, quàm modernis, ibidem n. 329 & quatuor numeris ſeqq. 78
2 Doctores antiquos relinquens, ut modernis adhæreat, non rectè ſapit, ibid. num. 351. 78
2 Doctorum dictis in tantùm eſt credendum, in quantùm Canonicis ſcripturis deſerviunt, ibid. n. 408. 86
Doctoris unius authoritas an faciat opinionem probabilem.
Vide in verb. *Opinio probabilis*.
2 Doctori atteſtanti de conſuetudine, vel de communi uſu loquendi non creditur, in d. c. Ne innitaris, n. 420. de conſtit. 87
5 DOCTORATUS inſignia, ideſt liber, & infula, an ſint de ſubſtantia Doctoratus, in c. Qui Presbyterum, num. 13. de pœnit. remiſſ. 293
5 Doctoratus in Jure Canonico in quinque annis ſi velit in alia facultate ſtudere, ad reſidentiam revocari non poteſt, in c. Super ſpecula, n. 13 de magiſtris. 86
2 DOCTRINA ſufficiens requiritur de ſubſtantia in Paſtore, Sanctitas verò tanquam conditio ſine qua non, in cap. Eam te, n. 30. de ætat & qualitat. 404
2 Doctrina de libera electione opinionis probabilis undè originem duxerit, in c. Ne innitaris, n. 23. & 306. de conſtit. 31
Vide in verb. *Opinio*.
2 Doctrina de libera electione probabilium opinionum valdè utilis eſt Chriſtianæ Republicæ, ibid num 41. 33
2 Imò valdè pernicioſa, ibid. à n. 209. uſque ad n. 236 & n. 310. 51
5 Doctrina non eſt tradenda de his, quæ melius eſt neſcire, quàm ſcita, in c. Licèt, n. 2. de crimin. falſ. 181
5 Docendi licentiam vendere an ſit prohibitum, quia ſimoniacum, in c. Cum pridem, n. 16 de pactis. 655
3 Docentes, & ſtudentes tam in Theologia, quàm in Jure Canonico in publica Univerſitate gaudent privilegio de percipiendis fructibus in abſentia, in c. Licèt, n. 8. & 129. de præben. 134
3 Etiamſi præbendæ ſitæ ſint in Cathedrali ejuſdem civitatis, ibidem num. 9. 134
3 Et quid in docentibus in Eccleſia, n. 115. 140
5 DOLI capax, & voto, & Sacramento ſe obligare poteſt, in c. Tuæ litteræ, n. 19. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Declaratur, n. 12. & 45. 201
3 Dolus in ſpiritualibus non vitiat contractum, in c. Sicut nobis, n. 9. de Regular. 389
3 Dolus bonus dicitur, quo quis ad meliorem vitam inducitur, ibidem num. 16. 388
3 Declaratur, num 13. 388
3 Dolus malus quid ſit, ibid. n. 11. 323
3 Dolo allici quis non debet ad Religionem ingrediendam, ibidem num. 13. 353
3 Dolus ſuus nemini debet eſſe lucroſus, n. 15. 128
3 Dolus dans cauſam contractui ita demum nocet, ſi ſit dolus ipſius contrahentis, ſecus ſi alterius, ibid n. 17. 388
3 Dolus an debeat eſſe Abbatis, & Monaſterii, ad hoc ut bona ſeducti ad Religionem ſint hæredibus reſtituenda, ibidem num 18. 388
3 Dolus tutoris, vel curatoris dans cauſam contractui nocet pupillo, ibid num 20. 388
3 Dolus non præſumitur in his, quæ habent juris aſſiſtentiam, ibid. num. 25. 390
2 Dolum non præſumitur quis commiſiſſe in re modica, in c. Super litteris, n. 43. de Reſcript. 164
2 Dolus præſumitur in eo, qui in facto proprio, non antiquo, neque intricato, falſum narret, etiam in litteris juſtitiæ, ibid. n. 44. & 46. 163
2 Dolus in litteris gratiæ præſumitur in eo, qui expreſſit falſum, vel tacuit verum in facto proprio, ibid num. 46. 162
2 Dolus in eo, qui ſuggeſſit falſum, vel tacuit verum in reſcripto, ex quibus probetur, ibid n. 50. 162
Vide in verb *Subreptio doloſa*.
5 Dolus in duo præſumitur, quando ex officio, vel ex natura actus prærequiritur diligens indagatio, in c. Ad falſariorum, nu. 21. de crimin falſ. 184
5 Dolus præſumitur in his, quæ ſunt de genere prohibitorum, in c. Ex conſcientia, 12. de crimin. falſ. 189
3 DOLOSUS non eſt admittendus ad beneficium ceſſionis, vel ad beneficium cap. Odoardus, vel cap. Pervenit, de fidejuſſor. in cap Odoardus, n. 44. de ſolut. 241
2 DOMESTICI præſumuntur non facere, niſi quod placet majori ſuo, in cap. Conſtitutis, il primo, numer. 7. de teſtibus, & atteſtat. 152
2 Hæc tamen præſumptio admittit probationem in contrarium, ib. num 9. 152
3 DOMICILII conſtitutio ſicut eſt voluntaria, ita & illius extinctio, vel mutatio, in c. Significavit, n 3. de Paroch. 309
3 Domicilii tranſlatione quis ſubtrahitur juriſdictioni prioris Epiſcopi, ibid n 8. 309
3 Domicilium transferens ex loco originis non eximitur è juriſdictione naturalis domini, nec quoad ſpiritualia, nec quoad temporalia, ibid. num 11. 309
3 Domicilium ad effectum recipiendi Eccleſiaſtica ſacramenta ibi quis dicitur habere ubi habitat, ibidem numer. 18. 27 & 31. & ſeq. 309
3 Relegatus in loco, in quem relegatus eſt, interim neceſſarium domicilium habet, ibid. n. 35. 313
3 Domicilium an transferatur eo ipſo quòd quis aliò ſe confert ad habitandum, an verò ad hoc ſit aliquod tempus à jure præfinitum, ibid n. 40 & ſeq. uſque in finem. 312
3 Domicilium de jure civili non conſtituitur, niſi per habitationem decem annorum, ibid. n. 41. 318

3 Con-

Contrarium, num.44. Declaratur, n.52. 315
Habitator ſimplex non cenſetur in loco domicilium contrahere, niſi per decennium habitaverit, ibid. n. 42. 318
Declaratur, num.57. 312
Domicilium non conſtituitur ſine animo perpetuò habitandi ibid. num.44. 318
Impubes, qui diu penes tutricem, vel tutorem ſteterit, non dicitur ibi domicilium contraxiſſe, ibid n.45. 312
Domicilium conſtituitur animo, & facto ſimul, nec ſufficit unum ſine altero, ibid n.46. 315
Animus verò ex conjecturis deprehenditur, n. 47. 318
Et quæ ſint ejuſmodi conjecturæ, ibid num 43 318
Domicilium conſtitui poteſt minori tempore, quàm decem annorum, ſi alia concurrant indicia ibid. n.49 318
Domicilium ſufficienter demonſtratur per habitationem decennalem, ibid num.50 312
Scholares non contrahunt domicilium, ubi ſtudiorum cauſa morantur, niſi tranſacto decennio, & cur, ibid.n.52. 312
Idem in mercatore, & lectore publico, n.53. 312
Domicilium cenſetur quis immediatè conſtituere in loco, ad quem ſe tranſtulit cum familia, & fortunis ſuis, ſi ibi poſſeſſiones emerit, aut animum ſuum declaraverit, ibidem numer. 54. & 56. 312
Alioquin tempus erit arbitrarium, n.55. 312
Domicilium ceſſantibus aliis conjecturis non conſtituitur per ſimplicem habitationem, niſi ſit decennalis, ibidem numer. 57. 312
Domicilium ut contrahatur, requiritur animus perpetuò habitandi, in c.Præſentata, n.1 de Teſtib. 153
Domicilii tranſlatio ex quibus probetur, ibid. n.5 153
Domicilium Clerici facilè præſumitur in loco beneficii reſidentiam requirentis, ibid num 7. 153
Ad Domicilium contrahendum an ſufficiat ſola animi declaratio ſine alia probatione, ibid.n 9. 153
Reliqua in verb *Laicus quoad Domicilium*.
DOMINI juriſdictionem habent ſuper familiam, ſicut magiſter ſuper diſcipulos, pater in filium, & maritus in uxorem, in c. Cùm contingat, n 2 & ſeq de foro compet. 70
Domini temporales, & magiſtratus quicumque impedientes libertatem matrimonii incidunt in excommunicationem, cap 9 ſeſſ. 24 de reform Conc. Trid non autem privatæ perſonæ, in c.Nuper, n.57. de ſent excomm 346
Dominus temporalis ſi ſuperiorem non recognoſcit, æquiparatur Principi; ſi recognoſcit, Præſidi, in cap Nobis, n.55 de jurepatron. 527
DOMINIUM, vel poſſeſſio non poſſunt eſſe in ſolidum apud plures, in cap Ex parte, n.14 de arbitr 702
Dominium in dubio intelligitur de directo, non de utili, in cap. Significaſti, n.4 de foro compet. 75
Dominium ſecuta traditione transfertur ex contractu etiam inutili, non tamen nullo, & contra legem, in cap. Tua nos, n. 11 de ſimon. 52
Dominium rei mutuatæ conſumptione amittitur, & fit alterius, c Naviganti, n 11 de uſur. 161
Dominium quandoque difficiliùs, quàm poſſeſſio, regulariter contra, in c.Litteras, n.15 de conceſſ.præben. 156
Declaratur, ibid num 16. 196
Dominia ſunt de jure gentium, in c.Quæ in Eccleſiarum, n.110. de Conſtit. 104
Sed modi acquirendi per jus civile diſtinguuntur, ibidem numer. 116. 104
In Dominio potior habetur, cui res primò tradita eſt, licèt alius in titulo prævenerit, in cap.Cùm olim, num 14.de ſenten.& re judic. 174
Sed hoc non procedit in Clericis, ibid n 14. 176
Dominium rerum Eccleſiarum propriè loquendo non eſt apud aliquam Eccleſiam particularem, ſed apud Chriſtum, in c.Relatum, n 31 & n 37 Ne Cler.vel Monach. 667
Vide in verb *Papa quoad jus quæſitum*
DOMUS venerabilis appellatione includitur etiam Monaſterium, in c Nos quidem, n.4.de teſtam. 459
Domus Principis, Arces, & Palatia.
Vide in verb *Miſſa ubi celebranda*.
Et in verb *Oratorium*.

Donum, Donans, Donatio, Donare, Donator, Donatus.

Donatio cauſa mortis.

Donatio cauſa mortis facta revocatur ſequuta reconvaleſcentia, in c.Cùm eſſes, n.67. de teſtam. 275
Donatio cauſa mortis non eſt mera ultima voluntas, & prout inèſſe deducitur, æquiparatur contractui, ibid.n.85. 273
Donatio facta à Clerico concubinæ non valet, ſicut nec facta meretrici à milite, in c.Cùm percuſſio, n 9 de Cler.ægrot. 555
Donatio omnium bonorum præſentium, & futurorum facta Eccleſiæ valida eſt, in c.In præſentia, n 4 de probat. 118
Donationes quæ fiunt ab Imperatore, videntur fieri contemplatione ejus, in quem conferuntur, in c Poſtulaſti, n.20.de conceſſ.præben. 201
Donatio ingredientis Monaſterium.
Vide in verb.*Novitius quoad renunciationem*.
Res Eccleſiæ donare.
Vide in ver *Res Eccleſiæ*.
Donans ſimpliciter, omnia jura ſibi competentia conceſſiſſe videtur, in c.Verùm, n.19.de foro compet 61
Vide in ver *Bona Eccleſiæ*.
Et in verb.*Baronia*.
Donare eſt proprium animi nobilis, in cap.Prudentes, num 3. de donat. 844
Donatio propriè dicitur, cùm aliquis dat non aliam ob cauſam, quàm ut liberalitatem exerceat, ibid.n.5. 244
Donatio perfecta revocari non poteſt, niſi in caſibus hîc expreſſis, ibid num 7. 244
Donans uni Eccleſiæ bona, quæ ſuperfuerint tempore ſui obitus, an poſſit in prædictis bonis aliam Eccleſiam ſibi hæredem inſtituere, ibid.n 9.& n.ſeqq uſque in fin. 144
Donans bona, quæ acquiſita reperirentur tempore ſui obitus, cenſetur reſervaſſe ſibi facultatem diſponendi de bonis donatis, ibidem num.9. 144
Donatio bonorum, quæ acquiſita reperientur tempore obitus, includit duplicem conditionem, ibid.n 11. 144
Donatio perfecta per teſtamentum reſcindi non poteſt, ib n.15. 144
Secus ſi donatio ſit conditionalis, ibid n 16. 102
Donans bona, quæ reperientur tempore ſui obitus, an poſſit de illis diſponere in ultima voluntate, ibidem numer. 27 & numer. 56. 144
Donatio inter vivos dicitur perfecta, licèt effectus ſuſpendatur in tempus mortis, ibid n.21. 125
Idem in donatione cauſa mortis, ibid n 21. 245
Donator, qui reſervavit ſibi facultatem diſponendi in vita de bonis donatis, poteſt illa teſtamento relinquere, ibidem numer. 23. 345
Mitiùs agitur cum eo, qui ex mera liberalitate convenitur, quàm qui ex debito, ibid.num 25. 345
Donatio cauſa mortis confirmatur morte civili, ſicut naturali, in c.Quia diverſitatem, n 21.de conceſſ præben. 131
Donans prædium Monaſterio ſub conditione, ut recedentibus fratribus prædium redeat ad donantem, illud non recuperat, ſi fratres recedant de mandato Papæ, in cap Relatum, n. 29. Ne Cler.vel Monach. 669
Donatio facta Magiſtro ex cauſa diſciplinæ, non eſt mera donatio, nec indiget inſinuatione, in cap. Cùm Sacerdotis, num, 15 de poſtulan. 673
Donatum ſocio occaſione ſocietatis cedit lucro donatarii, in cap. Poſtulaſti, n 17 de conceſſ præben. 201
Donator non tenetur de evictione in c.Cùm ſecundùm, num. 41. de præben. 42
Donatum Monaſterio ob cauſam erroneam validitatis profeſſionis poteſt repeti, in c.Significatum, n 15 de Regular. 360
Donare res acquiritur donatario, ſed non irrevocabiliter, quia poteſt illam reſpuere, in cap Quanto, num 21. de tranſlat Epiſcop. 319
Donatio facta à Principe ex cauſa remunerationis revocari non poteſt, etiam propter ingratitudinem ſupervenientem, in cap. Conſultationibus, n 63 & 65 de Cler ægrot 158
DONATI, ſeu oblati quid differant à Converſis, in c. Cùm dilectus, n.53.de ſucceſſ.ab inteſt. 129
Vide in verb *Oblati*.
DONORUM qualitas an ſit attendenda ad dignoſcendum, cujus intuitu fuerint collata, in c.Poſtulaſti, num.21. & ſeqq de conceſſ præben. 205
Donarum magnitudo ſpectanda eſt non tam ex perſona illius, cui conferuntur, quàm ex perſona ejus, qui confert, ibidem num. 24 202
Donum fidei eſt ſupereminens fidei certitudo ad inſtruendum alios, in c Majores, n.34.de baptiſm. 597
DORMITIO poſt cibum, vel potum, an debeat præcedere celebrationem Miſſæ, in cap. Si conſtiterit, num 10. & 13 de accuſat. 9
DOTIS augmentum non ſufficit ad acquiſitionem juriſpatronatus, ſed requiritur totalis dotatio, in cap. Cùm propter, n. 57.de jurepatr. 138
Dos modica non efficit quem patronum, in cap. Quoniam, n 57. de jurepatr. 512
Dotans Eccleſiam priùs fundatam, & conſtructam de conſenſu diœceſani juſpatronatus acquirit, ibid n.40. 513
Et fingitur ab initio eam dotaſſe, ibid n.48. 518
Dotis conſtitutio de diœceſani conſenſu retrotrahitur ad tempus fundationis, & conſtructionis Eccleſiæ, ibidem numer. 49. 411
Dos ſine matrimonio eſſe non poteſt, in cap.Quanto, num.39. de tranſlat.Epiſcop. 313
Dotis promiſſio intelligitur ſub conditione, ſi nuptiæ ſecutæ fuerint, ibid num 20. 319
Dos ante Tridentinum Concilium Monaſterio ſoluta, poſt Concilium reſtitui debet, ſi puella ante profeſſionem deceſſerit, deductis tamen impenſis alimentorum, in cap. Statuimus, n. 37 de Regulat. 411
Dos novitiæ decedentis ante profeſſionem debet hæredibus reſtitui unà cum fructibus, deducto tamen illius victu, & veſtitu, ibid num 39 611
Non obſtante pacto, ut ſi puella poſt annum deceſſerit facta, vel non facta profeſſione, dos Monaſterio acquiratur, ibid.verſ. Quinimò. 412
Dos Eccleſiæ non poteſt conſtitui ad tempus, in c.Cùm contingat n.47 de decim 128
Dos dicitur cauſa pia, ſivè detur pauperi, ſivè diviti, in c. Significantibus, n 47 de offic deleg. 548
Dotis taxatio in ducatis ducentis indifferenter facta ab Epiſcopo in Monaſteriis Monialium Majoricen. non probatur à Sacra Congregatione Concilii, in cap Non ampliùs, numer. 21. de inſtitut. 174
Dos Monialis numerariæ an licitè recipi poſſit à Monaſterio, ibidem num 24. 174
Dos Monialis ſupranumerariæ quanta eſſe debeat, ibidem num. 42. 176
Dotis acceſſio an, & quando ex ſtylo Curiæ ſit juſta cauſa diſpenſandi in gradibus prohibitis, in c.Ex litteris, nu 17 de cognat. ſpiritual. 67
DUBITANS an ſit irregularis, debet tutiorem partem eligere, & abſtinere à miniſterio altaris, in cap.Ad audientiam, num.2.de homicid 111
DUBITATIO undè oriatur, in c.Ne innitaris, num.147. & num. ſeqq & num.162.de conſtit. 46
Dubitatio quid ſit, ibid.n.150 & n.153. & 159. 46
Dubitans aplicat animum ſuum ad plura, & neſcit quid eligat, ibid.num.157. 47

I Dubi-

3 Dubitatio ſit ex principiis jam intrinſecis rationum, quàm extrinſecis authoritatum, ſi utrinque ſint æquales, ib n 162 & n. ſeqq. uſque ad num 191. 47
5 Dubia res dicitur, ubi ſunt opiniones ex utraque parte probabiles, in c. Si conſtiterit, num. 52 de accuſat. 12
5 Dubia contra ſeipſum in deteriorem partem ſunt interpretanda, ſecus contra proximum, in cap Ad audientiam, num. 6. de homicid. 231
5 DUBIUS tenetur tutiorem partem eligere in omni materia, in qua ſubeſt periculum ſalutis æternæ, ibid. n.5. 232
Vide in ver *Opinio dubia*.
Et in ver *Opinio tutior*.
2 Dubius ſimile quiddam ligatis patitur, in cap. Ne innitaris, n. 152. de conſtit. 46
0 Dubia emergentia in audientia Papæ referenda ſunt ad ipſum Apoſtolicum, in cap Quoniam, n.11 de conſtit. 331
5 Dubia in foro judiciali ſunt interpretanda in meliorem partem, ſed in foro animæ in duriorem, in cap. Naviganti, numer. 33. de uſur. 162
3 Dubium quid ſit, in cap. Ne innitaris, num. 152. & 158. de conſtitut. 46
3 Dubium eſt motus indifferens in utramque partem contradictionis, ibid. n 158. 47
3 Quieſcere oportet in paritate contrariorum motuum, quod pluribus exemplis oſtenditur, ibid n.154. 46
3 Dubium juris dicitur, cum rationes pro, & contra congruunt, vel ubi ſunt diſcordes Doctorum opiniones, nec conſtat de communi, ibid. num 169. & num. 183. 48
2 Referuntur aliquot Theologorum aſſertiones de conſcientia dubia, videlicet, &c. num 174. 45
1 Dubitans, an ſit excommunicatus, ſive dubium ſit juris, ſive facti, non debet ſe habere pro excommunicato, nec tenetur petere abſolutionem, ibid num. 174 45
1 Item dubitans, an lex imponens pœnam excommunicationis ſit uſu recepta, poteſt exiſtimare non eſſe receptam, ibidem num. 175. 48
1 Item dubitans, an caſus ſit reſervatus, poteſt ab illo abſolvere, ibidem num 176. 48
1 Item dubitans, an commiſerit peccatum mortale, non tenetur illud confiteri, ibid. n.177 48
3 Item dubitans de legitima poteſtate Prælati, non tenetur illi obedire, ibid. n 175 48
3 Item dubitans, an beneficium ſit tenue, non tenetur officium recitare, ibid. num 179. 48
1 Item dubitans in die Jovis, an media nox ſit tranſacta, poteſt comedere carnes, ſecus ſi dubitet in die Sabbathi, ibidem numer. 180. 49
Aſſertiones ſupraſcriptæ confutantur, ibid. num. 183. & nu. ſeqq. uſque ad nu 212. 49
1 Dubia cum conſcientia operari non licet, niſi prius dubium deponatur, ibid. n. 152. 49
1 Dubia cùm eſt abſolutio, Epiſcopus jubetur excommunicatum vitare, ibid. num 185. 49
2 Dubitans de validitate ſponſalium cum puella ſeptennio proxima ſeparatur ab illius conſobrino, quam poſtea duxit in uxorem, in d. c. Ne innitaris, num.256 de conſtitut 49
1 Presbyteri ordinati ab Epiſcopis incognitis, de quibus dubium eſt, an ſint Epiſcopi, ſunt iterùm ordinandi, ib n. 187. 49
5 Parvuli a parentibus ſubtracti, de quibus dubitatur, an ſint baptizati, ſunt iterùm baptizandi, ibid num 155. 49
5 Eccleſia de qua incertum eſt, an fuerit conſecrata, iterum conſecrari debet, ibid num. 159. 49
2 Matrimonium de quo dubitatur, an valeat, non eſt iterùm contrahendum, ſed præſumitur pro illius validitate, ibidem num. 190. 49
1 Epiſcopus quamvis ſit in poſſeſſione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quòd in dubio non geſſit ſe pro excommunicato, ibid. n 190 49
5 Mulier dubitans de morte prioris conjugis, non poteſt pergere in poſſeſſione debitum exigendi a ſecundo marito, ibidem num. 193. 49
2 Judex in dubio non debet judicare quemquam irregularem, ſed quilibet in dubio tenetur ſe irregularem judicare, in d. cap. Ne innitaris, num.197. de conſtit. 50
2 Interpretatio in dubio contra tertium facienda eſt in meliorem partem, contra ſeipſum in deteriorem, & cor, ib. num.199 50
2 In obligationibus, quæ concernunt Deum, tutius eſt præſumere quem ligatum, quam ſolutum, ibid. num.200. 50
3 Dubium juris habens, an ſit excommunicatus, tenetur ſecuriorem partem eligere, ibid. num 214. 54
5 In Dubiis omnibus tres maximæ ſunt ſervandæ ex ſententia Scoti, ibid. num 216. 53
1 Dubium perſonæ quo ſenſu accipiatur a juriſperitis, ibidem num. 217. 53
1 Dubiis in rebus non eſt de facili præſtandus aſſenſus, ibidem num. 270. 68
Vide in verb. *Opinio tutior*
Et in verb. *Pars tutior*.
Et in verb. *Doctor*.
5 DUELLUM purgationis vulgaris, quibus rationibus reprobetur, in c Henricus, n.3. de Cler. pugn. in duello. 143
5 Duellum purgationis vulgaris, quo jure ſit prohibitum, ibidem num. 7. 143
3 DUO ubi copulativè requiruntur, non ſufficit alterum adimpleri, in c. Cùm non ab homine, num 99 de jud. 16
3 Duos ſimul in eodem beneficio jus habere impoſſibile eſt, in cap. Ex parte, num.11 & num. ſeqq de arbitr. 710
3 DUPLICITAS a Deo, & a jure reprobatur, in cap. Ut Clerici, num.2. de Regular. 141

E

Ebrietas, Ebrioſus, Ebrius.

3 Clericus crapulosus, vel ebrioſus monitus non deſiſtens, ab officio, vel beneficio ſuſpenditur, in c. A crapula de vita, & honeſtate Cler. num.2. 6
3 Ebrius quid differat ab ebrioſo, ibid. num.1 6
3 EBRIETAS inducit exilium mentis, & libidinis incentivum, ib. num. 3. 6
3 Ebrietatis quæ, & quanta ſint mala, ibid. num.4. 6
3 Vinolentum Sacerdotem & Apoſtolus prohibet, & vetus Lex damnat, ibid. num. 5. 6
3 Clericis an liceat bibere ultra tertiam vicem, ibid. n.6. 6
3 Moniales debent vinum fugere ſicut venenum, ibid. n.7. 6
3 Ebrietas quid, ibid. num.9. 6
3 Cerviſiæ immoderatus potius, an ſit crapula, vel ebrietas, ibid. num.10. 6
3 Obligantium ſe ad potus æquales, abuſus reprobatur, ibidem num 13. 6
3 Sponſio quòd alter alterum in bibendo ſuperabit, non eſt rata, ibid. num 15. 6
3 Clerici bibentes vinum ſine aqua, qualiter peccent, ib. n 16. 6
3 Cibus nullus, vel potus eſt illicitus, niſi per accidens, ib. n 17. 6
3 Vinum bibere, an propter ſcandalum ſit peccatum, ibidem num. 18. 6
3 Ebrietas an ſit peccatum mortale, ibid. num.24. 7
3 Ebrietas tripliciter poteſt contingere, ibid. num.19. 7
3 Rationis uſu ſeipſum privare, an ſit culpa lethalis, ib. n.31. 7
3 Ebrietatem eſſe peccatum mortale, ſi ſit aſſidua, quomodo intelligendum ſit, ibid. num.32. 7
3 Ebrietas voluntaria ad valetudinem recuperandam, an ſit peccatum, ibid. num 33. 8
3 Ægrotus frequenti ebrietate à periculoſo morbo de conſilio Medici liberetur, ibid num. 34. 8
3 Cibus, & potus moderatus ſano, poteſt eſſe ſuperfluus infirmo, & è converſo, ibid. num 35 8
3 Inebrians ſe ad vomitum provocandum, an peccet, ib. n 36 8
3 Inebriare ſe num liceat ſine peccato ad vitandam tyranni ſævitiam, ibid. num 37. 8
5 Ebrietas ſola non eſt ſufficiens cauſa privationis Beneficii, in c. Si conſtiterit, num 5 de accuſat. 9
5 Ebrietas cognita licèt non aſſidua ſemper ſecundùm ſe eſt mortale peccatum, ibidem num 7. 9
3 Ebrietas quot modis accipiatur, & quando ſit peccatum, in c. Audivimus n 35. 39. & 63. de Reliq & vener. Sanctor. 605
3 Ebrietatis peculiare vitium eſt, ſecretum nullum cuſtodire, ibid. n 54 & ſeqq & n.45 605
3 Ebrietas quæ mala producat, ibid. n.35. 55. & 64. 605
3 Ebrietas voluntaria non eſt intrinſece mala, ibid. n. 37. Contrarium, n.63. 605
3 Ebrietas formalis, vel materialis, quando dicatur, ib.n.35 & 63. 605
3 Ebrietas incepit a Noe, qui primus plantavit vineam, ib.n.59. 605
3 Ebrietas licita eſt ad evitandam ſævitiam tyranni, ibid. num.41 Contrarium, num.67. 605
5 Ebrietatis tortura gravior eſt, quam tortura conſueta, ibidem num.56. 606
3 Ebrietas eſt mater omnium flagitiorum, ibid. num 64. 607
3 Ebrietas cur ſit licita ad valetudinem corporalem, non autem ad ſalutem Reipublicæ, vel ad evitandam ſævitiam tyranni, ib. num.65. & 67. 607
5 Ebrietas an ſit peccatum, in c. Si conſtiterit, n.22. de accuſ. 10
5 Ebrietas dupliciter accipitur, ibid 10
5 Ebrietas continetur ſub gula, ſicut ſpecies ſub genere, ibidem num 23. 10
5 Ebrietas contracta ignoranter, & ſine culpa, nullam pœnam meretur, ibid. num 17. 11
5 In Ebrietate oportet veniam habere, ibid. num 44. 11
5 Delinquentes per ebrietatem non dicuntur ſtudioſè delinquere, ſed impetuoſè, & ideo mitiùs puniuntur arbitrio Judicis, num.45. 12
5 Ebrietas voluntaria quæ dicatur, ibid num.46. 10
5 Ebrietas voluntaria eſt culpa mortalis, ibid. n 48. 10
5 EBRIUS vino ſepultus ignorat quid loquatur, in c. Si conſtiterit, num.5 de accuſat. 9
5 Ebrii quæ ſit pœna, ibid. n.24. 10
5 Ebrius in foro temporali, ſi ſteterit in meris finibus ebrietatis, nulla pœna tenetur, ibid. n.25. 11
5 Ebrius ſi ſua culpa in ebrietatem incidit, & ebrius exiſtens hominem interfecit, vel mutilavit, an & quando ſit irregularis, ibidem, n.16. & ſeqq. uſque in finem. 12
5 Ebrius meretur duplices maledictiones, ibid. n.32. 12
5 Ebrius, & furioſus æquiparantur, ibid. n 34. 12
5 Ebrii ſunt in duplici differentia, ibid. n 41. & 46. 12
5 Ebrii plures injuriantur, quam ſobrii, ibid. n.47. 12
5 Ebrius ſua culpa, qui in ebrietate homicidium commiſit, indiſtinctè abſtinere debet a miniſterio altaris, ibid. n.49. 12
3 Ebrii teſtimonium non valet, in c. Audivimus, n.57. de Reliq & vener. Sanctor. 606
3 Ebrii quandoque effutiunt falſa, ibid. n 62. 607
3 Ebrioſi Regnum Dei non poſſidebunt, ib. n.63. 606

Eccleſia, communia.

e Eccleſia minor in præjudicium Papæ de libertate compromittere non poteſt, in c. Cùm tempore, n.3. & 6 de arbitr. 694
1 Declaratur, ibid. n 21 & 18. & ſeqq & n.38. 695
4 Eccleſia S. Hippolyti de Faventia eſt Sedes ordinaria Generalis Camaldulenſis, in c. Nullus, n.41. de Paroch. 306
2 Eccleſia Græca ab Eccleſia Latina diſcrepare non poteſt in eſſentialibus Sacramentorum, in c. Cùm veniſſet, num.25 de ſacr. Unct. 448

9 Eccleſia & pupillus tenentur in eo, in quo facti ſunt locupletiores, in c. Epiſtolæ, n.33. de probat. 365
3 Eccleſia reſtituitur adverſus contractum alias legitimè celebratum, in c. Requiſivit, n.5. de integr. reſtitut. 616
4 Eccleſia ſi ſit læſa ultra dimidium juſti pretii, non juvatur beneficio reſtitutionis, ſed experiri debet remedio juris ordinario, ibidem num.18. 617
3 Eccleſia nulla præter Cathedralem fundat intentionem ſuper ſubjectione alterius Eccleſiæ etiam fundatæ infra limites Parochiæ alterius, etiam invito Rectore, in c. Ad audientiam, il primo, n.10. de Eccleſ. ædific. 613
3 Eccleſia tam Cathedralis, quàm inferior poteſt dici Eccleſia ipſius Epiſcopi, in cap. Ut juxta, numer. 22. de Offic. Ordinar. 503
3 Eccleſia eſt in Epiſcopo, in cap. de cætero, num 13. de Cler. non reſid. 38
2 Eccleſiæ omnes diœceſis in poteſtate Epiſcopi ſunt conſtitutæ, in c. Nullus, n.6. de elect. 218
3 Eccleſiam ſæcularem non poteſt Epiſcopus in Regularem erigere, nec monaſterium de novo conſtruere ſine conſenſu Capituli, in c. Paſtoralis, n 10. de his, quæ fiunt a Prælat. 213
3 Eccleſia ſæcularis ab Epiſcopo erigi poteſt in monaſterium de conſenſu quorum intereſt, & ſine præjudicio Rectoris, in c. Non amplius, n 68 de Inſtitut. 178
3 Eccleſias & altaria dedicare ſolus Epiſcopus poteſt, non autem Vicarius, ibid. num.78. 170
5 Eccleſia S. Laurentii in Damaſo eſt titulus Cardinalis, & perpetuò aſſignata Vice-Cancellario pro tempore exiſtenti, in c. His quæ n 10 de major. & obed. 619
3 Eccleſias plures obtinens videtur ſpiritualis adulter, in c. Ad hæc, num 3. de præb. 85
3 Eccleſias plures habens, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referente, n.1. de præb. 78
5 Eccleſia quid ſit, in cap. Reſponſo, numer.8. de ſentent. excomm. 159
5 Eccleſiæ ultimi non ſubduntur, quæ in finibus undæ voluntatis conſiſtunt, in c. Tuas nos n 45 de Simon. 60
3 Eccleſia vix orat pro occiſo in ebrietate in c. Audivimus, n.30. de reliq. & vener. Sanctor. 605
7 Eccleſia nunquam humanis legibus conſtringitur, in c. Eccleſia S Mariæ, n.16. de Conſtit. 121
1 Eccleſia eſt extra territorium judicis laici, ibid n.38. 121
3 Eccleſiarum bona nunquam vacant, ſed ſunt de dominio, & patrimonio Chriſti, in cap Dudum, il ſecondo, numer.10 de elect. 269
3 Et dicuntur ab Eccleſia poſſideri, ibid. n.12. 269
5 Res Eccleſiaſticæ dona Dei ſunt, in c. Cùm pridem, numer. 46. de pact. 650
3 Res Eccleſiaſticæ ſunt Papæ ut principalis diſpenſatoris, non autem ut domini, & poſſeſſoris, ibid n.85 654
4 Surripientes fructus, & bona Eccleſiarum, non incidunt in excommunicationem, niſi id faciant authoritate uſurpata, & ſub ratione bonorum Eccleſiæ, in cap Nuper, num 26. de ſent. excomm 346
3 Eccleſia conductitiis Sacerdotibus non committendæ, in cap Ex parte, n 34. de offic. Vicar. 510
3 Eccleſiæ ſine ſubſtantia rerum deſerviri non poteſt, in c. Quoniam, n.49. de jurepatr 513
3 Eccleſiæ etiam per laicos fundatæ cum dotibus ſuis olim ad ordinationem pertinebant Epiſcoporum, ibid num 5. 512
3 Eccleſia, vel Baſilica appellari non poteſt, niſi in conſtructione ſit eo uſque proceſſum, ut poſſint ibi divina officia celebrari, ibid num 30. 516
3 Eccleſiæ ſi habeant populum, habent jus funerandi, dummodo cœmeterium fuerit eis ab Epiſcopo deputatum, in c. Fraternitatem, n 4. & 6 de ſepult. 498
3 Eccleſiæ de jure communi regulariter non habent cœmeterium, ibid n.3. 498
3 Eccleſia vacat eo ipſo, quo Papa invitum transfert, nec ad eam datur regreſſus, in cap. Quanto, numer.33. de translat. Epiſc. 119
3 Eccleſia ſecunda dicitur viduata per obitum Epiſcopi ad eam translati, ibid. num.183. 314
Vide in ver. *Viduata*.
3 Eccleſia per quorum obitum viduata remaneat, in c. Quia propter, n 7. & ſeqq. uſque ad n.36. de elect. 289
3 Eccleſia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Miſſarum facto ipſo naturaliter obligatur ad oneris implementum, in c. Significatum, n. 10. de præb. 83
3 Eccleſia eſt cultrix juſtitiæ, nec in ſe injuſtum patitur, nec in alium tolleret, in cap. Quo in Eccleſiarum, numer. 43 de Conſtit. 100
3 Eccleſia comparatur pupillo, & jure minoris fruitur, in c. Novit, n.25. Ne Sede vacant. 205
3 Et ſine decreto Epiſcopi nil alienare poteſt, ibid. n 26. 205
3 Eccleſia non præſumitur quem privilegiaſſe contra ſe in c. Inter alia, n.67. de immun. Eccleſ. 641
3 Eccleſia non eſt de territorio Principis ſæcularis, ibidem numer. 97. 644
3 Nec habet territorium, niſi in his, quæ pertinent ad forum Eccleſiaſticum, ibid.n 99. 644
5 Eccleſia non profert ſententiam ſanguinis, in cap. Si quis, n 1. de homic. 119
5 Eccleſia ad ſui regimen indiget viris litteratis, & non porcis, vel aſinis letratis, in cap. ſuper ſpecula, numer. 10. de Magiſtr. 86
9 Eccleſia per ſententiam, a qua non fuit appellatum, poteſt ſubjici inferiori Prælato, in cap. Cùm inter vos, numer.2 de ſent. & re judic. 887
2 Eccleſia dicitur pleno jure ſubjecta inferiori, cùm Epiſcopus nullum jus Epiſcopale ibi exercet, ſed tota juriſdictio ad inferiorem pertinet, ibid. n 4. 887
3 Eccleſia per captivitatem Prælati non vacat verè, ſed fictè, ſeu interpretativè, in cap Per tuas, il primo, numer. 84. de Simon.
5 Eccleſia utens duplici privilegio, licèt ex uno ſuccumbat, ex alio poterit obtinere, in c. Cùm olim, il ſecondo, num.1. de Privileg. 455
3 Eccleſia pleno jure ſubjecta dicitur, in qua quis habet ordinariam, & quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, in c. Tuæ, n. 7. de Cler. non reſid. 58
3 Judices ſæculares poſſunt compelli per Eccleſiam ad Juſtitiam faciendam, in c. Vergentis, n 6. de Hæret. 96
3 Eccleſia ſæcularis poteſt ab Epiſcopo fieri regularis, ſed non è converſo, niſi deficientibus Regularibus, in c. Relatum, n 7. Ne Cler. vel Monach. 664
5 Eccleſia de qua incertum eſt, an fuerit conſecrata, iterùm conſecrari debet, in cap. Ne innitaris, numer. 189. de Conſtitution. 40
3 Eccleſia quo ſenſu dicatur pollui ab indignis, in c. Vaſtra, de cohabit. Cler. & mulier. n.7. 18
3 Eccleſia non poteſt præcipere, ut officium recitetur, vel Miſſa audiatur cum attentione interna, in c. Dolentes, n. 13. & ou ſeqq. uſque ad n.13. de celebr. Miſſar. 583
3 Contrarium, num.58. 585
3 Declaratur, num.64. 586
3 Eccleſia Baptiſmalis licèt non ſit curata, tamen requirit perſonalem reſidentiam, & eſt incompatibilis cum Canonicatu, vel Parochiali, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, numer. 21. de Præben. 128
3 Cancellaria inter ſigna Eccleſiæ curatæ præcipuè attendit, an in ea ſit fons baptiſmalis, ibid num.22 128
5 Eccleſiarum civitatis appellatione in litteris Beneficialibus non includitur Cathedralis, in cap. Ad audientiam, il 2. nu. 68 de Reſcript. 181
3 Eccleſia poteſt declarare Clericorum exemptionem a ſæculari poteſtate, licèt de jure Divino in aliquibus caſibus non ſuffragari, in c. Magnus, n.88 de obligat. ad ratioc. 435
5 Eccleſiæ, & monaſteria in patria reducta quæ dicantur, in cap. Præterea, n.74 de Prælar. vices ſuas. 76
5 In Eccleſia Collegiata ſi omnes de Collegio ſint mortui, eliget Epiſcopus non nomine ſuo, ſed nomine Eccleſiæ, ibidem num.8. 69
8 Electio, & collatio præbendarum in Collegiata Eccleſia ex fundatione, privilegio, vel conſuetudine poteſt pertinere ad Epiſcopum, vel alios Clericos, ibid num 9 69
5 Eccleſia de Saponaria Marſicen. diœceſis an ſit Collegiata, ibid. n.10. & n.13 uſque ad num 18. 59
5 Et an electio Archipresbyteri in dicta Eccleſia pertineat ad Collegium, ibid num 12. & n.28 69
5 An vel juriſdictio civilis, criminalis, & mixta in Clericos ejuſdem Eccleſiæ ſpectet ad Archipresbyterum, & qualiter, ibid. num 12. & 20. 69
5 Eccleſia ex enunciativis inſtrumentorum in antiquis probatur eſſe Collegiata ſaltem præſumptivè, quamdiù non probatur oppoſitum, ibid. n 24. 69
5 Eccleſia probatur eſſe Collegiata ex fama, & communi reputatione in antiquis, ibid. n 27. 70
5 In Eccleſia Collegiata electio de jure communi pertinet ad Collegium, ibid num.28. 70
3 Eccleſiæ Conventualis appellatione comprehenditur omnis Collegiata, in c. Nobis, n 15. de Jurepatr. 527
2 Eccleſiarum curatarum appellatione ex ſtylo Concilii Tridentini non veniunt *Eccleſiæ Regulares* commendatæ, in c. Cùm ad noſtram, n 27 de elect. 285
1 Cancellaria inter ſigna Eccleſiæ curatæ præcipuè attendit, an in ea ſit fons baptiſmalis, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n.22. de præbend. 128
Vide in ver. *Parochialis*, *Concurſus*.
5 Eccleſiæ Collegiatæ non debet provideri de prælato per collationem, ſeu proviſionem, ſed per electionem Collegii, in c. Nullus, n.1. de elect. 219
5 Collegiatæ nemo inferior a Papa poteſt Prælatum præficere, ſed fieri debet electio per illos de Collegio, ibidem numero 14 218
3 Eccleſia Collegiata quæ dicatur, remiſſivè, in c. Nobis, num 16 de Jurepatr. 527
3 Eccleſia ex quibus probetur collegiata, in c. Poſtulaſti, n.2. & n. 13. uſque ad n.18. de Jurepatr. 516
3 Eccleſia non poteſt fieri Collegiata ſine conſenſu Patroni, & aliorum, qui ea mutatione ſtatus læderentur, ibid num 3. 516
3 Eccleſia cùm dubitatur, an ſit Collegiata, Clerici vel Patroni manutenentur in ea poſſeſſione, in qua reperiuntur, ibidem num 6. 516
Vide in ver. *Collegiata*.

Eccleſia quoad ædificationem, & deſtructionem.

5 Eccleſia ædificata poſt nunciationem novi operis, deſtruenda eſt expenſis conſtruentis, in c. Cùm ex injuncto, num.1. de Novi oper. nunciat 229
5 Deſtructa Eccleſia, vel loco propter aliquorum delicta, nullus debet vocari Clericus illius Eccleſiæ, vel municeps illius loci, ibid. num.10. 229
5 Secus ſi deſtruatur ab hoſtibus, quia omnia privilegia retinet, ibid. num.12. 229
5 Idem ſi deſtruatur terræmotu, ibid num.13. 229
5 Et idem ſi in alium locum transferatur, vel uniatur, ibidem num.14. 229
5 Quod locum habet etiam in civitatibus, & aliis locis profanis, ibid. num.17. 230
5 Reædificatum auctoritate ſuperioris recuperat omnia privilegia, ibid. n.11. 229
3 Eccleſia ædificari non debet, niſi prius aſſignentur, quæ neceſſaria ſunt pro luminibus, pro cuſtodia, & pro ſtipendiis miniſtrorum, in c. Quoniam, n.16 de Jurepatr. 513
3 Eccleſia de facto conſtructa ſine dotis aſſignatione conſecrari non debet, niſi prius fundator illam dotet, ibid. n.35. 518

3 Ec-

3 Eccleſiam reædificans funditùs dirutam ſine Diœceſani conſenſu, non efficitur patronus, ibid.n 53. 514
3 Eccleſiam conſtructam reædificare favorabilius eſt, quàm de novo conſtruere, ibid. num. 54. 514
3 Eccleſiam per totalem deſtructionem remanet exacerata, ibidem num. 55. 514

Eccleſia quoad immunitatem, & libertatem.

2 Eccleſia eſt immunis tam quoad perſonas, quàm quoad bona, in c.Eccleſia S.Mariæ, n.40 de conſtit. 103
2 Eccleſia non poteſt ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, in cap Quæ in Eccleſiarum, numer. 28. de conſtitution. 99
3 Eccleſia non conſecreta, in qua divina celebrentur, gaudet immunitate, in c Eccleſiæ, n.2.de immunit. Eccleſ. 646
3 Eccleſiæ appellatione venit etiam non conſecrata, ibidem numer.2. 646
3 Eccleſia non conſecrata gaudet immunitate, etiamſi divina officia ibi nondum fuerint celebrata, ibidem numer. 5.3. & n 4 646
3 Eccleſia non conſecrata eodem privilegio gaudet, quo conſecrata, ibid num 6. 646
3 Et cùm fundata eſt, ſpectat ad ordinationem Epiſcopi, & eſt locus devotus, & religioſus, ibid.n.7. 646
3 Statuto Præfecti Urbis ſalvant confugientes ad ipſam, ibidem num 9. 646
3 Eccleſia interdicta gaudet privilegio immunitatis, ibidem num. 21 647
3 Idem in Eccleſia polluta, ibid. 647
3 Eccleſia deſtructa gaudet immunitate, dummodò ſubſit ſpes reædificationis, & auctoritate Epiſcopi deſtructa non fuerit, ibidem nu. 24. 647
3 Eccleſia gaudet immunitate per circuitum quadraginta, vel triginta paſſuum, etiamſi cœmeterium minori ſpatio perſtringatur, ibid num 28 647
3 Niſi infra dictos paſſus alia domus laicorum interponatur, ibid. num 29.& num 30. 647
3 Quid ſervetur de conſuetudine, ibid.n.23. 647
Vide in verb. *Immunitas, Libertas, Conſuetudo, Statutum, Laicorum, & Lex civilis, Lex ſæcularis*
3 Eccleſia matrix, ex cujus obventionibus erigitur nova Parochia, efficitur patrona ſimul cum alio dotante, in c.Ad audientiam, il primo, num.38.de Eccleſ.ædific. 626
3 Non acquirit juſpatronatus in Eccleſia fundata intra ſuos limites, niſi de ſuo aliquid contulerit, quamvis oblationes futuræ dicantur eſſe loco dotis, ibid.n 39. 626
3 Eccleſia nova poteſt in Parochia ædificari propter nimiam diſtentiam Parochialis, eique certa portio aſſignari eu reddiribus Eccleſiæ antiquæ, in cap. Ad audientiam, il 2 num.2. de Eccleſ. ædif 622
Vide in verb. *Parochialis*.
3 Eccleſia Parochialis quandoque erigi poteſt ſine dote, in cap. Ad audientiam, il primo, n 7 de Eccleſ.ædif. 623
3 Eccleſia eo ipſo quòd habet limitatam Parochiam, de jure communi debentur illi redditus ſpirituales provenientes ex prædiis intra Parochiam incluſis, in cap. Cùm contingat, num. 40. de decim 319
Vide in verb *Parochialis quoad erectionem*.
Et in verb. *Parochialis quoad decimas*.
3 In Eccleſia Regulari an Clerici ſæculares habere poſſint præbendas, & beneficia, aut ſtipendia, in cap. Ad audientiam, num. 17.de Cler.non reſid. 62
3 Eccleſiæ Regulares an comprehendantur in cap unic. de Cler.non reſid lib.6.& in c.12.§.Diſtributiones, ſeſſ.22.Concilii Tridentini, ibid n.20. 62
3 Veniunt appellatione Eccleſiarum, ibid. n.20. 62

Eccleſia quoad conſecrationem, & reconciliationem.

3 Eccleſia polluta, per Sacerdotem ſimplicem reconciliari non poteſt, etiamſi aqua fuerit per Epiſcopum benedicta, in c Aqua, num.1.de conſect. Eccleſ.vel altar. 568
2 Eccleſia per ſimplicem Sacerdotem non poteſt reconciliari, & contraria conſuetudo eſt corruptela, in cap. Quanto, num. 35. de conſuetud. 200
3 Conſecrans Eccleſiam indotatam tenetur eam competenter dotare, in c Quoniam, 36 de jurepatr. 583
3 Et in defectum Epiſcopi conſecrantis tenetur fundator, ibidem num.37. 583
3 Eccleſiæ per totalem deſtructionem remanet execrata, ibidem numer.55. 514
5 Celebrans in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus; ſecus in Eccleſia interdicta, in cap. Tuarum, num 4 de priveleg. 245

Eccleſia Romana, & univerſalis.

5 Eccleſiæ Romanæ obſervantia prævalet authoritati cujuſcumque Doctoris, in capitul. Henricus, num. 39. de Cler.pugn. in duell. 246
6 Ejus doctrina eſt regula fidei, in cap. Ne innitaris, nu.7. de conſtitut. 31
2 Eccleſia Militans exemplata eſt divinitus à Triumphante, in c. Significaſti, n.38.de elect. 226
2 Eccleſia Catholica non eb Apoſtolis, ſed à Chriſto primatum obtinuit, ibid n.41 & ſeqq. 226
5 Eccleſia aſſimilatur Congregationi Politicæ, Conventus vel Parochia Congregationi œconomicæ, in c.Accedentibus, n.24.de exceſſ. Prælat. 215
5 Eccleſia eſt unum corpus myſticum in multa membra diffuſum inſtar corporis humani, in c. Præterea, nu. 26 Ne Prælat. vices ſuas. 70
5 Eccleſiæ omnes prodierunt ex utero Eccleſiæ Romanæ, ibidem num.28. 71
5 Et Romanæ ſubſunt Eccleſiæ, ibid num.33. 71
4 Et quidquid habent in peculio, habent ſeparatum quodammodo à rationibus Dominicis Domini permiſſu, ibid.n 34. 72
5 Eccleſiæ Romana cùm aliquid percipit ab Eccleſiis inferioribus, nil novi acquiſit, ſed retinet quod ſuum eſt, ibid.n 35 72
2 Eccleſiæ omnes reguntur per authoritatem Eccleſiæ Romanæ, in c.Pernicioſam, n.36.de offic Ordinar. 552
2 Eccleſiæ particulares ad Eccleſiam Romanam comparantur ſicut radii ad Solem, rivuli ad fontem, & rami ad radicem, ibidem num 40. 552
2 Eccleſiæ Romanæ auctoritas in exponendis ſacris Scripturis, in c.Cùm pridem, n 45.de pactis. 650
2 Eccleſia Romana uſque ad Urbanum I. dicitur abſque redditibus vixiſſe, ibid.num.70. 653
2 Eccleſia Græca in ordinationibus, & conſecrationibus ſervare debet unctiones, quas ſervat Eccleſia Romana, in c.Cùm veniſſet, n.2 de ſacr.Unct. 442
6 Eccleſia Græca ab Eccleſia Latina diſcrepare non poteſt in eſſentialibus Sacramentorum, ibid n.25. 446
2 Eccleſia univerſalis eſt unum corpus myſticum multorum Epiſcoporum concordi numeroſitate diffuſum, cujus caput eſt Papa, in cap Quanto, n.60.de translat Epiſc. 233
5 Eccleſia Romana in præjudicium ſuum non præſumitur voluiſſe quemquam privilegiare, in capit.Olim, numer. 17 de verb. ſignif. 189
3 Eſt caput Univerſalis Eccleſiæ, & ideò ejus eſt ad ſingula membra alimentu transfundere, in cap. Significetum, num. 24. de præbend. 32
3 Eccleſia eſt fideliſſima interpres inſtitutionis Chriſti, in cap Fraternitatem, num.54.de ſepultur. 296
2 Eccleſia arbitritatem Dei habet ſuper regna, in c.Canonum ſtatuta, nu 76 de conſtitut. 20
2 Eccleſia Romana authoritatem Canonibus impertitur, ſed non eis alligatur, ibid.n 102. 22
3 Eccleſiæ intereſt habere plures Conſiliarios, & miniſtros, in cap. Dilecto, n.24 de præb. 173
2 Eccleſia tenetur tolerare incommoda non multùm lædentia propter conſuetudinis authoritatem, in c.Conſuetudines, nu. 23. de conſuet. 193
3 Eccleſia viu orat pro occiſo in ebrietate, in c Audivimus, nu.10. de Reliq & venerat.Sanct. 605
2 Eccleſia in Canonizatione Sanctorum an poſſit errare, in c. Venerabili, n.20.& ſeqq uſque in fin de teſtib. 255
2 Eccleſia quantum poteſt debet ſe conformare judicio Dei, ibidem num.26. 256
4 Non judicat de occultis, ſed ſequitur ea, quæ apparent, licèt non ſint, in capit.Tuæ fraternitati, numer.24.de ſponſ.& matrim. 27
1 Ejus judicium in quæſtionibus fidei eſt infallibile, ſi Eccleſia conſideretur prout eſt unum corpus, cujus caput eſt Papa, in cap. Majores, n.17.& 22. de baptiſm. 596
3 Secus ſi conſideretur ſeorſim à capite, ibidem numero 28. & ſeqq. 596
3 Eccleſiæ corpus non eſt ſine capite, & omnis à capite defluit in membra poteſtas, ibid.n.29. 596
3 Eccleſiæ unum caput eſſe exiſtimantur Chriſtus, & Papa, ibidem num.30. 596
3 Eccleſia prout eſt collectio omnium fidelium, non eſt poſſibile, ut in unum conveniat ad determinandum quæſtiones fidei, ibid. num.22.& ſeqq. 596
2 Romanæ Eccleſiæ poteſtas dicitur nervoſa, quia non frangitur, licèt in cortice vulneretur, in cap.Cùm venerabilis, num 5 de conſuetud. 209
5 Eccleſia an errare poſſit ligando non ligandum, vel abſolvendo non abſolvendum, in cap.A nobis, il ſecondo, nu.28. de ſent. excomm. 342
5 Eccleſia poteſt mitigare duritiem legis civilis, in c. Pervenit, n. 5.de adulter. 128
5 Habet carcerem, & infligit pœnam relegationis, ibidem numer. 23. 130
5 Non poteſt quemquam invitum obligare ad votum continentiæ, in c.Tuæ literæ, n 51.de Cler.per ſalt. promot. 303
5 Numquam diſpenſat ſuper homicidio voluntario etiam ex conſuetudine, in capitul. Henricus, numer. 28 & 33.de Cler.pugn.in duell. 246
5 Contrarium, ibid.num.34. 246
2 Eccleſie affectum ſacramenti impedire non poteſt, quando concurrunt ea, quæ ſunt de neceſſitate ſacramenti, in c Quanto, 36.de conſuetud. 193
3 Poteſt conſtituere, ut matrimonium ratum diſſolvatur, ſi alter conjugum labatur in hæreſim, in c. Ex parte, il ſecondo, nu. 5.de converſ.conjugator. 034
3 Secus ſi matrimonium ſit conſummatum, ibid num.9. 835
4 Non diſpenſat in ſubſtantialibus Sacramentorum, in c. De illis, il ſecundo, n 23.de ſponſ impub. 26
Vide in verb *Diſpenſatio, Papa quoad poteſtatem, Papa quoad diſpenſationem*.
4 Eccleſia tripliciter ſe habet in his, quæ ad matrimonium pertinent, in c.Literæ quas, num.6.de matrim.contract. contra interd.Eccleſ. 78
2 Habet juriſdictionem etiam in laicos, ut pax ſervetur, in c.Antigonus, n.20.de pact. 640
2 Idem ubi agitur de materia peccati, ibid. n.22. 640
2 Eccleſia an potuerit ſimoniam inducere in his, quæ ex ſui natura non ſunt ſimoniaca, in capit. Cùm pridem, num. 22. de pactis. 647
2 An re ipſa ſtatuerit, ut ſimoniacum eſſet quod priùs non erat, ibid.n.25.& ſeqq.uſque ad n.30. 648
5 Eccleſia habet fiſcum, non tamen ad explendam Epiſcoporum avaritiam, in c Presbyteri, n.27.de pœnis. 183
5 Ubi vertitur ſalutis periculum, multoties generaliter ſtatuit, aut prohibet ad cautelam eorum, quæ poſſunt contingere, in cap. Officii, n.34.de pœnit & remiſſ. 103
5 In neminem judicium exercet, qui non priùs in ipſam per baptiſmum

mi ianuam fuerit ingreſſus, in cap. Omnis, num. 5. de Pœnit. & remiſſ. 309
3 Non poteſt quemquam invitum Religioni alligare, in c. Si quis, n. 31. & 72. de Regular. 335
3 Declaratur, ibid. num. 73. 339
1 Eccleſia ſicut non poteſt nova Sacramenta inſtituere, ita nec materiam, nec formam ſacramentorum immutare, in c. Cùm veniſſet, n. 20. de ſacr. Unct. 446
1 Ordinem Sacerdotalem non tradit diverſo modo ab inſtitutione Chriſti, ibid. num. 87. 451
5 Eccleſia non judicat de occultis, in cap. Tua nos numer. 41. de ſimon. 59
1 In traditione poteſtatis apponere poteſt legem, quam vult, in c. Statuimus, n. 25. de ſupplen. neglig. Prælat. 352
1 Declaratur, ibid. n. 40. 44. & 46. 353
1 Poteſt agere contra Epiſcopum tranſlatum, ut redeat, in capit. Quanto, n. 15. de tranſlat. Epiſcopi. 319
3 Non poteſt juſtè obligare quemquam invitum ad Religionem in genere, in c. Conſulti, n. 30. de Regul. 400
3 Exercet juriſdictionem etiam in laicos, ubi agitur de violentia, & peccato, in capitul. Licèt, numer. 7. 13. & 14. de cenſibus. 519
4 Poteſt quoſdam inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in c. Quod nobis, n. 25 de Clandeſt. deſponſat. 33
5 Eccleſiæ ultioni non ſubduntur, quæ in finibus nudæ voluntatis conſiſtunt, in c. Tua nos, n. 45. de Simon. 60
1 Eccleſia poteſt ſub mortali obligare ad aliquid vitandum, vel faciendum etiam cum periculo mortis, in c. Sacris, nu. 48. de his quę vi met. cauſ. 685
4 Eccleſia non judicat de occultis, ſed ſequitur ea, quæ apparent, licèt non ſint, in cap. Tuæ fraternitati, numer. 24. de ſponſ. & matrim. 17
1 Eccleſia non poteſt ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, in capit. Quæ in Eccleſiarum, numer. 18. de conſtitution. 99
5 Eccleſia quandoque errat ligando non ligandum, vel abſolvendo non abſolvendum, in c. A nobis, il ſecondo, nu. 8. de ſentent. excomm. 341
Et quid in Eccleſia univerſali, ibid n. 9. 341
Vide in verb. *Eccleſia Romana*, &c.
2 Eccleſiæ poteſtas non extenditur ad peccatum in c. Licet univerſis, n. 10. de Teſtibus. 151
3 Eccleſia cùm diſpenſat in voto, non diſpenſat in præcepto juris naturalis; ſed determinat id, quod cadebat ſub obligationem deliberationis humanæ, in c. Cùm ad monaſterium, nu. 74. de ſtat. Monachor. 480
3 Eccleſia damnat in genere, & verbalem pœnam infligit pro crimine occulto; ſed occultum peccatorem manifeſtè, & ſpecificè non punit, in cap. Veſtra, numer. 47. de cohabit. Cleric. & mulier. 13
3 Eccleſia in quibus caſibus habeat juriſdictionem in laicos, in cap. Cùm dilectus, n. 7. de ſucceſſ. ab inteſtat. 288
3 Eccleſiaſtica poteſtas non ſolet ſe immiſcere in juriſdictione aliena, ibid. num. 6. 288
1 Eccleſiaſtica poteſtas lege Evangelica à Chriſto ſupernaliter conſtituta eſt, in capit. Eccleſia S. Mariæ, numer. 15. de Conſtitut. 110
Vide in ver. *Eccleſia Romana*.
1 EDICTA contra non revelantes concubinarios, & uſurarios publicari poſſunt ab Epiſcopo etiam non adhibitis duobus de Capitulo, in c. Perniciosam, n. 9. de off. Ordinar. 550
5 Edictum an Epiſcopus poſſit facere, ut quilibet Clericus oſtendat titulum ſui beneficii ſub pœna privationis, in c. Licèt Heli, n. 17. & n. ſeqq. de Simon. 49
1 EDUCARI non debet apud ſubſtitutum ex fideicommiſſo is, cui per obitum ſuccedendum eſt, in cap. Accepimus, num. 4 de Pactis. 661

Electio, communia.

3 Electio in dubio eſt debitoris, in cap. Quidam, num. 29. de celebr. Miſſar. 579
1 Electio ſecunda eſt attentata, ſi lite pendente inter duos electos, alter moriatur, in c. ex parte n. 9. de Arbitr. 707
1 Etiamſi ſuperſtes nullum jus habeat, ibid n. 10. 707
1 Electiones duæ de eodem ad eamdem non valent, ibidem, numer. 11. 707
1 Electio, poſtulatio, & nominatio in quibus conveniant, in cap. Bonæ memoriæ, num. 39. & ſeqq. uſque ad num. 57. de poſtul. Prælat. 213
1 Et in quibus differant, ibidem numer. 57. & ſeqq. uſque in finem. 214
1 Electio, poſtulatio, & nominatio fieri debent collegialiter, aliàs per ſubſequentem conſenſum ſingulorum non convaleſcunt, ibid. num 46. 213
1 Electio quid ſit, ibid. num. 58. 214
1 Electiones, & poſtulationes in Cathedralibus, & Monaſteriis quatenus ſublatæ fuerint in Gallia ex concordatis, in c. Nullus, n. 12. de elect. 218
1 Electio licèt ſemper facta fuerit ex gremio unius eccleſiæ, non tamen per hoc cenſetur præſcriptum, quominus fieri poſſit ex gremio alterius, in cap. Treugas, numer. 64. de Treuga, & Pace. 636
1 Electores dici poſſunt actu electionis inchoato, licèt non conſummato, in c. Publicato, n. 1 de elect. 308
1 Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in cap. Niſi cùm pridem, n. 34. de renunciat. 339
3 Opponenti plura contra electum ſufficit alterum probare, quod ad caſſationem ſufficiat, in cap. Cùm jamdudum, n. 1. de præbend. 96
1 Conſuetudine induci poteſt, ut una eccleſia de Collegio alterius teneatur ſibi Prælatum eligere, in c. Cùm dilectus, num. 1. & 26. de conſuetud. 204
1 Conſuetudo eligendi Prælatum ex certo genere perſonarum valet, ibid. num 26. 205
1 Conſuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus ſpectanda eſt, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, numer. 25. de election. 282
1 Sive collationem det ſoli Prælato, ſive ſoli Capitulo, ſive alteri eorum de conſenſu, vel conſilio alterius, ibid. num. 26. 282
1 Dummodò tamen ſit legitimè præſcripta, ibid. num. 27. 283
1 ELECTO ſufficit probare eligentem tempore electionis poſſediſſe, in c. Querelam, n. 1. de elect. 272
1 ELIGENDI jus quod habent Capitula eccleſiarũ, non eſt de jure Divino, ut malè affirmat Ferrettus, in c. Nullus, n. 15. de elect. 218
3 Eligendi poteſtas ad Superiorem non devolvitur, licet quæſtio ſuper jure eligendi infra tempus ad eligendum præfixum non fuerit diffinita, in c. Quoniam, n. 21. de Jurepatr. 512
1 Ad electionis canonicæ probationem de jure ſufficit ſolum decretum, in c. Nihil, n. 32. de elect. 300
1 Per electionem ſpirituale matrimonium non initiatur, & acquiritur electo jus adminiſtrandi in habitu, ibid. num. 33. 300
3 Electio magis idonei, & collatio ſunt diverſa, & ex una ad aliam non infertur, in c. Illa, n. 32. Ne ſede vacante. 209
1 Eligendi jus ſpirituale eſt, & non cadit in laicum, in c. Cùm terra, n. 9 & de elect. 266
1 Eligere eſt unum ex pluribus capere, ibid. num. 15. 266
1 Electionem habens ex diſpoſitione teſtatoris, eligendo indignum privatur ipſo facto poteſtate eligendi, in c. Cùm vos, num. 41. de off. Ordin. 562
1 Idem ſi habeat electionem ex gratia, vel ex privilegio, ibidem num. 42. 562
1 Declaratur, ibid. num. 54. 563
1 Electio dat jus in re, præſentatio verò jus ad rem, ibidem num. 52. 562
1 Electio paſſiva majorem libertatem requirit, quàm activa, in cap. Cùm dilectus, n. 23 de conſuet. 204
1 Per reſervationem dignitatum fuit ademptum electoribus jus eligendi, in c. Nihil, n. 18 de elect. 299
1 Quod tamen fuit præſervatum in concordatis Germaniæ, quibus non obſunt reſervationes non clauſæ in corpore juris, ibidem num. 19. 299
1 Electio eſt favorabilis, collatio & inſtitutio odioſa, in c. Præterea, num. 8. de ætat. & qualit. 410

Electio à quo.

3 Electio facta à non exiſtente in quaſi poſſeſſione juris eligendi quamvis ſit nulla, tamen conſtituit eum in quaſi poſſeſſione, in c. Vidua, n. 23. de Regul. 344
4 Electio non adſcribitur eligenti, ſed potiùs tribuenti facultatem eligendi, in cap. Quod nobis, num. 42. de Clandeſt. deſponſation. 35
1 Electio Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conventuali eccleſia, de jure communi pertinet ad Capitulum, Collegium, vel Conventum, in cap. Cùm eccleſia Vulterana, num. 19. de elect. 282
1 Confirmatio ad proximum ſuperiorem, ibid. num. 40. 282
1 Electio Prælati in Cathedralibus, & *Collegiatis eccleſiis* tributa fuit Capitulis ex conceſſione *Apoſtolicæ ſedis*, in c. *Nullus*, n. 4. & 13 de elect. 215
1 Electio Prælati fit per *Collegium* utriuſque Eccleſiæ æquè principaliter unitæ, in cap. Cùm certum, nu. 34. de major. & obedient. 610
1 Electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiatos, in cap. Bonæ memoriæ, num 3 de poſtulat. Prælat. 215
1 Electio Canonicorum de conſuetudine poteſt ad ſolum Capitulum pertinere, in capit. Cùm eccleſia Vulterana, numer. 1. de election. 279
1 Electio Prælati non competit Beneficiatis eccleſiæ Collegiatæ, niſi ſint ibi ut Collegium, in c. Nullus, n. 11. de elect. 219
1 Electores non poſſunt ſuffragium ferre per procuratorem, niſi ſint canonicè impediti, in c. Quia propter, §. Illud autem, nu. 1. de elect. 272
Vide in verb. *Electionis forma*.

Electio ubi celebranda.

5 Electio quamvis fieri debeat in eccleſia, tamen ſi fiat alibi, non propter hoc eſt nulla, nec annullanda, in c. Cùm ex injuncto, n. 19. & ſeqq. de novi oper. nunciat. 230
5 Locus non eſt de ſubſtantia electionis, ibid. n. 20. 230
Vide in ver. *Electionis forma*.

Electionis forma.

1 In Electionibus forma cur introducta, in cap. Publicato, nu. 26. de elect. 310
1 Electio non ſervata forma hujus cap. non valet, & eligentes privandi ſunt pro illa vice poteſtate eligendi, in c. Quia propter, n. 1. de elect. 287
1 Formæ electionis ſunt ſcrutinii, compromiſſi, & quaſi inſpirationis, ibid. num. 2. 287
1 A Concilio Trid. non ſunt ſublatæ, ibid. n. 10. 288
1 Electio ad dignitates, Perſonatus, & Canonicatus in Cathedralibus Eccleſiis neceſſariò fieri non debet juxta d. c. Quia propter, ibid. num. 34. 289
1 Niſi aliud habeat conſuetudo Eccleſiæ, ibid. n. 35. 289
1 Electionis actus non debet eſſe ſingularis, ſed Collegialis, ibid. num. 37. 289
1 Electio clandeſtina quæ dicatur, ibid. num. 65. 291
4 Electio non valet, ſi ſit clandeſtina, in c. Si quis, num. 4. de clandeſt. deſponſ. 31
4 Electio tenet, licèt electi, & eligentium conſenſus eodem tempore non concurrant, in capitul. Licèt, numer. 4. de ſponſ. duor. 35

1 Ele-

1 Electio caſſari non debet niſi ad petitionem contempti, nec per alium, quàm per ſuperiorem, & interim variare non licet, in c.Publicato, n.28. de elect. 309
1 Non vitiatur ex contemptu aliquorum, ſed caſſari debet ipſis proſequentibus contemptum, in capit. Quia propter, num. 39. de elect. 289
1 Electio epiſcopi fieri debet ſecundum formam hujus capitul. ibid. num 8. 287
1 Electio Prælatorum principalium Eccleſiarum Collegiatarum, qui generalem habent juriſdictionem, fieri debet ſecundùm hujus c.formam, ibid.n 32. 289
1 Electio debet eſſe Canonica, in c.Bonæ memoriæ, num 75. de poſtul.Prælat. 214

Electio per inſpirationem, vel quaſi.

1 Electio quaſi per inſpirationem quando fieri dicatur, in cap. Licèt de vitanda, n.47.de elect. 235
1 Electio quaſi inſpirata non dicitur, ſi vel unus contradicat, ibidem num.48. 235
1 Prævio tractatu celebrata potiùs dicitur per inſtigationem, quàm per inſpirationem, ibid n.50. 235
1 Electio ſuperiorum Regularum per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſublata à Concilio Tridentino, in c.Quia propter, n.25.& ſeqq.& n.30 de elect. 288
1 Electio per veram inſpirationem eſt immediatè à Deo, nec redigitur ad aliquam formam juris poſitivi, ibid.n.3. 287
1 Electio quaſi inſpirata quæ dicatur, ibid n.27. 288
1 Non eſt abſolutè à Deo, ſed quaſi à Deo, ibid.n.28. 288
1 Subjacet legi poſitivæ, & indiget canonica approbatione, ibidem num.28. 288

Electio per ſcrutinium.

1 Electionis per viam ſcrutinii primum ſubſtantiale, eſt, ut fiat per congregatos in unum, in c.Quia propter, nu.36.& ſeqq.de elect. 289
1 Secundum, ut ſcrutatores aſſumantur à Collegio, ibidem num. 42. 289
1 Tertium, ut ſcrutatores ſint tres, ibid.n.43. 289
1 Quartum, ut ſcrutatores ſint de Collegio, ibid n.45. 289
1 Quintum, ut vota ſingulorum exquirantur ſecretè, ibidem numer 47. 290
1 Sextum, ut vota exquirantur ſingillatim, ibid.n.48. 290
1 Septimum, ut exquirantur vota cunctorum, ibid.n.49. 290
1 Octavum, ut vota in ſpiritis redigantur, ibid n.53. 290
1 Nonum, ut vota in communi publicentur, ibid.n.55. 290
1 Decimum, ut publicentur mox, ibid.n.56. 290
1 Undecimum, ut fiat collatio numeri ad numerum, meriti ad meritum, & zeli ad zelum, ibid.n.57. 290
1 Duodecimum, ut collatio fiat incontinenti poſt publicationem, ibid.num.58. 290
1 Decimumtertium, ut fiat communis electio, n.59. 290
1 Decimumquartum, ut eadem electio fiat ſtatim poſt collationem, ibid.num.60. 290
1 Decimumquintum, ut electio fiat de illo, in quo major, & ſanior pars Capituli conſenſit, ibid. nu. 61. 291
1 Decimumſextum, ut electio ſit verbalis, ibid.n.63. 291
1 Decimumſeptimum, ut electio non ſit clandeſtina, ibidem numer.64. 291
1 Decimumoctavum, ut prædictorum omnium ordo ſervetur, ibidem num.66. 291
1 Electio facta à minori parte de conſenſu totius Capituli an valeat, in c.Licèt, de vitanda, n.40.de elect. 234
1 Electio ex votis ſingulorum publicatis, & invicem collatis immediatè producitur, in c.Cùm pridem, n.88.de pactis. 655
1 Electio fieri debet à majori parte Collegii, in cap. Bonæ memoriæ, n.40.de poſtul.Prælat. 213
1 Fallit in electione Papæ, in qua duæ partes requiruntur, ibidem num.41. 213
1 Electio an ſit differenda, ſi aliquis publicato ſcrutinio probare velit nominatum eſſe ineligibilem, in cap. Publicato, num.44. de elect. 312
1 Electio non valet, ſi poſt collationem protrahatur per ſimplicitatem, vel negligentiam electorum: ſecus ſi mala fide, ibidem num.61. 313
1 Electio, in qua ultra ſolitos ſcrutatores electi fuerunt alii tres laici, non valet, in c.Quiſquis, n 38.de elect. 297
1 Electio fieri non poteſt, niſi ſunt præſentes duæ partes vocandorum, in c.Quia propter, n.40. de elect. 289
1 Et in numero duarum partium qui debeant computari, ibidem num.41. 289
1 Electio communis poſt collationem votorum qua forma fieri debeat, ibid.num.59. 290
1 Electio ut ſit valida, non ſufficit, ut quis habuerit majorem ſuffragiorum partem, niſi etiam illa ſit ſanior, & idem in caſu converſo, idid.num 61. 291
1 Electio publicari debet in Capitulo, & tutum eſt, ut & populo publicetur, ibid.num.64. 292
1 Electio honeſtum eſt ut fiat in eccleſia vacante, ſed hoc non eſt de ſubſtantia, niſi aliud habeat conſuetudo, ibidem numer. 69.. 292
1 Electio ut celebretur antequam cadaver Prælati ſit traditum ſepulturæ, non eſt de ſubſtantia, ibid.num.71. 292
Vide in verb.*Scrutinium*, *Scrutatores*.
1 ELECTORIS cujuslibet intereſt conſenſum ſuum explicare per ſecretum ſuffragium, in cap. Licèt de vitanda, numer. 24. de elect. 239
1 Scrutinio publicato electoribus variare non licet, in c. Bonæ memoriæ, num 48.de poſtulat.Prælator. 223
1 Electores ſcrutinio publicato non poſſunt variare, ſed cogi debent ad collationem, & electionem, in cap. Publicato, num. 1. de elect. 308
1 Ampliatur ſex modis, ibid.n.12.uſque ad n 23. 309
1 Et fallit in novem, ibid. à num 45.uſque ad n.52. 311
1 Electores publicato ſcrutinio ſunt compellendi ad collationem, & electionem à ſuperiore, ad quem ſpectat confirmatio, ibid. num.3. 308
1 Electoribus cur non liceat variare ſcrutinio publicato, ibid. nu. 5. & ſeqq. 308
1 Electores nec ſingulariter, nec in communi variare poſſunt, ſcrutinio publicato, ibid.num.11. 309
1 Electoribus ſicut poſt publicationem ſcrutinii non permittitur variatio, ita nec ſubſtitutis in eorum locum, ibidem numer.21. 309
1 Idem in Metropolitano, ad quem jus eligendi ſit devolutum, ibid. num.13. 300
1 Electores poſt ſcrutinii publicationem excommunicati, ac deindè abſoluti, variare non poſſunt, ibid.num.14. 309
1 Et an poſſint facere electionem ante abſolutionem, ibid. num. 15. remiſſivè. 309
1 Electoribus aſſerentibus ſe non conſenſiſſe in eum, qui in ſcrutinio reperitur nominatus, non creditur, ibidem numer. 16. 309
1 Scrutinio publicato ſi ſuperveniat defectus in forma, an electores ad novum ſcrutinium procedentes teneantur eligere jam nominatum, ibidem num. 19. & ſeqq. & num. 28. & ſeqq. 309
1 Electores in forma peccantes privati ſunt ea vice poteſtate eligendi, ibid.num.22. 309
1 Scrutinii publicatione inchoata, ſed non conſummata, an liceat electoribus variare, ibid. num.35. 311
1 Et quid ſi publicato ſcrutinio vota appareant æqualia, ibidem num. 36. 311
1 Et an pars minor variare poſſit accedente majori, ibidem numer 37. 311
1 Et quid ſi nominatus in ſcrutinio juri ſuo renunciaverit, ibidem num.39. 312
1 Et quid ſi notorium ſit, nominatum eſſe ineligibilem, ibidem num 40. 311
1 Et quid ſi dubitetur, an ſit poſtulandus, vel eligendus, ibidem num.43. 312
1 Et quid in Compromiſſariis eligentibus per viam ſcrutinii, ibidem num.45. 312
1 Et quid in Patronis eccleſiarum, ibid.n. 46. 312
1 Electoribus variatio non eſt prohibita, niſi in præjudicium nominati, ibid.n.36.& ſeqq. 311
1 Variare poſſunt electores ante publicationem ſcrutinii, ibidem num.52. 312
1 Idem in ſuperiore, ad quem jus eligendi ſit devolutum, ibidem num 53. 312
1 Et quid ſi ſcrutatores receſſerint à loco ſcrutinii, ibid. n. 54. 312
1 Eligentium vota debent in ſcriptis redigi vel per ſcrutatores, vel per tabellionem extraneum, in cap.Quia propter, num. 53. de elect. 290
1 Electio Prælati per laicos, & Canonicos facta non valet, etiamſi hoc habeat conſuetudo, in cap. Maſſana, numer. 1. de elect. 304
1 Eligendi jus in Collegiata eccleſia non cadit in laicum, ibidem num 2. 304
1 Electio à Canonicis celebrata an irritetur ex eo, quòd laici ignoranter fuerint admiſſi, aut violenter ſe intruſerint, ibid. num.21. 305
1 Electus in ſcrutinio poteſt diſſentire, etiam poſt electionem ſibi præſentatam, in c.Publicato, num.39 de elect. 311
3 Electus nulliter ob non ſervatam formam Concilii generalis an ſine peccato beneficium retineat, in cap.Si quis, num 45.verſ.Ad quod facit, de Regular. 331
1 Electus à minori parte Capituli an, & quando ſit præferendus, ſi electio facta à majori parte ſit nulla, in cap.Publicato, num. 21. de elect. 309
1 Electio Procuratoris ad eligendum non poteſt fieri ſorte, in c.Quia propter. §. Illud, n.2.de elect. 292
1 Electores abſentes non poſſunt votum ſuum dare ſcripto obſignatum, ibid.num. 3. 292
Vide in verb. *Electio à quo*.
5 Electio celebrata nudo conſenſu eligentium non ſervata forma cap. Quia propter, ſuffragatur electo in foro conſcientiæ quo ad hoc tantùm ut cedere non teneatur, ſed non valet in foro externo, in cap. Poſtulaſtis, num. 22. de Cler. excomm. 196

Electio per compromiſſum.

1 In Electione per compromiſſum factum in majorem partem Collegii debent omnes ſuffragium ferre, in cap. Licèt, de vitanda, n.44.de elect. 234
1 Declaratur, ibid.num 67. 237
1 Electio Papæ per viam compromiſſi uno ex Cardinalibus diſſentiente initi irrita eſt, ibid num.74.& ſeqq. 238
1 Et quid ſi compromiſſum ſit limitatum cum forma, ut ſingulorum vota ſcrutari debeant, ibidem num. 75. & ſeqq. & numer. 82. & 83. 238
1 Electio ſuperiorum Regularium per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſublata à Concilio Tridentino, in cap.Quia propter, num.25.& ſeqq & n.30 de elect. 288
1 Electio fieri poteſt per viam compromiſſi, quamvis ab immemorabili tempore facta fuerit per viam ſcrutinii, in c.Treugas, n. 63. de treug & pace. 636
1 Electio facta à minori parte de conſenſu totius Capituli an valeat, in cap. Licèt de vitanda, n.40. de elect. 234
Vide verb. *Compromiſſum*.
1 Eligendi poteſtas utiliùs committitur pluribus, quàm uni, in cap. Cauſam, num.37.de elect. 261
1 Meliùs tamen expeditur per unum, quàm per plures, ibidem num.38. 261
1 Eligendi poteſtas conſultiùs committitur in impari numero, ibid. num.41. 262

5 Eligere ſeipſum nemo poteſt, etiam cùm proceditur per viam compromiſſi, in c Nobis, n 29 de ſimon. 41
2 Opinio Lapi, quòd in compromiſſo limitato ſufficiat conſenſus majoris partis Capituli, declaratur, in c.Licèt de vitanda, n. 83.de elect. 239

Electionis libertas.

3 Electio non dicitur libera, ſi facultas eligendi reſtringatur, ita ut certum genus perſonarum, imò una perſona eligi non poſſit, in cap.Cùm dilectus, n.23 de conſuetud. 205
3 Declaratur, ibid n 29.35 39 & 55. 205
3 Electio paſſiva majorem libertatem requirit, quàm activa, ibid. num 23. 205
5 Electio de certo genere perſonarum facta per metum, vel impreſſionem, an valeat, ibid n.31. 206
3 Electionis libertas non violatur, ſi ab ipſiſmet Capitularibus, quorum intereſt, reſtringatur electio, ibid n.55. 208
2 Electio non poteſt pendere ex conſenſu alterius, ſive ille ſit Clericus, ſivè laicus, in c Quiſquis, n 24.de elect. 295
2 Regis tamen aſſenſus poteſt requiri ſuper electione jam facta, ib. num 25. 295
3 Electio quæ fit contra libertatem eccleſiæ, nulla eſt, in c. Quiſquis, ibid.num 37 297
Vide in ver. *Electio per abuſum laicæ poteſtatis*.
2 Electorum libertas non læditur eo quòd non reperiatur niſi unus idoneus in Monaſterio, de cujus gremio tenentur eligere, in cap.Cùm dilectus, n.52 de conſuetud. 208
2 In electionibus liberum debet eſſe arbitrium non ſolùm ab oppreſſione manifeſta, ſed etiam ab occulta formidabili, in c. Quiſquis, n 33.de elect. 296
5 Electus quamvis non concurrat in ſua electione activè, concurrit tamen paſſivè, in c.Nobis, n.26 & 29.de ſimon. 40
2 Eligentes per metum, vel impreſſionem non puniuntur, in cap. Quiſquis, n.26 de elect. 296
3 Conſuetudine induci poteſt, ut una eccleſia de Collegio alterius teneatur ſibi Prælatum eligere, in c.Cùm dilectus, no.2.& 26. de conſuetud. 204
2 Conſuetudo eligendi Prelatum ex certo genere perſonarum valet, ibid.num.26. 205
5 Conſuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus ſpectanda eſt, in capitul. Cùm eccleſia Vulterana, numer. 25 de elect. 282
5 Sive collationem det ſoli Prælato, ſivè ſoli Capitulo, ſivè alteri eorum de conſenſu, vel conſilio alterius, ibid.n 26. 282
2 Dummodò tamen ſit legitimè præſcripta, ibid.n.27. 282
2 Electio an, & quando poſſit reſtringi ad duos, in cap.Conſtitutis, n.2 de Appellat. 199
2 Electio honeſtius eſt ut fiat de idoneo de eodem Collegio, quàm ut fiat tranſitus ad magis idoneum alterius Collegii, ibidem num.3. 199
Vide in Verb.*Statutum circa electionem*.
9 Electio debet eſſe in libertate eligentium, nec valet contraria conſuetudo, in c.Cùm terra, n.2. de elect. 265
3 Conſuetudo ſecundum quam electio non eſt in libertate eligentium, ſed pendet ex arbitrio tertii, ſive Eccleſiaſtici, vel laici, extirpanda eſt, ibid. n.8. 266
3 Conſuetudo per quam in totum tollitur electio, valida eſt, ibid. num.10. 266
2 Secus ſi libertas eligendi remanente electione in totum tollatur, ibid.num 12. 266
5 Electio ſi ſit facienda de certo gremio, & ibi non ſit niſi unus idoneus, ille eſt eligendus, ibid n 14. 266

Electio per abuſum laicæ poteſtatis.

2 Electio quarumcumque dignitatum à Clericis celebrata per abuſum laicæ poteſtatis eſt ipſo jure nulla, in cap. Quiſquis, n. 2. & ſeqq de elect. 294
5 Electionis de ſe factæ per ſæcularis poteſtatis abuſum conſentiens efficitur ineligibilis ad dignitates, & beneficia curata, non autem ad Canonicatus, ibid.n.4. 294
5 Et quid in electione Papam, ibid n.6. 294
9 Electio an, & quando dicatur celebrata per ſæcularis poteſtatis abuſum, ibid n 12.& ſeqq uſque in fin. 295
3 Quid ſi electores requirant Principem laicum ſuper perſonis eligendis, ut conſenſum præſtet, ibid n.13 295
3 Et quid ſi Princeps laicus interſit electioni ex privilegio, vel conſuetudine, ibid n 16. 295
2 Et quid ſi laicus interſit ut tabellio, ibid n.19. 295
3 Et quid ſi interſit ut privatus ad colligendum, ibid. n.22. 295
5 Et quid ſi laicus Princeps, vel poteſtas incutiat metum electoribus, ut certam perſonam eligant, ibid.n 23. 296
3 Et quid ſi electioni interſit authoritativè, ut colligat, vel aliàs juriſdictionem exerceat, ibid n 28. 296
3 Et quid ſi aſſiſtat electoribus extra aulam Capitularem ad procedendum, ibid n 29. 296
2 Et quid ſi in ipſa aula Capitulari, ibid.n 30. 296
3 Electio per abuſum poteſtatis ſæcularis eſt contra libertatem eccleſiaſticam, ibid n.17 295
5 Electio facta per impreſſionem laicorum non valet propter abuſum poteſtatis ſæcularis, ibid n 23. 296
5 Et quando dicatur facta per impreſſionem, & quæ minæ illam inficiant, & quid differat metus ab impreſſione, ibidem num 25. 296
Vide in verb *Electionis libertas*.
2 Eligentes per ſæcularis poteſtatis abuſum, ab officiis,& beneficiis ſuſpenduntur, & tunc eligendi ſunt poteſtate privati, in cap. Quiſquis, n.1.& 12.de elect 294
5 Eligendi jus ſpirituale eſt, & non cadit in laicum, in c Cùm terra, n.9 de elect. 266
Vide in verb.*Laicus quoad electionem*.

Electionis appellatio.

2 Appellatio contra electum, & confirmatum non admittitur ad impediendum electionis, vel confirmationis effectum, in c. Conſtitutis, il ſecondo, n.2.& 27.de Appellat. 199
2 Fallit primò in appellatione judiciali, ibidem numer. 18. & 19. 200
2 Fallit ſecundò in confirmatione clandeſtinè facta, ibidem num. 20. 200
3 Fallit tertiò ſi in loco vigeat conſuetudo confirmandi non poſitis edictis, ibid num.21. 200
2 Fallit quartò in collatione, ſeu proviſione, ibid. n. 22. 200

Electionis confirmatio.

3 Electio ipſo jure nulla an poſſit confirmari, in c.Publicato, no. 30.de elect. 312
3 Electio caſſatur, ſi electus ſe immiſceat adminiſtrationi eccleſiæ ante confirmationem, in cap Bonæ memoriæ, num 53. de poſtul.Prælator. 213
9 Confirmatio electionis Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conventuali Eccleſia, de jure pertinet ad proximum ſuperiorem, in c.Cùm Eccleſia Vulterana, n. 40. de elect. 284
Vide in verb. *Confirmatio*.
3 Electo acquiritur jus petendi confirmationem, in c.Bonæ memoriæ, n.47.& 77 de poſtul.Prælat. 213
5 Electo quale jus acquiratur ante confirmationem, n.77. 214
9 Confirmans electum indignum ad regimen animarum perdit poteſtatem confirmandi primum ſucceſſorem, & à perceptione proprii beneficii ſuſpenditur ad beneplacitum ſuperioris, ſi per negligentiam id fecerit, in capit.Nihil, numer. 1 & 7 de elect. 298
3 Si verò per malitiam, graviùs punitur ſuperioris arbitrio, vel pœna depoſitionis, ibid. n. 8. 298
5 Electi immediatè ſubjecti Papæ, per ſe, aut per perſonas inſtructas debent adire Papam pro confirmatione, ibidem num 2. & num.10. 298
3 Et ſi ſint electi in concordia, & ſint ultra Italiam, interim adminiſtrant, ita tamen, ut nil alienent, ibidem num.3 & n 11. 13 & 24 298
3 Niſi in provincia ſit Legatus de latere, ibidem num. 19. verſ. Limitabis. 299
3 Et dicuntur electi in concordia, ſi nullus diſcrepet, ibidem numer 12. 298
2 Confirmator, antequam confirmet, debet electionis proceſſum, & merita electi diligenter examinare, ibid n.5. 298
5 Idque vocatis oppoſitoribus, & c aliàs confirmatio non valet, ibid. num.6. 298
3 Legatus de latere poteſt electos confirmare ex officio legationis, ſed alii Legati hoc non poſſunt ſine ſpeciali mandato, ibid.num. 10 & 29.verſ.Limitabis. 290
9 Electus ut poſſit adminiſtrare ante confirmationem, quæ requirantur, ibid.n 23.& 24. 298
3 Suffraganeus quamvis ſit valdè remotus à ſuo Metropolitano, tamen adminiſtrare non poteſt ante confirmationem, ibidem n. 23 & ſeqq 298
5 Extravagans Injunctæ de electione, non habet locum in inferioribus à Papa confirmantibus, ibid n.27. 299
5 Adminiſtrationem Prælaturæ an epiſcopus in partibus remotis ſuſcipere poſſit ob urgentem eccleſiæ neceſſitatem ante receptas Bullas, ibid n.20. 299
3 Adminiſtrare poteſt Epiſcopus, ſi literas ſuæ conſecrationis habere non potuit propter obitum Papæ, ibidem numer 22 & 34. 299
3 Electus in concordia in partibus remotis non cecidit à jure ſuo, ex eo quòd ante confirmationem adminiſtraverit ob neceſſitatem eccleſiæ, licèt Curia ſit ultra montes, ibid n 25. 299
3 Electus ſi non habeat ſufficientem ſcientiam, vel ante confirmationem adminiſtret, ejus electio caſſari debet, in c. Qualiter, num 1 de elect. 268
2 Electus non poteſt ſe ingerere adminiſtrationi Prælaturæ ante obtentam confirmationem, nec valet contraria conſuetudo, ibidem num 2. 266
9 Electus an poſſit permittere ſe inſtallare ante confirmationem, ibid.num.3 & ſeqq. 266
5 Inſtallare quid ſit, ibid d n.3. 266
5 Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedrales vel Regulares Eccleſias, non debent per eccleſiam recipi tamquam Prælati, niſi literas promotionis, vel confirmationis oſtendant, ibid numer. 4. 286
3 Electus qui ante confirmationem per ſe, vel per alium adminiſtrat in ſpiritualibus, vel temporalibus, eo ipſo privatus eſt jure ex electione quæſito, ibid.n 9. 287
5 Sive adminiſtret œconomatus, vel procurationis nomine, aut alio quæſito colore, ſivè tamquam electus, ibidem numer. 10. 267
5 Fallit in electo in concordia extra Italiam, ibid n 11. 267
3 Proviſio Conſiſtorialis habet vim electionis, & confirmationis, in cap Nihil, n.29 de elect. 299
2 Confirmatio facta judiciali ordine obſervato habet vim diffinitivæ, in capit. Conſtitutis, il ſecondo, numer 19 de Appellatione. 200
2 Confirmatio electionis clandeſtinè facta quando dicatur, ibidem num. 20. 200
2 Conſuetudo confirmandi electum non poſitis edictis valida eſt, ibid num.21. 200
5 Licentia adminiſtrandi ante confirmationem non ſufficit petita, niſi fuerit obtenta, in cap Cùm venerabilis, numer. 7. de conſuetud. 202
5 Electus poteſt adminiſtrare ante confirmationem, ſi hoc habeat ex privilegio, ut Ciſtercienſes, & Præmonſtratenſes, ibidem num 12. 202
2 Electi in partibus remotis ſtante conſuetudine poſſunt adminiſtrare an-

re ante confirmationem, etiamſi Curia ſit ultra montes, ibid. num. 22. 202
5 Electi in concordia extra Italiam, & Papæ immediatè ſubjecti adminiſtrare poſſunt ante confirmationem, niſi eſſet Legatus in Provincia, ibid. num. 24 202
Vide in verb *Conſuetudo irrationabilis*.
3 Epiſcopus electus, & confirmatus repellitur, ſi fiat inhabilis ante conſecrationem, in cap. Dilectus, il ſecondo, num. 16 de Præbend. 215
a Electiones Præpoſiti generalis S Hieronymi de Feſulis nulliter celebratæ convalidantur, in c. Quia propter, §. Illud autem, n 8. de elect 292
a Electus ante confirmationem beneficia conferre, vel aliter adminiſtrare non poteſt, in c. Noſti, n. 2 de elect. 263
a Poteſtas conferendi beneficia, & adminiſtrandi pendet ex confirmatione, non autem ex electione Collegii, ibid. n. 2. 263
a Electio dat jus Prælaturæ, & jus adminiſtrandi in habitu, confirmatio verò jus adminiſtrandi in actu, in d. cap. Noſti, nu. 3. de elect. 263
5 Electio non caſſatur, ſi crimen in modum exceptionis probatum contra electum ſit modicum, in cap. Omnipotens, num 18. de Accuſat. 7

Electio de digno.

a Electio de digno, poſthabito digniori, poſt factum ſuſtinetur de jure communi, in c. Eam te, num 23. de ætat. & qual. 405
a Præſumitur pro Ordinarii judicio, ibid. n. 24. 405
a Et ad irrationabilitatem Ordinarii excludendam ſufficit, ut poſſint in electo concurrere majores qualitates, ibidem numer. 25. 405
a In Electione qualibet eligendus eſt melior, & vitæ ſanctitate præſtantior, in cap Cùm dilectus, n 18 de conſuet. 205
a Declaratur, ibid. num 53. 208
a Electio de digno, omiſſo digniori, regulariter ſuſtinetur, ſed peccant ſic eligentes, ibid num 19. 205
a Electio non eſt ſemper facienda de digniori ſimpliciter, ſed de digniori quoad aliquid, ibid. num 51 208
a Electio fieri debet de digniori, licèt ſuſtineatur de digno, in c. Bonæ memoriæ, n 72 de poſtul. Prælat. 214
Vide in ver. *Concurſus*.
a Eligentes ſcienter indignum ſunt ipſo jure privati pro illa vice poteſtate eligendi, ibid. num 43 213
a Eccleſiæ Dei nihil tam perniciosum, quàm ut indigni aſſumantur Prælati ad regimen animarum, in cap. Nihil, num. 14. de elect. 298
5 Prælatus indignus debet dejici, etiamſi fuerit confirmatus, ibid. num. 7. 298
a Electoribus deferri poteſt juramentum à ſuperiore, ut magis idoneum eligant, in cap. Conſtitutis, il ſecondo, num. 4. de appellat. 199
a Electio in foro conſcientiæ debet fieri de magis idoneo, ibidem num. 8. 199
a Eligens dignum poſthabito digniori mortaliter peccat, ibidem num. 9. 199
a Et magis idoneus dicitur non tantum reſpectu ſui, ſed etiam in ordine ad utilitatem eccleſiæ, ibid num 14 200
a Electio de digno omiſſo digniori in foro externo valida eſt, nec debet retractari, ibid. num. 20 200
a Quod procedit, non obſtante juramento de eligendo magis idoneo, ibid num 21. 200
a Et quid, ſi à contraria electione fuerit appellatum, ibidem numer. 22. 200
c Et quid in concurſu Parochialium eccleſiarum, ibidem numer. 23. 200
a Electio ſi ſit facienda de certo gremio, & ibi non ſit, niſi unus idoneus, ille eſt eligendus, in cap. Cùm terra, numer. 14. de elect 266
5 Electio non caſſatur, ſi crimen in modum exceptionis probatum contra electum ſit modicum, in cap. Omnipotens, num. 18. de accuſat. 7
Accuſatus an ſit eligibilis.
Vide in ver. *Accuſatio*, *Accuſatus*.
Infamia an repellat ab electione, & promotione.
Vide in ver. *Infamia*
3 Epiſcopus qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, num. 53. de Cleric. non reſiden. 45

Electio nulla.

5 Electio invalida ob occultam irregularitatem convalidatur per diſpenſationem, in cap Mandato, numer. 59. de ſimonia 65
5 Niſi ante diſpenſationem alius fuerit canonicè electus, ibidem num. 60. 65
5 Electio facta per vota non ſecreta, non eſt irrita, ubi non ſunt, niſi duo vocales, in c. Abſolutos, num. 32. de hæret. 100

Electio ſimoniaca.

Electio ſimoniaca eſt caſſanda, ſi electoribus propter hoc ſit promiſſa pecunia, quamvis electus ignoret, in cap. Nobis, nu. 2. de ſimon. 38
5 Eſt ſimoniaca etiam, cum pecunia promittitur uni tantum ex electoribus, licèt electus hoc ignoret, ibidem num. 3. & 16 & ſeqq. 39
5 Cur tota inficiatur ex voto unius ſimoniaci, non autem ex voto unius excommunicati ignoranter adhibiti, ibidem numer. 4. 39
5 Eſt ſimoniaca eodem modo, ſi pecunia electoribus ſit promiſſa, ac ſi ſoluta fuerit, ibid. num. 6. 39
5 Quamvis electio ſit ſimoniaca, non tamen vitiatur, quando pecunia eligentibus datur, vel promittitur malitiosè, & in fraudem electi, ibid. num 8. & 32. 39
5 Non ſuſtinetur electio ſimoniaca ex eo, quòd eligentes dicant, ſe non fuiſſe pecunia motos ad eligendum, quia aliàs electuri erant, ibid. num. 19. 40
5 Declaratur, ibid num. 10. & 108. 40
5 Electio facta per ſimoniam cum electoribus commiſſam, electo ignorante, an ſit nulla ipſo jure, ibid. num. 35. & ſeqq. uſque ad num 83. 41
5 Electio eſt nulla de jure naturali, quando quis eſt intruſus, vel ſimoniacè electus, ibid. num. 46. & 52. 42
5 Contrarium, ibid. num. 80. 44
5 Declaratur, ibid. num 82. 44
5 Electio ob defectus intrinſecus redditur nulla etiam electo ignorante, ibid. num 47. 42
5 Electionem inferiorum per ſimoniam electo ignorante commiſſam non eſſe nullam, quibus fundamentis probetur, ibidem num 67 43
Vide in ver. *Electio Papæ per ſimoniam*.
5 Electus offerens Ordinatori, vel Conſecratori ſuo electuarium, vel aliud quidpiam modici pretii, non cenſetur ſimoniacus, in c. Tua nos, num 37 de ſimon. 59
5 Electus aliquando eſt ſimoniacus, ſed non ſimoniacè electus, in c Nobis, num. 17. 54. & 111. de ſimon. 40
5 Electus nonnunquam eſt ſimoniacè promotus, ſed non ſimoniacus, ibid. num. 54. 42
5 Simoniaca eſt electio, licèt electores dicant, ſe non fuiſſe motos propter pecuniam ſibi datam, vel promiſſam, quia aliàs electuri erant, in cap. Naviganti, num. 22. de uſur. 160

Electio Papæ.

r Electionis Papæ forma ſubſtantialis præſcribitur in Conſtitutione Gregorii XV. in §. Quòd ſi electio, in cap. Cauſam, num. 18. de elect. 260
a Canones loquentes de electionibus inferiorum, an & quando locum habeant in electione Papæ, ibid. num. 43. & 45. verſ. Et cum ſimiliter. 252
a Electionis Papæ nullus mortalium poteſt eſſe judex, in c Licèt de vitanda, num 21. & ſeqq de elect. 233
a Et quid de Concilio, ibid. num. 22 233
a Electio per ſcrutinium requirit ſecrete ſchedularum ſuffragia duarum ex tribus partibus Cardinalium in Conclavi præſentium, ibid. num. 9 214
a Electio Papæ per viam compromiſſi uno ex Cardinalibus diſſentiente initio irrita eſt, ibid num 74 & ſeqq 238
a Et quid ſi compromiſſum ſit limitatum cum forma, ut ſingulorum vota ſcrutari debeant, ibidem num. 75. & ſeqq. & numer. 82 & 83. 238
a Electio Papæ ſi nulla ſit ex defectu formæ præſcriptæ in Conſtitutione Gregorii XV. an Cardinalibus in novo ſcrutinio liceat variare, in c. Publicato, num. 23. & ſeqq. uſque ad num. 35 de elect. 309
5 Electio, quamvis nulla ex defectu formæ, tamen ſi adſit conſenſus eligentium, & electi, dicitur Canonica de jure naturali, ibid num. 24 310
5 Et poſt conſecrationem nihil poteſt objicere eccleſia de forma non ſervata, ibid. num 25 310
a Contrarium, ibid. num. 28 & ſeqq. 310
a Electio Papæ an vitietur ex eo, quòd aliquot ſchedulæ deperierint ante conſummatam ſcrutinii publicationem, ibid. num 56. & ſeqq uſque in fin. 312
a Et quid ſi hic caſus contingat in ſcrutinio, & acceſſu, ibidem num 85. 313
a In electione Papæ quanta ſit virtus Spiritus ſancti, in cap Accepimus, num. 40. de pactis. 664
5 Electio Papæ per ſcrutinium debet eſſe ſecreta, itaut nomen eligentis numquam publicetur, in cap. Nobis, num. 22. de ſimon. 40
5 Electio Papæ quaſi per inſpirationem pro forma requirit, ut nullus præcedat de perſona ſpeciali tractatus, atque ut fiat ab omnibus Cardinalibus communiter nemine diſſentiente, ibidem num 23. 40
a In electione Papæ an ſint ſervandæ formæ ſcrutinii, compromiſſi, & quaſi inſpirationis, remiſſivè, in cap Quia propter, num. 35. in fin de elect 289
a Miſſa non eſt de forma electionis Papæ, in cap. Cùm eccleſia, num 3. de cauſ. poſſ & propriet. 209
a Miſſæ ſacrificium an ex forma præcedere debeat electionem Papæ, in cap. Cauſam, num. 33. de elect. 265
Vide in ver. *Papa quoad electionem*.
Et in ver. *Cardinales quoad electionem Papæ*.
Et in ver. *Papa quoad ſucceſſorem*.
a Electus in Romanum Pontificem poteſt ſtatim ſcribere Pontificatum, in cap Licèt de vitanda, num 3. de elect. 232
a Electo in Papam an poſſit objici, quòd Cardinales eligentes non ſint ſaltem in Diaconatus Ordine conſtituti, ibidem numer. 18. 232
a Vel quòd forma Conſtitutionis Gregorii XV. non fuerit obſervata, ibid. num 10. 232
a Et quid de exceptionibus intrinſecis electionis, vel juris naturalis, & Divini, ibid. num 20. 232
a Electus à majori parte Cardinalium de conſenſu omnium, non à majori parte tantùm, imò à toto Collegio electus cenſetur, ibid. num 34. & ſeqq & num 39. 233
r Electus in Papam non ſervata forma Conſtitutionis Gregorii XV non eſt Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus, in cap. Publicato, num. 27. de elect. 310
a Eligendi poteſtas tribus modis à Cardinalibus poteſt transferri in majorem partem Collegii, in cap. Licèt de vitanda, n. 55. & nu. 85 verſ. Quartus caſus, uſque in fin. de elect. 235
a Electio Papæ an reddatur irrita ex eo, quòd ſchedulæ poſt illarum publicationem apparuerint eſſe plures numero, quàm Cardinales, & num. ſeqq. uſque in fin. in cap Maſſana, de elect. num. 21. 305
a Quid ſi electus habuerit tantum duas tertias partes ſuffragiorum

habita ratione numeri Cardinalium, non autem numeri ſchedularum, ibid. num.22. 105
2 Et quid ſi habuerit duas tertias partes ſuffragiorum, etiam ſuperfluis non computatis, num.26. & num. ſeqq. uſque in fin. ibid. d. num 15. 105
e Vota eligentium debent eſſe certa, alias non valent, & num.15. ibid. num 21. 105
2 Electionis actus eſt individuus, ibid. n 17 & ſeqq. 105
e Electio vitiatur propter admiſſionem inhabilium etiam ignoranter factam, ibid num 29. 105
3 Contrarium, num.51 & ſeqq. 106
5 Electio Papæ per ſimoniam celebrata an & quando ſit ipſo jure nulla, in cap. Nobis, num. 10 & ſeqq. uſque ad num. 20. de ſimon. 139
5 Quid ſi ipſemet electus cum Cardinalibus votum dantibus ſimoniam commiſerit, ibidem n.33. & 56. 39
5 Et quid ſi alius eam commiſerit electo contradicente, ibidem numer 10 41
5 Et quid ſi ille hoc fecerit malitioſè, & in fraudem, ibidem numer. 82. 44
5 Et quid ſi non malitioſè, ſed tamen electo ignorante, ibid. nu 31. uſque ad num 83. 44
5 Et quid ſi electus poſteà ratam habuerit, ibid.n 85. 45
5 Et quid ſi ſimonia per alium commiſſa fuerit electo ſciente, & tacente, ibid num 86. 45
5 Electio Papæ celebrata per ſimoniam commiſſam cum Cardinalibus votum dantibus ab ipſomet electo, vel ab alio de illius voluntate, eſt ipſo jure nulla ex Conſtitutione Julii II. ibidem n.35. & 56 39
5 Nec per ſucceſſivam inthronizationem, vel adorationem, aut curſum temporis convaleſcit, ibid. num 52. 39
5 Electio ſimoniaca eſt nulla, etiamſi pecunia de voluntate electi promiſſa fuerit uni tantum ex Cardinalibus votum dantibus, ibid. n 36. & 55 39
5 Etiamſi votum illud non ſit neceſſarium ad integrandam electionem, ſed ſuperabundet, ibid num 38 40
5 Electio ſimoniaca non ſuſtinetur ex eo, quòd eligentes dicant ſe non fuiſſe pecunia motos ad eligendum, quia alias electuri erant, ibid. num 39 40
5 Declaratur, ibid. num.20. & 208. 40
5 Electio Papæ de jure communi non inficitur eo, quòd electus ratam habeat pecuniæ ſolutionem ſuo nomine factam eligentibus, ibid num 90. 45
5 Et quid ex Conſtitutione Julii II. ibid. num.91. 45
5 Electio Papæ propter ſimoniam commiſſam de voluntate electi cum aliquo votum non habente, an ſit irrita, necne, ibidem num 102 46
5 Et quid ſi pecunia alicui magnati ſoluta fuerit, ad hoc ut libertatem electionis de facto non impediet, ibid. n.105 46
5 Et quid ſi fuerit ſoluta, ad hoc ut quempiam ex electoribus inducat ad eligendum, ibid. & num 107 46
5 Electo à duabus partibus Cardinalium objici poſſunt defectus intrinſeci, qui inficiunt naturalia electionis principia, ibidem num 40. 41
5 Et qui ſint hujuſmodi defectus, ibid. num. 41. 41
5 Electum in Papam à duabus partibus Cardinalium non repellunt defectus extrinſeci, & qui ſint tales defectus, ibidem num 41. 41
Vide in ver. *Bulla Julii II.*
Et in ver. *Simonia in electione.*
5 Electo à duabus partibus Cardinalium de jure communi non poteſt objici, quòd electio ſit ſimoniaca, etiamſi ipſe ſimoniam commiſerit, ibid. num 56 & 60 42
5 Et quid ex Conſtitutione Julii II ibid n 71. 43
5 Electus, qui novit ſimoniam cum eligentibus commiſſam, tacendo, & non contradicendo, conſentire videtur, ibid. n.96. 45

Electio Regularium.

3 Electio Provincialis facta non prævio juramento de eligendo digniorem contra Conſtitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non eſt nulla, in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 32. de conſtit. 209
3 Electio Abbatis Generalis tam activa, quàm paſſiva, liberè ſpectat ad univerſam Congreg. in cap. Cùm dilectus, num.10. de conſuet. 204
3 Epiſcopus cum ſuo Capitulo poteſt ſtatuere, ut Monachi unius Monaſterii eligant ſibi Prælatum de gremio alterius Monaſterii, ibid. num.11 206
e Ut electio ab uno Monaſterio fiat de gremio alterius, non eſt contra, ſed præter jus, ibid. n.34 206
3 Electio generalis, quæ in aliquibus Religionibus fit ex ſingulis Provinciis per turnum, an ſit rationabilis, ibidem num.18 206
3 Electio Prioris de jure ſpectat ad Conventum, confirmatio ad ſuperiorem, in c. Nullus, num.47. de elect. 220
3 Electio Prælatorum Regularium facienda eſt ſecundum formam præſcriptam in c Quia propter, n 9. de elect. 287
3 Quod procedit, ſi Prælati Regulares ſint intitulati, aliàs ſecus, ibid num 14. & ſeqq. 288
3 Electio Abbatum fieri debet juxta formam cap. Quia propter, ibid num 20. 288
3 Si ſint perpetui; ſecus ſi temporales, ibid n. 24. & ſeqq. 288
3 Electio Generalium, & aliorum ſuperiorum Regularium etiam perpetuorum, qui Monaſteria non habent in titulum, fieri non debet ſecundum formam hujus cap. ibidem numer. 14. & 18. 288
3 Sed ſufficiunt ſingulares conſenſus Capitularium, dummodò præſtentur in communi, ibid. n.25. 288
3 Et electio fiat per vota ſecreta ad præſcriptum Concilii Tridentini, ibid num.6. & 10. 288
3 Electio Regularium, in qua duo, vel tres ſuſcipiunt vota eligentium, non eſt conformis diſpoſitioni Concilii Tridentini, ibid. num.31. 288
3 Et quid in electione Abbatiſſæ, ibid. num 51. 290
3 Idem ſi ſcriba communis det ſingulis electoribus plures ſchedulas cum nomine unius tantum eligendi, ibid. n 23. 288
3 Electio ſuperiorum Regularium per viam compromiſſi, vel quaſi inſpirationis, eſt ſublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 32. & ſeqq. & num.30. 288
3 Fieri debet tantum per vota ſecreta, ibid. num.30. 288
3 Electio ad eccleſiam, quam obtinet Novitius, etiam ipſo conſentiente non valet, collatio ſecus, & quæ ſit ratio differentiæ, in c. Admonet, n.19. de renunc. 330
3 Electio de non Profeſſo ad regimen eccleſiæ Regularis caſſatur, conſuetudine non obſtante, in cap. Cùm cauſam, num. 2. de elect. 275
3 Eligere ſpectat ad Profeſſos tacitè, vel expreſsè, in cap. Viduæ, n.23. de Regular. 344
3 Regulares in electionibus votum non habent, niſi ſaltem ſint Subdiaconi, in cap Quia propter, §. Illud autem, num 6. de elect. 292

Electio ad ſecundam Eccleſiam.

3 Electus ad ſecundam eccleſiam, non poteſt ſe transferre ſine licentia epiſcopi, ad quem pertinet prima eccleſia, in c. Admonet, n 8 de renunc 330
3 Licèt contrarium ſervetur de facto, ibidem num. 11. verſ. Veruntamen. 330
3 Et ſi tranſierit, ab epiſcopo revocari poteſt, ibidem num. 8. & 10. 330
3 Ac ſi monitus non redeat, eſt excommunicandus, ibidem numer. 10. 330
e Et quando ſecundæ eccleſiæ de alia perſona ſit providendum, ibid num.14. 330
3 Tranſiens ad ſecundam eccleſiam ſine licentia ſuperioris, non eſt ipſo jure privatus prima, ſed privari poteſt infra ſex menſes; ſecus ſi tranſeat cum licentia, ibid num 12. 330
3 Electus ad ſecundam eccleſiam, poteſt electioni de ſe factæ conſentire ſine ſuperioris licentia, & tum eligentes non peccant, ibid. num 20. 330
3 Fallit in epiſcopo, qui non poteſt eligi, ſed poſtulari, ibidem num. 23. 331
3 Electioni de Clerico factæ ad ſecundam eccleſiam, ſi epiſcopus primæ eccleſiæ malitioſè renuat conſentire, per ſuperiorem eſt cogendus, in c.Admonet, n 22. de renunc. 331

Electionis tempus.

Vide in ver. *Beneficium quando conferendum.*
Elector, electus.
Vide in ver. *Electio.*
Electoribus an & quando liceat variare.
Vide in ver. *Electio per ſcrutinium, verſ. Electoris.*

Eleemoſyna.

5 Eleemoſynarum quæſtores ſine Apoſtolicis, vel Diœceſanorum litteris admitti non debent, in c. Cùm ex eo, n.2. & nu 40 de pœn. & remiſſ 318
5 Et debent eſſe modeſti, & diſcreti, & à locis, & expenſis incongruis abſtinere, ibid n 2 & n 9. 318
5 Eleemoſynarum quæſtores indigent litteris Papæ; vel epiſcopi, ſi eleemoſynas quærant nomine alieno, ſecus ſi proprio, ibid. num 5. 318
5 Quæſtores non poſſunt pro eleemoſynis colligendis aliud populo proponere, vel prædicare, quàm in eorum litteris continetur, ibid num 6. 318
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num. 18 & 22. 318
5 Quæſtorum abuſus corrigere ad officium epiſcoporum pertinet, non obſtante exemptione, ibidem numer. 7. & numer. 24. 318
5 Litterarum forma pro colligendis eleemoſynis, qua uti ſolet Sedes Apoſtolica, & ſecundum quam epiſcopi debent ſuas litteras moderari, refertur in textu, ibid num 8. 318
5 Beguinarum fictarum hoſpitia ſunt quaſi proſtibula, à quibus modis omnibus eſt cavendum, ibid n.10. 318
5 Eleemoſynarum quæſtores, qui per ſe, vel per alios prædicare præſumunt, ab Ordinariis locorum ſunt puniendi, non obſtantibus privilegiis, ibid. num 18. & num.24. 318
5 Quæſtorum nomen, atque uſum aboleri juſſit Concilium Tridentinum, ibid. n 19. 318
5 Epiſcopi eleemoſynas, & oblata ſibi charitatis ſubſidia colligere poſſunt, nulla tamen mercede accepta, ibidem numer.20. 318
5 Formula litterarum in S. Congregatione Concilii compilata ad colligendas eleemoſynas pro Hoſpitalibus actu hoſpitalitatem exercentibus refertur, ibid. num.21. 318
5 Eleemoſynarum collectores hodie quas qualitates habere, & quæ obſervare debent in quærendis eleemoſynis, ibidem numer.22. 319
5 In eleemoſynis colligendis campanellæ uſus ſoli Religioni Sancti Antonii à Sede Apoſtolica fuit conceſſus, ibidem numer.21 319
Eleemoſynarum collectores non obſervantes leges ſibi præſcriptas, publicè ſunt puniendi, & ſtatim removendi ab epiſcopo Diœceſano, ibid. num 24. 319
5 Eleemoſynarum collectio Monachis S. Antonii non eſt prohibita à Concilio Tridentino, quam faciunt tempore hilaria, ibidem num 25 319
5 Presbyteri non prohibentur à Concilio Tridentino accedere ad accipiendas primitias frugum, ſive animalium, ibidem numer.16. 319
5 Eleemoſynas quærere, & earum nomine triticum, & vinum tempore meſſium, & vindemiarum, & alias res colligere Fratres Ordinum Mendicantium non prohibentur, ibidem num.17. 319

5 Dum-

5 Dummodò id non faciant per alios, ſed per ſeipſos, ibid. nu.30. & num.12. 159

5 Cruciata non obſtat, quominus Religioni S. Antonii liceat colligere eleemoſynas forma à S. Congregatione Concilii præſcripta, ibid. num 28. 319

5 Eleemoſynas colligere juxta propriorum locorum neceſſitatem non eſt prohibitum, ibid. num.31. 319

5 Regulares quærentes eleemoſynas extra diœceſim, in qua ſitum eſt Monaſterium, tenentur ſuorum Superiorum licentiam Ordinario oſtendere, & illius conſenſum obtinere, ibid. num.32. 159

5 Epiſcopus poteſt tam in ſua diœceſi, quàm in aliena de Diœceſani conſenſu per perſonas ſpectatæ probitatis, ac fidei eleemoſynas quærere pro eccleſiis, & piis locis ſuæ diœceſis, ibid. num.33. 319

5 Eleemoſynarum uſus an habeat locum inter Clericum, & Clericum, in c. Præterea, num 56. ne Præl. vic. ſuas. 72

5 Eleemoſynam obſtrictus facere nomine alterius, poteſt eam ſibi conferre, ſi in evidenti neceſſitate ſit conſtitutus, in c. Presbyteri, num.19. de pœn. 381

5 Eleemoſynas cur liceat recipere ab excommunicatis, & furibus non autem oblationes, in c. Cùm voluntate, num. 14 de ſentent. excomm. 177

5 Eleemoſyna licitè poteſt recipi ab excommunicatis, & peccatoribus etiam notoriis de rebus licitè acquiſitis, ibidem numer. 24 178

5 Eleemoſynam de rebus reſtitutioni obnoxiis recipere non poſſunt non habentes officium prædicandi, niſi ob neceſſitatem famis, ibid. num.25. 378

5 Et quid in habentibus officium prædicandi, ibid. n.26. 178

2 Eleemoſynas pauperibus erogandas epiſcopus reducere non poteſt in vim cap 4 ſeſſ 25. Concilii Tridentini, in cap. Ex parte, num. 31. & ſeqq. de conſtit. 158

3 Eleemoſynam dantes pro Miſſa communiter intendunt, ut ſacrificium ſibi applicetur, in cap. Significatum, num. 44. de præbend. 84

3 Eleemoſynam parare etiam propriis manibus laborando tenentur ex præcepto Clerici, & laici, ut ſubveniant extremè indigenti, in c. Multa, num 50. ne Cler. vel Monach. 656

2 Eleemoſynam tempore egeſtatis poteſt facere Monachus de bonis Monaſterii etiam ſine licentia Prælati, in cap. Quæ in eccleſiarum, n 9. de conſtit. 98

2 Si neceſſitas ſit extrema, aliàs ſecus, ibid n.10. 98

5 Eleemoſyna pro nutrimento indiſtinctè danda eſt, ibidem numer. 12. 98

Vide in ver. *Regulares quoad eleemoſynam*.

2 Eleemoſynam alterius nomine facere obligatus, poteſt eam facere ſibi ipſi, ſi ſit in neceſſitate conſtitutus, vel ſuis conſanguineis, ſi ſint pauperes, in c. Dilectus, n 16. de off. Ordin 506

2 ELIGENTES ſcienter indignum ſunt ipſo jure privati pro illa vice poteſtate eligendi, in cap. Cùm vos, num. 30. 44. & 50. de off Ordin. 561

Vide ſupra in ver. *Electio*.

3 ELISABETH conceptio miraculoſa, in cap. Cùm ſis, nu 72. de converſ. conjug. 439

3 EMERE totum frumentum, vel merces omnes omnino licet, ut coactis aliis à ſe emere vendat ſuo arbitratu, in cap. Multa, n. 71 ne Cler. vel Monach. 657

3 Tempore tamen ubertatis poteſt quis multa victualia emere, ut abundet tempore egeſtatis, ibid. n.72. 657

3 Vel ut aliis poſſit vendere pretio tunc currenti, dummodò hoc faciat, ne in terra ſua victualia deficiant, ibid. num. 73. 657

3 Secus ſi ut vendat carius, ibid. num.74. 657

5 EMPTIONIS, & venditionis nomine in diffinitione ſimoniæ venit omnis contractus non gratuitus, in cap In ordinando, n.5. de ſimon. 50

2 EMPTOR in redemptione officii recuperare debet nedum pretium, ſed etiam pretii acceſſionem, in cap. Ex epiſtola, nu.21. de probationibus. 225

3 EMPHYTEUSIS ob canonem non ſolutum infra ſtatutum tempus non reſcinditur ipſo facto, ſed tunc demum, ſi domino placuerit, in c. Potuit, n. 9 de locat. & conduct. 227

3 Caducitas cenſetur remiſſa, ſi dominus canonem accipiat, ibidem num.10. 227

3 Sive ſit canon temporis futuri, ſive præteriti, ibid n.12. 227

3 Emphyteuticus contractus eſt medius inter venditionem, & locationem, & particeps utriuſque, ibid. n 13. 227

3 Propius tamen accedit ad naturam locationis, ibid n 14. 227

3 Emphyteuſis, & locatio, in quibus differant, ibid. n.15. 227

3 In emphyteuſis contractu diſpoſita, trahi non debent ad contractum locationis perpetuæ, ibid. num 16. 228

3 Emphyteuſis, & locationis perpetuæ contractus inter ſe magnam habent ſimilitudinem, ibid. num.17. 228

3 Et de utroque idem eſt judicandum, ibid. n. 18 228

3 In neutro transfertur dominium directum, ſed tantum utile, ibid. num 19. 228

3 Non tamen ſunt per omnia ſimiles, & æquiparati, ibidem num.20. 228

3 In emphyteuſi ſolvitur quid minimum pro recognitione, ibidem num.21. 228

3 In locatione penſio debet eſſe magna, id eſt fructibus correſpondens, ibid num 22. 228

3 Locatio judicatur ex magna penſione, ex modica verò emphyteuſis, ibid. n 23. 228

3 Etiamſi contrahentes in inſtrumento appellaverint locationem, vel emphyteuſim, ibidem num 24. 228

3 Emphyteuſi conceſſa ad tertiam, vel quartam generationem, repetitur locatio, ſi penſio fructibus correſpondeat, ibidem num.26. 228

3 Pacta ne bona emphyteutica alienentur in eccleſiam, an ſint contra immunitatem eccleſiaſticam, ibid. num. 28. & ſeqq. uſque in finem. 228

3 Alienatio emphyteuſis etiam in caſibus aliàs permiſſis fieri non poteſt in perſonam potentiorem, ibid. n.31. 228

3 Et talis dicitur etiam Hoſpitale, ibid. num 30. 228

3 Item eccleſia, ibid. num 33. 228

5 In emphyteuſi cenſus debet eſſe modicus, in locatione verò debet eſſe magnus, ita ut fructibus correſpondeat, in cap Requiſivit, num 4 de in integr. reſtit. 686

3 Emphyteuſis contractus de bonis eccleſiæ poteſt fieri ſine beneplacito Apoſtolico, ſi tres conditiones concurrant, in c. Nulli, num. 12 de reb. eccl. non alienan. 224

3 EMPHYTEUTA poteſt meliorationes ſuas vendere, & jus emphyteuticum in alium transferre, concurrentibus tamen ſeptem requiſitis, de quibus hic, in cap. Potuit, num 2 & 3. de locat. & conduct. 227

3 Emphyteuta eccleſiæ ceſſans in ſolutione Canonis per biennium cadit à jure ſuo, niſi moram celeriter purgaverit, ibidem num.3 & 4. 227

3 In privato autem requiritur triennium, ibid num 5. 227

2 Emphyteutæ laici, ſi contendant de dominio utili, quod habent ab eccleſia, cauſa coram judice eccleſiaſtico agi debet, in c. Nullus, num.47. de foro compet. 48

3 ENTHUSIASTARUM error ab Auguſtino damnatus, in cap. Multa, n 48 ne Cler vel Monach 655

5 ENUCLEARE quid ſit, in cap. Quoniam, num.15. verſ. *Quod ſatis confirmant*, de conſtit. 132

1 ENUNCIATIVÆ infra centum annos non dicuntur antiquæ, nec probant ſaltem contra tertium, in cap. Cùm dilectus, n.18. de Relig domib 498

3 Enunciativæ eliduntur contrariis præſumptionibus, ibidem numer.19. 498

2 Enunciativæ Papæ per modum ſtatuti plenè probant ſituationem in diœceſi, in cap Cùm ab eccleſiarum, num. 16. de off Ordin. 557

1 Enunciativæ plures, & antiquiſſimæ, plenè probant ſituationem, ibid. num.19. 557

2 Præſertim ſi ſint aliis adminiculis, & probationibus fulcitæ, ibid. num 20 557

1 Enunciativa partis non probat, ibid. num 26. 558

5 Licèt Papa in ea ſe fundet, ibid n 58 verſ. *Item non obſtat*. 558

5 Enunciativa unica non probat, etiamſi ſit ſupra centum annos, cùm ad minus debeant eſſe duæ, ibid num.57 558

5 Enunciativis Papæ in litteris ad ſupplicationem non ſtatur in præjudicium tertii, in c Veniens, n 10. de tranſact. 668

2 Enunciativæ juriſpatronatus, & quædam aliæ per incuriam Miniſtrorum in expeditionibus litterarum inſertæ, declarantur erroneæ, in cap. Conſuetudines, num 76. & ſeqq. de conſuetud. 196

2 Enunciativæ antiquiſſimæ probant famam, quæ eſt loco tituli, in c Cùm eccleſia, num 40. de cauſ. poſſ. & propriet. 212

5 Enunciativa verba non propter ſe, ſed propter aliud prolata non probant, neque diſponunt, in cap Quod à Prædeceſſore, num. 122. de ſchiſmat. 114

1 EPHESINI Concilii II diffinitiones Leo Papa tamquam hæreticas damnavit, in c. Majores, n. 30. de baptiſm. 597

3 EPICHEJA 20, & quando judicibus uti liceat, in cap. Canonum ſtatuta, n. 124. de conſtit. 13

Epiſcopalis dignitas.

2 Dignitas epiſcopalis jus patriæ poteſtatis ſolvit tam de jure civili, quàm Canonico, in c. Indecorum, num. 18. de ætat. & qualit. 400

3 Inſtituta eſt à Domino propter officium, in cap. Ex parte, n.31. de Cler. non reſid. 43

3 Actus Epiſcopales ſunt in triplici differentia, ibidem numer 71. 46

1 Epiſcopatus dicitur ſummum beneficium, in cap. Cùm in cunctis, n.17. de elect 144

1 Epiſcopatuum proviſio olim ad Papam tantum pertinebat, in cap. Nullus, num 2. de elect. 117

1 Epiſcopatus nomen eſt oneris, non honoris, in c. Niſi cum pridem, num 9 de renunc. 337

1 Epiſcopus eſſe Presbyteris ſuperiores in eccleſiaſtica hierarchia ex inſtitutione Divina eſt de fide, in cap. Cùm contingat, num 76. de ætat & qual 421

1 Epiſcopi etiam in primitiva eccleſia, & Sacerdotes gradu, ordine, & poteſtate differebant, in cap. Quanto, num 7. de conſuetud. 198

5 Epiſcopi ſucceſſerunt in locum Apoſtolorum, Presbyteri verò in locum Diſcipulorum, ibid. num 8. 198

2 Epiſcopi, & Presbyteri unde dicti, ibid num.12. 198

5 Epiſcopus ſolus propriè Prælatus eccleſiæ dicitur, in cap. Accedentibus, n.15. de exceſſ. Prælat. 215

2 Epiſcopi ſinguli in ſingulis urbibus ſunt conſtituendi, in cap. Pernicioſam, n 5. de off Ordin. 550

5 Epiſcopi vocati ſunt ab eccleſia Romana in partem ſollicitudinis, non in plenitudinem poteſtatis, ibid. n 12 & 67. 552

2 Epiſcopos eſſe poſitos à Spiritu ſancto regere eccleſiam Dei, quomodo ſit intelligendum, ibid n.50 553

1 Ordo epiſcoporum quadripartitus eſt, in cap. Requiſivit, num. 12. de ordin. ab Epiſcopo. 378

5 Epiſcopi declarantur eſſe Presbyteris ſuperiores, & ſoli miniſtros eccleſiæ ordinare, in cap. Quanto, num. 41 de conſuetud. 201

2 Jacobus frater Domini fuit primus epiſcopus ab Apoſtolis ordinatus, in c Requiſivit, n.58. de ordin ab epiſcopo. 378

1 Non habet epiſcopus quoad Sacramentum Euchariſtiæ poteſtatem ſuperiorem ſimplici Sacerdote, ibidem num.81. 378

1 Declaratur, ibid. num 88. 92 & ſeqq. 385

1 Actus principalis epiſcopi eſt miniſtros eccleſiæ ordinare, ibid. num.82. 384

5 Petrus fuit primus epiſcopus à Chriſto inſtitutus, ibidem numer 85 374

3 Inſtitutio epiſcoporum, & majorum Prælatorum, in cap Nullus, num 14. de Paroch. 105

3 Per excellentiam dicuntur epiſcopi eccleſiarum Rectores, in cap.

Conſultationibus, num 20. de Cler. ægrot. 164
3 Non præſumitur epiſcopus violare Canonicas ſanctiones, in cap. Accepimus, num. 18 de ætat & qualit. 432
2 Sanctior præſumitur quolibet Monacho, vel Abbate, in cap. cùm cauſam, num 11. de elect. 176
1 Epiſcopus ſolus de jure communi habet jus deferendi annulum, in c. Quanto, num 6 de tranſlat. epiſcopi. 318
1 Epiſcopus dicitur Officialis communis, in cap Sanè, il ſecundo, num. 15. de off Delegat. 323
1 Epiſcopatus eſt nomen oneris, non honoris, in cap. cæterum, n 74. de Reſcript. 145
5 Epiſcopalis dignitas non debet tribui, niſi locis inſignibus, & populoſis, in cap. epiſcopalia, num. 1. & num 13 & ſeqq de privileg 235
5 Civitates majores duntaxat privilegio epiſcopatus ſunt honorandæ, ibid num 1. 6. 13 & 24. 235
Vide in ver *Civitas*.
5 Epiſcopalis dignitas poſt Chriſti adventum inſtituta, ibidem num.4 235
5 Epiſcopi non in caſtellis, & modicis civitatibus debent conſtitui, ibid. num 8. 235
5 Epiſcopus poteſt eſſe ſine Civitate, ibidem n.12. 235
5 Princeps poteſt facere Civitatem, & tamen non poteſt facere epiſcopum, nec Sedem epiſcopalem erigere, ibid. n. 23. 235
Vide in ver *Civitas*.
5 Epiſcopalis dignitas ſui numeroſitate vileſcit, ibid n 25. 236
5 Epiſcopi dicuntur Sanctiſſimi Chriſti Legati, & Columnæ eccleſiæ, ibid. num.25. 236
5 Item Beatiſſimi, ac Sereniſſimi, & Principes Terræ, ibidem num.26. 236
5 Epiſcopatus dicitur excellentiæ dignitas, ibid.num.27. 236
5 Item culmen dignitatis, ibid. num 28. 236
5 Epiſcopalis ſublimitas quanta ſit, ibid. num.29. 236
5 Locus, aut divitiarum potentia, vel paupertatis humilitas epiſcopum ſublimiorem, vel inferiorem non faciunt, ibidem num 30. 236
5 Declaratur, ibid. num 31 & 32. 236
1 Epiſcopatus dividitur modo hic expreſſo inter epiſcopum ſubſtitutum epiſcopo hæretico, & ipſum hæreticum reverſum, & ex diſpenſatione receptum, in cap. Si epiſcopus, num 1. de Paroch 302
1 Epiſcopi duo ex magna cauſa poſſunt conſtitui in uno epiſcopatu, ibid num 2. 302
5 Epiſcoporum appellatione veniunt etiam eorum ſuperiores, in c. Quod nonnullis, num 10. & 11 de privil. 273
5 Epiſcopi appellatione venit etiam nondum conſecratus in materia proportionabili tam confirmato, quàm conſecrato, ibidem num.23. 273
1 Epiſcopi appellatione in materia exorbitante non venit non conſecratus, etiamſi ageretur de exercenda juriſdictione, in cap. Cùm illorum, num 11 de ſent. excom 150
1 Epiſcopatum appetere non licet, in cap. Tua nos, num 14. de ſimon. 59
5 Epiſcopalis dignitas poſt Chriſti adventum inſtituta, in c. Epiſcopalia, num.4. de privil. 235

Epiſcopalis Ordo.

2 Ordo Epiſcopalis ſupponit neceſſariò Ordinem Sacerdotalem, in cap Indecorum, n 18. de ætat. & qualit. 401
1 Ordo Epiſcoporum eſt de jure Divino, & præcipuus in eccleſiaſtica hierarchia, in cap. Pernicioſam, num. 72. de offic. Ordinar. 555
1 Ordo Epiſcopalis an prærequirat characterem Presbyteralem ex neceſſitate Sacramenti, in cap. Tuæ litteræ, num.6. de Cler. per ſalt prom. 199
1 Conſecrationis epiſcopalis fundamentum eſt Sacerdotium, ſine quo nihil recipitur, in cap. Requiſivit, num.15. de ordinat. ab Epiſcop. 378
1 Contrarium, ibid. num.79. 184
1 Declaratur, ibidem num.81. 184
1 Poteſtas epiſcopalis in quo excedat poteſtatem Sacerdotalem, ibid. num 91. 185
5 Status Epiſcopalis perfectior eſt, quàm ſtatus Religionis, in cap. Niſi cum pridem, num 7 de renunc. 117
1 Jura Epiſcopalia, quæ competunt epiſcopo in eccleſiis ſuæ diœceſis etiam inferiori Prælato ſubjectis, ſunt decem, & oſta hic per ordinem enumerata, in cap. Conquerente, num. 33. uſque ad num.40 de off. Ordin. 587
1 Epiſcopatus eſt Ordo, in cap Aqua, num 7. de conſecr. eccleſ. vel Altar. 569
1 An ſit Ordo Sacramentalis imprimens characterem, latiſſimè diſcutitur, in cap. Requiſivit, à num.8. uſque in fin. de Ordin. ab Epiſcopo. 187
1 Opinio eorum, qui dixerunt epiſcopatum non fuiſſe à Chriſto inſtitutum, refellitur tanquam erronea, ibid. num. 9. & 89. & ſeqq. 178
1 Epiſcopatum non eſſe Ordinem, prout eſt Sacramentum, ſed prout eſt officium, & poteſtas ad actiones Hierarchicas, qui Authores ſenſerint, ibid num 10. 178
1 Ordinis Sacramentum confertur in Sabbatho quatuor temporum, Epiſcopatus verò tantum in Dominicis, ibid. n.16. 178
1 Epiſcopatum eſſe Ordinem Sacramentalem, ſed non diſtinctum ab Ordine Sacerdotali, qui Theologi tradiderint, ibidem numer. 26. 179
1 Epiſcopalem Ordinem imprimere characterem, & non eſſe Sacramentum, non comparatur, ibid num.27. 179
1 Ordo Epiſcopalis eſt ſuperior presbyterali, ibid. n.31. & 93. 179
1 Canoniſtæ in quo differant ab opinionibus Theologorum circa Ordinem epiſcopalem, ibid num 13. 179
1 Epiſcopatum eſſe Ordinem Sacramentalem, & diſtinctum ab Ordine presbyterali, deducitur ex Concilio Tridentino, ibidem num 47 181
1 Canones loquentes de Ordine, & Ordinatione epiſcopi, generaliter expenduntur, ibid. num.49. 181
1 Ordini Epiſcopatus convenit diffinitio Ordinis, & Sacramenti, ibidem num 54. 181
1 Materia Ordinis epiſcopalis quæ ſit, ibidem num.55. 181
1 Unctiones in conſecratione epiſcopi non ſunt de ſubſtantia, ibid. num.56. 181
2 Opinio aſſerentium impoſitionem libri Evangeliorum non eſſe materiam Ordinis epiſcopalis, ſed manuum impoſitionem, refellitur, ibid. num 57. 181
1 Græci conveniunt cum Romana eccleſia in impoſitione libri Evangeliorum ſuper cervice epiſcopi conſecrandi, ibid. n.58. 182
1 Forma in Ordinatione epiſcopi quæ ſit, ibid. n 59. 182
1 Ordo epiſcopalis eſt ex Divina inſtitutione, ibidem num. 69. & ſeqq 183
1 Ordinis epiſcopalis collatio an teneat, ſi epiſcopus non ſit Sacerdos, ibid num 79 & ſeqq. 184
1 Epiſcopatus cur prærequirat characterem Ordinum inferiorum, ibid. num.81. 184
1 Epiſcopatus eſt ſummus Ordo, ibid. num 84. 184
1 Ordo epiſcopalis quam relationem habent ad Euchariſtiæ Sacramentum, ibid. num.89 185
5 Epiſcopatus habet annexam Ordinem Diaconatus reſpectu actus, majores verò reſpectu aptitudinis, in cap. Ut Abbates, num 46. de ætat. & qualit. 591
1 Epiſcopatus eſt verè, & propriè Ordo Sacramentalis, in cap Vel non eſt compos, num 29. de temp. Ord. 370
1 Epiſcopus Ordine non eſt minor Archiepiſcopo, Presbyter Archipresbytero, in cap. Ad hæc, n.19 de off Archid. 511
1 Poteſtas epiſcopi, quamvis ſit indelebilis, tamen non habet tantionem characteris, in cap. Requiſivit, num.19. de Ordin. ab epiſc 179
1 Contrarium, ibid. num 34. & ſeqq. 180
1 Non eſſe epiſcopos Presbyteris ſuperiores, vel poteſtatem, quam habent confirmandi, & ordinandi, eſſe cum Presbyteris communem, eſt hæreſis, ibid n 62 & 89. 182
1 Sunt epiſcopi pares Apoſtolico quantum ad Ordinem, & poteſtatem conſecrationis, ibid n 66. 182
1 Eſt Epiſcopus major Ordine Presbytero Cardinale, ibid. n.67. 183
1 In primitiva eccleſia epiſcopum non fuiſſe diſtinctum à Presbytero in collatione Sacramentorum eſt error, ibid. n.72. 183
1 Epiſcopi ſoli manus imponunt ob honorem Sacerdotii, non ob legis neceſſitatem, in cap. Cùm veniſſet, §. Per frontis, nu.1 de ſacr. Unct. 453
3 Non habent epiſcopi communem cum reliquis Inferioris gradus poteſtatem chriſmandi, & ordinandi, in cap. Statuimus, num 4. de ſupplen neglig. Prælator 150
1 Ordo Epiſcoporum quadripartitus eſt, in cap. Requiſivit, num. 31. de Ordin. ab epiſcopo. 178
1 Actus principalis epiſcopi eſt Miniſtros eccleſiæ ordinare, ibidem num 81. 184
1 Epiſcopalis juriſdictio tota reducitur ad ea, quæ ſunt Ordinis, juriſdictionis, & ſimplicis poteſtatis, ſeu dignitatis, in c. Dilectus, num 4. de off. Ordin. 596
2 Ordinis epiſcopalis quæ ſunt, non veniunt in generali conceſſione, niſi de illis fiat ſpecialis mentio, in c. Cùm veniſſet, §. Per frontis, num. 12. de ſacr. Unct. 454
5 Epiſcopatus Clero, & populo carentes, ſunt ad liberam proviſionem Papæ, in cap A nobis, il primo, num. 14. de ſent. excomm. 310

Epiſcopus, communia.

3 Epiſcopi appellatione in materia juriſdictionis veniunt etiam inferiores Prælati ſimilem juriſdictionem habentes, in c. Tuæ, num 17. de Cler non reſiden. 58
3 Secus ſi habeant ſolum jus conferendi, ibid. n 20. 58
1 Epiſcopus quamvis ſit in poſſeſſione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quòd in dubio non geſſit ſe pro excommunicato, in cap. Ne innitaris, numer. 191. de conſtit. 40
3 Epiſcopus qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, num. 53. de Cler non reſid. 45
3 Epiſcopus debet quolibet die Dominico in propria eccleſia præſens eſſe, & ſaltem ſemel in hebdomada celebrare, in cap. Dolentes, num.15. de celebr Miſſae. 582
3 Nec decet eum tranſire ullum diem, quin Miſſam celebret, vel audiat, ibid num 16. 582
5 Epiſcopum quem fieri ex mero laico, repugnat Canonicis inſtitutis, in c. Cùm contingat, n. 120 de ætat & qualit. 427
2 Epiſcopus in viſitatione inquirere poteſt nedum de rebus ſcandaloſis, & publicis, ſed etiam ſecretis, in c. Pernicioſam, num. 8. de off. Ordin. 550
2 Epiſcopus ludens cum ſubdito non ligatur pœna excommunicationis ſuo ſtatuto contra ludentes impoſita, in c. Cùm pridem, num. 144. de pactis. 660
3 Epiſcopus tenetur ſervare juramentum in his, quæ ſunt ſeparabilia à præjudicio eccleſiæ, in cap. Cùm veniſſent, num. 28. & num 10. de inſtitut. 183

Epiſcopus quoad abſolutionem.

1 Abſolvere non poſſunt epiſcopi à caſibus occultis in Bulla Cœnæ Sedi Apoſtolicæ reſervatis, in c. Quoniam, num 19. de Conſtit. 134
1 Item poſt Bullam S. Pii V nequeunt abſolvere Moniales in materia clauſuræ ſecretò delinquentes, ibid num.20 134
1 Abſolventes, ac diſpenſantes in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis incidunt in Bullam Cœnæ, ibid num 21. 134
Vide in ver. *Abſolutio*, *Caſus reſervati*, *Excommunicatio*, *Suſpenſio*.
1 Epiſcopi Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non eſt receptum, uti non poſſunt facultate ſibi tributa in c. 6. ſeſſ. 24. in c. Dilectus, num.25. de tempor. Ordinat. 374
1 Abſolvere non poteſt epiſcopus à caſibus occultis poſt Concilium Tri-

Tridentinum Sedi Apoſtolicæ reſervatis, ibid. num 30. 375

5 Epiſcopis, & Inquiſitoribus ex Bulla Cœnæ adempta eſt facultas, quam habebant ex Concilio Tridentino abſolvendi ab hæreſi occulta, ibid. num.32. 375

5 Epiſcopus non poteſt abſolvere eum, qui leviter percuſſit Clericum, ſine ſpeciali commiſſione, juxta unum intellectum, in c. Pervenit, num.2. & ſeqq de ſent. excom. 327

5 Qui reprobatur, ibid. num 4. & ſeqq. 328

5 Epiſcopus abſolvit pro leviſſima injuria Clerico illata, ibidem num.3. 327

5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum epiſcopum, ibid n.52. 328

5 Declaratur, ibid num.12. 328

Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.

2 Epiſcopus ſuſpenſus ab Ordinibus conferendis non poteſt abſolvere ſubditum à ſuſpenſione, de qua in c.2. de re judic. lib.6. in c. Vel non eſt compos, n 44 de tempor. Ordinat. 372

3 Epiſcopus qui eſt in ſtudio ut ſcholaris, in actibus ſcholaſticis ſedere debet poſt Rectorem univerſitatis, in c. Poſtulaſtis, nu 27 de conceſſ. præben. 202

5 Epiſcopus dicitur habere fiſcum, in cap. Presbyteri, num. 3. de pœnis. 232

5 Epiſcopus non poteſt concedere ſuo ſubdito, ut abſolvatur in alienа Diœceſi à Sacerdote non habente juriſdictionem, in cap. Omnis, num.85. de pœn. & remiſſ. 321

5 Epiſcopus, vel Delegatus ab eo poteſt abſolvere pœnitentem non obſtante prohibitione Prælati, vel inferioris, vel æqualis, ibid. num 92.

Epiſcopus quoad Altare viaticum.

Vide in ver. *Altare*.

Et in ver. *Cardinalium privilegia*.

Epiſcopus quoad Beneficiorum collationem.

3 De jure communi fundat intentionem ſuper collatione omnium beneficiorum diœceſis, in cap. Eam te, num. 6. de ætat. & qualit. 403

2 Conferens epiſcopus Beneficium reſignatum contra Bullam S. Pii V. quas pœnas incurrat, in cap. Non ſine, num. 52. de arbitr. 693

5 Qui ignoranter contulit Parochialem, ob aſſertionem alterius dimiſſam, ſuo conſanguineo, an incidat in pœnas Bullæ S. Pii V. ibid. num.49. 693

Vide in ver. *Beneficium*, *Collatio*.

3 Qui contulit beneficium alterius, an teneatur providere de æquivalenti beneficio, in cap. Cùm ſecundum, num. 42. de præbend. 92

2 Epiſcopus ſi mandet uni beneficium conferri non poteſt variare etiam re integra, in cap. Cùm olim, num. 5. de ſent. & re judic. 584

Epiſcopus quoad Capitulum, & Canonicos.

5 An poſſit ſine adjunctis procedere ad privationem Canonicorum, ex eo quòd Ordines ſuis præbendis annexos, non ſuſceperint, aut non reſederint, in cap. Quæris, numer. 34 de ætat. & qualit. 414

3 Aliquando intereſſe poteſt Capitulo tanquam Canonicus, in cap. Poſtulaſti, n.12. de conceſſ. præbend. 205

3 Quo in loco ſedere debeat, quando intereſt Capitulo tanquam Canonicus, ibid. num 25. & ſeqq. 202

2 Poteſt epiſcopus ſolus ſine Adjunctis procedere contra Portionarios, licèt ex conſuetudine, privilegio, vel ſtatuto habeant in Capitulo ſemper, vel ut plurimum vocem, in c. Nullus, num. 40 de elect. 230

5 Epiſcopus cum Capitulo faciunt unum corpus, in cap. Quod à Prædeceſſore, num. 38 de ſchiſmat. 305

2 Epiſcopus Abulen. an poſſit cognoſcere de cauſis Capitularium à ſententiis contra eos latis à Capitulo pro delictis in eccleſia patratis, in cap. Irrefragabili, §. exceſſus, num. 22. & ſeqq. uſque in fin. de off. Ordin. 576

Vide in ver. *Capitulum*, *Prælatus quoad capitulum*, *Viſitatio Capituli exempti*.

5 Epiſcopus, & Canonici ſunt unum corpus, in cap. Cùm ex injuncto, num.24. de nov. oper. nunc 230

5 Nec decet epiſcopum in negotiis eccleſiæ omiſſis membris aliorum conſilio uti, ibid. num 25. 230

5 Epiſcopus quæ negotia expedire non poſſit ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, ibid. num 32. 230

5 Epiſcopus non cognoſcit de cauſa hæreſis ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, in c. Ad abolendam, n 32. de hæret. 90

5 Epiſcopus de Capituli conſenſu poteſt in Cathedrali novas dignitates erigere, uſitatas tamen, & ſacris Canonibus cognitas, in s. Pernicioſam, num 70. de off. Ordin. 655

Epiſcopus captivus, vel expulſus.

3 Epiſcopo ab hoſtibus capto juriſdictio jure proprio pertinet ad Papam, in cap. Quia diverſitatem, num. 30. de conceſſ. præbend. 193

5 Epiſcopo à Paganis, vel Schiſmaticis capto, non inſtituitur alius in locum ipſius, ſed Capitulum adminiſtrat ad tempus, in cap. Per tuas, il primo, num. 13. & num 29. & 33. de ſimon 53

5 Epiſcopus à Paganis, vel Schiſmaticis bello captus, non efficitur ſervus capientium, ibid num. 53

5 Epiſcopus ab hoſtibus expulſus, & in alia eccleſia intitulatus, ceſſante hoſtilitate reſtituendus eſt primæ eccleſiæ, & qui medio tempore fuit ſubſtitutus, debet dimittere, ibidem num 29. 54

3 Epiſcopus civitatis ab hoſtibus captivatæ, alteri eccleſiæ eſt præficiendus, in cap. extirpandæ, §. Qui verò, num 49. de præben. 230

3 Officium paſcendi, cui innititur obligatio reſidentiæ, ceſſat ovibus deficientibus, ibid. num. 50. 230

Vide in ver. *Prælatus*, *communia*.

5 Epiſcopus nullum habens titulum verum, nec putativum, non ſolum poteſt, ſed etiam debet a ſe ipſo epiſcopatum dimittere, in c. Niſi cum pridem, n 27. de renun. 338

2 Epiſcopus propter perſecutionem ſubditorum an debeat fugere, & eccleſiam deſerere, ibid. num. 92. 342

Epiſcoporum cauſæ.

Vide in ver. *Cauſa Epiſcoporum*.

Epiſcopus quoad confeſſiones.

5 Epiſcopi, & alii ſuperiores, & minores Prælati exempti poſſunt ſine alia licentia ſibi eligere confeſſorem, in cap. Ne pro dilatione, n.2. de pœn. & remiſſ. 321

5 Poſſunt epiſcopi ſibi eligere confeſſorem, etiamſi exempti non ſint, ibid. num 2. 321

5 An epiſcopus hodie poſſit eligere confeſſorem ſibi non ſubditum, qui à proprio Ordinario non fuerit approbatus ad præſcriptum Concilii Tridentini in c. 15. ſeſſ. 23. ibid. num. 5. & ſeqq. uſque ad num.31 & 62. 329

5 Eligendo confeſſorem ſibi ſubditum videtur illum approbare, ibid. num 15. 329

5 Non decet epiſcopum iter agentem confeſſorem eligere in ſingulis diœceſibus, ibid. num.30. 322

5 De jure communi confiteri debet Archiepiſcopo, Archiepiſcopus Patriarchæ, Patriarcha Papæ, ibidem num. 34. & ſeqq. & num. 39. 323

5 Poſſunt eligere ſibi Confeſſorem, ſed non tenentur eligere Curatum, ſeu approbatum ab Ordinario, ibid. num.62. 326

5 Epiſcopus lapſus in aliquod delictum poteſt etiam in Urbe ad ſe abſolvendum deputare proprium Confeſſorem ex Concilio Tridentino cap.6. ſeſſ.24. in cap. Dilectus, num.34. de tempor. Ordinat. 376

Vide in ver. *Confeſſio*, *Confeſſor*, & *Prælatus quoad Confeſſionem*.

Epiſcopus quoad conſecrationem.

5 Epiſcopus, qui renunciavit Ordini, poteſt de licentia Papæ executionem reaſſumere ſine nova conſecratione, in cap. Requiſivit, num.6. de Ordin ab epiſcopo. 377

5 Epiſcopalis conſecrationis fundamentum eſt Sacerdotium, ſine quo nihil accipitur, ibid. num.25. 378

3 Contrarium, ibid. num.79. 384

3 Declaratur, ibid. num.83. 384

2 Epiſcopi conſecratio non fuit inſtituta immediatè à Chriſto, ibid. num.27. 378

2 Contrarium, ibid. n. 68 & ſeqq & num 35. 383

5 Poteſtatem conſecrandi non amittunt epiſcopus, vel Sacerdos excommunicatus, depoſitus, & degradatus, in cap. Quanto, n.38. de conſuet. 199

5 Non conſecratus Ordines conferre non poteſt, ibid. n.26. 199

2 Tres Epiſcopi in conſecratione epiſcopi ſunt adhibendi ex neceſſitate Sacramenti, in cap. Requiſivit, num.86. de ordinat. ab epiſcopo. 384

5 Ante conſecrationem non poteſt epiſcopus exercere ea, quæ ſunt Ordinis, ſed tantum ea, quæ ſunt juriſdictionis, in s. Nullus, num 5. de Paroch. 304

5 Electus, & confirmatus ante conſecrationem an poſſit indulgentiarum litteras dare, in cap. Accedentibus, num.9. & ſeqq. de exceſſ. Prælator. 325

5 Et quid ſi non ſit Presbyter, ibid. num 11. 325

5 Cùm conſecratur epiſcopus, inungitur Chriſmate in capite, & manibus: quod ſi fuerit omiſſum, per tres epiſcopos, eſt ſupplendum, in cap. Cùm veniſſet, n.2. de ſacr. unct. 443

5 In conſecratione epiſcopus non ſolum hæreſim, ſed etiam ſchiſma anathematiſat, in cap. Quod à Prædeceſſore, num. 55. de ſchiſmat. 303

5 Poteſtas, quæ confertur epiſcopo per conſecrationem, eſt indelebilis, & remanet in epiſcopo etiam excommunicato, depoſito, & degradato, in cap. Statuimus, n.7. de ſupplen. neglig. Prælator. 350

2 Poteſtatem accipiunt epiſcopi conferendi Ordines in conſecratione, ibid. num. 29. 352

2 Juriſdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante conſecrationem, ibid num 25. 355

5 Semel conſecratus perpetuò retinet nomen conſecrationis, in cap. Niſi cùm pridem, num.8. de renunciat. 337

Vide in ver. *Conſecratio*.

5 Epiſcopus electus non poteſt invitus conſecrari, ſed ſatis eſt, ut dignitati cedat, in c Quanto, n.93. de tranſlat. epiſc. 399

3 Electus, & confirmatus, qui ante conſecrationem officium linguæ, vel oculorum amiſit, conſecrari non debet, ſed in totum amoveri, in cap. Conſultationibus, num. 7. de Cleric. ægrot. 264

3 Et quid in inferiori Prælato, ibid. num.7. 264

3 Electus, & confirmatus in epiſcopum non eſt epiſcopus, niſi poſt conſecrationem, in s. De multa, n.14. de præben. 598

2 Promotus non dicitur quis ante conſecrationem, licèt ſit electus, & confirmatus, vel proviſus, in cap. cum te, num.3. & 5. & 15. de reſcript. 552

2 Contrarium, ibid. num.23. & ſeqq. 553

2 Declaratur, ibid. num 32. & 58 553

2 Epiſcopus non dicitur ante conſecrationem, ſed electus, ibid. num.6. & 28. 552

5 Declaratur duobus modis, ibid. n.20. & 38. 553

2 Electio, & conſecratio unum faciunt epiſcopum, ibid. n.7. 552

5 Proviſus à Papa ante conſecrationem non dicitur epiſcopus, ſed electus, ibid. num.9. 552

2 Declaratur, ibid. num 30 & 38. 553

5 Proviſio, ſeu pronunciatio Papæ in Conciſtorio habet vim electionis, & confirmationis, ibid. num.15. 552

5 Epiſcopi, vel Pontificis appellatione in materia pœnali non ve-

nit electus confirmatus ante conſecrationem, ibid. num 36. 151
Contrarium, ibid. num.35. 151
Civitas interficiens electum, non incidit in pœnam interficientis Epiſcopum, ibid. num.37. 150
Proviſi à Papa etiam ante conſecrationem appellantur promoti, ibid. num 24. & 27. 153
Proviſi nondum conſecrati accedentes ad Eccleſias, & adminiſtrantes ante levatas Bullas incidunt in pœnas Extravag. Injunctæ, de elect. ibid num.25. 153
Præfecti Cathedralibus Eccleſiis dicuntur etiam non conſecrati, ibid. num.49. 153
Epiſcopi appellatione venit etiam electus, quando in eo militat eadem ratio, quæ in conſecrato, ibid. num. 30. 153
Epiſcopus electus, & confirmatus tenetur perſonaliter reſidere, ſicut conſecratus, ibid. num 31 & ſeqq. & 40. 150
Et inter eum, & eligentes contrahitur ſpirituale conjugium, ibid. num.34. 153
Epiſcopus electus, & confirmatus ante conſecrationem non poteſt exercere ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, ſed ea tantum, quæ ſunt juriſdictionis, ibid. n 33. 153
Epiſcopi appellatione venit tantùm conſecratus in concernantibus exercitium, & decorem Ordinis Epiſcopalis, ibidem num.38. 154
Sed in concernentibus juriſdictionem venit etiam electus confirmatus, vel proviſus per Papam, ibid. num.39. 154
Electus confirmatus poteſt dare licentiam Clerico ſe abſentandi à Parochiali ſtudiorum cauſa, ibid n.45. 156
Epiſcopus, qui infra ſex menſes munus conſecrationis non ſuſcipit, eſt ipſo jure privatus Eccleſia, in c. Cùm ex illo, num 13. de translat. Epiſcop. 315
Non tamen poteſt cedere propria authoritate, niſi factum ſit notorium, vel declaratum per ſententiam, ibid.n 14. 315
Sed benè poteſt, ac debet cedendi licentiam poſtulare, ibidem num 14. 316
Conſecratio Epiſcopi à tribus ſaltem Epiſcopis facienda eſt, in c. Nec Epiſcopi, num.2. de tempor. Ordinat. 365
Et hoc eſt de ſubſtantia conſecrationis, ibid. num. 3. & ſeqq. & num 5. 366
Nec eſt Epiſcopus, qui minus, quàm à tribus, auctoritate etiam Metropolitani, factus eſt Epiſcopus, & num.5. 366
Quòd ſi in Provincia non ſint tot Epiſcopi, vel unus ſolus, convocati debent vicinorum auxilia, ibid n.2. 366
Conſecrationis Epiſcopi formam ab Apoſtolis introductam poteſt Papa immutare, ibid. n.4. 3. & ſeqq. 366
Et ſalvo ordinando cenſetur diſpenſare, ibid. n 10 366
Conſecrationem Epiſcopi unus Epiſcopus perficit, alii verò duo ſunt aſſiſtentes, ibid. num.7. 366
Diſpenſandum an ſit, ut in Provincia, in qua Epiſcoporum copia haberi non poteſt, loco duorum Epiſcoporum, qui conſecrationi Epiſcopi intereſſe debent, ſubrogentur duo Abbates, vel duo alii in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti, ibid. nu. 8. 9. & 10. 366
Epiſcopus chriſmate conſecratur in capite, in cap. Cùm non ab homine, num.19. de judic. 1n
Epiſcopi appellatione venit etiam nondum conſecratus in materia proportionabili tam confirmato, quàm conſecrato, in c. Quod nonnullis, num 13. de privil. 673
Epiſcopus electus ante conſecrationem non poteſt concedere indulgentias, in cap. Cùm illorum, n.32. de ſent. excom. 350
Epiſcopus olim eligebatur ab univerſo Clero, in c. Cùm certum, num.33. de major. & obed. 610

Epiſcopus quoad delegationem.

Epiſcopi tam præſentes, quàm abſentes, an poſſint paſtoralia munia aliis delegare, in c. Ex parte, n.21. & 28. & 67. verſ. *Demum non obſtat*, de Cler. non reſid. 40
Poteſt alteri Epiſcopo ea, quæ ſunt Ordinis, demandare, in cap. Aqua, n 14. de conſect. Eccl. 570
Non licèt Epiſcopis, nec unquam licuit committere Sacerdoti, ut conferat Chriſma, in c. Quanto, n 3. de conſuet. 198
Non poteſt Epiſcopus Clericorum cauſas delegare laico, & Clerico ſimul, nec Clerico conjugato, in cap. Perniciofam, num 60. de off. Ordin 554
An poſſint Epiſcopi, Archiepiſcopi, & Legati cauſas delegare ultra duas dietas, in c. Nonnulli, n 2 de reſcript. 366
Extra diœceſim Epiſcopus cauſas audire, vel delegare non poteſt, ibid. num 3. 166
Non poteſt Clericum invitum ſubmittere juriſdictioni alterius Epiſcopi, in cap. Significaſti, n. 18. & 30. de foro compet. 77
Non poteſt cauſam committere extra diœceſim, niſi, & litigantes conſentiant, ibid. num 29. & 32. 77
Vide in ver. *Delegatio*, *cauſa*.

Epiſcopus quoad delicta.

Epiſcopus cujus auctoritate homicidium eſt commiſſum, à miniſterio Altaris, & officio Pontificali, & Epiſcopatus adminiſtratione deponitur, in cap. Ex litteris, num. 1. de exceſſ. Prælator. 214

Epiſcopus quoad diſpenſationem.

Epiſcopus an poſſit diſpenſare ſuper defectu ætatis ad beneficia, in c. Indecorum, num 3 de ætat. & qualit. 389
Præficere Parochiali Eccleſiæ non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, etiam diſpenſativè, non poteſt, in cap. Eam te, n.8. de ætat. & qualit 404
Non diſpenſant Epiſcopi contra Apoſtolum, in c. Super eo, nu.3. de bigam. 498
Nec contra Canonem etiam non Conciliarem ſtatuentem per ver. Non poteſt, ibid num.34. verſ. *Adſunt etiam*. 499
Cur diſpenſet Epiſcopus cum illegitimo, & non cum bigamo, ibid. num 37. 500
Quo caſu poſſit ſuper bigamia diſpenſare, ibid. n.40. 500
An poſſit cum bigamo diſpenſare ad beneficia ſimplicia, ibidem num.42. 503
Vide in verb. *Diſpenſatio*.
Diſpenſat cum illegitimo, in d.c. Super eo, n 24. de bigam. 499
Item cum Diacono, qui matrimonium contraxerat, ibidem numer. 25. 499
Item cum Monialibus, & Monachis, qui nubendo bigamiam contraxerunt, ibid. num.26. 499
An poſſit Epiſcopus ex neceſſaria cauſa contra generale Concilium diſpenſare, ibid. n.32. 499
De jure communi diſpenſare poſſunt cum Parochis, ut ad ſeptennium ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, & interim non teneantur ad Sacerdotium promoveri, in cap. Clericos, num.11. de Cler. non reſid. 65
Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n.12. 65
Non habent Epiſcopi facultatem diſpenſandi contra Conſtitutiones Conciliares, ſicut nec Legati, in cap. Ex parte, n 6. de Capell. Monachor. 505
Secus ſi conſtitutiones ſint editæ à Papa in Concilio, ibid.n.7. 505
Contrarium, ibid. num.22. 507
Diſpenſare non poteſt epiſcopus cum ſibi ſubdito vero bigamo ad primam Tonſuram, & beneficia ſimplicia, ibidem numer. 23. 507
Poſt Concilium Tridentinum an poſſit diſpenſare ſuper homicidio voluntario ſaltem occulto ad executionem minorum ordinum, & beneficia ſimplicia, in c. Henricus, num. 42. de Cler. pugnan. in duell. 146
Ex magna cauſa neceſſitatis, & utilitatis poteſt contra generale Concilium diſpenſare ex ſententia Rotæ, in cap. Canonum ſtatuta, n.103. de Conſtit. 22
Contra Canones diſpenſare non poteſt, niſi reperiatur eis à jure permiſſum, ibid. num.111. 24
Non poteſt diſpenſare cum vero bigamo ad primam tonſuram, aut beneficia ſimplicia, in cap Quoniam, num. 32. de conſtit. 334
Non diſpenſat ſuper impedimentis dirimentibus, in cap. De illis, il ſecondo, n 32. de deſponſ. Impuber. 19
An ex urgentiſſima cauſa diſpenſare poſſit, ut puella pubertati proxima matrimonio copuletur, ibid num.33. 69
Compilato proceſſu ſuper malitia quid agere debeat, ibidem num 37. 69
Diſpenſare non poteſt contra Concilium Generale, licèt Concilium non prohibeat diſpenſationem, in c. Nimis, num 6. de fil. Presbyt. & n 44 ubi refellitur contraria opinio. 475
An poſſint Epiſcopi ex magna cauſa diſpenſare contra generale Concilium, ibid. n 32. uſque in fin. 476
Sine juſta cauſa diſpenſans eſt deponendus, ſi de hoc fuerit accuſatus, ibid. n.10. 476
Contra Canones non diſpenſat, niſi diſpenſatio illi appareat permiſſa, ibid. num 16. 477
Cum verò bigamo ad primam tonſuram, & beneficia ſimplicia diſpenſare non poteſt etiam ex magna cauſa utilitatis, vel neceſſitatis, ibid. n.20. 477
Contra generale Concilium Epiſcopum non diſpenſare etiam ex magna cauſa qui authores ſenſerint, ibid n.21. 477
Concurrentibus requiſitis poſſunt Epiſcopi rigorem Canonum relaxare per viam diſpenſationis, non per viam ſtatuti, ibidem num 30. 479
Cæteris concurrentibus diſpenſat Epiſcopus in impedimentis, ſi ſint occulta, & matrimonium publicum, & ſeparatio ſine magno ſcandalo fieri non poſſit, ibid num 33. 479
Sed non diſpenſat in matrimonio contrahendo in articulo mortis ad legitimandam prolem, & refellitur contraria opinio, ibidem num 34. 479
Declaratur, ibid. num.43. 480
Facultas Epiſcoporum diſpenſandi in impedimentis, & irregularitatibus occultis, habet locum in foro conſcientiæ tantum, ibid num 37. 480
Et dummodò matrimonium ſit contractum cum probabili ignorantia impedimenti, ibid. n.38. 480
Non poteſt diſpenſare cum Vicario perpetuo ſuper ætate, in cap. Ex parte, num.27 de off Vicar. 140
Diſpenſet Epiſcopus ſuus cum ordinato ad minores, vel ignoranter ad ſacros ab Epiſcopo, qui renunciavit loco, & dignitati, in c. Requiſivit, n.1. de ordin. ab Epiſc. 177
Diſpenſant Epiſcopi cum Simoniacis in præambulis ad Ordinem quoad pœnam juris poſitivi tantum, in c. Cùm pridem, nu 19. de Pactis. 655
Vide in ver. *Irregularitas*, *Bigamia*, *Beneficiorum pluralitas*.
Nequeunt diſpenſare ad Parochiales Eccleſias cum minoribus 25. annorum, aut illegitimis, criminoſis, aut corpore vitiatis, in cap. Quod à Prædeceſſore, num 96 de ſchiſmat. 212
Nequeunt etiam pro una vice, & de Patroni conſenſu diſpenſare contra legem in fundatione beneficii, in cap Recolentes, n.41. de ſtat. Monachor. 463
Epiſcopi Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non eſt receptum, uti non poſſunt facultate ſibi tributa in c 6. ſeſſ 29. in cap Dilectus, n.25. de tempor. ordinat. 374
Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum filio legitimo ad Eccleſiam paternam, in c. Veniens, n 7. de fil. Presbyter. 465
Diſpenſare an poſſit Epiſcopus cum illiterato, an ve illum promovendo cenſeatur cum eo tacitè diſpenſare, in cap. Accepimus, num 46. de ætat. & qualit. 433
Diſpenſatio in criminibus exceptis prohibetur propter ſcandalum, in c. Veſtra, n.116. de cohabit. Cler. & mulier. 18
Diſpenſatio ab epiſcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus teſtibus, licèt non ſit notorium, non eſt tuta in conſcientia, ex ſententia S. Congregationis Concilii, ibid. num. 127. 19
Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum occultè excommunicato, qui publicè celebravit, ibid n.148. 33
Secus ſi publicè ſit excommunicatus, & celebraverit occultè, ibid. d. num. 148. 33

Diſ-

3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus in materia delicti ad forum contentioſum deducti, & per ſententiam puniti; & refellitur contraria opinio, ibid. n. 140. 60
2 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum inquiſitis de delicto, quod non potuit probari, ſi nec diffinitivè, nec alio modo fuerint abſoluti, ſed dimiſſi cum cautione de ſe præſentando, ibidem num. 136. 50
5 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus contra Canonem non Conciliarem reſervantem Summo Pontifici diſpenſationem, in cap. Dudum, il ſecondo, n 16 de elect. 269
5 Diſpenſare non poſſunt Epiſcopi contra Canones, niſi appareat eis expreſsè permiſſum, in cap. Dilectus, n. 2. & ſeq uſque ad n 21. de tempor. ordinat. 372
2 Diſpenſare non poteſt in lege humana, niſi is, a quo lex authoritatem habet, ibid. n. 5. 170
2 Epiſcopi in criminibus diſpenſare poſſunt, niſi eis appareat prohibitum, ibid. num 14. 373
2 Diſpenſare nunquam poteſt Epiſcopus, niſi ei concedatur a Canone, etiamſi in Canone reperiatur, quòd Papa diſpenſet, ib. num. 25. 373
2 Diſpenſare poteſt Epiſcopus, ubi Canon permittit diſpenſationem licèt eam Epiſcopo non indulgeat, ibid. n. 27. 374
5 Et quid ſi Canon ſit Conciliaris, ibid. n. 28. 374
2 Caſus in quibus Epiſcopi poſſunt, vel non poſſunt diſpenſare, ibidem num. 21. 374
2 Diſpenſare poteſt Epiſcopus cum Clerico in ſacris, qui de facto contraxit cum unica, & virgine, in cap. Nuper a nobis, n. 10. de bigam. 503
3 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus, ſed ſolus Papa cum Subdiacono, qui de facto contraxit cum vidua, ibid. n. 25. 504
2 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ibidem num. 26. 504
Et quid ſi contraxerit ignoranter, ibid num. 27.
Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper Bigamia.*
5 Diſpenſare qui poteſt ſuper irregularitate impoſita a Canone, poteſt diſpenſare cum Monacho irregulari ex celebratione poſt incurſam excommunicationem latam ex conſtitutione Ordinis, in c. Canonum ſtatuta, num 31. de conſtit. 17
5 Diſpenſare nequeunt Epiſcopi contra Canones, niſi quatenus eis reperiatur permiſſum, ibid n 121. 24
e Diſpenſare poteſt Epiſcopus contra Canonem in articulo dubio propter diverſas opiniones, ſaltem quoad hoc, ut non poſſit contravenire, in c. Veniens, n. 3 de fil. Presbyter. 465
3 Prælatus etiam in caſibus a jure permiſſis ſine juſta cauſa non diſpenſat contra jus, in cap. Relatum, numer. 51. de Cler. non reſiden. 32
5 Epiſcopus poteſt diſpenſare cum excommunicato, ut retineat beneficium poſt excommunicationem ſibi collatum, in cap. Poſtulaſtis, num 4. de Cler. excom. 195
5 Dum tamen non ſit ille idem Epiſcopus, qui ſcienter contulit, ibidem num. 5. 195
5 Et quid ſi collatio fuerit ei facta per Papam, ibid. n. 6. & ſeq. 195
5 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum filiis hæreticorum ad officia, & beneficia, in cap. Vergentis, n 35. & n. ſeqq. uſque in finem, de Hæret. 97
Decretum irritans impedit, ne Epiſcopus poſſit diſpenſare in criminibus infra adulterium, ibid. n. 13. 97
5 Diſpenſare non poteſt Epiſcopus cum iis, qui a Canone ſunt perpetuò privati beneficiis obtentis, vel inhabiles ad illa obtinenda, ibid. n 34. 97
5 Nec in concernentibus fidem, vel ſtatum univerſalis Eccleſiæ, ibid. n. 35. 97
3 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum filiis interficientis Prælatum, ibid. n. 36. 97
5 Epiſcopus diſpenſare poteſt ubicumque in materia pœnali Canon permittit diſpenſationem, ibid. n. 37 97
3 Epiſcopus diſpenſare non poteſt cum ordinato ſine titulo ad aliquem ex ſacris Ordinibus, ut ſine novo titulo ad altiores ordines aſcendat, refellitur contraria opinio Henriquez, in c. Epiſcopus, n 4. de præben. 71
3 Diſpenſare an poſſit Epiſcopus contra concilium generale de ſui Capituli conſenſu, in cap. Paſtoralis, num. 4. de his, quæ fiunt a Prælat. 212
5 Non diſpenſet Epiſcopus cum electo reprobato propter vitium Simoniæ, in c. Nobis, n. 8 & 9. de Simon. 38
Epiſcopus quoad electionis confirmationem.
Vide in verb *Electionis confirmatio.*
Et in ver. *Conſuetudo irrationabilis.*
Et in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem.*

Epiſcopus quoad executionem, & commutationem ultimarum voluntatum.

8 Epiſcopus propter negligentiam hæredis exequitur piam voluntatem teſtatoris, in c. Nos quidem, n. 5. de teſtam. 559
3 Omnium piarum diſpoſitionum tam inter vivos, quàm in ultima voluntate, in caſibus a jure permiſſis ſunt executores, ibidem num 5. 260
3 Succedit Epiſcopus hærede, vel executore negligente, in facultatem exequendi etiam ad non pias cauſas, ibid. n. 10. 560
Vide in ver. *Executio, commutatio.*

Epiſcopus quoad feuda.

Vide in ver. *Feudi ſucceſſio.*
Et in ver. *Feudalia bona.*
Et in ver. *Epiſcopus Regularis.*
Et in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.*
a Vaſſallus factus Epiſcopus cenſetur habilitatus ad inſerviendum per ſubſtitutum, licèt feudum requirat ſervitium perſonale, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 81 de conſtit. 102
5 Epiſcopus eſt ſucceſſibilis in feudo paterno, ibid. n. 84. 102
a Epiſcopi, & Cardinales retinent feuda ad ſe devoluta jure ſucceſſionis, ibid. n 15. 103
5 Epiſcopi propter excellentiam dignitatis non comprehenduntur in Capitulis feudalibus excludentibus Clericos, & Monachos a ſucceſſione, ibid n. 101. 103
a Epiſcopus ſi fiat vaſſallus Eccleſiæ Romanæ, non deſinit eſſe miles Chriſti, ibid. n 104. 103
3 Feudum apertum Religioſo ad Epiſcopatum aſſumpto tranſit in Cathedralem Eccleſiam quoad commoditatem dominii utilis durante vita naturali ipſius Epiſcopi, ib. n. 105 & 107. 103

Epiſcopus quoad fructus Beneficiorum.

3 Epiſcopus antequam beneficium conferet, ſi aliquid ſubtrahet de fructibus illius in pios uſus expendendum, non eſt illicitum, in cap. Niſi eſſent, numer. 31. verſ. *Tertio ad idem*, de præben. 108
3 Eccleſia non poteſt conſtitui cenſualis auctoritate Epiſcopi, ibid. num. 50. 510
3 Declaratur, ibid. n. 64. 511
Vide in ver. *Cenſus.*

Epiſcopus quoad juriſdictionem, & judicia.

a Epiſcopus habet imperium merum in ſua diœceſi, in cap. Eccleſia num. 31. de Conſtitut. 122
5 Poteſt ac debet habere familiam armatam, immunitate Eccleſiaſtica gaudentem, ibid. n. 45. 124
5 Epiſcopus ſolus de jure communi eſt Ordinarius, & habet imperium in tota diœceſi, in cap. Cùm contingat, num. 33. de foro compet. 70
5 Tenetur ex officii ſui debito juriſdictionem gratis adminiſtrare, in c. Quoniam, n. 11 ne Prælat. vic. ſuas. 78
a Poſſunt Epiſcopi in ſuis Diœceſibus crimina inquirere, & punire, & cum opus fuerit invocare brachium ſæculare, in c. Pernicioſam, num 1. de off. Ordin. 550
r In ſua diœceſi habet Epiſcopus juriſdictionem ordinariam, & merum, & mixtum imperium, ibid. n. 55. & ſeqq. 558
5 An poſſint Epiſcopi in ſua diœceſi quidquid poteſt Papa in univerſali Eccleſia, exceptis his, quæ Papa ſibi reſervavit, ib. n. 58 & ſeqq. uſque ad n. 72. 558
5 An accipiant poteſtatem juriſdictionis immediatè a Chriſto, an vero a Papa, ibid. n 29 & ſeq uſque ad n. 57. 555
5 Poſſunt cauſas fidei ventilare, ſed non definire, ibidem numer. 55. 554
3 Poteſtatem juriſdictionis accipiunt immediatè a Papa, ſed poteſtatem ordinis immediatè a Deo, in cap. Ex parte, num. 54. de Cler. non reſid. 45
a Fundat intentionem de jure communi ſuper juriſdictione univerſali in omnibus Eccleſiis ſuæ diœceſis, in cap. Cùm olim, n. 5. de præſcript. 278
a Si juriſdictio ſpiritualis ſit, alias ſecus, ibid. n 6. 278
a Poteſt cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, prædicandi licentias concedere, & Confeſſores approbare in locis intra ſuæ diœceſis fines exiſtentibus, donec probetur ſtatus nullius diœceſis, ibid. n. 31. 180
a Habet aſſiſtentiam juris, & Concilii Tridentini ſuper juriſdictione ſpirituali in omnibus Eccleſiis etiam Regularibus intra fines ſuæ diœceſis, quamdiu non probentur exemptæ, ibidem num. 42. 180
5 Fundat intentionem in tota diœceſi, & in qualibet ipſius parte ſuper exercitio ordinariæ juriſdictionis, in cap. Cùm capella, n. 7. de privileg. 254
4 An poſſit inhibere inferioribus poteſtatem circa ea, quæ illis commiſſa ſunt, in cap. Litteras quas, n. 19. de matrim. contr. interd. Eccleſ. 77
4 Poteſt ſuſpendere a totali Curæ exercitio, ibid. n 53. 77
1 Qui non utitur juriſdictione ſibi attributa in exemptos in caſibus, in quibus Concilium Tridentinum utitur verbis præceptivis, ſeu obligativis, peccat mortaliter, in cap. Si quis, n. 40. verſ. *In ſpecie vero*, de Regular. 336
5 Non poſſunt Epiſcopi Sedis Apoſtolicæ decreta in totum, vel in partem convellere, vel mutare, in cap. Reſponſo, nu. 83. de ſent. excomm. 364
8 Non poſſunt Epiſcopi, & Prælati Regulares ſupprimere Religionem a Sede Apoſtolica approbatam, in cap. Recolentes, n. 35. de ſtat. Monach. 468
e Juriſdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante conſecrationem, in cap. Statuimus, num. 25. de ſupplen. neglig. prælator. 352
9 An Epiſcopus poſſit omnia in ſua diœceſi, quæ poteſt Papa in univerſo Orbe, exceptis reſervatis, in c. Dilectus, n 26. de tempor. ordin. 374
3 Subſunt Epiſcopo omnia loca pia, & ad ejus ſollicitudinem debent ordinari ad uſum deſtinatum, in cap. De xenodochiis, num 2. de Religioſ. domib. 424
e An poſſit reo gratiam facere poſt ſententiam, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 36. de off. Ordinar. 580
5 Et quid in inferiori prælato, ibid. num. 37. 580
Vide in ver. *Gratia.*
3 Tueri poteſt poſſeſſionem ſuam armis materialibus, & ſpiritualibus, in c. Procurationes, n. 29. & 44. de cenſib. 548
3 Prudenter agit, ſi tanquam pars, & non tanquam judex procedat pro ſuo jure tuendo, ibid n 35. 549
3 In cauſa Eccleſiæ ſuæ judex eſſe non debet, ſi commodum veniat ſibi applicandum, ib. n. 42 & 45. 549
3 Fallit conſentiente adverſario, & alio procuratore conſtituto ab Epiſcopo ad cauſam defendendam, ibid. n. 47. 549
3 Imò ſatis eſt, ut non recuſetur, ibid. n. 48. 549
a In Eccleſiis diœceſis ſuæ debet eſſe contentus juribus Epiſcopalibus, in c. Conquerentes, n 2. de off. ordinar. 586
a Ab Eccleſiis ſibi ſubjectis non poteſt petere niſi jura Epiſcopalia in jure expreſſa, ibid. n. 7. 586
e Fundat intentionem ſuper jure inſtituendi, & deſtituendi in Eccleſiis omnibus ſuæ diœceſis, ibid. n 19. 587
5 De jure communi procedere poteſt contra omnes Clericos ſuæ

diœceſis, licèt ſubſint inferiori Prælato, ibid. n.23. 587
2 Declaratur, ibid. n.14 587
1 Proprius Epiſcopus quis dicatur, ad hoc ut Clericus coram ipſo conveniri debeat, in c. Si quis, n.20. de foro compet. 36
Vide in ver. *Iuriſdictio*.
2 Jura Epiſcopalia, quæ competunt epiſcopo in eccleſiis ſuæ diœceſis etiam inferiori Prælato ſubjectis, ſunt decem & octo hic per ordinem enumerata, in c. Conquerente, num.11. uſque ad n.40. de offic. Ordin. 587
2 Jurisdictio epiſcopalis quibus conſtet, in c. Cùm olim, num. 48. de præſcript. 192
5 Epiſcopi expulſi poſſunt omnimodam juriſdictionem exercere in aliena diœceſi, petita, licèt non obtenta licentia à diœceſanis locorum, in cap. Cùm ex injuncto, num.29. de Nov. oper. nunc 230
5 Et dicuntur expulſi etiam non admiſſi, n.30. 232
3 Epiſcopus judicat in eccleſiis, vel in palatio ſuo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, in c. Inter alia, n.74. de Immunit. eccleſ. 642
2 Epiſcopus poteſt eſſe judex in cauſa Eccleſiæ ſuæ, in cap. Noſti, n.6 de elect. 263
2 Melius eſt tamen, ut id expediat per Delegatos, ibidem num. 11. 263
2 Cauſa Eccleſiæ non eſt Epiſcopi, in c. Noſti, n.20. de elect. 263
2 Epiſcopus in cauſa eccleſiæ ſuæ poteſt recuſari, ibid. n.22. 263
2 Idem in ejus conſanguineo, ibid. n.23. 263
2 Epiſcopus in cauſa ſuæ menſæ non poteſt eſſe judex, ibid. num. 18. 264
2 Nec teſtis, ibid. n.19. 264
2 Et quid ſi fundet intentionem de jure communi, ſeu notorium ſit bona ad menſam Prælati pertinere, ibid. n.20. 264
2 Epiſcopus poteſt eſſe judex in cauſa ſuæ menſæ, ſi id jus præſcripſerit ex antiqua conſuetudine, ibid. n.26. 264
2 Epiſcopo ex privilegio poſſunt committi cauſæ ſuæ otioſe recuſatione remota, ibid. n.28. 265
2 Epiſcopi, & Vicarii non eſt idem tribunal in materia recuſationis, ibid. n.30. 265
4 Epiſcopus etiam de Capituli conſenſu non poteſt abdicare a ſe juriſdictionem in totum, in cap. Cùm veniſſent, num 19. de inſtitut. 293
2 Jurisdictio Epiſcopalis tota reducitur ad ea, quæ ſunt ordinis, juriſdictionis, & ſimplicis poteſtatis, ſeu dignitatis, in cap. Dilectus n.4. de off. Ordin. 596
Vide in ver. *Lex quid, & quotuplex*.
Et in ver. *Epiſcopalis Ordo*.
5 Epiſcopus non debet contra ſubditum in criminalibus procedere, niſi adhibitis ſecum Canonicis eccleſiæ Cathedralis, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n.12. de Accuſ. 25
5 Epiſcopus in cauſis criminalibus non tenetur ſequi conſilium Capituli, ſed ſatis eſt, ut illud requirat, ibid. n.13. 25
5 Sed de conſuetudine procedunt Epiſcopi ſoli ſine Capitulo, & valet talis conſuetudo, ibid. n.14. 25
5 Et quid ſi Capitula ſint exempta, ibid. n.15. 25
2 Epiſcopus habens facultatem etiam ut Delegatus, poteſt jure ordinario procedere in his, quæ priùs ei competebant de jure communi, in cap. Quoniam, n.6. de off. delegat. 530
2 Epiſcopus in cauſa ſibi delegata non procedit ut Epiſcopus, ſed ut Delegatus, ibid. n.12. 532
2 Epiſcopus non poteſt alteri, quàm Vicario Generali, delegare facultatem decernendi excommunicationes ad finem revelationis, ibid. n.43. 532
3 Eccleſia ſita in diœceſi Epiſcopi, tenetur ei in Epiſcopalibus reſpondere, niſi appareant remiſſa, in c. Conſtitutus, nu.1. de Relig. domib. 496
4 Et poteſt epiſcopus remittendo ſpiritualia cenſum ſibi retinere, ibidem. 496
5 Epiſcopi præcipuè pertinent ad Hierarchicum ordinem Divina ordinatione inſtitutum, in cap. Quanto, numer.15. de conſuet. 158

Epiſcopus quoad juriſdictionem in laicos.

5 Epiſcopus in cauſis criminalibus Eccleſiaſticis, vel mixti fori, an poſſit laicos ſibi alias in temporalibus non ſubditos carceri mancipare, & corporaliter punire, licèt ex conſuetudine adverſus laicos ad perſonalem diſtrictionem procedere non conſueverit, in cap. Pervenit, numer. 10. & ſeqq. uſque in finem de adulter. 149
5 In delictis ad ejus forum pertinentibus poteſt contra laicos pœnis etiam pecuniariis procedere, ibid. n.12. 249
5 De jure communi debet primò uti cenſura eccleſiaſtica, & in ſubſidium, brachii ſæcularis auxilio, ibid. n.14. & 28. 249
5 Carcerat laicos pro criminibus ſacrilegii, & ſtupri, quæ ſunt mixti fori, ibid. n.17 & ſeqq. 249
5 Tribuitur Epiſcopo facultas procedendi contra laicos in cauſis ad ejus forum pertinentibus, non ſolùm per ſacros Canones, ſed etiam per leges Regias, & Imperiales, ibid. n.25. 250
5 An Epiſcopus poſſit procedere ad capturam contra laicos, ex c.3. ſeſſ.25. Concilii Tridentini, ibid. n.26. 250
2 In criminibus Eccleſiaſticis inquirere poteſt contra laicos privativè ad judicem ſæcularem, in cap. Pernicioſam, n.12. de offic. Ordinarii. 550
2 In criminibus mixti fori procedit tam judex eccleſiaſticus, quàm ſæcularis, & eſt locus præventioni, ibid. n.23. 550
2 Cogere poſſunt judices laicos ad præſtandum brachii ſæcularis auxilium, ſed non è converſo, ibid. n.72. 555
5 In cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori Epiſcopus, vel alius judex Eccleſiaſticus an poſſit contra laicos ſibi in temporalibus non ſubditos pœnis pecuniariis procedere, in cap. Licèt, num.14. de pœn. 286
5 Quid in terminis juris communis, ibid. n.25. & 82. 286
5 Ex Concilio Tridentino an poſſit procedere contra laicos, in cauſis ad ejus forum pertinentibus, etiam pœnis pecuniariis, ibid. num.21 & ſeq. 287

Vide in ver. *Laicus quoad forum*.
Et in ver. *Laicus in fraudem factus Clericus, vel profeſſus*.
2 Epiſcopus in his, in quibus vertitur intereſſe laicorum, non poteſt ſtatuere ſine illorum conſenſu, vel ſaltem debent eſſe præſentes, in c. Conqueſtus, n.31. de feriis. 93
Epiſcopus an poſſit indicere dies feſtos ſine populo.
Vide in ver. *Dies feſti*.

Epiſcopus quoad juriſdictionem in Regulares, & exemptos.

Vide in ver. *Exempti, Regulares quoad exemptionem, & Monaſterium quoad exemptionem*.
2 Epiſcopi ſunt executores Decretorum Concilii Tridentini, non tamen contra exemptos, niſi in caſibus, in quibus hæc facultas ſpecialiter eis attribuitur, in cap. Sanè, il ſecondo, num 24. & 46. de off. & poteſt. judic. Delegat. 521
Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones, &c.*
Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.
5 Statutum Epiſcopi excommunicans accedentes ad monaſterium Monialium exemptum ſine ejus licentia, an valeat, in c. Quanto, n.3. & ſeqq. de privileg. 275
Vide in ver. *Monaſterium Monialium quoad clauſuram*.
Et in ver. *excommunicatio quoad denunciationem*.
2 Regulares reſiſtentes Epiſcopo exercere volenti Pontificalia in eorum Eccleſiis, non ab ipſo Epiſcopo, ſed ab eorum ſuperioribus Regularibus ſunt compellendi, in c. Quia nos, n.29. de auth. & uſu Pallii. 527
3 Epiſcopi qui non utuntur juriſdictione ſibi attributa in exemptos in caſibus, in quibus Concilium Tridentinum utitur verbis præceptivis, ſeu obligativis, & peccant mortaliter, in c. Si quis, n.40. de Regular. 316

Epiſcopus quoad loca exempta, & nullius diœceſis.

5 Epiſcopus in locis ipſis nullius diœceſis excepta viſitatione jure delegato nullam prorſus authoritatem exercere poteſt, in c. Accedentibus, n.33. de exceſſ. Prælat. 217
5 Etiam quoad ordinationem Clericorum, ibid. n.34. 217
5 Vel concernentia curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem, ibid. n.35. 217
2 Epiſcopus Marſicanus non poteſt viſitare oppidum Cavenſe, in quo Abbas Caſſinenſis utcumque juriſdictionem exercet; poteſt tamen hominibus dicti loci dimiſſorias concedere, in c. Significaſti, n.32. de off. Archid. 516
3 Epiſcopus obtinens in Commendam monaſterium exemptum, non poteſt ibi ordinare ſæculares ſubditos ratione dicti monaſterii, ibid. num. 30. 316
3 Proximior poteſt perſonas nullius diœceſis ordinare, ſed non judicare, in c. Nullus, n.6 de Paroch. 304
3 An, & quomodo poſſit loca nullius diœceſis viſitare, & illarum perſonis ordines conferre, ac dimiſſorias concedere, ibid. n.10. & ſeqq. uſque in fin. 304
3 Qui poteſt viſitare Eccleſias nullius diœceſis, poteſt etiam illarum ſubditos ordinare, eiſque dimiſſorias concedere, ibidem num.12. 304
3 Vicinior habet jus viſitandi loca nullius diœceſis, ſi ſint extra fines utriuſque diœceſis; ſi verò intra, hoc jus competit Epiſcopo, intra cujus diœceſis fines exiſtunt, ibidem num.23. & 26. 305
3 Proximitas a Cathedrali, non à diœceſi ſumenda, aſt, ibidem num 25. 306
3 Manutenetur in quaſi poſſeſſione juriſdictionis in locis, quæ probaverit eſſe intra fines ſuæ diœceſis, donec ab inferiori Prælato probetur ſtatus nullius diœceſis per rem judicatam, ibid. num 27. 306
3 Vel exercitium utriuſque juriſdictionis, ibid. n.33 306
4 Et quando hoc procedat, ibid. n.28. 306
3 Admittendus eſt ad plenariam viſitationem locorum nullius diœceſis, ibid. n.29. 306
3 Et quid in ejus Vicario, ibid. 306
3 Viſitans loca nullius diœceſis debet declarare ſe id facere ut delegatum Sedis Apoſtolicæ, ibid. n.32. 306
3 In viſitatione locorum nullius diœceſis cauſas ordinarias cognoſcendo nulliter procedit, ibid. n.49. 307
3 Secus in viſitatione diœceſis, ſed tunc datur appellatio ad utrumque effectum, ibid. n.49. 307
3 Non poteſt ordinare Clericos nullius diœceſis, niſi in ſua diœceſi, ibid. num.52. 307
3 In diœceſi ſua ordinare poteſt etiam ſubditos illorum locorum, in quibus capita ordinum ſedem principalem habent, vel alii inferiores utramque juriſdictionem exercent, ibidem num.53. 307
2 Poteſt cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, prædicandi licentias concedere, & Confeſſores approbare in locis intra ſuæ diœceſis fines exiſtentibus, donec probetur ſtatus nullius diœceſis, in c. Cùm olim, n.39. de præſc. 182
2 Habet aſſiſtentiam juris, & Concilii Tridentini ſuper juriſdictione ſpirituali in omnibus Eccleſiis etiam Regularibus intra fines ſuæ diœceſis, quamdiu non probentur exemptæ, ibidem num.42. 180
2 Viſitans loca exempta, vel nullius diœceſis in vim Concilii Tridentini, an poſſit cauſas ordinarias cognoſcere, & diffinire, in cap. Dilectus, il primo, numer. 26. & ſeqq. uſque in fin. de reſcript. 170
5 Extra viſitationem nullam habet juriſdictionem in locis nullius diœceſis, ibid. n.31. & 35. 200
2 In locis exemptis non poteſt tribunal erigere, ibid. n.35. 200
Vide in ver. *Exemptio, Nullius Diœceſis, Prælati inferioris authoritas, Prælatus inferior quoad præſcriptionem*.
5 Epiſcopus vicinior non poteſt ordines conferre, aut Pontificalia exercere in locis nullius diœceſis ſine Ordinarii licentia, ſed ſubditos dictorum locorum debet ordinare in ſua diœceſi, in c. epiſcopalis, n.62. de privileg. 218
2 Epiſcopus viſitare volens eccleſias exemptas, vel nullius diœceſis ex-

Digitized by Google

exprimere debet ſe id facere ut Sedis Apoſtolicæ delegatum, in c. quoniam, n. 34 de off. Delegat. 532
5 Et poteſt eos viſitare etiam per Vicarium generalem, cum ſpeciali tamen in ſcriptis facultate, ibid. n 35. 532
3 Viſitare poteſt Epiſcopus hoſpitalis, & loca pia ſuæ diœceſis, etiamſi exemptionis privilegiis ſint munita, in c. Ad hæc, n 20. de Relig. domib. 489

Epiſcopus quoad Moniales

5 Epiſcopus non eſt de Collegio Monialium, licèt ſit ipſarum Caput in c. Cauſam, n 8. de elect. 259
3 Negligente Abbatiſſa an poſſit Moniales creare, ſi monaſterium abundet, & Monialium defectum patiatur, in cap. Porrectum, num 28. & ſeqq. de Regular. 374
3 Non ſpectat ad Epiſcopos ſupplere negligentiam Monialium exemptarum, ſed ad earum ſuperiores, vel ad Sedem Apoſtolicam, ibid n 29. 374
3 Non poteſt transferre Monialem ab uno ad aliud monaſterium ex cauſa ſororis, ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, in c. Reculente, n. 49 de ſtat. Monachor. 469
Vide in ver. *Moniales*, *Monaſteria Monialium*.

Epiſcopus quoad officium Epiſcopale.

3 Epiſcopus non eſt dicendus qui tantùm præeſſe deſiderat, & non prodeſſe in c. Ex parte, n. 8 de Cler. non reſiden. 41
Indicere debet obſervantiam conſuetudinis inducentis jejunium, vel abſtinentiam a carnibus in ſua diœceſi, in c. Conſilium, n. 18 de obſervat. jejun. 614
2 Debent Epiſcopi in Cathedralibus, & Collegiatis eccleſiis ſuſtinere viros idoneos pro Prædicationibus, viſitationibus, & confeſſionibus audiendis, in cap. Inter cætera, numer. 2. de off. Ordin. 582
2 Actus principalis epiſcopi eſt miniſtros eccleſiæ ordinare, in cap. Requiſivit, n. 82. de ord. ab epiſc. 384
3 Ex ſuo officio generali providere debent, ne quis Clericorum egeat, in c. Cùm ſecundùm, numer. 32. 44 & 46. de præben. 91
2 Tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hæreticos perſequi, & confutare, in c. Firmiter, nu 24. de Sum. Trinit. & fide Cathol. 5
2 Sunt cuſtodes Canonum, & jurant ſacras Regulas defendere, & retinere, in c. Dilectus, n. 6. de tempor ordinat. 373
2 Sunt executores Canonum, & diſpenſatores, ibid. n 29. 374
5 Præcipuum Epiſcoporum munus eſt ſubditorum vitia redarguere, in c. Ex tenore, n. 15. de tempor. ordinat. 360
3 Eſt epiſcopus ordinator non ſolum ſpiritualium, ſed etiam temporalium ad eccleſiam pertinentium, in c. Cùm contingat, n 38. de Decim. 529
3 Epiſcopi ex præcepto divino tenentur ad curam animarum propter illarum ſalutem, qui eſt finis obligationis Epiſcopalis, in c. ex parte, n 35. de Cler. non reſid. 41
3 Debet in ſeipſo oſtendere, qualiter alios in domo Dei oporteat converſari, ibid n 43. 44
5 Sanctior præſumitur quolibet Monacho, vel Abbate, in c. Cùm cauſam, n. 22. de elect. 260
5 Et Religione debet omnibus præeminere, ibid. n. 22. 260
3 Paria ſunt habere epiſcopum inutilem, vel non habere, in c ex parte, n 38 de Cler. non reſiden. 42
2 Non præſumitur epiſcopus violare Canonicas ſanctiones, in c. Accepimus, n. 38 de ætat. & qualit. 422
2 Epiſcopus dicitur officialis communis, in cap. Sanè, il ſecondo, n 93. de off. Delegat. 523
Epiſcopus poteſt de jure concedere privilegium Altaris viatici in ſua Diœceſi tantùm, & ſolus Papa in univerſo orbe, in c. In his, n 3. de Privileg. 578
Vide in verb. *Prædicatio*, *Reſidentia*, *Prælatus quoad correctionem*.

Epiſcopus quoad ordines.

2 Epiſcopus qui ſubdito alterius epiſcopi primam tonſuram confert, declaratur non incidiſſe in pœnam ſuſpenſionis, in c. Cùm contingat, n. 38 de ætat & qualit. 422
2 Non tenetur credere Beneficiato aſſerenti ſe non poſſe ordines recipere propter conſcientiam læſam, in c. Quæris, n. 5. de ætat. & qualit. 418
2 Poteſt Clericos ab ordinibus repellere, & ſuſpendere ex delicto etiam occulto, dummodò illud noverit extra ſacramentum Pœnitentiæ, ibid. n 24. 493
2 An, & qualiter poſſit cogere Clericos ſibi ſubditos ad ordines ſuſcipiendos, ibid. n. 25 & ſeqq. uſque in fin. 493
2 Quid de Clericis non Beneficiatis, ibid. n 26. 493
5 Et quid in expectantibus, ibid. n. 27. 493
2 Et quid in penſionariis, ibid. n. 28 493
2 Ordinans bigamum quas pœnas incurrat, in c. Super eo, num. 2. & 44. de Bigam. 497
3 Non poteſt Epiſcopus, cui commendatum eſt monaſterium exemptum, ordinare ſæculares ſibi ſubditos ratione monaſterii, in c. Poſtulaſti, n 24 de conceſſ præben. 201
5 Si conferat ordinem Diaconatus, quem non habet, characterem non imprimit, in c. Tuæ litteræ, n. 8. de Cleric. per ſalt. promot. 200
2 Epiſcopus obtinens in Commendam Monaſterium exemptum non poteſt ibi ordinare ſæculares ſubditos ratione dicti monaſterii, in c Significaſti, n 30. de off Archid. 596
2 Epiſcopus qui renunciavit loco tantùm, invitatus poteſt ordinare ſicut priùs; ſi verò & dignitati, characterem imprimit, ſed non confert executionem, in c. Requiſivit, n. 2. & ſeqq. de ordin. ab Epiſc. 377
2 Ordinem quem non habet, conferre non poteſt, ibid. n. 83. 384
3 Parochianum alterius nec ordinare poteſt, in c. Nullus, num. 2. de Paroch. 304
3 Ordinans etiam ad primam tonſuram alterius Diœceſanum ſine Ordinarii licentia eſt ſuſpenſus per annum a collatione ordinum, ibid. n. 7. & ſeq. 304
3 Proprius Epiſcopus quoad ordines conferendos dicitur ratione originis, beneficii, vel domicilii, ibid. n. 9. 304
Reliqua in ver. *Ordo*, *Character*.
3 Ignoranter ordinando ſubditum alienum, qui furtivè, aut ex ſimplicitate ſe in numerum ordinandorum ingeſſit, aut litteras detulit furtivè impetratas, in pœnam ſuſpenſionis non incidit, in c. Cùm ſecundum, n 62 de præben. 93
3 Qui ordinavit aliquem ad ſacros Ordines ſine titulo non habentem de ſuo unde vivat, ei de proprio providere tenetur, donec aliquem titulum fuerit conſecutus, in cap. Epiſcopus, num. 1. de præbend licèt talis jam eſſet in ſacro Ordine conſtitutus, ibid. n. 3 70
3 Clericum ordinans ſine titulo, ei in neceſſariis providere tenetur, in c. Non liceat, n 2. & 3. de præb 88
3 Promovens aliquem ſine titulo ad Minores Ordines, an teneatur ei vitæ neceſſaria miniſtrare, ibid. n 5. & ſeqq. uſque in fin 88
2 Prohibitus a Papa chriſmare, vel ordines conferre, ſi contempta prohibitione ſecus faciat, imprimit characterem, in c. Statuimus, n. 8 de ſupplen neglig. Prælator. 350
5 Ordinando Clericos alienos imprimit characterem, ſed ordinis executionem non confert, ibid n. 24. 352
5 Idem in Epiſcopo, qui renunciavit Epiſcopatui, ibid n. 25. 352
5 Et in Epiſcopo hæretico, excommunicato, vel degradato, ibid num. 27. 352
2 De jure communi monere poteſt criminoſos occultos, ne ordinentur, ſed prohibere non debet, in cap. Ad aures, n 5 de tempor ordinat. 382
5 De jure communi Epiſcopi, & Prælati Regulares non poterant ſuſpendere criminoſos occultos a ſuſceptis Ordinibus, ibidem num. 6. 362
5 Ex Concilio Tridentino poteſt epiſcopus ſuſpendere ſubditos ab ordinibus, gradibus, & dignitatibus jam ſuſceptis ex cauſa etiam occulta, & extrajudicialiter, ibid. n. 7. 362
2 Item a ſuſcipiendis, ibid. n 9 & 12. 362
5 Recuſante Epiſcopo aliquem ordinare, qui ſtylus ſervetur in Dataria, ibid. n. 22. 364
5 Conferens eiſdem una die plures ſacros ordines etiam de mandato Metropolitani ab ordinandi poteſtate ſuſpenditur, in c. Dilectus, num. 1. de tempor. ordinat. 372
4 De Diœceſani licentia ordinat ſuum ſubditum extra diœceſim jure proprio, non jure concedentis licentiam, in c. Quod nobis, n. 43. de clandeſt. deſponſ. 35
Vide in ver. *Ordo*.
2 Epiſcopus poteſt ordinare eum, qui momento temporis declaratione ſua acquiſivit domicilium in diœceſi, in cap. Cùm inter vos, n. 17. de ſentent. & re judicat. 178
5 Epiſcopus ordinans Bigamum, quas pœnas incurrat, in c. Super eo, n. 5. de bigam. 497

Epiſcopus quoad Parochialium collationem, & concurſum.

2 Epiſcopus etiam diſpenſativè non poteſt præficere Parochiali Eccleſiæ non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, in c Eam te, n 8. de ætat. & qualit. 404
5 In concurſu Parochialis an teneatur omninò præeligere digniorem, ita ut aliàs liceat poſtpoſito appellare, ibidem num. 20. & ſeqq. uſque ad n. 40. 404
5 Quid de jure communi, ibid. n. 21. 404
2 Quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 24. 405
2 Quid poſt Bullam S. Pii V. ibid. n. 25. 405
5 Judicium epiſcopi in prælectione unius ex concurrentibus ad Parochialem eccleſiam ex quibus deprehendatur eſſe irrationabile, ibid. n. 40. & 42. uſque in fin. 407
5 Epiſcopus, qui ignoranter contulit Parochialem ob aſſecutionem alterius dimiſſam ſuo conſanguineo, an incidat in pœnas Bullæ S. Pii V. in c. Non ſine, n. 52. de arbitr. 693
5 Poteſt differre electionem magis idonei uſque ad ſex menſes, ſi Parochialis in ſuo menſe vacaverit, & uſque ad quatuor, ſi vacaverit in menſe Sedi Apoſtolicæ reſervato, c. Cùm ſit ars, num. 42. de ætat. & qualit. 438
Vide in ver. *Concurſus*.
Et in ver. *Examinatores*.

Epiſcopus quoad penſiones.

Vide in ver. *Penſio a quo reſervanda*.

Epiſcopus quoad Pontificalia.

Vide in ver. *Pontificalia*.

Epiſcopus quoad prædicationem.

3 Epiſcopi, & Parochi per ſeipſos, ac ſi legitimè impediti fuerint, per alios prædicare tenentur, in cap. ex parte, num. 35. & ſeqq. de Cler. non reſid. 44
5 Epiſcopi ſi legitimè impediti non fuerint, tenentur prædicare per ſe ipſos, in c. Inter cætera, n 10. de off. ordinar. 582
2 Nec excuſantur in vim contrariæ conſuetudinis, vel prætextu, quod aptitudinem non habeant ad concionandum, ibidem num. 12. 585
5 De jure communi epiſcopus fundat intentionem ſuper deputatione Prædicatorum in tota ſua diœceſi, ibidem numer. 12. 19 & ſeqq. 582
5 In Cathedrali an, & quomodo poſſit vendicare ſibi electionem Prædicatoris populo competentem ex immemorabili conſuetudine, ibid. n 24. 583
5 Quando, & quomodo poſſit vendicare ſibi electionem alteri ex conſuetudine competentem in alia eccleſia, quàm Cathedrali, ibid. n. 27 & 31. 584
Vide in ver *Prædicatio*.

5 Epi-

5 Epiſcopus etiam non conſecratus, & Parochus non Sacerdos tenentur prædicare Populo Verbum Dei, in c. Reſponſo, nu.18. de ſent. excommun. 360

Epiſcopus quoad promotionem, electionem, & poſtulationem.

1 Epiſcopum quem fieri ex mero laico, repugnat Canonicis inſtitutis, in cap. Cùm contingat, numer. 120 de ætat. & qualit. 417
3 Qualis ſit eligendus, in c. Ex parte, num. 53. de Cler. non reſid. 45
1 In eminentiori gradu debet habere qualitates requiſitas in inferioribus Ordinibus, & Miniſteriis eccleſiaſticis, in c. Cùm in cunctis, num. 7 de elect. 244
1 Debet eſſe natus de legitimo matrimonio, ibid. n. 12. 244
2 Olim eligebatur ab univerſo Clero, in c. Cùm certum, numer. 33. de major. & obed. 610
1 Poteſt præfici regimini Eccleſiæ Regularis, licèt ſit Clericus ſæcularis, in cap. Cùm cauſam, nu. 17. & ſeqq. uſque ad nuoi. 23. de elect. 276
1 Et dicitur epiſcopus, & Abbas, & Monachis immediatè præeſt, eoſque ad profeſſionem recipit, ibid. n. 18. 276
1 Et Monachi debent illi obedientiam, quam debent Abbati, ibid. num. 19. 276
Vide in verb. *Electio*, *Poſtulatio*.
1 Formula qua utitur Papa in promovendis epiſcopis in Conſiſtorio, in c. Eam te, n. 34. de Reſcript. 153
Promotus an dicatur ante conſecrationem.
Vide in verb. *Epiſcopus quoad conſecrationem*.
1 Epiſcopus poſtulandus eſt, non eligendus, in c. et ſi unanimiter, n. 1. de Poſtulat. Prælati 215
1 Fallit, ſi nulli ſit alligatus Eccleſiæ, ibid. n. 2. & 3. 215
1 Concordia plena non ſuppiet defectum modi in providendo, nec poſtulandum facit eligibilem, ibid. n. 3. 215
2 Electio de perſona poſtulanda non valet, ibid. n 4. 215
Et in verb. *Electio*, *Poſtulatio*, *Prælatus qualis*, & *a quo eligendus*.
1 Epiſcopus ſi de facto eligatur ad aliam dignitatem, non debet electio per ſuperiorem confirmari, in c. et ſi unanimiter, n. 8. & ſeqq. de Poſtulat. Prælator. 216
1 Epiſcopus non poteſt electioni ſuæ conſentire, ibidem num. 10 & ſeqq. 216

Epiſcopus quoad renunciationem.

3 Epiſcopus poteſt cedere epiſcopatui, ſi in diœceſi non poteſt ſecurè morari, vel propter aeris intemperiem, vel propter inimicitias, in c. Clericos, nu. 49. de Cler. non reſid. 67
1 Non licèt Epiſcopo Epiſcopatui renunciare propter frugem melioris vitæ, in c. Niſi cùm pridem, n. 2. de renunc. 337
1 Non poteſt curam paſtoralem deſerere, ut tranſeat ad Monachatum, ibid. n. 5. & ſeqq. uſque ad n 11. 337
1 Tamdiu obligatur ad retinendam curam paſtoralem, quamdiù poſſit ſubditis proficere ad ſalutem, ibid. n 13. 338
1 Pro crimine quantumcumque gravi renunciare non poteſt ſine licentia Papæ, ibid. n. 20. 338
2 Translatio, depoſitio, & ceſſio Epiſcoporum ſunt ſoli Papæ reſervata, non tam conſtitutione Canonica, quàm inſtitutione Divina, ibid. n. 23. 338
1 Intruſus an poſſit Epiſcopatui renunciare ſine licentia Papæ, ib. n. 25. uſque ad n. 49. 338
Vide in verb *Intruſus*.
1 Epiſcopatum accipiens Regia ordinatione tenetur illi cedere ſine licentia Summi Pontificis, ibid. n. 37. 339
1 Item proviſus ab Antipapa, vel alio ſchiſmatico, ibidem num. 38. 339
1 Privatus ob crimen notorium, vel declaratum per ſententiam, cedere poteſt abſque ſuperioris authoritate, ibid n. 46. 340
2 Secus ſi crimen ſit occultum, ibidem numer. 48. verſ. Aut crimen. 340
1 Si propter debilitatem corporis ſit inhabilis ad ſpiritualia, ſeu temporalia, poteſt, non autem cogitur renunciare, ſed datur illi coadjutor, ibid. n. 56. 340
1 Propter ſcandalum aliquando non ſolùm poteſt, ſed etiam debet renunciare, ibid. n. 73. 342
1 Epiſcopus, qui propter crimen renunciavit epiſcopatui ad Religionem deſcendens, ad epiſcopatum reaſſumi non poteſt: ſecus ſi renunciavit propter aliam cauſam, in c. Poſt translationem, n. 1. de renunciat. 343
Vide in verb *Renunciatio*.
1 Simoniacus an poſſit epiſcopatum reſignare ſine authoritate ſuperioris, in cap. Niſi cùm pridem, numer. 42. de Renunciat. 340
1 Electus a minori parte tenetur cedere, dummodò de non Canonica electione conſtet in figura judicii, ibid. n. 39. 339
3 Epiſcopus poteſt Eccleſiam deſerere, ut tranſeat ad Religionem ſine licentia Papæ, nec debet hujuſmodi licentiam petere, aut obtinere, quandiu ſuis ſubditis prodeſſe poteſt, in cap. Licèt n. 16 de Regular. 392
3 Epiſcopus non poteſt monachari, ſed Religioſus poteſt epiſcopari, ibid. n. 18 392
Vide in verb. *Prælatus quoad renunciationem*.
1 Renunciatio Epiſcopi non valet, niſi per Papam fuerit admiſſa, in c. Cùm ex illo, n. 11. de translat. Epiſcopi. 315
1 Epiſcopus eſt eccleſiæ ſuæ alligatus vinculo matrimoniali, quod diſſolvi non poteſt niſi per Papam auctoritate Divina, in c. etſi unanimiter, n. 9. de poſtulat. Prælator. 216
2 Papa concedit licentiam cedendi epiſcopo, qui ſine mortis periculo in eccleſia ſua morari non poteſt, in c. Ad ſupplicationem, n. 1. de Renunciat. 332
1 Renunciationis legitima cauſa eſt, cùm epiſcopus acceſſum non habet ad Eccleſiam ſine periculo mortis, ibidem numer. 2 pag. 332
1 Renuncians Archiepiſcopatui deſinit eſſe Archiepiſcopus, & remanet tantùm epiſcopus, & exhibet obedientiam Archiepiſcopo in cujus diœceſi moratur, ibid. n. 3. 332
1 Epiſcopus poteſt petere ceſſionem a Papa, cùm habet in eccleſia ſua capitales inimicitias, ibid. num. 6. & num. ſeqq. uſque ad num. 25. 333
1 Declaratur, ibid. n. 13. & 14. 333
Vide in verb. *Papa quoad Epiſcoporum promotionem*.
1 Inimicitiæ capitales præbent legitimam cauſam cedendi, dummodò ſint veriſimiliter duraturæ, ibid. n. 13. 333
1 Et dummodò ſubditorum ſaluti poſſit per alium provideri, ibid. num. 14. 333
1 Aeris intemperies an, & quando ſit juſta cauſa petendi ceſſionem, ibid. n. 15. & ſeqq. uſque in fin. 333
1 Peſtilentia præbet juſtam cauſam cedendi, dummodò ſit perpetua, vel lungo tempore duratura; aliàs ſecus ſecundum opinionem Balbi, ibid. n. 21. 333
1 Sed contra, ibid. n. 22. 334
1 Declaratur, ibid. n. 23. 334
1 Balneoregienſis epiſcopi ceſſio admittitur propterea quod in ea civitate, vel diœceſi ob aeris intemperiem ſine mortis periculo morari non poterat, ibid. n. 25. 334
1 Epiſcopus, qui renunciavit ordini, poteſt de licentia Papæ executionem reaſſumere ſine nova conſecratione, in cap. Requiſivit, n. 6. de ordinat ab Epiſc. 377
Vide in ver. *Papa quoad promotionem*.

Epiſcopus quoad reſidentiam.

3 Epiſcopus peſtis tempore an continuè reſidere, & Parochis infectis ſacramenta miniſtrare teneatur, in c. Clericos, num. 46. de Cler. non reſid. 67
3 Et an ad aliquam ſuæ diœceſis partem, in qua peſtis non vigeat, ſe poſſit conferre, ibid. n. 47. 67
3 Quamvis poſſit aliquando gregem deſerere corporaliter, numquam tamen poteſt illum deſerere ſpiritualiter, in cap. ex parte, n. 17 de Cler. non reſiden. 42
3 An Epiſcopi, & alii inferiores, quibus cura animarum incumbit, teneantur de jure divino in ſuis epiſcopatibus, vel eccleſiis perſonaliter reſidere, ibidem num. 20 & ſeqq. uſque ad numer. 75. 42
3 Ambroſius Catharinus fortè omnium primus aſſeruit Paſtorum reſidentiam eſſe de jure poſitivo humano, ibidem, num. 21. 42
3 Tenentur epiſcopi præcepto Divino oves ſuas verbi Dei prædicatione, ſacramentorum adminiſtratione, & bonorum operum exemplo paſcere, ibid. n. 29. 43
3 Tenentur epiſcopi præcepto Divino ad curam animarum propter illarum ſalutem, qui eſt finis obligationis epiſcopalis, ibidem num. 32. 43
3 Epiſcopus pauper ut extra ſuam diœceſim alteri epiſcopo inſerviat, abuſus eſt deteſtabilis, ibid n. 44. 44
3 In diœceſi aliena epiſcopus non eſt paſtor, ſed mercenarius, in d. c. ex parte, n. 49. de Cler. non reſid 44
3 Quandoque per accidens ad perſonalem reſidentiam non tenetur, ibid n 74. 47
3 Quibus ex cauſis excuſetur a perſonali reſidentia, ibidem num. 75. 47
3 An poſſit ab eccleſia abeſſe ex cauſa *infirmitatis*, ibidem numer 77. 47
3 An poſſit abeſſe a diœceſi *pro tuendis juribus* eccleſiæ ſuæ, ibidem num. 80. & 88. 47
3 Et quid pro neceſſitate ſpirituali alterius epiſcopi, ibidem num. 81. 47
3 Licitè epiſcopi ſunt Legati ad pacem inter Principes Chriſtianos, ibid. num 82. 47
3 Secus ad negotia temporalia, ib. num. 83. 47
3 An, & quando epiſcopus licitè abeſſe poſſit a diœceſi pro negotiis univerſalis eccleſiæ, vel pro ſervitio Papæ, in d. c. Ex parte, num. 84. & ſeqq de Cler. non reſid. 47
3 An epiſcopus eſſe poſſit Officialis in Romana Curia, ibidem num. 85. 47
3 Videtur habere eccleſiam pro derelicta epiſcopus, qui commonitus non redit ad reſidentiam, in cap. Qualiter, num 4. de Cler. non reſid. 49
3 Habens eccleſiam pro derelicta poteſt ea ſpoliari per Papam ſine citatione, & ſententia, ibid. n. 6. 49
3 Quas pœnas epiſcopi non reſidentes incurrant ex decretis Concilii Tridentini, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ibidem num 9. 11. & ſeqq. 49
3 Et quibus ex cauſis abeſſe poſſint, ibid. n. 9. 49
3 Ab Imperatore, ſeu Rege vocati, an excuſentur a reſidentia, in d. c. Qualiter, n. 14. de Cler non reſid. 50
3 Et quid ſi a Principe habeant regalia, ibid. n. 15. & ſeqq. 50
3 Habens feudum a Principe ſive a Papa, etiam poſt regiam præceptionem relictis omnibus regalibus ſequatur Papam, ibid. n. 17. & ſeqq. 50
3 Vocatus a Metropolitano ad Concilium, vel ad cauſam, item vocatus a Rege, cui potius parere teneatur, ibidem num. 18 50
3 Non habens regalia a Principe, illius præceptis non eſt obnoxius, ibid. num. 19. 51
3 Ratione muneris, aut Reipublicæ officii epiſcopatibus adjuncti quomodo excuſentur a reſidentia, ibid. num 22. 51
3 Ultra, vel citra montes quamdiu ex cauſa viſitationis liminum abeſſe poſſint, ibid. num 24. 51
3 An hodie ſingulis annis abeſſe poſſint tribus menſibus a Concilio Tridentino permiſſis, in d. cap. Qualiter, num. 27 de Cler. non reſid. 51
3 Temporibus Adventus, & Quadrageſimæ an in Cathedrali eccleſia reſidere teneantur, an verò ſatis ſit, ut in diœceſi reſideant, ibid. n. 27 & ſeqq. uſque in finem. 51
3 Abſens a Cathedrali, ſi in diœceſi reſideat, an incidat in pœnas Trid. Concilii, ibid. n. 28. 51
3 Ante Concilium Tridentinum tenebantur omni tempore in Cathedrali reſidere, ibid. n. 34. 51

3 An uti poſſint abſentia trium menſium a Concilio permiſſa temporibus Adventus, & Quadrageſimæ, ibidem numer. 39. & num.44. 52

3 Ut æqua ex cauſa poſſint quotannis duos, vel tres menſes habeſſe Papæ, vel Metropolitani licentia non exigitur, in c. Relatum, num.17 de Cler. non reſid. 32

1 Tenetur præcepto Divino paſcere oves ſibi commiſſas non tantùm verbi Dei prædicatione, & Sacramentorum adminiſtratione, ſed etiam bonorum operum exemplo, in cap. Cùm in cunctis, num.20. de elect. 244

1 Tenentur epiſcopi etiam Cardinales præcepto Divino in ſuis epiſcopatibus reſidere, in cap. Bonæ memoriæ, num.27. de poſtulat. Prælat. 212

1 Epiſcopus Civitatis, & diœceſis ubi ſunt tantùm Græci ſchiſmatici, an ad reſidentiam teneatur, in cap. Poſt translationem, n.2. de renunc. 334

1 Ob intrinſecam perſecutionem cogi debet ab eccleſia recedere, ibid. num.5. 345

1 Ob duritiem plebis non poteſt abſcedere a reſidentia abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, ibid. num.7. 345

3 Cardinalis a Turrecremata invectiva in epiſcopos non reſidentes, in c. Qualiter, num.13. de Cler. non reſid. 50

1 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, quæ munia paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in cap. Dudum, il ſecondo, num 27. de elect. 270

1 Epiſcopatus Cardinales habent in Romana Curia reſidentiam, in cap. Bonæ memoriæ, n.38. de poſtulat. Prælat. 213

1 Epiſcopi promoti in Curia an ex Bulla Urbani VIII. teneantur ſe conſerre ad reſidentiam infrà menſem computandum a die proviſionis, an verò a die conſecrationis, in c. eam te, n.4. & ſeqq. uſque in fin. de reſcript. 352

Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem*.

1 Epiſcopi æqua ex cauſa poſſunt ſingulis annis duos, vel tres menſes abeſſe ab Eccleſia, in cap. eam te, n. 20. & 36. de Reſcript. 353

1 Et hæc facultas non fuit eis adempta per Conſtitutionem Urbani VIII. ſuper reſidentia, ibid. num.21. 353

1 Et illa uti poſſunt a principio ſuæ promotionis, etiam antequam ſe conſerant ad reſidentiam, ibid. num.22. 353

1 Contrarium, ibid. num. 37. 354

3 Epiſcopus an poſſit jungere trimeſtrem abſentiam unius anni cum trimeſtri anni ſequentis, in cap. Qualiter, n.40. & 44. de Cler. non reſiden. 52

3 Epiſcopus in caſibus, in quibus ex rationabili cauſa abeſſe poteſt, an primò uti debeat tribus menſibus a Concilio permiſſis, & non niſi ipſis conſumptis licentiam petere non reſidendi, ibidem num.41. & 46 53

3 Epiſcopus viſitans limina in fine unius triennii, non poteſt in principio triennii ſequentis iterùm viſitare, nec ab Eccleſia abeſſe per octo continuos menſes, ex Bulla Urbani VIII. ibid. nu.42. & 47. 53

3 Epiſcopo an poſſit concedi, ut per tres menſes abeſſe queat ex ſola cauſa, quod per multos annos continuos reſederit, ibid. n 43. & 48. 53

3 Conditio perſonæ an, & quando excuſet Epiſcopum a reſidentia, in c. Ex parte, num.86. de Cler. non reſid. 48

Reſidentia Epiſcopi.

Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi, Cardinales quoad Epiſcopatum, Prælatus quoad reſidentiam*.

Epiſcopus quoad reſidentiam Canonicorum.

3 Epiſcopi habere poſſunt duos canonicos tantùm pro ſervitio ſuo, etiam ſine Capituli conſenſu, & non probata utilitate eccleſiæ, in c. De cætero num.5 de Cler. non reſid. 37

3 Declaratur, ibid. num 12. 38

3 An, & qualiter Epiſcopus pro ſuo ſervitio habere poſſit ultra duos Canonicos, ibid. n 7. & ſeqq. 37

3 Debet concedere Canonicis licentiam non reſidendi ad quinquennium ſtudiorum cauſa, ac ſi renuerit, cogi poteſt a Superiore, in cap. Licèt, num.7. de præben. 134

3 Declaratur, ibid num.73. 138

Vide in verb. *Canonicus, Reſidentia Canonicorum, Diſtributiones*.

Epiſcopus quoad reſidentiam Parochorum.

3 Epiſcopo non licet pro Cathedralis eccleſiæ ſervitio, vel ſuo, aliquem ex curatis extra ipſorum curam adhibere, in c. Clericos, num.17. de Cler. non reſid. 65

3 Nec pro viſitatione diœceſis, niſi pro tempore a Concilio permiſſo, & tunc conſtituto in Parochiali idoneo Vicario, ibidem num.18. 65

3 Nec pro Vicario foraneo, vel ſervitio Seminarii, ibidem numer. 19. 65

3 Nec pro cura Monaſteriorum Monialium, etiam ob Sacerdotum penuriam, ibid. num.20. 65

3 De jure communi epiſcopi diſpenſare poſſunt cum Parochis, ut ad ſeptennium ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, & interim non teneantur ad Sacerdotium promoveri, ibid. n.21. 65

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. d. n.21. 65

3 Eſt ad epiſcopi arbitrium procedere contra Parochos non reſidentes, vel cenſuris, vel ſequeſtratione, & ſubtractione fructuum, vel privatione Parochialis, in cap. ex tuæ, num.18. & 20. verſ. Poſtremò, de Cler. non reſidend 55

3 Quoties epiſcopus in pœnam non reſidentiæ vult Parochis ſubtrahere partes fructuum, quos fecerunt ſuos, quoad intervalla, & quotas, ſervare debet præſcriptum Concilii in cap. 1. ſeſſ. 6. ibid. num.24. 56

3 Secus in executione facienda ſuper fructibus, quos pro rata temporis abſentiæ ſuos non fecerunt, ibid. n.15. 56

3 Judicium epiſcopi qualiter ſit informandum in cauſis abſentię Parochi, in c. Relatum, num 46. de Cler. non reſid. 33

Vide in ver. *Reſidentia Parochorum*.

Et in ver. *Parochus quoad reſidentiam*.

Epiſcopus quoad ſcientiam.

3 Epiſcopum oportet eſſe Doctorem, in cap. Ex parte, numer. 35. de Cler non reſid. 44

3 Dicuntur epiſcopi lux mundi, ibid. n 41. 44

1 Debet habere notitiam ſcrutabiliter novi, & veteris teſtamenti, in c. Cùm in cunctis, n.141. de elect. 254

1 Item habere debet ſcientiam juris, cùm ſecundum illud debeat judicare, ibid. n.142. 254

1 Epiſcopus ordinandus ſuper quibus examinari debeat ex decreto Concilii Carthaginenſis IV. in c. Firmiter, n 25. de Summ Trinit. & fide Cathol. 5

1 Legem ſcire debent ſcrutabiliter, non perfunctoriè, ibidem num.49. 8

1 Tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hęreticos perſequi, & confutare, ibid. n. 24. 5

Epiſcopus quoad Synodum.

5 Epiſcopus poteſt in Synodo conſtitutiones facere de conſilio Capituli tantùm, in cap Cùm olim, il ſecondo, num.17. de privileg. 252

Vide in ver. *Synodus*.

1 Scientia conveniens ſufficit in epiſcopo, in cap. Qualiter, num.8. de elect. 267

Epiſcopus quoad translationem.

1 Epiſcopus, qui propria authoritate de ſua eccleſia ſe transfert ad aliam, carebit utraque, in cap. Quantò, num. 1. de translat. Epiſc. 318

1 Translatio Epiſcopi fieri non poteſt niſi a Papa, ibid. n.10 318

1 Papa an poſſit epiſcopum invitum transferre, ibidem latiſſimè diſcutitur, a num. 11 uſque in fin. 318

1 Epiſcopus electus, & confirmatus, ſed nondum conſecratus non poteſt invitus transferri ad alium epiſcopatum, ibidem num 12. 319

1 Papam non poſſe epiſcopum transferre invitum, quibus rationibus probetur, ibid. n 15. uſque ad n.32. 319

1 Epiſcopus per translationem abſolvitur a vinculo prioris eccleſiæ non purè, ſed ſub conditione, quatenus conſenſerit, ibid. n. 16. 319

1 Declaratur, num 91. 323

1 Translatio quantumcumque pura intelligitur ſub conditione, ſi nuptiæ cum ſecunda Eccleſia ſequutæ fuerint, ibidem numer. 21. 319

1 Translatus quis non dicitur, niſi ſecundæ eccleſiæ poſſeſſionem quæſiverit, ibid. n. 26. 319

1 Contrarium, num.99. 323

1 Papam poſſe pro libito voluntatis epiſcopum transferre, qui Authores ſenſerint, ibid. n 32. 319

1 Eccleſia vacat eo ipſo quòd Papa invitum transfert; nec ad eam datur regreſſus, ibid n.33. 319

1 Epiſcopus quoad translationem liberum diſſenſum non habet, ſed Monacho æquiparatur, ibid. n.34. & 37. 310

1 Declaratur, num.75. 322

1 Eccleſia poteſt agere contra Epiſcopum translatum, ut recedat, ibid. num.35 319

1 Epiſcopus ab initio nemo cogitur fieri invitus, ibid. n.36. 320

1 Papam non poſſe transferre Epiſcopum invitum niſi ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis eccleſiarum, qui authores ſenſerint, ibid. num.58. 320

1 Translationis juſta cauſa eſt inſuperabilis reſiſtentia Populi etiam injuſta, ibid n.59. 321

1 Papa ſi videt membrum eccleſiæ, ideſt epiſcopum eſſe inutilem ob perſecutionem quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam eccleſiam transferre, ibid. n.61. 321

1 Conjugium ſpirituale inter epiſcopum, & eccleſiam eſt de jure Divino, ejuſque diſſolutionem Deus ſuo judicio reſervavit, ibid. num.63. 321

1 In translationis materia ſemper jura ponderant juſtam cauſam utilitatis, vel neceſſitatis eccleſiarum, ibid. n.72. 322

1 Opinionum conciliatio circa translationem Epiſcopi inviti, num 73. 322

1 Translatio Monachi an differat a translatione epiſcopi, ibidem num.75. 322

1 Epiſcopos eſſe ad nutum amovibiles repugnat ſacris Regulis, ib. num 77. 322

1 Translatio ſacta in gratiam epiſcopi non inducit vacationem eccleſiæ niſi poſt conſenſum præſtitum ad ſecundam, ibid. nu. 89. uſque ad num.91. 323

1 Translatio in favorem ſolius translati improbatur a ſacris Canonibus, ibid. n.92. 323

1 Epiſcopus tranſiens ad aliam eccleſiam ſine juſta cauſa dicitur adulterium committere, ibid. n 94. & 199. 323

1 Diſpenſatus ad majorem cur non poſſit tranſire ad parem, ibid. num.95. 323

1 Translatio in dubio cenſetur fieri de epiſcopo non invito, ibidem num.96. & 110. 323

1 Translatio facta in gratiam epiſcopi requirit illius conſenſum non ex defectu poteſtatis Papæ, ſed voluntatis, ibidem num. 97 323

1 Et ſufficit conſenſus præſumptus, ibid num 98. 323

1 Vacatio Eccleſiæ inducitur eo ipſo quòd epiſcopus translationi conſenſit ante adeptam poſſeſſionem ſecundæ, ibidem numer.99. 323

1 In translatione duo extrema ſunt conſideranda, ibidem numer. 100 323

1 Epiſcopatus vacat eo ipſo quòd epiſcopus ex cauſa transfertur invitus, nec ad eum datur regreſſus, ibid. n.101. 323

1 Epi-

a Epiſcopus an contrahat ſpeciale conjugium cum eccleſia, ad quam transfertur, ibid. n. 102. uſque ad n. 118. 325
a Vinculum fortius eſt inter epiſcopum, & eccleſiam, quam inter profeſſum, & Religionem, ib. n. 105. 324
z Ex tranſlatione locus tantummodò variatur, non autem dignitas epiſcopalis, ibid. n. 107. 324
3 Locus vel ſublimiorem, vel inferiorem non reddit epiſcopum, ib. num. 108. 324
s Epiſcopus durante vinculo prioris eccleſiæ non poteſt conſentire alteri matrimonio ſpirituali, alias contingeret adulterium ſpirituale, ibid. n. 109. 324
s Tranſlatio eſt modus providendi eccleſiæ ſicut electio, ibidem num. 110. 324
s Tranſlatus quoad primam eccleſiam habetur pro mortuo, ibidem num. 115. 324
s Eccleſia ſecunda dicitur viduata per obitum epiſcopi ad eam tranſlati, ibid. num. 113. 324
s Epiſcopus æquè abſolvitur a vinculo eccleſiæ per tranſlationem, ac per ceſſionem, vel depoſitionem, ibid. n. 117. 324
a Epiſcopus an cogi poſſit cauſativè, ut tranſlationi ad ſecundam eccleſiam conſentiat, ibid. n. 119. 325
s Epiſcopus in dubio an cogatur tranſire, ubi non apparet, an tranſlatio fuerit facta ex cauſa necne, ibid n. 120. 325
s Tranſlatio an cenſeatur facta de epiſcopo non invito, cùm non apparet, an Papa proceſſerit providendo, vel jubendo, ibid. num. 123. 325
s Epiſcopi qui ad aliam eccleſiam transferuntur, novo examini non ſubjiciuntur, in cap. Niſi cum pridem, numer. 64. de renunciat. 341
3 Epiſcopus civitatis ab hoſtibus captivatæ alteri eccleſiæ eſt præficiendus, in c. extirpandæ, §. Qui verò, n. 49 de præben. 110
Vide in ver. *Tranſlatio*.
s Tranſlationes epiſcoporum, ac ſedium mutationes ſunt ex majoribus eccleſiæ cauſis, in cap. Cùm ex illo, num 7. de tranſlat. 325
s Epiſcopus, qui propria authoritate ad aliam eccleſiam ſe transfert, carere debet utraque, ibid. n. 13. 325
s Ab epiſcopatu ad ſcholaſtriam tranſire non licet, ibidem numer. 15. 326
s Tranſlatio epiſcopi requirit cauſam utilitatis, vel neceſſitatis eccleſiæ, ibid. n. 16 325
s Et aliter tranſiens dicitur ſpiritualis adulter, ibid. n. 18. 325
Epiſcopus tranſlatus ad Patriarchatum.
Vide in verb. *Patriarcha*.
3 Epiſcopus canonicus dum abeſt ex cauſa viſitationis ſuæ diœceſis, diſtributiones quotidianas non lucratur, in cap. Licèt, nu. 98. de præben. 139

Epiſcopus excommunicatus, vel ſuſpenſus.

3 Epiſcopo excommunicato, vel ſuſpenſo, nec ejus officialis, nec alius poteſt jus reddere, niſi Papa, in c. Quia diverſitatem, n. 15 de conceſſ. Præb. 193
Epiſcopo excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio devolvatur ad Capitulum.
Vide in verb *Capitulum ſede vacante*.
4 Epiſcopi ſuffraganei excommunicati juriſdictio non devolvitur ad Metropolitanum, ibid. n. 56. 193

Epiſcopus infirmus.

a Epiſcopus quem non crimen, ſed infirmitas ab officio abducit, eccleſia privari non debet invitus, in cap. Quanto, num. 31. de tranſl. epiſc. 319
Vide in ver. *Coadjutor, reſidentia Epiſcopi.*
Epiſcopus quoad renunciationem.

Epiſcopus Regularis.

3 Spolia epiſcopi Regularis morientis ab inteſtato in Indiis Orientalibus ad propriam eccleſiam pertinent, in c. Quæ in eccleſiarum, num 82. de conſtitut. 505
Regularis factus epiſcopus an ſuccedat in feudo.
Vide in verb. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem*.
z Monachus factus epiſcopus paternam hæreditatem vendicat non ſibi, ſed eccleſiæ in d. cap. Quæ in eccleſiarum, num. 79. de conſtit. 105
t Regularis ſi fiat epiſcopus non per hoc abſolvitur a voto paupertatis, ibid n. 86. & 89. 102
2 Et cùm nihil habeat, nihil donare poteſt, ibid. n. 87. 105
z Regularis epiſcopus quidquid poſt ſuam conſecrationem acquirit, non ſibi, ſed Epiſcopatui acquirit, ibid. n. 88. 102
z Frater Minor ſi fiat epiſcopus, non efficitur capax ſucceſſionis, ſed tamen bona in ſuam Eccleſiam deferuntur, ibidem num. 89. 105
3 Epiſcopus Regularis eccleſiæ poteſt Monachos ſibi ſubditos ad profeſſionem admittere, in cap. Porrectum, num. 27. de Regular. 374
3 Idem in epiſcopo eccleſiæ ſæcularis, cui Monaſteria ita ſunt ſubjecta, ut ad eum ſpectet receptio Monachorum, vel Monialium, ibid. num 32. 374

Epiſcopus ſchiſmaticus, & hæreticus.

5 Epiſcopus ſchiſmaticus nec poteſt excommunicare, nec abſolvere, nec indulgentias concedere, ac ſi fecerit, nihil eſt actum, in c. Quòd a Prædeceſſore, num 33. de ſchiſmat. 105
5 In vim conſtitutionis Conſtantienſis validè juriſdictionem exercet, & beneficia confert, ibid. n 50 & ſeq. 106
5 Contrarium, ibid n 53. uſque ad num 126. 107
5 Parochialium collationes factæ a ſchiſmaticis non valent, ibidem num 58. 107
5 Epiſcopo exiſtente hæretico an ſubditi ab illius obedientia liberentur, in c. Abſolutos, n. 29 & n. 34. de hæreticis. 100
A quo debeant ſuſcipere ordines
Vide in ver. *Ordinum miniſter*.
Et a quo dimiſſorias petere.
Vide in verb. *Dimiſſoria*.
Propter hæreſim epiſcopi an ſedes vacet.
Vide in in verb *Sede vacante*.
Et in ver. *Hæreticus*.
5 Epiſcopus in hæreſim lapſus epiſcopatum non recuperat niſi ex miſericordia, in c. Vergentis, n. 10 de hæret. 95
3 Epiſcopus hæreticus ad fidem converſus recuperat primum locum diſpenſativè, in c. Si epiſcopus, n. 3. de Paroch. & alien. Parochian. 301

Epiſcopus ſuffraganeus.

Vide infra in ver. *Epiſcopus titularis*.
Et in ver. *Suffraganeus, & ſuffraganatus*.
3 Epiſcopi titulares in eccleſia ſunt per accidens, in cap. ex parte, num. 47. de Cler. non reſidén. 44
3 Quos ſine rationabili cauſa creare abuſionis eſt, ibid. n. 48. 44
3 Poſſunt ordines conferre de licentia epiſcopi Diœceſani, in cap. Aqua, num 13. de conſecr. 570
a Habent poteſtatem ordinis, sed non executionem, ſeu poteſtatem juriſdictionis, in cap. Pernicioſam, numer. 46. de offic. ordinar. 552
s In decreto de reſidentia non comprehenduntur, in c. Poſt tranſlationem, num 6. de renunc. 145
s Epiſcopi titulares, & Comites Palatini non dicuntur propriè tales, ſed abuſivè, in c. Si quis num. 35. de for. compet. 37
a Declaratur, ibid. num. 39. 38
a Quamvis Clero, & Populo Chriſtiano careant, tamen ſunt veri epiſcopi, in c. ego N. num 83. de Jurejur. 272
3 Beneficia promoti ad epiſcopatum titularem non vacant, cum per eum non ſtet, quominus poſſeſſionem adipiſcatur, in c. De multa, n. 21. verſ. et ex hoc de præben. 118
5 Epiſcoporum titularium creatio quibus rationibus improbetur, in cap. epiſcopalia, num. 34. & ſeqq. & numer. 47. & 53. de privileg. 236
5 Epiſcopi titulares ſerenitatem Pontificalis obnubilant dignitatis, ibid. num 35. 236
5 Quærunt Vicarias epiſcoporum maximè habentium amplas diœceſes, ibid num 36. 236
5 Adhærent Principibus, qui honoris cauſa quærunt habere Capellanos epiſcopos, ibid. n 36. 236
5 Fere vagabundi ſunt, & permanentem ſedem non habent, ibid. num. 37. 236
5 Quaſi epiſcopalem Cathedram eligunt in locis nullius diœceſis, ibid. dict. num 37. & 37 236
5 Epiſcopus titularis an ſit creandus pro Pontificalibus exercendis in nonnullis oppidis Militiarum nullius diœceſis, ibid. num. 38. & ſeqq uſque in fin. 237
5 Epiſcoporum titularium origo, ibid. n 39. 237
5 Epiſcopi titulares ex Concilio Lateranenſi noviſſimo conſtitui poſſunt ſuffraganei in eccleſiis Cardinalium epiſcoporum, ibid. num 41. 237
5 Et quid ex decreto S. Pii V. ibid. num 48. 237
5 Epiſcopus titularis abſque urgenti neceſſitate creari non debet, ibid. num. 45 & 53. 237
5 Etiam mortuo epiſcopo ab infidelibus expulſo, ibid. n. 46. 237
5 Et hic abuſus maximè viget in Religioſis, & cur, ibidem numer. 47. 237
5 Et quando creandus, & quibus conditionibus, ex decreto S. Pii V. ibid num. 48. 237
5 Epiſcopi titulares, & ſuffraganei dos quanta, & qualis eſſe debeat, ibid. num. 40. 237
5 Pontificalia exercere non poteſt, niſi in diœceſi, cui datus eſt ſuffraganeus, ibid n. 50. 54 & 55. 237
5 Creari non debet epiſcopus titularis, ut ſit Coadjutor Archiepiſcopi Arboren. abſentis propter infirmitatem, & capitales inimicitias, ibid. num. 51. 237
5 Epiſcopi titulares ea, quæ ſunt ordinis, exercentes in locis nullius diœceſis, ſunt ſuſpenſi per annum ab exercitio Pontificalium, ibid num 55. 237
5 Propoſitio eccleſiæ Tuniſen facta in Conſiſtorio à Cardinali Pacecho pro exercendis Pontificalibus in locis Ordinis *Sancti* Jacobi de Spatha, ibid n 54. 238
5 Epiſcopum titularem an deceat ſubeſſe inferiori prælato, ibidem n 56 60. & 61. 238
5 Epiſcopum titularem non decet eſſe ſuffraganeum inferioris Prælati, ibid. num. 60. 238
5 Epiſcopi titulares ſunt veri epiſcopi, ibid. num 61. 238
5 EPISTOLA quid ſit, in cap. Si aliquando, num 19. de ſentent. excommun. 356
5 EQUUM occidens, cui Clericus inſidet, non incidit in Canonem, in c. Nuper, num. 4. de ſent. excomm. 344
a EREMITÆ an ſint perſonæ eccleſiaſticæ, & exempti a ſæculari poteſtate, in cap. Nullus, n. 50 & ſqq. uſque ad numer. 65. de foro competent. 52
a Eremitæ quamvis non abrenuncient propriis, tamen annexum habent votum continentiæ, nec debent eſſe acephali, ibid. n. 51. 53. & 58. 48
a Non ſunt tamen verè Religioſi, niſi dent ſe alicui ex Religionibus approbatis, ibid num 55 & ſeq. 58
a Eremitæ ſunt ſicut locuſtæ ſine Rege, ibid. num. 53. 48
3 Declaratur, num 63. 49
a Eremitarum quatuor ſunt ſpecies, ibid. num. 54. 49
a Eremitæ viventes in Congregatione, & habentes vivendi modum ab epiſcopo approbatum, non prohibentur teſtari, ibidem num. 55. 40
a Eremiticam vitam ducentes de Superiorum licentia in habitaculis eremi, non includuntur in prohibitione de novis domibus non recipiendis, ibid num. 57. 40
a Concilium Conſtantinopolitanum de Eremitis comatis ad ſolitudines rejiciendis expenditur, ibid. n. 60. 43

a Ere-

3 Eremitæ, & alii exiſtentes in ſtatu pœnitentium, & habitantes in Oratotiis authoriſate Prælati, dicuntur perſonæ eccleſiaſticæ, & eorum caput eſt Chriſtus, ibid num.61. 49

1 Eremitæ an gaudeant privilegio Canonis, ibid. num 61. 49

3 Eremitæ miraculum, cui Angelis interdum deferebat uvas acerbas, interdum maturas, interdum marcidas, in c. Presbyter, n.8.de celebr Miſſar. 572

Eremitæ Camaldulenſes, & Montis Coronæ.

Vide in verb. *Unio Monaſteriorum*.

3 ERGASTULORUM pœna Regularibus quando imponenda, in c. Ne Religioſi, num.30 de Regular. 416

3 Ergaſtulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculoſum, ibid.num. 55. 419

Error, errare.

5 Error an excuſet homicidium involuntarium, in cap.Ad audientiam, num 63 de homicid. 136

3 Errantis, & ignorantis nullus eſt conſenſus, in cap.Significatum, num 7.e9 & 41.de Regular. 85

3 Errans an præſumatur facturus fuiſſe, ſi ſciviſſet, quando ex actu oritur obligatio, ibid n.35 & 38. 83

5 Error communis ad validitatem eorum, quæ geruntur ab excommunicato, vel irregulari, debet eſſe facti, non juris, in cap. Quòd à Prædeceſſore, num. 115. de ſchiſmat. 115

Vide in verb. *Prælatus putativus*.

2 Erranti in fide non imputatur, ſi eſt ſimplicitate deficiat, & fidem ſuam ſupponat fidei Eccleſiæ, in c. Firmiter, num. 20. de Sum.Trinit.& fide Cathol. 5

2 Errare, ideſt aliud pro alio putare in bis, quæ ad fidem aut mores non pertinent, an, & quando liceat, ibid. n 53. 9

2 Error ſtultus Joannis Vvicleff. in cap. Accepimus, num. 53.de Pactis. 665

2 Error communis excuſat Prælatos non ſervantes legem uſu non receptam à tranſgreſſione, & à pœna, in c. Treuga, num. 31. de Treug. & pac. 633

2 Contrarium, ibid.à num 47. 634

4 Error qualitatis non excludit conſenſum à matrimonio, in cap.Si conditiones, num.14.de cond. appoſ. 41

4 Fallit, ſi qualitas apponatur in conditione, ibid.n.15. 41

2 Errare poteſt, qui utitur medio fallibili, in cap. Venerabili, n. 12.de Teſtib. 356

2 Declaratur, ibid.num.40. 357

2 Errare nihil aliud eſt, quàm unum pro alio putare, ibid. numer. 65. 356

2 Error damnabilis in eccleſia eſſe non poteſt, ibid.num.32. 157

2 Error circa Reliquiarum approbationem non eſt præſumendus, maximè in eccleſia Romana, ibid.n.45. 957

2 Error juris dubii dat juſtam cauſam præſcribendi, & æquipollet errori facti, in cap. Cùm eccleſia, numer. 39. de cauſ. poſſ. & propriet. 11e

4 Error conditionis dirimit matrimonium jam contractum, in cap. Ad noſtram, num. 4. de conjug.ſervor. 56

4 Procedit, ſi error ſit conditionis deterioris, ibid.n.6.& 13. 56

4 Secus ſi ſit conditionis melioris, ibid.n.8. 56

4 Et quid in errore qualitatis perſonæ, ibid.num.12. 56

4 Error eſt unum pro alio putare, ibid. n.9. 56

4 Errantis nullus eſt conſenſus, ibid. num.5. 56

4 Declaratur, ibid. num.8.& ſeq. 56

3 Error expreſſus in ſententia an eam reddat nullam ipſo jure, in cap Odoardus, num.12 de ſolut. 139

5 ESSE, & non eſſe, contradictoriè ſunt appoſita, in cap. Falſidicus, num.102 de crimin.falſi. 974

2 ETHICÆ diviſio in monaſticam, œconomicam, & politicam, in cap. Indecorum, n.8.de ætat.& qualit. 399

2 ETYMOLOGIA dat verbis proprium ſignificatum, ubi definitio non repugnat, in cap. Cùm ſecundum, numer. 8. de præben. 90

3 Etymologia quid ſit, ibid.num.9. 90

3 Etymologia non convertitur, ſicuti diffinitio cum diffinito, ſed generalior eſt, ibid n. 52. 90

5 EVANGELIORUM liber non potuit eſſe materia conſecrationis Epiſcopalis ante obitum Chriſti, & cur, in c. Requiſivit, n. 29.& 35 de ordinar.ab Epiſc. 373

2 Evangelium quibus temporibus ſcriptum fuerit ab Evangeliſtis, in cap.Cùm veniſſet, n.18.de ſac. Unct. 446

5 EUCHARISTIA cur à jejunis tantùm ſumenda ſit, in cap. Si conſtiterit, num.4.de accuſat. 9

2 Euchariſtiæ cuſtodia an ſpectet ad Archidiaconum, vel ad Archipresbyterum, in c. Ad hæc, num. 21. de off. Archid. 598

2 Actus conſecrandi Euchariſtiam, qui ad Sacerdotem pertinet, eſt principalior, & nobilior, quàm actus conſecrandi miniſtros, qui pertinet ad epiſcopum, in c.Requiſivit, num. 30. & 93. de ordinat. ab epiſc. 379

5 Euchariſtia in qua ætate ſit pueris exhibenda, in cap. Omnis, n. 33.de pœnit & remiſſ. 31e

5 Euchariſtia an amentibus, & phreneticis præberi poſſit, ibid. n. 34 verſ.An auctoritatem non habens. 398

5 Euchariſtia ſemel tantùm in anno, ideſt in Paſchate ſumenda eſt ex neceſſitate præcepti, ibid.n 40 318

5 Euchariſtiam ad minus in Paſchate non ſumere eſt ſignum hæreſis, & malæ credentiæ, ibid.n.44. 32e

5 Paſchale tempus ad euchariſtiam ſumendam poteſt à proprio Sacerdote ex cauſa prorogari, ibid.num.46. 312

5 Epiſcopus non poteſt certa tempora præſcribere, quibus viris conjugatis, negotiatoribus, & mulieribus liceat euchariſtiam ſumere, in c.Omnis, num.45 de pœn.& remiſſ. 318

5 EVENTUS nihil operaturus non eſt expectandus, in c.Per tuas, num 22 de ſent.excom. 35e

Vide in verb. *Fruſtra*.

5 EUGENIANÆ conſtitutioni quoad obtinentes beneficia non fuit derogatum à Concilio Tridentino niſi in cauſis criminalibus, in cap. Ex parte, il 2.n.20.de privil 18e

2 Eugeniana conſtitutio eximens curiales ab Ordinariorum juriſdictione, comprehendit tam laicos, quàm Clericos, in c.Licèt, num 43 de for compet. 67

2 Eſt favorabilis, & pro tutela curialium, ibid.n.44. 27

5 Suffragatur reſidentibus in curia Romana, non autem venientibus ad eam pro aliquo momentaneo negotio, & requiritur reſidentia ſaltem per annum, ibid.n.45. 45

2 Non tuetur curiales, qui recedunt à curia animo non redeundi, vel diu extra curiam morantur, ibid. num. 46. 67

2 Locum non habet, ſi curialis ſit actor, ſed tantùm ſi ſit reus, ibid.num.47. 67

2 Eugeniana non juvat curialem, qui intentat remedium l.Diffamari, niſi poſſideat ibid. num. 48. 67

2 Item non juvat obtinentes beneficium extra curiam, quin ratione illorum beneficiorum conveniri poſſint coram loci Ordinario, ibid.num.49. 67

2 Et quid in Referendariis, ibid.num.50. 67

2 Eugeniana non tuetur curialem, quin poſſit conveniri in partibus vigore l.unicæ, C.Quando Imper. inter. pupill & vid. ibid. num.51 27

2 Eugenianæ beneficio non gaudet curialis non apponens in partibus declinatoriam fori ante litem conteſtatam, ibid.n.53. 67

Vide in verb. *Clericus agens contra laicum*, &c. 67

e EXAMEN inter rejectum, & prælectum in concurſu coram judice appellationis fieri debet non ſolùm quoad ſcientiam, ſed etiam quoad alias qualitates, in cap. Eam te, numer.32 & 42. de ætat. & qualitat. 406

5 Examinis forma à Concilio Tridentino præſcripta in Parochialibus conferendis quæ ſit, in cap Cùm ſit ars, num.18.de ætat. & qualitat. 416

3 Examen de qualitatibus ordinandorum quamvis ſit faciendum ab Epiſcopo dimiſſorias concedente, non autem ab ordinante, tamen ſi Epiſcopus alienus ſciret aliquem criminoſum, peccaret ordinando, in c.Cùm ſecundum, n.59.de præbend. 93

Vide in ver. *Ordines quoad examen*

2 Examen teſtium ſuper vita, & miraculis canonizandi poteſt committi in partibus, in c Venerabili, n.8.de Teſtib. 355

2 Examen teſtium non poteſt fieri extra terminum, quando teſtes intra terminum jurarunt, in cap Ego N.n.46 de jurejur. 363

Examen per concurſum.

Vide in ver *Concurſus*.

e Examinatores in concurſu Parochialium Eccleſiarum an debeant vota ſua palam dare, in cap. Eam te, num. 57. de ætat. & qualit. 404

5 Examinatores niſi retulerint concurrentes idoneos quoad omnes qualitates, concurſus eſt nullus, ibid num 5. 404

5 Sufficit tamen, ſi renuncient ſimpliciter aliquem idoneum, vel non idoneum, approbatum, vel reprobatum, n. 16 404

5 Examinatorum officium eſt idoneos judicare, electio autem magis idonei ad ſolum Epiſcopum pertinet, in c.Cùm ſit ars, n. 5. e.& ſeq. de ætat & qualit. 419

5 Examinatorum Synodalium auctoritas an, & quando expiret, & an Epiſcopus in locum demortuorum poſſit alios extra Synodum ſubſtituere, ibid. num.54. 440

2 Concurſus in quo unà cum tribus examinatoribus Synodalibus alii non Synodales fuerunt adhibiti, eſt nullus, & collatio Parochialis ad Sedem Apoſtolicam devolvitur, ibid.num.55. 404

4 Litteris examinatorum creditur; in cap. Cùm ſecum, num.56. de præbend 93

5 Examinatores Synodales an ſint neceſſariò eligendi Magiſtri, Doctores, aut Licentiati, an verò ſit in optione Epiſcopi eligere alios Clericos his qualitatibus carentes, in cap. Inter cæteras, num.45 in fin.de reſcrips. 150

2 Examinatores Epiſcoporum quod juramentum præſtent ante ſuſceptum officium, in cap. Niſi cùm pridem, num.66 de renunciat. 349

5 Examinatores pro examine, & approbatione ad Parochiales nihil poſſunt accipere, in cap In ordinando, numer. 39. de ſimon. 33

Vide in ver. *Concurſus*.

3 Examinatorum ſynodalium auctoritas an, & quando expiret, in c.Illa, n.20 Ne ſede vacante. 208

3 Examinatores ſynodales non unum ſolùm, ſed plures, quos judicaverint idoneos, debent renunciare, ibid.num.22. 208

3 Ex quibus non examinatores, ſed epiſcopus, vel Vicarius Capituli ſede vacante magis idoneum eligat, ibid. n. 23. 208

5 Examinandi non ſunt quoad doctrinam proviſi de Canonicatibus in forma dignum, ſi jam Diaconi, vel Presbyteri ſunt, in c. Accepimus, n 14.de ætat.& qualit. 43e

e Examinatus, & promotus ad ordinem ſacrum, an quoad doctrinam ſit iterùm examinandus ad beneficium juriſpatronatus requirens eundem ordinem, ibidem numer. 30. & ſeqq. uſque in fin. 433

1 Examinatus ſemel quoad doctrinam, regulariter non debet iterùm examinari, ibid.num.32. 433

5 Examinatus ad ordines non poteſt ratione inſufficientiæ à beneficio repelli, ibid.num.35. 433

Declaratur, ibidem. 433

Vide in verb. *Ordines quoad examen*.

5 Examinatus ad beneficium, vel officium, non tenetur ad aliud ſimile ſe iterùm examini ſubjicere. Secus ſi ad majus, vel diſſimile ibid.num 39. 433

1 EXCEPTIO negative pro parte rei non eſt probanda, in cap. Ne innitaris, num.3 de conſtit. 33

5 Exceptio in uno caſu non firmat regulam in contrarium in aliis caſibus, qui ſunt ſimiles excepto, in cap.Officii, n.42.de pœnit. & remiſſ. 306

5 Etiamſi caſus fuerit exceptus per dictionem taxativam, ibid. num.3. 306

3 Exceptio non numeratæ pecuniæ poſt biennium an habeat locum in foro conſcientiæ in c. Si quia, n 29.de Regular. 335

1 Exceptio regulam firmat, ſed non ampliat, in c. Cùm veniſſet, §. Per frontis, n.12 de ſacr. Unct. 454

3 Exceptio debet eſſe de regula, aliàs eſt inepta & impertinens, in cap. Paſtoralis, n 3. de his, quæ fiunt à Prælat. 223

3 Ex-

x Exceptio criminis contra ordinatum de æquitate ſemper eſt admittenda, in c Accepimus n.de ætat.& qualit. 431
a Exceptiones frivolas executor debet rejicere, rationabiles admittere, & interim ſuperſedere, ibid n 3. 435
s Exceptio ætatis, dummodò adſit rationis uſus, contra electum à duabus partibus Cardinalium non admittitur, in cap. Accepimus, n.30.de pactis. 554
5 Exceptio quæ ſubjectum negatur, ſemper admittenda eſt, in cap. Nobis, n 42 de ſimon. 41
s Exceptio facta per dictionem taxativam non excludit alias ſimiles exceptiones, in cap. Cùm querente, numer. 60. de offic. ordin 589
a Exceptio quæ non eſt de regula, eſt deriſoria, in cap. Ut juxta, n 8.de off ordin. 5ae
a Deciſtet regulam de materia exceptionis eſſe intelligendam, ibid. num 9. 598
e Exceptio illegitimitatis eſt peremptoria, & ſuſpenſiva juriſdictionis laici, in c Tuam, n 3 de ordin.cognit. 102
a Et litis conteſtationem non inducit, ibid num 4. 105
4 Exceptio turbida, & altiorem requirens indaginem, non admittitur in judicio poſſeſſorio legitimitatis, in c.Lator, n. 7. & n.83. Qui filii ſint legit. 9e
a Exceptio conſanguinitatis admittitur contra mulierem petentem aliquem in maritum, in c. Intelleximus, num. 2. de ordinat. cognit. 29
a Si agat judicio petitorio: ſecus ſi poſſeſſorio reintegrandæ, ibid num.3. 99
e Et quid ſi maritus offerat probationes in continenti paratas, ibid. num 4. 99
a Exceptionem peremptoriam non expedit reo proponere ante fundatam intentionem actoris, ibid num.5 & n.13 99
a Exceptio peremptoria eſt, quæ perimit petitionem actoris, ibidem num 6. 99
2 Exceptio dicitur actionis excluſio, ibid.n.7. 99
a Exceptio omnis peremptoria debet diſcuti, antequam diffiniatur negotium principale, ibid.num 8 99
a Lite tamen priùs conteſtata, ibid n 9 & n 14. 99
a Niſi ſit exceptio litis finitæ, ibid.num.10. 99
a Vel ſit notoria, ibid num. 11 99
s Aut contineatur in inſtrumento, vel reus offerat ſe illam in continenti probaturum, ibid. num. 12. 99
a Exceptio peremptoria etiamſi veniat cognoſcenda coram diverſo judice, debet diſcuti ante diffinitionem articuli principalis, ibid.num 14 & 31. 99
a Exceptiones dilatoriæ regulariter ſunt proponendæ ante litis ingreſſum, ibid num 8. 100
a Exceptio dilatoria ſolutionis proponi debet ante litem conteſtatam, non tamen priuſquam actor fundaverit intentionem ſuam, ibid num.18. 100
s Exceptio dilatoria, quæ incipit competere, aut venit ad notitiam rei poſt litem conteſtatam, tunc proponi poteſt, ibid. num.20. 100
e Exceptio, quæ limites exceptionis excedit non permittit quæſtionem principalem, ſed ſunt duæ petitiones viciſſim tractendæ, & terminandæ, ibid num 20 100
e Exceptiones peremptoriæ quamvis proponi debeant ante litis conteſtationem, tamen non probantur, niſi lite conteſtata ibidem num 34. 10e
a Exceptio illegitimitatis an ſit præjudicialis, vel peremptoria ibid. num.36. 10e
s Exceptio firmat regulam in caſibus non exceptis, in c Illa, n. 31. Ne ſed. vacan. 109
s Exceptio non firmat regulam in caſibus non exceptis, quando alii caſus excipiuntur à jure, in c.Inter alia, n.34 & 38.de Immun. Eccleſ 639
s Etianſi exceptio ſit cum dictione taxativa, ibid n 35. 639
s Exceptio non excludit caſus ſimiles exceptis, ibid n 53. 640
a Exceptio non excludit caſus ſimiles, in cap.Cùm non ab homine, n 80.de judic. 15
5 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares, quot contra ſæculares, in cap. Qualiter, il ſecondo, num. 101. de Accuſat. ee
s Exceptio regulariter non prodeſt, niſi opponatur, in c. Ex publico, n.34 de converſ.cojugat. 447
s Exceptio quòd non conſtet de delegatione, non poteſt opponi etiam in actu executionis, in cap. Cùm in jure, num. 23. de off. delegat. 314
e Exceptiones à jure naturali, & Divino provenientes non ſunt ſublatæ per Decretalem Licèt, de elect.in c.Cùm in cunctis, n. 29 de elect. 248
5 EXCESSUS enormis dicitur reſpectu quantitatis facti, in c. Cùm illorum, n 16 de ſentent excomm 349
5 Item reſpectu qualitatis perſonæ, ibid. num.20. 349
5 Item reſpectu ſcandali, ibid num 22. 349
5 Item reſpectu loci, ibid.num 23. 349
5 Enormis ſemper dicitur exceſſus in Epiſcopum, vel Abbatem, vel alium ſuperiorem, ibid n 20. 349
s Et idem ſi in patrem, vel in magiſtrum, ibid num 21 349
a EXCOMMUNICANDI poteſtas eſt juriſdictionis, in cap. Cùm contingat, n 27.de foro compet. 69

Excommunicatio, & Excommunicatus, communia.

s Excommunicatio non infligitur niſi pro culpa mortali, in c. Relatum, n.40 de Cler.non reſiden. 33
s Excommunicationis pœna induci non debet, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c Adhæc, n 63 de Relig. domib 493
s Excommunicatio juſta ſemper ſupponit peccatum mortale, ibid. num.68. 493
5 pœna nulla eſt major in Eccleſia quàm excommunicatio, & ideò non debet in ea fieri extenſio, ſed potiùs reſtrictio, in c.Nuper, n 20 de ſent.excomm. 346
5 Excommunicationis gladius nervus eſt Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ac ſi contemnatur, perniciem potiùs parit, quàm ſalutem, in c Reſponſo, n 9 de ſent. excomm. 349
5 Excommunicatio eſt medicinalis, non mortalis, ibid num 10. 353
s Excommunicationis pœna quàm gravis ſit, ibid. num.39. 361
5 Excommunicatio ſive juſta, ſive injuſta timenda eſt, ibid num. 100. & 111.& ſeqq. 365
5 Si lata ſit ab Ordinario, & in talem, qui quamvis ſit ſine culpa, tamen culpam committere potuit, ibid.num.102. 365
5 Excommunicationis ſententia contra Canonis prohibitionem tenet, ſi feratur ab Ordinario, ſecus ſi à Delegato, ibid num.101. 365
s Excommunicatio eſt mucro Epiſcopi, in c. Procurationes, n. 30 de cenſib. 541
e Excommunicatio ſequitur perſonam, ſicut lepra leproſum, in c. Treugas, n 7.de treug & pac. 613
5 Excommunicatio, quæ annexa eſt Apoſtaſiæ, non incurritur niſi pro peccato mortali, in cap Conſultationi, numer. 8. de Apoſtat. 218
5 Excommunicati largè dicuntur ſchiſmatici, in cap.Quod à Prædeceſſore, num 8.de ſchiſmat. 103
5 Excommunicati publicè, vel occultè non differunt in his, quæ geruntur ratione publici officii, ibid. num. 138. 215
5 Excommunicatus non præſumitur quem Papa ad oſcula ſcienter admiſit, in cap. Si aliquando, num. 20. de ſentent. excommunicat. 356
e Excommunicatus poteſt iterùm excommunicari, in c.Nullus, n. 11 & ſeq.de foro compet. 44
e Excommunicatus in una diœceſi haberi debet pro excommunicato in univerſo orbe, in cap. Treuges, num.6.de Treug. & pac. 632
5 Excommunicationis uſus fuit in eccleſia etiam temporibus Apoſtolorum, in c.Sacro, n 18 de ſent excom. 373
a Excommunicatio, & anathema an, & in quo differant, in c Cùm non ab homine, n.21.& 23.de judic. 10
e Excommunicationis verbo major excommunicatio intelligitur, ibid n.23. 10
a Gladius ſpiritualis eccleſiæ non eſt ad mortem, ſed ad medelam, ibid.num 45. 13
5 Excommunicatus, & ſuſpenſus à jure poteſt excommunicari, & ſuſpendi ab homine, in cap. Accuſatam, numer. 7. de ſimonia. 35
Vide in ver. *Cenſura*.
a Excommunicationis ſententia, & declaratoria in quo differant, in c.Non poteſt, num.18.de ſent.& re jud. 183
5 Excommunicatus retinet beneficia priùs obtenta, licèt non poſſit de novo acquirere, in cap. Ad abolendam, num. 40. de hæret. 92
5 Excommunicationis pœna nulla eſt major in eccleſia, in c. Sacro, n.13.de ſentent.excommun. 373

Excommunicatio à quo.

s Excommunicandi jus non competit non Prælato, in c.Procurationes, n.42. de cenſibus. 541
5 Excommunicationis materia & illius cognitio ſpectat ad judicem eccleſiaſticum tantùm, in cap Sacro, num. 67.& ſeqq. uſque ad num 74 de ſent.excom. 378
5 Ejus uſus fuit in eccleſia etiam temporibus *Apoſtolorum*, in cap. Sacro, n 18.de ſentent excomm. 373
5 Judici ſæculari nefas eſt prohibere *judici* eccleſiaſtico, ne quosdam excommunicet, *vel mandare*, ut latam excommunicationem revocet, ibid n.70. 373
5 Excommunicatio ubi minùs ritè, rectève lata fuit, ad ſolum ſuperiorem Eccleſiaſticum ſpectat errorem corrigere, ibidem num 78 378
s Excommunicatio lata in Ordinarium à Delegato non oſtenſis litteris ſuæ commiſſionis, eſt ipſo jure nulla, in c.Cùm in jure, num 19.de off.Deleget. 536

Excommunicatio in quos.

e Excommunicatio lata in Capitulum an teneat, in c.Olim, num. 1 de lit.conteſt. 18
8 Excommunicatio prohibetur ferri in univerſitatem, in c Ad hæc, n.66.de Relig domibus. 498
5 Excommunicatio non ligat niſi perſonam veram, in c. Reſponſo, n. 65.& 69 de ſent excomm. 363
5 Excommunicatione non ligatur niſi perſona rationalis, & baptizata, ibid num.67. 363
5 Excommunicatione ut quis ligetur, quas qualitates habere debeat, ibid.num 70. 363
5 Excommunicatio lata à Papa in univerſitatem an valeat, ibid. num 88. 364
5 Et an liget innoxios, ibid num 89. 364
5 Et quid in foro poli, ibid.n.90. 364
5 Eccleſia non poteſt per excommunicationem excludere à regno Dei niſi indignos, qui per peccatum mortale charitatem emiſerint, ibid.num.91. 364
5 Excommunicatio lata in univerſitatem ab inferioribus à Papa an liget, & timenda ſit, ibidem num. 93. & ſeq. uſque in fin. 365
5 Excommunicatio lata in univerſitatem non poteſt referri ad ſingulos, ibid.num.95.& ſeqq. 365
5 Contrarium, ibid.num 106 & ſeqq. 366
5 Excommunicatio generaliter lata in univerſitatem, referri non poteſt niſi ad capaces excommunicationis, ibidem numer. 109. 366
s Excommunicatio lata in univerſitatem, an dicatur lata contra illius privilegium, ibid n 115. 367
Excommunicatio lata ab epiſcopo in Abbatem renuentem viſitari.
Vide in verb. *Viſitationem impedientes*.
8 Epiſcopus, qui excommunicat exemptum renuentem, viſitari non eſt puniendus, niſi appareat de illius malitia, vel craſſa ignorantia, in c. Procurationes, n.17.de cenſ. 183

Excommunicatio epiſcopi in exemptos renuentes viſitari.
Vide in ver. *Viſitationem impedientes*.
Excommunicatio an, & quando ferri poſſit in Clericum non ſolventem.
Vide in ver *Clericus quoad privilegium cap.Odoardus*.
Excommunicatio in debitorem.
Vide in ver. *Debitor*.
5 Privilegiati quòd excommunicari non poſſint ab Ordinariis, non debent excommunicari etiam indirectè, in cap. Quantò, n.1.de privil. 275
5 Excommunicatio lata ab epiſcopis in ſubditos ſuos, qui molunt in molendinis, vel coquunt panem in furnis Regularium exemptorum, non tenet, ibid n 4. 275
5 Excommunicatio generalis non ligat niſi ſubditos proferentis, in c.A nobis, il primo n 1.de ſent excom. 110
5 Excommunicatio in Suffraganeos lata ab Officialibus Archiepiſcopi, qui de facili poteſt haberi, ligat, quamvis ferri non debeat, in cap. Reſponſo, num. 112. de ſentent. excommunicat. 366

Excommunicatio quoad abſolutionem.

3 Excommunicationibus pluribus ligatus poteſt abſolvi ab una, nec cenſetur à reliquis abſolutus, in cap. Majores, nu. 61. de Baptiſm 502
3 Ab excommunicatione injuſta non fit abſolutio, ſed relaxatio, in cap.Odoardus, n 6 de ſolut. 218
3 Contrarium, ibid nu.5. 218
3 Declaratur, ſi injuſtitia ſit notoria, ibid nu.9.10 & 11. 219
5 Excommunicatus à ſuo epiſcopo non poteſt abſolvi ab alieno, in c.Omnis, n.80 de pœn & remiſ. 114
5 Abſolutionis forma non ſervata excommunicatus non intelligitur abſolutus, in cap.Si aliquando, nu 2 & 13. de ſentent.excommun. 356
5 Excommunicatus non præſumitur quem Papa ad oſculum ſcienter admiſit, ibid n.16. 356
5 Excommunicati vigore conſtitutionis, quam Papa vult haberi pro infecta, non indigent abſolutione, ibid num.12. 358
2 Excommunicatus non debet abſolvi, niſi priùs de injuria ſatisfaciat, in c.Nullus, n 15 de foro compet. 45
5 Excommunicatus ab epiſcopo ſi ad Metropolitanum appellet, poteſt ab illo abſolvi, in cap. Per tuas, numer. 1. de ſent. excomm. 352
5 Metropolitanus tamen ſuffraganeo deferens poteſt eum remittere abſolvendum, ibid.nu.2. 352
5 Et tenetur remittere, ſi ejus exceſſus fuerit manifeſtus, ibidem num 3. 352
Vide in verb. *Excommunicatio quoad appellationem*.
5 Abſolutionem petens fatetur ſe excommunicatum, niſi proteſtetur, ibid n 27. 353
Auditor Cameræ an poſſit appellantes abſolvere ab excommunicatione
Vide in verb. *Auditor Cameræ*.
5 Excommunicatus in quo apparuerunt in morte contritionis evidentia ſigna, poſt mortem abſolvitur ab eo, à quo vivens fuerat abſolvendus, in cap. A nobis, il ſecondo, n.1. & 14. & 30. de ſent excom. 341
Vide in ver *Abſolutio*.
Et in ver. *Excommunicatio nulla, vel injuſta*.
5 Hæredes ab eccleſia pro ipſo ſatisfacere compelluntur, in d. c. A nobis, il ſecondo, n 2.& 4 & 31 de ſentent excom 341
5 Excommunicato defuncto non eſt communicandum ante abſolutionem, nec pro ipſo orandum, licèt ſit quoad Deum abſolutus, ibid num 3. 348
Vide in ver. *Excommunicatio quoad participationem*.
5 Abſolutionis formula pro excommunicato, qui in excommunicatione deceſſit, ibid.n.14. 348
5 Excommunicatus ex pluribus cauſis, ſi in abſolutione omnes non expreſſit, non habetur pro abſoluto, in c.Cùm pro cauſa, n 2. de ſent.excom. 337
5 Excommunicatione una, vel pluribus ligatus, & ex pluribus cauſis an poſſit abſolvi unica abſolutione, ibid nu.2. 337
5 Epiſcopus non poteſt abſolvere eum, qui leviter percuſſit Clericum ſine ſpeciali commiſſione, juxta unum intellectum, in c. Pervenit, n 1 & ſeqq de ſent.excom. 327
5 Qui reprobatur, ibid num 4.& ſeqq. 328
5 Epiſcopus abſolvit pro leviſſima injuria Clerico illata, ibidem num 3.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad abſolutionem*.
5 Excommunicati pro levi manuum injectione in Clericum poſſunt per epiſcopum abſolvi, ibid.nu 8. 328
3 Excommunicati ob percuſſionem Clericorum, quibus caſibus per epiſcopum abſolvi poſſint, compendioſa diſtinctio, ibidem numer.9. 328
5 Prælatus inferior habens juriſdictionem quaſi epiſcopalem an poſſit abſolvere ſubditos ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem, ibid.n 20 & ſeqq.uſque in fin 328
5 Abſolutio ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem regulariter ſpectat ad ſolum epiſcopum, ibidem numer.21. 328
5 Declaratur, ibid nu.22. 328
5 Prælatus inferior habens jura epiſcopalia poteſt abſolvere ab excommunicatione Canonis, quando Canon eam non reſervat, ibid.nu.24 328
5 Vicarius epiſcopi, & Vicarius Capituli Sede vacante abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, ibidem nu.26. 329
5 Excommunicatus licèt abſolutus in foro animæ non poteſt ſe immiſcere Divinis officiis, in cap Poſtulaſtis, numer 16. de Cler. excom. 196
5 Et in publico debet ſe gerere tamquam excommunicatum, ibidem num 17. 196
5 Et puniri poteſt in foro judiciali, ibid.num 18. 196
5 Excommunicatus per abſolutionem in foro pœnitentiali à quibus liberetur, ibidem numer. 20. & ſeqq. 196
5 Abſolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit pœnas fori externi, ibid.num.21. 196
5 Excommunicatus abſolutus in foro conſcientiæ tantùm, parte opponente, numquam debet admitti ad participationem ſacramentorum, ac divinorum celebrationem, ibid.num.23. 196
Vide in ver *Excommunicationis effectus*.
3 Excommunicatus pro manifeſta, offenſa non abſolvitur cum cautione, ſed ſatisfactione præmiſſa niſi ſatisfactio concernat ſpiritualia, in c.Ex publico, n 8 de convers.conjugat. 445
1 Abſolvere poteſt inferior ab excommunicatione lata à Canone tam Papæ, quàm epiſcopi, ſi illius conditor abſolutionem ſibi non reſervavit, in cap. Canonum ſtatuta, numer. 32. de Conſtit. 17

Excommunicatio quoad appellationem.

5 Excommunicatus ab epiſcopo, ſi ad Metropolitanum appellat, poteſt ab illo abſolvi, in cap Per tuas, num.1.de ſentent. excommunicat. 352
5 Metropolitanus tamen Suffraganeo deferens poteſt eum remittere abſolvendum, ibid.nu.2. 352
5 Et tenetur remittere, ſi ejus exceſſus fuerit manifeſtus, ibidem num.3. 352
5 Excommunicatus appellans ab injuſtitia excommunicationis non auditur, niſi priùs petat abſolutionem, ibid.n 4 & n.10. 352
5 Secus ſi dicat ſententiam nullam, ibid n 5.& 8. 352
Vide in ver. *Excommunicatio nulla*, &c.
Et in ver. *Excommunicationis exceptio*.
5 Excommunicatus poteſt appellare, & appellationem proſequi, licèt abſolutionem non petat, ibid.nu.14 & 15. 352
5 Declaratur, ibid nu.16 & 40. 352
5 Appellatio eſt ſpecies defenſionis, quæ excommunicato non denegatur, ibid.nu.15. 352
5 Appellatio ab excommunicatione operatur effectum devolutivum, non ſuſpenſivum, ibid num 19 353
5 Excommunicatio trahit ſecum executionem, ibid nu 20. 353
5 Appellatio à comminatione excommunicationis datur ad utrumque effectum, ibid num 22. 353
5 Secus à comminatione declaratoriæ, ibid num.23. 353
5 Appellatio à declaratoria excommunicationis datur ad effectum devolutivum, & ſuſpenſivum, ibid. num. 24 & 25 cum duobus ſeqq. 353
5 Appellare quis poteſt à declaratoria excommunicationis, & appellationem proſequi abſque eo, quòd petat abſolutionem, ib. num 26. 353
5 Appellans à declaratoria excommunicationis, quamvis non egeat abſolutione, tamen ad cautelam poteſt abſolvi à Metropolitano, ibid.n.28. 353
5 Niſi abſolutio ſit Sedi Apoſtolicæ reſervata, ibid n 30 353
5 Appellans à declaratoria excommunicationis non auditur, ſi exceſſus ſit notorius, ibid. n 47 & 48 352
Appellatio à comminatione, vel declaratoria cenſurarum.
Vide in ver. *Cenſura*.

Excommunicatio quoad denunciationem.

1 Excommunicatus per declarationem ampliùs non ligatur, cùm ab initio ligatus jam fuerit, in cap. Quoniam, numer. 54 de Conſtitut. 136
2 Regulares excommunicati ob notorium delictum an poſſint ab epiſcopo denunciari, in cap. Non poteſt, n. 7.& ſeqq. uſque in fin de ſent.& re judic. 180
2 Miles Hieroſolymitanus, qui Parochum publicè percuſſit, non poteſt ab epiſcopo declarari excommunicatus, ibidem num 8. & 12. 180
2 Declaratoria excommunicationis an requirat citationem partis, ibid num 9 & n.17. 181
Regulares ſacramenta adminiſtrantes ſine Parochorum licentia
2 Poſſunt ab epiſcopo denunciari excommunicati, ibidem numer.22 182
2 Denunciatio, & declaratio circumſcripta citatione non eſt actus juriſdictionis, ibid.num.13 & 15. 182
2 Declaratio poſt appellationem eſt valida, ibid.num 24. 182
2 Exemptus notoriè excommunicatus poteſt declarari ab epiſcopo, ibid num 26. 183
2 Excommunicationis ſententia, & declaratoria, in quo differant, ibidem num.28. 183

Excommunicationis effectus.

5 Excommunicatus vel ſuſpenſus etiam non denunciatus de jure communi eſt deſtitutus omni facultate beneficia conferendi, in cap Quod à prædeceſſore, numer. 78. de ſchiſmat 109
5 Et quid in occultè excommunicato, ibid num 79. 109
5 Excommunicati non ſunt privati beneficiis ante excommunicationem canonicè obtentis, nec ſunt privandi, niſi in excommunicatione inſorduerint, ibid num 92 110
5 Excommunicati in vim Conſtitutionis *Ad evitanda*, retinent juriſdictionem reſpectu non excommunicatorum, privilegio alieno, non proprio, ibid num 94. 120
5 Excommunicatus proviſus à Papa de Parochiali cum clauſula abſolutionis à cenſuris, poteſt non excommunicatis adminiſtrare Sacramenta ex Concilio Conſtantienſi, ſecus de jure communi, ibid num.1 2 123
5 Excommunicatis & interdictis prædicari poteſt verbum Dei, in c. Reſponſo, n.1.de ſent excom. 358
5 Excommunicati licitè poſſunt eccleſiam ingredi, dummodò officium non audiant, ibid num.2. 358
5 Contrarium, ibid.nu 6 & ſeqq 359
5 Excommunicatus permittendus eſt per eccleſiam tranſire, ibid. num 3. 358
5 Excommunicato Miſſam audiente extra eccleſiam, Sacerdos ceſſare

Fagnani Repertor.

re

re debet, niſi inceperit Canonem, ibidem numer 4. 359
§ Orare non licet in eccleſia in qua excommunicatus exiſtit non orandi cauſa, ibid num 5. 359
§ Excommunicatis licitum eſt communicare ad finem ut ad pœnitentiam reducantur, ibid nu.6. 359
§ Excommunicatur, ſive occultus, ſive manifeſtus nullo tempore intrare debet eccleſiam niſi ad audiendam prædicationem verbi Dei, ibid num 7. 359
§ Excommunicatis non denunciatis, nec publicis Clericorum percuſſoribus, an liceat eccleſiam ingredi poſt conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ibid nu 35 359
§ Excommunicatus traditur Diabolo corporaliter, & ſpiritualiter, ibid num 40. 361
§ Excommunicatorum corpora non ſunt exhumanda, ſi à fidelibus diſcerni non poſſint, in cap Cùm propter, num. 54 de jure. patr 523
§ Excommunicatus in una diœceſi haberi debet pro excommunicato in univerſo Orbe, in cap Treugas, num 6. de Treug. & pac. 638
§ Excommunicatio impedit promotionem, in cap ex litteris, nu 3. de furtis. 153
Violans immunitatem eccleſiæ an ſit excommunicatus.
Vide in verb. *Immunitas Eccleſiarum*
§ Excommunicatio ſeparat à corpore Chriſti, in c. Sacro, num. 14. de ſent excom 373
§ Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericos ante denunciationem vitandus eſt, niſi ſit occultus, in cap. Cùm non ab homine, n. 1 de ſent excom. 387
Vide in verb *Excommunicatio quoad participationem*.
§ Excommunicationis notitiam habens per famam, & celebrans deponitur de rigore, in cap. Illud, num. 1. de Cler. excom. miniſtr 394
§ Excommunicatus eccleſiam conſtruens de conſenſu epiſcopi, quamvis non debuerit admitti, tamen efficitur patronus, ſed exercitium non habebit ante abſolutionem, in cap Nobis, n.15. de jurepatr. 526
§ Excommunicatus per epiſcopum remanet excommunicatus etiam poſt mortem epiſcopi, in cap. A nobis, el primo, num. 57 de ſentent excomm 333
§ Excommunicato beneficii collatio facta non valet, & ſcienter conferens à beneficiorum collatione ſuſpenditur, in c. Poſtulaſtis, n.1 & 3.& 8 de Cler.excom 195
§ Secus ſi ignoranter, ibid nu 9 196
§ Excommunicatus tenetur cedere beneficio poſt excommunicationem obtento, nec poteſt illud ſalva conſcientia retinere, ibid num 3. 195
§ Excommunicato etiam occulto collatio beneficii facta eſt nulla, ibid.num 9 & ſeq. 196
§ Excommunicato collatio beneficii facta non tenet etiamſi communi reputatione habeatur pro abſoluto, in d.c Poſtulaſtis, n. 11 de Cler excomm. 196
§ Nec validatur per ſequentem abſolutionem, ibid num.11 196
§ Collatio beneficii facta excommunicato abſoluto in foro pœnitentiali in vim Bullæ Cruciatæ, vel Jubilæi, an ſit valida necne, ibid nu.11.& ſeqq uſque in fin. 196
§ Excommunicatus licèt abſolutus in foro animæ non poteſt ſe immiſcere Divinis officiis, ibid num 16. 196
Vide in verb *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
§ Et in publico debet per ſe gerere tamquam excommunicatum, ibid nu 17. 196
§ Et puniri poteſt in foro judiciali, ibid n.18. 196
§ Excommunicatus quibus pœnis afficiatur in foro animæ, & in quibus in foro externo, ibid nu.22. 196
§ Excommunicatio occulta in foro externo non impedit beneficii aſſecutionem, ibid.nu 24 196
§ Excommunicatus, qui ſcienter recipit ordines, deponendus eſt, ſi eſt Clericus ſæcularis: ſi Regularis, ab executione Ordinum eſt ſuſpenſus, in cap Cùm illorum, numer. 1 & 8. de ſententia excom 348
§ Diſpenſat ſolus Papa cum Clerico ſæculari, qui ignorans jus, vel factum in excommunicatione recipit ordines, ibidem numer 1 348
§ Sed cum Regulari diſpenſat Abbas, ſi ignorantia eſt probabilis, & factum non eſt grave, ib.d.nu.3 & n 26. 348

Excommunicationis exceptio.

§ Excommunicationis exceptio quamvis ſit dilatoria tamen proponi poteſt quandocumque etiam poſt ſententiam, in c. Inteliectonus, n 17.de ordin.cognit 100
§ Exceptio excommunicationis repellit à limine judicii, & impedit litis ingreſſum, in cap. Per tuas, num. 37. de ſentent. excommunicat 354
§ Et poteſt opponi in qualibet parte judicii, ibid.n.38. 354
§ Excommunicatus eſt officio judicis repellendus, licèt excommunicationis exceptio non opponatur, ibid.nu.39. 354
§ Appellare quis poteſt à gravamine, & appellationem proſequi, non obſtante exceptione excommunicationis, ibidem numer. 40 354
§ Etiamſi fuerit excommunicatus pro eadem cauſa, pro qua eſt in judicio, ibid nu 42. 354
Vide in verb. *Excommunicatio quoad appellationem*.

Excommunicatio ad finem revelationis.

§ Monitoria ad finem revelationis decerni non poſſunt ab Abbatibus nullius diœceſis habentibus epiſcopalem juriſdictionem, ſed petenda ſunt à Sede Apoſtolica, in cap.Accedentibus, num. 25. & 47 de exceſſ.Prælat. 516
§ Legati de Latere non prohibentur à Concilio Tridentino hujuſmodi excommunicationes decernere, in cap Quoniam, num. 43 de offic Delegat. 538
Quid in Vicario Epiſcopi.
Vide in ver. *Vicarius Epiſcopi*.
§ Excommunicationes ad finem revelationis relinquuntur arbitrio judicis, in c Sacro, n 39.de ſent.excom. 374
§ Monitoria ad finem revelationis quoad ſubditos Abbatis juriſdictionem quaſi epiſcopalem habentis petenda ſunt à Sede Apoſtolica, ibid nu.38 375
§ Et quid ſi Abbas habeat dictam juriſdictionem in una parte diœceſis, ſed appellationes ab ipſo ad epiſcopum interponantur, ib. num 53.& ſeqq uſque in fin 375
§ Monitoria ad finem revelationis pro locis nullius diœceſis petenda ſunt à Sede Apoſtolica, in cap Quoniam, num. 44 de offic Delegat. 338

Excommunicatio minor.

§ Excommunicati minori excommunicatione in eccleſiam intrare non prohibentur, in cap. Reſponſo, numer. 22. de ſent. excom 319
§ Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari poteſt ſine juramento per ſimplicem Sacerdotem, in cap. Nuper, num 3. & 24. de ſent. excom 344
§ Et quid poſt Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ib. numer. 35 verſ Cæterùm. 345
Vide *Excommunicatio quoad participationem*.

Excommunicatio latæ ſententiæ, vel ferenda.

§ Excommunicatio latæ ſententiæ an inducatur per hæc verba, *Sicut excommunicatus ab omnibus evitetur*, in cap Super ſpecula, n. 1. uſque ad n 8. Ne Cler vel Monach 682
§ *Incurrat* verbum importat excommunicationem ipſo jure, in cap. Sacro, n 57 de ſent.excom. 375
Vide *Verba latæ ſententiæ*.

Excommunicatio quoad monitionem.

§ Prælatus excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa, & ea manifeſta, & rationabili cauſa, in c.Sacro, num. 1. & 4 de ſentent excom. 371
§ Excommunicatio fieri non debet, niſi trina monitione præmiſſa, ibid num.6. 372
§ Vel una pro omnibus cum competentibus dierum intervallis, ibid. num 16 372
§ Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n 19. 372
§ Prælatus excommunicans unica monitione præmiſſa non incidit in pœnam c.Sacro, ibid no 7 372
§ Monitio ex cauſa eſt arbitraria, & poteſt omitti, quando eſt periculum in mora, ibid n 8. 372
§ Monitio debet præmitti, quando excommunicatio fertur pro culpis præteritis. ſecus ſi pro futuris, ibid nu 9 372
§ Monitio non requiritur, ſi exceſſus ſit notorius, ibid n.10. 372
§ Contrarium, ibid num.11. 372
§ Declaratur, ibid n.12. 372
§ Monitio non eſt neceſſaria, ſi excommunicatio feratur ad defenſionem ſui juris, ibid n 13. 372
§ Prælatus Regularis ſi excommunicet Monachum non præmiſſa monitione, & non in ſcriptis, an incidat in pœnam interdicti per menſem ab ingreſſu eccleſiæ, ibidem numer. 14. & ſeq 372
§ Excommunicatio non præmiſſa monitione, eſt injuſta, ſed non eſt nulla, niſi feratur in participantes, ibidem numer. 15. & 16 372
§ Monitio ex Concilio Tridentino poteſt fieri etiam per edictum, ſed de jure communi fieri debet perſonaliter, ibid.nu.20. 372
§ Fallit in quatuor caſibus, ibid nu.21. 372

Excommunicatio nulla, vel injuſta.

§ Ab excommunicatione injuſta non fit abſolutio, ſed relaxatio, in cap Odoardus, n.5 de ſolut. 238
§ Contrarium, ibid num.6 238
§ Declaratur, ſi injuſtitia ſit notoria, ibidem numer. 9. 12 & 13 238
§ Excommunicatus injuſtè repetit fructus medii temporis, in cap. Licèt, nu 157 de præb 143
§ Nullitas, & injuſtitia excommunicationis in quibus differant, in cap. Per tuas, num. 7 & ſeqq uſque ad numer. 26. de ſententia excom 352
§ Excommunicationem qui dicit nullam, auditur, licèt non petat abſolutionem purè, vel ad cautelam, ibidem numer. 8. & 44 352
§ Et quid ſi fuerit excommunicatus propter notorium exceſſum, ibid nu.47.& 48. 364
§ Excommunicationem qui dicit injuſtam, volens probare ejus injuſtitiam non auditur, niſi ante omnia petat abſolutionem, ib. nu. 50. 354
Vide in verb. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
Et in verb *Excommunicatio quoad appellationem*.
§ Excommunicatio etiam injuſta ligat quoad eccleſiam militantem, ibid num.11. 352
§ Excommunicatus injuſtè non petendo abſolutionem videtur contemnere ſententiam eccleſiaſticam, & ex hujuſmodi contemptu ligatur etiam quoad Deum, ibidem numer 13. pag 352
§ Excommunicationem dicens injuſtam abſolvitur purè, ſed dicens nullam, quamvis non egeat abſolutione, tamen ſolet abſolvi ad cautelam, ibid. nu 27. 352
§ Niſi diceretur, & infra octo dies probaretur excommunicatus pro manifeſta offenſa, ibid num 38. 352
§ Excommunicationem ubi quis dicit nullam, non modò juriſdictio ad ſuperiorem devolvitur, ſed etiam ſuſpenditur effectus ſententiæ, ibidem num.21. 353
§ Subditus qui falsò conqueritur ſe excommunicatum injuſtè, punitur, in c.Sacro, n.2 de ſentent.excom. 372

§ Ex-

§ Excommunicatio dicitur injuſta ex cauſa, ex animo, & ex ordine ibid.num.3.& ſeqq 172
§ Excommunicatio ubi minùs ritè, rectève lata fuit, ad ſolum ſuperiorem eccleſiaſticum ſpectat errorem corrigere, ibidem numer.32. 331

Excommunicatio quoad participationem.

§ Excommunicatum vitare jubetur Epiſcopus, quoties abſolutio eſt dubia, in c. Ne innitaris, n.185.de Conſtit. 49
§ Excommunicati omnes etiam non denunciati ante Concilium Conſtantienſe dicebantur non tolerati, in c. Quod à Prædeceſſore, n.16.de ſchiſmat. 105
§ Excommunicati denunciati dumtaxat, aut notorii Clericorum percuſſores, ex Concilio, Conſtantienſi dicuntur non tolerati ibid.nu 40 46.& 54. 105
§ Excommunicati notoriè niſi ſint denunciati, aut notorii Clericorum percuſſores, ex Concilio Conſtantienſi non ſunt vitandi, ibid.nu.46 & 54. 106
§ Excommunicati omnes notoriè ex Conſtitutione Concilii Lateranenſis vitari debent, etiamſi non ſint nominatim denunciati, aut notorii Clericorum percuſſores, ibid.n.56. 107
§ Communicatio in Divinis cum excommunicatis eſt culpa mortalis, ibid.nu 62. 107
§ Et quid extra Divina, ibid d.nu.62.remiſſivè. 107
§ Communicantes in Divinis cum excommunicatis incidunt in excommunicationem majorem, quæ non infligitur niſi pro mortali reatu, ibid.nu.63. 108
§ Excommunicati in quibus actibus de jure communi ſint vitandi, ibid.nu.104. 122
§ Notoriè excommunicati vitari debent etiam ante declarationem, ibid.num.105. 122
§ Communicatio cum excommunicatis majori excommunicatione extra crimen an ſit mortalis, ibid.n 106. 122
§ Excommunicato in eccleſiam ad orandum ingrediente ceſſandum eſt à divinis etiam Miſſa inchoata, ſi nondum cœptus ſit Canon, ibid.nu.107. 122
§ Communicatio cum excommunicatis in adminiſtratione, vel receptione ſacramentorum eſt culpa lethalis, ibidem numer. 108. 122
§ Excommunicatum alloquens in his, quæ pertinent ad ſalutem etiamſi alia verba interponet, excommunicatus non eſt, in c. Cùm voluntate, n.7.& 8 de ſent. 376
§ Excommunicato an liceat communicare in ſpectantibus ad ſalutem corporis, ibid.num.10. 377
§ Et quid in oratione, menſa, & cohabitatione, ib.n 15. 377
§ Excommunicatum alloquens converſionis cauſa, an poſſit verba interſerere, quæ ad abſolutionem non faciant, ibidem num.12. 377
§ Excommunicatus etiam per litteras ſalutari non debet, in cap. Si aliquando, n.7 de ſent excom. 355
§ Excommunicato licitum eſt communicare in his, quæ pertinent ad ſalutem animæ, ibid nu.17. 356
§ Non tamen ſalutando eum, aut cohabitando, vel orando cum eo, ibid.num 18. 356
§ Contrarium, ibid.nu 21 & ſeqq. 357
§ Excommunicato licitum eſt communicare etiam per litteras in ſpectantibus ad ſalutem, ibid.num 19. 356
§ Excommunicatum alloquens correctionis cauſa, poteſt etiam interſerere verba placentia, & ſigna dilectionis oſtendere, ibid. num.22. 357
§ Imò & cum eo participare in menſa, & cohabitatione, dummodò hoc faciat principaliter, ut eum ad pœnitentiam inducat, ibid. num.22. 357
§ Communicans excommunicato ſcienter in crimine excommunicatus eſt, & non poteſt abſolvi, niſi ab excommunicatore, vel ipſius ſuperiore, & cum juramento, in cap.Nuper, num. 2. & 14 de ſent.excom 344
§ Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari poteſt ſine juramento per ſimplicem Sacerdotem, ibidem num.1 & 14. 344
§ Et quid poſt Conſtitutionem Concilii Conſtantienſis, ibidem n.15. verſ Cæterùm adverto. 345
§ Communicans criminoſo in crimine, præſtando illi conſilium, auxilium, vel favorem, tenetur eadem pœna cum principali, ibid.num 12. 140
§ Communicare excommunicato quis dicitur non ſolùm comedenda, loquendo, vel deoſculando, ſed etiam cum ipſo orando, ibid.num 11. 345
§ Communicans ſcienter cum excommunicato extra crimen, an peccet mortaliter, ibid.nu 15.remiſſivè. 145
§ Excommunicatus non eſt qui abſolutè coactus cum excommunicato communicat: ſecus ſi coactio fuerit conditionalis, in c. Sacris, n.1.de his quæ vi met cauſ. 683
§ Excommunicato ſcienter communicans an peccet mortaliter, in c Sacris, n.15 & ſeqq uſque in fin. 683
§ Quid ſi communicet per metum cadentem in conſtantem virum, ibid.n 17.19.& 25. 683
§ Quid ſi communicet in oratione, convivio, & ſimilibus, ibidem nu.15.& 35. 684
§ Et quid ſi nimis frequenter, ibidem nu.41. 684
§ Quid ſi excommunicatio ſit lata etiam in participes, ibid. numer. 34 & 40. 674
§ Quid ſi communicet in Divinis, ibid.n.35 & 40. 684
§ Quid ſi in crimine, ibid.n 15 16 & 40. 684
§ Quid ſi communicet cum excommunicatis à Canone, vel ab homine, ibid.num.39. 684
§ Quid ſi in contemptum clavium, vel ſuperioris, ibid. numer. 19. & 40. 684
§ Et quid poſt Concilium Conſtantienſe, ibid.n 41. 685
§ Excommunicato communicare quis poteſt licitè ad emendum, vel recipiendum victui neceſſaria, ne fame pereat, ibid. nu. 26 & 32. 683
§ Excommunicato communicans etiam ſimpliciter ligatur majori excommunicatione, ſi lata fuerit etiam in participes, ib.num 14 & 40. 674
§ Idem ſi communicet in crimine, in Divinis, vel in contemptum, ibid. num. 15 & ſeq. & 40 684
§ Cum excommunicato communicans etiam in Divinis ob metum mortis non peccat mortaliter, ib. nu.36. 684
§ Contrarium, ib n 38 & 46. 684
§ Cum excommunicatis à Canone, vel ab homine poſt Concilium Conſtantienſe licitum eſt communicare etiam in Divinis, niſi ſint publicè denunciati, vel notorii Clericorum percuſſores, ib. num. 41. 685
Vide in ver. *Conſtantienſis Concilii conſtitutio*.
§ Et cum publicè denunciatis ſcienter communicare etiam ſimpliciter eſt mortale peccatum, ibid. num 44. 685
§ Nec excuſat metus etiam cadens in conſtantem virum, ibidem num. 45. 685
§ Cum excommunicatis communicare in oratione, convivio, & ſimilibus, imò etiam in Divinis, eſt prohibitum ex Conſtitutione Eccleſiæ, ibid. n. 47. 685
§ Cum excommunicato de facto non eſt communicandum ante abſolutionem, nec pro ipſo orandum, licèt ſit apud Deum abſolutus, in cap. A nobis, il ſecondo, numer. 3. de ſententiam excomm. 141
Vide in ver. *Excommunicatio quoad abſolutionem*.
§ Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericos ante denunciationem vitandus eſt, niſi ſit occultus, in cap.Cùm non ab homine, n.5 de ſent. excom. 317

Excommunicatio ob percuſſionem Clerici, &c.

§ Excommunicatus eſt, qui volens percutere unum Clericum percuſſit alium, in cap. Ad audientiam, n 70.de homicid. 336
§ Excommunicatus eſt permittens Clericum percuti, ſi potuit prohibere, & non prohibuit, in cap. Suſcepimus, numer. 22. de homicid. 226
§ Excommunicatus eſt, qui Clericum detinet in cuſtodia publica, vel privata, aut in vinculis etiam ſine corporali læſione, in c. Nuper, n 2 & 4 de ſentent excomm. 144
§ Declaratur procedere, ſi hoc faciet animo inferendi injuriam, ſeu violentiam Clerico, ſecùs aliam ob cauſam, ibidem numer 10. 344
§ Excommunicatus eſt, qui de manu Clerici rapit, vel quæ illius corpori adhærent, aut eum per veſtem tenet, aut per frænum equi, ibidem num. 5 346
§ Mortuum Clericum percutiens, an ſit excommunicatus, in c. A nobis, il ſecondo, numer. 25 & ſequentib. de ſentent. excommun. 342
§ Excommunicatus non eſt interficiens Clericum, qui contempto Clericali habitu ſe enormitatibus immiſcuit, in c. Cùm non ab homine, n.2 de ſent. excom. 347
§ Excommunicati ob violentam manuum injectionem in Clericum non tenentur in multis caſibus adire Sedem Apoſtolicam, in c. Perpendimus, n 1 de ſent.excomm 334
§ Percutiens ſeu interficiens Clericum, qui dimiſſo habitu, ſævis enormitatibus ſe immiſcuit, non eſt excommunicatus, ibidem num 3. & 13. 134
§ Excommunicatus pro violenta manuum injectione in Clericum regulariter non abſolvitur niſi à Papa, in c. Cùm illorum, nu 4. de ſent. excomm. 348
§ Fallit in caſibus hic enumeratis, ibid. num.5 & ſeqq. 348
§ Clericum interficiens ob neceſſariam proximi defenſionem non eſt excommunicatus, in capitul. Petitio, numero 5. de Homicid. 133
§ Clericum percutiens quibus caſibus in excommunicationem non incidat, in capitul. Cùm voluntate, numer. 29. de ſentent. excommunic. 379

Excommunicatio quas ob cauſas.

Excommunicatio lata ab Epiſcopo in Abbatem renuentem viſitari.
Vide in verb *Viſitationem impedientes*.
§ Epiſcopus tueri poteſt poſſeſſionem ſuam armis materialibus, in c. Procurationes, num.19 & 44.de cenſ. 548
§ Epiſcopus excommunicans rebelles pro conſervatione ſuæ poſſeſſionis, non procedit ut judex, ſed ut pars, ibidem numer. 38. & 40. 548
§ Declaratur, ibidem nu 49. 549
§ Poſſeſſionem ſuam poteſt Epiſcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram Papa, vel Metropolitano, ibidem numer. 11. 548
§ Excommunicatio lata ab Epiſcopo in rebelles pro conſervatione ſuæ poſſeſſionis, tenet, etiam ſi cauſæ cognitio, & monitio non præceſſerit, ibid num.34. 548
§ Declaratur, ibid.num.49. 549
Excommunicatio in Clericum non ſolventem.
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus*.
Excommunicatio in debitorem.
Vide in ver. *Debitor*.
§ Excommunicatus poteſt iterùm excommunicari, in c. Nullus, n.12.& ſeqq de foro compet. 44
§ Excommunicatio ab homine non fertur niſi pro contumacia, in c. Per tuas, n 43.de ſent. excomm. 354
§ Mortuos exenterantes, membratim concidentes, aut aquis coquentes, excommunicati ſunt, in c. A nobis, il ſecondo, n. 30. de ſent excomm. 342
Vide in ver *Mortuus*.
Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Eccleſiaſticam.
Vide in verb. *Immunitas Eccleſiarum*.
Et in verb. *Libertas Eccleſiaſtica*.
§ Prælatus excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa, & ex manifeſta, & rationabili cauſa, in cap. Sacro, num 1. & 4. de ſent. excomm. 172

Excommunicatio fertur propter contumaciæ perſeverantiam, ibid. n. 5. 10. & 20 & 29 372
Excommunicatio non infligitur, niſi pro culpa mortali cum contumacia, ibidem num. 24 373
Excommunicationis ferendæ cauſa in obligatos in forma Cameræ eſt contumacia, ibid num 52 375
Excommunicatio regulariter non ligat niſi ex contemptu, in cap. A nobis, il primo, n. 38 de ſent. excomm 376

Excommunicatio reſervata, vel non.

Excommunicatio propter ingreſſum in monaſteria Monialium ad malum finem eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, in c. Nuper, num. 36. de ſent excomm. 167
Excommunicatio in dantes, & accipientes aliquid ex bonis Novitii ante profeſſionem non incurritur ipſo jure, nec eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, in cap Statutum, numer. 58. de Regular. 413
Incendiarii, & effractores eccleſiarum incidunt in excommunicationem Sedi Apoſtolicæ reſervatam, in c. Cùm pro cauſa, nu. 7 de ſent excom. 318
Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel libertatem Eccleſiaſticam.
Vide in verb. *Immunitas Eccleſiarum.*
Et in verb *Libertas Eccleſiaſtica.*
Epiſcopus poteſt procedere ad excommunicationem contra non communicantes in Paſchate, ſed non expedit, ut abſolutionem ſibi reſervet, in cap. Omnis, numer. 46. de pœnit. & remiſſ. 320

Excommunicatio, in ſubſidium.

Excommunicatio lata ab epiſcopo non ſervata forma Concilii Tridentini, c 3. ſeſſ. 25. valida eſt, in cap. Reſponſo, num 113. de ſent. excomm. 166
Epiſcopus de jure communi priùs debebat uti cenſura pro executione ſuæ ſententiæ, & in ſubſidium invocare brachium ſæculare, contra poſt Concilium, in cap. Licet, num 22 de pœnis. 287
Vide in verb *Cenſura.*
Excommunicatio ex Concilio Tridentino non fertur niſi in ſubſidium, idest ubi executio realis, vel perſonalis in cauſis tam civilibus, quàm criminalibus fieri non poteſt, in c Sacro, n. 18. 25. & 35. de ſent excom. 372
Si tamen feratur ea forma non ſervata, eſt valida, & excommunicatus indiget abſolutione, ibid. n. 26. 373
Judex ſi velit excommunicare contumacem, an ſit neceſſe, ut conſtet in actis executionem realem, vel perſonalem fieri non poſſe, ibid n. 34. & ſeqq uſque ad n. 41. 373
Cenſuræ an poſſint relaxari contra unum ex duobus reis in ſolidum obligatis in forma Cameræ, ſi contra alium tantùm poſſit fieri executio realis, vel perſonalis, ibid. num. 41 & ſeqq uſque ad num. 54. 374
Et quid ſi ex inſtrumento obligationis, vel ex actu judiciario ſuſceptionis cenſurarum jam legitimè fuerit irrogata excommunicatio, & ſic agatur de declaratione excommunicationis jam incurſæ, ibid n. 50. 55 & 56 375
Cenſuræ ſecundum ſtylum hodiernum obligationis Cameralis non ſunt relaxandæ contra reos, ſi fieri poſſit executio realis, vel perſonalis, ibid. n 44 374
Excommunicationis gladius ex Concilio Tridentino in ſubſidium eſt adhibendus, ubi agitur de excommunicatione ferenda, non autem ubi agitur de declaratione excommunicationis jam incurſæ, ibid n 55 375
Tridentinum Concilium, c. 3. verſ In cauſis, ſeſſ 25. non habet locum in penſionariis vigore litterarum, in quibus cavetur, ut ipſo termino ſententiam excommunicationis incurrant, ibid. num. 56 375
EXCUBIÆ fieri debent viciſſim, & ſucceſſivè, niſi tanta ſit neceſſitas, ut oporteat omnes ſimul adeſſe, in c. Pervenit, num. 7. de Immun. Eccleſ. 628
EXECUTIO non debet præcedere ſententiam, in c. Pernicioſam, n. 10. de offic. Ordin 550
Executio eſt pars juriſdictionis, in c. Cùm capella, num. 27. de privileg. 455
Executio ſententiæ capitalis an ſit differenda, ſi compareat aliquis dicens reum eſſe ſibi obligatum ad reddendam rationem alicujus adminiſtrationis, vel negotiationis, in c. Magnus, n. 22. de oblig. ad ratiocin. 286
Executionem, & publicationem ſententiæ ſuæ judex unius territorii poteſt committere judici alterius territorii, in c. Treugas, n 8 de treug. & pac. 638
Vide in verb. *Simonia in executione litterarum Apoſtolicarum*
EXECUTOR litterarum Apoſtolicarum tribuens jus inſtituendi præter fines reſcripti præbet juſtam cauſam præſcribendi, in c. Auditis, n 9. de præſcript 276
Epiſcopus cogit executores ad exequendas pias voluntates defunctorum, etiamſi teſtator hoc interdixerit, in c. Tua nobis, n. 3 de teſtam 282
Et dicitur pia voluntas ad hunc effectum, etiam ad non pias cauſas, ibid n. 3. verſ. Pia autem voluntas. 283
Epiſcopus exequitur ultimam voluntatem, cùm certus executor deputatus non eſt, vel ſi eſt, detractat exequi, ibidem num. 2. 281
Et quid ſi teſtator providerit ſibi de alio executore in caſum negligentiæ primi, ibid. n 2 281
Epiſcopi ſunt executores piarum diſpoſitionum in caſibus à jure conceſſis, ibid. n 4. 283
Sed rationes exigere poſſunt ab adminiſtratoribus piorum locorum etiam privatorum, & in caſibus non conceſſis à jure, ibid. num. 5. 281
Executores teſtamentorum falcidiam non detrahunt, ibidem num 6. 282
Executores compelli poſſunt ad exequendam piam teſtatoris voluntatem etiam per cenſuras, ibid n 9. 283
Executoris officium ſibi delatum in teſtamento non cogitur quis acceptare, ibid 283
Monitiones quot, & quales requirantur, ut executor cogi poſſit ad implendam teſtatoris voluntatem, ibid. n. 10. poſt. 282
Executores teſtamentorum eſſe poſſunt Clerici, & Religioſi etiam ad non pias cauſas, ibid. n 28 282
Fratres Minores non poſſunt eſſe executores teſtamentorum, ibidem. 282
Legatarius an executor quis ſit, ex quibus probetur, ibidem num. 22. 282
Executor cenſetur, qui habet facultatem diſponendi ad libitum juxta voluntatem ſibi à teſtatore ſecretò communicatam, ibid. num. 25. 283
Executoris officium conſiſtit in perſona, nihilque ordini acquiritur, ibid. n. 26. 283
Executori atteſtanti de voluntate teſtatoris ſibi ſecretò commiſſa creditur, ibid. n. 27. 283
Legatarius cui imminet reſtitutio, habetur loco executoris, ibid n. 29. 283
Executor an teneatur revelare voluntatem teſtatoris ſibi ſecretò communicatam, ibid. n 38. 283
Juramentum executoris de non revelando ſuperiori ſecretam teſtatoris voluntatem eſt temerarium, ibid. n. 37 283
Executor ſecundum mentem teſtatoris tenetur reddere rationem, ibid. n 49. 284
Executori revelanti ſecretam mentem teſtatoris an ſit credendum, ibid. n 50. 284
Monachus executor poteſt à ſuperiore privari facultate exequendi, ſi voluntatem teſtatoris revelare noluerit, ibid. n. 52 284
Epiſcopus poteſt ſibi vendicare executionem alteri à teſtatore commiſſam, ſi ſit ſuſpicio fraudis, ibid n 54 284
Et fraudis ſuſpicio ex quibus oriatur, ibid n 55 284
Executoris fidei ſtandum non eſt, quando non eſt perſona legalis, ibid n 56. 285
Executore renuente ſecretam mentem teſtatoris revelare, quomodo ſit facienda executio, ibid n 58. 285
Executor teſtamentarius, qui ſuſcepit officium, illud exequi compellitur, in c Joannes, n 2 de teſtam. 286
Clericus, & laicus poſſunt ſimul deputari executores in teſtamento, ibid n 4. 286
Alternativa in deputatione plurium executorum reſolvitur in copulativam, ibid. n 5. 286
Executio teſtamentorum pertinet ad Epiſcopum etiam quoad temporalia, ibid n 6. 286
Prælati inferiores habentes in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem poſſunt compellere executores ad exequendam teſtatoris voluntatem, ibid. n. 7. 286
Capitulum ſede vacante ſuccedit in juriſdictione compellendi executores, ibid. n. 8. 286
Executores teſtamentarii quibus nominibus appellentur, numero 9 286
Executores propriè qui ſint, n 10. 286
Clerici & Religioſi deputari poſſunt executores in teſtamento etiam ad non pias cauſas, ibid n 12 286
Canonico Regulari quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum *cum facultate aliquid ſibi applicandi*, an obſtet Concilium Tridentinum, cap 2 ſeſſ. 25. de Regul. ibid n. 22. 286
Canonicus Regularis an *poſſit* eſſe executor ultimæ voluntatis, num 24. 286
Executor ad diſtribuendum in pios uſus non poteſt ſibi aliquid applicare, ibid n 5. 286
Executor ad diſtribuendum dicitur adminiſtrator, n. 27. 286
Executio voluntatis teſtatoris fieri debet infra annum computandum à die monitionis factæ per judicem, in c. Nos quidem, n. 2 de teſtam. 259
Executores habentes ex teſtamento facultatem declarandi voluntatem teſtatoris, à declaratione ſemel facta reſilire non poſſunt, ibid. n. 70 254
Executor poteſt recuſari, & tamen ab eo appellari non poteſt, niſi excedat fines mandati, in c. Super eo, il ſecondo, num. 24 de appellat. 292
Executor reſcripto præſentato ſuper modo providendi *in beneficialibus*, quomodo debeat procedere, in c. Accepimus, nu. 22. de ætat. & qualit. 272
Executor Apoſtolicus beneficium conferre non poteſt, niſi priùs cogat detentorem ad renunciandum de facto, in c Litteras, n. 20. 23. de conceſſ. præb 396
Executor poteſt admittere exceptiones ſententiam infringentes, & de eis cognoſcere, in cap Cùm ab Eccleſiarum, nu 9. de off. Ordin. 556
Executores, ſi hæredis inſtitutio non valeat, an cenſeantur inſtituti hæredes, & rogati bona erogare in uſus à teſtatore præſcriptos, in c Nimis prava n. 28 & 42 de exceſſ Prælat 223
Executor cùm aſſumit partes judicis, judicatur de eo ſicut de judice, in c Ad audientiam, il 2. n. 35. de reſcript. 396
Executor ſpecialis ad maritandas virgines poteſt illis dotes conſtituere, non autem generalis executor, in cap. Studuiſti, n. 15. de offic. legati. 546
Executores litterarum Apoſtolicarum non habent juriſdictionem niſi contra reſiſtentes de facto, ibid. n 42. 547
Executori, de cujus facultate non conſtat, impunè non paretur, in c. Cùm in jure, n 42 de off Delegat. 575
Executor datus cum poteſtate limitata nulliter procedit, ſi fines mandati non ſervet, in c. Qui Presbyterum, num 42. de pœnit. & remiſſ 296
Declaratur, ibid. n. 93. & ſeqq. uſque ad n. 100. 298
Executor non eſt mixtus, ſed merus, ubi commiſſio dirigitur parti impetranti, ibid. n. 95. 298
Executor cui aliquid certo loco expediendum committitur, ſi id eo loco ſecurè non poſſit, extra locum poterit expedire, in cap. Cùm ex injuncto, n. 28. de Nov. oper. nunc. 232

3 EXEMPLUM malum Monachorum eſt contagioſum, & alios inficit, in c. Relatum, n. 2. Ne Clerici, vel Monachi. 684
1 Maximè ſi proveniat à Prælato, ibid num 3. 664
3 Exemplum vitæ eſt veluti quoddam perpetuum prædicandi genus, in c. Ex parte, n. 22. de Cler. non reſid. 42
2 Exempla regulam non reſtringunt, in c. Ego N. num. 23. & 24. de jurejur. 167
5 Et in c. Nimis prava, n. 6. de exceſſ. Prælat. 220
3 Exemplum declarat diſpoſitionem de ſimilibus eſſe intelligendam, in c. Non minus, n. 29 de Immun. eccleſ. 633
3 Exempli cauſa ſunt pauca exprimenda, in c. Multæ, n. 2 Ne Cler. vel Monach. 653
5 Exempla non reſtringunt regulam, vel illius rationem, in cap. Per tuas, n. 9. de ſent. excomm. 352

Exemptio, Exemptor, Exemptus.

2 Exemptionis privilegio eccleſia exempta non poteſt renunciare, in c. Cùm tempore, n. 2. de Arbitr. 694
2 Exemptionis privilegium eximit à ſubjectione, non à ſituatione, & denominatione, in cap. Cùm contingat, num. 33. de foro compet. 72
2 Exemptio quotuplex ſit, & quando eximat à diœceſi, ibidem num. 39. 72
2 Exemptionis materia eſt ſtrictè accipienda, in c. Bonæ memoriæ, n. 7 de poſtul Prælat. 212
2 Exemptio non inducitur ex ſola receptione ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, in c Cùm olim, num. 49. de præſcript. 181
5 Receptio generalis perſonæ tantùm, aut perſonæ, & rerum ſub protectione Papæ, non eximit perſonam nec res à juriſdictione epiſcopi, in c ex parte, il 2. n 3 de privileg. 259
5 Exemptio alia eſt merè perſonalis, alia localis, vel mixta, ibid. verſ Secundò nota. 259
5 Tridentini Concilii decretum cap. 11. ſeſſ. 24. procedit in cauſis criminalibus tantùm, non autem in civilibus, ibidem num. 8. 260
5 Exemptio à viſitatione ſub generali exemptione à juriſdictione non comprehenditur, ibid. num 24. 262
5 Declaratur, n. 30. & ſeqq. 263
5 Exemptionis privilegium potius intelligi debet ut in ſuo caſu corrigat jus præcedens, quàm ut ſit inane, & eluſorium, ibid. num. 25. 262
5 Exemptiones à juriſdictione Ordinarii etiam in poſterum concedendæ, quæ titulis honorariis ſunt annexæ, ſublatæ ſunt à Concilio Tridentino, ibidem num 28. 262
5 Exemptio à juriſdictione Ordinarii quantumcumque lata reſtringitur ad tres caſus exceptos, in cap. Volentes, de privileg in 6. ibidem num 45. 264
5 Exemptio non inducitur per ſolam receptionem ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, ibid. num. 47. 265
5 Exemptiones merè perſonales non ſunt reſtrictæ ad tres caſus delicti, contractus, aut rei, de quibus in c. Volentes, de privil. in 6. ſed mixtæ tantùm, ibid num 49. 265
5 Exemptio ſuper certo articulo conceſſa, ad alium articulum non extenditur, in c. Cùm capella, n. 11. de privil. 254
5 Exemptiones ut duobus vel tribus donatis religioni oblatis acquirantur, indignum eſt, in cap. Ut privilegia, num. 19. de privileg. 269
5 Tridentini Concilii requiſita in cap. 11. ſeſſ. 24. ſunt neceſſaria ad vitandum forum Ordinarii, non autem judicis laici, ibid num 27. 270
5 Exemptiones quantumcumque generales locum non habent, cùm exempti delinquunt, ſeu contrahunt, aut res litigioſa conſiſtit in loco non exempto, in cap. Tuarum, numer. 1. & 14 de privileg. 244
5 Exemptiones contra generale Concilium non valent, niſi Concilio fuerit ſpecialiter derogatum, ibidem n. 12. 245
5 Exemptiones ſpeciales etiam ratione delicti commiſſi, contractus celebrati, aut rei ſitæ in loco non exempto, non fuerunt ſublatæ, aut reſtrictæ per c. Volentes, de privil. in 6 ibidem num 16 & ſeqq. 246
3 Exemptionem monaſterii allegans probare debet, in cap Cùm dilectus, n 15 de relig. domib. 497
3 Dummodò antea epiſcopus probaverit illud intra fines ſuæ diœceſis exiſtere, ibid. num. 16. 497
2 Exemptionis privilegium eximit univerſaliter à juriſdictione judicis ordinarii, etſi privilegium ſit præventum per actum citationis, in c Propoſuiſti, n. 29. de foro compet. 82
3 Exemptione revocata à viſitatione, no cenſetur revocata exemptio à procuratione, in cap. Venerabili, numer. 32. de cenſibus. 552
1 Exemptio ſupponit exiſtentiam in diœceſi, in c. Cùm ab eccleſiarum, num 24 de offic. Ordin. 558
2 Exemptionis privilegium ab epiſcopo conceſſum non obligat ſucceſſorem, in c. Veniens, n. 12. de tranſact. 687
3 Exemptio à decimis prædialibus poſt generale Concilium obtenta an valeat, in cap. Nuper, num. 25. & ſeqq. uſque ad num. 32 de Decim. 326
3 Quid ſi in privilegio fuerit expreſſè derogatum huic cap. Nuper, ibidem num. 25. 326
3 Et quid ſi derogatum non fuerit, ibid n 27. 326
3 Exemptio à decimis prædialibus non conceditur niſi magna cum difficultate, & cauſæ cognitione, ibidem num 34. 326
5 Exemptio à decimis intelligitur de extraordinariis, non autem de ordinariis, ibidem num 35. 327
Vide in ver. *Privilegium exemptionis*.
1 EXEMPTI actu exercentes utramque juriſdictionem non tenentur Synodo epiſcopi intereſſe ratione parochialium eccleſiarum, in c. Quod ſuper his, n 11 de major & obed. 612
1 Exemptus excommunicatus à jure in caſu Papæ non reſervata an poſſit abſolvi ab Ordinario loci, in cap. Grave, num. 8. de off Ordin. 599
1 Eccleſiæ, & perſonæ exemptæ, vel nullius diœceſis tam ſæculares, quàm regulares an, & quibus caſibus hodie ſubſint viſitationi, & juriſdictioni epiſcopi, ibidem num. 9. & ſeqq. uſque in fin. 599
1 Locus exemptus in quo differat à loco nullius diœceſis, ibidem num. 10. 599
5 Exempti Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti non ſubſunt viſitationi Ordinarii, in cap. ex parte, il ſecondo, numer. 31. de privileg. 253
5 Exemptorum duæ ſpecies, ibidem num. 41. 264
5 Exempti generaliter, & indefinitè gaudent exemptione, etiam cùm delinquunt, ſeu contrahunt, aut res litigioſa conſiſtit in loco, ubi domicilium habent, quamvis idem locus exemptus non ſit, ibidem num. 46. 264
5 Exempti à juriſdictione Ordinarii ex hoc ipſo Papæ ſunt immediatè ſubjecti, ibidem num 48. 265
5 Exempti, etiamſi exiſtant in loco exempto, ſi tamen delinquant in loco non exempto, puta projiciendo lapides, &c. puniri poſſunt ab Ordinario, ibidem num. 50 265
5 Exemptus conveniri non poteſt in loco domicilii, ſi alibi delinquat, vel contrahat, aut res litigioſa conſiſtat, n 51. 265
5 Exemptus ratione certæ rei, vel loci, non cenſetur exemptus reſpectu certæ rei, vel loci, in cap. Cùm Capella, numer. 1. de privil. 253
5 Exemptis eccleſiæ Canonicis, vel Clericis, eccleſia cenſetur exempta, ibidem num. 3. 253
5 Exemptus reſpectu certi loci, ſi extra illum delinquat, non gaudet privilegio exemptionis, ibidem num. 4. 254
5 Exemptus ut ſuſpendi, interdici, vel excommunicari non poſſit, in reliquis puniri poteſt ab Ordinario, ibidem num. 22. 254
5 Exemptus ratione Canonicatus, reſpectu Parochialis ſubeſt juriſdictioni epiſcopi, ibidem num. 24. 254
5 Exemptus ſubeſt epiſcopo ratione rei non exemptæ, ibidem numer. 25. 254
5 Exempta eccleſia, nec Parochus quoad curam animarum, nec Parochiani intelliguntur exempti, ibidem num. 26. 254
5 Exempti tam ſæculares quàm regulares ſacramentum aliquod de facto adminiſtrantes, & in aliis caſibus hic expreſſis, an ſint ſubjiciendi juriſdictioni, & punitioni epiſcopi Diœceſani, ibidem numer. 28 & ſeqq uſque in fin. 254
5 Conſtitutionis Gregorii XV. de exemptorum privilegiis origo, & compilatio, ibid. num. 29. 254
5 Exempti delinquentes circa clauſuram, vel perſonas intra ſepta degentes, vel adminiſtrationem monaſteriorum Monialium, an ab epiſcopo puniri valeant, ibidem num. 29. 255
5 Exemptus perſonaliter tantùm, ubilibet delinquat, contrahat, aut res ſita ſit, forum Ordinarii non ſortitur, in c. Tuarum, num. 5. de privil. 245
5 Exemptus reſpectu certi loci, ſi delinquat in loco exempto, à Diœceſano puniri non poteſt, ibidem num. 6. 245
5 Niſi effectus delicti extendatur, ſeu explicetur extra locum exemptum, num. 7 245
5 Projiciens lapidem extra locum exemptum, vel aliàs turbando Ordinarium cum campanis exiſtentibus in loco exempto, ab eodem Ordinario coerceri poteſt, ibid. 245
5 Exempti reſpectu certi loci ſortiuntur forum Ordinarii ratione delicti commiſſi, contractus initi, aut rei ſitæ extra locum exemptum, ibidem 9. 245
5 Exemptorum à juriſdictione Ordinarii, duæ ſunt ſpecies, ibid. num. 24. 245
5 Exemptorum tres ſunt ſpecies, & quibus caſibus à Tridentino Concilio ſint ſubjecti Ordinariorum juriſdictioni, ib n 40. 249
5 Exempti à procuratione pecuniaria non videntur exempti à procuratione in victualibus, ſed tantùm ab indebita extorſione, in cap. Venerabili, n 21 de cenſib. 552
2 Exemptus à juriſdictione epiſcopi non cenſetur exemptus à jure reverentiali, in cap. Conquerente, numer. 16. de offic. Ordinar. 187
5 Eximere à ſe pleno jure non poteſt epiſcopus eccleſias ſibi ſubjectas, in c. Veniens, n 25 de tranſact. 669
1 Exempti ſimpliciter à juriſdictione epiſcopi ſunt Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti, ibidem n. 16. 669
5 In exemptis poſſunt procedere epiſcopi tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegati extra viſitationem, ſi in ſuis eccleſiis reſideant, aliàs ſecus, in c. ex parte il 2. n 23. de privil. 262
3 Tridentinum Concilium tribuit juriſdictionem epiſcopis tanquam Apoſtolicæ Sedis Delegatis, ubi noluit exemptorum privilegia vulnerare, in cap. Cùm dilectus, numer 42. de Relig. domib. 499
5 Juriſdictio contentioſa in exemptos non cenſetur tributa, niſi in caſibus in jure expreſſis, in cap. Cùm capella, num. 27. de privileg. 255
Excommunicatio epiſcopi in exemptos.
Vide in ver. *Viſitatorem impedientes*.
5 Exempti ſubſunt Ordinariis ſuper his, quæ contra hæreticos inſtituntur, in c. Ad abolendam, n. 8. de Hæret. 89
5 Exempti delictum ſi extendit vires ſuas, & effectum extra locum exemptum, licèt committatur in loco exempto, poteſt per Ordinarium puniri, in cap. Patentibus, num. 4. de privileg. 248
4 Declaratur, ibidem num. 5. 242
5 Exemptus an poſſit à quo maluerit epiſcopo ordines ſuſcipere, in c. Abſolutos, n. 10. de Hæret. 100
Vide in verb. *Papa quoad exemptiones*.
2 Exempta loca quamvis ſint in diœceſi, cenſentur tamen ac ſi eſſent extra diœceſim, in cap. Quia nos, num. 25 & 27. de Auth. & uſu Pallii. 316
1 Procedit quoad juriſdictionem contentioſam, non quoad voluntariam, ibidem num. 26. & ſeqq. 316
5 Exemptus non tenetur promittere obedientiam Diœceſano, non tamen poteſt ſine ipſius licentia in loco non exempto eccleſiam conſtruere, in cap. Cùm olim, il ſecondo, num. 2. de privileg. 252
1 EXEQUI debent epiſcopi ſententias juſtas Prælatorum ſibi ſubjectorum, in cap. Cùm ab eccleſiarum, numer. 8. de Offic. Ordin. 556

2 Exequi poſſunt minores judices ſententias ſuas verbaliter, non actem realiter, ibid num 20. 556

Vide in ver. *Executio*. *Executor*.

5 *Exercere* verbum in diſpoſitione pœnali verificatur in unico actu, in c. Ad falſariorum, num. 26 de crim. falſ. 185

3 EXERCITIUM cùm nec ſubeſt re, nec ſpe, nunquam comprehenditur in lege conjunctim reſpiciente habitum, & actum, in cap. Cùm ſit ars, num. 32. de ætat & qual. 428

5 Exercitium non excedit metas habitus, à quo ut à cauſa dependent exercitii vires, in cap. A nobis, il primo, num. 5. de ſent. excomm. 130

2 Exhæredatio valet, licèt fiat verbis contumelioſis, & turpibus, in c. Olim, n 29 de lit. conteſtat 84

2 EXILII pœna eſt Canonica, in c. Cùm non ab homine, num 31. de judic. 35

3 EXPECTANTES ad titulum beneficii, quamdiu expectant, ordinari non poſſunt, in cap. Quæris, numer. 27. de ætat. & qualit. 418

3 Expectans Apoſtolicus an poſſit acceptare præbendam, cui reſpectu actus annexus eſt ordo Sacerdotalis, ſi actu non ſit Sacerdos, in c. Ut Abbates, n. 49 de ætat & qual. 395

3 Expectans poteſt renunciare litteris impetratis, & earum commodis non ſolùm expreſsè, ſed etiam tacitè, in cap. Ad audientiam il 2 n 4 de reſcript. 175

3 Expectans nullum contrahit vinculum ſpirituale cum beneficio, quod expectat, nec habet jus in re, ibid. num 5. 175

3 Expectans an poſſit renunciare litteris pro pecunia ſine labe ſimoniæ, ibid num. 6 uſque ad n. 13. 175

3 Expectans non conſequitur jus in re, nec jus ad rem, ſed jus quoddam præparatorium ad beneficium obtinendum, ibidem num 8. 175

2 Imò conſequitur jus ad rem, num 9. 175

3 Et quamvis non habeat jus ſpirituale completivè, habet tamen intuitivè, ibid. num 10. 175

3 Expectans non poteſt ſecundum beneficium adipiſci, niſi renunciet litteris, ibid num. 14. 175

3 EXPECTATIVA ad beneficium ſpectans ad collationem Epiſcopi, & Capituli, non includit beneficium ad collationem Epiſcopi cum Capituli conſenſu, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 6. de elect 279

3 Expectativa ſuper beneficio ſpectante ad collationem unius non poteſt impleri in beneficio, cujus collatio ad eum ſimul cum alio pertinet, in c. Fraternitatem, n 92. de ſepult. 300

3 Expectativæ reſervationes mentales, & quæcumque gratiæ ad vacatura, & indulta ad alienas Eccleſias, ex Concilio Tridentino nemini ſunt concedenda etiam S. R. E. Cardinalibus, in c. Nulla, n 8 de conceſſ. præb. 185

3 Expectativæ ad beneficia vacatura ab inferioribus à Papa concedi non poſſunt, ibid num. 75. 189

3 Expectativæ conceſſæ à Papa ſuſtinentur, etiamſi Concilio Tridentino derogatum non fuerit, ibid num 85. 190

Expectativa ad beneficium ſimplex an comprehendat beneficium curatum habitu tantùm, in cap. De multa, num 45. & ſeqq. de præbend. 218

2 Expectativæ ſunt ambitioſæ, & reſtringendæ, in c. Super litteris, n. 25 de Reſcript. 160

3 Expenſæ quas domi ſuæ quis feciſſet, non repetuntur, in c. Venerabili, n 10. & 11 de cenſibus. 551

3 Expenſæ repetuntur rei valore inſpecto, in cap Requiſivit, num. 20 de reſtit. in integr. 687

3 Expenſæ tribunalis ad Epiſcopum pertinent, in c. Presbyteri, n. 37. de pœnis. 284

Vide in ver. *Impenſa*.

2 EXPRESSIO ejus quod tacitè ineſt, debet aliquid augere, in c. Paſtoralis, n. 15 de appell. 208

3 Expreſſio ejus, quod de jure ineſt, quandoque eſt illicita, in c. Cùm M n. 60 de conſtit. 117

3 Maximè ſi alio modo exprimatur, quàm inſit, ibidem numer. 62. 117

3 Expreſſum dicitur etiam quod verbis generalibus exprimitur, in c. Quod nobis, n 20. de clandeſt deſponſ. 34

2 EXTENSIO in pœnalibus non eſt facienda de caſu ad caſum, in c. Cùm veniſſent, num. 95. de judic. 29

3 Extenſio non fit de caſu ad caſum etiam ex identitate rationis, in his, quæ exorbitant à jure communi, in cap Cùm ad noſtram, numer. 29. de elect. 89. & in cap. Statuimus, num. 44 de Regular. 415

3 Niſi ſint correlativa, in c Nullus, n. 39. de Regul. 331

3 Extenſio in odioſis, prohibitivis, & exorbitantibus non fit ad caſum, qui licèt videatur ejuſdem rationis, tamen non eſt omninò ſimilis, in c. Ex tranſmiſſa, n. 23 de fil Presbyter. 488

3 Extenſio non fit in pœnalibus ex identitate rationis, in c. Immunit n. 12 de Immunit. Eccleſ. 649

3 Fallit, quando agitur de puniendis delictis, ibid. num. 13. 649

3 Item fallit, quando ratio eſt expreſſa in lege, ibidem numer. 14 649

3 Et quid ſi lex ſimul ſit pœnalis & exorbitans, & minuat eccleſiæ immunitatem, ibid. n. 31 851

5 Extenſio de caſu ad caſum fieri non debet etiam ex majoritate rationis ubicumque poteſtas conceditur laicis ſuper juribus, & perſonis eccleſiaſticis, in c. Perpendimus, num. 10. de ſentent. excomm. 335

3 EXTINGUI aliud eſt, aliud ceſſare, vel in ſuſpenſo manere, in c. Dilecto, num 15. de præb 173

3 EXTRAVAGANS Ambitioſæ locum habet in alienantibus res temporales, non autem ſpirituales, in c. Cùm ex eo, num 37. de Reliq & vener. Sanctor. 621

3 EXTREMÆ UNCTIONIS materia eſt oleum olivæ ab epiſcopo benedictum, in cap. Cùm veniſſet, numer. 52. de ſacr. Unct. 448

2 Oleum non ſanctificatum ſi adhibeatur in extrema Unctione, non fit ſacramentum, ibid num 51. 448

2 EXTRUSUS per ſententiam non dicitur cedere, ſed recedere, in c. Niſi cùm pridem, num 47. de renunciat. 340

F

8 FACIES naturalis ſine peccato alterari non poteſt, in c. Multa, num 61. Ne Cler. vel Monach. 636

5 FACIENS per alium, per ſeipſum facere videtur, in c. Ad falſariorum, num. 34 & 43. de crim falſ. 185

5 Item procedit etiam in ſtatutis pœnalibus, quæ juri communi non obviant, ibid. n. 55 & ſeqq. 186

8 FACTUM non attenditur, ſed potiùs quid fieri debeat, in cap. Cùm cauſam, num 5. de elect. 259

2 Facta contra jus habentur pro non factis, & quæ de facto proceſſerunt, de facto retractari debent, ibid. num. 7. 259

8 Factum aliquid non cenſetur, ſi factum non duret, in c. Porrectum, num. 62 de Regul. 376

3 Factum hominis an, & qualiter concurrat cum miniſterio juris, in c. Cùm contingat, num. 50. & ſeqq. de decim. 320

2 Facti quæſtio habet complicationem, & mixturam inſeparabilem cum quæſtione juris, in cap. Tuam, num. 54. de ordin cognit. 107

4 Facta ſunt potentiora, quàm verba, ad conſtituendum in quaſi poſſeſſione legitimitatis, in c. Lator, n. 30. & num. 65. Qui filii ſint legit. 84

8 Factum ſuum illicitum, & peccati nutritivum quandoque epiſcopus retractare non poteſt, in cap Veniens, num. 10 de fil. Presbyt. 465

4 Factis non minùs loquimur, & conſenſum exprimimus, quàm verbis, in cap. Tuæ fraternitati, num. 25. de ſponſ. & matrimon. 27

4 Imò potentiora ſunt facta, quàm verba, ibid. num 26. 27

5 Facto qui mentitur, & mente concipit verum, non eſt à mendacio immunis, in cap. Falſidicus, numer. 116. & 146 de crimin. falſi. 370

5 Factis, aut verbis ſignificare id, quod non eſt, nunquam licet, ſed prætermittere ſignificare id quod eſt, aliquando licet, ibid. num 164. 178

8 Factum contra legis prohibitionem non valet, quamvis lex non procedat ad annullationem actus, in c. Etſi unanimiter, num. 5. de Poſtular Prælat. 115

8 Factum legitimè non retractatur, licèt deveniat ad eum caſum, à quo inchoari non poterat, ſi actus fuerit perfectus, & conſummatus, aliàs ſecus, in c. Dilectus, il ſecondo, numer. 22. de Præben. 215

8 Factum ab honeſta, & provida perſona, licèt aliàs videatur de genere malorum, non præſumitur factum illicitè, in c. Niſi eſſent, n. 2. de Præb. 206

5 Facta ſunt potentiora, quàm verba, in c. Contingit, il ſecondo, num 4 & ſeqq. de ſent excomm. 368

3 Factum idem diverſis reſpectibus poteſt ſimul approbari, & reprobari, in c. Dilectus il 2. n. 6 de præb. 208

5 FALLI & errare eſt unum pro alio, ſeu falſum pro falſo putare, in c Falſidicus, n. 85. de crim. falſ. 373

5 Fallit quiſquis falſum loquitur, etiam ſi audiens non fallatur, quia fallaciam intendit ſecundùm quòd eſt in fallente, ibidem num. 88 & ſeqq. 374

Falſarius, & falſitas litterarum Apoſtolicarum.

5 Falſantes per ſe, vel per alium litteras Papæ, excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus, in c Ad falſariorum, num 2 & 27. de crimin falſ. 184

5 Et Clerici *officiis*, & beneficiis privati ſunt, ibidem numer 2 & 38 184

5 Item ſunt degradandi, & Curiæ ſæculari tradendi, ibid numer 2. & 40. 184

5 Falſis litteris Apoſtolicis utentes, ſi Clerici ſunt, officiis, & beneficiis privantur: ſi laici, excommunicati ſunt, ibidem numer. 4. 47. & 48. 184

5 Falſis litteris utens cum ignorantia craſſa, mitiùs punitur, quàm cum dolo expreſſo, ibidem num 14. 184

5 Clerici falſantes litteras Principis, & Imperatoris, quas pœnas incurrant, ibidem num 15. & 16. 184

Vide in ver. *Falſum*.

5 Falſans litteras Apoſtolicas etiam ſemel tantùm, *puniendus* eſt pœna cap. Ad falſariorum, ibidem numer 27. 185

5 Falſantes litteras Papæ ſunt excommunicati, ſive ſint laici, ſive Clerici, ſive Monachi, ibid. n. 29. 185

5 Et quid in Epiſcopis, ibid. n. 56. 187

5 Et abſolutio eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ibid n. 10. 185

5 Falſarii litterarum Apoſtolicarum, vel falſò eas *fabricantes*, aut ſupplicationes falſò ſignantes, excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibidem num 31. 185

5 Excommunicatio Bullæ Cœnæ, & excommunicatio c. Ad falſariorum, de crimine falſi, contra falſarios litterarum Apoſtolicarum in quibus differant, ibid. n. 31. 185

5 Falſans litteras Papæ per alios, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid num 33 185

5 Falſans ſupplicationes manu Papæ ſignatas incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid n 37 186

5 Et an incidat in pœnas cap. Ad falſariorum, ibidem d. n 37. 186

5 Falſantium litteras Papæ beneficia impetrari poſſunt tanquam vacantia, ibidem num. 38. 186

5 Falſantes litteras Papæ ſi laici ſunt, ſuis dignitatibus, & officiis non ſunt ipſo jure privati, ibidem n. 39. 186

5 Falſarii litterarum Apoſtolicarum prævia degradatione *judicis* eccleſiaſtici traduntur Curiæ ſæculari pœna legali puniendi, ſcilicet mortis naturalis, ibid. num 40. 186

5 Falſans litteras Papæ non per ſe, ſed per alium, an ſit degradandus, & Curiæ ſæculari tradendus, ibid num. 42. 186

5 Laicus ratione rei eccleſiaſticæ falſificando reſcriptum Papæ ſubjicitur foro eccleſiæ, ibidem n. 44. 187

5 Falſis litteris Apoſtolicis utentes ſunt ipſo facto excommunicati, etiamſi ab illarum uſu deſiſtant infra viginti dies, ibidem num 48. 187

5 Se-

Google

5 Secus in habentibus litteras falſas, quia non ſunt excommunicati ſi illas intra viginti dies laceraverint, vel reſtituerint, ibidem num. 49. 187
5 Falſis litteris Clerici ſcienter utentes an ſint excommunicati ibid. numer. 50. 187
5 Falſificantium litteras Papæ, & falſis litteris utentium pœnæ ſunt in triplici differentia, ibid. num. 51. 187
5 Falſis litteris utentes, & falſas litteras impetrantes, ſed non exercentes per ſe falſitatem æquiparantur, ibid. num 54. 187
5 Falſitatis ſuggeſtione litteras à Papa impetrantes qua pœna puniantur, ibid. num. 55. 187
5 Falſantes Epiſcopi litteras Papæ non incidunt in pœnam c. Ad falſariorum de crim falſ. ibid num 56. 187
5 Sunt tamen excommunicati ex Bulla Cœnæ, ibid n. 57. 187
5 Falſarius litterarum Apoſtolicarum etiam occultus incurrit pœnam excommunicationis, & privationis officiorum, & beneficiorum eo ipſo, quòd crimen committit, ibidem num 58. 187
5 Sed pœna degradationis ei infligitur tantùm ſi criminaliter ſit convictus, ibid num. 63. 188
5 Sive per viam accuſationis, ſive inquiſitionis, ibidem n. 64. 188
5 Si verò civiliter actum fuerit, mitiùs punitur, ibidem numer 59. 187
5 De Falſitatis litterarum Apoſtolicarum crimine an alius, quàm Papa poſſit cognoſcere, ibid. num. 66 188
Falſæ an probentur litteræ Apoſtolicæ ex raſura.
Vide in ver. *Litterarum Apoſtolicarum raſura*.
5 Falſantur litteræ Apoſtolicæ novem modis expreſſis in cap Licet, n. 2. de crim falſ. 181
5 Falſantes ſupplicationes, ſeu confingentes ſignaturam ſupplicationis Papalis, ſcribendo verbum *Fiat*, an incurrant pœnas falſantium litteras Apoſtolicas, ibid. num 3. & num. ſeqq. uſque in fin. 181
5 Falſarii ſupplicationum gratiam, vel juſtitiam concernentium à Papa ſignatarum excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibidem num. 7. 181
5 Falſificatio litterarum Apoſtolicarum enormius eſt delictum, & ſeveriùs judicandum, quàm falſificatio ſupplicationum ſignatarum, ibid. num 20. 182
5 Contrarium, ibidem numer. 26. & ſequent. uſque in finem, pag 182
5 Falſitates faciliùs committuntur in ſupplicationibus, quàm in litteris, & cur, ibid num 19. 182
5 Falſare ſignaturam Papæ, ſeu *Fiat*, propriiſſimè eſt falſare litteras Apoſtolicas, ibid num. 32. 182
5 Falſæ litteræ juriſdictionem non conferunt, in c. Super eo, n. 2. & 8. de crim falſ. 179
3 Falſa cauſa non obligat profitentem, in c. Significatum, nu. 26. de Regular. 360
3 Falſa cauſa obligat religioni, ubi conſtat de intentione profitentis, ibid num 30. 361
2 Falſitas, vel ſubreptio in uno ex disjunctivè narratis non vitiat reſcriptum, in cap. Inter cæteras, numer. 35. de reſcript. 149
4 Falſum exprimere deteſtabilius eſt, quàm verum tacere, in c. Quia circa, n. 5. de conſang. & affinit. 69
2 Falſitas non præſumitur in litteris ad lites, ſicut præſumitur in litteris ad beneficia, in cap. Super litteris, num. 24. de Reſcript. 360
2 Falſi crimen nemo præſumitur committere propter litteras de ſimplici juſtitia, ibid num 42. 361
2 Falſitas, quæ non inducit Principem ad gratiam faciliùs concedendam, ſed eſt ſuperflua, non præſumitur doloſa, ibidem num 48. 362
2 Idem, ſi vero expreſſo, Princeps difficiliùs conceſſiſſet, ibidem num. 49. 362
Vide in verb *Subreptio*.
5 Falſi pœna tenetur teſtis non modò ſi falſum dicit, ſed etiamſi veritatem occultat, in cap. falſidicus, num. 1. & 124. & ſeqq. de crimin. falſ. 169
Declaratur, ibid. num. 5. 6 & ſeqq & num. 144. 169
5 Falſum non committitur ſine dolo, in c. Ad falſariorum, n. 22 de crim. falſ. 184
5 Clerici falſantes litteras Principis, ſeu Imperatoris, quas pœnas incurrant, ibid. num. 25 & 26. 184
5 Et quid in falſantibus litteras, ſeu ſigillum Regis, ibid. numer. 23. 185
5 Et quid in falſantibus litteras majoris Pœnitentiarii, vel Nuntii, aut Brevia Papæ, ibid. num 24 185
5 Et quid in falſantibus litteras Epiſcopi, vel Capituli, ibidem num. 25. 185
Vide in verb. *Falſarius litterarum Apoſtolicarum*.
5 Falſi pœna de jure civili quæ ſit, ibid n. 45 & 46. 187
2 FAMA in judicio inquiſitionis obtinet vicem accuſatoris, in cap. Pernicioſam, num 4. de offic Ordinar. 550
5 Bona famæ potioris ordinis ſunt, quàm rei familiaris, in c. Officii, num 12 de pœnit. & remiſſ. 304
4 Fama probatur per teſtes deponentes per verba, *Publicè, & palàm dicebatur*, in cap. Lator, num. 38 Qui filii ſint legitim. 86
4 Fama legitimitatis non eſt neceſſaria probanda in loco originis, ſed ſufficit in loco ubi filius fuit educatus, vel converſatus, ibid. num. 39. 86
4 Fama probat filiationem legitimam, & illegitimam, & ſufficit major pars viciniæ, in c Per tuas, n 7 Qui filii ſint legit. 94
2 Fama poteſt ſe habere ad bonum, & ad malum, in cap. De Priore, num 7. de Appellat. 396
3 Fama quid ſit, & quotuplex, in c. Veſtra, num. 27. de cohabit. Cler & mulier. 22
3 Fama de homine deſcribitur, ibid num. 27 & 41. 22
3 Fama propriè loquendo non poteſt eſſe niſi bona, ibid. num. 28. & num 42. 22
3 Famam ſuam negligens, crudelis eſt, ibid num. 29. 22
3 De fama cùm dubitatur, in loco converſationis eſt quærendum, ibid. num 30. 22
3 Famæ inter homines deſcriptiones variæ, ibidem num. 38. & ſeqq 23
3 Fama eſt fica rei geſtæ, vel quæ reputatur pro geſta, ibidem numer 40 23
3 Fama vulgaris eſt publicus præco virtutis, infamia vitiorum, ibid num 41 23
Vide in verb *Infamia*.
3 Famam ſubtractam an, & quando detractores reſtituere teneantur, ibid num 43 23
3 Famam, ſeu manifeſtum facit clamor tot hominum, quot ex clamore ſcandalum ſuſcitatur, in c. Veſtra, n 60 & 116. de cohabit. Cler & mulier 15
3 Famoſum omne, & manifeſtum contradiſtinguitur à notorio, ibid num 110. 18
3 Sacerdotibus pro crimine famoſo, & non notorio indicitur Canonica purgatio, & ſi in purgatione defecerint, ſunt deponendi, ibid num 111 18
5 Fama in inquiſitionis judicio tenet locum Accuſatoris, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 17 de Accuſat. 16
Vide in verb. *Inquiſitio*.
5 Probationes ſuper fama leviores ſufficiunt contra ſubditum, quàm contra Prælatum, ibid num 48. 18
3 Fama qualiter probetur, ibid num 84. 20
5 Teſtes ſuper fama interrogati qualiter debeant deponere, ibidem num 85. 20
5 Fama in criminalibus an aliquem gradum probationis conſtituat, ibid. num 86 & ſeqq. 20
5 Fama eſt ſufficiens indicium ad inquirendum contra eum, qui maleficium commiſit, ibid num 87 20
5 Fama in criminalibus nec ſemiplenam facit probationem, niſi de crimine civiliter agatur, ibid num. 88 21
5 Et ſine adminiculis an ſit ſufficiens indicium ad torturam, ibid. num. 89 21
2 Fama non probatur per teſtes deponentes ſe audiviſſe à multis, in c Per tuas, num 26. de Probat. 244
2 FAMILIA Epiſcopi de ipſius licentia an poſſit deferre arma prohibita edicto Principis ſæcularis, in c Eccleſia S Mariæ, num. 42. de Conſtitut. 123
2 Familia Epiſcopi exempta eſt à juriſdictione ſæculari, ibidem num 44. 123
2 Familiæ appellatione qui veniant, in cap Nullus, num. 21. de foro compet. 46
2 Familia Epiſcopi exempta eſt à ſæculari juriſdictione, ibidem num 23. 46
3 FAMILIARES Archimandritæ gaudent privilegio fori, ſtante etiam conſuetudine, in cap Eccleſiæ, num. 37. de Immunit. Eccleſ. 648
2 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, in c. Cùm non ab homine, num 15 de Judic. 10
3 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, licèt ſit ſæcularis, in c. Eccleſiæ, num 32 de Immunit. Eccleſ 648
3 Familiares Papæ non percipiunt in abſentia diſtributiones quotidianas, in c. Licèt, n 99 de Præben. 139
3 Nec privilegiati ſuper fructibus in abſentia percipiendis, ibid. num 100 139
3 Etiamſi in reſcripto dicatur, ut pro præſentibus habeantur, numer 102. 139
3 Secus ſi dicatur, perinde ac ſi divinis intereſſent, ibid. n 103 139
5 Familiaritas vera, & non ficta conſtituitur ex commenſalitate, & ſervitio, in cap. Ex parte, il ſecondo, numer. 35. & ſeqq. de Privileg 263
5 Familiares veri non conſtituuntur ex eo quòd recipiantur à Papa in veros, ac proprios familiares, niſi inſiſtant circa ſervitia, & vivant, expenſis illius, ibid. num 37 263
2 Familiaris perpetuus habet privilegium perpetuum ſicut dominus, temporalis autem non niſi durante familiaritate, in cap Nullus, num 22 de foro compet. 46
2 FAMULUS an poſſit ducere concubinam in domum heri abſque peccato, in cap Ne innitaris, num 41 de conſtit. 33
3 Famulo ægroto an debeatur ſalarium, in cap. Licèt, num 137. de præben. 131
2 Famuli Clericorum an gaudeant privilegio fori, in c. Nullus, n. 20 & ſeqq de foro comp. 45
4 FARFENSE, ac Sublacenſe monaſteria ſunt in Provincia Romana, in c. Nullus, n. 27 de Paroch. 305
4 Farfenſis Abbatiæ Commendatarius quamvis habeat juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, tamen non poteſt denunciationes remittere, in cap. Cùm inhibitio, numer. 9 de Clandeſtin. deſponſat. 38
3 FEDERICI Imperatoris mater quinquagenaria publicè voluit parere, & cur, in c Cùm ſis, n. 34, de converſ conjug. 438
3 FERRUM ex vena deducere, colare, & diſtinguere, & alìò lucri cauſa aſportare non eſt negotiatio, ſed artificium, de quo Monachi non tenentur ad gabellam, in c. Secundum, n 7 Ne Cler. vel Monach. 662
3 FESTA Sanctorum non omnia ubique ſunt veneranda, in c. Audivimus, num. 23. de reliq. & vener. Sanctor. 604
Vide in verb *Dies Feſti*.
Et in verb. *Feria*.

Feria.

2 Feriis introductis ob honorem Dei, & Sanctorum, niſi ob neceſſitatem, vel pietatem, judicium exerceri non poteſt, etiam de conſenſu partium, in c Conqueſtus, num 2 & 3. de feriis. 91
2 Feriis favore hominum introductis poſſunt partes renunciare, ibid num 2. 91
2 Feriæ Sanctorum ſunt principaliter introductæ ob reverentiam Dei, ibid num. 4. 91
2 Judex non debet in cauſis procedere, nec etiam citare ad diem feriatam, ibid num 5 92
2 Citatus in die feriata comparere poteſt, ibid. num 6. 92
2 Feriis introductis in honorem Dei partes renunciare non poſſunt, ibid. num 7. 92

a Feriis repentinis nequeunt partea renunciare, ibid num 8. 92
s Feriis meſſium, & vindemiarum partes renunciare poſſunt etiam tacitè, ibid.num.9. 92
a Arbiter tenetur ſervare ferias ſolemnes, ibid.n.10. 92
a Feriæ in honorem Dei partes compromittando tamquam in arbitrum, renunciare non poſſunt, ibid.num 11. 92
a Secus ſi tamquam in arbitratorem, ibid num 12.& n.20. 92
a Sententia lata, & proceſſus habitus in die feriata non tenent, ibid.num 12. 92
s Feriatis diebus judicium exercert poteſt, ſi ſubſit neceſſitas, tam circa temporalia, quàm circa ſpiritualia, ibid num.13. 92
a Feriatis diebus agi poſſunt cauſæ miſerabilium perſonarum, ibid. num 14 & n.16. 92
a Item cauſæ ſpirituales electionum, decimarum, uſurarum, inquiſitionum, & matrimoniales, ibid num 15 93
s Decretum ſuper alienatione rerum minoris in die feriata interponi non poteſt, ibid num.17 92
s Feriatis diebus expediri poſſunt, quæ pertinent ad pacem, vel concordiam, & pacta, & transactiones fieri, ibidem nu.19. 92
a Feriatis diebus fieri poteſt compromiſſum tamquam in arbitratorem, ibid.num.20. 92
a Appellatio interponi poteſt quolibet die feriato, ſed eam proſequi non licet, ibid.num.21 92
a Executio ſententiæ an fieri poſſit tempore feriato, ibidem numer.22. 92
s Feriati dies quoad judicialia qui ſint, ibid. num. 24. & numer. 25. & 26. 93
s Ferias indicere non poſſunt epiſcopi in die alicujus Sancti ab eccleſia non canonizati, ibid.num.30. 93
a Feriarum ſpecies quot ſint, & à quibus indicantur, ibid.num.35. & ſeqq. 94
a Feriæ ruſticæ ſuffragantur etiam non occupatis in meſſibus, & vindemiis, ſi à judice ſint indictæ, ibid n 36. 94
s Citatio an fieri poſſit in die non feriata ad feriatam, ibid. num.37. & 39. 94
a Mandatum de citando an fieri poſſit in die feriata ad diem non feriatam, ibid n 43 & n.47.& n 49. 95
a Executio mandati de citando an die feriata fieri poſſit, ibid. num. 44.& n.45 & 53. 95
a Proceſſus ex citatione incboandus fieri non poteſt die feriata, ibid. num.45. 95
a Mandatum de citando in die feriata non poteſt fieri à judice pro tribunali ſedente, ibid.n.52. 95
s Feriæ repentinæ à Principe indictæ non ſunt ſervandæ in foro Canonico, ibid.n 62. 96
a Feriis in honorem Dei, & Sanctorum Princeps laicus derogare non poteſt, ibid num.65. 96
s Conſtantini lex de obſervatione diei Veneris in honorem Dominicæ Paſſionis non fuit recepta ab eccleſia, ibidem num.66 96
a Statuto civitatis poſſe introduci ferias in honorem Dei, quo ſenſu ſit accipiendum, ibid n 67. 97
s Conſuetudo non poteſt inducere ferias in honorem Dei, niſi interveniat conſenſus Epiſcopi, & Cleri, ibidem num.69. 97
a Feriæ repentinæ quæ ſint, & quas ob cauſas à Principe indicantur, ibid.n 76. 97
s FEUDATARIUS ſatis eſt ut juret fidelitatem eccleſiæ, in c. His quæ, n. 5.de major.& obed. 618
s Feudatarius abſtrictus certo ſervitio non poteſt invito domino feudum renunciare, in cap. Admonat, numer. 27. de Renunciat. 332

Feudalis cauſa.

Cauſæ feudales coram quibus ſunt tractandæ.
Vide in ver *Vaſſalus quoad forum*.
a Feudalis juriſditio tamquam ſuperinducta, & præjudicans juriſdictioni ordinariæ, eſt reſtringenda, in c.Cæterùm, num.23. de judiciis. 7
a Poſſeſſorii quæſtio eſt facti, non juris, nec tangit ſubſtantiam feudi, ibid.n 17. 7
a Feudi dominus, ſive eccleſiaſticus, ſive ſæcularis feudalem cauſam cognoſcit, etiamſi vaſſalli ſint Clerici, in c. Verum, num.1.10. & 12.de for.compet. 60
s Et ſi plures prætendantur domini, non poteſt unus cognoſcere, maximè alio abſente, ibid.n.2. 62
a Res ſi negetur feudalis, de hoc ante omnia cognoſci debet, in cap. Clericus, n 12.de for compet.

Feudum quid, & quotuplex.

a Feudum perpetuum redigitur ad inſtar proprietatis, & poteſt appellari francum, in c. Quæ in eccleſiarum, numer. 54. de conſtitut. 100
s Feudum eſt beneficium Principis, & latiſſimè interpretandum, ibid.num 90. 103
s Feudum proveniens ab eccleſia Romana eſt eccleſiaſticum, ibid. num.102. 103
a Et ad illud non extenduntur jura feudalia excludentia à ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, ibidem n 103 103
s Feudum eſt contractus ultrò, citròque obligatorius, ib.n. 127. 104
a Feudum an ſit eccleſiaſticum vel ſæculare, attenditur prima cauſa conceſſionis feudalis, in cap. Verum, num. 29. de foro compet. 62

Feudi alienatio.

s Vaſſallus alienans feudum ſine conſenſu domini directi cadit ipſo jure à feudo, in c Ex parte, n 12 de feud. 232
a Vaſſallus non poteſt ſuper feudo compromittere ſine licentia domini, in cap.Cùm tempore, numer 23 & 28 de Arbitr. 696
s Alienationem feudi in eccleſiam an Capitula feudalia prohibere poſſint, in c.Quæ in eccleſiarum, n.42.& num.ſeqq. uſque ad nu. 49.& ſeqq de Conſtitut. 100
Vide in ver. *Papa quoad infeudationem*.

Feudalia bona.

3 Bona infeudari, vel emphyteuticari ſolita non ſunt de menſa eccleſiæ, in c.Ex parte, n 4 & 9 de feud. 232
3 Bona eccleſiæ dicuntur ſolita dari in feudum, vel emphyteuſim quando infra quadraginta annos bis fuerunt data, ibidem num.7. 232
3 Bona deſinunt eſſe feudalia, quando Prælatus ea deſcripſit inter bona menſæ eccleſiæ, vel quando ex illis fructus collegit tamquam ex bonis menſæ incorporatis, ibidem numero 8. 232
3 Bona feudalia per alienationem vaſſalli ad eccleſiam devoluta epiſcopus de novo infeudare poteſt filio, vel conſanguineo alienantis, non obſtante juramento de non infeudando, ibid. num.10 232
3 Item poteſt illa infeudare etiam extraneo, ſi ſit talis, ut mediante illius perſona poſſit eccleſia bona ſic alienata recuperare, ibid. num. 11 232
3 Bona infeudari ſolita poſſunt de novo in feudum concedi, & cauſa præſumitur ab initio interveniſſe, ibid.n.18. 233
3 Feudalia bona eccleſiæ poſſunt infeudari non obſtante juramento de non alienando, Papa inconſulto, in c Nulli, n.20.de Reb. eccleſ non alien. 224
Vide in ver *Papa quoad infeudationem*.
3 Juramentum de non infeudando Papa inconſulto refertur tantùm ad bona, quæ numquam fuerunt infeudata, non autem ad bona feudalia, in c.Ex parte, n.4 de feud. 232
3 Juramentum de non infeudando intelligitur, ut terram non feudalem conſtituat feudalem, ibid n.5. 232
3 Juramentum non alienandi non extenditur ad bona in emphyteuſim dari ſolita, ibid n.6. 232

Feudales conſuetudines.

a Feudales conſuetudines ſpecificè diſponentes de rebus ſpectantibus ad eccleſias, vel perſonas eccleſiaſticas ratione utilis dominii non valent, in c.Quæ in eccleſiam, num. 92. 94 & ſeqq de conſtitut. 100
3 Feudorum liber eſt authenticus, & allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, & ligat etiam eccleſiam, & Eccleſiaſticas perſonas, ibid n 94 103
s Fallit quoad Capitula, quæ de eccleſiis, vel perſonis, ac rebus earum ſpecificè diſponunt, ibid n 95 103
3 Feudorum liber non emanavit à Principe, ſed à privatis hominibus non habentibus authoritatem leges condendæ, ibid n.97. 103
a Et ideò ſecundùm aliquos non ligat, ibid n 98. 103
Sed contra, & cur, ibid n.97. 103
3 Conſuetudines feudorum cùm ſint ſupra hominum memoriam, habent vim privilegii, & videntur ab eccleſia approbatæ, ibid. num.99 103
3 Fallit in Capitulis, quæ ſunt contra immunitatem eccleſiaſticam, ibid n 100. 103
3 Feudalia jura excludentia à ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, non extenduntur ad feudum proveniens ab eccleſia Romana, ibid n 102.& 103. 103
3 Feudalia jura an poſſint allegari in emphyteuſi ad deciſionem cauſarum, in cap. Inſinuatione, numer. 24. & ſequent. de feud. 272
Vide in ver. *Argumentum à feudo*.

Feudum quoad juramentum fidelitatis, & ſervitium.

s Feudi ſervitium an, & quando poſſit explicari per ſubſtitutum, in cap Quæ in eccleſiarum, num. 66. & num ſeqq uſque ad n 79. de conſtitut. 101
a Feudum ſi ſit nobile, antiquum, & honorificum, liberum, francum, & expeditum, vaſſallus intelligitur abſolutus ab omni ſervitio, præterquàm ab expreſſo in inveſtitura, ibidem numer.67. 101
3 Servitium quod præſtatur in ſignum recognitionis, cùm ſit annuum, in quocumque ſtatu præſtari poteſt, ibidem numer. 68 101
a Obſequia à vaſſallo præſtanda ſunt ad inſtar eorum, quæ libertus debet patrono, ibid n 69. 101
3 Homagium, & ſacramentum fidelitatis honeſtè à Religioſo vaſſallo præſtari poteſt per ſeipſum, ibid.n 71. 100
a Abbatiſſa, vel Prioriſſa exire debet e clauſura ad homagium, & juramentum fidelitatis præſtandum pro feudo, quod monaſterium habet à domino temporali, ibid.n.72. 102
a Secus poſt Bullam S.Pii V.ibid.n 73. 102
a Forma fidelitatis nihil continet, quod à vaſſallo Religioſo, & epiſcopo non poſſit honeſtè per ſe, vel per alium explicari, ibid n.74. 108
3 Vaſſallus ex forma fidelitatis non tenetur ad militandum, præſertim in propria perſona, ibid n 75. 108
3 Et eſt in optione ipſius, an ad expeditionem bellicam velit ire, vel mittere, an ſubminiſtrare dimidium redditus unius anni, ibid. n 76 & 78. 108
a Non tenetur ſequi dominum in bello, neque ad alia ſervitia perſonalia, niſi hoc expreſsè ſit cautum in inveſtitura, ibidem num 77. 102
3 Inhabilis ad ſerviendum feudo, ſi habilitetur ad ſuccedendum, cenſetur etiam habilitatus ad ſerviendum per ſubſtitutum, ibid. num 92 103
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem*.
Et in verb. *Homagium*.

Feudi ſucceſſio.

3 Feudum perſonale ad filium non extenditur, in c.Ex parte, n 2. de feud. 232
3 Fœmina non ſuccedit in feudo, niſi expreſsè ſit cautum in inveſtitura, ibid num 3 232
a Feudum an tranſeat in monaſterium, ſi Feudatarius fiat Monachus, in c.

In a. Quæ in Eccleſiarum, num. 53. & 57. uſque ad num. 66. de conſtit. 100
2 Feudum perpetuum ad omnem hæredem tranſit, quia redigitur ad inſtar proprietatis, & poteſt appellari ſimricum, ibidem num. 54. 100
2 Sed ſi ſit ad vitam, morte naturali finitur, ibid. num. 55. 100
2 Clericorum appellatione in materia feudali veniunt Clerici etiam Regulares, & Epiſcopi, etiam ſi vocetur Clericus major natu, ibid. num. 91. 101
Vide in verb. *Epiſcopus quoad feuda.*
Et in verb. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.*
3 FICTIO non eſt tantæ potentiæ, quantæ eſt veritas, & naturalis actus, in cap. De cætero, num. 31. de Cleric. non reſidend. 39
3 Fictiones, ſeu præſumptiones non habent locum in foro animæ, in c. Si quis, num. 24 de Regular. 334
3 Declaratur, num. 69. & ſeqq. 339
3 Fictio non generat fictionem, in c. Quod à prædeceſſore, n. 131. de ſchiſmat. 114
3 Fictio idem operatur in caſu ficto, quod veritas in caſu vero, in c. Nos quidem, n. 57 de teſtam. 163
3 Fingens, ſe feminam, & profeſſionem faciens in monaſterio Monialium, obligatur ad religionem in genere, in cap. Conſului, n. 54. de Regular. 404
3 Fictio non debet eſſe majoris efficaciæ, quàm veritas, & naturalis actus, in capit. De multa, numer. 50. de præbend. pag. 222
3 Fictio non poteſt operari, quod veritas ipſa non operatur, in c. Nobis, num. 91 de ſimon. 45
3 Fictum non habet eſſe realiter, ſed intellectualiter, ibidem num. 91. 45
3 Fictio fundatur ſuper falſo, ibid. num. 95 45
3 Ficta præſentia an æquiparetur veræ, in c. Cùm percuſſio, nu 31. de Cler. ægrot. 156
3 Fictio locum non habet niſi in caſibus in jure expreſſis, in cap. In præſentia, num 23. de probat. 114
3 Actus fictus non debet eſſe majoris potentiæ, quàm actus naturalis, & verus, in cap. Quia diverſitatem, num. 23. de conceſſ. præbend. 171
3 Fingentes ſe Monachos, aut intrare, aut exire compelluntur, in c. Ut Clerici, num 1. de Regul. 342
3 Fingere aliud eſt, & aliud opinari, in c. Ne innitaris, num. 140 & num. 141 de conſtit. 45
3 Ficti qui non ore, ſed corde diſſentiunt, Baptiſmi ſuſcipiunt ſacramentum, in c. Majores, nu. 71 de Baptiſ. 599
3 Et dicuntur ficti, qui apparenter oſtendunt ſe rectam fidem habere, & ſacramentum venerari, & velle ſe Chriſto conformari, & corde diſſentiunt, ibid n. 94 & ſeqq. 599
3 Ficti quot modis dicantur, ibid n. 75. 599
3 Ficti accedentes ad Baptiſmum ſuſcipiunt ſacramentum, ſed non effectum ſacramenti, ibid n. 76. 599
3 Et recedente fictione per cordis contritionem, Baptiſmus incipit prodeſſe in remiſſionem peccatorum, ibidem numer 77. 599

Fideicommiſſum.

3 Puellæ monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, in cap Cùm ſimus, n. 13 & ſequent. uſque in finem, de Regular. pag. 179
3 Præjudicium, quod ex prorogatione fit vocatis ex fideicommiſſo conditionali, non eſt conſiderabile, ibid. n. 17. 379
3 Subſtitutis quale præjudicium generetur ex prorogatione fideicommiſſi, & quo remedio ſit eis conſulendum, ibidem numer. 18. 380
Vide *Monaſterium quoad ſucceſſionem*
3 FIDEICOMMISSARIUS univerſalis eſt hæres in effectu, in c. Nimis pravo, num 45 de exceſſ Prælat. 224
3 FIDEJUBENS judicatum ſolvi, donec lata fuerit ſententia diffinitiva, liberatur lata ſententia abſolutoria, licèt illa poſteà revocetur, in cap. Epiſcopus, n. 58. de prob. 74
3 Fidejubere non poteſt Clericus pro laico, & tamen poteſt pro Clerico, in c. Clerici, n 13. de poſtul. 671
3 Fidejuſſor excutiendus eſt priuſquam, deveniatur ad carcerationem principalis, in cap. Sacro, num. 49. de ſentent. excommun. 374
3 Confidejuſſoris facultates aggregata cenſentur, cùm quæritur, an ſolvendo ſit principalis fidejuſſor, in c. Sacro, num. 50. de ſent. excomm. 375
3 FIDES de neceſſitate in baptizante non requiritur, in c. Si quis puerum, n 14. de Baptiſm 591
2 Fides alia eſſe non poteſt apud Græcos, alia apud Armenos, alia apud Latinos, in cap. Cùm veniſſet, num. 94. de ſacr. Unct. 452
2 Fides una eſt, ſimplex, & incommutabilis, quæ in omnibus univerſalibus Conciliis declaratur, in cap. Firmiter, num. 4. de Summ. Trinit & fide Cathol. 8
2 Fidei diffinitio quæ, ibid n. 13. & ſeqq. 4
2 Fidei articulos explicitè credere an neceſſarium ſit ad ſalutem cuilibet habenti uſum liberi arbitrii, an verò ſufficiet illos credere implicitè, ibid. n. 15 & ſeq. uſque in fin. 4
2 Fides implicita, & explicita quid ſit, ibid. n. 17. 4
2 Adulti omnes etiam ſimplices, & laici tenentur explicitè credere Deum eſſe, & eſſe remuneratorem omnium bonorum, ibidem num 13. 4
2 Laicis, & ſimplicibus an ſufficiat implicitè credere articulos fidei, ibid n 19. 41 & ſeqq 4
2 Erranti in fide non imputatur, ſi ex ſimplicitate deficiat, & fidem ſuam ſupponat fidei Eccleſiæ, ibid n 20. 5
2 Clerici inferiores qualiter teneantur laicos excedere in cognitione diſtincta fidei, ibid n 21 & 52. 5
2 Clericis an liceat explicitæ cognitioni articulorum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias ſcientias, ibidem n. 22. 5
2 Prælati Eccleſiarum, & alii curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicitè ſcire articulos Symboli Patrum, & Athanaſii, ibid. n. 23. & 49. 5
2 Epiſcopi tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poſcenti, & hæreticos perſequi, & confutare, ibid. n 24. 5
2 Fidei articuli in Symbolo Apoſtolorum comprehenſi quot numerentur, & qualiter ſinguli ſingulis Apoſtolis attribuantur, ibid num 29. 6
2 Fidei profeſſionis formula à Pio IV. præſcripta ſymbolum appellari poteſt, ibid, n. 37. 7
2 Articulus fidei quid ſit, ibid. n 39. 7
2 Articulus fidei tripliciter accipitur, ibid. n. 40. 7
2 Fidei articulus qui continetur in ſymbolo Apoſtolorum, explicitè credere unicuique neceſſarium eſt ad ſalutem, ibidem num 41. 7
2 Laicos non teneri ad aliquem fidei articulum explicitè credendum eſt hæreſis, ibid. n 42. 7
2 Fidei objectum duplex, n 43. 7
2 Clericis an ſufficiat habere fidem implicitam de articulis ab Eccleſia diffinitis, ibid. n. 50. 8
2 De articulis circa fidem continentibus ſententiam veram, ſed ab Eccleſia non diffinitam, an liceat dubitare, aut contrarium aſſerere, ibid n. 51. 8
2 Propoſitionum in fide peccantium tres ſunt gradus, n. 92 9
2 Errare, ideſt aliud pro alio putare in his, quæ ad fidem, aut mores non pertinent, an, & quando liceat, ibidem num. 53. 9
2 Propoſitiones multæ ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis cenſura temeritatis notantur in articulis non diffinitis, ſi ratione, & authoritate ſint deſtitutæ, ibid. n 54. 9
2 Actus fidei duplex, n 55. 9
3 Fides præ cæteris virtutibus in miraculis operatur, in c. Audivimus, n. 9. de reliq & venar Sanctor 603
3 Fidem maximam quis poteſt habere ſine charitate, ita ut illius virtute faciat miracula, ibid n. 10. 603
3 Fides ſine charitate pro canonizandis adultis non ſufficit, ibid. num 11. 603
3 In fide Chriſti omnia purgantur, ibid n 29. 605
4 Fides officialis ſuper qualificata legitimitate facit adminiculum, in c. Lator, n 35. Qui filii ſint legitimi 85
2 Laicis, & ſimplicibus an ſufficiat implicitè credere articulos fidei, in cap. Firmiter, num. 19 de Summ. Trinitat. & fid Cathol. 4
2 Laicus non teneri ad aliquem fidei articulum explicitè credendum, eſt hæreſis, ibid n 42. 7
3 Fides magis adhibetur indigenis ignotis, quàm extraneis, in cap. Cùm eſſes, n 25 de Teſtam 169
2 Errorem in fide nulli fas eſt defendere, in c Damnamus, nu. 7. de Summ Trinit. & fid Cathol. 11
2 De fide publicè diſputare an, & quando liceat, ibid. n 8. 11
2 Fides, opinio, ſuſpicio, & dubitatio in quibus differant, in c. Ne innitaris, n. 161. de Conſtitut. 60
3 Fidem Chriſtianam committere arbitrio unius hominis periculoſum, in c Majores, n. 6. de Baptiſm. 596
3 Declaratur, ibid n 11. 596
3 Fidei diffinitiones Papa etiam cum Concilio revocare non poteſt, ſed tantùm explicare, ibid. n. 7. 596
3 Fides una debet eſſe totius Eccleſiæ, ibid n. 16. 596
3 FIERI multa prohibentur quæ facta tenent, in c. Ad Apoſtolicam, n. 20 de Regular. 383
4 FILIATIONIS quaſi poſſeſſio non relevat ab onere probandi legitimitatem, in c. Lator, n. 35. Qui fil ſint legit. 91
4 Filiationem, & legitimitatem probandi quatuor ſunt ſpecies, in cap. Per tuas, num 6. & numer. ſeqq. Qui fil. ſint legitim. 94
3 Filiatio verè probari non poteſt, ſed jus vehementer præſumit eum filium, qui natus eſt ex nuptiis, in cap. Veſtra, num 86. de cohabitat. Cler. & mulier. 16
3 Filiatio vera prævalet fictæ, in cap Cùm ſimus, num. 5 de Regular. 371
2 Si quis nominet aliquem filium, & ita communiter reputetur, non creditur alteri eorum juranti contrarium, in cap. Per tuas, n. 1. de probat 143
2 Filiatio etiam ex damnato coitu probatur præſumptivè ex tractatu, & nominatione parentum, ibid n 2. 141
2 Et diſſolvit matrimonium cum conſanguinea patris, ibid. d. nu. 2. verſ. Secunda concluſio. 143
2 Filiatio vulgò quæſiti probatur per aſſertionem matris, & tractatum ejus, qui eam domi aluit, ibid n. 25. 144
2 Filiatio per ſolam formam non probatur, ibid. n. 25. 144
2 Filiatio præſumpta ex tractatu, & nominatione parentum, impedit contrahendum, & dirimit contractum in gradibus prohibitis, etiam inter illegitimos, ibid n. 27. 144
3 FILIA minor duodecim annis à parentibus Monaſterio tradita, ſi major facta ſponte veletur, ad ſæculum redire non poteſt, in cap Cùm virum, n 1 de Regular. 366
3 Religioni an filius impubes alligetur ex oblatione parentum, ibid. n 3 & 24. 366
3 Profeſſus tacitè cenſetur per vim oblatus Religioni à parentibus, ſi poſt pubertatem habitum profeſſorum ſuſceperit, ibid. num 4 366
3 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure, ibid n. 5. 366
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, n. 8. 366
3 Puella minor duodecim annis à parentibus Monaſterio oblata, an habitum regularem ſuſcipere poſſit, non obſtante Concilio Tridentino, ibid n 9 & ſeqq. uſque ad n 23. 366
3 Filii poſt pubertatem non poſſunt inviti à parentibus religioni offerri, ibid nu 16. 367
3 Et quid poſt pubertatem, n 17. 367
3 Parentes, qui cogunt puellas invitas ad ingrediendum in Monaſterium ante duodecimum annum, an ſint excommunicati, ibid. num. 18. 367
3 Licentiæ admittendi ad habitum regularem puellas duodecim annis minores peti conſueverunt à S. Congregatione Epiſcoporum,

ſum, & Regularium, ibid n. 53. 368
1 Parentes, vel tutores, an poſſint religioni offerre impuberem invitum, ibid nu 24. uſque ad n. 45 368
3 Filius impubes poteſt Monaſterio tradi à parentibus, ibidem num. 25. 368
3 Tutores ſicut poſſunt pupillum è Monaſterio revocare, ita & religioni offerre, ibid. n. 26. 368
1 Oblatio parentum de impubere ſe habet ad profeſſionem ſicut ſponſalia ad matrimonium, ibid. n. 38. 368
1 Contrarium, n 45. 369
3 Parentes, vel tutores poſſunt è Monaſterio revocare impuberem, licèt invitum, ibid n. 34. 368
3 Puellæ in electione propoſiti non coguntur ſequi parentum imperium, ſi ſint in ætate nubili; aliàs ſecus, ibid. n. 32. 368
4 Filia nubens invitis parentibus mortaliter peccat, in c. Tua, n. 22. de deſponſat impub. 23
4 Saltem ſi ea juſta cauſa contradicant, & filia non habeat legitimam cauſam non obediendi, ibid. n. 25. 29
4 Filia nubens ante annum vigeſimumquintum invitis parentibus, ſecundùm leges poteſt ab eis exheredari, ibid. n. 28. 23
4 Et quid ſecundùm Canones, ibid n. 29. 23
5 Cujus filiam habere non licet, nec ejus neptem, in c. Ex tranſmiſſa, n. 21. de fil Presbyr. 467
1 Contrarium, ibid. n 18 & 19. 468
5 Filii tenentur alere matrem inopem jure naturæ, in c. Præterea, n. 35. Ne Prælat. vices ſuos. 71
2 Filia etiam nefarie admittitur ad vindicandam necem parentum, in c. Per tuas, n. 20 de probat. 244
4 Filia non committit ingratitudinem, quæ poſt vigeſimumquintum annum innupta peccet in corpus ſuum, in cap. Ex litteris, n 7. de divort. 96
Vide in verb. *Novitius quoad conſenſum*.

Filius, communia.

2 Filii duorum compatrum, niſi conſuetudo repugnet, licitè contrahunt, ſi per eorum neutrum deventum eſt ad compaternitatem, aliàs ſeparantur, in cap. Utrùm autem, num 1 de cognat. ſpiritual. 58
3 Filii tergemini in utero eſſe à jure præſumuntur, in c. Cùm ſis, n. 61. de converſ conjug. 418
3 Filius natus octavo menſe an ſuccedat, & hæreditatem tranſmittat, ibid n 62 418
5 Filius in quibus cenſeatur eadem perſona cum patre, in c. Suſcepimus, n 12 de homicid. 156
2 Filius præeſſe poteſt Eccleſiæ, cui pater præfuit mediatè, in cap. Ex tranſmiſſa, n. 2. de fil Presbyter. 467
5 Filius unde dicatur, ibid n. 8. 467
1 Filiorum appellatione deſcendentes omnes continentur, ibid. num 9. 467
5 Contrarium, ibid n. 15. 468
2 Declaratur, ibid n 21. & 22. 458
1 In filio, & nepote diverſæ ſunt ſpecies, & diverſi gradus, ibidem num. 19. 468
2 Filius præeſſe poteſt Eccleſiæ, in qua pater ſine titulo miniſtravit, in c Conſtitutus, n 1 de fil. Presb. 481
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, & Conſtitutionem Clementis VII ibidem n. 27. 485
3 Filii non obligentur ex ſponſalibus contractis per parentes, niſi conſentiant tacitè, vel expreſsè, in cap. Si quis, num. 15 de Regular. 334
3 Filiorum favor major eſt, quàm piæ cauſæ, in cap. Cùm eſſes, n. 221. de Teſtam. 274
3 Declaratur, ibid. n. 255 & 256 277
3 Filium exhæredare volens, & Eccleſiam inſtituere, quærat alium, qui ſuſcipiat, quàm Auguſtinum, ibid. n 222. & 256. 274
3 Religio divina eſt carior filius, ibid n 255. 277
Vide in verb. *Teſtamentum ad pias cauſas*.
3 Filius non tenetur ad debita patris, niſi creditores probent eum ſe immiſcuiſſe hæreditati paternæ, in c Ad hoc, n. 5 de ſolut. 535
3 Et tunc tenetur etiam ultra vires hæreditatis, ſi eam adierit ſine inventario, ibid n. 3 535
3 Et quid de æquitate Canonica, & in foro animæ, ibid. n. 4. 535
5 Filii quandoque puniuntur temporaliter propter criminis paterni immanitatem, in c. Vergentis, n. 53. de hæret. 95
5 Non autem ſpiritualiter, ibid n. 13. 95
5 Filius regulariter puniri non debet pro delicto patris, ibid. n. 13 95
5 Presbytericidæ filii à Pœnitentiaria redduntur inhabiles ad beneficia obtinenda, ibid n 12. 95
5 Filius hæretici an ſit ipſo jure privatus, vel privandus beneficiis obtentis, & penſionibus ſibi reſervatis, antequam pater condemnaretur, ibid. n 20. & n. ſeqq uſque in fin. 96
5 Et quid in Congregatione Generalis Inquiſitionis, ibid n. 32. 97
Vide in ver. *Hæreticus*.
5 Filii percutientium Cardinales ſunt ipſo jure privati beneficiis obtentis, ibid n. 22. 96
5 Ratio ubi eſt eadem, lex non dicitur extendi, ſed enucleari, ibid. num 23 96
5 Et ubi habet locum legis ratio circa id prodita, dici debet lex, ibid n. 24. 96
5 Etiam in materia pœnali correctiva, ibid n 25. 96
2 Filiorum appellatione veniunt etiam naturales, quando verba diſpoſitionis ſonant in nomen potiùs naturale, quàm civile, in cap Per tua, n. 29. de probat. 244
4 Filius tenetur jure naturæ ſubvenire patri egeſtate laboranti, in c Ex litteris, n 6 de divortiis. 94
3 Filius offerri poteſt Religioni à parentibus etiam invitis Tutoribus, in c. Si quis, n 9. de Regular. 331
3 Filius invitus an poſſit à parentibus offerri Religioni, an ve ſic oblatus exire poſſit etiam ante annos pubertatis, ibid. n 13. 333
3 Filius impubes à patre oblatus Monaſterio cogitur ibi remanere uſque ad pubertatem, ſed factus pubes liberè exire poteſt, in c. Cùm ſimus, n 3 de Regularibus. 378
5 Filios adoptivos abhorret lex, in cap. Quanto, n. 25. de tranſlat. Epiſcopi. 319
2 Filiusfamilias pater cùm ſit in poteſtate alterius, filiam non habet in poteſtate, nec eam poteſt occidere cum adultero, in c. Indecorum, n. 22. de ætat. & qualit. 400
e Filiusfamilias per ſacrum Ordinem non eximitur à patria poteſtate in rebus patrimonialibus, & profectitiis, ibidem num 33. & 41 400
2 Secus in rebus Eccleſiaſticis, & in his, quæ agit ratione ordinis, vel dignitatis, ibid. n. 34 & 44. 400
e Filiusfamilias per ſacrum Ordinem non ſolvitur à naturali reverentia, quam tenetur patri exhibere, ibid. n. 42. 402
5 Filiusfamilias Clericus in beneficialibus, & aliis cauſis ſpiritualibus, & ab eis dependentibus, ſine authoritate patris agere poteſt, ibid. n. 55 & ſeqq. 405
e Si major ſit 24. annis agit per ſe, vel per Procuratorem: ſi minor per Procuratorem ſibi datum ad lites authoritate judicis Eccleſiaſtici, ibid. n. 46. 401
1 Filiusfamilias per ſacrum Ordinem eximitur à poteſtate patris quoad peculium adventitium, & quæſita poſt Clericatum, ibid. num. 51. 402
2 Licèt aliàs de illis teſtari non poſſit, etiam permittente parte, ibidem n. 55. 402
2 Filiusfamilias Presbyter quicquid acquirit ex cauſa adventitia, & non contemplatione Sacerdotalis officii, acquirit ſibi pleno jure, ibid n. 53. 402
3 Filiusfamilias jure civili non obligatur voto, jure Canonico ſecus, in c. Cùm eſſes, n 276. de teſtam 278
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in cap. Quoniam, num. 20. Ne Prælat. vices ſuas. 78
5 Contrarium, ibid n. 25. 78
2 Filius etiam legitimus non poteſt immediatè ſuccedere in beneficio patris, in c Ex parte, n. 4 de offic delegat. 527
5 Idem in nepote ex filio, & aliis deſcendentibus, ibid. n. 5. 527
5 Filius etiam legitimus removetur ab Eccleſia, in qua immediatè ſucceſſit Patri Vicario, vel Rectori, in cap. Ad extirpandas, n 2. & 5 de fil Presbyt. 470
2 Filius legitimus, quamvis non poſſit immediatè ſuccedere in beneficio patris, poteſt tamen beneficiari in Eccleſia, cui pater præeſt, ibid. n 5. 470
5 Secus in filio illegitimo, ibid. n. 6. 470
4 Filius natus ex ſecundo matrimonio publico cenſetur legitimus, non autem natus ex primo clandeſtino, in cap. Quod nobis, n. 7. de clandeſt. deſponſat. 32
4 Filius in dubio præſumitur natus poſt matrimonium, & contrarium dicenti incumbit onus probandi, in cap. Lator, n. 14 Qui fil. ſint legitim. 82
4 Etiamſi vir uxorem ante matrimonium cognoverit, ibid. n 16 82
4 Filius probatur legitimus ab origine ex quaſi poſſeſſione præſentis legitimitatis, etiamſi dubium ſit, an mulier fuerit uxor, vel concubina, ibid n 55 & 61. 87
4 Filius ſuſceptus ex ſponſa de futuro carnaliter cognita, eſt legitimus, licèt matrimonium nunquam fuerit publicatum, in cap. Per tuas, nu 5 Qui fil. ſint legit. 94
4 Secus poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 3 94
2 Filius legitimatus per reſcriptum Principis prohibetur obtinere beneficium in Eccleſia in qua pater: ſecus ſi ſit *legitimatus per* ſubſequens matrimonium, in cap. *Ad extirpandas*, num. 33. de fil Presbyter. 472
Vide in verb. *Legitimatus*.
3 Filius natus ex uxore præſumitur eſſe filius mariti, in cap. Cùm eſſes, n 203. de teſtam. 274
3 Et fatuus reputator, ſi credas matri aſſeranti eum ex adulterio genitum, ibid n 204. 274
3 Contrarium, ibid n 241. verſ. Nec applicatur. 276
Vide in verb. *Filius illegitimus*.
1 Filius judicatur, qui conſtante matrimonio natus eſt, niſi probetur abſentia, vel infirmitas, ſeu impotentia generandi, in c. Ut filii, n 31 de fil. Presbyt 462
5 Filius an teneatur credere matri aſſerenti eum ex adulterio conceptum, in c. Officii, n. 20 de pœn. & remiſſ. 304
2 Filius illegitimus de jure communi poteſt intitulari in beneficio, quod pater obtinuit mediatè, in cap. Ad extirpandas, num. 7 de fil Presbyt. 470
e Secus ex Conſtitutione Clementis VII. & Concilio *Tridentino*, ibid n 9 & 11. 470
2 Filii illegitimi non modò Presbyterorum, ſed etiam Clericorum hodie repelluntur à beneficiis parentum, ibid n. 10. 470
2 Filius illegitimus non poteſt obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater de præſenti eſt beneficiatus, ibid n 13. 471
2 Poteſt tamen de jure communi habere aliud beneficium ab eo, quod in eadem Eccleſia pater habuit in præteritum, niſi in caſu, &c ibid n 14. 471
2 Secus ex Concilio Tridentino, ibid. 471
5 Filius illegitimus poteſt intitulari in Eccleſia, cui pater præfuit ſine titulo, & tanquam Capellanus ad nutum amovibilis, ibidem num 15. 471
5 Secus ex Conſtitutione Clementis VII. ibid. n 16. 471
5 Conſtitutio Clementis VII contra illegitimos an fuerit correcta per Concilium Tridentinum, ibid n. 17. 471
5 Filius illegitimus hodie non poteſt eſſe Capellanus amovibilis in Eccleſia, in qua pater fuit intitulatus, ibid n. 19. 472
5 Item nec Cantor, ibid. n 20 472
5 Filius illegitimus an hodie poſſit celebrare devotionis gratia in Eccleſia in qua pater, ibid n 25. 471
1 Filii illegitimi non poſſunt hodie obtinere penſiones ſuper beneficiis, quæ eorum patres habent, vel habuerunt, ibid. n. 23. 472
1 Filius illegitimus poteſt obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater olim fuit intitulatus, ſed poſſeſſionem nec per ſe, nec per procuratorem habuit, ibid n 30. 472
5 Filius illegitimus prohibetur obtinere beneficium, quod olim ejus pater abſque legitimo titulo, & minùs pacificè aliquandiu poſſedit, ibid n 32. 472
1 Filius illegitimus, cujus pater fuit Rector Eccleſiæ matricis, an poſſit obtinere filialem dependentem, ſeu aliàs illi unitam, ibidem num. 34. 472

1 Filii

1 Filii illegitimi quas ob cauſas excludantur à beneficiis parentum, ibid n.47. 474
2 Filius illegitimus de Capella patris ſcienter proviſus, & ad illius titulum ordinatus, ac deindè ſpoliatus, debet ad eam reſtitui amoto alio inſtituto, in c. Veniens, n.3. de fil Presbyt. 465
2 Filius illegitimus poteſt licitè retinere beneficium paternum ſibi ab Epiſcopo ſcienter collatum, ad cujus titulum fuit ordinatus, ibid n.9. & ſeqq. uſque ad n.15. 465
2 Filii illegitimi promotio ad Eccleſiam paternam, ad cujus titulum ſcienter fuit ordinatus, licèt non valeat quoad alios, valet tamen quoad promoventem, ut retractare non poſſit, ibid. n 11. 465
2 Filius illegitimus ſpoliatus beneficio paterno debet reſtitui, antequam cognoſcatur de Canonico ingreſſu, ibid. n.12. 465
2 Licèt vitium innotuerit Epiſcopo, ibid n.13. 465
2 Filius illegitimus ab Epiſcopo ignoranter promotus ad Eccleſiam paternam, ad cujus titulum fuit ordinatus, poteſt eam licitè retinere, donec in alia Eccleſia ſibi provideatur, ibid. n.15. 465
2 Et interim erit Prælatus ex tacita diſpenſatione Papæ, ibidem num.17. 466
2 Vel Commendatarius, ibid. n 18. 466
3 Filius an potiùs præſumatur natus ex patre ſeptuagenario, quàm ex adultero, in c. Cùm ſis, n.69. de converſ. conjugat. 419
2 Filius vulgò conceptus nullum agnatum habet, neque cognatum, in c. Magnus, n.10 de oblig. ad ratioc. 485
5 Filius qui matri eum ſpurium aſſerenti fidem adhibuit, & regno renunciavit, deluditur à Legiſtis laudatur à Canoniſtis, in c. Officii, n.18. de pœnit. & remiſſ. 104
2 Filius an teneatur credere matri aſſerenti eum ex adulterio ſuſceptum, ibid n.20. & in c. Ut filii, num 8. & ſeqq. uſque ad n.13. de fil. Presbyter. 469
2 Filius illegitimus in Religione, in qua pater ſive ante, ſive poſt nativitatem filii profeſſus fuit, non admittitur patre vivente, ibid. num 28. 462
2 Filiis obeſſe non debent iniquitates parentum, ibid n 32. 463
2 Venia ſunt digni, qui alieno vitio laborant, ibid. n.32 463
2 Filius natus ex concubina, an & quando præſumatur eſſe filius illius, qui eam domi retinebat, in cap. Per tuas, num.4. verſ. Secundò idem, & n.22. de probat. 143
Vide in verb. *Illegitimus*.
2 Filii ſpurii etiam nefarii quoad effectum matrimonii dicuntur conſanguinei, & affines, ibid n.15. 144
2 Filii nati ex damnato coitu non reputantur cognati patris quoad effectus civiles tantùm, ſecus verò quoad naturale vinculum, & jura ſanguinis, ibid. n. 16. 144
2 Filiis ex inceſtuoſis nuptiis non debentur alimenta de jure civili, ſecus de æquitate Canonica, ibid n 19. 144
2 Filius Sacerdotis non concluditur in Sacerdotio genitus, in c. Inter cæteras, nu.36. de reſcript 149
2 Filius Sacerdotis non excluditur à beneficio, niſi probetur genitus poſt ordinem ſacrum, ibid n.38. 149
2 Fallit, ſi agatur de beneficio paterno, ibid n.39. 149
2 Item fallit in Eccleſia Orientali, ibid. n 40. 149
2 Filius Sacerdotis appellatur etiam genitus ante Sacerdotium, in c. Ad extirpandas, n 4. de fil. Presbyt. 470
2 Filium Sacerdotis legitimum Epiſcopus amovere non poteſt ab Eccleſia paterna, quam ei contulit ſcienter, in c. Veniens, n 1. de fil Presbyter. 465
2 Filius ex Presbytero, & conjugata genitus, ex quo genere ſpuriorum ſit, in c. Per tuas, n 3. de Probat. 143
2 Filius Sacerdotis probatur ex tractatu, & nominatione ipſius, ibid. num 24. 144
2 FINIS eſt potior iis quæ ſunt ad finem, in c. Requiſivit, n. 31. de ordinat ab Epiſcop 379
2 Finis in quolibet obligatione attendi debet, in cap. Poſt tranſlationem, n 4 de renunc 344
5 Finis attendi debet ad dignoſcendum, an diſpoſitio cenſeatur favorabilis, vel odioſa, in cap. Ad extirpandas, num.44. de fil. Presbyter 474
Vide in verb *Induſta*, &c.
5 Fine permiſſo videntur permiſſa illa omnia, per quæ pervenitur ad illum, & excluſus à medio, excluditur à fine, in cap Per tuas, n.36 de ſent. excomm. 354
5 Finis cui conceditur, videntur conceſſa omnia, quæ ad illum finem tendunt, in c. Quanto, n 6 de privil. 275
3 FINITUM in plures diviſum minùs habetur à ſingulis, in c. Fraternitatem, n.49 53 & 91. de ſepultur. 296
2 Finito jure datoris, finitur jus acceptoris, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 56 de Conſtitut. 100
2 Ad FIRMAM data, ideſt ad annuum cenſum concedere, ſeu locare etiam ad longum tempus, in c. Ex litteris, n.22. & ſeq de Jurepatr. 526
3 FIRMITAS quid ſit, in c. Firmiter, n.22. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. 3

Fiſcus.

5 Bona Clerici damnati devolvenda ſunt in Fiſcum Eccleſiæ, in c. Presbyteri, n 6 de pœn. 182
5 Confiſcatio ex delicto Clerici fit Cameræ Epiſcopali, ubicumque eo delicto laici veniunt confiſcanda bona ipſius laici, ibidem num 7 182
5 Bona Clerici decedentis ſine hærede ex teſtamento, vel ab inteſtato, devolvuntur ad Curiam Eccleſiaſticam, non autem ad Curiam Principis ſæcularis, ibid n.8. 182
2 Fiſcus Regius Ducatus Mediolani nihil poteſt prætendere, nec Magiſtratus extraordinarius ullam juriſdictionem ſibi vindicare in bonis à Joanne Galeazzio donatis monaſterio Carthuſien Papien. in cap. Verum, num.23. & num. ſeqq. uſque in fin. de foro compet. 63
2 FLAGITIA quædam ſunt, quæ potiùs per judices ſæculares, quàm per Eccleſiaſticos vindicantur, in c. Cùm non ab homine, n.55 de Judic. 23
1 FLORENTINI Concilii diffinitio de primatu Romani Pontificis in univerſum orbem, in c Significaſti, n.50 de elect. 229
4 Florentini Concilii diffinitio de cauſa efficiente matrimonii expenditur, in c Tuæ fraternitati, n 30 de ſponſ. & matrim. 17
2 FLUCTUANS quantum ſapit fluctuationis, tantum ſapit indeterminationis, in c. Ne innitaris, n 89. & 96. de conſtit. 38
2 FOEMINÆ in veteri teſtamento non circumcidebantur, ſed decimaquarta die in templum offerebantur, ibique nomen eis imponebatur, in cap. Majores, num 44. & ſeq. de Baptiſm pag. 597
5 FORENSIS an in dubio præſumatur ignorare pœnam ſtatuti, in c. A nobis, il primo, n. 41 de ſent excom. 332
Vide in verb. *Statutum quoad forenſes*.
2 FORMÆ in Sacramentis tantùm ſunt præfinitæ, non autem in collatione officiorum, ſeu dignitatum, in c. Cùm contingat, n.49. de ætat & qual. 421
2 Forma, & materia Sacramentorum ſunt ex inſtitutione Chriſti, ibid. num.51. 421
2 Forma omnium Sacramentorum cur non habeantur ex ſacris litteris, ibid. n.52. 421
2 Forma in ordinatione Epiſcopi quæ ſit, in cap. Requiſivit, n 59 de ordinat ab Epiſcop 382
5 Formas, quibus in ordinatione imprimitur character, eſſe ex inſtitutione Eccleſiæ, erroneum eſt aſſerere, in c. Cùm veniſſet, n.66. de ſacr. Unct. 449
2 Forma quid, in c. Statuimus, n 52. de ſuppl negl Prælat. 353
2 Forma in electionibus cur introducta, in cap. Publicato, nu.26 de elect. 310
5 Forma ubi ex aliquo caſu adventitio ſervari non poteſt, valeat actus etiam tali forma non ſervata, ibid. n 54. 313
2 Formæ hìc ſtatutæ non ſunt ſervandæ, niſi in electione illorum Prælatorum, per quorum mortem Eccleſiæ ſunt viduatæ, in c. Quia propter, n.6. de elect 287
2 Forma electionis per compromiſſum quæ ſit, ibid n.76 291
4 Forma ſubſtantialis inducitur, ubi lex utitur verbis neceſſitatem importantibus, in cap. Tuæ Fraternitati, num 5. de ſponſ. & matrim. 15
4 Declaratur, ibid. n.18. 19. & 22 16
4 Forma dat eſſe rei, & impleri debet præcisè, & non per æquipollens, ibid n.6. 15
4 Declaratur, ib n.22 & 27. 16
5 Forma ſubſtantialis inducitur ex verbis neceſſitatem deſignantibus, in c. Qui Presbyterum, n.26 de pœn. & remiſſ. 203
5 Declaratur quadrupliciter, ibid. à n.74 uſque ad n.93. 207
5 Forma in actibus humanis eſt partium ordinatio ſecundum prius, & poſterius, ib n.37. 194
5 Pro Forma non eſt abſurdum, ut inducatur etiam aliquod præambulum, ib nu 42. 194
5 Forma ſervari debet etiam in minimis, aliàs actus eſt nullus, ibidem num.51. 195
5 Forma à jure tradita, in dubio cenſetur ſubſtantialis, & de eſſentia actus, ibid n.51. 195
5 Forma ſtatuti circa profeſſionem Regularem non cenſetur ſubſtantialis, niſi habeat decretum irritans, ibid. n.80. 197
5 Etiamſi datus ſit ordo per prius, & poſterius, ib n.81. 197
5 Forma impleri debet in ſpecie; & non per æquipollens, in c. Cùm pro cauſa, n.21 de ſent excomm. 319
2 Forma quibus verbis inducatur, in cap Cauſam, n.23. de elect. 260.
1 Formæ renunciari poteſt, quando privatam reſpicit utilitatem, in c. Cùm acceſſiſſent, n 22. de conſtit. 109
3 Formæ an poſſit renunciari, quatenus concernit privatam utilitatem ipſius renunciantis, in cap Ad Apoſtolicam, num. 25 de Regular. 383
2 Forma juſtitiæ appellatur forma communis, in c Accepimus, n.22. de ætat & qual. 432
2 Forma juſtitiæ regulatur ſecundùm naturam obligationis præcedentis, ibidem num.18. 432
5 FORMULA qua utitur Papa in promovendis Epiſcopis in Conſiſtorio, in c Eam te, num.14. de reſcript. 153
3 Formula deſcribendi ſtatum cujuſque Monaſterii de mandato Congregationis ſuper ſtatu Regularium confecta, in c. Relatum, num.45. Ne Cler. vel Monach. 670
2 FORMIDO quid ſit, in c. Ne innitaris, num 93. de Conſtit. 38
3 Formido morali certitudini non præjudicat, ibidem num.155. verſ. Moventur ſeptimò. 58
2 Contrarium, num.198 verſ Ad ſeptimum. 83
2 Declaratur, ibidem verſ Ad rationem quintam. 83
2 Formido duplex, ibidem 83
4 Ob FORNICATIONEM ſimplicem olim deponebatur non ſolùm Clericus, ſed etiam epiſcopus, in cap. Non debet, num. 7 de conſang & affinit. 72
4 Hodie ſecus, niſi fornicatio ſit notoria, vel ſcandaloſa, aut diu continuata, ibidem num.8. 75
2 Fornicationis ſimplicis pœna quæ ſit, in c. Pervenit, il primo, n. 22. de teſtib. cogen. 160
5 FORTITUDO nulla ſine juſtitia eſt laudanda, in c. Henricus, n. 6. de Cler. pugnan. in duell. 143
2 FORUM ſortiri, & ſtatutis ligari, à pari procedunt, in c. Canonum ſtatuta, num.79. de conſtitut. 21
Et in c. Quæ in eccleſiarum, num.23 eod tit. 99
2 Forum quis ſortitur, in cujus territorio delinquit, licèt aliàs ei ſubjectus non ſit, in c. Licèt, num.2. de foro compet. 63
2 Forum quis ſortitur in loco ubi contrahit, vel fingitur contraxiſſe, ibidem num.5. 64
2 Forum ut quis ſortiatur ratione contractus, quæ requirantur, ibidem num.6 & num 15. & ſeqq. 64
2 Forus domicilii dicitur proprius, & naturalis forus, ibid. n.e. 64
2 Forum quis ſortitur, ubi res litigioſa, ſive illius poſſeſſio ſita eſt, ſive res ſit mobilis, ſive immobilis, ibidem num 20. 64
2 Forum ſortiendi quinquaginta duo modi numerantur à Speculatore, ibidem num.28. 65
1 Habitatio de præſenti ſufficit ad ſortiendum forum pœnitentialem, nec requiritur domicilium, in cap Conſilium, num 41 de obſerv jejun. 615
3 Forus conſcientiæ non erroneæ ſemper nititur veritati, in c. Si quis, num.25 de Regular. 334

3 Forus conſcientiæ regulariter ſequitur forum judicialem, ibidem num.59. 334
3 Forus conſcientiæ diſtinguitur à foro judiciali, quando lex præcipit, ut diſtinguatur, ibid.n.61 & 77. 338
2 Declinatoria fori noviter nata apponitur etiam poſt litem conteſtatam, in c. Magnus, n.44 de oblig. ad ratioc. 490
3 Fori adjectio aliud eſt, & aliud mutatio, ibid n.46. 490
2 In foro domicilii, vel originis, aut contractus, vel delicti, an & quomodo Clericus abſens conveniri poſſit, in c. Licèt, num.42. de foro compet. 67
2 Forum mutans ante citationem eximitur à juriſdictione primi judicis, ſecus ſi non fiat mutatio, ſed accumulatio, in c. Propoſuiſti, n.12 de foro compet. 79
2 Forus domicilii eſt mutabilis, ib.n 16. 80
2 Et quid in foro contractus, n.17. 80
2 Et quid in foro originis, ib.n.21.& ſeqq 80
2 Fori mutatio poſt citationem, in quibus caſibus non eximet à juriſdictione primi judicis, ib n.25. 80
2 Debitor ſi in loco ſui domicilii mecum contraxerit, & poſteà etiam ante citationem aliò domicilium tranſtulerit, poteſt eum convenire in loco contractus, ib n 18. 80
2 Et an poteſt eum convenire in loco domicilii, quod habebat tempore contractus celebrati extra locum domicilii, ibidem num. 19. 80
2 Fori privilegio quænam perſonæ præter Clericos gaudere debeant, lactiſſimè diſcutitur in cap. Nullus, num 10 uſque in fin.de foro compet. 45
2 Forum privilegiati ſortitur non privilegiatus in cauſa individua, ibidem num.30. 46
2 Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem, qui perſonam non egreditur, ibid n 36 & n.41. 47
2 Forus domicilii cum cæteris omnibus concurrunt, in cap. Si quis, n 12 de foro compet. 35
2 Forum qualiter ſortiatur Clericus ratione beneficii, ibid n 22. 36
2 In Foro originis propriæ, vel paternæ Clericus conveniri poteſt, dummodò ibi ſit præſens, licèt alibi domicilium habeat, ibid. num.12. 36
2 Forum an ſortiatur Clericus ratione Ordinis collati, ibidem num 13. 36
2 Fori privilegium quas ob cauſas à Concilio Tridentino fuerit limitatum, ibid n.73. 41
2 Fori privilegium conceſſum eſt Clericis propter characterem animæ indelebiliter impreſſum, in cap. Nuper à nobis, num 36. de bigam. 506
Vide in verb. *Clericus quoad fori privilegium*
2 Forum quis ſortitur ratione delicti, in c.A nobis, il primo, nu.24. de ſent.excomm 332
5 Et pluribus aliis modis, ib n 26. 332
5 Forus conſcientiæ, & forus judicialis tendunt ad diverſos fines, in c Poſtulaſtis, n 19 de Cler.excomm. 196
Vide in verb *Abſolutio*.
3 De Foro Eccleſiæ ſunt omnes homines de mundo in concernentibus animam, in c. Nulli, n 6 de reb Eccl.non alienan. 223
3 FRANCHITIAS in Urbe prohibuit Julius III etiam quoad omnes Principes, & S R E. Cardinales, in c.Eccleſiæ, num.34.de immunit Eccleſ. 648
2 FRATER major ſi in re communi emptam ædificium fecerit, à fratre minore ſumptus non repetit, in c Requiſivit, n 26.de reſtit. in integr. 688
2 Frater major quoad diviſionem bonorum.
Vide in verb *Diviſio*.

Fratres Carmelitani.

5 Fratrum Carmelitarum Indultum, quod occaſione c. Volentes, nullum præjudicium generetur eorum exemptioni, quomodo ſit intelligendum, in c.Tuarum, n 28.de privil. 248
3 Carmelitarum Diſcalceatorum, Congregationis B.Mariæ Fullienſis, & Clericorum Regularium S Pauli Decollati indulta erigendi Monaſteria de ſola Ordinarii licentia expenduntur, in c. Non ampliùs, n 71 de inſtitut. 178
Vide in verb. *Monaſterii erectio*.
2 Fratres Conventuales qui ſint, in cap. In præſentia, num 99. de probat. 538

Fratres S. Jo. Hieroſolymitani.

2 Fratres Capellani S Joannis Hieroſolimitani curam animarum habentes tenentur Synodo interaſſe, in c.Quod ſuper his, n 9. de major. & obed. 611
5 Fratris nuncupatio in Religione Hieroſolymitana non convenit, niſi profeſſis, in cap. Qui Presbyterum, num.109. de pœnit. & remiſſ. 299
Vide in verb. *Milites*.
5 Fratres B Joannis Dei an ſint exempti ab Ordinariorum juriſdictione, in c.Tuarum, n 25.de privil. 247
3 Fratres, & Adminiſtratores Hoſpitalium B Joannis Dei tenentur ſingulis annis reddere Ordinario rationem adminiſtrationis, in c.Ad hæc n 49 de Relig.domib. 495

Fratres Mendicantes.

2 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præcedere debeant, & quid de Confratribus Societatum, in cap.Cùm certum, num.22. de major. & obed 608
3 Mendicantibus ex Conſtitutione Bonifacii VIII non licebat nova loca recipere, vel recepta mutare ſine licentia Papæ, niſi pro eremitica vita ducenda, in cap.Non ampliùs, n 59 de inſtit 177
3 Mendicantes qui ſint, ibid n 12 177
2 An ſint capaces acquiſitionis bonorum immobilium in communi, in c In præſentia, n.38 & n.ſeqq uſque ad n 69 de probat. 135
2 Mendicantes exceptis Minoribus de jure poſſunt acquirere bona immobilia in communi, etiam per viam inſtitutionis, non ut retineant, ſed ut vendant, & ſe alant, ibid n.65. 137
2 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid.n 67.& 117. 137
2 Mendicantes exceptis Capuccinis, & Minoribus de Obſervantia ex Concilio Tridentino poſſunt in communi bona immobilia poſſidere, & excludunt ſubſtitutum ad inſtar non Mendicantium, ibid.num 68. 137
2 Mendicantes qui ſint, ibid n 87. 138
2 Mendicantes habent pro dote mendicitatem, ibid.n.88. 139
2 Mendicantes Ordines à non Mendicantibus differunt ſpecie, ibid. num 93. 139
2 Mendicantes ad vitam activam, Monachi verò ad contemplativam ſunt inſtituti, ibid n.94. 139
2 Mendicantibus non licet ad non Mendicantes tranſire, ut beneficia, & adminiſtrationes aſſumant, ibid n.99. 140
2 Mendicantium Ordinum, Monaſteriorum, vel Collegiorum nomine intelliguntur illorum perſonæ, non autem ædificia, vel univerſitas, prout eſt perſona ficta, ibid.n.122. 140
2 Mendicantium ſtatui, & eſſentiæ non repugnat bona immobilia in communi poſſidere, ibid.n.125. 142
2 Mendicantes ſunt, qui ex fundatione ſuæ Regulæ non habent redditus, licèt de facto, vel ex privilegio non mendicent, ibidem num. 126. 142
5 Mendicantes tranſeuntes ad non Mendicantes ſine licentia Papæ ſunt eo ipſo excommunicati per Extravag. Martini IV. in cap. Dilecti, n.10.de renunciat. 348
5 Etiamſi tranſeant ex juſta cauſa. 348
5 Et reſellitur contraria opinio, ibid n 31. 348
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
5 Mendicantibus poſt Extravagantem Joann. XXII. *Quia cunctos*, non licet in ſuis Conventibus habere, niſi unam campanam, in cap.Patentibus, n.18 & n.25 de privil. 242
5 Et quid ſi unam habeant pro ſe, & aliam pro Univerſitate, ibid. num.19. 242
5 Et quid ſi anteà plures habuerint ſine contradictione, ibidem n 20. & 26. 242
5 Et quid ſit ita ſe habeat conſuetudo, ibid n 27. 243
5 Et quid ſi habeant Parochias, ibid.n.28. 243
5 Fratres Ordinum Mendicantium non prohibentur eleemoſynas quærere, & eorum nomine triticum, & vinum tempore meſſium, & vindemiarum, & alias res colligere, in c. Cùm ex eo, n 29.de pœnit. & remiſſ. 359
5 Dummodo id non faciant per alios, ſed per ſeipſos, ibid.num 30. & 32. 359

Fratres Minores.

5 Fratres Minores an ſint capaces inſtitutionis ex lege factæ, ut bona hæreditaria vendantur, & pretium erogetur in reparationem Eccleſiæ, &c & quatenus inſtitutio non valeat, jure legati legat, in cap Nimis prava, num 20 & ſeqq. uſque ad num.46.de exceſſ Prælator. 221
5 An, & quomodo ſint capaces bonorum ex diſpoſitione cap. Exiit, de verb.ſignif lib 6.ibid n.22 & 25. 222
5 Sunt incapaces ſucceſſionis, ibid n.23. 221
5 Fratrum Minorum inſtitutio in perſonam Eccleſiæ Romanæ non ſuſtinetur & c. Exiit in hoc revocatur per Extravag. Ad conditorem, ibid n 24 222
5 Fratribus Minoribus in bonis eis, ſive Ordini relictis, vel oblatis nullum jus, ſeu dominium acquiritur, ibid.n.25. 222
5 An ſubveniatur officio judicis, ut impleatur teſtatoris voluntas, ibid. n 30 & 41. 222
5 Fratres Minores ſunt incapaces anni redditus, cùm inter immobilia reputetur, ibid n.31. 222
5 Sunt incapaces fideicommiſſi, & legati univerſalis, ibid num 40. & 44 223
5 Fratres Minores tam de familia, quàm ex Reformatione, quorum Legatorum ſint capaces, ibid.n 46 & ſeqq uſque in fin. 224
5 Quid de Legatis bonorum mobilium, quæ unica præſtatione adimplentur ibid n 47 & 51. 224
5 Et quid de legatis annuis factis fabricæ Eccleſiæ, vel Sacriſtiæ, ib. num 48 & 52. 224
5 Et quid de legatis annuis, quæ fiunt ipſis fratribus cum onere celebrationis Miſſarum, ibid n 49 & 53. 224
5 Et quid de legatis annuis ſine onere, ibid.n.50 & 54. 224
5 Fratres Minores Ciſmontanæ familiæ quibus conditionibus permiſſi fuerint Novitios ad habitum, & profeſſionem recipere, ibid.num 55. 225
5 Fratres minores non prohibentur annuos redditus recipere à ſpontè dantibus per modum eleemoſynæ, ibid n 56. 226
5 Fratres Minores legata annua cum onere, vel ſine onere accipientes, quam protectationem facere teneantur, ibid. num. 57. & ſeqq. 226
5 Fratrum Minorum incapacitas ex doctrina D.Bonaventuræ, ibid. num.58. 226
5 Fratribus minoribus qualiter ſit interdictum aromatariarum uſus, ibid num 59. 227
3 Fratres Minores obligantur ex voto profeſſionis ad omnia, quæ in Regula ipſi ſub verbis obligatoriis indicuntur, & in ſpecie ad jejunandum in ſextis feriis, in c Explicari, nu.6.& 7.de obſerv. jejunii 618
3 Fratres Minores ad Cathedralem non eliguntur, ſed poſtulantur, in c Bonæ memoriæ, n.73.de poſtul Prælat. 374
3 Fratres Minores non poſſunt eſſe executores teſtamentorum, in c.Tua nobis, n 18 de teſtam. 182
3 Fratres Minores ſunt incapaces annuorum redditurum, in cap. Nos quidem, n.19 de teſtam 262
3 Poſſunt recipere legata annua à ſpontè dantibus per modum eleemoſynæ, dummodò de illis per Papam non fuerit diſpoſitum, ibid n.23 261
3 Fratres Minores ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna prohibentur impedire proviſos Apoſtolicos de Beneficiis, quibus legata annua ipſis fratribus relicta applicata fuerint, ibid num 29. 261
3 Fratres minores habentes contra Regulam redditus annuos, peccent mortaliter, ibid.n.46. 261

§ Fratres Minores tranſeuntes ad Ordinem Canonicorum Regularium, annum probationis renunciare non poſſunt, in c. Ad Apoſtolicam, n. 17. & 24. de Regul. 184

§ Fratres Minores ad Conventuales ejuſdem Ordinis tranſeuntes ſunt incapaces ſucceſſionis ex Bullis Alexandri VI. ib. n. 66. 186

§ Fratres Minores poſſunt bona immobilia ſub modo licito ſibi legata vendere ſine ulla ſolemnitate, in c. Paſtoralis, nu. 12. de his, quæ fiunt à Prælat. 231

§ Fratres Minores ſunt incapaces hæreditariæ ſucceſſionis etiam in communi, in c. In præſentia, n. 39. de probat. 135

§ Sunt fundati in arctiſſima paupertate ſupra omnes Mendicantes, ibid. n. 40. 135

§ Frater Minor ſi hæres inſtituatur, periodè eſt, ac ſi mortuus inſtitutus fuiſſet, ibid. n. 41. 135

§ Fratres Minores non ſunt capaces fideicommiſſi univerſalis, ibid. num. 41. 135

§ Nec jure Legati habere poſſunt hæreditatem, ibid. n. 42. 135

§ Nec legata particularia jure inſtitutionis, ibid. d. n. 42. 135

§ Fratres Minores ſi hæredes inſtituantur ea lege, ut vendant, & pretium convertant in ſuas neceſſitates, inſtitutio non valet, ibid. n. 45. 135

§ Idem ſi inſtituantur ea lege, ut pretium erogent in conſtructionem Eccleſiæ, ibid. n. 46. 135

§ Fratres Minores non excludunt ſubſtitutum ſub conditione, ſi deceſſeris ſine liberis, ibid. n. 47. 135

§ Et bona profitentis Religionē Fratrum Minorum, ſi de illis anteà non diſpoſuerit, deferuntur venientibus ab inteſtato, ib. n. 48. 135

§ Fratres Minores ſunt capaces legati rei immobilis, vel annui redditus, ad effectum vendendi, & convertendi pretium in ſuas neceſſitates, ibid. n. 52. 135

§ Dummodò pretium ſit moderatum, ibid. n. 53. 136

§ Et legatum fiat ſub modo licito, & ſimpliciter, ibid. n. 54. 136

§ Infirmariæ fratrum Minorum an validè fieri poſſit legatum annui redditus, ibid. n. 55. & ſeqq. uſque ad n. 85. 136

§ Fratribus Minoribus conceditur recurſus pro pecunia ad amicos ſpirituales pro neceſſitatibus infirmorum, & fratribus induendis dumtaxat, ibid. n. 58. 136

§ Fratribus Minoribus legari non poteſt annuus redditus pro alimentis, ibid. n. 57. 136

§ Fratribus Minoribus annuos redditus habere non licet, ibid. num. 59. 136

§ Niſi pro Divino cultu, ibid. n. 60. 136

§ Fratrum Minorum Eccleſiæ relinquere idem eſt, quod relinquere ipſis fratribus, ibid. n. 82. 137

§ Frater Minor tranſiens ad Tertium Ordinem S. Franciſci an recuperet jus ſuccedendi in bonis ſibi ex teſtamento, vel ab inteſtato poſt tranſlationem delatis, ibid. n. 69. & ſeqq. uſque ad n. 82. 138

§ Fratres Minores S. Franciſci de Obſervantia tranſeuntes ad Conventuales ſunt incapaces ſucceſſionis, ibid. n. 78. 138

§ Frater Minor ſi fiat Epiſcopus, non efficitur capax ſucceſſionis, ſed tamen bona in ſuam Eccleſiam deferuntur, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n. 83. de conſtit. 102

Teſtamentum in quo Fratres Minores ſunt inſtituti, an valeat.
Vide in ver. *Teſtamentum, communia.*

§ Fratres Minores alienare poſſunt ſine ſolemnitate bona immobilia ſibi legata ſub modo licito, vel ſimpliciter, in c. Nulli, nu. 28. de rebus Eccleſ. non alien. 224

§ Fratres Ciſmontanæ familiæ qualiter fuerint redintegrati ad recipiendos Novitios, in c. Cùm virum, n. 30. de Regular. 370

Fratres Prædicatores.

§ Fratres Prædicatores præferuntur fratribus Minoribus, in cap. Nimis prava, n. 1. & ſeqq. de exceſſ. Prælator. 220

§ Exempti ſunt à Proceſſionibus ex privilegio Joannis XXII. ibidem n. 9. 220

§ Fratres Prædicatores non ſecus, ac fratres Minores, ſunt in ſtatu arctiſſimæ paupertatis, ibid. n. 12. 222

§ Et nihil proprii habere poſſunt, etiam in communi, ib. n. 13. 222

§ Item ſunt incapaces annui redditus perpetui, ibid. n. 14. 222

§ Fratres Prædicatores ſunt Mendicantes ex Conſtitutionibus, fratres Minores ex Regula, ibid. n. 13. 222

§ Fratres prædicatores ex privilegiis ſunt capaces redditus perpetui, & hæreditatum, ibid. n. 29. 222

§ Fratres prædicatores, & minores an poſſint in Clauſtro Monaſterii ſui Ordinis in Altari portatili Miſſam celebrare etiam invito Epiſcopo, & quid de illius licentia, in cap. In his, n. 1. & ſeqq. uſque in fin. de privil. 278

§ Fratres prædicatores, & minores ex indulto Honorii III. uti poterant Altari viatico, etiam Epiſcopo non permittente, ibid. num. 4. 278

§ Fratres prædicatores, & minores etiam ante Concilium Tridentinum uti non poterant Altaris viatici privilegio, poſtquam habuerunt eccleſias conſecratas, ibid. n. 3. 278

§ Altaris viatici privilegium fuit innovatum à Sixto IV. & Alexandro VI. quoad minores tantùm, non autem quoad prædicatores, ibid. n. 6. 278

§ Fratrum prædicatorum, & minorum privilegium in Altari viatico celebrandi fuit ſublatum à Concilio Tridentino, ibid. n. 8. 279

§ Fratres prædicatores, & minores non poſſunt in Clauſtris ſuorum monaſteriorum celebrare in Altari portatili etiam de Epiſcopi licentia, ibid. n. 24. & 29. 279

§ Secùs ſi Altare ſit fixum in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ibid. & n. 22. 280

§ Fratrum prædicatorum, Minorum, Sancti Auguſtini, Carmelitarum, Servorum, minimorum, & Clericorum Regularium de Somaſcha exemptio à juriſdictione Ordinariorum etiam ratione delicti, contractus, ac rei, in c. Tuarum, n. 15. de privil. 246

§ Fratres S. Dominici, & ſervorum mutare poſſunt Conſtitutiones ſuas, ſed non originalia inſtituta Religionis, in c. Recolentes, n. 44. de ſtat. Monachor. 428

§ Ordines prædicatorum, & minorum, quo tempore fuerint per Sedem Apoſtolicam approbati, in cap. Nimis prava, nu. 2. de exceſſ. Prælat. 220

Fratres S. Spiritus in Saxia.

§ Fratres Commendatarii S. Spiritus in Saxia an poſſint diſponere ultra victum, & veſtitum de fructibus ſuarum Commendarum, in cap. Monachi, n. 6. de ſtat. Monach. 415

§ FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI ſunt capaces bonorum immobilium in communi ex inſtituto, Fratres Conventuales ex privilegio, in c. In præſentia, n. 79. & 80. & nu. ſeqq. de probat. 138

§ FRAUS in omni diſpoſitione intelligitur excepta, in c. Magnæ, n. 30. de oblig. ad ratioc. 488

§ Fraudis ſuſpicio ſicut excluditur ex temporis intervallo, ita arguitur ex brevitate temporis, ibid. n. 37. & ſeqq. 489

§ Fraus non præſumatur ex infamia criminis ante Clericatum, ibid. num. 39. 489

§ Fraus per conjecturas probatur, in cap. Nobis, numer. 33. de ſimon. 41

§ Fraus omnis eſt prohibita de jure naturali, in cap. In præſentia, n. 64. de probat. 137

§ FREQUENTIA delicti eſt juſta cauſa reſervationis abſolutionis, in c. Nuper, n. 24. de ſent. excomm. 365

§ FRIGIDITAS viri, & tranſitus ad cœlibatum, an ſint juſta cauſa diſpenſandi ſuper matrimonio, in c. Ex parte, II. ſecundo, n. 12. de convers. conjugat. 438

§ Frigiditatis impedimentum perpetuum dirimit matrimonium, in c. Verùm, n. 13. de convers. conjugat. 438

§ Et ſi ſuperveniat poſt matrimonium ratum, an ſit juſta cauſa diſpenſandi ſuper eo, ibid. n. 14. 438

Fructus, communia.

§ Fructus intelliguntur deductis impenſis, quæ quærendorum, colligendorum, & conſervandorum eorum gratia fiunt, in cap. Gravis, n. 2. de reſtit. ſpoliat. 111

Vide in ver. *Impenſæ.*

§ Fructus alii ſunt naturales, alii induſtriales, alii civiles, ibid. num. 28. 118

De quibus vide infra ſuis locis.

Fructus an, & quando faciat ſuos poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei.

Vide in ver. *Poſſeſſor.*

§ Fructuum quoad acquiſitionem ſpectanda ſunt ſingula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, in c. Gravis, nu. 106. de reſtit. ſpoliat. 120

§ Fructus, qui petuntur non acceſſoriè, ſed principaliter tanquam ſors, & capitale, reſtituendi ſunt à bonæ fidei poſſeſſore, etiam ante motam litem, ibid. n. 123. & 127. 122

§ Fructus beneficiorum vacantium ut Epiſcopo, vel alteri ex juſta cauſa ſint reſervati, introduci poteſt privilegio, conſuetudine, vel ſtatuto, in cap. Præterea, num 45. ne Præl. vic. ſuas, pag. 72

§ Fructus beneficiorum à communiter accidentibus præſumuntur potiùs aucti, quàm diminuti, ibid. n. 70. 74

§ Fructus beneficii an & quando vendi poſſint ſine labe ſimoniæ, ibid. n. 75. 73

§ Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis, quotidianas diſtributiones non percipit, in cap. Licèt, num. 2. de præbend. 134

§ Fructuum appellatione non veniunt diſtributiones quotidianæ, ibid. num. 3. 132

§ Niſi materia largè interpretanda aliud ſuadeat, ibid. n. 4. 132

§ Fructus beneficiorum non debentur non reſidentibus, niſi in caſibus in jure expreſſis, ibid. n. 16. 134

§ Fructus præbendæ, & diſtributiones quotidianæ, in quibus differant, ibid. n. 17. 134

§ Pœna amiſſionis fructuum ob non reſidentiam non habet locum in diſtributionibus, quas Canonicus inſerviens jam lucratus eſt, ibid. n. 30. 135

§ Fructuum deductiones, & ſolutiones, quæ ex prava conſuetudine, aut conſtitutionibus fiunt tempore ingreſſus, vel poſſeſſionis, reprobantur à Concilio Tridentino, & Conſtitutione S. Pii V. in c. Tua nos, n. 30. de ſimonia. 39

§ Diſpenſatus ſuper fructibus in abſentia percipiendis habetur pro præſente, non autem pro intereſſente, in c. Olim, num. 38. de verbor. ſignif. 382

§ Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ diſtributiones, ibid. n. 48. 383

§ Fructuum appellatione veniunt decimæ, & quidquid ex fundo naſcitur, & renaſcitur, in cap. Cùm contingat, num. 45. de decim. 319

§ Fructuum aſſignatio facta Eccleſiæ in perpetuum dat utile dominium, ibid. n. 48. 318

§ Fructus præbendæ dignitatum qualiter ſint convertendi in diſtributiones, in c. Quia nonnulli, num. 15. & 22. de Cler. non reſidend. 32

Vide ver. *Diſtributionum converſio.*

§ Fructus ſuperexcreſcentes debentur Canonicis ultra numerum receptis, quando præbendæ non ſunt diſtinctæ, ſed fit diviſio per certam menſuram fructuum, in cap. Cùm M. numer. 3. de Conſtitut. 118

§ Fructus induſtriales cedunt lucro præbendati, ubi præbendæ ſunt diſtinctæ, ibid. n. 4. & 40. 122

§ Fructus pertinent ad bonæ fidei poſſeſſorem, non ad proprietarium, in cap. Conſultationibus, numer. 6. de jurepatronatus. 320

§ Fructus Eccleſiæ vacantis ſucceſſori ſunt reſervandi, in c. Cùm vos, n. 21. de off. Ordin. 362

§ Niſi ſint tales, qui ſervando ſervari non poſſint, ibid. numer. 22. 362

§ Vel niſi ſint fructus, ſeu ſpolia Beneficiati præmortui, ibidem num. 23. 362

Fructus civiles qui.

a Fructus civiles qui dicantur, in c. Gravis, num. 31. & num. ſeqq. de reſtit. ſpoliat. 116
a Penſiones domorum, uſuræ, vectura navium, mercedes jumentorum, & operæ ſervorum dicuntur fructus civiles, ibid. num. 32 & ſeqq. 116
a Penſiones domorum, quo ſenſu ab aliquibus vocentur fructus induſtriales, ibid num. 34. 116
a Fructus civiles magis accedunt ad naturales, quàm ad induſtriales, ibid num 35. 116
a Penſiones Eccleſiaſticæ abſque dubio inter fructus civiles computantur, ibid. num. 36. 116

Fructus induſtriales qui.

a Fructus induſtriales, qui ſint, in c. Gravis, num. 20. de reſtit ſpoliat. 115
a Fructus an judicari debeant induſtriales, vel naturales, relinquitur arbitrio judicis, ibidem num. 21. 115
a Et quando hujuſmodi arbitrium ſit regulandum, ibid n. 22. 115
a Oliva, & oleum ſunt fructus induſtriales, ibidem num. 23. 115
a Fructus omnes, qui ſeminentur, induſtriales ſunt, ibidem num. 24. 115
a Fœnum, & palea fructus induſtriales dicuntur, ibid. n. 25. 115
a Item lana, & lac, ibidem num. 26. 116
a Item aucopia, venationes, & piſcationes, ibid. 116
a Item lapidicinæ, & cretofodinæ, ibidem num. 28. 116
a Item cerevifia, ibidem num. 29. 116
a Paſcua ſunt fructus induſtriales, ſi falce ſecentur, aliàs ſecus, ibidem num. 30. 116

Fructus naturales qui.

a Fructus naturales qui ſint, in cap. Gravis, num 19. de reſtit. ſpoliat. 115
a Fructus an judicari debeant naturales, vel induſtriales, relinquitur arbitrio judicis, ibidem num. 21 115
a Et quomodo hujuſmodi arbitrium ſit regulandum, ibid. n. 22. 115
a Paſcua ſunt fructus naturales, niſi falce ſecentur, ibidem num. 30. 116
a Conſumptio in fructibus naturalibus idem operatur, quod induſtria, & cultura in induſtrialibus, ibid num. 47. & 65. 117
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructum, &c.* 117

Fructuum condemnatio.

a In fructibus perceptis ante motam litem regulariter non fit condemnatio, niſi expreſsè petantur in libello, in c. Gravis, n. 13. & 15. de reſtit. ſpoliat. 115
a Fallit, quando agitur de vi expulſiva, aut compulſiva, vel petitione hæreditatis, ibid. num. 14. 115
a Fructus quando accessoriè petuntur in libello, ſi in eis non fiat condemnatio, non poteſt de eis ampliùs agi, nec ſuper omiſſo ſententia ferri, ibidem num 16 115
a Secùs ſi petantur principaliter, & jure actionis, ibid n. 17. 115
5 Condemnatio in beneficialibus ex ſtylo Rotæ non fit, niſi cum fructibus perceptis, & ſub fructibus ſemper comprehenduntur diſtributiones quotidianæ, ibidem n. 86. 129
Vide in ver. *Poſſeſſor malæ fidei.*
Et in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei.*
Et in ver. *Diſtributiones quotidianæ quando reſtituendæ.*
5 FRUGIS appellatione quid veniat, in c. Nisi cum pridem, n. 3. de renunc. 337
5 FRUI pro parte poſſumus, uti parte non poſſumus, in cap Statuimus, num. 49. de ſuppl. negl. Prælat. 353
3 FRUSTRA fieri dicitur, cum non perficitur id cujus gratia fit, in cap Fraternitatem, num 55. de ſepult. 292
3 Fruſtra expectatur eventus nihil operaturus, in c. Per tuas, nu. 12. de ſentent. excom. 338
3 Fruſtra legis auxilium invocat, qui committit in legem, in cap. Immunitatem, num 20 & 27. de immunit Eccl. 649
3 FUCATIO ex ſui natura eſt illicita, & prohiberi poteſt per ſtatutum Epiſcopi, in c Multa, n. 64. ne Cler. vel Monach. 636
3 Non tamen eſt peccatum mortale, niſi fiat propter laſciviam, vel Dei contemptum, ibidem num. 95. 636
3 FUMUS enumeratur inter corporalia, in cap. Patentibus, n. 17. de privileg. 343

Fundare, Fundatio, Fundator.

3 FUNDARE quid ſit, in c Quoniam, num. 24 de jurepatr. 512
3 Fundans non efficitur patronus, ſi nemo alius Eccleſiam conſtruat, & dotet, nec conſtruens, ſi nemo alius dotem aſſignet, nec dotans, ſi nullus Eccleſiam fundet, & conſtruat, contra Lembertinum, ibidem numer. 36. & ſeqq. uſque ad numer. 49. 512
3 Fundator, qui compulſus Eccleſiam dotat, an ex dotatione efficiatur patronus, ibidem num. 38. 513
3 Fundationis qualitatibus non poteſt Ordinarius derogare etiam de conſenſu patronorum, in cap. Conquerente, numer 14 de Cler non reſid. 36
3 Obſervantia longè poſt fundationem non poteſt eſſe interpretativa actus fundationis, ibidem num. 23. 36
3 Fundationis verba quando non reſpiciunt actum præſentationis, ſed illius proſecutionem, non requiritur Sacerdotium actu, ib. num 27. 36
3 Fundationis verba, pro ſuſtentatione Clerici, qui divinis inſerviat, non reſpiciunt actum præſentationis, ibid n. 32. 36
5 Epiſcopus poteſt in erectione Canonicatus in Cathedrali admittere conditionem, ut inſtituatur Clericus, licèt decimumſextum ætatis annum non excgerit, in cap. Cùm in cunctis, num. 71. de elect. 850
3 FUNICULUS duplex difficilius rumpitur, in cap. Explicari de obſerv. jejun. num. 23. 619
a Funiculus triplex difficilè rumpitur, in cap. Treugas, num. 10. de treug & pac. 632
5 FURIOSUS, etiamſi reſipuerit, promoveri non poteſt abſque diſpenſatione Apoſtolica, in cap Ex ore, num. 47. de ætat. & qualit 408
5 Furioſus habens dilucida intervalla in Subdiaconum ordinatus, an continere teneatur, & an ſit ei concedenda diſpenſatio, ut poſſit contrahere matrimonium, in cap Tuæ litteræ, num. 80. de Cler. per ſal. promot. 205
5 Et quid ſi dum erat compos mentis, intentionem habuit ſuſcipiendi Diaconatum, ibid num. 82. 205
3 Et quid ſi tempore ſuſceptionis non agitabatur furore, ibidem numer 82. 205
5 Et quid in dubio, ibidem num 83. 205
5 Furioſus habens dilucida intervalla ad Subdiaconatum promotus, an teneatur continere, in cap. Ne innitaris, num. 222. de conſtit. 58
3 Furioſus, qui culpa propria incidit in furorem, an ſit irregularis ex homicidio in furore commiſſo, in cap. Ad audientiam, numer. 24. de homicidio. 228
5 Furioſus ex culpa ſua puniendus eſt, ſed mitiori pœna, & refellitur contraria opinio Menochii, ibidem num. 25. 232
5 Furioſus quod facit, perindè eſt, ac ſi quadrupede, vel tegula per ſe cadente factum eſſet, ibid. num. 26. 232
5 Furioſus, ſeu fatuus, vel idiota præſumitur, qui venit contra jura, in c Vel non eſt compos, n. 2. de tempor. Ordin. 368
5 FURORIS qualitas ex quibus probetur, in cap Eam te, numer 45 de ætat & qual. 408
2 Furor probatur per teſtes ſingulares, ibid num. 46. 408
c Fur de jure communi an ſit ſuſpendendus pro unico furto magnæ quantitatis, in c Ne innitaris, n 370. de conſtitut. 80
5 Fur ſacrilegus Judæ comparatur, in c. Dudum, il ſecondo, n. 6. de elect 668
5 Fur, qui equis ſubtractis mulierem confregit, non tenetur lege Corneliæ de Sicariis, in c Ad audientiam, n. 60 de homicid. 235
5 Fur, & latro an & in quo differant, in c. Interfeciſti, ver. Quibus ponderatis, num. 2 & 12. de homic. 220
5 Furem, vel latronem occidere an liceat laico pro neceſſaria rerum defenſione, ibid num 3 & ſeqq uſque in fin. 221
3 Quid de jure civili, & in foro contentioſo, ib n. 4 & 18. 251
5 Et quid de jure Canonico, & in foro pœnitentiali, ibidem num. 5 & ſeqq 221
5 Fur nocturnus, vel diurnus, an & quando poſſit impunè occidi, ibid num. 21. 222
5 Fures, & invaſores quò diutiùs rem detinent, eò magis peccant, in c Niſi cum pridem, num. 28. de renunc. 338
a Contra furem omnis actio denegatur, in c Gravis, num 68. de reſtitut ſpoliat. 118
5 Fur occultus poteſt poſt reſtitutionem, & pœnitentiam ad ſacros Ordines promoveri, in c Ex litteris, num 1. de furtis. 326
5 Furti actio datur etiam pro re minima, in c. Ne innitaris, num. 391 de conſtit. 82
1 Furtum propriè non committitur in re immobili, aut in corporali, in c Dudum, il ſecondo, num 7. de elect. 663
5 Furtum non committitur rei, quæ caret domino, ut hæreditatis jacentis, ibidem num. 9 669
5 Furtum unde dictum, in c *Suſcepimus*, n. 4. de homicid. 225
3 Furtum an committat, qui re aliena utitur ad alium uſum, quàm dominus conſenſerit, in cap. Ad hæc, numer. 75 de Relig. domib. 493
5 Furtum æris, non auri committit, qui æs ſurripuit putans aurum ſurripere, in c. Cùm voluntate, n 3 de ſent. excom. 376
a Furtum committere dicitur malæ fidei poſſeſſor, ſine titulo fructus conſumendo, non autem percipiendo, in c. Gravis, num. 67. & 69 83. & 139. de reſtit. ſpoliat. 118
5 Furtum cum ſacrilegio non punitur pœna degradationis, in cap. Cùm non ab homine, num. 64 de judic. 26
5 Sacerdos Regularis apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit, ex voto Congregationis à Sanctiſſimo deputatæ ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, ibidem num. 206. 17
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem, &c.*
4 Furari, & occidere licet in neceſſitate, non autem fornicari, & cur, in cap. Ex litteris, num 3 de divortiis. 96
5 Futurum, & præteritum non eſt in Deo, in c. Cùm pridem, nu. 133. de pactis. 659

G

Gabella.

Vide in ver. *Collecta.*
Et in ver *Clericus quoad exemptionem ab oneribus.*
3 GEMINATIO actus multùm operatur, in c. Vidua, num. 33. de Regular. 345
3 GENUS comprehendit ſpecies, ſed non infert, ſpecies verò infert genus, ſed non comprehendit, in c Cùm ſecundùm, num. 13. de præbend. 90
5 Genere exiſtente incapaci non fit diſtributio, vel diffuſio in ejus ſpecies, in c. Reſponſo, num 97 de ſent. excomm. Contrarium, num. 121. 363
3 Generis poſitio neceſſariò ſequitur ad poſitionem ſpeciei, in c. Ad hæc, num 18 de præben. 86
3 Genus idem operatur quoad omnia, quod ſpecies quoad ſpeciem, in c. Litteras, nu. 12 de conceſſ præben. 196
5 Genus è quo removetur, & quælibet ejus ſpecies, in c. Quæ in Eccleſiarum, num 36 de conſtitut. 99
1 GENERALI non licet in electione Provincialium, & aliorum officialium aliquos nominatim proponere, ex quibus unus Canonicè eligatur, in c. Cùm dilectus, n 22. de conſuetud. 205
5 Generalis Ordinis Sylveſtrinorum an poſſit ſuis ſubditis regularibus primam tonſuram, & minores Ordines conferre, ut conſuevit

Digitized by Google

ſuevit ab immemorabili tempore, in §. Quanto, nu. 20. & ſeqq. uſque in fin. de conſuetud. 299
1 Generalis Præpoſiti facultas deputandi Vicarium in locum alicujus Præpoſiti defuncti, an adverſetur ſacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretis, in c. Nullus, num. 46. uſque ad n. 53. de elect. 220
5 Generalis facultas deputandi Vicarium in locum defuncti an extendatur ad caſus infirmitatis, abſentiæ, ceſſionis, & conſimiles, ibid. num. 51. 222
5 Generales Ordinum in Concilio Tridentino poſt Abbates collocati fuerunt, & inter hos primus Generalis Ordinis Prædicatorum, in c. Ut Abbates, num. 19. de ætat. & qual. 389
3 Generalis Religionis perpetuus propter ægritudinem factus inhabilis non debet ab officio removeri, ſed eſt dandus illi Coadjutor, in cap. Conſultationibus, n. 5. de Cler. ægrot. pag. 264
5 Generalis Ciſtercienſis, & Cluniacenſis ſunt etiam Abbates perpetui, ac proindè eligi debent ſecundùm formam hujus c. Quia propter, num. 19. de elect. 288
2 Generales Ordinum Regularium quinam hodie ſint perpetui, in c. Ut filii, num. 59. de fil. presbyter. 464
5 Generales, & Provinciales indulgentias concedere non poſſunt, in c. Accedentibus, num. 19. de exceſſ. Prælat. 556
2 GENTILIS poteſt licitè puniri per Papam, ſi contra legem naturæ faciat, ut ſi colat Idola, in cap. Canonum ſtatuta, num. 57. de conſtitut. 20
Gentiles in lege veteri ſignificantur nomine advenarum, & peregrinorum, quando ponuntur ad differentiam filiorum Iſrael, in c. Inter alia, num. 63. de immun. Eccl. 645
5 GERMANIÆ appellatione ex ſtylo in facultatibus non venit Belgium, in c. Super eo, n. 14. de crim. falſ. 170
3 GERUNDIUM importat conditionem, in c. Qualiter, n. 32. de Cler. non reſiden. 55
2 Gerundium unde dictum, & quam vim habeat, in §. Ut Abbates, num. 57. de ætat. & qual. 392
2 GESTA contra Conſtitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non valent, in cap. Cùm acceſſiſſent, numer. 15. de conſtitut. 308
2 Declaratur, ibid. num. 21. & 27. 308
5 Geſta à Prælato putativo non ſuſtinentur ex communi errore, ſed requiritur etiam titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, num. 9. de crim. falſi. 179
Vide in ver. *Prælatus putativus*.
2 Geſta contra formam ſunt ipſo jure nulla, in c. Cauſam, num. 26. de elect. 260
5 Geſta ab excommunicato ut valeant, requiritur titulus putativus à legitimo ſuperiore, nec ſufficit à ſuperiore putativo, in cap. Quod à prædeceſſore, num. 130. de ſchiſmat. 114
5 Geſta ab intruſo non ſuſtinentur, etiam ſi gerantur prætextu publici officii, ibid. num. 132. 115
5 Geſta ab occultè excommunicato non ſuſtinentur quoad eos, qui ſciunt impedimentum, ibid. num. 134. 115
5 Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in §. Niſi cum pridem, nu. 36. de renunc. 139
3 Geſta ratione publici officii non teneat poſt interdictum Superioris, in c. Sicut te, n. 38. & 40. ne Cler. Monach. 678
3 Geſta in Conciliis perpetuam fidem faciunt, in c. Ex geſtis, nu. 1. de Cler. non reſid. 26
3 Dummodò ſint deſcripta per perſonam publicam, vel reperiantur in Archivis authenticarum perſonarum, ib. n. 3. 26
3 Geſta extrajudicialia ſunt, acta verò judicialia, ibid. n. 4. 26
4 Geſta per electum toleratum, an ſuſtineantur ex titulo putativo, & communi errore, remiſſivè, in c. Nihil, n. 35. de elect. 300
5 Geſta contra prohibitionem legis non procedentis ad irritationem actus, an & quando ſit nulla, in c. Reſponſo, nu. 123. de ſent. excomm. 365
3 GLADIUS uterque reſtitutus Sacerdotibus, ab Ethnicis Principibus uſurpatus, in cap. Cùm ex eo, num. 67. de Reliq. & venet. Sanctor. 610
2 GLOSSÆ Cardinalis Antonii Caraffæ, & Epiſcopi Manricolæ ſuper decretis Concilii Tridentini, in c. Cùm veniſſent, n. 77. & ſeqq. de judic. 97
5 Gloſſæ authoritas, quæ in cap. Neminiſteris, num. 125. & 109. de conſtit. 40
2 Gloſſæ authoritas omnes alias antecellit, ibid. num. 352. 78
6 GNESNENSIS Archiepiſcopi Literæ ad Innocentium X pro extenſione Bullæ ſuppreſſionis parvorum Conventuum ad Regnum Poloniæ, in cap. Relatum, num. 51. ne Cler. vel Monach. 672
5 GRADUATIO, & degradatio fit per inſignia, in c. Qui Presbyterum, num. 21. de pœnit. & remiſſ. 293
2 GRADUUM Eccleſiæ appellatione intelliguntur Ordines Eccleſiaſtici, in c. Cùm contingat, num. 57. de ætat. & qual. 425
2 Graduum, & Ordinum diſtinctio, cur à Deo conſtituta fuerit in Eccleſia militante, in c. Cùm certum, n. 3. de majur. & obed. 607
2 Gradus appellatione quid veniat, in c. Requiſivit, n. 21. de Ordin. ab Epiſc. 380
4 Gradibus conſanguinitatis, & affinitatis ſublatis, cenſentur etiam ſublati gradus honeſtatis, in c. Ad audientiam, nu. 99. de ſponſ. & matrim. 8
4 Gradu quarto, vel citeriori diſtans à ſtipite, cum diſtante quinto, vel ulteriori contrahere poteſt, in cap. Vir, qui n. 2. de conſang. & affinit. 73
4 Gradu quoto remotior perſona diſtat à communi ſtipite, tot diſtat à quolibet alio deſcendente per aliam lineam, ib. num. 2. 73
4 Etiamſi eorum alter diſtet à ſtipite in primo gradu, ibid. num. 3. & ſeqq. & num. 8. 11. & ſeqq. 73
4 Gradum remotiorem in diſpenſationibus matrimonialibus non ſufficit exprimere, ſi alter ex conjunctis primum gradum quoquo modo attingat, ibid. n. 4. & n. 7. 73
4 Sed in aliis gradibus remotior attenditur, & trahit ad ſe propinquiorem, ibid. n. 5. 73
4 Gradus in aſcendentibus tot ſunt, quot perſonæ dempto ſtipite, ibid. num. 6. 73
4 Gradus primus, non autem remotior attenditur quoad obtinendam diſpenſationem, non autem ad inducendum impedimentum conſanguinitatis, vel affinitatis, aut publicæ honeſtatis, ibid. num. 7. & num. ſeqq. 73
4 Gradus primus, & ſecundus publicæ honeſtatis ſublatus eſt à Concilio Tridentino, cùm fiat computatio à remotiori, ibidem num. 9. 73
4 Gradus propinquior num in diſpenſationibus ſit attendendus, ibid. num. 24. & num. ſeqq. 73
4 Ex Conſtitutione Pii IV. gradus propinquior exprimendus, non tamen ſuper eo diſpenſandum, ibid. n. 25. 74
4 Eadem Conſtitutio quoad expreſſionem gradus propinquioris revocata eſt à S. Pio V. præterquàm quoad primum gradum, & declarationem ſuper remotiori, ibid. n. 6. 74
4 Gradus nullus jure Divino hodie prohibitus eſt, qui idem non ſit prohibitus jure naturæ, ibid. n. 59. & n. 31. 74
3 Grangiæ, & earum privata Oratoria, an ab Epiſcopo viſitari poſſint, ſi pertineant ad aliquod Monaſterium jurisdictioni Epiſcopi ſubjectum, in vim decreti Innocentii X. in cap. Auctoritate de cenſibus, diſcept. de Grangiis, à num. 2. & ſeqq. uſque ad num. 17. 556
GRANGIÆ, & membra Monaſteriorum.
Vide in ver. *Conventus Sacr.*
5 GRATIA gratum faciens datur in Sacramentis non autem in factis, & cæremoniis non eſſentialibus, in c. Cùm contingat, nu. 90. de ætat. & qualit. 425
Et in c. Requiſivit num. 50. de Ordin. ab Epiſcop. 385
3 Gratis recipi poteſt gratis oblatum, in cap. Tua nos, num. 24. de ſimon. 58
5 Gratia data gratis dari debent, in cap. Nobis, numer. 82. de ſimon. 44
5 Gratia ex ſola ſignatura ſupplicationis perficitur, in cap. Prætereà, num. 84. ut Prælati vic. ſuas 71
2 Gratiam facere reo eſt actus jurisdictionis, in cap. Irrefragabili, §. Cæterùm, num. 35. de off. Ordin. 520
5 Epiſcopus an poſſit reo gratiam facere poſt ſententiam, ib. num. 36. 520
1 Et quid in inferiori Prælato, num. 37. 520
3 Gratia ad beneficium curatum verificatur in curato tempore vacationis, licèt tempore datæ litterarum eſſet ſimplex, in c. De multa, num. 42. de preben. 220
3 Gratia nulla ab initio ex ſuperveniente cauſa confirmari non poteſt, ibidem num. 45 220
3 De gratia adverſarii, quæ nulla eſt, non tenetur quis in gratia ſua facere mentionem, in capitul. Illa, numer. 5. ne Sede vacante. 207
Vide in ver. *Beneficium à quibus conferendum*
Et in ver. *Subreptio*.
5 Gratia ſui natura præjudicialis non dicitur illa, quæ frequenter præjudicat, ſed illa, quæ præjudicat ſemper, & perneceſſe, in c. Mandato, num. 50. de ſimon. 54
3 Gratia ab initio ſubreptitia ob ætatis defectum per ſupervenientiam legitimæ ætatis non convaleſcit, in c. Dilectos, il ſecondo, num. 5. de preben. 114
3 Gratia conditionalis ſuperveniente impedimento ante implementum conditionis expirat, ib. n. 7. 114
5 Gratiæ tenor poteſt probari per teſtes, ſi litteræ ſint perditæ, in c. Nihil, num. 30. de elect. 299
3 Gratiæ gratis datæ non poſſunt alteri communicari, niſi à Deo, in cap. Majores, num. 34. de Baptiſm. 597
5 Gratia ſecunda, quamvis faciat mentionem de prima, tamen non tollit primam, niſi in ſecunda fuerit expreſsè derogatum regulæ de jure quæſito non tollendo, in cap. Cæterùm, n. 23. & 27. de reſcript. 143
Vide in ver. *Regula de jure quæſito &c.*
3 Gratia ex ſui natura præjudicialis quando dicatur, ib. num. 29. 30. & 31. 143
6 Gratia ſecunda nunquam præſumitur præjudicare primæ alteri conceſſæ, in c. Cùm olim, num. 30. de ſent. & re judic. 584
2 Et potiùs præſumitur circumventio, quàm variatio, ib. n. 19. 584
2 Et probatio in contrarium non admittitur ibid. n. 27. 215
2 Etiam in gratia motu proprio, ib. n. 31. 185
2 Gratia ſecunda, etiamſi videatur revocatoria primæ, tamen ſi de mente Papæ non appareat clarè, nunquam præſumitur revocatio, ib. n. 31. 514
5 GRATIANI dicta non ſunt pro Canonibus recipienda, in c. Canonum ſtatuta, num. 37. de conſtit. 17
5 Gratianus quid egerit coram Pontifice, ut ſe Decreti authorem oſtenderet, ibid. num. 44. 28
3 GRATIFICATIO datur Epiſcopo inter plures ſucceſſivè præſentatos à patrono laico, ſed inter præſentatos ab Eccleſiaſtico potentior eſt primò præſentatus, in c. Cùm autem, num. 2. de jurepatron. 520
3 GRATIFICARI poteſt Epiſcopus alteri ex præſentatis à patrono laico, ſi merita ſint æqualia, ibid. num. 24. & 30. 523
3 Gratificari an poſſit Epiſcopus alteri ex præſentatis in diſcordia, an verò teneatur inſtituere digniorem, in c. Quoniam, nu. 61. remiſſivè, de jurepatr. 514
3 GRAVATUS in uno, in alio relevatur, in c. Cùm dilectus, nu. 45. de Relig. domib. 499
5 GRÆCI conveniunt cum Romana Eccleſia in impoſitione libri Evangeliorum ſuper cervice Epiſcopi conſecrandi, in cap. Requiſivit, num. 58. de ordin. ab Epiſcop. 382
5 Græci qua utuntur forma in ordinatione Epiſcopi, Presbyteri, & Diaconi, ibid. num. 63. 382
5 Græci in Ordinatione Sacerdotum, an utantur porrectione calicis, & patenæ, an verò ſola manuum impoſitione, in c. Cùm veniſſent, nu. 57. & ſeqq. uſque ad num. 69. & num. 90. uſque in fin. de ſacr. Unct. 446
5 Græcorum ritus ordinandi Presbyteros per ſolam manus impoſitionem, an olim extiterit in Eccleſia Græca, ibidem num. 69. 449
5 Græci an receperint Canones Concilii IV. Carthaginenſis, ibid. num. 70. 450

1 Grecos in ſacra Ordinatione habere uſum porrectionis inſtrumentorum, multa rationibus ſuadetur, ib. n. 71. & ſeqq. 430
1 Græci an adeſſent in Concilio Florentino, quo tempore editum ſuit ab Eugenio decretum fidei, ib. n. 74 430
1 Materia Ordinis Presbyteratus, quæ dicatur eſſe in Eccleſia Græca, num. 75 430
1 Græci, quam formam, & materiam adhibeant in Ordinibus conferendis, oſtenditur ex eorum Ritualibus, ib. n. 90. 431
1 Græci in Ordinationibus non utuntur inſtrumentis tamquam materie, num. 91. 432
1 Græcorum Euchologio manuſcripto, quod aſſervatur in Monaſterio Cryptæ Ferratæ, an, & quæ fides ſit adhibenda n. 92. 432
1 Decretum fidei Eugenii IV. editum in Concilio Florentino adſtringit etiam Græcos, ib. n. 93. 433
1 Græci non tenentur canere inter Miſſarum ſolemnia Symbolum Patrum cum additione, *Filioque*, ib. n. 95. 432
1 Tenentur tamen credere Spiritum Sanctum etiam à Filio procedere, ſed, & pronunciare, ſi ſubeſſet ſcandalum, aut neceſſitas poſtularet, ib. n. 96 433
1 Græci qui ab unitate Eccleſiæ Romanæ recedunt, ſunt ipſo jure excommunicati, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 13. de ſchiſm. 101
1 Græci ſchiſmatici noſtri temporis ſunt formaliter hæretici, ibid. num. 15. 101
1 Patriarcha, Archiepiſcopi, & Abbates Græci ſchiſmatici in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerunt ibid. n. 101 & 116 111
1 Imperator Græcus, & Patriarcha Conſtantinopolitanus, eur tales habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, ibid num. 154. 114
1 Græci Epiſcopi, & Sacerdotes ſchiſmatici, an cenſeantur in ſuis regionibus Ordinarii, & Parochi titulo ſaltem putativo, & eorum communi, ibid. n. 126. uſque ad n. 132. 114
1 Clementis VIII Conſtitutio prohibens divortia fieri quoad vinculum inter Græcos, an habeat locum in matrimoniis Græcorum ſchiſmaticorum, ib. n. 140. 116
1 Græci ſchiſmatici Latinos ritus abominantur, ib. n. 141. 116
1 Græci Epiſcopi non ſunt admittendi ad Ordines, vel alia Sacramenta conferenda, nec Sacerdotes in Parochialibus inſtituendi, niſi abjurent ſchiſmate, ib. n. 142. 116
1 Græci legem continentiæ non ſuſceperunt, in c. Nuper à nobis, n. 32 & 37. de bigam. 305
1 GRÆGORIUS dicitur, quaſi gregem regens, in c. Cùm ſecundùm, num. 16. de præbend. 91
2 Gregorii VIII reſponſum petenti diſpenſationem ad matrimonium impuberis, in c. De illis, num. 46. de ſponſ. impuber. 30
1 Gregem ſocinui decem oves, in cap. Reſponſo, num. 63. de ſentent. excomm. 361
GUBERNATORIS Mediolani edictum ſuper feſto S. Dominici. Vide in ver. *Dies feſti*.
1 GUELPHUS non tenetur comparere, ſi citatur in loco, ubi regnant Gibellini, in c. Ad ſupplicationem, nu. 11. de renunc. 333

H

1 HABERE propriè eſt jure dominii poſſidere, in c. Cùm olim, n. 60. de major. & obed. 658
1 Habere propriè quis dicitur jure dominii, in c. De Rectoribus, n. 18. de Cler. ægrot. 159
2 Et in c. In præſentia, num 89 de probat. 139
1 Habere quid importet, in c. Si quis n. 34. & 37. de foro compet. 37
1 HABILITAS non eſt præſcriptibilis in c. Cùm cauſam, num. 24. de elect. 577
2 Præſertim contra jus divinum, & rationem naturalem, ibidem num 53. 277
1 Habilitas ſufficit, quando potentia explicatur ad actum, in cap. Mandatum, num 67 de ſimon. 66
1 Habilitas perſonæ ſatis eſt, ut adſit, quando potentia excitatur ad actum, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 3. de præben. 114
1 Habilitas quando conſideretur utriuſque extremi, ibid. numer. 19. 115
1 Habilitas promoti attenditur tempore promotionis, & declaratio innocentiæ præcedere debet, in cap. Omnipotens, num. 54. de accuſat. 7
1 HABITATIO qualis requiratur ad hoc, ut quis dici poſſit alicujus Eccleſiæ Parochianus, latè diſcutitur, in c. Significavit, num. 20 uſque ad num 40. de Paroch. 310
1 Habitatio longior, an requiratur ad recipienda ſacramenta voluntarie, quàm ad neceſſaria, ibid n. 16 35 & 33. 310
1 Habitatio ſaltem annalis requiritur ad jus Parochiæ acquirendum, ibidem n. 13. 310
1 Contrarium, num 57. 310
1 Habitus Regularis quotuplex, in c. Ex parte, n. 3. de Regular. 405
1 Habitus non facit Monachum, ſed profeſſio regularis, in c. Porrectum, num. 11. de Regular. 372
1 Et quid in habitu profeſſionis, ibid. n. 15 & ſeqq. 372
1 Habitum portans diù extra Monaſterium, non cenſetur tacitè profiteri, num 13. 373
1 Habitum profeſſorum ſuſcipiens in ingreſſu Religionis, an infra triduum ſit profeſſus, num. 14. 373
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, num. 16. 373
1 Ingreſſus Monaſterii, & habitus Religionis de jure communi non ſunt de ſubſtantialibus Monachatus, ibid num. 17 373
1 Veſtes profeſſionis tempore debent benedici, ut à Novitiorum habitu diſtinguentur, in c. Statuimus, num. 6. de Regular. 409
1 Habitus Religionis quotuplex ſit, ibid nu. 7 409
1 Habitus profeſſorum habet votum profeſſionis annexum, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ibid n. 8. 409
1 Habitus probationis, vel profeſſionis extra Monaſterium ſumptus non facit Monachum, ibid. num 9 409
1 Habitus Novitiorum, aut patenter, aut latenter diſtinguitur ab habitu profeſſorum, ibid num 10. & 12. verſ. Quod autem. 409
Benedictio habitus probationis facit, ut ſit cenſendus habitus profeſſionis, numer. 11. 407
1 Habitum recipiens benedictum, vel aliàs latenter diſtinctum ab habitu Novitiorum, ſciens qualitatem illam, cenſetur tacitè profiteri, ibid. num. 12. 409
1 Adultus, qui per annum defert habitum latenter diſtinctum ab habito profeſſorum, cenſetur tacitè profeſſus, ib. n. 13. 409
1 Pacta ſuper conviviis exhibendis, dum puella habitum ſuſcipit, vel profitetur, non ſint toleranda, in c. Statuimus, num. 57. de Regular. 413
1 Habitus Religionis non requiritur neceſſariò ad validitatem profeſſionis, in c. Quia ingredientibus, num 2 de teſtam. 254
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, num. 7. 254
1 Habitus non facit Monachum, ſed profeſſio regularis ib. n. 3. 254
1 Habitus Clericorum ſæcularium debet eſſe diſtinctus ab habitu Monachorum, & Monialium, nec valet contraria conſuetudo, ibid num 4. 254
1 Moniales portare poſſunt pannum ſecundùm conſuetudinem loci, ibid num 5. 254
1 Ad Epiſcopum ſpectat compellere Monachos, & Moniales ad deferendum habitum Religioni congruentem, ib n. 6. 254
2 Habitus an ſit Clericalis, judex Eccleſiaſticus cognoſcit, in c. Si quis, num 25. de foro compet. 36
2 Habitus Clericalis non prodeſt ei, qui anteà ſe gerebat pro Laico, ibid n. 31. 32
1 Qui ad Monaſterium convertitur habitum ſumendo Novitii, poteſt infrà annum ad ſæculum redire, niſi appareat eum voluiſſe vitam mutare omninò, in cap Conſuluit, num. 5 de Reguler. 397
1 Habitus Religionis triplex, ibid. num. 2. 397
1 Habitum probationis aſſumens in dubio, non præſumitur velle profiteri, ſed tantùm probare auſteritatem Religionis, ibidem num 13. 399
1 Habitus profeſſorum extra Monaſterium aſſumptus tacitam profeſſionem non inducit, ibid num. 37 404
1 Fallit, ſi præceſſerit votum continentiæ, ib n. 37. 404
1 Habitus profeſſionis aſſumptio, & exercitium actus profeſſorum idem operantur, in c. Vidua, nu. 18 de Regular. 341
1 Habitus Religionis non eſt de ſubſtantia Monachatus, in c. Qui Presbyterum, num 70 de pœnit. & remiſſ. 196
1 Habitus profeſſorum in Militibus Hieroſolymitanis eſt Crux alba in pallio, ib. n. 104 & ſeqq. 258
1 Habitus profeſſorum geſtatio in dubio cenſetur fieri potiùs ex cauſa neceſſaria, quàm voluntaria, ibid. n. 106. 259
1 Clericus ſæcularis utens habitu, & nomine Monachali, cogitur, ut fiat Monachus, vel ab hoc deſiſtat, in cap. Ut Clerici, num 3. de Regular. 145
1 Habitus profeſſorum extra Monaſterium ſuſceptus, etiam de manu habentis poteſtatem incorporandi Religioni, non ſolemnizat votum, ibid. num. 4. 325
1 Inducit tamen votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licèt non dirimat contractum, ib n. 5. 341
4 Habitus profeſſorum ſuſceptus extra Monaſterium, & de manu non habentis poteſtatem incorporandi Religioni, impedit matrimonium contrahendum, ſed non dirimit contractum, in c. Conſuluit, num 1 & 2 qui Cler. vel voven. 45
4 Idem ſi fuerit ſuſceptus extra Monaſterium de manu habentis poteſtatem, ib. n. 3 4. & 5. 45
4 Habitus profeſſorum in legitima ætate inducit tacitam profeſſionem, dummodò ſuſcipiatur intra Clauſtra, *aliàs ſecùs*, ibidem num. 5. 45
4 Habitus profeſſorum extra Monaſterium ſuſceptus inducit votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, ſed non dirimit contractum, ibid num. 6. 45
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, remiſſivè, ib. n. 7. 45
Vide in ver. *Profeſſio tacita*.
1 HÆREDITATEM cenſetur adire gerens actus, qui fieri non poſſunt citra nomen, & jus hæredis, in c. Vidua, numer. 19. de Regular. 344
2 Hæreditatem petenti obſtat exceptio nativitatis, quæ debet priùs coram Eccleſiaſtico judice terminari, in c. Tuam nu. 6 de Ord. cognit. 101
1 Hæreditas eſt quid Univerſum, in cap. Ex litteris, n. 53. de jurepatr. 519
1 HÆRES ſemel, numquam deſinit eſſe hæres, in c. Nimis, prava, num. 34. de exceſs. Prælat. 212
1 Hæredes ad quæ teneantur, ibid. n. 38. 238
1 Hæredes ſecundùm Canones etiam ex maleficio defuncti obligantur, in c. Cùm ſecundùm, num 33. de præbend. 92
1 Hæredes an ſint diſcutiendi, priuſquam inveniatur ſucceſſor in dignitate, ſuper alimentis promoti ad ſacros Ordines ſine certo titulo, ibid. num. 39 92
1 Hæres non conficiens inventarium, an teneatur in foro conſcientiæ ultrà vires hæreditarias, in cap. Si quis, num. 28. & 72. de Regul. 335
1 Hæredi à ſeipſo legari non poteſt, in cap. Nos quidem, num. 66. de teſtam 264
1 Hæres poteſt inſtitui in tempus, eum capere poterit in cap. Accepimus, num. 51 de pactis 661
2 Hæres habens malam fidem, cum defunctus haberet bonam, fructus ſuos non facit, in cap. Gravis, num. 98. de reſtitut. ſpoliat. 110
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſ.*
2 Hæredi bona fides, qui ſucceſſit defuncto malam fidem habenti, non prodeſt quoad fructuum acquiſitionem, ib. n. 130. 112
2 Hæres ſuccedit etiam in vitium, & malam fidem defuncti, ibidem num 131. & ſeqq. 112
2 Hæres poſt litem conteſtatam tenetur de fructibus perceptis, & percipiendis, ib. n. 132. 112
1 Hæredis inſtitutio eſt caput, & teſtamentum totius teſtamenti, in cap. Cùm eſſes, n. 74 de teſtamen. 271
1 Hæredes ab inteſtato, qui non credunt duobus, vel tribus teſtibus fidem adſtruentibus teſtamenta ad non pia cauſæ, non cenſentur habere conſcientiam læſam, ib. n. 101. 178
1 Contrarium, ibid. n. 102. 178

Vide in ver. *Teſtamentum ad pias cauſas.*

5 Hæredes ejus, qui poſt mortem debet abſolvi, compelluntur ab Eccleſia ſatisfacere injuriam paſſo, quamvis ſint laici, in c. A nobis, il ſecondo, n.31. de ſent. excom. 342

5 Hæredes an teneantur ſatisfacere pro excommunicato abſolvendo, licet ad eos nihil pervenerit ex bonis defuncti, ibid. n.32. & ſeqq. 343

5 Qui ſi defunctus dederit ſigna conditionis, ibid. n.33. 343

5 Et quid ſi non dederit hujuſmodi ſigna, ibid. n.34. 343

5 Votum defuncti tenetur hæres adimplere, ibid. n 35. 343

3 Hæres rogatus reſtituere quidquid ſuperfuerit tempore ſui obitus, poteſt alienare bona fideicommiſſo ſubjecta, reſervata tamen quarta parte fideicommiſſariis, in c. prudentes, num.20. & n. 26. de donationib. 244

3 Hæres tenetur ſolvere omnia dabita defuncti qualitercumque contracta, in c. Ad hoc, n.6. de ſolut. 235

1 HÆRESIS exceptio an poſſit opponi contra electum in Romanum Pontificem, in c. Licèt de vitanda, num 26. de elect. 232

1 Hæreſes in Eccleſia unde exortæ, in cap. Significaſti, num. 43. de elect. 227

1 Hæreſeon cauſa Paſtorum abſentia, in cap. Ex parte, num.28.de offic. Vicar. 520

1 Hæreſis Macedonii, & ſequacium tolerabilior eſt, quam ſimonia, in c. Cùm pridem, num.10. de pactis. 647

5 Hæreſis eſt error in fide cum pertinacia, in c. Quod à prædeceſſore, n.17. de ſchiſmat. 103

1 In cauſa hæreſis concurrunt Legatus, & Epiſcopus cum Inquiſitore, in c. Studuiſti, n.7 de off. Legati. 545

5 Hæreſis ſtrictè ſumpta obiici poteſt contra electum in Romanum Pontificem, in c. Nobis, n.70 de ſimon. 43

2 Hæreſis crimen eſt merè Eccleſiaſticum, etiamſi ſit quæſtio ſuper facto, in c. Tuam, n.48. & n.50. de Ordin. cognit. 106

1 Hæreſes plures Jo. de Parma de doctrina Abbatis Joachimi, in c. Damnamus, n.14. de Sum. Trin. & fid. Cath. 11

Vide in ver. *Ioachimus Abbas.*

2 Hæreſis initium eſt error in intellectu, hæreſis complementum eſt pertinacia in voluntare, ibid. n.21. 12

1 Ad hæreſim evitandam Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum ſuorum, quam faciant proteſtationem, ibidem numer 23. 12

1 Almarici hæreſes quæ, ibid. n 28. 12

5 Suſpectus de hæreſi, ſi ſe purgar, punitur eadem pœna, qua punitur hæreticus, in c. Ad abolendam, n 4. de hærer. 89

5 Hæreſis cauſa ſpectat ad judicem Eccleſiaſticum etiam contra exemptos, & laicos, ibid. n.10 89

5 Sed ſi dubiretur, an aliqua aſſertio ſit Catholica, ſolius Papę eſt hoc diffinire, ibid. n.11. 90

5 Epiſcopus non cognoſcit de cauſa hæreſis ſine conſenſu, vel conſilio Capituli, ibidem num.12. 90

5 Capitulum Sede vacante ſuccedit in poteſtate juriſdictionali Epiſcopi, etiam quoad judicandum hæreticos, ibid. n.13. 90

5 Hæreſis crimen eſt merè Eccleſiaſticum, ibid. n 21. 90

5 Et judex laicus ſolam habet executionem, ibid n.22. 90

5 Judex laicus in executione ſententiæ contra hæreticum latæ non poteſt cognoſcere de nullitate proceſſus, ibidem n 23. 90

5 Conſtitutiones Apoſtolicæ contra hæreticam pravitatem, quę Decretalibus Sexti non obviant, præſervantur, ibid. n.34. 91

3 Hæreſis perficitur ex ſola mentis cogitatione, in cap. Dolentes, n 60 de celebr. Miſſar. 585

3 HÆRETICUS eſt, qui negat aliquem ex articulis ab Eccleſia diffinitis, in c. Ex parte, n.19. de Cler. non reſid. 42

2 Hæreticus eſt, qui de Sacramentis aliter ſentit, aut docet, quàm Romana Eccleſia prædicat, & obſervat, in c. Cùm veniſſet, n.96. de ſacr. Unct. 452

5 Hæretici dicuntur, qui extollunt ſe contra Romanam Eccleſiam, & hi, qui principales ſunt hæreſiarchæ, in c. Quod à prædeceſſore, n.23. de ſchiſmar. 103

5 Hæreticus omnis eſt ſchiſmaticus, ſed non è converſo, ibidem numer.20. 104

5 Hæretici, vel ſchiſmatici, de jure communi nullam ordinum executionem, vel juriſdictionem habent, ibid. n.37. 105

5 Hæretici, & ſchiſmatici non dicuntur denunciati in Bulla Cœnę, ibid. numer.47. 106

5 Hæretici, & ſchiſmatici ex Conſtitutione Pauli IV. ſunt ipſo jure privati omnibus dignitatibus, & beneficiis Eccleſiaſticis, ibid. numer.66. 108

5 Pauli IV. Conſtitutio, Cùm ex Apoſtolatus, expenditur, ibidem numer.67. 108

5 Hæretici, & ſchiſmatici noſtri temporis ſunt irregulares, & inhabiles ad beneficia obtinenda, ibid. n.77. 109

5 Hæretici, ſeu ſchiſmatici non ſolùm ſunt inhabiles ad beneficia obtinenda, ſed etiam ipſo jure privati beneficiis ante hæreſim, vel ſchiſma canonicè obtentis, ibid. n.98. 111

5 Hæreticorum filiis ex conſuetudine, & pietate relaxantur beneficia, ibidem num 99. 111

5 Heretici & ſchiſmatici in Conciliis generalibus conſueverunt admitti diſputationis gratia, & ad eorum errores confutandos, ibid. num. 125. 114

5 Hæretici dum tolerantur in aliqua dignitate, & ſunt occulti, poſſunt excommunicare, beneficia conferre, & litteras impetrare, ibid. num.128. 114

2 Hæreticum eſt ſentire contra determinationem Concilii, in cap. Venerabili, n 34. de teſtib. 157

1 Hæreticus cenſeri non debet errans in fide, ſi Romanæ Eccleſię fidem ſuſcipere ſit paratus, in cap. Damnamus, num. 1. & 10. de Summ. Trinir. & fid. Cath. 11

1 Hæretici dictum, etſi bonum ſit, reprobatur quantum ad hoc, ut authoritatem in ſe contineat; aliàs quaſi verum, non tamen authorizabile, approbatur, ibid. num 28. 12

2 Hæreticorum libros continentes hæreſim, vel de Religione tractantes, qui legunt, aut retinent, excommunicantur in Bulla Cœnæ, ibid num 29.

Vide in ver *Liber.* 12

1 Joan. de Poliaco Doctor Pariſienſis non fuit hæreticus, quia licèt errorem ſuum defendere niteretur, tamen ſe ſubmiſit definitioni Apoſtolicæ Sedis, ibid. num.20. 12

5 Hæreticus malè ſentiens, vel docens de Sacramentis Eccleſiæ excommunicatus eſt, in cap. Ad abolendam, n.1. de hæret. 89

5 Et niſi ſe corrigat, & errorem abjuret, ſi Clericus eſt, degradatus, traditur Curiæ ſæculari, ibid. num.8 89

5 Per quam etiam laicus legitimè punitur, ibid. num.3. 89

5 Hæreticus relapſus ſæculari judici ſine ulla audientia eſt relinquendus, ibid. num.45. 92

5 Hæretico relapſo in caſu poſito in c. Ad abolendam, an per Sedem Apoſtolicam ſit concedenda abſolutio, ac rehabilitatio ad honores, & dignitates, ibid. n.46 & ſeqq. uſque in fin. 92

5 Hæreticus relapſus poteſt per Sedem Apoſtolicam nedum abſolvi, ſed etiam ad honores rehabilitari, ibid. n.47. 92

5 Relapſus non eſt recipiendus ad Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, niſi manifeſta dederit ſiga pęnitentiæ, ibid. n.50. 92

5 Hæreticus ſe impœnitentem oſtendit, qui nondum obtenta abſolutione intereſt Divinis, ibid. num.57 93

5 Relapſo non ſufficit levis pęnitentia ad abſolutionem obtinendam, ibid. num.61. 93

Vide in ver. *Pœnitentia.*

Et in ver. *Abſolutio.*

5 Impœnitentiæ ſignum nullum majus in relapſo, quàm hæreticos provehere, d. c. Ad abolendam, num.55. de hæret 93

5 Pœnitentiæ ſigna hæretici relapſi quæ ſint, ibid. num.52. 92

5 Hæreticus eſt non ſolum, qui malè ſentit de articulis fidei, ſed etiam de corpore, & ſanguine Chriſti, in d. cap. Ad abolendam, num.9. de hærer. 89

5 Hæreticus converſus ut effugiat pęnam mortis, quæ requirantur, ibid num.15. 90

5 Hæretici ad fidem redeuntes, quamvis evitent mortem, tamen in perpetuum carcerem detruduntur, ibid. num. 18 90

5 Niſi ſponte compareant, antequam ſint denunciati, vel accuſati, ibid. num 19. 90

5 Et quid ſi pœniteant ſtatim poſt capturam, vel ante publicationem teſtium, ibid. num.20. 90

5 Hæreticus relapſus non eſt audiendus, licèt iterum velit abjurare, ibid. num.25. 90

5 Etiamſi tempore primæ abjurationis crimen non fuerit plenè probatum, ibid num.26. 90

5 Hæretici an ſint ipſo jure beneficiis privati, an verò privandi per ſententiam, ibid n.28. & num. ſeqq. uſque ad n.44. 92

5 Hæretici beneficia an vacent, ubi hæreſis incurritur; an verò, ubi lata eſt ſententia declaratoria, ibid. num.33 91

5 Hęretici beneficia impetrari poſſunt uti vacantia, etiam ante ſententiam declaratoriam, ibid. num.41. 91

5 Hæreticus tamen non poteſt à poſſeſſione amoveri, antequam ſit pronunciatum ſuper crimine, ibid. n.42. 92

5 Hæreticorum filii ſi à Papa inhabilitentur uſque ad quartam generationem, an hoc intelligatur tam de filiis filiarum, quàm de filiis filiorum, ibid. num.41. 92

3 Epiſcopus hæreticus ad fidem converſus recuperat primum locum diſpenſativè, in c. Si Epiſcopus, n.3. de Paroch. pag. 302

3 Epiſcopo notoriè hæretico facultas concedendi dimiſſorias pertinet ad Capitulum, in c. Quia diverſitatem, num.24. & 34. de conceſſ. præbend. 293

3 Hæreticus baptizando, aut levando de ſacro fonte acquirit cognationem ſpiritualem, ſed Eccleſiam conſtruendo non acquirit patronatum, in c. Nobis, num.20. de jurepatr. 526

5 Hæreticus perdit ipſo jure fidelitatis, homagii, & quamcumque aliam obligationem eo ipſo, quòd eſt hæreticus, in c. Abſolutus, num.1. & 4. de hæret. 98

5 Hæretici amitrunt ipſo jure dominium omnium bonorum à die commiſſi criminis, ibid. n.3. & num.14. & 15. 98

5 Et eorum familiares, ſervi, liberti, & mercenarii ſunt ſoluti omni obligatione, qua eis tenebantur, ibid. num.5. 98

5 Hæreticorum filii liberantur à patria poteſtate, & emancipatio facta à patre non tenet, ibid. num.7. 98

Hæretici debitor. 98

Vide in ver. *Debitor.*

5 Hæreticorum bona ſunt ipſo jure confiſcata, etiamſi ſint occulti, ibid. num 24. 99

5 Hæretici beneficium vacat ipſo jure, ſed detentor non poteſt dejici à poſſeſſione ante declaratoriam ſuper facto, ibid. n 21. 99

5 Declaratoria tamen non requiritur, ubi factum eſt notorium, ibidem num 24. 99

5 Declaratur, ibidem num.34. 99

5 Sedes Epiſcopalis an vacet propter hæreſim Epiſcopi, ibid. num. 18. & 23. 100

Hæretici feudum. 99

Vide in ver. *Vaſſallus.*

Hæretico exiſtente Epiſcopo, à quo ſint concedendæ dimiſſoriæ.

Vide in ver. *Dimiſſoria.*

Vide in ver. *Epiſcopus ſciſmaticus.*

5 Hæreticorum bona confiſcantur, etiamſi Catholicos habeant filios, & in terris Eccleſiæ applicantur fiſco Eccleſiæ, in terris Imperii fiſco ſæculari, in c. Vergentis, num.1. num.3. & 16. de hæreticis. 94

5 Hæreticorum bona licèt ſint ipſo jure confiſcata, tamen apprehendi non poſſunt per poteſtatem ſecularem, niſi prius Judex Eccleſiaſticus pronunciaverit ſuper crimine, ibid. n 5. 95

3 Hæretici etiam ſponte abjurantes non recuperant bona, niſi ex miſericordia, ibid num.9. 95

5 Hæretici committunt crimen læſæ majeſtatis Divinæ, quod eſt gravius, quàm læſæ majeſtatis humanæ, ib n.14. & n.18. & 41. 95

5 Hęreticorum filiis etiam orthodoxis nihil relinquendum eſt ex bonis parentum, licèt poſt mortem fuerint damnati, ibid. n.16. 95

5 Quod locum habet etiam in terris Imperii, ibid. n.17. 95

5 Hæretici filius ſit ipſo jure privatus, vel privandus beneficiis obtentis, & penſionibus ſibi reſervatis, antequam pater condemnaretur, ibid. n.20. & ſeqq. uſque in fin. 96

5 Et quid ſervetur in Congregatione generalis Inquiſitionis, ibid. num. 31. 97

5 Nicolai III. Conſtitutio privans filios hæreticorum beneficiis obten-

obtentis, & inhabilitans ad obtinendo, refertur, ib. n 28. 97
§ Conſtitutiones pœnales ad hæreſes arcendas ſunt favorabiles, ib. num 7. 95
§ Hæreticus, & erraticus qualiter differant, in c. Firmiter, n.20. de Sum. Trin & fid Cathol. 5
§ Hæreticus qui non proceſſit in opus externum, ſed hæreſim tenet in corde tantùm, non eſt excommunicatus, in c. Dolentes, n. 27 de celebr Miſſar. 582
§ Contrarium, n 60. 585
§ HERMAPHRODITUS an teneatur confiteri ſemel in anno, in c. Omnis, n.28. de pœn & remiſſ 310
§ Hermaphroditus, qui in ſexu fœminco incaleſcit, niſi recipit ordinis characterem, nec poteſt cum fœmina matrimonium contrahere, ibid n.19. 310
§ HIERARCHIA Eccleſiæ ſanctis, & cœleſtibus hierarchiis conformis eſt, in c. Cum contingat, n 101 de ætat. & qual 426
§ Hierarchia in Eccleſia Catholica, divina ordinatione inſtituta eſt, in c Significaſti, n 34. de elect. 125
§ Hierarchiam Eccleſiaſticam confundit, qui affirmat omnes in Eccleſia pari poteſtate præditos eſſe, in c. Cùm certum, n 6. de majar & obed. 607
§ Hierarchia Eccleſiaſtica conſtat ex Epiſcopis, Presbyteris, & Miniſtris, in c. Requiſivit, n 71 de Ordinat ab Epiſcop 188
§ Hieronymi authoritas cur prævaluerit ſententiæ Concilii, in c. Ne innitaris, n 8 de conſtit. 32
§ Hieronymus, & Auguſtinus contra authoritatem Papæ ſententiam ſuam non defendunt, in cap Reſponſo, numer 78. de ſent. excom 364
§ HIEROSOLYMITANA Religio à primæva illius fundatione non tantùm ad hoſpitalitatem, ſed etiam ad militandum pro fide fuit inſtituta, in cap. Qui Presbyterum, n.29 de pœnit. & remiſſ. 294
§ Hieroſolymitani milites non deſcripti in matricula non habentur pro fratribus, nec privilegiis fruuntur, ibid. num. 44 & num. 68 & num 100. 254
§ In Hieroſolymitana Religione profeſſio fieri non poteſt, niſi in gradibus militum, Capellanorum, & ſervientium, & factis probationibus nobilitatis, aliàs non valet, ib n 46 91 & 98. 295
§ Hieroſolymitani ſexdecim Capitulares facultatem non habent decernendi contra ſtatuta Ordinis, ibid n 48 295
§ Sed ſolùm Generale Capitulum, ibid n.54 295
§ Et eorum ordinationes ſunt temporales uſque ad novum Capitulum Generale, etiamſi contigerit eas à Sede Apoſtolica confirmari, ibid n 49. 295
§ Declaratur, ibid. n.50. 295
§ Hieroſolymitani profeſſi non ſervata forma ſtatutorum olim deiiciebantur ad gradum inferiorem, ibidem num 74 & ſeqq 297
§ Hieroſolymitani milites per cingulum diſtinguuntur à Capellanis, & ſervientibus, ibid. n 78 & ſeqq. 297
§ Hieroſolimitana in Religione fratris nuncupatio non convenit, niſi profeſſis, ibid n 109. 299
Reliqua vide ſup. in ver. *Cingulum*.
Et infra in ver *Miles*.
§ HISTORIA ſuppreſſionis parvorum Conventuum refertur, in cap. Relatum, num 42. & numer. ſeqq uſque in fin. ne Cleric. vel Monach. 668
Vide in ver. *Conventus*.
§ HOMAGIUM facere pro habendis ſpiritualibus ſimoniacum eſt, in c. Ex diligenti, n.1. de ſimon. 36
§ Homagium eſt munus ab obſequio, ibid. n 2 36
§ Homagium, & ſacramentum fidelitatis honeſtè à Religioſo vaſſallo præſtari poteſt per ſe ipſum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 71. de Conſtit. 304
Vide in ver. *Feudum quoad juramentum fidelitatis*.
§ HOMICIDA incorrigibilis debet deponi, & tradi Curiæ ſeculari, ut moriatur, in c Si quis, n.1 de homicid. 119
§ Homicida ex propoſito debet deponi ab Altaris miniſterio, ibid. num.6 120
§ Homicida voluntarius in ſacris Ordinibus non diſpenſatur, in c. Henricus, n 18 de Cler. pugnan in duello. pag. 144
§ Et quid in minoribus, ibid. n 19. 144
§ Homicida voluntarius etiam occultus ex Concilio Tridentino omni ordine, beneficio, & officio Eccleſiaſtico perpetuò carere debet, ibid n 22. 144
§ Cum homicida voluntario ad effectum ingrediendi Religionem qualiter diſpenſetur, ibid n 26. 146
§ Cùm homicida voluntario numquam diſpenſatur ad Ordines ſuſcipiendos, ibid n 42 146
§ Homicida eſt, qui potuit hominem à morte liberare, & non liberavit, in c. Suſcepimus, n 50. de homicid. pag. 126
§ Homicida voluntarius, ejuſque ſocius poteſt obtinere, & obtentas retinere penſiones abſque diſpenſatione, non obſtante cap 7. ſeſſ. 24 Concilii Tridentini, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n 174. de reſcript. 185
§ Homicida, & ſpurius licèt tonſurari non debeant, tamen tonſurati recipiunt characterem, ſed non ordinis executionem, in c. Magnus, n 75. de oblig. ad ratioc. pag 494
§ Homicidium per inſidias, exponitur, ideſt proditoriè, & ſub ſpecie amicitiæ, in c. Inter alia, num 49 de immunit. Eccl 639
§ Homicida proditorius eſt, qui veneno aliquem necat, ibidem numer.50. 640
Homicida quoad immunitatem Eccleſiæ.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas*.
§ Homicida proditorius non gaudet immunitate Eccleſiæ, in cap. Cùm non ab homine, num.41. de judic. 13
§ HOMICIDIUM caſuale imputatur ei, qui dabat operam rei licitæ, ſi non adhibuit diligentiam quam debuit, in cap Ad audientiam, n 2. de homicid. 132
§ Homicidium caſuale tunc imputatur danti operam rei illicitæ, quando actus ille eſt ordinatus de ſui natura ad homicidium ſubſecutum, ibid. n.61. 135
§ Homicidium culpoſum, non doloſum, quando dicatur, ibidem numer.62. 135
§ Homicidium furis pro ſola rerum defenſione an ſit permiſſum de jure civili, in c. Interfeciſti, n 13. de homicid. 112
§ In homicidio ebrii conſiderari poſſunt tres actus, in c. Si conſtiterit, n 42. & 46. de accuſat. 22
§ Homicidium, & mutilatio membri, in quibus æquiparentur, in c. Dilectus, n.29 de tempor Ordinat 178
§ Homicidia, vel furta iterata non ſufficiunt ad tradendum Clericum Curiæ ſeculari, non data incorrigibilitate, in c. Cùm non ab homine, n 95 & ſeqq de judic 19
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*, &c.
§ Homicidium caſuale non imputatur ei, qui dedit operam rei licitæ, nec fuit in culpa, in c. Quidam, n 1. de homicid. 141
§ Actus illicitus quando dicatur, ibid. n.2. 141
§ Homicidium caſuale quando imputetur danti operam rei illicitæ, ibid num 3 142
§ Homicidium imputatur Clerico ad irregularitatem, ſi proveniat actu conſervandi bona etiam extra propoſitum, ib. n. 22. 142
Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem*.
§ Clericum interficiens ob neceſſariam propriæ defenſionem, non excommunicatur, in c Petitio, n.5. de homicid 133
§ Laico an liceat occidere latronem pro neceſſaria rerum defenſione in c Suſcepimus, n 29. de homicid. 127
§ HOMO non dicitur, qui eſt in utero, in c. Cùm in cunctis, nu. 135 de elect. 253
§ Homo videt, quæ foris apparent; Deus autem intuetur cor, in c Venerabili, n 25. de teſtib 256
§ Hominem ſimul univerſis fulciri virtutibus impoſſibile eſt, in cap. Licèt, n.8. de Regular. 392
§ Profeſſionis diverſæ homines an & quando poſſint in eodem officio ſociari, in cap Non magnopere, numer 26 ne Cleric. vel Monach 652
§ HONORES, & munera etiam inter perſonas Eccleſiaſticas diſtribui debent ſecundùm diſtinctionem graduum, & ordinum, in c. Cùm certum, n 2 & ſeqq. de major & obed 607
§ Honor, quem Sanctis exhibemus, eſt quædam fidei profeſſio, in c. Venerabilis, n 38. de reliq 159
§ HONORARI præ cæteris debet, qui majorem habet juriſdictionem, in c Nobis, n 21. 24. & 30. de jurepatr. 517
§ Honor proceſſionis, qui debetur patrono, quotuplex, ibid. num. 25 & ſeqq 527
Vide in ver. *Patronus*.

Hora Canonica.

§ Horarum momenta non ſunt digna animadverſione legislatorum, in c Ad noſtram, n.15 de Regular. 350
§ Horis congruis non accedens ad actum explicandum, non cenſetur eidem intereſſe, in c. Ad audientiam, il primo, n.3. de Eccleſ ædifican. 620
§ Horarum Canonicarum majorem partem qui recitare non poteſt ad partem ſuperſtitem, quam poteſt, non obligatus, in cap. Cùm percuſſio, n.29. de Cler ægrot 155
§ Horas Canonicas recitare impeditus non tenetur alia die eas reaſſumere, ibid n.21 155
§ Horas Canonicas Beneficiatus recitare tenetur, quantumcumque beneficium ſit tenue, & nullum omninò ſervitium requirat, in c. Conquerente, n 8. de Cler. non reſid. 35
§ Quod procedit non modò, ſi beneficiatus *ſit dubius*, ſed etiam ſi ſit omninò certus de tenuitate *beneficii*, ibidem num.9. 35
§ Horas Canonicas dicere tenetur *Presbyter* horis debitis, et tamen ex cauſa permittitur, ut manè illas dicat uſque ad veſperam incluſivè, in c. Presbyter, n.1. de celebr Miſſar. 578
§ Horæ Canonicæ ex aliqua rationabili cauſa poſſunt inſimul dici uſque ad veſperam incluſivè, ibid. n 4 573
§ In Horis Canonicis dicendis ſatius eſt prævenire, quàm præveniri, ibid num 5. 573
§ Ceſſante legitimo impedimento, horis debitis ſunt perſolvendæ, ita ut hora officii reſpondeat horæ diei, ibid n 8. pag. 573
§ Horæ Canonicæ an ſint ſeptem, vel octo, ibid. n 10. 573
§ Horas Canonicas dicere qui teneantur, ibid. num.12. & nu ſeqq. uſque ad num.30. 573
§ Quid in Presbyteris, ibid num 13. 573
§ Et quid in Diaconis, & Subdiaconis, ibid n. 14. & 19. 573
§ Et quid in Clericis Minorum Ordinum Beneficiatis, ibid. num 17. n. ſeqq uſque ad num 26. 573
§ Et quid in non Beneficiatis, ibid. n.26. & ſeqq. 574
§ Et quid in Clericis profeſſis, ibid. n 28. 575
§ Horas Canonicas omittentes Clerici in ſacris, etiam non beneficiati, graviter peccant, & puniuntur à Concilio Provinciali Mediolanenſi, ibid n 16. & n.25. 573
§ Horas Canonicas an Clerici in ſacris, vel in minoribus Beneficiati teneantur dicere de jure Divino, ibid. n 19. 573
§ Quilibet Clericus habens officium cum cura, & ſine cura, ſi poſt ſex menſes officium Divinum non dixerit, *fructus* ſuos non facit pro rata omiſſionis, & temporis, & beneficio privari poteſt, ex Concilio Lateranenſi, ibid. n.20. 574
§ Et quomodo hæc rata ſit accipienda, ex Bulla S. Pii V. ib n.21 574
§ Horas Canonicas qui primis ſex menſibus poſt obtentum Beneficium non dicit, graviter peccat, ibid n 22. 574
§ Horas Canonicas tenentur dicere etiam obtinentes præſtimonia, vel alia Beneficia nullum ſervitium requirentia, ibid num.23. pag. 574
§ Ab Horis Canonicis dicendis non excuſatur, qui febre, vel adverſa valetudine leviter laborat, ibid. n 25. 574
§ Ad Horas Canonicas, tenentur profeſſi Clerici etiam in Ordinibus Minoribus conſtituti, ibid n.28. 575
§ Fallit in Clericis Societatis Jeſu, ibid. n.29 575
Vide in ver. *Monachus quoad officium Divinum*.
§ Horæ Canonicæ ſine ſyncopa celebrari debent, in c. Dolentes, n 6. de celebr Miſſar. 581
§ Syncopa quid ſit, ibid. n 7. 583
§ Horas Canonicas celebrans cum ſyncopa quando habeatur pro celebrante ſecundùm opinionem Vincentii, ibidem numer.8 pag 581
§ Non peccat, niſi venialiter, ſi ex negligentia aliquam dictionem,
aut

aut verſum omittat, nec tenetur ad caput Pſalmi propter hoc reverti, ibid. n. 9. 58
3 Nec ſi omittatur Pſalmus, ad illum eſt redeundum, ib. n. 10. 58
3 Non eſſet tamen inconveniens Pſalmum prætermiſſum dicere, ſive eſſet in eodem, ſive in alio nocturno, ut in Pſalmis veſpertinis, niſi timor ſcandali ſubeſſet, ibid. n. 10. 58
5 HOSPITALARII qui mittunt pro eleemoſynis cruce falsò ſignatus, privantur prædicationis officio, & omiſſi, ſi ſunt laici, excommunicantur, ſi Clerici, ab officio, & beneficio ſuſpenduntur, in c. Tuarum, n. 1. de privileg. 244
3 Hoſpitalarii poſſunt in præjudicium ſuum ſe, & domum ſuam alteri Religioſæ domui ſubjicere, in c. Recolentes, n. 14. & n. 46. verſ. Ad tertium de ſtatu Monach. 466
2 Hoſpitalarii, leproſarii, & hujuſmodi an ſint de foro Eccleſiæ, in c. Nullus, n. 72. & ſeqq. de foro compet. 52
5 HOSPITALIA, quæ in titulum conferuntur, verè, & propriè ſunt beneficia Eccleſiaſtica, in cap. Cùm pridem, numer. 238. de pactis. 659
2 Adminiſtrationes Hoſpitalium, & officiorum temporalium poſſunt committi etiam laicis, & illas vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, ibid. n. 139. 659
3 Hoſpitale quilibet etiam laicus poteſt ſibi conſtruere in domo propria, ſed non erit Religioſum, niſi fuerit fundatum auctoritate Epiſcopi, in cap. Ad hæc, n. 2. de Relig. domib. 478
3 Hoſpitalia, & loca pia an ſubſint viſitationi, & juriſdictioni Epiſcopi Diœceſani, ibid. n. 6 uſque ad n. 59 489
3 Hoſpitalia auctoritate Epiſcopi fundata ſubſunt illius viſitationi, ibid. num. 7. 489
3 Idem in aliis locis piis, n. 8. 489
3 Hoſpitalia, & alia loca pia viſitari poſſunt ab Epiſcopo tam per ſeipſum, quàm per Vicarium, ſeu alios Viſitatores, ib. n. 9. 489
3 Etiamſi illorum cura ad laicos pertineat, ibid. num 10. & ſeqq & num 27. 489
3 Hoſpitalium Adminiſtratores, imò & Rectores eſſe poſſunt non tantùm Clerici, ſed etiam laici, num 11. 489
3 Judices ſæculares non prohibentur à Concilio Tridentino viſitare Hoſpitalia, Confraternitates, eleemoſynas, & alia pia loca, ſi aliàs eis hoc jus viſitandi legitimè competat, n. 12 489
3 Confraternitas laicorum, & hoſpitale ei adjunctum viſitari poteſt ab Epiſcopo, ſed eleemoſynarum diſtributio relinquenda eſt Confraternitati, ſi benè utatur, ibid. n. 13. 489
3 Schola, ſeu domus Hoſpitalis S. Mariæ Mediolan. viſitari poteſt ab Archiepiſcopo, n. 14 489
3 Hoſpitalia, & loca pia ſubſunt viſitationi Epiſcopi, etiamſi illorum adminiſtratores laici à Principe deputentur, n. 15. 489
3 Hoſpitale majus Eugubinum viſitari poteſt ab Epiſcopo, licèt ex privilegio à ſeptem laicis à Duca Urbini confirmandis gubernetur, ibid n. 17. 489
3 Hoſpitalia ſubſunt viſitationi Epiſcopi, licèt ſint ſub cura Univerſitatum, n. 18. 489
3 Cauſa ſuper viſitatione Hoſpitalis Plateæ Nidi Neapolis committitur in Rot. ſine retardatione viſitationis Ordinarii, ib. n. 23. 490
3 Conſuetudo immemorabilis, vel ſtatutum non obſtat, quominùs Epiſcopus viſitare poſſit hoſpitalia, & loca pia ſuæ diœceſis, numer. 24. 490
3 Epiſcopus in viſitatione hoſpitalium, piorum locorum poteſt ſtatuere, quæ ad rectam adminiſtrationem pertinent, ib. n. 25. 490
3 Hoſpitalium adminiſtratio, Rectoriſque, & Miniſtrorum deputatio, de jure communi ad Epiſcopum pertinent, n. 26. 490
3 Ex conſuetudine tamen, vel privilegio poteſt competere etiam laicis, num 27. 490
9 Mulier an poſſit præfici curæ hoſpitalis, num. 28. 490
3 Adminiſtratores hoſpitalium, & piorum locorum cogi poſſunt quotannis ab Epiſcopo ad reddendam rationem adminiſtrationis, ibid n. 31. 490
3 Non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, num. 32. & ſeqq. 490
3 Hoſpitalia, & alia loca pia, quæ ſunt ſub immediato Regum protectione ab Epiſcopo viſitari nequeunt ſine illorum licentia, ibidem num 43. 491
3 Epiſcopus viſitare non poteſt hoſpitalia, & loca pia ex lege fundationis exempta, nec rationes exigere, ibid. n 44. & 58. 491
3 Et in fundatione ſufficit diœceſani conſenſus, ibid. n. 45. 491
3 Hoſpitalia, & alia pia loca Militarium Ordinum, & aliorum Religioſorum Epiſcopus viſitare poteſt, nec rationes adminiſtrationis exigere, ibid n. 147 491
3 Fratres, & Adminiſtratores hoſpitalium B. Joannis Dei tenentur ſingulis annis reddere Ordinario rationem adminiſtrationis, ibid. num. 49. 491
3 Religioſi an præfici poſſint hoſpitalibus, n. 50. 491
3 Hoſpitale conſtructum ſine authoritate Epiſcopi non eſt Religioſum, ſeu Eccleſiaſticum, nec ſubeſt illius viſitationi, n 51. 491
3 Hoſpitale ſine authoritate Epiſcopi fundatum an poſſit ad prophanos uſus reduci, num. 53. 492
3 Ordinarius non habet auctoritatem viſitandi Hoſpitalia, neque Confraternitates, quæ à laicis reguntur, niſi in caſibus à jure expreſſis, num 54. 492
3 Hoſpitale privatum eſt locus plus, & mortuo patrono ſpectat ad ſollicitudinem Epiſcopi, ut voluntas fundatoris executioni demandetur, ibid num 55. 492
3 Hoſpitale fundatum ſine auctoritate Epiſcopi eſt privatum, poteſt tamen ab Epiſcopo viſitari in iis tantùm, quæ ad obſervandam voluntatem fundatoris pertinent, n 56. 492
2 Hoſpitale an ſit beneficium, an de eo in litteris ſit facienda mentio, in c. Ad audientiam, il 2. n. 61. & 63. de reſcript 180
3 Epiſcopus in fundatione excluſus à viſitatione, & adminiſtratione Hoſpitalis, poteſt tamen in his ſe immiſcere, adminiſtratoribus negligentibus, in c. Tua nobis n. 16 de teſtam 282
9 Epiſcopus fundat intentionem de jure communi ſuper ſubjectione, adminiſtratione, & ordinatione hoſpitalium, aliorumque piorum locorum ſuæ diœceſis, in cap. De Xenodochiis, num 2. de Relig. domib. 424
3 Hoſpitale, qui dicit exemptum, probare debet ſtatuto in fundatione, vel præſcriptione, aut privilegio, ib. num. 3. pag. 424
Frequent Repertor.
3 Sed poſt Concilium Tridentinum exemptionis privilegium, & conſuetudo etiam immemorabilis non ſuffragantur, ibid. n 4. 424
3 Hoſpitale Papiæ poteſt ab Epiſcopo viſitari non obſtante privilegio Nicolai V ibid. n. 5. 424
3 Xenodochium propriè quid ſit, & de variis hoſpitalium nuncupationibus, num 6. 424
3 Hoſpitalium redditus in quibus ſubſint Epiſcopi diſpoſitioni, num. 7. 423
3 Ordinarii curare debent, ut Hoſpitalia quæcumque à ſuis adminiſtratoribus etiam exemptis fideliter, & diligenter gubernentur, ibid. n 8. 423
3 Item ut eleemoſynæ ab adminiſtratoribus fabricæ ſependantur in uſum deſtinatum, & omnia fideliter peragantur, ib n 9. 439
3 Hoſpitalia, & loca pia ita demùm ſubſunt viſitationi Ordinarii ſi ſint Religioſa, id eſt fundata authoritate Epiſcopi, aliàs ſecus, ibid num. 10. 425
3 Hoſpitale privatum mortuo patrono ſpectat ad curam Epiſcopi, ut pia voluntas executioni demandetur, ibid n. 12. 425
3 Hoſpitalis adminiſtratoribus detrectantibus exequi voluntatem fundatoris, jus exequendi ad Epiſcopum devolvitur, ibidem num 13. 425
3 Hoſpitalium etiam privatorum adminiſtratores tenentur quotannis reddere Epiſcopo rationem adminiſtrationis, n. 14. 455
3 Hoſpitalia ſub immediata Regum protectione, quæ ex fundatione, vel privilegio, aut conſuetudine non probantur exempta, an poſſint ab Epiſcopo viſitari, ib. n 15 uſque ad n. 30. 485
3 Viſitatio Hoſpitalium reſtringitur à Concilio ad caſus à jure conceſſos, jus exigendi rationes non item, ibidem n. 18. 485
3 Hoſpitalia ſub immediata Regum protectione non eximuntur per Concilium Tridentinum à viſitatione Epiſcopi, ſed præſervatur illorum exemptio, ibid. n. 19. 486
3 Fundatio Eccleſiæ, & Hoſpitalis ſub Regia protectione non ſpectat ad laicus, ſed ad Sedem Apoſtolicam, vel Ordinarium, ibidem n. 23. 486
3 Hoſpitale fundatum ſub juriſdictione Epiſcopi non fit exemptum ex eo, quòd poſteà illius Eccleſia fundetur ſub Regis protectione, ibid. num 27. 486
3 Monaſterium unitum, & commendatum Hoſpitali ſub Regia protectione exiſtenti poteſt ab Ordinario viſitari, ib n 28. 486
3 Hoſpitalia exiſtentia in ſtatu Mediolani non comprehenduntur in c. 8 ſeſſ 22. Concilii Tridentini, niſi quæ expreſsè reperiuntur ſub Regia protectione, ibid. n 30. 485
3 Epiſcopo viſitare volenti ſi opponatur, quòd Hoſpitale ſit ſub Regia protectione, cognitio exceptionis non ad judices ſæculares, ſed ad ipſum Epiſcopum pertinet, ibid. num. 32. 486
3 Fructus Hoſpitalium ad uſum peregrinorum, ſi in loco non ſint peregrini, convertitur in uſum inſtitutioni proximiorem ab Ordinario cum duobus de Capitulo, in cap. Nos quidem, num 17. de teſtam 260
3 Hoſpitalium redditus univerſi in uſum pauperum infirmorum ſunt erogandi, in c. Venerabili, n. 37 39 & 42 de cenſib. 552
3 Hoſpitalium miniſtris ex redditibus ipſorum merces eſt perſolvenda, aliàs non tenentur inſervire, ibidem num. 38 & 40. 552
3 Hoſpitalium miniſtris quod erogatur, in uſum pauperum erogari intelligitur, ibid. num. 41. 553
3 Hoſpitalium adminiſtrationem laici non poſſunt ſuſcipere, nec ſuſceptam deſerere ſine diœceſani licentia, in c. Admonet, n. 36. de renunc. 330
5 Hoſpitalia, & Oratoria cum non apparent conſtructa auctoritate Epiſcopi, ex quibus ſignis præſumantur publica, vel privata, in c. Paſtoralibus, n 3 de privil 241
9 Hoſpitalia gaudent immunitate, ſi conſtructa ſint auctoritate Epiſcopi, in c. Eccleſiæ, n. 27. de immun. Eccleſiar. 648
Vide in ver. *Unio Hoſpitalium*.
2 HOSTIENSIS ex villa Securio oriundus, in cap. Nonnulli, n. 27. de reſcript 167
5 HUMILITAS quæ contra obedientiam erigitur, eſt ſuperbia, in c. Niſi cum pridem, n. 22 de renunc. 338
3 HUMANI moris eſt illum vereri, cujus voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur, in cap Ex parte, num 11 de Capell. Monach. 509
2 HYMNI TE DEUM LAUDAMUS decantatio non eſt de ſubſtantia electionis Papæ, in c. Cùm Eccleſia, num. 5. de cauſ. poſſeſſ. & propr. 109
3 HYPOTHECA ſpecialis bonorum Eccleſiæ eſt prohibita, in c. Nulli, n 30 de reb. Eccl non alien. 225
3 Et quid in hypotheca generali, ibid d. n. 30 225
3 Hypotheca generalis bonorum Eccleſiæ in caſu permiſſo an fieri poſſit ſine auctoritate Epiſcopi, ibid. n 31. & 32. 225
3 Hypotheca generalis non comprehenditur in decreto Congregationis Concilii de reb. Regularium non alienan. ibid. n 32. 226
3 Hypotheca in quo differat à pignore, ibid. n. 33. 225
5 Hypotheca non oritur ex aſſignatione redituum ſuper certo feudo, niſi aſſignatio fiat pro alimentis, in c. Ad hoc, num. 24. de ſolut. 236
3 Contrarium, ibid. n. 26. in fin. 236

I

2 JACOBUS frater Domini fuit primus Epiſcopus ab Apoſtolis ordinatus, in cap. Requiſiciit, num 18. & 85. de Ordinat. ab Epiſc. 378
5 Jacobum fratrem Domini tres Apoſtoli conſecrarunt, ſed unus tantùm Epiſcopus, id eſt Petrus, ibid. n. 87. 384
3 IDOLIS thurificans per vim abſolutam coactus, notam alicujus reatus non incurrit, in c. Majores, n. 82. de Baptiſmo. 590
2 IDONEUS reputatus ad unam Dignitatem, ſi eligatur ad aliam debet ſimiliter idoneus reputari, in c. Accepimus, num 24 de ætat. & qual. 412
2 Declaratur, ibid n. 39. 411

Jejunium.

3 Conſuetudo an in jejuniis ſit ſarvanda, in c. Conſilium, n.25. & ſeqq. uſque in fin. de obſerv. jejun. 614
3 Quid in conſuetudine jejunii inductiva, ibid. num.26. 624
3 Et quid in jejunii tranſlativa, ibid. 30. 614
3 Conſuetudo in jejuniis non extenditur de loco ad locum, ibidem num 26. 624
6 Nec de uno ad aliud genus perſonarum, ibid. num.7. 614
3 Conſuetudo laicorum in jejuniis non ligat Clericos, nec Clericorum ſæcularium Religioſos, ibid. 614
3 Conſuetudo de uno in alium diem ex rationabili cauſa jejunium transferens, ſervanda, ibid num.28. 614
3 Conſuetudo jejunii relaxativa, valida, ſi ſit generalis in tota Eccleſia, ibid. num.44. 615
3 Conſuetudo particularis ex rationabili cauſa poteſt in partem jejunium relaxare, ſeu interpretari quoad horam, collationem, & cibos, ibid. num.45. & ſeqq. 615
8 Conſuetudo, quæ in totum relaxat jejunium, an valeat, ibidem num.55 616
6 Quid in jejuniis ſolemnibus, ibid. n.56. 616
3 Et quid in aliis non ſolemnibus, ibid. num.57. 616
3 Conſuetudo poteſt jejunium modificare, ſi ex rationabili cauſa ſit introducta, non autem ut homines intendant ventri, in cap. Explicari, num.29. de Obſerv. jejunior. 620
8 Conſuetudo præſertim jejunii relaxativa, ut tollat legem, debet eſſe rationabilis, & legitimè præſcripta, ibid n.36 & 43. 620
5 Jejunium naturæ, & Eccleſiæ in quo differant, in c. Si conſtiterit, n.28 de accuſat. 20
8 Jejunium an, & quando poſſit quis ſolvere propria auctoritate, in c. Conſilium, n.10. de obſervat. jejun. 613
3 Quid ſi cauſa ſit evidens, n 21. 613
3 Et quid ſi dubia ſit, num 22. 613
3 Et quid ſi ſubſit periculum ſcandali, ibid num 23. 613
8 In jejunio an ex juſta cauſa diſpenſare poſſit proprius Sacerdos, ibid. num 24. 614
3 Jejunium quid ſit, ibid. num 16 624
3 Jejunia conſuetudinaria ſervanda ſunt a diœceſanis, & indigenis, perinde atque indicta ab Epiſcopo, ibid num.17. 624
3 Epiſcopus indicere debet obſervantiam conſuetudinis inducentis jejunium, vel abſtinentiam a carnibus in ſua diœceſi, ibidem num 18. 614
3 Jejunium in ſexta feria non eſt ex præcepto, ſed ex conſilio tantùm, ibid. num 23. 614
8 Jejunium in Adventu Domini non eſt in præcepto, niſi hoc habeat conſuetudo, ibid nu 24. 614
3 Idem in vigiliis Rogationum, ibid. num 25. 614
3 Jejunium propter magnam loci ſolemnitatem poteſt authoritate Epiſcopi in aliam diem transferri, ibid n.31 614
3 In Gallia ubi ſunt Eccleſiæ S. Quintini, non jejunatur in vigilia omnium Sanctorum, ſed in tertia præcedenti die, ibid.n.32. 614
8 Peregrini, & viatores in jejuniis, & abſtinentia a carnibus debent ſe conformare conſuetudini loci ubi reperiuntur, ibid. n.33. 614
8 Contrarium, n 27. Declaratur, num 28. 615
3 Exteri in jejuniis tenentur ſervare conſuetudinem loci, ſi eò venerunt animo habitandi; aliàs ſecus, ſecluſo ſcandalo, ibid. numer.38 615
3 De jejunii integritate quæ ſint, ibid n.46. 616
3 Jejunium ſolvitur ex geminata comeſtione, ibid. n 47. 616
3 Secus ſi aliquid ſumatur pro collatione ſerotina magis ad ſuſtentationem naturæ, quàm ad delitias, ibid. num 48. 616
8 Et refellitur quorundam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ibid. num 49 616
8 Hora comedendi in diebus jejunii quæ ſit de conſuetudine, ibidem num 50. 616
8 Et quæ de jure ſcripto, ibidem num 51. 616
3 Cur in quadrageſima ſit hora Veſperarum, ibid. n 52. 616
3 Ovis, & lacticiniis veſci licet in jejuniis extra quadrageſimam, niſi obſtet conſuetudo, ibid num 54. 616
3 Jejunia quæ a ſingulis diœceſanis per ſingulas diœceſes indicuntur ab omnibus ſubditis ſunt ſervanda, ibid n 58. 616
8 Jejunium frangere an ſit peccatum inobedientiæ, vel gulæ, in c. Cùm pridem, n.6. 22. & 23 de Pactis 647
8 Jejunium conſtituit Eccleſia in virtute obedientiæ, ibid n.58 649
3 Opinio Cajetani, & Navarri circa jejunium ſenum expeditur, in c. Cùm ſis, n 80. de converſ. Conjug. 439
Vide in verb. *Senes*.
3 Opinio Sanchez, quæ excuſat mulieres quinquagenarias à jejunio Eccleſiæ, refellitur, ibid. n 89. 440
3 Mulieres jejunium facilius tolerant, quàm viri, & cur, ibidem num 96. 44e
4 JEJUNUS quando quis dicatur ad effectum ſumendi Euchariſtiam, in cap. Si conſtiterit, num.12 & ſeqq & num. 18. & 19. de Accuſat. 20
8 Jejunantes ſine corporis detrimento, imò & cum utilitate utuntur modica refectione loco cœnæ, in cap. Cùm ſis, n.98 de converſ. conjugat. 44e
4 Jejunare vovens in ſextis feriis tenetur etiam in die Natalis Domini, in c. Explicari, n.27. de obſer. jejun. 620
3 Jejunandi cauſæ plures ſi concurrant eadem die, unico jejunio poteſt omnibus ſatisfieri, in c. Fraternitatem, num.14 & 79. de Sepultur. 293
3 Jejunii3 obſtrictus certa die, ſi in ea non poteſt, non tenetur in alia, in c. Cùm percuſſio, n 10. de Cler. ægrot. 152
8 JESUATORUM ſtatus fuit approbatus a Martino V. & hodie profitentur regulam S. Auguſtini, & gaudent privilegiis Mendicantium, in c. Nullus, n 75 de foro compet. 51
JESUITÆ.
Vide in ver. *Societas Jeſu*.
5 IGNORANS non dicitur contemnere, in cap. A nobis, il primo, n 20 de ſent. excom. 212
e IGNORANTIA juris valdè dubii, & intricati an excuſet Epiſcopum a pœna, in c. Super eo, n 45. de Bigam. 304
3 Ignorantia juris non excuſat Parochum abſentem etiam ex juſta cauſa ſine licentia Epiſcopi, in c. Relatum, n 49 de Cler. non reſiden. 14
5 Ignorantia craſſa, & ſupina non excuſat, in cap. Tuæ litteræ, n.18. & ſeq. de Cler. per ſalt. promot. 200
5 Ignorantia non eſt tolerabilis in facto proprio, maximè recenti, & ſolemni, ibid. n.29. 200
5 Ignorantia, & error perindè ac furor, & ebrietas excludunt conſenſum, in cap. Si conſtiterit, num.37 de Accuſat. 21
8 Ignorantia juris dubii an, & quando excuſet, in c. Quoniam, n 22. de conſtit. 174
8 Ignorantia declarationum Congregationis Concilii an, & quando excuſet, ibid. n.46. & 50. 175
8 Ignorantia juris dubii non excuſat, quando conſuli poſſunt peritiores, ibid n.49. 176
5 Ignorantia juris an, & quando excuſet, ibid. n.50. 176
3 Ignorantia juris non eſt probabilis in juriſperito, in c. Cùm ſis, n 8 de converſ. conjug. 414
e Ignorantia promoti probatur per examinationem, in cap. Cùm ſit ara, n.6. de ætat. & qualit. 415
3 Ignorantia facti, & juris in quibus differant, in cap. Ex parte, n 7. de Regular 405
3 Ignorantia juris nullitatis profeſſionis expreſſæ an proſit militibus, mulieribus & minoribus, quo minùs cenſeantur tacitè profeſſi ex perſeverantia annali in religione, ibid n 8. 405
3 Ignorantia juris prodeſt militibus, minoribus, ruſticis, ac mulieribus, quando agitur de excuſando eos a pœna, vel de damno vitando, aliàs ſecus, ibid n 20. 405
8 Ignorantiæ juris exceptio ad excludendum conſenſum in matrimonio, profeſſione, & ſacris Ordinibus non admittitur, ib.n.22 406
3 Ignorantiæ præſumptio non prodeſt, niſi allegetur, in c. Significatum, n.2 de Regular. 359
3 Ignoranti non currit tempus, ibid. n 18. 360
8 Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ibid. num 23 & ſeqq. 360
3 Ignorantia antecedens, & concomitans quæ ſit, ibid. n 22. 360
3 Ignorantia an ſit antecedens, vel concomitans, quibus regulis cognoſcatur, ibid. n 25. 361
8 Ignorantia non excuſat in his, quæ quis tenetur ex officio inquirere, in c. Nullus, n.47. de Regular. 112
3 Ignorantia juris excuſat militem, ſed non Clericum, in c. Cùm percuſſio, n 10. de Cler. ægrot. 155
5 Ignorantia excludit delictum, ſed non legitimat actum, in c. Nobis, n 43. de ſimon 45
5 Et quamvis excuſet a pœna, non tamen dat robur actui aliàs invalido, ibid n 49 42
5 Ignorantia excludit delictum, ibid n.73. & 76. 44
5 Ignorantia ſimoniæ probatur per juramentum electi, niſi ex adjuncto probetur ſcientia, ibid n 78 44
1 Ignorantia allegari non poteſt, ubi publica emanavit prohibitio, in c. Sicut te, n 33. Ne Cler. vel Monach. 679
8 Ignorantia in facto proprio non præſumitur, in cap. Super litteris n.47 de Reſcript. 262
5 Ignorantia eorum affectata eſt, qui potuerunt certiorari, & noluerunt, in c. Quæſitum, num 8. de pœnitent. & remiſſ. 303
3 Ignorantia excludit negligentiam, in c. Quia diverſitatem, n.10. de conceſſ. præben 292
5 Ignorantia quamvis præſumatur in delictis, hoc tamen fallit, quando debet præcedere diligens inquiſitio, in cap. Ad falſariorum, n. 12 & ſeq de crim. falſ. 284
5 Ignorantia affectata, craſſa & ſupina quæ, ibid. n. 13 284
2 Ignorantia vincibilis, & affectata æquiparatur ſcientiæ, in c. Ne innitaris, n 262. de Conſtit. 60
3 Ignorare jus licet indoctis, ac rudibus, non autem eis, qui ſua prudentia inſtructi ſunt, ibid num 416. 86
e Illitteratus debet conſulere peritiores, alioquin ex juris ignorantia non excuſatur, ibid. n.427 & ſeq. 82
3 Ignorantia nulla invincibilis eſt peccatum, ibid. n 429. 82
2 Ignorantia craſſa, & ſupina neminem excuſat, n. 430. 83
2 Et quæ dicatur hujuſmodi ignorantia, ibid. n.431 83
Vide in ver *Opinio probabilis*, &c.
4 ILLEGITIMUS abſque diſpenſatione Papæ ad Dignitatem, Perſonatum, vel Beneficium curatum promoveri non poteſt, in c. Nimis, n 1. de fil. Presbyter. 475
3 Illegitimus ſicut non eſt capax beneficii, ita nec penſionis ſine diſpenſatione, in cap. Ad audientiam, il 2. n.90 de reſcr. 184
8 Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religionibus conceſſum, non eſt ſublatum à Concilio Tridentino, in c. Pernicioſam, num 24 de offic. Ordinar. 555
2 Cùm illegitimo ad dignitatem, perſonatum, & beneficium curatum ſolus Papa diſpenſat: ad ſimplex verò beneficium diſpenſat etiam Epiſcopus, in cap. Ad extirpandas, num. 24. de fil. Presbyter. 472
5 Sed ad beneficium paternum etiam ſimplex requiritur diſpenſatio Apoſtolica, ibidem num.25. 472
2 Illegitimus diſpenſatus ad Ordines, cenſetur etiam diſpenſatus ad penſiones, & beneficia ſimplicia, ibidem num 27. 472
8 Sex differentiæ inter jus commune, & jus noviſſimum Conſtitutionis Clementis VII. & Concilii Tridentini circa ſucceſſionem illegitimorum in beneficiis parentum, ibidem n. 20. uſque ad num. 26. 472
5 Diſpoſitio excludens illegitimum ab Eccleſia, in qua pater, cenſetur favorabilis, & amplianda, ibidem n 22 37 & 44. 473
5 Privilegium habilitandi illegitimos ad dignitates, & gradus aliquibus Religionibus conceſſum, non eſt ſublatum a Concilio Tridentino, in c. Pernicioſam, n 24. de offic. Ord n 558
5 Illegitimus non ordinatur, niſi Religioſus fiat, nec tunc præficitur, in c. Ut filii, n 1 de fil. Presbyter. 459
5 Illegitimus etiam ex fornicatione genitus, nec ad ſacros, nec ad minores Ordines promovetur, ibid num 2. 460
1 In minoribus tamen diſpenſat Epiſcopus, in ſacris verò diſpenſat ſolus Papa, ibid. n 5. 461
e Illegitimus tribus ex cauſis repellitur a promotione, ibidem num.5. 461

2 Illegitimi ut plurimùm parentum vitia, & incontinentiam imitari ſolent, ibidem num.6. 462
3 Illegitimus ignoranter promotus excuſatur, ſi ignorantia ſit probabilis, aliàs ſecùs, ibidem n.7. 461
5 Profeſſio emiſſa in monaſterio monachorum, vel canonicorum regularium, aut alterius ordinis, tollit irregularitatem ex defectu natalium, ibidem n.13. 462
Procedit quoad Ordines ſuſcipiendos, & exercendos, ibidem num 14. 462
5 Non autem quoad effectum obtinendi dignitates, & Prælationes, ibidem n.15. 462
2 Conſtitutio Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos juris à Gregorio XIV. ibidem n.17. 462
2 Illegitimus per ingreſſum Religionis non habilitatur ad Prælationem, nec in monaſteriis ſui, vel alterius ordinis, nec in Eccleſia ſæculari, ibidem n 19. 462
2 Poteſt tamen obtinere adminiſtrationem ad nutum Prælati, dummodò curam non habeat, ibidem n 20. 462
2 Illegitimus per Papam diſpenſatus ad ſacerdotium, non cenſetur diſpenſatus ad Eccleſiam curatam, ibidem n.21. 462
2 Papa ſolus diſpenſat cum religioſo illegitimo ad dignitates, ibid. num.22. 462
2 Poſſunt tamen Superiores Ordinum diſpenſare juxta eorum privilegia, dummodò ſint in uſu, & ſub ullis revocationibus non comprehenſa, ibidem n.23. 462
2 Illegitimus à ſæcularibus dignitatibus non repellitur, ib. n 24. 462
2 Filiis obeſſe non debent iniquitates parentum, ibid.n.31. 463
5 Venia ſunt digni, qui alieno vitio laborant, ibidem n.32. 464
2 Illegitimum eſſe eſt nota defectus, & vacillat ejus opinio, ibidem num.44. 463
2 Collatio beneficii facta filio illegitimo in Eccleſia, in qua pater, eſt ipſo jure nulla, etiamſi aliàs mendicare cogeretur, in c. Veniens n.20 de fil Presbyt. 466
2 Niſi ad illius titulum fuiſſet Presbyter ordinatus, ibid.n.22. 466
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem n.22. 466
Vide in verb *Filius illegitimus*.
5 Penſionem habens ſuper Parochiali, ad quam fuit præſentatus cum facultate transferendi, an poſſit eam transferre in filium illegitimum ad penſiones obtinendas diſpenſatum, in c. Ad extirpandas, n.26 de fil. Presbyt. 472
5 Illegitimus maximè ſpurius ſi inſtituitur in Eccleſia, in qua inſtitutus eſt pater, inſtitutio non valet, & inſtituens à ſuis beneficiis ſuſpenderetur, in cap. Ad abolendam, num 1. de fil. Presbyter 474
2 ILLITERATI etiam dociles, & ex magna cauſa neceſſitatis promoveri non debent ad ſacros Ordines, in cap Cùm in cunctis, n.151. & ſeqq. de elect. 254
2 Sed jam promotis conferri poſſunt Parochiales, quando litteratiores inveniri nequeunt, ibidem n.152. 254
2 Illiteratus an poſſit privari beneficio obtento, & à promovendo, in c Accepimus, n 48. de ætate, & qualit. 434
3 Illiterati an, & quando repellantur à promotione, in cap Grave n 6. de præben. 221
2 IMAGINARI poſſumus, ut libet, opinari autem non eſt in nobis, in c. Ne innitaris, n 139. & 140 de conſtit 45
3 Imagines ſunt res religioſæ, quarum uſumfructum privatus habere non poteſt, in cap. Paſtoralis, num 25. de his, quæ fiunt à Prælat. 214

Immunitas à muneribus.

3 Immunitas à muneribus publicis includit extraordinaria tantùm, nec porrigitur ad ordinaria, in cap Licèt, num.24. de cenſib 541
5 Immunitas à tutela ſuffragatur clericis, & Monachis, quamdiu apud Eccleſiam, vel Monaſteria permanent, in c. Quanquam, n.3. de privileg. 266

Immunitas Eccleſiæ, communia.

2 Immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ violationes generaliter improbantur, in cap. Conſuetudines, num 70 & 72. de conſuetudine. 296
5 Et ad cautelam revocantur cum conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & cum fama privilegii, ibidem n 74 296
2 Immunitati Eccleſiaſticæ, & Eccleſiis, ac perſonis Eccleſiaſticis, earumque bonis præjudicialia quæcumque ſunt irrita, nec unquam fuerunt convalidata etiam ex immemorabili cum fama privilegii, ſcientia, & permiſſione Romanorum Pontificum, ibidem n 73 296
2 Et ad cautelam revocantur, ibidem n.74 296
5 Et Eccleſiæ in integrum reſtituuntur, ibidem n 75. 296
Vide in verb *Conſuetudo contra Eccleſiam*
5 Immunitas, & libertas Eccleſiaſtica an, & in quo differant, in c. Cùm pro cauſa, n 32 de ſenten excomm. 339
5 Immunitas Eccleſiæ quid ſit, ibidem n.33. 333
3 Lex civilis non potuit reſtringere immunitatem Eccleſiæ, Dei ordinatione, & canonicis ſanctionibus conſtitutam, in c. Inter alia, n.38 & 64 de immunit. Eccl. 640
3 Immunitatis privilegium, quod conſequitur liber homo ad Eccleſiam confugiens, in quibus conſiſtat, ibidem n 9 & ſeqq uſque ad num.20. 638
3 Reus ſi indebitè extrahatur ab Eccleſia, poteſt petere ſe eidem reſtitui, ibidem n 10. 638
3 Confugiens ad Eccleſiam damnari non poteſt ad mortem, vel aliam pœnam corporis afflictivam, ibid n.11 & 17. 638
7 Judices ſæculares in perniciem animarum ſuarum proferunt ſententias capitales, vel corporis afflictivas in confugientes ad Eccleſias, vel ibi reſidentes, ibidem n 12 & ſeq 638
3 Confugiens ad Eccleſiam non poteſt criminaliter accuſari, ibid. num 213 638
3 Nec in carcerem conjici, ibidem n 19. 639
3 Poteſt tamen detrudi in Monaſterium ad agendam pœnitentiam, ibidem n.24 & 66. 638
3 Quod declara, ut n.15 & 96. 638

3 Item poteſt puniri pœna pecuniaria, ibidem n.16. & ſeq. 638
3 Item pœna exilii, n 13 639
3 Principes, & Prælati qualiter delinquant circa immunitatem Eccleſiaſticam, ibidem n.10. 639
3 Confugiens ad Eccleſiam an in caſibus non exceptis poſſit extrahi per Judicem Eccleſiaſticum, ibidem numer. 65. & ſeqq. 641
3 Conſuetudo favens immunitati Eccleſiæ tamquam pia eſt attendenda, ibidem n 79 643
3 Et in cap Eccleſiæ, n.10. eodem tit 647
3 IMMUNITAS in majori Eccleſia ad quadraginta paſſus extenditur circumquaque, in minoribus verò Eccleſiis, vel Capellis ad triginta, ibidem n.16 647
3 Niſi Eccleſiæ minores, vel Capellæ ſint in caſtellis, ibid.n 17. 647
3 Immunitatem violat, qui ſtans extra cœmeterium trahit illum, qui ſtat intùs per partem pallii, ibidem n.22. 647

Immunitas Eccleſiæ quoad pœnam violantium, & abſolutionem.

5 Abſolutio a cenſuris ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam in terminis Bullæ Gregorii XIV. an ſit Sedi Apoſtolicæ reſervata, in cap. Cùm pro cauſa, num 5 & ſeqq uſque in fin. de ſent. excomm 338
5 Immunitatem Eccleſiæ violantes inde extrahendo perſonas, vel res, de jure veteri non erant excommunicati, ſed excommunicandi, ibid. num 6. 338
5 Immunitatem Eccleſiæ violans in clauſtro laicum verberando an ſit excommunicatus, ibid n 8. & ſeqq. 338
5 Caſus violationis immunitatis Eccleſiæ, à DD Qui ſcripſerunt ante Paulum II. recenſetur inter caſus Epiſcopales ex conſuetudine, ibid. n 12 & 34. 338
5 Extravagans Inter cunctas de privilegiis, quæ violationem immunitatis Eccleſiæ poſuit inter caſus reſervatos ex conſuetudine, fuit revocata in Concilio Viennenſi, ibid 340
5 Abſolutio a cenſuris ob violatam immunitatem in terminis Bullæ Gregorianæ recenſetur inter caſus Papales in decretis Clementis VIII. ibid.n 36 340
5 Immunitatem Eccleſiæ violans vaſa ſacra ſurripiendo non eſt ipſo jure excommunicatus, in cap Ex litteris, numer. 2. de furtis. 353
5 Immunitatem Eccleſiæ violantes, ſecundum Canones non ſunt excommunicati, ſed excommunicandi, ibid n.4 pag. 353
5 Fallit in incendiariis, & effractoribus Eccleſiæ, ibid. n.5. 353
3 Immunitas Eccleſiaſtica violatur etiam per violentam extractionem rerum ab Eccleſiis, & locis immunibus, in cap. Inter alia, n 100 de immun 644
3 Et extrahentes ſunt ſacrilegi, & excommunicandi, ibidem num.122 644
3 Non tamen incidunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid. num 103 645
3 Sed ſi abſtractio fiat auctoritativè, incidunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ Domini, ibid. n 103. 645
3 Formula litterarum S. Congregationis Immunitatis pro extrahendis rebus ad Eccleſiam delatis ad evitandam executionem mandati, ibid. num.104. 645

Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas.

3 Malefactor fugiens ad Eccleſiam immunitate gaudet, niſi in duobus caſibus: ſervus vero reſtituitur domino de ipſius impunitate juranti, in c. Inter alia, n.8. & 10. de immunitat. Eccleſ. 638
3 Immunitate Eccleſiaſtica reus ad Eccleſiam confugiens non eſt privandus propter quamcumque criminis atrocitatem, ibid. numer.8. 638
3 Latro publicus immunitate Eccleſiæ non gaudet, ibidem numer. 22 & 49. 638
3 Depopulator nocturnus agrorum non gaudet immunitate Eccleſiaſtica, ibid num.27 639
3 Immunitate Eccleſiæ non gaudet committens in ipſa Eccleſia homicidium, vel mutilationem membri, ibidem n 29 & 47. 642
3 Item nec aſſaſſinus, qui tamen extrahi non poteſt, niſi per judicem Eccleſiaſticum, ibid n.30. & 99. 638
3 Item nec homicida proditorius, ibid. n.31. 49. & 54 639
3 Item nec hæreticus, ibid n 33. 638
3 Item nec reus læſæ Majeſtatis in perſonam ipſiuſmet Principis, ibid num 32 638
3 Immunitate Eccleſiaſtica de jure civili non gaudent homicidæ, adulteri, & raptores virginum, ibid. n.36. 639.
3 Secus de jure Canonico, cui ſtandum eſt, ibid. n 37. & ſeq. 639
3 Immunitate Eccleſiaſtica gaudent fures, ibid. n 39 640
3 Sacrilegi, ibid n 40 640
3 Blaſphemi, ibid. n 41. 640
3 Excommunicati, ibid. n 42. 640
3 Banniti, ibid n.43. 650
3 Tranſeuntes per Eccleſiam, dum ad ſupplicium ducuntur, ibid. n 44. 85. & 91. 640
3 Homicidæ animo deliberato ſeu ex propoſito, an gaudeant immunitate Eccleſiaſtica, ibid n.45 642
3 Immunitate Eccleſiaſtica gaudent rei in omnibus caſibus non exceptis in Bulla Gregorii XIV. etiamſi in illis ſit eadem, vel major ratio, quam in exceptis, ibid n 51 & 55. 640
3 Et quid in terminis juris communis, ibid. n.52. 640
3 Immunitate Eccleſiæ non gaudet homicida inſidioſus, etiamſi non ſit publicus latro, ibid n 54 640
3 Immunitate Eccleſiaſtica an gaudeat delinquens in ipſa Eccleſia, ibid. num 56. 640
3 Et quid in confugiente ad Eccleſiam pro debito civili, ibid n 57 & n. ſeq & 81. 641
3 Judæi vel Pagani an gaudeant immunitate Eccleſiæ, ibid nu 59. & ſeqq. uſque ad num.65. 641
3 Confugiens ad Eccleſiam an in caſibus non exceptis poſſit extrahi per judicem Eccleſiaſticum, ibidem numer. 65. & ſequentibus. 642
3 Clerici, & Religioſi an gaudeant immunitate Eccleſiæ, ita ut non poſ-

poſſint per judicem proprium inde violenter extrahi, late diſcutitur, ibid. n.70. & ſeqq. uſque ad n.93. 642
1 Religioſi ſecundum eorum inſtituta, & jura communia poſſunt per ſuperiorem in Monaſterio coerceri, verberari, & in carcerem detrudi, ibid n 73. & 77 642
3 Nec per hoc violatur Eccleſiæ immunitas, ibid n. 93. 644
1 Epiſcopus judicat in Eccleſiis, vel in palatio ſuo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, ibid. n 74. 642
1 Epiſcopus tenetur omnes confugientes ad Eccleſiam præcipuè Clericos defendere, ibid. n 83. 643
3 Immunitas conceditur non ſolum confugientibus ad Eccleſiam, ſed etiam in ea reſidentibus, nec attenditur, qua intentione ad eam ſe contulerint, ibid. n.85 & 36. 643
1 Immunitatis privilegio non poteſt reus renunciare permittendo ſe cap. in Eccleſia, ibid. n 87. 643
1 Immunitas Eccleſiæ non violatur, ſi confugiens ad eam ſe offerat juſtitiæ, & ſponte exeat, ibid n 90. 641
Religioſi quando ab uno Monaſterio in aliud arctius detruduntur Eccleſiæ immunitas non violatur, ibid. n.93. 644
3 Clericus ad Eccleſiam confugiens in illis caſibus, in quibus non gaudet immunitate, an poſſit extrahi per judicem ſæcularem, an verò ſit extrahendus per judicem Eccleſiaſticum tantùm, ibid. n.96. & ſeqq. 644
1 Et quid ex Bulla Gregorii XIV. ibid. num.100. 644
2 Homicida proditorius non gaudet immunitate Eccleſiæ, in c.Cùm non ab homine, n 41. de judic. 13
1 Immunitas an ſuffragetur delinquentibus in ipſa Eccleſia, in cap. Immunitatem, num.2. & num ſeqq uſque in fin. de immun. Eccleſ. 649
3 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Eccleſia, vel illius cœmeterio, ibid. n 4. 649
1 Etiam ex improviſo, & non ſub ſpe immunitatis, ſecundum opinionem quæ hodie eſt approbata, ibid. n 28. 651
1 Immunitate gaudent indiſtinctè committentes in Eccleſia ſacrilegium, homicidium, vel aliud crimen, juxta ſecundam opinionem Goffredi, quæ reprobatur quoad homicidium, ibidem num 5 & 6. 648
1 Immunitate non gaudent committentes in Eccleſia adulterium, raptum, furtum, vel aliud crimen, ſecundum aliam opinionem in d. c. Immunitatem, n.8 & ſeqq. de Immun. Eccleſ. 649
1 Quæ reprobatur, ibid num.20 & 28 650
3 Immunitate non gaudet ſecundum aliquos, delinquens in una Eccleſia, & ad aliam confugiens, ibid. n.25. 650
1 Idem in eo, qui ſemel deliquit in Eccleſia, iterùm deliquit extra Eccleſiam, & poſteà ad Eccleſiam confugit, ibid, n 26. 650
3 Immunitate non gaudent graviter in Eccleſia delinquentes, etiam ſine ſpe immunitatis conſequendæ, ibid n 27. 650
1 Contrarium, ibid. n 20. & 28. 650
1 Immunitate non gaudent, qui ſub ſpe immunitatis in Eccleſiis delinquunt, ſecundum tertiam opinionem, ibidem numer.23. & num. ſeqq 650
1 Quæ reprobatur, ibid. n.28. 651
3 Et quando dicantur delinquere ſub ſpe immunitatis, ib. n.25 650
1 Delinquentes propè Eccleſiam animo ad eam confugiendi, ſecundum aliquos non gaudent immunitate, ibid. n.24. 650
3 Sed declaratur, ibid. n 28. 651
1 Delinquens ex propoſito in Eccleſia, præſumitur hoc feciſſe ſub ſpe immunitatis præſumptione juris, & de jure, ibid. n 25. 650
1 Subveniretur tamen ei, ſi probaretur hoc non feciſſe ſub ſpe immunitatis, ibid. n.26. 650
9 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Eccleſia ſub ſpe immunitatis, aliàs ſecus, ſecundum quartam opinionem, quæ hodiè reprobatur, ibid n.27. 651
3 Homicidia, vel mutilationes membrorum in Eccleſia committentes etiam in pura rixa, & ſine ſpe immunitatis conſequendæ, ex Bulla Gregorii XIV. immunitate non gaudent, ibid. num.28. 651

Immunitas Eccleſiæ quoad loca.

3 Immunitas conceſſa fuit Eccleſiæ non intuitu perſonæ, ſed ob reverentiam Deo, & ejus Eccleſiæ debitam, in c. Eccleſia S.Mariæ, n.41 de Conſtit. 123
5 Immunitate Eccleſiæ an gaudeat exiſtens extra Eccleſiam, qui ſagitta interfecit aliquem in Eccleſia, in cap. Tuarum, nu. 8. de Privileg. 245
1 Immunitas non fuit conceſſa perſonis ad Eccleſiam confugientibus, ſed ipſi Eccleſiæ, in cap. Magnus, num.61. de obligat. ad ratiocin. 692
5 Clauſtrum Eccleſiæ violans, dicitur violare immunitatem ipſius Eccleſiæ, in cap. Cùm pro cauſa, num.3. de ſentent. excommunicat. 317
5 Immunitatis privilegium non reſtringitur ad portas, & parietes Eccleſiæ tantùm, ſed extenditur circumquaque per 40. vel 30. paſſus, ibid n 4. 337
5 Immunitatem Eccleſiæ violans in clauſtro laicum verberando, an ſit excommunicatus, ibid n 8. & ſeqq. 318
3 Judæorum ſepulchra gaudent immunnitate, in c. Inter alia, n.60. de Immunit. Eccleſ. 641
1 Immunitatis privilegium non conceditur intuitu perſonarum, ſed propter honorem, & reverentiam, quæ locis ſacris, & divino cultui debetur, ibid. n 61. 641
3 Cœmeterium gaudet immunitate Eccleſiaſtica, in c. Immunitatem, n.1. de Immunit Eccleſ. 648
IMPEDIENS.
Vide in verb. *Damnificans*.
Et in verb. *Concurſus*.
Et in verb. *Reſtitutio*.
3 IMPEDIMENTUM duplex, in cap. Ex parte, num 96. de Cler. non reſid. 47
2 Impedimentum cognationis ſpiritualis ex conſuetudine inductum non dirimit matrimonium poſteà contractum, in cap Utrùm autem, n.6. de cognat. ſpirit. 58
1 Impedimentum recurſus ad Papam ex qua diſtantia ab Urbe conſtituatur, in c. Nimis, n.26 de fil Presbyt. 679
2 Impedimentum juſtitiæ publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio contra formam Concilii contracto, & non conſummato non fuit a Concilio ſublatum, & durat uſque ad quartum gradum, in c. cùm veniſſent, n 49. de Judic. 24
5 Impedimento uno ex duobus ſublato actus expediri non poteſt, in c. Nec pro dilectione, n 7 de pœn & remiſſ. 301
1 Impedimentum oritur etiam ex actu nullo, in c. Conſulti, n.47. de Regular. 404
2 Impedimentum electi notum judici reddit ipſo jure nullam ſententiam tam diffinitivam, quàm interlocutoriam, qualis eſt receptio teſtium, in cap In nomine Domini, num. 50. de teſtibus 148
2 Secus ſi judex impedimentum ignorabat, quia tenet proceſſus ipſo jure, ſed debet retractari, ibid. n.54. 140
4 Impedimenta matrimonium dirimentia poſſe conſtitui ab Eccleſia eſt de fide, in cap. Quod nobis, numer. 24. de clandeſtin deſponſ. 33
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio etiam irrito ex alia cauſa quam ex defectu conſenſus, & non conſummato, non fuit a Concilio Tridentino ſublatum, ſed durat in omnibus caſibus, & gradibus, in quibus ante oriebatur, in c. Tua, n 24 de deſponſ impub. 24
4 Impedimentum conſanguinitatis, & affinitatis ultra quartum gradum non extenditur, in cap. Non debet, num 3. & num. 16 de conſang. & affinit. 71
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod olim oriebatur ex ſecundo, & tertio genere affinitatis, ſublatum eſt a Concilio generali, ibid n 20 72
4 Idem in publica honeſtate, quæ oriebatur ex ſecundis nuptiis inter ſobolem ex illis ſuſceptam, & conſanguineos primi viri, ibidem num 22 72
4 Sed publica honeſtas quæ oritur ex ſponſalibus de futuro, non eſt ſublata, ibid n.23 72
4 Et multo minùs illa, quæ oritur ex ſponſalibus de præſenti, ibid. num.24. 72
4 De Impedimento publicæ honeſtatis tollendo, vel reſtringendo actum fuit in Concilio Lugdun. ſed nihil obtentum, ibidem numer.26. 72
4 At ex Tridentino hoc impedimentum non oritur ex ſponſalibus nullis, & ex validis primum gradum non excedit, ib n.27 72
4 Et hoc in ſponſalibus de futuro, ſed in ſponſalibus de præſenti adhuc durat ad præſcriptum juris veteris, ib. n.28. 72
4 In Impedimento publicæ honeſtatis inducendo Eccleſia magis reſpexit ad factum, quàm ad jus, in cap. Ad audientiam, n 7. & 11. deſponſ. & matrim. 7
4 Impedimentum publicæ honeſtatis ex ſponſalibus nullis omninò ſublatum eſt a Concilio Tridentino, & ex validis reſtrictum eſt ad primum gradum, ibid n.8. 9
4 Impedimentum publicæ honeſtatis an oriatur ex matrimonio contracto contra formam Concilii Tridentini, & non conſummato, ibid. n.11 & n. ſeqq. uſque ad n 22. 7
4 Et quatenus oriatur, an fuerit reſtrictum ad primum gradum per Concilium Tridentinum, ib. n 22 & n. ſeqq. uſque in fin. 8
4 Impedimentum publicæ honeſtatis, quod oritur ex matrimonio rato, & non conſummato, non eſt ſublatum a *Concilio Tridentino*, ibid n 21 & 22. 7
4 Impedimentum publicæ honeſtatis an obſtet in foro conſcientiæ, ſi matrimonium ſit omninò occultum, ibid. n 28 9
4 Impedimentum publicæ honeſtatis oritur ex ſponſalibus mutuo conſenſu diſſolutis, ibid n 29. 9
4 Impedimentum publicæ honeſtatis oritur inter ſponſam, & conſanguineos ſponſi, impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c.Sponſam, n.1. de ſponſ. matrim. 9
4 Et durat uſque ad quartum gradum, ſi ſponſalia ſint de præſenti, licèt contracta fuerint non ſervata forma Concilii Tridentini, ibid. num.2. 9
4 Si verò ſponſalia ſint de futuro, & validè contracta, primum gradum non excedunt, ibid. n.3. 9
2 Impedimenta an teſtibus, vel inſtrumentis probari debeant, in c. Ego N. num.9 de Jurejur. 185
2 Anve, & quando probari poſſint juramento, ibid n.10 185
2 Et an hoc pendeat ex arbitrio judicis, in d c. Ego N. n 11. 166
2 Juramento impediti ſtandum eſt, quando veriſimilis præſumptio eſt pro jurante, ibid. num 12. 166
2 Impedimentum adeſſe non ſufficit, niſi ob illud quis impediatur, ibid num. 17. 166
2 Nec ſatis eſt illud in genere allegare, niſi etiam exprimatur factum, & cauſa impedimenti, ibid. n 18. 166
2 Impeditus probare debet ſe non potuiſſe impedimentum removere, ibid. num.19. 166
2 Impedimenta legitima quæ ſint, relinquitur arbitrio judicis, ibid num. 20. 166
2 Impedimentum juſtum dicitur neceſſitas præciſa, ſeu impoſſibilitas, ibid. num 35. 167
2 Impedimentum quando abſorbet omnem diligentiam prius adhibitam, tota dilatio debet inſtaurari, ibid n 35. 167
2 Impedimentum ſuperveniens in ultimo momento non excuſat quando quis poſuit ſe in neceſſitate ultimi momenti diei, cùm potuerit antea eſſe diligens, ibid num 57 569
3 Impedimenti tempus non computatur à ſemeſtri dato ad conferendum, ſive impedimentum ſit juris, ſive facti, in c. Quia diverſitatem, n 7 de conceſſ. præb. 0. 191
1 Impedimentum dirimens matrimonium oritur in gradibus prohibitis etiam inter illegitimos, & natos ex damnato coitu, in cap. Per tuas, n.7. & n.ſeqq. uſque in fin de probat. 148
2 In Impedimentis matrimonii conſtituendis Eccleſia magis reſpexit ad jus naturale, quàm civile, ibid num 18 144
5 IMPEDITUS ex juſta cauſa ſuſcipere ordines ſuo beneficio annexos, quamvis non ſit ipſo jure beneficio privatus, tamen privari debet, in c.Ut Abbates, n.33. de ætat. & qualit 192
1 Quod procedit, ſi culpa ſua ad talem ſtatum pervenit, ut promoveri non poſſit, aliàs ſecus, ibid. n.34. 330

1 Item

5 Item procedit in eo, qui impedimentum priùs contractum in ordinatione ſua ſubticuit, ibid. n.35. 390
5 Infirmitas præbet juſtam cauſam excuſationis a privatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licèt ex propria culpa provenerit, ibid. n. 36. 390
2 Impeditus ex juſta cauſa non poteſt dici contumax, in c. In nomine Domini, num.49. de Teſtib. 148
2 Impeditus citari debet, ut ſaltem compareat per procuratorem, ſi eſſet cauſa nimis gravis, ibid. num 54. 149
3 Impeditus juſtè non poteſt dici negligens, in c. Quia diverſitatem, num.8. de conceſſ. præb. 192

Impenſa.

2 Fructus intelligitur deductis impenſis, quæ quærendorum, colligendorum, conſervandorumque eorum gratia fiunt, in c. Gravis, num.2. de reſtit. ſpoliat. 115
2 Impenſas pro quærendis, colligendis, & conſervandis fructibus deducit etiam prædo, ibid. n 3. 115
2 Et nullus caſus intervenire poteſt, qui hoc genus deductionis impediat, ſi impenſæ ſint neceſſariæ, ibidem n.4. & 5. 115
Vide in verb. *Expenſa*.
5 IMPERATOR recognuſcit imperium ab Eccleſia, in c. Eccleſia S. Mariæ, num 17. de Conſtit. 221
2 Imperator non dicitur niſi corona ſuſcepta, in c. Licèt de vitanda, num.7 de elect. 132
2 Imperator in cauſa cum ſuo ſubdito in temporalibus ſubeſt Papæ tantùm, non autem inferiori; in ſpiritualibus verò ſubeſt etiam Epiſcopo ſuo, in c. Ex Epiſtolæ, n 2. de probat. 114
2 Imperator, vel Papa nec de plenitudine poteſtatis poſſunt contravenire contractui, ibid. n 23. 126
2 Idem in ſucceſſore, num.24. 126
5 Imperator Græcus, & Patriarcha Conſtantinopolitanus cur ut tales habiti, & tractati fuerint in Concilio Florentino, in c. Quod à prædeceſſore, n.124. de ſchiſmat. pag. 174
2 Imperator poteſt auferre rem privati, & dare militibus in præmium, in c. Quantò, num 47. de tranſlat. Epiſc 320
3 Imperator dicitur oriri in die coronationis, nec anteà poteſt ſe immiſcere adminiſtrationi imperii, in c. Quia ingredientibus, n.10. de teſtam. 254
3 Imperator non comprehenditur in decreto Concilii Trid. ſeſſ.24. c. 15 in c. Nulla, n.10 de conceſſ. præben 186
1 Imperator unico verbo etiam procedendo, & extra ordinem prolato poteſt facere quem Doctorem, in cap. Canonum ſtatuta, n.104 de Conſtit. 22
2 Imperator, & omnes Principes Epiſcopis ſuis in ſpiritualibus ſunt ſubjecti, in c. Conquerenta, n 11. de aliſ. ordin. 587
5 Imperator adminiſtrationem Imperii non incipit ante coronationem, in cap Qui Presbyterum, numer. 9. & 14. de pœnit. & remiſſ. 293
5 Imperator non dicitur graduatus, niſi poſtquam coronam receperit inſulam, ibid. n 14 293
4 Imperator quamvis habeat juriſdictionem in univerſos, non tamen habet dominium rerum privatarum, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 113. de Conſtit. 104
3 Imperator eſt Vicarius Dei, & ideò non poteſt venire contra factum Domini, in c. Cùm eſſes, n 126 de teſtam 274
5 Imperator non dicitur ante coronationem, in cap Eam te, n.24. de Reſcript. 152
3 Imperator Federicus natus eſt ex matre Conſtantia quinquagenaria, quæ fuerat Monialis, in cap Cùm ad Monaſterium, n 65. de ſtat. Monach. 480
1 Imperator poteſt eſſe judex in cauſa fiſci, in cap. Noſti, num 9. de elect. 261
5 Imperatores ex privilegio ſibi olim conceſſo eligendi, ſeu confirmandi Romanum Pontificem, nullum jus ſpirituale tranſferebant, in c Maſſana, n 8. de elect. 304
3 IMPERFECTA plura in ſua ſpecie non faciunt unum perfectum in c. Veſtra, n.146 de cohabit. Cler. & mulier. 20
3 Imperfecta duo quandoque faciunt unum perfectum, in c. Conſulto, num 5 de Regular. 197
5 IMPERIUM merum quid ſit, in cap. Pernicioſam, num.19 de offic. Ordinar. 552
2 Merum Imperium an ſit præſcriptibile, in c. Cùm contingat, n. 13 de foro compet. 70
3 Imperium merum, & ea in quibus eligitur induſtria perſonæ ſubdelegari non poſſunt, in c Majores, n 35. de baptiſmo. 597
5 Imperium Romanum à Græcia cur in Germanos translatum à Leone III. in c. Vergentis, n.8. de hæret. 95

Impetrans, Impetratio.

1 Impetrans dignitatem in Eccleſia primò vacaturam præfertur ſecundo impetranti certam dignitatem ipſius Eccleſiæ, cùm vacaret, in c. Ex parte, n 1 de off deleg. 517
2 Impetrans an teneatur facere mentionem de litteris ad beneficia prius renunciatis, in cap. Ad audientiam, il ſecondo numer. 2. de reſcript 174
5 IMPETRATIO beneficii vacantis, non facta mentione receptionis vigore litterarum ad vacatura, valet, ſi receptus velit renunciare juri quod habet ex priori receptione, ibid. n 2. 174
1 Impetrans non tenetur facere mentionem de beneficio jam reſignato, ibid. num 3. 174
2 Impetrans certo modo, qui litem infra præſcriptum tempus non movit, tamquam beneficio privatus ex vi regulæ de annali non gaudet fori privilegio, in c. Si quis, n 41 de foro compet. 38
1 Impetratio beneficii ex taciturnitate ſuppreſſionis nullæ non redditur ſubreptitia, in c Ex parte, n 7. de Conſtit. 225
2 Impetratio ſubreptitia beneficii, vel privilegii non valet, in c. Si quis, n.3. de confir. util. vel inutil 206
5 IMPIETAS quædam infidelitatis eſt à Deo dimidiam ſperare veniam, in c. Ad abolendam, n.54. de hæret. 93
4 IMPOSSIBILE dicitur quod fieri non poteſt de jure communi, ſed tantùm ex diſpenſatione Papæ, in cap. de illis, il ſecondo, n.42 de deſponſ impub. 10
1 Impoſſibilia reputantur, quæ pendent a voluntate Principis, & concedi non conſueverunt, in c. Cùm ſit ars, num.31. de ætat. & qual 418
3 IMPOSSIBILITAS juris, & naturæ æquiparantur, in cap. Nos quidem, n 56 de teſtam. 263
3 Impoſſibile dicitur quod ſalva dignitate fieri non poteſt, ibidem num 61 264
2 IMPOTENTIA coeundi non dirimit matrimonium jure naturæ, niſi ſit perpetua, in c De illis, il ſecondo, num.16. de deſponſ. impub. 28
5 IMPUBES poteſt ad alia vota ſe obligare, non autem ad votum continentiæ, & cur, in cap. Tuæ litteræ, num.45. de Cler. per ſalt. promot. 202
3 Impubes monaſterium ingreſſus, poſt annum a parentibus revocari non poteſt, in c. Si quis, n.1. de Regular. 313
3 Impubes Religioni oblatus, infra annos pubertatis exire non poteſt, ibid num.21. 313
4 Impuberes ambo, vel alter niſi pro bono pacis conjungi non debent, in c Ubi non eſt, n 2. de deſponſ. impub 25
3 IMPUGNARE non debet is, qui defendere debet, in cap. Inter alia, n 69. & 85. de immunit. Eccleſ. 642
5 *In* dictio deſignat intrinſecitatem in loco, ſeu in actu, in c. Cùm olim, il ſecondo, n.16 de Privileg 253
5 INCENDIARII & effractores Eccleſiarum incidunt in excommunicationem Sedi Apoſtolicæ reſervatam, in c. Cùm pro cauſa n.7. de ſent. excomm. 318
5 INCERTUM dicitur, quod ignoratur, in cap. Maſſana, num 24. de elect. 305
1 Incertitudo in cauſa inducit incertitudinem in effectu, ib n 25. 305
5 INCESTUS committitur etiam in gradibus prohibitis ex Conſtitutione Eccleſiæ, in c Cùm pridem, num.12. de pactis. 647
6 Inceſtus quid ſit, ibid n 13. 648
6 INCLUSIO juris unius in beneficio eſt excluſio alterius, in cap. Ex parte, n 13 de arbitr. 702
5 Incluſio unius caſus in materia juriſdictionis omnes alios diverſos excludit, in c. Tuarum, n 43. de privileg. 249
3 INCOLA eſt adſtrictus muneribus tum loci domicilii, tum loci originis, in c Significarit, n 14 de Paroch. 109
3 Incola non cenſetur, niſi qui in loco moratus fuit per decennium, ibid num 41 111
3 INCONTINENTIÆ periculum oritur ex hoc ſolo, quòd conjux ſit juvenis, in c Cùm ſis, n.30. de converſ. conjug. 435
5 Incontinentiæ paternæ ſuſpicio magis viget in filia, quàm in filio in c. Ut filii, n.45. de fil Presbyter. 463
3 INCORPORALIA dividi non poſſunt, in cap. Perlatum, n 10. de Jurepatr. 508
5 *Incurſus* verbum eſt latæ ſententiæ, niſi habeat relationem ad antiquas pœnas, requirunt ſententiam hominis, in c Sicut olim, n 108 de Accuſat. 28
3 INDEFINITA legis æquipollet univerſali, etiam in odioſis, in c. Monachi, n 57 de ſtatu Monach. 461
3 Præſertim ſi ſit negativè concepta, ibid. n 58. 461
4 Indefinita teſtis æquipollet univerſali, ut reſponſio congruat interrogationi, in c. Lator, n.37. qui filii ſint legit. 85
5 Indefinita æquipollet univerſali, in cap. De eo, nu. 9 de temp. Ordinat 356
2 INDIGNUS ſcientia, moribus, vel ætate ad Eccleſiam curatam inſtitui non debet, in cap. Eam te, num.1. & 8. de ætat. & qual 403
2 Indignus in uno officio debet indignus haberi in alio, in c. Accepimus, n 15. & ſeq de ætat. & qual. 412
5 INDITIA etiam vehementia ad infligendam pœnam ordinariam non ſufficiunt, in c Ne innitaris, n.165. de conſtit. 79
2 INDUCTA ad majorem confirmationem actus non debent ejus infirmationem operari, in c. Cùm veniſſent, n.102. de judic. 10
5 Inducta ad augmentum divini cultus non debent operari diminutionem, in c. Olim, n 59. de verb ſignif. 384

Indulgentia.

5 Indulgentias Epiſcopi concedere non poſſunt in dedicatione Baſilicæ ultra annum, & in anniverſario dedicationis, & pro quibuslibet aliis caſibus ultra quadraginta dies, in c. Cùm ex eo, n.3. & n 14 de pœnit & remiſſ. 318
5 Indulgentia per Prælatos concedenda debet eſſe moderata, & ſecundum quantitatem, & qualitatem cauſæ, ibid n.11. 318
5 Per indulgentias indiſcretas, & immoderatas claves Eccleſiæ contemnuntur, & pœnitentialis ſatisfactio enervatur, ibidem numer.12. 318
5 Indulgentiæ proſunt ne dum in purgatorio, ſed etiam quoad pœnitentiam hic injunctam, ibid . n 13. 318
5 Papa poteſt reſtringere poteſtatem Epiſcoporum in concedendis indulgentiis, ibid. n.14. 318
5 Indulgentiæ, quæ ab Epiſcopis conceduntur ultra annum in dedicatione Eccleſię, & ultra quadraginta dies in aliis caſibus, ſunt ipſo jure nullæ in ea parte, in qua excedunt, ibid. n.15. 318
5 Epiſcopi habent poteſtatem concedendi indulgentias a Papa; ipſe verò à ſolo Deo, ibid n.16. 318
5 Indulgentias ultra numerum dierum hic taxatum non prohibentur Epiſcopi concedere in foro pœnitentiali, ibid n.17. 318
5 Indulgentiæ adhibitis duobus de Capitulo, debitis temporibus ab Epiſcopo ſunt publicandæ, ibid. n.20. 318
5 Indulgentias quæſtuandi facultatem quomodolibet continentes revocavit S. Pius V. & prætextu indulgentiarum, & facultatum quæſtus fieri prohibuit, ibid. n.29. 319
5 Indulgentiæ conceſſæ a falſis Prælatis ob communem errorem an valeant, in c. Super eo, n.6. & n 11 de crim. falſi 179
5 Indulgentiæ a falſis Prelatis conceſſæ quomodo intelligantur eſſe meritoriæ, ibid. n 11. 169
5 Indulgentias concedere non poſſunt Abbates, & alii inferiores, in c. Accedentibus, num 7 & ſeq. uſque ad num.11 de exceſſ. Prælat. 225
5 Indulgentiæ partim accedunt ad dignitatem Epiſcopalem, partim ad Ordinem, ibid. n.3. 225

5 Indulgentiæ non pertinent ad diſpenſationem Sacramentorum, ſed ad diſpenſationem bonorum communium Eccleſiæ, ibidem numer. 10. 215
5 Indulgentiæ pertinent ad clavem juriſdictionis, ibid. num 11. 215
5 Indulgentiæ dari non poſſunt ab inferioribus Prælatis, etiam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus, ibid. n.12. ſed ab Epiſcopo tantùm, n 13. 215
5 Indulgentias dare non poteſt Vicarius generalis Epiſcopi, nec Capitulum Sede vacante, ibid num. 17. 215
5 Et an valeat contraria conſuetudo, ibid. n 18. 215
5 Indulgentias concedendi poteſtas plenè reſidet in Papa, in Epiſcopis verò eſt taxata ſecundum Papæ ordinationem, ibidem numer 36. 215
3 Indulgentias animæ defunctorum non conſequuntur a Sacerdote celebrante, ſed a Pontifice concedente per modum ſuffragii, in cap Quidam, num 25. de celebr Miſſar. 578
3 Indulgentis non acquiritur, niſi conditio ſub qua conceditur adimpleatur, ibid. num.26. 578
3 Indulgentiarum materia eſt ſavorabilis, ibid n.26. 578
3 Indulgentia pro defunctis non eſt privilegium, ſed beneficium nulli nocivum, & latè interpretandum, ibid. n.27 578
3 Indulgentiæ tantum valent, quantùm ſonant, ibidem n.28. 578
5 Indulgentiarum litteras an poſſit dare Epiſcopus electus, & confirmatus ante conſecrationem, in cap. Accedentibus, num 9. & ſeqq de exceſſ Prælat. 215
5 Et quid ſi non ſit Presbyter, ibid. num.12. 215
5 Indulgentiam plenariam pro recitantibus Salutationem Angelicam ad tria ſigna Campanæ in Solis occaſu dicitur conceſſiſſe Adrianus VI. in c. Cuſtos Eccleſiæ, n 4. de off. Cuſtod. 517
5 Indulgentia an poſſit ab Epiſcopo concedi ſubditis pro opere conſtruendo in alterius diœceſi abſque diœceſani conſenſu, remiſſivè, in c. Quanto, n.7. de privileg 275
5 Indulgentia conceſſa ab Epiſcopo non prodeſt non ſubditis, in c. A nobis, il primo, n 15. & ſeq de ſent. excom. 332
2 Indulgentias concedendi poteſtas plenè reſidet in Papa, in Epiſcopis verò eſt taxata ſecundùm Papæ ordinationem, in c. Pernicioſam, n.68 de off Ordin. 555
3 INDULTA perpetua de non reſidendo etiam ex juſtis, & rationabilibus cauſis conceſſa non ſuffragantur, in c. Clericos, n 5. de Cler. non reſiden. 64
3 Indulta Apoſtolica de non reſidendo ſtudiorum cauſa non ſuffragantur, niſi accedat conſenſus Ordinarii loci ubi beneficia conſiſtunt, in c. Licèt, n 10 de præben 134
3 Indultum Capituli Cantien vacandi quinque menſes ſingulis annis a ſervitio Eccleſiæ ob aeris intemperiem, ibid. n 47. 136
3 Indultum vacandi tres menſes a ſervitio Eccleſiæ non conceditur Canonicis majori ſervitio adſtrictis, num.52. 136
5 Indultum Cardinalium non ampliat poteſtatem ordinariam conferendi, ſed præſervat tollendo obſtacula, in cap Sicut unire, n 42 & 46. de exceſſ Prælat. 210
5 Indultum Cardinalium non comprehendit beneficia reſervata duplici affectione perſonali, ſeu coæquali, ibid n 48 & 50. 211
5 Et quid ſi reſervationes ſint diſpares, ibid. verſ Sin autem. 212
2 Indulta miſerationis cauſa non tolluntur per generales non obſtantias, in c. Significantibus, n 80 de offic. Delegat. 543
2 Nec poteſt illis expreſsè renunciari, ibid. n.81. 543

Inebriare.

3 Ægrotus frequenti ebrietate a periculoſo morbo de conſilio Medici liberatus, in cap A crapula, n.34. de vit & honeſt Cler. 8
3 Inebriare ſe ad vomitum provocandum an peccet, ibid n 36. 8
3 Inebriare ſe num liceat ſine peccato ad vitandam tyranni ſævitiam, ibid num.37. 8
3 Inebriare aliquem an liceat ad detegendum aliquod ſecretum concernens publicam ſalutem, ut proditionis patriæ, vel conjurationis in Principem, in cap. Audivimus, num 33. & ſeq. uſque in finem, de reliq & vener Sanctor. 625
3 INFALLIBILITAS in determinationibus fidei eſt donum Dei Petro, & ſucceſſoribus datum, quod non eſt alteri communicabile, in c. Majores, n 33. & ſeqq de Baptiſm. 597
3 INFAMIA quid ſit, & quomodo contrahatur, & aboleatur, in c Veſtra, n.31. de Cohabit. Cler. & mulier. 22
3 Infamia juris quæ ſit, ibid. n.32. 22
3 Infamia facti quæ, ibid. n 33. 23
3 Infamiam facti removere ſolius Dei eſt, ibid. n 34. 23
3 Infamia ſurgens a malevolis, & inimicis, non ſufficit ad inquirendum, ibid. n.35. & ſeq. 23
3 Orta ex ſententia judicis laici contra Clericum non attenditur, ibid num 129. 19
3 Quod oritur ab inimicis & æmulis, ſuſpicione & invidia non caret, ibid. num 36. 23
3 Infamia Canonica per peccatum contrahitur, & per pœnitentiam aboletur, ibid. n.37 23
3 Infamia eſt publicus præco vitiorum, ſama virtutum, ib.n 42 23
Vide in ver. *Fama*
5 Infamia facti reddit quem ineligibilem, etiam ſine aliqua litis motione, in cap Omnipotens, n.30. de Accuſat. etiamſi pœnitentiam egerit, ibid. n 31. 8
5 Infamia ſola, quæ oritur ex accuſatione, denunciatione, & exceptione, non impedit electionem, ibid n.33. 8
Vide in ver. *Accuſatio*, *Accuſatus*.
5 Infamia, quæ ex pœna procedit, evidentior eſt, quàm quæ ex ſententia, in c. Qualiter, il ſecondo, n 97. de Accuſat. 22
5 Infamia juris per ſolum Principem aboleri poteſt, non per Epiſcopum, in cap. Vergentis, n 38. de Hæret 97
5 INFANS, furioſus, vel mentecaptus non habens dilucida intervalla non ligantur edicto de confitendo ſemel in anno, in c. Omnes, num 5 de pœn. & remiſſ. 309
3 Infantiæ proximus quis dicatur, in c. Super inordinata, num.32. de præben 152
5 Infantes excommunicationis ſententiis ligari non poſſunt, in cap. Reſponſio, n.93. & 109 de ſent excom 364
3 Infans an poſſit religionem ingredi, & habitum ſuſcipere, in c. Nullus, n.13. de Regular. 329
3 Infans tradi poteſt Religioni à Parentibus, in c. Cùm virum, n. 44. de Regul. 369
4 Infantes ſunt matrimonii incapaces jure naturæ ob defectum conſenſus, in cap. De illis, il ſecondo, numer. 29. de deſponſat. impub 29
2 INFERIOR conſtitutionem Superioris tollere, modificare, aut illi aliquatenus detrahere non poteſt, in cap. Contingit, nn.6. de Arbitr. 699
2 Inferior a Papa non diſpenſat contra præceptum Apoſtoli, in cap Super eo, n 33 de Bigam. 499
5 Inferiorum appellatione veniunt omnes Epiſcopo inferiores, in c. Accedentibus, n 23. de exceſſ. Prælat. 216
5 Declaratur, ibid n 38. & 50. 217
2 Inferior contra legem Superioris in caſibus inopinatis non diſpenſat, ſi ad Superiorem poſſit haberi recurſus, in c. Nimis, n.25. de fil Presbyter. 478
2 Inferior a Principe non diſpenſat ſuper jure prohibitorio, ibidem numer 36. 480
3 Inferiores a Papa non poſſunt facere de Monacho non Monachum, in c. Ne Religioſi, n 34. de Regul. 416
2 Inferior jura ſuperioris non relaxat, in cap. Dilectus, n. 15. de tempor. ordin. 233
2 Inferior non prohibetur cognoſcere de geſtis per Superiorem, ubi geſta ſunt nulla, in c. Studuiſti, n. 15. de off. Legat. 545
3 Inferior non ſupplet negligentiam Superioris, vel paris, niſi in jure ſit expreſſum, in c Nulla, n 39. de conceſſ. præben. 187
2 Inferior aliquando juriſdictionem habet in ſuum Superiorem, & poteſt in eum animadvertere, in cap. Sanè, il ſecondo, nu.4. de off. Delegat. 522
2 Inferior non diſpenſat in lege Superioris, in c. Dilecti, num.29 de renunc. 348
5 Inferioribus expreſſis adjecta clauſula generali non veniunt Superiores, in cap. Mandato, n.6. de Simon. 62
2 Inferior a Papa regulariter non poteſt eſſe judex in cauſa propria, in c. Noſti, n 15 de elect. 264
2 Sed Papa regulariter contra, ibid. n 16. 264
Vide in ver. *Judex in cauſa propria*.
INFEUDATIO,
Vide in verb. *Feudalia bona*.
Et in ver *Papa quoad infeudationem*.
2 INFIDELES ad fidem, & obſervantiam novæ legis non coguntur inviti, in cap. Canonum ſtatuta, num. 5. 78. & 8. de conſtit. 15
2 Pagani, & Infideles an, & in quibus ſubſit juriſdictioni Eccleſiæ, ibid n 64. & ſeq. uſque ad n.93. 20
2 Infidelibus detinentibus terram, in qua juriſdictionem habuerunt Chriſtiani Principes, Papa poteſt prohibere, ne injuſtè divexent Chriſtianos, & contrafacientes juriſdictione, & dominio privare, ibid. num 70. 21
2 Item poteſt infidelibus præcipere, ut admittant Prædicatores Evangelii in terris eorum juriſdictioni ſubjectis, ibid n 71. 20
2 Infidelium dominium, ſeu prælatio ſuper fideles poteſt juſtè tolli per ſententiam, & ordinationem Eccleſiæ, ibid n 75. 20
2 Infideles non ſunt directè de foro Eccleſiæ, ſed alieni a Chriſto, & ſervi diaboli, ibid. n.77. 20
2 Infideles Eccleſia non excommunicat, ibid n 78. 21
5 Infidelium ſectam ore profiteri, ſubaudiendo in corde, ſi mihi liceat nefas eſt Chriſtiano, in cap. Falſidicus, num 106 de crimin falſ. 174
3 INFINITORUM nullum virtutem habet finitam, in c. Fraternitatem, num 21 de ſepultur. 233
2 Infirmariæ Fratrum Minorum an validè fieri poſſit legatum annui redditus, in c. In præſentia, num.55. & nu. ſeqq. uſque ad num 65 de probat. 136
Vide in ver. *Fratres Minores*.
3 INFIRMITAS an excuſet Parochum a reſidentia, in cap. Clericos, n 8 & n. ſeqq. uſque ad n 26 de Cler. non reſid 65
3 Et quid ſi in morbum incidat extra locum beneficii, ibid. n.9. 65
3 Et quid ſi intra limites Parochiæ, ibid. n 10. 65
3 Et quid ſi deſit ibi copia medicorum, medicinarumve, ib. n.12 65
3 Et quid ſi oporteat cœlum mutare, vel ire ad balnea, ib. n.13. 65
Reliqua in verb *Parochus*, *Peſtis*, *Reſidentia*.
1 Infirmitas præbet juſtam cauſam excuſationis a privatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licèt ex propria culpa provenerit, in c Ut Abbates, n 36 de ætat. & qualitat. 190
3 Tempus infirmitatis non eſt computandum pro tempore vacationum, in cap. Licèt, num.140. de præben. 142
3 Declaratur, num 149. 142
1 Infirmitas eſt juſta cauſa cedendi, etiamſi proveniat ex propria culpa, in c. Niſi cum pridem, n 52. de renunc. 340
3 Infirmitas debilis, aut vetus quartana non eſt juſta cauſa percipiendi in abſentia redditus beneficii, in c. Conſultationibus, n. 9. de Cler ægrot 164
2 Infirmitas quando excuſet Epiſcopum a liminibus per ſeipſum viſitandis, in c. Ego N n 24 de Jurejur. 267
2 INFIRMI remotio ab Officio, vel Beneficio eſt contra jus, & utilitatem publicam, in cap. Cæterum, numer. 54. & ſeqq. de reſcript. 144
2 Infirmus ab officio removeri poteſt de poteſtate ordinaria, quando officium datur principaliter non propter dignitatem, ſed propter exercitium, ibid. n 62. 144
1 Contrarium, ibid. n 73 & ſeqq. uſque in finem. 145
1 Declaratur primò, ut procedat in officio temporali, non autem in ſpirituali & perpetuo, ibid. n 65 145
5 Declaratur ſecundò, ut procedat in officiali, qui ex propria culpa in morbum incidit, ibid n.68 145
2 Sed contra ſecundum Canones, ibid n 69. 145
1 Declaratur tertiò, ut procedat in remotione ab adminiſtratione, non autem a titulo, & habitu officii, ibid n 70. 145
2 Declaratur quartò, ut non procedat ſtante conſuetudine inſerviendi per ſubſtitutum, ibid. n 78. 145
2 Declaratur quintò, ut non procedat in officiali, qui factus eſt cæcus, ibid. num.80. 145

3 Ju-

1 Judices propter longinquam infirmitatem inutiles ab adminiſtratione removentur, & alii in eorum locum ſubrogantur, ibidem num.63 — 194
5 Contrarium, ibid. num.67. & 73. — 244
2 Declaratur multis modis, ibid n.65 & ſeqq. uſque in fin. — 145
5 Judex datus mutari jubetur, ſi propter infirmitatem diù fuerit impeditus, ibid num 84 — 145
2 Procedit in judice delegato, ibid. n 72. — 145
2 Judex propter furorem, vel cæcitatem ſupervenientem non debet removeri, ibid. num 67. — 145
2 Judices ob adverſam valetudinem inutiles removentur ab adminiſtratione, ſed non ab officio, ibid n. 70 — 145
2 Infirmi ſive Epiſcopi, ſive Parochi, ſive ſimplices Beneficiati, ſive Officiales non removentur, ſed eis dantur Coadjutores, ibid num.75. & num.ſeqq — 145
5 Infirmus poteſt vovere, & profiteri, niſi ſit extra mentem, in c. Ex tranſmiſſa, num.6 de renunc. — 318
Vide in verb Cæcus, Officialis, Officium, Mutus.
3 Infirmus integrè percipit beneficii ſui fructus, in c. Cùm percuſſio, num.1 de Cler. ægrot. — 154
3 Infirmo debentur etiam diſtributiones quotidianæ, dummodò infirmitas ſit principalis cauſa non reſidendi, ibid n.11 & 26. — 155
3 Infirmus, qui horas Canonicas recitare non poteſt, non tenetur illas audire, ibid num.24. — 156
3 Infirmus juris fictione habetur pro intereſſente, ibid. n.29. — 156
3 Infirmi percipiunt in abſentia fructus præbendæ, diſtributiones, & portionem accreſcentem, quatenus infirmitas eſt cauſa non reſidendi, vel non inſerviendi, in cap. Ad audientiam, n 7. de Cleric. non reſiden. — 60
Vide in verb. Diſtributiones quotidianæ quibus debeantur.
Et in verb Epiſcopus infirmus.
2 INGENIO non procedendum, ſed auctoritatibus inſiſtendum, in c. Ne innitaris, num 416. de conſtit. — 88
2 INGRATITUDO abletur religionis ingreſſu, in cap. Magnus, num 17 de oblig. ad ratioc. — 485
5 INGREDIENS ſepta Monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius ſuperioris, an incurrat excommunicationem Papæ reſervatam ex Bulla Gregorii XIII. in cap Nuper, n.17 & ſeqq. uſque in fin de ſentent excommunic. — 345
5 Ingredientes ſepta Monaſterii Monialium prætextu licentiæ revocatæ, aut Ordinarii licentia abutentes, magis delinquunt, quàm ingredientes ſine licentia, ibid. num 23 & ſeq. — 345
2 INHIARE quid ſit, in c Ex parte, num 3. de conſtit. — 125
3 INIMICITIÆ an excuſent Parochum à reſidentia, in c. Clericos, n.22. de Cler. non reſiden. — 65
3 Inimicitiæ graves, & graviſſimæ, ſeu capitales quæ dicantur, ibid. num 29. — 66
2 Inimicitiæ capitales contrahuntur ex verbalibus injuriis, in cap. Venien, num 2 de Jurejuran. — 272
4 Inimicitiæ privatorum non reſervatur ad publicam cauſam, in c Quia circa, n 12 de conſanguinit & affinit. — 70
5 Inimicitiæ in criminibus exceptis niſi ſint capitales, non repellunt teſtes, ſed fidem minuunt, in cap. Per tuas, il primo, n.5. de Simon. — 52
2 Inimicitiæ capitales an excuſent à reſidentia, in cap Ad ſupplicationem, n.12. de renunciat. — 333
Inimicitiæ,
Vide in verb. Epiſcopus quoad renunciationem.
3 INIMICIS capitalibus non debet quis ſe committere etiam cum litteris ſalvi conductus, in cap Clericos, num. 24. de Cler. non reſiden. — 66
5 Inimicis ſe credere nemo tenetur etiam cum litteris conductus, & aſſecurationis, in cap. Cùm ex injuncto, num. 39 de Nov. oper. nunciat. — 231
5 INITIUM ſi deſit, deeſt initiatum, in cap. Publicato, num. 6. de elect. — 108
2 De INJURIIS illatis, & earum ſatisfactione poteſt compromitti, in cap. Venien, num 4 de Jurejur. — 272
Vide in verb. Compromiſſum.
2 De Injuriis utrimque illatis fieri debet mutua compenſatio, ſi civiliter agatur ad pœnam parti applicandam: ſecus ſi criminaliter, ibid. num.9 & ſeq — 272
5 Injuria quot modis inferatur, in c Quanto, n.22. de privileg — 276
5 Injuria atrox reſpectu quantitatis facti quando dicatur, in c Cùm illorum, n.29. de ſentent excomm. — 349
5 Injuria atrox æſtimatur, ſi in theatro, in foro, vel in conſpectu Prætoris facta ſit, ibid. n.24 — 349
5 Idem ſi in Eccleſia vel Cœmeterio, ibid. n 24. — 349
5 Injuriam inferens Titio quem putabat eſſe Cajum, qua pœna puniatur, in c.Ad Audientiam, n 29. de homicid — 136
5 Injuria membri corporalis major eſt qualibet reali, in cap Interfeciſti, num 20. de homicid. — 123
5 Injuriam proximi, & vicini, qui negligit propulſare, videtur injuriantem fovere, in c.Suſcepimus, n. 21. de homic. — 126
2 Injuriam non infert, qui jure publico utitur, in cap. Sanè, il ſecondo, n 32 de offic Deleg. — 524
3 Injuriarum actio proponitur tantum ad vindictam, in c. Odoardus, num 49 de ſolut. — 241
Injuria an inferatur mortuo.
Vide in verb Mortuus.
5 Injuria aggravatur ex dignitate perſonæ cui irrogatur, in c. Ad falſariorum, num.17 de crim. falſ. — 184
4 Injuriæ remiſſæ ob nova delicta renaſcuntur, in c. Ex litteris, num 20. de Divort. — 97
5 INJUSTITIA notoria nullitati æquiparatur, in cap. In civitate, num. 2 de uſuris. — 154
3 Innocentia verbum importat omnimodam carentiam criminis, & doli, in c Veſtra, n. 112. de cohabit. Cler. & mulier. — 20
2 INNOCENTII, Hoſtienſis, & Joan Andreæ authoritas quanta ſit, in c. Ne innitaris, num 163. de conſtit. — 47
2 Innocentii doctrina de arbitrio tranſgrediendi leges expenditur, in c Canonum ſtatuta, n.115. uſque ad n.122 de conſtit. — 23
2 Innocentius IV. pater Juris, & cur, in c. Quoniam, num.62. de Conſtit. — 118
2 Innocentii X. Decretum de parvis conventibus Ordinario ſubjectis expenditur, in cap. Quanto, num.36. de offic. Ordinar. poſt pag — 568
3 Declarationes Congregationis ſuper ſtatu Regularium ad prædictum decretum, ibid. num 42 poſt pag. — 568
5 INNOVATIO jus novum non tribuit, ſed antiquum conſervat, in cap. Tuarum, num 49 de privileg — 230
1 INOBEDIENTIA, & offenſa quælibet, aut rebellio contra Papam, & Sedem Apoſtolicam, ſunt caſus Sedi Apoſtolicæ reſervati in extrav. Pauli II & Sixti IV. in cap. Quod à prædeceſſore, num.24 de ſchiſmat. — 104
3 Inobedientia regularis excluditur ex licentia Prælati petita, & obtenta, in cap. Non magnoperè, num. 4. Ne Cler. vel Monach. — 659
3 INOPIA & impotentia ſolvendi non extinguit obligationem, ſed ſuſpendit illius effectum in tempus proſperioris fortunæ, in cap Odoardus, num 64. de ſolut. — 242
1 INQUIRERE debet ſuperior contra ſubditum maximè Prælatum de his tantum, ſuper quibus præceſſit infamia, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, num.5. de Accuſat. — 15
5 Inquirenda eſt veritas ab eo contra quem fit inquiſitio, prius quàm à teſtibus, Ibid. num 5. — 15
5 Inquirentis officium eſt veritatem invenire, ibid. n 80. — 20
5 INQUISITIO extraordinaria, & generalis quæ ſit, In c. Perniciosam, num 8. de offic. Ordinar. — 550
2 Fieri poteſt etiam fama non præcedente, ſummariè, & ſine ſtrepitu judiciali, ibid. num 7. — 550
1 Inquiſitio, vel accuſatio, denunciatio, & exceptio an impediant promotionem, vel electionem, in cap Accuſatum, num. 10. de Simon. — 15
5 Inquiſitio non fit niſi contra infamatum, in c. Omnipotens, n.26. & 34 de Accuſat. — 7
1 Inquiſitio in caſibus, in quibus poteſt fieri non præcedente infamia, non impedit electionem, ibid. n 28. — 7
1 Inquiſitio eſt permiſſa non ſolum cùm agitur ad vindictam publicam, ſed etiam ubi agitur civiliter ad utilitatem Eccleſiæ, in c Qualiter, & quando, il ſecondo, n 8. de accuſat. — 15
1 Inquiſitio in cauſis civilibus eſt permiſſa, ſi ſpectant ad publicam utilitatem principaliter, ibid. n 7 — 13
5 Inquiſitio facienda eſt in loco, ubi quis laborat infamia, ibid. num 8 — 15
1 Ad Inquiſitionem ex fama ut procedi poſſit tam contra ſubditum, quàm contra Prælatum, quæ requirantur, ibid n 9. — 15
5 Inquiſitio ut fieri debeat, requiritur, ut fama ad aures ſuperioris pervenerit, nec ſufficit, ut pervenerit ad alios, ibid n 10 — 25
5 Inquiſitio nec contra Prælatum, nec contra ſubditum fieri poteſt, niſi infamia præceſſerit, ibid. n.22. — 15
5 Inquiſitio an ſit remedium ordinarium, vel extraordinarium, ibid. num.18. — 16
1 Inquiſitio jam incæpta ceſſat ſuperveniente Accuſatore, ibidem num. 29. — 26
1 Inquiſitio non ita facilè eſt facienda contra Prælatum, ſicut contra ſubditum, ibid. num 27 — 26
5 Contra Prælatum requiritur infamia, quæ ſine ſcandalo diſſimulari non poteſt, vel ſine periculo tolerari, ibid d.n 27 & 47. — 28
V da in verb Fama.
5 Inquiſitio quando fit contra aliquem, debet eſſe præſens, ibidem num. 28. — 27
1 In inquiſitione quis ordo ſit ſervandus, ibid num.29. — 17
5 Inquiſitio ſi primò fieret, & poſtea traderentur capitula, nihil ageretur, ibid num.30 — 17
5 Quod procedit in inquiſitione ſpeciali, ſecus in generali, in qua non dantur capitula, ibid. num.31. — 17
1 Inquiſitionis proceſſus non traditis reo Capitulis valet, ſi non apponatur, ibid. num.32 — 17
5 Inquiſitio quotuplex ſit, & an in qualibet inquiſitione ſit ſervanda forma hujus Capituli, Ibid. num. 40. & ſeqq. uſque ad num.66. — 17
5 Inquiſitio generaliſſima quæ dicatur, ibid. num 41. — 17
1 Et quæ inquiſitio generalis, ibid. n.42. — 17
5 Capitula tradi non debent, quando inquiritur ſuper ſtatu Eccleſiæ, num 43. — 17
5 Inquiſitio ſpecialis quæ ſit, ibid num.44 & 55. — 17
5 Si fiat non ad pœnam imponendam, ſed ex debito officii, non requiritur infamia, ibid. num. 45. — 17
5 Idem ſi fiat ad denunciationem publici officialis, ibid. n. 46. — 28
5 Inquiſitio contra Regularem ſi fiat ad correctionem, non requirit formam hujus cap. ibid num 49. — 18
5 Si verò fiat, ut ab adminiſtratione removeatur, ſervanda eſt hæc forma quoad quædam, ibid. num 50. & 98. — 18
5 Inquiſitio alia eſt præparatoria, ſeu generalis ad inveniendum delinquentem, alia ſolemnis ad puniendum, quæ à Canoniſtis dicitur ſpecialis, ibid num.54. & 56. — 18
5 Inquiſitionis ſpecialis diffinitio, ibid. num 55. — 18
5 Inquiſitionis generalis, & ſpecialis, communis practica quæ ſit, ibid. n.56 & num ſeq & 60. — 18
1 Inquiſitio generalis, quæ fit ad inveniendum delinquentem, non requirit infamiam, ibid. num 57. — 18
1 Inquiſitio generalis tranſit in ſpecialem, quando teſtes in genere interrogati nominant delinquentem in ſpecie, ibidem num. 58 & 61. — 18
5 Inquiſitio ſpecialis contra certam perſonam ſive ex officio, ſive ad denunciationem alterius fieri non poteſt niſi infamia præcedente, ibid num.59. — 18
5 Inquiſitio ſpecialis non præcedente diffamatione eſt nulla, nec obſtat contraria conſuetudo, ibid num 60. — 18
5 Inquiſitio generalis in qua per teſtes aliquis nominatur ſine alia forma, aperit viam ad ſpecialem inquiſitionem, ibid n.61. — 19
1 Inquiſitio ſuper crimine, quæ fit ex mero judicis officio, an, & in quo differat ab inquiſitione, quæ fit ad querelam, ſeu denunciationem partis, ibid n 62. & ſeqq. uſque ad n.88. — 19
5 Inquiſitionis judicium in quo differat à judicio per viam accuſationis, & per viam denunciationis, ibid. n.68. & ſeqq. uſque ad num.84. — 29

5 In-

5 Inquiſitio, quæ formatur contra Regulares, quot habeat ſpecialia, ibid. num 98. 11
5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra Regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtentialia judicii, ſecus quoad veritatis probationem, ibid. num 99. 11
5 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regulares quot contra ſæculares, ibid num. 102. 11
3 INQUISITORES hæreticæ pravitatis cujus ætatis eſſe debeant, in cap Cùm in cunctis, num. 114. de elect. 253
3 Inquiſitionis officiales in regno Siciliæ ab Epiſcopo cogi poſſunt ſolvere legata pia, non obſtan allegatis exemptionibus, in cap Ad hæc, n 11. de Relig domib 490
5 Inquiſitor poteſt punire hæreticum mentalem, ſi liqueat de hæreſi per illius confeſſionem, in cap. Dolentes, num. 61. de celebr. Miſſar. 585
5 INQUISITUS pendente inquiſitione ineligibilis eſt, in c. Omnipotens, n. 26. & 34. de Accuſat. 7
5 Inquiſitus non poteſt confeſſionem ſuam impugnare ſub prætextu, quòd capitula ſibi tradita non fuerint, vel infamia non præceſſerit, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, nu. 33. de Accuſat. 17
5 Inquiſitus de dilapidatione, interim ab adminiſtratione removetur, conſtito de ſuſpicione: ſecus in accuſato, ibid n 74. 20
Vide in verb. *Prælatos quoad alienationem, & adminiſtrationem.*
1 INSTALLARE quid ſit, in c. Qualiter, n 3. de elect. 266
e INSTANTIA cauſæ in judicio non perimitur per mortem alterius collitigantium, ſed in hæredem continuatur, in cap. Ex parte, n 16. de Arbitr. 701
1 Secus in arbitrio, ibid num. 17 701
5 Inſtantiam dare ſufficit reſpondenti, in cap. Interfeciſti, n. 14. de homic. 112
n Inſtantia cauſarum ante litis conteſtationem non currit, in cap. Olim, n 7 de lit. conteſt. 82
e Inſtantia contra laicum inchoata an tranſeat in Clericum ſucceſſorem, refertur votum D. Robuſterii à Signatura juſtitiæ approbatum, in c. Magnus, n 50 & 57. de obligat ad ratioc. 400
a Inſtantia cauſarum de jure civili perit triennio, ſed de jure Canonico cauſæ inſtantiam non habent, & cur, in c Super eo, il ſecondo, num 3. de Appellat. 591
a Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n 29 in fin 591
a Inſtantia judicii non perit per lapſum triennii de jure Canonico, ſecus de jure civili, in cap. Venerabilis, num 1. & ſeq de Judiciis. 31
e Et quæ ſit ratio diverſitatis, ibid num 1. & ſeqq. 31
a Inſtantia perempta, omnia acta pereunt, datur novus libellus, lis iterum conteſtatur, & omnia fiunt de novo, ibidem numer 4. & 23. 32
a Inſtantia non perit triennio ſecundum Canones in cauſa tam ordinariis, quàm delegatis, ibid num 6 32
a Inſtantia in cauſa appellationis tam ſecundum leges, quàm ſecundum Canones perit lapſu unius anni, vel in cauſa triennii, ibid num 8 32
a Criminalium cauſarum inſtantia an de jure Canonico pereat per lapſum triennii, ſicut perit de jure civili, ibid. n. 9. 32
a Inſtantia perit etiam de jure Canonico, quando reus abſolvitur propter ineptum judicium, ibid num 10. 32
a Inſtantia de jure civili perit triennio, ſed non perit juriſdictio judicis, ibid. num 11. 32
a Inſtantia ex Concilio Tridentino per lapſum biennii perit judici, cujus juriſdictio expirat, ſed non perit partibus, nec pereunt acta, ibid. num 14 32
a Inſtantia ex Concilio Tridentino an currat, cùm non ſtet per judicem, quominus cauſa infra biennium terminetur, ſed vel ob qualitatem cauſæ, vel ob partium cavillationes, ibid. n. 19. & ſeqq. uſque in fin. 33
a Inſtantia non currit, ſi lis protrahatur ultrà præfixum tempus ob cauſæ magnitudinem, ibid. num. 20. 33
a Inſtantia non currit, cùm cauſa protrahitur partium cavillationibus, ibid. num 21. 33
a Contrarium, ibid. num 22. 33
a Sententia lata poſt inſtantiam peremptam nulla eſt, ibidem num 24. 33
a INSTITUERE quid ſit, in c Cùm pridem, n. 91. de Pactis. 655
Vide in ver. *Ius inſtituendi.*
3 Inſtituere, & deſtituere ſpectat ad ordinariam juriſdictionem, in cap. Tuæ, num 13 de Cler non reſiden 58
3 Inſtitui ſcienter ſe patiens in beneficium viventis, hoc ipſo pellendus eſt, & nihilominus deponendus, in c. Litteras, n. 18. de conceſſ. Præben. 196
3 Inſtitutio beneficiorum de jure communi ad Epiſcopum ſpectat, in c. Eam te, n. 1. de ætat. & qualit. 403
a Inſtitutio authorizabilis non competit inferioribus Prælatis etiam ex conſuetudine, vel præſcriptione, ibid n 3. 403
a Niſi habeant juriſdictionem quaſi Epiſcopalem in Clerum, & populum privativè ad Epiſcopum, ibid num 4. 403
e Inſtitutio corporalis de jure communi ad Archidiaconum pertinet, ibid num. 5. 403
1 Inſtitutio collativa poteſt competere inferiori ex conſuetudine, ibid. num 7. 403
3 Inſtitutio in beneficiis juriſpatronatus, quæ poſt Concilium Tridentinum acquiruntur, reſervari non poteſt alteri, quàm Epiſcopo, in c. Cùm Eccleſia Vulterena, n. 31. de elect. 277
a Etiam in Eccleſiis exemptis; niſi rector ordinaria fungeretur juriſdictione, ibid. num. 32. 277
1 Inſtitutiones, quæ ante Concilium ex immemorabili ad inferiores ſpectabant, an ſint ſublatæ, ibid n. 33. 277
5 Inſtitutio de Fratribus Minoribus facta ad effectum vendendi bona hæreditaria, & pretium convertendi in uſum fabricæ, vel ſacriſtiæ, an teneat, in cap. Nimis prava, num. 26. & 39. & ſeq de exceſſ Prælat. 221
9 Inſtitutio cùm eſt pro non ſcripta, modus etiam illi adjectus eſt pro non ſcripto, ibid num 35. 223
5 Inſtitutio de monaſterio, ſeu Eccleſia Fratrum Minorum, an valeat, & an ſuſtineatur in perſona Eccleſiæ Romanæ, ibidem num. 41. 224
3 Inſtitutio de digno omiſſo digniore inter duos præſentatos à patrono laico, quamvis à principio fieri non debeat, tamen facta tenet, in c. Cùm autem, n. 30 & 36. de Jurepatron. 514
5 Inſtitutio authorizabilis eſt de lege juriſdictionis, in cap. Quod à prædeceſſore, num 38. de ſchiſmat. 105
5 Inſtitutio canonica tanquam ſolemnitas extrinſeca non præſumitur, ſed probari debet, ibid. n. 121 114
1 Inſtitutio, cui de jure communi competit, eidem & deſtitutio, in c. Conquerente, num. 18 de off. Ordin. 587
1 Secus ſi de jure communi, ibid n 20. 587
1 Præſcripta inſtitutione, non cenſetur præſcripta deſtitutio, ibid. num. 20. 587
1 Canonica inſtitutio dicitur, quæ eſt ſine vitio conferentis, recipientis, vel formæ, in cap Conſtitutus, num 10. de fil. Presbyter. 482
4 Inſtitutio in bonis, quorum non eſt capax niſi procreatus ex legitimo matrimonio, conſtituit in quaſi poſſeſſione legitimitatis veræ, & non fictæ, in c. Lator, n. 17 Qui filii ſint legit. 83
a Inſtitutionum tres ſunt ſpecies, in cap. Cùm Eccleſia, num. 28. de cauſ. poſſ. & propriet 110
a Inſtitutio corporalis pertinet ad Archidiaconum de jure communi, ibid num 29 110
a Inſtitutio authorizabilis non poteſt fieri ab Archidiacono, ibid. num 30. 110
1 Nec præſcribitur ſine titulo, aut immemorabili, ibid n. 31. 111
a Inſtitutio collativa quamvis ſpectet ad Epiſcopum, tamen Canones non reſiſtunt, quin competat inferiori, ibid. n 32. 111
Inſtitutio hæredis,
Vide in ver *Hæredis inſtitutio.*
n Inſtitutio præſentatorum eſt juriſdictionis neceſſariæ, non voluntariæ, in cap Illa, n. 15 Ne Sede vacante. 108
1 Inſtitutio beneficiorum ſpectat ad Epiſcopos, vel eorum Officiales, in c. Ex frequentibus, n 1 de Inſtitut. 180
3 Inſtitutiones, & cuſtodiæ poſſunt de jure ſpeciali ad inferiorem pertinere, & pendente lite cum Diœceſano, in poſſeſſione defenditur, in cap. Cùm veniſſent, n 1. de Inſtit. 181
3 Epiſcopus fundat intentionem de jure communi ſuper inſtitutione perſonarum in beneficiis ſuæ diœceſis, ibid. n 1. & 12. 181
3 Declaratur, ibid. num. 3. 181
Vide *Ius inſtituendi.*
8 INSTITUTUS ad præſentationem ejus, qui tunc juſpatronatus poſſidebat, & credebatur patronus, non removetur, licèt illud jus ab eo poſtea evincatur, in cap. Conſultationibus, n. 2. de Jurepatr. 520
a Inſtitutus ab ingrediente Religionem Fratrum Minorum, ſtatim ſequuta illius profeſſione poteſt capere hæreditatem, etiam non expectata morte naturali, in cap. In præſentia, num 51. de Probat. 116
1 INSTRUENDI munus alicui ex debito incumbens poteſt alteri demandari, in c. Cùm ſit ars, n 3 de ætat. & qualit. 435
1 INSTRUCTIO de qualitatibus promovendi extra Curiam à quibus ſumenda, in cap. Niſi cùm pridem, numer 67. de renunc. 337
4 INSTRUMENTA rogata à notario contra prohibitionem ſtatuti valent, in cap Litteræ quas, num. 20. de matrim. contract. contr. interd. Eccleſ. 76
3 Inſtrumenta à notariis Clericis confecta, in cap. Sicut te, nu. 33. & ſeq uſque ad n 42. Ne Cler. vel Monach. 678
3 Et quid poſt interdictum notariatus officium, ibid. n. 34. & 37. 678
4 Inſtrumentum ſumptum ex ſumpto non probat, in cap. Lator, num. 44 Qui filii ſint legit. 86
4 Inſtrumentum in quo milleſimum repugnat indictioni, vitiatur in totum, ibid num 45. 86
4 Et ſaltem non probat datam, ibid. num. 46. & 66. 86
a Inſtrumentum ſi alicui ſubtractum fuerit, ſtatur illius juramento, vel ei arbitrio boni viri juramentum defertur, in c. Intimavit, num. 21. de teſt & atteſtat. 150
a Inſtrumentorum appellatione veniunt etiam teſtes, in cap. Pervenit il primo, n 7 de teſt. cogen 150
a Procedit in materia lata, ſecus in reſtringibili, ibid. n. 8. 159
1 Inſtrumenti unius falſitas, & defectus fidei influit etiam in alia inſtrumenta, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 24. de Reſcript. 155
a Inſtrumenta communia debent edi poſtulanti ad fundandam intentionem etiam in cauſa reconventionis, in cap. G. perpetuus, num 8. de fid Inſtrum. 162
Vide in ver. *Acta.*
5 Inſtrumenti perditi tenor probari poteſt per teſtes, qui illud perlegerunt, & deponunt, quòd erat ſine vitio, in cap. Cùm olim, il primo, num. 1 de privil. 252
5 Inſtrumentum fuiſſe amiſſum non ſufficit probare, niſi etiam probetur illius tenor unà cum ſolemnitatibus neceſſariis, ibid. num. 9. & 10. 253
5 Teſtes deponentes ſuper inſtrumentis deperditis debent eſſe periti, ibid num 9 253
5 Inſtrumentum diſcrepans à matrice, ſeu protocollo, debet tantùm illud corrigi, & emendari, in cap. Licèt, nu. 13. de crim. falſi. 182
1 Inſtrumenti regiſtratio facta in actis partibus præſentibus, & non contradicentibus, probat originale, in c Cùm in jure, num 21. de off Deleg 534
1 Secus ſi ſolus Notarius exemplaverit originale inſtrumentum reducendo illius tenorem ad acta, ibid n 23 534
1 Inſtrumenta cùm producuntur, ſola productio eſt de actis, & non tenor, ibid num 24. 534
3 INSULA ſi in mari appareat, decimæ novalium cui Eccleſiæ debeantur, in cap Quoniam, n. 12. de Decim 313
9 INTELLECTUS rectus eſt, qui dirigitur à prudentia, ſcientia, & opinione vera, non rectus verò, qui dirigitur ab eorum contrariis, in c. Ne innitaris, num. 88 de Conſtit. 36
1 Intellectus rectus, & non rectus qui dicatur ex ſententia Alexandri de Ales, & D. Thomæ, ibid. num 78 & 80. 37

X In-

1 Intellectus inclinatur in objectum ſuum per modum naturæ, ibidem num. 83. 38
1 Intellectus ſpeculativi, & practici virtus in quo conſiſtat, ibid. num. 86. 38
1 Intellectus ſpeculativus, & practicus an, & in quibus differant, ibid. num. 137. & num. 138. 44
1 Intellectus ita movetur ab objecto veri, ſicut appetitus ſenſitivus bruti ab objecto delectabili, ibid. num. 155. 47
1 Voluntas habet libertatem contrarietatis, intellectus ſecus, ibid. num 156. 47
1 Intellectus Divinus, & Angelicus cognoſcunt compoſitionem, & diviſionem per intellectum ſimplicis quidditatis, in d. c. Ne innitaris, num. 168 de conſtit. 48
2 Intellectus humanus cognoſcit componendo, dividendo, & ratiocinando, ibid. d. num. 168. 48
1 Intellectum eſſe certum practicè, & dubium ſpeculativè, vel è converſo, non eſt poſſibile, ibid. num. 219. 53
2 Intellectus non habet libertatem opinandi ut libet, ſed violenter inclinatus in eam partem, in qua ſunt fortiora motiva, ibidem num. 257. 59

Intellectus capitulorum Decreti, Decretalium, & Sexti.

1 c. *Ad abolendam*, in cap. Ad extirpandas, num. 6. de fil. Presbyter. 470
1 c. *Ad Apoſtolicam*, de Regular. in c. Cùm acceſſiſſent, num. 38. de conſtit. 110
4 c. *Aliter*, 30. qu. 5. in cap. Tua, num. 22. de deſponſat. impuber. 23
1 c. *Altercationis*, lib. 6. in c. Nuper à nobis, num 21. & ſeq. uſque ad n. 19. de bigam. 504
2 c. *Auditis*, num 5. de præſcript. 275
3 c. *Beneficium*, de Regular. lib. 6. in c. Conſulti, num. 34. de Regular. 402
1 c. *Canones*, & c. *Sicut*, 25. diſt. in cap. Nimis, num. 15. de fil. Presbyter. 477
1 c. *Canonum ſtatuta*, de Conſtitut. in eodem c. à num. 1. uſque ad num. 10. 15
3 c. *Cauſam*, de elect. in cap. Quia ingredientibus, num. 24. & 32. de teſtam. 255
3 c. *Charitatem*, 12. qu. 2. in cap. Venerabili, num. 22. & 23. de cenſib. 551
3 c. *Clerici*, 1. q. 2. in c. Significatum, n. 42. de præben. 83
3 c. *Clerici*, de poſtul. in cap. Multa, num. 96. Ne Cler. vel Monach. 658
1 c. *Cleros*, 21. diſt. in cap. Cùm contingat, num. 56. de ætat. & qualit. 422
1 c. *Cleros*, 21. diſt. in cap. Requiſivit, num. 40. de ordin. ab Epiſcopo. 380
1 c. *Concilia*, §. Hinc etiam, 17. diſt. in c. Significaſti, nu. 73. de elect. 229
3 c. *Conquerente*, de off. Ordin. in c. Quoniam, n. 15. 17. & 21. & 32. de Decim. 313
1 c. *Conſtitutus*, de Relig. domib. in cap. Cùm pridem, num. 38. de pact. 649
1 c. *Conſtitutus*, de fil. Presbyter. in eod. c Conſtitutus, num. 6. uſque ad num. 27. 481
5 c. *Conſuluit*, de Uſuris, in c. In Civitate, n 4. de Uſuris. 154
3 c. *Corpora Sanctorum*, de Conſecrat. diſt. 1. in c. Cùm ex eo, n. 16. de Reliq. & venerat. Sanctor. 609
1 c. *Cùm cauſam*, de elect. in eodem c. Cùm cauſam, n. 35. 277
1 c. *Cùm creatura*, de celebrat. Miſſar. in c. Ut Abbates, num 86. de ætat. & qual 395
1 c. *Cùm in cunctis*, §. Inferiora, de elect. in d. cap. Cùm in cunctis, num. 35. 257
3 c. *Cum in ſua*, de Decimis, in cap. Cùm contingat, num. 11. eod tit. 317
1 c. *Cùm contingat*, de ætat. & qualit. in d. c. Cùm contingat, n. 46. & ſeqq. uſque ad num. 55. 421
1 c. *Cùm Marthæ*, §. Quæſiviſti, de celebr. Miſſar. in c. Ne innitaris, num. 274. de conſtit. 63
3 c. *Cùm non deceat*, de elect. lib. 6. & conciliatio cum c. Un. de Cler. non reſid. eod. lib 6. in c. Licèt, n. 159 de præb 143
3 Et cujus Eccleſiæ utilitas ad hoc requiratur, ibid. n. 160. 143
1 c. *Cùm omnes*, triplex intellectus, in d. cap. Cùm omnes, nu. 1. & ſeqq. uſque ad n. 11. de conſtit. 92
3 c. *Cùm percuſſio*, 7. q 1. in cap. Conſultationibus, numer. 48. de Cler. ægrot. 167
3 c. *Cùm perſonæ*, de privileg. lib. 6. in c. Procurationes, num. 42. de cenſib. 549
1 c. *Cùm tempore*, de arbitris, in c. Ex parte de arbitr. 702
1 c. *Cùm voluntate*, de ſentent. excom. in c. Indecorum, num. 26. & 48. de ætat. & qualitat. 400
1 c. *Determinus*, de judiciis, in cap. Contingit, num. 29. de arbitris. 700
4 c. *De Francia*, de ſponſal. in cap. Utrum, num. 25. de cognat. ſpirit 59
1 c. *Degradatio*, de Pœnis, in 6. in c. Cùm contingat, nu. 62. de ætat. & qual. 422
1 c. *De his*, 21. diſt. in c. Ut Abbates, n 83. de ætat. & qual. 395
5 c. *Delatori*, 5. q. ult. in c. Si quis, n 4. de homicid. 119
3 c. *De multa*, de præben. in c Dudum, il ſecondo, n. 28 & ſeqq. de elect. 4. & in c. Cùm jam dudum, n. 22. de præb. 97
5 c. *Diaconus*, 27. diſt. in c. Tuæ litteræ, n. 58. de Cler. per ſalt. promot. 203
1 c. *Diaconos*, 93. diſt. in ca. Requiſivit, num. 44. de Ordin. ab Epiſcopo. 380
5 c. *Didicimus*, & c. *Pudenda*, 7. q. 1. in cap. Quod à prædeceſſore, num. 34. de ſchiſmat. 105
5 c. *Dilecto*, de ſent. excom. lib. 6. in cap. Suſcepimus, num. 26. de homicid. 126
2 c. *Dilecto filio*, de offic. Archid. in cap. Nullus, num. 24. de for. compet. 46
1 c. *Domino ſancto*, 50. diſt. in c. Nonnulli, n. 37. de Reſcript. 170
1 c. *Ego ſolis*, 9. diſt. in cap. Ne innitaris, numer. 128. de Conſtitut. 43
3 c. *Eam te*, de ætat. & qualit. in cap. Ex parte, num. 16. de cappell. Monach. 506
2 c. *Edoceri*, de Reſcript. in cap. Paſtoralis, num. 27. de Appellat. 204
2 c. *Eos*, 32. diſtin. in c. Nullus, n. 29. de for. compet. 46
3 c. *Epiſcopus*, 88. diſt. in c. Nos quidem, n 12. de teſtam. 260
3 c. *Epiſcopus*, num. 77. diſt. in c. Conjugatus, num. 21. de converſ. conjugat. 443
3 c. *Et hoc attendendum*, de conſecr. diſt. 2. in cap. Cùm creatura, num 28. de celebrat Miſſar. 589
5 c. *Ex diligenti*, de Simonia, in cap. Cùm pridem, num. 49. de pactis, & in d. cap. Ex diligenti, num. 3. 4. & ſeqq. uſque in fin. de Simon. 36
1 c. *Ex eo*, de elect. lib. 6. in cap. Cùm in cunctis, num. 53. & 56. de elect. 247
1 c. *Ex litteris*, de exceſſ. Prælator. in cap. Requiſivit, num. 80. de ordin. ab Epiſcopo. 384
1 c. *Ex multis*, 1. q. 3. in c. Cùm pridem, n. 42. de pactis. 650
1 c. *Ex parte*, de arbitris, in d. c. Ex parte, n 23 & ſeq. 703
1 c. *Ex parte*, *il terzo*, de privileg. in c. Contingit, il ſecondo, nu. 12. de ſent. excom. 369
5 c. *Ex parte*, de tempor. ordinat. in cap. Conſultationi, num. 6. de apoſtat. 117
1 c. *Ex tenore*, & cap. Ad aures, de tempor. ordin. in d. c. Ex tenore, num. 11. 359
3 c. *Ex tuæ*, in §. Contra eos, de Cler. non reſid. in d. c. Ex tuæ, num. 2. & 28. 54
3 c. *Extirpandæ*, §. Qui verò, de præben. in c. Niſi eſſent, num. 48. eodem tit. 110
3 c. *Gonſaldus*, 27. q. 2. in c. Conſulti, n. 35. de Regulae. 401
1 c. *Gratia*, de præben. lib. 6. in c. Super litteris, de Reſcript. 159
5 c. *Humanæ aures*, 22. q. 5. in c Falſidicus, num. 70 & ſeqq. uſque ad num. 80 maximè num. 76. & 162. verſ. Non obſtat ſecundum, de crim. falſ. 172
3 c *Illa*, 12 diſt. in c Conſilium, n 37. de obſervat. jejun. 615
1 c. *Illud*, 77. diſt in cap. Cùm contingat, num. 13. & num. 19. de ætat. & qual. 428
1 c. *Illud*, de Cler. excom. miniſtr. in cap. Ne innitaris, num. 242. de Conſtit. 56
3 c. *In Eccleſiis*, de Capell. Monachor. ſecundum Abbatem, refellitur, in d. c. In Eccleſiis, n. 11. verſ. Sed objicies. 502
1 c. *In iſtis*, §. leges, 4. diſt. in c. Treugas, n. 25. 32. 39 49. & 56. de treuga, & pac. 633
5 c. *Innotuit*, de maled. & cap. Poſtulaſti, de Judæis, in c. Licèt, num 18. de pœnis 286
3 c. *In nova*, 16. q. 7. in cap. Non magnoperè, num. 26. Ne Cler. vel Monach. 661
1 c. *In novo*, 21. diſt. in cap Perniçioſam, num. 34. de Offic. Ordinar. 552
5 c. *In ordinando*, de Simon. in c. Tua nos, n. 45. de Simon. 60
1 c. *Inquiſitioni*, de ſent. excom. in cap. Ne innitaris, num. 241. de Conſtitut. 55
1 c. *In ſingulis*, §. Ordinentur de ſtat. Monachor. in c. Dilectus, il primo, num. 13. de Reſcipt. 189
5 c. *Interfeciſti*, de homicid. in eod. cap. Interfeciſti, num. 7. & ſeq. uſque ad num 13. 122
5 c. *Interfeciſti*, de homic. in c. Suſcepimus, n. 25. de homicid. 126
3 c. *Ipſi Sacerdotes*, 1. qu. 1. in c. Fraternitatem, n. 35. de ſepult. 294
3 c. *Juvenculus*, 20. qu. 1. in cap. Cùm ſis, num. 74. de converſ. conjugat. 439
1 c. *Lector*, 34. diſt. in cap. Super eo, n. 23. & 32. verſ. Ad primum igitur, de bigam. 499
1 c. *Licet*, de Regulae. in c. Admonet, n. 17. de renunciat. 330
3 c *Licèt univerſis*, de teſtib. in c. Cùm eſſes, n. 149. de teſtam. 276
1 c. *Litteras*, de reſtit. ſpoliat. in cap. Ne innitaris, num. 399. & n. ſeq. de conſtitut. 84
3 c. *Litterarum*, de vot. in c. Conſulti, n. 15. & 20. de Regulae. 398
5 c. *Naviganti*, intellectus varii Theologorum ad cap. Naviganti, de uſur. in eod. c. Naviganti, n. 55. uſque ad n. 59. 164
3 c. *Neminem*, 70. diſt. in c Non liceat, n. 7. de præben. 68
1 c. *Nemo*, 9. q 3. in cap. Significaſti, n 47. de elect. 227
5 c. *Nimis iniquè*, de exceſſ. Prælat. in cap. Patentibus, nu. 7. & 13. de privileg. 242
1 c. *Niſi eſſent*, de præben. in cap. Non ſine, num. 5. & ſeqq. de arbitr. 690
3 c. *Non magnoperè*, ne Cler. vel Monach. in c. Super ſpecula, n. 39. eod. tit. 686
3 c. *Non mediocriter*, de conſecr. diſt. 5. in c. Fraternitatem, nu. 67. & ſeqq. uſque ad num. 73. de ſepultur. 297
3 c. *Non minus*, in ver. communes, de immunit. Eccleſ. in eod. c. Non minus, num. 17. 633
3 c. *Nonnulli*, de Reſcript. in c. Ex parte, n. 13. & 26. de Capell. Monachor. 505
1 c. *Nos ſi incompetenter*, 2. qu. 7. in c. Significaſti, n. 75. de elect. 229
5 c. *Novatianus*, 7. qu. 1. in cap. Quod à prædeceſſore, num. 30. de ſchiſmat. 105
2 c. *Novimus*, de ver. ſignif. in cap. Cùm non ab homine, nu. 47. de judic. 13
5 c. *Novimus*, §. fin. de verb. ſignif. in cap. Ad falſariorum, nu 62. & 65. de crim. falſ. 187
1 c. *Nunc autem*, 21. diſt. in c. Significaſti, n. 74. de elect. 229
3 c. *Olim*, de verbor. Signif. in cap. De cætero, num. 29. de Cler. non reſid. 38
1 c. *Olim*, 95. diſt. in c. Quanto, n. 10. de Conſuetud. 298
5 c. *Omnis*, de pœnit. & remiſſ. in c. Officii, n. 36. eodem tit. 306
1 c. *Omnium*, 32. diſtin. & cap. *Quia ſanctitas*, 50. diſt. in c. Requiſivit, n. 45. de Ordin. ab Epiſcopo. 381
3 c *Ordinarius*, §. In conferendis, de off. Ordin. lib 6. in cap. Cùm jam dudum, nu. 62. & ſeq & n. 67. de præben. 101
5 c. *Ordinarii*, de off. Ordin. lib. 6. in c. Licèt Heli, nu. 20 & num. 21. & num. 25. de Simon. 49
1 c. *Perlectis*, 25. diſt. in c. Requiſivit, n. 42. de Ordin. ab Epiſc. 380

5. C. *Per-*

3 c. *Perpendimus*, de ſent. excom in cap. Contingit, num. 13. eodem tit. 169
3 c. *Per venerabilem*, in princ. Qui filii ſint legit. in cap. Indecorum, n. 37. de ætat. & qualit. 401
2 c. *Per venerabilem*, §. Rationibus, Qui fil. ſint legitim in c. Quoniam, num 13 de Conſtitut. 131
4 c. *Pervenit*, de Adulter. in d. c. Pervenit, n. 8. 148
3 c. *Pervenit*, de Immun. Eccleſ. intellectus quatuor, in eod cap. Pervenit, num 10. 619
3 c. *Poſiſti*, 7. quæſt. 2. in cap. Nulla, 68. & 78. de conceſſ præbend. 188
3 c. *Poſtulaſtis*, de conceſſ. præben. in d. c. Poſtulaſtis, n 3. 200
2 c. *Poſtulaſtis*, de conceſſ. præben. in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num 18. de elect. 182
5 c. *Presbyter*, 23. diſt. in cap. Cùm veniſſet, num. 64 de ſacr. Unctione. 449
3 c. *Presbyteri*, de pœnia, in eod. c. Presbyteri, n. 13. 282
3 c. *Præſul*, 2 q 6 in c. Cùm aſſer, n. 144 de teſtamen. 176
3 c. *Præter hoc*, 32. in cap Quæſitum, num. 22. 19. & 26. de cohabit. Cler. & mulier 22
4 c. *Præterea*, de deſponſ. impubet. in c. De illis, il ſecondo, nu. 34. de deſponſ. impuber. 29
2 c. *Pſalmiſta*, 23. diſtin. in cap. Cùm contingat, num. 7. de ætat & qualit. 418
3 c. *Quacumque arte*, 22. q 5. in cap Falſidicus, n. 67. & ſeqq uſque ad n. 81. maximè num. 76. de crimin falſi. 172
5 c. *Quamvis*, de præben. lib. 6. in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 66. de reſcript. 181
2 c. *Quicunque*, §. Inhibemus, de hæret. lib. 6. in c. Cùm veniſſent, num. 103. de judic. 30
2 c. *Qui ſe ſcit*, & c. *Decrete*, 2. q. 6. in c. Perniciosam, num 32. de off Ordin. 558
4 c. *Quod interrogaſti*, 27 diſt. in c. Conſuluit, num 18. & num. 25. & 38 Qui Cler. vel voven 46
3 c. *Quomodo*, 32. quæſt. 2. in cap. Cùm ſit, num 76. de converſ. conjug. 419
2 c. *Quoniam*, 76. diſtin. in cap. Nonnulli, num. 24. & ſeq. de reſcript. 268
3 c. *Quoniam*, 18. diſt. in cap. Procurationes, num. 13. & ſeq. de cenſibus. 548
1 c. *Relatio*, & c ſeq 21. qu. 2. in cap. Dudum, il ſecondo, nu. 41. de elect. 271
2 c. *Religiosum*, de Relig. domib. lib. 6. in cap. In præſentia, n 111. de probat 241
5 c. *Res Eccleſiæ*, & c. Si quis objecerit, 1 qu. 3. in c. Præterea, nu. 81 Ne Prælat. vices ſuas. 73
3 c. *Romana*, §. In univerſitatem, de ſent excom. lib. 6. in cap. Reſponſo, n. 56. 71. 80. 84. & ſeq & 96 & 109 eod. tit. 362
3 c. *Sabbatho*, de conſecr. diſt. 3. & c. Quia dies, in cap Conſilium, num. 21. de obſervat. Jejun. 624
2 c. *Salvator*, 1. q. 3. in c. Cùm pridem, n 46. de pactis. 650
3 c. *Scripſit*, 7. quæſt. 1. in cap. Conſultationibus, num. 45. de Cler. ægrot. 266
3 c. *Si ad Epiſcopum*, Ne Sede vacan. lib. 6. in cap Poſtulaſti, n. 9. de conceſſ præben. 202
2 c. *Si annum*, de Judic. lib. 6. in cap. Cùm in cunctis, num. 56 & 57. de elect. 247
5 c. *Si autem vobis*, 12 qu. 3 in cap. Reſponſo, num 53. de ſentent. excom 382
5 c. *Si conſtiterit*, de Accuſat. in d. cap. Conſtiterit, num. 6. uſque ad num. 21. 9
2 c. *Sicut*, de elect. lib. 6. in cap. Licèt, de vitan. num. 40. & 56. de elect 234
3 c. *Sicut*, 15 diſt. in cap Significaſti, n 12 de elect. 123
5 c. *Sicut lignum*, §. final. de homic. in cap. Petitio, num 12. de homicid. 140
2 c *Si eo tempore*, de reſcript. lib. 6. in cap Super litteris, num. 15 de reſcript. 181
3 c. *Si Epiſcopus*, 28 diſt. & c. Si vobis fratres, 13 qu. ult. in c. Qualiter, num. 16. de Cler non reſiden 30
3 c. *Si Evangelica*, 55. diſt. in cap. Conſultationibus, num. 70. de Cler. ægrot. 269
5 c *Si forte*, 15 diſt. in cap. Tuæ litteræ, num 60. de Cler. per ſalt. promot. 103
2 c. *Si judex laicus*, de ſent. excom. lib. 6. in c. Tuam, num. 45 & ſeq & n 51. & ſeqq de ordin cognit. 106
1 c *Si quis*, de Regular. in cap. Periatum, n. 13. de his, qui vi met cauſ. 696
4 c *Si quis*, de homic. in c. Inter alia, n 43 de Immun. Eccleſ. 640
1 c. *Si quis dator*, 1. q 3. in c. Cùm pridem, n 47. de pactis. 651
5 c. *Si quis pecunia*, 79. diſt. in c. Nobis, n 57. de Simon. 42
3 c. *Si vir*, & *uxor*, 27 q. 2. in cap. Præterea, num 15. de converſ. conjug. 431
7 c. *Statuimus*, de Regular. & c. *Non ſolum*, eod. tit. lib. 6. in cap. Conſulti, n. 22. 32. & 51. de Regular. 199
3 c. *Statuimus*, 19. q 3 in c. Licèt, n 38 de Regular. 194
2 c. *Statutum*, de elect lib. 6. in c. Cùm ſit ars, n. 21. 25. & 29. de ætat. & qualit. 436
6 c. *Super eo*, de cognat ſpirit in c Utrum, n. 8. & ſeq eod tit. in c Tuæ litteræ, de Cler. per ſalt promot. 58
5 c *Suſcepimus*, de homic. in eod. c. Suſcepimus, n 8. 125
5 c *Tua nos*, de homic in c Ad audientiam, n 41. de homicid. 134
2 c. *Tua*, de pœnia, in c. Cùm non ab homine, n. 100. de Judic 26
4 a. *Ubi nunc eſt*, de deſponſat impuber in d. c. Ubi, num. 2. & ſeqq. uſque num. 12. 15
2 c. *Veniens*, de Presbyter. non baptiz. in cap. Ne innitaris, n 245. de Conſtit. 16
4 c. *Viduas*, il primo, 27 q 1 in cap Conſuluit, num 19. & ſeq Qui Cler. vel vov 46
1 c. *Vidua*, de Regular. in eod. c. Vidua, n 7. 12 15 & ſeqq. 243
5 c *Volentes*, de privil lib. 6. in c Ex parte, il ſecondo, n. 42 & ſeq. & num 45. de privil. 264
2 c. *Ut fama*, de ſent. excom in c. Cùm non ab homine, num. 101 de Judic. 16

Intellectus Clementinarum.

1 Clem 1. §. final. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. in c. Ad unitatem, num 353. de conſtit. 78
5 Clem *Quamvis*, de ſent. excom. in cap. Reſponſo, num. 22. de ſent. excom. 360
3 Clem *Quia contingit*, de Relig domib. in cap. Significatum, nu. 22 de præben. 82
1 Clem *Quia Regulares*, de ſupplen. neglig. Prælat. in cap. Cùm cauſam, num 37. de elect. 278
5 Clem. *Si furioſus*, de homic. in cap. Suſcepimus, num 15. de homic. 126
5 Clem. *Si Summus*, de ſent. excom. in cap. Quod à Prædeceſſore, num. 128. de ſchiſmat. 213

Intellectus Extravag.

3 Extravag. *Ambitioſæ*, de reb. Eccl. non alien in cap. Nulli, n. 31. & ſeqq uſque ad n. 18 & 21. eod tit. 223
3 Extrav. *Cum nonnulli*, la prima, de præben in cap Licèt, nu. 20. de præben. 114
1 Extravag. Jo. XXII. *Sancta Sanctorum*, §. Quidam autem, in c. Nimis, num. 11. de fil. Presbyter. 476

Intellectus Legum, Digeſtorum, & Codicis.

3 l. *Barbarius*, ff de offic Prætor. in c. Quod à Prædeceſſore, num. 129. uſque ad n 135 de ſchiſm. 114
2 l. *Bonæ fidei*, ff de acquir. rer. dom in cap. Gravis, num. 103. & & 109 de reſtit ſpoliat. 120
2 l. *Cui juriſdictio*, ff de juriſd. omn. Judic. in c. Propoſuiſti, n 20. de foro compet. 80
2 l. *Epiſcopale*, C. de Epiſc. audien. in cap. Significaſti, num. 12 de foro compet. 77
2 l. *Nemo Clericus*, C de Summ. Trinit. & fide Cathol & c. 2. §. Inhibemus, lib 6. in c. Cùm veniſſent, n. 103. de Judic. 30
5 l. *Per iniquum*, C. de juriſd. omn. Judic. in c. Quoniam, num. 6. de privileg 267
3 l *Pomponius*, § Ex facto, ff. de acquir. poſſeſſ. in c. Ad hæc, n. 72. de Relig domib. 493
2 l. *Qui ſcit*, § Bonæ fidei, ff. de Uſur. in c. Gravis, n. 102. & 107. de reſtit ſpoliat. 120
2 l. *Qui bona fide*, ff de acquir. rer. domin. ibidem n. 107. 121
2 l. *Scyphi*, ff. de opt. legat. in cap. Cùm dilectus, num 17. & 40. de conſuet. 203
1 l. *Sed etſi in ſervum*, § Si quis judex, ff de arbitr. in c. Ex parte, num. 26 & ſeqq uſque ad n 36 de Arbitr. 703
2 l *Si imperialis*, C de legib l. 2. §. Si quid verò, C. de vet jur. enucl & l. Non poſſunt, ff. de legib. in c. Cùm veniſſent, n. 25. de Judic 21
2 l. *Si quis ita legaverit*, de aur. & arg. legat. in cap. Inter cæteras, num 15. 17. 24. & 27 de reſcript 148
2 l. *Si quos judices*, C de off Præf Præt. orien. in cap Cæterùm, num. 63. & ſeqq uſque in fin. de reſcript. 144

Intellectus Authentic.

2 Auth. *Decernis*, C de arbitr. in c Non ſine, n 20. de Arbitr. 692
3 §. *Si quis ædificationem*, in Auth. de Eccleſ. tit. in cap. Nos quidem, n 3. & 6. de teſtam 259
1 §. *Si quis Oratorii domum*, in Authen. de Sanct. Epiſcopis, in cap. Cùm vos, n. 40. & 53 de off Ordin. 562
3 INTENTIO quid ſit, in c Si quis puerum, n. 3. de Baptiſm. 590
3 Intentio generalis, ſeu implicita in Baptiſmo ſimpliciter exprimi poteſt, ibid num. 6. 590
3 Intentio univerſalis in Baptiſmate, aut eſt actualis, aut virtualis, aut habitualis, ibid. num. 7. 590
3 Intentio reſpectu effectus proximi, & non ſupremi requiritur in baptizante, & ſufficit implicita, ibid. num. 8. 590
3 Intentio faciendi, quod facit Eccleſia, neceſſaria eſt in Baptiſmate, ibid num. 11. 591
3 Non autem faciendi propter id, quod facit Eccleſia, ibid n. 16. 591
3 Ignorantio diſpoſitionis à jure improbatæ, ſubreptionem, aut defectum intentionis non parit, in cap. Nos quidem, n. 51 de teſtam. 263
3 Intentionis defectus non oritur niſi ex ignorantia eorum, quæ ſi Princeps ſciviſſet, aut nullo modo, aut difficillime conceſſiſſet, ibidem num. 58. 263
3 Intentio baptizati per ſe non requiritur ex neceſſitate Sacramenti, ſed tantùm per accidens, videlicet quando priùs contradixit, ſecundum opinionem Cajetani, in cap. *Majores*, num. 78. de Baptiſ. 599
3 Sed contra, ibid num 79 599
3 Intentio non debet verbis deſervire, ſed verba intentioni, in cap. Falſidicus, n 72 de crim. falſ. 170
1 Intentionis defectus ſemper opponi poteſt, licèt in motu proprio ſublata ſit facultas de eo dicendi, in cap. Cauſam, quæ, n 22. de reſcript 156
2 Onus tamen probandi incumbit allegantì, ibid n 13. 156
2 Intentionem ſuam fundare quis dicitur, quando plenè probat id, quod intendit, vel quando habet pro ſe juris aſſiſtentiam, in c. Sicut, n. 1 de probar. 127
2 INTERDICTUS ab ingreſſu Eccleſiæ irregularitatem incurrit, ſi Miſſam celebret in ipſa Eccleſia, in cap. Vel non eſt compos, num 28 de tempor ordinat. 369
2 Secus in privato Oratorio, vel Altari viatico, ibid. n 30. 369
3 Interdictus, & excommunicatus in una Eccleſia, intelligitur ubique interdictus, & tanquam excommunicatus vitari debet etiam ab exemptis, in c. Cùm & plantare, n 6. de privileg. 240
3 Interdicti tempore adminiſtrari poſſunt Baptiſmi, & Confirmationis Sacramenta etiam adultis, in cap Reſponſo, num. 21. & 27. de ſent. excomm. 362
5 Item Sacramentum Pœnitentiæ etiam ſanis, ibidem n. 24. 360

5 Via

s Viaticum decedentibus non denegatur, num 55. 360
s Eucharistia ſanis non conceditur, ibid. num.56 360
s Interdicti tempore permittitur Chriſmatis confectio in die Cœnæ Domini, & conſecratio olei baptizandorum, ibid. n.58. 360
s Extrema unctio denegatur, ibid. num.59. 360
s Et quid de ordine, & matrimonio, ibid remiſſivè. 360
s Cives unius civitatis omnes, & ſimul poſſunt non tantùm interdici, ſed etiam excommunicari, ibid. n.30 360
s Interdici quis poteſt pro peccatis alienis, ſed non excommunicari, ibid num 41 & ſeq. & num.51. 363
s Regnum interdicitur pro peccatis regis, civitas pro peccatis Epiſcopi, vel domini, & Monaſterium pro peccatis Abbatis, ibidem num 42. 363
s Interdictum corporis, in materia cujus corpus non eſt capax, reſpicit ſingulos, ibid. num 73 363
s Interdictum violat, qui in officio ſuo miniſtrat ſicut prius, licèt ſit Clericus minorum ordinum, & irregularitatem incurrit, in c. Si quis Presbyter, n.24. & ſeqq. uſque in fin. de Cleric. excom. miniſtran. 193
s Secus ſi exerceat aliquid non deputatum certo ordini, ut cantare Reſponſoria, dicere Pſalmos, & hujuſmodi, ibid. n 25. 193
s Item ſecus ſi ſit deputatum certo ordini, ſed ex conſuetudine exerceatur etiam per laicos, ut in Epiſtola, quæ ſine apparatu dicitur per quemcumque, ibid. num.26. 193
s Sed declaretur, ibid num.18 & 19. 593
a INTERDICTUM, uti poſſidetis, ſeu retinendæ, datur, vel cùm poſſeſſor ab alio turbatur, vel cùm duo contendunt de poſſeſſione, in c. Ne innitaris, num 194. de Conſtit. 49
a Interdictum retinendæ ut locum habeat, quæ requirantur, ibidem num 195. 49
a Interdictum, uti poſſidetis, non datur in materia nutritiva peccati, ibidem num.509. 52
a Nec quando jus reſiſtit, ibidem n 510. 52
s Interdictum Prætoris non debet eſſe eluſorium, in c. Sicut te, num.38 Ne Cleric vel Monach 678
a Interdictum ſupponi poſſit tota civitas, vel diœceſis ob contumaciam Epiſcopi, in c.Sanè, il ſecondo, n.6 & ſeqq. uſque ad num.25 de offic. deleg 522
a Interdici poteſt terra ob delictum domini, vel rectoris, ibidem num.9. & 11 552
s Regnum ob delictum Regis, & terra feudalis ob delictum vaſalli, ibidem num.10 558
a Interdictum eſt pœna ſpiritualis, ibid num 15. 553
a Interdictum Recuperandæ ad quæ ſe extendat, in cap. Gravis, num.7. de reſtit. ſpoliatur. 125
Vide in ver Spoliatus
s Interdicti generalis tempore clam celebrare poſſunt Epiſcopi non prohibiti, qui non fuerunt interdicti culpabiles, in cap. Quod nonnullis, num 2 de privileg. 572
s Idem in Cardinalibus, ibid. num 4. 575
s Privilegium celebrandi clam tempore Interdicti non ſuffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit poſitum, ibidem num.3. 572
s Interdictum magiſtratus, ne quis exerceat certam artem, expirat ipſo facto finito magiſtratu, in cap. A nobis, il primo, n.60. de ſent. excomm 333
a INTERPRETATIO in dubio facienda eſt ut evitetur perjurium, in c.Cùm tempore, num 26 de arbitr. 606
s Interpretatio latiſſima fieri debet, ubi agitur de fraude collenda, in cap Non ſine, de arbitr. num 46 693
s Interpretatio paſſiva admittitur in omni materia, in cap Tuæ litteræ, n.38. de Cler. per ſalt. promot 202
s Interpretatio in dubio contra tertium facienda eſt in meliorem partem, contra ſeipſum in deteriorem, & cur, in cap Ne innitaris, num 199 & num ſeqq de Conſtit 40
a Interpretatio ſtatuti dicitur ſtatutum, ſi ſit intrinſeca, & ſubſtantialis, & inſeparabilis à ſtatuto, in cap. Quoniam, num 58 & 59. de Conſtit. 133
s Interpretatio quid ſit, & quid differat à declaratione, ibid n 59. 133
a Interpretatio legis quotuplex ſit, ibid. num 80. 137
a Interpretationum quatuor ſunt ſpecies Principis, Conſuetudinis, Judicis, & Magiſtrorum, & in quibus differant, in cap. Cùm veniſſent, num 2 & ſeq de Judic 19
a Interpretatio quam Princeps facit non ut legiſlator, ſed ut magiſter, probabilis eſt, non neceſſaria, ibid. num.5. 19
a Interpretatio translativa quæ ſit, ibid. num 3. 19
a Interpretatio argumentalis, & extrinſeca, propriè non ineſt legi, ibidem num 4 19
a Interpretatio impropria quotuplex ſit, ibidem n 5. 19
a Interpretatio propriè quid ſit, ibidem num 6. 19
a Interpretatio alia eſt litteralis, alia quæ in obſcuritate ſenſus, ſeu dubietate verborum conſiſtit, ibid. n 8. 20
a Interpretationis prohibitio non afficit, ubi copia Principis haberi non Poteſt, ibid. num.40. 23
a Interpretatio dubiorum ſuper litteris Apoſtolicis emergentium indiſtinctè petenda eſt à Papa, ſi ſit præſens in loco, ibid n 43. 24
a Interpretationi locus non eſt, ubi verba ſunt clara, ibid n 45. 24
a Interpretatio Papæ, vel habentis authoritatem ab ipſo, habet vim generalis Conſtitutionis, etiamſi in aliquo ſpeciali caſu ad conſultationem alicujus edita fuerit, ibidem n.26. 25
e Interpretatione prohibita, non cenſetur prohibita interpretatio quæ fit obiter, & incidenter, ibidem n.38. 28
a Litteralis expoſitio abſolutè neceſſaria eſt ad intelligentiam legum, ibidem num.92. 29
a Interpretatio legum naturaliter neceſſaria eſt, & ideò per Conſtitutionem, vel ſtatutum tolli non poteſt, ibidem n 96. 29
a Interpretatio Canonum ad dogmata pertinentium aliter fieri debet à Lectoribus Theologiæ, atque à Profeſſoribus juris Pontificii, ibidem num.100. 30
a Interpretatio obſequi debet Evangelio, aliàs non eſt interpretatio, ſed corruptio, in c Cùm pridem, n.81. de pact. 654
s Interpretatio lata fit etiam in odioſis, quatenus patitur verborum proprietas, in c Inter cæteras, n 18 de reſcript. 148
s Interpretatio ſtricta fit in legatis, ut minus gravetur hæres, quàm fieri poſſit, ibidem num.19. 148
s Interpretatio in dubio fit pro jure communi, quando concurrit cum privilegio, in c Olim, n 51 de verb ſignif. 381
s Interpretatio fit contra eum, qui potuit legem apertius dicere, ibidem num.30. 382
s Interpretatio gratiarum, & diſpoſitionum Apoſtolicarum in favorem ſupremorum Principum Regularibus, & aliis quibuſcunque interdicta eſt ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, in c. Conſuetudines, n 99 de conſuetud. 196
a Statutum prohibens interpretationem intelligitur de extrinſeca, in c. Cùm veniſſent, n.97. de judiciis. 29
Interpretatio ſtatuti.
Vide in ver. *Statutum quoad interpretationem.*
s Interpretatio ſemper fieri debet excluſiva præjudicii tertii, etiam verba impropriando, in c.Mandato, n 47. de Simon. 63
s Interpretatio in dubio fit pro jure communi, quando concurrit cum privilegio, in cap. Quod nonnullis, numer. 26. de privileg. 573
Vide in verb. *Privilegii interpretatio.*
Et in verb *Legis interpretatio.*
a Interpretandi poteſtas cohæret perſonæ, & in alium non tranſit, in c. Cùm veniſſent, num 39. de judic. 52
a Interpretandi licentia, quæ in Doctoratu confertur, quid operetur, ibidem num 93. 59
Vide in ver. *Declaratio.*
s INTERROGATORIIS principale negotium tangentibus non cogitur pars reſpondere, niſi dentur diſpoſitivè medio juramento per modum poſitionum, in cap. Olim, num. 60. de lit. conteſtat. 86
a Si tamen reſpondeat, & confiteatur, ſibi præjudicet, n 61. 86
a INTERRUPTIO non fit ſine animo, in cap.Auditis, num. 28. de præſcript 176
a INTERSTITIA temporum etiam in minoribus ordinibus ſunt ſervanda, niſi aliud Epiſcopo magis expedire videatur, in c.De eo, num.31. de tempor. Ordinat. 356
Vide in verb. *Ordinum interſtitia.*
4 INTERVALLUM medii temporis modicum non vitiat obligationem, in cap. Licèt, num.8 de ſponſ. duor. 39
4 Declaratur, ibidem num 9. 39
a INTITULATUS plenè non dicitur in beneficio, ſi alius percipit fructus, in c Si quis, n 18 de for compet. 18
s *Introducere* verbum quid importet, in cap.Presbyter, num. 25. de ſecr. non iteran 456
s INTRUSI in quatuor ſpecies diſtinguuntur, in c. Niſi cùm pridem, num 26. de renunc. 338
a Intruſus propriè quis dicatur, ibidem n 20. 32. & 38. 339
s Prædo maximus eſt intrudens ſe in Eccleſiam, & falſus Prælatus, ibidem num.30. 339
s Intruſus potius dicitur Incubator, quàm poſſeſſor, ibid. n 31. 339
s Intruſi habentes titulum putativum, ſed non à legitimo ſuperiore, cedere poſſunt, ac debent abſque alia Papæ licentia, ibidem num 32 339
a Prælatus intruſus non poteſt conferre Sacramenta, ac ſi conferat executionem non confert, ibidem num 35. 339
s Intruſus dicitur non ſolum qui ſine electione, ſed etiam qui ex electione non canonica, puta minoris partis, beneficium occupat, num.36. 339
e Intruſus habens titulum putativum à legitimo ſuperiore cedere non poteſt ſine licentia Papæ, ibidem num. 40. 339
s Intruſus cum titulo colorato in articulo mortis poteſt beneficium dimittere non expectata ſuperioris licentia, ibid.n.43. 340
a Paria ſunt intrudere ſe in beneficio, vel retinere beneficium, quo aliquis canonicè eſt privatus, ibidem num.45. 340
s Intruſus poſt rem judicatam, & executoriales non auditur, numer 48. 340
s Intruſus eſt qui ingerit ſe adminiſtrationi ante confirmationem, vel præter authoritatem ejus ad quem ſpectat, etiamſi præceſſerit electio, in c. Cùm jamdudum, n.1. de præben. 96
s Intruſus propriè quis dicatur, in cap. Quia diverſitatem, num. 6. de conceſſ. præben. 192
Vide in verb *Prælatus intruſus.*
a INVENTARIUM non vitiatur ex omiſſione ſigni Crucis, in cap. Cùm Eccleſiæ, n 6. de cauſ. poſſ & propriet. 109
a Inventarii conficiendi obligatio non impedit, quin rei veritas aliundè probari poſſit, in c Sicut, n.22 de probat. 128
s INVESTITURÆ, pignorationes, & aliæ diſpoſitiones temporales de bonis Sedis Apoſtolicæ, vel inferiorum Eccleſiarum, prorogari, aut perpetuari non poſſunt, in c. Conſuetudines, nu.72. de Conſuetud. 196
s INVITATO jus acquiritur ex invitatione, in c. Et ſi membra, n 5. de his, quæ fiunt à Prælat. ſine conſ. Capit. 218
s INVITUS & penitus contradicens nec Sacramentum recipit, nec rem Sacramenti, in c. Majores, n.117. de Baptiſm. 605
a INVOCATIO nominis Domini præmittenda eſt in actionibus noſtris, in c.In nomine Domini, n.1. de Teſtib 546
s Item in arduis, perpetuiſque inſtrumentis, ibid. n.3. & 7. 546
a Item in ſententia, ibidem num.4. 546
a Invocatio nominis Domini qualiter ſit facienda, ibid n.5. 546
s Poteſt fieri à Notario Chriſtiano etiam in contractibus Judæorum, ibidem num 8. 546
s An ſit de ſubſtantia inſtrumenti, ibidem num 7. 546
a Facta à Notario in principio protocolli trahitur ad omnia inſtrumenta in eo comprehenſa, ibid n 8. 546
a Invocatio nominis Machometi in terris Chriſtianorum fieri non debet publicè, etiam à Saracenis, ibid. num.9. 546
a Privatim an ſit eis prohibita, num.10 546
s JOACHINUS Abbas dicitur habuiſſe ſpiritum Prophetiæ, in c. Damnamus, n 9 de Summa Trinit. & fide Cathol 22
s Prædixit Ordines Prædicatorum, & Minorum, ibidem n. 10. 22
a De illius vaticiniis judicium, ibidem n. 1. & ſeqq. 22
Vide in ver. *Prophetia.*
e Joachinus Abbas non fuit hæreticus, ſed erraticus, ibid. numer 24 & 26. 22
s Ejuſdem epiſtola, qua ſcripta ſua Apoſtolicæ ſubjecit examini,

Digitized by Google

ni, refertur, ibidem numer. 25. 22
2 Joachimus declaratur Catholicus ab Honorio III. licèt ejus libellus fuerit à Concilio damnatus, ibidem n. 26. 22
2 Errores illius qui fuerint, ibid. n.27 22
5 Hæreſes plures Joannis de Parma de doctrina Abbatis Joachimi, ibid. num.24. 22
2 Joannis Andreæ pater quis fuerit, in cap Inter cæteras, num.37. de reſcript. 149
3 Joannis Vvicleff error aſſerentis omnes eſſe Simoniacos, qui ſe obligant ad orandum pro ſubvenientibus, damnatur in Concilio Conſtantienſi, in c. Significatum, n.40 de præben. 83
2 Joannis de Anania reſponſum circa legatum uſusfructus factum Infirmariæ Fratrum Minorum, refellitur, in c. In præſentia, n.61. & num. ſeqq. de Probat. 136
3 JOSEPH Prorex Pharaonis ſubjecit eidem, ac tributariam fecit univerſam terram Ægypti præter Sacerdotum, quæ libera ab hac conditione fuit, in c Non minùs, n.28. de Immun. Eccleſ. 633
5 IPSUM eſt pronomen perſonaliſſimum, demonſtrativum ad oculum, in c. Sacro, n 45. de ſent. excomm. 374

Irregularis, Irregularitas.

5 Irregularis efficitur qui miniſtrat in ordine, à quo eſt ſuſpenſus, in c. Tuæ literæ, n.23. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Irregularis eſt Clericus, ſi pugil ab eo datus adverſarium occidit; diſpenſatur tamen cum eo ad beneficium, in c. Henricus, nu.1. de Cler. pugnan. in duell. 142
5 Irregularis non eſt præbens homicidio cauſam remotam, & ad homicidium non ordinatam, etiamſi daret operam rei illicitæ, in c. Si conſtiterit, n 43. de accuſat. 12
5 Et in cap Ad audientiam, n.33. & 61. de homic. 133
5 Clericus qui venando telum in feram miſit, & hominem occidit irregularis eſt, etiamſi omnem adhibuerit diligentiam, in cap. Ad audientiam, n.20 de homicid. 132
5 Clericus, qui porcos ex agro ſugaturus projecit lapidem, & puerum necavit, non eſt irregularis, ibid. n.21. 132
5 Conſulens alicui jactum machinæ, vel baliſtæ, aut expugnationem Caſtri, an ſit irregularis, ibid. n.28. 133
5 Aſſocians euntem ad aliquem interficiendum, an, & quando incurrat irregularitatem, ibidem num.29. 133
5 Irregularis non eſt qui caſu interfuit homicidio abſque participatione, licèt ex ejus præſentia aliquod robur accreverit adverſariis, ibidem n 30. 133
5 Irregularis efficitur inflammans animum Regis ad odium, ſi inde ſequatur mors, ibidem n.31. 133
5 Irregularis eſt, ex homicidio caſuali, qui non adhibuit diligentiam quam debuit, licèt daret operam rei licitæ, ibid n.35. 133
5 Dormiens an, & quando fiat irregularis ex homicidio in ſomnis commiſſo, ibidem num 37. 133
5 Urſum, aprum, vel leonem tenens, ſi aliquem interficiat, an ſit irregularis, ibidem num 43. 134
5 Clericus è campanili ſurſum trahens chordam Campanæ an ſit irregularis, ſi puer funi appenſus ceciderit, & expiraverit, ibidem num.44. 134
5 Irregularis efficitur cauſam præbens homicidio animo nocendi, licèt aliàs daret operam rei licitæ, ibidem num 45. 134
5 Feneſtram faciens ea intentione, ut alter ſe per eam præcipitaret, irregularis efficitur, ſi mors ſequatur, ibid. n 46. 134
5 Clericus ſe defendens in rixa an ſit irregularis, ſi ſuperveniant inimici adverſariorum, & aliquem interficiant, ibid. n.47. 134
5 Cultellum tenens in manu an ſit irregularis, ſi alter in eum inſiluerit, & vulnus lethale acceperit, ibidem n.48. 134
5 Irregularis ex eodem facto unus eſſe poteſt ex homicidio voluntario, alter ex caſuali, ibidem num. 54. 135
5 Irregularis non eſt, qui omni conatu nixus eſt occidere, ſed non occidit, ibid n.56. 135
5 Irregularis an ſit conſulens alicui homicidium, ſi ille dum aggreditur occiditur, ibid. num.65. 135
5 Clericus tradens officiali furem, ut eum puniat citra ſanguinis effuſionem, an ſit irregularis, ſi officialis occidat, vel mutilet, ibid num 49. 134
5 Clericus expellens latronem de Eccleſia, qui juſtitia mediante ſuſpenſus eſt, an ſit irregularis, ibid. num.50. 134
5 Portans ligna ad comburendos hæreticos, ut indulgentiam conſequatur, an ſit irregularis, ibid. n.52. 134
5 Occidens hominem etiam infidelem eſt irregularis, ibid.72. 136
5 Irregularis eſt dans cauſam homicidio, in c. De cætero, n 2. & 7. de homicid. 127
5 Irregularis removetur ab omni altaris miniſterio, ibid.n.7. 128
5 Irregularis eſt præbens cauſam proximam homicidio, licèt det operam rei licitæ, ibidem num 8. 128
5 Irregularis eſt judex, qui protulit ſententiam ſanguinis, ſi exindè ſecuta ſit mors, ibidem num. 9. 128
5 Teſtis quoque deponens in cauſa ſanguinis, ſequuta morte irregularis efficitur, ibidem num. 10. 128
5 Puer qui turgidam veſicam frangens dedit cauſam abortui mulieris prægnantis, an ſit irregularis, ibid n.14. 128
5 Irregularis non eſt accedens armatus ad neptem adulteram, ut cogat adulterum cum ea contrahere, ſi adulter metu ſe præcipitaverit, ibidem num.15. 128
5 Adulter irregularis non eſt ob necem à marito illatam uxori adulteræ, ibidem d. num 15. 128
5 Inſtans apud Regem pro remedio facinorum, an ſit irregularis, ſi malefactores juſſu Regis necati fuerint, ibid. n.17. 129
5 Clerici poſſunt de ſuis malefactoribus conqueri coram judice ſæculari ſine pœna irregularitatis, dummodò proteſtentur expreſsè, ibid. num.18. 129
5 Judex Eccleſiaſticus tradens Clericum degradatum Curiæ ſæculari prævia proteſtatione non eſt irregularis, ibid n 19. 129
5 Epiſcopi deputantes ballivos in ſua juriſdictione temporali, non fiunt irregulares, licèt pœna ſanguinis inferatur, ibid n 20. 129
5 Princeps qui legem condidit ſub pœna mortis, non efficitur irregularis, ſi legis authoritate aliqui ultimo ſupplicio affecti fuerint, ibid. num 21. 129
5 Judex committens alteri cauſam irregularis eſt, ſi commiſſarius ad mortem condemnet, ibid. num.23. 129
5 Irregularis an ſit Clericus, cui Epiſcopus commiſit, ut eligat juſtitiarium, ſi juſtitiarius procedat ad pœnam ſanguinis, ibid num.24. 129
5 Irregularis non eſt qui conſulit alteri, ut morti ſe exponat pro nomine, ſive honore Chriſti, vel pro fide, aut pro ſtatu Eccleſiæ, ibid num.25. 129
5 Inquiſitores pronunciantes aliquem hæreticum, licèt ſciant eum morti tradendum, aut aliàs id procurent, excuſantur, ab irregularitate, ibid. num.26. 129
5 Irregularis eſt laicus occidens furem pro ſola rerum defenſione, in c. Interfeciſti, num.22. de homicid. 123
5 Irregularis non eſt, qui intereſt bello injuſto ad ineundam pacem, licèt ex illius præſentia robur accreſcat ſuis, & timor adverſariis, dummodò abſit dolus, in c. Petitio, num. 13. de homicid. 140
5 Irregularis eſt Clericus, qui in bello injuſto auxilium, vel conſilium dedit, vel culpabilis, aut negligens fuit, ſi exindè ſequuta ſit mors, ibid. n 12. 140
5 Irregularis eſt is ex cujus illicita opera homicidium ſequitur, in cap. Suſcepimus, num.2. de homicid. 125
5 Irregularis eſt qui pro neceſſaria parentis, filii, conjugis, vel alterius conjuncti defenſione interficit aggreſſorem, ibid.n.16. 126
5 Irregularis eſt committens homicidium pro neceſſaria defenſione proprii honoris, ibid. num.19. 126
5 Irregularis an efficiatur Clericus qui pro neceſſaria rerum defenſione furem, vel ſpoliatorem occidit, in cap. Suſcepimus, num 7. uſque in fin de homic. 125
2 Irregularis efficitur promotus ante ætatem ad unum ex ſacris ordinibus, etſi miniſtret in majoribus in legitima ætate ſuſceptis, in c. Vel non eſt compos, n.14. de tempor. ordinat. 369
2 Niſi ignoranter hoc fecerit, ibid. num.15. 369
2 Irregularis an ſit Clericus, qui fratrem ſuum criminaliter accuſatum ſuo patrocinio adjuvit, propter quod accuſatus fuit decapitatus, in c Clerici, num 24 de pollut. 672
5 Canonicus irregularis ex homicidio voluntario an poſſit in Choro cum aliis pſallere, in cap. Sicut dignum, num. 1. & ſeqq. de homic. 124
5 Lectiones non legit, nec reſponſoria ſeparatim cantat, ibidem num 2. 124
5 Clericus fit irregularis, & eſt deponendus non ſolum propter homicidium per ſe commiſſum, ſed etiam propter homicidium commiſſum ejus auxilio, conſilio, vel favore, ibid.n.3. & 5. 124
5 Nec miniſtrat in Ordinibus etiam minoribus, ibid.n 4. 124
5 Irregularis an ſit Clericus, qui volens occidere hominem, eidem mortuo caput amputavit, in c.A nobis, il ſecondo, num 22. & num. ſeqq. de ſent. excomm. 342
5 Irregularis non eſt dans cauſam abortui fœtus inanimati, ibid. num. 23. 342
2 Irregularis ex homicidio non eſt depoſitus ipſo jure, ſed deponendus, in c. Cùm non ab homine, n.17. de Judic. 10
5 Irregularis an efficiatur Clericus minorum Ordinum ſuſpenſus, excommunicatus, vel interdictus, miniſtrando in aliquo ex dictis Ordinibus, in c. Si quis Presbyter, n.2. & num. ſeqq uſque in fin. de Cler. excom miniſtr. 192
5 Irregularis in dubio prohibetur miniſtrare in Ordinibus ſacris, in minoribus verò permittitur diſpenſativè, ibid. n 8. 192
5 Et an hoc caſu diſpenſet Epiſcopus, ibid. n.9. 192
5 Irregulares fiunt Clerici miniſtrantes in prima tonſura, & minoribus Ordinibus ſimoniacè ſuſceptis, ex Conſtitutione Sixti V. hac in parte non revocata per Clem. VIII. ibid. n 11. 192
5 Clerici ſuſpenſi, excommunicati, vel interdicti, qui tanquam Clerici ex officio ſuo exercent actum alicui ex dictis Ordinibus deputatum, irregularitatem incurrunt ex voto S. Pœnitentiariæ, ibidem num.17. 192
3 Suſpenſus ab homine ſi celebret, antequam ſententialiter abſolvatur, irregularis efficitur, in c. Quæſitum, nu.8. & 20. de cohabit. Cler. & mulier. 22
5 Irregularis non eſt Clericus condemnatus à judice laico uti particeps homicidii, quod non commiſit, licèt contra eum eſſet publica vox, & fama, in c. Veſtra, num.139. de cohabit. Cler. & mulier. 20
3 Irregulares ſunt Teſtes, Judices, Officiales, Aſſeſſores, Advocati, Medici, & Chirurgi, conſilium, vel auxilium, aut cauſam præbentes ad mortem, vel membri mutilationem, remiſſivè, in cap. Sententiam, num.3. Ne Cler. vel Monach. 681
5 Irregularis an ſit qui in cauſa fuit, ut artifex per tectum incederet, ſi ille decidens obierit, in cap. Quidam, num. 6. de homicid. 142
5 Irregularis an ſit Clericus, qui puerum per funem dimiſit in puteum ad res perquirendas, ſi puer dirupto fune decidens obierit, ibid. n.2. & ſeqq. uſque in fin. 141
5 Irregularis cenſetur percutiens, de cujus vulnere an fuerit lethale, nec ne, ſciri non poteſt, ſi percuſſus ab eo, vel ab aliis occiſus extiterit, in cap. Significaſti, il ſecondo, num. 2. de homicidio. 137
5 Irregularis non eſt qui judici ſæculari dedit interſignia furis, à quo fuit vulneratus, licèt ille poſtmodum occidatur, in c. Tua nos, num.2 de Homic. 138
5 IRREGULARITAS cauſata ex homicidio voluntario an ſit de jure divino, in c. Henricus, n.29 de Cler. pugn in duello. 146
5 Irregularitas contrahitur ex homicidio ignoranter, & præter intentionem commiſſo, quoties culpa præceſſit caſum, in cap Si conſtiterit, num.38. de Accuſat. 12
5 Irregularitas contrahitur etiam ex cauſa remota ad homicidium ordinata, quando quis dabat operam rei illicitæ, ibid. n 40. 12
5 Irregularitatis inſtituendæ cauſa quæ fuerit, ibid n 52. 12
5 Irregularitas in foro contentioſo in dubio non eſt præſumenda, in c. Ad audientiam, num. 3. de homic. 131
5 Secus in foro pœnitentiali, vel quaſi pœnitentiali, ibidem num. 4. 131
5 Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in quibus caſibus contrahatur, ibidem num. 17. uſque in fin 432

5 Irre-

§ Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione, eſt in duplici differentia, ibidem num 28. 232
§ Irregularitas ex homicidio caſuali contrahitur ab eo, qui dabat operam rei illicitæ, ibid. num 29. 232
§ Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahatur, ibid. num. 52. 234
§ Irregularitas incurritur etiam cum merito, in c De cætero, n.8. & in cap. Petitio, n.6 de homic. 238
§ Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indiſtinctè ab eo qui dat cauſam proximam homicidio, ſed oportet, ut homicidium ſit in ſe volitum, ibid. num.29. 239
§ Irregularitas an, & quando oriatur ex cauſa remota ad homicidium ordinata, ibid num 26 239
§ Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro neceſſaria defenſione patriæ, vel parentum, in c Petitio, num 1. & ſeqq. uſque in fin de homic. 238
§ Irregularitas ex occiſione, vel mutilatione ad ſui defenſionem quando incurratur, ibid num 3. 239
§ Irregularitas contrahitur etiam ex merito, ibid n.6. 238
§ Irregularitas incurritur ex homicidio patrato ob neceſſariam honoris defenſionem, ibid num 5. 238
§ Irregularitas contrahitur ex ſola præſentia in homicidio ab aliis patrato in bello injuſto, ſecùs ſi bellum ſit juſtum, ibid n.11 240
§ Irregularitas contrahitur ab eo, qui ligavit furem, ſicut ab eo, qui interfecit, in c. Suſcepimus, n.6 de homic. 225
§ Irregularitatem an, & quando incurrat Clericus occidens, aut cauſam præbens occiſioni pro defenſione perſonæ, & rerum, ibidem num 18. 227
§ Irregularitas inducitur ex violatione ſuſpenſionis non ſolum per actum alicui Ordini competentem jure divino, ſed etiam jure Eccleſiaſtico, in cap Vel non eſt compos, num 39 de temp. ordinat 170
§ Irregularitas non inducitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, ibid. num 41. 171
§ Irregularitas quid ſit, & in quo differat à ſuſpenſione, in cap. Niſi cùm pridem, num 82. de renunc 342
§ Irregularitas tribus modis contrahitur, ibid n.81. 342
§ Irregularitas nativa quæ dicatur, ibid num.81. 342
§ Irregularitates omnes, & earum pœnæ ſunt de jure poſitivo, ibid. num 84. 341
Irregularitas an tollatur per profeſſionem.
Vide in ver. *Profeſſio quid operetur*.
Et in ver. *Illegitimus*.
§ Irregularitas non contrahitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. A nobis, il ſecondo, n.14. de ſent. excomm 342
§ Irregularitas ex defectu difficilius tollitur, quàm irregularitas ex miniſtratione in cenſura, in c Mandato, n.64. de ſimon 65
§ Irregularitas non incurritur, niſi in caſibus in jure expreſſis, & dicens aliquem irregularem, debet dare caſum juris, in c.Si quis Presbyter, n.4 de Cler excommun. miniſtran. 292
§ Irregularitas non contrahitur, niſi ſit expreſſum in jure, in cap. Quæſitum, n.14 de cohabit Cler & mulier. 23
§ Irregularitas an contrahatur ex leviſſima culpa, in c.Quidam, n.9. de homic. 241
§ Irregularitas contrahitur ex lata culpa ad homicidium commiſſa, quantumcumque crimen ſit occultum, in c. Quæſitum, num. 9. de pœn & remiſſ. 321
§ Idem ſi culpa ſit levis, ſecus ſi leviſſima, ibid. n.10 321
§ Irregularitas eſt impedimentum Canonicum, quo prohibetur promotio ad Ordines, & illorum executio, in c. Cùm illorum, n.28. de ſent. excomm. 349
§ Diſpenſatio in irregularitate eſt diſpenſatio circa ordines, ibid. num.30 350
§ Judex in dubio non debet judicare quemquam irregularem, ſed quilibet in dubio tenetur ſe irregularem judicare, in c.Ne innitaris, n.197 de conſtit. 50
§ Irregularitas an contrahatur ex leviſſima culpa, in cap. Quidam, num.9. de homic. 241
§ ITALIA omnium Provinciarum domina, in c. Inter alia, nu.46. de immun Eccleſ. 640
§ ITERATUM non intelligitur, quod factum eſſe neſcitur, in cap. Tuæ litteræ, n 9 de Cler. per ſalt.promot. & in c. Cùm veniſſet, n 55. de ſacr. Unct. 648
§ JUDÆI poſſunt per Papam judicari, ſi contra Evangelium faciant in moralibus, vel hæreſes circa ſuam legem inveniant, in c.Canonum ſtatuta num 68 & 83 de conſtit. 20
§ Judæi delinquentes contra legem Moyſis, per legem Canonicam puniuntur, ibid. num.82 22
§ Item ſi obſint fidelibus, vel delinquant in opprobrium Chriſtianæ Religionis, ibid. num 84. 22
§ Item ſi Dominicis, & feſtis diebus mercimonia vendant, & artificia, ſeu opera mechanica exerceant, ibid. num.85. 22
§ Item ſi in die Paraſceves oſtia, vel feneſtras apertas habeant, aut in publicum proſiliant, ibid num 86. 22
§ Judæi & Pagani non ligantur c. Omnis utriuſque, de pœnit. & remiſſ ibid num.87. 22
§ Judæi ſi matrimonium contrahant in gradibus lege Canonica tantum prohibitis, ad fidem converſi non ſeparantur, & eorum proles legitima eſt, ibid num 88 22
§ Nec tenentur ſervare formam à Concilio Tridentino præſcriptam in matrimoniis contrahendis, ibid num.89. 22
§ Judæi in ſucceſſionibus utuntur lege veteris Teſtamenti, ibidem num.92. 22
§ Judæi quamvis per circumciſionem damnationis periculum avitarent, tamen non intrabant in Regnum Cœlorum, quod fuit omnibus obſeratum uſque ad mortem Chriſti, in cap. Majores, num.47 de Baptiſm. 598
§ Judæus nil poteſt probare minus quàm per duos teſtes fideles, & honeſtos, ſi agat contra Chriſtianum, in cap. Licèt univerſis, num 2 de teſtib. 250
§ Judæi teſtimonium contra Chriſtianum non admittitur, ibidem num 3. 251
§ Judæi ſub defenſione, & protectione Romanæ Eccleſiæ recepti ſunt, in c. Inter alia, nu.62. de immun. Eccl. 641
Judæi, & eorum ſepulchra quoad immunitatem.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad perſonas, & quoad loca*.
§ Judæus, vel Paganus non acquirit juſpatronatus, ſi Eccleſiam fundet, vel conſtruat, in c. Nobis, n.7. de jurepatr. 526
§ Judæus, vel Paganus puerum baptizans, aut levans de ſacro fonte, non contrahit cognationem ſpiritualem, ibid. n 8. 526
§ Judæorum bona, qui facti ſunt Chriſtiani, & poſteà labuntur in hæreſim, reſervantur filiis Catholicis, in c. Vergentis, nu 19. de hæret. 85
§ Judæus, qui percuſſit Clericum, temporaliter punitur, vel interdicitur commercio, donec ſatisfaciat, in cap. Poſtulaſti, nu.2. de Judæis. 87
JUDICIS officium.
Vide in ver. *Officium Iudicis*.
Judex infirmus
Vide in ver. *Infirmus*.

Iudex, communia.

§ Judex major quomodo poſſit ſe ſubjicere minori in juriſdictione contentioſa, in c Significaſti, n 96. de elect. 229
§ Judici ſuſpecto de jure civili Epiſcopus datur adjunctus, in cap. Nullus, num 32 de Regular 330
§ Judex dicitur habere dignitatem, in cap. Ad hæc, num. 27 de præben 87
§ Judicem qui tentat corrumpere, litem perdit, ſive privata ſit lis, ſive publica, ſive fiſcalis, in cap. Pervenit, il primo, num.26. de teſtib cogen 260
§ Judex ſuum, non tuum tibi denegat auxilium, in cap. Sacro, nu. 52. de ſent. excomm 375
§ Judex, qui malè judicavit, qualiter ſit puniendus, in c Dilectus, il ſecondo, num.4 de reſcript. 181
§ Judex inquiſitor veritatis debet cuncta rimari, nec ſe adſtringere ad unam ſpeciem probationis, in cap Ne innitaris, num.202 de conſtit 42
§ Judex cùm variæ ſunt opiniones, nec diſcernitur, quæ ſit verior, ſi unam ſequatur, an faciat litem ſuam, ibid n 190. 48
§ Judex condemnando innocentem peccat contra proximum, abſolvendo nocentem peccat contra Rempublicam, ibidem numer 201 50
§ Satius tamen eſt impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem damnari, ibid num.202 & 267. 50
§ Judex poteſt differentiam dividere, ſi opinio, & veritas ſe invicem confundant, ibid num 236. 55
§ Judicem poſſe judicare pro parte minus probabili, oſtenditur eſſe abſurdum, in dict. cap Ne innitaris, num.258. & num. ſeqq. & num 353. 66
§ Judex eſt miniſter Dei; & debet conformare judicium cum veritate, ibid num 299 66
§ Nec poteſt contra eam pronunciare cum libera conſcientia, & ſecura, ibid. num 300 66
§ Judex gloſſis diſcrepantibus eligere debet opinionem, cui magiſtratio intellectus ſui conſentit, ibid. n.343. 77
§ Judex ſpectare non debet, an probationes Fiſci præponderent probationibus rei, ſed an ex proceſſu reſultet probatio ſufficiens ad condemnandum, ibid num. 358 & ſeqq. 79
§ Judex abſoluto proceſſu offenſivo, & defenſivo, quomodo ſe debeat gerere in reo condemnando, vel abſolvendo, ibidem num.363. 78
§ Judices proniores eſſe debere ad abſolvendum, quàm ad condemnandum, & conſimiles regulæ, quomodo habeant locum, ibid. num.367. 79
§ Judex ex officio poteſt recipere teſtes non obſtante partium juramento, quòd veritas aliter probari non poſſit, quàm per ſcripturam, in c. Sicut, num 14 de probat. 228
§ Judex Ordinarius ſi dicat ſe procedere authoritate delegata, quam non habet, an ſententia ſuſtineatur; & quid in caſu converſo, in cap Ex parte, num 39 de arbitr. 704
§ Judex non impartitur officium ſuum, niſi volenti, & petenti, in cap. Venerabilis, num.22. de judiciis. 33
§ Judex debet litium brevitati ſtudere, & artibus litigatorum occurrere, ibid num 23. 33
§ Judex debet judicare ſecundum acta, & probata, in cap. Sacro, num 36 de ſent excommun. 374
§ Judex ſuum, non tuum denegat auxilium, ibid n.52. 375
§ Judex ſupplet ex officio, ubi vertitur periculum animarum, ibidem num 53. 375

Iudex quoad appellationem.

§ Judici etſi non fiat injuria per appellationem, fit tamen aliquale præjudicium ex retractatione ſententiæ, in c. Dilectus, il primo, num 3. de reſcript. 188
§ Judex à quo regulariter non eſt citandus in cauſa appellationis, ſi proceſſerit per inquiſitionem, ſeu ad inſtantiam partis, ibid. num.5. 188
§ Secus ſi ex officio, ibid num 6. 188
§ Judicis appellationis juriſdictio expirat per ſententiam, in c.Irrefragabili, §. Cæterum, num 34 de offic. ordinar. 570
§ Judex appellationis juſtificato gravamine ante diffinitivam, an debeat principalem cauſam remittere ad Ordinarium, in c. Super eo, il ſecondo, n 45. de appellat. 194
§ Judex datus cum clauſula, *appellatione remota*, an hodie teneatur deferre appellationi ex cauſa probabili, quæ à Jure non indulgetur expreſsè, & an hoc cap. ſit correctum per c. Ut debitus, infrà eodem in c. Paſtoralis, num. 26. de appellat. 323
§ Judex admitti debet ad deferendam ſententiam ſuam, in c. Dilectus, il primo, num 2. de reſcript. 188
Vide in ver. *Appellatio*.

Iudicis arbitrium.

§ Judex ex magna cauſa poteſt tranſgredi Canones, in c.Canonum ſtatuta, num. 228. de conſtitut. 29

§ Con-

s Contrarium, ibidem num. 124. uſque in fin. 53
s Judices ex cauſa poteſtatem habent pœnas temperandi, ibidem num. 526. 53
s Judex ob publicam ſalutem poteſt recedere à jure communi, in cap. Audivimus, n. 43 de Reliq & vener. Sanctor. 605
s Contrarium, ibid num 60. 607
Declaratur, ibid. num 49. & 70. 606
Vide in verb. *Index quoad pœnas*.
Et in ver. *Arbitrium*.

Judicis competentia.

s Judex tam Eccleſiaſticus, quàm laicus eſt competens in cauſis mixti fori, & eſt locus præventioni, in cap. Pervenit, num 39. de adulter 555
s Judex an poſſit cognoſcere de delicto ſuæ familiæ, in cap Cùm contingat, num 55. de foro compet 70
a Judex ubi negatur qualitas jurisdictionem tribuens, poteſt de qualitate illa ſummariè cognoſcere, ut videat, an ſua ſit juriſdictio, in c Si Clericus, n 8. & 50. de foro compet pag. 53
a Declaratur, ibid num 59. 53
a Opinio Bartoli, & Jacobi de Arena, quòd ſufficiat ſola allegatio qualitatis tribuentis juriſdictionem, etiamſi negetur ab adverſario, refellitur, ibid num 9 53
a Judex cujus juriſdictio negatur, cognoſcere poteſt, an ſua ſit juriſdictio, ibid num 11 53
a Judex debet prius cognoſcere, an quis contraxerit, vel deliquerit in ſuo territorio, ſi hoc negatur ad eius juriſdictionem declinandam, ibid. num. 13. 53
a Judex Eccleſiaſticus cognoſcit, ſi laicus neget raptum, vel invaſum in bonis Eccleſiæ, ibid num 18. 54
a Judicis eſt non tantum æſtimare, ſed etiam pronunciare, an ſua ſit juriſdictio, in c. Significantibus, n 19. de Offic Deleg. 538
Cauſæ contra debitores, emphyteutas, conductores, & cenſuarios menſæ Epiſcopalis
Vide in ver. *Index Eccleſiaſticus in laicos*.
s De qualitate juriſdictionem tribuente ante omnia conſtare debet, in c. Contingit, Il ſecondo, n 55 de ſent. excomm. 369

Judex quoad compromiſſum.

s Judex non poteſt partes cogere, ut in ſeipſum compromittant, in c Ex parte, num 26. de arbitr 708
s Judex in quem initum eſt compromiſſum, an in dubio cenſeatur judicare uti judex, an verò uti arbiter, ibid. num. 34 & ſeqq. uſque in finem. 704
s Judicis, & arbitri, ſeu arbitratoris poteſtas poteſt ſimul concurrere, ibid. num 41
Vide in verb *Compromiſſum*.
a Judex contractus non poteſt abſentem directè de debito condemnare, niſi reus eſſet præventus, vel ibi aliquando comparuiſſet, in c. Licèt, num 17 de foro compet. 64
s Poteſt contrahentes citare extra locum, & diœceſim contractus, ibidem n 19. 64

Judex in criminalibus.

s Judex non poteſt ad ordinariam, & ſpecialem Inquiſitionem contra aliquem procedere, niſi clamoſa inſinuatione præcedente, in c Pernicioſam, n 3 de offic. ordinar. 550
s Judex in judicio inquiſitionis locum accuſatoris non tenet, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, num. 26. de accuſationibus. 56
Vide in verb. *Inquiſitio*.
Et in ver *Fama*.
s Judex quot modis procedere poſſit ſuper crimine, ibid. n. 34 57
s In Romana Curia agitur de crimine duobus modis, ibid n 36. 57
s Judex inquirens ex mero officio recipit juramentum ab illis, contra quos eſt facienda inquiſitio, ſecus ſi ad alterius inſtantiam, ibid num. 61. 59
s Judex procedens ſuper crimine ex officio non tenetur recipere probationes ſuper fama, ſed ſatis eſt, ut de ea ſibi conſtet, ibid. num 64. 59
s Judex procedens ad inſtantiam alterius admittit probationes ſuper bona fama, ſecus quando procedit ex officio, ibid. n. 65. 59
s Judex in judicio denunciationis non debet pœnam ordinariam imponere, ſed ad pœnitentiam compellere, ibid n. 78. 20
Vide in ver. *Denunciatio*.
a Judex delicti an poſſit citare extra territorium, in c. Licèt, nu 4. & 15 de foro compet. 63
Vide in ver *Exempti*.
a Judex Delegatus in cauſa ſibi commiſſa fungitur vice Papæ, & eſt major Ordinario, in cap Cùm veniſſent, n. 36 de judic. 23
s Judex Delegatus, vel Ordinarius an poſſit mittere in poſſeſſionem bonorum laicalium, ſuper quibus ſententiam tulit, in c. Licèt, n. 17. & 20 & de pœn. 286
3 Judex Delegatus nulliter procedit extra fines delegationis, in c. Nullus, num 50. de Paroch 307
s Poſt latam ſententiam, ſi victus inquietet victorem inductum in poſſeſſionem, an poſſit de injuria hujuſmodi cognoſcere, in c. Magnus, n 95. de oblig. ad ratioc. 496
Vide in verb. *Delegatus*.

Judicis deputatio.

a Judices in cauſis civilibus ut deputari poſſint regulariter à Magiſtratu ſæculari, quæ debeant concurrere, in c. Si Clericus, nu. 40. & 45. de foro compet 35
s Judex an dari debeat de patrium conſenſu, in c Si quis, n. 7. de foro compet 35
a Et quid ſervet Curia, ibid num 8. 35

Judex Eccleſiaſticus in Clericos.

s Judex Eccleſiaſticus cognoſcit de Clericis vivis, & mortuis, in c. Eccleſia Sanctæ Mariæ, n. 25. de conſtitut. 520
s Cognoſcit tantum, an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, an duxerit unicam, & virginem, & an inceſſerit in habitu, & tonſuris, & interim judex laicus conquieſcit, in c. Magnus, nu 74. de oblig. ad ratioc. 495
a Judex Eccleſiaſticus, qui ſine permiſſu Epiſcopi diſtringit Clericum alterius juriſdictionis, excommunicatus eſt, in c. Nullus, num. 8 de foro compet. 64
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.

Judex Eccleſiaſticus in laicos.

s Judex Eccleſiaſticus in cauſis ſpiritualibus, vel mixti fori non poteſt de jure communi procedere ad capturam contra laicos, in c. Pervenit, n. 32. de adulter. 509
s Contrarium, ibid. num. 18 143
s An poſſit mittere in poſſeſſionem corporalem bonorum laicalium, ibid. num. 56. 149
s Non poteſt pœnam mortis infligere, ſed debet reum ſive Clericum, ſive laicum tradere Curiæ ſæculari, ibid. n. 25 & 27. 150
s In terris Imperii regulariter non ſe ingerit contra laicos in delictis non Eccleſiaſticis, aut mixtis, in cap. Pernicioſam, n 14 de offic. ordin. 550
s Procedit tantùm in crimine adulterii, quando agitur ad ſeparationem thori, ibid. n 17. 558
s Poteſt procedere ad obſervantiam pacti etiam contra laicum, in c. Antigonus, n 9 de pactis. 640
s Pro criminibus ad ejus forum ſpectantibus poteſt punire laicum etiam ſibi in temporalibus non ſubjectum, in cap. Licèt, no 7. de pœnis. 286
s In criminibus ſui fori non poteſt laicos carceribus mancipare, ibid. num 16. 586
s Contrarium, ibid num 50 587
s Ad judicem Eccleſiaſticum ſpectat tam cognitio, quàm executio in cauſis civilibus, vel criminalibus, in quibus laici forum Eccleſiæ ſortiuntur, ibid. num 25. 287
s Judex Eccleſiaſticus in cauſa reſtitutionis dotis an poſſit ſententiam exequi in bonis laicalibus, ibid n. 24. 287
a An teneatur ſtare ſententiæ judicis laici contra Clericum, qui dum laicus eſſet, in exilium damnatus fuit, pœna adjecta in caſu tranſgreſſionis, in c Magnus, n 92 de oblig ad ratioc. 476
s Judex ſæcularis quando dicatur negligens ad effectum, ut Judex Eccleſiaſticus procedere debeat in cauſis miſerabilium perſonarum non pauperum, in cap. Significantibus, num. 70. de off. Delegat. 542
a Et quid ſi ſit ſuſpectus de malitia, ibid. num 75. 542
a Judex Eccleſiaſticus poteſt de quæſtione temporali cognoſcere incidenter, vel per reconventionem, in c. Tuam, num 35. de ordin. cogn. 104
Vide in verb *Laicus*.
s Judex Eccleſiaſticus eſt judex ordinarius in cauſis contra debitores, emphyteutas, coadjutores, & cenſuarios menſæ Epiſcopalis, in c. Noſti, num 21 de elect. 264
s Judex Eccleſiaſticus cognoſcit, ſi laicus neget raptum, vel invaſum in bonis Eccleſiæ, in cap. Si Clericus, num. 58. de foro compet. 54

Judex quoad executionem.

s Judex qui habet poteſtatem cognoſcendi, an etiam habeat exequendi, in c Pervenit, n 22. de adulter 550
s Judex Eccleſiaſticus in cauſa reſtitutionis dotis an poſſit ſententiam exequi in bonis laicalibus, in c Licèt, n 24 de pœnis. 287
Vide in verb *Executio*.

Judex in cauſa propria.

s Judex nemo eſſe poteſt in cauſa ſua, in c Noſti, n 8 de elect. 263
s Et qui jus ſibi dicit in re ſibi debita, cadit à jure ſuo, ibid. n. 8 263
s Imperator poteſt eſſe judex in cauſa fiſci, ibid. n. 9. 263
s Inferior à Papa regulariter non poteſt eſſe judex in cauſa propria, ibidem num 15 264
s Sed Papa regulariter contra, ibid num 16. 264
a Qui tamen cauſas proprias ex conſuetudine aliis delegat, ibidem num. 17. 264.
Epiſcopus an poſſit eſſe judex in cauſa ſuæ Eccleſiæ, vel menſæ.
Vide in ver *Epiſcopus quoad juriſdictionem, & judicia*.
Vicarius in cauſa menſæ Epiſcopalis.
Vide in var *Vicarius Epiſcopi*.

Judex ſuper incidenti.

a Judex hæreditatis cognoſcit incidenter de cauſa ſtatus, licèt de illa principaliter cognoſcere non poſſit, in c. Tuam, num. 13 de ordin cognit. 503
s Judex qui merum, & mixtum imperium non habet, ratione incidentiæ, vel prorogationis non poteſt de his cognoſcere, quæ ſunt meri, vel mixti imperii, ibid num. 27 504
s Judex ante ſententiam de peremptoria exceptione cognoſcit, ſufficit tamen, ut ſuper principali pronunciet, in c. Intelleximus, num. 5 de ordin cognit. 98
s Judex an, & quando ſuper incidenti debeat pronunciare, ibidem num. 21. & 23. uſque ad num. 32. 110
a Judex pronunciando ſuper principali, cenſetur tacitè pronunciare ſuper incidenti, ibidem num 55 108
s Judex Eccleſiaſticus poteſt de quæſtione temporali cognoſcere incidenter, vel per reconventionem, in cap Tuam, num. 33 de ordin. cognit. 104
Vide in ver. *Iudex laicus quoad cauſas ſpirituales*.

Judex quoad juris interpretationem.

a Judicibus an, & quomodo liceat jura interpretari, in c. Cùm veniſſent, num 22. & ſeqq. uſque ad num. 35. & num. 38. uſque ad num. 44. de judic. 55

2 Ju-

3 Iudicem oportet legum, & canonum ſenſus, & mentem ſerutari, etiam poſthabita verborum proprietate; quod ſine interpretatione fieri non poteſt, ibid.n.38. 23
2 Iudex ſuper paucis tantùm, quæ juridica ſententia decidi non poſſunt, debet Principem conſulere, ibid.num.39. 23
a Declaratur, ibidem n.51. 24
a Iudex in dubiis decidendis quem ordinem ſarvare teneatur, in cap. Cùm veniſſent, ibidem n.5e. 24
Vide in ver. *Concilium Tridentinum*.
Et in verb *Interpretatio*.

Judex laicus, communia.

5 Iudices ſæculares poſſunt compelli per Eccleſiam ad juſtitiam faciendam, in c.Vergentis, n.6.de Hæret. 95

Judex laicus quoad cauſas ſpirituales.

a Iudex laicus de quæſtione ſpirituali nec principaliter, nec incidenter poteſt cognoſcere, in c.Tuam, num.9 & num.ſeqq. & nn. 25. de ordin.cognit. 103
a Iudex laicus, coram quo incidit quæſtio natalium, cur debeat ſuperſedere in cauſa hæreditatis, ibid.n 16 103
a Iudex Eccleſiaſticus, coram quo pendet quæſtio incidens præjudicialis, poteſt inhibere judici laico, ne interim procedat, aut proceſſum inchoet ſuper principali, ibid.n.20. 103
a Et inhibitio fieri poteſt ſine cauſæ cognitione, ibid.n.22. 103
a Et an proceſſus ante inhibitionem ſit nullus parte opponente, vel appellante, ibid n 23. 104
a Iudex laicus non poteſt etiam incidenter cognoſcere de exceptione excommunicationis, ſimoniæ, vel intruſionis, ibid.n.28. 104
a Et quid in perjurio, ibid n 29 104
a An poſſit incidenter cognoſcere de cauſa legitimitatis, ſi controverſia non in jure, ſed in facto conſiſtat, ibid n 36. 104
a Iudex laicus, coram quo aliquis accuſatus de adulterio, ſi opponatur quòd matrimonium ſit contractum, debet hunc articulum ad Epiſcopum remittere, ibid.n 43. 106
a Etiam incidenter non poteſt cognoſcere de quæſtione facti, an quia ſit ſimoniacus, intruſus, vel baptizatus, ibid.n.49 & 52. 106
a Nec incidenter poteſt cognoſcere de quæſtione facti, an captus inceſſarit in habitu, & tonſura, ibid.n.53. 107
a In ſpiritualibus judex ſæcularis eſt competens, ſi cadant in laicum activè, & quæſtio ſit ſuper facto, alias ſecus, ſecundùm diſtinctionem Ancharani, ibid.n.48. 106
a Sed contra, ibid.n 49 & ſeqq uſque ad n.62. 106
Vide in verb. *Iudex ſuper incidenti*.
Et in verb. *Laicus*.
Et in verb. *Iudex laicus in Clericos*.
5 Parlamenti Dolenſis edictum circa cenſuras à judicibus Eccleſiaſticis latas, improbatus, in cap. Sacco, numer. 32. de ſent. excomm. 171

Judex laicus in Clericos, & Eccleſias.

a Iudex laicus qualiter, & quando poſſit procedere contra Clericum ordinatum lite pendente, perſtringitur octo concluſionibus ex dictis Jo.Andr.& Canoniſtarum, in c.Magnus, n.54 de obligat.ad ratiocin & concluſiones rediguntur ad unam, ib.n.55. 492
Iuriſdictio judicis laici in cauſa ante Clericatum præventa perpetuatur in Clericum propter principium habile, licèt devenerit ad caſum, à quo non potuit inchoari, ibid.n.56. 492
a Iudex ſæcularis ſi Clericum per ſe diſtringit, aut condemnat, excommunicari debet, in c Nullus, n r de foro compet. 43
a Non poteſt Clericum judicare etiam ex delegatione Epiſcopi, ibidem n.7. 44
a Papa an poſſit generaliter concedere, ut judex laicus Clericum diſtringat, vel condemnet, ibid.n 9. 44
a Iudex laicus non prohibetur ex delegatione Epiſcopi cognoſcere cauſam Clerici merè civilem, ibid n.10. 44
a Iudices laici, qui Clericos coercent, aut judicant, dicuntur Eccleſiæ Dei injuriam irrogare, ibid.n.11 44
a Iudex laicus qui ſine perſonali diſtrictione Clericum condemnat, non eſt excommunicatus, licèt excommunicari debeat, ibidem numer.13. 44
a Hodie ſecus ex Bulla Cœnæ, ibid.n.14 44
a Inſtituendo proceſſum contra mulierem ſuper delicto commiſſo cum tali Clerico, incidit in excommunicationem Bullæ Cœnæ, ibid num 21. 46
a Retinens in carcere Clericum deprehenſum in habitu laicali, an & quando excuſetur à cenſuris, in cap. Si quis, num. 58. de foro compet. 40
a Laicus nec directè, nec indirectè poteſt de crimine Clericorum cognoſcere, in cap Cæterùm, n.10.de judiciis. 8
5 Iudici ſæculari nefas eſt prohibere judici Eccleſiaſtico, ne quem excommunicet, vel mandare, ut latam excommunicationem revocet, in c Sacro, n 10.de ſent excomm. 172
2 Iudex laicus non poteſt in Eccleſia ullam juriſdictionem exercere, in c.Inter alia, n.99.de immunit Eccleſ. 644
5 Iudex laicus non poteſt prævenire Epiſcopum in proceſſu, & ſententia contra Clericum ſuper crimine atrociſſimo, niſi poſt actualem degradationem, & traditionem Curiæ ſæculari, in c. Novimus, n.3.de verbor.ſignif 385
Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.
3 Iudex laicus ſi cauſam prævenit contra Clericum in habitu non incedentem, poteſt cauſam, modò à perſona abſtineat, ad finem deducere, non obſtante reaſſumptione habitus: ſi verò prævenit perſonam, reaſſumptio habitus non impedit, quominus judicium contra perſonam proſequi valeat, in cap. Joannes, n.6.de Cler.conjug. 25
2 Iudices ſæculares minimè poſſunt leges Canonicas, & conciliares interpretari, in c Cùm veniſſent, n 54.de judiciis. 25
3 Iudex laicus poteſt etiam incidenter cognoſcere de exceptione excommunicationis, ſimoniæ, vel intruſionis, in cap. Tuam, n 21 de ordin cognit 104

a Et quid in perjurio, ibid.num.29. 104
a Iudex laicus an poſſit cognoſcere de cauſa Eccleſiaſtica per viam reconventionis, ibid.n.33.& n.ſeqq. 104

Judex quoad litteras Apoſtolicas.

a Iudices ſuper dubiis litterarum Apoſtolicarum nullatenùs poſſunt judicare, ſeu pronunciare, ſed tantùm cognoſcere incidenter, in c.Cùm veniſſent, n.41 de judic. 23
a Iudex in dubio arduo, & inexplicabili, ſuper litteris Apoſtolicis etiam incidenter cognoſcere non poteſt, ſed debet Papam conſulere, ibid.n.42. 24
a Iudex inferior non cognoſcit de quæſtione, an confirmatio Apoſtolica ſit valida, necne, in cap. Si quis, num. 28. de confirm. util. vel inutil. 107
a Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid.n.26. 107
2 Iudex in dubiis decidendis quem ordinem ſervare teneatur, in cap. Cùm veniſſent, n.53.de judic. 24

Judicis officium.

Vide in ver. *Officium judicis*.

Judex quoad pœnas, & cenſuras.

5 Iudex Eccleſiaſticus in cauſis criminalibus an poſſit pœnas pecuniarias infligere, in c.Licèt, n.9.de pœn. 286
5 Quid ſi pro crimine jus ſtatuat, certam pœnam pecuniariam eſſe imponendam, ibid.n. 10 286
5 Et quid ſi jus ſtatuat certam pœnam ſpiritualem, vel corporalem, non autem pecuniariam, ibid n.11. 286
5 Et quid ſi de pœna imponenda nihil ſit jure cautum, ib.n 12. 286
5 Iudex, qui ſuper crimine diſpenſare non poteſt, an poſſit pœnam à jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ibid n.13. 286
5 Iudex Eccleſiaſticus abſtinere debet à cenſuris etiam contra laicos, ubi executio realis, vel perſonalis fieri poteſt, ibidem num 32. 287
5 Iudex ordinarius poteſt contra contumaces procedere etiam per mulctas pecuniarias, ſi illæ magis timeantur, in cap. Irrefragabili, § Cæterùm, n.4.de offic ordinar. 578
a Et quid in Iudice delegato, ibid.n.5. 579
a Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n.6. 579
a Et quid ſi in litteris data ſit certa forma procedendi per cenſuram Eccleſiaſticam, ibid.n 7. 579
a Iudex Eccleſiaſticus, ubi certa pœna non eſt à jure ſtatuta, poteſt judicialiter pecuniariam infligere, ſi videat illam magis timeri, & abſit avaritiæ ſtudium, ibid n.16. 579
a Iudex Eccleſiaſticus qui poteſt ſuper crimine diſpenſare, ut Epiſcopus, poteſt per ſententiam ſuam, pœnam jure, vel conſuetudine ſtatutam in pecuniariam commutare, ibid. num. 19. & ſeqq 579
a Secus ſi diſpenſare non poſſit, ut inferior Prælatus, Iudex Delegatus, ibid 579
a Contrarium, ibid num 22. 582
a Iudex quilibet, qui poteſt de cauſa cognoſcere, poteſt pœnam à jure ſtatutam alterare, & commutare, dummodò id faciat cauſa cognita, & in ipſa ſententiæ prolatione, ibidem numer. 22. 580
r Quod procedit tam in judice ordinario, quàm delegato, ibidem numer 23. 580
a Iudex delegatus, qui cauſa cognita temperat pœnas à jure impoſitas, non excedit fines mandati, nec jura tranſgreditur ibid. numer. 24. 580
5 Iudex etiam delegatus poſt Concilium Tridentinum uti non debet cenſuris, niſi in ſubſidium, ibid.n 25. 580
5 Iudex quibus ex cauſis temperare poſſit pœnas à jure inflictas, ibidem num 29. 580
a Iudex Eccleſiaſticus poſt ſententiam non poteſt pœnam à jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ibid n.30. 580
a Niſi poſſit ſuper illo crimine diſpenſare, ibid.n.31. 589
Vide in ver. *Cenſura*, *Excommunicatio*, *Pœna*.

Judicis quale judicium.

5 Iudex non debet judicare ſecundùm propriam opinionem, ſed ſecundùm decreta Patrum, & aliorum habentium auctoritatem legis condendæ, in c.Ne innitaris, n.10 de conſtitut. 81
a Iudicem oportet legum, & canonum ſenſus, & mentem ſerutari, etiam poſthabita verborum proprietate, quod ſine interpretatione fieri non poteſt, in c.Cùm veniſſent, n.38.de judic. 23
a Iudex ſuper paucis tantùm, quæ juridica ſententia decidi non poſſunt, debet Principem conſulere, ibid.n 39. 23
a Declaratur, ibid.n.52. 24
a Iudex an debeat judicare ſecundùm conſcientiam, an verò ſecundùm acta, & probata, in cap.Canonum ſtatuta, n. 52. & ſeqq. de Conſtitut. 29
a Iudicis conſcientia triplex, ibid n.53. 29
5 Iudex debet ſolam veritatem indagare pro adminiſtratione juſtitiæ, in c.Falſidicus, n.155.de crim. falſ. 277

Judicis recuſatio.

a Iudex ordinarius quando allegatur ſuſpectus, detur adjunctus, in cap Noſti, num 23 de elect. 264
Vide in verb. *Recuſatio*.
Et in verb. *Viſitatoris recuſatio*.

Judex ſynodalis.

5 Iudices ſynodales an ſint deputandi ab Epiſcopo de conſenſu ſynodi, vel de ejus conſilio tantùm, in c.Cùm olim, il ſecondo, n 13 & n ſeqq.uſque in fin de privileg 252
a JUDICIUM petitione omiſſa eſt nullum, in c.Olim, num. 25. de lit.conteſtat. 83

a Iudicium non debet claudicare, ibid. n. 59. 86
5 Et in c. Nullus, n. 44 de Regular 119
3 Iudicii verbum ſapit diſcretionem, & arbitrium boni viri, in c. Cùm autem, n. 21. de jurepatr 544
3 Iudicium incipit à litis conteſtatione, in cap. Tuam, num. 2. de ordin cognit. 102
e Iudicium Eccleſiæ aliquando ſequitur opinionem, quæ ſæpè fallit, & fallitur, in c. Venerabili, n. 14 de teſtib. 156
a Quod procedit etiam in Eccleſia univerſali in his, quæ ad fidem non pertinent, ibid. n. 15 158
a Declaratur, ibid num 40 & 42 157
a Iudicium aliud eſt ſecundùm præſentem juſtitiam, aliud ſecundùm æternam ſententiam, ibid n. 29 156
5 Iudicium eorum, qui præſunt Eccleſiæ, poteſt errare in quibuslibet, ſi perſonæ eorum tantùm reſpiciantur: ſecùs ſi conſideretur Divina providentia, ibid n. 16 157
3 Iudicium ſolvitur vetante eo, qui juſſit judicare, in c. Cæterùm, n. 72 de reſcript 145
e Iudicandi munus magis conſilio prudentis viri, quàm corpore explendum eſt, ibidem num 87 146
s Iudicia ſua non præſumitur quis velle impugnare, in c. Cùm olim, n. 3. de ſent & re judicat. 184
3 Iudicium quid ſit, & unde dicatur, in c. Veſtra, num. 26 de cohabitat. Cler. & mulier 28
e Iudicium duplex in quolibet ratiocinato, in cap. Ne innitaris, n. 21. de conſtit. 17
a Iudicii bonitas non conſiſtit in ſola veritate, ſed in eo, quòd ſit firmum, & ſtabile, ibid n. 87 18
8 Iudicium fori contentioſi non differt à judicio in foro animæ quoad obligationem eligendi opinionem magis probabilem, ibidem num 301. 66
5 INÆQUALITAS in judiciis reprobatur, paritas approbatur, in c. Henricus, num 5 de Cler pugn in duel. 143

Juramentum, communia.

4 Iuramentum non poteſt præſtari per relationem ad ſcripturam juratam, niſi fiat incontinenti, in cap Veniens, num. 15 de cognat ſpirit 24
3 Iuramento Parochi ſuper neceſſitate cauſarum abſentiæ non ſtatur, in cap Relatum, n 50 de Cler non reſiden 14
e Iuramenti forma in electione Romani Pontificis quæ, in cap Cùm dilectus, num 54. de conſuetud. 108
e Iuramentum exigi poteſt per Nuncium, ſeu Procuratorem, in cap Significaſti, n 4 de elect 223
8 Iuramentum poteſt remitti ab eo, in cujus favorem eſt juratum, c. Inter cæteras, n 3 de reſcript 147
a Iuramentum non violat, qui in melius commutat, in c. Magnus, num 28 de oblig. ad ratiocin 485
5 Iuramentum facit, ut actus etiam nullus defectu formæ valeat omni meliori modo, quo poteſt, in cap. Naviganti, num 87. de uſur 165
3 Iuramenti forma à Clemente V præſcripta in creatione Tabellionum, in cap. Sicut te, numer. 29. & 55 Ne Cleric. vel Monach 577
3 Iuramentum eſt fortius vinculum, quàm confirmatio in forma communi, & firmat actum invalidum, in c. Si quis, num. 12. de confirm. util vel inutil. 208
3 Iuramentum eſt actus latriæ, in cap. Falſidicus, nu. 107. de crim. falſ 274
3 Iuramentum numquam eſt deferendum illi, contra quem vehementer præſumitur de tranſgreſſione, in cap Conſtitutis, il ſecondo, n 7 de appell. 279
4 Conſenſus eſt de ratione intrinſeca juramenti, in c Veniens, n. 16. de jurejur 179
5 Iuramentum habet vim roborativam, non extenſivam, in c. Quoniam, n. 7 de privileg. 267
5 Et in eo ſemper intelligitur excepta Superioris authoritas, ibidem num 8. 267
3 Ad Iuramentum verbale quis cogi non poteſt præciſè, ſecùs ad actuale, in cap Sacris, numer. 15. de his, quæ vi met. cauſ 681
5 Iuramentum eſt vinculum perſonale, nec tranſit in ſucceſſorem, in c Cùm pro cauſa, n 27 de ſent excomm. 319
8 Iuramento partis quando ſit ſtandum ſuper ſcripturis deperditis, in c. Cùm olim, il primo, n 7 de privil. 252
3 Iuramento damnum paſſi de rebus ſubtractis, vel abſumptis ſtatur tantùm contra eum, qui damnum dedit, non contra tertium, ibid n 8. 252
3 Iuramentum ſuppletorium tunc demum eſt deferendum, cùm aliæ probationes deficiunt, dummodò tamen ſaltem ſemiplenè ſit probatum, in cap. Sicut, n. 5 de Probat 128
3 Et habito reſpectu ad legalitatem perſonæ, & quantitatem cauſæ, ibid num 6 & num ſeqq. 128
2 Iuramentum in ſupplementum ut deferri poſſit, quæ requiſita debeant concurrere, & in quibus caſibus non ſit deferendum, ibid. num 7. 128
3 Iuramentum non debet eſſe vinculum iniquitatis, ibidem numer. 19 129
3 Item contra bonos mores non eſt obligatorium, ibidem numer 20. 129
a Nec de re vetita ob publicam utilitatem, ibid n 21. 129
3 Iuramentum contra publicam utilitatem ſecundariò, non autem principaliter valet, ibid n. 23 129
3 Iuramentum de teſtibus non inducendis non obſtat, quin produci poſſint exuberantiæ fidei, & authoritatis, ibid. n. 25. 129

Juramentum amphibologicum, ſeu æquivocum.

5 80 Juramento uti amphibologia, ſeu æquivocatione etiam ex juſta cauſa, vel jocosè, eſt mortale peccatum, ſi verba ex communi audientium uſu non admittant ſenſum verum, quem jurans intendit, in cap. Falſidicus, numer. 125. de crimin. falſ. 276
5 Secus ſi verba utrumque ſenſum admittant, ibid. n. 143 & 151. 277
5 Quod tamen fallit in judicio, ibid n 149. 277
5 Iurare joci cauſa Principem eſſe in oppido, intelligendo pictum, eſt grave peccatum, ſed non mortale, ibid. n. 24. 170
5 Imò eſt mortale, ibid n. 145. & ſeqq 176
5 Iurans Italico idiomate *Perd' io*, cùm apoſtropho, ut audientem fallat, intendens ſignificare *Perdo io*, perjurium committit, ibid. num 140. 176
3 Idem in eo, qui jurat per verbum *Uro*, ſupprimendo litteram *I*, ibid num. 141. 176
5 Idem in eo qui pronunciat juramenti verba interrogativè, ut contrarium ſenſum inducat, ibid num. 142. 176
3 Idem in eo, qui intendit ironicè loqui ad fallendum proximum, ibid num 141. 176
3 Iurans non obligatur, niſi ſecundùm intentionem ſuam, ſi verba ita duplicia ſint, ut æqualiter diverſos ſenſus exprimant, ibidem num 147 177
5 Iuramenti verba ſi non admittunt ſenſum, quem jurans mente concipit, à perjurio non excuſant, in cap. Falſidicus, num. 94. de crim falſi. 276
8 Iuramentum temerarium an & quando repellat à teſtimonio, in cap. Intimavit, num 2 & ſeqq uſque ad num 8. de teſtib & atteſtat 149
3 Iuramentum ubi prohibetur, temerarium tantùm cenſetur prohibitum, in cap Licèt, num. 3 de Regular 398
a Iuramentum in ſupplementum defertur ſemiplenè probanti, in c. Cùm Eccleſia, n 28 de cauſ poſſeſſ. & propriet 610
a Niſi adverſarius habeat juris aſſiſtentiam, aut jurare velit ſe non debere, ibid num. 29. 610

Juramentum qualiter interpretandum.

5 Iuramentum in foro animæ an ſit interpretandum juxta intentionem recipientis, vel jurantis, latè diſputatur, in c. Falſidicus, n. 66 & ſeqq. uſque ad n 80 de crim. falſ 272
5 Iuramentum in cnoſilio animæ ſecundùm intentionem jurantis recipit interpretationem, ſed in judicio ſecundùm jus, ex ſententia Innocentii, ibid num. 73. 272
5 Contrarium, ibid num 74. 273
5 Declaratur, ibid num 76. 273
8 Iuramentum, ſi non ſit eadem intentio jurantis, & ſuſcipientis, in foro animæ accipiendum eſt juxta ſanum intellectum ejus, qui dolum non adhibet, ibid. num 76 & 80. & num. 162. verſ. Non obſtat ſecundum. 273
5 Iuramentum eſt accipiendum juxta propriam, & communem verborum intelligentiam, ibid n 140 277
5 Iurantis intentio non eſt ita attendenda, ut ſit in libertate ſua exponere verba ut vult, ſed ſecundùm id, quod communiter intelligitur, ibid n 75. 273
3 Iurantis, & recipientis ſimplicem intentionem conſiderat Deus, & ex parte utriuſque aſtutiam aſpernatur, & odit, ibid. n 77. 278
Vide in verb. *Iuramentum artificioſum*.
Et in verb *Iuramentum amphibologicum*
a Iuramentum non extenditur ad ea, de quibus non fuit veriſimiliter cogitatum, in cap. Veniens, numer. 22. & 24. de jurejuran 273
a Iurans parere mandato alicujus, ſi præcipiatur aliquid, quod non adverſetur priori juramento, ſed tamen ſit ita grave, ut de eo veriſimiliter non cogitaverit, an teneatur illud ſervare, ibid. num 15 & ſeqq 273
e Conſenſus eſt de ratione intrinſeca juramenti, ibid n 16. 273
3 Iuramentum non extenditur, niſi ad rationabilia, poſſibilia, & honeſta, ibid. n 18. 273
3 Iurans ſtare mandato Epiſcopi, & non appellare, ſi Epiſcopus præcipiat, ut renunciet beneficio, appellare poteſt, nec eſt opus petere relaxationem à juramento, ibid. n 20 273
3 Iurans petere reductionem ad arbitrium boni viri, ſi enormiter læſus, poteſt illa petere juramento non obſtante, ibid n 20. 273
3 Etiamſi dictum fuerit, ut compromiſſarius poſſit enormiter lædere, ibid n 21 279
a Iuramentum generaliter præſtitum de parendo mandatis alicujus non extenditur, niſi ad ea, de quibus cogitatum eſt, vel debuit meritò cogitari, ibid n. 14 273
a Iuramentum ſpecificè præſtitum in foro animæ juxta intentionem jurantis, recipit interpretationem, ibid n 26 277
3 Procedit, quando jurans dolum adhibet: aliòquin interpretatur ſecundùm ſanum intellectum ſuſcipientis, ibid n. 26 278
3 Iuramentum in foro judiciali recipit interpretationem ſecundùm jus, ibid n 27. 278
3 In juramento, & voto ſemper intelligitur excepta Superioris authoritas, in cap. Non eſt vobis, n. 15. de Regular. 147
8 Iuramento obligatus ad aliquid ſcribendum, prohibetur ingredi Religionem, ibid n. 19 147
3 Iuramentum non porrigitur ad incogitata, in cap. Cùm veniſſent, num 32. de Iuſtitut. 583
3 Iuramentum habet tacitam conditionem, rebus ſic ſtantibus ibid. num 14 583
5 Iuramentum habet vim roborativam, non extenſivam, in c. Quoniam, n 7. de privileg 267
5 Et in eo ſemper intelligitur excepta ſuperioris auctoritas, ibidem num. 8 267
3 Iuramentum debitoris habet tacitam conditionem, ſi creditor in eodem ſtatu manſerit, in cap. Abſolutos, n. 9 de hæret. 81
Vide in verb. *Debitor*.

Juramentum qualiter præſtandum.

5 Iuramentum præſtari non poteſt per relationem ad ſcripturam juratam, in c. Cùm pro cauſa, n. 17 de ſent excomm. 319
5 Pro forma exigit ſpecificam mentionem, & formalitatem verborum, ibid n 18. 319
5 Præſtari debet corporaliter, & requirit pro forma tactum ſcripturarum, ibid n 20. 319
5 Sub dictione, &c. non includitur, ibid. n. 22. 319

5 Nec

5 Nec ſub obligatione Camerali, ibidem numer. 23. 339
2 Iuramentum fidelitatis, de quo in cap. Ego N. de jurejuran. eſt ligium, & præſtatur ab Epiſcopis ſemel tantùm in actu conſecrationis, non autem in viſitatione Liminum, in d.cap. Ego N. nu. 72 de jurejur. 370
3 Iuramentum fidelitatis prohibetur Clericus præſtare laico, à quo nihil habet temporale, in c. Sicut te, num. 22. Ne Cler. vel Monach. 376
2 Iuramenti forma ſeptem capitula continens, ſecundum quam Papæ jurant Epiſcopi, in c. Ego N n. 1 de jurejur. 365
2 Iuramentum quod Epiſcopi præſtant Papæ in actu conſecrationis eſt ligium, ib. n 71. 370
5 Iuramenti finis eſt determinatam veritatem aperire, in c. Falſidicus, n 22 & n. 133 & ſeqq. de crim. falſ. 370
5 Iuramentum quod huic fini adverſatur, non inducit mortale peccatum in materia levi, ibid. n. 133. 376
5 Contrarium, ibid. n 237 376
5 Iuramentum inſtitutum eſt, non per quod ſe homines fallant, ſed per quod quiſque in alterius notitiam cogitationes ſuas proferat, ib. n. 133. 376

Juramenti implementum.

2 Iurans non venire contra contractum, an ſit perjurus, ſi petat preſtum ſuppleri, vel contractum reſcindi, in c. Inter cæteras, n. 5. de reſcript. 147
4 Iurans cum aliqua contrahere, ſi non ſubeſt impedimentum, per cenſuram Eccleſiaſticam contrahere compellitur, in c. Ex litteris, il ſecondo, n 5 de ſponſal. 10
4 Etiam poſt Concilium Tridentinum, quod de ſponſalibus nihil ſtatuit, ib n. 2. 20
2 Iuramentum licitum tranſgrediens eſt perjurus, & mortaliter peccat, in c. Veniens, n. 13. de jurejur. 273

Juramentum quando obligatorium, & licitum.

2 Iuramentum à quacumque lege etiam Canonica, imò & Divina prohibitum, ſervandum eſt, ſi fieri poteſt ſine interitu ſalutis æternæ, in c. Non ſine, n. 25 de arbitr. 692
3 Iuramentum, & votum non ligant, cùm ſine interitu ſalutis corporalis ſervari non poſſunt, in cap. Conſilium, numer. 7. de obſerv. jejun. 613
2 Iuramenta contra utilitatem Eccleſiæ, perjuria potiùs dicenda ſunt, in c. Veniens, n. 20. de tranſact. 669
2 Iuramentum Prælati de non repetendis juribus Eccleſiæ ſuæ non valet, ib. n. 22. 669
2 Iuramentum de non teſtificando contra aliquem non eſt obligatorium, & cur, in cap. Conſtitutis, il primo, num 3. & ſeqq. de teſtib. & atteſtat. 292
2 Iuramentum de teſtimonio contra aliquem non ferendo eſt illicitum, ac temerarium, in c. Pervenit, il primo, n 5 de teſtib. 259
2 Iurare in quibus caſibus liceat, in cap. Significaſti, num. 8. de elect. 223
5 Iurans ſuper falſum lapidem perjurus eſt, in cap. Falſidicus, nu. 68 de crim falſ. 372
2 Iuramentum de petendo alienjus mandato non eſt ſervandum, ſi præcipiatur aliquid, quod obviet juramento priùs licitè facto, in c Veniens, n 2 & 12 de jurejur. 272
2 Et quid ſi obviet promiſſioni non juratæ, ib n. 23 273
2 Iuramentum non eſt obligatorium, quando ſervari non poteſt ſine interitu ſalutis æternæ, ibid n. 24. 273
3 Caſuum fortuitorum renunciatio non validatur juramento ob defectum conſenſus, ibid n. 29. 278
Vide in verb *Perjurium*.
Et in verb *Iuramentum amphybologicum*.
Et in verb *Iuramentum artificioſum*.
3 Iuramentum à Prælato præſtitum in damnum Eccleſiæ, ab ipſo Prælato ſervandum eſt, in c. Cùm veniſſent, n. 22 de inſtit. 183
3 Si ſit ſeparabile à præjudicio Eccleſiæ, aliàs ſecus, ib n 28. 183
3 Iuramenta non ſunt, ſed perjuria, quæ contra utilitatem Eccleſiæ attentantur, n. 23 183
3 Iuramentum præſtitum ab Epiſcopo Antuerpienſi de ſervandis conſuetudinibus, & privilegiis Collegiatæ Eccleſiæ, an poſt erectionem dictæ Eccleſiæ in Cathedralem obſtet, quominùs Epiſcopus uti poſſit ſua juriſdictione in ejuſdem Eccleſiæ Capitulum, & perſonas ejuſdem civitatis, ibid n 24 183
3 Iuramentum generale de obſervandis privilegiis an extendatur ad revocata, ib n 25 & 35. 183
3 Iuramentum de ſervando ſtatuto tollitur per ſtatuti revocationem, ib n 26 & 36. 183
3 Iuramenta ab Epiſcopis præſtita in materia viſitationis, ac privationis Capitularium, ſuos obligant authores, ib n. 31. 183
3 Iuramentum non porrigitur ad incogitata, ib. num 32. 183
3 Iuramentum per relationem ad aliud perindè habetur, ac ſi eſſet præſtitum ſuper re certa per ſe, ib n. 33. 183
3 Iuramentum habet tacitam conditionem, rebus ſic ſtantibus, ibid. num 34. 183

Juramentum artificioſum, vel per ſubauditionem.

5 Iuramentum quoties exigitur ad faciendum peccatum, poteſt quis jurare ſe facturum, ſubintelligendo intra ſe, ſi abſque peccato id ſibi licuerit, in c Falſidicus, n. 45 de crim falſ. 372
5 Contrarium, ib n 82 uſque in fin. 373
5 Iuramentum artificioſè compoſitum ad fallendum proximum, accipit Deus, ſecundùm quod is, cui juratur, intelligere debet juxta rectam intelligentiam verborum, ib n. 80. 373
5 Iuramentum in quacumque materia eſt mortale, ſi verba ſunt falſa, n 86. 373
5 Iuramenti verba ſi non admittunt ſenſum, quem jurans mente concipit, à perjurio non excuſant, ib n 94. 374
5 Iuramento firmare id, quod nihil eſt, perjurium eſt, ibid. n. 108. 375
5 Iuramentum cui veritas non eſt comes, eſt perjurium, ibid. num. 210 & 221. 375
5 Iuramentum inſtitutum eſt, non per quod ſe homines fallant, ſed per quod quiſque in alterius notitiam cogitationes ſuas proferat, ibid. n. 233. 376
5 Iuramenti finem deſtruit modus jurandi per internas ſubauditiones verborum ſenſum invertentes, ibid n 225. 376
5 Iuramenti comes principalis eſt veritas in audientis notitiam delata, ibid. nn. 236. 376
5 Iurans falſum ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, an peccet mortaliter, in c. Falſidicus, n 20 & n. ſeqq. uſque in fin. de crim falſ. 370
5 Quid ſi id faciat ſine juſta cauſa, ibid. n. 26 & ſeqq uſque in fin. 370
5 Iurare joci cauſa Principem eſſe in oppido, intelligendo pictum, eſt grave peccatum, ſed non mortale, ibid n. 24. 370
5 Imò eſt mortale, ibid n. 145. & ſeqq. 376
5 Iurare falſum ex juſta cauſa, ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, nullam eſſe culpam, qui authores ſenſerint, ibid. n. 26. 370
5 Et quibus fundamentis, ib. n 27 & ſeqq. uſque ad n 53. 370
5 Iurare ſe aliquid neſcire, quod expedit ſub ſecreto tegere, ſubaudiendo in mente, itaut expediat revelare, multi opinantur non eſſe perjurium, ibid. num 36. 372
5 Idem in eo, qui coactus jurat ſe pecuniam ſoluturum, ſubaudiendo intra ſe, ſi erit debitor, ibid n 37. 372
5 Idem in eo, qui per metum jurat ſe accepturum aliquam in uxorem, ſubintelligendo ſi mihi placuerit, ibid n 38. 372
5 Idem in muliere, quæ ſciens occultum impedimentum dirimans metu excommunicationis, jurat ſe velle viro cohabitare, ſubaudiendo, ſi mihi licebit, ibid. n 39. 372
5 Idem in eo, qui pecunia egens jurat ſe illam non habere, intelligendo ad mutuandum, ibid. n 40. 372
5 Idem in adultera, quæ jurat ſe adulterium non commiſiſſe, ſubaudiendo in alio die, vel loco, ib. n 41. 372
5 Idem in Clerico, qui ut ſe eximat ab indebita ſolutione Gabellæ jurat ſe nihil portare, ſubaudiendo, ex quo gabellam ſolvere teneatur, ib n. 42. 372
5 Idem in viatore venient ex loco, qui peſte infectus creditur, & jurat ſe inde non venire, ſubintelligendo tamquam ex loco infecto, ibid. num 43. 372
5 Idem in pœnitente, qui malè interrogatus à Sacerdote, falsò negat ſe confeſſum fuiſſe aliquod peccatum, ſubaudiendo, itaut illud dicere teneatur, ibid num 44. 372
5 Iurans falſum in judicio ex juſta cauſa, ſubaudiendo in mente aliquid, quod reddat ſenſum verum, non peccat ſecundùm aliquos, ibid. num 49. 372
5 Idem putant in eo, qui occidit hominem ad ſui defenſionem, vel putans eſſe feram, & negat in judicio ſe occidiſſe, intelligendo intra ſe de facto criminoſo, ibid. num. 50 & 127. & 233. & ſeqq. 372
5 Idem in eo, qui ut ſibi ſatisfaciat de juſta taxa, negat in judicio ſe fraudaſſe, intelligendo, itaut deliquerit, ibid num. 51. 372
5 Idem in eo, qui ut ſe eximat ab imputatione homicidii, quod non commiſit, in judicio negat gladium repertum penes cadaver eſſe ſuum, ſubaudiendo in mente, quatenus eſt indicium illius delicti, ibid num 52. 372
5 Idem in eo, qui ad ſui ſuſtentationem abſcondit bona, ne à creditoribus capiantur, & negat judici ſe illa habere, ſubaudiendo, itaut teneatur manifeſtare, ibid. num 53 372
5 Idem in eo, qui cùm pecunias mutuò acceptas reſtituerit, in judicio negat mutuum, ſubintelligendo, itaut teneatur ſolvere, ibidem num 54. 372
5 Contrarium in prædictis, ibid n 120. & 140. 375
5 Iurare falſum ſubaudiendo aliquid in mente, quod reddat ſenſum verum, eſſe peccatum mortale, latiſſimè oſtenditur, ibid. numer. 79. & ſeqq. uſque ad n 178. 373
5 Iurat in dolo, in cujus mente eſt non ſic ſe facturum, ut promittit, ibid num. 104 374
5 Iurans falſum in judicio, & ſubaudiens in mente verum, eſt obnoxius Deo, ibid n. 120 375
5 Item judici, ibid n. 121 & ſeqq. uſque ad n. 132. 375
5 Item parti, ibid. n 131 & ſeqq 376
5 Iurans alta voce aliquid falſum, & ſuperaddens aliquid voce ſubmiſſa, & imperceptibili, quod reddat ſenſum verum, mortaliter peccat, ibid num 238. 376
5 Opinio aſtruens perjurium non eſſe, verbis falſum jurare, & interne ſubauditione verum concipere, eſt probabilis, & ideò eligi poteſt, licèt oppoſita ſit probabilior, & tutior, in c. Falſidicus, num. 35 de crim. falſ. 372
5 Contrarium, ibid n. 166 378
2 JURGII appellatione quid veniat, in cap. Ad hæc num. 24. de off. Archid. 522

Juriſdictio, communia.

3 Iuriſdictio ſive ordinaria, ſive delegata ſolo verbo committitur, & revocatur; poteſtas Ordinis ſecus, in c. Aqua, num. 4. de conſecr. Eccleſ. 368
2 Iuriſdictiones omnes ſunt principaliter apud Principem, tamquam apud fontem, in cap. Quoniam, numer. 64. de Conſtitut. 138
2 Iuriſdictio haberi poteſt ab alio immediatè dupliciter, in cap. Pernicioſam, n 30 de offic Ordinar 552
2 Iuriſdictio omnium Prælatorum Eccleſiæ dependet ab Eccleſia Romana non modò quoad executionem, ſed etiam quoad ſubſtantiam poteſtatis, ibidem n. 38. 552
2 Iuriſdictio non eſt ſine ſubditis, ibid. n. 42 & ſeqq 552
2 Iuriſdictio non poteſt eſſe, niſi in ſubjecto, & cohæret perſonæ, ibid. num. 46 553
2 Iuriſdictio non debet eſſe vaga, & incerta, ibid n 53. 553
2 Iuriſdictio ſi fundetur ſuper ſola dubietate qualitatis juriſdictionem tribuentis, negatio qualitatis nihil operatur, ſed ſatis eſt illam in libello allegare, in cap Si Clericus, numer. 26. de foro compet 53
2 Ut ſi negetur Clericatus, vel contractus uſurarius, aut matrimonialis, ibid. num. 27. 54

Iuriſdictio multoties conceditur ad cognoſcendum, non autem ad exequendum, vel perſonaliter diſtinguendum, in cap. Cùm Capella, num.23.de privileg. 255
Iuriſdictio an ſit indiviſibilis, in c.Statuimus, n.47.de ſupplen negligen.Prælator. 353
Iuriſdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in c.Significaſti, n.3.de foro compet. 75
Iuriſdictionem multoties habet quis habitu, licèt non actu, in cap. Cùm olim, num 8 & 39.de major & obed. 625
Iuriſdictio tributa ad limites conſuetudinis non competit, niſi præbara conſuetudine, in cap. Cùm ab Eccleſiarum, num. 28 de offi. Ordinar. 558
Iuriſdictio in temporalibus habitu eſt penes Eccleſiam, in c. Tuam, n.32 de ordin cognit. 104
Iuriſdictio baſſa faciliùs præſcribitur, quàm merum imperium, in c.Cùm olim, n.19.de præſcript. 179
Iuriſdictione conceſſa, cenſentur conceſſa omnia, ſine quibus iuriſdictio explicari non poteſt, in c. Cùm ex injuncto, num 31 de nov.oper.nunc. 210
De qualitate juriſdictionem tribuentis ante omnia conſtare debet, in c. Contingit, il ſecondo, n 12 de ſent excomm. 369
Iuriſdictio ſpiritualis, & temporalis, à Deo ſunt diſtinctæ, in cap. Conqueſtus, n 60 de feriis. 96
Iuriſdictiones ſunt principaliter apud Principem, tamquam apud fontem, in c. Perniciosam, n.39.de offic.Ordin. 552
Iuriſdictio ordinaria ad ſui eſſentiam non requirit territorium, in c. Poſt ceſſionem, num 4.de probat. 110
Iuriſdictio acquiritur devolutione, delegatione, & prorogatione, in c. Significaſti, n.27 de foro compet. 77
Iuriſdictiones ſæculares nemo poteſt propria auctoritate adipiſci, nec adeptas renunciare, niſi in manibus ſuperioris, in c. Admonet, num 5 de renunc. 312
Iuriſdictio civilis, criminalis, & mixta poteſt acquiri ab inferiori Prælato ex immemorabili præſcriptione, quam Concilium Tridentinum non ſuſtulit, in cap. Poſtulaſti, num 20 de jurepatron. 517
Iuriſdictio ex præſcriptione regularitar cenſetur acquiſita privativè ad Epiſcopum, ibid num.23. 538

Iuriſdictio amittitur.

Iuriſdictio extincta non poteſt per partes reſuſcitari, in c. Significantibus, num 25 de offic Delegat. 518
Iuriſdictio licèt competat ipſo jure, tamen ſi ope exceptionis ſit elidibilis, per pronunciationem ſuper exceptione ipſo jure extinguitur, ibid n.20. 538
Iuriſdictio ſemel extincta etiam cauſa extinctionis ceſſante non reviviſcit, in c.Cùm olim, num 77.de major & obed. 629
Iuriſdictio expirat, ſi judex recedat à loco, in quo debet judicare, & transferat ſe ad locum, in quo tenetur reſidere, in c. Præſentata, n.16.& 22 de teſtib. 253
Iuriſdictiones ſæculares nemo poteſt proprio authoritate adipiſci, nec adeptas renunciare, niſi in manibus ſuperioris, in c. Admonet, n.5 de renunc. 314
Iuriſdictionem à ſe excutit, qui eam denegat adhibere, in cap.Cæterùm, num.34.de Judiciis. 8

Iuriſdictio devolvitur.

Devolutio juriſdictionis in prima inſtantia non fit ad Legatos, & alios quoſcumque vigore facultatum, niſi Epiſcopo priùs requiſito, & negligente, in cap.Significaſti, num. 18 & 33. de foro compet. 77
Negligentiam debet præcedere monitio, ut ſit locus devolutioni juriſdictionis, ibid num.34 78
Et an debeat eſſe trina, vel ſufficiat unica, ibid.n.35. 98
Iuriſdictionis devolutio à Capitulo ad Epiſcopum.
Vide in ver. *Capituli poteſtas*.
Devolutio juriſdictionis non inducitur, niſi in caſibus in jure expreſſis, in cap.His quæ, n 40 de ma.jor.& obed. 620
Vide in verb. *Devolutio*.
JURISDICTIO perpetuatur per ſimplicem citationem Judicis ſive Ordinarii, ſive Delegati, in cap Propoſuiſti, num. 22. de foro compet. 79
Iuriſdictionem exercens in uno actu retinet in omnibus, ſi habeat conceſſionem ab eo, qui jus concedendi habet, in cap. Cùm olim, n 32.de præſcript. 210

Iuriſdictio probatur.

Vide in verb. *Judicis competentia*.

Iuriſdictio prorogatur.

Iuriſdictio Delegati, qui pronunciavit ſe incompetentem, etiamſi aliàs eſſet competens, ex pacto prorogari non poteſt, in c.Significantibus, num.16 & ſeqq uſque ad numer 19 de offic. Delegat. 518
Iuriſdictio in judicis an & quando ex incidentia cauſæ prorogetur ad aliam ſpeciem juriſdictionis, in cap Tuam, num.24 & ſeqq. de ordin cognit. 104
Quid ſi ſpecies ſit omninò diverſæ naturæ, & altioris gradus, ibidem n 25. 104
Et quid ſi ſit talis ex accidenti ratione perſonæ, ibid n.26. 104
Et quid ſi ſpecies non ſit ſeparatæ naturæ, nec altioris, ſed inferioris gradus, ibid n 20 104
Prorogatio cadit ſuper ſimilis ſpecie juriſdictionis, quæ prorogatur, in c Significaſti, n 5 de foro compet 76
Prorogatio juriſdictionis poteſt fieri etiam in cauſis ſpiritualibus, ſi judex poſſet aliàs de illis cognoſcere, ibid n 6 76
Prorogari non poteſt de perſona ad perſonam juriſdictio limitata, ibid n 9 Declaratur, n 9 & 14. 76
Iuriſdictio ejus, qui præeſt Collegio, eſt prorogabilis, ib n 8 76
Prorogari poteſt juriſdictio ordinaria competens alicui de conſuetudine, vel alio jure ſpeciali, ibidem numer. 20. 76
Prorogatio juriſdictionis ut fieri poſſit à Clerico, quæ requiruntur, ibid.n.13. 76
Prorogatio juriſdictionis judicis non ſui an inducatur ex tacitu conſenſu partium, ibid n 22 76
Laicus poteſt prorogare juriſdictionem judicis alieni etiam ſine conſenſu judicis proprii, Clericus autem non poteſt, & cur, ibidem num 13 & 17 76
Prorogatio juriſdictionis fieri non poteſt, niſi in Iudicem ordinarium, ibid.n 10. 76
Iuriſdictio delegata non eſt prorogabilis de perſona ad perſonam, ſed benè de re ad rem, ibid n 15. 76
Prorogare non poteſt Clericus juriſdictionem judicis laici etiam de Diœceſani conſenſu, ibid.num.16. 76
Niſi in cauſis merè civilibus, n.17. 77
Prorogatio juriſdictionis, & delegationis in quibus differant, ibidem num.18. 77
In Prorogantibus juriſdictionem judicis præſentis, & acceptantis non eſt locus pœnitentiæ, ibid.n.21. 77
Appellatur à ſententia judicis ex prorogatione juriſdictionis ad illius ſuperiorem, ib n 5. 77
Prorogatio juriſdictionis poteſt fieri etiam in criminalibus, ubi proceditur per viam accuſationis, ibid n 24 & 32. 77
Et quid ſi procedatur per viam inquiſitionis, n 25 77
Ad prorogationem juriſdictionis ſufficit conſenſus illius, de cujus præjudicio agitur, ibid. 77
Prorogatio juriſdictionis impeditur, ſi partes errant in jure, vel in facto, in c Significantibus, n.27.de offic Delegat. 518

Iuriſdictio ſuſpenditur.

Iuriſdictio minoris judicis non expirat per præſentiam majoris, ſed ſuſpenditur uſus inſigniorum, in cap.Studuiſti, num.2.de offic. Legati. 544

Iuriſdictio cumulativa, & privativa.

Iuriſdictione in certum genus perſonarum taxativè collata, non cenſetur derogatum juriſdictioni alterius in eaſdem perſonas, in cap. Accedentibus, n.42.de exceſſibus Prælator. 218
Actus juriſdictionis Epiſcopi etiam unicus an & quando interrumpat præſcriptionem juriſdictionis inferioris, in cap. Auditis, n.7.de præſcript. 175
Iuriſdictionis Epiſcopi exercitium ita demum interrumpit actus inferioris, ſi inferior præſcribat per modum excluſionis Epiſcopi, ibid num.10. 176
Iuriſdictio poteſt eſſe penes plures in ſolidum, ut penes Epiſcopum, Archidiaconum, & Archipresbyterum, ibid n.13 176
Iuriſdictio conceſſa Epiſcopo in ſcholares an ſit privativè ad Rectorem univerſitatis, in c. Ut privilegia, n.39 de privil. 271
Iuriſdictio Epiſcopi quibus caſibus ſit cumulativa cum inferioribus Prælatis, ibid.n.40. 271
Iuriſdictio Epiſcopalis ex quibus cenſeatur tranſlata in inferiorem Prælatum privativè ad Epiſcopum, in cap. Cùm dilectus, n. 36. de Relig domib. 499
Iuriſdictio in favorem certarum perſonarum cenſetur tributa privativè, non autem cumulativè, ibid.n 39. 499
Idem in juriſdictione acquiſita per præſcriptionem, *ibid* n.40. 499
Iuriſdictio à Concilio Tridentino *Ordinariis attributa* in *prima* inſtantia cenſetur aliis adempta, in cap Significaſti, num.26. de foro compet. 77

Iuriſdictio feudalis.

Feudalis juriſdictio tamquam ſuperinducta, & præjudicans juriſdictioni ordinariæ eſt reſtringenda, in cap. Cæterùm, num 23. de judic. 7
Vide in verb. *Vaſſallus quoad forum*.
Iuriſdictio in parvis Conventibus Ordinario attributa ex Decreto Innocentii X. an cenſeatur ſuperioribus Regularibus adempta, & privativè in Ordinarium tranſlata, & num. ſeqq uſque ad n 23 in c Quanto, n.26.de offic.Ordinar. 567
Iuriſdictio ſpecialis à lege uni tributa, non cenſetur aliis adempta, ibid n.28. 567
Iuriſdictio in dubio cenſetur cumulativè collata, ib n 29 567
Iuriſdictio inter Epiſcopum Burgi S. Donini, & Præpoſitum Buſti eſt cumulativa, ibid n 30. 567
Iuriſdictio Epiſcopo tributa à Concilio Tridentino ſeſſ 7 & 8 & ſeſſ 25. de Regular. cap 11.intelligitur cumulativè cum inferioribus, ibid n 31. 567
Iuriſdictio data favore certarum perſonarum, cenſetur privativè collata, ſecus ſi ratione cauſarum, ib n.32 567
Iuriſdictio an cenſeatur collata privativè, vel cumulativè, in primis ſpectanda eſt mens concedentis, ibid n 33. 567
Monaſteria omnia de jure communi ſubjecta ſunt juriſdictioni Epiſcopi diœceſani, ſed cumulativè cum Prælatis Regularibus, ib n.34 & 39. 567
Iuriſdictio delegata eſt extraordinaria, & odioſa, ib.n 40. 568
Iuriſdictio ordinaria eſt favorabilis, neceſſaria, & amplianda, ibidem dict n 40. 568
JURISDICTIO EPISCOPALIS.
Vide in verb *Epiſcopus quoad juriſdictionem*.
Iuriſdictiones Eccleſiaſtica, & ſæcularis diſtinctæ ſunt, in c.Pervenit, n.23 & 26 de Adulter. 149
Iuriſdictiones Eccleſiaſtica, & ſæcularis à Deo diſtinctæ, invicem confundi non debent, in cap. Utrùm autem, num. 20. de cognat. ſpiritual. 60

Iuriſdictio delegata.

Iuriſdictio Papæ reſervata non comprehenditur in conceſſionem juriſdictionis quantumcumque generali, in c. Cùm veniſſent, n 18 de judic. 21
In juriſdictione univerſali conceſſa, vel abdicata non includitur juriſ-

Iuriſdictio alteri ſpecialiter attributa, in c. Cùm olim, numer. 74. de major. & obed. 629

3 Iuriſdictio delegata poteſt præveniri per ordinariam, antequam litteræ delegationis fuerint Delegato præſentatæ, in c. Studuiſti, num. 12. de offic. Legat. 545

Vide in verb. *Delegatus*.

5 Iuriſdictio delegata non extenditur de perſona ad perſonam, in c. Quoniam, num 13 de offic. Delegat. 550

5 Iuriſdictio delegata non tranſit in Capitulum Sede vacante, ibid. num. 15. 550

Juriſdictio ordinaria.

5 Iuriſdictionem ordinariam impedientes excommunicantur in Bulla Cœnæ, in cap. Pervenit, num 43 de Adulter. 152

2 Iuriſdictio ordinaria quæ dicatur, in c. Perniciosam, num 25 de offic. Ordinar. 551

2 Iuriſdictio ordinaria, & univerſalis cohæret territorio, ibidem num 54. 553

5 Iuriſdictione Ordinarii ſublata, non cenſetur ſublata juriſdictio per Sedem Apoſtolicam delegata, in cap. Ex parte, il ſecondo, num.35. de privileg. 262

5 Declaratur, ibid num.25. 262

2 Iuriſdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in cap. Significaſti, n.3. de foro compet. 75

2 Iuriſdictio, quæ defertur à lege, vel ſtatuto, & ad univerſitatem cauſarum, vel unum negotium univerſale, ordinaria eſt, in cap. Cùm olim n.65. de major. & obed. 621

2 Etiamſi inter plures judices ſit partita, ibid num 66. 629

2 Iuriſdictio ordinaria mortuo Papa non expirat, ibid. num. 67. & ſeqq. uſque ad n.72. 629

2 Iuriſdictio ordinaria ad ſui eſſentiam non requirit territorium, in c. Poſt ceſſionem, n.4 de probat. 530

2 Iuriſdictio Ordinarii cenſetur notoria, & ideò non eſt opus de ea fidem facere, in c. Cùm in jure, n.28. de offic. Delegat. 554

Vide in verb. *Ordinarius*.

Et in verb. *Epiſcopus quoad juriſdictionem*.

Et in verb. *Iudex Ordinarius*.

Juriſdictio in ſubditum.

5 Iuriſdictio ſive voluntaria, ſive contentioſa non poteſt exerceri in non ſubditum, in c. Omnis, n.13. de pœnit. & remiſſ. 314

3 Iuriſdictio Epiſcopi expirat eo ipſo, quòd incola inde diſcedit, in c. Significavit, n.9. de Paroch. 309

3 Et transfunditur in Epiſcopum loci quò translatum eſt domicilium, ibid num 20. 309

Juriſdictionis venditio, ſeu locatio.

5 Iuriſdictio Epiſcopalis eſt quid ſpirituale, & pretio conferri non poteſt ſine labe ſimoniæ, in cap. Præterea, numer. 2. Ne Præl. vic. ſuas. 83

5 Iuriſdictiones Eccleſiaſticas, ſeu facultates deputandi Vicarios in ſpiritualibus, locare non licet, in c. Quoniam, n. 1. Ne Prælat. vic. ſuas. 77

5 Et conceſſiones etiam à ſede Apoſtolica factæ cenſentur ſubreptitiæ, ibid. num 2. 77

5 Locatio juriſdictionis ſuper damnis bonorum Eccleſiæ illatis prohibita eſt, ibid. num 3. 77

5 Iuriſdictio Eccleſiaſtica eſt quid ſpirituale, & ſimoniacum eſt illam vendere, ibid. n.4. & ſeq uſque ad n.32. 77

5 Iuriſdictio etiam merè temporalis prohibetur vendi, ibid. n.5. 77

5 Iuriſdictio eſt res inæſtimabilis, ſicut patria poteſtas, ibidem numer 6. 71

5 Iuriſdictionem temporalem vendere, propriè non eſt ſimoniacum, eſt tamen turpe lucrum, & ementes committunt ſimoniam laicalem, ibid num. 7 71

5 Iuriſdictionis venditio redundat in ſubditorum gravamen, ibidem n 12 22 & 23. 71

5 Fructus, & obventiones Eccleſiarum ex juriſdictione provenientes vendi non poſſunt juriſdictionem exercenti etiam ſeorſim à juriſdictione, ibid num. 25. 78

5 Non provenientes verò ex juriſdictione vendi poſſunt etiam juriſdictionem exercenti, dummodò juriſdictio ipſa non vendatur, ibid num. 24. 78

5 Epiſcopus tenetur ex officii ſui debito juriſdictionem adminiſtrare, ibid num 25. 78

2 Ius, & illius executionem vendere paria ſunt, in c. Cùm pridem, n. 225 de Pactis. 656

Vide in ver. *Cancellaria*.

4 Iuriſdictio voluntaria non poteſt exerceri extra territorium, quando eſt conceſſa ab inferiore à Principe, in c. Quod nobis, num. 56. & 46. de Clandeſt. deſponſat. 35

Jus, communia.

3 Ius ſemel extinctum non reviviſcit, in cap Epiſcopus, num. 57. de præben. 74

3 Ius ſemel extinctum ex certa ratione, vel cauſa, reviviſcit ratione illa, vel cauſa ceſſante, ibid n 63 75

5 Iura conſtituuntur ex iis, quæ frequentiùs accidunt, in cap. Cùm ſis, n. 56 de converſ. conjug. & in c. Super ſpecula, num 44 Ne Cler vel Monach. 857

3 Declaratur, in d. c. Cùm ſis, n 60. & ſeqq. 431

3 Ius deſtruere is poteſt, qui poteſt condere, in cap. Cùm ad monaſterium, n 79 de ſtat. Monach 480

5 Iura non adaptantur ad ea, quæ ſemel tantùm, aut bis contingere poſſunt, in c Mandato, n.52. de Simon. 64

- Iura Epiſcopalia.

Vide in ver. *Epiſcopalis Ordo*.

Et in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem*.

5 Propter concurſum juris quandoque quid non acquiritur ad naturam alterius, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n.36. de Reſcript. 275

Fagnani Repertor.

3 Iura non conſtituuntur ex iis, quæ non aliquo caſu accidere poſſunt, in cap Super ſpecula, numer. 44. Ne Cleric. vel Monach. 687

Jus ad rem.

1 Ius ad beneficium perditur, ſi inhabilitas jus habenti ſupervenit antequam beneficium conſequatur, in cap. Dilectus, il ſecondo, num.23. de præb. 119

3 Ius in re difficiliùs amittitur, quàm ad rem, in cap. Dilectus, il 2. num. 17. de Præbend. 119

Jus Canonicum.

2 Ius Canonicum majoris eſt authoritatis, quàm conſuetudo, in c. Ex parte, n 52. de arbitr. 704

2 Ius Canonicum in juramentis, & aliis ſpiritualibus ſervari debet, etiam ex præſcripto legis civilis, in cap. Non ſine, num. 54 de Arbitr. 695

1 Iuris Canonici ſtatuta ligant omnem creaturam in materia eidem adaptabili, in cap. Canonum ſtatuta, num. 11. de Conſtitution. 25

3 Ius Canonicum eſt potentius, ac dignius jure civili, in cap. Non magnoperè, n 12. Ne Cler. vel Monach. 660

5 Ius Canonicum in cauſis mixti fori ſervari debet in foro Eccleſiæ, etiam inter laicos ſubjectos imperio, non autem jus civile diſcrepans à Canone, in cap. Antigonus, n.29. de pactis. 641

2 Ius Canonicum contrarium juri civili prævalet etiam in merè temporalibus, & inter laicos in locis, in quibus Papa habet temporalem juriſdictionem, ibid num 40. 641

2 Ius poſitivum dupliciter conſideratur, in cap Cùm pridem, n 123. de pactis. 658

3 Ius Canonicum an potuerit ſtatuere, ne clericus laicos ad collectas cogi non debeat, etiam in terris Imperii, in c. Licet, n.6 21 & ſeqq. de Cenſib. 539

3 Ius Canonicum ubi aliquid reperitur expreſsè deciſum, quod jure civili ſit dubium, ſervari debet deciſio juris Canonici, etiam in foro civili, ibid. n.25. 541

1 Ius Canonicum prævalet juri civili etiam in terris Imperii, ubi agitur de naturali æquitate, ibid n.26 541

3 Item ubi rigor juris civilis induceret iniquum, ibid n.27. 541

3 Item in cauſis miſerabilium perſonarum, ibid n 28 541

5 Ius Canonicum in materia peccatum concernente, in totum derogat juri civili, in c. Naviganti, num 9. de Uſur 660

5 Ius Canonicum eſt jus humanum, ſed largè dicitur jus Divinum, in c. Non debet, n 23 de conſang. & affinit. 72

5 Iuris Canonici corpus quæ complectatur, in c. Canonum ſtatuta, n.22. & 46. de Conſtit. 26

2 Differentia non eſt conſtituenda inter jus Canonicum, & jus civile, niſi ubi clarè id reperitur expreſſum, in c. Ex parte, numer. 35. de Arbitr. 704

Vide *Lex Canonica*.

Jus civile.

2 Ius civile ubi eſt dubium, & jus Canonicum clarum, ſervari debet ubique jus Canonicum, in cap. Ex parte, numer 35. de Arbitr. 704

3 Studium juris civilis ad intelligentiam Canonum, regularibus aut Clericis ſæcularibus perſonatum habentibus, vel Presbyteris non prohibetur, in cap. Super ſpecula, num. 30 ne Cleric. vel Monach. 685

3 Studentibus juri civili an debeantur fructus præbendarum in abſentia, ibid n.53. 686

1 Studium principale juris civilis an ſit permiſſum in Camera Apoſtolica Eccleſiaſticis, de quibus in d. cap. Super ſpecula, ibidem numer. 35. 636

4 Ius civile non poteſt tollere naturalem conſenſum, ſed tantùm illius effectus, in cap. Ad audientiam, numer. 55. de ſponſ. & matrim 8

5 Ius civile ab omnibus ſervari debet, ubi contrarium non reperitur ſtatutum per jus Canonicum, in c. Qui Presbyterum, num. 34. de pœnit. & remiſſ. 294

5 Ius merè civile tolli poteſt ab eo, qui juriſdictioni præeſt, ſi ſuper eo faciat legem municipalem, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 140. de conſtit. 115

Vide in ver. *Princeps quoad jus quæſitum non tollendum*.

3 Inter jus civile, & canonicum diſcrepantia non eſt judicanda, ubi jus civile non reperitur expreſsè immutatum per jus Canonicum: & lex civilis ſervari debet etiam in foro Eccleſiæ, in cap. Cùm eſſes, n 21 de Teſtam. 261

Vide in ver. *Lex civilis*.

3 Ius civile contradicens juri canonico in his, quæ merè ſpiritualia non ſunt, aut à ſpiritualibus non dependent, obſervandum eſt in terris Imperii, & jus Canonicum in terris Eccleſiæ, ibidem numer 98. 273

3 Nec Papa poteſt tollere leges civiles quoad eos, qui non ſunt de ſua temporali juriſdictione, ibid n.99. 275

3 Iuris civilis authoritas non poteſt aliquem à peccato excuſare, ibid num 130 275

1 Ius civile correctum non dicitur ampliùs jus civile, ib n.167. 277

Juris civilis, & Canonici differentia.

3 Pœnæ à jure civili latæ contra ſecundò nubentes infra annum luctus, per jus canonicum hodie ſunt ſublatæ, in cap Cùm eſſes, n 181 de Teſtam. 278

3 Nec habent locum inter perſonas ſubjectas ſtatuto Urbis, ibidem num 169. 278

3 Leges multæ referuntur, quæ tamquam foventes peccatum ſunt ſublatæ per jus Canonicum, ibid. n 170. & ſeqq. 271

3 Ordinandi ad Sacerdotium jure civili debent aliquid offerre ordinanti, & Notario, ſed jure Canonico eſt ſimoniacum, ibidem d. num. 170. 271

Pro jura judicando licitum eſt jure civili pecuniam accipere, jure Canonico ſecus, ibid num. 171. 178
Jurare per creaturas jure Canonico non eſt permiſſum, jure civili ſecus, ibid num. 172. 178
Pupillus à jure civili non tenetur ſervare juramentum, jure Canonico ſecus, ſi ſit doli capax, ibid n. 173. 178
Contrahentes jure civili licitè ſe invicem decipiunt, ſecus jure Canonico, ibid n. 174. 178
Bona fides non requiritur jure civili in præſcriptione, jure Canonico ſecus, ibid num 175. 178
Filius familiæ jure civili non obligatur vota, jure Canonico ſecus, ibid num. 176. 178
Patri ſecundum leges licet occidere adulterum cum filia deprehenſum, dummodò etiam filiam occidat; ſed non ſecundum Canones, ibid. n. 179. 178
Differentia quæ inducatur inter jus civile, & jus Canonicum, ſatis eſt, ut in foro Canonico jus civile non fuerit uſu receptum, in c. Venerabilis, n. 2. de Judic. 13
Jus commune difficiliùs tollitur, quàm privilegium, in c. Eccleſia S. Mariæ, n. 5 de conſtit. 119
Juri communi non eſt opus derogare, ſed ſatis eſt, ut Princeps ſtatuat contrarium ejus, quod jus commune diſponit, in cap. In his, n. 23. de privileg. 379
Receſſus omnis à jure communi eſt odioſus, in c. Olim, num. 20. de verb. ſignif. 181
Jus municipale non eſt jus commune, in cap. Canonum ſtatuta, n. 29 de conſtit. 17
Jus divinum nulla poteſt deſuetudine aboleri, in c. Ex parte, n. 18. de Cler. non reſiden. 44
Juris naturalis, & divini tranſgreſſio periculum ſalutis inducit, in c. Antigonus, n. 8. de Pact. 632
Jus divinum poſitivum in concurſu cedit juri divino naturali, in c. Omnis, n. 20 de pœnit. & remiſſ. 310
Jus naturale in ſpiritualibus præfertur poſitivo, vel civili, in c. Si quis, n. 5 de Regular. 318
Jus divinum an dici poſſit ab Eccleſia extenſum, in c. Ex diligenti, n. 6 de Simon. 76
Papa ex cauſa limitat jus divinum ejus, cujus prohibitionem relaxat, in c. Cùm pridem, n. 73. de Pactis. 651
Declaratur, ibid. nu. 81. 654
Princeps ſæcularis an poſſit diſtinguere, limitare, & interpretari jus divinum, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 241 de Conſtit. 125
Apoſtoli dicta prævalent dictis Imperatorum, in cap. Cùm eſſes, n. 214. de Teſtam. 273
Jus honorificum in quibus conſiſtat, in c. Nobis, num 20 & 25 de jurepatr. 529
Jus municipale non eſt jus commune, in cap. Canonum ſtatuta, n. 29 de Conſtit. 17
Vide *Statutum*.

Jus naturale, vel gentium.

Jus gentium dicitur etiam jus naturale, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 131. de Conſtit. 104
Legi naturæ quicquid contrariatur, peccatum eſt, in cap. Cùm eſſes, n. 148 de Teſtam. 275
Princeps quamvis ex juſta cauſa poſſit ſtatuere contra jus gentium; tamen ubi ceſſet illa cauſa, conſtitutio ſervanda non eſt, ibidem nu. 158. 275
Lex naturæ eſt impreſſio Divini luminis in rationabili creatura, in c. Ne innitaris, n. 167 de Conſtit. 62
Lumen naturale intellectus eſt manifeſtatio veritatis, ibidem nu. 188 62
Vide in ver. *Jus divinum*.
Jus publicum in ſacris, in Sacerdotibus, in Magiſtratibus conſiſtit, in c. Indecorum, n. 25 de ætat. & qualit. 400
Juri publico privatorum pactu renunciari non poteſt, in c. Licet de vitanda, n. 32. de elect. 233
Vide *Jus eligendi*.
Jus accreſcendi in quibus dignitatum redditibus habeat locum, in c. Quia nonnulli, n. 17. de Cler. non reſid. 30
Portio portioni accreſcit, non perſonæ, & aſſumit naturam portionis cui accreſcit, in c. Cùm perrurbio, num. 32. de Cler. ægrot. 256
Jus accreſcendi an habeat locum in emphyteuſi à duobus fratribus empta ex communi pecunia, in c. Inſinuatione, n. 12 & n. ſeqq. uſque in fin. de Feudis. 210
Jus accreſcendi in feudo, vel emphyteuſi non habet locum cùm plures pro ſe, & filiis à principio ſtipulantur, ibid. n. 31. 210
Et quid ſi feudum, vel emphyteuſis fuerint acquiſita ex bonis communibus, ibid. n. 22 & ſeqq. 210
Jus accreſcendi an habeat locum in feudo empto à fratribus ſimul habitantibus ex communi pecunia, ibid n. 25. 210
Jus accreſcendi non habet locum in contractibus, ibid n. 27. 210
Jus accreſcendi an habeat locum in emphyteuſi pluribus conceſſa ex cauſa onoroſa, ibid n. 29. 210
Vide in ver. *Diſtributiones quibus accreſcant*.
Jus Collegii etiam in uno retinetur, in cap. Nullus, numer. 10. de elect. 219
Vide in verb. *Collegium*.

Jus conferendi.

Jus conferendi beneficia poteſt competere majori annis quatuordecim, tam ex privilegio, quàm ratione Eccleſiæ à qua collatio dependet, in cap. Indecorum, numer. 13. de ætat. & qualitat. 399
Jus conferendi Eccleſiam liberè ad Epiſcopum devolvitur, ſi quæſtio ſuper patronatu laicali infra quadrimeſtre, aut Eccleſiaſtico infra ſemeſtre non fuerit terminata, in cap. Quoniam, num. 26 de Jurepatr. 511
Sive quæſtio ſit ſuper quaſi poſſeſſione præſentandi, ſive ſuper proprietate, ibid. n. 27. 514
Quod procedit, ſi quæſtio inter compatronos verſatur, ſecus ſi inter epiſcopum, & patronum, quia tunc œconomus deputabitur, ibid. n. 27 513
Item ſecus ſi lis vertatur inter ipſos præſentatos, aut inter patronos, & præſentatus, ibid num 29. 512
Item ſecus ſi quæſtio ſit ſuper idoneitate præſentati, aut patroni concordare non poſſint in perſona præſentanda, ibidem numer 30 512
Jus eligendi Generalem ex corpore totius Congregationis eſt publicum, quod pacto, vel ſtatuto tolli non poteſt, in c. Cùm dilectus, n. 18. de conſuet. 205
Jus eligendi ex Collegio alterius eccleſiæ non eſt publicum, ſed commune, ibid n. 40 207
Jus eligendi epiſcopum unà cum Canonicis eccleſiæ Cathedralis poteſt præſcribi à Clericis inferiorum eccleſiarum, etiam ſine titulo, in cap. Cùm eccleſia, numer. 33. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 110
In Jure eligendi attenditur uſus, & conſuetudo per teſtes probata, in c. Poſtulaſti, n. 19. de jurepatr. 527
Vide in ver. *Electio*.

Jus inſtituendi, & deſtituendi.

Inſtituendi, ac deſtituendi jus manat ab eodem fonte, in c. Quanto, n. 40 de Conſuetud. 100
Jus inſtituendi an competat Præpoſitæ Burati tam ad beneficia in ſuo privilegio expreſſa, quàm ad alia poſtea erecta infra limites Præpoſituræ, in cap. Cùm veniſſent, num. 9 & ſeqq. uſque ad n. 12 de inſtit. 182
Jus inſtituendi in Beneficiis juriſpatronatus non pertinet ad Prælatum Eccleſiæ inferioris, ſed ad Epiſcopum prævia Patronorum præſentatione, num. 21. 182
A Jure deſtituendi non infertur ad jus inſtituendi, ſi jus deſtituendi ſit ex privilegio, ſecus de jure communi, ibid n. 13. 182
Jus inſtituendi poteſt præſcribi ab inferiore, ibid. n. 26. 182
Vide in ver. *Prælati inferioris authoritas*.
Et in ver. *Prælatus inferior quoad præſcriptionem*.
Jus inſtituendi, ac juriſdictio ex præſcriptione an cenſeatur privativè ad Epiſcopum, vel cumulativè, in c. Cùm veniſſent, n. 30 de inſtit. 182
Jus inſtituendi in beneficiis juriſpatronatus de jure non ſpectat ad inferiorem, ſed ad Epiſcopum, poteſt tamen acquiri præſcriptione, in c. Auditis, n. 1 de Præſcript. 175
Vide in ver. *Inſtitutio*.
Jus paſcendi quod habent Clerici, & Laici in diœceſi Caputaquenſi, an locari poſſit ab univerſitate Clericis contradicentibus, in cap. Cùm in cunctis, num. 8. de his, quæ fiunt à major. par. Capituli. 128
Jus paſcendi eſt commune pluribus ut ſingulis, non ut univerſis, ibid num 9. 243
Jus patriæ poteſtatis à jure naturali ſumpſit originem, in c. Indecorum, n. 39 de ætat. & qualit. 401
Et quoad vinculum naturale debet immutabile permanere, ibid. num 40. 401
Jus patriæ poteſtatis ſolvitur per mortem civilem, ſicut per naturalem, in c. Cùm ſimus, n. 12 de Regular. 329
Vide in ver. *Patria poteſtas*.
Jus præſentandi in multis differt à jure eligendi, in cap. Quoniam, n. 22 de jurepatr. 312
Vide in ver. *Præſentatio, Patronus, Jus patronatus*.
Jus revocandi domum quid ſit, & an reverſus teneatur cavere de judicio ſiſti, in cap. Licet, numer. 24. de foro compet. 65
Jus ſepulchri accedit emptioni Univerſitatis, in cap. Ex litteris, num 6 de jurepatr. 516
Jus ſepulchri ad quod non patet aditus niſi per fundum, tranſit in emptorem ipſius fundi, ibid. n. 20. 517

Jus patronatus, communia.

Jus patronatus eſt penes omnes patronos in ſolidum, in cap. Cùm propter, n. 62 de jurepatron. 513
Juriſpatronatus origo, & prærogativa, in cap. Quoniam, numer 6. 31 de jurepatr. 511
Juriſpatronatus conceſſio poſtequam redacta eſt in corpore juris non dicitur gratia, ſed juſtitia, ibid. n. 12. 512
Jus patronatus quid ſit, ibid n. 31. 512
Juriſpatronatus quæſtio, ſive ſit juris, ſive facti, ad judicem laicum non pertinet, in c. Tuam, n. 46. de ordin. cognit. 106
Jus patronatus non poteſt dici de bonis laici, in cap. Ex litteris, n. 41. de jurepatr. 518
Vide in ver. *Patronatus*.
Jus patronatus inter hæredes dividi non poteſt, in cap. Perlatum, n. 1 de jurepatr. 508
Declaratur, ibid nu. 3 & ſeqq. 508
Jus patronatus eſt individuum, & eſt in ſolidum penes unumquemque hæredem, ibid. num 8. 508
Etiamſi ſi ex diverſis, & inæqualibus partibus ſint hæredes, ibid. num 9 508
Jus patronatus alicubi ex conſuetudine dividitur per uncias, ibid. numer. 24. 508

Juſpatronatus acquiſitus:

Juſpatronatus acquiritur ex fundatione, vel dotatione etiam ſine expreſſa reſervatione, dummodò patronatus non fuerit renunciatum, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 35 de elect. 282
Juſpatronatus poteſt acquiri ex ſolo privilegio Apoſtolico, in cap. Cùm propter, n. 68. de jurepatr. 511
Juſpatronatus ex fundatione acquiritur; quòd ſi plures ſint fundatores, omnes efficiuntur Patroni, in cap. Quoniam, num. 2. de jurepatr. 512
Ex fundatione, vel dotatione non acquiritur mero Jure, ſed ex gratia, & conceſſione Eccleſiæ, ibid. n. 4. 512

Juſpa-

3 Iuſpatronatus an acquiratur ex ſola fundatione, an verò etiam requiratur conſtructio, & dotatio Eccleſiæ, ibid. num.23.uſque ad num.50. 512
3 Iuſpatronatus ex tribus cauſis acquiritur, ibid.n.28. 512
3 Declaratur, ibid.num 49. 514
3 Iuſpatronatus eſt individuum, & ſemel quæſitum ex una cauſa, non poteſt ex alia acquiri, ibid.n.42. 513
3 Iuſpatronatus quomodo intelligatur acquiri ex tribus cauſis alternativè, ibid n 45. 513
3 Iuſpatronatus acquiritur, ſi unus det fundum, alius Eccleſiam conſtruat, & alius aſſignet dotem, & omnes inſolidum efficiuntur Patroni, ibid. n.49. 514
3 Iuſpatronatus an acquiratur ex reædificatione, ſeu refectione Eccleſiæ, ibid.n.50 & ſeqq uſque ad n.61. 514
3 Quid ſi Eccleſia non ſit funditùs deſtructa, ibid.n.52. 514
3 Et quid ſi à fundamentis ſit diruta, ita ut egeat nova conſecratione, ibid nu.53. 514
3 Et quid ſi reædificetur ex iiſdem cæmentis, ibid.n.58. 514
3 Iuſpatronatus Eccleſiæ quæ dotem, vel fundum amiſit, acquiritur ei, qui de novo dotat, aut fundat, non autem patrono antiquo, ibid n.59. 514
3 Iuſpatronatus conceſſum ex augmento dotis non cenſetur mixtum ex cauſa oneroſa, & privilegio, ſed abſolutè ex privilegio, in cap. Cùm propter, n 46 de Iurepatr. 532
3 Iuſpatronatus conceſſum à Papa cum clauſula, ut ſit perinde ac ſi eſſet ex fundatione, vel dotatione laicorum etiam Regum, cenſetur ex privilegio, & eſt abrogatum à Concilio Tridentino, in c.Ex parte il ſecondo, n 38.de Privileg. 563
3 Iuſpatronatus Eccleſiæ noviter ædificatæ infra limites alicujus Parochiæ, quibus ſit reſervandum, in c.Ad audientiam, il primo, n.35.de Eccleſ.ædific. 625
3 Iuſpatronatus acquiritur ex conſtructione Eccleſiæ facta de conſenſu Epiſcopi, in c.Nobis, n.1.de jurepatr. 526
3 Etiamſi conſtruens explicitè jus patronatus ſibi non reſervaverit, dummodò expreſsè illud non remiſerit, ibid n.3. 526
3 Ius patronatus, ſeu præſentandi Prælatum in Eccleſia Conventuali, ſeu Collegiata, non acquiritur ex fundatione, vel conſtructione Eccleſiæ ſine privilegio Apoſtolico, ibid.n 14. 527
3 Excommunicatus Eccleſiam conſtruens de conſenſu Epiſcopi quamvis non debuerit admitti, tamen efficitur patronus, ſed exercitium non habebit ante abſolutionem, ibid.n.12. 526

Iuſpatronatus amittitur.

3 Iuſpatronatus amittitur, ſi Eccleſia funditùs deſtruatur, in cap. Quoniam, n 32 & 56.& 58 de jurepatr. 511
3 Iuſpatronatus per totalem deſtructionem Eccleſiæ radicitùs omittitur, ibid nu.56 & 58 514
3 Iuſpatronatus ſurgens ex dotatione, vel fundatione, non amittitur ex ſola deſtructione Eccleſiæ, eaque reædificata erunt tres Patroni ex diverſis cauſis, ibid.n.60. 514

Iurispatronatus derogatur.

3 Iuri patronatus merè laicali Papa indiſtinctè derogat pro medietate, mixto derogat in totum; beneficia verò patronatus Eccleſiaſtici confert abſque derogatione, in c Cùm propter, num 25.30. & 28 de jurepatr. 535
3 Iuri patronatus etiam Eccleſiaſtico quandoque derogatur, licèt derogatio non ſit neceſſaria, ibid n.52. 535

Iuſpatronatus probatur.

3 Iuſpatronatus de jure communi probatur ex immemorabili etiam in perſonis potentibus, & univerſitatibus, in cap.Cùm propter, n.77 de Iurepatr. 534
3 Iuſpatronatus univerſitatis de jure communi an præſumatur ex uſurpatione, ibid num 78 & 87. 534
3 Parochiani in Italia cœperunt juſpatronatus uſurpare propter receſſum Curiæ, ibid nu 79. 534
3 Iuſpatronatus mixtum æquali portione univerſitatis, & familiæ privatæ, non requirit probationes è Conc.Tridentino præſcriptas in potentibus, ibid num 82. 535
3 Iuſpatronatus pro majori parte univerſitatis non præſumitur ex uſurpatione, ibid num 83.& ſeqq.uſque in fin. 535
3 Uſurpatio jurispatron.quæ in univerſitate præſumitur, privatis perſonis nocere non debet, ibid n 85 535
3 Iurispatronatus titulus hodie probari debet ad præſcriptum Conc. Trident nec ſufficit poſſeſſio præſentandi, in cap.Conſultationibus, n 8 & ſeqq de Iurepatr. 520
3 Iuſpatronatus non probatur ex præſcriptione, niſi illa ſit immemorabilis, ibid n 12. 521
3 Iuſpatronatus qualiter ex Conc.Trident probari debeat è perſonis privatis, vel aliis, in quibus præſumitur uſurpatio, in c.Querelam, n.5.de elect. 573
2 Iurispatronatus uſurpatio in quibus præſumatur, ibid. num 13. n 25. 273
2 Iuſpatronatus Abbatis temporalem juriſdictionem habentis an requirat probationes, quas exigit Conc. Trident in perſonis, in quas cadit præſumptio uſurpationis, ibid.num.14 & ſeqq. uſque in fin 571
5 Iuſpatronatus Baronum perpetuam juriſdictionem habentium probari debet juxta formam è Concilio Trid. præſcriptam in potentibus, ibid n 15. 273
5 Iuſpatronatus non præſumitur ex uſurpatione, ſi in eadem perſona concurrunt qualitates potentiæ, quæ præſumptionem uſurpationis includit, & qualitas Eccleſiaſtica, quæ illam excludit, ibid.num 20 574
2 Iuſpatronatus de jure communi etiam in potentibus probatur per immemorabilem, ibid.n.25. 274
1 Iuſpatronatus Ducis Trajecti ſuper Prioratu ſancti Gregorii an probetur juxta formam Concilii Trident. in c. Cùm olim, il primo, n.2 de privileg. 253
5 Iuſpatronatus perſonarum, in quibus præſumitur uſurpatio, ultra immemorabilem probari debet per præſentationes quinquaginta annorum affectum ſortitas, ibid n.3. 253
Vide in vet. *Iuſpatronatus mixtum.*

Iuſpatronatus dividitur, &c.

Vide in vet. *Iuſpatronatus, communia.*

Iuſpatronatus præſcribitur.

1 Iuſpatronatus ab Eccleſia præſcribitur per 40.annos: in laico requiritur immemorabilis, in c.Querelam, n 22.de elect. 274

Iuſpatronatus transfertur.

3 Iuſpatronatus donari poteſt perſonæ Eccleſiaſticæ ſine diœceſani conſenſu, ſed non ſæculari, in cap.Cùm propter, num. 17. de jurepatr. 530
2 Iuſpatronatus transferri poteſt in Eccleſiam abſque conſenſu Epiſcopi; ſecus in laicum, in c.Querelam, n.23.de elect. 574
3 Iuſpatronatus prohibetur transferri per contractum non gratuitum, niſi talis contractus celebretur ſuper aliqua univerſitate, in c. Ex litteris, n 5 & 45.de jurepatr. 516
3 Donans Epiſcopus villam cum omnibus, quæ illic habet, non transfert jura ſpiritualia, ibid.n.8 516
3 Ius patronatus particulariter donari poteſt de conſenſu Ordinarii, ibid num 42. 518
3 Ius patronatus competens filiis, & ſucceſſoribus, dicitur translatum per ceſſionem à filio factam de omni jure, quod in hæreditate habebat, ibid.n.54. 519
3 Ius patronatus conceſſum univerſitati non poteſt transferri in eos, qui ſunt extra univerſitatem, in cap Perlatum, num. 58. & 27.de jurepatr. 509

Iuſpatronatus tranſit.

6 Ius patronatus eſt tranſmiſſibile ad quoſcumque hæredes, in cap. Quoniam, n.3.de jurepatr. 512
1 Ius patronatus tranſit vendita villa, vel caſtro cum univerſitate bonorum, in c.Cùm pridem, nu.111.de pactis. 657
1 Nec ſuper ipſo cadit venditio directè, vel indirectè, ib.n.222. 657
1 Ius patronatus Eccleſiæ competens non tranſit ad conſanguineos Prælati, in c.Querelam, n 19 de elect. 574
3 Ius patronatus conſiſtens in aliqua univerſitate temporalium tranſit cum ipſa univerſitate, in cap.Ex litteris, num 2.3.& 35. de jurepatr. 516
3 Etiamſi univerſitas tranſeat tantùm quoad utile dominium, ibid. num.2 11 & 15 516
3 Niſi juſpatronatus ſpecificè ſit exceptum, ibid. num. 2.& 27. verſ. Limitatio Regulæ. 516
3 Ius patronatus tranſit in quemcumque cum univerſitate, cui adhæret, etiam ſine auctoritate Epiſcopi, ibid.n.3.& 45. 516
3 Villa eſt quid univerſale, ibid n 4 23 25.& 38. 516
3 Ius præſentandi non tranſit in conductorem villæ ad modicum tempus, ibid num.13. 516
3 Ius patronatus ut tranſeat cum univerſitate, non ſufficit civilis, vel naturalis poſſeſſio, ſed omninò requiritur, ut univerſitas transferatur quoad dominium directum, vel utile, ib n.15. 516
3 Iuſpatronatus non tranſit in creditorem, qui tenet villam pignori obligatam, ibid num 16. 516
5 Ius patronatus quando dicatur tranſire cum univerſitate, ibid.nu. 18 & ſeqq.uſque in fin. 516
3 Quid ſi quis vendat fundum, vel Palatium, intra cujus fines Eccleſiam habeat, numquid jus patronatus tranſeat in emptorem, ibid.n 19. 516
3 Et quid ſi ſit talis fundus, qui univerſitatem conſtituat, ibidem num.21. 517
3 Et quid ſi quis vendat omnia jura, quæ habet in aliqua Villa, ibid.nu 22 & 47. 517
3 Et quid ſi vendat omnia bona, quæ habet in tali loco, ib.n.24. 517
3 Et quid ſi dicat ſimpliciter, Vendo omnia bona mea, ibid. num. 27 & 50. 517
3 Et quid ſi dicat, Vendo omnia bona mea, jura, & actiones, ibidem nu 33 & ſeqq uſque ad n 53. 517
3 Et quid ſi vendat hæreditatem, ibid n.36.& 53. 518
3 Iuſpatronatus ut veniat in contractu non gratuito, requiritur, ut res, quæ alienatur ſit talis, quæ ſine expreſſione univerſitatem, vel juſpatronatus in ſe contineat, ibid num.33.& 40. 517
3 Ius patronatus ut tranſeat cum univerſitate, requiritur ut univerſitas ſit realis, non verbalis, ibid nu 26 & 48. 517
3 Rotæ deciſio in Lucana jurispatronatus refertur, ibidem numer.34. 517
3 Expenditur, ibid.nu 47 & ſeqq.uſque ad n. 53. 518
3 Iuſpatronatus tranſit ad hæredes quoſcumque mediante titulo univerſali hæredis, ibid num 36 518
3 Item tranſit in emptorem hæreditatis, ibid.n.37. 518
3 Ius patronatus non tranſit mediante venditione, ſeu ceſſione etiam omnium bonorum, jurium, & actionum, niſi ſub dicta ceſſione tale quid univerſale verè comprehendatur, cui jus patronatus adhæreat, ibid.nu 38. 518
3 Contrarium, ibid nu.44.& ſeqq uſque ad n 53. 518
3 Ius patronatus tranſit cum univerſitate temporalium ſine conſenſu Epiſcopi, ſive contractus ſit gratuitus, ſive non, ibid.num. 45. 518
3 Ius patronatus tranſit cum hæreditate vendita, etiamſi in ea nil aliud ſit quàm juſpatronatus, ibid num 49. 519
3 Ius patronatus tranſit cum univerſitate non miniſterio hominis, ſed miniſterio juris tamquam acceſſorium rei venditæ, ibidem num.52. 519
3 Ius patronatus venit in legato omnium bonorum, ibid n.55. 519
3 Ius patronatus magis competit uſufructuario omnium bonorum, quàm hæredi, ibid nu 57. 519
3 Præſcribens univerſitatem an præſcribat jus patronatus ei immixtum, ibid.num 58. 519

3 Ius patronatus an tranſeat, ſi exprimatur in venditione univerſitatis, ibid. num. 59. & ſeqq. in finem. 519
3 Quid ſi exprimatur declaratıvè, ibid. nu 61. 519
3 Et quid ſi conjunctivè, ibid num 62. 519
3 Et quid ſi vendatur Villa cum jurepatronatus, ibid numer. 63. & ſeqq 519
3 Et quid ſi vendatur Villa, & juſpatronatus, ibid. n. 64 519
3 Iuſpatronatus eſt tranſitorium etiam ad extraneos hæredes, in c. Perlatum, n. 12 de jurepatr 509
3 Non tantùm maſculos, ſed etiam fœminas, ibid n. 13. 509
3 Licèt fuerit inſtitutum per modum majoratus, ibid. n. 24. 509
3 Iuſpatronatus gentilitium an extincta familia tranſeat ad extraneos hæredes, ibid num 15 & ſeqq. uſque in fin. 509
3 Iuſpatronatus conceſſum filiis videtur denegatum extraneis hanc qualitatem non habentibus, ibid nu. 16. 509
3 Contrarium, ibid num 19 509
3 Declaratur, ibid num. 23 & 26. 509
3 Relictum filiis, in eorum defectum non tranſit ad fœminas, ſed Eccleſia remanet libera, ibid. nu. 19. 509
3 Contrarium, ibid nu 19. 509
3 Declaratur, ibid nu. 23. & 26 509
3 Iuſpatronatus reſervatum illis de familia taxativè, ad extraneos hæredes non tranſit, ibid. num 25. 509
3 Iuſpatronatus conceſſum illis de familia ſine taxatione, in eorum defectum tranſit ad hæredes extraneos, non ex proviſione hominis, ſed ex proviſione legis, ibid nu 25. 509
3 Iuſpatronatus an veniat in confiſcatione bonorum, in cap. Nobis, nu. 21 de jurepatr. 526

Iuſpatronatus Eccleſiaſticum.

3 Iuſpatronatus origine laicale, ſi ex donatione laicorum tranſeat in Eccleſiam, efficitur Eccleſiaſticum, in c. Cùm propter, nu. 40 de jurepatr. 532
3 Iuſpatronatus competens univerſitati ſcholarium dicitur Eccleſiaſticum ſi in ea ſint plures Clerici, quàm laici: & è converſo, ibid. nu 47. 532
3 Declaratur, ibid nu 70. 534
2 Iuſpatronatus competens Prælato ratione temporalis dominii quod habet Eccleſia, cenſetur Eccleſiaſticum, in c Querelam, num. 18 de elect. 273
2 Prælatus in dubio cenſetur Eccleſiam fundaſſe, vel dotaſſe de bonis Eccleſiæ, in c Querelam, n 17 de elect. 273

Iuſpatronatus quoad inſtitutionem.

3 Epiſcopus an inter plures præſentatos à Patronis laicis, teneatur inſtituere digniorem, an verò poſſit alteri gratificari, in cap. Cùm autem, n. 20 & ſeqq. uſque ad n. 31. de jurepatr. 523
3 Quid ſi duo ſint præſentati à duobus patronis, vel à duabus partibus patronorum, ibid. n. 22 uſque ad n 29. 524
3 Et quid ſi duo ſimul, aut ſucceſſivè ſint præſentati ab eodem Patrono, ibid n. 29. 524
3 Epiſcopus inter duos præſentatos à duobus patronis laicis poteſt alteri gratificari, imò & de extraneo providere, ſi lapſi ſint quatuor menſes, ibid nu 25 524
3 Ideo ſi patroni promiſerint ab initio non variare, ibid. n 26. 524
3 Aut conſenſerint, ut Epiſcopus habeat gratificationem, ibid. num 28. 524

Iuſpatronatus mixtum.

3 Iuſpatronatus mixtum regulatur ut Eccleſiaſticum, quando Eccleſiæ, vel Eccleſiaſticæ perſonæ magis prodeſt, in c. Cùm propter, nu 22 de jurepatr. 532
3 Declaratur, ibid num 37 532
3 Iuſpatronatus mixtum quoad formam examinis per concurſum cur cenſeatur potiùs laicale, quàm Eccleſiaſticum, ibidem num 42 532
3 Iuſpatronatus mixtum cùm dubitatur an ſit laicale, vel Eccleſiaſticum, attendenda eſt qualitas magis privilegiata, & magis favens patronatui, ibid. nu. 26. & 30. 532
3 Iuſpatronatus mixtum cenſetur totum Eccleſiaſticum quoad præſcriptionem, ibid num 29 532
3 Item quoad tempus præfixum ad præſentandum, ibidem numer. 29. 532
3 Sed quoad derogationem cenſetur totum laicale, ibid. n. 32. 532
3 Item quoad reſervationem, ibid num. 32. 532
3 Iuſpatronatus ex dotatione bonorum laicalium, & Eccleſiarum quale cenſeatur, ibid num 43. & 71. 535
3 Iuſpatronatus plurium laicorum, & unius Clerici cenſetur Eccleſiaſticum, ſi hoc magis proſit patronatui, ibid. n. 83 533
3 In jurepatronatus mixto ſeptem officialium laicorum nomine univerſitatis laicalis, & trium Eccleſiaſticorum privato nomine præſentantium, an requirantur probationes, quas exigit Concilium Tridentinum in potentibus, ibid. num. 74 & ſeqq. uſque in finem. 534
3 Laicus propter mixturam Clerici non debet privari jure ſuo, ibid num 53. 533
3 Laici à fundationibus Eccleſiarum non ſunt retrahendi, ibidem num 43 532
Vide in ver. *Iuſpatronatus probatur.*
5 IUSTIFICATIO quid ſit, in c. Omnis, num. 10. de pœnit. & remiſſ 329
3 IUSTITIA humana exemplatur à juſtitia divina, in cap. Fraternitatem, nu 52 de Sepultur. 296
3 Iuſtitia ex opera non conſummatur, niſi etiam voluntas affuerit, in c Dolentes, num 43 de celebr. Miſſar. 584
5 IUSTUS juſtior, & perfectus perfectior fieri poteſt, in c. Super ſpecula, n 24 de Magiſtris. 36
3 IUVENIS dicitur quis ante ſexageſimum annum quoad hoc ut poſſit cum eo ſuper inceſtu diſpenſari, in c. Cùm ſis, n. 29 & 73. verſ. Et ex his de converſ. conjugat. 236
Vide in verb *Senectus.*

L

2 Læſio enormis, vel magna judicatur Judicis arbitrio, in cap. Conſuetudines, num 12. de conſitet. 391
5 Læſio dici poteſt manifeſta, ſi de illa conſtet per teſtes, vel alia legitima documenta, in cap. Requiſivit, numer. 7. de teſtib. in integr 687
2 Læſæ majeſtatis crimen an committat occidens Conſiliarium Principis, in c. Ne innitaris, num. 368. de conſtit. 79
3 Læſæ majeſtatis crimen committitur etiam à conſpirantibus in Baronem, in cap Nobis, nu. 23. de jurepatr. 527
5 Læſæ majeſtatis crimen non committit non ſubditus, in cap. Ad falſariorum, num. 19 de crim. falſ. 185

Laicus quoad Decimas, & Oblationes.

3 Laicis locari non poteſt adminiſtratio Eccleſiæ, nec decimæ, vel obventiones, in cap. Secundùm, num. 22. ne Cleric. vel Monach. 662
3 Niſi magna inſtante neceſſitate, ibid. num. 14. 662
3 Sed bona temporalia, vel mola Eccleſiæ, item fructus decimarum poſſunt eis locari, ibid num 23. 662
3 Laici etiam hodie licitè poſſunt decimas poſſidere, quas ab Eccleſiis obtinuerunt ante Concilium Lateranum, in c. Cùm Apoſtolica, nu. 6 de his, quæ fiunt à Prælat. 210
3 Laicus in perceptione decimarum non poteſt ſe tueri immemorabili præſcriptione, ſed neceſſarius eſt titulus, ibid. numer. 5. & ſeqq 220
3 Laici nec ante, nec poſt Concilium Lateranenſe fuerunt decimarum capaces, ibid. nu 10. 215
3 Laicus poteſt eſſe collector oblationum, & fructuum decimarum, non jure proprio, ſed ex deputatione Parochi, & tanquam nudus minister, in cap Paſtoralis, num. 22 de his, quæ fiunt à Prælat. 218
3 Confraternitates Laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodò nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, ibid. num 22. 214
3 Laico domino muri, ubi S. Imago depicta eſt, non poteſt Epiſcopus concedere, ut oblationes diſpenſet ad libitum ſuum, ibid. num 23. 214
3 Laicis non licet de Altari immediatè oblationes accipere, ibidem nu 43 226
Vide in ver *Oblationes.*
Et in ver. *Decimarum conſuetudo.*

Laicus quoad Domicilium.

3 Laicus poteſt de uno in alium Epiſcopatum transferre domicilium, etiam non habita prioris Epiſcopi licentia, in c. Significavit, nu. 2. & ſeqq. de Paroch. 309
3 Laicus poteſt liberè domicilium transferre tam quoad temporalia, quàm quoad ſpiritualia, ibid. num 5. 309
3 Non tamen poteſt ex contemptu proprium Parochum dimittere ſine tranſlatione domicilii, ibid. num. 6. 309
Vide in ver. *Domicilium.*

Laicus quoad Electionem.

2 Laici poſſunt intereſſe electionibus Clericorum ex privilegio, non autem ex conſuetudine etiam immemorabili, in c. Quiſquis, nu. 26. de elect. 295
2 Laicus non poteſt intereſſe authoritativè ad aliquem actum juriſdictionis exercendum, ibid nu. 28. 296
2 Poteſt tamen extra aulam Capituli aſſiſtere electionibus ad protegendum etiam armata manu, ibid. num. 29. & 32. 296
2 Laica poteſtas an poſſit in ipſa aula Capitulari aſſiſtere electoribus, ne veniant ad arma, vel aliud ſcandalum oriatur, ibidem nu 30. & ſeqq uſque in fin. 296
2 Laicorum preces, & acclamationes ſunt in electionibus prohibitæ, ibid nu 34 & 39. 296
2 Laici excludendi ſunt à Collegiatis Eccleſiis, ubi electiones celebrantur, ibid num. 35 & 37. 296
2 Laicus Princeps, vel poteſtas ut interſit electionibus, non eſt uſus, ſed abuſus, ibid. num 36. 296
2 Laici in electione Prælati admitti poſſunt non ad coeligendum, ſed ad protegendum electores etiam armata manu, in c. Maſſana, nu. 7. de elect. 304
Vide in ver. *Electio per abuſum laicæ poteſtatis.*

Laicus quoad Forum.

5 Laici non miſerabiles nunquam poſſunt in eorum cauſis temporalibus contra laicos directè, & principaliter ad Eccleſiam recurrere, in c Significantibus, n. 71 & 48 de off. deleg. 542
2 Niſi quando in Provincia nullus extat Iudex ſæcularis, vel ſi extat, recuſatur, aut negligit juſtitiam adminiſtrare, ib. n 74. 542
2 Idem ſi Iudex non extet in Civitate, ibid num. 75 542
2 Laici non miſerabiles regulariter nec habitu, nec actu ſunt de foro Eccleſiæ, ibid n. 84 543
3 Laicus in delictis Eccleſiaſticis, vel mixti fori efficitur de foro Eccleſiæ, in c. Pervenit, n. 10 de adulter. 350
5 Laicus eodem modo ſortitur forum Epiſcopi ratione delicti, ac ratione contractus, ibid nu. 32. 152
2 Laicus an & quando pro rebus Eccleſiæ, vel Clerici conveniri poſſit coram Iudice Eccleſiaſtico, in c. Si Clericus, num 1. de foro compet. 52
2 Laicus pro rebus Clerici, vel Eccleſiæ, ſi id non neget, conveniri poteſt coram Iudice Eccleſiaſtico, ibid. num. 25. 54
2 Laici detinentes res Eccleſiæ, vel Clerici, dicuntur quaſi ſacrilegi, & malefactores Eccleſiæ, ibid. num 26. 54
2 Laico contra laicum Papa non concedit litteras, niſi in certis caſibus, ibid. n. 37. 55

2 Lai-

Laici adulteri poſſunt ab Epiſcopo excommunicari, & in Monaſterium detrudi, in c. Perniciosam, n 16 de off Ordin. 550

Laicus ad obſervationem pacti cogi poteſt per Eccleſiam, ſaltem indirectè, & per evangelicam denunciationem, in c. Antigonus, n.23.& 25. de pactis. 640

Laicus propter injuriam Clerici non debet privari jure ſuo, in c. Cùm propter, num 35 & 52 de jurepatr. 512

Laicus poteſt prorogare jurisdictionem judicis alieni etiam ſine conſenſu judicis proprii, Clericus autem non poteſt, & cur, in c. Significaſti, num.13.& 17 de foro compet. 76

Laicus in cauſa ſpirituali, an poſſit prorogare jurisdictionem judicis non ſui, ibid n.17 78

Laici, qui non ſunt de temporali jurisdictione Eccleſiæ, non tenentur poteſtati Eccleſiaſticæ obedire in non concernentibus animam, in c.Significatum, n 18 de præb 82

Laici in merè temporalibus, & profanis non ligantur Conſtitutionibus Canonicis, niſi in terris Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta n 52.de conſtitut 88

Laicis poteſt Eccleſia indicere ferias in actu, ex cujus exercitio ſequitur quædam quaſi irreverentia Altiſſimi, in c. Treugas, n.5 de treug. & pac. 632

Vide in ver. *Epiſcopus quoad jurisdictionem in laicos*.

Et in ver. *Papa poteſtas, communia*

Laicus in fraudem factus Clericus, vel Profeſſus.

Laicus, qui ſine ulla fraude factus eſt Clericus, an judicari, & puniri poſſit à judice ſæculari pro obligationibus contractis, vel delictis commiſſis ante Clericatum, in c. Magnus n 25.& 24 de oblig. ad ratiocin 187

Laicus conventus in Curia ſæculari, qui poſteà factus eſt Clericus, an pro illa cauſa à judice laico judicari, & puniri poſſit, ib. n.41 & ſeqq uſque ad n.77. 489

Theorica notabilis Io: Andr. à DD approbata ſuper jurisdictione in laicum, qui lite pendente effectus eſt Clericus, vel profeſſus, ibid num 51. 481

Laicus, qui dum detineretur in carcere Curiæ ſecularis, factus eſt Clericus, vel profeſſus, poteſt à judice laico diſtringi, & puniri etiam in perſona, ibid n 52.& 85 481

Laicus poſt commiſſum delictum ſine ulla fraude prima tonſura initiatus, omninò eximitur à jurisdictione judicis laici, tam quoad perſonam, quàm quoad bona, ex ſententia S. Congregationis Concilii, ib n 63. 492

Sed ſi in fraudem, eximitur nihilominùs, quoad perſonam, ib. num 65. 492

Sed non quoad bona, ib.n 72. 493

Præcedere tamen debet declaratio ſuper fraude, ib.n.74. 493

Quæ declaratio pertinet ad judicem Eccleſiaſticum, ibid. verſic. Quinta concluſio 493

Laicus conventus in Curia ſæculari, qui poſteà in aliqua Religione profeſſionem emiſit, an poſſit pro illa cauſa à judice laico judicari, & puniri, ib n 77 & ſeqq 494

Et quid infra annum probationis, ib n.79. 494

Et quid in eo, qui factus eſt Becchettus, vel Tertiarius, aut miles S. Gaudentii, ibid.n 80 494

Laicus inquiſitus, & carceratus in Curia ſæculari, & poſteà dimiſſus ſub fidejuſſione de ſe repræſentando, ſi interim fuerit ordinatus, an poſſit pro cauſa illa à judice laico ad carceres revocari, & puniri, ibid. n 84 & ſeqq. 495

Laicus in exilium pulſus à judice ſæculari cum hoc, ut ſi exilium non ſervaret, incideret in pœnam triremium, ſi poſteà ordinatus exilium non ſervaverit, & propterea ab eodem judice in carcerem conjectus fuerit, an ſit remittendus ad judicem Eccleſiaſticum, ibid. num 89 496

Laicus effectus Clericus, vel Monachus poſt commiſſum delictum ſubeſt judici ſæculari provenienti quoad bona, ſed non quoad perſonam, in c. Cùm capelle, n.24 de privil. 255

Ordinatus in fraudem fori ſæcularis, an pro maleficiis commiſſis ante Clericatum coerceri, & puniri poſſit à judice laico, in c. Magnus, num. 28. & num. ſeqq. uſque ad n.35 & 85 de obligat. ad ratiocin 187

Ordinatus poſt commiſſum delictum, & cauſam præventam in foro laicali, non gaudet fori privilegio, in c. Omnis, n 100 de pœnit. & remiſſ. 316

Promotus in fraudem non poteſt à judice laico perſonaliter diſtringi, niſi perſona ſit præventa, in c. Magnus, n 31 52 & ſeqq. & 72. de oblig. de ratioc. 488

Cognitio, an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, ſpectat ad judicem Eccleſiaſticum, & interim judex laicus non poteſt procedere, ib n.33.& ſeqq & 74 478

Fraus an præſumatur ex hoc ſolo, quòd quis fuerit ordinatus poſt maleficium commiſſum, an verò requiratur, ut ante Clericatum fuerit in Curia ſæculari conventus, vel accuſatus, aut in crimine deprahenſus, ibidem num. 35.& ſeqq. uſque ad num 41 & 72 478

Quid ſi fuerit ordinatus longè poſt commiſſum delictum, ibidem num 36. 489

Et quid ſi in continenti, ib n.38 489

Clericus, qui poſt quæſtionem ſibi motam in foro ſæculari ordinatus eſt, non ſponte, ſed tractus à Superiore, an in illa cauſa teneatur coram judice laico reſpondere, ib n.62. 492

Clericus poſt delictum in fraudem promotus, an ſit degradandus, & tradendus Curiæ ſæculari perſonaliter puniendus, ibid. num. 66. 493

Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.

Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum.

Officiales laici relegantes perſonas Eccleſiaſticas excommunicantur ab Urbano VI eorumque civitates, & terræ ſupponuntur Eccleſiaſtico interdicto, in cap. Reſponſo, num. 45. de ſent. excomm 361

Laicus nullo unquam tempore poteſt præſcribere jus decimandi, niſi concurrente fama privilegii, in c. Conſuetudines, num 55. de conſuetud. 195

Item nec per immemorabile acquirit jus nominandi Capellanos amovibiles in Parochialibus Eccleſiis, niſi cum prædicta fama, ibid. num 56. 195

Secùs poſt Bullam Urbani VIII. ib. n. 57. 195

Laicorum attentata contra Eccleſias, ac perſonas Eccleſiaſticas etiam ab immemorabili, & cum fama privilegii, ſunt ipſo jure nullo, ib.n.69. 196

Laici collectas imponentes Eccleſiis, vel Clericis, vel jurisdictionem illorum uſurpantes, ſi moniti non deſiſtant, excommunicati ſunt cum ſuis fautoribus, in c Non minùs, n 1. 33 & 36. de immunit. Eccl 631

Laici collectantes Eccleſias, vel Clericos, aut Prælatorum jurisdictionem impedientes, non ſunt excommunicati ex hoc capit. niſi poſt canonicam monitionem ſe non correxerint, ibidem numer. 33. 633

Et ſufficit unica monitio, ib. nu. 34. 633

Sed hodie ex Bulla Cœnæ ſunt excommunicati ipſo jure, ibidem num 36 633

Laici ſuper Eccleſiis, earumque perſonis, ac bonis nullam habent jurisdictionem, in c. Quæ in Eccleſiarum, num 16.26. & 31. de conſtit 98

Vide in ver. *Immunitas*.

Et in ver. *Statutum laicorum quoad res, & perſonas Eccleſiaſticas*. Et in ver. *Conſuetudo contra Eccleſiam*.

Et in ver *Lex civilis*

Et in ver *Eccleſia, quoad immunitatem*.

Laicus quoad onera.

Laicus tenetur ad onera laicalia pro emphyteuſi Eccleſiæ, in c.Ut privilegia, n 20. de privil. 260

Laici non tenentur ad impoſitiones Clericorum, niſi reſpiciant communes utilitates, vel neceſſitates, in cap. Non minus, nu. 46. de immunit. Eccl. 631

Laicus quoad ſpiritualia.

Laico delegari non poteſt cauſa ſpiritualis, niſi per Papam in c. Contingit, num 3 de arbitr. 558

Laici ſpiritualia negotia tractare non debent, ib n.4. 698

Declaratur, ibid. num. 19. 700

Laicus nec incidenter poteſt eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, ibidem num 7. 649

Laicus non eſt capax juris ſpiritualis etiam admixto Clerico, ib. numer 21. 699

Laicus an poſſit eſſe arbitrator in cauſa ſpirituali, ibid numer 25. & ſeqq. uſque in fin. 699

Laici, nec principaliter, nec miniſterialiter tractare poſſunt negotia Eccleſiæ, ibidem num 17. 698

Contrarium, ibid. n.27 700

Laicus cur non poſſit eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, & tamen poſſit eſſe arbitrator, ib.n.24.& ſeqq. 700

Laicus etiam in ſpiritualibus procurator eſſe poteſt, & acceptare beneficium pro Clerico, ib. n.17. 700

Laico cauſa civilis Eccleſiaſtica ab Epiſcopo delegari poteſt, ib. num 28. 700

Laicus ſimul cum Clerico poteſt eſſe arbiter in cauſa ſpirituali, in c. Non ſine, num 15 de arbit 821

Etiamſi unus ſit Clericus, & plures laici, ibid num 16. 698

Laicus in cauſa ſpirituali poteſt eſſe arbitrator, ibidem num 17. pag. 691

Laicus non eſt capax beneficii Eccleſiaſtici, in c. Super eo, n.42 de bigam. 708

Laici quantumvis graves non poſſunt hodie degradationi aſſiſtere ſicut poterant de jure communi in caſu hæreſis, in c Aqua nu. 30 de conſecr. Eccl. vel Alter. 572

Laicus ea cauſa poteſt ad Synodum vocari, in c. Quod ſuper his, num 4 de major. & obed. 612

Laicus circumſcripta diſpenſatione Eccleſiæ non eſt capax juriſpatronatus, quod eſt ſpirituali annexum, in c. Quoniam, n. 8. de jurepatr. 512

Laicus cognoſcere poteſt cauſas criminales Clericorum, & abſolvere ab excommunicatione ex commiſſione Papæ, non autem ex conſuetudine etiam immemorabili, in cap. Cùm contingat, num. 9. de foro compet. 83

Laicus, an ex conſuetudine poſſit acquirere jus eligendi etiam in Collegiata, in c. Quærelam, num. 2 de elect. 272

Laicis non debet Eccleſia titulo conductionis concedi, in cap. Secundum, num. 3 & 12. ne Cler. vel Monach. 662

Declaratur, ibid num. 14. 662

Laicus quamvis non poſſit eſſe Canonicus, poteſt tamen eſſe præbendarius, in c. Cùm M. nu 31. de conſtit. 124

Secùs ex ſtylo curiæ, ib.n.32. 125

Laici ex Concilio Tridentino poſſunt eſſe Notarii in negotiis, litibus, & cauſis Eccleſiaſticis, & ſpiritualibus, in c. Sicut te, nu. 65. ne Cler. vel Monach. 680

Laicus eſt incapax juris conferendi etiam ex conditione in limine fundationis ex immemorabili, niſi fama privilegii concurrat, in c. Conſuetudine, nu. 54. de conſuetud. 195

Laici vacare debent Reipublicæ mundanæ, Clerici verò Reipublicæ Eccleſiaſticæ, in cap. Multa, num 22. & 90 ne Cler. vel Monach. 654

Laicus non intromittat ſe in negotiis Eccleſiaſticis, nec ejus judicio, nec præcepto debent judices Eccleſiaſtici juſtitiam miniſtrare, in c. Decernimus, n 2. de judic. 5

Laici de Prælatorum licentia rapere poſſunt Clericos, & ad judicium ducere, in cap Ut famæ, num. 2 de ſent excom. 350

Laici ſpiritualium non ſunt capaces, etiam admixtis Clericis, in c. Maſsana, num. 2 de elect. 304

Spiritualia à laicis poſſideri non poſſunt, ib n. 16. 305

Laicus poteſt eſſe procurator in ſpiritualibus, & acceptare beneficium pro Clerico abſente, in capitul. Cauſam, numer. 22. de elect. 159

Lai-

3 Laicus non poteſt eſſe arbiter in ſpiritualibus, ib. n. 14. 159
3 Laicus non prohibetur miniſterialiter tractare negotia Eccleſiaſtica, ibid. num. 15. 159
3 Et poteſt eſſe arbitrator in ſpiritualibus, ib. n. 18. 159
3 LATERANENSE Concilium ſub Innocentio III. cur ſimpliciter generale Concilium fuerit appellatum, in c. Firmiter, nu. 5 de Summa Trinit. & fide Cath. 2
3 Lateranenſe Concilium ſub Innocentio III. quo tempore fuerit celebratum, in c. Nuper, n. 17. de decimis. 325
3 Lateranenſe Concilium ſub Alexandro III. quo tempore fuerit celebratum, in cap. Cùm Apoſtolica, num. 2. de his, quæ fiunt à Prælat. 310
3 Ubicumque in jure fit mentio ſimpliciter de generali Concilio, intelligitur de Lateranenſi ſub Innocentio III. in c. Expoſuiſti n. 2. de præbend. 145
5 LATINITAS falſa vitiat reſcriptum Papæ, in c. Ad audientiam, il 1 num. 9 de reſcript. 554
6 Amplia, etiamſi falſa latinitas ſit in uno tantùm ex capitulis ſeparatis, ib n. 4. 254
2 Limita, ſi ſit in ſupplicatione, & narrativa partis, ib n. 8. 255
2 LATROCINIUM eſt delictum gravius, quàm furtum, in c. Cùm non ab homine, num. 201 de judic. 26
5 LATROCINANTES qui dicantur, in c. Suſcepimus, num. 3. de homicid. 125
3 LATRO publicus immunitate Eccleſiæ non gaudet, in c. Inter alia n. 12. & 49 de immunit. Eccl. 659
3 Et dicitur latro publicus, qui palàm, & publicè furatur, ibidem num. 11. 632
3 Et idem eſt quod graſſator viarum, ib n. 23. 639
3 Et tales occidere licet ſine pœna, & etiam ſine peccato, ibidem numer 24 639
3 Non tamen ſine irregularitate, niſi pro neceſſaria vitæ defenſione, ibid. num 25. 639
3 Item in tales omni die jus redditur, ib n. 26. 639
5 LAUDA arbitrorum ex conſuetudine mandantur executioni judicis officio, ſicut ſententiæ judicum, in c. Cùm tempore, nu. 25 de arbitr. 625
2 Laudum arbitri appellari poteſt ſententia diffinitiva, in c. Ex parte, num 7. de arbitr. 702
5 Laudum latum ab arbitro, & arbitratore, ſi utroque modo poſſit valere, valet fortiori modo; ſin minùs, ut valere poteſt, ib. num. 40 704
1 Laudi effectus per arbitrum lati contra compromittentem tranſit ad illius heredem, ib. n. 46. 705

Lectores S. Theologiæ, & juris Canonici.

5 Prælati, & Capitula ad ſtudia Theologiæ ſcholares dociles tranſmittere tenentur, in capitul Super ſpecula, numer. 2. de magiſtris. 85
5 Magiſtri quamdiù publicè in ſcholis Theologiam, vel jus Canonicum docuerint, & ſcholares per quinquennium gaudent fructibus beneficiorum ſuorum, omiſſis diſtributionibus quotidianis, ibid n. 2 & 4 & 11. 85
5 Et quid ſi fructus omnes diſtributionibus conſtent, ibid num 3. pag 85
5 Et quid ſi præbenda ſit in Cathedrali Civitate, ubi Lectoria munere funguntur, ib. n. 5. 85
5 Lectores Theologiæ, ut gaudeant privilegio percipiendi fructus præbendarum ſuarum in abſentia, an debeant eſſe ſtipendiari, & eo numero obtinentium Cathedras, ibid. nu. 2. & ſeqq uſque ad num. 20 85
5 Lectores Theologiæ, & ſcholares promovent utilitatem univerſalis Eccleſiæ, ibid, n 7. 85
5 Stipendium ex publico quo jure lectoribus aſſignandum, ibidem num 8 85
5 Lectores ut gaudeant privilegio Lectoribus conceſſo, ſatis eſt, ut legant in Civitate Regio, vel privilegiato, vel longiſſima poſſeſſione ſuper hoc munita, ib n 9. 85
8 Docentes, & ſtudentes tam in Theologia, quàm in Jure Canonico in publico univerſitate, gaudent privilegio de percipiendis fructibus in abſentia, in cap. Licet, num 8 & num. 259. de præbend. 132
8 Etiamſi præbendæ ſitæ ſint in Cathedrali ejuſdem Civitatis, ib. num. 19. 134
3 Et quid in docentibus in Eccleſia, ib. 132
Vide in ver. *Theologia*, *Theologus*, *Magiſtri*, *Scholares*, *ſtudium*.
2 Lectoris appellatione aliquando includuntur etiam reliqui minores Ordines, in capit. Cùm contingat, numer. 3. de ætat. & qualit 417
5 Lectoria officium quod ſit, ibid. num. 183. 418
Lector Scripturæ Sacræ
Vide in ver. *Scriptura Sacra*.
5 LECTURÆ fugiendæ ſunt, per quas Decretales reducuntur ad gratiam, in c Pervenit, n 5. de ſent. excom. 318
5 LEGATARIUS, an executor quis ſit, ex quibus colligatur, in c. Tua nobis, n 11. & 32 de teſtam. 282
3 Legatarius cui imminet reſtitutio, habetur loco exequutoris ib. numer 20 283
5 Legatarius carnaliter cognoſcens uxorem teſtatoris poſt ejus mortem, indignus eſt legato, in c. A nobis, il ſecondo, nu 18 de ſent. excomm. 342
2 LEGATUM Sempronio amico relictum, ſi duo ſint Sempronii æqua charitate conjuncti, an & cui debeatur, in c. Ne innitaris, num. 261. de conſtitut. 47
5 Legatum annui redditus factum fratribus Minoribus ſub modo licito tenet, in c Nimis prava, n 11 de exceſſ. Prælator. 121
5 Idem ſi ſimpliciter, quia ſub modo licito factum cenſetur, ibid. num 32 221
5 Legatum factum eiſdem ſub conditione, ſi inſtitutio ſit nulla an valeat in caſum nullitatis inſtitutionis, ibidem numer. 33 & ſeqq. 225
5 Legatum univerſale factum fratribus Minoribus ſub modo licito an teneat, ibid. n 44. 224
2 Legatum ſimplex cum onere aſſumendi Ordinem Sacerdotalem, & Miſſas celebrandi, nulla eget Ordinarii inſtitutione, in c. Ut Abbates, num. 77. de ætat. & qual. 394
8 Legatum ſimpliciter factum puellæ pro ſubſidio vitæ, intelligitur factum pro alimentis, in c. Epiſcopus, n. 15. de præb. 78
3 Legatum factum alicui cum filios habuerit, debetur nato filio, licèt is poſteà decedat, ibid n 55. 74
8 Legatum pecuniæ, quæ habetur Peruſii, ſeu Paduæ, an comprehendat utramque, in cap. Inter cæteras, num. 16. & 24. de reſcript 142
2 Et quid ſi loco dictionis, *ſeu*, poſita ſit dictio, *vel*, ib. n 33. 249
2 Legato equo albo, ſeu nigro, alter tantùm debetur, ib. n. 22. 148
2 Legatis libris impreſſis, ſeu manuſcriptis, debentur omnes, ibid num. 25. 148
2 Legatum Digeſti Veteris, ſeu Inforciati, utrumque comprehendit, num. 29. 149
3 Legatum factum Monacho ſub conditione, ut nihil quæratur Monaſterio, an valeat, in cap. Monachi, num. 11. 14 & 47. de ſtatu Monach. 457
3 Legatum diſtribuendum in uſum pauperum, applicari non poteſt Presbytero pro Miſſis celebrandis, in c. Recolentes, nu. 46 de ſtatu Monach. 469
3 Falcidia non detrahitur de legatis ad pias cauſas, in c. Tua nobis, num. 7. de teſtam. 281
3 Legatum ab uxore diſtribuendum non valet ſtante ſtatuto, ut maritus non poſſit aliquid relinquere uxori ib n 57. 285
8 Legatum diſtribuendum ſecundùm ſecretam mentem Teſtatoris dicitur ad pias cauſas, & deficiente executore fit caducum, ibid. num. 59. 285
3 Contrarium, num 60. 285
8 Legatum annuum factum regulari pro uſu ſuo de licentia Superioris percipiendum, an de jure communi ſit validum, In cap. Joannes, num 18 de teſtam. 286
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, num. 19. 287
3 Legatum factum regulari, nec momento temporis poteſt eſſe apud eum, ſed illicò acquiritur Monaſterio, ib n 20. pag 287
3 Legatum pium non fit caducum, ſi impleri non poſſit de jure, vel de facto, ſed in alios uſus converti debet, in cap. Nos quidem, num 14. de teſtam 260
3 Legatum pro Miſſis canendis convertitur in aliud opus, ſi Miſſæ non poſſunt cantari propter interdictum, ib n. 15 pag 260
3 Legatum annui redditus factum fratribus Minoribus, an commutari poſſit per Papam in alios uſus, non obſtante quòd teſtator id prohibuerit, & legatum ademerit in caſum commutationis, ibid n 28 & ſeqq uſque in fin. 260
3 Legatum annui redditus, vel bonorum ſtabilium relictum fratribus Minoribus ſub modo licito valet, ib. n. 20. 260
5 Legatum Prædicatoribus, vel Minoribus, ut ſe conferant ad habitandum in ædibus Teſtatoris, & ibi divina celebrent, in alium uſum converti debet, ibid n 15 262
3 Prohibitio, ne Papa poſſit commutare legatum annuum fratribus Minoribus relictum, tamquam turpis, habetur pro non adjecta, ibid n 32 & ſeqq. uſque in fin 263
3 Legatum ſi de jure, vel de facto juxta mentem teſtatoris impleri non poſſit, in alium uſum convertitur, non obſtante prohibitione, quòd applicari non poſſit, niſi ad uſum deſtinatum, ibidem num 31. 262
2 Legatum miſerabilibus perſonis dicitur ad pias cauſas, in c. Significantibus, n. 82. de off deleg. 543
5 Nec de illo detrahitur Falcidia, ib n. 83 543
2 Legatum uſusfructus factum infirmariæ fratrum Minorum eſt in fraudem paupertatis, in cap. In præſentia, num. 63. de probation 137
3 Legatum omnium bonorum intelligitur univerſale, in c. Ex litteris, num 56 de jurepatr. 529
3 Legatum Florenorum ſolvi debet ad rationem monetæ, quæ currebat tempore conditi teſtamenti, in cap Olim, numer. 9. de cenſibus. 543
3 Idem in legato annuo, ib n. 10. 543
3 Legata pia peti poſſunt coram judice ſæculari, qui tenetur cauſam decidere, non ſecundùm leges, ſed ſecundùm Canones, in cap Relatum, il primo, n 2. de teſtam. 279
3 Legatum rei, quæ mea erit, cum moriar, extinguitur per ſubſequutam ejuſdem rei alienationem, in c. Prudentes, num 22. de donat 244
1 Legata annua debentur decurſa non modò ante motam litem, ſed etiam ante apertas tabulas, & ſtatim à die obitus teſtatoris, in c. Gravis, nu. 125 de reſtit. ſpoliat. 232
3 Legati conſueverunt remunerari ab eo, ad quem ſunt miſſi, in c. Poſtulaſti, num. 29 de conceſs. preb. 308
2 Legatus Cathedrales Regulares, aut Collegiatas Eccleſias, vel Cathedralium dignitates electivas majores poſt Pontificalem conferre, aut ſibi reſervare non poteſt, in c. Nullus num. 25. de elect. 228
5 Legati etiam non Sacerdotes poſſunt Indulgentias concedere, in c. Accedentibus num 13. de exceſſ. Prælat. 325
2 Legatus non modò ſuam Conſtitutionem, ſed etiam reſcriptum Papæ poteſt interpretari, in cap. Cùm veniſſent, numer. 15. de judic. 20
2 Legatus de latere Tridentini Concilii decreto interpretari non poteſt abſque ſpeciali facultate, ibid. n 10. 22
2 Legati Cæſaris cum mittuntur in Provinciam, vivere debent expenſis Imperatoris, vel fiſci, in c. Inter cætera, num. 15 de off. Ordin 582
2 Legati Papæ recipiunt procurationem ab iis, ad quos declinant, ibid num 16. 582
3 Legatus de latere poteſt conferre beneficia patronatus Eccleſiaſtici, non autem mixti, in c. Cùm propter, num. 31. & 51 de jurepatr 532
5 Legati facultas conferendi beneficia an comprehendat beneficia Papæ reſervata, in c Ex parte, il 1 n. 42 de privileg. 263
5 Legatos, & Nuncios Apoſtolicos impedientes excommunicantur, & eorum Regna, & Terræ interdicuntur, in c. Reſponſo, n 42.

de

de ſentent. excommunic. 362
3 Legati, & Nuncii poſſunt procedere in prima inſtantia Epiſcopo requiſito, & negligente, non autem conſentiente, in c. Significaſti, n. 31. de foro compet. 78
2 Legatus Papæ de cauſa alteri ſpecialiter delegata per Papam, ſe intromittere non poteſt, in capitul. Studuiſti, num. 2. de offic. legation 554
3 Legatus non poteſt ſe intromittere in cauſa alteri delegata, etiam antequam delegatus incipiat cognoſcere, ib. n. 4. 544
3 Declaretur, num 13. 545
3 Nec poteſt adverſus illius ſententiam reſtituere, ibidem numer. 5 pag. 544
2 Legatus in cauſis per Papam alteri univerſaliter delegatis, an poſſit ſe intromittere, ib n. 6. & ſeqq 545
2 In cauſa hæreſis concurrunt Legatus, & Epiſcopus cum Inquiſitore, ibid. num 7. 545
2 Legatus non poteſt ſupplere negligentiam delegati, niſi ubi verſetur periculum animæ, ib. n. 19 545
2 Legati proceſſus in cauſa alteri delegata valet, niſi opponatur declinatoria ante litis conteſtationem, ib. n. 13. 545
2 Legatus de latere exequi poteſt ſententiam judicis delegati, ſed ab eo non poteſt compelli, ibid n. 20. 546
2 Niſi legatus aliàs eſſet ibi Ordinarius, ib. n. 21. 546
2 Legatus poteſt cogere delegatum à ſuo prædeceſſore ad ſententiam ferendam, commiſſionem revocare, & malum illius proceſſum corrigere, ib n. 22. 546
2 Legatus de latere qualiter poſſit confirmare ſententiam delegati Papæ, ibidem n. 27 546
2 Legati, & Nuncii Papæ pro his diebus tantùm, quibus moram trahunt, procurari debent, in c. Procurationes, numer. 2. de cenſib. 546
3 Legati, & Nuncii Apoſtolici habent jus viſitandi, & exigendi procurationem ratione viſitationis debitam, ib. n. 5. pag 527
3 Legatus de latere confert beneficia intra ſuam legationem vacantia, in c. Cùm olim, n 29. de major. & obed. 626
2 Legatum mittere pertinet ad ſolum Papam de Cardinalium conſilio, ib. n 22. & 26 627
2 Legati Apoſtolici officium non expirat per obitum Papæ, ibidem num 29 629
3 Legati nati, quamvis poſſint juriſdictionem exercere in diœceſibus ſuffraganeorum ſuorum, non tamen poſſunt conferre beneficia ad eorum collationem ſpectantia, niſi poſt devolutionem, in c. Nulla, n 38. de conceſſ. præb 187
3 Legati nati non habent niſi unum ſemeſtre ad conferendum beneficia ad ſe devoluta propter negligentiam inferiorum, ibid. numer. 38. 187
3 Legatus non diſpenſat contra Concilium, nec contra Canones non Conciliares, in c. Dilecto, num. 9. de præb. 215
3 Niſi in caſibus in quibus diſpenſet Epiſcopus, ibid n. 10. 216
3 Legati, Miniſtri Apoſtolici, & feudatarii, ſine ſpeciali mandato Papæ non poſſunt quidquam præjudiciale Eccleſiis, vel perſonis Eccleſiaſticis facere, ſeu tolerare, in c. Conſuetudines, n. 62. de conſuetud. 296
2 Si legatus egreditur Provinciam animo non redeundi, an expiret munus legationis, in c. Præſentata, n. 20. de teſtib. 914
4 Legatus in Provincia ſua poteſt cauſas matrimoniales cognoſcere, ac diffinire, in capit. Ad noſtram, num 2. de conjug. ſervor. 56
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n 3. 56
2 Legati de latere poſſunt eſſe plures in una Provincia, in cap. Cùm venerabilis, num. 3. de conſuet. 202
Legatus de latere quoad uniones.
Vide in var. *Unio Eccleſiarum exemptarum*.
2 Legati æquiparantur Proconſulibus Provinciarum, in cap. Cùm cauſam, num. 22. de appell. 205
2 Legati Proconſules delegatam habent, non ordinariam juriſdictionem, ib n 12. 205
3 Legatum dotis majoris ſi puella nupſerit, minoris ſi Religionem profiteatur, qua parte debeatur profitenti, in c. Cùm ſimus, n 14. & 16 de Regular. 179
2 Legati de latere non prohibentur à Concilio excommunicationes ad finem revelationis decernere, in cap Quoniam, nu. 44. de off. delegat. 518
5 Legatis ad Curiam Romanam venientibus, de ſtylo non creditur ſine litteris, in c. Cùm in jure, n. 48 de offic. delegat. 515
5 Legato etiam de latere aſſerenti ſe habere mandatum Principis non creditur ſine programmate legationis in his, quæ directè concernunt præjudicium tertii, ib n. 49. 536
2 In aliis ſecùs, ibid. n. 50. 536
3 Legatus de latere non poteſt contra Concilium diſpenſare, in cap. Dilectus, Il primo, num. 11. de præb. 204
3 Poteſt beneficium vacaturum reſervare etiam pro certa perſona, ſed non dare jus ad vacaturum, & quæ ſit ratio diverſitatis, ibid. num. 12. 204
5 LEGERE volentes non ſunt puniendi, ſi ſint idonei, & contrafacientes puniuntur, in c. Quoniam, n. 3 de Magiſtris. 80
2 LEGITIMA debetur patri in bonis profanis filii, non autem in Eccleſiaſticis, in capitul. Indecorum, numer. 35. de ætat. & qualitat 401
3 Legitimam an debeatur filio ſtatim, atque pater in Religione capaci bonorum in communi profeſſionem emiſit, an verò expectanda ſit ejus mors naturalis, in c. Cùm ſimus, n 6 & ſeqq. uſque ad num. 13. de Regul. 178
2 Legitima non debetur filio, niſi poſt mortem patris naturalem, vel civilem, ibid. n. 12. 179
3 LEGITIMATIO prolis facta poſt obitum parentum non præjudicat venientibus ab inteſtato, in cap. Mandato, num. 54 de ſimonia. 64
2 LEGITIMATUS per ſubſequens matrimonium an ſit eligibilis, in c. Cùm in cunctis, n. 13 de elect. 246
2 Legitimati per ſubſequens non ſuccedunt in feudo, ad quod vocantur nati, & procreati ex legitimo matrimonio, in c. Tuam, n. 42 de ordin. cognit. 116
4 LEGITIMUS præſumitur fuiſſe uſque ab initio, qui ad præſens eſt in quaſi poſſeſſione legitimitatis, in c. Lator, num. 10 & ſeqq. & num 54. uſque ad 69. qui fil. ſint legit. 82
4 Legitimi appellatione intelligitur legitimè procreatus, non autem legitimatus per ſubſequens, ſaltem ex communi uſu loquendi, ibid. num. 25. 80
Vide in ver. *Filius legitimus*. 84
2 Legitimatus per reſcriptum Principis prohibetur obtinere beneficium in Eccleſia, in qua pater; ſecùs ſi ſit legitimatus per ſubſequens matrimonium, in cap. Ad extirpandas, num. 33. de fil. presbyter. 470
Vide in ver *Filius illegitimus*.
4 LEGITIMITATIS quæſtio oppoſita petenti hæreditatem eſt ad Eccleſiaſticum judicem remittenda, in cap. Lator, nu. 2 qui fil. ſint legit. 79
4 Legitimitatis cauſa eſt merè ſpiritualis, & Judex laicus nec incidenter, nec ullo modo poteſt de ea cognoſcere, ib n 2 pag 79
4 Et quid ſi controverſia non in jure, ſed in facto conſiſtat, ibidem numer. 3. 79
4 Legitimitatis poſſeſſio relevat ab onere probandi, ibidem numer. 4. pag. 79
4 In legitimitatis quaſi poſſeſſione, ut quis dicatur eſſe, requiritur vel ut habeatur pro filio legitimo, vel poſſideat bona paterna, vel natus ſit de ea, quæ credebatur uxor, ibidem. numer. 5. pag. 79
2 Legitimitas cù qualitate procreationis ex matrimonio in poſſeſſorio, ſatis probatur ex matrimonio ipſo, & ſimplici quaſi poſſeſſione legitimitatis, ib n 9 & nu 73. 82
4 Etiamſi concubinatus præceſſerit, ib n 16. & 74. 82
4 Legitimitatis quaſi poſſeſſio ſufficit ad obtinendum etiam in petitorio, ibid. num. 23. 80
4 Legitimitatis poſſeſſio acquiritur filio, ſi fideicommiſſarius patiatur eum ſuccedere in bonis fideicommiſſo ſubjectis, ib. num 67. & num. 71. 84
4 Legitimitatis quaſi poſſeſſio probatur per famam, ibid n. 41. 86
4 Legitimitatis qualitas diverſa eſt à qualitate filiationis, & ex quaſi poſſeſſione unius, non infertur ad quaſi poſſeſſionem alterius, ib n 58. & n 76. 88
4 Legitimitatis probatio præſumpta etiam in fideicommiſſo, quod vocat filios legitimè procreatos, ib. n. 60 88
4 Legitimitas probatur per teſtes deponentes de matrimonio ante nativitatem, licèt fama viciniæ, & tractatus parentum habeat contrarium, in cap. Per tuas, numer. 1 qui filii ſint legitim. pag. 94
4 Legitimitatis probatio per exiſtentiam matrimonii ante nativitatem eſt probatio vera, & vincit famam, & tractatum, quæ ſunt probationes præſumptæ, ib n 9. 95
4 Tractatus legitimitatis vincit teſtimonium parentum, & hoc vincit famam viciniæ, ib n 16. 95
3 LEGISTÆ militant in foro Juſtiniani ſecundùm leges, & Canoniſtæ in foro B. Petri, in c. Cùm eſſet, n 48 de teſtam. 570
3 Legiſlatores non contemnunt ea, quæ præter naturam contingunt, licèt rarò, in cap. Cùm ſis, nu. 61. de converſ. conjug. pag. 618
2 Legumlatores ferè omnes ſuarum legum interpretationem prohibuerunt, in c. Cùm veniſſent, n 39 de judic. 25
5 Legiſlatoris poteſtas, & voluntas requiruntur ad hoc, ut ſubditi obligentur ad acceptandam legem, in c. Treugas, nu 50. de treug. & pace. 614
5 Legiſlator ſupremus poteſtatem habet legem ferendi abſque ſubditorum conſenſu, ib n. 52. 615
5 LEO Papa quomodo ſe ſubjecerit judicio Roderici Imperatoris, in c. Significaſti, n. 75 de elect. 229
3 Leonis, vel ſtatua donum, an magis congruat Principi, quàm Oratori, in cap. Poſtulaſti, numer. 22. & ſeqq. de conceſſion. præben 201
3 LEPROSUS ſi ſit Epiſcopus, vel Superior, non cogitur cedere, ſed detur illi coadjutor; inferior autem removetur in totum, in c. Conſultationibus, n. 19. & ſeqq de Cler. ægrot. 166
3 Et quæ ſit ratio differentiæ, ib n. 12. 164
3 Sed contra, ib. verſ. Tu dic melius. 164
3 Rectori Eccleſiæ leproſo dandus eſt coadjutor, qui ſuſtentandus eſt de facultatibus Eccleſiæ, in cap. De rectoribus numer. 1. de Cler. ægrotant. 157
3 Leproſi à communione hominum ſeparari debent, ibid. n. 5. 157
3 Eiſque interdici poteſt ingreſſus Eccleſiæ, ib. n. 7. 157
3 Leproſus, ſivè ſit Epiſcopus, ſivè inferior, non removetur ex toto à prælatione, ſed datur illi coadjutor, ita ut habitus curæ ſit penès coadjutum, exercitium verò penès coadjutorem, ib n 4. & ſeqq uſque ad n 8. 157
3 Leproſus privatur officio actualis adminiſtrationis, ſed dignitatem tenet, ſivè officium, quod in jus reſonat, ib n. 7 & 19. 157

Lex communis.

2 Legibus, & non convitiis certandum eſt, in c. Olim, num. 18 de liſt. conteſt. 30
3 Legem vivam periculoſius eſt, majuſque crimen contemnere, quàm legem mortuam, in capitul. Nos quidem, numer 41. de teſtam. 262
3 Auxilium fruſtra invocant, qui in legem committunt, in capitul. Nullus, n 46 de Regular. 332
4 Legum finis eſt invariabilis, in c. Non debet, num 11. de conſang. & affinit. 71
5 Lex, vel Canon habens plures intellectus, allegari non poteſt ad deciſionem cauſarum, in cap. Cùm non ab homine, num. 40. de judic. 12
3 Legem poteſt aliquis ſibi imponere, à qua non liceat recedere, in c. Prudentes, n 6 de donation. 244
4 Lex poſitiva, quando ejus obſervantia repugnat Legi divinæ, non obligat in foro conſcientiæ, in c. Conſuluit, num. 9. & 23. qui Cleric. vel vovent 45
5 Lex debet eſſe poſſibilis in cap. Abſolutos, num. 31. & ſeqq. de hæreticis. 900
5 Lex non imprimit effectum ſuum, niſi in perſonas, quibus verba legis

legis congruunt, in c. Nuper, n 22 de ſent. excom pag. 345
§ Leges illæ optimè ſunt conſtitutæ, quæ quàm pauciſſima relinquerunt arbitrio judicantium, in cap. Ne innitaris, num. 40. de conſtit. 34
§ Lex innovata ineſt legi innovanti, in cap. Ex tuæ, num. 57. de Cleric. non reſid. 56

Lex quid, & quotuplex.

§ Lex eſt omne, quod ratione conſiſtit, in c. Canonum ſtatuta, n 10. de conſtitut & n 127. 29
§ Lex undè dicta, in c. Super ſpecula, n 20. ne Cler vel Monach. 685
§ Legis denominatio ſumitur à tribuente authoritatem, non à condente, in cap Antigonos, n. 45 de pactis. 543
§ Lex divina, & humana, quæ dicantur, in c. Ex diligenti, num 4. de ſimon 36
§ Lex ad ſui eſſentiam tria requirit, ut inſtituatur, ut promulgetur, ut moribus utentium approbetur, in c. Treugas, num 19. de treug & pace. 632
§ Contrarium, ib n 48. & 55. 534
§ Lex eſt ſanctio ſancta, jubens honeſta, prohibens contraria, c. Cùm eſſes, n 131. de teſtam 275
§ Lex privata, id eſt inſpiratio divina præjudicat legi publicæ, id eſt communi, in c Licèt, nu. 4. de regular. 392
§ Lex diœceſana, & lex juriſdictionis ſunt diverſæ, & res judicata in una, non obſtat agenti in alia, in c. Dilectus, n. 5. de off. Ordin 595
§ Legem duplicem habet Epiſcopus Eccleſiis ſibi ſubjectis, id eſt legem juriſdictionis, & legem diœceſanam, in quibus conſiſtit totum jus, & poteſtas Epiſcoporum, ib. n 5. 595
§ Leges diœceſanæ, leges juriſdictionis, quæ dicantur, ib n 3 pag. 595
§ Lex ante prohibitionem non ligat, in cap. Quoniam, num. 42 de conſtit. 435

Lex qualis, & de quibus ferenda.

§ Lex non debet ferri ſuper impoſſibili, in cap Si conſtiterit, nu. 9. de accuſat. 9
§ Non debet eſſe de indubitabili, in c. Ex parte, n 59 de arbitr. 703
§ Leges illæ optimè ſunt conſtitutæ, quæ pauciſſima reliquerunt iis, qui judicant, in c. Ne innitaris, n. 49. de conſtit. 34
§ Lex nihil debet obſcurum, vel ambiguum continere, in c. Quoniam, n 5 de conſtitut. 129
§ Declaratur, ibid n 5 verſ. Non tamen intelligas. 130
§ Lex de miraculoſis non fertur, in c. Cùm iis, nu. 58. de controverſ. conjug. 458
§ Declaratur, ibid. num 64. 458
§ Leges non aptantur ad ea, quæ ſemel tantùm, aut bis poſſunt contingere, ib. n 63. verſ. Reſpondeo 2. 458
§ Lex non debet eſſe nutritiva peccati, in cap Perlatum, nu 44 de iis, qui vi met. cauſ. 679
§ Lex debet eſſe impoſita rebus, & non verbis, in c. Super ſpecula, n. 25. ne Cler vel Monach. 685
§ Leges prohibitivæ feruntur ab Eccleſia etiam de his, quæ lege divina damnantur, in c. Accepimus, n 58 de pactis, pag. 566
§ Lex juſta ex quibus cauſis conſtituatur, in cap. Si quis, num 65. de Regular. 338
§ Lex injuſta eſt ex Authore, quando fertur ab eo ultrà ſibi commiſſam poteſtatem, etiamſi ordinatur ad bonum commune, in cap Quæ in Eccleſiarum, n 45 de conſtit. 100
§ Leges auferentes rem alterius ſine juſta cauſa, ſunt tyrannicæ, ib. num 124 104
V de in ver. *Princeps quoad jus quæſitum non tollendum*,
§ Lex debet eſſe rationabilis, & poſſibilis, aliàs non eſt obligatoria, in cap Licèt, num 19. de reſcript. 152
§ Legem ferre non poteſt homo, niſi de his, de quibus poteſt judicare: judicium autem hominis non poteſt eſſe de interioribus motibus, qui latent, in c. Dolentes, num 25 & nu. ſeqq. uſque ad n 31 de celebr. Miſſar. 581
§ Declaratur, num 64. 586
§ Lex etiam pœnalis dicitur favorabilis, & extendenda, ubi agitur de ſecuritate animæ, in c. Ne innitaris, de conſt n. 223 pag. 53

Lex uſu recepta.

§ Leges inſtituuntur, cùm promulgantur; firmantur, cùm moribus utentium approbantur, in cap Treugas, num. 28. de treug & pace. 635
§ Declaratur, ib n 28. n 25. 27 35 39 49 & 56. 633
§ Lex nullam vim habet, ut ei pareatur, niſi ex more, ibidem num 20 633
§ Leges multæ legibus patriæ non conveniunt, ib. 633
§ Lex ab initio cenſetur lata à Principe ſub conditione, ſi moribus utentium recipiatur, ib n 26 & 47. 633
§ Contrarium, ibid num. 48 634
§ Lex non tollitur contraria conſuetudine, ſi infligat pœnam ipſo jure, ſecùs ſi mandet infligi, ib n 27. 633
§ Contrarium, ibid. num. 29. 636
§ Lex lata ſuper eo, cujus contraventio ex ſe generat mortale, non tollitur conſuetudine, etiamſi à principio non recipiatur, ibid. num 23 & 42. 633
§ Lex recepta ab initio non tollitur ex conſuetudine, niſi 40 annorum, ſecùs ſi non ſit recepta, quia ſufficit decennium etiam Principe ignorante, ib n 31 633
§ Contrarium, ibid. num 40 & 67. 634
§ Lex permittens, vel puniens, aut diſponens, poteſt per deſuetudinem tolli, ibid n 35. 633
§ Lex præcipiens, aut vetans, poteſt deſuetudine abrogari, ſi lata fuerit ad commodum privatum, ib n 38. 633
§ Et quid ſi lata fuerit in honorem Dei, vel ad commodum publicum, ib n 37. 633
§ Lex præceptiva non ligat, ſi numquam fuit recepta in obſervantia ſciente legiſlatore, & valente contradicere, & non contradicente, ib n 38. 633
§ Nec requiritur tempus ad præſcribendum, ſed ſufficit actus, ibid. num. 39 634
§ Contrarium, ibid. n. 66. & ſeqq 536
§ Lex uſu non recepta Principe ignorante, non tollitur conſuetudine, niſi illa ſit rationabilis, & annorum quadraginta, ibid. num. 40. & 67. 534
§ Legem non recipientes ab initio ex aliqua cauſa rationabili, Papa ſciente, & tolerante, non peccant, ib. n 41. 634
§ Lex continens jus naturale, vel divinum, aut illius declarationem nulla unquam conſuetudine tolli poteſt, licèt ab initio non fuerit recepta, ib n. 42. 634
§ Secùs ſi aliquid addat juri naturali, vel divino, quia reſpectu additionis de illa judicatur tamquam de lege poſitiva, ibidem numer. 43 534
Lex conſilii tollitur indiſtinctè per deſuetudinem, ibidem num. 45. pag. 634
§ Lex Eccleſiaſtica poſt promulgationem, an ſtatim liget à principio, antequam recipiatur à ſubditis, ibid. num. 46. & ſeqq uſque ad num. 59 634
§ Legis non receptio indiſtinctè nihil operatur, niſi tranſeat in conſuetudinem à legiſlatore non ignoratam, ib n 48. 634
§ Lex accipit ex moribus firmitatem authoritatis, ibidem numer. 49 524
§ Legis acceptatio eſt effectus, qui ſubſequitur ipſam legem; ideòque impoſſibile eſt, ut concurrat ad eſſe legis, vel ad producendam legis obligationem, ib n. 55. 635
§ Non uſus legis tribus modis conſiderari poteſt, ibid. num. 59. & & ſeqq. 635
§ Non abrogat legem, niſi implicitum habeat contrarium uſum, ibid num 65 636
§ Lex per non uſum nullo tempore abrogatur, ſi numquam accidit caſus, in quo potuerit obſervari, ib. num 60. pag. 635
§ Lex Eccleſiaſtica non recepta ab initio, non tollitur per non uſum minoris temporis, quàm annorum 40. ſivè Princeps ſciat, ſivè ignoret, ibid num 57. 636
§ Secùs in legibus civilibus, quia ſufficit ſpatium 10. annorum, ibid num 68 534
§ Item ſecùs, ſi non uſus non ſit contra, ſed præter legem, ibid. numer. 62. 636
§ Lex recepta ab initio indiſtinctè abrogatur per deſuetudinem, vel contrariam conſuetudinem rationabilem, & legitimè præſcriptam, ibid num. 75. 636
§ Prælati exequi poſſunt conſtitutionem, licèt moribus utentium approbata non fuerit, in cap Treugas, num 33 de treug & pace. 633
§ Prælati non ſervantes legem uſu non receptam, excuſantur à pœna, ſed non à culpa ſecundùm opinionem Cardinalis ibidem numer. 24 533
§ Lex declarata intelligenda erat juxta declarationem habentis authoritatem eam declarandi, etiam antequam declaratio emanaſſet, in cap Quoniam, n 48. de conſtit pag. 136
§ Lex declarata erat intelligenda juxta declarationem Principis, etiam antequam declaratio emanaſſet, in c. Super ſpecula n 7. ne Cler. vel Monach 683

Legis authoritas, & obligatio.

§ Lex naturalis, divina, & civilis, quemadmodum poſſint efficere aliquam perſonam illegitimam ad matrimonium contrahendum, in c Utrùm autem, n 24 de cognat. ſpirit. 60
§ Lex habens plures intellectus, allegari non debet ad deciſionem cauſarum, in c Quoniam, n 2 de conſtitut. 129
§ Lex non habet vim coactivam, niſi à Principis poteſtate in c. Canonum ſtatuta, n 59 de conſtit. 20
§ Legis tranſgreſſio, etiam ſecluſo contemptu, indiſtinctè obligat ſub mortali, quando impeditur finis legis in c. Si quis, num 42. de Regular 336
§ Lex etiam pœnalis obligat in foro conſcientiæ, & improbatur contraria opinio, ibid num. 58. 338
§ Lex injuſta non obligat quoad Deum, ib n 60. 338
§ Lex etiam injuſta obligat in foro conſcientiæ ratione ſcandali, ibid num 67. 339
§ Legem vivam periculoſius eſt, majuſq; crimen contemnere, quàm legem mortuam, in capitul Nos quidem, numer 42 de teſtament 262
§ Lex præcepti neceſſitatem imponit, & contravenientes mortaliter peccant, in capitul. Treugas, numer. 25. & 34. de treug. & pac. 633
§ Inter leges præcipientes, & leges ſimpliciter ſtatuentes debet eſſe differentia, ib num 25. & 44. 533
§ Legis primi tranſgreſſores quamvis peccaverint, tamen ſequentes non peccarunt, ib n 29 & 41. 633
§ Contrarium, ib n 47 634
§ Lex injuſta eſt ex Authore, quando fertur ab eo ultra ſibi commiſſam poteſtatem, etiamſi ordinetur ad bonum commune, in cap Quæ in Eccleſiarum, num 45 de conſtit 100
§ Lex correctoria dicitur favorabilis, & latè interpretanda, quando per eam fit redditus ad jus antiquum, in cap. Nullus, num. 42. de Regul. 331

Legis interpretatio, declaratio, & extenſio.

§ Lex ubi plura copulativè requirit, non habet locum, niſi omnia ſimul concurrant, in cap Qualiter, num. 29. de Clericor. non reſiden 51
§ Lex nova ſuperveniens in materia diſpoſita per leges antiquas, quamvis generaliter loquatur, tamen diſtinguitur, prout diſtinguebant leges antiquæ, in c. Tua litteræ, nu. 25 de Cler. per ſalt promot. 201
§ Lex exorbitans à jure communi non extenditur ultra caſum expreſſum etiam ex identitate rationis, ib. num 47. 202

Legis

Legis derogatio.

3 Lex Canonica, vel Civilis habens clauſulam derogatoriam non tollitur per contrarium reſcriptum, niſi fiat mentio de illa ſpecialiter, vel per verba æquipollentia, in cap. Nonnulli, num. 33 de reſcript. 169
2 Lex ſpecialis in materia, in qua eſt privilegium clauſum in corpore juris, tollit illud, etiamſi de eo non faciat mentionem, ibidem num. 41. 171
3 Legis diſpoſitio locum habet data aliqua ratione identitatis, ſed non illius pœna, in cap. Super ſpecula, numer. 14. ne Cleric. vel Monach 684
3 Legis intellectus referri debet ad caſum frequentiùs contingentem in c. Explicari, n.26. de obſer. jejun. 619
5 Lex quantumcumque generalis ſemper reſtringitur ad perſonas habiles, in cap. Quod à prædeceſſoru, numer. 123. de ſchiſmat. pag. 113
5 Lex non imprimit effectum ſuum, niſi in illas perſonas, quibus verba legis congruunt, & adaptantur ib.n 114. 113
3 Lex etiam exorbitans, & pœnalis extenditur ad caſus ſimiles, quando aliàs redderetur eluſoria, in cap. Statuimus, num. 41. de Regul. 411
3 Legis diſpoſitio non adaptatur ad caſum, ad quem verba legis non adaptantur, ibid.n 41. 411
3 Lex nova diſponens in uno ex correlativis, cenſetur diſponere in alio etiam ad correctionem juris communis, ubi eadem eſt ratio, in c. Nullus, n 38. de Regular. 311
3 Lex loquens in caſu vero, an habeat locum in caſu ficto, in c. Cùm percuſſio, n. 30. de Cler. ægrot. 136
2 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Cæterùm, num. 81. de reſcript 145
2 Lex pœnalis, & exorbitans non extenditur ex identitate, vel majoritate rationis, in c. Cùm non ab homine, num. 53. & num 81. & 82. de judic. 13
2 Lex tribuens poteſtatem laico ſuper juribus, & perſonis Eccleſiaſticis, etiam ex majoritate rationis non extenditur, ibid num. 34. & 82. 13
Vide in ver. *Interpretatio*, *Declaratio*, *Extenſio*, *Verborum interpretatio*, *Papa quoad interpretationem*.
5 Jus generaliter, & indiſtinctè loquens, generaliter, & indiſtinctè intelligitur, niſi per aliud diſtinguatur, in cap. Si quis preſbyter, num 2 de Cler. excomm miniſtran. 192
5 Lex etiam pœnalis latè interpretanda eſt, quatenùs patitur verborum proprietas, in c. Quanto, num 24. de privil. 276
2 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed potiùs diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Cùm eſſes, n 89.& 110. de teſtam. 273
3 Declaratur, ib.n.141 275
3 Lex generalis non corrigit legem præcedentem, habentem ſpecialem rationem, ib n 91. 273
3 Declaratur, ibid.nu.141 & ſeqq 275
3 Lex generalis numquam corrigit legem ſpecialem, quando invicem compatiuntur, ib.n 91. 273

Lex Canonica.

5 Lex Canonica in foro Eccleſiæ prævalet legi civili etiam inter laicos ſubjectos Imperio, & in materia non concernente peccatum, in c. Pervenit, n 7 de adulter. 148
2 Legem Canonicam obſcuram malè intelligens, non peccat mortaliter, niſi poſt declaratam ejus ambiguitatem, in c. Quoniam, num. 34. de conſtitut. & in cap Super ſpecula, nu 7. ne Cler. vel Monach 683
2 Legis Canonicæ præcepta, aut prohibitiones obligant in foro conſcientiæ etiam ſub reatu mortalis peccati, in c. Si quis, nu 38. de Regular. 336
4 Lex Eccleſiaſtica prohibens, obligat tranſgreſſores ad culpam mortalem, in c. Ubi non eſt, n 3 & 8. de diſpenſat. impuber. 25
2 Lex Eccleſiaſtica præceptum, vel prohibitionem continens, an obliget tranſgreſſores ad culpam, vel pœnam, ſi uſu recepta non fuerit, in c Treugas, n 16 uſque in fin de treug. & pace. 632
Vide in ver. *Lex uſu recepta*.
3 Lex Canonica, ubi agitur de peccato vitando, ſervari debet etiam in terris Imperii, & non in omni foro, in c. Cùm eſſes, nu. 213 de teſtament. 175
2 Canones prævalent legibus in his, in quorum obſervationes emergunt peccata, ibid num. 236. 175
2 Lex Canonica ferri poteſt etiam de actibus omnibus occultis, & internis, ex ſententia Canoniſtarum, licèt de illis judicare non poſſit, quamdiù latent, in c. Dolentes, num. 58. de celebrat. Miſſar. 585
2 Legem Canonicam malè intelligens, non peccat mortaliter, niſi poſt declaratam ejus obſcuritatem, in cap. Quoniam, num. 34. de conſtit. 334
Vide in ver. *Jus Canonicum*, *Canones*.

Lex Civilis.

3 Legales materiæ quamplures in Decretalibus ſunt inſertæ, quarum vix notitia haberi poteſt ſine legali ſapientia, in c. Super ſpecula, n. 24. ne Cler. vel Monach 685
3 Canoniſta legales materias difficiles privato ſtudio aſſequi non poteſt, ibid n 25. 685
2 Lex civilis dubia intelligi debet ſecundùm determinationem legis Canonicæ, in c. Ex parte, n 10. de arbitr. 704
2 Legis Civilis præcepto contraveniens, peccat mortaliter, in cap. Non ſine, n 11 de arbitr 691
2 Lex Civilis non poteſt impedire obligationem juramenti, ibidem num 11 691
4 Lex Civilis non poteſt inducere nova impedimenta matrimoniis contrahendis, in c. Verùm, n.29. de cognat ſpirit. 60
2 Lex Civilis generaliter lata ad bonum publicum, an comprehendat etiam Clericos vi directiva rationis, in c. Eccleſia S. Mariæ, num. 29. de conſtit. 122
2 Legis Civilis non eſt adhibenda ratio, quando opponitur Canonicæ, ibidem num 32 122
2 Lex Civilis prohibens uſum armorum, non comprehendit familiam Epiſcopi, ibid num 43 uſque in fin. 123
3 Civilis ſcientia eſt para Divinæ, & neceſſaria eſt in Eccleſia Dei, ſaltem in temporalibus, in c. Super ſpecula, n.25. Ne Cler. vel Monach 685
3 Civilis facultas licèt neceſſaria ad regimen Reipublicæ, tamen exerceri debet per ſuos miniſtros, ideſt laicos, & Clericus non prohibitus, ibid.num.29 685
3 Leges Civiles Sacris Canonibus ancillantur, ib n 30. 685
3 Civilis ſapientiæ laudes à Petro de Ancharano enarratæ ib n 26 686
5 Lex Civilis in locis non exiſtentibus de temporali dominio Eccleſiæ ſervanda eſt in foro laicali, & lex Canonica in foro Eccleſiæ etiam extra materiã peccati, in c. Antigonus, n.27 de pactis. 641
3 Leges Civiles, ita demùm dicuntur canonizatæ, ſi à Papa in Canonibus inſerantur, in c Super inordinata, n.2. de præben. 152
5 Leges Civiles in volumine Decreti inſertæ, ſi ſint contrariæ Canonibus, non ſunt ſervandæ in foro Eccleſiæ, in c. Canonum ſtatuta, num 38. & 45 de conſtit. 17
1 Nec cenſentur canonizatæ, niſi quæ à Papa Canonibus inſerantur, ibid num.39 17
1 Leges Civiles Canonibus non contrariæ ſervari debent etiam in foro Eccleſiæ, ibid. num 45. 18
4 Lex Civilis non potuit ſtatuere impedimentum dirimens matrimonium in infinitum inter aſcendentes, & deſcendentes, in c. Vir qui, n 27. de conſang & affinit 74
2 Lex ad inſtructionem, C. de Sacroſ. Eccl. in c. Eccleſia S. Mariæ, num 20. de conſtit. 125
3 L. Julia Poppæa prohibens viris poſt ſexageſimum annum, & mulieribus poſt quinquageſimum nuptias contrahere, à quibus, & cur fuerit abrogata, in c. Cùm ſis, num. 38.& 65. verſ. Et hæc fuit ratio, de converſ. conjug 437
5 L. Julia de arbitr. non habet locum Romæ, in c. Cùm pridem, nu. 65. de pactis 652
3 L. Sancimus de jure Protomiſeos habet locum etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, de regul n.75. 339
1 L. Unica, C. Quando Imper. inter pupill & vid. comprehendit tales etiam divites ſecundùm magis communem, & veriorem opinionem, quam ſervat ſignatura, in cap. Significantibus, n 42. de off delegat. 540
2 L. Unica, C Quando Imper. expenditur, ib n.45. 540
3 L. Ad inſtructiones, C. de Sacroſ. Eccleſ non fuit correcta per Authen. Item nulla de Epiſcop. & Cler. in cap Non minùs, n. 57 de immunit Eccl 636
5 L. Non dubium, C de legib. locum habet in Regularibus, & perſonis Eccleſiaſticis etiam exemptis, contra Vaſquez, in c. Qui preſbyterum, n 33. de pœnit & remiſſ 594
1 Papa in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam ubi non habet temporalem juriſdictionem, in c. Antigonus, numer. 28 de pactis. 645
Vide in ver. *Papa quoad Poteſtatem*.
5 Leges debent imitari Canones, ſed non è converſo, in c. Cæterum, n 66. de reſcript. 145
2 Lex Civilis per Papam inſerta Canoni ſervari debet tamquam lex Canonica, in capit. Quæ in Eccleſiarum, num. 29. de conſtitut. 92
Vide in ver. *Jus Civile*.
5 Lex Civilis poteſt jus naturale diſtinguere, & adjuvare, eique addere, vel detrahere, in d. cap. Quæ in Eccleſiarum, nu.141. de conſtit. 105
3 Leges Civiles requirentes numerum ſeptem, vel octo teſtium, per c. Cùm eſſes, de teſtam non corriguntur, ſed declarantur irrationabiles, in d c. Cùm eſſes, n 51 & 141. 271
3 Lex Civilis non contraria Canoni ſervari debet etiam in foro Eccleſiæ, ibid. num. 93. 273
3 Solemnitati legali non detrahitur, quatenùs invenitur expreſſum, ibid.num 97. 273
3 Lex Civilis extra materiam peccati ſervari debet in foro civili, licèt contradicat Canoni, ib n.105. 274
3 Lex Civilis poteſt jus divinum, & naturale diſtinguere, & adjuvare, illique addere, vel detrahere, ibid n. 126 274
3 Contrarium, ib. n. 141. 276
3 Leges Civiles repugnantes legi Divinæ ſunt penitùs excludendæ, ibid num 115. & 121. 274
3 Legibus Imperatorum, quæ contra Dei veritatem feruntur, qui obtemperare non vult, grande acquirit præmium, ib.n. 117. 274
3 Leges multæ referuntur, quæ tamquam foventes peccatum ſunt ſublatæ per jus Canonicum, ib n 170. & ſeqq 278
5 Leges multæ tamquam foventes peccatum abrogatæ per jus Canonicum.
Vide in ver. *Juris Civilis, & canonici differentia*
1 Lex Civilis quoad numerum teſtium.
Vide in ver. *Teſtis*.
Et in ver. *Teſtamentum quoad teſtes*.
Et in ver. *Teſtamentum de jure Canonico ad non pias cauſas*.
3 Leges Civiles ſtatuentes ſuper immunitate Eccleſiæ quandoque allegantur à Papa in dubiis decidendis, in c. Inter alia, n.2. de immunitate Eccleſiæ 638
3 Et per hoc cenſentur canonizatæ, & non dicuntur ampliùs leges Civiles, ſed Canones, ib n.6. 638
Vide in ver. *Lex ſecularis contra libertatem Eccleſiaſticam*.
3 Leges Imperatorum, dummodò non offendant, ſunt cum Canonibus permiſcendæ, ibid. num. 7. 638
3 Lex civilis canonizata, ſeu inſerta Canoni dicitur lex Canonica, in c. Nulli, n.45 de reb Eccl. non alien. 225
3 Authentica, Si qua mulier, C. de Sacroſ. Eccl non eſt canonizata, in c. Si qua mulier, 19 q 3. & cur, in cap. Cùm ſimus, n. 10. de regular. 379
1 Leges civiles diſponentes de materia ſpirituali annexa, ſicut eſt juſpatronatus etiam in favorem Eccleſiæ, non ſunt attendendæ, in c. Cùm vos, n.53. de off. Ordin. 563

2 Lex

Google

3 Lex civilis dubia intelligi debet ſecundùm determinationem legis Canonicæ, in c. Ex parte, n.30. de arbitr. 704

Leges ſæculares contra libertatem Eccleſiaſticam.

3 Lex ſecularis generaliter lata ad Eccleſias, vel perſonas Eccleſiaſticas, aut earum bona, in earum præjudicium non attenditur, in cap. Eccleſia Sanctæ Mariæ, n.2 de conſtit. 119
2 Lex ſæcularis diſponens de Eccleſiis, perſonis Eccleſiaſticis, vel earum bonis, etiamſi reſpiciat earum commodum, vel favorem non valet, ib n.7. 120
3 Leges civiles, C. de Sacroſ. Eccl. de Epiſcop. & Cleric. & conſimiles non valent ex defectu poteſtatis, ibid n.17. 121
2 Leges civiles loquentes de emphyteuſi Eccleſiaſtica non debent ſervari, ib.n.23. 121
2 Lex civilis generaliter lata ad bonum publicum, an comprehendat etiam Clericos vi directiva rationis, ib.n.29. 122
3 Lex civilis prohibens uſum armorum non comprehendit familiam Epiſcopi, ib n.43 uſque in fin. 123
3 Leges civiles in præjudicium Eccleſiæ, & perſonarum Eccleſiaſticarum non valent, in cap. Non minus, n.50. 53. & 59. de immunit. Eccl. 635
3 Nec cenſentur canonizatæ, licèt aliquæ reperiantur inſertæ à Gratiano in volumine Decreti, ib n.58. 635
2 Leges civiles, quæ loquuntur de emphyteuſi Eccleſiæ, ſervari non debent, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.96. de conſtit. 101
2 Leges Imperatorum, ac Principum de Eccleſiis earumq; perſonis, ac bonis ſpecificè diſponentes, ſunt nullæ ex defectu poteſtatis, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.25. de conſtit. 99
2 Etiam in materia, in qua contrarium non reperitur ſtatutum de jure Canonico, ib num. 26. 99
2 Nec ſervari debent etiam de honeſtate, ib n.27. 9
2 Quod procedit, etiamſi fuerint editæ ab Imperatoribus ad inſtantiam Eccleſiæ, ib n.28. 99
2 Item procedit, etiamſi concernant favorem, & commodum Eccleſiarum, ib n.30. 99
2 Item procedit, etiamſi à Gratiano ſint inſertæ in volumine Decreti, ib.n.33. 99
2 Item procedit, etiamſi fuerint editæ ex juſta cauſa, ib. nu. 41. & 44. & ſeqq. 100
2 Lex Principis generaliter loquens, ubi Canon non contradicit, ſervari debet etiam quoad Eccleſias, niſi de ipſis Eccleſiis, vel bonis earum ſpecificè diſponat, ib n.32. 29
2 Leges civiles, quæ procedunt privilegiando Eccleſias, vel perſonas Eccleſiaſticas, an valeant, & ibid. nu. 34. & numer. ſeqq. uſque ad num. 41. 29
2 Lex civilis ſpecificè diſponens de Eccleſiis inducta ſuper ratione naturali, nec contradicens Canoni, ſervatur non ratione legis Principis, ſed ratione naturali ſuper qua fundatur, ibidem num. 47. 100
4 Lex civilis non poteſt inducere nova impedimenta matrimonii contrahendi, in capit. Utrum autem, numer. 19. de cognat. ſpirit. 60
3 Leges civiles ſtatuentes ſuper immunitate Eccleſiæ quandoque allegantur à Papa in dubiis decidendis, in cap. Inter alia, nu.2 de immunit. Eccl. 618
3 Et per hoc cenſentur canonizatæ, & non dicuntur ampliùs leges civiles, ſed Canones, ib n.6 618
3 Leges Imperatorum, ac Principum ſtatuentes nominatim de Eccleſiis, & perſonis Eccleſiaſticis, ac bonis earum, ſunt invalidæ ex defectu poteſtatis, ib.n.3. & 64. 638
3 Etiamſi redundent in favorem, & commodum Eccleſiarum, & diſponant in materia, in qua contrarium non reperitur ſtatutum de jure Canonico ib n.4. 638
3 Eccleſia non poteſt etiam ſponte ſe ſubmittere ſuperioritati, ac legibus Imperatoris, ib n.5. 618
3 Lex civilis non potuit reſtringere immunitatem Eccleſiæ, Dei ordinatione, & Canonicis ſanctionibus conſtitutam, ibid. num. 38. & 64. 640
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ, communia.*

Lex Divina.

Vide in ver. *Ius Divinum.*
3 Lex Eccleſiaſtica poteſt ordinare, & cohibere actus internos, in quantum obligantur cum exterioribus, in c. Dolentes, nu. 64. & num. ſeqq. de celebr. Miſſar. 586
3 Permittitur aliquando concomitanter, & ratione connexionis, quod non permittitur principaliter, & directè, ib n.66. 136
2 Lex diſpenſativa ceſſat ceſſante cauſa diſpenſationis, in c. Nimis, num. 19. de filiis presbyt. 479
Vide in ver. *Diſpenſatio.*

Lex corrigens, & correcta.

5 Lex corrigens in uno ex correlativis corrigit etiam in alio, in cap. Ne pro dilatione, n.65. de pœnit. & remiſſ. 146
4 Lex correcta, & corrigens idem ſunt, in cap. Non debet, nu.2. de conſang. & affinit. 78
4 Lex generalis non corrigit legem ſpecialem, in cap. Vir qui, n.24. & 26. de conſang. & affinit. 74
2 Lex generalis poſterior non tollit legem ſpecialiter loquentem, ſed diſtinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Cæterùm, nu. 30. de reſcript. 145
3 Ratione legis correctæ, cenſetur etiam correcta illius diſpoſitio, in c. Ex frequentibus, n.8. de inſtit. 850
Vide in ver. *Correctio.*

Lex humana.

3 Lex humana juſta obligat etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, n.37. de regular. 316
3 Legibus humanis non ſubſunt, quæ ratione naturali nituntur, in c. Significatum, num. 36. de præben. 83
4 Leges humanæ variari debent ex temporum varietate, in c. Non debet, n.5 de conſang & affinit. 72
4 Legum finis eſt invariabilis, ibid.n.11. 73
3 Lex humana contradicens divinæ non eſt ſervanda, ſed lex divina ſervari debet etiam in foro civili, in cap. Cùm eſſes, nu. 49. 122. 133. & ſeqq de teſtam. 272
4 Lex poſitiva, quando ejus obſervantia repugnat legi Divinæ, non obligat in foro conſcientiæ, in c. Conſuluit, num 9. & 23. qui Cler. vel voven. 45
3 Lex innovata ineſt legi innovanti, in cap. Ex tuæ, num 17. de Cler. non reſid. 56
5 Lex innovans non egreditur terminos legis innovatæ, c. Tuarum, num 30 de privileg. 248
5 Lex innovata ineſt legi innovanti, cum omnibus ſuis qualitatibus, ibid n.33. 248
3 Lex nova diſponens in materia antiqua, recipit interpretationes, & limitationes, quas materia ab antiquis legibus recipiebat, in c. Aqua, n.16. de conſecr. Eccl. vel Altar. 570
Vide in ver. *Innovatio.*

Lex naturalis.

Vide in ver. *Ius naturale.*
5 Lex promotionis magis reſpicit ad factum, quàm ad voluntatem, in cap. De cætero, n.11 de homicid. 118
2 Lex promotionis conſiſtit in facto, in c. Statuimus, n.50 de ſupplen neglig. Prælat. 353
3 Lex promotionis reſpicit factum, non voluntatem, in c. Ex publico, n.31. & n.34. de converſ. conjugat. 447
5 Lex promotionis conſiſtit non ſolùm in promotione ad ordinem, ſed etiam in ordinis executione, in cap. Significaſti, il ſecondo, n.2. de homicid. 137
3 LIBELLUS, quamvis non requirat cauſæ expreſſionem parte non opponente, tamen ſi exprimatur inepta, rejicitur, in c. Conſultationibus, n.83. de Cler. ægrot. 170
2 In libello an teneatur Epiſcopus exprimere Epiſcopalia jura, quæ ſunt in jure expreſſa, in c. Conquerente, n.49. de off. Ordin. 538
2 Secùs ſi petat jura ſibi competentia ex conſuetudine, ibid n.45. 538
2 Libellus in cauſa legitimitatis qualiter formetur, in c. Tuam, nu. 42. de ordin. cognit. 125
2 Libellus ſuper poſſeſſorio non vitiatur, ſi in eo narretur aliquid de proprietate, in c. Conſtitutus, n.24. de fil. presby. 485
2 Libellus cognoſcitur ex modo concludendi, non narrandi, ibidem num. 25. 485
2 Libellus coram Papa procedit etiam ſine concluſione, ibidem num. 17. 482
2 Libellum non ſufficit tranſmittere ad domum rei, niſi petit in poſteà in judicio rejiciatur, in c. Cùm olim, n.18. de litis conteſt. 83
2 LIBER Sacramentorum, id eſt Miſſale, in c. Cùm in cunctis, n. 50. de elect. 247
2 Librorum impreſſio, & evulgatio etiam in materia pœnali pari paſſu ambulant, in c. Cùm veniſſent, n.66. de judic. 26
2 Libri continentes opiniones damnatas, vel minùs legitimas Bullarum interpretationes etiam permiſſu legatorum editi non ſunt attendendi, in cap. Conſuetudines, n.66. de conſuetud. 196
Libri Hæreticorum
Vide in ver. *Hæreſis, Hæreticus.*
2 Libro damnato non cenſetur damnatus illius Author, ſi librum ſupponat correctioni Romani Pontificis, in cap. Damnamus, de ſumma Trin. & fid. Cath. num. 15. 22
2 Sed damnato Auctore ejus quoque libri cenſentur damnati, ibid. num. 16. 22
2 Etiamſi aliàs ſint boni, ibid. n.17. 22
2 Declaratur, ibidem num. 18. 22
3 LIBERALIS in donando æſtimat ſe debere, quod donat, in cap. Prudentes, num. 1 de donat. 244
3 LIBERE', id eſt ſine cauſa, & pro libito voluntatis, in cap. Cùm ad Monaſterium n.34. de ſtatu Monachor. 478
3 Liberè id eſt ſine alicujus licentia, in c. Tuæ, num.12. de Cler. non reſident. 58
2 LIBERORUM appellatione veniunt nepotes, & alii deſcendentes ſed appellatione filiorum regulariter ſecùs, in cap. Ex tranſmiſſa, n.55. de fil. presbyt. 468
3 LIBERTA quinquagenaria non tenetur ad operas, in cap. Cùm ſis, num. 42. de converſ. conjug. 417
3 LIBERTAS ſi detur ſervienti per annum, acquiritur in biſſexto, ſi ſerviat per dies 365. in c. Quidam, n.33. de celebr. Miſſar. 579

Libertas Eccleſiaſtica.

5 Violatores libertatis Eccleſiæ in terminis Bullæ Cœnæ non includunt in excommunicationem Papæ reſervatam, niſi id fecerint per viam ſtatuti, vel conſuetudinis, in c. Cùm pro cauſa, n. 22. & 24. & 34. de ſent. excom. 338
5 Libertatis Eccleſiaſticæ offenſa eſt caſus Papæ reſervatus in Extrav. Pauli II. & Sixti IV. ibid num. 26. 339
5 Libertas, & immunitas Eccleſiaſtica, an & in quo differant, ibid. num. 35. 339
2 LIBERTUS, qui contra Eccleſiam teſtificatur, in c. Cùm Sacerdos, n.55. de poſtulan. 671
Vide in ver. *Laici quoad libertatem Eccleſiaſticam.*
Et in ver. *Statuta laicorum art. 2. &c.*
3 LIBIDINIS labes, quæ in juventute contrahitur, in ſenectute frequentiùs expiatur, ſed non ſemper, in cap. Cùm ſis, num. 9. de converſ. conjugat. 415
3 LICENTIA quid importet, in c. Clericos, n.3 de Cler. non reſid. 64
3 Licentia Capituli non requiritur, ut plures Canonici, quàm duo abeſſe poſſint ex cauſa utilitatis Eccleſiæ, ſed ſufficit licentia Epiſcopi, in cap. De cætero, numer. 8. de Cler. non reſid. 37
3 Licentia Epiſcopi an requiratur, ut Beneficiati abeſſe poſſint temporibus à Concilio permiſſis, in c. Relatum, n.15 de Cleric. non reſid. 32
3 Licentia an requiratur, ut docentes, vel ſtudentes in Theologia perci-

percipiant in abſentia fructus præbendarum ſuarum, ibidem num. 8. 35
3 Licentia Superioris ubi requiritur, videtur eidem reſervata cognitio, an caſus ſit licitus, ib n 30 31
3 Licentia debet præcedere, & ubi requiritur, debet eſſe expreſſa, nec ſufficit tacita, ib.n.48. 33
3 Licentia ingrediendi Monaſteria Monialium pro mulieribus conjugatis, an & quomodo à Sede Apoſtolica concedantur, in cap. Præterea, n 20 de converſ. conjug. 631
4 Licentia contrahendi matrimonium ante annos nubiles, ubi malitia ſupplet ætatem, non cenſetur adempta Ordinariis ex eo, quòd Sedes Apoſtolica ſuper hoc diſpenſare conſueverit, in cap. De illis, il ſecondo, n 23 de deſponſ. impuber 30
3 Licentia, quam Capitula Cathedralium Hiſpaniæ ab immemorabili concedere conſueverunt, ut Canonici abeſſe poſſint quoad Capitulo viſum fuerit, non excuſat eos à pœna Concilii Tridentini, in c Licèt, n 26 de præben. 133
3 Licentiam vacandi à ſervitio Eccleſiæ ultrà tres menſes nec Epiſcopus nedum Capitulum concedere poteſt etiam ex rationabilibus cauſis in jure non expreſſis, ib n 27. 135
3 Licentiæ admittendi ad habitum Regularem puellas duodecim annis minores peti conſueverunt à S. Congr. Epiſcoporum, & Regularium, in c. Cùm virum, n 23 de regul. 368
3 Licentia quid ſit, in c Non ampliùs, n 64 de inſtit. 177
3 Licentia erigendi Monaſterium eſt voluntariæ juriſdictionis, & gratiam ſapit, ib. num 77. 179
4 Licentia Parochi, an debeat eſſe ſpecialis ad matrimonium contrahendum, an verò ſufficiat generalis, in c. Quod nobis, n.27. de clandeſt. deſponſ 34
4 Licentia tacita ad matrimonium contrahendum non ſufficit, ib num 32. & ſeqq. 34
4 Licentia Parochi data contrahentibus adhibendi, quem maluerint Sacerdotem, ſufficit ad validitatem matrimonii, ibidem num. 32 verſ. An licentia. 34
4 Licentia ſupponit poteſtatem habitualem in eo, cui conceditur, ib num 43. 35
3 Licentia juſtam cauſam includit, in cap. Ad audientiam, num.18. de Cler. non reſid 62
3 Licentia ubi in aliquo caſu exigitur, non ſufficit eam petere ex poſt facto, in c. Licet, n.44. de Regular. 394
3 Licentiam, vel conſilium, qui debet petere, tenetur debito tempore reſponſum expectare, ib num. 47 494
2 Licentia adminiſtrandi ante confirmationem non ſufficit petita, niſi fuerit obtenta, in cap. Cùm venerabilis, numer 9 de conſuetud pag. 202
5 Pro licentia docendi prætextu alicujus conſuetudinis nil debet exigi, vel promitti, ob hoc promiſſum remittitur, & ſolutum reſtituitur, & illam vendens eſt beneficio privandus, in s. Quoniam, num. 2. 4 & 22. de Magiſtris. 80
5 Quaſi ſimoniacum reputatur pro licentia docendi aliquod pretium exigere, ib.n.22 80
5 Et quid ſervandum circa expenſas in aſſumptione Magiſterii, vel Doctoratus, ib. num 23 80
3 Licentia Capituli non prodeſt ad hoc, ut beneficiatus abeſſe poſſit ſtudiorum cauſa, in c. Cùm ad hoc, n 5 de Cler non reſid 53
L icentia, vel præceptum an expiret morte concedentis, vel præcipientis, in c. A nobis, il primo, n 50. de ſent. excomm. 331
3 Licentiam dare non reſidendi pertinet ad legem juriſdictionis, in c. Tum, n.9 de Cler. non reſid. 58
3 Et eam dare poteſt non modò Epiſcopus, ſed etiam inferior Prælatus, ib. num 29. 58
3 Licentia recipiendi Novitios Congregatio multis Religionibus conceſſit ante diem 22. Julii 1652 ſed poſteà abſtinuit de mandato Papæ uſque ad diem 3. Julii 1654. in cap. Relatum, numer. 95. de Cler. vel Monach. 674
3 Licentiam recipiendi Novitios poſt diem 3. Julii 1654 quæ Religiones obtinuerint, ib n 96. 674
3 Licentiæ recipiendi Novitios infra numerum præfixum in qualibet Provincia, ib n.98 674
5 LIGARI, vel abſolvi à ſeipſo nemo poteſt, in c. Cùm pridem, n.142. de pactis, & in c. Omnis, n. 54 de pœnit & remiſſ. 325
3 Ligandi, & ſolvendi Dominus pares jus eſſe voluit, in c. Cùm virum, n.35. de regul. 368
6 Ligari, vel abſolvi à ſeipſo nemo poteſt, in c. Cùm pridem, nu. 142 de pactis. 660
2 LIMINA Apoſtolorum viſitare de jure tenentur Epiſcopi ſingulis annis per ſe ipſos, vel per certum nuncium, ad idque ſe juramento adſtringunt, in c. Ego N. n.2. de jure jur. 165
2 Liminum viſitatio, quo tempore in Eccleſia primum inſtituta fuerit, ibid. num. 1. 3. 166
2 Quibus temporibus ſit facienda, & an Epiſcopi omnes ad id juramento ſe obligare debeant de jure communi, ib. n 4. 165
2 Et quid poſt Conſtitutionem Sixti V ib.n.5. 165
2 Impedimenta, ob quæ Epiſcopi admittuntur ad limina per Nuncium viſitanda, an probentur juramento, ib. num.6. & num.9. uſque ad num 29. 165
2 Et quæ ſint hujuſmodi impedimenta, ib. n 7. & num.32. uſque ad num. 33. 165
2 Liminum viſitatio in quibus conſiſtat, & quid facere oporteat Epiſcopum, vel ejus Nuncium pro illa integrè abſolvenda, ib. num. 8. 165
2 Limina non viſitantium impedimenta ex Bulla Sixti V. probari debent ab Epiſcopis non juramento, ſed legitimis probationibus tranſmittendis ad primum Cardinalem Diaconum, & hodie ad S. Congregationem Conc. ib n. 23. 166
2 Liminum viſitatio ad quem finem inſtituta fuerit, ib.n.22. 168
2 Aſſimilatur hodie Synodo Epiſcopali, ib.n 22. 166
2 Infirmitas quando excuſet Epiſcopum à liminibus per ſeipſum viſitandis, ib n 24. 167
5 Regia vocatio non excuſat Epiſcopum à viſitatione liminum, ib. num.26. 167
2 Liminum viſitatio ſicut à reſidentia excuſat munus, & Reipublicæ officium Epiſcopatibus adjunctum, ibid. n.27. 167
2 Item ætas gravis, ibid. n. 28. 167
2 Item hoſtilitas, & timor hoſtium, ib.n.29. 167
2 Item incurſus latronum, ib n.30. 167
2 Item peſtis, dummodò non ſit levis, ib. n.31. 167
2 Item itineris, ſeu viarum impedimentum, ſivè terræ, ſivè maris, ibid. n.32 167
2 Ex prædictis impedimentis quædam excuſant à viſitatione perſonali tantùm, quædam verò etiam à tranſmiſſione Procuratoris, ibid. nu. 33. 167
2 Et hoc caſu tempus ad viſitandum dormit, & ſubducitur tempus impedimenti, eoque ceſſante tantundem temporis inſtauratur, ibid n. 34 167
2 Limina viſitare quibus temporum intervallis Epiſcopi teneantur, ibid n. 36. 167
2 Et à quo tempore omnibus Epiſcopis incipiant currere trienni, quadriennia, quinquennia, & decennia, ib n.37 & ſeqq 168
5 Liminum viſitationis tempora quando incipiant currere Epiſcopis Italiæ, ib. n.39 168
5 Et quando Epiſcopis Germanis, Gallis, Hiſpanis, &c. ib n 40. 168
2 Et quando Epiſcopis Africanis, ib n.41. 168
2 Et quando Epiſcopis Aſiaticis, ib.n 42. 168
2 Et quando hæc annorum ſpatia ſint computanda, ib n.43 168
2 Liminum viſitationi tempus Epiſcopis præfixum durat uſque ad ultimum momentum diei ſupremi, & dies termini non computatur in termino, ib n 44 168
2 Imò excuſantur Epiſcopi à cenſuris, dummodò ad urbem perveniant in ultima die termini, licèt Baſilicas non viſitaverint, nec relationem ſtatus Eccleſiæ exhibuerint ante conſummationem ejus diei, ib.n 45. 168
5 Limina viſitandi tempus effluxum prædeceſſori quomodo intelligatur excuriſſe Epiſcopo ſucceſſori, ib n.47. 168
6 Et quid ſi ſpatium annorum ſit minùs breve ad viſitationem perficiendam, ibid. n 48. 269
2 Ad Limina viſitanda non admittuntur Epiſcopi nuper conſecrati priuſquam ſe ad reſidentiam conferant, ib n 49. 269
2 Liminum viſitatio fieri debet in ultimo anno triennii, vel quadriennii, &c. ibid n 50. 269
2 Limina viſitandi impedimentum, ut ſit legitimum, quo tempore debeat contingere, ibid 53. 169
2 Et an obſtacula parùm duratura legitimum præſtent impedimentum, ib n.54. 169
5 Et quid ſi incidant in anno viſitationis, ib n 55. 169
5 Et quid ſi Epiſcopus in fine ultimi anni de induſtria viſitationem diſtulerit, ib n 58 & n ſeqq. 169
2 Limina non viſitantes, ab ingreſſu Eccleſiæ, & adminiſtratione tam ſpiritualium, quàm temporalium, & perceptione fructuum ſunt ipſo jure ſuſpenſi, ib n.58 169
2 Non tamen incidunt in has pœnas, niſi tranſacta ultima die ad viſitandum præfixa, ib n 59 169
2 Et poſt ipſum remanent ligati, etiamſi antea eos pœnituerit, ib. num 60 170
2 Liminum viſitatio tribus actibus perficitur, ib.n.62. 170
5 Primus actus eſt viſitatio Baſilicarum SS. Petri, & Pauli de Urbe, ibidem n.62. 170
2 Quem actum Epiſcopi non tenentur probare juramento, aut teſtibus, vel fide Sacriſtæ, ſed ſtatur eorum aſſertioni, ibidem numer 63. 170
2 Ad Limina viſitanda mandatum ſpeciale requiritur, ibidem num 64. 170
2 Et Procuratores in Curia exiſtentes nunquam admittuntur etiam cum ſpeciali mandato, ib.n.65. 170
2 Quod ſervatur etiam in Epiſcopis Indiarum, ib n.67. 170
2 Sed impeditis potiùs dantur dilationes, vel prorogationes ad viſitandum, ibid.n.66 170
2 Limina viſitantium ſecundus actus eſt exhibitio debitæ obedientiæ, & ſubjectioni Romano Pontifici, ib n.68 & ſeqq. 170
2 Limina Apoſtolorum ibi eſſe dicuntur ubi eſt Papa, ib n. 69. 170
2 Nec eſt ſecurus Epiſcopus viſitans Legatum, ib n 70. 170
4 Limina viſitantium tertius actus eſt relatio ſtatus Eccleſiæ tam materialis, quàm formalis, ib n.72. 170
2 Status materialis Eccleſiæ in quibus conſiſtat, ib n.73. 170
5 Et an in qualibet liminum viſitatione de ſtatu materiali ſit referendum, ibid. n 74 170
5 Status formalis Eccleſiæ in quibus verſetur, ib n.75. 172
2 Limina viſitantium relatio Congregationi Concilii exhibenda quid præcipuè continere debeat ib.n.76 172
2 Congregatio Concilii reſpondet ad dubia ab Epiſcopis limina viſitantibus propoſita, etiamſi Concilii Tridentini interpretationem non concernant, ib. n 80. 185
2 Diſtributiones quotidianæ jubentur dari Canonicis, qui Epiſcopum limina viſitantem comitati ſunt, aut ejus nomine viſitarunt, ibid. n 81. 172
2 Limina viſitare tenentur etiam Epiſcopi, Archiepiſcopi, & Patriarchæ in partibus infidelium, ib. n. 82. & ſeqq. 172
3 Epiſcopus viſitans limina in fine unius trienni, non poteſt in principio trienni ſequentis iterùm viſitare, nec ab Eccleſia abeſſe per octo continuos menſes, ex Bulla Urbani VIII. in s. Qualiter n.42 & 47 de Cler. non reſid. 53
5 LINGUAM ream non facit niſi rea mens, in c. Falſidicus, n. 30. & 92. de Crim. falſ. 170
5 Lingua loquentis eſt tuba cordis, ib. n 82. 178
5 Linguam capulari, & caput amputari quomodo intelligatur, in c. Si quis, n.4 de homicid 119
3 LIS ſuper beneficio, an excuſet Parochum à reſidentia, in c. Clericos, n 25. & ſeqq. de Cleric. non reſid. 66
3 Lite pendente ſuper titulo Parochialis non tenetur Parochus ad Sacros Ordines promoveri, ib. n.33. 66
2 Litis conteſtatio an, & quando inducatur per negationem rei conventi, in c. Si Clericus, n 2. de for compet. 52
2 Litis conteſtatio fit per petitionem in jus propoſitam, & reſponſionem ſecutam, in c Olim, n.3 de lit conteſt. 83
2 Litis conteſtatio quid ſit, ibid. latè diſcutitur à num 4. uſque ad num. 44 83
5 Litis conteſtatio eſt fundamentum judicii, & litis exordium, ib. numer. 5. 83

2 Lis

a Lis mota non dicitur ante litis conteſtationem, ib n. 6. 83
a Inſtantia cauſarum ante litis conteſtationem non currit, ibidem num. 7. 8t
a Litis conteſtatio eſt lapis angularis judicii, ib n. 9. 83
a Proceſſus ſine litis conteſtatione eſt irritus, ib n. 10. 8t
a Sententia lite non conteſtata eſt ipſo jure nulla, ib. n. 11. 8t
a Nec eſt exequenda, etiamſi lapſa ſint fatalia, ib. n. 12. 83
a Litis conteſtatio non inducitur per narrationem factam in libello ſine petitione, & concluſione, ib n. 15. 83
e Nec per productionem actorum, ſi nulla appareat petitio, ibid. num. 16 8t
a Litis conteſtatio non fit extra judicium, ibi n. 17. 8t
a Litis conteſtatio fit coram arbitris juris, & habet omnes affectus conteſtationis veræ, vel interpretativæ, ib n. 20. 8t
a Secus coram arbitratore, ib n. 21. 83
a Petitio ſola litis conteſtationem non inducit, niſi ſequatur reſponſio rei, ib. n. 22. 8t
a Litis conteſtatio non oritur, niſi reſponſio rei ſit relativa ad libellum, ib. n. 23. 83
a Et ſufficit reſponſio juris, ib. n. 24. 84
a Litis conteſtatio, an fiat, ſi reus neget narrata prout narrantur eſſe vera, ib. n. 26 84
a Et quid ſi productis juribus, & parte citata rei Procurator alleget generalia contra, ib n. 27. 84
a Et quid ſi reus reſpondeat; Tu mentiris, ib n. 28. 84
e Litis conteſtatio non inducitur per confeſſionem rei, ibidem numer. 30. 84
a Confeſſio facta animo declinandi juriſdictionem non inducit conteſtationem litis, ib n. 32. 84
a Secus ſi animo litigandi poſt oblatum libellum, ib. n. 33. 84
a Litis conteſtatio mirabilis ex Hoſtienſi, ib n. 34. 84
a Confeſſio rei in figura judicii, an in dubio litis conteſtationem inducat, ib n. 35. 84
a Litis conteſtatio fit per reſponſionem datam ad libellum partem confitendo, & partem negando, ibid. n. 36. 84
a Litis conteſtatio fit per reſponſionem rei datam ad libellum etiam actore abſente, & ex intervallo, nec verba ſunt neceſſaria, ib. num. 37. 84
e Et quid ſi actor poſt reſponſionem rei non compareat, nec proſequatur, ibid n. 38 85
e Litis conteſtatio dependet ab animo rei, ib. n. 39. 85
a Nec inducitur, niſi reſponſio fiat propoſito litigandi, ib. n. 40. & ſeqq. 85
a Conteſtari, quid ſit, ib n. 41. 85
a Conteſtandi animus præſumitur ubi verba conteſtationi ſunt apta, niſi contrarium appareat per proteſtationem, ib n. 42. 85
a Litis conteſtatio non inducitur per poſitiones, & reſponſiones datas ad eas, ib. n. 44. & ſeqq. 8t
a Litis conteſtatio, an fiat per generalem poſitionem, & reſponſionem rei, ib. n. 48 85
5 Lites ſunt potiùs reſtringandæ, quàm ampliandæ, in c. Olim, n. 49. de verb. ſignif. 382
5 Lis ſuper beneficio eſt qualitas ſuſpenſiva, & velut inhibitio temporalis, qua manus Ordinarii ligantur, ne interim non conferat, in c. Sicut unire, n. 54. de exceſſ. Prælat. 412
a Litis conſorte admittitur ſine mandato ad agendum pro conſorte, ſicut conjunctus pro conjuncto, dummodò caveant de rato, in c. Cùm M. n. 6. de conſtit. 112
a Et quid in requirentibus ſpeciale mandatum, ib n. 20. 113
e Litis conſortium inducitur ex ſimultanea lite, & cauſa, ib n. 7. 112
a Litis conteſtatio non inducitur per exceptionem excommunicationis, in cap. Tuam, n. 5. de ordin. cognit. 302
4 Litis vitandæ cauſa, an ſit diſpenſandum, in c. Ex litteris, n. 9. & n. 28. de cognat. ſpirit. 66
Litis mentio. Vide in ver. *Confirmatio*.
a Judex poteſt in cauſa procedere non obſtante privilegio poſt motam litem impetrato ſi in eo litis mentio facta non fuerit, aliàs ſecus, in cap. Si quis, n. 4. de confir. util. vel inutil. 206
e Litium brevitati magis conſulitur per Canones, quàm per leges, & cur, in cap. Venerabilis, n. 5. de judiciis. 13
a Pro Lite conteſtata, ſi Judex velit habere confeſſionem Advocati eadem die revocatam, vel proceſſum delegati ratificet, ab eo licitè appellatur, in cap. Cùm cauſam, n. 1. de Appellat. 205
5 Litis conteſtatio fit cum promovente inquiſitionem, quando Judex procedit ad denunciationem, in c. Qualiter, il ſecundo, n. 66. de accuſat. 19
a Lites exercere bonarum mentium eſt, & in cap. Conqueſtus, n. 53. de feriis 95
a Lites pleruſmque de re dubia inſtituuntur, in cap. Ne innitaris, n. 18. de Conſtit. 13
5 Litigium, & reſervatio in quibus differant, in c. Sicut unire, n. 80. de exceſſ. Prælat. 312
a Litigioſa res eſt de cujus dominio cauſa movetur inter petitorem, & poſſeſſorem judiciaria conventione, in c. Si quis, num. 4. de Confirm. util. vel inutil. 207
e Idem ſi cauſa moveatur de quaſi dominio directo, vel inutili, ib. num. 7. 207
a Litigioſi vitium non negatur ſuper bonis, ſi actio perſonalis fuerit intentata, ib. n. 8 207
a Litigioſi vitium non inducitur ſuper proprietate, ſi lis moveatur ſuper poſſeſſione, ib n. 9. 207
a Poſſeſſio tamen efficitur litigioſa, ib n. 10. 207
e LITIGARE temerè non dicitur qui dubius eſt, ſed qui ſcit jus non habere, in c. Ne innitaris, n. 184. de Conſtit. 82

Litterarum Apoſtolicarum raſura.

5 Falſum non probatur reſcriptum ex raſura paucarum litterarum in loco non ſuſpecto, in cap. Ex conſcientia, num. 2. & 13. de crimin. falſ. 288
5 Litterarum multarum raſura, poto lineæ in reſcripto, inducit ſuſpicionem falſitatis, in c. Ex conſcientia, ib n. 4. 288
5 Secus ſi raſura ſit talis, quæ animum ſapientis in dubitationem non vertat, ib n. 5. 288
5 Litteræ Apoſtolicæ non redduntur falſæ ex raſura facta ab Officiali Curiæ etiam in loco ſuſpecto, ibid n. 6 289
5 Litteræ Bullatæ poſſunt abradi, & corrigi ab Officialibus Cancellariæ, quando non concordent cum ſupplicatione, vel quando minùs benè fuerunt expeditæ, ib. n. 7 289
5 In Litteris Apoſtolicis raſura quantumvis modica ab impetrante, ſeu utente facta, reddit eas falſas, & radens eſt falſarius, & excommunicatus, ib n. 8. & ſeq 289
5 Non tamen incurrit pœnam legis Corneliæ de falſis, niſi hoc faciat cum dolo, ibid n. 10 289
5 Et dolus præſumitur, cùm aliquid immutatur ex ſubſtantialibus, vel in loco ſuſpecto, ib n. 11. 289
5 Aut cùm falſificans talibus litteris utitur, ib n. 13. 289
5 In Littera Papali, nec punctus fieri, nec deleri poteſt ſine metu excommunicationis, ib n. 9 289
5 Litterarum paucarum raſura cùm dubium eſt à quo facta fuerit reddit litteras falſas, ſi ſit in loco ſuſpecto, aliàs ſecus, ibid. numer. 14 289
5 Raſura quando reperitur in loco non ſuſpecto, præſumitur facta per officialem, ſed in loco ſuſpecto præſumitur facta per impetrantem, ib n. 15. 289
5 Et quando dicatur locus ſuſpectus, ib n. 16. 290
5 Reſcriptum non redditur falſum, nec ſuſpectum ex raſura in narrativa facti, ib. n. 17 290
5 Reſcriptum redditur falſum ex raſura ſcripta manu diverſa etiam in loco non ſuſpecto, ib. n. 18. 290
5 Secus ſi ead. manu, ib n. 19 290
5 Et in dubio præſumitur manus diverſa, ſi ſit in loco ſuſpecto, ib. num. 20 290
5 Litteræ Apoſtolicæ ſi ſint redditæ clauſæ, non vitiantur ex raſura in quocumque loco ſit, ib. n. 21 290
5 Niſi character in loco raſuræ ſit valdè difformis, ib n. 22. 290
5 Litteræ Delegationis non oportet, ut ſint ſcriptæ, vel ſubſcriptæ à delegante, ſed ſufficit, ut ſint ejus ſigillo munitæ, in c. Cùm in jure, n. 37. de off. deleg. 535

Littera Apoſtolica.

5 Litteris Apoſtolicis, uti volentes debent prius diligenter illas examinare, an ſint veræ, vel falſæ, vel ſuſpectæ, in c. Ad falſariorum, n. 6. de Crim. falſ. 284
5 Litteræ Papales ſiunt magno cum diligentia, & exquiſita curioſitate, ibid n. 7 284
5 Et nihilominus in eis quaſi imperceptibiles committuntur falſitates, ib. n. 8. 284
Vide in ver. *falſarius Litterarum Apoſtolicarum.*
5 Litteræ gratioſæ, vel contra jus, vel contra utilitatem publicam majorem requirunt examinationem, quàm litteræ de ſimplici juſtitia, ib n. 4. 184
5 Litteræ Apoſtolicæ non dicuntur expeditæ, niſi quando in plumbo ſunt, in c. Licèt, n. 5. de Crim. falſ. 18e
5 Litterarum expeditio dat formam, & perfectionem gratiæ, ibid. num. 15. 282
5 Et per illas gratia digeſta, & ſuam perfectionem totaliter habere dicitur, ib n. 18 282
Vide in ver. *Supplicatio*
5 Litterarum regiſtrum, & inde ſumpta debent reformari, & corrigi juxta originalem ſupplicationem, ib n. 12 282
5 Litterarum expeditio non requiritur ad perfectionem gratiæ, ſed ad probationem, ib n. 27. 282
5 Expeditiones duæ ſi ſint inter ſe difformes, recurritur ad ſupplicationem tamquam ad matricem.
Litteræ Apoſtolicæ quibus committendæ.
Vide in ver. *Diſpenſationum executio.*
5 Litteras recipiens, & legens, cenſetur eo ipſo illas approbare, & debitum confiteri, in cap. Tuæ litteræ, num. 6. de Cler. pec. ſali promot. 283
a Litteræ ad beneficium vacaturum non extenduntur ad beneficium de menſa, in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 11. verſ. Tertius eſt, de Conſtit. 607
a Litteræ ad beneficia vacatura ſunt ambitioſæ, & ſtrictè intelligendæ, in c. Nullus, n. 19. de elect. 218
5 Litteræ gratiæ relaxantur proviſis, qui poſſeſſionem beneficii ſtatim non ſunt habituri, facta obligatione de ſolvendo annatam, cùm fructus percipient, in cap. Præterea, nu. 88. Ne Prælat. vic. ſuas. 76
5 Aliquando tamen ex cauſa fit ſolutio, habita, vel non habita poſſeſſione, ib n. 84 76
5 Litteræ ſub obligatione de ſolvendo relaxantur habentibus gratiam conditionalem de certo corpore beneficii, vel puram ſi fructus ſint alteri reſervati, ib n. 90 76
e Litterarum commendatitiarum, & dimiſſoriarum quot ſint ſpecies, & à quibus concedi poſſint, in cap. Significaſti, n. 2. de offic. Archid. 513
a Litteræ commendatitiæ juriſdictionem non conferunt, undè illarum vigore non licèt Epiſcopo alienos ſubditos ordinare, ibidem num. 26. 525
a Litteræ ſecundæ de prioribus mentionem non facientes ſunt ſubreptitiæ, ubi ambæ ſuper eodem beneficio reſcribuntur, in cap. Ex parte, n. 20. de off. deleg. 528
3 Litteræ impetrationis beneficii, an valeant non facta mentione de bonis patrimonialibus, in cap. Si quis ſanè, n. 20. de Pecul. Cleric. 244
5 Litteræ Apoſtolicæ quando dicantur gratiam, vel juſtitiam continere, in c. Ex parte, il ſecondo, n. 2. de privil. 260
e Litteræ ad beneficia, an conferant jus ſpirituale, in c. Ad audientiam, il ſecundo, n. 7. & ſeqq. de reſcript. 275
3 Litteræ beneficiales ſubreptitiæ ſunt ipſo jure nullæ, ib n. 20. 275
a Et de facto revocari debet quidquid illarum vigore intentatum eſt, num. 21. 275
a Littera in beneficiis per obreptionem obtenta eſt loco tituli, ibid. num. 24. 276
e Tacitæ conditionis defectus impedit litteras, ne producantur in eſſe ib. n. 25. 276

a Litteræ contentioſæ per ſubreptionem non vitiantur ipſo jure, ſed annullari debent ope exceptionis, ibid. n. 28. 176
a Litteræ contentioſæ ſuper beneficiis quoad ſubreptionem regulantur ſicut aliæ litteræ contentioſæ, ibid. n. 32. 176
c Juriſdictio an tribuatur per litteras ſubreptitias, ib. n. 38. 179
c Falſæ litteræ nullam conferunt juriſdictionem, ib. n. 19. 179
c Litteræ Apoſtolicæ in quibus generali Concilio non derogatur, ſunt invalidæ non ex defectu poteſtatis Papæ, qui eſt ſupra Concilium, ſed voluntatis, in c. Nonnulli, n. 34. & 44. de reſcr. 369
5 Litteras ſcribens ſervo tamquam Decurioni, vel Ancillæ tamquam ſorori, non cenſetur eis tribuere libertatem, in c. Si aliquando, n. 9. de ſent. excomm. 356
5 Declaratur, ibid. n. 14. 358
3 Litteræ impetrationis beneficii vacantis de jure, ſed non de facto valent etiam non facta mentione poſſeſſionis alterius, quæ colorata non eſt, in c. Litteras, n. 19. 52. & ſeq. & nu. 37. de conceſſ. præbend. 596
Vide in ver. *Judex quoad litteras Apoſtolicas*.
Et in ver. *Simonia in executione*, &c.
a Litteræ Apoſtolicæ ſunt de ſubſtantia probationis, ſed non de ſubſtantia gratiæ, in c. Nihil, n. 28 de elect. 499
Vide in ver. *Bullarum expeditio*.
2 Litteris miſſivis de promotione Epiſcopi atteſtantibus non eſt credendum, ibid., n. 31 100
3 Litteræ Apoſtolicæ deficiendo in ſigno litterarum, deficiunt in ſpiritu ſubſtantia, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 2. de Reſcript. 554
a. Et præſumuntur falſificatæ juris, & de jure, ib. n. 3. 154
a Litteræ Apoſtolicæ facultatis teſtandi, & transferendi penſiones, an ex omiſſione regiſtrationis in camera cenſeantur nullæ quoad utramque facultatem, an verò quoad facultatem teſtandi duntaxat, ibid. n. 9. 555
5 Litteræ ad beneficia non facta mentione de pendentia Inquiſit. ſuper infamia, & collatio inde ſequuta, lite non terminata, non valent in c. Omnipotens, n. 57. de accuſ. 7
a Litteræ in forma ſignificavit, committi poſſunt Abbatibus temporalem, & ſpiritualem juriſdictionem habentibus, in c. Quoniam, n. 45. de off. deleg. 532
8 Litteræ Ordinarii probant quem excommunicatum, niſi contrarium doceatur, in c. Poſt ceſſionem, n. 1. de probat. 130
o Excommunicatus ſi quis probetur per litteras Ordinarii, niſi poſtea abſolutus oſtendatur, à procuratione judiciali repellitur, ibid. num. 2. 130
a Litteræ non tantùm Epiſcopi, ſed etiam inferioris Ordinarii probant ſicut publicum inſtrumentum, ibid. n. 8. 130
Litteræ circulares ſuper grancia, & membris monaſteriorum.
Vide in ver. *Conventus parvi*.
8 LOCATIO perpetua ſeu ad longum tempus transfert utile dominium, & in ea ſervari debent ſolemnitates requiſitæ in alienatione bonorum Eccleſiæ, in cap. Requiſivit, num. 2. de reſtit. in integr. 686
8 Locatio prædiorum decimalium in eos, qui ex conſuetudine non ſolvunt decimas, eſt prohibita, in cap. Sanè, il ſecondo, no. 51. de off. deleg. 523
8 Locatio cùm poteſt fieri in perpetuum, multò magis ad tempus, ideſt ad 3. vel 4. generationem, in cap. Potuit, nu. 23. de locat. & conduct. 528
Locatio, & emphyteuſis in quibus differant.
Vide in ver. *Emphyteuſis*.
3 LOCARE & conducere an, & quando ſit alienare, in c. Nulli, n. 39. de reb. Eccleſ. non alien. 225
3 Locatio perpetua quando dicatur, ib. n. 40. 225
3 Locatio, & conductio bonorum Eccleſiæ poſt Extravag. Pauli II. fieri non poteſt ultra triennium, ib. n. 41. 225
3 Et triennium computari debet ex trina fructuum collectione, ib. num. 41. 225
5 LOCATOR cur juſtè ſalarium recipiat, non autem mutuans, in c. Naviganti, n. 17. de uſur. 162
2 LOCUPLETIOR factus quando quis dicatur, in c. Gravis, n. 59. de reſtit. ſpoliat. 517
a LOCUS nullius neque eſt in diœceſi, neque de diœceſi, locus verò exemptus eſt in diœceſi, licèt non ſit de diœceſi, in c. Cùm contingat, n. 35. de for. compet. 75
Reliqua in ver. *Exempti*.
a Locus an attendatur ubi delictum eſt inchoatum, an ubi eſt conſummatum, quoad effectum ſortiendi forum, in c. Licèt, n. 3. de foro compet. 63
a Loca ab hoſtibus capta an deſinant eſſe religioſa, & ſacra, in c. Ego N. n. 84. de jurejur. 167
a Loca adjecentia præſumuntur de juriſdictione illius Civitatis, cujus territorio magis adjacent, in cap. Cum olim, nu. 2. de preſcript. 278
3 Locus deputatus authoritate Epiſcopi ad Hoſpitalitatis uſum religioſus eſt, & ad mundanos uſus redire non debet, in c. Ad hæc, n. 1. de relig. domib. 488
9 Locus fit Religioſus, licèt non facer de jure civili, ſi mortuus inferatur etiam in ſolo alieno, ib. n. 3. 488
3 Secus de jure Canonico, n. 4. 488
3 Loci appellatione quid veniat, in cap. Venerabili, nu. 57. de cenſibus. 552
a Loca montium, ceſſante pacto de redimendo, an poſſint per Cameram redimi, in cap. Ex epiſtolæ, num. 57. uſque in fin. de probat. 526
Vide reliqua in ver. *Camera*.
2 Loca nullius diœceſis aut origine, aut privilegio, aut præſcriptione, in Cùm ab Eccleſiarum, n. 14. de off. Ordin. 557
Vide in ver. *Nullius diœceſis*.
a Locus probatur eſſe in diœceſi, ſi Epiſcopus ibi tribunal erexerit, ibid. n. 18. 557
2 Locus eximitur à diœceſi per diſmembrationem territorii, & conceſſionem juriſdictionis in Clerum, & populum excluſo Epiſcopo, ib. num. 21. 558
5 Loca nullius diœceſis præſcriptione, ibid. n. 29. & 34. 558
a Loca ab hoſtibus capta non deſinunt eſſe religioſa, & ſacra, in c. Ego N. n. 84. & ſeqq. de jurejur. 571
Loca exempta.
Vide in ver. *Exemptio*, *Exemptus*.
3 Locum qui mutat, de minori ad majorem mutare debet, in c. Non eſt vobis, n. 23. de regul. 348
2 Locus ab authoritate infimus, & inartificialis, in c. Ne innitaris, n. 422. de Conſtit. 88
5 Locus non tutus dicitur ubi quis habet inimicos capitales, in cap. Ad ſupplicationem, n. 9. de Renunc. 332
3 Loca Regia ita demum ſunt exempta à viſitatione Epiſcopi, ſi exemptionem juſto titulo acquiſierint, in c. De Xenodochiis, n. 59. de relig. domib. 486
5 LUCANA civitas, & dominium interdicitur, Vexilliferi, Antiani, & Officiales nuntiantur excommunicati ob violatam libertatem Eccleſiaſticam, in c. Reſponſo, n. 48. de ſent. excomm. 362
5 LUDOVICUS Romanus. Vide in ver. *Abbas Panormitanus*.
3 LUDUS azardi, & alearum multos depauperare conſuevit, in c. Odoardus, n. 49. de ſolut. 149
3 LUMEN ſpirituale eſt magis communicabile, quàm lumen corporale, in c. Fraternitatem, n. 55. & 76. de Sepultur. 292

M

3 MAGI Pharaonis an, & quæ miracula operati fuerint, in c. Audivimus, n. 8. de Reliq. & vener. ſanctor. 603
5 MAGIS, & Minus non faciunt rem differre ſpecie, in c. Epiſcopalia, n. 9. de Privileg. 235
5 MAGISTER, vel dominus baculo percutiens caput diſcipuli, vel ſervi, dicitur eſſe in culpa, ſecus ſi manu dando palmatam, in c. Ad audientiam, n. 16. de homicid. 232
3 Magiſter artium gaudens privilegiis univerſitatis Oſcen. cogi poteſt ab Epiſcopo ad exhibitionem, & executionem teſtamenti, in quo ſunt legata pia ab ipſo ſolvenda, in c. Ad hæc, n. 19. de Relig. domib. 489
5 Prælatis, & magiſtris licet ſubditos, & ſcholares etiam in ſacris ordinibus conſtitutos leviter percutere ſine incurſu excommunicationis, in c. Cùm voluntate, n. 10. de ſent. excomm. 379
5 Magiſter majorem habet poteſtatem in diſcipulum, quam pater in filium, ibid. n. 33. 379
5 In Magiſtrum aſſumendus non eſt qui formam diſcipuli non aſſumpſit, in c. Cùm ad noſtram, n. 2. de elect. 503
2 Magiſterii, ſeu Doctoratus gradum præproperè aſſumentes corripiuntur, in c. Cùm in magiſtrum, n. 5. de elect. 505
5 Magiſtro non prodeſt, quòd multoties fuerit approbatus, ſi apertè indignus ſit, ibid. n. 4. 505
3 Magiſtri qui jura eorum ſalvare poſſunt ſine cauſa corrigunt, terminorum ſunt tranſgreſſores, in cap. Ad Apoſtolicam, n. 3. de regular. 381
8 Magiſtrorum authoritas contra leges non excuſat, in c. Treugas, n. 56. de Treug. & Pace. 613
5 Eccleſia Cathedralis, & quælibet Collegiata providere debet de una præbenda magiſtro in Grammatica, qui Clericos ejuſdem Eccleſiæ, & pauperes ſcholares gratis doceat, in c. Quoniam, n. 2. & 4. de Magiſtris. 80
5 Magiſter Grammatices in Cathedrali, vel collegiata deputatus tenetur gratis docere Clericos ejuſdem Eccleſiæ tantùm, alios verò non, niſi ſint pauperes, ibid. n. 5. 79
8 Magiſter Grammatices eligi debet à Prælato, & Capitulo in qualibet Cathedrali, vel Collegiata in facultatibus ſufficienti: in Metropolitana verò eligi debet etiam Theologus, in c. Quia nonnullis, n. 2. de Magiſtris. 81
5 Tridentinum Concilium in quo diſcrepet à jure communi circa electionem Magiſtri Grammatices in Metropolitanis Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ibidem num. 2. & ſeqq. uſque ad num. 24. 82
5 Magiſter Grammatices qualis eligendus, ibid. n. 3. 82
5 Magiſter ludi litterarii à communitate electus poteſt ab Epiſcopo examinari in iis duntaxat, quæ ſpectant ad fidem, doctrinam Catholicam & bonos mores, ibid. n. 4. 82
5 Magiſter Grammatices de jure eligendus eſt ab Epiſcopo cum conſenſu Capituli, ibid. n. 15. 85
5 Sed ex Concilio Tridentino eligi debet cum Capituli conſilio, quod Epiſcopus tenetur petere, ſed ſequi non cogitur, ib. n. 16. 82
5 Magiſter Grammatices tenetur gratis docere Clericos etiam divites illius Eccleſiæ, in qua eſt conſtitutus: alios verò Clericos, & ſcholares non tenetur docere gratis, niſi ſint pauperes, ibid. num. 17. 82
5 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 18. 82
5 Magiſter unus tantùm, ſcilicet Grammaticus, de jure conſtitui debet in Cathedrali, vel Collegiata: in Metropoli autem duo, ideſt Theologus, & Grammaticus, ibid. n. 19. 81
5 Sed ex Concilio Tridentino in qualibet ex dictis Eccleſiis conſtituendus eſt Theologus tantùm, & in ejus defectum Grammaticus, ibid. n. 20. 83
5 Magiſtro Grammatices de jure aſſignandi ſunt à Capitulo redditus unius præbendæ, quos tamdiu percipiet, quamdiu perſiſtet in docendo, ibid. n. 25. 83
5 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 33. 83
Magiſtri. Vide in ver. *Lectores*
5 MAGISTRATUS, & officia laicalia vendere, an, & quale ſit peccatum, in c. Cùm pridem, n. 125. de Pactis. 257
c MAJORUM, & minorum Sacerdotum diſcretio non ab ipſo Chriſto ſumpſit exordium, in c. Quanto, n. 13. de Conſuet. 398
3 Major annis ſeptuaginta non poſſit maſculos procreare, in c. Cùm ſit, n. 68. de converſ. conjug. 419
3 Major quinquagenaria, quæ concepit in quinquageſimo anno, non vacat periculo incontinentiæ, ibid. n. 35. 440
5 Major in honoribus reverentialibus exhibendis æſtimatur cæteris partibus, ex prioritate temporis, in c. Cùm certum, nu. 1. de major. & obed. 607
2 Major ordine licèt in Eccleſia poſteriùs receptus præfertur in loco, & poſitione, nec valet conſuetudo contraria, ibid. n. 12. 607
3 Major vel minor quis non præſumitur, cùm ætas currat de momento

in momentum, in c. Nullus, n.18. de regular. 329
3 MAJOR POENITENTIARIUS diſpenſat in occultis, etiamſi agatur de homicidio voluntario, & revalidat titulos beneficiorum, in c. Mandato, n. 22 de Simonia. 62
5 Etiamſi in concurſu obtentorum ab inhabili ob cenſuram, vel miniſtrationem in cenſura, ibid. n 22. & n.51 & 52. 62
3 Major Pœnitentiarius an poſſit revalidare titulos Parochialium extra concurſum obtentarum, ib n.37. & n.38. uſque ad n 38. 62
5 Et an poſſit in quocumque caſu revalidare titulos Parochialium in concurſu obtentarum non adjecta clauſula, Si, & poſtquam conſcientibus ſatisfecerit, &c. ibid num.24 & n.38. uſque ad num 65. 62
3 Et an id poſſit cum prædicta clauſula, ibid n.15 & n.65. uſque ad num.72. 62
3 Et an, & quomodo eadem clauſula ſit reducibilis ad praxim, ib. n.56. & n.72. uſque in finem 62
3 Majoris Pœnitentiarii poteſtas revalidendi titulos beneficiorum an ſit ex ſui natura præjudicialis ad effectum, ut non intret regula de jure quæſit. non tollen. ibid. n 49 64
3 Major Pœnitentiarius poteſt legitimare prolem, & condonare puellis violatis dotes obtentas à Conſraternitatibus in præjudicium Virginum, ibid. n 53. 84
5 Major Pœnitentiarius cur revalidet titulum beneficii in concurſu obtenti ab inhabili ex cenſura, vel illius violatione, non adjecta clauſula, Si, & poſtquam ſatisfecerit, ibid n.62. & ſeq. 65
Vide in ver. *Pœnitentiaria*
3 MALAFIDES non præſumitur in eo, qui poſſidet jure non reſiſtente, in c. Cùm Eccleſia, n.14 de cauſ poſſ. & propriet. 122
3 Mala fides ſuperveniens non interrumpit præſcriptionem jam completam, ibid n 13. 122
3 Mala fides an, & quando impediat fructuum acquiſitionem.
Vide in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum*, &c.
Et in ver. *Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum*, &c.
Mala fides vera, & præſumpta
Vide in ver. *Poſſeſſor malæ fidei quis*.
5 MALEFICIA voluntate, & propoſito diſtinguuntur, in c. Cùm voluntate, n 3. de ſent. excom. 376
5 Maleficia an tranſcendant animum, & voluntatem, ibid. n.6. 376
3 Malitia gravius punitur, quam negligentia, in c. Nihil, nu 9. de elect. 298
4 Malitia nomine quid intelligatur, in cap. De illis, il ſecondo, n.3 & 43. de deſponſ. impuber 27
4 Malitia an ſuppleat ætatem, necne, ſpectat ad Ordinarii judicium, ibid. n 22. & n. ſeqq uſque ad n 28 & n 47 29
3 Malitia in matrimonio ſpirituali non ſupplet ætatem ſicut ſupplet in matrimonio carnali, in c. Cùm in cunctis, n 30. de elect 245
3 Malitia in profeſſione regulari ætatem non ſupplet, ibid. n 123 & in c. Nullus, n 6 de Regular. 328
2 Malitia, ſeu diritiæ ſubditorum eſt juſta cauſa poſtulandi, & obtinendi ceſſionem, in c. cum pridem, n.70. de renunc 142
5 Malitia magis punitur, quàm negligentia, in c. Ad falſariorum, n.52. de crimin falſ 187
3 Malitia in profeſſione regulari ætatem non ſupplet, in c. Cùm in cunctis, n. 129. de elect 253
5 MANDANS aliquem verberari, licèt expreſsè inhibeat, ne occidatur, irregularis eſt, ſi mandatarius occidet, in c. Ad Audientiam, n 27. de homicid 133
5 Mandans aliquem percuti baculo citra mortem, aut enſim leviter in facie vulnerari, non eſt irregularis ex homicidio voluntario, ſi mandatarius gladio interfecerit, ibid n.55 135
5 Mandans committi homicidium in perſona unius, ſi ſequetur mors in perſona alterius, an ſit irregularis ex homicidio voluntario, ibid n 53. & ſeqq. uſque in fin. 134
5 Mandans percuti extra Prætorium, ſi percuſſio ſequatur in Prætorio, non tenetur de percuſſione, ibid n.54. 135
5 Mandans capi unum ex tribus Clericis, & ei os duos non gravari, ſi mandatarius capiat unum ex duobus, mandans non eſt excommunicatus, ibid. n 64. 135
5 Mandans quando teneatur ex homicidio, ſi mandatarius erraverit in perſona occiſi, ibid n.63 136
3 MANDATUM juriſdictionis excitativum non ampliat juriſdictionem, ſed commenſuratur poteſtati juriſdictionis antiquæ excitatæ, in c. Grave, n.2. de off. ord 598
3 Mandatum ſpeciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, in c. Ad audientiam, il primo, n.42. de Eccleſ ædific 626
3 Mandatum ſpeciale derogat generali, in cap Studuiſti, n 23. de off legat. 546
3 Mandatum generale non includit ea, quæ ob ſui gravitatem certæ perſonæ, vel dignitati à jure ſpecialiter ſunt commiſſa, in c. Non amplius, n 73. & 84. de conſtit 278
4 Mandati defectus includit etiam defectum citationis quoad ipſum principalem, in c In nomine Domini, n.42 de teſtib. 148
3 Et geſta cum falſo Procuratore ſunt ipſo jure nulla, ibidem numer.42. 148
3 Mandati defectus à ſignatura Papæ ſanari non ſolet neque ex ſtylo Rotæ etiam refectis expenſis, ibid. n 43. 148
3 Mandatum generale comprehendit omnes actus juriſdictionis contentioſæ, in c Quoniam, n 42. de off deleg. 512
3 Mandatum Principis non probatur niſi per ſcripturam, in c. Cùm in jure, n 8. de off deleg. 533
3 In MANIFESTIS non ſunt extenuanda, quæ ſcripta ſunt, in c. Cùm contingat, n 14 de ætat. & qualit. 413
3 Manifeſtum quot modis ſumatur, in c. Veſtra, n.54 de cohabit. Cler & mulier. 14
3 Manifeſtum prout diſtinguitur à notorio quid ſit, ibid. n 55. 14
3 Et in quo differat à publico, ibid. n 56 14
3 Manifeſtum ut inducatur, quot homines requirantur, ib n 57 & 78 & 89 & 125 15
3 Manifeſtum inducit acclamatio majoris partis populi, ibidem num 61. 14
3 Manifeſtum quot homines inducant, relinquitur arbitrio Judicis, dummodò non excedant majorem partem populi, vel viciniæ, Ibid. num 62 14
3 Nec ſint infra decem, ib. n.38. & ſeqq. 16
3 Manifeſtum, & famoſum, in quo differant, ib. n.63. 16
3 Manifeſtum prout diſtinguitur contra omninò occultum, dici poteſt quodlibet probabile per duos teſtes, ib. n.64. 14
3 Imò & quod unus tantùm vidit, ibid n.65. 14
3 Manifeſtum, vel famoſum, ut quid dicatur, duo copulativè requiruntur, ibid n.125. 18
Vide in ver. *Publicum*.
Et in ver. *Notorium*.
3 MASSA communis cujus redditus omnes in diſtributionibus conſiſtunt, non ſuccedit loco præbendæ quoad effectum unionis, in c. Expoſuiſti, n 32. de præben. 147
5 MATER an ſuadere debeat filio ſponſo, ut religionem ingrediatur, & cujus ordinis, in c. Officii, n.17. de pœn & remiſſ 304
5 Cautelis matris, quæ induxit filios ad cedendum juri ſuo timore declarationis, quòd unus eorum eſſet ſpurius, refellitur, ibid. numer 22. 305
3 Mater an poſſit offerre filium impuberem religioni ſine conſenſu patris, & è contra, in c Si quis, n 4. de regular. 333
2 MATERIA ita eſt de neceſſitate Sacramenti, ut ſine ea nihil perficiatur, in c Cùm contingat, n 31 de ætat. & qual 419
4 In Materia, & forma Sacramenti ſufficit moralis conjunctio, in c. Veniens, n 15 de cognat. ſpirit. 64
3 Materia muneris Epiſcopalis quæ ſit, in c. Requiſivit, num 55. de ordin. ab Epiſc. 381
3 Materia debet eſſe diſtincta in Sacramentis, in quibus eſt diſtincta forma, in c. Cùm veniſſet, n 44 de Sacr Unct. 448
3 Materia in Sacramentis debet ſignificare principaliter rem contentam, ibid n. 47. 448
3 Materiæ defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ibid. n 50 448
3 Materia ſemel determinata in Sacramentis eſt de eſſentia, & amplius mutari non poteſt ab Eccleſia, ib d n.89. 451
3 MATRICI Eccleſiæ non poteſt Epiſcopus in vim Concilii Tridentini aliquam portionem detrahere, eamque aſſignare Parochiali, in qua poſuit baptiſmum, in c Cùm contingat, n 57 de decim 323
3 Matricem Eccleſiam tenentur adire Presbyteri, & Clerici Capellarum pro ſcrutinio, baptiſmo, & Capitulo in c Hæc quæ, n.11. de major & obed. 638
2 In hic tamen prævalere debet conſuetudo, ibid. n.12. 638
2 MANSIONARIÆ, & alia beneficia quibus eſt annexum ſervitium Chori, comprehenduntur in c 12. ſeſſ 24 Concilii Tridentini, in c Ut Abbates, n.92 de ætat & qual. 396
5 MANSUETUDINI Eccleſiaſticæ convenit potius rerum ſuſtinere jacturam, quàm in alios acriter exardeſcere, in c. Suſcepimus, n 11. de homicid. 126
3 MANUALIA opera intelliguntur omnia humana officia, ſive manibus, ſive pedibus, ſive lingua fiant, in c. Multa, n.49 ne Cler. vel Monach 655
3 MANUTENERE idem eſt quod tueri, & ſuſtentare, in c. Conquerente, n 12 de Cler non reſid. 36
3 MANUTENTIO datur ne partes veniant ad arma, & ut ſciatur quis ſit actor, & quis reus, in cap. In nomine Domini, nu.26. de teſt. 147
2 Et remedium ſummariſſimum, & momentaneum, ib. n 27. 147
2 Et interim appellatur, ibid. n 28 147
4 Manutentio ex ſtylo Rotæ datur pro terminis penſionum decurſis etiam ante motam litem, quando ad illos *principaliter* agitur, in c Gravis, n 124. de Reſtit ſpoliat. 622
3 MANUS impoſitione non imprimitur character ordinis Presbyteratus, ſed tantùm confertur poteſtas ligandi, & ſolvendi, in c. Cùm veniſſet, n 41 & 53 & de Sacr. Unct. 447
3 Manus impoſitio, & unctio non ſit de eſſentia Sacramenti Confirmationis non autem ordinis, ib n.56 448
3 Manus impoſitio ſi in ordinatione Sacerdotis fuerit prætermiſſa, ſtatutis temporibus ſupplebitur, in cap. Presbyter, n 5. de Sacram. non iterand. 455
3 Manus impoſitio quotuplex ſit, & quæ iterari poſſit, vel non, ibid. num 2. 455
3 Presbytero, cùm ordinatur, manus imponitur ab Epiſcopo, & Presbyteris adſiſtentibus, Diacono ab Epiſcopo tantùm, ibidem num 5 456
3 Ritus impoſitionis manuum, & ordinationis Epiſcoporum, ab Apoſtolis introductus eſt, ibid. n.6 & 53. 456
3 Manus impoſitio in ordinatione Presbyteri an ſit de eſſentia Sacramenti, vel de ſolemnitate tantùm, ib. n.20. uſque in fin 456
3 Manus impoſitionem non eſſe de ſubſtantia ordinis, qui ſenſerint ex Theologis, & Canoniſtis, ibid n.32. 459
3 Manus impoſitionem eſſe materiam eſſentialem ordinis Presbyteratus, qui Theologi affirmaverint, & quibus fundamentis, ib. numer.33 459
3 Manus impoſitione datur gratia, & Spiritus Sanctus, ib n.35. 459
3 Declaratur, n 37 459
3 Manus eſt organum organorum, n 36. 459
3 Declaratur, num 42. 460
3 Manus impoſitio, in ordinatione Sacerdotis eſt de eſſentia poteſtatis juriſdictionalis, non Ordinis, ibid n 27 459
3 Manus quo ſenſu dici poſſit eſſe de eſſentia Ordinationis, ibidem numer.42. 460
3 MARCELLINUS Papa à Concilio judicatus non fuit ob defectum juriſdictionis, in c. Significaſti, n 46 de elect. 129
3 Marcellinus peccavit contra fidei profeſſionem, ſed fidem non amiſit, ibid num 63 129
3 MARIÆ Virginis corpus aſſerere non fuiſſe aſſumptum in Paradiſum, hodie eſt proximum hæreſi, in cap. Ne innitaris, n.17. de conſtit 80
3 MARITUS ad religionem tranſire non poteſt, niſi & uxor tranſeat, vel non ſuſpecta caſtitatem promittat, in c. Cùm ſis, n. 2 de Converſ conjugator. 414
Vide in ver. *Conjugatus*, *Uxor*
3 Maritus cujus profeſſio non tenet, peccat, ſi ſe ab uxore alienet, aut ei cauſam adulterandi præbeat, in c. Præterea, n.7. de Converſ Conjugat. 438
2 Marito an, & quando non liceat uxorem verberare, aut in vinculis detinere, in c. Cùm contingat, n 28. de foro compet 70

§ Ma-

Digitized by Google

5 Maritus, vel Pater poteſt occidere adulterum, vel adulteram de jure civili, ſecus de jure Canonico, in foro animæ, in c. Interfeciſti, n. 6. de homicid. 121

5 Maritum, & uxorem eſſe duos in carne una, quomodo intelligatur, in c. Suſcepimus, n. 17. de homicid. 122

3 Maritus non tenetur ultra quàm facere poteſt, ſi conveniatur actione perſonali; ſecus ſi actione in rem, in c. Odoardus, n. 53. de ſolut. 242

4 Maritus Religionem profeſſus uxore ſciente, & diſſimulante, ad ſæculum redire non poteſt, in cap Conſuluit, n. 28 Qui Cler. vel voventes. 47

5 Marito ex captivitate reverſo reddenda eſt uxor, licèt medio tempore bona fide alteri nupſerit; nec habenda eſt ratio juris civilis aliud ſtatuentis, in cap. Per tuas, il primo, num. 34. de Simonia. 55

3 Maritus peccat vim inferendo ſponſæ, niſi prius adhibeat diligentias ad eam diſponendam, in c. Ex publico, n. 33. de Converſ. Conjugat. 447

3 Maritus capiens, & vi corrumpens uxorem, non incidit in Conſtitutionem, Si quis intanta; ſed aliter punitur, ib. num. 42 448

4 Maritus, qui non providet uxori de neceſſariis, præbet ei occaſionem adulterandi, in c. Ex litteris, n. 4 de Divortiis. 96

4 Maritus poteſt accuſare uxorem de adulterio, licèt adulterii tempore denegaverit ei providere in neceſſariis, in d. c. Ex litteris, num. 4 de Divortiis. 96

4 Maritus an poſſit uxorem adulteram ſibi reconciliare invitam, non obſtante ſententia divortii, ibid. n. 11. 96

4 Et quid ſi uxor poſt latam ſententiam divortii religionem ingreſſa, & profeſſa fuerit, ibid. n. 12. 96

3 In MARTYRIBUS canonizandis non requiritur examinatio, ſicut in Confeſſoribus, in c. Audivimus, n. 16. de Reliq. & ven. Sanctor. 604

5 Martyris præclarum triumphatæ incontinentiæ exemplum, in c. Sacris, n. 12. de his, quæ vi met. cauſ. 633

2 MASCULINUM concipit fœmininum, ſed non è converſo, in c. Cùm in cunctis, n. 122. de elect. 252

3 Maſculinum concipit fœmininum in lege non tantùm humana, ſed etiam Divina, in c. Majores, n. 41. de baptiſmo 597

2 Maſculinum concipit fœmininum non ex propria ſignificatione, ſed ex interpretatione, ſeu extenſione, in c. Ut filii, n. 26. de filiis Presbyter. 462

2 Maſculinum in materia differenti non concipit fœmininum, ibid. numer. 27. 462

2 Nec in materia odioſa odio irrationabili, ibid. n. 30 & 55. 463

2 Maſculinum in diſpoſitione legis concipit fœmininum, ib. n. 39. 463

2 Etiamſi materia ſit odioſa, & pœnalis, ibid. n. 40. 463

2 Maſculinum prolatum à Canone crimina puniente comprehendit fœmineas, ibid n. 47. 463

4 Maſculinum concipit fœmininum, ut vitetur abſurdum, in cap. Conſultationi, n. 13. de Sponſal. 29

2 Maſculus, & fœmina à jure in multis æquiparantur, in c. Ut filii, n. 46. de filiis Presbyt. 463

Matrimonium, communia.

4 Matrimonium quamvis habeat rationem contractus, tamen cùm adjunctam etiam habeat rationem Sacramenti inter fideles, non ſubeſt poteſtatibus ſæcularibus, in c. Utrùm autem, n. 21. de Cognat. ſpirit. 62

3 Matrimonium, de quo dubitatur, an valeat, non eſt iterùm contrahendum, ſed præſumitur pro illius validitate, in c. Ne innitaris, n. 190 de conſtit. 49

4 Matrimonium inſtitutum eſt à Deo primùm in officium naturæ, & poſt lapſum in infirmitatis remedium, in c. De illis, il 2. n. 39. de Deſponſ. impuber. 30

4 Matrimonium tripliciter conſideratur, in c. Litteras quas, n. 21. de Matrim. contr. cont. inter Eccleſ. 77

4 Matrimonium in lege Evangelica eſt Sacramentum, ad cujus eſſentiam requiritur materia, forma, & miniſter, in cap. Quod nobis, n. 50. de Clandeſt. deſponſ. 36

4 Matrimonii Sacramentum quem habeat miniſtrum, ibidem num. 52. 36

4 Matrimonii tria ſunt bona, videlicet, fides, proles, Sacramentum, & conditiones hujuſmodi bona extinguentes vitiant, & non vitiantur, in c. Si conditiones, n. 2. de condit. appoſ. 42

4 Matrimonium quandoque accipitur pro ſponſalibus de futuro, in c. Tua, n. 4. de deſponſ. impuber. 22

4 Matrimonii probatio ante procreationem, ac nativitatem in ſanſu legitimitatis prolis reſpicit petitorium, in cap. Lator, n. 8. Qui filii ſint legitimi. 82

4 Matrimonium probatum per præſumptiones eſt matrimonium verum, non fictum, vel præſumptum, ibid. num. 59. 88

3 Matrimonii ſeparatio fieri non debet ſine authoritate Eccleſiæ, in c. Præterea, n. 12. & 13. & ſeqq. de converſ. conjug. 410

4 In matrimonio dicitur legitima probatio, quæ fit per idoneos teſtes, in c. Conſultationi, n. 3. de ſponſal. 28

4 Maximè ubi agitur de matrimonio diſſolvendo, ib. n. 4. 28

Vide in var. *Sponſalia*, *Denunciationes*.

4 Matrimonium difficiliùs ſolvitur, quam contrahatur, in d. cap. Conſultationi, n. 5 de ſponſal. 28

4 Matrimonia cum ſunt contrahenda, debent per Presbyteros in Eccleſia edicta proponi aſſignato termino ad opponenda impedimenta, in c. Cum inhibitio, n. 1. de clandeſt. deſponſat. 37

Vide in var. *Denunciationes*.

3 Matrimonium poſt lapſum eſt in remedium concupiſcentiæ, in c. Ex publico, n. 25. de converſ. conjugat. 447

3 Matrimonium conſummatum repræſentat unionem Chriſti cum Eccleſia per carnem, & ſortitur effectum à jure Divino, & indiſſolubilitatem, ibid. num 49. 448

4 Matrimonium ſeparatum propter adulterium mulieris, redintegratur, ſi vir poſteà fornicetur, in cap. Ex litteris, num. 2 de divortiis. 96

4 Matrimonium ſecundum quamvis ſit perfectum Sacramentum, tamen non habet plenam ſignificationem Matrimonii Chriſti, & Eccleſiæ, in c. Vir autem, n. 5. de ſecund. nupt. 98

5 Matrimonia contracta non præmiſſis denunciationibus, valida ſunt in c. Cùm acceſſiſſent, num. 19. de conſtit. 109

Matrimonium quoad ætatem.

3 Matrimonium poſt pubertatem in quacumque ætate contrahi poteſt, in c. Cùm ſis, n. 12 de converſ. conjug. 417

4 Matrimonium contractum ante ætatem legitimam valet, ſi malitia ſuppleat ætatem, in c. De illis, il ſecondo, n. 2. 19. & 42. de deſponſ. impuber. 27

4 Matrimonium non conſiſtit cum puella minore ſeptennio, quantumcumque fuerit cognita, niſi multùm ſit doli capax, & diſcreta, ibid. num. 4. 27

4 Matrimonium jure naturæ in quacumque ætate contrahi poteſt, dummodò adſit ſufficiens rationis uſus, ibidem numer. 15. & ſeqq. 28

4 Matrimonium inter impuberes ex urgentiſſima cauſa contrahi poteſt ex diſpenſatione Eccleſiæ, ibid. n. 17. & 33. 28

4 Matrimonium quibus caſibus contrahi poſſit ante ætatem legitimam authoritate Eccleſiæ, ibid. nu. 26. & ſeqq. uſque ad n. 35. & 38 uſque in fin. 29

4 Matrimonium contrahens ante ætatem legitimam ſine juſta cauſa, & licentia Epiſcopi, peccat mortaliter, ibid. n. 35. 29

4 Matrimonium puellæ, cujus malitia ætatem ſupplet, impediri non poteſt abſque peccato, ibid n. 42. 30

4 Matrimonium inter puberem, & impuberem contractum ſervata forma Concilii Tridentini, eſt nullum, niſi malitia ſuppleat ætatem; nec per cohabitationem & copulam ratificari poteſt, ibid. num. 47. 30

3 Ad matrimonium ſufficit attigiſſe ultimam diem ætatis quatuordecim annorum; ſecus in matrimonio ſpirituali, & cur, in c. Ad noſtram, num. 29. de regular. 352

4 Matrimonium per verba de præſenti inter puberem, & impuberem contractum non ſervata forma Concilii Tridentini, valet in vim ſponſaliorum, in cap. De illis, numer. 49. de deſponſ. impuber. 30

4 Secùs in matrimonio contracto inter puberes, ib. n. 52. 30

4 Matrimonium contractum coram Parocho, & teſtibus, ſed nullitur ob ætatis defectum, non convaleſcit per copulam ſubſequutam poſt legitimam ætatem, in c. Si conditiones, n. 26. de condit. appoſ. 49

4 Matrimonium contrahentes ante pubertatem non poſſunt abſque peccato carnaliter conjungi, in cap. Ubi non eſt, num 10. de deſponſ impuber. 25

4 Matrimonium contrahi non poteſt abſque culpa lethali ante expletum annum 12 in fœmina, & 14 in maſculo, niſi ex urgenti cauſa, & de licentia Epiſcopi, ibid. n. 12. 25

4 Matrimonium à patre contractum pro filio ante pubertatem conſentiente, valet ut ſponſalia de futuro; ſecùs ſi filius nullo modo conſentiat, in c. Tua, n. 3. de deſponſ. impuber. 22

4 Epiſcopus cognoſcit, an ſubſit legitima cauſa diſpenſandi cum impubere ſuper matrimonio contrahendo, in c. De illis, n. 25. de deſponſ impuber. 29

4 Impuberes ambo, vel alter, niſi pro bono pacis, conjungi non debent, in c. Ubi non eſt, n. 1 de deſponſ. impuber. 25

Matrimonium clandeſtinum.

4 De matrimonio occulto non judicat Eccleſia, ſed illud publicatum approbat, in c. Quod nobis, n. 1. de clandeſt deſponſ. 32

4 Matrimonium clandeſtinum quot modis dici poſſit, ibidem num 2 pag. 32

4 Matrimonium clam contrahentes non ſunt cogendi ſimul habitare, ſi alter, vel uterque inficiat, & alia probatio non appareat, ibid. num. 4. 34

4 Matrimonium publicum an præjudicet clandeſtino, ſi ambo fateantur ſe clam contraxiſſe, & habeant pro ſe unum teſtem cum fama, ibid. n. 9. & ſeqq ad n 20. 33

4 Matrimonia clandeſtina de jure communi valida erant, ibidem num. 21 33

4 Secus poſt Concil. Tr ibid. n 22. 33

4 Quas ob cauſas Eccleſia hujuſmodi matrimonia illicita fecerit, ib. num 26. 34

4 Matrimonium clandeſtinum ante Concilium fuit ratum, & verum Sacramentum, & contrarium aſſerere eſt periculoſum in fide, ibid num 52. 36

4 Matrimonium clandeſtinum non præſumitur, ſed illud allegantì incumbit onus probandi, in cap. Si quis, n. 1. & 5. de clandeſt. deſponſ 3c

4 Et quid poſt Concil. Trid ib nu. 6. 3c

4 Matrimonium clandeſtinum de jure communi validum eſt quoad Deum indiſtinctè, & quoad Eccleſiam, dummodò ſufficienter probetur, ibid. num. 2. 31

Matrimonium ſub conditione.

4 Matrimonium ſub conditione, Si es virgo, eſt nullum, ſi mulier ſit corrupta, in c. Si conditiones, n. 17. de condit. appoſ. 43

4 Idem de conditionibus, Si non es cæca, leproſa, & aliis hujuſmodi, ibid. n. 18. 41

4 Matrimonium contrahens ſub conditione, & ante ejus implementum deſponſatam cognoſcens, à conditione recedit, ibid num. 21. & ſeqq 43

4 Matrimonium contrahens ſub conditione, non cenſetur à conditione recedere, ſi deſponſatam cognoſcat poſt defectum conditionis, ibid num. 24. 43

4 Matrimonium contractum ſub conditione coram Parocho, & teſtibus, purificata conditione per copulam remanet firmum, nec eſt opus formam repetere, ſi conditio ſit de futuro, ib n 25. 43

4 Matrimonium contrahens ſub conditione non improbata, non compellitur illud conſummare ante conditionis eventum, in c. Super eo, n. 2. de condit. appoſ. 40

4 Matrimonium ſub conditione contractum, purificata conditione

illicò eſt perfectum abſque novo conſenſu, ſecundùm opinionem Canoniſtarum contra Theologos, ibid. num. 2 40
4 Matrimonium ſub conditione contractum ſervata forma Concilii Tridentini, per adventum conditionis ſtatim perficitur, nec eſt opus iterùm contrahere coram Parocho, & teſtibus, ibidem num. 4 40
4 Matrimonium conditionale ex Concilio Tridentino non requirit ſolemnitates Parochi, & teſtium, quando receditur a conditione; ſed quando mutuo conſenſu vir, & mulier contrahunt, ibid. num. 6. 41

Matrimonium quoad conſenſum.

3 Matrimonium carnale, vel ſpirituale conſtare non poteſt ex conſenſibus iteratis, in c. Quoniam, n. 44 de jurep. tr. 513
3 Matrimonii confirmatio à principio invalidi an requirat certam notitiam amotionis obſtaculi præcedentis, in c. Significatum, n. 9. de regular. 159
3 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter, ea vero ignorante manumiſſa, non convaleſcit per copulam ſubſecutam, ibid. num. 10. & 26. 160
3 Matrimonium contractum per errorem, an & quando ſit nullum, ibid. num. 24 & 25. 162
3 Matrimonium nullitas contractum, ſi conjuges validum credentes ſe immiſceant, an & quando convaleſcat, ibid. numer. 26. & 28 pag. 161
3 Matrimonium ſpirituale, ſicut & carnale, ſine conſenſu contrahi non poteſt, in c. Quantò, n. 103 de translat. Epiſcopi. 324
3 Vir ſolutus à vinculo matrimonii tam carnalis, quàm ſpiritualis cogi non poteſt alteri nubere, ibid. n. 118. 324
3 Matrimonium poteſt contrahi etiam in mortis articulo, in c. Sicut nobis, n. 25. de regular. 189
5 Matrimonium carnale, ſicut ſpirituale, libertatem conſenſus requirit, in c. Nobis, n. 22. de ſimon. 43
5 Matrimonium an valeat, ſi inter conſenſum unius, & alterius magnum intervallum intercedat, in c. Licèt, n. 9. de ſponſ. duor. 39
4 Matrimonium ſolo interiori conſenſu contrahi non poteſt, in c. Tuæ fraternitati, n. 22. 23. & 25 de ſponſ. & matr. 15
4 Matrimonium ſeparatur, ſi liber contraxit cum ancilla ignoranter, & ex quo ſcivit, non conſenſit, & cum alia contrahere poteſt, in c. Ad noſtram, n. 3 de conjug. ſervor. 56
4 Is tamen, qui decipit, non poteſt divertere invitu libera, ſed cogitur ab Eccleſia ſtare matrimonio, ibid. n. 7. 56
4 Matrimonium nullum data notitia nullitatis ratificatur per ſupervenientem conſenſum facto, vel verbis expreſſum, ibidem numer. 55. 57
4 Matrimonio probato non auditur negans ſimpliciter conſenſum, ſed aſſerens meticuloſum, & probare volens auditur, in c. Conſultationi, n. 1. de ſponſal. 18
3 Matrimonii conſummatio requirit conſenſum ſaltem incluſum in enactione conditionali, in c. Ex publico, n. 46. & 49. de conver. conjug. 448
3 Ad matrimonii conſummationem requiruntur conſenſus animorum, & commixtio corporum, ibid. n. 53. 448
4 Matrimonium conſenſo contrahitur, licèt ſolemnitates, vel conſuetudines patriæ non ſerventur, in cap. De Francia, n. 2. de ſponſalib. 5
Matrimonium quoad converſionem conjugatorum.
Vide in ver. *Conjugatus*, *Conjux*, *Uxor*, *Maritus*.

Matrimonium quoad diſpenſationem.

5 Matrimonia bona fide contracta in gradibus prohibitis vigore diſpenſationum, quas Ordinarii concesſerunt in vim falſarum litterarum, an ſint irrita, necne, in cap. Super eo, n. 1. & ſeqq. uſque ad n. 13. de crim. falſ. 179
3 Matrimonium contrahens ſcienter in gradu prohibito, caret omni ſpe diſpenſationis, in c. Nimis, n. 39. de filiis Presbyter. 480
3 Idem ſi ignoranter, quando ſolemnitates requiſitas neglexit, ib. numer. 40. 480
4 Epiſcopus cognoſcit, an ſubſit legitima cauſa diſpenſandi cum impubere ſuper matrimonio contrahendo, in c. De illis, n. 25. de deſponſ. impuber. 29
Vide in ver. *Diſpenſatio*.
Et in ver. *Papa quoad matrimonium*.

Matrimonii impedimenta.

4 Matrimonium ut ſit irritum, neceſſe eſt, ut fiat irritum ab Eccleſia, nec ſufficit legalis authoritas, in c. Utrùm autem, n. 22. de cognat. ſpirit. 60
3 Matrimonio exiſtente invalido ob occultum impedimentum, mulier non tenetur obedire præcipienti ſub pœna excommunicationis, ut adhæreat viro, in c. Si quis, n. 78 de regular. 140
4 Matrimonium ne contrahatur in caſibus ab Eccleſia prohibitis, quilibet de populo poteſt ſe opponere, in c. Ad audientiam, n. 4 de ſponſ. & matrim. 7
4 Et idem poteſt eſſe denunciator, & teſtis, ibid. n. 5. 7
4 Matrimonium etiam nullum parit infamiæ, & bigamiæ impedimentum, ibid. num. 26. 8
4 Epiſcopus eſt cognitor impedimentorum matrimonialium, in cap. De illis, n. 23. & ſeqq. de ſponſ. impuber. 28
3 Matrimonium per ſuperveniens impedimentum non diſſolvitur, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 24 de præben. 215
3 Sponſalia ſecus, ibid. d. n. 24 215
4 Matrimonium contractum à profeſſo contra formam Decreti Clementis VIII in loco non deſignato ad recipiendos Novitios poſt lapſum quinquennium à die profeſſionis, an ſit validum in utroque foro, in c. Conſuluit, n. 8. & n. ſeqq. uſque in finem, Qui Cler. vel vovent. 45
4 Conſuetudine induci non poteſt impedimentum cognationis ſpiritualis dirimens contractum, ſed tantùm impediens contrahendum, & cur, in c. Veniens, n. 1 de cognat. ſpirit. 65
4 Conſuetudo, qua mulier puerum geſtans uſque ad januam Eccleſiæ habetur pro commatre, licèt eum non tangat in actu baptiſmatis, an impediat matrimonium contrahendum, & dirimat contractum, in cap. Utrùm autem, num. 2. & ſeqq. uſque in fin. de conjug. ſpirit. 58
4 Conſuetudo poteſt inducere novum impedimentum matrimonii contrahendi, ibid. num. 4. 58
4 Conſuetudo inducens cognationem ſpiritualem, quæ tantùm impediat matrimonium contrahendum, non eſt ſublata a Concilio Tridentino, ibid. num. 5 58
4 Conſuetudo inducens impedimentum dirimens, ita demum valet, ſi ſit à Sede Apoſtolica approbata, ibid. num. 9 59
4 Conſuetudo inhabilitans ad contrahendum, ſi habeat concurſum juris veteris, & ex ejus obſervantia oriatur ſcandalum, an valeat, ibid. n. 10 & ſeqq. 59
4 Conſuetudo inhabilitans ad matrimonium contrahendum, cùm ſit contra jus divinum, nullo unquam tempore poteſt præſcribi, ibid. num. 16 59
4 Conſuetudo etiam immemorabilis non poteſt tollere, nec inducere impedimenta matrimonium dirimentia, in cap. Quod ſuper, n. 7. de conſang. & affinit. 88
5 Conjux ſciens pro certo impedimentum matrimonii, non debet reddere debitum, ſed potius excommunicationem pati, in cap. Inquiſitioni, n. 5. de ſent. excomm. 367
5 Et quid, ſi credat ex cauſa probabili, vel temerariè, ibid. 367

Matrimonium infidelium.

4 Matrimonium inter infideles propriè non eſt Sacramentum, in c. Utrùm autem, n. 25. de cognat. ſpirit. 60
3 Matrimonium validè ab infidelibus contractum, poſt converſionem non eſt iterandum coram Parocho, & teſtibus, in c. Canonum ſtatuta, n. 90 de conſtit. 22
3 Matrimonium infidelium licèt ſit verum matrimonium, tamen non eſt verum Sacramentum, in c. Ex parte, il ſecondo, num. 9. de converſ. conjugat. 450

Matrimonium in gradibus prohibitis.

4 Matrimonia contrahi non poſſunt in gradibus prohibitis, etiamſi hoc habeat conſuetudo, in c. Quòd ſuper, num. 2. & 7. de conſanguin. & affinit. 68
4 Matrimonium an poſſit eſſe inter aſcendentes, & deſcendentes ultra quartum gradum, in c. Vir qui, n. 22 & ſeqq. uſque in fin. de conſang. & affinit. 74
4 Intra quartum gradum eſt prohibitum, ſaltem jure Eccleſiaſtico, ibid. num. 23. 74
4 In linea recta aſcendentium, & deſcendentium, an & uſque ad quem gradum ſit irritum jure naturæ, ibid. n. 28 & ſeqq. uſque in finem, maximè num. 32. 74
4 Non eſt irritum jure divino poſitivo, ibid. n. 29. 74
4 Inter parentes, & filios conſiſtere non poteſt ipſo jure naturali prohibente, ibid. n. 32 75
3 Si contra petentem reſtitutionem conjugis opponitur conſanguinitas in gradu prohibito, an & quando ſit facienda reſtitutio, in c. Litteras, n. 2. de reſtit. ſpoliat. 224

Matrimonium contra interdictum Eccleſiæ.

Matrimonium contra interdictum Eccleſiæ, vel judicis contractum valet; imponitur tamen pœnitentia ſic contrahentibus, & ſeparantur, donec cognoſcatur cauſa interdicti, in c. Litteras quas, n. 1. de matr. contr. cont. interd. Eccl. 76
4 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interveniret, an valeat, necne, ſtante decreto Concil. Trid. de reform. matrim. ibid. n. 5 & ſeqq. uſque in fin. 76
4 Matrimonium contractum contra interdictum Papæ an teneat, ibid. num. 8. 76
4 Matrimonium fortius eſt, quàm interdictum, ibid. n. 9. 76
4 Matrimonium ex impedimento temporali impedito non poteſt inferior a Papa ibid. num. 10. 76
4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet, non obſtante Epiſcopi interdicto, ibid. num. 18. 57
2 Matrimonium coram Parocho ſine celebri ſolemnitate contrahi poteſt, etiam temporibus ab Eccleſia interdictis, in c. Capellanos, n. 2. & 12 de feriis. 84
Vide in ver. *Nuptiæ*.

Matrimonium invitis parentibus.

4 Matrimonia invitis parentibus contracta, quamvis ſint valida, tamen improbantur ab Eccleſia, in c. Tua, n. 12. & ſeqq. uſque ad n. 23 deſponſ. impuber. 32
4 Matrimonium a filiofamilias contractum ſine conſenſu parentum de jure civili non valet, ibid. n. 18 33
Secus de jure Canonico, ibid. num. 27. 33
4 Matrimonia à filiisfamilias invitis parentibus contracta, an jure Eccleſiaſtico irrita fuerint primis Eccleſiæ temporibus, ibidem num. 20. & ſeqq. 33

Matrimonii libertas.

5 Matrimonium metu contractum in ætate inhabili de jure communi convaleſcit per copulam ſubſecutam, non autem per ſolam remotionem impedimenti, in c. Tuæ litteræ, n. 67. de Cler. per ſalt. promot. 204
2 Matrimonium carnale, ſicut & ſpirituale, omnimodam libertatem requirit, in c. Cùm dilectus, n. 20. de conſuet. 206
5 Domini temporales, & Magiſtratus quicumque impedientes libertatem matrimonii incidunt in excommunicationem c. 9. ſeſſ. 24. de reform. matrim. Concil. Trid. non autem privatæ perſonæ, in c. Nuper, n. 27 de ſent. excom. 346
3 Vir ſolutus à vinculo matrimonii tam carnalis, quàm ſpiritualis cogi non poteſt alteri nubere, in c. Quantò, n. 118. de translat. Epiſcopi. 324

4 Ma-

4 Matrimonia debent eſſe libera, in c. Inſinuante, num. 3. Qui Cler. vel vov. 50
4 Matrimonii libertatem impedientes excommunicantur à Concilio Tridentino, ſi ſint Domini temporales, vel Magiſtratus, ſecus ſi privatæ perſonæ, ibid n. 4. 50
3 Matrimonium tam ſpirituale, quàm carnale non vitiatur ex legitima compulſione Superioris propter principium voluntarium, in c. Publicato, n. 4. de elect. 308
4 Matrimonia non poſſunt pœna conſtringi, in c. Si conditiones, n. 8. de condit. appoſ. 42
4 Matrimonium nulliter contractum ex cauſa metus, ſervata in reliquis forma Concilii Tridentini, ſi impedimentum ſit occultum convaleſcit ex mutuo conſenſu conjugum, in c. Is qui fidem, n. 24 de ſponſal. 20
4 Matrimonium metu contractum, per ſpontaneam cohabitationem validatur, & contraria probatio non admittitur, in cap. Conſtitutus, n. 22. Qui Cler. vel voven. 46
4 Matrimonio probato non auditur negans ſimpliciter conſenſum, ſed aſſerens meticuloſum, & probare volens auditur, in c. Conſultationi, n. 8. de ſponſal. 18
4 Matrimonium non valet, ſi probetur contractum per metum cadentem in conſtantem virum, vel mulierem, ib. n 3 7 11 & 24. 18
Vide in verb. *Statutum circa Matrimonium*.

Matrimonium coram Parocho, & teſtibus.

5 Matrimonium contractum coram Parocho etiam invito, &c. aut ex alia cauſa vocato, adhibito tamen ad illum actum, aut interdicto, vel non Sacerdote, validum eſt, in c. Quoniam, n. 25. & ſeqq. de conſtit. 118
5 Matrimonium contractum coram Parocho putativo tenet, in c. Super eo, n. 7. de crim. falſ. 178
5 Declaratur, ibid n. 10. 179
5 Matrimonium coram Parocho intruſo non valet, ibid à n. 10 179
2 Matrimonia ubi non extant Parochi, qualiter ſint contrahenda, in c. Si Clericus, n. 58. de for compet. 58
4 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interveniret, an valeat, necne, ſtante decreto Concilii Tridentini de reform. matrim. in c. Literas quas, n. 5. & ſeqq. uſque in fin. de matrim. contr. cont. interd. Eccleſ. 76
Vide in ver. *Matrimonium contra interdictum*.
Et in ver. *Parochus quoad Matrimonium*.
4 Matrimonium contractum coram Parocho contradicente valet, ibid num 14 77
4 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet, non obſtante interdicto, ibid. num 16. 77
4 Coram Parocho denunciato excommunicato validum eſt, ibidem num. 15. 77
3 Matrimonium contractum coram Parocho loci, ubi mulier juſſu Principis ad quatuor menſes relegata fuerat, poſt quartum habitationis menſem an valeat, in cap Significavit, numer. 19. & ſeqq. uſque ad n. 40. de Paroch. 310
3 Matrimonium ruri contractum an ſit nullum, ſi contrahentes ruri eſſe non ſolebant per majorem anni partem, ibid. n. 25. & 36. 310
Matrimonium ſcholaris, qui Patavii quinque, vel ſex menſes moratus, timens impedimentum à parentibus, ibi duxit mulierem plebejam coram Parocho loci, & teſtibus, validum declaratur, ibid. num. 37. 311
3 Idem de matrimonio alterius, qui ob eamdem cauſam ſe in Angliam contulit, ibique aliquantiſper moratus contraxit cum meretrice, ibid n. 38. 311
3 Idem reſponſum de matrimonio Trajectenſium, qui Aquiſgranam ſe contulerunt, ſi ibi ſpatio ſaltem unius menſis morati fuerint, ibid n 39. 311
5 Matrimonia in Ruſſia à Catholicis contracta coram Parochis Ruthenis an ſint irrita, necne, in cap. Quod à prædeceſſore, n. 26. uſque in fin. de ſchiſmat. 104
5 Matrimonium celebratum coram Parocho intruſo, & titulum non habente, poſt Concilium Tridentinum non valet, ibidem numer 80 109
5 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato, validum eſt, ibid n 81. 109
5 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico irritum eſt, ſi decretum Conc. Trid. de reform. matr. publicatum fuerit in Parochia, & lapſi ſint triginta dies à die publicationis, ibid. n. 82. & 87. verſ Unde fit. 109
5 Trid. Conc. Decretum de reform matrim. publicari debet in ſingulis Parochiis, ut matrimonium ſit validum, nec ſufficit publicatio facta in ſynodo Provinciali, ibid n. 143. 116
5 Præſumitur tamen publicatum, ſi fuerit obſervatum tanquam decretum Conc. ibid num 144 116
4 Matrimonium ex Conc. Trid. qua forma ſit contrahendum, in c. Quod nobis, n 82 de clandeſt. deſponſ. 33
4 Matrimonium contractum in Parochia mulieris coram Parocho viri, & è converſo, an ſit validum, n 33. 34
4 Et quid ſi contractum fuerit in Parochia mulieris coram Sacerdote non Parocho, ſed habente licentiam à Parocho viri, præſertim ſi Parochiæ ſint in diverſis diœceſibus, ibid numer. 34. & ſeqq. uſque ad num 39. 34
4 Matrimonium contractum coram Sacerdote de licentia Parochi contrahentium extra illius Parochiam, an ſit validum, necne, ibid. n. 39 & ſeqq. uſque ad n 48 35
4 Matrimonium contractum coram Parocho utcumque contradicente valet, ibid. num 40 35
4 Matrimonium cum ſola præſentia Parochi ſine conſenſu, aut alio ejus miniſterio, & coram duobus, vel tribus, an valeat, ibid. n 48. & n ſeqq. uſque ad n 55. 36
4 Requiritur, ut Parochus ſit adhibitus, ibid. num. 54. verſ. Cave tamen. 36
4 Matrimonium cui interfuit Sacerdos juſſu Epiſcopi, ſi Epiſcopus deceptus eſt, ratus, Sacerdotem illum eſſe Parochum contrahentium, cùm tamen non eſſet, an ſit validum, ib. n 55. 36
2 Matrimonium coram Parocho ſine celebri ſolemnitate contrahi poteſt etiam temporibus ab Eccleſia interdictis, in cap. Capellanus, n. 2 & 11 de feriis. 89
4 Epiſcopus an poſſit revocare licentiam alicui Sacerdoti conceſſam celebrandi matrimonium, in c. Literas quas, n. 17 & 22. de matrim. contr. cont. interd. Eccl. 77
4 Sacerdos licentiam habens à Parocho interveniendi matrimonio, dicitur habere authoritatem à Concilio, & non à Parocho, in c. Quod nobis, n. 37. & 42. de clandeſt. deſponſat 35
5 Matrimonium contractum coram Parocho publico hæretico eſt invalidum, ſi publicatum fuerit in Parochia decretum Concilii, &c. in c. Ad abolendam, n. 38. de hæreticis. 98
5 Matrimonium contractum coram Parocho excommunicato etiam denunciato, validum eſt, ibid. n 39. 95
5 Matrimonium contractum coram Parocho per vim adhibito, qui affectavit non intelligere, validum eſt, in c. Quæſitum, n 7. de pœn. & remiſſ. 302

Matrimonium quoad publicam honeſtatem.

4 Matrimonium de facto contractum à Monacho producit impedimentum publicæ honeſtatis, in c. Ad audientiam, n. 27. de ſponſ. & matrim. 8
4 Matrimonium ratum non conſummatum non parit impedimentum affinitatis, ſed publicæ honeſtatis juſtitiæ, fortius tamen, quam ex ſponſalibus de futuro, in c. Tua, num. 23. de deſponſ. impuber. 24
Vide in ver. *Impedimentum publicæ honeſtatis*.

Matrimonium ratum.

5 Matrimonium non conſummatum an ſolvi poſſit per papam ex alia cauſa, quàm in jure expreſſa, vel omninò ſimili, in cap. Ex parte, il ſecondo, n. 2. de converſ. conjugat. 410
3 Matrimonium ratum quo jure diſſolvatur per ſolemnem profeſſionem alterius conjugis, ibid. n. 8. 450
0 Matrimonium ratum ſolvitur ex conſtitutione Eccleſiæ, conjuge ad fidem converſo, ſi infidelis noluerit ei cohabitare, aut non ſine contumelia creatoris, ibid. n 20. 450
3 Circa matrimonium ratum latiſſimè patet Papæ poteſtas, ibidem num. 6. 450
3 Non diſſolvitur per ſuſceptionem Sacri Ordinis, ſed per ſolemnem profeſſionem, ibid. n. 14 450
3 Non diſſolvitur ex voto, quod emittunt Tertiariæ, & Urſulinæ, ibid. num. 23. 450
5 Nec Heremiticæ vitæ profeſſione, aut votis, quæ in Societate Jeſu emittuntur à Coadjutoribus formatis, ibid n 20 450
3 Cur diſſolvatur per ſolemnem profeſſionem, non autem per vota ſimplicia, ibid num. 23. 450
3 Et an diſſolvatur per ingreſſum domus leproſorum, ibid. n. 24. 451
4 Matrimonium non conſummatum ſortitur naturam ex conſtitutione Eccleſiæ, in c. Quod nobis, n. 23. de cland deſponſ. 39
4 Matrimonium ratum non conſummatum non parit impedimentum affinitatis, ſed publicæ honeſtatis juſtitiæ, fortius tamen, quàm ex ſponſalibus de futuro, in cap. Tua, num. 23. de deſponſ. impuber. 14
4 Matrimonium ratum prævalet ſecundo etiam carnali copula conſummato, in c. Si inter virum, n 7. de ſponſ. & matrim. 28
4 Matrimonium contrahere plus eſt, quàm debitum exigere, in c. Vir qui, n. 19. de conſang. & affinit. 74
3 Matrimonium ratum non conſummatum dirimitur per ſolemnem profeſſionem alterius conjugum, in c. Verùm, n. 2. de converſ. conjugat. 432
3 Non autem per ſuſceptionem Sacri Ordinis, ibid n 3. 432
3 Matrimonium ratum non diſſolvitur per vota ſimplicia, ibidem num 7. 432
Diſpenſatio ſuper matrimonio rato, & non conſummato.
Vide in ver. *Diſpenſatio circa Matrimonium*.
Et in ver. *Papa quoad Matrimonium*.
3 Matrimonium ratum non ſolvitur per ingreſſum Religionis, niſi ſequuta profeſſione, in cap. Ex publico, num. 13. de converſ. conjugat. 436
Vide in ver. *Sponſa*.
3 Matrimonium non conſummatum ſolvitur per profeſſionem tacitam, ſicut per expreſſam, ibid. num. 18 & 37. 446

Matrimonium ſpirituale.

1 Matrimonium ſpirituale cum Eccleſia non contrahunt obtinentes beneficia ſimplicia, in cap. Indecorum, numer. 4. de ætat. & qualitat. 399
1 Evangelii locus, *Quod Deus conjunxit, homo non ſeparet*, intelligitur tam de matrimonio ſpirituali, quàm carnali, in c Quanto, n. 2. & 63 de translat. Epiſc. 318
1 Argumentum à matrimonio carnali ad ſpirituale validum eſt, ibidem numer. 3. 318
1 Everardi error circa Sacramentum matrimonii, ibid. n 4. 318
1 Matrimonium ſpirituale cum Eccleſia contrahitur ab Epiſcopo tantùm, non autem ab inferioribus Prælatis, ibid. n 5. 318
1 Matrimonium ſpirituale in latiori ſignificatione qui dicantur cum Eccleſia contrahere, ibid n. 7. 318
2 Inſtar carnalis initiatur, firmatur, & conſummatur, ibidem numer. 17. 319
1 Matrimonium tam carnale, quàm ſpirituale, ad tempus contrahi non poteſt, ibid. n. 24. 320
1 Diſſolutio matrimonii ſpiritualis, ſicut & carnalis non conſummati, ſine gravi cauſa fieri non debet, ibid. n 93. 323
1 Matrimonium ſpirituale, ſicut & carnale, ſine conſenſu contrahi non poteſt, ibid. n 103. 324
3 Ad matrimonium ſpirituale non ſufficit attigiſſe ultimum diem ætatis; ſecus in matrimonio carnali, & cur, in c. Ad noſtram, n. 29 de Regular. 352
3 Matrimonium tam ſpirituale, quam carnale, conſtare non poteſt ex conſenſibus iteratis, in cap. Quoniam, numer. 44. de jurepatron. 513

3 Matrimonium ſpirituale quas habeat partes, in cap. Publicato, num 7. de elect. 108

3 Matrimonium tam ſpirituale, quàm carnale celebratum non ſervata forma juris poſitivi, eſt nullum etiam in foro conſcientiæ, ibid. num 34. 318

5 Matrimonium ſpirituale, ſicut carnale, libertatem conſenſus requirit, in c. Nobis, n.66. de ſimon. 41

3 Matrimonium ſpirituale inter Prælatum inferiorem, & Eccleſiam propriè non contrahitur, ſed quaſi matrimonium, in c. Quia propter, n 9. & 12. de elect. 187

4 Matrimonium ſpirituale non contrahitur ſine verbis, in c. Tuæ fraternitati, n.9 de ſponſ. & matrim. 15

4 Matrimonium ſpirituale, & carnale in pluribus differunt, ibid. num. 34 18

3 Matrimonium ſpirituale in latiori ſignificatione qui dicantur cum Eccleſia contrahere, in c. Quantò, n.7. de tranſl. Epiſcop. 318

Matrimonium quoad verba,

4 Matrimonium ut ſit validum, an contrahentes debeant ſibi mutuò reſpondere, antequam ad extranea divertant, in n. Licèt, n. 2. & ſeqq de ſponſ. duor. 38

4 Et quid poſt Concil. Trident. ibidem n.5. 39

4 Matrimonium non valet, ſi unus ex contrahentibus revocavit conſenſum ante reſponſionem alterius, ibid n.6 39

4 Et an ſit credendum dicenti poſt reſponſionem ſe priùs conſenſum revocaſſe, ibid n.11. 39

4 In matrimonio contrahendo vir debet priùs interrogari, & loqui, quàm mulier, ibid. n.12. 39

4 Alicubi tamen contrarium ſervatur, & cur, ibid. n 13. 39

4 Matrimonium an poſſit contrahi ſine verbis conſenſum exprimentibus, in c. Si inter virum, n 3 de ſponſ & matrim 22

6 Matrimonium contrahi poteſt non ſolùm per verba conſueta hic expreſſe, ſed etiam per alia conſimilia, ibid. n 5 22

4 Nec requiritur, ut ambo ſint concordes in forma verborum, ibidem num.6. 22

4 Matrimonium an nutibus, & ſignis contrahi poſſit, an verò in fari valentibus requirantur verba ex neceſſitate, & quæ ſit hujuſmodi neceſſitas, in c. Tuæ fraternitati, n.1. & ſeqq. & n.36. de ſponſ. matrim. 15

4 In valentibus loqui ſolo conſenſu non contrahitur, ſed ex Conſtitutione Eccleſiæ requiruntur verba, ibid. n.2.3. & num ſeqq 15

4 Contrarium, ibid n.22. & ſeqq. 16

4 Verba in fari valentibus requiri ad eſſe matrimonii, quibus argumentis probetur, ibid n.4. & ſeqq. uſque ad n.17. 15

4 In matrimonio nomine filiorum à parentibus contracto ſufficit filiorum taciturnitas, ibid. n 12. 16

4 Matrimonium uno ex conjugibus verba proferente, non requirit verba ex parte altera, ſed ſufficiunt ſigna æquipollentia, ib. num 25. 16

4 Matrimonium faciliùs probatur, & certificatur Eccleſia de conjugali conſenſu, ſi verba proferantur, ibid. num.17. & ſeqq. & num 21. 16

4 Matrimonium an requirat verba ex neceſſitate præcepti, ib n.20. 16

4 Non requirit verba, ubi præceſſit tractatus de matrimonio contrahendo, ibid n 21. 16

4 Solo conſenſu legitimo contrahitur, ſed ad ſolemnitatem probationis in fari valentibus neceſſaria ſunt verba, vel alia ſigna æquipollentia, ibid. n.22 16

4 Poſſe ſignis contrahi ſine verbis, quibus fundamentis probetur, ibid n 27. & ſeqq uſque ad n.36. 17

4 Aptiùs, & decentiùs contrahitur verbis, quàm ſignis, ibid.n.31. 17

4 Verba in matrimonio non ſunt neceſſaria præcisè etiam quantum ad hoc, ut Eccleſia de matrimonio contracto certificetur, in c. Ad noſtram, n.17. de conjug. ſervor 52

Matrimonii vinculum.

3 Matrimonium conſummatum, per adulterium, vel profeſſionem alterius conjugis, non ſolvitur quoad vinculum, in cap Cùm ſis, n.5. de converſ. conjugat. 614

3 Matrimonium non conſummatum an ſolvi poſſit per Papam ex alia cauſa, quàm in jure expreſſa, vel omninò ſimili, in cap Ex parte, il ſecundo, n 2 de converſ. conjugat. 450

Vide in ver. *Matrimonium ratum*

3 Matrimonium fidelium eſt Sacramentum, & poſt copulam ab Eccleſia ſolvi non poteſt, ibid n. 11. 610

3 Matrimonii ſeparatio fieri non debet ſine authoritate Eccleſiæ, in c Præterea, n 11 & 13. & ſeqq de converſ conjugat. pag. 610

4 Matrimoniale vinculum duret etiam poſt ſententiam divortii uſque ad mortem naturalem, in cap. Ex litteris, numer 21. de Divortiis. 97

5 MATRONÆ pudicitiam attentans in habitu meretricali deprehenſæ, non tenetur de injuria, in cap In audientia, num.4. de ſent. excomm. 336

1 MATUTINUM debet inchoari media nocte, & expleri manè, in c. Presbyter, n 2. de celebr. miſſar 572

1 Poteſt tamen dici de ſero ex cauſa, aliàs ſecus, ibid. n.3. 573

3 *Maximè* dictio implicat idem eſſe in caſu contrario, in cap. Etſi membra, num.12. de his, quæ fiunt à Prælat. ſine conſen. Capituli. 218

2 MEDICUS ſemel approbatus reprobari poteſt cauſa legitima ſubſiſtente, in c. Accepimus, n 13. de ætat. & qualit. 441

4 Medicus peccat ſi propinet medicinam dubitans, an ſit profutura, vel nocitura, etiamſi magis credat eam proficere debere, in c Ne innitaris, n.250 & n.297. de conſtitut 56

4 Medicus præbens ægroto medicamentum, quod probabiliùs poſſet obeſſe, peccet contra juſtitiam, & contra charitatem, ibidem num 291 & ſeqq. 65

Medicus ſalutis gratia eſt, ibid. n.2.. 65

Medici ſpirituales Vide in ver *Sacerdotes*.

9 Medicus peccat, qui ſcienter applicat infirmo medicamenta dubia, etiamſi credat ea probabilius profutura, in d. cap. Ne innitaris, n.373. de conſtitut. 80

2 Medium non opponitur extremis, ſed extrema ipſa invicem opponuntur, & mutuo per ſe perimunt, ibid. nu.400. 84

3 MEDIOLANENSES an potuerint præſcribere contra numerum quadraginta duorum dierum Quadrageſimæ ab Eccleſia inſtitutum, in cap. Explicari, num.30. & ſeq uſque in fin. obſerv. jejun. 610

5 Mediolanenſes, qui in Baptiſmate puerorum pedes lavant aqua conſecrata, excuſantur ob auctoritatem Ambroſii, ibid. n.37. 610

Mediolan. Gubernatoris edictum ſuper feſto S. Dominici.

Vide in verb. *Dies feſti*

3 MEDIUM ubi eſt illicitum, acquiſitio impeditur, in cap. Non quidem, n.64. de teſtam. 264

3 Medium aggredi non poſſumus, nec ad finem ullatenus pervenire niſi principio mediante, in c. Quia ingredientibus, num.8. de teſtam. 254

5 Media perſona purgat vitium ſucceſſionis, in c. Ad extirpandas, num 8. de fil. Presbyter. 270

A Medio excluſus, cenſetur excluſus à fine.

Vide in ver *Finis*.

5 Media diſpoſitio convenienter interponitur in tranſitu de ſtatu ad ſtatum, in c. Cùm contingat, n.23. de ætat & qual. pag. 419

5 Declaratur, num. 110. 428

3 Medium, ſine quo finis eſſe non poteſt, cadit ſub obligatione finis, in c. Ex parte, n.30 de Cler non reſid 43

3 Media, quibus Epiſcopum uti oportet ad curam animarum, quæ ſint, ibid num 14. 44

1 Medium in omni virtute conjecturatur non ſolùm ex his, quæ per ſe incidunt, ſed etiam ex iis, quæ per accidens, in cap Cùm pridem, n 22. de pactis. 648

3 Medium cenſetur electum, quod rei gerendæ magis eſt idoneum, in c Quidam, n.12 de celebr. miſſar. 578

2 Meldenſis Concilii cauſa, & authoritas quæ, in c. Canonum ſtatuta, n.10. de conſtit. 13

2 MELIORAMENTA, & ſumptus ut repeti poſſint, dum ſunt probanda, ideſt tantum in ſumptum, & tantum ad melioratum, in c Requiſivit, n.19 de in integr. reſtit. 687

5 In Melioramentis, & expenſis repetendis, ſeu deducendis ſemper attenditur, quod minus eſt ſive illud minus, ſit inſumptum, ſive melioratum, ibid num.21. 687

5 Melioramenta, & ſumptus repeti poſſunt à bonæ fidei poſſeſſore, ibid num 22. 687

5 Melioramenta bona fide facta poſſunt recuperari, vel exequenda ante ſententiam, vel officium judicis per ſententiam implorando, ibid. num 27. 688

5 Melioramenta ſi nullo modo ſunt liquidata, nec in genere, nec in ſpecie, non dant retentionem, nec impediunt immiſſionem, aut ſententiæ executionem, ibidem n 28. 688

5 Et multò minùs mandatum de manutenendo, ibid n.31. 688

5 Neque hoc caſu retentorem melioratam tenetur cavere de melioramentis reficiendis, ibid n 32. 688

5 Melioramenta probari debent ab eo, qui dicit ſe illa feciſſe, ibidem numer.29. 688

5 Melioramentorum exceptio altiorem requirit indaginem, ibidem numer 30. 688

5 Melioramenta ſi ſint probata in genere tantùm, non retardant immiſſionem, ſed ſuccurritur bonæ fidei poſſeſſori per cautionem de illis reficiendis liquidatione facta, ibid n 31. 688

5 Melioramenta mala fide facta non repetuntur, ibid n 34. 678

5 Declaratur, num 42. 288

5 Melioramenta facta in re fideicommiſſo ſubjecta ab eo, qui rem illam ſcienter emit, non repetuntur, ibid. n.36 688

5 Idem ſi facta fuerint in re ſubjecta retractui, ibid n 37 688

5 Melioramenta faciens in re aliena domino contradicente fingitur donare, ibid n.39. 688

2 Melioramenta utilia, & neceſſaria repeti poſſunt etiam à malæ fidei poſſeſſore; ſecus ſi ſint utilia tantùm, ibid n 42. 288

5 MEMBRA honorabiliora exceptis gravioribus culpis non ſunt verberibus ſubiicienda, in cap. Cùm voluntate, num. 32. de ſent excomm 379

3 Mutilare ſibi membrum putridum corporis corruptivum num licent ſine incurſu irregularitatis, in c. A etapula, n 38 de vita, & honeſt. Clericorum 8

3 Membrum ſibi amputare ad vitandam ſævitiam Tyranni non licèt, ibid. num.39. 8

2 Membra ſunt illius naturæ, cujus eſt caput, in c. In præſentia, n 98 de probat 140

5 Membri appellatione quæ intelligantur, in c. Cùm illorum, n. 17. de ſent excom 348

1 MENDACIUM jocoſum præcepto addito non ſolum eſt peccatum inobedientiæ, ſed etiam linguæ, in cap. Cùm pridem, n. 29 de Pactis. 649

2 Mendacium aliquod ſi in ſcriptura Canonica admittatur, nutabitur fides noſtra, quæ ex illa dependet, in c. Venerabili, n.33. de teſt. & atteſtat. 557

5 Mendacii ad rationem verba materialiter ſe habent, ſed formaliter ex mente proferentis eſt accipienda, in c. Falſidicus, nu. 33. in fin. de Crim. falſ. 170

5 Declaretur, ibid. n 263. 178

5 Mendacium non eſt uti verbis falſum ſignificantibus, quando aſtantis circumſtantiis recipiunt ſenſum verum juxta interrogantis intentionem, quam reſpondens mente concipit, ibidem numer.55. 172

5 Contrarium, ibid num.153. 177

5 Mendacium omne ex ſuo genere eſt peccatum, ibid. n.57 172

5 Adeò ut nec ad vitandam mortem, aut pudicitiam ſervandam, nec pro ſalute animæ, nec pro Dei gloria mentiri liceat, ibid. d num 57. 172

5 Mendacio, & odio Dei adeo intrinſeca eſt malitia, ut nec per Omnipotentiam Dei abſolutam poſſit auferri, ibidem n.58 172

5 Mendacium non pernicioſum, ſed officioſum, vel jocoſum, eſt peccatum veniale, ibid. n.59. 172

5 Sed addito juramento fit perjurium, ibid. n.60 172

5 Mendacio interveniente ex univerſali regula juramentum ſemper eſt mortale, ibid. d n 65. & n 82. 172

5 Mendacium juramento firmatum in quacumque materia, & ex quacumque cauſa, ſemper eſt mortale peccatum, ibidem num. 82. & 88. 173
5 Mendacium committit, qui ſcienter utitur falſa ſignificatione vocis, & aliud ſubaudit in mente, quod reddat ſenſum verum, ibid. num 83 173
5 Mendacium eſt falſa vocis ſignificatio cum intentione fallendi, ibid. num 84. 173
5 Ideſt falſum dicendi, ibid. num.88. & ſeqq. 174
5 Mendacia ſi non habent quem decipiant, ipſa ſibi mentiuntur, ibid. num.89. 174
5 Mendacii ratio ſumitur à voluntate falſum enunciandi: intentio autem imprimendi falſum in alterius opinionem fallendo ipſum, non pertinet ad rationem mendacii, ſed ad quandam illius perfectionem ibid. d. num 89. 174
5 Mendacii ratio formalis conſiſtit in difformitate, & diſſonantia verborum ab intentione, ibid. num.91. 174
5 Mendacium eſt materia omninò contraria juramento tam interiori, quàm exteriori, ibid. num.103. 174
5 Mendacium eſt non ſolùm in falſis verbis, ſed etiam in ſimulatis operibus, ibid. num.114. 175
5 Et æquale eſt peccatum, ibid. num 115. 175
5 Mendacium idem eſt, quod aſſertio falſi cogniti, ibid.n.146. 177
5 Mendacium ſalvari non poteſt ex interrogantis intentione, quam reſpondens mente concipit, attentis circumſtantiis, ibidem num.153. 177
5 Maximè in judicio, ibid. num.154. 177
5 Mendacium per vetus teſtamentum tueri non licet, ibidem num. 160. & 162. 178
5 Et quomodo in Scriptura Divina à mendacio excuſentur, quæ ſecundum litteram videntur falſa, ibid. n. 161. 178
Vide in ver. *Falli*, & in ver. *Juramentum*, & in verb. *Perjurium*.
Mendacium committi poteſt tam falſum exprimendo, quàm verum tacendo, in cap. Super litteris, num. 7. de Reſcript. 159
1 Mendacium necat privilegium, ibid. num 15. 160
3 *Mea*, hæc dictio eſt dominii ſignificativa, in c. Ex litteris, n.50. de Jurepatr. 119
5 MENDAX non eſt qui dirigit greſſus in aliquam partem, ad quam ire non intendit, in c. Falſidicus, n.34 & 164 de Crimin.falſ. 170
5 Mendax eſt, qui lingua profert contrarium ejus, quod mente gerit, ibid num 90. & ſeqq. 174
Vide plura ſupra in ver. *Fallacia*.
MENDICANTES,
Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
1 Mentis indiſcretio ex operibus cognoſcitur, in c. Vel non eſt compos, num.3 de tempor. ordinat. 368
3 Mens offerentium recipit interpretationem à conſuetudine, in cap. Paſtoralis, n 38. de his quæ fiunt à Prælat. 216
3 Mens Papæ ſecundum Canones interpretanda eſt, in cap. Quidam, num.17 de celebrat. Miſſar. 578
3 Mentis evagatio quotuplex, in cap. Dolentes, num.18. de celebr. Miſſar. 582
3 Mentis evagatio in officio quando ſit culpa mortalis, ibid.n.55. 585
1 MENSA Conventualis inſtituenda eſt diſtincta, & ſeparata ab Abbatiali in omnibus Monaſteriis commendatis, in c Edoceri, num.2. de Reſcript. 186
1 Menſa Abbatialis à Conventuali ſeparari non debet in Monaſteriis, quæ dantur in titulum, ibid. num.3. 186
4 MENSTRUÆ purgationes in puella ſunt ſignum infallibile pubertatis, in cap. De illis, il ſecondo, num.16. de deſponſ. impuber. 29
5 MENTIRI eſt contra mentem ire, in cap. Falſidicus, n.32. & n. 163. de Crimin falſ. 170
5 Mentientis malum eſt unum habere clauſum in pectore, aliud promptum in lingua, ibid n.92. 174
5 Mentiens nihil dicit, quia non dicit, quod vox ſignificat, nec dicit quod cogitat, ibid. num 111. 175
5 Mentiri aliud eſt, quod numquam licet, aliud veritatem occultare, quod aliquando licet, ibid. n 144. & 164. 176
1 MERCATORES ſi in teloneis, vel in pedagiis graventur, quando ſunt in itinere, poſſunt conqueri coram Judice Eccleſiaſtico, in c. Significantibus, n. 11 de off. deleg. 539
1 Item ſi exiſtant in nundinis, ibid. n 13. 539
3 Mercatores, & emptores, qui in fraudem decoquendo creditores fallunt, in Hiſpania publici latrones appellantur, in cap.Inter alia, n 58 de Immunit. Eccleſ. 641
1 Mercatores gaudent privilegiis, quandiu mercimonia exercent, & peregrini quandiu peregrinantur, & milites quandiu militant, in c. Innovamus, n.3 de Treug. & Pace. 637
2 MERCEDEM prætendere non poteſt gerens negotia mea me invito, nec expenſas repetit, licèt utiliter geſſerit, in cap.Gravis, num.32. de Reſtitut. Spoliat. 120
5 MERETRICEM ancillam alienam rapiens furti non tenetur, in c. Cùm voluntate, n.4. de ſent. excommun. 375
3 Meretrices devorant animas perditorum, in cap. Odoardus, nu.40. de ſolut. 241
2 METROPOLITANUS poteſt cognoſcere de exceſſu, ſi Epiſcopus carceret ſubditos in materia correctionis, dummodò non impediat executionem, in cap. Ad noſtram, num. 10. de appellat. 189
3 Metropolitanus, vel eo abſente ſuffraganeus antiquior reſidens an hodie probare poſſint cauſas abſentiæ Epiſcoporum, in cap. Qualiter, n 12 de Cler. non reſiden. 50
1 Metropolitanus in Concilio Provinciali non poteſt Conſtitutiones facere abſque conſilio, & conſenſu Epiſcoporum ſuffraganeorum, in c. Antigonus, n 60 de pactis. 644
1 Metropolitano, & Epiſcopis comprovincialibus in Concilio diſcrepantibus, adeundus eſt ſuperior, ibid n.61. 644
1 Metropolitanus ſine conſenſu Epiſcoporum Provincialium nihil poteſt ſtatuere, neque agere, quod pertineat ad communia negotia Provinciæ, nec è converſo, & in diſcordia recurrendum eſt ad Sedem Apoſtolicam, ibid. n 61. 644
1 Metropolitanus non poteſt cauſas audire, vel committere niſi in diœceſi ſua, vel in diœceſi Judicis, à quo fuit appellatum, in c. Nonnulli, num 5. de reſcript. 166
1 Metropolitanus in cauſa appellationis an poſſit reo ex gratia pœnam remittere, an verò id ſpectet ad Epiſcopum, à quo fuit appellatum, in cap. Irrefragabili, §. Cæterùm, num. 33. de offic. Ordin. 580
2 Metropolitanus non poteſt cognoſcere de gravamine ante diffinitivam, nec ſimpliciter mandare, ut ſibi tranſmittatur copia proceſſus expenſis appellantis, in c.Super eo, il ſecondo, num. 36. de appellat 193
3 Metropolitanus, & Archiepiſcopus an, & in quo differant, in cap. Referente, num.2. de Præben. 78
1 Epiſcopi comprovinciales nec perſonaliter, nec per Procuratorem tenentur accedere ad Metropolitanam Eccleſiam, non obſtante contraria conſuetudine etiam immemorabili, in c. Quoniam, num.57. de Conſtit. 137

Metropolitanus quoad Synodum Provincialem.

Vide in ver. *Synodus Provincialis quoad poteſtatem Metropolitani*.
4 METUS, & violentia in quacumque ætate incutiantur irritant matrimonium, in cap. De illis, il ſecondo, n. 9. de deſponſ. impuber. 28
4 Dummodo potuerint cadere in conſtantem virum, ibid. n.10. 28
4 Metus, & violentia purgantur per liberum conſenſum ſupervenientem, & matrimonium convaleſcit, ibid n 11. 28
4 Sive conſenſus ſuperveniens ſit expreſſus, ſive tacitus, ſive præſumptus, ibidem num. 12. 28
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n.13. 28
5 Metus juſtus dicitur, ſive interveniat periculum vitæ, ſive amiſſionis bonorum, in c.Interfeciſti, n.10. de homicid. 121
1 Metus mortis qualiter probetur, in c. Perlatum, num.3. de iis, quæ vi met.cau. 675
1 Metus mortis in actibus à libera voluntate pendentibus inficit actum ipſo jure, ibid. num.4. 675
1 Metus mortis præſumitur ſemper durare, quamdiu vivit is qui metum incuſſit, ibid. num.6. Declaratur, ibid. numer.10. verſ. Limita. 675
1 Metus continuus per patientiam non purgatur, ibid. n 7. 675
5 Metus ignominiæ viris bonis major quam mortis eſſe debet, in c. Suſcepimus, num.23. de homicid & in cap. Officii, num. 9. de pœn. & remiſſ. 304
3 Metus mortis ita demum inficit profeſſionem, ſi in ordine ad illam incuſſus fuerit, in c. Si quis, n 18 de Regular. 341
4 Metus proveniens ex imperio Principis non irritat votum, vel matrimonium, in cap. Inſinuante, num.5. & ſeqq. Qui Cler. vel voven. 50
4 Niſi Princeps conſueverit tyrannicè tractare non obtemperantes præceptis ſuis, ibid. n.8. 50
4 Metus levis non impedit libertatem conſenſus, ibid. n 6. 50
4 Metus non probatur ſufficienter ex dignitate adverſarii, niſi aliter probetur oppreſſio, ibid. n.7. 50
4 Metus juſtus non inducitur ex reverentia mariti, niſi proceſſum fuerit ad minas, aut verbera, ibid. num 9. 50
4 Metus illatus tempore emiſſionis voti purgatur ex patientia, & perſeverantia in delatione habitus regularis, ibid. n.20. 51
3 Metus mortis an, & quando vitiet profeſſionem, in c. Sicut nobis, n.24. de regular. 389
3 Quid ſi ſit metus mortis naturalis, ibid. num.26. 389
3 Et quid ſi mortis accidentalis violentæ, ibid. n.27. 389
3 Et quid ſi metus non fuerit ordinatus ad profeſſionem extorquendam, ibid. num 29. 389
3 Metus mortis cur inficiat profeſſionem, ſi ſit incuſſus ab homine, non autem ſi divinitùs ſit illatus, ibid n.28. 389
3 Metum qui allegat, probare debet, ſed tamen uterque probare poterit, in c. Nullus, n.26. de regular. 330
3 Metus, & violentia ſicut excuſant à profeſſione expreſſa, ſic & fortius à tacita, niſi ſequatur ratificatio, in cap. Vidua, n.28. de regular 344
5 Metus electionem inficit ipſo jure, in cap. Nobis, numer. 6. de Simon. 39
1 Metus eſt inſtantis, vel futuri periculi cauſa, mentis trepidatio, in c. Sacris, n.18. de his quæ vi met cauſ. 683
1 Non excludit prorſus, ſed attenuat conſenſum, ibid. n.19. 683
1 Ejus principium eſt intra, ibid. n.21. 683
1 Facta per metum ſunt magis voluntaria, quam involuntaria, ib. num 20. & 24. 683
1 Metus excuſat à pœna, ſed non à culpa, in d. c. Sacris, n 29.de his quæ vi met. cauſ. 683
1 Metus mortis excuſat à peccato, quando eſt à cauſa naturali: ſecus ſi ab accidentali, ibid n.23. 683
1 Metus mortis non excuſat à mortali eos, qui tranſgrediuntur præcepta, nedum Divina, ſed etiam Eccleſiaſtica, ibid. n.46. 685
3 Metus levis, ſeu vanus non attenditur etiam in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, in c. Majores, n. 92. de baptiſmo. 600
3 Et dicitur metus vanus, quem conſtans vir timere non debet, ibid. numer 93. 600
3 Metus cadens in conſtantem virum, eſt juſta cauſa diſpenſandi cum Subdiacono ad matrimonium contrahendum, ibidem num.104. 600
3 Metus ſicut annullat votum continentiæ expreſſum, ita & tacitum, ſeu annexum ordini, ibid. n.107. 601
3 Metus, & violentia purgantur per liberum conſenſum ſupervenientem, ibid. num.114. 601
4 Metus cadens in conſtantem virum dicitur mortis periculum, vel corporis cruciatus, in cap. Conſultationi, numer. 10 de ſponſal. 19
4 Timor vanus non excuſat, ibid n.11. 19
4 Metus quando dicatur cadere in conſtantem virum, relinquitur arbitrio judicis, ibid. n.12. 19
4 Metus minor excuſat fœminam, quàm maſculum, ibid.n.14. 19
3 MEUM ex una cauſa, ex alia meum fieri non poteſt, niſi deſinat

eſſa meum, in cap. Quoniam, num 45. de Jurepatr. 533

Miles armatæ militiæ, & cœleſtis militiæ æquiparantur, in cap Si conſtiterit, n. 56 de accuſat 15

Miles ebrius, qui ſeipſum vulneravit, à militia removetur, ibid. num 30. 21

Miles creatus à rege præfertur militi creato ab inferiori, ſi ſint pares dignitate, in cap. Cùm certum, num. 15. de major & obed. 608

Miles commeatu accepto remanens in domo ſua non habet militum privilegia, in c. Ut privilegia, n. 26. de privileg 270

Militem eſſe magis, quàm leges ſcire decet, in c. Ex parte, nu 6. de irregulat. 401

Militem voluntarium ſibi eligit Chriſtus, coactum verò ſibi auctionatur diabolus, in c Nullus, num.25. de regulat. 330

Milites gaudentes. Vide in ver. *Tertiarii*.

Milites olim non gaudebant privilegiis militaribus, niſi in numeros eſſent relati, in c. Si quis, n.41 de foro compet. 18

Milites Calatravæ, & Alcantaræ licèt uxorati gaudent fori privilegio, in c Nuper à nobis, n 15 de Bigam 506

Militis exauctoratio fit per detractionem cinguli militaris, ſicut degradatio Clerici per ablationem inſtrumenti ad ſuum Ordinem ſpectantis, in cap Qui Presbyterum, num. 3. de pœnit. & remiſſion. 262

Miles in quo actu recipiat poteſtatem juris militaris, ibid num. 6. & 10 295

Militis ſæcularis creatio ex Pontificali Romano, ibid. num. 7 & num 56. 292

Miles creatur, cùm cingulo circumcingitur, ibid. n.7. 303

Miles præſumitur, qui portat cingulum, & calcaria deaurata, ibid. num 11 263

Militem, vel Doctorem Princeps ſolo verbo creare poteſt, ibid. num 12. 301

Miles promovetur ad militiam ſæcularem per chlamydis, & cinguli dationem, ibid. num.16. 293

Miles eſſe deſinit, cùm cingulum militiæ deponit, ibid n 17. 333

Miles ſi cingulo ſpoliatus, perdens omne militiæ privilegium, ibid. num.18. 303

Militis regularis creatio ex Pontificali Romano, ibid num. 55 & num 59 & 75. 291

Miles ſemel remanet ſemper miles, quandiu non eſt exauctoratus, ibid num 40. 294

Miles non matriculatus cenſetur tamquam privatus, ſeu paganus, ibid. num 45. & 63. 295

Miles præſumitur reducere profeſſionem tacitam ex ſuſceptione habitus, & actibus profeſſorum, & hoc ignorantia impedit tacitam profeſſionem, ibid. num.56. 295

Contrarium, ibid. num 107. 326

Miles non præcinctus, aut non matriculatus non gaudet militum privilegiis, ibid num 61. 296

In Militis creatione antiquæ cæremoniæ hodie non ſunt in uſu, ibid. num 64. 568

Vide in ver. *Fratres S. Io. Hieroſolymitani*.

Miles ſæculi eſſe deſinit, qui factus eſt miles Chriſti, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num 62. de Conſtitut. 103

Declaratur, ibid num 104 103

Militia armatæ, legalis, & cœleſtis militiæ æquiparantur quoad beneficium, ut non conveniantur, niſi in quantum facere poſſunt, habita ratione ne egeant, in c. Odoardus, n. 16. de ſolut 249

Vide in ver. *Clericus quoad cap Odoardus*.

Milites gaudent privilegiis quandiu militant, in cap Innovamus, num 1 de Treug & Pace. 617

Miles Hieroſolymitanus, qui Parochum publicè percuſſit, non poteſt ab Epiſcopo declarari excommunicatus, in c Non poteſt, n.8 & 25. de ſent. & re judicat. 182

Miles factus pendente liberali cauſa, licèt poſteà appareat liber, debet exauctorari, niſi per calumniam petitus fuerit in ſervitutem, in c Omnipotens, n.28. de Accuſat. 2

Milites Hieroſolymitani extra Conventum degentes an teneantur ſemel in anno confiteri Presbytero Parochiali, & ab eo in Paſchate ſacram communionem recipere; an ve de his teneantur reddere rationem loci Ordinario, in c. Cùm & plantare, n 6. & ſeqq uſque in ſinem de Privileg 240

Milites Hieroſolymitani ſunt verè Religioſi, ibid. n 18. 240

Milites Hieroſolymitani confiteri debent Priori, vel fratri Capellano ſui Ordinis, ibid. num 39. 242

Milites Hieroſolymitani extra Conventum degentes, qui præcepto Eccleſiæ de confitendo ſemel in anno, & communicando in Paſchate non ſatisfaciunt, ſubſunt punitioni ordinarii loci tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegati, ibid num. 16 241

MINIMORUM, & Capuccinorum religiones aliquibus reſpectibus ſunt ſtrictiores Carthuſiana, in c. Ad Apoſtolicam, nu 40. de regular. 184

MINIMA, ſeu modica in remediis ordinariis attenduntur, in cap. Conſuetudines, num 15 de Conſuetud. 191

Fallit propter authoritatem conſuetudinis, ibid n 16. 163

MINISTERIA Eccleſiaſtica, beneficia, & Eccleſiæ an, & in quo differant, in c. Nulla, n 3 de Conceſſ præb. 185

MINISTRI Eccleſiæ principaliter ordinantur ad Sacramentum Euchariſtiæ, in cap. Cùm contingat, numer. 30. de ætat & qualit. 476

Miniſtri curiæ Epiſcopalis non obſtante conſuetudine, & Eccleſiæ paupertate nihil percipere debent ex pœnis pecuniariis, in cap. Presbyteri, num 10 & 13 de pœnis 274

Miniſterii opus eſt magis principalis agentis, in cap. Fraternitatem, n.61. de ſepultur. 197

Miniſtri Altaris Domini ſunt non tantùm Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, ſed etiam inferiores Clerici, in c Multa, num. 62. Ne Cleric. vel Monach. 638

Miniſteria Sacrorum ordinum ab Oſtiariatu ad Diaconatum jubentur à Concilio Tridentino exerceri per conſtitutos in dictis Ordinibus, ibid num 95 658

MINORES, ſeu juniores Eccleſiæ quæ dicantur, in cap Nullus, n 5. & 16. & ſeqq de foro compet 44

MINORI quatuordecim annis regimen Eccleſiæ committi non debet, in cap. Indecorum, num. 5. de ætat. & qualit. 908

Minor ſtante ſtatuto tenetur compromittere ſine ſolemnitatibus, in cap Cùm tempore, n 40 de arbitr. 697

Minor etiam proximus pubertati pro homicidio nunquam poteſt affici ultimo ſupplicio, in cap. Canonum Statuta, num. 127. de Conſtit. 51

Minor vigintiquinque, & major annis quatuordecim, pro atrocibus delictis non punitur pœna mortis, ibid. n. 128. 14

Et quid in atrocioribus, ibid. 14

Et quid in atrociſſimis, ibid num. 126. 14

Minores tertio ſeptennio non tenentur jejunia Eccleſiæ obſervare, in c Cùm ſis, n 31 de Converſ. Conjugat. 440

Minores apti ad matrimonium ex contractu matrimoniali obligantur, niſi violentia intercedat, in c. De illis, il ſecondo, nu 2. de deſponſ impuber. 27

Minori ſatis eſt ab initio adita locupletem hæreditatem, in cap. Cùm ſecundum, num.45 de præbend. 68

Minor læſus in profeſſione non reſtituitur, in c. Ad noſtram, u. 12. de regular 210

Minor non dicitur, qui diem ſupremam agit anni vigeſimi, ibid. num 17. 150

Minores vigintiquinque annis dicuntur, quouſque ad horam nativitatis pervenerint, ibid. n 56 355

Minor, ſeu mulier ad religionem ſeducti non reſtituuntur, quia non dicuntur læſi, in c. Ex parte, n 25 de regular. 406

Minor 14. annis de jure communi non obligatur Religioni, niſi factus major ratam habuerit, in cap. Significatum, nu. 43. de Regular. 363

Minor annis 15. profitendo Religionem alienat bona ſua etiam ſine curatore, & decreto Judicis, in cap. In præſentia, num 12. de probation 131

Minor petens alternativè ſibi provideri de beneficio Curato, vel ſimplici, cenſetur ſe reſtrinxiſſe ad ſimplex cujus eſt capax, in c. Super litteris, num.36. de Reſcript. 261

MINUTA ſervitia quæ, in cap. Prætereà, num. 22. Ne Prælati vices ſuas. 69

MIRACULUM propriè quid ſit, & quæ requirantur de ratione miraculi, in c. Cùm ſis, n 64 de Converſ. Conjugat. 518

Miraculum Paſchaſii celebrantis in Capella Columnæ intus Eccleſiam S. Praxedis, in cap. Quidam, numer. 35. de Celebr Miſſar. 576

Miracula nova non canonizati admitti non debent, niſi recognoſcente Epiſcopo, in cap. Cùm ex eo, n 7 & 8 de reliq & vener. Sanctor. 602

Qui tamen debet negotium inſtitutum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittere, & ejus reſponſum expectare, ibid n 10. 609

Miracula ſola ad aliquem canonizandum non ſufficiunt, in cap. Audivimus, n.4. & ſeqq. uſque ad num. 14 de Reliq. & vener. ſanctor. 603

Miracula fiunt quandoque etiam per malos, & peccatores, ibid. num 5 7. & 12 603

Miraculum poteſt eſſe mendax tripliciter, ibid. n 6. 603

Miraculum ad hoc ut ſufficienter probetur ad effectum Canonizationis, quatuor requiruntur, in cap. Venerabili, num 6. de teſtib. 155

Miracula ex vi verborum, aut ex vi parentelæ ad canonizandum non ſufficiunt, ibid. num 4 155

MISERABILES perſonæ quæ ſint, in c. Significantibus, nu 21. & ſeqq. uſque ad n 35. de offic. delegat. 539

Et quæ miſerabiles, ibid num.22 539

Miſerabiles quæ ſint in genere, & cur ſic appellati, ibid. n.23. 539

Miſericors quis, ibid. num 24 530

Miſerabilis ut aliquis dicatur, an ſit relinquendum arbitrio Judicis, ibidem num.25. 530

Miſerabiles qui ſint, ibid. n.26. uſque ad n 35. 530

Peregrini quoad res quas ſecum deferunt, & injurias quas patiuntur, & contractus in ipſa peregrinatione initos, ſunt miſerabiles, & de foro Eccleſiæ, ibid. n.32 & 85. 539

Mercatores ſi in teloneis, vel in pedagiis graventur, quando ſunt in itinere, poſſunt conqueri coram Judice Eccleſiaſtico, ibid. num 19. & ſeq. 532

Idem ſi exiſtant in nundinis, ibid. n.33. 532

Moniales an veniant appellatione miſerabilium perſonarum, ibid. num.34 remiſſivè. 539

Vidua, pupillus, orphani, & conſimiles an ſint miſerabiles perſonæ, ſi divites ſint, ibid. n.31 & ſeq. uſque ad num.58. 536

Viduæ, & pupilli non gaudent privilegio l. unicæ, C quando Imperat inter pupill & vid. niſi ſint pauperes, ibidem num.36. & ſeq. 540

Contrarium, num 42. 540

Statutum ut derelictis miſerabilibus perſonis non ſolvatur gabella non comprehendit divites, ibid. n 37. 540

Conſtitutio Regni quæ providet pupillis viduis, & aliis de Advocato, non includit tales, niſi etiam ſint pauperes, ibidem num. 38 540

Cæcus non numeratur inter perſonas miſerabiles, niſi ſit pauper, ibid. n 16. Sed contra num 50 550

Viduarum, pupillorum, & orphanorum cauſæ audit Eccleſia negligente Judice ſæculari, etiamſi divites ſint, ibidem numer. 51. 540

L. unica, C. quando Imperat inter pupill & vid. comprehendit tales etiam divites, ſecundùm magis communem, & veriorem opinionem, quam ſervat S gnatura, ibid n 45 540

Delegatio cauſæ inter laicos ad petitionem miſerabilis perſonæ non pauperis, non eſt nulla ab initio, ſed pendet validitas ex negligentia Judicis ſæcularis, ibid n 43 550

Regina vidua eſt miſerabilis perſona, & ratione ſpolii, de quo conqueritur, eſt principaliter de foro Eccleſiæ, ibid n 54 540

L. unica, C. quando Impar. inter pupill. & vid expenditur, ibid. num 45. 540

Miſerabiles perſonæ quoad protectionem, & defenſionem pari paſſu ambulant cum pauperibus, ibid. n.43 & 53. 542

Cæci, & ſenio confecti, licèt divites, ſunt pauperibus miſerabiliores, ibid. num.52. 541

1 Miſerabiles perſonæ qualiter dicantur, quæ res proprias adminiſtrare non poſſunt, ibid. num. 54. & ſeq. 541
1 Clerici poſſunt parrocinari pro miſerabilibus perſonis etiam divitibus, quæ advocatum non reperiunt, ibid. num. 55. 541
1 Miſerabiles perſonæ an, & quando ſint de foro Eccleſiæ, ibidem num 58. & num. ſeq. uſque in fin 541
1 Quid ſi ſint pauperes, ibid. num. 59. & 86. 541
1 Et quid ſi ſint divites, ibid. num. 64. & 85. 542
1 Cauſæ viduarum, aliarumque miſerabilium perſonarum, ſi ſint pauperes, principaliter, & immediatè ad Eccleſiam pertinent, ibid. num 60. & 86. 541
1 Etiam extra caſum oppreſſionis, & negligentiæ judicum ſæcularium, ibid. num. 61. 541
1 Delegationis litteræ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis ſunt validæ ab initio, ibid. num 62. 542
1 Miſerabiles perſonæ pauperes ſi magnas hæreditates, vel caſtra petant, non poſſunt directè agere coram judice Eccleſiaſtico, ibid. num. 63. 542
1 Cauſæ viduarum, pupillorum, & aliarum miſerabilium perſonarum quæ pauperes non ſunt, principaliter ad Eccleſiam non ſpectant, ibid. num. 64. & num. 85. 542
1 Sed ſecundariò, num. 67. & 85. 542
1 Niſi quoad protectionem, & defenſionem, ibid n. 65. & 77. 542
1 Miſerabiles perſonæ utcumque divites ſi opprimantur, vel ſpolientur, poſſunt conqueri Eccleſiæ etiam aliis Iudicibus ordinariis prætermiſſis, ibid. num 66 & 86. 542
1 Iudex ſæcularis quando dicatur negligens ad effectum, ut Iudex Eccleſiaſticus procedere valeat in cauſis miſerabilium perſonarum pauperum, ibid. num 70. 542
1 Et quid ſi ſit ſuſpectus de malitia, ibid. num 71. 542
1 Laici non miſerabiles numquam poſſunt in eorum cauſis temporalibus contra laicos directè, & principaliter ad Eccleſiam recurrere, ibid. num. 72. & 84 542
1 Niſi quando in provincia nullus extat Iudex ſæcularis, vel ſi extat, recuſatur, aut negligit juſtitiam adminiſtrare, ibid. num. 74. 542
1 Idem ſi Iudex non extet in Civitate, num. 75. 542
1 Cauſas miſerabilium non pauperum audit Eccleſia in defectum Iudicis ſæcularis, nec rejicit illos ad proximum ſuperiorem, ibid. num. 73. 542
1 Miſerabiles perſonæ non pauperes ſi in judicio, vel extra graventur injuſtè, non poſſunt ad Eccleſiam recurrere per viam appellationis, ſed per viam ſimplicis querelæ, ibid. n 76. 543
1 Miſerabiles perſonæ favorabilius ſunt exaudiendæ, quàm aliæ non miſerabiles, ibid. num. 77. 543
1 Et in eorum cauſis potiori gaudent prærogativa, quàm Clerici, ibid. num. 78. 543
1 Et reſcriptum contra eas impetratum non valet, niſi de illarum miſeria mentionem faciat, ibid. n. 79. 543
1 Indulta miſerationis cauſa non tolluntur per generales non obſtantias, ibid. num 80. 543
1 Nec poteſt illis expreſsè renunciari, ibid. num. 81. 543
1 Legatum miſerabilibus perſonis dicitur ad pias cauſas, ibidem num. 82. 543
1 Nec de illo detrahitur falcidia, ibid. n 83. 543
1 Laici non miſerabiles, nec habitu, nec actu ſunt de foro Eccleſiæ, ibid num. 84. 543
1 Miſerabiles perſonæ aliquando ſunt de foro Eccleſiæ habitu tantum, aliquando verò habitu, & actu, ibid. n. 85 & ſeq 543
3 Miſerabiles perſonæ immunes ſunt ab oneribus perſonalibus, & realibus extraordinariis, non autem ab ordinariis, in c. Licèt, num 20. de Cenſib. 540
3 Et an jus Canonicum in hoc diſcrepet à jure civili, ibid. num. 21. & ſeq. uſque ad num. 25. 541
2 Miſerabilis perſona poteſt laicum interdicto *Unde vi* coram judice Eccleſiaſtico convenire, etiamſi res ſubtracta dicatur feudalis, in cap. Ex parte, n. 1. de for. compet. 74
2 Miſerabiles perſonæ habent electionem fori, & poſſunt convenire adverſarios ſuos etiam in Curia Principis, ibid. n. 2. 74
2 Cauſa miſerabilis perſonæ, quæ juxta Canonicas ſanctiones tractari debet in Curia, ut validè committatur, an requirat ſubſcriptionem Papæ, ibid. n 7. & ſeqq uſque in finem. 74
1 MISERIAM quilibet naturaliter fugit, & appetit felicitatem, in c. Significantibus, num. 5. de offic. deleg. 541
5 MISERICORDIA quid ſit, in c. Henricus, num 14. de Cler. pugnan. in duello. 143
1 MISERICORS quis, in c. Significantibus, n. 24 de off deleg. 539
3 Miſericordia quid ſit, in c Licèt, n. 11 de Cenſib 540
3 Miſericordiam non impendentes conſtitutis in miſeria dicuntur negare Chriſtum, qui miſericordia eſt, ibid n. 14. 540
5 Miſericordiæ genus eſt citò occidere, in cap. Novimus, num. 12. de verb ſignificat. 386

Miſſa, communia.

1 Miſſæ ſacrificium an ex forma præcedere debeat electionem Papæ, in cap Cauſam, num 33. de elect. 261
Vide in verb. *Electio Papæ*.
1 Miſſa, & Jejunium ordinantis, & ordinandi an ſint de ſubſtantia Ordinis, vel de ſolemnitate tantum, in cap. Cùm veniſſent, num. 8 de ſacr. unct. 445
1 Miſſam celebrans coram excomm. ob metum ſibi incuſſum ab hæretico, mortaliter peccat, ſecus ſi à tyranno, in c. Sacris, n 37. de his quæ vi met. cauſ 684
3 Contrarium, ibid. num. 38. & 46. 684
3 Miſſæ ſacrificium non polluitur ex nequitia Sacerdotis, in cap. Veſtra, num 3. & ſeqq. uſque ad num. 10. de cohabit. Cler. & mulier. 10
2 Miſſa non eſt de forma electionis Papæ, in cap Cùm Eccleſia, n. 3. de cauſa poſſeſſ. & propriet 109
3 Miſſas duas poteſt Rector Eccleſiæ celebrare propter neceſſitatem Anniverſariorum, in cap. Cùm creatura, num. 2 de Celebrat. Miſſarum. 587
5 Miſſam bis in die celebrandi an, & quando Epiſcopus poſſit licentiam concedere, in cap. in Ordinando, num. 33. & 37. de Simon. 33
3 Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidie, aut ſemper de uno Sancto, in c. Significatum, n 8. de præb. 81
3 In Sacramento Altaris aqua cum vino tranſubſtantiatur in ſanguinem, in cap. Cùm Marthæ, §. Quæſiviſti, numer. 1. de Celebr. Miſſar. 580

Miſſa quoad applicationem.

3 Eleemoſynam dantes pro Miſſa, communiter intendunt, ut ſacrificium ſibi applicetur, in cap. Significatum, num. 44. de præben. 84
3 In Miſſis ſingulis orandum eſt pro defunctis, in c. Cùm creatura, num. 18. de Celebrat. Miſſar. 588
3 Miſſæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione ſacrificantis, in c. Fraternitatem, num 20. de ſepultur. 298
3 Contrarium, ibid. n. 28. & ſeqq. 294
3 Miſſa etiam de officio currente dicenda eſt pro ſalute vivorum, & defunctorum, in cap. Quidam, num. 11. & 34. de Celebrat. Miſſar. 577
3 Miſſarum ſuffragia mortuis tripliciter applicari poſſunt, ibid. num 21. 578
3 Voluntas eorum, qui dant eleemoſynam pro Miſſis, recipit interpretationem à conſuetudine, in c. Fraternitatem, num. 85. & 88 de Sepulturis. 299
Vide in ver. *Miſſa valor*, & in ver. *Miſſa quoad ſtipendium*, & in ver. *Parochus quoad Miſſam*, *Sacerdos quoad Miſſam*.
3 Declaratur, ſi conſuetudo ſit rationabilis, ibid. n 86. 300

Miſſa quoad attentionem.

1 Miſſam audiens, & Divinum officium recitans cum diſtractione voluntaria, non ſatisfacit præcepto Eccleſiæ, in c. Ne innitaris, num. 325. de Conſtitut. 69

Miſſæ audiendæ præceptum.

3 Miſſam peculiarem audiens in diebus feſtis an ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, in c. Quidam, n. 2. & ſeqq. uſque ad num. 7 de Celebrat. Miſſar. 576
3 Miſſas peculiares, ſeu votivas, an, & qualiter quis prohibeatur audire in diebus feſtis, ibid. num 3. 576
3 Superſtitiones aliquot referuntur audientium Evangelium, In principio erat Verbum, vel Miſſas peculiares, ibid. n. 4. 576

Miſſa Conventualis.

1 Miſſa Conventualis quamvis non ſit de horis, eſt tamen de officio, in c. Ut Abbates, n. 82 de ætat & qualit. 395
3 Miſſa Conventualis una, vel plures an, & quando celebrari debeant in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, in c. Cùm creatura, n. 3. & n. ſeqq. uſque in fin. de celebrat. 587
3 Quid de jure communi, & examinantur quatuor intellectus ad hoc capitulum à n. 3. uſque ad num. 21. 587
3 Et quid ex Miſſali Romano, ibid. à n 21. uſque in fin. 588
3 Miſſæ Conventuales duæ, ſcilicet de feſto, vel feria, & pro Anniverſariis defunctorum, in Collegiatis Eccleſiis ſunt celebrandæ, ibid. num. 3. & 23 588
3 Miſſa Conventualis pro defunctis in Anniverſario celebrari poteſt etiam in feſto duplici, vel ſemiduplici, ibid. n. 4. & 23. 588
3 Miſſa Conventualis de feria propter Anniverſaria defunctorum non eſt omittenda, ibid. n. 7. 587
3 Miſſæ duæ Conventuales, ſcilicet pro defunctis, & de Officio currente, in Collegiatis Eccleſiis quotidie ſunt celebrandæ, & contrafacientes peccant, ibid. num. 12. & 13. 588
3 Contrarium, ibid. num. 16. & 24. 588
3 Miſſæ duæ, ideſt pro defunctis, & de feria, quotidie cantari debent in Eccleſiis Conventualibus, ibid. num. 17. 588
3 Contrarium, ibid. num. 20 & 24 588
3 Miſſa una Conventualis, ideſt de Officio currente, quotidie celebrari debet in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, ibidem num. 22. 588
3 Fallit in caſibus hic enumeratis, in quibus cantari debent duæ Miſſæ, ibid. num. 22. 588
3 Miſſa Conventualis pro defunctis in Eccleſiis Collegiatis non debet dici quotidie, ſed prima die cujuſque menſis, & feria ſecunda cujuſque hebdomadæ, ibid. num. 24. 588
3 Quòd ſi tunc occurrat feſtum ſimplex, vel feria propriam habens Miſſam, cantari debent duæ Miſſæ, ibid. n. 25. 588
3 Miſſa Conventualis pro defunctis, niſi occurrat Anniverſarium, vel dies depoſitionis defuncti, in feſto duplici, vel ſemiduplici celebrari non debet, ibid. num 26. 589
3 Miſſa de feria propter Miſſam ſpecialem dimittenda non eſt, in c. Quidam, num. 1. de Celebrat. Miſſar. 576
3 Declaratur, ibid. num. 2. & ſeqq. 576
1 Diſtributiones quotidianæ aſſignantur pro Miſſa Conventuali ſicut pro horis, cap. Ut Abbates, numer. 84. de ætate, & qualit. 395
3 MISSA DEFUNCTORUM corpore præſente omni die celebrari poteſt, præterquam in Paraſceve, & Paſchate, in c. Cùm creatura, n. 5. de Celebrat. Miſſar. 587
3 Miſſa defunctorum cantari debet à Beneficiatis juxta legem fundationis, etiam in illis diebus, in quibus ex præſcripto Miſſalis Romani cantatur alia miſſa pro defunctis, ibidem numer. 11. 587
3 Miſſa defunctorum præfertur miſſæ de feria, d. cap. Cùm creatura, num. 15. 588
3 Contrarium, ibid. num 24. & 26. 588
3 Miſſa pro defunctis poteſt celebrari in diebus feſtis etiam ſolemniter, ibidem num. 14. 588
3 Contrarium, ibid. num 16. 588
3 Declaratur, ibid. num 26. 589

3 Miſ-

3 Miſſæ privata de *Requiem* dici non poſſunt in feſtis duplicibus, & Dominicis diebus, ibid. num. 49. 589
3 Miſſa pro defunctis poteſt dici peculiaris, in c. Quidam, num. 9. de celebrat. Miſſar. 577
3 Miſſam de S. Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & è converſo, ibid. num. 12. 577
3 Miſſa defunctorum an ſit dicenda ad conſequendam indulgentiam Altari privilegiato conceſſam, an verò ſufficiat aliam miſſam dicere, ibid. num. 13. & ſeqq. uſque in fin. 579
3 Privilegii tenor inſpiciendus eſt ad dignoſcendum, an pro liberatione Animæ à Purgatorio requiratur Miſſa de *Requiem*, ibid. num. 14. 577
3 Miſſa pro defuncto an idem importet, quod miſſa de *Requiem*, ibid. num. 18. 23. & 30. 578
3 Miſſa de *Requiem* cur ab Eccleſia inſtituta, ibid. num. 19. 578
3 Miſſa de *Requiem* ſuffragatur Animæ defunctorum, quàm Miſſa de feſto, vel feria, ibid. num. 20. 578
3 Declaratur, ibid. num. 31. 579
3 Miſſarum ſuffragia mortuis tripliciter applicari poſſunt, ibid. num. 32. 578
3 Miſſa ex parte ſacrificii æquè prodeſt mortuis de quocunque dicatur, & quid ex parte Orationum, ibid. n. 32. 579
Vide in ver. *Anniverſarium*.

Miſſa Pontificalis.

Vide in verb. *Pontificalia*.

Miſſa de S. Maria.

3 Miſſam de ſancta Maria celebrans dicitur celebrare pro defunctis, & è converſo, in c. Quidam, n. 12. de celebrat. Miſſar. 577

Miſſa de Sancto.

3 Miſſam de uno Sancto quotidie celebrare non licet, in c. Quidam, num. 10. de Celebr. Miſſ. 577
3 Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidie, aut ſemper de uno Sancto, in c. Significatum, nu. 8. de præben. 81
3 Miſſæ votivæ ex Miſſali Romano dici poſſunt pro arbitrio Sacerdotum, quocunque die officium non eſt duplex, aut Dominica; id tamen paſſim fieri non debet, in c. Quidam, num. 3. de Celebrat. Miſſar. 577
3 Miſſa votiva pro ſponſo, & ſponſa non dicitur in Dominicis, & feſtis diebus, ibid. num. 9. 577

Miſſarum reductio.

3 Miſſas, & Anniverſaria, aut eleemoſynas pauperibus erogandas, an Epiſcopus ea cauſa tenuitatis reducere poſſit de jure communi, in c. Ex parte, n. 20. de Conſtitut. 126
3 Et an ex Concilio Tridentino, ibid. num. 20. 128
3 Miſſarum onera beneficiis incumbentia Epiſcopus reducere non poteſt, ibid. num. 24. 127
3 Miſſarum onera beneficiis injuncta an Epiſcopus moderari poſſit, ſi redditus poſtea diminuti ſint, ibid. num. 25. 127
3 Quid ſi ejuſmodi redditus ſpectent ad hæredem, ibid. n. 25. 127
3 Et quid ſi ſpectent ad beneficiatum, ibid. n. 27. & ſeqq. 127
3 Anniverſaria, & officia defunctorum Epiſcopus poteſt reducere ad præſcriptum Concil. Tridentin. cap. 4. ſeſſ. 25. ibidem numer. 20. 128
3 In Miſſis, vel Anniverſariis, aut eleemoſynis reducendis, quis modo ſervari debeat, ibid. num. 34. 128
3 Miſſarum onera an, & quando per Sedem Apoſtolicam reduci poſſint, aut debeant, in c. Significatum, nu. 34. & ſeqq. uſque ad num. 37. de præben. 81
3 Quid ſi ſint impoſita ex piis defunctorum relictis, ibid. n. 16. 82
3 Et quid ſi ex largitionibus inter vivos, ibid. n. 17. & ſeq. uſque ad num. 29. 83
3 Miſſarum onera ante Concilium Tridentinum impoſita, aut in beneficii fundatione, Epiſcopi, & Generales Ordinum reducere non poſſunt, in vim c. 4. ſeſſ. 25. ibid. n. 15. 81
3 Etiam ſi legatum ſit adeò tenue, ut non ſit qui velit onus illi injunctum ſubire, ibid. n. 15. verſ. Quinimò. 81
3 Pecunia pro Miſſis celebrandis collata, an ſit reſtituenda, ſi illarum numerus reducatur, ibid. n. 10. 82
3 Miſſarum onera futura an per Papam reduci poſſint, ib. n. 10. 81
3 Eccleſia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Miſſarum facto ipſo naturaliter obligatur ad oneris implementum, ibid. numer. 30. 83
3 Leonis X. Indultum Fratribus Minoribus conceſſum ſuper futuris eleemoſynis Miſſarum, dicitur ſubreptitiè obtentum, ibidem numer. 37. 38

Miſſa quoad ſtipendium.

3 Obligatus ex pluribus Miſſis ad idem nomen, ſemel ſolvendo liberatur; ſecus ſi ad eandem ſpeciem, in cap. Fraternitatem, n. 79. de ſepultur. 198
3 Miſſæ tot celebrandæ, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ ab offerente præſcriptæ fuerint, alioquin quot præſcriptæ fuerint ab Ordinario, ibid. num. 81. 299
3 Miſſæ Sacrificium non eſt inſtitutum ad Sacerdotum inopiam ſublevandam, ibid. num. 83. 299
3 Conſuetudine rationis an excuſetur Sacerdos obligatus ad applicationem Sacrificii, qui ab aliis quoque eleemoſynam recipit pro Miſſis peculiaribus, & unam Miſſam celebrat pro omnibus, ibid. n. 84. & ſeqq. uſque ad n. 70. 298
3 Voluntas eorum, qui dant eleemoſynam pro Miſſis, recipit interpretationem à conſuetudine, ibid. n. 85. & 86. 299
3 Declaratur, ſi conſuetudo ſit rationabilis, ibid. n. 88. 200
3 Miſſarum onera ſi Eccleſia non adimpleat, res oblatas non facit ſuas, & ad reſtitutionem tenetur, in cap. Significatum, nu. 24. de præben. 83
3 Simoniacum an, & quando ſit, pro celebratione Miſſæ pecuniam accipere, ibid. n. 39. 83
3 Res, quæ donantur Eccleſiæ cum onere celebrationis Miſſarum, deſinunt eſſe laicales, & tranſeunt in proprietatem Eccleſiæ, ibid. num. 21. 81
Vide in ver. *Miſſa quoad applicationem*,
Et in ver. *Sacerdos quoad Miſſam*.

Miſſæ valor.

3 Miſſæ unius celebratione an omnibus ſatisfaciat Sacerdos, qui pro pluribus Miſſis plura ſtipendia accepit, in cap. Fraternitatem, n. 23. & ſeqq. uſque in fin. de ſepultur. 292
3 Miſſæ Sacrificium pro pluribus oblatum an tantum proſit ſingulis quantum ſi pro quolibet ipſorum ſingulariter offeratur, latiſſimè diſcutitur, ibid. num. 24. uſque ad n. 79. 292
3 Miſſam pro pluribus dictam non minus prodeſſe ſingulis, quàm ſi dicatur pro uno, quibus argumentis probetur, ibid. n. 29. & ſeqq. uſque ad num. 35. 293
3 Miſſa una ex parte ſui eſt valoris infiniti, & ſufficiens ad ſatisfaciendum pro omni pœna, ibid. n. 30. 47. & 74. 293
3 Miſſa æquè prodeſt iis, qui cogitantur in Memento, ſi circumſtantes ſint plures, ac ſi pauciores, ibid. n. 23. & 77. & 78. 293
3 Miſſa uni debita, poteſt pluribus applicari, ſi Sacerdos tot multiplicet gradus devotionis, quot ſunt ii, pro quibus celebrat, ex Cajetani ſententia, ibid. num. 25. 293
3 Contrarium, ibid. n. 23. & ſeqq. 294
3 Miſſæ applicatio perficitur ex intentione, & devotione ſacrificantis, ibid. num. 26. 293
3 Contrarium, ibid. num. 28. & ſeqq. 294
3 In Sacrificio non perpendit Deus, quantum, ſed ex quanto offeratur, ibid. num. 27. 293
3 Declaratur, ibid. num. 23. & 29. 294
3 Miſſæ Sacrificium efficaciam habet ex opere operato, nec illa offerentium malitia inquinari poteſt, ibid. n. 28. 294
3 Miſſæ Sacrificium ex opere operato tantumdem valet ei, cui applicatur, ſi fiat à bono, ac ſi à malo Sacerdote, ibid. n. 28. 294
3 Miſſæ Sacrificio placatus Deus peccata dimittit ingentia, ibidem num. 30. 294
3 Sacrificii, & Sacramenti effectus in pluribus Miſſis multiplicatur, ibid. num. 32. 294
3 Miſſæ ſacrificium fit ſatisfactorium offerentibus, & iis, pro quibus offertur, ſecundum quantitatem ſuæ devotionis, ibidem numer. 32. 294
3 Declaratur, ibid. num. 33. & ſeqq. 294
3 Miſſæ ſacrificium effectum non habet, niſi in illis, qui conjunguntur huic Sacramento per fidem, & charitatem, ib. n. 34. 294
3 Miſſa melioris Sacerdotis ex opere operantis eſt magis fructuoſa, ibid. n. 35. & 58. 294
3 Miſſa an magis proſit iis, qui ſunt magis digni, quàm ei cui applicatur, ibid. n. 36. & ſeqq. 294
3 Miſſa an tantumdem valeat ſingulis, atque omnibus, ſive Sacerdos moveatur ab uno ad celebrandum, ſive à multis, ibidem numer. 39. 295
3 Miſſa pro pluribus dicta, licèt non tantumdem valeat ſingulis, quantum ſi pro quolibet diceretur quoad ſatisfactionem, tamen ſecus eſt quoad impetrationem, ibid. n. 40. 295
3 Contrarium, ibid. num. 41. & ſeqq. 295
3 Miſſa extenſivè habet efficaciam finitam tam reſpectu impetrationis, quàm ſatisfactionis, ibid. num. 42. 295
3 Miſſæ ſacrificium tam reſpectu remiſſionis pœnarum, quàm aliorum effectuum non operatur per modum affectionis, ut Sacramenta, ſed per modum impetrationis, ibid. num. 43. 295
3 Baſileenſis Concilii diſceptatio de valore miſſæ, & deputatio Epiſcopi Brixienſis ad allegandum, ibid. num. 45. 295
3 S. Thomæ ſententia circa valorem miſſæ expenditur, ibid. num. 46. & 55. 296
3 Miſſam ſpecialem magis prodeſſe, quàm generalem, quibus rationibus oſtendatur, ibidem numer. 47. & ſeqq. uſque ad numer. 59. 296
3 Miſſæ valor, licèt intenſivè, & quantum ad ſufficientiam ſit infinitus, tamen extenſivè, & quantum ad efficientiam finitus eſt, ibid. n. ſeqq. uſque ad num. 67. & n. 74. 206
3 Miſſæ plures ad unam, & eandem rem obtinendam rationabiliter ab Eccleſia ſunt inſtitutæ, ibid. n. 54. 156
3 Miſſæ peculiares ab Eccleſia utiliter inſtitutæ, ibid. n. 56. 292
3 In Miſſæ ſacrificio triplex reperitur Offerens, videlicet Chriſtus, Eccleſia, & Miniſter, ibid. n. 59. 297
3 Miſſæ privatæ cenſentur communes, quia celebrantur à publico Eccleſiæ miniſtro, ibid. n. 60. 297
3 Miſſæ meritum ex Soto in tres partes dividitur, & tertiam tantùm poteſt diſpenſare Sacerdos, ibid. n. 83. & 92. 297
3 Miſſa una liberari omnes animas è Purgatorio, eſt hæreticum, ibid. numer. 64. 257
3 Privilegia, quibus indulgetur, ut unius miſſæ, vel Anniverſarii celebratione ſatisfiat pluribus oneribus miſſarum in futurum ſuſcipiendis, ſunt abrogata, ibid. n. 86. 207
3 Miſſa pro pluribus celebrata, æqualiter prodeſt ſingulis, niſi intuitu unius celebretur, ibid. n. 87. 157
3 Miſſa ex virtute meriti, & operis operantis tantò eſt fructuoſior, quantò pro pluribus celebratur, ibid. n. 68. & n. 71. 158
3 Miſſa non minùs prodeſt ipſi celebranti, ſi dicatur pro pluribus, quàm ſi pro uno, ibid. num. 69. 108
3 Miſſæ valor triplex, & ex applicatione unius non fit diminutio alterius, ibid. num. 77. & 94. 158
3 Miſſæ fructus ex opere operato tantus eſt unicuique ex circumſtantibus pro modo fidei, & devotionis cujuſque, ibidem num. 78. 158
3 Miſſæ ſacrificio ineſt triplex fructus, ibid. n. 64. 108
3 Conſuetudo Eccleſiæ, ut eadem die non dicatur niſi una miſſa pro mortuis, & unica miſſa ſatisfiat pluribus Anniverſariis eodem die currentibus, an ſit obſervanda, necne, in c. Fraternitatem, num. 87. de ſepult. 109

3 Sa-

§ Sacerdoti non licet accipere unam eleemoſynam pro miſſa celebranda, & aliam pro applicatione fructus ſpecialis ipſius celebrantis, ibid. num. 96. 301
Vide in ver. *Miſſa quoad applicationem*.
§ Sacerdos accipiens unum ſtipendium pro fructu ſatisfactorio, & aliud pro impetratorio, non ſatisfacit unica miſſa, ibidem numer. 97. 301

Miſſa ubi celebranda.

§ Miſſa de jure communi an, & quando poſſit celebrari extra Eccleſiam de licentia Epiſcopi, in cap. In his, numer. 2. de privileg. 678
§ Principis domus, arces, & palatia, in quibus Barones juriſdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Tridentini Concilii de miſſa in privatis domibus non celebranda, ibidem num. 18. 180
§ Miſſa in privatis domibus celebrari non poteſt, etiam in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ſed celebrandi licentia petenda eſt à Sede Apoſtolica, ibid. num. 19. 180
§ Epiſcopus non poteſt permittere, ut à Sacerdotibus ſæcularibus, aut Regularibus, miſſa celebretur extra Eccleſiam, & extra Oratoria ad Divinum tantùm cultum dedicata, ibidem num. 19. 180
§ Epiſcopus poteſt concedere ex Tridentini Concilii præſcripto, ut miſſa celebretur in Oratorio ad divinum tantùm cultum dedicato, dummodò illud non ſit in privatis domibus, ibid. num. 25. 180
§ Miſſa in Oratoriis conſtructis pro uſu carceratorum, Confraternitatum, Hoſpitalium, & Monaſteriorum, celebrari poteſt prævia licentia, & approbatione Epiſcopi Diœceſani, ibid. num. 23. 180
§ Miſſam celebrans in Eccleſia polluta non eſt ipſo jure ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus, ſecus in Eccleſia interdicta, in c. Tuarum, nu. 4. de privileg. 145
Vide in ver. *Oratorium*, *Capella*.
§ MIXTUM aſſumit naturam ſpeciei, per quam juri altarius minus derogatur, in cap. Cùm propter, num. 36. & 42. de Jurepatron. 532
§ Mixtum ex duabus naturis aſſumit ſibi naturam à potentiori, & digniori, ibid. num. 44. 532
Declaratur, num. 65. 533
§ In Mixtis naturalibus indifferenter attenditur quod potentiùs agit, in mixtis juris quod eſt favorabilius, ibid. n. 65. 533
§ Mixtionem non efficiunt multa paucis, & magna parvis appoſita, ibid. num. 68. 533
§ Et mixtio earum non eſt, quæ ſunt diverſi generis, ibidem num. 69. 534
§ Mixtum aſſumit naturam ejus ſimplicis, per quod jus conſortii conſervatur, ibid. num. 81. 534
§ Mixtum aſſumit naturam ſimplicis, quod facit actum valere, & eſt favorabilius, ibid. num. 75. 534
§ In mixtis inſeparabilibus magis attenditur quod nocet, quàm quod prodeſt, in c. Maſſana, n. 4. & 28. de elect. 305
§ Declaratur, ibid. & num. 31. 306
§ MOLESTIÆ Legatis, & Nunciis illatæ in denegando ingreſſum in provinciam, vel eorum facultates impediendo, ac eos expellendo, damnantur in cap. Conſuetudines, numer. 67. de Conſuetud. 196
§ MONACHATUS dicitur beneficium ſimplex, in c. Cùm in cunctis, num. 127. de elect. 253
§ Monachatus omnem maculam abſtergit, in c. Ut filii, num. 15. de filiis Presbyter. 463
Vide in ver. *Profeſſio quid operetur*.

Monachus, communia.

§ Monachi, virgines, & viduæ Deo dicatæ, ſeu Diaconiſſæ, & laborantes in ſepeliendis mortuis, quandoque Ordines dicuntur à Patribus, in cap. Cùm contingat, num. 42. de ætat. & qualit. 420
§ Monachus ſine monaſterio caret vita, ſicut piſcis ſine aqua, in c. In Eccleſiis, n. 12. de Capell. Monachor. 522
§ Monachi poſſunt appellari fratres, in cap. Cauſam, numer. 3. de elect. 259
§ Monachus per profeſſionem acquirit jus collegii, & habet monaſterium alligatum ad alimenta, in cap. Cùm in cunctis, nu. 218. de elect. 253
§ Monachi, & Eremitæ potiùs egent contemplatione, quàm ſcientia, ibid. num. 146. 254
§ Monachi in quibus differant à Canonicis Regularibus, in c. Quod Dei timorem, n. 6. & ſeqq. de ſtat. Monachor. 472
§ Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ibidem num. 10. & ſeqq. & in cap. Cùm in magiſtrum, num. 8. de elect. 472
§ Monachus fieri non debet ſpem, vel promiſſionem habens, ut Abbas fiat, in c. Cùm ad noſtram, n. 26. de elect. 284
§ Monachi officium eſt lugere, ibid. num. 17. 284
§ Monachi latè ſumpto vocabulo veniunt appellatione Clericorum, in c. Non amplius, num. 8. de inſtit. 172
§ Monachorum appellatione non veniunt moniales, in c. Ut filii, num. 34. de filiis Presbyt. 463
§ Monachus nihil aliud eſt, quàm ſolitarius, & triſtis, in c. Cùm ad monaſterium, n. 38. de ſtat. Monachor. 494
§ Clericus ſæcularis utens habitu, & nomine monachali, cogitur, ut fiat monachus, vel ab hoc deſiſtat, in c. Ut Clerici, nu. 3. de Regular. 341
Vide in var. *Regulares*, *Profeſſio*, *Monaſterium*.
§ Monachus qui in profeſſione ex pacto ſibi reſervat proprium, in dubio intelligitur reſervaſſe tanquam obedientiarius monaſterii, in c. Cùm in Eccleſiis, n. 8. de major. & obed. 616
§ Monachus, & Religioſus an poſſit aſſumi in magiſtrum, in cap. Quia nonnullis, nu. 5. de Magiſtris. 82
§ Monachus non docentis, ſed plangentis habet officium, ib. n. 6. 82
§ Declaratur, ibid. num. 12. 82
§ Monachus bonus vix bonum Clericum facit, ibid. n. 9. & 14. 82
§ Monachum ſcientem, & honeſtum ſatis eſt Cathedræ præficere, quàm ſæcularem Clericum ſcientem, & inhoneſtum, ibidem num. 10. 82
§ Monacho ſi committatur cauſa à Sede Apoſtolica non expreſſo nomine Monachatus, Delegatio tanquam ſubreptitia non valet, in c. Cùm olim, il ſecondo, n. 3. & 9. de Privileg. 152
§ Monachi à ſtrepitu cauſarum debent eſſe remoti, ibid. n. 4. 152
§ Monachus non poteſt eſſe Procurator etiam pro utilitate monaſterii ſine licentia Abbatis, ibid. num. 5. 152
§ Monachis ſi ex certa ſcientia Papa committat cauſam, cenſetur ſuper inhabilitate diſpenſare, ibid. num. 6. 152
§ Monachi Eccleſiæ Cathedralis Monachalis an cauſæ à Sede Apoſtolica ſint committendæ, ibid. num. 12. 153
§ Monachi præeminent in contemplatione, Clerici in prærogativa officiorum, in cap. Inter quatuor, numer. 6. de Relig. domibus. 494
§ Monachus appellatur poſt profeſſionem, in c. Eccleſiæ, num. 4. de Immunit. Eccleſ. 646

Monachus contra Abbatem.

§ Monachi de Simonia, perjurio, dilapidatione, & inſufficientia ſuum denunciare poſſunt Abbatem, in cap. Licèt Heli, nu. 2. de Simon. 48

Monachus quoad Confeſſiones ſæcularium.

§ Monachi ad Confeſſiones ſæcularium à ſuis Abbatibus approbati in locis ubi dicti Abbates utramque juriſdictionem exercent, an poſſint audire confeſſiones confluentium ex aliena diœceſi, in c. Omnis, num. 69. de pœnit. & remiſs. 313
§ Monachi poſſunt audire Confeſſiones confluentium ad diœceſim, in qua ſunt ab Epiſcopo approbati, ibid. num. 72. 313
Vide in verb. *Regulares quoad Confeſſiones ſæcularium*.

Monachus quoad correctionem.

§ Monachus, ſicut & Clericus, appellare poteſt à correctione, ſi fiat in forma judicii, in cap. Ad noſtram, num. 12. de appellation. 190
§ Monachorum etiam Epiſcopo ſubjectorum correctio ſpectat ad Abbatem, in c. De Priore, n. 28. de appellat. 197
§ Monachi incorrigibiles de Monaſterio ſunt expellendi, & Monaſterium reformari debet de fratribus alterius Ordinis, ſi de Monachis ejuſdem Ordinis reformari non poteſt, in c. Relatum, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 664
§ Monachorum malum exemplum eſt contagioſum, & alios inficit, ibid. num. 2. 664
§ Maximè ſi proveniat à Prælato, ibid. num. 3. 664
Vide in var. *Appellatio devolutiva*.
Et in ver. *Regulares quoad cauſas*.
Et in ver. *Monaſterium quoad reformationem*.

Monachorum creatio.

§ Monachorum creatio de jure communi ſpectat ad Abbatem, & Conventum, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num. 23. de elect. 253
§ Monachum facit aut paterna devotio, aut propria profeſſio, in c. Cùm virum, num. 2. de Regul. 366
§ Monachorum creatio ſpectat ad Abbatem, & Capitulum, in c. Significatum, num. 48. de Regular. 384
§ Monaſterio vacante an Conventus poſſit Monachos recipere, in c. Hiſque, num. 45. de major. & obed. 610
Vide in ver. *Profeſſio quoad conſenſum*.

Monachus quoad curam animarum.

§ Monachi prohibentur curam animarum exercere, in c. In Eccleſiis, num. 7. de Capell. Monachor. 522
§ Monachi de jure communi an poſſint præfici Parochialibus ſæcularibus, ibid. num. 9. 522
§ Monachus clauſtralis non poteſt aſſumi ad curam populi monaſterio incumbentem, & cur, ibid. num. 10. 522
§ Monachus Parochiali Eccleſiæ præfectus an, & quando teneatur ſecum habere ſocium ſui Ordinis, in c. Quod Dei timorem, n. 7. de ſtat. Monachor. 473
§ Monachi de jure communi an poſſint aſſumi ad regimen Parochialium Eccleſiarum ſine diſpenſatione, ibid. num. 12. 472
§ Monachus, qui præeſt Eccleſiæ ſæculari, non debet ibi Divina officia celebrare juxta ritum monaſticum, niſi hoc jus præſcripſerit, in c. Cùm olim, num. 27. de præſcript. 179
Vide in verb. *Regulares quoad curam animarum*.

Monachus quoad electionem.

§ Monachus in Prælatum electus habet jus proſequendi propriam electionem etiam in judicio contentioſo, in cap. Cùm dilectus, num. 2. de Conſuet. 204
§ Monachus non poteſt conſentire electioni de ſe factæ ab extraneo collegio abſque ſui Superioris licentia, ibid. n. 3. 204
§ Monachi unius monaſterii ex conſuetudine poſſunt ſibi vendicare jus eligendi Abbatem in alio monaſterio, ibid. n. 6. 204
§ Monachus promotus ad Prælationem alterius monaſterii, factus ipſo cenſetur ibi tacitam profeſſionem emittere, in cap. Quia ingredientibus, num. 29. de testam. 656
Vide in verb. *Monachus quoad tranſitum*, &c.
Et in verb. *Regulares quoad dignitates*.

Monachorum exemptio.

§ Monachorum Caſſinenſium, Carthuſianorum, Olivetanorum, Ca-

Camaldulenſium, Canonicorum Regularium Lateranenſium, Militum S. Jo. Hieroſolymitani, & Fratrum S. Spiritus in Saxia exemptio ab Ordinariorum juriſdictione etiam in tribus caſibus exceptis, in cap. Tuarum, num.10. de privileg. 247
5 Monachorum Ciſtercienſium exemptio an habeat locum in caſibus delicti commiſſi, contractus initi, aut rei ſitæ in loco non exempto, ibid. num. 21. 247
Vide in ver. *Regulares quoad exemptionem.*

Monachus quoad obedientiam.

4 Monachus ubivis degat de licentia Abbatis, fingitur degere intra clauſtra, in c. Inſinuante, n. 39. Qui Cler. vel voven. 53
3 Præſcribere non poteſt monachus contra obedientiam monachalem, quantumcumque temporis degat extra monaſterium, in cap. Sicut nobis, num.6. de Regular. 387
3 Monachi cenſentur eſſe in poteſtate monaſterii, & Abbatis, & non habent velle, nec nolle, in cap. Non eſt vobis, num. 16. De regular. 347
Monachus ſi ex malitia removeatur à loco, quem Abbas ei deputavit, poteſt officium Superioris implorare in c. Cùm ad monaſterium, n.32. de ſtat. Monach. 477
Vide in ver. *Regulares quoad obedientiæ votum.*

Monachus quoad officium Divinum.

2 Monachus, qui præeſt Eccleſiæ ſæculari, non debet ibi Divina Officia celebrare juxta ritum monaſticum, niſi hoc jus præſcripſerit, in cap. Cùm olim, num.27. de præſcrips. 179

Monachus quoad officium, vel beneficium.

3 Monachus ſi ex malitia removeatur à loco, quem Abbas ei deputavit, poteſt officium Superioris implorare, in cap. Cùm monaſterium, num 32. de ſtat. Monachor. 477
3 Monachus ſpoliatus officio, vel beneficio manuali ſine juſta cauſa non poteſt agere interdicto recuperandæ contra ſpoliatorem, ibid. num 35. 478
3 Monachi ſunt obedientiarii, ibid. num.36. 478

Monachus quoad Prædicationem.

5 Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non poteſt ſine licentia Epiſcopi, vel Curati, in c. Reſponſo, n. 17. de ſent. excom. 359
Vide in ver. *Regulares quoad Prædicationem.*

Monachus quoad proprietatem.

3 Monachus ad utilitatem monaſterii eſt capax donationis, legati, & hæreditatis, tam ex teſtamento, quàm ab inteſtato, in c. Nam magnopere, n. 6. & 25. Ne Cler. vel monach. 660
3 Papa an poſſit cum Monacho ſuper proprietate, vel libera peculii adminiſtratione diſpenſare, in cap. Monachi, num. 22. de ſtat. Monachor. 456
3 Aut facere de Monacho non Monachum, ibid. n. 15. 456
3 Conſuetudo etiam immemorabilis non excuſat Monachum à transgreſſione voti paupertatis, ibid. num.14. 456
3 Monachus, & ſervus quoad acquiſitionem bonorum æquiparantur, ibid. num 17. 456
3 Monachus connaiventibus oculis ſuperioris poteſt habere quaſi proprium ſicut ſervus, ibid. num 25 457
3 Contrarium, ibid. num 25. 457
3 Monachus non dicitur proprietarius, qui nil celat Abbati, & eſt paratus totum dimittere ad illius nutum, ibid. n. 18. 457
3 Contrarium, ibid. num 47. 460
3 Monachis Eccleſiæ Cathanien. licet accipere à monaſterio annuam penſionem ſcutorum quinquaginta, ibid. num. 59. 457
3 Contrarium, ibid num 62. 462
3 Legatum factum Monacho ſub conditione, ut nihil quæratur monaſterio, an valeat, ibid. num 22. 24. & 47 457
3 Argumentum de ſervo ad Monachum non procedit, ubi contrarium reperitur in jure expreſſum, ibid. d num 22. 457
3 Servitus Monachalis diſtrictior eſt quàm ſæcularis, ibidem numer. 23 457
3 Monachus an ex taciturnitate, & patientia Abbatis poſſit habere peculii adminiſtrationem, ibid. n.29. & ſeqq. 458
3 Monachus an poſſit facere eleemoſynam de rebus monaſterii ex permiſſione Abbatis, ibid. num 30. & 32. 458
3 Conſtitutio, vel conſuetudo monaſterii, ſecundum quam datur certum quid annuum Monacho pro veſtitu, an valeat, ibidem num. 55. & 62. 458
3 Adminiſtratio peculii non poteſt per Abbatem concedi ſimplici Monacho, ſed officiali temporali dumtaxat, ibidem numer. 40. & 42. 459
3 Monachus legatarius cum certo onere ſecreto injuncto non acquirit monaſterio, in c. Tua nobis, n. 28. de Teſtam. 283
2 Monachus factus Epiſcopus ſuccedit in hæreditate ſibi poſt aſſumptionem delata, eamque acquirit Eccleſiæ ſuæ, in cap. In præſentia, num 70. de probat. 138
2 Non deſinit eſſe Monachus, nec abſolvitur à ſubſtantialibus Regulæ, ibid. num.71 138
3 Monachi nequeunt nomine proprio conducere poſſeſſiones habere, in cap. Secundum, n. 2. & 11. Ne Cler. vel Monach. 662
3 Poſſunt tamen nomine Monaſterii, ſi propriæ non ſufficiant, ibid. num. 11 662
3 Monachi nequeunt nomine ſuo aliarum poſſeſſiones conducere etiamſi ſubſit neceſſitas; ſed nomine monaſterii tantum, ibid. num 11 662
Vide in verb. *Regulares quoad paupertatis votum.*
3 Monachus proprietarius in Ægypto ſubterratus fuit in ſterquilinio cum verbis *Pecunia tua*, &c. in c. Cùm ad monaſterium, n.9. de ſtat. Monach. 476

Monachus quoad ſucceſſionem.

3 Monachus factus Epiſcopus paternam hæreditatem vendicat non ſibi, ſed Eccleſiæ, in c. Quia in Eccleſiarum, num. 79. & 88. de Conſtit. 204
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.*
Et in verb. *Monaſterium quoad ſucceſſionem.*

Monachus quoad tranſitum ad aliam Religionem.

3 Monachus tranſlatus ad aliam Religionem nihil habet commune cum prima, in cap. Recolentes, n. 38. de ſtatu Monachor. 468
5 Monachus non poteſt contradicere ſuperiori eum transferenti de monaſterio ad monaſterium, in c. Quanto, num. 37. & 75. de tranſlat. Epiſcopi. 320
2 Tranſlatio monachi quid differat à tranſlatione Epiſcopi, ibidem num 75. 322
5 Monachus per Papam tranſlatus ad ſecundum monaſterium an poſſit ad primum redire ſine licentia Papæ, ibid n.122. 325
3 Monachus tranſlatus ad Prælationem alterius monaſterii an tenetur iterùm profiteri, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 33. de Regular. 484
Vide in verb. *Monachus quoad electionem.*
Et in verb. *Regulares quoad tranſitum.*
3 Monachus morari debet apud monaſterium, ad quod tranſivit, lite pendente ſuper ejus tranſitu, in cap. Licèt, num. 60. de Regular. 396
3 Monachus poteſt in diverſis monaſteriis locum habere quoad communicationem ſpiritualium, non autem vagationis cauſa, in c. Novit, num.7. Ne ſede vacan. 204
3 Monachus tranſlatus pendente lite ſuper temerario tranſitu debet remanere in monaſterio, in quo reperitur, in c. Non eſt vobis, num 13. de Regular. 348
3 Monachus quas ob cauſas de ſecunda Religione, ad quam tranſivit non petita licentia, cogatur ad primam regredi, ibidem num.36 348
3 Monachus, vel Converſus tranſiens ad aliam Religionem ſine licentia Abbatis, per cenſuram Eccleſiaſticam regredi compellitur, ibid. num.26. 348

Monachus quoad victum, & veſtitum.

3 Monachi uti non debeant lineis camiſiis, quibus tamen uti poſſunt Canonici Regulares, in cap. Cùm ad monaſterium, num 1. de ſtat. Monachor. 476
3 Monachi debiles, & infirmi, & qui minutione, vel medicina indigent, poſſunt veſci carnibus in infirmitorio tantùm, ib. n. 10 477
3 Abbas poteſt ſuper regula diſpenſare quoad eſum carnium, & in aliis caſibus ibi expreſſis, ibid num 18. Sed contra, ibidem num 19. 477
3 Monachi S. Baſilii ex peculiari ſuæ Regulæ inſtituto ad victum propriis manibus parandum ſaltem in communi tenentur, in c. Multa n. 27. Ne Cler. vel Monach. 654
3 Et agricultura quatenus eis permittatur, ibid n. 18. 654
3 Monachi Ciſtercienſes tenentur Regulam obſervare ſecundum originalia inſtituta, in cap. Recolentes, num 2. & 8. de ſtat. Monachor. 465
3 MONARCHIA præſtat inter omnia gubernationum genera, in c. Significaſti, num 35. de elect. 225

Monaſterium, communia.

1 Monaſterii appellatione in materia exorbitanti non veniunt Eccleſiæ ſæculares, in cap. Cùm in cunctis, §. Inferiora, nu 27. de elect. 257
5 Secus in materia latè interpretanda, ibid. n. 29 257
3 Monaſterium venit beneficii appellatione, in c. Recolentes, n.43. de ſtat. Monachor. 438
3 Monaſteria Regularium de jure communi habent cœmeterium etiamſi populum non habeant, & refellitur contraria opinio Abbatis, in c. Fraternitatem, n 5. de ſepult. 292
3 Monaſterio vacante an conventus poſſit Monachos recipere, in c. Hiis quæ, n 45. de major. & obed. 620
3 Monaſteria, & domus Religioſæ gaudent immunitate, in c. Eccleſiæ, num.58. de Immunit. Eccleſ. 648

Monaſterium commendatum.

5 Monaſteria commendari ſolita ex Concilio Lateranenſi noviſſimo Cardinalibus tantùm, & qualificatis, & benemeritis commendari poſſunt perſonis, in cap. Cùm ad noſtram, num. 25. de elect. 224
5 Monaſteria, quæ ſunt capita Ordinum, ſed nulla ſub ſe membra habent, an comprehendantur in prohibitione Conc. Trid. c.21, ſeſſ 25 de Regular. ibid. num 13 284
3 Monachi monaſterii exempti, & commendati non poſſunt Congregationi jam inſtitutæ ſeſe aggregare, ſed tantùm ſe cum aliis Monaſteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, in cap. In ſingulis, num 9. de ſtat. Monachor. 482
Vide in verb. *Commenda.*

Monaſterium curatum.

3 In Monaſteriis à prima inſtitutione curatis cura exerceri debet per Vicarios ad nutum amovibiles, in c. In Eccleſiis, num.16. de Capell. Monachor. 523
2 Monaſteria in his, quæ pertinent ad animarum curam perſonarum ſæcularium, ſubſunt juriſdictioni Epiſcopi Diœceſani, in cap. Cùm olim, num 45. de præſcript. 186
2 Niſi Abbas in loco Epiſcopalem, & temporalem juriſdictionem exerceat, ibid num 43. 186
2 Non ſufficit tamen nudum exercitium, ſed requiritur juſtus titulus, ibid. num 45. 180

3 Mo-

§ Monaſterium Curatum exemptum viſitari poteſt ab Epiſcopo jure ordinario in concernentibus curam animarum, in c. Cùm dilectus, num 41. de Relig. domibus. 489
Vide in ver. *Monaſterium quoad exemptionem ab Ordinario.*
Et in verb. *Regulares quoad curam animarum.*

Monaſterii erectio.

§ Monaſterium à teſtatore ordinatum an debeat infra annum compleri, an verò ſufficiat opus inchoare, in c. Nos quidem, nu. 5. de teſtam. 259
§ Monaſterium poteſt alibi ædificari arbitrio Epiſcopi, ſi in loco à teſtatore præſcripto conſtrui non poſſit, ibid. num. 11. 260
§ Monaſteriorum fundationibus Epiſcopi, vel Prælati Regulares derogare non poſſunt, in cap. Recolentes, num 41. de ſtat. Monachor. 468
§ Monaſteria tam virorum, quàm mulierum an erigi poſſint de licentia ſolius Epiſcopi, in c. Non ampliùs, n. 55. & ſeqq. uſque ad num 72 de Inſtitut. 177
§ Quid de jure communi antiquo, ibid. num 56. 177
§ Et quid ex Conſtitutione Bonifacii VIII. ibid. n. 59. 177
§ Et quid ex Concilio Tridentino, ibid n 60 177
§ Et quid ex Conſtitutione Clementis VIII ibid n 65. & 87. 177
§ Et quid ex Bulla Innocentii X n. 71. verſ. Quartum 178
§ Monaſterii deſtructi reædificatio fieri non poteſt ſine licentia Epiſcopi, reparatio ſecus, ibid num 57. 177
§ Monaſterii erectio ſuſtinetur, ſi Epiſcopi conſenſus accedat poſt factum, ibid. num 58. 177
§ Monaſteria ex Concilio Tridentino an poſſint erigi ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ibid. n. 60. & ſeqq uſque ad n. 72. 177
§ Quid in non Mendicantibus, & Eremitis, ibid n. 61. 177
§ Et quid in Mendicantibus, ibid. num. 62. 177
§ Et quid in Monaſteriis Monialium, ibid. num 69. 178
§ Monaſteria Mendicantium erigendi licentia qua formæ ab Ordinariis ſit concedenda ex Bulla Clementis VIII. ibidem num. 65. & 89. 179
§ Eadem forma ſervari debet in erectionibus, quæ fiunt de licentia Ordinarii, non autem Sedis Apoſtolicæ, ibidem numer. 66. 178
§ Monaſteria virorum in Italia poſt Bullam Innocentii X. erigi non poſſunt ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ibidem num. 71. verſ. Quartum. 178
§ Monaſterium inſtitui non poteſt ſine Abbate, vel Priore, & Monachis, ibid. num. 81. 179
§ Monaſterii ædificatio eſt de majoribus, quæ non tranſeunt in generali mandato, ibid. num. 34. 179
§ Monaſteria ordinantur ad Religionem, eleemoſynam, & hoſpitalitatem, in c. Novit, n. 13. Ne ſede vacan. 204
§ Monaſteria ad quid fundata, & dotata, in c Relatum, num 11. Ne Cler. vel Monach. 666

Monaſterium quoad exemptionem ab Ordinario.

§ Monaſterium ſubjectum eſt Epiſcopo, in cujus Diœceſi ſitum eſt, niſi probetur exemptum, in c. Cùm dilectus, num 2. & 12 de Relig. domib 497
§ Monaſteria ferè omnia in Congregationem redacta, exempta ſunt à jurisdictione Epiſcopi, etiam in tribus caſibus, in c. Volentes, de privileg. lib 6 ibid. num. 17. 497
§ Niſi illis cura animarum immineat perſonarum ſæcularium, ibid. num. 18. 497
§ Monaſterium Curatum exemptum viſitari poteſt ab Epiſcopo jure ordinario in concernentibus curam animarum, ibid n 41. 499
§ Monaſteria de jure communi ſubjecta erant Epiſcopo Diœceſano, & ad eum ſpectabat cura, & ſollicitudo etiam Monachorum, in c. Nullus, n. 40 de regular 332
Vide in ver. *Monaſterium curatum*
Et in ver. *Exemptio.*
Et in ver. *Regulares quoad exemptionem.*
§ Monaſteria exempta, quamvis ſint in Parochia, vel Diœceſi, tamen nec ſunt de Parochia, nec de Diœceſi, in c Paſtoralis, n. 35. de his, quæ fiunt à Prælat. 216
§ Monaſteria tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, ex privilegiis Apoſtolicis exempta ſunt à viſitatione, & jurisdictione Epiſcopi, in c. Venerabili, num. 3. de cenſib. 550
§ Et quid ſi ſint commendatæ, ibid d. num. 4. 550.

Monaſteria in Congregatione.

§ Monaſteria omnia, quæ ſub immediata Sedis Apoſtolicæ protectione exiſtunt, tenentur ſingulis trienniis ſeſe in Congregationem redigere ex Concilio Tridentino, in c. In ſingulis, num. 7. de ſtatu Monachor. 481
§ Non tamen poſſunt invicem, aut aliis Monaſteriis ſe unire, & aggregare, ibid num 8. & 10. 481
§ Monachi Monaſterii exempti, & commendati non poſſunt Congregationi jam inſtitutæ ſeſe aggregare, ſed tantùm ſe cum aliis Monaſteriis in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, ibid. num. 2. 485
Vide in verb. *Capitulum Regularium.*
§ Congregationis Ordinis S Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi Monaſteria non exempta, in Congregatione rerum Conſiſtorialium examinatur, ibid. num. 10. 482

Monaſterium Monialium quoad Clauſuram.

§ Monaſteria Monialium ingredientes de Epiſcopi licentia ex cauſa litium matrimonialium, adulteriorum, & aliis hujuſmodi, incidunt in excommunicationem, in c. Pratarcà, num 19. de converſ. conjugat 432
§ Monaſterium Monialium ingredi non licet auctoritate Epiſcopi, niſi ex cauſa neceſſitatis ipſius Monaſterii, in c. Cùm virum, num. 20. de regular 369
§ Epiſcopus permittere non poteſt, ut mulieres ex cauſa litium matrimonialium, adulteriorum, vel alia ſimili, ingrediantur Monaſteria monialium, ibidem num 21. 367
§ Ingrediens ſepta Monaſterii Monialium abſque licentia Ordinarii, vel alterius Superioris, an incurrat excommunicationem Papæ reſervatam ex Bulla Gregorii XIII. in c. Nuper, n. 17 & ſeqq uſque ad n. 37. de ſent excomm. 345
§ Et quid in Epiſcopis, & Prælatis Regularibus ingredientibus ſui auctoritate officii, non ſervata forma ibi præſcripta, ibidem num. 37. & ſeqq. 347
§ Et quas pœnas iidem incurrant, ſi ingrediantur in caſibus non neceſſariis, vel cum magno comitatu, ibid num. 39. 347
§ Ingredientes ſepta monaſterii monialium prætextu licentiæ revocatæ, aut Ordinarii licentia abutentes, magis delinquunt, quàm ingredientes ſine licentia, ibid. num 13 345
§ Monaſteria monialium ingredientes ſine licentia, ex Concilio Tridentino incidunt in excommunicationem, non tamen Sedi Apoſtolicæ reſervatam, ibid. num 15. 346
§ Excommunicatio propter ingreſſum in monaſterium monialium ad malum finem eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ibid n. 36. 347
§ Monaſterii monialium ſepta Prælatis hodie ingredi non licet, niſi in caſibus neceſſariis, & cum parvo, ſeniore, & Religioſo comitatu, in c. Ut juxta, num. 19. de offic. ordinar 594
§ Decretum prohibens Regularibus acceſſum ad Monaſteria monialium, an deroget Conſtitutioni Gregorii XIII. ibid n. 35. 594
§ Epiſcopus non poteſt concedere licentiam uxori, cujus vir ad Religionem tranſivit, ingrediendi Monaſterium monialium, & ibi degendi cum ſimplici voto caſtitatis, in c. Præterea, num. 17. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 432
§ Ita demùm poteſt concedere licentiam ingrediendi ſepta Monaſterii monialium, ſi cauſa ſit neceſſaria, & reſpiciat Monaſterium ipſum, non autem perſonam ingredientis, ibid. num 18. 431
Vide in ver. *Moniales.*
Et in ver. *Viſitatio Monialium.*
Et in ver. *Clauſura.*
§ Statutum Epiſcopi excommunicans accedentes ad Monaſterium monialium exemptum ſine ejus licentia, an valeat, in c. Quanto, num. 3 & ſeqq de privil 275
§ Regularis accedens ad Monaſterium monialium Regularibus ſubjectarum, & ibi colloquens cum moniali, an poſſit puniri ab Epiſcopo, ibid. num. 8 & ſeqq. uſque in fin. 275
§ Regulares accedentes ad Monialium Monaſteria etiam exempta incidunt in excommunicationem contra accedentes Epiſcopi edicto propoſitam, ibid. num 9. 275
§ Clauſura Monaſterii Monialium qualiter ab Epiſcopo conſervanda, & ubi collapſa fuerit, reſtituenda, ibid num 15 275
§ Clauſuræ cuſtodiam habentes, habent etiam concomitantia, ibid num. 11. 275
§ Collocutiones clandeſtinæ cum Monialibus ſuſpectæ ſunt Sacris Canonibus, ibidem num. 12. 275
§ Epiſcopus tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegatus poteſt corrigere abuſus circa clauſuram Monialium Regularibus ſubjectarum, ibid. num 13. 275
§ Bulla Gregorii XV. ſubjicit juriſdictioni Epiſcopi Regulares delinquentes circa clauſuram Monaſteriorum Monialium, vel circa perſonas in eis degentes, num 14. 275
§ Et verba Bullæ expenduntur, ibid. n. 16. & ſeqq 275
§ Regularis colloquens cum Moniali ſine legitima licentia eſt privatus voce activa, & paſſiva, & mortaliter peccat, ibidem num 15. 275
§ Regulares mittentes Epiſtolas ad Moniales an poſſint puniri ab Epiſcopo, ibid. num. 21. 276

Monaſterium quoad præfixionem numeri.

§ In Monaſteriis tam virorum, quàm mulierum non plures ſunt recipiendi, quàm quot de illorum redditibus abſque penuria ſuſtentari valeant, in c. Non ampliùs, num 2. de inſtit. 172
§ Monaſterii redditus in præfinitione numeri ad quam rationem pro alimentis uniuſcujuſque de familia computari debeant, ibidem num 14 uſque ad num 18. 174
§ Quid de jure communi, ibid. num. 15. 174
§ Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num 19. 174
§ Monaſteria pro duodecim Monialibus nullibi fundantur cum minori reddito, quàm trecentorum ſcutorum, præter dotes ordinarias, ibid. num. 13. 174
§ Monaſteria de novo erigi non poſſunt, niſi duodecim ſaltem Religioſi in eo habitare, & commodè ali poſſint, ibidem num. 51. 176
§ Alioquin ſi erecta poſt diem 21. Junii 1625 ſubjecta ſunt omnimoda juriſdictioni Ordinarii loci, ibid num. 51. 176
§ Et nihilominus remanet antiqua prohibitio, ibid. num. 54. verſ. Et noviſſimè. 177
§ Quod locum habet etiam in Religionibus Capuccinorum, Societatis Jeſu, & aliis, quæ non conſueverunt onera Miſſarum recipere, ibid. num. 53. 177
§ Item locum habet etiam extra Italiam, ibid. n. 54. 177
§ Numerus perſonarum in Monaſteriis inſtitui debet ſecundum menſuram facultatum ipſorum, in cap. Non amplius, num. 2. de inſtitut. 172
§ Numerus in Monaſteriis ex Concilio Tridentino qualiter conſtituendus, ibid. num 6. 172
§ Numeri præfixio in Monaſteriis tam virorum, quàm mulierum, ad quem ſpectet, ibid. num 5. 172
§ Et qualiter fieri debeat in Monaſteriis virorum Italiæ, & Inſularum adjacentium, ibid. num. 10 172
§ Conſtitutio Sanctiſſimi D. N. Innocentii X circa ſtatum Regularium compilata in Congregatione, refertur, ibid. dict. n. 10. verſ. Sed quia Decreta. 172
§ Numeri præfinitio in quibus Monaſteriis ſit facienda, ib. n. 12. 174
§ Quid de jure communi, ibid. num 12. 174
§ Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 13. 174
§ Numerus familiæ in Monaſteriis tam virorum, quàm mulierum ſemel præfinitus an augeri poſſit auctis redditibus, ibid. num. 33. & ſeqq uſque ad num 41. 175

§ Nu-

3 Numeri præfinitio habet tacitam conditionem, niſi redditus Monaſterii augeantur, ibid. num 34. 175
3 Numerus non rumpitur ipſo jure per augmentationem redituum, ſed inducitur potentia rumpendi, ibid. num. 36 175
3 Numerus augeri non poteſt, niſi ex fructibus ſuper excreſcentibus, ita ut ſupranumerarii æquale ſtipendium habeant cum exiſtentibus de numero, ibid num 39. 175
3 Numerus præfixus in Monaſteriis virorum Italiæ, & inſularum adjacentium augeri non poteſt etiam adauctis redditibus ſine licentia S Congregationis Concilii, ibid. num 38 175
3 Numeri taxatio facta in vim Bullæ Pauli V non computatis computandis eſt iterùm facienda, ibid. num 36. 175
2 Numerus familiæ à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus præfinitus, à Superioribus regularibus augeri non poteſt etiam prætextu augmenti redituum abſque licentia Sacræ Congregationis Concilii, in c Cùm M. n 48. de conſtitut. 116
3 Conſtitutio Innocentii X pro numero perſonarum in ſingulis Monaſteriis præfigendo, in Congregatione ſuper ſtatu Regularium compilata, in cap. Relatum, num. 43. Ne Cler. vel Monach. 668

Monaſterium quoad reformationem, & ſæcularizationem.

3 Religioſus locus debet reformari de Religioſis duntaxat, non de ſæcularibus, niſi in defectum Religioſorum, in c. Inter quatuor, num. 1 de relig domib 494
3 Monaſterium Regularium nullus citra Papam poteſt ad ſtatum ſæcularem reducere, etiamſi in eo Regularis diſciplina ſit collapſa, ſed reformari debet per ipſoſmet Regulares, ibidem num 2. 494
3 Quod locum habet tam in Monaſteriis Monachorum, quàm Canonicorum Regularium, & aliorum Religioſorum, ibidem numer 3 494
3 Monaſterium reduci poteſt ad ſtatum ſæcularem, cùm non reperiuntur Regulares, qui poſſint illud reformare, ibidem numer 4. pag 494
3 Et qui gradus in hoc ſint ſervandi, ibid. num. 5 494
3 Monaſterii S Victoris Maſſilien. ſæcularizatio denegatur in Sacra Congregatione rerum Conſiſtorialium, ibid n 7 494
3 Otho Imperator monetur ab Apoſtolo, ne Monaſterium Sancti Pauli de Urbe ad ſtatum ſæcularem reducat, ibid n 8 pag. 495
3 Monaſterio S Vincentii Meten. Ordinis S Benedicti ſæcularizatio denegatur, ibid num 9. 405
3 Arces, propugnacula, & hoſpitationes militum non ſunt juſta cauſa ſæcularizandi Monaſteria Regularium, ibid n 10 405
3 Monaſteria in quibus ali non poſſunt tot Religioſi, quot ſufficiant pro regulari obſervantia, ſtatim transferri poſſunt ad ſtatum ſæcularem, ibid. num. 11. 406
Vide in ver. *Conventus*
3 Monaſterium reformari debet de Monachis ejuſdem, vel alterius Ordinis, nec transferri debet ad Clericos ſæculares, niſi in defectum regularium, in cap. Relatum, num 6. Ne Clerici, vel Monach. 664
3 Declaratur, ibid. num 8. 664
Vide in ver *Monachus quoad correctionem.*
Et in ver. *Conventus parvi.*

Monaſterium quoad ſucceſſionem, & bona Novitii.

3 Monaſterium ſuccedit ex perſona Monachi incapacis, etiam Monacho invito, in c Tuæ nobis, num 21 de teſtam. 572
3 Monaſterio an liceat durante anno probationis apprehendere poſſeſſionem bonorum ſibi à Novitio donatorum infra duos menſes ante profeſſionem, & cum licentia Epiſcopi, in c Statuimus, n.47 & ſeqq uſque in fin de regul 412
3 Monaſterio nihil tribuendum eſt, vel accipiendum ante profeſſionem ex bonis Novitii, vel parentum, aut conſanguineorum, ſub pœna anathematis, ibid. num 40 & 55. 412
2 Monaſterium facit deficere conditionem, ſi hæres deceſſerit ſine filiis, in c In præſentia, num 5. de probat 231
2 Monaſterium ingrediens, & profeſſionem emittens fingitur non ſolùm decedere cum hærede, ſed etiam cum liberis, ibidem num. 19. 233
2 Monaſterium habetur loco filii, ibid num 20. 234
2 Procedit in caſibus in jure expreſſis, aliàs ſecus, ibid n 23. 234
2 Monaſterium Mendicantium non facit deficere conditionem, ſi hæres ſine filiis deceſſerit, ibid num 36 235
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num 67. & 127. 237
Feudum an tranſeat in Monaſterium
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem.*
3 Monaſterium quamvis habeatur loco filii, non tamen excludit filium legitimum, & naturalem à ſucceſſione paterna quantum ad legitimam, in c. Cùm ſimus, n 4 & ſeqq de regular 378
3 Puella Monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, ibid num. 13. & ſeqq. uſque in finem. 379
Vide in ver. *Novitius quoad renunciationem.*
Et in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem.*

Monaſteria quoad ſuppreſſionem.

Vide in ver. *Conventus parvi*
2 Monaſterii S Joannis in Venere privilegia quæ, in c Cùm olim, num 47. de præſcript 182
3 Monaſterium Turris Speculorum Urbis non eſt regulare, neque in eo emittuntur niſi duo vota perſeverantiæ, & obedientiæ, in c. Ex parte, il ſecondo, n 16 de converſ conjugat 451

Monaſterium quoad clauſuram.

5 Mulieres abſque licentia Monaſteria virorum ingredientes, ex declaratione S Pii V incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, in c. Nuper, num 35. de ſent. excomm. 346

Monaſterium quoad unionem.

3 Monaſterium unum poteſt alteri aggregari, & uniri ordinaria auctoritate, in c. Recolentes, n. 16. de ſtat. Monachor. 466
Contrarium, ibid num. 24 467
3 Monaſteriorum fundationibus Epiſcopi, vel Prælati Regulares derogare non poſſunt, ibid. num 41. 468
3 Monaſterium, etſi in Cathedralem erigatur, tamen ibi ſervanda eſt Religio, in c. Novit, num 12. ne Sede vacant.
Vide in ver. *Unio Monaſteriorum.*

Moneta.

3 Cenſus ſolvendi ſunt ad antiquam monetam, in qua inſtituti fuerunt, in c. Olim, num 1. & 2 de cenſib. 543
3 Niſi ſit in alterius monetæ ſolutione præſcriptum, ibid num. 5 & num 14 & ſeqq. 543
3 Monetæ valor alteratur intrinſecè, vel extrinſecè, ibid. num 3. pag. 541
3 Monetæ valor cum alteratur intrinſecè, fieri debet ſolutio ex antiqua moneta, ſi extet, ſin minùs ad illius æſtimationem, ibidem num 4. 543
3 Amplia primò, ſive monetæ valor fuerit auctus, ſive imminutus, ibid. num 6. 543
3 Amplia ſecundò, & ſi creditor per plures vices receperit ſolutionem in alia moneta, ibid. num 7 543
3 Amplia tertiò, etiamſi illam receperit ſine ulla proteſtatione, ibid. num 8 543
3 Amplia quartò, etiamſi in ultima voluntate, ibid n. 9. 543
3 Amplia quintò, etiam in penſione, ibid num. 12. 543
3 Amplia ſextò, ex quacumque diſpoſitione debitum fuerit contractum, ibid num 13 543
3 Limita, niſi fuerit in alterius monetæ ſolutione præſcriptum, ibid num 14. & ſeqq 544
3 Legatum Florenorum ſolvi debet ad rationem monetæ, quæ currebat tempore teſtamenti, ibid num 9. 543
3 Idem in legato annuo, ibid. num 10 543
3 Solutio fieri debet ad monetam currentem tempore ſolutionis, quando obligatio eſt incerta, ibid num 11. 543
3 Penſio, ſi valor monetæ alteratur intrinſecè, ſolvi debet de pecunia, quæ currebat tempore reſervationis, ibid. n 12 543
3 Præſcriptio inducitur tam pro debitore, quàm pro creditore, ſi ſoluta fuerit moneta unius ſpeciei ſpatio longiſſimi temporis, ibid num 15. 544
3 Præſcriptio ſolutionis in aliena moneta procedit non obſtante proteſtatione creditoris, ibid. num 15. 544
3 Præſcriptio cenſus in aliena moneta contra Eccleſiam debet eſſe quadragenaria, contra privatum ſufficit triginta annorum, ibid num 25 544
3 Monetæ valor ſi alteretur extrinſecè, fieri debet ſolutio habito reſpectu ad valorem monetæ ſecundùm tempus ſolutionis, ibid. num. 21. 544
3 Moneta quando fuit taxata ab initio, in ſolutione attenditur valor taxatus, ibid num 24. 544
2 Monetam Principis falſantes, de jure civili igne comburuntur, in c. Cùm non ab homine, num 84. de judic. 25
2 In Gallia in aqua fervente ſuffocantur, ibid num 85. 25
2 MONIALES appellantur ſorores, in cap. Cauſam, num. 2. de elect. 159
2 Moniales poſſunt compromittere in maſculum electionem Abbatiſſæ ibid num 5. 159
5 Moniales S. Claræ non comprehenduntur in exceptione Concilii Tridentini de fratribus Minoribus, in c. Nimis prave, n 19 de exceſſ Prælat. 222
2 Moniales agere non poſſunt ad recuperationem ſororis è Monaſterio egreſſæ ſine conſenſu Abbatiſſæ, in c. Perlatum, nu 2 de iis, quæ v. met cauſ. 618
3 Statutum, ut Moniales pro indumento habeant lucrum manuum ſuarum, validum eſt, in cap Monachi, num. 34 de ſtatu Monachor 458
3 Contrarium, ibid num 62. & ſeqq 462
3 Monialis non poteſt ſibi reſervare pecuniam annuam pro ſuis neceſſitatibus, ſed pecunia ipſa, non obſtante reſervatione, Monaſterio acquiritur, ibid num 61 461
3 Monialibus non licet annuos cenſus emere nomine ſuo, aut Monaſterii, nec pecunias Monaſterio dare ad hoc, ut aliquam ſummam quotannis inde percipiant pro ſuis neceſſitatibus, etiam Monaſterii nomine, & ad nutum Abbatiſſæ, ibidem num 62. 462
3 Monialibus non permittitur, ut pecuniae aſſervent in propriis ſcriniolis intùs arcam, cujus clavis ſit penès Abbatiſſam, ibid. num 61. 462
3 Monialibus vitam communem non ſervantibus interdicitur receptio puellarum ad habitum, & profeſſionem, ibidem num. 64 & 66. 462
3 Monialibus vitam communem ſuſcipientibus quomodo conſulatur à Congregatione Regularium, ibid n 65. 462
3 Monialibus non viventibus in communi quibus cautelis indulgeatur, ut poſſint annuas proviſiones recipere, ibid n 66. 461
3 Moniales Tertiariæ an poſſint collegialiter tranſire ad ſtrictiorem Ordinem de licentia Provincialis Miniſtri, remanente eodem Superiore, & Conventu, in cap Recolentes, num. 22. de ſtatu Monachor 465
3 Moniales de jure communi poſſunt ad ſtrictiorem religionem tranſire licentia petita, licèt non obtenta, ibid n. 18. 466
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, & Bullam S. Pii V. de clauſura Monialium, ibid num 30 & 43. 466
3 Monialium tranſitus ab uno ad aliud Monaſterium in quibus caſibus permittatur ex Bulla Urbani IV ibid. num. 32 466
3 Bullæ Urbani IV ſuper tranſitu Monialium an ſit ſublata à Conc. Trid & Conſtitutione S. Pii V ibid n 22 & 40 466
3 Monialibus licentia ſe transferendi ad aliud Monaſterium quibus conditionibus concedatur, ibid. num. 48. 469

3 Epiſ-

3 Epiſcopus transferre non poteſt Monialem ab uno ad aliud Monaſterium ex cauſa furotis ſine licentia Sedis Apoſtolicæ, ibidem num.49. 469
3 Prælatus regularis concedens licentiam Moniali tendenti ad epidimiam exeundi è Monaſterio, incidit in excommunicationem, ibid. num.50 470
3 Monialis poſt Bullam S. Pii V. educi non poteſt ex uno Monaſterio, ut præfici poſſit in Abbatiſſam alterius, ibid. n.51. 470
3 Bulla S. Pii V. cur non ſuſtulerit facultatem reducendi Moniales ad Monaſteria intra Urbes, ibid. num.52. 470
3 Monialibus an liceat egredi clauſura in caſu inevitabilis, & periculoſæ neceſſitatis, ibid. num.54. 470
2 Bulla S. Pii V. ſuper clauſura monialium habet locum etiam in caſibus occultis, in c. Dilectus, n.32. de temp. ordin. 375
2 Moniales ſecretò delinquentes in materia clauſuræ, ab Epiſcopo abſolvi non poſſunt, ibid. num 33. 375
3 Moniales debent vinum fugere ſicut venenum, in c. A crupula, num.7. de vit & honeſt. Cleric. 6
4 Pecunia annua, quam ſibi Monialis reſervavit in actu profeſſionis, in quos uſus per Abbatiſſam erogari debeat, in c. Inſinuatione, n.23. Qui Cler. vel voven. 52
3 Monialium receptio etiam in Monaſteriis non exemptis non pertinet ad Epiſcopum, ſed ad Abbatiſſam, & majorem partem Conventus in c. Porrectum, n.30. de regul. 374
3 Nec poteſt eis præcipere, ut certam perſonam recipiant, ibid. & num. ſeqq. 374
3 Monialibus prohibitum eſt dotes accipere ante profeſſionem etiam ſub nomine depoſiti, ſeu præſtita cautione de illis reſtituendis profeſſione non ſequuta, in cap. Statuimus, num. 51. de regular. 412
3 Etiamſi detur cautio bancharia, num 54 412
3 Non tamen prohibitum eſt, quin dotes realiter deponantur penes tertium, qui eas debeat dare Monaſterio poſt profeſſionem, ibid. num.52. 412
3 Sed improbatur cautela, ut depoſitarius totum, quod in depoſitum recipit, ipſi Monaſterio ante profeſſionem conſignet, ibid. num.53 412
3 Indulgetur tamen Monialibus Monaſterii Mediolanen ut pro diſſolutione æris alieni ante profeſſionem accipiant dotes, præſtita per Archiepiſcopum fidejuſſione de illis reſtituendis, ſi receſſerint ante profeſſionem, ibid. num.54. 412
3 Moniales, quæ dotes acceperunt à Virginibus nondum profeſſis, abſolvuntur per Papam à peccato, ne excommunicari poſſint ab Ordinario, ibid. num.59. 413
3 Moniales portare poſſunt pannum ſecundùm conſuetudinem loci, in c. Quia ingredientibus, num. 5. de teſtam. 254
3 Monialis tacitè profeſſa teſtari non poteſt, contraria conſuetudine non obſtante, ibid. num.12. 254
3 Teſtandi facultas conceſſa Moniali per officium Pœnitentiariæ ſublata eſt à Conc. Trid. ibid. n.14 255
3 Renunciatio Monialis tacitè profeſſæ non valet, num.15. 255
3 Monialis nondum profeſſa teſtari non prohibetur, ibidem num. 16. pag. 255
3 Monialis nondum profeſſa, ſi conſentiat ſe eligi in Abbatiſſam ante ætatem 40. annorum, an ex hoc cenſeatur tacitam profeſſionem emittere, ibid. num 37. 257
2 Moniales an veniant appellatione miſerabilium perſonarum non pauperum, in cap. Significantibus, num. 34. de off. deleg. remiſſivè. 539
3 Moniales an poſſint portare crines, in cap. Vidua, num. 8. de regular. 343
3 Moniales ſupranumerariæ an & qualiter recipi poſſint in Monaſteriis, in quibus numerus eſt taxatus, in c. Non ampliùs, n.4. & ſeqq. uſque ad num.47. de inſtitut. 272
3 Monialium decedentium loca non poſſunt concedi cuiquam puellæ ante vacationem, ibid. num.41. 276
3 Moniales ſupranumerariæ qualitates requiſitas habere debent tunc temporis, cum loca eis promittuntur, vel dantur, ibid. num 44. 276
3 Monialibus ſupranumerariis ſatis eſt, ut durante anno probationis alimenta à parentibus miniſtrentur, & poſt profeſſionem ex dote redditus augeantur quantum ſufficiunt puellis recipiendis, ibid. num.45. 276
3 Monialibus ſupra numerum recipiendis in Monaſteriis Placentiæ Congregatio Concilii probavit, ut propinqui ultra dotem ſe obligent ad annuam præſtationem, ibid. num.46. 276
3 Et promiſſio facienda eſt Monaſterio, & pecuniæ rectà deferri debent ad manus Abbatiſſæ, ibid. num.47. 276
3 Moniales ſupranumerariæ non ſubrogantur in locum Monialium decedentium intra numerum, ſed ſemper remanent ſupranumerariæ, ibid. num.48. 276
3 In cæteris tamen ab aliis non differunt, ſed illis per omnia ſunt æquales, ibid. num.49. 276
2 Monialium numerus etiam in Monaſteriis exemptis ab Ordinario præfixus augeri poteſt, ſi redditus Eccleſiæ augmententur, in c. Cùm M. n 45. de conſtit. 115
2 Monialium vota in electione Abbatiſſæ debet Epiſcopus, vel Superior ante cancellorum feneſtellam audire, vel accipere, in c. Quia propter, num.51. de elect. 290
2 Nec lecto affixæ votum ſuum mittere poſſunt, ſed Epiſcopus debet ad eas accedere pro votis accipiendis, ibid. n. 52. 290.
3 Monialibus an liceat de uno Monaſterio tranſire ad aliud ſtrictioris obſervantiæ, petita, licèt non obtenta, Superioris licentia, in c. Licèt, num.61. de regul. 396
2 Monialis illegitima an poſſit eligi in Abbatiſſam, vel Prioriſſam abſque diſpenſatione Apoſtolica, in c. Ut filii, num.25. de filiis Presbyt. 462
2 Et quid in Italia, ubi Abbatiſſæ ſunt triennales, n 36 463
Vide in ver. *Abbatiſſa*.
2 Moniales S. Claræ non veniunt appellatione Fratrum, ibid. num. 29. & 34 463
2 Moniales veniunt Monachorum appellatione, ubi materia æquè convenit Mulieribus, ac Religioſis, ibid. n 41. 463
2 Præcipuè ubi militat eadem ratio, ibid. num.42. 463
2 Moniales infirmæ qua ratione debeant in electione ſuffragium ferre, in c. Quia propter, §. Illud autem, num.4. de elect. 292
Vide in ver. *Monaſterium Monialium*.

Monitio.

3 Monitio trina perſonalis cur requiratur, ut Clerici carnifices, ſeu tabernarii perdant fori privilegium, in c. Ex tuæ, n.10. de Cler. non reſid. 55
3 Monitio procedit etiam de inferiori ad ſuperiorem, & de pari ad parem, in c. Qualiter, n 3. de Cler. non reſid. 49
3 Monitio una ſufficit in merè extrajudicialibus; ſecùs in aliis, in cap. Tua nobis, n.11. de teſtam. 282
2 Monitio non requiritur, ut Clericus carens qualitatibus à Concilio Tridentino requiſitis fori privilegium amittat, in c. Si quis, n.21. de foro compet. 36
3 Monitio non requiritur, ubi apparet de contumacia manifeſta, in cap. Procurationes, num.16. de cenſib. 549
Excommunicatio an & quando requirat monitionem.
Vide in ver. *Excommunicatio quoad Monitionem*.
5 Monitio in accuſatione, & inquiſitione non requiritur, etiamſi procedatur per inquiſitionem ad denunciationem alterius, in c. Qualiter, il ſecondo, num.83. de accuſat 20
5 Monitio requiritur in judicio inquiſitionis, etiamſi fiat ad denunciationem alterius, in cap. Licèt Heli, num.9. de ſimon. 49.

Monitoria.

Vide in ver. *Auditor Cameræ*.
Monitoria ad finem revelationis.
Vide in ver. *Excommunicatio ad finem revelationis*.
3 MONOCULUS à muneribus non excuſatur, in cap. Licèt, n.16. de cenſib. 540
2 MONSTRUOSUM eſt, ut qui legitimus ad ſpirituales ſit actiones, circa ſæculares actus illegitimus remaneat, in c. Indecorum, num 28. de ætat. & qualit. 400
3 MORA purgari poteſt, quando pœna non committitur ipſo jure, in c. Potuit, n.8. verſ. Ultimò nota, de locat. & conduc. 227
3 Alias ſecùs, ibid num.12. 227
2 MORALIS materia non nititur certa demonſtratione, ſed conjecturis groſſis, & figurantibus, in c. Ne innitaris, num.51. de conſtitut. 34
2 Declaratur, ibid. num 99 39
2 In moralibus periculum eſt diverſa ſentire, & admodùm utile veritatem inveſtigare, ibid. num. 113. 42
3 Moralia recipiunt ſpeciem non ab his, quæ per accidens eveniunt præter intentionem, ſed ab eo quod eſt per ſe intentum, in cap. A crapula, num 30. de vit. & honeſt. Cler. & in c. Audivimus, n.66. de Reliq. & vener. Sanctor. 607
Moralis certitudo.
Vide in ver. *Certitudo*
2 MORBUS ſonticus quis dicatur, in c. Niſi cum pridem, num.50. de renunciat. 340
5 Morbis variis parare varias medicinas oportet, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, num.24. de accuſat. 16.
2 *Moriatur*, verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili, in c. Cùm non ab homine, n 39 de judic 22
2 *Moriatur*, verb. ad Eccleſiam relatum non intelligitur de morte corporali, ſed de ſpirituali, ibid. num 41 23
5 *Moriatur*, verbum qualiter intelligatur, in c. Si quis, num. 2. & ſeq. uſque in fin. de homic. 119.
3 MORS civilis an & quando æquiparetur naturali, in c. Cùm ſis, num.6. de converſ. conjug. 414
3 Mors in extrema ſenectute ſine dolore, ibid n.92. 441
3 Morti proximus non præſumitur immemor ſalutis æternæ, in cap. Sicut nobis, num 34. de regular. 390
3 Mortem proximi ſperare non licet, in c. Nulla, num. 23. de conceſſ. præben. 386
5 Mortis eventus inter caſus fortuitos computatur, in c. Naviganti, num.53. de uſur. 163
3 Mortis cogitatione mens turbata alienatur, in cap. Cùm eſſes, n. 69. de teſtam. 272
2 Mors duplex, in c. Cùm non ab homine, n.44. de judic. 23
5 Mors magis eſt afflictiva, quæ cum longiori languore fit, in cap. Novimus, num.12. de verb ſignific. 386
3 Mors civilis non æquiparatur naturali, niſi in caſibus in jure expreſſis, in c. Quia diverſitatem, n.29 de conceſſ. præb. 193
2 Mors æterna longè magis eſt formidanda, quàm mors temporalis, in c. Ne innitaris, num.297. de conſtitut. 66
5 MORTUUS ob criminis immanitatem tradi poteſt beſtiis in cibum, in c Canonum ſtatuta, num.112. de conſtitut. 23
3 Mortui an magis participent de ſuffragiis factis in Eccleſia, in qua ſepulti ſunt, quam de factis alibi, in c. Fraternitatem, n. 9. de ſepult. 292
3 Mortui ſolvuntur à pœnis Purgatoriis ad inſtar libertatis per debiti ſolutionem, ſive ex bonis liberandi, ſive alterius in c. Quidam, num.25. de celebr. Miſſar. 578
5 Mortuus poteſt creari Miles, in c. A nobis, il ſecondo, nu 24. de ſent. excomm. 342
5 Mortuus an poſſit fieri Doctor, ibid. num.16. 342
5 Mortuo poteſt injuria inferri, ibid num.17. & ſeqq. 342
5 Fictè tamen, ſed non verè, ibid. num.21. 342
5 Mortuum ſpolians dicitur eum offendere, ibid. num 19. 342
5 Mortuos exenterantes, membratim condidentes, aut aquis coquentes, excommunicati ſunt, ibid. num.20. 342
5 Mortuum Clericum percutiens, an ſit excommunicatus, ibidem num 25. & ſeqq. 342
5 Mortuus poteſt tradi Eccleſiaſticæ ſepulturæ tempore interdicti, ſi vivens habebat privilegium de ingrediendo in Eccleſiam, ibid. num.26. 342.
5 Mortuus non poteſt tradi ſepulturæ in civitate, in qua vivens morari non poterat, ibid. num.28. 342
5 Exanimatum corpus vulnerans non punitur tanquam de vulnere, ibid. num.21. 342

Hæres

Hæres an teneatur ſatisfacere, & adimplere ea, ad quæ tenebatur defunctus.
Vide in ver. *Hæres*.
2 MOS non fit, niſi temporis longitudine, in c. Treugas num. 72 de treug. & pace. 612
2 MOTUS proprius non firmat gratiam contra præſumptam mentem concedentis, in cap. Cùm olim, num.22. de ſentent. & re judic. 185
2 Maximè in præjudicium tertii, ibid. num. 23 & 40. 185
2 Motus proprius Principis facere non poteſt, ut quis minùs legitimè excludatur à poſſeſſione, ibid. num 37. 185
3 Motus proprius omnem ſubreptionem excludit, in c. Super litteris, n 37 de reſcript. 261
2 Dari tamen poteſt de defectu intentionis, ibid. n 28. 262
2 Subreptio duplex, altera, quæ provenit ex parte impetrantis, altera, quæ oritur ex re ipſa, primam tollit motus proprius, ſecundam non, ibid. d. num.38. 263
M otus proprius relevat ab onere juſtificandi gratiam, ſed probato intentionis defectu, nihil operatur, ibid num 29. 261
2 Requiritur tamen etiam apertè, quando in conceſſione eſt ſublata facultas contrarium dicendi, vel operandi, dicto num.39. verſ. In præjudicium. 263
3 MUCRO ſpiritualis eſt duplex, in c. Aqua, num.22. de conſecr. Eccl vel Altar. 570
2 MULCTA propter inopiam rei poteſt à quolibet Judice etiam poſt ſententiam temperari, in c Irrefragabili, §. Cæterùm, nu. 32. de offic. ordin. 580
Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.
1 MULIER an ſit capax Ordinum, in cap. Ut filii, num.28 filiis Presbyt. 462
2 Mulier à ſucceſſione temporali repellitur propter illegitimitatem, ibid. num 48. 463
3 Mulier Eccleſiam conſtruens de diœceſani conſenſu, acquirit juſpatronatus, in c Nobis, n 5 de jurepatr. 526
2 Mulier dubitans de morte primi conjugis, non poteſt petere in poſſeſſione debitum exigendi à ſecundo marito, in c. Ne innitaris, num 103. de conſtit 49
1 Mulier ſuccedens in officio habente juriſdictionem, & curam annexam, poteſt per ſeipſam adminiſtrare, ac beneficia conferre, & curam viro committere capaci talis poteſtatis, in c. Indecorum, n. 14. d ætat & qualit. 309
3 Mulieres ſunt viris frigidiores, in c Cùm ſis, num.36. de converſ. conjugat 417
3 Mulier non dicitur ſtudere procreationi liberorum à quinquaginta annis ſupra, ibid num 41. 437
3 Mulieres quinquagenariæ etiam robuſtæ non tenentur ad jejunia Eccleſiæ, ibid num.44. 417
3 Mulieres natura ſteriles ſunt præ cæteris libidinoſæ, ib n 47 417
3 Mulieres natura producit ad generandum, & infixit eis concupiſcentiam, & deſiderium matrimonii, ibid. n 48. 417
3 Mulieres in qua ætate incipiant eſſe ſteriles, ibid n.50. 417
3 Mulierum exempla, quæ poſt quinquageſimum annum conceperunt, ibid num 52. & num. ſeqq. 418
3 Mulieres ſexagenariæ Apoſtolorum tempore eligebantur propter prædicationis officium, ut eis pannos lavarent, & inſervirent, ibid. num 76. 419
3 Mulieres jejunium faciliùs tolerant, quàm viri, & cur, ibidem num.96 441
Vide in verb *Jejunium*.
3 Mulierum exempla, quæ ſine ullo cibo diù vixerunt, ib. n 97. 441
2 Mulier, quæ metu mortis in religionem intravit, poteſt quandocumque exire, & matrimonium contrahere, niſi mortuo viro ingreſſum ratificaverit, in cap. Perlatum, num.22 de iis, quæ vi metuve cauſ. 675
5 Mulier, quæ prolem ex adulterio ſuſcepit, quid facere debeat, ut legitimi hæredes hinc detrimentum patiantur, in c. Officii, n.3 de pœnit & remiſſ. 304
5 Quid ſi habeat unde ſatisfaciat, & ſciat quibus ſatisfaciendum, ibid num 4. 304
5 Et quid ſi hoc ignoret, ibid num 5. 304
5 Et quid ſi non habeat unde ſatisfaciat, an teneatur fraudem revelare, ibid. num 6. 304
5 Etiam cum periculo vitæ, num.7 aut famæ, num 8. & ſeqq uſque ad num 13. 304
5 Mulier non tenetur filium ex adulterio ſuſceptum revelare, ſi inde grave malum eſſet proventurum, ibid n 13 304
5 Mulier non tenetur partum ſuppoſitum, vel filium ſpurium revelare, ſi de hoc non habeat probationes paratas, ibidem numer. 14. 304
5 Mulier, quæ prolem adulterinam marito patefecit eo conſentiente, an ſit abſoluta à reſtitutione, ibid. n.16 304
1 Mulier an poſſit præfici curæ Hoſpitalis, in c Ad hæc, nu.28. de relig. domib 400
3 Mulierem decet ſubeſſe, non præeſſe, ibid. num 30. 420
5 Mulieres abſque licentia Monaſteria virorum ingredientes, ex declaratione S Pii V. incidunt in excommunicationem Papæ reſervatam, in c Nuper, n.25. de ſent excomm 346
2 Mulieres Canonicæ ſtantes in Monaſterio, in quibus Religio non eſt approbata, gaudent privilegio Canonis ex ſententia Rotæ, in c Nullus, num 59 de foro compet 49
3 Mulier cum qua quis juravit contrahere, ſi ante contractum matrimonium oculos, vel naſum amittat, repelli poteſt; ſecùs ſi poſt, in cap. Conſultationibus, numer. 41. de Cleric. ægrotan. pag 166
3 Mulierum honeſtus, pretioſus, & placitus ornatus ſine pictura, ut viris ſuis magis placeant, non reprobatur, in cap Multa, nu 68 Ne Cler vel Monach 656
3 Sed ſi fiat ad provocandum alios ad laſciviam, eſt mortale peccatum, ibid. num 69 656
3 Si verò ex levitate, aut vanitate, non ſemper eſt mortale, ſed quandoque veniale, ibid num 70. 656
4 Mulieri neganti ſe in matrimonium conſenſiſſe, non creditur, marito probante contrarium, in cap Conſultationi, num.2 de ſponſal. 28
4 Mulieri dicenti ſe contraxiſſe per metum incumbit onus probandi, non ſolùm ipſum metum, ſed etiam illius qualitatem, ibid. num. 9 29
2 Mulier à ſucceſſione temporali repellitur propter illegitimitatem, in c. Ut filii, num.48. de filiis Presbyt. 463

Multitudo.

5 Princeps & Multitudo non eſt excommunicanda, in c. Reſponſo, num 49. de ſent. excom. 361
5 Declaratur, ibid. 351
5 Multitudo etiam notorii peccati rea excommunicari non debet, ibid num. 50. 361
5 Declaratur, num 57. 361
5 Multitudo an & quando excommunicari poſſit, ib n.57. 362
5 Multitudo peccantium patrocinium errorum parit, ib. n 55. 362
5 Multitudini ut ſit parcendum, qui numerus requiratur, ibidem num.59. 362
2 Multitudini non eſt parcendum, quando excuſat, vel defendit errorem, in c Niſi cum pridem, num.76. de renunc. 342
5 Multitudo numeroſa nihil habet honeſtum, in c.Epiſcopalia, nu. 24 de privil. 236
5 Multitudo in pluribus reprobatur, in c Quia propter, §. Illud autem, num 9 de elect 203
3 MUNERA ordinaria quæ ſint, & quæ extraordinaria, in c. Licèt, num 19. de cenſib 542
3 Munera etiam ſponte oblata in viſitatione recipientes maledictionem incurrunt, à qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, in c. Procurationes, num.24. de cenſib. 548
3 Munera ſordida quæ ſint, in c. Non minùs, num.15. de immunit. Eccleſ. 635
5 MUNUSCULA conferentes Prælatis, & rogantes pro beneficio adipiſcendo, an ſimoniam committant, in c. Tua nos, nu.36. de ſimon. 50
5 Simonia judicio Eccleſiæ non committitur in parvis exeniis, & munuſculis, ibid. num 37. 59
5 Simonia eſt quoad Deum & in parvis, & in magnis muneribus, ſi animus judicia eo ea ſectatur, ibid. num 38. 50
3 Ad MURORUM cuſtodiam tempore magnæ neceſſitatis tenentur etiam exiſtentes ſub protectione Romanæ Eccleſiæ, in cap. Pervenit, num 2. de immunit Eccl. 628
3 Item exempti, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti, ibidem num 2. 628
3 Item Eccleſiarum Rectores, ibid. num 3. 628
3 Compelli tamen debent per ſuos judices, non per ſæcularem poteſtatem, ibid num.4. 628
3 Ad murorum cuſtodiam inſtante neceſſitate tenentur homines Eccleſiarum, ut mancipia, ruſtici, & ſimiles, ibid n 22 629
3 Ad murorum vigilias ut Clerici teneantur, quæ neceſſitas requiratur, ibid num 23. 629
5 Muros municipales nec reficere licet ſine authoritate Principis, vel Prælidis, in c Epiſcopalia, num.19. de privil. 236
Vide in ver *Civitas*.
2 MUTATIO frequens miniſtrorum eſt plerumque Eccleſiis perniicioſa, in c. Ex parte, n. 12. de offic. Vicar. 519
2 Mutationes, quæ ſine rationabili cauſa fiunt in officiis, & beneficiis Eccleſiaſticis, ſunt contra dignitatem Apoſtolicam, in cap. Cùm olim, n.9. de ſent. & re judic. 684
5 MUTUANS pecuniam naviganti, ſi recipiat aliquid ultra ſortem, uſurarius cenſetur, etiamſi periculum in ſe ſuſcipiat, in c. Naviganti, num.2 & 4. de uſur. 260
5 Quid de jure civili, ibid num 5. 260
5 Et quid de jure Canonico, ibid. num 8. 260
5 Quid in foro judiciali, n 22. 262
5 Et quid in foro animæ, ibid. n 24 & 57. 260
5 Mutuans cum pacto, ut nihil ſibi reſtituatur, ſi mutuarius intra certum tempus moriatur; ſi vivat, duplum reſtituat; an committat uſuram, ib num.21. 264
5 MUTUATARIUS ex ratione mutui veri, vel palliati ſubit omne periculum rei mutuatæ, & ſemper obligatur ad ſortis reſtitutionem, ibid n.43. 263
5 Mutuans ea mente, ut plus ſorte percipiatur, tenetur in judicio animarum, in c. Conſuluit, n 1 & 3 de uſuris 258
5 MUTUS, vel ita æger, ut loqui non poſſit ſine periculo, aut exiſtens alterius linguæ, quàm confeſſor, per ſcripturam, vel per alium confiteri poſſunt, in c.Omnis, n 36 de pœn. & remiſſ 310
5 Declaratur, ibid n 35 311
3 Mutus, & ſurdus à natura nutibus, & ſignis expreſsè profiteri poteſt, & matrimonium contrahere, in cap Vidua, num.14 de Regular. 343
4 Muti, & ſurdi poſſunt contrahere matrimonium ſine verbis, ſed non ſine ſignis, in cap. Tuæ fraternitati, n.7. & 28 de ſponſ. & matrim 25
2 Mutus Archidiaconus, qui amiſit officium linguæ, non removetur ab officio, in c. Cæterùm, n 44. de reſcript. 144
2 Idem ſi amiſerit Officium oculorum, ibid. n.45. 144
5 In MUTUO palliato neceſſe eſt, ut lucrum quod ſperatur proveniat ex interuſurio temporis, in c Naviganti, n 45 de uſur. 261
2 Mutuum per conſumptionem reconciliatur, etiamſi quis cauſam habeat à fure, & prædone, in cap. Gravis, num. 48. de reſtit. ſpoliat. 217
5 Mutuum interpretativum præſumptum, implicitum, aut indirectum explicatur, in c In Civitate n.6 de uſuris 254
c MYSTERIA Chriſti præcipuè, quæ ab Eccleſia ſolemnizantur tam majores, quàm minores tenentur explicitè credere, in c. Firmiter, n 44. de Summo Trin & fid Cath. 7

N

4 NATIVITATIS ſuæ diem certò ſcire nemo poteſt, in c Later, n 67 Qui fil ſint legit. 90
3 NATURA primæva faciliùs retinetur, quàm nova inducatur, in c. De cætero, n.32. de Cler. non reſid. 40

1 Naturam immutare non eſt in poteſtate partium, in c. Maſſana, num 10 de elect. 305
3 NATURALIS cauſa præfertur accidentali, in cap. De cætero, num 53. de Cler. non reſiden. 40
5 Naturalis difficiliùs immutantur, quàm accidentalia, in c. Nobis, num.44. de ſimon 42
6 NATUM eſſe, & procreatum, vel conceptum ex matrimonio, non differunt, in cap. Lator, num.40. Qui filii ſint legitimi. 36
2 NAVARRI conſilia multa contra declarationes S. Congregationis Concilii, in c. Cùm veniſſent, n 31. de judic. 27
5 NAVIGARE dicitur qui uxorem duxit, & cur, in c. Naviganti, n. 17. de uſur 161
5 NAUTICUM fœnus de jure civili etiam uſque ad uſuram centeſimam permittebatur, in c. Naviganti, n 5. de uſur. 160
6 NECESSARIUM quandoque exponitur, ideſt utile, & expediens, in cap Tuæ fraternitati, n 18. de ſponſ. & matrim. 16
6 Sed ex proprietate vocabuli præceptum, & obligationem importat, ibid n 19. & ſeqq. 16
5 Neceſſarium quandoque exponitur, idest utile, & expediens, in c. Qui Presbyterum, n.27. de pœnit & remiſſ. 294
5 Neceſſarium ex proprietate deſignat præceptum, & obligationem, ibid. num 30. 294
2 NECESSITAS, & utilitas Eccleſiæ regulariter æquiparantur, in c. Quæris, n.2. de ætat. & qualit 411
2 Et quæ dicatur neceſſitas, quæve utilitas, ib n.3. 411
3 Neceſſitas à rigore juris excepta intelligitur, in c. Nimis, nu.22. de fil Presbyter. 478
5 Declaratur, ibid. n 25. 478
5 Neceſſitas inevitabilis ad evitandam irregularitatem quando dicatur, in c. Petitio, n 4. de homicid. 239
2 Neceſſitas extrema eò redigit, ut cenſeantur omnia communia, in c. Cùm pridem, n 74. de pactis. 652
2 Neceſſitas extrema excuſat à ſimonia, uſura, & furto, Ibidem num 83. 654
5 Neceſſitas excuſat à furto, & rapina, in c. Cùm voluntate, nu. 18. de ſent. excomm. 377
5 Neceſſitatis tempore omnia ſunt communia, præſertim cibaria, num. 19 377
3 Neceſſitas, vel utilitas quanta eſſe debeat ad hoc, ut Clerici licitè ſolvant collectas pro ſubſidio laicorum, pendet ex arbitrio Epiſcopi, & Cleri dilucidare, in c. Non minùs, n 52 de immun. Eccleſ. 628
2 Neceſſitas facit licitum, quod aliàs eſt illicitum, in c. Nihil, n 26. de elect. 299
5 NEFAS, idest impium, & execrabile, in cap Sacro, n.30. de ſent. excomm. 373
2 NEGATIO facit rem dubiam, in c. Si Clericus, num. 3. de foro competen. 53
2 Si ſit veriſimilis, aliàs ſecus, ibid. n.4. 53
2 Negatio qualitatis in qua juriſdictio fundatur, non excludit funditùs juriſdictionem, ſed tantùm impedit proceſſum ſuper principali, donec Judex de qualitate illa ſummariè cognoverit, ib. n 20. Declaratur, num. 26. 53
2 Negatio qualitatis juriſdictionem tribuentis quid operetur, ib. num 25. 53
2 NEGATIVA regulariter non eſt probabilis, in cap. Olim, nu.65. de lit. conteſt. 86
2 Negativa in ſubjectu ſemper eſt probabilis, ib. n 67. 86
3 Negativa indefinita æquipollet univerſali ex proprietate ſermonis, in c. Si quis, n 65. de Regular. 329
2 Negativa aliquando habet implicitum contrarium actum, & non facere eſt aliquid facere, in c Treug. n 66. de Treug. & pace. 616
2 Negativa ſufficienter probatur ex regiſtro, in quo diſpoſitio, de qua agitur, non reperitur deſcripta, in c. Conſuetudines, num. 47. de Conſuetudine. 195
3 Negativa univerſalis, Nullus, excludit etiam minima, in cap. In ordinando, num 20. de ſimon 29
2 Negativa quid, quotuplex, qualiter coarctetur, & quibus modis probari poſſit, remiſſivè, in cap. Cùm Eccleſia, num.22. de cauſ. poſſ. & propriet. 110
3 NEGLIGENTER faciens opus Dei, quando maledictionem incurrat, in c. Dolentes, n.21. de celebr. Miſſar. 582
5 NEGLIGENTIA diſſoluta, propè dolus eſt, in c. Ad audientiam, n.36. de homicid 223
2 Negligentia Superioris convincitur ex præfixione termini, in cap. Irrefragabili, § Exceſſus, nu 5. de offic ordin. 576
5 Negligentia affectata æquiparatur ſcientiæ, ac dolo, etiam in foro pœnitentiali, in c. Quæſitum, n 6. de pœnit. & remiſſ 308
5 Negligentia craſſa, & ſupina dolo æquiparatur, in c. Ad falſariorum, n 52 de crim. falſ. 287
3 NEGOTIATIONEM etiam juſtam extra caſum neceſſitatis Clerico exercere non licet, in cap. Multa, n 9. & 46. Ne Cler. vel Monach. 653
3 Negotiatio eſt Clericis prohibita de jure divino, & contrafacientes mortaliter peccant, ibid. n.12. 653
3 Negotiatio alia mundialis, alia ſpiritualis, alia temporalis, ibid. num 14. 654
3 Negotiatio propriè ſumpta in quo differat ab artificio, ibidem num 15. 654
3 Negotiatio, ſeu mercatura, quamvis ſit permiſſa laicis, tamen Clericis omninò prohibetur, ib. n 24. 654
3 Negotiatio, ſeu mercatura, nec laicis eſt licita, niſi ad aliquem finem honeſtum, vel neceſſarium, ib. n.51. 656
3 Negotiatio aliàs licita, an & quando fieri poſſit illicita, ib. nu 52. & ſeqq uſque ad num.57. 656
3 Negotiatio propter avaritiam, vel alium malum finem eſt culpa venialis, vel mortalis, prout eſt ille finis, ib n 53. 656
3 Negotiatio eſt opus ſervile, quod exerceri non poteſt in Dominicis, & feſtis diebus, ib n.54. 656
3 Niſi in nundinis permiſſis, dummodò Divina non omittantur, ib. num 55. 656
3 Negotiationes maximè nundinarum in Eccleſiis, & Cœmeteriis ſunt illicitæ, ibid. n.56. 656
3 Negotiatio redditur illicita ex loco ſuſpecto, & inhoneſto, ibid. num.58. 656
3 Negotiatio fit illicita ex materia, quæ nec per ſe, nec cum admixto poteſt eſſe utilis, ibid. n.60. 656
3 Negotiationem exercens per ſe licitam, ſed ex accidenti illicitam, an teneatur reſtituere lucrum inde perceptum, ibidem numer. 76. 657
3 Negotiatio quibus Clericis ſit interdicta, ib n.77 & ſeqq uſque in fin. Quid in Clericis in Sacris, num.79. 657
3 Et quid in Clericis minorum ordinum beneficiatis, ib n 80. 657
3 Et quid in non beneficiatis, ib n.81. & num ſeqq. uſque in fin. 657
3 Negotiatio eſt Clericis omnibus prohibita, ſi habeant, unde commodè vivere poſſint, ſive ex beneficio, ſive aliundè, ib n.81 & ſeqq. uſque in fin. 657
3 Negotiatorem Clericum quaſi quandam peſtem fuge, ibidem num. 84. 657
3 Negotiatio quas ob cauſas ſit Clericis interdicta, ibidem numer. 87. 657
3 Negotiatio ut plurimum ſine mendacio, & perjurio exerceri non poteſt, ib n.91. 658
3 Negotiatio quæ non fit principaliter propter lucrum, non eſt Clericis, vel Monachis interdicta, in c. Secundùm, n.5 Ne Cler vel Monach. 662
3 Negotiatio, ſeu mercatura eſt Clericis permiſſa ex cauſa neceſſitatis, ibid. n.8. 662
3 Si tamen victum ſibi quærere poſſunt artificio, & labore manuali, eis negotiari non licèt, ib n.9 662
3 NEGOTIUM excuſans Epiſcopum à reſidentia tripliciter conſideratur, in c. Ex parte, n.79 de Cler. non reſid 47
3 Negotia ſæcularia quæ prohibentur Sacerdotibus regularibus, & ſecularibus, in cap. Non magnoperè, n.9. Ne Cler. vel Monach. pag. 660
5 Negotium ſufficit ab initio fuiſſe utiliter cœptum, licèt res effectum non habeat, in cap Cùm voluntate, num 22. de ſent. excomm 378
5 Negotiorum geſtores vivere debent ſumptibus eorum, quorum negotia utiliter gerunt, ib. n.25. 378
2 Negotii appellatione venit cauſa tam civilis, quàm criminalis, in c. Si quis, n.3 de foro compet. 35
3 Negotium, & negotiatio quid ſint, in c Multa, n 13. Ne Cler. vel Monach. 653
3 Negotium quotuplex, & quod ſit Clericis interdictum, ib. nu. 15. & ſeqq uſque ad n 52. 654
3 Negotium ſæculare dicitur tribus modis, ib num 15. 654
3 Negotium ſæculare accipitur largè, ſtrictè, & ſtrictiſſimè, ibid. num 18. 656
3 Negotium ſæculare prout provenit ex carnali concupiſcentia non frænata ratione, eſt omnibus prohibitum, ſed præcipuè Clericis, ibid. num 19 & 78. 654
2 NEMO poteſt per alium facere, quod per ſeipſum facere non poteſt, in c. Accepimus, num 66 de pact. 666
2 Nemo cogitur à ſeipſo, ſed tamen à ſeipſo dirigitur, & obligatur, in c. Canonum ſtatuta, n.62 de conſtit 20
2 NEPOS ex fratre, vel ſorore non prohibetur immediatè ſuccedere in beneficio patrui, vel avunculi, in cap. Non ſine, num. 37. de arbitr. 691
2 Nepotis appellatione propriè intelligitur nepos ex filio, vel filia, ibidem num.28. 691
2 Sed ex communi uſu loquendi venit etiam nepos ex fratre, vel ſorore in materia quantumcumque odioſa, ib. n 29. 691
2 Nepos de jure poteſt obtinere beneficium vacans per reſignationem avunculi, in c Ex parte, n 5 de off deleg. 527
2 Et quid poſt Conſtitutionem S Pii V. ibid n 8. 528
2 Nepos legitimus illegitimo patre an admitti poſſit ad beneficium, quod ipſius Avus habuit, non obſtante Concilio Tridentino cap. 15. ſeſſ 25. in c. Ad extirpandas, n. 35. & ſeqq. de filiis Presbyter. 472
2 Nepotes an comprehendantur filiorum appellatione, ibidem num.56. 472
2 Nepos legitimus ex filio illegitimo an prohibeatur obtinere beneficium avitum vivente avo, & patre, adeout in ejus favorem nec avus reſignare, nec penſio conſtitui poſſit, ib n.40 pag 473
2 Nepos legitimus ex patre illegitimo eo mortuo non recidit in poteſtatem avi, ibid. n 41 473
2 Nepotes in materia favorabili veniunt filiorum appellatione, etiamſi diſpoſitio loquatur de filiis ex ſe natis, ib. n 45. 474
2 Nepos illegitimus ex filio itidem illegitimo an excludatur à beneficio avi, ibid. n.49. 474
2 Nepos an poſſit immediatè ſuccedere in beneficio avi, in cap Ex tranſmiſſa, num.5. & num ſeqq. uſque ad num.24. de fil Presbyter. 467
2 Referuntur Auctores, & fundamenta primæ opinionis, ibidem num. ſeqq 467
2 Nepotes veniunt filiorum appellatione ex proprietate vocabuli, ibidem n 7. 467
2 Contrarium, ibid n.25. & ſeqq 468
2 Nepos ex filio, quamvis ſuccedere poſſit immediatè in beneficio avi vivente patre, non tamen eo mortuo, & cur, ibid n.22. 467
2 Contrarium, num 14. 467
2 Nepos ex filia poteſt immediatè obtinere beneficium avi, ſive mater vivat, ſive non, ibid n.18. 467
2 Nepos venit appellatione filiorum ex quadam interpretatione, ibid n 27. & 21. 468
2 Quæ locum non habet in materia odioſa, pœnali, vel contra jus commune, ibid n.20. & ſeqq. 468
2 Nepos non venit appellatione filiorum, niſi materia ſit favorabilis, & tanta, vel ſimilis ratio ſit in nepote, ac in filio, ibid. num.22. 468
2 Nepos ex fratre an prohibeatur immediatè ſuccedere in beneficio patrui, vel frater fratri, ibid n 24 468
2 Neſcio verbum recipit hanc interpretationem, ſcilicet ad revelandum, in c. Falſidicus, n 48 de crim falſ. 272
2 NICÆNI Concilii authoritas, & præeminentia quæ, in c. Firmiter, num.3. de Summ. Trin. & fid. Cath. 9

3 Miraculum in Nicæna Synodo, ibid. num. 6. 2
3 Ex NIHILO nihil producitur, in c. Nos quidem, num. 55. de teſtam. 263
3 Nihil poteſt operari, antequam incipiat eſſe, in c. Quia ingredientibus, num 9. de teſtam. 254
3 *Nihil* dictio quancumque quantitatem excludit, in c. Naviganti, n 26. de uſur. 162
3 Nihil generat ſeipſum, in cap. Veſtra, n. 75. de cohabit. Cleric. & Mulier. 25
3 Nihil eſt propriè tale, quod non eſt ſimpliciter tale, ibidem num 122. 19
3 Quod nihil eſt, ſupplementum non recipit, ibid n. 145. 20
3 NOBILIS cæteris paribus ignobili eſt præferendus, in c. Eam te, num 44. de ætat. & qualit. 207
3 Nobilis, & doctus pinguiora beneficia conſequi debet, quàm ignobilis, & idiota, in c. Epiſcopus, n 23. de præb 72
3 Nobilitas intelligitur non ſolùm generis, ſed & animi, & morum, in c. Prudentes, n 4. de donat. 244
3 NOLLE, & non poſſe jure æquiparantur, in c. Quæris, n. 21. de ætat. & qual. 412
2 NOMEN dignitatis non ſufficit in reſcripto, & ſtylo Curiæ; ſed requiritur nomen proprium, & cognomen, in c. Cùm acceſſiſſent, num 4. de conſtit. 107
3 Nomina propria ad beneplacitum imponuntur, in c. Cùm ſecundùm, n. 15. de præben. 91
2 Nomen debet eſſe conſequens rei, in c. Ad audientiam, il ſecondo, num. 112. de reſcript. 183
1 Nominum diverſitas non ſemper arguit diverſitatem in ſubſtantia, in c. Ad hæc, n. 13. de præben. 26
4 Nomina propria in reſcriptis an & quando apponi poſſint abbreviatè per primam litteram, in cap. Cùm M. num. 15. de conſtitut. 113
3 Nomina debent eſſe conſequentia rebus, in cap. Oduardus, num 43. de ſolut. 241
3 Nominis proprii expreſſio in materia dignitatem concernente non reſtringit diſpoſitionem ad perſonam, in c. Cùm ex illo, nu 7 de tranſlat. Epiſcop. 315
2 NOMINANTES indignum ſunt privati pro illa vice poteſtate nominandi, ſi nominatio ſit perfecta, aliàs ſecus, in cap. Bonæ memoriæ, n 45. de poſtul. Prælat. 213
2 NOMINATIO facta Superiori tribuit jus nominato, ut ea pendente ad electionem non ſit procedendum, ib n 51. & 78. 213
2 Nominatio, in qua exprimitur conſenſus de præſenti, idem eſt quod electio, ibid. n. 52. 213
2 Nominatio quæ fit per unum tantùm, propriè non dicitur electio, ibid num 67. 214
2 Nominatio fit de pluribus, poſtulatio verò, & electio de uno tantùm, ibid. n. 68. 214
2 Nominatio fieri poteſt alternativè, poſtulatio non, ib. n. 69. 214
2 Nominatus primò cenſetur dignior, major, & magis dilectus, ibid num 70. 214
2 Nominatio nullum jus tribuit, antequam fuerit Superiori præſentata, ibid num 72. 214
2 Nominatio quæ fit ante ſcrutinium, non tribuit jus, ibidem num 79. 215
2 Nominationum tres ſunt ſpecies, ibid. n 79. 215
2 Ex Nominatione non acquiritur jus, niſi nominatio ſit ſolemnis, in c. Publicato, n. 10. de elect. 309
2 Nominantes in ſcrutinio ſcienter indignum, an ſint privati pro illa vice poteſtate eligendi, ibid n 42. 312
4 Nominatio, & tractatus patris ſuper legitimitate regulariter non nocet tertio, in c. Lator, n 18. Qui fil ſint legit. 83
4 Fallit primò quoad effectum relevandi poſſeſſorem ab onere probandi legitimitatem, ibid n 19. 83
4 Fallit ſecundò in nominatione facta principaliter propter ſe, conjuncta cum inſtitutione, ibid. n 20 83
4 Fallit tertiò, ſi cum tractatu concurrant alia adminicula, ibidem num. 22. 83
4 Fallit quartò, ſi tertius, cujus intereſt, nominationi, & tractatui acquieverit, ibid n. 23. 83
4 Nominatio patris quando inferat ad veram filii legitimitatem, ibid. num. 24. 83
4 Nominatio patris fortiſſima dicitur conjectura legitimitatis filii, ibid. num 18. 85
4 Nominatio patris in actu proportionabili filio legitimè procreato conſtituit eum in quaſi poſſeſſione qualificatæ legitimitatis, ibid. num 78 92
4 Nominatio ſola abſque tractatu non probat legitimitatem contra tertium, ibid. n 81. 93
4 Nominatio parentum probat legitimitatem, maximè ſi fiat in actu filio legitimo proportionabili, in cap Per tuas, n 8. Qui fil. ſint legit. 85
4 Nominatio patrum ſuper legitimitate filii non datur, quando tractatus eſt in contrarium, maximè ſi cum tractatu concurrat fama, ibid n 12. & 15. 95
4 Etiamſi pater nominaverit filium legitimum in extremis, eumque hæredem inſtituerit, ibid. n. 13. 93
Nominatio Papæ.
Vide in ver. *Papa quoad intentionem*.
2 NOTABILIS ideſt infamis redditur quis propter delicta, & malos mores, in cap De priore, numer. 6. & num. ſeqq. de appellat. 196
5 NOTARII communiter creantur judices ordinarii, in c. Quoniam, n. 16 Ne Præl. vic. ſuas. 78
5 Et ſunt magiſtratus inter conſentientes, habentque juriſdictionem habitu, licèt non actu, ibid n 17. 78
5 Et dicuntur judices Carthularii, ibid n 18 78
5 Item faciunt præceptum, & guarentigiam, ibid. n. 19. 78
5 Earumque juriſdictio prorogari poteſt de habitu ad actum, ibid. num 20. 78
5 Et poſſunt expedire ea, quæ ſunt voluntariæ juriſdictionis, ſi ſibi committantur, ibid num 21 78
5 Notario, ſeu Actuario vendi non poſſunt fructus ex juriſdictione provenientes, ibid n 22. 78
5 Pandecta, ſeu taxa mercedum in ædibus Notariorum affigenda, ibid. num. 24. 79
Reliqua in ver. *Cancellarius*.
2 Notarius in cauſa electionis poteſt eſſe laicus, in c. Quiſquis, nu. 15. de elect. 295
2 Notarius quoad officium ſuum ſicut eſt ſervus publicus laicorum, ita & Clericorum, ibid. n 20. 295
2 Notarius in cauſa hæreſis, & in Viſitatione Capituli Cathedralis debet eſſe Clericus, ibid. n. 21. 295
3 Notarii duo adhiberi poſſunt in viſitatione Sanctimonialium, in c. Ut juxta, n 18. de off. ordin. 551
3 Et quid in aliis viſitationibus, ibid. n. 20. 598
3 Notarius ipſo jure privatus officio non poteſt validè inſtrumenta conficere, in c. Sicut te, n 8 Ne Cler. vel Monach. 676
3 Requiritur tamen declaratio ſuper facto, ib n. 9. 676
3 Notariatus eſt vile officium, ibid. n. 14. 676
3 Notarius cùm quis creatur, quæ debeat jurare, ibid. num 26. & ſeqq. 677
3 Notarius requiri ſolet ſub pœna officii, ut inſtrumentum conficiat, quod ſi non fecerit, eſt perjurus, ib. n. 27 677
3 Notarius tenetur abbreviaturam, ſeu matricem in ſuo Carthulario ponere, ibid. n 28 677
3 Notarii an poſſint creari ab Epiſcopo, ibid n. 42. 575
3 Notarii creati à Papa, vel Imperatore, poſſunt officium exercere per totum orbem, ibid. n 41. & n. 45. 679
3 Notarios in ſuo Regno, vel Provincia creare poſſunt reges, & Principes non recognoſcentes Superiorem, ib. n. 46. 678
3 Item Comites, Barones, & alii feudatorii in ſuis territoriis, ibid. num 47. 677
3 Item Univerſitas, ſeu Magiſtratus, ibid n 48. 679
3 Item quivis Prælatus in terris ſuæ juriſdictionis, ib. n. 49. 679
3 Notarii creati ab Epiſcopo in Regno Franciæ appellantur jurati, ibid n. 50. 679
3 Notarios creandi authoritas Epiſcopo tributa extra diœceſim non extenditur, ibid n 51 & 54. 679
3 Notarii non poſſunt conficere inſtrumenta extra territorium conſtituentis, niſi de licentia illius, ad cujus juriſdictionem declinant, ib n 52 679
3 Confecta tamen intra territorium faciunt ubique plenam fidem, ibid num 53. 673
3 Notarios creare eſt actus voluntariæ juriſdictionis, & in ſubditos exerceri poteſt etiam extra territorium, ibid n 54 675
3 Notarii creati ab Epiſcopo authoritate Papæ poſſunt officium exercere ubique terrarum, ibid. n 55 679
3 Notarios laicos non poteſt in ſpiritualibus, & Eccleſiaſticis inſtrumenta conficere, ibid. n 57. 679
3 Contrarium, num 62. & ſeqq. 680
3 Notarius quandoque accipitur pro ſcriptore, ib n. 58. 679
3 Notariis quibuslibet minùs idoneis, aut in officio delinquentibus Epiſcopi ad tempus, vel in perpetuum prohibere poſſunt ejus officii uſum in ſpiritualibus, & Eccleſiaſticis, ib n. 84. 680
3 Notariis Epiſcopus prohibere non poteſt exercendi officii uſum in negotiis, & litibus profanis coram judice laico in terris Eccleſiæ, ib. n. 86 680
3 Poteſt tamen quoad negotia, & lites locorum piorum à laicis adminiſtratorum, ib. n. 67. 680
3 Item quoad contractus perſonarum Eccleſiaſticarum ſuper earum bonis patrimonialibus, ib n. 88. 680
5 Notarius an pro inſtrumentis conficiendis in collatione ordinis, vel beneficii, aut pro litteris dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus poſſit aliquam mercedem accipere, ſaltem à ſponte dantibus, in c. In ordinando, n. 14. & n. ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 32
5 Quid ſi percipiat ſalarium ex publico, ib n. 15. & n 20. & 27. 31
5 Et quid ſi non percipiat, ib n 16. & n 22. & 27. 32
5 Et quid ſi ſalarium non ſit congruum, n. 21. & 29. 32
5 Et quid in Notario Epiſcopi, ib. n. 28 & 28. 32
5 Et quid in extraneo, ib. n 19. & 23. & 28. 32
5 Et quid ſi officium Notarii ſit neceſſarium ad probationem Ordinis, ib. n. 20. & 28. 32
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib n 29. 32
5 Notarii Papæ poſſunt mercedem accipere juxta taxationem factam pro qualibet Bulla, ib. n. 17. 32
5 Notarius accipiendo aliquid ſponte oblatum ab Ordinatis, ſi non ea intentione ab initio ad hoc acceſſit, ſimoniam non committit, ib n 24. 32
5 Præſertim ſi conſuetudo vigeat aliquid offerendi, quod pietatem, & devotionem præſeferat, ib. n. 25. 32
5 Notarii, & alii miniſtri Epiſcopi abſtinere debent ab omnibus exactionibus inſolitis, vel immoderatis, ib n 47. 34
5 Notarius ſi exigat pro inſtrumento ordinationis, ſeu litteris dimiſſoriis ultra decimam aurei partem, committit ſimoniam, non tamen jure Divino damnatam, ib. n. 48. 34
2 Notarius laicus poteſt electioni intereſſe, ut ſcribat proceſſum, in c. Maſſana, n. 6. de elect. 304
5 NOTORIE delinquentes, etiam ſi notorium ſit facti tranſeuntis, audiendi non ſunt appellantes, in c. Cùm ex injuncto, nu. 45. de nov. oper. nunc. 531
Notorius Clericus fornicator, &c.
Vide in ver. *Clericus quoad delicta, & pœnas*.
1 Notoriè criminoſis, excommunicatis, vel ſuſpenſis à Canone poſt Concilium Conſtantienſe licitè communicamus etiam in Divinis, & Sacramentis, niſi ſint nominatim denunciati, vel notorii Clericorum percuſſores, in c. Veſtra, n. 27. de cohabit. Cler. & mulier. 22
Vide in ver. *Excommunicatio quoad participationem*.
3 Notorii materia difficilis eſt, & involuta, ib. n 66. 14
3 Notorium quid ſit, & quotuplex, & quæ ejus ſpecies, ibidem num 67. 14
3 Notorium in genere ſumptum quid ſit, & unde dicatur, ibidem n 68 & ſeqq. 14
3 Notorium aliud juris, aliud facti, aliud præſumptionis, ibid. num 69. 14
3 Notorium juris qualiter deſcribatur, ib n 70. & 76. 15
3 Confeſſio in jure facta parit notorium, ib. n 71. 15

3 Acta

3 Acta judicii faciunt probationem notoriam, dummodò ſint publicata, & ſit concluſum in cauſa, aliàs ſecus, ibid. n. 72. 15
3 Sententia inducit notorium, ſi ſit canonicè lata, ibid. num. 72. & 140. 15
3 Etiamſi factum, ſuper quo lata eſt, nullo modo ſit probatum, ibid. num. 74. 15
3 Notarii facti deſcriptiones variæ, ibid n. 77. 15
3 Notorium facti triplex, idest facti permanentis, facti tranſeuntis, & facti interpolati, ibid. num 78. 15
3 Notorium facti permanentis quod dicatur, & ejus exempla, ibid. num 79. 15
3 Concubinæ publicæ detentio cadit ſub notorio facti permanentis, copula verò ſub notorio præſumptionis, niſi extarent ſoboles, ibid num 82. 15
3 Vox Præconis cùm ſit tranſitoria, in notorium non tranſit; adictum ſecus, ibid. n 81. 15
3 Notorii facti tranſeuntis exempla, ibid. n.82. 15
3 Notorium facti interpolati quod dicatur, & ejus exemplum, in d. c. Veſtra, n 81. de cohabit. Cler & mulier. 15
3 Notorium præſumptionis quid ſit, ibid. n. 84. 15
3 Et illius exempla, ibid. n 85. 15
3 Notorium præſumptionis ut inducatur, quæ requirantur, ibid. num 87. 16
3 Notorium facti ut inducatur, quot hominum ſcientia ſit neceſſaria, ibid. n.88. & ſeqq. 16
3 Decem homines faciunt Parochiam, & teſtimonium unius Parochiæ facit crimen eſſe notorium, ibidem numer. 89. & 90. & 117. 16
3 Judicis arbitrio relinquitur, quot homines faciant notorium, ibid num 91. 16
3 Dummodò non ſit major pars viciniæ, nec pauciores, quàm decem, ibid. num.93. 16
3 In notoriis an ordo juris ſit ſervandus, ibid. n.94. 16
3 Citatio in notoriis an & quando requiratur, ibid n.95. 16
3 Sententia in notoriis an ſit neceſſaria, ibid. n 96 17
3 Notorium an requirat probationem, ibid n 97. 17
3 Quid in notorio facti permanentis, in c. Veſtra, n.98. de cohabit. Cler. & mulier. 17
3 Et quid in notorio juris, vel præſumptionis, ibid. n.99. 17
3 Et quid in notorio facti interpolati, ibid. n 100. 17
3 Et quid in notorio facti tranſeuntis, ibid n 102. 17
3 Notorium per quot teſtes probetur, ibid n.102. 17
3 Appellatio an detur à ſententia lata ſuper notorio, ibidem numer.103. 17
3 Notorius criminoſus non auditur appellans, ibid. n.104. 17
2 Notorium, & publicum in quo differant, in c. Non poteſt, nu.21. de ſent & re judic. 183
2 De Notorio ſatis eſt ut conſtet etiam extrajudicialiter, ib.n.25. 183
2 Notorium non inficitur ex ſola negatione, in cap Si Clericus, n.5. & ſeqq de foro compet. 53
2 Notorium facti permanentis nulla eget probatione, in c. Perlatum, n 42. de iis, quæ vi met cauſ 679
2 Judex non debet permittere, ut factum, cui notoria obſtat exceptio, in judicium deducatur, in cap Intelleximus, nu 13. de ord cognit. 99
5 Verba ipſo jure licèt non excludant declarationem ſuper facto, tamen ſecus eſt, ſi factum ſit notorium, in c. Quod à Prædeceſſore, num 63 de ſchiſmat 108
2 Notorium licèt non conſtet Judici, tamen ſi verè ſit tale, ſententia irrevocabiliter tenet, ſed Judex peccat, in c. Cùm olim, nu 43. de ſent & re judicata. 186
2 Sententia non eſt revocanda, ſi ex poſt facto conſtet Judici factum eſſe notorium, & abſenti nullam defenſionem competere, ibid num 44 186
2 Notorii dicuntur multi, qui non ſunt, & ideò tutius eſt nullum quantumcumque notorium fore demandandum ſine citatione, ibid. num 46 186
Vide in verb. Citatio.
2 Super notorio poteſt procedi in abſentia partis cognoſcendo, ſed non exequendo, ibid. n 47. 186
5 Notorium Judici et Judici ex actis conſtare debet eſſe tale, in c. Sacro, n 37. de ſent excomm 374
3 NOVALE quid ſit, in cap Nuper, n. 23 de decim. 125
2 NOVATIO privilegii non præſumitur, niſi de eo expreſsè caveatur, in c. Cùm contingat, n.42. de foro compet. 70

Novitiatus.

3 In Novitiatibus, & profeſſoriis Superior, & familia à quibus conſtitui, & amoveri poſſit, in c. Relatum, num.83. Ne Cler. vel Monach. 675
3 Vitæ communis in novitiatibus, & profeſſoriis exactè obſervanda, ibid num 84 675
5 Novitiatus prorogari non poteſt à ſuperioribus regularibus ultra annum, niſi ex juſta cauſa, & ad breve tempus, in cap. Qui Presbyterum, 110. de pœnit. & remiſſ. 300

Novitius, communia.

3 Novitius profeſſioni proximus acrius tentatur, in c. Ad noſtram, num 18. de Regular 351
3 Regis Chriſtianiſſimi inſtantia de novitiis non recipiendis, niſi in Religionibus priſtinum inſtitutum ſervantibus, in c. Cùm virum, n. 51 de Regular. 372
1 Novitii latè ſumpto vocabulo Regulares appellantur, in c. Cùm in magiſtrum, n.34. de elect. 308
4 Novitius non dicitur per ſolam acceptationem ante actualem habitus ſuſceptionem, in cap. Inſinuante, n 45 Qui Cler vel voven. 54
3 Fieri debet intra Monaſterii clauſtra, in cap. Porrectum, n.26. de Regular. 374
3 Novitii qui dicantur, in c. Statuimus, n 6. de Regular. 409
3 Novitius non dicitur poſt ſuſceptum habitum probationis, ibidem num. 42. 412

3 Novitii quamvis cum effectu non ſint Religioſi, ſunt tamen perſonæ Eccleſiaſticæ, & gaudent privilegio fori, & Canonis, ibid. num 45. 412
3 Novitius præfici poteſt Abbatiæ per viam poſtulationis, vel collationis, in c. Quia ingredientibus, n 17. de teſtam. 256
3 Contrarium, ibid. num. 16. 257
3 Novitiatus fieri debet in Religione approbata, aliàs profeſſio eſt nulla, nullamque inducit obligationem, in c. Conſulti, n 58. de Regular. 404
3 Novitius profiteri poteſt in Monaſterio, ubi commodè vivere nequit, dummodò poſteà collocetur in alia, ubi commodè ali poſſit, in c. Non ampliùs, n 40 de inſtit. 195
2 Novitii, qui tendunt ad profeſſionem, dicuntur Religioſi, licèt non ſint tales cum effectu, in c In præſentia de probat. n. 101. 140
3 Non tenentur ad Horas Canonicas, ſed ad aliquid indeterminatum, in c. Presbyter, n 17. de celebr Miſſar. 574
5 Novitii poſſunt eſſe in judicio abſque ſuperioris licentia, in cap. Qui Presbyterum, n 110. de pœnit. & remiſſ 139
1 Novitii licitè recipiunt à Monaſterio alimenta, & portiones, quæ in eorum locum ſubrogantur, in cap Cùm in magiſtrum, nu 26. de elect. 102
3 Novitius eſt de juriſdictione Eccleſiaſtica, in c. Cùm dilectus, num 8 de ſucceſſ. ab inteſt 188
3 Novitii qui ſint, ibid n.3 & 14. 188
2 Novitius contrahit domicilium in loco, ubi agit annum probationis, in c. Cùm inter vos, n 8. de ſent. & re judic. 187
2 Novitii decedentis canonica portio non debetur Eccleſiæ, cujus erat Parochianus ante ingreſſum Religionis, ibid. n 9. 187
2 Novitius eſt ſub juriſdictione Eccleſiæ, & conveniri debet coram Judice Eccleſiaſtico, ibid n 11. 188
2 Novitium percutiens eſt excommunicatus, ibid. n.12. 188
2 Novitii mores pro collatione primæ tonſuræ, & minorum Ordinum qualiter præcogniti eſſe debeant, ibid. n 18 & ſeqq 188
2 Novitius an, & qua reſpectu Religioſus ſit judicandus, ibidem num 19 & num 12. 188
3 Decreta S. Congregationis ſuper ſtatu Regularium pro novitiis recipiendis, in c Relatum, n 77 & n ſeqq uſque in fin. Ne Cler. vel Monach. 674
3 A Novitiis nihil recipiendum excepto victu, & veſtitu temporè probationis, ibid num 81 674
3 Novitii poſt profeſſionem in profeſſorio ſunt collocandi, ibidem numer. 81. 674

Novitius quoad ætatem.

3 Bulla S Pii V. de Novitiis non recipiendis, niſi poſt decimum octavum annum, an & quomodò ſit temperanda, in c. Cùm virum, num 47 de Regular 372
3 Ætas nulla eſt in maſculis præfinita à Concilio Tridentino ad ſuſcipiendum habitum Novitiatus, in c. Ad Apoſtolicam, nu. 14. de Regular. 382
3 Et quid in mulieribus, ibid. remiſſivè 382
3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus profiteri non poteſt ante annum decimumſextum completum, nec infra annum probationis, in c. Conſulti, n.42. de Regular. 402
3 Ætas in Novitiis, Clericis, & Converſis quæ, in c. Relatum, nu. 80 Ne Cler. vel Monach 674
Vide in ver. *Profeſſio quoad ætatem.*
Et in ver. *Novitius quoad conſenſum.*
Et in ver. *Filius.*

Novitius quoad annum probationis.

3 Novitius, qui à Monaſterio exiit, ut aliam Religionem ingrederetur, & in ea duas horas permanſit, rediens; tenetur incipere novum annum probationis, in c Ad noſtram, n 27. de Regular. 351
4 Novitii ex Regula S Benedicti qualiter ſint probandi, in c. Inſinuante, n 33 Qui Cler vel voven 52
4 Novitius, qui ſteterit ſex menſes in Monaſterio, & poſteà exivit ſine licentia Abbatis, & infrà triduum ad Monaſterium rediit, non poteſt validè profiteri poſt alios ſex menſes, ibid. nu.31. & ſeqq. uſque ad 39 52
4 Novitius, qui peracto probationis anno rediit ad ſæculum, num ad Monaſterium reverſus profiteri poſſit ſine novo anno probationis, ibid n.32 52
4 Novitius, qui ternos menſes in Monaſterio moratus bis exivit, & reverſus poſt alios novem menſes profeſſionem emiſit, habitumque profeſſorum octodecim menſes geſtavit, non obligatur ex profeſſione expreſſa, ſed ex tacita, ibid. n.34 53
4 Novitius non tenetur probare omnes aſperitates Religionis in ſpecie, ſed ſatis eſt, ut illas probet in genere, ibid. n.40. 53
4 Novitius qui nunquam ingreſſus eſt Monaſterium, ſed extra illud habitum Regularem ſuſcepit, poſt Concilium Tridentinum poteſt ad profeſſionem admitti, ibid n.42. 53
3 Novitiatus, ſeu approbationis tempus quandiu duret ex veterum Canonum diſpoſitione, variæ referuntur ſententiæ, in cap. Ad Apoſtolicam, n 1. & ſeqq. uſque ad n 13. de Regular. 380
3 Novitii ex Regula S Benedicti probantur per duodecim menſes, ibid. num 6. 381
3 Novitii poſt Concilium Tridentinum expleto anno probationis, aut ad profeſſionem ſunt admittendi, aut è Monaſterio ejiciendi, ibid. num. 7. 381
3 Novitius ob defectum ætatis, vel aliàs ad profitendum inhabilis, elapſo anno ejici non debet è Monaſterio, ſed expectari poteſt, quouſque ſit habilis ad profitendum, ibid. n.13. & ſeqq. 382
3 Novitii in Religione Societatis Jeſu probantur biennio, ibidem num 15. 382
3 Novitii Ord. S Dominici in articulo mortis profiteri poſſunt ante annum probationis ad effectum lucrandi indulgentiam, & gratias ſpirituales, ex indulto S Pii V. ibid. n.32. 383
3 Et quid poſt Bullam Gregorii XIII *In tanta*, ibid. n.33. 383
3 Novitius, qui poſt annum probationis exiit è Monaſterio, inde ad triennium reverſus, poteſt ſtatim profiteri, niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata, ibid. n.42. & 63. 384

4 Novitiatus non exigitur, ubi profeſſio non eſt neceſſaria, ibidem num. 46. 134
3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus profiteri non poteſt ante annum decimumſextum completum, nec infrà annum probationis, in c. Conſulti, n. 42. de Regular. 404
3 Novitius, qui tranſacto anno exivit è Religione, ad eam reverſus, poteſt licitè profiteri, niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata, in cap. Qui presbyterum, num. 136 de pœnit. & remiſſ. 320
3 Idem in puella, quæ finito tempore Novitiatus exivit è Monaſterio ſine licentia Ordinarii, ib. n. 117. 300
3 Novitius finito anno probationis arctari non poteſt à Superioribus ad alium annum Novitiatus repetendum, ib. n. 131. 300
3 Maximè ſub pœna nullitatis, ibid. n. 123. & 124. 300
3 Diſpenſatur cum muliere, cujus vir Sacros ordines ſuſcepit, ut ſtatim profiteri poſſit, cùm in habitu laicali quindecim menſes in Monaſterio ſteterit, in c. Ad Apoſtolicam, n. 27. de Regul. 381
2 Novitius contrahit domicilium in loco, ubi agit annum probationis, in c. Cùm inter vos, n. 8. de ſent. & re judic. 487

Novitius in Conventibus deſignatis.

3 Clementis VIII. decreta de Novitiis non recipiendis, niſi in Conventibus deſignatis, expenduntur, in c. Cùm virum, n. 49. de Regular. 370
4 Referuntur, in c. Inſinuante, n. 43. Qui Cler. vel voven. 54
4 Expenduntur, ibid. n. 51. & ſeqq. 51
4 Acceptatio ad Religionem facta extra Conventum deſignatum ſine habitus traditione, an ſit contra Decreta Clementis VIII. ibid. num. 44. 54
4 Novitius propriè non dicitur per ſolam acceptationem ante actualem habitus ſuſceptionem, ibid. n. 45. 54
4 Novitii receptio extra locum ad recipiendos Novitios nomine Conventus deſignati, an ſit nulla, ibid. n. 46. 54
4 Novitius receptus extra locum non deſignatum, nomine tamen Conventus deſignati ad recipiendos Novitios, à quo tempore incipiat annum probationis, ibid. n. 48. 55
4 Novitius quid agere debeat, ut recipi poſſit in filium Conventus ad recipiendos Novitios non deſignati, ibid. n. 55. 55
3 Conventus à Congregatione ſuper ſtatu Regularium deſignati pro Novitiatibus, & profeſſoriis, in c. Relatum, num. 77. Ne Cler. vel Monach. 474

Novitii quoad diſceſſum.

3 Novitius volens diſcedere è Monaſterio, non poteſt inquietari pro expenſis, in c. Si quis, n. 96. de Regular. 139
3 Novitius ex voto Religionem ingreſſus, ſi infrà annum ſine ulla cauſa recedat, peccat mortaliter; ſed ſponte ingreſſus, peccat venialiter, in c. porrectum, n. 72. de Regular. 377
3 Contrarium, ibid. n. 72. 377
3 Novitius infrà annum probationis liberè redit ad ſæculum, niſi profeſſionem fecerit tacitam, vel expreſſam, vel appareat eum voluiſſe vitam mutare, c. Statuimus, n. 1. de Regular. 400
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 12. & 16. 410
3 Novitius recedens è Monaſterio abſque licentia Abbatis non poteſt dici fugitivus, ibid. n. 4. 409
3 Novitius quibus caſibus prohibeatur de jure communi è Monaſterio exire, ibid. num. 5. 409
3 Novitius ad ſæculum rediens ante profeſſionem, an reciperet bona, quæ Monaſterio, vel aliis donavit, ibid. n. 21. & ſeqq. uſque in fin. 410
3 Quid ſi fuerit proteſtatus, quòd in Monaſterium intrabat animo probandi Regulam, ibid. num. 23. 410
3 Et quid ſi nullam fecerit proteſtationem, ib. n. 25. 410
3 Et quid ſi donaverit expreſſa cauſa propter profeſſionem, ibid. num. 32. 410
3 Et quid ſi nullam cauſam expreſſerit, ib. n. 32. 410
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 34. & ſeqq. 411
3 Novitio ante profeſſionem abeunti omnia ſunt reſtituenda, quæ ſua erant, ibid. num. 50. 411
3 Novitius ad ſæculum rediens non debet vivere ſæculariter, id eſt diſſolutè, in c. Conſulti, num. 8. de Regular. 398
3 Poteſt tamen veſtes ſæculares deferre, & uxorem ducere, ibidem num. 9. 398
3 Si tamen veſtes, cum quibus intravit, eſſent laſcivæ, honeſtum eſſet, ut illas deponeret, ibid. num. 10. 398
3 Qui ad Monaſterium convertens habitum ſumendo Noviciorum, poteſt infra annum ad ſæculum redire, niſi appareat eum voluiſſe mutare vitam omninò, ibid. num. 2. 397
3 Novitius poteſt ad aliam Religionem tranſire abſque Superioris licentia, in c. Licèt, num. 40. de Regular. 394
3 Novitius ante habitum profeſſorum ſuſceptum poteſt liberè redire ad ſæculum, niſi appareat eum voluiſſe vitam mutare, quod in dubio non præſumitur, in cap. Conjugatus, num. 4. de conv. conjugat. 442
2 Novitii actus perfectè geſti non reſolvuntur per egreſſum Religionis, in c. Cùm inter vos, n. 20. de ſent. & re judicat. 188

Novitius quoad examen, & explorationem voluntatis.

3 Novitii an de cætero ſint examinandi ab Ordinariis locorum ad præſcriptum Decreti Clementis VIII in cap. Ne Religioſi, num. 58. de Regular. 419
3 Novitii non ſunt ad habitum recipiendi, niſi facta diligenti perquiſitione de illorum natalibus, moribus, & vita anteacta, in c. Ad Apoſtolicam, num. 12. de Regular. 382
3 Novitii ex decreto Clementis VIII olim recipi non poterant ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, hodie ſecùs, in cap. porrectum, n. 13. de Regular. 374
3 Tridentinum Concilium c. 17. ſeſſ. 25. de Regular. expenditur, in c. Cum virum, num. 10. & ſeqq. de Regular. 366
3 Voluntaria exploratio, ſi puella ſit major 12. annis ex Concilio Tridentino facienda eſt tam ante habitus ſuſceptionem, quàm ante profeſſionem; ſin autem minor ante profeſſionem tantùm, & cur, ibid. num. 11. 366
3 Michaelis Medinæ teſtimonium, qui Concilio Tridentino interfuit, circa decretum c. 17. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 12. 367
3 Voluntas impuberum, qui Religionis habitum ſuſceperunt, de jure communi explorari non debet, niſi poſt pubertatem, ibid. num. 13. 367
3 Epiſcopus ſi velit, poteſt bis explorare voluntatem puellæ, quæ ante duodecimum annum habitum Regularem ſuſcepit, ibid num. 15. 367
Vide in ver. *Filia*.
Et in ver. *Novitius quoad ætatem*.
3 Examen Novitiorum, in cap. Relatum, num. 79. Ne Cler. vel Monach. 474

Novitius à quo recipiendus.

3 Prælati immediati Conventuum ex communi obſervantia Religionum, teſte Navarro, poſſunt Novitios recipere, in c. porrectum, num. 31. de Regular. 371
3 Novitios quis poſſit recipere in Ordine fratrum Minorum Sancti Franciſci, ibid. num. 36. 375
3 Et quid in Ordine prædicatorum, Eremitarum S. Auguſtini, & Carmelitarum, ibid. num. 37. 375
3 Novitii à quibus, & qua forma ſint recipiendi ex Bulla, & Declarationibus Sixti V. ibid. num. 38. 375
Vide in ver. *Profeſſio*, *Conſenſus profitentis, & recipientis*.

Novitius quoad renunciationem.

3 Novitiorum renunciationibus neceſſe eſt adhiberi ſolemnitatem à ſtatuto laicorum requiſitam, in c. Statuimus, nu. 45. verſ. Hinc S. Congregatio Regular. 403
3 Novitius non poteſt in ingreſſu aliquid donare Monaſterio, etiamſi ſit ſui juris, & non habeat parentes, ib. n. 16. 410
3 Novitia non prohibetur dare pecuniam Monaſterio in rationem cenſus ſuper Monaſterii bonis per Moniales convertendam in dotem illius poſt profeſſionem emiſſam, ibid. n. 57. 423
4 Novitius poteſt licitè exhortari, ut bona ſua donet Monaſterio, in c. In præſentia, num. 10. de probat. 133
4 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 11. 133
4 Poteſt in ſua profeſſione præcipere, ut aliquid ex bonis ejus expendatur, maximè in pios uſus, aut ne quid alienetur, ib. n. 21. 133
2 Novitius in Religione Fratrum Minorum poteſt de bonis ſuis liberè diſponere, ibid. num. 40. 136
2 Servata tamen forma à Concilio Tridentino præſcripta, ſi diſpoſuerit inter vivos, ſecùs ſi in ultima voluntate, ib. n. 50. 136
3 Novitius ad ſæculum rediens ante profeſſionem, an reciperet bona, quæ Monaſterio, vel aliis donavit, in c. Statuimus, n. 22. & ſeqq. uſque in fin. de Regular. 428
Vide in ver. *Novitius quoad diſceſſum*.
3 Monaſterio an liceat durante anno probationis apprehendere poſſeſſionem bonorum ſibi à Novitio donatorum infrà duos menſes ante profeſſionem, & cum licentia Epiſcopi, in c. Statuimus, n. 47. & ſeqq. uſque in fin. de Regular. 428
3 Monaſterio nihil tribuendum eſt, vel accipiendum ante profeſſionem ex bonis Novitii, vel parentum, aut conſanguineorum ſub pœna anathematis, ibid. n. 40. & 53. 428
3 Donans bona ſua in ingreſſu Monaſterii, illa recuperat, ſi exeat ante profeſſionem, in c. Statuimus, n. 29. de Regular. 420
3 Oblationi bonorum ineſt tacita conditio, ſi ingrediens in Religione perſeverer, ibid. num. 30. 420
3 Donans ex cauſa ingreſſus in Monaſterium, ſi non intrat, recuperat bona donata, non obſtante juramento, ib. n. 31. 420
3 Donatio facta Monaſterio in ipſa die ingreſſus, licèt non ſit nulla ipſo jure, tamen revocari debet, ſi profeſſio non teneat, ibid. num. 32. 420
3 Donatio facta Monaſterio ſimpliciter, & abſque ulla cauſa, revocari non poteſt, ibid. num. 33. 421
3 Donatio, ſeu renunciatio bonorum facta à Novitio etiam cum juramento, poſt Concilium Tridentinum non valet, niſi fiat cum licentia Epiſcopi, vel ejus Vicarii, & intra duos menſes ante profeſſionem, ibid. num. 34. 421
3 Nec aliàs effectum ſortitur, niſi profeſſione ſequuta & in hoc ſublatæ ſunt veterum Doctorum diſtinctiones, ib. n. 35. 421
3 Bona Monaſterio donata retineri non poſſunt Novitio exeunte, aut decedente ante profeſſionem, ibid. n. 36. 421
3 Donationes, ſeu renunciationes factæ ante ſuſceptum habitum probationis, an comprehendantur in decreto Concilii Tridentini in c. 16. ſeſſ. 25. de Regular. ib. n. 40. & ſeqq. uſque ad n. 47. 421
3 Dominium rei donatæ tranſit in Eccleſiam, vel Monaſterium etiam ſine actuali traditione, ibid. n. 48. 421
3 Novitius an poſſit in ipſo ſuo ingreſſu donare ſeipſum, & omnia bona ſua Religioni, in c. Cùm dilectus, num. 4. & ſeqq. uſque in fin. de ſucceſſ. ab inteſt. 288
3 Novitii tranſeuntes ad ſtatum Oblatorum non prohibentur bona ſua Monaſterio offerre, ibid. num. 16. 288
3 Novitius offerens perpetuò ſe, & bona ſua Monaſterio, cenſetur renunciare noviciatui, ibid. n. 17. 289
3 Dimiſſio beneficii, quam facit Novitius, non ſortitur effectum, niſi poſt profeſſionem, in c. Non ſine, n. 41. de arbitr. 691
Vide in ver. *Monaſterium quoad ſucceſſionem*.

Novitius quoad tacitam profeſſionem.

3 Novitius per annum deferens habitum indiſtinctiſſimum, ad ſæculum redire non poteſt, in c. Quia ingredientibus, num. 41. de teſtam. 257
3 Niſi hujuſmodi habitum ſuſceperit ante annos diſcretionis, ibid. num. 46. 257
3 Et quid ſi deferat habitum Noviciorum diſtinctum ab habitu profeſſorum, ibid. num. 42. & 51. 257
3 Et quid ſi habitum profeſſionis aſſumpſerit, ib. n. 43. & 49. 257
3 Novitius, qui ante ætatem profeſſionis ſuſcepit habitum indiſtinctum,

ctum, non ſit profeſſus, niſi illum deferat per annum poſt legitimam ætatem, ibid. num 44 257
3 Aut ingerat ſe in actibus profeſſorum, vel habitum profeſſionis ſuſcipiat, ibid. num 45 257
3 Novitius fit tacitè profeſſus, ſi elapſo anno ſe actibus profeſſorum immiſceat, quamvis deferat habitum patenter diſtinctum ab habitu profeſſorum, ibid. num 51. 258
3 Novitius, qui per annum geſtavit habitum probationis, & poſteà propoſuit abſolutè vitam mutare, an cenſeatur tacitè profeſſus, in c. Conſulti, num 43. de Regular. 402
3 Novitia, quæ ſpontè ſe ingerit actibus profeſſarum, per hoc cenſetur tacitè profiteri, in c. Vidua, num. 2. de Regular. 342
3 Declaratur, ibid num 27. uſque in fin. 344
3 Novitius, qui ſe ſcienter immiſcet actibus de jure, conſuetudine, vel ſtatuto ad ſolos profeſſos ſpectantibus, eſt profeſſus, ſi ſpontè id faciat, ætatis ſit aptæ, & triduo preſervet, ib. n. 20. & 38. 344
3 Novitius, quoties intereſſendo electionibus efficiatur tacitè profeſſus, tamen vox ejus non valet, & cur, ibid. n. 22. 344
3 Novitius per delationem annalem habitus indiſtincti cenſetur tacitè profeſſus præſumptione juris, & de jure, niſi aliter fuerit proteſtatus, in cap. Conjugatus, num 5. de converſ. conjugat. pag. 442
3 Novitius adverſus tacitam profeſſionem poteſt ſibi cavere per proteſtationem præcedentem, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 11. de Regular. 382
3 NOVUM dicitur, cujus facies immutatur, in cap. Non ampliùs, num 57. de inſtitut. 277
5 *Nudetur* verbum æquipollet verbo, *ſpolietur*, in cap. Ad abolendam, num 30. de hæreticis. 92
3 Epiſcopus an & quomodo poſſit loca nullius diœceſis viſitare, & illorum perſonis ordines conferre, ac dimiſſorias concedere, in c. Nullus, n. 10 & ſeqq. uſque in fin. de Paroch. 304
3 NULLIUS diœceſis loca origine, privilegio, præſcriptione, ibid num. 12. 304
3 Nullius diœceſis locorum origo, ibid. num. 16. 305
3 Nullius diœceſis loca privilegio, ibid num. 18. 303
3 Territorii diſmembratio cum omnimoda juriſdictione in Clerum, & populum excluſo Epiſcopo, facit locum nullius diœceſis, ibid. num 20 305
3 Nullius diœceſis loca, aut ſunt intra fines alicujus diœceſis, aut extra, ibid. num. 21. 305
3 Nullius diœceſis ſtatus præſcriptione, ibid num 22. 305
3 Viſitatio locorum nullius diœceſis fieri non poteſt ab Epiſcopo in tribus caſibus, ibid. num 40. 306
3 S. Pii V. decretum circa viſitationem Eccleſiarum curatarum in locis, ubi regulares exercent utramque juriſdictionem, non extenditur ad loca nullius diœceſis, ibid n. 43. & 47. 307
3 Nullius diœceſis ſtatus non conſtituitur, niſi procedatur per viam diſmembrationis territorii, in c. Cùm dilectus, num. 22. de Relig. domib. 408
3 Prælatus inferior non conſtituitur in ſtatu nullius diœceſis, niſi habeat in loco omnimodam juriſdictionem Epiſcopalem, vel quaſi, excluſo Epiſcopo, ibid num 26. 498
3 Et ſit liberatus etiam à jure reverentiali, num 27. 498
2 Juriſdictio quaſi Epiſcopalis omnimoda privativè ad Epiſcopum conſtituit inferiorem veluti in propria diœceſi, in c. Cùm contingat, num. 37. de foro compet. 72
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Viſitatio locorum*, &c.
2 NULLITATES ſolas ex defectu citationis, juriſdictionis, & mandati in Urbe, & in ſtatu Eccleſiaſtico judices debent attendere, & aliis rejectis ad cauſarum expeditionem procedere, in c. In nomine Domini, n. 47. de teſtib. 148
3 *Nullus*, eſt dictio univerſalis negativa, quæ reſtrictionem non patitur, in c. Multæ, n. 35. ne Cler. vel Monach. 257
3 *Nullus*, eſt verbum univerſale negativum, in c. Nulli, num. 2. de reb. Eccl. non alien. 222
5 *Nullatenus*, dictio importat nullitatem actus ipſo jure, in c. Qui preſbyterum, num 80. de pœnit. & remiſſ. & habet vim Decreti irritantis, ibid num 83. 297
2 NUMERUS præbendarum an frangatur per receptionem Canonicorum ultra numerum, & per ſuperexcreſcentiam fructuum, in c. Cùm M. num. 50. de conſtitut. 226
Numerus in Monaſteriis conſtituendus.
Vide in ver. *Monaſterium quoad præfixionem numeri*.
2 Numerus effrænatus vocalium reducitur, in c. Quia propter, §. Illud autem, num. 3. de elect. 298

Nunciatio novi operis.

5 Ædificans poſt nunciationem novi operis non ſufficit, ut patientiam præſtet operis demoliendi, ſed ædificium ejus ſumptibus eſt demoliendum, in cap. Cùm ea injuncta, num. 2. de novi operis nunciat. 229
5 Et quid ſi nunciatio facta fuerit prædeceſſori ædificantis, ibidem num 3. & ſeqq. 229
5 Interdictum demolitorium novi operis datur hæredi, & in hæredem etiam poſt annum, ibid. num 4. 229
5 Et in ſingularem ſucceſſorem etiam dignitatis, ibidem numer. 5 & 8. 229
5 Datur tamen ad patientiam, ſed non ad impenſam, ibid. n. 2. 229
5 Niſi ſucceſſor ratum habeat ædificium cœptum, vel ædificet, ibid. num 7. 229
Vide in ver. *Eccleſia quoad ædificationem*, &c.
3 NUNCIUS, & Procurator, in quibus differant, in c. Cùm dilectus, num 2 de Relig. domib. 497
3 Nuncius ſimplex non admittitur ad agendum, vel defendendum, num 3. 437
3 Nuncius eſt veluti organum, & pica domini, ibid. n 6. 497
3 Et coaſſat verba in perſonam domini, eique acquirit directè, ibid. num 7. 497
2 Nunciis Principis non creditur ſine litteris, & aliorum bona capientibus poteſt reſiſti de facto, in cap. Cùm in jure, num 33. de off. delegat. 513

Fagnani Repertor.

2 Nuncio, & alii deſtinato ad aliquid non creditur, niſi doceat ſe habere poteſtatem ab eo, qui poteſt dare, ibid. n. 42 515
5 NUPTIÆ unde dictæ in c. Naviganti, n 70 de uſur. 165
2 Nuptiarum ſolemnitates quibus temporibus jure veteri prohiberentur, in c. Capellanus, n. 4. de feriis. 89
2 Et quibus jure noviſſimo Concilii Tridentini, ib. n. 5. 89
2 Nuptiarum benedictiones fieri non poſſunt temporibus ab Eccleſia interdictis, & eſt culpæ mortalis huic præcepto contravenire, ibid num 6. 89
2 Item prohibentur his temporibus nuptialia convivia, ibidem numer. 7. & 31. 89
2 Item traductiones uxoris ad domum viri, etiamſi fiat privatim, ac ſine ſolemnitate, ibidem num. 10. 89
2 Item carnalis copula, num. 11. 89
2 Nuptiarum ſolemnitates cur certis temporibus ſint prohibitæ, ibid. num 9. 89
2 Toletani Concilii decretum prohibens carnalem commixtionem, & alias nuptiarum ſolemnitates temporibus ab Eccleſia interdictis, refertur, ibid. num. 12. 90
4 Nuptiæ ſecundæ cur non ſint benedicendæ, in c. Vir autem, n. 3. & 5. de ſecun. nupt. 98
4 NUTUS ſunt majoris potentiæ in fari valentibus, quàm in mutis, in c. Tuæ fraternitati, num. 28. de ſponſal. 13

O

3 OBEDIENTIA, ideſt prioratus, vel adminiſtratio Eccleſiæ, in c. Monachi, num 38. de ſtatu Monach. 458
3 Obedientia, ideſt prioratus, vel officium certam habens adminiſtrationem, in cap. Cùm ad Monaſterium, num. 27. de ſtat. Monach. 477
2 Obedientiam manualem Preſbyteri, & ſimplices Clerici tenentur Prælato ſuo, & ſucceſſoribus exhibere, in c. His quæ, num 3 de major. & obed. 618
2 Declaratur, ibid num 7. 618
2 Et quæ dicatur obedientia manualis, ibid n 3. 618
2 Obedientia, reverentia, & honorificentia, an & in quo differant, ibid. num 8 618
3 OBLATIONUM, & obventionum appellatione veniunt etiam decimæ, in c. Cùm contingat, num. 41. de decim. 319
3 Oblationes factæ imagini alicujus Sancti depictæ in pariete extra Parochialem, ſed infra limites Parochiæ, cui debeantur, in cap. Paſtoralis, n 4. de his, quæ fiunt à Prælat. 212
3 Oblationes factæ ubivis locorum infra limites Parochiæ debentur Parocho, ibid num 16 214
3 Ampliatur ſex modis, ibid à n. 19. uſque ad num 29. & declaratur quinque, à num. 23. uſque in fin. 214
9 Conſuetudo, ut oblationes factæ imagini alicujus Sancti debeantur laico domino muri, ubi depicta eſt illa imago, non valet, ibid num 15. 214
3 Etiam reſpectu adminiſtrationis, ibid. num. 20. 214
3 Fallit, num 21 & 22. 214
3 Oblationes res ſpirituales ſunt, quarum laicus non eſt capax, ibid. num. 20. 23. & 29. 214
3 Confraternitates laicorum ex conſuetudine poſſunt recipere oblationes, dummodò nil ſibi applicent, ſed in pios uſus totum convertant, ibid. num. 22. 214
3 Laico domino muri, ubi ſacra imago depicta eſt, non poteſt Epiſcopus concedere, ut oblationes diſpenſet ad libitum ſuum, ibid. num 23. 214
3 Oblationes factæ ſacræ imagini exiſtenti in Capella, ſeu Oratorio infra limites Parochiæ, debentur Parocho, non autem Capellano ibi inſtituto, ibid num 24. 215
3 Idem ſi fiant ad Altare in Capella alicujus Eccleſiæ, ib n. 25. 215
3 Oblationes, quæ fiunt S. Imagini exiſtenti in Cathedrali, non quæruntur Epiſcopo, ſed Archipresbytero curam animarum ibi exercenti, ibid num. 26. 215
3 Oblationes factæ Presbytero celebranti ſunt Rectoris Eccleſiæ, non autem Presbyteri, ibid num. 27. 215
3 Niſi ſit Epiſcopus, qui Miſſam celebret in Eccleſia Parochiali, ibid. num. 28. 215
3 Oblationes cedunt Parocho in dubio tantùm; ſecùs ſi appareat factæ alterius contemplatione, vel in alium uſum ſint deſtinatæ ex pia intentione offerentium, ibid. num. 23. 215
3 Oblationum adminiſtratio ſpectat ad Parochum, non ut ſibi applicet, ſed ut diſpenſet in uſus ab offerentibus præſcriptos, ibid. num 30. 215
3 Oblationes an & quomodo à Parochis ſint dividendæ, ib. n 31. 215
3 Oblationes quæruntur Epiſcopo, ſi locus ubi depicta eſt religioſa imago, non ſit intra fines alicujus Parochiæ, ib n. 32. 215
3 Canonica portio an de oblationibus Epiſcopo debeatur, ibidem num. 33. 215
3 Oblationes, quæ fiunt in Eccleſiis Regularium, quæruntur Monaſterio pro Monachis ibi ſervientibus, ibid. num. 34. 216
3 Conſuetudo, ut oblationes non debeantur Parochiali, ſed alteri Eccleſiæ, vel perſonæ Eccleſiaſticæ, valida eſt, ibidem numer 36. 216
3 Oblationes factæ novis Sacerdotibus; dum celebrant primas Miſſas, quæruntur ipſis, & non Parocho, ibid. num. 37. 216
3 Mens offerentium recipit interpretationem à conſuetudine, ibid. num 38 216
3 Sacerdotes novi non prohibentur primas Miſſas decantare, & in illis poſt Offertorium in medio Altaris ad populum ſe convertere, & oblationes accipere à ſpontè dantibus, ſed perambulationes per Eccleſiam, & extorſiones prohibentur, ib. n. 39 216
3 Parochi diebus feſtis poſſunt poſt Offertorium in medio Altaris vertere ſe ad populum, & invitando ad oblationes Manipulum, vel aliud offerentibus præbere deoſculandum, ſed aliis Sacerdotibus hoc non licet, ibid. num 40. 216
3 Parochi, ſtante conſuetudine, poſſunt recedere ab Altari poſt Offertorium, & ad infimum locum Eccleſiæ accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ibid. num 41. 216
3 Oblationes an poſſint laicis locari, aut vendi, ibid. num 42. 216

§ Laicis non licet de altari immediatè oblationes accipere, ibidem num. 43. 316
§ Oblationes, quæ fiunt imagini alicujus Sancti depictæ in pariete extra Parochialem Eccleſiam, cui debeantur, in c. Quoniam, num. 4. de decim. 313
Vide ver. *Laicus quoad decimas*.
§ OBLATI alicujus religionis an ſint judicandi perſonæ eccleſiaſticæ adeout à foro ſæculari, & vectigalibus tam quoad perſonas, quàm quoad bona debeant eſſe immunes, in c. Ut privilegia, n. 1. & ſeq. uſque in fin. de privileg. & præſertim num. 26. verſ. Ex his ſequitur. 258
§ Et quatenus ſint immunes, an eorum exemptio extendatur etiam ad conjugatos, ibid. num. 27. 270
§ Et an exemptio è foro ſæculari ſuffragetur pro delictis ante oblationem commiſſis, ibid. num. 33. 270
§ Et an oblati carentes requiſitis Concilii Tridentini in c. 11. ſeſſ. 14. ſubſint Epiſcopo tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ibid. num. 34. 270
§ Et an ſubſint cumulativè, vel privativè ad Superiores religionis cui ſunt oblati, ibid. num. 36.
§ Oblati aſſumunt privilegia religionis, cui oblati ſunt, ib. num. 2. Declaratur, num. 4. & ſeqq. 268
§ Oblati quales eſſe debeant, ut privilegiis potiantur, ibidem num. 4. & num. 22. 268
§ Oblati ſunt ſervi Monaſterii, ibid. num. 6. 268
§ Oblati acquirunt Monaſterio, non ſibi, ibid. 268
§ Oblatus plenè non dicitur, qui ſibi uſumfructum retinuit, licèt gaudeat privilegio ſepulturæ tempore interdicti, ib. n. 7. 268
§ Oblatus plenè non dicitur offerens ſe, ac bona præſentia, ibid. num. 8. 268
§ Oblatio plena quid requirat, num. 9. 268
§ Oblati promittunt obedientiam, licèt non monachalem, ibidem num. 10. 269
§ Oblatus renunciat proprio, & amittit teſtamenti factionem, ib. 269
§ Bona oblata etiam ſine perſona efficiuntur eccleſiaſtica, ibidem num. 12. 269
§ Offerens bona ſine perſona non efficitur perſona eccleſiaſtica, ibid. num. 13. 269
§ Offerens ſe aut ſimpliciter, aut ſive bonis, aut cum reſervatione bonorum, non eſt perſona eccleſiaſtica, ib. num. 14. 269
§ Oblatio cenſetur celebrata juxta eccleſiæ ſtatum, vel conſuetudinem, ibid. num. 15. 269
§ Offerens ſe ſimpliciter non cenſetur obtuliſſe bona, ibidem, num. 17. 269
§ Offerens ſe, & majorem partem bonorum, non dicitur perſona Eccleſiaſtica, ibidem num. 18. 269
§ Oblatus non dicitur is, cui pars bonorum oblatorum in emphyteuſim conceditur, ibidem num. 20. 269
§ Concluſiones circa oblatos, num. 22. 269
§ Oblatio non excluditur ex decretione, vel uſu facti rei oblatæ, permittente ſuperiore, ibidem num. 22. 269
§ Oblatio an habitus mutationem requirat, & qualem, numer. 23. & 25. 269
§ Oblatio an requirat, ut ſæculum relinquatur, ibid. n. 29. 269
§ Oblati plenè an gaudeant privilegiis, ſi ante, vel poſt oblationem matrimonium contraxerint, ibidem num. 28. 270
§ Oblatus conjugatus gaudet omnibus privilegiis perſonæ Eccleſiaſticæ, ibidem num. 30. 270
§ Oblati poſt delictum commiſſum an, & quando ſubſint foro ſæculari, ibid. num. 33. 270
§ Epiſcopi juriſdictio in Oblatos reſpicit ſpiritualia tantùm, ibid. num. 34. 270
§ Oblati non habentes requiſita an eximantur à juriſdictione Diœceſani, ibid. num. 36. 270
§ Concilium Tridentinum quid ſtatuerit circa Oblatos præter jus commune, num. 37. 271
§ Epiſcopi juriſdictio in Oblatos an ſit cumulativa, ib. n. 38. 271
§ Oblatio parentum de impubere an ſe habeat ad profeſſionem, ſicut ſponſalia ad matrimonium, in c. Si quis, n. 14. de regular. 334
§ Oblatus religioni poteſt quandocumque exire poſt pubertatem, niſi expreſsè, vel tacitè profeſſionem emiſerit, ib. nu. 16. 334
§ Oblati alicujus religionis an ſint de foro Eccleſiæ, in cap. Nullus, num. 48. de foro compet. 48
§ OFFERENS ſimpliciter ſe, & ſua Eccleſiæ Regulari, cenſetur obtuliſſe etiam futura, in c. In præſentia, nu. 5. de probat. 133
§ Offerens ſe, & ſua religioni ſine ingreſſu, non dicitur mortuus mundo, imò poteſt matrimonium contrahere, ibid. n. 7. 133
§ Offerens ſe religioni ſimpliciter, non renunciat propriis, niſi profeſſionem emittat, ibid. num. 8. 133
§ Oblationem perſonæ, & bonorum poteſt monaſterium recipere, etiam juramento firmatam, ibid. num. 9. 133
§ Clericus bona à ſe collata Eccleſiæ, in qua eſt beneficiatus, auferre poteſt, & ſecum in monaſterium transferre, in c. Ex tranſmiſſa, num. 10. de Renunciat. 318
§ Oblatio probatur per unum teſtem de veritate, & per confeſſionem etiam incidenter factam, in c. Cùm dilectus, nu. 3. de ſucceſſ. ab inteſtat. 287
§ Oblati, ſeu donati qui propriè dicantur, ibid. n. 20. 288
§ Et in quo differant à Converſis, ibid. n. 23. 288
§ Oblati comprehenduntur in cap. 16. ſeſſ. 25. de regul. ibid. num. 24. & ſeqq. 288
§ Oblati non gaudent privilegiis Religionis, niſi ex toto ſint tranſlati, in c. Cùm & plantare, n. 3. de privileg. 240
§ Oblati ſunt ſui juris, proprium habent, & matrimonium contrahunt, in c. Non eſt vobis, n. 17. de Regular. 347
§ Oblati cenſentur Eccleſiæ, vel Monaſterio ſe obtuliſſe ſub tacita conditione, niſi ad arctiorem regulam tranſire voluerint, ib. num. 18. 347
§ Oblatus qui ſe, & ſua bona obtulit Eccleſiæ ſæculari, poteſt bona illa ſecum ad aliam Eccleſiam, vel Monaſterium transferre, ibid. num. 19. 347
§ OBLIGATIO ad Religionem in genere, an dirimat matrimonium poſtea contractum, in cap. Perlatum, num. 14. de iis quæ vi met. cauſ. 678
§ Obligatio numquam inducitur, ubi conſtat de mente legis obligare nolentis, in c. Explicari, n. 10. de obſerv. jejun. 618
§ Obligatio ſemel extincta in perpetuum, an reviviſcat, in c. Quoniam, num. 58. de jurepatr. 514
§ Obligatio Epiſcopi ordinantis Clericum ſine titulo, oritur ex contractu, vel quaſi, & ideò tranſit ad hæredem, in c. Cùm ſecundum, num. 37. de præben. 91
§ Obligatio quæ contrahitur ab ordinatione ſine titulo, an ſit realis, vel perſonalis, ibid. num. 40. 92
§ Obligatio ad perſeverandum in Religione unde oriatur, in cap. Si quis, num. 11. 58. & 72. de Regular. 334
§ Obligatio naturalis oritur ex contractu etiam nullo ex defectu ſolemnitatis, ibid. num. 44. 338
§ Obligatio naturalis quos effectus producat, ibid. 336
§ Obligatio habetur pro non adimpleta, quando implementum non durat ſine facto illius, qui adimplere tenetur, in c. Porrectum, num. 58. de Regular. 376
§ Obligatio naturalis non oritur ex conſenſu, quando lex poſitiva reſiſtit actui, in c. Publicato, n. 31. de elect. 315
§ Idem quando actus peccat in ſua forma, ibid. num. 32. 319
§ Vel quando lex decernit actum ipſo jure nullum, ib. n. 33. 319
§ Obligatio ad Religionem in genere, quibus modis inducatur, in c. Conſulti, n. 5. & n. 44. & 50. de Regular. 397
§ Obligatus ad Religionem in genere per ſuſceptionem habitus Noviriorum cum propoſito mutandi vitam, poteſt ad laxiorem ordinem pertranſire, ibid. num. 7. & 29. 397
§ Eccleſia non poteſt obligare quemquam invitum ad Religionem in genere, ibid. num. 30. 400
§ Obligatio ad Religionem in genere per ſuſceptionem habitus profeſſorum non oritur ex voto ſimplici, ſed ex tacita profeſſione, ibid. num. 36. 401
§ Obligatio ad Religionem in genere an dirimat matrimonium poſt contractum, ibid. num. 45. & ſeq. 402
§ Obligatio ad Religionem in genere non requirit conſenſum recipientis, ibid. num. 55. 403
§ Obligatio ad Religionem in genere, quæ de jure oritur ex profeſſione emiſſa in Religione non approbata, an ſublata fuerit à Concilio Tridentino, ibid. num. 57. & ſeq. 403
§ Fingens ſe fœminam, & profeſſionem faciens in Monaſterio Monialium, obligatur ad Religionem in genere, ibid. n. 54. 403
§ Obligatus ex pluribus cauſis ad idem numero, ſemel ſolvendo liberatur; ſecus ſi ad idem in ſpecie, in cap. Fraternitatem, num. 79. de ſepultur. 298
§ Obligatio pſallendi in Eccleſiis eſt unica, & individua, in c. Cùm percuſſio, num. 26. de Cler. ægrotan. 255
§ In Obligationibus individuis qui non tenetur ad totum, ad nihil tenetur, ibid. num. 27. 255
§ Obligatio naturalis non oritur ex contractu omninò nullo, in cap. Ad audientiam, num. 17. & 24. de ſponſ. & matrim. 7

Obligatio Cameralis.

§ Obligationis Cameralis practica antiqua fuit abolita per Concilium Tridentinum, & reformationem S. Pii V. in c. Sacro, n. 42. de ſent. excomm. 374
Vide in ver. *Auditor Cameræ*.
§ Obligatus ratiociniis, depoſito onere, & reddita ratione, ordinari poteſt, priùs verò non, in c. Magnus, num. 1. & num. 12. & 21. de obligat. ad ratiocin. 484
§ Ratiocinia quæ ſint, ibid. num. 11. 485
§ Obligatus ratiociniis, prohibetur promoveri ad ordines, ſed non ad dignitates, ibid. num. 12. 485
§ Obligati ratiociniis prohibentur in aliqua Religione ad habitum, & profeſſionem admitti; ſed ſi de facto admittantur, profeſſio non eſt irrita, ibid. num. 15. 485
§ Obligatus juramento ad librum ſcribendum, vel aliud ſervitium exhibendum, an poſſit Religionem ingredi, ib. n. 16. 485
§ Obligati ratiociniis quas ob cauſas prohibeantur ordinari, numer. 19. 486
§ Adminiſtratores bonorum alterius, an, & quibus caſibus prohibeantur ordinari ante dimiſſum officium, & reddita ratiocinia, ibid. num. 22. & num. ſeqq. 486
§ Quid in adminiſtratoribus Eccleſiaſticarum, vel miſerabilium perſonarum, ibid. num. 23. 486
§ Et quid in adminiſtratoribus perſonarum ſecularium non miſerabilium, ibid. num. 24. 486
§ OBSEQUIORUM neceſſitas ſubjectionem arguit, in c. Ex Epiſtola, num. 6. de probat. 125
§ Obſequia, quæ debet patrono libertus, ſunt honoris, & reverentiæ, in c. Quæ in Eccleſiarum, n. 70. de Conſtitut. 20
§ OBSERVANTIA longè poſt fundationem non poteſt eſſe interpretativa actus fundationis, in c. Conquerente, n. 13. de Cler. non reſid. 36
§ Obſervantia ſubſequuta ſuperat omnes alias probationes, & eſt omnium interpretationum regina, in c. Tua, n. 14. de Cler. non reſident. 58
§ OBTINERE dicitur, qui habet jus in re, & legitimè poſſidet, in cap. Epiſcopus, n. 27. de præbend. 72
§ Obtinere idem eſt quod habere, in c. De rectoribus, n. 17. de Clericis ægrotan. 258
§ Obtinere quis dicitur quando canonicè poſſidet, & habet jus in re, ibid. num. 19. 259
§ Tamen verificatur etiam in detentione, ibid. num. 37. verſ. Et eò magis 250
§ Obtinendi verbum quid propriè ſignificet, in c. Dilectus, il ſecondo, num. 15. de Præben. 126
§ *Obventionum* verbum eſt validè latum, & comprehendit decimas, & alios redditus ſpirituales, cujuſcumque ſint qualitatis, in cap. Paſtoralis, n. 28. de his quæ fiunt à Prælat. 214
OCCASIO peccandi,
Vide in ver. *Peccatum*.
§ OCCIDENS furem, vel latronem, cum ſe poterat aliter liberare tenetur agere pœnitentiam, de qua in c. Interfeciſti, de homicid. num. 1. 210

§ Oc-

3 Occidens eum qui de jure naturali, vel divino poterat occidi, non peccat, ſecus ſi de jure poſitivo tantùm, ibid n.8. 111
2 OCCULTUM dicitur quod probari non poteſt, in cap. Dilectus, num 38. de tempor. ordinar 375
4 Occultum dicitur quod factum eſt coram paucis, in c. Quod nobis, num.,. de Clandeſt deſponſ. 32
3 Occultum propriè quid ſit, in c. Veſtra, n. 45. & ſeqq. & num. 11 1. de Cohabit. Cler. & mulier. 13
3 Solius Dei judicio relinquitur, ibid. num.46. 13
2 Occultum penè quid dicatur, ibidem n 48. & ſeqq. & n. 128. 11
3 Occultum, & penè occultum, qualiter differant, ibid n 52. 11
3 Occultum quandoque accipitur, prout diſtinguitur contra notorium, ibid. num. 109. & ſeq. & n.118. 18
3 Contrarium, ibid num 109. 18
3 Declaratur, ibid. num 112. & 118. 19
4 Occultum accipitur, prout contradiſtinguitur à publico, ibid. num. 111 18
3 Contrarium, ibid. num 116. 18
6 Declaratur, ibid num. 117. 18
3 Occultum accipitur pro penè occulto, & probabili, ibid. numer. 118. & ſeq 18
3 Quod verum eſt largè, ſecus ſecundum proprietatem vocabuli, ibid. n 111 & ſeq & num 119. 19
3 Occultum propriè dicitur, quod ex ſui natura, vel ex accidenti probari non poteſt, ibid num. 128. 19
3 Occultum dici poteſt, quod non eſt notorium; ſed Concilium Tridentinum non eſt reſtringendum ad hanc acceptionem, ibidem num. 128. 19
3 Occultum vix conſiderari poteſt in materia Bullarum contra bannitos, & extrahentes frumenta; & ideò hi caſus remittendi per Epiſcopos ad ſedem Apoſtolicam, ibid. num. 129. 18
3 Occultum remanet delictum etiam deductum ad forum contentioſum, ſi reus fuit abſolutus diffinitivè, ibid num. 130. 19
3 Et quid ſi ab obſervatione judicii, ibid num. 131. 20
3 Et quid ſi mediis depravatis, & falſis teſtibus, ib. n 134. 20
3 Et quid ſi accuſator per annum recuarit, ibid. n. 135. 20
3 Et quid ſi reus non fuerit dimiſſus cum cautione de ſe repræſentando, ibid. num 136 20
3 Occultum remanet delictum, non obſtante ſententia judicis ſæcularis contra Clericum lata, & fama inde ſuborta, ibid. num. 138 & num. ſeq. 20
3 Occultum dicitur delictum, ſi complicibus tantùm ſit notum, ibid. num. 141 20
Vide in ver *Diſpenſatio ſuper irregularitate occulta*.
3 Crimen Acolythi adjuvantis rebaptizantem, ſi eſt occultum, non impedit promotionem, ſecus ſi publicum, niſi eum eo Religionem intrante diſpenſetur, in c. Ex litterarum, de Apoſtat. & reiteran baptiſ. num. 1. 119
9 Occultum an dici poſſit crimen, ſi aliquibus ſit notum, ibidem num. 8. 119
9 Occultum non diſtinguitur à manifeſto in his, quæ non geruntur ratione publici officii, ſed concernunt privatam utilitatem excommunicati, in c. Poſtulaſtis, n 10. de Cler. excomm. 196
3 Occulta per ſe non ſubſunt judicio Eccleſiæ, ſed ſolùm occulta per accidens, in c. Dolentes, n. 58. de celebr. Miſſar. 182
3 Contrarium, num 22. 585
2 OCCUPATIO, morbus, & hoſtium incurſus æquiparantur, in c. Inter cætera, num. 5 de offic. Ordinar. 582
3 OCULORUM officium amiſiſſe durius eſt, quàm linguæ, in cap. Cùm percuſſio, num 24 de Cler. ægrot 155
3 Oculos ſtibio depingere non licet, in c. Multa, num 66 ne Cler. vel Monach. 656
3 Odium Parochianorum non eſt ſufficiens cauſa non reſidendi, in c. Clericos, n 10 de Cler. non reſiden. 66
3 Odium inter conjuges exortum an ſit juſta cauſa diſpenſandi ſuper rate, in cap. Ex parte, il ſecundo, num. 25. de Converſ. conjugat. 455
2 OECONOMUS agit nomine Monaſterii, & ſtat in judicio pro cauſis ad Monaſterium ſpectantibus, in cap. Conquerente, n. 2. de offic. ordin 586
2 Oeconomi appellatione quis veniat, ibid. num. 3. 586
6 Oeconomus in Eccleſia vacante per Epiſcopum eſt ponendus, ſi illius ordinatio ex aliqua cauſa differatur, in c. Cùm vos, nu. 1. & num. 4. de offic. Ordinar. 560
2 Oeconomus de jure communi non poteſt conſtitui per Epiſcopum in Eccleſia vacante, ſi ea ſit juris patronatus Eccleſiaſtici, ibid. num. 1 & 3. 560
2 Secus ex Concilio Tridentino, ibid n 9. 560
2 Oeconomum debet Epiſcopus conſtituere Parochiali, ſtatim habita notitia illius vacationis, ibid d. num 9. 560
2 Oeconomus dicitur, cui res Eccleſiæ gubernanda mandatus, ib. num 10. 560
2 Oeconomus in Eccleſia vacante ab Epiſcopo deputatus habet adminiſtrationem omnium bonorum Eccleſiæ vacantis, etiamſi inſtitutio non ad Epiſcopum, ſed ad inferiorem ſpectet, ibid. num 15 560
3 Non tamen debet fructus ſibi applicare, ſed in utilitatem Eccleſiæ convertere, vel ſucceſſoribus reſervare, ibid. n. 16. 560
3 Item tenetur inventarium conficere, ib. n. 17. 560
2 Et debet eſſe Clericus, ib num. 18. 560
2 Debetur tamen illi congrua arbitrio Epiſcopi, ibid. n 19. 560
2 Et unde hæc portio ſumenda ſit, ſi fructus ſint conſumpti, vel inſufficientes, ibid num 20. 560
2 Oeconomi deputatio in Eccleſia vacante non pertinet indiſtinctè ad Epiſcopum, ſed ad eum, qui habet jus inſtituendi, ibidem num 24 562
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n 21 562
2 Oeconomi deputatio in Parochialibus vacantibus non ſpectat ad Abbatem habentem jus conferendi, ſed ad Epiſcopum viciniorem, ibidem num. 26 561
5 OFFENDERE plures difficilius eſt, quàm unum, in c. Mandato, num 8. de Simonia. 61
3 OFFICIALIS Pœnitentiarius an ex ſola cauſa quòd cæcus evaſit juſtè potuerit ab officio removeri, & alius in ejus locum ſubrogari, in cap. Conſultationibus, num. 14. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. ægrotan. 165
3 Officialis perpetuus habet titulum, ibid. num 38. 166
3 Officialis propter morbum perpetuum, & incurabilem effectus inhabilis, non poteſt ab officio removeri, ſed dandus eſt illi coadjutor, ibid. num 40. 166
3 Officiales Pœnitentiariæ percipiunt in abſentia fructus, & emolumenta, quando ſunt legitimè impediti, ibid. num 44. verſ. Corroboratur 166
5 Officialis poteſt inire ſocietatem ſuper fructibus ſibi debitis à recognoſcentibus bonam fidem, in c. Naviganti, n 63. de uſur 164
3 Officialis perpetuus propter morbum incurabilem ab officio non removetur, ſed datur illi coadjutor, in c. de Rectoribus, n. 41. de Cler ægrot. 160
3 Officialis dicitur adminiſtrator in utilitatem Monaſterii, nec poteſt de fructibus diſponere, in cap. Monachi, num 43. de ſtat. Monach 458
5 Officialis perpetuus ſine juſta cauſa de poteſtate ordinaria amoveri non poteſt, in cap. Cæterùm, n 39. de Reſcript. 143
2 Officialis electus, qui ante confirmationem evaſit cæcus, debet in eodem officio remanere, illudque per alium exercere, ibidem num 45 & 58. 144
5 Officialis, qui ex propria culpa in morbum incidit, removetur ab officio ſecundum leges, ibid num. 68. 145
2 Secus ſecundum Canones, ibid. num 69. 145
2 Officiales Collegiorum Urbis ægritudine, vel ſenio, aut aliàs legitimè impediti, ex conſuetudine inſerviunt per ſubſtitutum, ſibique emolumenta percipiunt, ibid n. 79. 145
Vide in ver *Officium*, *Cæcus*, *Mutus*, *Infirmus*.
2 OFFICIUM obtinens ad ſui vitam, ſi evadat cæcus, an valeat proviſio de eodem officio alteri facta ſine derogatione Regulæ de jure quæſito non toll. diſcutitur in c. Cæterùm, n 35 & ſeq. uſque in finem de Reſcript. 143
5 Officia de ſui natura regulariter ſunt perpetua, præſertim ſi concedantur ad vitam, ibid. num. 36. 143
2 Officium obtinens ſive gratuitum, ſive oneroſum, ſi fiat inhabilis non privatur officio, ſed inſervit per ſubſtitutum, & retinet ſtipendia ſua, ibid num 46 144
2 Etiamſi officium requirat induſtriam perſonæ, ibid n 48. 144
3 Officio, vel beneficio quem privare ſine culpa, perverſum eſt, & contra Eccleſiaſticam cenſuram, ibid. n. 57 & ſeq. 144
Vide in ver *Cæcus*, *Officialis*, *Mutus*, *Infirmus*.
2 Officia perpetua, & ſpiritualia regulantur per omnia, ut beneficia Eccleſiaſtica, ibid. num. 76 145
2 Imò difficiliùs quis removetur ab officio, quàm à beneficio, ibidem num. 77. 145

Officium judicis.

3 Judex in materia peccati ex officio providere poteſt, ubi clauditur os agenti, in c. Præterea, n. 6. de Converſ. Conjugat. 429
3 Officium Judicis nobile ſemper datur, ubi deficit actio ad conſequendum quod ſibi debetur, vel ad cogendum obligatos, qui actione directa non poſſunt adſtringi, in c. Quoniam, nu. 14 de decim 319
3 Fundatur in æquitate, ibid. & num 39. 325
3 Conceditur ad inſtar actionis, ibid. n 35. 325
3 Et latè ſumpto vocabulo venit actionis appellatione, ib. n. 36 325
2 Officio judicis ex æquitate ſuccurritur, ubi actio deeſt, in cap. Gravis, n. 56. de reſtitut ſpoliat. 117
5 Judex ſupplet ex officio, ubi vertitur periculum animarum, in c. Sacro, n. 51 de ſent excomm 375
2 Judex non impartitur officium ſuum niſi volenti, & petenti, in c. Venerabilis, n. 11 & 16 de Judic. 13
2 Judex debet litium brevitati ſtudere, & artibus litigatorum occurrere, ibid. num 23. 37
6 Officii nomen convenit tam majoribus, quàm minoribus ordinibus, & latiſſimè patet, in c. Cùm contingat, num 116. de ætat. & qualit. 418
3 Officium paſcendi per bonorum operum exemplum perſonaliſſimum eſt, nec poteſt impleri per miniſtros, in cap. Ex parte, nu. 40 & ſeqq. de Cleric. non reſiden 44
5 Homines diverſæ profeſſionis non ſunt in eodem officio ſociandi, in cap. Cùm cauſam, n 8. de elect. 276
8 Si aſſocientur, ita ut ſint unum corpus, ſecus ſi tanquam ſinguli, ibid. num. 10. 276
3 Officium tunc dicitur Papa voluiſſe alteri tradere, & privare poſſeſſorem, quando in locum ejus alium ſubrogat, in cap De rectoribus, n 20 de Cler. ægrotan. 159
3 Declaratur, ibid. num 39 160
2 Officii divini celebratio non refertur ad celebrationem Miſſæ, in c. Ut Abbates, n. 74 de ætat. & qual. 396
Declaratur, num. 31. & ſeqq. 385
Vide in ver. *Monachus quoad Officium Divinum*.
Divina officia non requirunt ordinem Sacerdotalem, ib. n. 106. 397
2 Emptor redemptione officii recuperare debet nedum pretium, ſed etiam pretii acceſſionem, in c. Ex Epiſtola, n. 11. de probat. 155
3 Officiorum omnimoda diſpoſitio in conferendo, transferendo, & removendo, pertinet ad Romanum Pontificem, in c. Conſultationibus, n. 32. de Cler. ægrot. 165
3 Declaratur, ibid. num. 46. verſ. Quartò, & n. 72. & 76. 166
3 Officia Eccleſiaſtica perpetua regulantur ad inſtar beneficiorum & dignitatum, quæ in titulum conferuntur, ib. n 37. 163
8 Officia, & beneficia conferri debent perſonis, quæ dignè valeant adminiſtrare, in c Nulla, n. 22. de Conceſſ præb. 186
3 Officium quid ſit, in c. Ad hæc, n 53. de præben. 83
3 Officium cui interdicitur, & executio, in c. Sicut te, n. 15. Ne Cler. vel Monach. 678
3 Officium nullum Clerici poſſunt habere in Republica ſæculari, in c Multa, n. 20 Ne Cler. vel Monach. 654
3 Officium tunc dicitur Papa voluiſſe alteri tradere, & privare poſſeſſorem, quando in locum ejus alium ſubrogat, in c. De rectoribus, num 20 de Cler. ægrot. 159
3 Declaratur, ibid. num. 38. 160
3 Officiis manualibus ſacri ordines non annectuntur, ib n. 85. 158

Fagnani Repertor.

3 Officia quædam Pœnitentiariæ conferuntur prævio concurſu, qui in manualibus non ſervatur, ibid.n.29. 159

3 Officium manuale reſpectu illius, cui ad vitam fuit collatum, cenſetur perpetuum, ibid.n.31. 159

3 Officium Beatæ Mariæ Virginis, ac Defunctorum, an ex præcepto recitare teneantur Monachi S. Bernardi Hiſpaniarum Ordinis Ciſtercienſis, in c.Presbyter, n.30.& ſeqq.uſque in finem, de celebr.Miſſar. 575

3 Officium B.Mariæ Virginis, ac Defunctorum, &c. qui ad præſcriptum Rubricarum non dicunt, & pſallunt, non peccant, ibid.n.32. 575

3 Officium B Mariç Virginis an eſſet in prçcepto ante Bullam S.Pii, ibidem n.33.& ſeqq. 575

3 Officium B.Mariæ Virginis eſt in præcepto, ſi ita ſe habeat Eccleſiæ, vel Monaſterii conſuetudo, ibid.n.35. 575

3 Obligatio prædicti officii unde initium ſumpſerit, ibid.n.34. 575

2 Iura nihil magis abhorrent, quàm unum occupare officia plurium, in c.Ad hæc, n.18.de Offic.Archid. 512

3 Officium nullum præter Abbatem in Monaſterio eſt perpetuum, in c.Cùm ad Monaſterium, n.29.de ſtat.Monach. 477

3 Officium nocturnum, & diurnum à Prælatis, & Clericis ſtudioſè, & devotè celebrari debet, ib cap Dolentes, n. 2. de celebr. Miſſar. 581

3 Et quomodo intelligantur verba, ſtudioſè, & devotè, ibid. & n. 39 40.& 42. 583

3 Ad Officium divinum tenentur Clerici in ſacris, non autem in minoribus ordinibus conſtituti, niſi ſint beneficiati, ibid numer.3. 582

3 Officium divinum dicentes, vel Miſſam audientes cum diſtractione voluntaria, an ſatisfaciant præcepto Eccleſiæ, ibid.num. 27. & n.ſeqq.uſque in fin. 582

3 Quid ſi diſtractio proveniat ex eo, quòd quis ſcienter ſe occupet in actu externo, & incompatibili cum interna attentione, ibid. & n.19.& 55. 582

3 Et quid ſi proveniat ex ſolo actu interiori, ibid. & num.20.& ſeqq. uſque in fin. 582

3 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis affirmativè, ibid. & n.21.& ſeqq uſque ad n 31. 582

3 Officium ſtudioſè, & devotè non celebrantes non obligantur ad culpam, ſed ad pœnam ſuſpenſionis, ibid num.35. 583

3 Contrarium, & n.37. 583

3 Officium recitans, vel Miſſam audiens, ſi cor ad Deum non habeat, mortaliter peccat, ibid. n. 38. & n. ſeqq. ad n. 53. & num. 55. 585

3 Declaratur, & n. 52. & ſeqq. 585

3 Officium debet dici reverenter quantum ad compoſitionem corporis, diſtinctè quantum ad pronunciationem oris, & devotè quantum ad mentis elevationem, ibid.n.39. 583

3 In Officio præcipitur devotio interna, & formalis, quæ eſt donum Dei, non autem ſola externa, & materialis, quam habent etiam hypocritæ, ibid.n.40. 584

3 Officium recitans, vel Miſſam audiens, & aliud cogitat, mentitur, ibid.n.44. 584

3 Officium, ut ſatisfiat præcepto, neceſſe eſt, ut non procedat ex ſola imaginatione, ſed ex liberatione, quæ attentionem requirit, ibid.n.45. 584

3 Non tamen oportet, ut in proſecutione officii attentio ſemper duret ſecundum eſſentiam actus, ſed ſatis eſt, ut duret ſecundum virtutem, ibid n.46.& n.49 & 68. 584

1 Divina officia non requirunt Ordinem Sacerdotalem, in c. ut Abbates, n.106.de ætat. & qualit. 397

3 OMMISSIO levis non vitiat, niſi ſit de forma, in c.Ad noſtram, n.12.de Regular. 352

1 OPINARI quid ſit, in c.Ne innitaris, n 127.de Conſtitut. 43

1 Opinari non eſt in nobis; neceſſe enim falſum, aut verum dicere, ibid.n 229 & n.236.& 139.& n.154 & ſeqq. 43

1 Imaginari quidem poſſumus ut volumus, ſed non opinari, ibidem n.139.& 140. 45

1 Opinari aliud eſt, & aliud fingere, ibid.n.140.& 141. 45

1 Opinandi libertatem non habet intellectus, ut libet, ſed cogitur objecto ſe conformare, ibid. num. 143. & n. 154. & numeris ſequentibus. 45

1 Intellectus non habet libertatem opinandi, ut libet, ſed violenter inclinatur in eam partem, in qua ſunt fortiora motiva, ibid. numer.257. 59

Opinio, communia.

1 Opinio illa ſemper eſt præferenda, quæ habet pro ſe legem, vel probatam conſuetudinem, in cap. Ne innitaris, numer. 21. de Conſtitut. 32

1 Opinio quid ſit, ibidem numer 22. numer. 27. & 91. & ſeqq. & numer.127. 43

1 Opinio ſtabilitatem non habet, ſed variabilis eſt, ibid. n.65. 35

1 Opinio, intellectus, & fides in quibus differant, ib.n.66. 36

1 Opinio contradiſtinguitur à virtutibus intellectualibus, ibid.num. 60 n.69.& n.85.& 87. 38

1 Opinionis diffinitio quæ ſit, ibid n.78 & n.91.& 92. 37

1 Opinari quid ſit, ibid n.127. 43

1 Opiniones diverſæ in nobis quotidie generantur propter diverſa phantaſmata, ibid n.138. 45

1 Opinionem veritas, aut falſitas non ſcorſum eſt perpendenda, ſed per differentiam, & comparationem ad oppoſita, ibidem numer.267. 48

1 Opinio vehemens pro conſuetudine habetur, ibid.n.225. 54

1 In Opinio deligenda, cùm non apparet quæ tutior ſit, ſervandæ ſunt regulæ juris, in d.cap.Ne innitaris, num. 229 & numeris ſeq.uſque ad n.242. 54

1 Et quæ ſint ejuſmodi regulæ, ibid n.231. 54

1 Opinionibus diſcrepantibus ſi res prorſus ambigua ſit, abſtinendum eſt à conſilio, & judicio, & conſulendus eſt Princeps, ibid. n 235.& 244. 55

1 Opinio, & veritas ſi invicem ſe confundant, poteſt Index differentiam dividere, ibid.num.237. 55

1 Opiniones ſi utrinque ſint probabiles, inducendæ ſunt partes ad concordiam, ibid.n.237. 55

1 Doctor referens plures opiniones in dubio, quam cenſeatur approbare, ibid.n.271. 63

1 Doctor, qui ſimpliciter approbat unam opinionem, cenſetur contrariam refellere, ibid.num.272. 63

1 Idem ſi dicat unam opinionem eſſe probabiliorem, ſeu veriorem, ibid.n.273.& n.ſeqq. 63

1 Theodoſii Imperatoris edictum de opinione præferenda in diſcordia Iuris conſultorum, in d. c.Ne innitaris, num. 280. de Conſtitut. 63

1 Opinionibus diſcrepantibus conari quis debet habere Iudicem propitium, non tamen claudicantem, ibid.n.317. 68

3 Opiniones diſtinguens, & ad concordiam reducens, non videtur alias opiniones reprobare, ibid n.400. 84

1 Cardinalis Zabarella nulli umquam voluit in opinionibus cedere niſi urgente ratione, ibid.num.411. 87

3 Opiniones plures ſimpliciter referens cenſetur ultimam approbare, in c.Cùm virum, n.29 de Regular. 368

3 Fallit, ſi quis primò ponat ſuam opinionem, & poſteà ſubdat: Alii dicunt, ibid.n.30. 368

2 Opinio quandoque magis attenditur, quàm veritas, in c. Nuper A nobis, n 19 de Bigamis. 504

2 Opinio media eligenda, in c.Venerabili, n.39.de teſtibus. 157

4 In Opinionum varietate humanior amplectenda eſt, in c Si vir, n.3. de cognat.ſpiritual. 61

5 Opinioni, vel magiſtro cuilibet non eſt credendum, in c.Per tuas, n.6 de ſent. excom. 352

5 Opinio poteſt ſe habere ad verum, & falſum, in cap. A nobis il 2. n.7.de ſent excomm. 341

1 Opinio eſt credulitas cum aliqua levi dubitatione, & tenet medium inter ſuſpiciones, & plenam probationem, in cap.Ne innitaris, n 92.de Conſtitut. 38

2 Opinionum diverſitas in aliquo articulo excuſat à contemptu, & à pœna, in c.Super eo, n.46.de Bigam. 501

5 Opinio Epiſcopi Montis Marani ſentientis abſolutionem in terminis Bullç Gregorii XIV non eſſe reſervatam, expenditur, in cap. Cùm pro cauſa, n.13.de ſent.excom. 338

5 Refellitur, & n.ſeqq.uſque in fin. 338

Opinio communis.

1 Opinio favens matrimonio, vel poteſtati clavium, præferenda eſt opinioni contrariæ etiam communi, in cap Ne innitaris, n. 232. de Conſtitut. 54

Vide in ver. *Opinio ſingularis*.

1 Opinionem communem Iudex ſequi tenetur, aliàs facit litem ſuam ibid.n.233.& n.275. 14

1 Opinio communis habet vim conſuetudinis, ibidem numer. 234. & num.277. 55

1 Opinio communis eſt probabilis, & amplectenda in judicando, & conſulendo, ib.n.275 63

1 Niſi contraria ſit probabilior, ſeu verior, ibidem numer. 276. & num.438. 63

1 Opinionem communem ſequens poſtabita veriori excuſatur à pœna in foro externo, ſed non excuſatur *in foro conſcientiæ*, ibid. num. 279. 63

1 Opinio communis inducit errorem *probabilem, ib d.n 279.* 63

1 Opinionem communem curia non ſequitur, ubi contraria eſt verior, ibid.n 347. 78

1 Opinio communis judicanda non eſt ex multitudine, ſed ex pondere authorum materiam diligenter inquirentium, ibidem numer. 348. 78

1 Opinionem probabilem non reddit ſola authoritas unius doctoris, ſi in contrarium ſit communis opinio, ibid.n.433. 89

1 Niſi ille Doctor ita ſolveret argumenta contraria, & confirmaret ſua, ut ſuam redderet aut certam, aut longè probabiliorem, ibid n.438. 90

1 Vox communis præfertur dictis paucorum, ib.n.434. 89

1 Raro benè loquitur, qui contra omnes loquitur, ib.d.n.434. 89

1 Opinio communis non dicitur, quæ plures Doctores habet eam ſequentes perfunctoriè, ibid.n.435. 89

1 Opinio communior cenſetur, ſi ſit approbata à ſex Doctoribus Claciſſis rem ex profeſſo tractantibus, quàm ſi à quinquaginta ſola ferè authoritate priorum ductis, ib n.437. 90

1 Ab Opinione communi recedere non licet, niſi habenti pro ſe rationem certam, & convincentem, ib.n.441. 90

4 Opinio ſingularis favens matrimonio an & quando contra communem ſit tenenda, in cap. Si vir, num. 4. de cognat. ſpirit. 62

Vide infra in ver. *Opinio ſingularis*.

2 Opinio melioribus rationibus fulcita eligenda eſt, etiam ſi oppoſita ſit communior, in cap. Capellanus, n.3 de fer. 89

Opinio probabilis, & probabilior.

1 Opinionem probabilem an ſequi liceat in quacumque materia, lariſſimè diſcurritur, in cap. Ne innitaris à num. 13. uſque ad numer.403.de Conſtitut. 32

1 Diviſio tractatus de opinione probabili, ibid.num.14. 32

1 Opinio etiam minùs probabilis eligi poteſt in materia ad fidem, aut mores non pertinente, ib.n 15. 32

1 Declaratur, ibid.n.117. 42

1 Opiniones diverſas ſi Sancti inter ſe habeant in his, quæ ab Eccleſia non ſunt diffinita, licitum eſt cuilibet, quod vult, dicere, ibid.n.16 32

1 Opiniones non probabiles an ſequi liceat in articulis non diffinitis, remiſſivè, ibid n.18.& n.117. 32

1 Opinionem alicujus magiſtri eligens contra manifeſtum ſcripturæ teſtimonium, ſive contra id, quod publicè tenetur, ſecundum Eccleſiæ authoritatem non poteſt ab erroris vitio excuſari, ibid.n.10. 32

Vide in verb. *Opinio ſingularis*.

1 Doctrinæ de libera electione opinionis probabilis origo, & pro-

progreſſus, in d. capit. Ne innitaris, num. 23. & ſeq. de Conſtitut. 32
b Probabilitatis gradus tres, ib. n. 25. 32
b Referuntur Authores Doctrinæ de libera electione opinionis probabilis, & eorum aſſertiones, ibid. d. nu. 25. & nu. ſeqq. uſque ad num. 41. 32
b Videlicet licere omnibus illam ſequi, & in omni materia, ibid. num. 27. 32
a Et in ſpecie id licere Lectoribus, & Magiſtris, ib. n. 28. 32
b Item Advocatis, etiam in cauſa ſanguinis, ibid. num. 29. & num. 382. & 390. 32
a Item Conſiliariis, & Conſultoribus animarum, ibid. numer. 30. & num. 354. 32
b Item Judici, etiam contra communem, ibid. num. 32. & numer. 298. & 255. 32
a Item ut Reo non liceat appellare, etiamſi pro ſe habeat probabiliorem, ibid. n. 32. 33
a Item Medico, in d. c. Ne innitaris, nu. 33. & num. 293. & 373. de Conſtitut. 33
a Item Regi in bello gerendo, ib. n. 34. & n. 306. & 375. 33
a Item Sacerdotibus in eſſentialibus Sacramentorum, & illorum adminiſtratione, ibid. n. 35. & n. 323. & 376. 33
b Ita ut liceat conjectura in materia incerta, ib. n. 36. 33
b Et Confeſſarius teneatur ſequi opinionem probabilem Pœnitentis, etiamſi credat eam eſſe falſam, ibidem numer. 37. & num. 305. 33
a Et Eccleſia tribuat juriſdictionem ad abſolvendum Sacerdoti eligenti opinionem probabilem, ib. n. 38. & n. 180. 33
a Et ſequi liceat opinionem minùs tutam etiam in articulo mortis, ibid. num. 40. 33
a Doctrina de libera electione probabilium opinionum eſt valdè utilis Chriſtianæ Reipublicæ, & ſaluti animarum, in d. c. Ne innitaris, n. 41. & ſeqq. de Conſtitut. 33
a Imò valdè pernicioſa, ut latè oſtenditur, ib. n. 293. & numeris ſeqq. uſque ad n. 340. & n. 401. 65
a Opinionem probabilem ſecundum ſe an in moralibus ſequi liceat, præſcindendo à quacumque probabilitate opinionis oppoſitæ latè diſcutitur, ut numeris ſequentibus, uſque ad n. 122. 41
a Referuntur fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. nu. 45. & num. ſeqq. uſque ad n. 59. 34
a Referuntur fundamenta pro opinione negativa, ibid. à num. 59. uſque ad n. 111. 35
a Solvuntur contraria, ib. n. 111. uſque ad n. 122. 41
a Et quid ſit fiat reflexus ad opinionem oppoſitam, n. 109. 41
a Opinionem probabilem eligens in actionibus humanis non agit temerè, ſed prudenter, in d. cap. Ne innitaris, numer. 46. & n. 56. de Conſtit. 34
a Contrarium, ibid n. 66. & 69. & 70. & ſeqq. & nu. 111. 36
a Opinionem probabilem eligens non eſt in dubio, licèt ſit cum formidine partis oppoſitæ, ib. n. 58. 35
a Declaratur ib. n. 72. 36
a Opinio probabilis indubitatam rei certitudinem non habet, ibidem num. 62. & n. 72. 35
a Veritas, nec fallit, nec fallitur, opinio ſecus, ib. n. 63. 35
a Opinio probabilis moralem certitudinem non habet, ib. num. 71. & num. 72. & 76. 36
a Opinio probabilis habet inſeparabiliter annexam formidinem, ib. n. 92. & 261. 38
a Opinionibus contrariis ſi quis adducatur in ſuſpicionem, quòd actus ſit illicitus, ex ſententia Divi Thomæ non poteſt illum explicare abſque peccato, in d. capit. Ne innitaris, num. 97. de conſtitut. 39
a Certitudinem ex probabilibus ſufficere in moralibus, quomodo ſit intelligendum, planè explicatur, ibid. nu. 99. & numeris ſeqq. uſque ad num. 111. 39
b Salomonis judicium non fuit probabile, ſed omninò certum, ib. num. 111. 40
a Opinio probabilis poteſt amplecti, quando contraria utcumque tutior, eſt rationibus deſtituta, ib. n. 109. 41
a Opinio probabilis, reſpectu non probabilis, poteſt dici probabilior, ib. n. 110. 41
a Ex opinionibus duabus oppoſitis æquè probabilibus, an liberum ſit cuilibet ſequi utramque, vel alteram, quàm maluerit, latè diſcutitur, ib. n. 123. & numeris ſeqq. uſque ad n. 251. 42
b Referuntur fundamenta pro opinione affirmativa, in d. c. Ne innitaris, n. 122. de conſtit. 42
Item pro opinione negativa, ib. à n. 123. uſque ad n. 252. 43
a Solvuntur contraria, ib. n. 252. 57
a Propoſitiones duæ contradictoriæ poſſunt eſſe probabiles, ibidem num. 122. & 171. 42
b Opiniones oppoſitas, qui judicat eſſe æqualiter probabiles, vel quaſi æqualiter, non eſt moraliter certus, ſed dubius, latè firmatur, ibidem numer. 125. & numeris ſequentibus uſque ad num. 291. 43
a Opiniones contrarias æquè probabiles eumdem intellectum poſſe ſimul opinari, non tantùm moraliter, ſed etiam naturaliter, & phyſicè, eſt impoſſibile, ibid. num. 126. & numeris ſequentibus. 41
a Propoſitionem judicare probabilem, & judicare propoſitionem probabiliter eſſe veram, multùm differunt, in d. c. Ne innitaris, n. 130. & o. ſeqq. de conſtit. 41
a Opiniones duæ contradictoriæ poſſunt judicari probabiles, ſed non poſſunt judicari probabiliter eſſe veræ, ibid. num. 131. & numeris ſeqq. 43
Vide in ver. *Propoſitio*.
a Opiniones contrarias, qui judicat eſſe æqualiter probabiles, non poteſt earum alteram opinari, ib. n. 129. & nu. ſeqq. 45
a Cardinales, cum rationes ſunt utrinque probabiles, quomodo debeant in Conciſtorio reſpondere, ib. n. 176. 49
b Opinionem unam judicans probabiliorem altera, non eſt dubius, ſed moraliter certus, ib. n. 225. 54
b Opinio probabilior eligi poteſt, quamvis contraria ſit tutior, dummodò deponatur conſcientia opinionis oppoſitæ, num. 228. 54
a Opiniones ſi utrinque ſint probabiles, inducendæ ſunt partes ad concordiam, ibid. n. 237. 55
b Opinionem habens, quòd actus ſit licitus, ſi etiam habeat ſcrupulum de oppoſito, agit contra dictamen conſcientiæ, in d. c. Ne innitaris, n. 246. & n. 249. de conſtit. 56
a Et multò magis, ſi de oppoſito habeat opinionem æquè probabilem, ib. num. 247. & num. ſeqq. 56
b Opinionem minùs probabilem, & minùs tutam an ſequi liceat relicta probabiliori, ac tutiori, plenè examinatur, ibid. nu. 253. & o. ſeqq. uſque ad n. 402. 57
b Referuntur authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibidem n. 254. & n. ſeqq. 57
b Referuntur quadraginta duo fundamenta pro opinione negativa, ibid. à num. 256. uſque ad n. 292. 59
a Referuntur, & expenduntur authores pro eadem ſententia, ib à n. 340. uſque ad num. 392. 77
a Solvuntur contraria, ibid à n. 392. uſque ad n. 402. 82
a Opinionem dicens probabiliorem, ſeu veriorem, cenſetur contrariam reprobare, in d. cap. Ne innitaris, num. 273. & num. ſeqq. de conſtitut. 63
b Opinio communis eſt probabilis, & amplectenda in judicando, & conſulendo, ibid. num. 275. 63
a Niſi contraria ſit probabilior, ſeu verior, ib. n. 276. & n. 438. 63
Vide in ver. *Opinio communis*.
b Opinio in concurſu probabilioris non eſt probabilis, ſed reprobabilis, ibid. num. 284. 64
b Conſtitutiones nonnullorum Ordinum præcipiunt ſuis ſubditis Regularibus, ut in controverſiis moralibus ſequantur opiniones magis probabiles, ibid. num. 286. 64
a Epiſcopi Graſſenſis Synodalis admonitio ad Confeſſarios nimis indulgentes, qui laxiores, minuſque probabiles opiniones ſequuntur, ibid. num. 287. 64
a Immunis eſt à peccato relinquens opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut ſequatur contrariam; eſt propoſitio non toleranda, ibid. num. 289. 64
a Doctrina de electione opinionis minùs probabilis continet multa abſurda, quæ referuntur, ibid. num. 292. & à num. 293. uſque ad num. 340. 65
a Judicem poſſe judicare pro parte minùs probabili, oſtenditur eſſe abſurdum, in d. c. Ne innitaris, n. 298. de conſtit. pag. 66
a Opinionem nedum probabilem, ſed nec probabiliorem ſequi licet in adminiſtratione Sacramentorum, quando ſuppetit materia certa, ibid. num. 303. 66
a Doctrina de libera electione opinionis probabilis invertit ordinem judicii in foro pœnitentiali, ib. num. 304. & num. ſeqq. 67
a Opinionem minùs probabilem, & minùs tutam eligenti, non poteſt Confeſſor ſecundum aliquos denegare abſolutionem, ibid. numer. 305. 67
a Et denegando peccat mortaliter, etiamſi credat pœnitentis opinionem eſſe falſam, ibid. d. n. 305. 67
a Rex, qui pacificè regnum poſſidet, in paritate opinionum utrinque probabilium iniquum eſt, ut de ſua poſſeſſione, vi dejiciatur, ibid. num. 307. 67
a Doctrina de libera electione opinionis probabilis publicam pacem multoties turbat, & inflammat Principes ad bella gerenda, in d. c. Ne innitaris, n. 309. de conſtit. 67
b Opinionum oppoſitarum utrinque probabilium oportet unam eſſe veram, & alteram falſam: & qui conſulit, vel judicat ſecundum utramque, neceſſariò pro una parte eligit falſum tam materialiter, quàm formaliter, ib. num. 312. & num. ſeqq. 68
a Doctrina de libera electione probabilium opinionum via ad praxim deduci poteſt ſine ſcandalo, ibid. num. 314. 68
a Doctrina de libera electione opinionis probabilis convellit libertatem, & immunitatem Eccleſiæ, ibid. num. 315. 68
b Reddit homines ignavos, eoſque ab omni ſtudio contemplandæ veritatis abducit, ibid. num. 320. 69
a Relaxat fidelium conſcientias, ib. num. 322. & n. 337. 71
a Parit effrænatam opinionum multitudinem, ibidem num. 330. & num. 338. 71
b Aperit viam opinionibus falſis, temerariis, & ſcandaloſis, ibid. num. 335. & num. 338. 70
a Non tollit ſcrupulos, ſed hebetat conſcientias, ib. num. 402. 84
b Opinionem minùs probabilem Confeſſor poteſt eligere, cum per eam eximit pœnitentem ab aliqua obligatione, ex quorumdam Theologorum ſententia, in cap. Ne innitaris, num. 327. de conſtit. 69
b Et tenetur opinionem liberantem, & laxiorem indicare pœnitenti de illa interroganti, ibid. num. 328. 69
b Propoſitum habens varios Doctores conſulendi, donec aliquem juxta deſiderium ſuum reſpondentem inveniat, an ſit tutus in conſcientia, ibid. n. 329. 69
a Opinionum probabilium hodie tam ingens eſt numerus, ut libera illarum electio videatur fovere quandam veluti libertatem conſcientiæ, ibid. n. 330. & n. ſeqq. 69
a Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris, ex eo quòd generaliter ſic doceant quatuor, vel quinque Doctores, ibid. n. 331. 69
a Opiniones probabiles efficere, ut quod olim peccatum erat, hodie ampliùs, non ſit, aſſertio eſt non toleranda, in d. cap. Ne innitaris, n. 332. de conſtitut. 70
a Opinionem erroneam ſequens alicujus Magiſtri, à peccato non excuſatur, ibid. n. 333. 70
a Probabilitatum uſus eſt commentum diaboli ad enervandam vim præceptorum, ibid. n. 334. & n. 337. 70
a Opiniones plurimæ referuntur, quæ non ſunt tolerandæ, & tamen hodie à quibuſdam Theologis probabiles reputantur, ibid. numer. 335. 70
a Aſſertiones multæ, quas Parochi Pariſienſes & Rothomagenſes Clero Gallicano authoritate Superiorum damnandas propoſuerunt, referuntur, ibid. n. 336. 70
a Mechlinienſis Archiepiſcopi Epiſtola adverſus Confeſſores, qui nimis laxant habenas peccatoribus, innixi pernicioſis opinionibus quorumdam Theologorum, refertur, ibid. nu. 337. & numer. ſeqq. 72

Aſſertiones ſeptemdecim referuntur excerptæ ex libris nonnullorum Theologorum, quas facultas Theologica Lovanienſis judicavit in praxi non tolerandas, in d. cap. Ne innitaris, n. 339. de conſtit. 72
Item aſſertiones viginti ſex ab eadem facultate cenſura perſtrictæ ad requiſitionem Epiſcopi Gandavenſis, ibid. d. num 339. verſ. His addimus. 72
Item propoſitiones ſex è Congreg. S. Officii qualificatæ, ibid. d. n. 339. verſ. His demum adjicimus. 72
Judex Gloſſis diſcrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus ſui conſentit, ibid. n. 341. 77
Sententia judicis ſequentis unam opinionem in materia, in qua eſt magnus conflictus, valet, ſi non appareat, quæ ſit communior, & illa non ſit apertè falſa ibid. n. 344. 78
Opinio verior, & probabilior à Juriſperitis pro eodem accipitur, ibid. num 345. 78
Opinionem probabilem relicta probabiliori, ac tutiori ex ſententia multorum Theologorum noſtri temporis ſequi non licet Conſiliario, ſeu Conſultori animarum, ibid. n. 354. 78
Item nec Judici, ib. n. 355. & n. ſeqq. uſque ad n. 373. 79
Item nec Medico, ib. n. 373. & n. ſeqq. 80
Item nec Regi in bello gerendo, ib. n. 375. 80
Et multò minùs in eſſentialibus Sacramentorum, ibid. num. 376. & n. ſeqq. uſque ad n. 381. 80
Judex in cauſis criminalibus ſequi poteſt opinionem probabilem, quæ favet reo, relicta probabiliori, quæ favet fiſco, ſi probabilitas verſetur circa factum, ibid. n. 356. 79
Imò tenetur eo caſu reum abſolvere ex ſententia nonnullorum Theologorum, ibid. n. 357. 79
Contrarium defenditur, ſive probabilitas verſetur circa factum, ibid. num 358. & num. ſeqq. ſive circa jus, ibid. num. 366. & n. ſeq. uſque ad n. 373. 79
Opinioni probabili uti non licet in eſſentialibus ſacramentorum, niſi in caſu extremæ neceſſitatis, ibid. n. 376. 80
Periculum grave facit, ut formido præponderet opinioni, ibid. num. 377. 80
Sacerdoti eligenti opinionem probabilem Eccleſia minimè tribuit juriſdictionem ad abſolvendum, niſi error ſit communis, & titulus putativus proveniat à legitimo ſuperiore, ibid num. 380. 80
Advocato an & quando liceat patrocinari ſecundum opinionem probabilem, in d. c. Ne innitaris, num 81. & num ſeqq. uſque ad num. 391. 81
Advocatus in cauſa, in qua utrinque ſunt opiniones æquè probabiles, ſi proponat clienti illo rem tamquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & intereſſe, ibid. n. 382. 82
Sed non prohibetur in cauſa dubia patrocinari, ſi aperiat clienti illam rem dubiam eſſe, ib. num 383. 81
Advocato non licet patrocinari pro parte minùs probabili contra probabiliorem, ibid n. 387. 81
Etiamſi pandat clientulo rationes adverſarii eſſe probabiliores, ibid num 388. 82
Et etiamſi ſit cauſa ſanguinis, vel majoris partis bonorum, ib. numer 390 82
Advocatus, qui in principio litis credidit rationes ſui clientuli eſſe probabiliores, ſi in proceſſu appareat contrarium, tenetur cauſam deſerere, aut illum ad concordiam inducere, ibidem numer. 389. 82
Opinionem minùs probabilem ſequens, ac minùs tutam, relicta probabiliori, ac tutiori, eſt maximè imprudens, ac temerarius, in d. c. Ne innitaris, n. 392 de conſtitut. 82
Epilogus principalium circa quæſtionum, & praxis ſervanda in opinione deligenda cum ſecuritate conſcientiæ, ibidem numer 402 85
Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris, latè diſcutitur, ib n. 403 & n. ſeqq. uſque in finem. 86
Quid ſi authoritas illa ſit rationibus deſtituta, ib. num. 406. & n. ſeqq. uſque ad n. 418. 88
Et quid ſi nitatur gravi aliquo fundamento, ibidem num 417. & num. ſeqq. 88
Et quid de authoritate alicujus, qui ſit Princeps in aliqua facultate, ib. num. 420. 88
Et quid ſi opinio unius Doctoris ſit contra legem Dei, vel Eccleſiæ, ib. num. 425. 88
Et quid ſi ſit contra communem aliorum opinionem, ibidem num. 413. & 443. 89
Et quid ſi opinio ſingularis ſit verior, quàm opinio communis, ib. numer 438 90
Et quid ſi ab utraque parte ſint totidem Authores æqualis ponderis, & rationes æquè ſuaſibiles, ib. num 444 90
Et quid ſi pro una parte ſint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ibid. num 445. 90
Et quid ſi utrinque Doctores æquales numero, ſed pondere inæquales, ibidem num 447. 90
Et quid ſi pro una parte ſtet authoritas unius gravis Doctoris, & pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque ſint æquales, ib. num. 448. 91
Opinionem probabilem facit authoritas unius Doctoris, etiamſi contineat errorem contra jus Divinum, ib. n. 405. 86
Contrarium, ibidem num 412. & 445. & 413 87
Opinionem probabilem in moralibus non facit ſola authoritas unius Doctoris utcumque gravis, & probi, in d. cap. Ne innitaris, num 406 de conſt. 86
Probabilia ſunt, quæ videntur omnibus, aut pluribus, aut Superioribus, & his vel omnibus, vel pluribus, vel maximè notis, ib. num. 407. & num 411 & 414. 86
Opinionem probabilem facit authoritas unius Doctoris probi, & docti, ſi nitatur gravi aliquo fundamento, & in contrarium nulla occurrat ratio, vel authoritas movens, ibidem num 417 88
Opinionem ſequens alicujus Magiſtri non ſubtiliter indagatam, quæ poſtmodùm appareat falſa, excuſatur à peccato, quamdiu falſa non apparuerit, ib num 418 88
Nec peccat mortaliter, qui ſequitur intellectum, alicujus gravis authoris, etiamſi erret, dummodò error verſetur circa ſubtilitates legum, ibid n. 419. 88
Opinionem probabilem facit ſola authoritas unius ſapientis clariſſimi, & principis in aliqua facultate, ib. num 420. 88
Authoritas magni Doctoris in tantùm facit aliquam probabilitatem, in quantùm præſumitur in ſcientia verſatus, vel ſapienter loquutus, ibid. num 424. 88
Opinio unius Doctoris quantumvis gravis, & pii, ſi ab Eccleſia ſit reprobata, aut ſit contra jus divinum, eſt improbabilis, & falſa, ibid. num 425. 88
Opinionem ſequens errantis Magiſtri in ſpectantibus ad fidem, & bonos mores, ex ſimplicitate, & juris ignorantia non excuſatur, ibid. num 432. 89
Opinionem probabilem non reddit ſola authoritas unius Doctoris, ſi in contrarium ſit communis opinio, ibid. num. 433. 89
Niſi ille Doctor ita ſolveret argumenta contraria, & confirmaret ſua, ut ſuam redderet aut certam, aut longè probabiliorem, ibid. num 438. 90
Opinionem probabilem non facit multitudo Doctorum, ſi eam non confirmet optimis rationibus, ibid. num 436. 89
Opinioni, quæ melioribus rationibus fulcitur, juſtius, & æquius eſt inhærere, licèt Imperator ſit in opinione contraria, ibidem num 439. 90
Opinionem probabilem non facit authoritas unius Doctoris, quando in contrarium ſunt plures æqualis, vel majoris ponderis, ibid. num 441. 90
Niſi opinio paucorum eſſet validioribus rationibus munita, ibid. num 443. 90
Opinionem unius, vel alterius, aut etiam plurium Doctorum ſequi non licèt, quando in contrarium ſunt totidem Doctores æqualis ponderis, & rationes utrinque pares, ib num. 444. 90
Idem ſi pro una parte ſint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ib num. 445. 90
Secùs ſi Doctores utrinque ſint pares numero, ſed graviores pro una parte, ibid. num 447. 90
Dignitas perſonarum compenſatur cum numero, ib. n. 446. 90
Opinionem probabilem reddit authoritas unius gravis Doctoris, ſi pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque ſint æquales, ibid num 448. 91
Opiniones probabiles excuſant à pœna excommunicationis malè intelligentes Conſtitutionem, in cap. Super ſpecula, num. 6. ne Cler. vel Monach. 685
Opinio probabilis à Concilio approbata deſinit eſſe opinio, & efficitur ſententia neceſſariò tenenda, in cap. Majores, num. 218. de Baptiſm. 602
Opinio ſi ſpeculativè ſit verè probabilis, eſt etiam tuta practicè, in c. Cùm ſis, num. 90. de converſ. conjug. 440

Opinio ſingularis.

Opinio ſingularis favens matrimonio an & quando contra communem ſit tenenda, in c. Si vir, n. 4. de cognat. ſpiritual. 62
Opinionibus ſingularibus Conſtitutiones Decretorum ſunt præferendæ, in c. Ne innitaris, n. 2. de conſtit. 30
Opinio propria, & ſingularis erronea eſt, & potius eſt quædam ſuperſtitio, ibid n. 12. 32
Opinionem alicujus Magiſtri eligens contra manifeſtum ſcripturæ teſtimonium, ſive contra id, quod publicè tenetur ſecundùm Eccleſiæ authoritatem, non poteſt ab erroris vitio excuſari, ibid num 20. 32
Opinio favens matrimonio, vel poteſtati clavium, præferenda eſt opinioni contrariæ, etiam communi, ibid num. 232. 54
Opinionem erroneam ſequens alicujus Magiſtri ex ſimplicitate non excuſatur, in d. c. Ne innitaris, n. 369. 82
Opinionem probabilem an faciat authoritas unius Doctoris.
Vide in ver. *Opinio probabilis*, verſ. *Opinionem probabilem an faciat*, &c.

Opinio tutior.

Opinio tutior ex Canonum præſcripto non eſt eligenda, niſi res dubia ſit, in c. Ne innitaris, n. 57 de conſtitut. 39
Declaratur, ibid num 218. 44
Opinio probabilis poteſt teneri, quando contraria, utcumque tutior, eſt rationibus deſtituta, ibid. n. 209. 43
Opinionem tutiorem ſequi tenetur non tantùm qui dubius eſt, ſed etiam qui formidat, & fluctuat, ib n. 218. 44
Opinionem tutiorem in dubio eſſe eligendam eſt velut quoddam Sacrorum Canonum axioma, ibid. num. 171. num. ſeqq. uſque ad num. 293. 48
Et refellitur illorum opinio, qui dicunt hoc non eſſe in præcepto, ſed in conſilio tantùm, ibidem num 171. & num. ſeqq. uſque ad num 293. 48
Opinio tutior in dubio debet eligi ex præcepto, ibid. num. 184. & num. ſeqq. uſque ad n. 191. 49
Opinio tutior in dubio eligenda eſt in foro pœnitentiali, vel quaſi pœnitentiali tantùm; in foro autem judiciali, ubi agitur ad pœnam, eligenda eſt benignior, in d. c. Ne innitaris, n. 196. & n. ſeqq. uſque ad n. 202. de conſtitut. 50
Declaratur, ibid n. 204 50
Opinio tutior, cur eligenda ſit in foro conſcientiæ, non autem in foro fori, ibid. 198. 50
In judicio propriè non eſt reperire partem tutiorem, ib n. 204. 50
Opinio tutior in foro conſcientiæ eſt etiam favorabilior, ib. n. 203. 50
Opinionem tutiorem an Judex aliquando ſequi teneatur, ibidem num 204. 52
Opinio tutior in moralibus eſt eligenda de jure naturali, & divino, contra quod nulla poſſeſſio, aut præſcriptio, vel conſuetudo ſuffragari poteſt, ibid num. 206. & num. ſeqq. uſque ad num 211 52
Opinio tutior in dubio eligenda eſt, ſive dubium ſit facti, ſive juris, vel perſonæ, in d. c. Ne innitaris, num. 212. & num. ſeqq. uſque ad n. 218. de conſtit. 53
Et tam in dubio juris practico, quàm ſpeculativo, ib. n. 218. 53

1 Et in omni materia etiam extra caſum irregularitatis, ibid. num. 220. 53
1 Opinionem ſecuriorem tenetur eligere dubium juris habens, an ſit excommunicatus, ibid n. 224. 53
5 Opinio tutior in dubio eligenda in omni materia, ubi vertitur ſalutis periculum, & refellitur contraria opinio, ibid. n. 220 53
1 In opinione deligenda ſervandæ ſunt regulæ juris, cum non apparet, quæ ſit tutior, ib. n. 229. & n ſeqq. uſque ad n. 242. 56
2 Et quæ ejuſmodi regulæ, ibid n. 231. 54
2 Opinio tutior in dubio quæ dicatur, ibid. n. 230. 54
2 Nemo tenetur ad id, quod perfectius eſt; ſed ſufficit, ut ſequatur perfectum, ac tutum, in d. cap. Ne innitaris, numer. 255. de conſtitut. 58
2 Declaratur, ib. n. 293 65
2 Opinio ſemper eligenda, per quam Deus magis glorificatur, & quæ majorem habet conformitatem cum arcta via Evangelii, ibid n. 288. 64
2 Immunis eſt à peccato relinquens opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut ſequatur contrariam; eſt propoſitio non toleranda, ibid n. 289 64
2 Opinio tutior ſequenda eſt, ubi agitur de periculo animæ, etiamſi oppoſita ſit ſatis probabilis, ex ſententia Henrici Boich. & Bellamera, ibid. n. 46 78
2 Periculum grave facit, ut formido præponderet opinioni, ibidem numer. 177. 80
5 Opinio tutior in foro pœnitentiali, vel quaſi, ex præcepto eligenda eſt tam in dubio facti, quàm juris etiam abſoluti, ubi vertitur ſalutis periculum, in c. Si confiteretur, n. 54 de accuſat. 22
5 Opinio tutior ex præcepto eligenda eſt inter opiniones utrinque probabiles, ubi vertitur ſalutis periculum, in cap. Reſponſo, n 104 de ſent. excomm. 166
5 OPPOSITORI habenti qualitates requiſitas competit jus conſiderabile, ut ei liceat appellare à denegata collatione, in c. Mandato, n. 28. de Simonia 61
3 OPTIO eligendi novum beneficium, & alterum dimittendi, hodie ſublata eſt à Concilio Tridentino in quibuſcumque beneficiis, in c. Referente, n. 8 de Præben. 79
3 Fallit, ib n. 10. 79
5 OPUS per ſe laudabile, ratione temporis reprobatur, in c. Tua nos, n. 13 de Simon. 53
3 Opus Dei eſt quod naſcitur, diaboli quod mutatur, in c. Multa, n. 63 Ne Cler vel Monach. 656
2 Opera quæ ſunt communia bonis, & malis, non poſſunt teſtimonium perhibere de ſanctitate alicujus, in cap. Venerabili, num. 13 de teſtibus. 256
2 Declaratur, ibid. n. 41. 257
3 Opera juſtitiæ præponenda ſunt operibus charitatis, in cap Licèt, n 27 de Regular. 393
3 ORATIO ſpecialis an magis proſit, quàm generalis, in c. Fraternitatem, n 15 & n. 56 de Sepultur 290
3 Orationes aliquas cur Eccleſia pro aliquibus inſtituerit, ibid. n. 37. & num 56 294
2 Oratio fit ab Eccleſia etiam ut impleantur, quæ Deus promiſit, & infallibilia ſunt, in c. Venerabili, n. 43. de teſtibus. 257
Oratio Dominica.
Vide in verb. *Symbolum Apoſtolorum*.
3 Oratio dicitur quaſi oris ratio, in c. Dolentes, num. 35. de Celebr. Miſſar. 583
3 Oratio quid ſit, ibid n 41. 584
3 In oratione duo præcipuè requiruntur, videlicet affectus cordis, & intentio, ibid. n. 42. 584
3 Oratio quæ habet culpam adjunctam, non habet ſuam efficaciam, nec eſt ſatisfactoria, ibid n. 56 585
3 ORATORI, ſeu Legato quod donatur, an cedat lucro ipſius, an verò mittentis, in c. Poſtulaſtis, n. 25. & ſeqq. uſque ad n. 35. de Conceſſ. præben. 202
5 ORATORIA publica, & privata quæ cenſeantur, in cap. In his, n. 18. de privileg. 280
3 Oratorium cuilibet privato licet conſtituere in domo propria, dummodo non habeat formam Eccleſiæ, nec ibi celebrentur Miſſæ, in c. Ad hæc, n. 52. de relig. domib. 492
3 Oratorium infra quinquennium, Hoſpitale infrà annum compleri debet, in c. Nos quidem, n. 6. de teſtam. 259
5 Epiſcopus poſt Concilium Tridentinum non poteſt concedere licentiam domi celebrandi, ut infirmus pro viatico communicetur, in c. In his, n 13 de privileg 279
5 Tridentini Concilii decretum ſeſſ. 22. de obſer. & evitand. in celebr. Miſſar. c. unic. §. Neve patiantur, expenditur, & explicatur, ibid. numer. 15. 279
5 Epiſcopus non poteſt permittere, ut è Sacerdotibus ſæcularibus, ſeu Regularibus Miſſa celebretur extra Eccleſiam, aut extra Oratoria ad divinum cultum dedicata, ibid. n 19. 280
5 Poteſt concedere ex Tridentini Concilii præſcripto, ut Miſſa celebretur in Oratorio ad divinum tantùm cultum dedicato, dummodò illud non ſit in privatis domibus, ib. n. 22. 280
5 Oratoria ad uſum Epiſcopi etiam extra illius Diœceſim conſtructa non comprehenduntur in decreto de non celebrando in privatis Oratoriis, in cap Quod nonnullis, numer. 8. de privilegiis. 292
3 Oratoria privata non ſunt ſub poteſtate Epiſcopi quoad viſitationem, & procurationem, in cap. Authoritate, num. 2. de cenſibus. 554
3 Oratorium, vel Hoſpitale non probatur eſſe publicum ex eo tantùm, quòd interdum ibi celebretur, ibid. n. 3. 554
3 Niſi cœtus celebrationis ſit publicus, ibid. n. 4. 554
3 Oratorium, & Eccleſia in quo differant, ibid. n. 5. & 27. 554
3 Oratoria privata non gaudent immunitate Eccleſiæ, nec poſſunt ibi publicè teneri, aut pulſari Campanæ, nec Miſſa celebrari; & quod hodie eſt Oratorium, cras poterit eſſe camera, ib. n 6. 554
3 De jure poteſt ibi celebrari de licentia Epiſcopi, qui tamen non debet eam concedere in magnis feſtivitatibus, ibid n. 7. 554
3 Et quid poſt Concilium Trid ib. n. 9. 17 & ſeqq. 554
3 Oratorium an poſſit deſtrui Authoritate Epiſcopi, ſi honeſtè teneatur, ibid. n. 8. 554
3 Commiſſarius Cruciatæ an poſſit concedere licentiam celebrandi in Oratoriis domeſticis; an vero hæc facultas ſit Papæ reſervata, ibid. n 11. & ſeqq uſque in fin. 554
3 Oratorium publicum quid differat à domeſtico, ibid. n 12. 554
3 Oratorium publicum tam de jure Canonico, quàm civili conſtitui non poteſt ſine authoritate Epiſcopi, ib. n 12 554
3 Oratorium domeſticum unicuique fidelium licèt habere in domo ſua, & ibi orare; ſed Miſſas celebrare non licet, ibidem num. 13. & 16. 554
3 Tridentini Concilii decretum circa Oratoria expenditur, ibidem numer 17. 554
3 Licentia celebrandi Miſſam in Oratoriis privatis non poteſt concedi ab Epiſcopo, ſed petenda eſt è Sede Apoſtolica, ibidem numer. 18. 555
3 Domus Principis, Arces, & Palatia, in quibus Barones juriſdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Concilii Tridentini de Miſſa in privatis domibus non celebranda, ibid. numer. 19. 555
3 Miſſa in domo privata, ad hoc ut infirmus pro viatico communicetur celebrari non poteſt de licentia Epiſcopi, ib. n 20. 555
3 Indultum audiendi Miſſam in domo propria ſublatum eſt à Conc. Trid. ibid. n 21. 555
3 Licentiæ celebrandi in Oratoriis privatis quibus conditionibus concedi conſueverunt à S. Congregatione Concilii, ib n 22. 555
3 Epiſcopus non poteſt concedere licentiam celebrandi in Oratoriis publicis, ib. num 23. 555
3 Oratorium ut publicum cenſeatur, debet habere oſtium immediatè reſpondens in viam publicam, ſine ullo aditu, vel proſpectu è loco privato, ibid. n. 24. 555
3 Oratoria, quæ in Monaſteriis, & Hoſpitalibus Eccleſiaſticis conſtructa ſunt, cenſentur publica, ib. n 25. 555
3 Oratoria pro infirmaria Monialium qualiter concedantur è Sede Apoſtolica, ibid n. 26. 555
3 Oratorii privati appellatione ex Bulla Cruciatæ non venit domeſticum, ſed publicum, quod privatum appellatur ad differentiam Eccleſiæ conſecratæ, ibid. n. 27 555
3 Oratoria publica poſſunt viſitari ab Epiſcopo, non autem privata, ib num 29 555
3 Oratoria, quæ in domibus privatorum ſunt, gaudent immunitate, ſi auctoritate Epiſcopi ſint conſtructa, in c. Eccleſiæ, n 23. de immunit. Eccleſ. 647
3 Aliàs ſecus, num. 25. 647
Vid in ver *Miſſa ubi celebranda*.
3 Oratorium authoritate Epiſcopi ædificatum, eſt publicum, & Religioſum, nec poteſt ad humanos uſus deputari, ib. num 24 647
3 Privatum verò hodie eſt Oratorium, & cras poteſt eſſe camera, ibid num 26 647
2 ORBIS major urbe qualiter eſſe dicatur, in cap. Significaſti, n. 33. de elect. 225
2 ORDINARIUS mortuo uno ex duobus electis, qui in eum compromiſerunt, procedit ex poteſtate ordinaria ſuperſtitis, antequam fiet nova electio, in c. Ex parte, n. 2. de arbiter 702
5 Ordinarius an poſſit eſſe arbiter tam de jure civili, quàm de jure Canonico, ib. n 20 & ſeqq uſque ad n. 34. 703
2 Ordinarius domicilii poteſt procedere contra ſubditum licèt abſentem, & eum citare tam quoad effectus rem concernentes, quàm quoad perſonam, in c. Licèt, n 12. de foro compet. 64
2 Ordinarius domicilii poteſt contra abſentem procedere, etiam ad ſententiam excommunicationis, ib n 14. 64
2 Ordinarius delicti, vel contractus non poteſt procedere contra abſentem quoad effectus perſonam concernentes; poteſt tamen procedere contra bona, ſi in ſuo territorio reperiantur, ib. nu. 25. & ſeq. 84
2 Ordinarii loci, de quibus loquitur cap 20. ſeſſ. 24. Concilii Tridentini, qui intelligantur, ibid. n. 26. 65
5 Ordinarius in uno reſcripti de corrigendis Clericis ſuæ diœceſis non poteſt procedere contra exemptos, in c. Grave, n. 1 de off. Ordinar. 593
5 Ordinarii debent paucos, & neceſſarios caſus reſervare, in cap. Omnis, n. 89 de pœn. & remiſſ. 315
3 Ordinarius poteſt ſine Capitali conſenſu excuſare Canonicos à ſervitio Chori, ex cauſis tantùm expreſſis in Conſtitutione Bonifacii VIII. in c. Licèt, n. 215 de præb. 242
2 Ordinarius dicitur quilibet habens in loco ordinariam juriſdictionem, in c. Cùm olim, n. 8. de præſcription. 278
5 Ordinarii, quorum unus habet juriſdictionem univerſalem, alius ſpecialem, an ſimul concurrant, in c. Studuiſti, n. 9. de offic. legat. remiſſivè. 545
3 Ordinariorum appellatione, de quibus fit mentio in Bulla 99 Clementis VIII. qui comprehendantur, in cap Non amplius, n. 87. de inſtitut. 179
2 Ordinarius Epiſcopo ſubjectus ſi in ſibi ſubditum juſtam ſententiam ferat, Epiſcopus eam ſervari faciet, & ſine ſatisfactione non relaxet, in c. Cùm ab Eccleſiarum, n 2. de offic. ord. 556
2 Ordinariam juriſdictionem qui habere dicantur, ib. n 3. 556
2 Ordinarius inferior an ſubſit Epiſcopo Diœceſano, ib. n. 12. 556
2 Ordinarius dicitur, cui cauſarum univerſitas eſt commiſſa, in cap. Cùm cauſam, n. 6 de Appellat 203
2 Ordinarius ex ſpeciali commiſſione non efficitur Delegatus, ibid. numer. 14. 205
3 Ordinarii appellatione venit etiam inferior Prælatus inſtitutionem habens, in c. Tua, n. 29. de Cler. non reſid. 58
2 Ordinarii appellatione venit non ſolùm Epiſcopus, qui eſt generalis, & major Ordinarius, ſed etiam quilibet inferior, & ſpecialis Ordinarius, in c. Poſt ceſſionem, n 3. de probat. 230
2 Quod procedit, ſi materia inferiori Ordinario ſit adaptabilis, ib. num 6. 230
2 Item procedit in Ordinario conſtituto è jure, non autem in conſtituto ex accidenti à Capitulo, vel à Papa, ib. num. 10. 230
2 Ordinarius dicitur, qui jure ſuo, vel Principis beneficio univerſaliter juriſdictionem exercere poteſt, ibidem num. 5. & numer. 22. 230
2 Ordinarius accipitur ſecundum ſubjectam materiam, ibidem numer. 7. 230

2 Or-

2 Ordinarius reſpectu collationis intelligitur etiam is, qui tantùm habet poteſtatem conferendi, licèt aliàs non habeat ordinariam juriſdictionem, ibid n.7. 230
2 Ordinarius, de quo in litteris Clem. VIII. ſuppreſſionis Canonicorum Regularium in Principatu Cathaloniæ, non intelligitur Archipresbyter, ſed Epiſcopus, ib. n 12. 230
2 Ordinarius poteſt ex officio ſuo petere, ut ſibi exhibeatur reſcriptum Delegationis, etiam parte non petente, in c. Cùm in jure, n 32. de off. Deleg. 535
2 Ordinarius prudenter agit, ſi parcat Delegato etiam non viſis litteris, dummodò ille ſit probata perſona, ibid. n 44. 535
Vide in ver. *Delegatus*.
3 Ordinarii juriſdictioni Concil. Trid. nihil detraxit etiam in locis ſub Regum protectione exiſtentibus, in cap. De Xenodochiis, n.21. de Relig. Domib. 486
5 Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, ſed in Eccleſia Cathedrali, in cap. In ordinando, num 45. de ſimonia. 34

Ordo, communia.

2 Ordo eſt diſtinctarum perſonarum, in c. Cùm contingat, n.17. de ætat.& qualit. 419
3 Ordo ſedendi in Prætorio S. Pœnitentiariæ, in c. Poſtulaſti, n 29. de conceſſ præben. 202
2 Ordo poteſtatum eſt, ut inferiora à ſuperioribus gubernentur, & ad unum tamdem redigantur, in cap. Significaſti, nu.29. de elect. 225
3 Ordo judicii in notoriis non requiritur, in c. Perlatum, n.43. de iis quæ vi met. cauſ. 679
2 Ordo litteræ non eſt attendendus, quando ex aliis juribus apparet varius, & inverſus, in cap. Ut Abbates, num.32. de ætat. & qualit. 390
3 Ordinis præpoſteratio non vitiat, in cap. Joannes, num 3. de teſtam. 286
3 Ordo ſcripturæ in Decretalibus non attenditur quoad hoc, ut illa cenſeatur prius edita, quæ in præcedenti titulo reperitur collocata, in c. Referente, n.7 de præben. 79
5 Ordo datus per prius & poſterius cenſetur datus de forma, in c. Qui presbyterum, n.35. de pœn. & remiſſ. 294
5 Declaratur quatuor modis, ibid. n.74 uſque ad n.93. 297
3 Ordinare quandoque idem importat quod conferre, vel confirmare, in c. Nulla, n.80 de Conceſſ. præben. 190
2 Ordo reſcripti interpretationem recipit à jure communi, in c. Cauſam quæ, n. 2. de reſcript. 256
2 Ordo ſenſus, & intellectus magis ſervandus, quàm abuſivus ordo verborum, ibid.n.3. 256
5 Ordo juris in cauſis Regularium non ſolùm in parte remittitur, ſed etiam fit aliqualis remiſſio juſtitiæ, in c. Per tuas il primo, n 6. de Simon. 53
5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra Regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtantialia judicii, ſecus quoad veritatis probationem, in cap. Qualiter, il ſecondo, nu 59. de accuſat. 21
Vide in ver. *Monachus, communia*.
3 Ordo ſacer non opponitur matrimonio eſſentialiter, in c. Nuper à Nobis, n.30. De Bigam. 505
5 Ordo ſacer an jus patriæ poteſtatis ſolvat, remiſſivè, in c. Cùm voluntate, n.35. de ſent.excomm. 379

Ordo quid, & quotuplex.

2 Ordo multipliciter accipitur, in c. Cùm contingat, n. 41. & ſeq. de ætat. & qualit. 420
2 Ordines novem in Eccleſia numerantur ab Iſidoro, ibidem numer. 56. 421
2 Ordo importat quemdam dignitatis gradum, & poteſtatem ſupra populum, ibid. n 97. 425
2 Ordines novem numerantur in Eccleſia militanti, ſicut in triumphanti ſunt novem ordines Angelorum, ib. n.104. 426
2 Ordinum diſtinctio deprehenditur ex diſtinctione miniſterii, item ex diverſitate materiæ, & formæ, ibid. n.106. 426
2 Ordo ad ſui eſſe non requirit miniſterium cooperativum in ipſo actu conſecrationis Euchariſtiæ, ibid. n.111. 426
2 Ordo ad ſui eſſe non requirit, ut per ſolum, & unicum exerceri debeat, ibid. n.124. 428
2 Ordines omnes ſunt unum Sacramentum, in c. Super eo n.39 de bigam. 500
5 Ordo quilibet in latiori ſignificatione dicitur ſacer, in c. Henricus, n.20 de Cler. pugn. in duell. 144
2 Ordo ſecundùm quòd eſt Sacramentum, ordinatur ſpiritualiter ad Sacramentum Euchariſtiæ, in c. Requiſivit, n.20. de ordinat. ab Epiſcopo. 378
2 Declaratur, ibid. n 88. & 92. & ſeq. 385
2 Ordinum diſtinctio eſt propter altaris ſacrificium, poſt cujus conſummationem ulterius non eſt ordo, ibidem numer. 22. 88. & 93. 378
2 Contrarium, ibid. n.90 385
2 Ordo duplex, & de quo ordine intelligantur Canones loquentes de ordine, & ordinatione Epiſcopi, ibid. n.23. 379
2 Ordines hierarchici tres à Dyoniſio aſſignantur, ibid. numer. 24. & 42. 379
2 Ordo unus eſt eminentior alio ſecundum quod proximiùs ordinatur ad Sacramentum Euchariſtiæ, ibid n.29. & 88. 379
2 Ordo quid ſit, ibid n 52. 381
2 Ordinum diverſitas elicitur ex diverſitate materiæ, & formæ, ib. num.60. 382
2 Item ex diverſitate miniſteriorum, & poteſtatis, ibid. n.61. 382
2 Ordines à Chriſto inſtituti, verè & propriè ſunt Sacramentum, ibid. n.68. 383
2 Ordines novem computantur in Eccleſia ſicut in cœleſti Hierarchia, ib. n 77 383
2 Ordo Sacramentalis non requirit ad ſui eſſe miniſterium cooperativum in ipſo actu conſecrationis Euchariſtiæ, ib. n.88. 385
2 Ordinis executio dicitur ordinis perfectio, in c. Cùm pridem, n. 35. de pactis. 649
2 Ordo quid ſit, in c. Cùm veniſſet, n.40. de ſacra unct. 447
2 Ordinum diverſitas oritur ex diverſitate materiæ, & formæ, in c. Presbyter, n.23. de ſacr. non iteran. 457
3 Ordo quilibet prout eſt Sacramentum ordinatur ad Sacramentum Euchariſtiæ, in c. Multa, n.93 Ne Clerici vel Monachi. 658
2 Ordines minores Sacramentum eſſe oſtenditur diffinitum à Concilia Florentino, & Tridentino, & refellitur contraria opinio, in c. Cùm contingat, n.72. de ætat. & qual. 413
2 Ordinum minorum nomina, & uniuſcujuſque eorum propria miniſteria ab initio Eccleſiæ fuerunt in uſu, ibid. n 77. 423
5 Ordines minores fuerunt in primitiva Eccleſia inſtitutione Chriſti, in c. Tuæ litteræ, n 5. de Cler. per ſalt. promot. 199
2 Ordines minores non veniunt ſacrorum ordinum appellatione, etiam ſi ordines ſacris exprimantur per dictionem univerſalem, in c. Cùm in cunctis, n 1. de elect. 243
2 Ordinationis denominatio cur in ſacris litteris fiat ab impoſitione manuum, in c. Presbyter, n 39. de ſacr. non iteran. 459
2 Presbyteratum, & Subdiaconatum eſſe in Eccleſia ordines diſtinctos eſt de fide, in cap. Cùm veniſſet, num. 45. de Sacr. Unct. 448
Vide in ver. *Tonſura*, & in ver. *Epiſcopalis ordo*, & in ver. *Clericus quoad Tonſuram*.
2 Opiniones de numero ordinum inter Theologos, & Canoniſtas conciliantur, in cap. Cùm contingat, num.43. de ætat & qualit. 410
2 Contrarium impugnatur, ibid. n 44. & n 125. 420
2 Opinio Butrii, & Abbatis circa poteſtatem Sacerdotalem refellitur tanquam periculoſa, in c. Quantò, n.6. & ſeqq. uſque ad n. 20 de Conſuet. 198
2 Ordines minores largè dicuntur ſacri, in cap. Ut filii, n.3. de filii. Presbyt. 461
5 Ordines minores in quantum ſunt ſacramentum, ordinantur omnes ad Sacramentum Euchariſtiæ, in c. Si quis Presbyter, n. 12. de Cler excom. Miniſtr. 101
5 Et ſecundum ſe ſunt ſacri, ibid. n.13. 193

Ordines quoad ætatem, & uſum rationis.

3 Ordines ſacri non requirunt uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ſed ex neceſſitate præcepti tantùm, in cap. Tuæ litteræ, n 13 de Cler. per ſalt. promot. & in cap. Super inordinata, n 37. de præben. 153
3 Et quid in conſecratione Epiſcopali, ibid. n. 38. 153
2 Ordo Presbyteratus non requirit uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ordo Epiſcopalis ſecus in c. Vel non eſt compos, n. 8. de tempor. ordin. 368
2 Ordinis defectus cur minùs obſit impetranti, quàm defectus ætatis, ſcientiæ, & morum, in cap. Cùm in Magiſtrum, num.32. de elect. 303
3 Ordines minores ante ſeptimum annum completum conferri non poſſunt, in cap. Cùm contingat, num.121. de ætat. & qualit. 428
2 Ordines minores non requirunt ætatis maturitatem, nec litterarum ſcientiam, in c. Cùm in cunctis, n 2. de elect. 243
Vide in ver. *Ordines Beneficio annexi* & in ver. *Ætas*.
Largè tamen dicuntur ſacri, ibid. n.3.
3 Ordines minores in qua ætate ab Epiſcopo conferri poſſint aut debeant, in cap. Super inordinata, n.19. & ſeqq. uſque in fin. de præben 152
3 Ordines minores an de neceſſitate Sacramenti, vel de neceſſitate præcepti, an verò de honeſtate tantùm requirant uſum rationis, ibid numer 35. 153
2 Ordinans puerum tredecim annorum in Diaconum ſuſpenditur à collatione ordinum, & ordinatus ab ipſius executione uſque ad ætatem legitimam, in c. Vel non eſt compos, num. 2. & 10. de tempor. ordinat. 368
2 Ordinans Clericum ad ſacros ordines ante ætatem legitimam non eſt ipſo jure à collatione ordinum ſuſpenſus, ſed ſuſpendendus, ibid. num.4 368
2 Ordinatus ante ætatem legitimam, aut extra tempora, characterem recipit, ibid. n 7. 368
2 Ordinatus ad Sacros ante ætatem à jure præfinitam an ſit ipſo jure ſuſpenſus, an verò ſuſpendendus ab illorum executione, ibid. num. 10. 368
2 Et quid poſt Conſtitutionem Pii II. ibid. n.11 369
2 Anve ſi celebret, irregularitatem incurrat, ibid. n 42. 371
2 Conſtitutio Sixti V. contra Epiſcopos in Ordinum collatione peccantes redacta eſt per Clem. VIII. ad terminos juris, Bullæ Pii II. & Concilii Tridentini, excepto capite Simoniæ, ibidem numer. 11. 369
5 Ordinatus ante ætatem legitimam an recipiat characterem, ſi Epiſcopus publico edicto proteſtatus fuerit ſe nolle Ordines conferre, in legitima ætate conſtitutis, in c. Tuæ litteræ, n. 15. de Cler. per ſalt. promot 200
5 Ordinatus in ſacris ante annos diſcretionis ad ætatem legitimam perveniens an continere teneatur, ibid. n.27. latiſſimè diſcutitur uſque in fin 201
5 Quid ſi factus adultus ordinationem ſuam ratificaverit expreſsè, ibid. n.40. 202
5 Et quid in eo, qui vult in Ordine remanere, & uti privilegiis Clericalibus, ibid. n. 48 & 69. 202
5 Et quid ſi ordinatus ante uſum rationis poſteà contradixit, & in contradictione perſeveravit tam ante, quàm poſt finem decimiquarti anni, ibid. n.50. 203
5 Et quid ſi poſt uſum rationis uſque ad finem 14. anni tacuit, ſed poſteà infra triduum reclamavit, ibid. n.52. 203
5 Et quid in caſu converſo, ibid. n.53. 203
5 Et quid ſi ſemper tacuit, & habuit ſe merè negativè, ibidem numer 54. 203
5 Et quid ſi tempore ordinationis erat doli capax, & poſt ſuſceptum Ordinem ſtatim contradixit, & perſeveravit in contradictione uſque in finem 14. anni, ſed poſteà tacuit, ib. n.70. 204

Et quid in caſu converſo, ibid. n. 73. 204
Et quid ſi conſenſit tantummodò ante ſuſceptum Ordinem, poſtea verò nec conſenſit, nec diſſenſit, ibid. n. 74. 206
Ordinatus ante annos diſcretionis, qui nec ante, nec poſt finem 14. anni infra triduum contradixit, cenſetur ratificare, ib. nu. 33. 58. & 74. 202
Nec eſt opus interrogare ordinatum, an velit continere, necne, ibidem num. 34. 202
Secus in profeſſione, & cur, ibidem num. 35. & ſeqq. & num. 78. in fine 205
Ordinatus infra annos diſcretionis non reordinatur, in c. Super inordinate, n. 19. de præbend. 153
Ordinantes ad primam tonſuram, vel minores, aut ſacros Ordines ante ætatem legitimam, quas pœnas incurrant in Bulla Sixti V. ibid. n. 45. 153
Ordinans Clericum ætate inhabilem ad unum ex ſacris ordinibus an ſuſpendatur à collatione omnium, in c. Vel non eſt compos, n. 6. de tempor. ordinat. 158
Ordinati ad ſacros extra tempora, vel ante ætatem legitimam, aut ſine litteris dimiſſoriis, ex Bulla Pii II. an ſint perpetuò ſuſpenſi, n. 13 169
Ordinatus à majore, major eſt, & præcedit antiquiori, ſi ſit ejuſdem ordinis, ſecus ſi inferioris, in cap. Cùm certum, n. 14. de Majorit. & obed. 608
Ordines ſacri non requirunt uſum rationis ex neceſſitate Sacramenti, ſed ex neceſſitate præcepti tantùm, in c. Tuæ litteræ, n. 13 de Cler. per ſaltum promot. 200
Opiniones Doctorum referuntur de continentia ordinati ante annos diſcretionis, ibid. n. 28. & n. ſeqq. uſque ad n. 40. 201

Ordines beneficio annexi, vel non.

Ordines ſacri ex Concilio Tridentino annecti non debent Canonicatibus, & Portionibus Collegiatarum Eccleſiarum, nec dignitatibus, & dimidiis portionibus, ſed Canonicatibus tantùm, & portionibus Cathedralium, in cap. Cùm in cunctis, n. 15. & 25. de elect. 250
Ordines ſacros Dignitati, Præbendæ, vel portioni annexos in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia infra annum non ſuſcipiens an ſit ipſo jure beneficio privatus, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 35. & ſeqq. uſque in fin. de elect. 257
Quid ex Concilio Viennenſi, ibid. n. 36. 257
Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 39. 258
Ordines ſacros Epiſcopus in vim Concilii Tridentini annectere non poteſt Dignitatibus, ſed Canonicatibus, & portionibus tantùm, in c. Ut Abbates, n. 7. de ætat. & qualit. 388
Ordo annexus beneficio non requiritur contemporaneè in ipſo actu collationis, ibid. n. 9. 388
Declaratur, ibid. n. 21. 388
Impeditus ex juſta cauſa ſuſcipere Ordines ſuo Beneficio annexos, quamvis non ſit ipſo jure privatus beneficio, tamen privari debet ibid. n. 33. 389
Quod procedit ſi culpa ſua ad talem ſtatum pervenit, ut promoveri non poſſit, aliàs ſecus, ibid. n. 34. 389
Item procedit in eo, qui impedimentum priùs contractum in ordinatione ſua ſubticuit, ibid. n. 35. 390
Ordinum annexio duplex, ibid. n. 44. 391
Ordinis annexio reſpectu actus requirit ordinem in ipſo actu collationis beneficii, aliàs non tenet collatio, ibidem n. 45. 391
Ordinis annexio reſpectu aptitudinis non requirit, ut quis habeat ordinem annexum tempore collationis, ſed ſatis eſt ut infra tempus à jure ſtatutum ſe faciat promoveri, ibid. n. 48. 391
Nec requirit ætatem ordinis in ipſo actu collationis, ſed ſatis eſt ut proviſus ſit in ea ætate, ut infra annum promoveri poſſit, ibid. n. 52. 391
Ordinis annexio an, & quando cenſeatur facta reſpectu actus, vel reſpectu aptitudinis, ibid. n. 54. uſque ad n. 60. 391
Exempla annexionis reſpectu actus, ib. n. 55. & ſequentibus 392
Ordo quibus caſibus cenſeatur beneficio annexus reſpectu aptitudinis, ibid. n. 57. 398
Ordines non ſuſcipere pro nuda voluntate, & ex juſta cauſa æquiparantur, in cap. Quæris, n. 56. de ætat. & qual. 415
Ordinum annexio reſpectu aptitudinis non requirit ætatem ordinis tempore collationis, contra opinionem Abbatis; ſed reſpectu actus dumtaxat, in c. Cum in cunctis, n. 65. & ſeqq. de elect. 248
Ordinum annexio duplex, ibid. n. 66. 249
Ordo dignitati, vel beneficio annexus non requiritur in ipſo actu proviſionis, ſed ſufficit aptitudo, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 20. de elect. 256
Niſi annexio facta ſit reſpectu actus, ibid. n. 21. 256
Ordinem Preſbyteratus dignitati, vel beneficio Curato, aut Parochiali annexum non ſuſcipiens, an ſit ipſo jure beneficio privatus, vel privandus per ſententiam, ibid. n. 25. & ſeqq. uſque in finem. 256
Quid ex §. Inferiora, n. 28. 256
Et quid ex c. Licèt Canon. de elect. lib. 6. ibid. n. 29. 256
Et quid ex c. Statutum, eod. tit. & lib. ibid. n. 32. 256
Et quid ex Concilio Conſtantienſi, ib. n. 33. 256
Et quid ex Concilio Trid. n. 35 257
Ordo procedendi adverſus Beneficiatos renuentes ordinari propter crimen, in c. Quæris, n. 44. de ætat. & qualit. 415
Appellatio Clerici renuentis ordinari propter impedimentum an ſit admittenda, ibid. n. 45. 415
Ordo procedendi contra Beneficiatos renuentes ordinari pro ſola voluntate, ibid. n. 47. 415
Ordines Beneficio non annexos contumaciter renuens ſuſcipere neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ exigente, privari poteſt beneficio, ibid. n. 48. 415
Ordines minores an requirantur ad obtinendum Beneficium curatum, an vero ſufficiat prima tonſura, in c. Præterea, n. 5. de ætat. & qualit. 409
Ordines minores requiruntur ad obtinendum Beneficium curatum tam per viam impetrationis, quàm electionis, vel inſtitutionis, ibid. n. 6. 409
Ordinari renuentes ob occultum crimen perpetuò beneficiis privantur, niſi ſint valdè utiles in aliis Eccleſiæ negotiis, in cap. Quæris, n. 6. de ætat. & qualit. 411
Declaratur, ibid. n. 16. 412
Renuentibus verò pro nuda voluntate ſubtrahuntur redditus quouſque ordinentur, ſed beneficia non auferuntur, ib. n. 7. 412
Niſi rebelles extiterint, ibid. n. 8. 412
Et Epiſcopus contra contumaces proceſſerit per ſubtractionem fructuum, & nihil profecerit, ib. n. 9. 412
Ordinari renuentes propter occulta peccata non coguntur præciſè, ſed cauſativè, ut de nolentibus fiant volentes, ib. n. 13 412
Nec poſſunt excommunicari, ibid. n. 14. 412
Renuentes autem pro nuda voluntate præciſè ſunt compellendi, ibid. num. 15. 412
Ordinari renuentes propter occulta peccata, ſi ſint valdè utiles uni Eccleſiæ, non privantur beneficiis, ſed tantùm coguntur per ſubtractionem proventuum, ibid. n. 16. 412
Sacerdotium actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus eſt ordo Preſbyteratus, ſed ſatis eſt ut proviſus infra annum ſe faciat promoveri, in c. Cùm in cunctis, n. 41. & 63. de elect. 246
Vide in ver. *Capellania*.
Laicus, aut Clericus non Beneficiatus non poteſt cogi ad Ordines ſuſcipiendos etiam ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Magnus, n. 63. de obligat. ad ratioc. 492

Ordines quoad Characterem.

Ordo cùm dubitetur an fuerit collatus ab Epiſcopo, conferri debet ſub conditione, in c. Tuæ litteræ, nu. 20. & 25. de Cler. per ſalt. promot. 200
Sive dubium ſit facti, ſive juris, ibid. n. 22 200
Ordo non prærequirit characterem alterius ordinis ex neceſſitate Sacramenti, in c. Requiſivit, n. 21. & 81. de ordinat. ab Epiſc. 278
Ordinatus ante baptiſmum an recipiat characterem, in c. Non ignitur, n. 145. de Conſilit. 56
Ordinati à non habente poteſtatem non ſunt ſuſpenſi, ſed iterùm ordinandi, in c. Aqua, n. 19. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 571
Ordinati cum dimiſſoriis Capituli, vel alterius ſuccedentis in juriſdictionem Epiſcopi Sede vacante, ſi in minoribus ordinibus, non gaudent privilegio Clericali, ſi in majoribus, ſunt ſuſpenſi ab executione ordinum in cap. Significaſti, num. 8. de offic. Archidiacon. 101
Vide in ver. *Ordinum miniſter*, & in ver. *Ordines quoad ætatem*, & in ver. *Ordines per vim, & metum*, & in ver. *Character*.
Ordinatus, de quo dubitatur an receperit characterem necne, iterum ordinari debet ſub conditione, in c. Cùm veniſſet, n. 98. de ſacr. unct. 513
Ordinatis forma Eccleſiæ non ſervata character non imprimitur, in c. Quòd à prædeceſſore, n. 4. de ſchiſmat. 108
Ordinis Sacramentum dumtaxat prærequirit Sacramentum Confirmationis ex neceſſitate præcepti, in c. Cum contingat, n. 95. de ætat. & qualit. 515
Ordinationem ſacram eſſe verè, & propriè Sacramentum à Chriſto Domino inſtitutum, eſt de fide, in c. Cùm veniſſet n. 83. de ſacr. Unct. 451

Ordines quoad continentiam.

Ordinem ſacrum ſuſcipiens tenetur continere, licèt ante ordinationem proteſtatus fuerit ſe nolle continenter vivere, in c. Tuæ litteræ, n. 58. de Cl. per ſalt. promot. 203
Ordini ſacro annexum eſt votum continentiæ ex Conſtitutione Eccleſiæ, ibid. n. 68. & 77. 204
Niſi impediat defectus ætatis, ibid. n. 69. 204
Ordini ſacro non eſt annexa obligatio continendi eſſentialiter, ſeu naturaliter, ſed tantùm accidentaliter ex ſtatuto Eccleſiæ, in c. Majores, n. 120. de Baptiſmo. 601
Ordinationi ſuæ contradicens ante decimumquartum annum cenſetur poſteà in priori diſſenſu perdurare, in c. Tuæ litteræ, n. 72. & ſeqq. de Cler. per ſalt. promot. 204
Idem in caſu converſo, ibid. n. 75. 204
Ordinari non poteſt conjugatus ad ſacros Ordines in præjudicium uxoris, in c. Majores, n. 95. de Baptiſm. 600
Etiamſi matrimonium non ſit conſummatum, ib. n. 96. 600
Et uxor continentiam promittat, ibid. n. 97. 600
Ordinatus ante ætatem legitimam an teneatur continere.
Vide in ver. *Ordines quoad ætatem*.
Ordinatus coactè an ad continentiam teneatus.
Vide in ver. *Ordines per vim, & metum*.

Ordines quoad effectus.

Ordo ſacer an eximat à patria poteſtate, latiſſimè diſcutitur, in c. Indecorum, à n. 29. uſque in fin. de ætat. & qual. pag. 400
Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. n. 30. & ſeqq. uſque ad n. 33. 400
Item Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ib. nu. 33. & 36. & ſeqq. 400
Ordo ſacer liberat à ſervitute, ib. n. 29. & 55. 400
Ordinibus ſacris initiati, & illuſtres interdum æquiparantur, ib. numer. 35. 400
Ordo ſacer non ſolvit omninò jus patriæ Poteſtatis, ibidem numer. 36. 401
Tollit tamen illius effectus. Ordini ſacro improportionabiles, & incongruos, ibid. n. 44. & ſeqq. uſque in fin. 401
Ordo facit quod votum facere non poſſet, in cap. Tuæ litteræ, n. 30. de Cler. per ſalt. promot. 201
Contrarium, ibid. n. 51. & 68. 208
Ordines minores non liberant à patria poteſtate, in c. Indecorum, n. 29. de ætat. & qualit. 400
Ordinatio Epiſcopi gratiam confert, in c. Requiſivit, nu. 51. de ordinat. ab Epiſcopo. 282
Vide in ver. *Epiſcopalis dignitas*.

Ordines quoad examen.

b Ordinari non debet inhabilis ad ſacros Ordines etiam ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ, in c. Quæris, nu. 17. de ætat. & qualitat. 412
b Ordinandorum habilitas in caſibus neceſſitatis non adeò exactè exquirenda eſt, ibid. n. 19. 412
b Ordinandus tenetur prodere impedimentum ſuum, aliàs amoveri debet à beneficio poſt ordinationem obtento, ib. n. 36. 414
b Ordinandis delictum probatur ex ipſo, quod conſtat de inhabilitate ordinati, in c. Cùm ſit ars, n. 7. de ætat. & qualit. 435
b Quòd procedit ſi per ſeipſum examinaverit, ſecus ſi per alios, ib. num 8. 435
a Niſi inſufficientes, malos, vel negligentes ad officium examinationis elegerit, ibid. n. 9. 435
b Ordinans ſubditum alienum ex commiſſione ſpeciali Epiſcopi proprii non tenetur inquirere, an promovendus ſit idoneus, in c. Cùm ſecundum, n. 50. & 51. de præben. 93
b Et ſi promotus reperiatur ſine titulo, non tenetur ei providere qui ordinavit, ſed qui commiſit, ibid. n. 52. 93
a Ordinati ſine examine, & commendatitiis litteris proprii Epiſcopi poſſunt ab eo iterùm examinari, & ab Ordinum exercitio ſuſpendi ex Concilio Trid. c. 3. ſeſſ. 14. in c. Accepimus, nu. 25. de ætat. & qualit. 431
b Quod tamen decretum non comprehendit ordinatos ab Epiſcopo prædeceſſore, niſi nova cauſa ſupervenerit, ibid. 431
b Ordinatus poteſt iterùm examinari ab Epiſcopo ſucceſſore quoad beneficium ei de novo conferendum, non autem quoad ordinem jam collatum à prædeceſſore, ibid. num. 16. 412
b Ordinatus ante ætatem legitimam non recipiet characterem, ſi Epiſcopus publico edicto proteſtatus fuerit ſe nolle ordines conferre, niſi in legitima ætate conſtitutis, in c. Tuæ litteræ, n. 15. de Cler. per ſalt. promot. 200
b Ordinari quis non debet, ex cujus ordinatione Eccleſia infamatur in c. Magnus, n. 20. de oblig. ad ratioc. 486
Vide in ver. *Examen, examinatus.*

Ordinum functiones.

a Ordinum functiones à Concilio Tridentino videntur in Eccleſia reſtitui à Diaconatu ad Oſtiariatum, in cap. Cùm contingat, n. 37. de ætat. & qualit. 420
b Ordinum minorum actus exerceri poſſunt etiam à laicis, non tamen ex officio, ibid. n. 109. 416
b Ordinum minorum functiones exercentibus ſtipendia aſſignari debent ex redditibus beneficiorum, vel fabricæ Eccleſiæ, in c. Non liceat, n. 12. & 14. de præben. 89
b Miniſtrant in ſuſceptis qui ab uno ordine ſacro ad alium aſcendit, in c. Ex tenore, n. 12. de tempor. ordin. 361
b Ordinum minorum miniſteria exerceri debent per Clericos cœlibes tantùm, & in eorum defectum per Clericos conjugatos, non tamen bigamos, in cap. Si quis Presbyter, n. 10. de Cler. excom. Miniſtrant 292
b Conſuetudo qua minorum ordinum functiones exercentur promiſcuè à Clericis, ac laicis, eſt corruptela à Concilio Tridentino improbata, ibid. n. 18. 293
b Moniales, vel laici non poſſunt canere, & lectiones in Miſſa ſolemni legere, & ſi neceſſitas urgeat, conſulendus Sanctiſſimus, ex ſententia S. Congregationis Concilii, ibid. n. 19. 293
b Regulares comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini ſeſſ. 23. cap. 17. de minorum Ordinum functionibus non exercendis, niſi per conſtitutos in eiſdem ordinibus, ibid. n. 20. 298

Ordines quoad interſtitia, & tempora.

a Ordinis Sacramentum confertur in Sabbatho quatuor temporum, Epiſcopatus verò tantùm in Dominicis, in c. Requiſivit, n. 16. de ordinat. ab Epiſcopo. 378
b Ordinum plurium collatio ſimul eſt generaliter interdicta, in cap. De eo, n. 15. de tempor. ordin. 356
b Ordines ſacri conferri non poſſunt ab Epiſcopo, niſi in Sabbathis quatuor temporum majoris hebdomadæ, & de Paſſione, ibid. n. 17. & 28. & 36. 356
a Nec id licet die Dominica immediatè ſequenti etiam continuato jejunio, ibid. n. 18. 356
b Ordines ſacros ſemper, & ubique Papa poteſt conferre, ibidem numer. 29. 356
b Ordines conferre extra tempora à jure ſtatuta, & non ſervatis interſtitiis, longè differunt, ibid. n. 22. 357
b Ordines majores cur ſtatutis temporibus ſint conferendi, ibidem numer. 38. 358
b Conſuetudo ſuſcipiendi quatuor ordines minores die Veneris, & Subdiaconatum die Sabbathi ſequentis, an excuſet non obſtante Concilio Tridentino ſeſſ. 23. c. 8. ibid. n. 11. 358
b Conſuetudo conferendi ordines ſacros extra tempora à jure ſtatuta reprobatur, ibid. n. 17. 357
b Conſuetudo celebrandi publicas ordinationes die Veneris jejuniorum non valet, licèt eam ſervantes à pœna excuſentur, ibid. numer. 32. 357
b Extra generales ordinationes, & in Capella privata, valida eſt, ibid. n. 34. & ſeqq. 357
a Expediret tamen eam abolere, ibid. n. 40. 358
a Conſuetudo conferendi minores ordines extra tempora non eſt contra, ſed præter jus, ibid. n. 35. & ſeqq. 357
a Conſuetudine induci poteſt, ut una die licitè conferantur eidem quatuor minores ordines cum Subdiaconatu, ibid. n. 41. 358
b Ordines minores omnes una die conferri non debent niſi ex cauſa, in c. Super inordinata, n. 44. de præben. 152
b Ordines minores conferri poſſunt diebus feſtivis; ſacri verò debent conferri in quatuor temporibus, vel in Sabbatho Sancto, vel Sabbatho de paſſione, in c. De eo, numer. 1. & 2. & 17. de tempor. ordinat. 355
a Ordines minores extra tempora diebus ferialibus conferri non poſſunt, ibid. n. 3. 356
b Ordines minores extra tempora Epiſcopus una die conferre non poteſt pluribus, quam duobus, ibid. n. 6. 356
b Ordines quatuor minores an poſſit Epiſcopus eadem die uni conferre, ibid. n. 8. & ſeqq. 356
b Ordines minores, & ſubdiaconatum recipiens eadem die, indignum ſe reddit executione ordinis ſic ſuſcepti, ibid. n. 23. 356
b Ordines quatuor minores ex conſuetudine licitè poſſunt uni eadem die conferri, ibid. n. 23. 26. & 41. in tertio dubio. 357
b Ordines minores an conferri poſſint die Veneris præcedenti diem Sabbathi, in quo eidem ad minores ordines promoto ordo Sacer eſt conferendus, ibid. n. 24. & 27. uſque in fin. 357
a Ordines minores conferri non debent ab Epiſcopo, niſi in temporibus à jure ſtatutis, vel in dominicis, & aliis feſtivis diebus, ibid. num. 30. 357
a Ordines minores ex conſuetudine conferuntur etiam feria quarta quatuor temporum, ibid. num. 29. 358
b Ordines minores an urgente neceſſitate poſſit conferri extra tempora in diebus ferialibus, ibid. num. 40. 358
b Ordines minores non poteſt Epiſcopus ex conſuetudine privatim aliquibus conferre in die Veneris quatuor temporum, ſi ſit dies feſtus, & in Sabbatho ad Diaconatum eos promovere ob neceſſitatem, vel utilitatem Eccleſiæ, ibid. n. 42. 358
b Ordinationes Sacrorum Ordinum non quolibet die hebdomadæ quatuor temporum, ſed Sabbatho tantùm ſunt celebrandæ, in c. De eo, n. 28. de tempor. ordin. 357
a Ordinati ad ſacros extra tempora, vel ante ætatem legitimam, aut ſine litteris dimiſſoriis, ex Bulla Pii II. an ſint perpetuò ſuſpenſi, in c. Vel non eſt compos, n. 13. de tempor. ordin. 367
a Ordinatus una die ad omnes minores an liceat die immediatè ſequenti Subdiaconatum ſuſcipere, in c. De eo, num. 23. & 42. uſque in fin. de tempor. ordin. 358
b Interſtitia temporum etiam in minoribus Ordinibus ſunt ſervanda niſi aliud Epiſcopo magis expedire videatur, in c. De eo, n. 21. de tempor. ordin. 356
a Ordines ſacri duo non poſſunt conferri eidem uno die, vel duobus continuatis jejunii, in c. Litteras n. 1. de tempor. ordin. 367
a Ordinatus Diaconus in temporibus Quadrageſimæ, poteſt anno ſequenti in eiſdem temporibus ordinari Sacerdos, etiamſi Paſcha prævenerit, ibid. num. 2. 367
Vide in ver. *Interſtitia.*
b Ordines conferri extra tempora à jure ſtatuta, & non ſervatis interſtitiis, longè differunt, in c. De eo, n. 22. de tempor. ord. 359

Ordinum materia, & forma.

a Ordinis materia quæ ſit, in c. Cùm contingat, num. 35. de ætat. & qualit. 419
a Ordinum materias Chriſtus non inſtituit in particulari, ſed generaliter, & indeterminatè, in cap. Cùm veniſſet, num. 28. de Sacr. Unct. 447
a Contrarium, ibid. num. 60. 452
b Ordinis materia eſt illud, per cujus traditionem confertur Ordo, ibid. num. 31. 447
b Materia in Ordine ita eſt ex neceſſitate Sacramenti, ut ſine illa irrita ſit Ordinatio, ibid. n. 25. 447
b Ordinis cujuſque principalis actus eſt, ſecundùm quem magis proximè ordinatur ad Euchariſtiæ Sacramentum, ibid. n. 36. 447
b Signi exterioris traditio requiritur ad eſſentiam Ordinis, ibidem numer. 41. 447
b Ordinum diverſitas oritur ex diverſitate materiæ, & formæ, in c. Presbyter, n. 21. de ſacr. non iteran. 457
b Ordinum materia quæ ſit ex diffinitione Conſilii Florentini, ibid. numer. 30. 458
b Ordinis materia, & forma cur in Actibus Apoſtolorum non exprimatur, ibid. num. 38. 459
a Ordinatio ſacra non ſolùm verbis, ſed etiam ſignis exterioribus perficitur, in c. Cùm contingat, n. 67. de ætat. & qualit. 422
b Ordinatio Presbyteri valida eſt, ſi fiat per traditionem vaſis cum altera ſpecierum, ex ſententia Henriquez, in c. Cùm veniſſet, n. 29. de ſacr. unct. 447
b Contrarium à n. 13. uſque in fin. & præſertim n. 76. 447
b Ordinationis denominatio cur in ſacris litteris fiat ab impoſitione manuum, in c. Presbyter, num. 39. de ſacr. non iteran. 459
b Ordo Presbyteratus an ita requirat porrectionem calicis cum vino, & patenæ cum hoſtia, ut ſi unum deſit, character non imprimatur, in c. Cùm veniſſet, n. 3. uſque in fin. de Sacr. Unct. 444
b Calicis, & patenæ traditio, ex ſententia antiquorum Canoniſtarum non eſt de eſſentia Ordinis Sacerdotalis, ibid. n. 4. 444
a Canoniſtarum ſententia, quòd calicis, & patenæ traditio non ſit de ſubſtantia Ordinis Presbyteratus, quibus fundamentis nitatur ibid. num. 10. 445
a Presbyteratus traditur per calicis cum vino, & patenæ cum pane porrectionem, ibid. num. 32. 447
b Characterem Ordinis Presbyteratus non imprimi, ſi porrigatur calix ſine vino, quibus fundamentis probetur, ibid. n. 33. uſque ad num. 89. 447
b Manus impoſitione non imprimitur character Ordinis Presbyteratus, ſed tantùm confertur poteſtas ligandi, & ſolvendi, ibid. num. 44. & 58. 447
b Sacerdos ordinatus ante manus impoſitionem eſt verus Sacerdos habens poteſtatem conſecrandi Corpus, & Sanguinem Chriſti, in c. Presbyter, n. 26. de Sacr. non iteran. 458
b Materia Ordinis Presbyteratus quæ dicatur eſſe in Eccleſia Græca, in c. Cùm veniſſet, n. 75. de Sacr. Unct. 452
b Florentini Concilii decretum de materia Ordinis Presbyteratus expenditur, ibid. n. 76. 450

Ordinum miniſter.

b Ordines ſacros conferendi poteſtas non Epiſcopo delegari non poteſt, poteſtas chriſmandi ſecus, in cap. Statuimus, num. 5. de ſupplen. neglig. Prælat. 390

b Or-

1 Ordinum omnium miniſter eſt ſolus Epiſcopus, in c. Cùm contingat, n 21. de ætat. & qualit. 419
1 Declaratur, ibid. num 94. 425
1 Ordines conferre non eſt officii tantùm, ſed Ordinis, in c. Quanto, num.14. de conſuetud. 259
1 Ordines minores conferre eſt Ordinis Epiſcopalis, non juriſdictionalis, ibid num 36. 200
2 Ordinis poteſtas per reſignationem Epiſcopi mortificatur, ſed non funditus moritur, in cap. Requiſivit, num.2. de Ordin. ab Epiſcopo. 377
2 Ordini renunciare quid importet, ibid. num 5. 377
2 Ordinis poteſtas remanet in Epiſcopo etiam degradato, ibidem num 39. 380
3 Ordines conferre debent Epiſcopi per ſemetipſos, & ægritudine impediti ſubditos ſuos non aliter, quàm probatos, & examinatos, ad alium Epiſcopum ordinandos dimittere, in c. Cùm ſecundum, num 52. de preben. 93
5 Ordines ſuſcipere non licet, niſi ab Epiſcopo originis, beneficii, vel domicilii, in cap. Quod a prædeceſſore, num.88. de ſchiſmat. 209
2 Ordines conferre eſt principalis actus Ordinis Epiſcopalis, in c. Vel non eſt compos, n.30. de tempor. ordin. 370
2 Ordinum minorum, & primæ tonſuræ ordinarius miniſter eſt ſolus Epiſcopus, ibid. num 34. & ſeqq 370
2 Ordinum, & ſacramentorum collatio eſt de lege juriſdictionis, in cap. His quæ, n.65 de major. & obed. 622
1 Conſuetudo etiam immemorabilis Ordines conferendi non ſuffragatur, in cap. Quanto, num 30 de conſuetud. 200
2 Conſuetudo conferendi Sacramenta ſolis Epiſcopis reſervata improbatur, ibid num.31. 200
2 Ordinatio Clericorum nullius Diœceſis pertinet ad Epiſcopum, intra cujus Diœceſis fines locus ſitus eſt, ac ſi ſit extra fines, ad proximiorem Epiſcopum, in c. Significaſti, nu 23. de offic. Archidiac. 525
2 Et proximitas attenditur Eccleſiæ, non Territorii, ib. n.32. 526
5 Ordinationes factæ ab eis, qui à Schiſmaticis Ordines ſuſceperunt, executionem non conferunt, in cap. Quod a prædeceſſore, num 3. de ſchiſmat. 201
5 Ordinationes factæ à Schiſmaticis irritæ ſunt quoad executionem tantùm, non autem quoad impreſſionem characteris, ibidem num 1 & 27. 203
5 Ordinatio facta in forma Eccleſiæ ab Epiſcopo etiam hæretico, ſeu ſchiſmatico, ſive anathemate innodato, ſive ordinationem recepit in Eccleſia, ſive extra, habenda eſt rata quoad veritatem Ordinis, ibid. num 29 204
5 Ordinari poteſt Clericus primæ tonſuræ ab Epiſcopo beneficii etiam tenuiſſimi, in cap Omnis, num 98 de pœnit. & remiſſ. 316
3 Ordinatus ab alieno ſine licentia proprii eſt ſuſpenſus ipſo jure ab executione Ordinum, quamdiu proprio Ordinario videbitur, in c. Nullos, n 8. de Paroch. 304
Vide in ver. *Abbas quoad ordines*.
3 Ordinari quis poteſt ab Epiſcopo originis, licèt alibi domicilium habeat, in c. Significavit, n 25. de Paroch. 309
3 Ordinari nemo debet ab Epiſcopo alieno, niſi ejus probitas, & mores Ordinarii ſui teſtimonio commendentur, in cap. Cùm ſecundum, n 53. de præben. 93
3 Etiam in eum licentiæ Apoſtolicæ de ſe promoveri faciendo ab alieno Epiſcopo, ibid. n 54 93
3 Ordinans alienum ſubditum de Ordinarii licentia, poteſt, ſi vult, ſed non tenetur deferre Ordinarii atteſtationi, ibid. num 55 93
3 Ordinans ſubditum alienum ex commiſſione ſpeciali Epiſcopi proprii, non tenetur requirere, an promovendus ſit idoneus, in c. Cùm ſecundùm, n 50 & 55. de præben 93
3 Et ſi promotus reperiatur ſine titulo non tenetur ei providere, qui ordinavit, ſed qui commiſit, ibid n 52. 93
2 Ordinandi poteſtas ex limitatione juriſdictionis reſtringitur, cum juriſdictio ad eſſentiam Ordinationis non ſpectet, in c. Statuimus, n 23 de ſupplen neglig Prælat. 350
2 Ordinandi poteſtas, licèt non competat inferioribus Prælatis ex vi conſecrationis, ſed ex conceſſione Eccleſiæ, tamen non reſtringitur ex limitatione juriſdictionis ad certas perſonas, ib. n.28 & ſeqq 352
2 Ordinandi poteſtatem habens ex indulto Papæ, ordinando poſt prohibitionem, non imprimit characterem, ibid n.32. 352
2 Procedit, ſi prohibitio ſit totalis; ſecùs ſi reſtricta ad certas perſonas tantùm, ibid. n.33 & 46. 352
2 Ordinandi poteſtas cur non poſſit pro parte conferri, & pro parte non, ibid num.46. 353
5 Ordinati ab Epiſcopis Schiſmaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, in cap. Quod a prædeceſſore, numer.35 de ſchiſmat. 205
2 Ordinatus à Prælato non habente poteſtatem Ordinis nihil recipit, debet iterùm ordinari, in cap. Statuimus, nu.28. de ſupplen. neglig. Prælat. 352
2 Ordinati cum dimiſſoriis Vicarii Collegiatæ Eccleſiæ an incidant in pœnas Concilii Tridentini, in cap. Significaſti, num. 20 de offic. Archid. 523
Vide in ver. *Dimiſſoriæ*.
5 Ordinari an quis poſſit ab alieno Epiſcopo, vel Metropolitano, ſi proprius Epiſcopus ſit hæreticus, & Cannonici omnes ſint diſperſi, in c. Abſolutos, n 29 & ſeqq. uſque in fin. de hæret. 200
5 Ordinari quando quis poſſit ab alieno ob delictum proprii Epiſcopi, ib num.33 202
5 Ordines ſuſcipere an poſſit exemptus, a quo maluerit Epiſcopo, ibid. num 30. 200

Ordines per ſaltum.

5 Ordinatus ad ſacros Ordines prætermiſſis minoribus, characterem recipit, in cap. Tuæ litteræ, num.3. & ſeqq. uſque ad nu.6. de Cler per ſalt. prom. 199
5 Ordinato in Presbyterum conferendi ſunt Ordines inferiores, de quibus ignoratur, an fuerint collati; ibid n 9. 200
5 Ordinatus per ſaltum, ſi nolit miniſtrare, non debet præcisè cogi ſuſcipere Ordinem prætermiſſum, n 12. 200
5 Ordinatus per ſaltum, ſi miniſtraverit, habetur pro non Ordinato in ſui præjudicium, nec poteſt eligi in Epiſcopum, ibidem numer 20. 201
2 Ordinatus in Presbyterum omiſſo Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licèt non Ordinis executionem, in cap. Requiſivit, num.24 de Ordin ab Epiſcopo. 377
5 Ordo Presbyteratus non præquirit ex neceſſitate Sacramenti Ordinem Diaconatus, in cap. Tuæ litteræ, num. 2. de Cler. per ſalt. promot. 199
5 Ordinatus per ſaltum eſt ipſo jure ſuſpenſus ab executione Ordinum, ac ſi miniſtraverit, irregularitatem incurrit, ibid. n.52. & num. ſeqq 201

Ordines quando iterandi.

2 Ordinationis, & conſecrationis ſubſtantialia quæ ſint, cap. Cùm veniſſet, n 5. de ſacr. unct. 445
5 Ordinatio, ſi quid ex ſubſtantialibus fuerit omiſſum, ex integro eſt iteranda, ac ſi nihil eſſet actum, ibid. n.6 & 30. 445
5 Et in c. Presbyter. n 22. de ſacr non iter. 456
1 Ordinatio, ſi aliquid de ſolemnitate prætermiſſum fuerit, non iteratur, ſed cautè ſuppletur omiſſum, & quæ ſint de ſolemnitate, ibid num 7. 445
2 In Ordinatione ſi læcia fuerint prætermiſſa, ſuppleri poſſunt ad cautelam, & quæ dicantur læcia, ibid num.9 445
2 Ordinatio tota eſt repetenda, ſi aliquid omiſſum fuerit, de quo dubitetur, an ſit de ſubſtantia Ordinis, necne, ib. n.54.pag. 448
5 Hoſtienſis dictum contra eos, qui ſuo ſenſu præſumunt articulos dubios diffinire circa ſubſtantialia ordinationis, ibid. num. 77. pag. 450
1 Ordinationis tempore ſupplendum eſt, quod in Ordinatione fuit prætermiſſum, in c. Presbyter, n 3 de ſacr. non iter. 456
2 Ordinationis denominatio cur in ſacris litteris fiat ab impoſitione manuum, ibid. n 29. 459
Vide in ver. *Character*.

Ordinum ritus.

1 Ordo nullus confertur, niſi in Miſſæ celebratione, in c. Cum contingat, n.22. de ætat & qualit. 419
5 Declaratur, ibid n 227. 428
5 Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, ſed in Eccleſia Cathedrali, in c. In ordinando, n.45 de ſimon. 34
2 Miſſa, & jejunium ordinantis, & ordinandi, an ſint de ſubſtantia Ordinis, vel de ſolemnitate tantùm, in cap. Cùm veniſſet, n.8 de ſacr. unct. 445

Ordines quoad titulum.

2 Ordo, & titulus ſunt connexa, in cap. Accepimus, num. 36. de ætat. & qualit. 433
3 Ordinationes factæ ſine certo titulo olim irritæ erant quoad executionem, in cap. Cùm ſecundum, num.18 & 67. de præb. 92
3 Sed hodie ſecùs, ibid num 19 & 68 91
3 Ordinato per Epiſcopum ad ſacros Ordines ſine titulo, nemine præſentante, ordinator, vel ſucceſſor compellitur in neceſſariis providere, donec titulum habeat, in cap. Cùm. ſecundum, n. 1. de præben. 90
3 Ordinato ſine certo titulo an & quando teneatur vitæ neceſſaria miniſtrare, ibid. n.20 & ſeqq uſque in fin. 91
3 Quid ſi Ordinatus jam erat conſtitutus in ſacro Ordine, ibidem num.23. 91
3 Et quid ſi plures Epiſcopi ordinaverint ſubditum ratione originis, domicilii, vel beneficii, ibid num.24. 91
3 Et quid in Epiſcopi alieno, qui ordinavit ex commiſſione generali Epiſcopi proprii, ibid. num 25. 91
3 Et quid in ſucceſſore Epiſcopi Ordinantis, ibid.n.26. 91
3 Et quid ſi Ordinatus negleſerit petere alimenta ab Ordinatore, quando erat ſolvendo, ibid. n.33 91
3 Et quid ſi Epiſcopus renunciaſſet Epiſcopatui, aut eſſet depoſitus, ibid n.34. 92
3 Et quid in hæredibus Ordinatoris, ibid. n.36. 92
3 Et quid ſi titulus Ordinato evictus fuerit, aut exinanitus, ibid. num.41.& 45. 92
3 Et quid in promoto ad minores Ordines ſine certo titulo, ibidem num 47. 92
3 Et quid ſi Ordinatus aliundè habeat, undè vivere poſſit, ibidem num 48. 92
3 Et quid ſi fuerit ab alio præſentatus, & examinatus, ibidem num.49. 93
3 Et quid in Epiſcopo alieno, cui Diœceſanus commiſit, ut certas perſonas ordinaret, ibid. n.50 & 58. 93
3 Et quid in alieno, qui ordinavit in eum licentiæ de ſe promoveri faciendo à quocumque Antiſtite, ibid. n.59. 93
3 Et quid ſi ordinatus furtivè ſe in numerum Ordinandorum intruſerit, ibid. n 61. 93
3 Et quid ſi confıcto titulo Ordinatorem deceperit, ibid. num 62. & 66. uſque in fin. 93
3 Succeſſor cur teneatur ex delicto Epiſcopi, qui Clericum ſine titulo ordinavit, ib. n 27. & ſeqq. 91
3 Ordinator tenetur conſtituere Ordinato ad ſacros Ordines ſine certo titulo, unde perpetuo vivere poſſit, ib. n.35. 92
3 Obligatio Epiſcopi ordinantis Clericum ſine titulo oritur ex contractu, vel quaſi, & ideò tranſit ad hæredem, ib n 37. 92
3 Obligatio, quæ contrahitur ex ordinatione ſine titulo, an ſit realis, vel perſonalis, ibid. n 40. 92
3 Epiſcopus tenetur providere ordinatis, ſi eorum patrimonium pereat chaſmate, vel alluvione, ibid. n.46. 92
3 Ordinati ad ſacros ſine titulo poſt Concilium Tridentinum an ſint ſuſpenſi ab executione Ordinum, ac ſi miniſtraverint, irregulares, ibid. n.63. 93
3 Ordinati ſine titulo ex Conſtitutione Sixti V. ſuſpenſi erant ab

exe-

executione Ordinum, ac ſi miniſtraſſent, irregulares; ſed ea Conſtitutio redacta fuit à Clemente VIII. terminos juris, & Concilii Tridentini, ibid. 94
3 Ordinatus ad ſacros Ordines, qui cum ficto titulo ordinatorem decepit, an incidat in ſuſpenſionem ab ordinum executione, ib. n 66. & ſeq. uſque in fin. 94
3 Ordinati ſine certo titulo beneficii, vel patrimonii, quas pœnas incurrant ſecundùm jus antiquum, medium, & noviſſimum, ibid. num 67. 94
3 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine titulo à pluribus Epiſcopis, poteſt quemlibet in ſolidum convenire pro alimentis, in cap. Epiſcopus, n 5. de præben 72
3 Is tamen, qui non ordinavit, non tenetur ex facto ordinatoris, ib. num.6. 72
3 Ordinato ad ſacros ſine titulo beneficii, vel patrimonii, ordinator tenetur vitæ neceſſaria miniſtrare, ibid. n 7. 72
3 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine certo titulo, ſi ex patrimonio ſuſtentari valeat, non poteſt petere alimenta ab ordinatore, ibid. n 16. ſeqq. 72
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n.20. 72
3 Ordinatus ad ſacros Ordines an poſſit petere alimenta ab ordinatore, licèt habeat patrimonium ſufficiens, ſi ad illius titulum expreſsè ordinatus non fuerit, ib n 23. 72
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 25. & 29. 72
3 Ordinatus ſi habeat patrem divitem, à quo poſſit exigere alimenta, non poteſt illa petere ab ordinatore, ibidem numer. 20. & 23. 72
3 Secùs poſt Concilium Tridentinum, ibid. n.26. 72
2 Ordinatus ad ſacros Ordines ſine titulo, ab ordinatore juſtè petit beneficium, niſi poſt ordinationem ſe reddiderit indignum, in c. Accepimus, n. 3. & ſeqq de ætat. & qualit. 431
2 Ordinato ad ſacros ſine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinator, nec ſucceſſor poteſt objicere, quod ſit illiteratus, ibid. numer. 22. 431
2 Ordinatus ad titulum patrimonii, de jure communi non poteſt invitus detineri in diœceſi, in c. Admonet, n.30. de re nunc. 312
2 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib. n.32. 312
Vide in ver. *Clericus quoad titulum*.
2 Epiſcopus non poteſt quemquam ad ſacros Ordines promovere ad titulum penſionis, niſi pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, nu. 135. de reſcript. 185
2 Penſio non eſt titulus ad Ordines ſacros, niſi diſpenſativè, ibid. num.136. 185
3 Ordinari nemo poteſt ad titulum officii manualis, in cap. De Rectoribus, n.27. de Cler.ægrot. 159

Ordines per vim, & metum.

3 Ordinatus per metum, ſi Ordinem exerceat ignorans nullitatem, an cenſeatur ratificare, in cap Significatum, num. 14. de regular. 360
3 Ordinatus coactè ad Ordinem Subdiaconatus an teneatur ad continentiam, in cap. Majores, nu 90. & ſeqq. uſque in fin. de baptiſm. 599
3 Quid ſi coactio ſit abſoluta, ibid. n.91. 600
3 Et quid ſi coactio ſit conditionalis, ſeu per metum, ibid num 92. pag. 600
3 Quid ſi metus ſit levis, ibid. n 93. 600
3 Et quid ſi metus ſit cadens in conſtantem virum, ib n.94. 600
3 Et quid ſi Ordinatus prius habebat uxorem, ibid num.95. & 103. pag. 600
3 Et quid ſi uxorem non habebat, ibid n 98. 600
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem abſolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ibidem numer.98. 600
3 Ordinato per metum non ſuccurritur actione, quod metus cauſa, quia contra impreſſionem characteris reſtitutio dari non poteſt, ibid. num 109. 600
3 Ordinatus ad ſacros Ordines per vim conditionalem, niſi contineat, privilegiis Clericalibus non gaudet, ibid n 102. 600
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licèt uxorem non habeat, ſecundùm opinionem, quem ultimò firmavit Rota, ibidem num. 103. & ſeqq. uſque ad num.113. 600
3 Et ſervat Cancelleria, & Pœnitentiaria, ibid n 108. 601
3 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere ſecundùm eſſentiam Subdiaconatus, ſed non ſecundùm illius accidentia, ibid. num 112. 601
3 Ordinatus ad ſacros per metum provenientem ab intrinſeco, & cauſis naturalibus, tenetur continentiam ſervare, ibidem numer.116. 601
Vide in ver. *Coactio*.
Et in ver *Ordo quoad continentiam*.
4 ORGANUM vocis eſt ſalina, in cap. Conſultationibus, n.8. de ſponſ. & matrim. 18
5 ORIENTALIS Eccleſia non ideò excuſatur à lege continentiæ quod illam non ſuſceperit, ſed quia Papa ejus conſuetudinem approbaverit, in c. Treugas, n.18 de treug & pac. 635
5 ORE non aliud loquamur, & aliud corde, ne ſimus Judæ, & Herodiani, c. Falſidicus, n 166. de crim. falſi. 178
2 OSTIARII, Acolythi officia, quæ ſint, in c. Cùm contingat, n 60. de ætat. & qual 422
2 OSTIUM continetur appellatione domus, in c. Cùm contingat, n 134. de ætat & qualit. 429
3 OSTRACISMUS laudatur à Xenophonte, in cap. Ne religioſi, n 54. de regular 419
1 OVES Chriſti ſunt omnes tam fideles, quàm infideles per creationem, licèt non ſint de ovili Eccleſiæ, in cap. Canonum ſtatuta, n 65. de conſtitut. 20
1 OZIAS cum minaretur Sacerdotibus, à Deo lepra percuſſus eſt, in c. Eccleſia S Mariæ, n 14. de conſtitut. 111

P

5 PACTUM, ut receptus ſolvat penſionem collaturi debitam, non eſt ſimoniacum, in cap. Præterea, num. 81. Ne Prælat. vices ſuas 75
2 Ad pacti obſervantiam paciſcens compelli debet per cenſuram Eccleſiaſticam, in c. Antigonus, n.3. de pactis. 639
2 Pacta contra leges, aut bonos mores, vel alias captioſa, non ſunt ſervanda, ibid. n 4. 639
2 Pactum non ſervans, peccat mortaliter, & refellitur contraria opinio quorundam Theologorum, ibid. n.5. 639
2 Obligatio, quæ ex pacto proficiſcitur, habet conſenſum juris naturalis, & divini, ibid n 6. 639
2 Pacti violatio opponitur juſtitiæ, & charitati, ib n 8. 639
2 Pactum quantumcumque nudum parit actionem ſecundùm Canones, ibid. n.15. uſque ad n.32. 640
2 Deus, & bona conſcientia non diſtinguunt inter pactum nudum, & veſtitum, ibid. n.17 640
2 Pactum nudum quid ſit, ibid n 18. 640
2 Pactum nudum veſtitur ſex modis, ib. n.19. 640
2 Pactum nudum veſtitur chirographo, ibid. n 20. 640
2 Pactum nudum de jure civili parit actionem, ibid. n.22. 641
2 Fallit in octo caſibus, ibid. n.22. 641
2 Pactum nudum de jure Canonico dicitur veſtitum robore Canonicæ ſanctionis, ibid. n.24 641
2 Ex pacto nudo in foro Eccleſiæ an poſſit procedi per viam actionis inter laicos ſubjectos Imperio, an verò ſit procedendum per evangelicam denunciationem, ibid. n 25. 641
2 Judex laicus in terris ſubjectis Imperio poteſt repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ibid. n. 26. 641
2 Secus in terris Eccleſiæ, ibid. n 29. 641
2 Pactum per quod beneficium debet pecuniæ reſignari, non valet, in c. Cùm pridem, n.3. de pactis. 646
2 Pacta inita à Principe cum ſubdito ſervanda ſunt etiam per ſucceſſorem, in c. Ex epiſtulæ, num 3. de probationibus. 124
2 Pactum de redimendo in Bullis erectionum officiorum non apponitur expreſsè, ſed ſupponitur redimendi facultas, ibidem numer. 20. 125
5 Pactum nume, & conventio in beneficialibus, & aliis ſpiritualibus ſimoniam inducit, in c Tua nos, n.15 de ſimon. 58
5 Pactum dandi ſpirituale pro ſpirituali an fieri poſſit ſine vitio ſimoniæ, ibid. n 22. remiſſivè. 58
3 Pacta ſi reſpiciant tantùm religionem immutari poſſunt per Papam, etiamſi ſint licita; ſecus ſi reſpiciant commodum temporale, in c. Significatum, n 26. de præben. 83
3 Pactum inferioris non poteſt præjudicare ſuperiori, ib n.27 83
3 Papæ authoritas in pactis reſpicientibus religionem, & juramentis ſemper intelligitur excepta, ib. n 28 83
3 Pactum quantumcumque ſimplex poteſt appellari fides, ib n 32. 83
3 Pactum nudum, quamvis non pariat actionem, parit tamen exceptionem, & recedens à pacto, peccat mortaliter, ibidem num.34. 83
3 Inter pactum nudum, & veſtitum, nec Deus, nec bona conſcientia diſtinguit, ib n 33. 83
2 Judex laicus in terris ſubjectis Imperio poteſt repellere agentem ex pacto nudo, in c. Antigonus, n.26. de pact. 641
2 Secus in terris Eccleſiæ, ib n 30. 641
2 Pactum de ſuccedendo poſt mortem Prælati in ipſius Eccleſia non valet, in c. Accepimus, n.1. 12 & 14 de pact 660
2 Pactum futuræ ſucceſſionis in beneficiis Eccleſiaſticis votum captandæ mortis inducit, ibid. n.3. 661
2 Pactum de hæreditate viventis valet, dummodò ille conſenſerit, & in conſenſu uſque ad mortem perſeveraverit, ibidem num.5. 661
2 Pactum de ſuccedendo in beneficio non ſuſtinetur ex conſenſu beneficiati, ibid n.6 661
2 Pactum initum tempore prohibito non valet, licèt ejus effectus conferatur in tempus permiſſum, ibid. n.8. 661
2 Pactum juri conſonum ſimoniam inducit, in cap. Cùm M. nu.36. de conſtit. 115
2 Pactum initum inter eligentes non nocet electo, ib nu 38. 116
3 Pacta ne bona emphyteutica alienentur in Eccleſiam, an ſint contra immunitatem Eccleſiaſticam, in c. Potuit, num 28 & ſeqq. uſque in fin. de locat & conduct. 228
3 Pacto privatorum conveniri poteſt, ne res in Eccleſiam alienentur, ibid. n.29. 228
3 Idem caveri poteſt in ultima voluntate, ibid. n 30. 228
5 Pactum de redimendo minuit pretium rei, in c. In Civitate, nu. 27 de uſur 157
2 Pactum juratum de conficiendo inventario rerum reſtituendarum ſoluto matrimonio, an impediat probationem per teſtes, in c. Sicut, num. 10. de probat. 120
2 Pactum ut probatio rerum reſtituendarum ſoluto matrimonio aliter fieri non poſſit, quàm per inventarium, an firmetur juramento, ibid. n 11. & n.16. & ſeqq in fin. 128
2 Pactum, & rerum traditio, ſi aliàs, quàm per inventarium probari non poſſit, eſt nullum, ibid n.15. & n.18. 128
n Et an infirmetur juramento, ibid. num 16. & num.18. & nu. ſeqq. uſque in fin. 128
n Pactum, ut non liceat probare, niſi per ſcripturam eſt contra bonos mores, ibid n.13. 129
2 Pactum per quod beneficium debet pecunia reſignari, non valet, in c. Cùm pridem, n.3 de pact 646
2 PAGANI, & infideles an, & in quibus ſubſint juriſdictioni Eccleſiæ, in cap. Canonum ſtatuta, num.64. & ſeqq uſque ad n. 92. de conſtit. 20
3 PALATIUM Epiſcopi immunitate gaudet, quamvis ſit extra fines Eccleſiæ, vel ultra quadraginta paſſus, & in eo non ſit Capella, in c Eccleſia, n 29. de immun. Eccl. 643
3 Et quid in palatio inferiori prælati, ibid. n.35 & 36. 643
3 Familia Epiſcopi gaudet privilegio fori, licèt ſit ſæcularis, ib. numer.31. 648

3 Pa-

3 Palatia Cardinalium non gaudeant immunitate, ibid. num 32. 648
3 Et quid in Urbe, ibid num. 33. 648
2 PALEÆ non habeant Canonis authoritatem, unde dictæ, & quis fuerit illarum author, in cap Canonum ſtatuta, num. 41. de conſtitut. 18
5 Palea eſt ſine legis authoritate, in cap. De eo, num. 29. de temp. ordin. 357
3 PALENINUM Concilium tempore Urbani VI. celebratum nullam habet authoritatem, in cap. Canonum ſtatuta, num. 85. de conſtitut. 22
2 PALUDES meliratæ cultorum cura non debent ſeparatim cenſeri, in cap. Cùm M. num. 41. de conſtit. 115
2 PALLIUM à Sede Apoſtolica non traditur electo in Archiepiſcopum, niſi priùs præſtet fidelitatis, & obedientiæ juramentum, in c. Significaſti, num. 1. de elect. 551
3 Pallium poteſt tradi per Nuncium, ibid. num 3. 521
2 Pallii traditione confertur plenitudo pontificalis Officii, ibid. num 7. 223
2 Pallio non ſuſcepto Archiepiſcopus poteſt exercere ea, quæ ſunt juriſdictionis tantùm, in c Quantò, num 37. de conſuet 200
2 Pallium eſt pontificale Archiepiſcopi, in c. Quia nos, num 2 de auth & uſu pall. 325
2 Pallio non utitur Archiepiſcopus in Diœcaſi aliena, etiam de licentia Diœcaſani, niſi ſuper hoc ſit privilegiatus, ibid num 7 326
3 Pallii uſus ſtrictior eſt, quam pontificalium, ibid. num. 8. 326
3 Sine pallio, & ſandaliis poteſt Archiepiſcopus celebrare, ibidem num 1 & 5. 325
Vide in ver. *Archiepiſcopus*.

Papa poteſtas communia.

2 Papam non decet uti plenitudine poteſtatis, in c. Super eo, num. 21. de bigam. 458
2 Papa juriſdictio non reſtringitur ad limites alicujus territorii, in c. Canonum ſtatuta, num. 17 de conſtit. 16
2 Papa quamvis non reſtringatur lege poſitiva, adſtringitur tamen mente legis, & æquitate naturali determinante aliquid circa peccatum, ibid. num. 60. 20
2 Papa non ſolùm ſuper Chriſtianos, ſed etiam ſuper infideles juriſdictionem habet de jure, licèt non de facto, ibidem num. 56. 20
2 Contra infideles mandatis ejus inobedientes poteſt juſtè bellum indicare, ibid num 72. 20
2 Papa in criminibus Eccleſiaſticis exercere poteſt juriſdictionem contra infideles, ſicut contra fideles, ibid num 73. 20
2 In miſtis verò locus eſt præventioni inter papam, & Imperatorem, ibid. num 74 20
2 Papa an poſſit verbo facere Sacerdotem, vel Epiſcopum, ibid. num 122 25
2 Papa dat litteras in forma Brevis, & Auditor Cameræ monitoria pro obſervatione Declarationum Congregationis Concilii, in c. Quoniam, num 41. de conſtitut. 135
5 Papa an poſſit dare licentiam non Epiſcopo conferendi Ordines ſacros, in cap. Quantò, num 4 de conſuet. 198
3 Papæ poteſtas duplex, in cap Ex parte, il ſecondo, num. 4 de converſ. conjugat. 430
5 Papa eſt Ordinarius ſingulorum, & univerſalis Eccleſiæ Epiſcopus, in cap. De illis, il ſecondo, num. 44 de deſponſ. impuber. 30
4 Ac ſi aliquid faciat de plenitudine poteſtatis, inferioribus non præjudicat, ibid num 45. 30
5 Papa non gerit vices Dei in cognoſcendis conſcientiis, in cap. Significaſti, num. 6 de elect. 248
3 Papa ubi primùm Canonicè eligitur à Collegio Cardinalium, ſupremam à Deo poteſtatem ſine medio conſequitur, ibidem num. 35 555
2 Papa cunctos judicaturus, à nullo mortalium judicari poteſt, ſed cœlo tantùm debet innocentiam, ibid num 42. 326
5 Papa non poteſt alteri committere, ut ipſum excommunicet, ibid. num 80. 510
2 Papa eſt Judex ordinarius ſingulorum, in cap. Licèt, num 23. de foro compet. 65
5 Papa an poſſit Clericis concedere, ut ipſi manu propria poſſint hominem occidere, in cap petitio, num. 3. de homicid. 119
5 Status papæ, & Cardinalium ex Gerſonis ſententia poteſt modum, & quotam ſubventionis præſcribere, etiamſi aliundè ſit dotatus, in cap. præterea, num 58. Ne prælatis vices ſuas. 76
3 Papa in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam ubi non habet temporalem juriſdictionem, in cap. Antigonus, num 28. de pactis. 645
3 Papa non ſubjicitur Canonibus, nec ab eis authoritatem habet, ſed è contra, ibid. num 57. 543
3 Papa facit jus de eo, quod non eſt jus, & naturam rei immutare poteſt, in cap. Cùm pridem, num 27 de pactis. 649
5 Papa an adſtringatur edicto de confitendo ſemel in anno, & communicando in paſchate, in cap. Omnis, num. 20. & ſeqq uſque ad num. 26. de pœnit. & remiſſ. 120
5 Papa poteſt ligari à Sacerdote, cui ſe ſubjicit in confeſſione, ibid. num 21. 648
2 Papa non ligatur Canone, Omnis utriuſque ſexus, de pœnit, in cap. Canonum ſtatuta, num 61. de conſtitut. 20
3 Papa poteſt committere ea, quæ ſunt Ordinis, etiam non Epiſcopo, in cap Aqua, num 5 de conſecr. Eccl vel Altar. 569
5 Papa non adſtringitur Conſtitutionibus prædeceſſorum, etiam in generali Concilio editis, vi compulſiva, ſed vi directiva rationis, in cap. Omnis, num 25 de pœnit. & remiſſ. 120
5 Papa nullis ſubjacet formis juris poſitivi, in cap. Si aliquando, n. 11 de ſent excom. 356
3 Papa poteſt munus adminiſtrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam ſimplici Sacerdoti, in c. Cùm veniſſet, § per frontis, num 5 & ſeqq de ſacr unct. 451
3 Papa eſt diſpenſator principalis bonorum Eccleſiæ, in cap. Quantò, num 57. 70 & 82. de tranſlat. Epiſc. 320
2 Papæ authoritate quod fit, dicitur fieri authoritate Dei, ſi ex *Pagnani Repertor.*
juſta cauſa fiat, ibid. numerum. 64. 321
3 Papa dicitur habere cœleſte arbitrium, ibid. num 65. 322
3 Nec puri hominis, ſed veri Dei vicem gerit in terris, ibidem num 66. 322
2 Petri privilegium eatenùs manet in Romano pontifice, eatenùs ex ipſius fertur æquitate judicium, ibid num 68 322
2 Papa bonorum Eccleſiæ non eſt abſolutus dominus, ſed diſpenſator. ibid. num. 70. & 79. 322
3 In cauſis majoribus Sedes Apoſtolica magna circumſpectione, & maturitate procedere conſuevit, ibid. num. 74. 322
3 De factis papæ diſputare non licet, ibid. d. num. 74 322
3 Plenitudo papalis poteſtatis quoad res temporales non eſt limites poteſtatis diſpenſativæ, ibid num 82 322
2 Papa tanquam habens apicem poteſtatis diſpenſativæ poteſt multò plus diſpenſare de rebus Eccleſiæ, quàm quicunque alius Eccleſiæ alicujus prælatis, ibid num. 83. 322
3 Judicium ejus debet de vultu Dei procedere, ibid. numer. 84 322
3 Inter papæ poteſtatem, & poteſtatem Epiſcoporum, quæ ſit proportio, in cap. Sicut unire, num 2. de excaſſ. prælat. 106
3 Papa ſupra jus, contra jus, & extra jus omnia poteſt, in c. Conſultationibus, num. 25. de Cler. ægrot 165
3 Peccatorum correctio ſpectat ad papam, & qui negat poteſtatem papæ, negat ſe Chriſtianum, in cap. Nos quidem, num 47 de teſtam. 165
3 Papæ & Imperatori limitatæ poteſtates ſunt tributæ à Deo, in cap. Conſultationibus, num. 39. de Cler ægrot. 166
3 Papa quandoq; concedit non concedendo propter importunitatem impetrantium, ibid. num. 52. 267
3 Quædam ſunt poſſibilia papæ, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut Beneficium revocare, ibidem numer. 56. 267
3 Papa poteſt omnia, clave tamen non errante, ibid. num. 67. 268
3 Duplex eſt poteſtas in papa, ibidem num 72. 269
3 Papa non poteſt immutare ſtatum Eccleſiæ, in cap Accepimus, num. 12. de pactis. 661
3 Papa, & Epiſcopus ſe habent ad Eccleſiam, ſicut vir ad uxorem ſuam, ibid num. 37. 661
3 Papa habet immediatè à Chriſto poteſtatem ferendi leges habentes vim obligandi Eccleſiam ad illas acceptandas, & obſervandas in cap Treugas, num 55. de treug & pac. 635
3 Papa poteſt facere, ut tranſactio, quæ nulla eſt, ſit aliqua, in c. Veniens, num 4 de tranſact. 667
4 Papa licèt ſupremam habeat authoritatem, timet tamen ſe reprehendi, in c. Non debet, num. 4. de conſang & affinit. 71
3 Papa poteſt à ſua ſententia eximere, ſed non licentiam peccandi tribuere, in cap. Sacris, num. 30. de his, quæ vi metuſve cauſ. 683
3 Papa delegat mero laico cauſas criminales Clericorum, & facultatem excommunicandi, in cap. Perniciosam, num. 59. de offic. ordinat. 556
2 Papa an poſſit generaliter concedere, ut Judex laicus Clericum diſtringat, vel condemnet, in c. Nullus, num 9. de for. compet. 44
3 Papa in laicorum actiones poteſtatem non habet, niſi prout diriguntur ad beatè vivendum, in cap Significatum, num 22. de præben 82
Vide in ver *Laicos quoad forum*.
5 Papa poteſt collectare Eccleſias totius urbis, in cap præterea, n. 19. Ne prælat. vices ſuas. 73
3 Papa ratione peccati omnis anima ſubjecta eſt, in c. Cùm eſſes, num 12. 49 & 123. & ſeqq. de teſtam. 268
3 Papæ authoritas, ubi agitur de materia peccati, non circumſcribitur limitibus alicujus territorii, ibid. num. 45 49 131. & ſeqq de teſtam. 270
3 Papa non poteſt ſtatuere contra ſtatum univerſalem Eccleſiæ, ibid num. 181. 278
3 Licèt receperit à Deo poteſtatem, & dignitatem pontificatus, non tamen poteſtatem peccandi, ibid. num 182. 278
Vide in ver. *Papa quoad delictum*.
3 Papa in ſpiritualibus omnia poteſt, & nullus poteſt quærere poſſeſſionem, quæ illi præjudicet, in cap. Cùm ex illo, num. 5. de tranſl. Epiſcopi. 314
3 Papa de poteſtate abſoluta poteſt mutare ſubſtantiam rei, & de eo quod nihil eſt, aliquid facere, in c. Cùm ad Monaſterium, num. 94. de ſtat. Monach. 479
2 Papa licèt ſit Ordinarius ſingulorum, tamen cauſas ab Ordinariis non avocat ſine juſta, & rationabili cauſa, in c. Ex parte, num 34. de foro compet. 74
3 Et per reſcriptum manu propria ſignatum, ibid. num. 6. & 8. 74
2 Papa explet minima per plebanos, & alios inferiores, media per Epiſcopos, & ſuprema per ſeipſum, ibid. num 5. 74
2 Papæ ſubſcriptio in cauſis avocandis ab Ordinariis in prima inſtantia quando requiratur, ibid. num. 9. & ſeqq. 74
5 Papa ratione criminis poteſt abſolvere vaſſallos laicorum ab omni obligatione, & alios eiſdem obnoxios, à quocumque pacto etiam jurato, in c. Abſolutos, num 2. de hæreticis. 98
3 In concernentibus animam omnes homines de mundo ſunt de foro Eccleſiæ, in cap. Nulli, num. 6. de reb. Eccleſ. non alienand. 221
5 Papa in terris Eccleſiæ vendicat ſibi omnia jura temporalia, & habet Cameram fiſcalem, cui applicantur bona confiſcata, in cap. Vergentis, num 2. de hæret. 94
5 Papa propter injuſtitias, et alias iniquitates poteſt judices ſæculares dignitate privare, ibid num. 7. 95
2 Papa ſolus habet poteſtatis plenitudinem, & Eccleſiæ principatum, in c. Conqueſtus, num. 19. de ſer 93
3 Papa habet plenitudinem poteſtatis ſingulariter, & univerſaliter in omnibus Eccleſiis, in c. Relatum, num. 28 Ne Cleric. vel Monach. 667
3 Poteſt res, & bona omnium Eccleſiarum urbis adminiſtrare, & diſponere pro libito voluntatis, ibid. num. 29. & num. ſeqq uſque ad num. 36. 667
3 Et facere Monachum teſtabilem de bonis Monaſterio acquiſitis, ibid. num. 30. 667

Digitized by Google

3 Et juſta uni Eccleſiæ auferre, & dare alteri, ibidem numer. 32. & 36. pag. 667
3 Papa eſt pater patrum, & cum omni prælato in poteſtate, & juriſdictione concurrit, ibid. num. 33. 667
3 Papa ex juſta cauſa poteſt rem uni Eccleſiæ auferre, & alteri dare, & ultimas voluntates commutare, ibid. nu. 29. 667
Vide in ver. *Papa quoad jus quæſitum, & quoad commutationem.*

Papa quoad beneficia.

1 Papa confert beneficia devoluta poteſtate ſpeciali, non generali tantùm, qua poteſt omnia beneficia conferre, in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 2 de conſtit. 107
1 Duobus modis conferre poteſt beneficia devoluta, ibidem num. 2. verſ porrò. 107
1 De aliquibus beneficiis Conſiſtorialiter providet, in cap. Nullus, num. 8. de elect. 218
1 Providere poteſt etiam de beneficiis electivis, ib. n. 17. 218
3 Si velit, poteſt liberè diſponere de beneficiis patronatus laicorum etiam invitis patronis, in cap. Quoniam, num 9 de jurepatr. 518
3 Sed non expedit, ut ſic diſponat, ne laici à fundationibus retrahantur, ibid. num. 20. 521
3 Non cenſetur velle patronatui laicorum derogare, niſi hoc exprimat, ibid. num. 21. 522
3 Cùm ſcribit pro aliquo beneficiando in pluribus Eccleſiis, conſiderata qualitate perſonæ, quæ ſint conſideranda in beneficii aſſignatione, in c. Epiſcopus, num. 24. de præben. 72
1, Voluntas papæ in beneficialibus eſt pro ratione, in cap. Quanto, num. 39. & 43. de Tranſlat. Epiſc. 320
1 Declaratur, ibid. num. 79. & ſeqq. 322
2 Habet plenitudinem poteſtatis præſertim in beneficialibus, ibid. num 42. 320
1 Et ſola poteſtas eſt pro cauſa, ibid. num. 43. 320
1 Declaratur, ibid. num 79. uſque ad nu. 88. 322
1 Quomodo intelligatur habere liberam diſpoſitionem in beneficialibus, ibid num 82 uſque ad n 88. 322
1 An habeat æqualem poteſtatem in Epiſcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ibidem num. 87. 323
3 Poteſt tribuere jus in beneficiis vacaturis, in cap. Nulla, num. 7. 25. & 45. de conceſſ. præben. 185
3 Quamvis poſſit conferre in genere beneficia vacatura, tamen in ſpecie, & ad inſtantiam certæ perſonæ conferre non debet, niſi ea ignorante, ibid. n. 20. 186
3 Lapſo primo ſemeſtri ſtatim poteſt de beneficio providere, ibid. num 36. 187
3 Et illius negligentiam nemo ſupplet, ibid. n. 37. 187
3 Si beneficium vacans in Curia non conferat infra menſem à die vacationis, Ordinarius confert, ibid. d. num. 37. 187
3 Supra jus, contra jus, & extra jus omnia poteſt, in cap. Conſultationibus, num. 23. de Cler. ægrotan. 165
3 Maximè in beneficialibus, ibid. num. 26. 165
3 Et ideò poteſt quem privare beneficio ſuo etiam ſine cauſa, ibid. num. 27 165
3 Beneficia omnia ſunt Papæ manualia, ibid. num. 29. 165
3 Declaratur, ibid. num. 72. & 76. 169
3 Si conferat pluribus idem beneficium, præfertur primus, etiam ſi ſecundus obtinuerit gratiam motu proprio, & poſſeſſionem acceperit, in c Conſultationibus, n 55 de Cler ægrotan. 167
3 Quædam ſunt papæ poſſibilia, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ibid. n 56. 167
3 Si de plenitudine poteſtatis auferat alicui beneficium ſinè juſta cauſa, tenetur ei ex juſtitia de æquivalenti beneficio providere, ibid. num 66. 167
3 Saltem de poteſtate ordinaria non poteſt procedere ad privationem beneficii parte non citata, ibid. num. 68. & ſeq. 169
3 De poteſtate ordinaria non poteſt quem privare officio, vel beneficio ſuo ſine juſta cauſa, ibid. num. 76. 169
3 Papa poteſt præbendas conferre etiam non data negligentia inferioris collatoris, in cap. Quia diverſitatem, num. 24. de Conceſſ. præben. 192
3 Papæ mandato de providendo non eſt obtemperandum cum peccato mortali, in cap. Grave, num. 5. de præben. 123
3 Papa ſub conditione, & ad certum tempus poteſt aliquem inſtituere prælatum, in cap. per tuas, il primo, num. 32. da Simon. 55
Vide in ver. *Beneficium.*

Papa quoad coadjutorias.

3 Papa ex ſpeciali indulgentia, & diſpenſatione poteſt tribuere Epiſcopo facultatem, ut in ultimo vitæ ſpiritu ſibi ſucceſſorem deſignet, in cap. Nulla, n. 49. 78. & 81. de Conceſ. præben. 188
3 Concedendo in Germania coadjutorias perpetuas in omnibus menſibus non dicitur concordatis contravenire, ib. n. 77. 190
3 Poteſt dare futuram ſucceſſionem in beneficio viventis, non ſecundum jus commune, ſed diſpenſativè, & ex plenitudine poteſtatis, ibidem num 82. 191
Vide in ver. *Coadjutor, Coadjutoria.*

Papa quoad commutationem voluntatum.

1 Papa ſolus poteſt commutare pias diſpoſitiones tam inter vivos, quàm in ultima voluntate, in c. Pernicioſam, num. 67 de off. ordinar. 555
1 Item derogare juramento, pactis & privilegiis in limine fundationis, ibid num 68. 555
3 Papa pias diſpoſitiones commutare poteſt, etiamſi de jure, & de facto applicari poſſint ad uſum deſtinatum, in cap. Nos quidem, num. 35. de teſtam. 261
3 Papa poteſt commutare ultimas voluntates, & de hoc dubitare eſt ſacrilegium, ibid. num. 40. 262
3 Ut piæ diſpoſitiones non ſubſint papæ, repugnat juri nedum Canonico, ſed etiam divino, ibid. num. 44. 262
3 Papa in ſignatura nullam habet rationem ultimarum voluntatum prohibentium, ne papa poſſit illas commutare, ibidem num. 59. & 62. 263
1 Papa ſolus poteſt alterare uſum illorum, quæ per fideles donata ſunt, vel relicta, in cap. Ex parte, num. 22. de Conſtitut. 127
3 Papa in confirmatione poteſt immutare, alterare, & interpretari voluntatem ſtatuentium, teſtantium, & paciſcentium, in cap. Significatum, num 23. & 25. de præben. 82
3 Papa poteſt immutare pias diſpoſitiones, tam mortuorum, quàm viventium, ibid. num. 22. 82
3 Papa de poteſtate ordinaria non poteſt fundationibus Monaſteriorum derogare, & voluntates commutare, in c. Relatum, nu. 22. Ne Cleric. vel Monach. 666
3 Nec teſtamentum, vel contractum, aut aliam piam diſpoſitionem reſcindere, ibid. num. 23. 666
3 Declaratur, ibid. num. 36. 667
Vide ſupra in ver. *Papæ poteſtas, communia.*
Vide in ver. *Commutatio.*

Papa quoad Concilium.

3 Papæ ſententia prævalet diſcrepantibus ſententiis inter papam, & Concilium in cap. Ex parte, nu 21. de Capell. Monach. 505
3 Præſentia papæ in Generali Concilio patrum libertatem non minuit in ſententiis proferendis, ibid. num 24. 507
1 Eſt ſupra Concilium, quod latiſſimè probatur, in cap. Significaſti, à num. 9. uſque ad num. 80. de elect. 223
1 Standum eſt ſententiæ papæ, ſi contradicat Eccleſiæ, vel Concilio etiam in materia dogmatum, ibid. num. 11. 223
1 Primatus papæ in Concilium nititur principiis juris naturalis, & divini, ibid. num. 28. & ſeqq 225
1 Primatus papæ in Concilium ab ipſiſmet Conciliis ſæpiùs declaratur, ibidem num. 46. 227
1 Sententia papæ prævalet ſententiæ totius mundi, ib. n. 48. 227
1 Authoritas papæ in omnibus Conciliis patenter excipitur, ibidem num 52. 227
1 Superioritatem papæ in Concilium qui Authores ex Canoniſtis, & Theologis tueantur, ibid num. 55. 228
1 Etiam ſponte non poteſt ſe ſubjicere Concilio, ib. n. 71. 229
1 Solius papæ authoritas in omnibus Conciliis cenſetur excepta, in c. Nimis, num 17. de fil. presbyter. 477
2 Poteſt Tridentinum Concilium interpretari, tam per ſeipſum, quàm per eos, quibus id munus ſpecialiter demandaverit, in c. Cùm veniſſent, num. 14 de Judic. 21
1 Pontifices Maximi quibus Conciliis univerſalibus præfuerint, in c. Antigonus, num. 33. de pactis. 642
1 Aliquando ex humilitate conſenſerunt, ut geſta, quæ ſibi adſcribenda eſſent, adſcriberentur Concilio, ibid. n. 42. 643
1 Papa eſt ſupra Concilium, ibid. num. 50. 643
1 In ordine ſcripturæ præferri debet Concilio, ib. n 52. 643
1 In Concilio poteſt Conſtitutiones facere etiam ſine Concilio, ibid. num. 53. 643
1 Etiam in materia dogmatum, ib. n. 54. 643
1 In Concilio deponit Imperatorem, etiam non approbante Concilio, ibid. num. 56. 643
1 Requirit conſilium patrum in Concilio non ex neceſſitate, ſed ex ſolemnitate tantùm, ibid. num. 58. 643
5 Authoritatem papæ cur Concilium Tridentinum præſervaverit in his tantùm, quæ de morum reformatione, atque Eccleſiaſtica diſciplina ſtatuta ſunt, in cap. Tuatum, n. 26. verſ. Etenim cùm Canones Concilii, de privileg. 247
2 Poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Concilio, in c. Firmiter, n. 38. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 7
Vide in ver. *Concilii authoritas.*
3 Conſtitutiones in Concilio edendæ ſunt nomine papæ, & ab ipſo tamquam digniori, & principaliori ſunt denominandæ, in cap. Ex parte, num. 21. de Capell. Monach. 506
Vide in ver. *Concilium.*

Papa quoad conſenſum, vel conſilium Cardinalium.

3 Papa poteſt ardua explicare ſine conſenſu Cardinalium, in cap. Ex parte, num. 18. de feud. 233
3 De poteſtate abſoluta, ibid. num. 24. 233
3 Nec valet contraria conſuetudo, ibidem num. 19. 233
3 Et lex contraria non ligat ſucceſſorem, ibid. n. 23. 233
3 Præſcriptio contra ſupremam papæ authoritatem non valet, ibid. num. 19. 233
3 Papa de honeſtate non poteſt ardua tractare ſine Cardinalibus, ibid. num. 21. 233
3 Valet tamen conſuetudo in contrarium, ib n. 22. 233
5 Papa non conſuevit, nec poteſt ardua expedire ſine conſilio Cardinalium de poteſtate ordinaria, ſecus de poteſtate abſoluta, in c. Sicut unire, num 4. de exceſſ. prælat. 207
3 Papa de honeſtate non poteſt ardua expedire ſine Cardinalium conſilio, poteſt tamen de plenitudine poteſtatis, in cap. Ex geſtis, num. 8. de Cler. non reſiden. 27
3 Papa non poteſt decidere contra ſtatum Eccleſiæ ſine conſilio Cardinalium, in cap. Majores, num. 4. de Baptiſm. 596
3 Contrarium, ibid. n. 7 596
5 Papa poteſt errare in fide, ſed tota Eccleſia errare non poteſt, ibid. num. 5. 596
3 Contrarium, ib. num 12. 596
3 Declaratur, n. 13. & 17. & n. ſeqq. uſque ad num. 24. 596

Papa quoad contractus.

2 Papa contrahendo obligatur jure naturali, à quo ſurgit æquitas obligationis, in c. Ex Epiſtolæ, n. 31. de probat. 126
1 Poteſt facere, ut tranſactio quæ nulla eſt, ſit aliqua, in c. Veniens, num 4. de tranſact. 667
Vide in ver. *Cardinalium dignitas, & officium.*

Papa quoad delictum.

b Papam incidere in crimen hæreſis an ſit poſſibile, in cap. Significaſti, num 68. de elect. 328
c Si in hæreſim notoriè, & contumacitas laberetur, eo ipſo deſineret eſſe Papa, ibid. num. 70. 339
c Poteſt papa involvi Simonia in prohibitis quia Simoniacis, non autem in Simoniacis quia prohibitis, in cap. Ex parte, num. 20. de off. de legat 528
b An poſſit involvi crimine Simoniæ, in c. Cùm pridem de pactis, num 53 & ſeqq uſque ad num. 161. 649
b Non poteſt Simoniam committere quoad pœnas juris poſitivi, ibid num. 55 651
c Nec incidit in Can. Si quis ſuadente, ſi Clericum percutiat, ibid. num. 56. 651
a Si pro gratia, & Sacramentis pecuniam reciperet, Simoniam committeret, & graviùs peccarat, quàm quilibet alius, ibid num. 57. 651
b Vendere non poteſt titulum Beneficii, cui ſit annexa poteſtas clavium ſine labe Simoniæ, ibid. num 59. 652
b Accipiens pecuniam pro collatione Canonicatus, vel alterius beneficii ſimplicis, an Simoniam committat, ibid. lociſſimè diſcutitur in utramque partem, n. 60. uſque ad n 137 652
a Non involvitur Simonia in his, quæ ſunt Simoniaca, quia prohibita, ibidem num. 62. 652
b An poſſit Simoniam committere in Hoſpitalibus, & aliis beneficiis, quorum ſecutio concernit temporalia tantùm, ibid. num 137. 659
e Participando excommunicato quem nolit eſſe abſolutum, non incidit in Canonem, in cap. Si aliquando, num. 35. de ſentent excom 356
e Recipiendo pecuniam pro beneficii collatione, an involvatur crimine Simoniæ, in cap. Ex diligenti, n. 9. de Simonia. 38
Vide in var. *Electio Papæ per Simoniam.*
d Papa licèt receperit à Deo poteſtatem, & dignitatem pontificatus, non tamen poteſtatem peccandi, in cap. Cùm eſſes, num. 68. de teſtam 278
d Papa volens ſine rationabili cauſa turbare ſtatum univerſalis Eccleſiæ non eſt tolerandus, in c. Cùm percuſſio, num. 5. de Cler. ægrot. 155
e Papa non poteſt Canonicam irregularitatem incurrere, in cap. De cætero, num. 22. de homicid. 129

Papa dignitas.

d Papa eſt major Apoſtolo adminiſtratione, in c. Super eo, num 16. de bigam. 498
b Nec pauli, Nec petri præceptis adſtringitur, ſed Dei, ibidem num. 17. 498
d Ante conſecrationem, & coronationem ex ſtylo non ſcribit pontificatum in Dato, in c. Licèt de vitanda, num 5 de elect. 532
a Ante coronationem quomodo ſcribat Datum, qualiter ſe nominet & det Bullas, ibid numerum 9 532
b Et quomodo poſt coronationem, ibid numerum 10. 53c
a Quam gerat perſonam in Eccleſia ex Bernardi ſententia, in c. Significaſti, numerum. 39. de elect. 226
a Primatus papæ in Eccleſia oſtenditur ex pluribus Summorum Pontificum, & Sanctorum patrum teſtimoniis, ibid. num 60. & ſeqq. 226
e In quibus præcellat pontificem legis veteris, in cap. præterea, n. 19 Ne prælat. vic. ſuas. 70
e Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, & pater patrum, ibid. num. 49 71
e Dicitur princeps principum, & Dominus dominantium, ibid. num 50. 72
e Item Iudex omnium mortalium, & Ordinarius ſingulorum, ibid. num. 51. 72
e Quod datur Papæ, petri ſacrario datur, ibid. numerum. 57. 72
a Papa, & omnes alii Epiſcopi ſunt coæquales in his, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, in cap. Ad hæc, n. 20. de Offic. Archid. 525
a Item ſunt coæquales in poteſtate Ordinis, in c. Perniciosum, num. 33. de off ordin. 558
a Aliquando papa gerit perſonam Regis, in cap. Cùm cauſam, n. 20. de elect 276
a Nec puri hominis, ſed veri Dei vicem gerit in terris, in cap. Quanto, numerum 66 de transl Epiſc. 322
a Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, ibid. num. 110 324
b Vacante Imperio vices Imperatoris gerit, in cap. Significantibus, num 69 de offic. Delegat. 568
a Eſt Metropolitanus Romanæ Eccleſiæ, in cap. Cùm olim, n. 22. de major. & obedient. 625
a Solus Papa eſt caput viſibile Eccleſiæ, ibid. num 23. 625
a Papa, & Epiſcopus ſe habent ad Eccleſiam ſicut vir ad uxorem ſuam, in c. Accepimus, n. 37 de pactis. 663
e Papa eſt Iudex ordinarius exemptorum, in cap. Sacro, num 62 de ſent excom. 375
a Pontifex non dicitur ante conſecrationem, in cap. Ex tenore, nu 8. de Reſcript. 352
b Papa ante conſecrationem, & coronationem ex ſtylo non ſcribit nomen ſuum, nec Pontificatum in Data, ſed utitur dimidia Bulla, & appellat ſe electum, ibid num 12. 352
b Aſſerentes tamen eum non debere ſe Epiſcopum, ſed electum inſcribere, ſunt eo ipſo excommunicati, ibid. num. 12. 352
e Papa magè præſtat Imperatori, in cap. Ad falſariorum, num 16. de Crimin. falſi. 284
a Papa non ſolùm eſt Epiſcopus univerſalis Eccleſiæ, ſed etiam Archiepiſcopus urbis Romæ, & Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus, in c Licèt, num. 29. de foro compet 65

Papa quoad diſpenſationem.

a Papa diſpenſare non poteſt cum bigamo ad Ordines ſacros, in cap. Super eo, n. 11. de bigam. 498

c Quamvis in articulis fidei diſpenſare non poſſit, in aliis tamen poteſt, ut in juramento. ibid. n. 12. 458
b Diſpenſat in omni Conſtitutione Eccleſiæ, ibid. n. 14. 498
b Et quomodo diſpenſat contra Apoſtolum, ibid. num. 15. 698
b Non diſpenſat cum bigamo de poteſtate ordinaria, ſed abſoluta, ibid. num 18. 498
c Poteſt jure ordinario ſuper bigamia diſpenſare, ibid n. 34. 499
d Quomodo diſpenſare poſſit ſuper reſidentia in Epiſcopatibus, & beneficiis curatis, in cap Ex parte, num. 56. & ſeqq de Cler. non reſiden. 45
d Diſpenſare poteſt ſuper Evangelio, illud interpretando, ib. n. 58 46
e In his quæ ſunt juris poſitivi, diſpenſare poteſt ſine ulla cauſa, & ſic diſpenſati ſunt tuti quoad Deum, in cap. Henricus, num. 15. de Cler. pugn. in Duel. 148
e Declaratur, ibid. n. 15. verſ. Niſi ieo Canonica. 143
e Contra jus divinum non diſpenſat, ibid. num 30. 146
e Diſpenſat cum pœnitentis ſuper homicidio voluntario aliquando in ſignatura Gratiæ, aliquando remittit ſupplicationes ad Congregationem Concilii, ibid. num 34 146
e Diſpenſat ſuper omnibus irregularitatibus, ibid n. 40. 146
e An poſſit diſpenſare quoad Ordines cum homicida voluntario, ibid num 27 165
Vide in var. *Diſpenſatio.*
a Poteſt diſpenſare cum promovendo ad Epiſcopatum ſuper ætate & aliis qualitatibus hic præſcriptis, in c Cùm in cunctis, num. 14. de elect. 244
a Solus papa diſpenſat ad plura Curata etiam propter cauſam utilem, vel neceſſitatem Eccleſiæ, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 91 de elect. 269
b Quomodo intelligatur diſpenſare ſuper reſidentia in Eccleſiis Curatis, quæ eſt de jure divino, ibid. num. 82. 269
a Diſpenſare poteſt ad duo Curata, declarando jus Divinum ob aliquam circumſtantiam in illo caſu ad perſonalem reſidentiam non obligare ibid. n. 24. 270
d Diſpenſat in omnibus ſtatutis Eccleſiæ, in c. Nimis, num. 15. de fil. presbyter. 677
b Solus papa diſpenſat in voto ſolemni paupertatis, & continentiæ, in c. pervenit, num. 58 de off ordinar. 554
c Item diſpenſat contra Apoſtolum ſuper bigamia, ibid. num. 64. 554
b Ex cauſa diſpenſat contra Evangelium, in cap. Cùm pridem, n 75. de pactis. 658
b Contrarium, ibid. num 82. 654
a Ita ſe habet ad legem Divinam ſicuti quilibet privatus ad legem humanam, ibid num. 79. 653
c In lege Divina non diſpenſat propriè, ſed declarat eam in aliquo caſu non obligare, ibid num 80. 653
a Faciens actum prohibitum, ſuper quo poteſtatem habet diſpenſandi cum inhabili, cenſetur tacitè diſpenſare, ibid n. 149. 660
e Super ſigillo Confeſſionis diſpenſare non poteſt, in cap Officii, n. 28. & 32. de pœnit. & remiſſ. 105
d Voluntas papæ in diſpenſationibus habetur pro ratione, in cap. Quia in tantùm, num. 25 de præben. 77
d Declaratur, ibid. num. 26. 77
d Non diſpenſat cum Religioſis juſtè ejectis ab Ordine, ut Miſſam celebrent in ſæculo, in cap. Ne Religioſi, num 20. de Regular. 425
b Poteſt ex gravi cauſa diſpenſare, ut in una ſpecie tantùm fiat conſecratio, in c. Cùm veniſſet, num. 30. de ſacr unct. 447
d An poſſit cum Monacho ſuper proprietate, vel libera peculii adminiſtratione diſpenſare, in cap Monachi, num. 22. de ſtat. Monach. 456
d Aut facere de Monacho non Monachum, ibid num. 23. 456
b In his, quæ ſunt de jure Divino, non diſpenſat in caſibus ſibi permiſſis, niſi ex juſta, & rationabili cauſa, in cap. Quanto, num 62. de tranſlat Epiſcopi, num 115. 321
a Super pluralitate Cathedralium non diſpenſat, nec ſuper matrimonio rato, & aliis hujuſmodi ſine gravi cauſa, ib. num. 89. & 93. 322
a In omnibus irregularitatibus etiam bigamiæ diſpenſat, in cap. Niſi cum pridem, num 85 de renunc. 342
d Papa, vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exercendum, aut officium tribuendo, videtur eos habilitare, in cap. Sicut te, n 60. & 68. ne Cler vel Monach. 680
d Non poteſt papa diſpenſare, ut teſtis deponat ſine juramento, eique fides adhibeatur, in cap. Audivimus, num. 60. de reliq. & vener. Sanct. 606
a Diſpenſare poteſt Eccleſia ſuper voto continentiæ ſolemnizato per ſuſceptionem ſacri Ordinis, in cap. Nuper à nobis, num. 31. de bigam. 505
Diſpenſationes matrimoniales.
Vide in ver. *Papa quoad matrimonium.*
a Diſpenſatio papæ in votis ſine juſta cauſa non prodeſt in foro animæ, in cap. Dilecti, num. 18 de renunc. 367
b Papa in votis non diſpenſat, ſed declarat, ibid. num. 22. 367
Vide in ver *Diſpenſatio.*
d Papa an poſſit diſpenſare cum Monacho, ut habeat proprium, vel uxorem ducat, latè diſcutitur, in c Cùm ad Monaſterium, n 45. & ſeqq. uſque in fin. de ſtat. Monach. 478
d Papa in multis præter articulos fidei diſpenſare non poteſt, ibidem num 65. 478
d Papa non poteſt diſpenſare in voto ſolemni continentiæ, etiam propter multitudinis bonum, ſecundum opinionem D. Thomæ, ibid. num 46. 678
d Contrarium, ibid num. 56. & 61. 679
d Papa diſpenſat in voto continentiæ ſolemnizato per ſuſceptionem ſacri Ordinis, ibid. num 49. 678
d Papa ex magna cauſa poteſt diſpenſare cum Monacho ſuper voto continentiæ, & paupertatis, ibid num 56 679
d Sed ſine hujuſmodi cauſa non poteſt, & quæ ſit magna cauſa, ibid. num. 61. 62 & 64. 479
d Papa pluries diſpenſavit cum Regularibus etiam Sacerdotibus, & Epiſcopis, ut poſſent contrahere matrimonium, ut in exemplis hic poſitis, ibid num 66. 479
d Papa diſpenſare poteſt contra jus poſitivum etiam ſine ulla cauſa, ibid. num. 78. 420

2 Diſpenſatio papæ, ut Monachus habeat proprium, nunquam valet, niſi magna cauſa, & vera ſubſit, ibidem num 82. 482
2 Secùs in diſpenſatione, ut matrimonium contrahat, quia tenet, ſi credat bonam diſpenſationem, licèt peccet exigendo debitum, ibid. num 82. 482
2 Et quæ ſit ratio diverſitatis, ibid. num. 83. 482
2 Papa non poteſt facere, ut Monachus habeat uxorem, vel proprium, quamdiù Monachus eſt: ſed bene poteſt ex magna cauſa facere de Monacho non Monachum, ibid. num. 67. 68. & 70. 480
2 Navarri diſtinctio, quòd papa diſpenſare poſſit, ne Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, refellitur, ibid. num. 70. 480
Vide in ver. *Regulares quoad votum paupertatis*.
5 Diſpenſat ſolus papa cum Clerico ſæculari, qui in excommunicatione recipit Ordines, etiamſi ab illa excommunicatione Epiſcopus poſſit abſolvere, in cap. Cùm illorum, num. 8. de ſentent. excomm. 349.
Vide in ver. *Excommunicationis effectus*.
2 Papa ſolus diſpenſat, ut laici admittantur cum collegialibus ad eligendum, in cap. Maſſana, n. 5. & 29. de elect. 304
2 Papa ſolus diſpenſat in matrimonio rato non conſumato, in cap perniciosam, num 61. de off. Ordin. 554
2 Item diſpenſat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ibid. num 62. 554
2 Item diſpenſat contra Apoſtolum ſuper bigamia, ibid. n. 64. 554.

Papa quoad electionem.

Papæ electio de jure communi valida eſt, quomodocunque duæ partes Cardinalium conſentiant in aliquem ut in electum, in c. cauſam, num. 27. de elect. 260
2 In qua ætate eligi poſſit, in cap. Cùm in cunctis, num. 28. de elect. 245.
2 Eligi debet ſaltem à duabus partibus Cardinalium, & aliter ſe intrudens in papatum, incidit cum ſibi adhærentibus in pœnas Conſtitutionis, in cap. Licèt de vitanda, de elect. n. 2. 233.
Vide in ver. *Electio Papæ*.
Et in ver. *Cardinales quoad electionem Papæ*. 3
2 Nulla exceptio opponi poteſt papæ electo à duabus partibus Cardinalium, ibid. num. 11. 232
2 Non poteſt opponi papæ, quòd Cardinales eligentes ſint excommunicati, vel ſuſpenſi, ibid num. 12. 232.
2 Objici non poteſt papæ electo, quod non ſit de Collegio Cardinalium, aut quòd ſit uxoratus, vel Monachus, ib. n. 14 & ſeqq 232
2 Pontifices ſex poſt Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, ibid. num. 15. 232.
2 Electio papæ multa habet ſpecialia, ibid. num. 23. 233
2 Et formis non eſt obnoxia, ſed quomodocunque appareat duas partes Cardinalium in unum conſenſiſſe, jus habet, & verus eſt papa, ibid num. 24. 233
2 Et quid poſt Conſtitutionem Gregorii XV. ibid. num. 25. 233
2 Electio Papæ requirit duas ex tribus partibus Cardinalium tam de jure communi, quàm ex Conſtitutione Gregorii XV. ibid. num. 30. 233
2 Electio papæ ex Gregoriana Conſtitutione redacta eſt ad tres formas Concilii Generalis, ibid num. 48. 234.
2 Electio papæ quaſi per inſpirationem fieri debet per ver. *Eligo*, intelligibili voce prolatum, ibid. num 52. 235
2 Ubi primùm canonicè eligitur à ſacro Collegio Cardinalium, ſupremam à Deo poteſtatem ſine medio conſequitur, in cap. Significaſti, num. 32. de elect. 225.
2 Electus in papam per ſimoniam non eſt Apoſtolicus, ſed Apoſtaticus, in cap. Cùm pridem, num 54. de pactis. 652
2 Qualis eligendus, in cap. Accepimus, n 40. de pactis. 664.
2 Non poteſt alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ibid num. 65. 666
5 Miſſa non eſt de ſubſtantia electionis papæ, in cap. Qui presbyterum, num. 89. de pœnit. & remiſſ. 298

Papa quoad Epiſcopatuum unionem, & diviſionem.

5 Papa poteſt Epiſcopatus unire, etiam ſine cauſa, in c. Sicut unire, num. 1 de exceſſ. prælat. 207
2 In uno Epiſcopatu poteſt duos Epiſcopos conſtituere, in c. Quanto, num. 51. & 89. de transl. Epiſc. 320
2 Uni Epiſcopo poteſt concedere duos Epiſcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, num 53. 69. & 89. 320.
Vide in ver. *Unio Epiſcopatuum*.
2 Papa Epiſcopatum dividere non poteſt ſine juſta cauſa Epiſcopo non conſentiente. 322

Papa quoad Epiſcoporum promotionem, renuntiationem, translationem, depoſitionem.

2 Papa an poſſit Epiſcopum invitum transferre, latiſſimè diſcutitur, in cap. Quanto, num. 11 & ſeqq. uſque in fin. de translat. Epiſcop. 318
Non poſſe papam transferre Epiſcopum invitum, quibus rationibus probetur, ibid num. 25 & ſeqq. uſque ad num. 32. 319
2 Poſſe pro libito voluntatis Epiſcopum transferre invitum, qui Anthores ſenſerint, ibid. num 32 319
2 Poteſt Epiſcopum deponere etiam ſine cauſa, ibid. num. 40. 320
2 Contrarium, ibid num. 78 322
2 Poteſt facere prælatum ad tempus, ibid num. 41. 320
2 In uno Epiſcopatu poteſt duos Epiſcopos conſtituere, ibid. num. 51. & 89. 320
2 Uni Epiſcopo poteſt concedere duos Epiſcopatus, item plures in unum unire, & unum in plures dividere, ib. n. 53 69. & 89. 320
2 Si videt membrum Eccleſiæ, ideſt Epiſcopum inutilem eſſe ob perſecutionem, quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Eccleſiam transferre, ibid num. 61. 322
2 An habeat æqualem poteſtatem in Epiſcopatibus, atque in beneficiis inferioribus, ibid. num 87. 323

3 Poteſt Epiſcopum deponere etiam ſine cauſa, in cap. Conſultationibus, num. 50. de Cler. ægrot. 265
3 Contrarium, ibid num. 45 & ſeqq. uſque ad n. 51. & 76. 266
3 Declaratur, ibid. num. 72 & 76. 266
5 Papa ſolus poteſt promovere ad Epiſcopales, Archiepiſcopales, & alias majores dignitates, in cap. Quod à prædeceſſore, num. 89. de ſchiſmat. 110
2 Papa ſolus diſſolvit ſpirituale conjugium, non humana, ſed divina authoritate, in cap. Cùm ex illo, num. 17 de transl. Epiſcopi 315
Vide in ver. *Depoſitio*, *Renunciatio*, *Translatio*.
Et in ver. *Epiſcopus quoad promotionem*, &c.
Et in ver. *Epiſcopus quoad translationem*.

Papa quoad exemptiones, & privilegia.

2 Papa dum Eccleſiam ab aliis eximit, intelligitur eam ſibi immediatè ſubjicere, in cap. Cùm tempore, num. 3. de arbitr. 654
5 Poteſt concedere privilegium audiendi confeſſiones alterius Diœceſani, etiam Epiſcopo invito, & contraria opinio damnatur uti periculoſa in fide, in cap. Omnis, num 73. de pœnit. & remiſſ. 313
3 Poteſt tribuere facultatem teſtandi de redditibus Eccleſiaſticis tam Clericis ſecularibus, quàm Regularibus, in cap. Si quis ſanè, num. 25. de pecul. Cler. 252
3 Declaratur, ibid num. 26. 252
2 Gratia eſt quicquid facit papa, in c. Bonæ memoriæ, num. 65. de poſtulat. prælat. 218
5 Eſt judex ordinarius exemptorum, in c. Ex parte, il ſecondo, nu. 27 & 48 de privil. 262
5 Nunquam ita eximit aliquem à juriſdictione, quin ipſe poſſit per ſe, vel delegatos procedere, ibid. num 22. 262
5 Cum tribuit jus procedendi contra exemptos authoritate delegata, non violat exemptiones, in cap. Tuatum, num. 31. de privileg. 53. 248
2 Poteſt à ſua ſententia eximere, ſed non licentiam peccandi tribuere, in c. Sacris, n. 30. de his, quæ vi met. cauſ. 683
5 Papa eſt Judex Ordinarius exemptorum, in cap. Sacro, num 61 de ſenten. excom. 375
Vide in ver. *Exempti*, *Exemptio*, *Privilegium*.

Papa quoad fidei articulos.

2 Papa poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Concilio, in cap. Firmiter, numerum 38. de Summa Trin. & fide Cath. 7
2 Papa cur non poſſit aliquid ſtatuere contra articulos fidei ſemel diffinitos in cap. Significaſti, num. 13. de elect. 223
2 In particularibus actionibus poteſt errare, in cap. Venerabilis, numerum 12 29. & 37. de teſtib. 156.
2 In his, quæ ſpectant ad fidem, vel ſtatum univerſalem totius Eccleſiæ, errare non poteſt, ibidem num. 30. 40. & 42. 157
Vide in ver. *Canonizatio Sanctorum*.
2 Judicio papæ in determinationibus fidei magis ſtandum eſt, quàm quorumlibet ſapientum in ſcripturis opinioni, ibid n 36. 157
3 Ut homo privatus errare poteſt in fide, quod tamen hactenus per Dei gratiam non legitur contigiſſe, in cap. Majores, num. 23. de baptiſm 596
3 Deus non dedit Papæ impeccabilitatem in agendo, dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ibid. num. 24 596.
Vide in ver. *Concilium Generale quoad poteſtatem*.

Papa quoad infeudationem.

3 Papa an poſſit in præjudicium ſucceſſorum aliquem de feudo nondum devoluto, conſentiente vaſſallo, inveſtire, in cap Ex parte, num 11. & num. ſeqq. de feud. 232
3 Et quid poſt Bullam S. Pii V. ibid. à n. 30 & ſeqq. uſque in fin. 232
3 Et an poſſit ſine conſilio, & aſſenſu Cardinalium declarare ſuper evidenti utilitate, ibid. n. 14. 18. & ſeqq uſque ad n. 233
3 Succeſſor non tenetur ratam habere inveſtituram non expletam prædeceſſoris de feudo, quod alius teneo, niſi, eo conſentiente alius fuerit inveſtitus, ibid. num. 15. 232
3 Inveſtitura de feudo nondum aperto de conſenſu Vaſalli non expirat morte infeudantis, ibid. num. 16. 232
3 Et ligat ſucceſſorem, ibid. num. 17. 232
3 Cardinalium conſenſus in infeudatione magnæ civitatis, de neceſſitate non requiritur, ſed de honeſtate tantùm, ib. n. 25. 233
3 Princeps poteſt infeudare nedum Civitatem, ſed etiam Provinciam, & Ducatum, ibid. num. 26. 233
3 Cauſa evidentis utilitatis infeudationis an præſumatur in papa, & an ſit ſtandum illius aſſertioni, ibid num 27. 233
3 Alienatio ritè, & rectè facta non poteſt per ſucceſſorem infringi, ibid. num. 29. 233
3 Civitates, & loca Eccleſiæ Romani infeudari, & alienari ſolita ad eam devoluta, & devolvenda, ipſo jure Cameræ Apoſtolicæ incorporata cenſentur ex Bulla S. Pii V. ibid. num 10. 232
3 Etiam antequam devolvantur, ex declaratoria Innocenti IX. ibid num. 34. & ſeqq 233
3 Et de hujuſmodi infeudatione tractantes, eamque papæ inſinuantes ſunt excommunicati, & alias pœnas incurrunt, ut in eadem Bulla S. Pii V. ibid. num. 31. 233
3 Cardinales jurant loca Eccleſiæ Romanæ non infeudare, ibidem num 32. 233
3 Et idem jurat electus in papam, ibid. num. 33. 233
3 Papa poteſt durante generatione inveſtiti in feudo aliis inveſtituram concedere in caſu devolutionis, ibid. num. 36. 234
3 Secùs ſtante declaratione Innocentii IX ibid. num. 34. & 35. 233
3 Bulla S. Pii V. de non infeudandis locis Romanæ Eccleſiæ comprehendit etiam gubernia ultrà triennium, ibid num. 37. 234
3 Sed non comprehendit terras, & loca confiſcata, ibid. n. 38. 234
3 Item nec loca, quæ Camera Apoſtolica emit à Baronibus, ibidem num. 39 234
3 Papa poteſt bona Eccleſiæ Curatæ in feudum concedere, & ſtatuere ut cura per Capellanum à feudatario deputandum exerceatur, in cap. Ex parte, n 24 & 65. de Cler. non reſiden. 43
Vide in ver. *Alienatio*.
Et in ver. *Feudalia bona*.

Papa

Papa quoad intentionem.

5 Papa, ſi quem ſub titulo dignitatis etiam ex certa ſcientia nominet, ſeu tractet, per hoc in dignitate illa ipſum approbare non intelligitur, in c. Quod à prædeceſſore, n.116.de ſchiſmat. 113
5 Nominatio Papæ in litteris Apoſtolicis non tribuit jus intruſo, aut aliàs titulum non habenti, ibid. num.117. 113
5 Si quem admittat aſſignando ei certam ſedem, vel recipiat tamquam Abbatem ad ſuum officium exercendum, non cenſetur eum approbare in ea dignitate, ibid. num. 119. 114
5 Nominatio Papæ non inducit probationem dignitatis, vel tituli, ibid. num.123.
5 Si aliquid faciat de plenitudine poteſtatis non præjudicat inferioribus, nec contra eos præſcribit, in cap. Nuper, num. 34.de ſentent. excomm. 346
5 Non ligatur Papa prædeceſſorum ſuorum conſtitutionibus tam ex defectu voluntatis, quàm poteſtatis, in cap. Reſponſo, n.76 de ſent. excom. 363
5 Si ſuis litteris excommunicatum ſalutet, non propter hoc cenſetur eum abſolvere, in cap. Si aliquando, num.2. de ſentent. excom. 355
5 Sive excommunicatio lata fuerit à judicibus inferioribus, ſive à Sede Apoſtolica, ibid.num.2. 355
5 An cenſeatur excommunicatum abſolvere, ſi eum ſalutet ex certa ſcientia, ibid.num.7. & ſeqq. uſque ad n 15. 356
3 Intentio papæ non eſt ex bonis alterius aliquid ſibi applicare, in c. Conſultationibus, n 53. de Cler.ægrot. 167
3 Non præſumitur Papa velle contra jus, ibid.num.55. 167
3 Non præſumitur per ſuas litteras dare alicui cauſam litigii,in cap. Litteras, n.26. de conceſſ. præben. 196
4 Licèt ſupremam habeat authoritatem, timet tamen ſe reprehendi, in c.Non debet, num.4.de conſang. & affinit. 71
3 Beneficium, vel officium minimè vacans papa non intendit conferre in c. de Rectoribus, n 43. de Cler.ægrot. 160
Vide in ver. *Subreptio*.
Et in ver. *Papa quoad jus quæſitum*.
2 Subreptitia dicitur collatio, & non tenet, ſi Papa contra pronunciationem ſuam conferat beneficium hoc tacito, in cap. Cùm olim, num.1. de ſent. & re judic. 184
2 Papa ſi veniat contra factum proprium concedendo alicui officium, vel beneficium à ſe priùs alteri conceſſum, præſumitur circumventus,& ſecunda conceſſio non valet,ib.nu.2. & 11 184
2 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure,quæ non admittit probationem in contrarium, ibid. num.17. 185
2 Etiamſi papa diſponat motu proprio, ibid n.21. 185
2 Et perviam declarationis, ibid. numerum 15. 185
2 Judicia ſua non præſumitur quis velle impugnare, ibidem numerum.3 184

Papa quoad interpretationem ſcripturarum.

1 Interpretatio papæ prævalet dictis Sanctorum patrum, & contraria opinio Abbatis refellitur tanquam erronea, in cap.Ne innitaris, num.6 de conſtit. 31
2 Papa poteſt Tridentinum Concilium interpretari tam per ſe,quàm per eos, quibus id munus ſpecialiter demandaverit, in cap.Cùm veniſſent, n 14. de judic. 22
3 Papa poteſt verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in cap. Super ſpecula, num. 42. ne Cler.vel Monach. 687
Vide in ver. *interpretatio*.
Et in ver. *Congregatio Concilii*.

Papa quoad jus civile.

3 Papa poteſt abrogare leges Imperatoris foventes peccatum, in c. Cùm eſſes, num 11. de teſtam. 268
3 Papa ubi peccatum non imminet, non poteſt infringere leges humanas quoad forum civilem in locis, ubi juriſdictionem temporalem non habet, ibid. num 13. 268
3 Sed in ſuo foro poteſt tollere legem civilem, etiam in locis Imperio ſubjectis, ibid. num.14. 268

Papa quoad jus divinum.

2 Papa ex cauſa limitat jus divinum, ejuſque prohibitionem relaxat, in c. Cùm pridem, num 73. de pact. 653
2 Declaratur, ibid num. 81. 654
3 Papa poteſt immutare authoritatem illam, *In ore duorum, vel trium, &c.* addendo, vel minuendo, in cap. Cùm eſſes, nu.107. de teſtam. 274
3 Sed contra, ibid num.122. & 143. 275
3 Papa uſque ad animam, & ſanguinem jus Divinum ſervare debet, ibid. num.165. 267
3 Princeps, etiam papa, ſi condit leges contra ea, quæ dicit Dominus, non dicitur condere, ſed potiùs convincitur errare, ibid. num.180. 278
Vide in ver, *Ius Divinum*.

Papa quoad jus poſitivum.

1 Papa quamvis non conſtringatur lege poſitiva,adſtringitur tamen mente legis,& æquitate naturali determinante aliquid circa peccatum, in c. Canonum ſtatuta, n.60. de conſtit. 20
2 Papa an ligetur cap. Omnis utriuſque de pœnit. & remiſſ. ibidem num 61. 20

Papa quoad jus quæſitum non tollendum.

1 Papa poteſt rem uni Eccleſiæ auferre, & dare alteri, in c.pernicioſam, num 60. de off.Ordin 555
1 Papa poteſt auferre rem uni Eccleſiæ,& dare alteri etiam ſine cauſa, nec quiſquam poteſt ei dicere: Cur ita facis? in cap. Quanto, numerum 48. de tranſlat. Epiſc. 320
1 Contrarium, ibid.n.70. 321
1 Declaratur, ibid. n.79. 322
3 Papa auferre rem uni Eccleſiæ, & dare alteri poteſt, ſed ſine cauſa id facere non debet, in cap. Nos quidem, num.36. de teſtament. 262
3 Papa non poteſt ſalva juſtitia jus alteri quæſitum auferre abſq; rationabili cauſa, in cap. Conſultationibus, num. 50. de Cleric. ægrot. 167
3 Declaratur, ibid.num. 72. & 76. 169
3 Papa non poteſt auferre defenſionem oppreſſo, ibid num 69. 169
3 Papa de poteſtate ordinaria non poteſt quem privare officio, vel beneficio ſuo ſine juſta cauſa, ibid. num.76. 169
3 Papa quo caſu intelligatur poſſe ſine cauſa jus quæſitum auferre de plenitudine poteſtatis, ibid num.77. 170
3 Quædam ſunt poſſibilia Papæ, quæ tamen non ſunt honeſta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ibid.num.56. 167
1 Papa an ſine cauſa poſſit auferre alicui officium, vel beneficium, remiſſivè, in c.Quæ in Eccleſiarum, n.117.de conſtit. 104
1 Cauſa juſta auferendi rem alterius eſt favor publicus, ibid. num. 119. 104
Vide in ver. *Regula de jure quæſito*.
Et in ver. *Princeps quoad jus quæſitum*.
Et in ver. *Papa quoad intentionem*.
2 Si papa det alicui facultatem capiendi poſſeſſionem propria auctoritate, intelligitur, niſi poſſeſſio ſit plena, in c.Cùm olim, nu. 39. de ſentent.& re judic. 186
3 Papa non eſt propriè dominus bonorum Eccleſiæ, in cap. Relatum num.25 ne Cler vel Monach. 666
3 Contrarium, ibid num.26. & ſeqq. uſque ad num.36. 667
3 Papa non poteſt contra alias Eccleſias præſcribere, & cur, ibidem num.27. 667
Vide ſupra in ver. *Papæ poteſtas, communia*.

Papa quoad matrimonium.

3 Papa poteſt diſſolvere matrimonium non conſummatum, tam per viam ſtatuti, quàm diſpenſationis, in cap. Ex parte, il 2 n.7. de converſ.conjugat. 450
3 Papa an poſſit ſtatuere, ut profeſſio emiſſa in domo ſæculari dirimat matrimonium ratum non conſummatum, ibid. num. 17. & ſeqq. 451
3 Papa an poſſit ſtatuere, ut matrimonium ratum diſſolvatur per ſecundum conſummatum, ibid num.19.& 20. 451
4 Papa ſolus poteſt inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in cap. Litteræ quas, num. 7. de matrim. contract. contr.interd. Eccleſ. 96
1 Papa inducit impedimenta dirimentia, & inhabilitat ad contrahendum, in cap. pernicioſam, num 63. de off. Ordin. 55
1 Papa poteſt matrimonium non conſummatum diſſolvere, in cap. Quantò, num..54.89.& 93 de tranſlat Epiſc. 324
1 Papa quandoque matrimonium conſummatum diſſolvit, ibid.num 55. 320
4 Papa non poteſt ſtatuere, ut ſine conſenſu expreſſo, vel tacito fiat matrimonium, in c. Is qui fidem, num.7. de ſponſal 19
4 Papa ſolus diſpenſat ſuper matrimonio puellæ, quæ ſufficientem habet diſcretionem, ſed non aptitudinem ad copulam, in c. De illis, il 2. num 30. & 46. de deſponſ. impuber. 29
4 Papa diſpenſat cum omnibus perſonis conjunctis, niſi cum patre, & matre, ut matrimonium contrahant, in c. Vir.qui, num.35. de conſang & affinit. 75
4 Papa quamvis inter fideles non poſſit diſpenſare ſuper matrimonio conſummato, poteſt tamen recipere probationes contra matrimonium præſumptum, in cap. Conſuluit, num.37. qui Cler vel vov. 48
Vide in ver. *Diſpenſatio*.
Et in ver. *Matrimonium quoad diſpenſationem*.

Papa quoad officium.

3 Papa habet curam, vigilantiam, & ſollicitudinem omnium Eccleſiarum, & populi Chriſtiani in univerſo orbe, in c. Ex parte, num.13. de Cler. non reſiden 42
5 Conſtitutus eſt paſtor totius gregis Dominici, in c.præterea, n. 23. & ſeqq. ne prælat. vices ſuas. 70
5 Eſt ſponſus univerſalis Eccleſiæ, & pater patrum, ibidem num. 27. 71
5 Neceſſitatibus papæ tenentur Eccleſiæ omnes ſubvenire, ſi requirantur, ibid. num 38. 72
3 Sol us papa poteſt verba dubia generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in cap. Super ſpecula, n.42. ne Cler.vel Monach. 687
5 Jus divinum uſque ad animam, & ſanguinem ſervare debet, in cap Omnis, num.24. de pœnit. & remiſſ. 310
1 Eſt principalis diſpenſator bonorum Eccleſiæ, in c. Quantò, nu. 57. 70. & num.82. de tranſlat. Epiſc. 320
3 Peccatorum correctio ſpectat ad papam, & qui negat poteſtatem papæ, negat ſe Chriſtianum, in c. Nos quidem, num.47. de teſtam. 262
3 Ad Officium Romani pontificis ſpectat illicitas teſtatorum diſpoſitiones corrigere, & emendare, ibid num.60. 263
1 Officium papæ eſt Eccleſiarum indemnitati conſulere, & pernicioſas conſuetudines extirpare, in c. Conſuetudines, n.58.de conſuetud. 196

Papa quoad obedientiam, reverentiam, & ſubjectionem.

3 Papæ mandato de providendo non eſt obtemperandum cum peccato mortali, in cap. Grave, num.5. de præbend. 123

Papa quoad Regulares.

1 Papa poteſt facere de Monacho non Monachum, in c. Requiſivit num.37. de Ordin.ab Epiſcopo. 380

3 Papa non facit de Monacho non Monachum, niſi ex graviſſima cauſa, in c. Ne Religioſi, num 12 de Regular. 425

3 Papa poteſt Religioſis etiam ſtrictiorem vitam indicere, quàm eorum Regula exigat, in c. Recolentes, n 7. de ſtat Monachor. 465

3 Item poteſt primævum rigorem Regulæ mitigare, ibid n 8. 465

3 Papa poteſt novum Ordinem, ſeu Religionem approbare, & eligere dignitates omninò novas, in cap. Perniciosam, num. 70. de off Ordinar. 555

Papæ licentia in tranſitu Regularium ad alium Ordinem.

Vide in ver *Regulares quoad tranſitum*.

3 Papa non poteſt facere, ut Monachus habeat uxorem, vel proprium, quamdiù Monachus eſt; ſed benè poteſt ex magna cauſa facere de Monacho non Monachum, in c. Cùm ad Monaſterium, num 67 68 & 70 de ſtat Monach. 480

Vide in ver *Papa quoad diſpenſationem*.

3 Regula omnis Religionis à Romani Pontificis auctoritate vires ſumit, ibid num. 59. 478

3 Papa ſicut Religionis ſubſtantiam approbat, ſic & ipſam tollere poteſt, ibid. num. 60. 478

Papa quoad ſucceſſorem.

2 Papa an poſſit ſibi ſucceſſorem ſubſtituere, in cap. Accepimus, n. 16. & ſeqq uſque in fin. de pactis. 662

2 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibid. num. 17. & ſeqq uſque ad num. 29. 662

2 Ante tranſitum ſuum poteſt cum fratribus de ſucceſſore decernere, ac deliberare, ibid. num. 23. 662

2 Declaratur, ibid num. 62. 665

2 Poteſt ex ſpeciali gratia indulgere Epiſcopo, ut in mortis articulo ſibi ſucceſſorem deſignet, ibid num. 24 & 63. 662

2 Poteſt conſtitutiones facere ſuper electione ſucceſſoris, ibid. n 26. Declaratur, ibid. num 67 666

2 Non prohibetur ſibi ſucceſſorem eligere, niſi de jure Canonico, ibid. num. 27. 663

2 Contrarium, ibid num 38 & ſeqq. 663

2 Non ligatur conſtitutionibus prædeceſſorum etiam in Generali Concilio editis, ibid. num. 28. 663

2 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis negativæ, ibid. num. 29. 663

2 Non poteſt immutare ſtatum Eccleſiæ, ibid. num. 32. 663

2 Poteſtati papæ repugnat poteſtas electiva papæ, ibid. n. 36. 663

2 Non poteſt alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ibid. num. 65. 666

2 Prohibetur papa ſibi inſtituere ſucceſſorem jure nedùm Canonico, ſed etiam Divino, & Naturali, ibid. num. 38. & ſeqq. uſque ad num 54. 666

2 Conſtitutio à Papa, vel à Collegio Cardinalium validè fieri non poteſt, ut Romanus Pontifex poſſit ſibi ſucceſſorem ſubſtituere, ibid. num 32 668

2 Prælatus non poteſt ſibi eligere ſucceſſorem, niſi cum authoritate Romani Pontificis, ibid. num 25. 662

2 Poteſtati Papæ repugnat poteſtas electiva Papæ, in c. Accepimus, num. 36. de pactis. 663

2 PARES Curiæ qui ſint, & unde dicantur, in cap Cæterùm, num. 19 de judiciis, & à quo eligendi, ibid. num 22. 7

2 Paria ſunt ſcire, & ſcire debere, in cap. Veniens. num. 25. de jurejuran. 273

4 Paria delicta mutua compenſatione tolluntur, in c. Ex litteris, n. 20 de divortiis. 96

4 Paria ſunt nocere injuſtè, & juſtè prodeſſe nolle, in c. Falſidicus, num 19 de crim. falſi. 170

3 PARLAMENTI Dolenſis edictum circa cenſuras à judicibus Eccleſiaſticis latas improbatur, in c. Sacro, n. 31. & ſeqq. de ſent. excomm. 373

3 Parlamenti Domini quamvis primam ſedem obtineant, hoc tamen non intelligitur reſpectu conſiliariorum, qui in eos habent juriſdictionem, in c. Nobis, num 30. de jurepatr. 507

3 PARENTUM appellatione aliquando veniunt attinentes, & non deſcendentes, in cap. Fraternitatem, num 22 de ſepultur. 292

3 Parentum appellatione avi, & proavi continentur, in c. Ad extirpanda, num. 46. de fil presbyter 474

2 Parentum nomine comprehenduntur omnes deſcendentes, in cap. Ex tranſmiſſa, num 20. de fil. presbyter. 467

3 Parentibus carnalibus non licet filios proprios de ſacro fonte ſuſcipere, in c. Si vir, n 2. de cognat ſpirit 68

3 PAROCHIA nova erigi non poteſt ex redditibus Eccleſiæ, cui non ſuperſunt neceſſaria ad ſuſtentationem Rectoris, in cap. Ad audientiam, il 2 n. 4. de Eccl ædifican. 622

3 Parochia nova erigi poteſt ab Epiſcopo infra limites parochiæ alterius etiam invito Rectore, ibid. num. 12 528

3 Parochia nova ut erigi poſſit ab Epiſcopo infra limites alterius parochiæ, quæ requirantur, ibid n. 13. & ſeqq uſque in fin. 623

3 Parochiæ amplitudo an ſit juſta cauſa erigendi novam Parochiam, ibid. num. 28 624

3 Et quid ſi inter populum alicujus villæ, & parochialem intercedat flumen, quod tranſmeari non poſſit, ibid num. 19. 624

3 Parochia erigi non poteſt ex ſola cauſa, quòd populus ſit valdè numeroſus, ſed tunc cogendus eſt Rector ſibi coadjutores adjungere, ibid num. 24. 624

3 A Parochia antiqua non poteſt Epiſcopus loco erectionis novæ Parochiæ aliquam partem populi ſeparare, & alteri commodiori applicare, ibid num. 25. 625

3 Nec duas Parochias unire, ibid. num. 26. 625

3 Parochia ut erigi poſſit, quot incolæ ſint neceſſarii, ib n 28. 625

3 Parochia erigi non poteſt, niſi citato Rectore Eccleſiæ Matricis, & aliis quorum intereſt, ibid num. 29. 625

3 Parochiæ erectio ſi nulla ſit ex defectu citationis, non tamen prohibetur Epiſcopus, ſi cauſa ſubſit, iterùm ad erectionem procedere, ibid. num. 30. 625

3 Pro parochia noviter erigenda poteſt Epiſcopus facere unionem beneficiorum, ſi alii redditus non ſuppetant, ibid num 33. 625

3 Et quid de Canonicatibus habentibus curam animarum annexam in alia Eccleſia non Collegiata, ibid num. 34. 625

3 Mandatum ſpeciale requiritur ad erigendam novam Parochiam, ibid. num. 42. 626

3 Ad Parochiæ erectionem Epiſcopus an procedere debeat ex authoritate ordinaria, vel delegata, ibid. num 44. 626

3 Parochias novas, concurrentibus requiſitis, poſſunt Epiſcopi erigere etiam in Parochiis Regularium, & Ordinum Militarium, ibid num 43. 626

3 In Parochia erigenda an Epiſcopus teneatur adhibere conſilium, vel conſenſum Capituli, ibid. nu. 49. & ſeqq uſque ad nu 55. 627

3 Quid de jure communi, ibid num 50. & quid ex Concilio Tridentino, ibid num. 52 & 54. 627

3 In Parochiæ diſmembratione requiritur tractatus, ibid n 52. 627

3 Capituli conſenſus non requiritur, ſi nova Parochia ab Epiſcopo erigatur in Parochia Regularibus ſubjecta, ibid. num. 54. 627

3 Parochias ſingulas an primus diſtinxerit Dionyſius Papa, in c. Paſtoralis, n 2. de his, quæ fiunt à Prælat 512

3 Parochia duplex, in c. Quoniam, n. 25. de decim. 324

4 Parochia unde dicatur, in c. Litteras quas, n. 12. de matrim contr. contr. interd. Eccl. 76

3 Parochiam faciunt decem homines, & teſtimonium totius Parochiæ facit crimen eſſe notorium, in cap. Veſtra, num. 89. & 90. & 117. de cohabit. Cler. & Mulier. 56

3 Parochiæ ex juſta cauſa poſſunt dividi etiam invitis Clericis, in c. Ad audientiam, il primo, num. 59. de Eccleſ. ædificand. 628

3 Parochianus, ſi domicilium transfert primus, Prælatus in eo Parochialia jura nõ vendicat, in c. Significavit, n. 2. de Paroch. 309

3 Parochianus aliò ſe transferens, non ex toto, priuſquam recipiatur ad Eccleſiaſtica Sacramenta, probari debet, & pauliſper expectari, ibid. num. 7. 309

3 Parochianus ut quis efficiatur, requiritur animus perpetuo habitandi, ibid. num. 21. 310

3 Contrarium, num. 27. & 34. 310

3 Parochianus non efficitur, qui propter bellum, vel peſtem fugit ad Civitatem, ubi manet cum familia, ibid. num. 22. 310

3 Contrarium, num 29. Declaratur, num 34. 310

3 Parochianus Eccleſiæ quis efficitur ex ſola habitatione de præſenti, dummodò non ſit ibi ad rituralia exercenda, vel ex alia brevi cauſa, ibid num. 27. & 35. 310

3 Parochianus plurium Eccleſiarum quis eodem anno effici poteſt, ibid. num. 28. 310

3 Fugiens propter bellum, vel peſtem de una in aliam parochiam animo redeundi ad primam, bello ceſſante, cenſetur parochianus ſecundæ, ibid. num. 29. & 32. 310

3 Declaratur, num. 34. 312

3 Parochiani cogi poſſunt ad contribuendum pro ædificandis ædibus Parochialis Eccleſiæ, cujus fructus ſummam 50 ſcutorum non excedunt, in cap. Extirpandæ, § Qui verò, num 20 de præb. pag. 597

3 Parochiani cogi poſſunt ſub miniſtrare, quæ ſufficiant ad vitam novi parochi ſuſtentandam, ſi Eccleſia matrix redditibus non abundet, in cap. Ad audientiam, il e. nu. 5. de Eccl ædificand. 622

3 Et quid ſi parochiani ſint pauperes, ibid. num. 6 & ſeqq. 622

3 Parochianus quis dicitur illius Eccleſiæ, in qua inhabitat, in c. Cùm contingat, num 54. de decim. 320

3 Parochiani cogi poſſunt ad ſumptus coadjutori miniſtrandos, ſi alia ratio non ſuppetat, in c. De Rectoribus, n. 23 de Cleric ægrot. 358

3 Parochiani an poſſint præſcribere præſentationem Rectoris Parochialis Eccleſiæ, in c Querelam, num 6 de elect. 272

3 Parochianorum juſpatronatus an præſumatur quæſitum ex uſurpatione, itant in eo requiratur plenior probatio à Concilio Tridentino præſcripta, ibid num 8. 273

3 Et quid ſi univerſitas parochianorum ſit parva, ibid num. 9. 273

3 Et Quid ſi juſpatronatus ſit mixtum Parochianorum, & privatæ familiæ, ibidem num. 10. 273

3 Et quid ſi ſpectat ad quartam partem parochianorum tantum, ibidem num. 12. 273

Parochialis, communia.

2 Parochialis Eccleſia propriè, quæ dicatur, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num. 6 & 9. de elect. 255

3 Parochialis appellatione non venit Eccleſia Parochialis Collegiata, ſi materia ſit odioſa, in cap. Bonæ memoriæ, num. 23. de poſtul. prælator. 212

3 Parochialem Eccleſiam non facit exiſtentia actus, ſed ſuperioris authoritas, in c. De multa, num. 36. de præben. 320

3 Parochialis Eccleſia, ſi campanas tres, ſcilicet grandiorem, mediam, & minimam habere non poſſit, ſaltem duas debet habere, in cap. Patentibus, num 28 de privil. 148

3 Parochialium Eccleſiarum paupertati quibus remediis ſit ſuccurrendum, in c. Extirpandæ, num. 23. de præben. 597

Vide in ver *Parochia*.

Parochialis quoad ætatem.

2 Parochialis validè conferri non poteſt ei, qui annum vigeſimum quintum non attigerit, in cap. Ut Abbates, num. 12. de ætat & qualit. 388

3 Parochialis conferri poteſt Clerico in tali ætate, ut infra annum ad ſacros Ordines promoveri poſſit, in c. prætereà, n 4. de ætat. & qualit. 409

Vide in ver. *Ætas in beneficiis*.

Parochialis quoad capellas.

3 Eccleſia parochialis poteſt agere ad demolitionem Eccleſiæ, ſeu Capellæ infra parochiæ limites, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò; num. 60. de præben. 231

Parochialis quoad decimas, & oblationes.

3 Parochialis Eccleſia de jure communi fundat intentionem ſuper decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites parochiæ ſuæ, ſive parochialis ſit etiam baptiſmalis, ſive non, in c. Cùm contingat, num. 21. de decim. 318

3 Paro-

1 Parochiales Eccleſias, vel obvenciones ipſarum Epiſcopus etiam de conſenſu patroni ſine conſenſu Capituli ſui Monaſterio conferre non poteſt, in cap. paſtoralis, num. 1. de his, quæ fiunt a prælatis. 111
3 Parochialis Eccleſia fundat intentionem de jure communi ſuper omnibus redditus ſpiritualibus infra limites parochiæ ſuæ, ib. num. 13 & 16. 823
Vide in ver. *Parochus quoad decimas*

Parochialis quoad erectionem.

3 Parochialis Eccleſia quandoque erigi poteſt ſine dote, in c. ad audientiam, il primo, num 7. de Eccl. ædifican. 623
3 Parochialis noviter erecta quem honorem debeat impendere Matrici Eccleſiæ, ibid. n. 8 623
3 Et in quibus eidem remaneat ſubjecta, ibid n. 9. & ſeqq. 623
3 Parochialis Eccleſia in alterius parochia regulariter ædificari non debet, ibid num 14. 623
3 Fallit legitima ſubſiſtente cauſa, ibid. num 15. 623
3 Et cauſa juſta eſt magna difficultas parochianorum accedendi ad Eccleſiam Matricem, ibid. num 16 & 23. 624
3 Non tamen requiritur, ut aliquis deceſſerit ſine Sacramentis, ib. numer. 27. 624
3 Parochialis ſi intra civitatem ſita ſit, quibus remediis conſulendum ſit parochianis extra civitatem exiſtentibus, ib. n. 20. 624
3 Parochialis nova conſtrui poteſt ob neceſſitatem leproſorum, ſine gravi tamen præjudicio parochialis antiquæ, ib num 22. 624
3 Parochiali erigendæ infra limites alterius parochiæ quo ordine ſit procedendum in aſſignatione dotis, ibid. num 31. & n. ſeqq pag 625
3 Parochiali erigendæ aſſignari poſſunt redditus Eccleſiæ Matricis, etiamſi ſit Cathedralis, non autem aliarum Eccleſiarum, ibid. numer. 32. 625
3 Parochiali noviter erectæ an poſſit Epiſcopus aſſignare campos, vel alia bona ſua ad Eccleſiam Matricem pertinentia, in c. Cùm contingat, num 37. de decim. 119
3 Parochiali, quæ noviter erigitur, an Epiſcopus in vim Concilii Tridentini poſſit unire aliquem ex Canonicatibus Eccleſiæ Matricis, in c Ad audientiam, il primo, num. 56. & ſeqq. de Eccleſ. ædifican. 627

Parochialis quoad examen per concurſum.

Vide in ver. *Concurſus*.

Parochialis habitu.

2 Parochialis habitu tantùm curata non venit appellatione parochialis, in c. Cùm ſit ars, n 36. de ætat. & qual. 438
3 Parochialis habitu tantùm curata reſidentiam requirit, & eſt cum alia parochiali incompatibilis, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n 41. & 45. de præbend. 129
3 Contrarium, ibid num 42. 229
3 Declaratur, ibid n 48 210
3 Parochialis habitu an ſit incompatibilis cum Cathedrali, ibidem numer 43. 130
3 Cancellariæ ſtylus circa collationem parochialis habitu curatæ, ibid. num 44 & 47. 330
3 Gregorii XIII. declaratio circa incompatibilitatem Parochialis habitu tantùm curatæ, ibid num 45. 130
3 Rector Parochialis habitu ab Epiſcopo Seminario unitæ an teneatur reſidere in novo pago infra limites ipſius Parochialis conſtructo, ibid num 53. 210
3 Jus Parochialis extinctum per receſſum parochianorum, reviviſcit per novorum Parochianorum habitationem, ibid n 54. 210
3 Parochialis habitu non poteſt ab Epiſcopo uniri Seminario, ibid. numer 55. 130
3 Parochiales duæ, quarum una eſt alteri perpetuò, & acceſſoriè unita, altera verò habitu tantùm curata, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia parochiali, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, numer. 36. uſque ad numer. 53. & 56. de præben. 126
3 Parochialis habitu non comprehenditur in cap Licet Canon, de elect. lib 6 in c De multa, num. 18 de præben 220
2 Parochus tenetur reſidere in parochiali habitu, ſi ſit ſpes, ut redeant parochiani, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 56 de præben. 230

Parochialis quoad incompatibilitatem.

2 Parochialis vacans per aſſecutionem alterius non eſt papæ reſervata, in c. Non ſine, num. 35 de arbiter. 692
2 Niſi ſecunda parochialis eſſet collata à Sede Apoſtolica, vel niſi poſſeſſio ſecundæ capta fuiſſet in menſe reſervato, aut per proviſum ſtetiſſet, quominùs in eo menſe caperet, ibid. n 36 692
2 Parochialis prima, quamvis vacet ipſo jure adepta pacifica poſſeſſione ſecundæ, proviſus tamen tenetur primam illicò dimittere cum effectu in manibus Ordinarii, ibid. num 37. 692
2 Parochialem unam in titulum, & aliam in commendam obtinens authoritate ordinaria, ac ſimul retinens, utraque privatus exiſtit, in c. Dudum, il 2. & n. 41. ſeqq. de elect. 271
3 Parochiales duas obtinens non tenetur alteram dimittere, ſi una ex his unita ſit dignitati, vel beneficio ſimplici perpetuò, & acceſſoriè, in c Extirpandæ, §. Qui verò, n 19 de præben 129
3 Parochialis acceſſoriè unita non eſt incompatibilis cum alia parochiali, in c. Cùm jam dudum, n 42. de præbend 92
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.

Parochialis juriſpatronatus.

3 Parochialium juriſpatronatus Eccleſiaſtici proviſio qua forma fieri debeat ex Concilio Tridentino, in c. Cùm propter, n. 19. de jurepatron. 330
3 Et quid in parochialibus juriſpatronatus laicorum, ib. nu. 20. 332
Fagnani Repertor.

Parochialis quoad Ordines.

3 Parochiales, quæ ſunt dignitates, vel perſonatus, licèt non ſint Collegiatæ, non comprehenduntur, in c. Licèt Canon, de elect. lib 6. in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num 20. de elect. 256

Parochialis quoad penſiones.

3 Parochiales non ſunt ita prægravandæ fructuum detractionibus, ut non ſuperſit ſufficiens portio pro Rectore, in c. Extirpandæ, n. 116 de præbend 125
3 Et quæ dicatur ſufficiens portio, ibid. n. 17. 125
Vide in ver. *Penſio*.

Parochialis quoad unionem.

3 Parochialis perpetuò, & acceſſoriè unita amittit nomen Parochialis, & efficitur membrum beneficii, cui eſt annexa, in c. Extirpandæ, § Qui verò, num. 29 & 36 de præbend. 128
3 Nec in ejus collatione requiritur concurſus, ibid. num. 39. 129
Vide in ver. *Unio Parochialium*.

Parochus, communia.

4 Parochi poteſtas ſubalternatur Epiſcopo, in c. Litteras quas, n. 12. & 14 de matr. contr. cont. interd Eccl. 76
4 Parochus eſt veluti Epiſcopi Vicarius, & Coadjutor, ib. n. 18. 77
4 Parochus ſimpliciter illegitimus, ibid num 20 77
5 Parochi, & Beneficiati, qui ſuo muneri plenè ſatisfecerunt, non prohibentur alios impeditos coadjuvare, ſed pro licentia; ſalarem poſt Concilium Tridentinum, nihil exigendum, in c. In ordinando, num 46. de ſimonia. 54
4 Parochus contrahentium debet eſſe talis tempore benedictionis, in c. Vir autem, num 25. & num ſeqq. de ſecund nupt. 99
Vide in ver. *Parochialis*.

Parochus quoad Confeſſiones.

5 Parochus poteſt Confeſſiones ſuorum parochianorum ubique locorum audire, aliorum non poteſt, etiam in propria parochia, in c Ne pro dilatione, n 24. & 29 de pœn & remiſſ 322
5 Parochus etiam intra limites Parochiæ ſuæ non poteſt audire Confeſſiones alterius parochiani ſine proprii Sacerdotis licentia, ibidem num. 64. 326
5 Parochi licentia hodie non ſufficit, ut quis confiteri poſſit alieno Sacerdoti non Parocho, aut non approbato, in c. Omnis, nu. 60. de pœnit. & remiſſ 118
2 Parochus cui debeat confiteri, in c Conquerente, n 27. de off ordinar 589
4 Parochus poteſt audire Confeſſiones Parochianorum, etiam extra Parochiam, in c Quod nobis, n. 35. de clandeſt. deſponſ. 31
Vide in ver. *Confeſſio*
5 Parochus non eſt proprius Sacerdos Religioſorum, ſed eorum prælatus, vel Delegatus ab ipſo, in c. Cùm & plantare, nu. 20. & ſeqq. de privil. 240

Parochus quoad decimas.

5 Parochus fundat intentionem de jure communi ſuper decimis, & Epiſcopus ſuper quarta decimarum, in c. Præterea, nu. 22. ne prælat. vices ſuas. 70
5 Parochi diebus feſtis poſſunt poſt Offertorium in medio Altaris vertere ſe ad populum, & invitando ad oblationes Manipulum, vel aliud offerentibus præbere deoſculandum; ſed aliis Sacerdotibus hoc non licet, in c. Paſtoralis, nu. 40 de his quæ fiunt a prælat. 216
3 Parochi ſtante conſuetudine poſſunt recedere ab Altari poſt Offertorium, & ad infimum locum Eccleſiæ accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ibid num. 41. 216
Vide in ver. *Decima*.
Et in ver. *Parochialis quoad decimas*.

Parochus infirmus.

3 Parochus leproſus ab adminiſtrationis officio removetur, ſed de bonis Eccleſiæ ſuſtentatur, in c. Clericos, num. 23. de Cler. non reſiden. 60
Vide in ver. *Infirmus*, *Coadjutor*.

Parochus quoad Matrimonium.

4 Parochus non cognoſcit de impedimento matrimonii inter publicationes ſibi delato, ſed Ordinario denunciat, in c. De illis, il 2. num 24 de deſponſ. impuber. 29
4 Parochus quale miniſterium præbeat in matrimonio, in c. Litteras quas, n. 13. de matrim. contr. cont. interd Eccl. 76
3 Parochus proprius is eſt ad matrimonium contrahendum, qui ad Confeſſiones audiendas, in c. Significavit, n 31. de Paroch. 322
3 Parochus proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur, in cujus parochia contrahentes habitant tempore contractus, ib. n. 36 & ſeqq. uſque ad num 40. 322
5 Parochus non aſſiſtit matrimonio ut miniſter, ſed ut teſtis authorizabilis, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 139 de ſchiſmat. 126
5 Parochi ſervare debent edictum Epiſcopi de ſponſis matrimonio non conjungendis ſine ipſius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licèt conſuetudo donandi aliquid Epiſcopo in ſignum lætitiæ non videatur penitùs improbanda, in c. In ordinando, n. 41. de ſimon. 54
4 Parochus alterius ex contrahentibus poteſt intervenire celebrationi matrimonii in aliena Parochia, in c. Quod nobis, num. 36. de clandeſt. deſponſ. 39
4 Parochus in matrimoniis contrahendis nullam juriſdictionem exercet, ſed præſtat nudam præſentiam, ibid num. 39. 35

4 Parochus an ſit miniſter Sacramenti matrimonii, ib. num 49. 36
4 Parochus adhibetur in matrimonio, ut teſtis authorizabilis, ib. numer. 54 36
3 Parochus non ſufficit, ut matrimonio interſit, niſi etiam ſit adhibitus à contrahentibus, in c. Cùm eſſes, n. 20. de teſt. 168
Vide in ver. *Matrimonium coram Parocho.*

Parochus quoad Miſſam.

3 Parochus, an poſſit eleemoſynam accipere pro Miſſa celebranda in iis diebus, in quibus tenetur ex præcepto celebrare pro ſuis Parochianis, in c. Fraternitatem, num. 92. de ſepultur. 300
3 Parochi, an præcepto Divino teneantur diebus feſtis Miſſæ ſacrificium ſuis Parochianis applicare, & Tridentini Concilii decretum c. 1 ſeſſ. 23 expenditur, ib n. 93. 301
3 Parochi ex Concilio Mediolanenſi Provinciali prohibentur aliud Miſſarum onus ſuſcipere in illis diebus, in quibus tenentur pro populo Miſſas celebrare, ib n. 95. 301
3 Parochus licèt teneatur ad reſidentiam, poteſt tamen per alium celebrare, in c. Conquerente, num. 15. de Cler. non reſid. 35
Vide in ver. *Miſſa.*

Parochus quoad negotia ſæcularia.

3 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam, non ligantur Conſtitutione cap. Super ſpecula, ne Cler. vel Monach. niſi Eccleſiæ fuerint Plebaniæ ſub ſe Capellas habentes, in quibus inſtituuntur Clerici perpetui, in eodem c. Super ſpecula, num. 16. 684
Vide in ver. *Clericus quoad negotia ſæcularia.*

Parochus quoad Prædicationem.

3 Parochi an teneantur in ſuis Eccleſiis formiter prædicare, in c. Inter cætera, n. 31 & ſeqq. uſque in fin. de off. ordin. 584
Vide in ver. *Prædicatio.*

Parochus quoad reſidentiam.

3 Parochialem obtinens cum Canonicatu, vel Dignitate ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur fructus, ſed non diſtributiones, in c. Licèt, nu 122. de præben. 140
3 Niſi fructus omnes diſtributionibus conſtent, ibid. num. 124. & ſeqq 140
3 Et an excludatur à ſervitio Canonico, ib. n. 122. 140
3 Et an teneatur per ſubſtitutum obire onus præbendæ Magiſtrali injunctum, ib. verſ. Amplius. 140
3 Et quid in obtinentibus duos Canonicatus, vel Canonicatum cum dignitate, ib. num. 123. 140
3 Parochialem obtinens cum dignitate, vel Canonicatu ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur redditus omnes dignitatis, vel Canonicatus, præter diſtributiones quotidianas, in c. Quia in tantùm, nu. 25. de præbend. 77
3 Parochiales duæ, quarum una eſt alteri perpetuò, & acceſſoriè unita, altera verò habitu tantùm curata, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia Parochiali, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, numer. 36. uſque ad numer. 53. & 56. de præbend. 119
3 Conſuetudo immemorabilis non reſidendi in Parochialibus ſublata eſt à Concilio Tridentino tamquam corruptela, ib. n 40. 129
3 Parochi ab Eccleſiis abſentes contra decretum Concilii Tridentini peccant mortaliter, niſi modicitas temporis eos excuſat, in c. Relatum, n. 43. de Cler. non reſid. 129
3 Parochus tenetur reſidere in Parochiali habitu, ſi ſit ſpes, ut tandem Parochiani, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 56. de præben. 130
Vide in ver. *Parochialis habitu.*
3 Parochi non reſidentes à Concilio Tridentino quibus pœnis ſubjiciantur, in c. Ex tuæ, nu. 29. de Cler. non reſid. 56
3 Parochus abſens, etiamſi ignoretur, ubi ſit, ex Concilio Tridentino citari poteſt per edictum etiam unicum, & non ſolemniter publicatum, ib n 31. & ſeqq. 57
3 Et lapſo termino eidem præfixo privari poteſt Parochiali, etiam non expectatis ſex menſibus, ib. n 34. 57
3 Parochialium Rectores tenentur perſonaliter reſidere, atſque non per Vicarios, ſed per ſeipſos deſervire, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 2. de præbend. 126
3 Parochi cogi debent ad ſubeundum per ſeipſos, & non per ſubſtitutos omnia munia Parochialia, ib. n. 4. 127
3 Et an ſit tolerandum, ut per ſubſtitutos ſuppleant in aliquibus caſibus, & in quibus, ib n. 5. 127
3 Parochus tenetur ad reſidentiam, licèt redditus Eccleſiæ ſint valdè tenues, ib. n. 6. 127
3 Parochus non excuſatur à reſidentia ex eo, quòd fructus omnes ſint alteri reſervati, & nihil remaneat pro Rectore, ibidem num. 3. 127
3 Parochi inopiæ ſubveniendum eſt ordinario, vel extraordinario auxilio, ib. nu. 9. 127
3 Sed decreta de reſidentia interim ſuſpendi non debent, ibidem num. 10. 127
3 Parochus tenetur perſonaliter reſidere, etiamſi nondum ſit promotus ad Sacerdotium, in c. Eam te, n. 35 de reſcript. 153
3 Facultas, quam habent à jure Epiſcopi diſpenſandi cum illis, qui Parochiales obtinent, ut litterarum ſtudiis ad ſeptennium inſiſtant, & interea promoveri non teneantur, niſi ad Subdiaconatum, an ſit ſublata à Concilio Tridentino, in c. Super ſpecula de Magiſtris, num. 56 & ſeqq. uſque in finem 25
3 Congregatio Concilii non conſuevit concedere Parochis, ut ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, niſi perrarò, & cum maxima circumſpectione, ib. nu. 15. 26
Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi. & Parochi.*
3 Parochi de licentia Epiſcopi ut abeſſe poſſint à Parochiali ſtudiorum cauſa, novem requiſita hic relata debent concurrere, ibid. n. 56. & ſeqq. 26
3 Prælati inferiores diſpenſare non poſſunt cum Parochis, ut ſtudiorum cauſa abeſſe poſſint, ibid num. 17. 26
Vide infra in ver. *Parochus quoad cauſas non reſidendi.*
Et in ver. *Parochus quoad loci reſidentiam.*
3 Forma procedendi adverſus Parochos non reſidentes, à jure communi præſcripta, an immutata fuerit Decretis Concilii Tridentini, in c. Ex tuæ, num. 19. de Cler. non reſid. 55
3 Forma procedendi contra Parochos non reſidentes, à jure præſcripta, in quibus immutata fuerit à Concilio Tridentino, ib. num. 18 56
3 Sententia privationis beneficii contra Parochum non reſidentem eſt nulla, ſi in ultima monitione Epiſcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, ib. n. 30. 56
3 Forma hujus Capituli ad unguem ſervari debet tantùm in obtinentibus beneficia perſonalem reſidentiam requirentia extra Cathedrales, & Collegiatas Eccleſias, ib. nu. 36. 57

Parochus, quoad cauſam non reſidendi.

3 Parochus, qui ad curandam valetudinem morbo gravi inſtante ſine licentia abſceſſit, an ſit liber à culpa, & pœna amiſſionis fructuum, in c. Clericos, nu. 14. de Cler. non reſid. 65
3 Parochi non excuſantur à reſidentia ob eaſdem cauſas, ob quas excuſantur Canonici, ib. n. 5 & ſeqq uſque ad n. 22. 65
3 Parochus, ſi inimicitiæ ſint veriſimiliter duraturæ, inducendus eſt ad reſignandum, vel permutandum, ib n. 26. 66
3 Parochus an excuſetur à reſidentia ob aeris intemperiem, ibidem num. 25. & 48. 66
3 Parochus an licitè poſſit abeſſe, ut ſe defendat in cauſa criminali, qua fuit condemnatus ab Ordinario, ib nu. 34 66
3 Parochi etiam per duos, vel tres menſes abeſſe non poſſunt, niſi cauſa priùs per Epiſcopum probata, ac de illius licentia in ſcriptis, in c. Relatum, num. 20 de Cler. non reſid 32
3 Conſtitutio Epiſcopi, ut Parochi abeſſe non poſſint ultra duos dies valida eſt, ib n. 22. 33
3 Statutum prohibens, ne quiſpiam Curatus ab Eccleſia abſit etiam per unicum diem ſine Epiſcopi licentia, non eſt contra Concilium Tridentinum, ib. n. 23. 33
3 Addendum tamen ſtatuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ib n. 24. 33
3 Parocho licèt abeſſe, ſex, vel ſeptem dies ad inviſendum parentes ſenes, & pauperes, ib. nu. 25. 33
3 Requiritur tamen licentia Epiſcopi, ib. num. 26. & 29. 33
3 Parochus, an poſſit abeſſe ſine Epiſcopi licentia ob ſolam diſtantiam loci ab Epiſcopo cum æqua diſcedendi cauſa, ib. num 27. & 29. uſque ad num 30. 33
3 Et an habens juſtam cauſam abſcedendi per duos, vel tres menſes ſatisfaciat ſuæ conſcientiæ, ſi juret gravem ſe habere cauſam, & licentiam petat, licèt non obtineat, ib. n. 28 49 & ſeqq. 33
3 Parochus de jure communi abeſſe non poteſt etiam ex juſta cauſa ſine Ordinarii licentia petita, & obtenta, ib. n. 29. 33
3 Parochus abeſſe non poteſt ſine licentia, niſi cauſa tantam requirat celeritatem, ut Epiſcopus conſuli non poſſit, ib. n. 33. 33
3 Etiam per hebdomadam, ib n 49. 34
3 Parochus abſens ex cauſa repentina, & neceſſaria ſine licentia, an excuſetur in foro fori, ib. n 45. 33
3 Epiſcopi judicium qualiter ſit informandum in cauſis abſentiæ Parochi, ib. n 46. 33
3 Parochus abſcedens ſine licentia ex cauſa repentina non excuſatur à pœnâ, niſi aut ſtatim revertatur, aut Epiſcopum certiorem faciat, ib n 47. 33
Vide in ver. *Parochus tempore peſtis.*

Parochus quoad loci reſidentiam.

3 Rector duarum Parochialium unitarum, qui permittentibus Epiſcopis reſidet in domo à Parochianis conſtructa in caſtro extra limites utriuſque Parochiæ, fructus facit ſuos, in c. Extirpandæ, §. Quia verò, nu. 58 de præben. 127
3 Et permittitur ita pergere arbitrio Epiſcopi, dum tamen domunculam ædificet propè alteram Eccleſiam ibique alat Presbyterum, qui curam animarum exerceat, ib n. 59. 127
3 Parochialem obtinens annexam dignitati, vel præbendæ, tenetur in majori reſidere, & Parochiali deſervire per Vicarium perpetuum, ibid. num. 24. 128
3 Parochiales duas unitas obtinens, & Præpoſituram curatam ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Præpoſitura, tamquam in digniori, ib. n. 30. 128
3 Parochiales duas obtinens æquè principaliter unitas poteſt eligere in qua maluerit reſidentiam, ſi per omnia ſint æquales, ib. num. 32. 128
3 Alias reſidendum in digniori, aut ſi id non conſtet, in frequentiori, & in ea, quæ eſt intra Urbem, ib. 128
3 Parochiales duæ, quarum una eſt altari perpetuò, & acceſſoriè unita, altera verò habitu tantùm curata, an requirant reſidentiam, & ſint incompatibiles cum alia Parochiali, ib. nu. 36. uſque ad n. 53. & 56. 129
3 Parochus etſi teneatur in ædibus Parochialibus reſidere, tamen ſi reſideat extra, dummodò in Parochia, non incidit in pœnas non reſidentium, in c. Qualiter, n 33. de Cler. non reſid. 55
3 Reſidere tenetur parochus, etiamſi eſſent in illa parochia tres tantùm, vel quatuor incolæ, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 65. de præben. 127
3 Parochi tenentur habitare in domo Eccleſiæ Parochialis, ac ſi domum non habeant, debent aliquam conducere ſaltem infra limites Parochiæ, ib. n 12. 127
3 Ex cauſa tamen quandoque permittuntur habitare in ædibus paternis infra limites Parochiæ, ib n 13 & 17 127
3 Parochus reſidens in civitate, in qua ſita eſt Parochialis, licèt extra Parochiam, non tenetur ad fructuum reſtitutionem, ibidem num 14 & 16. 127
3 Cogendus eſt tamen reſidere in domo Eccleſiæ, vel ſi non habet, in propinquiore infra limites Parochiæ, ib. n. 15. 127
3 Parochus juſſus in ædibus Parochialibus reſidere, niſi paruerit,
mul-

mulctari poteſt ab Epiſcopo, ibidem num 16. 127
3 Epiſcopus permittere poteſt, ut Parochus, qui neque ex fructibus ædes conſtruere, nec aliàs intra Parochiæ fines conducere poteſt, habitet in domo in viciniori Parochia ſita, ib.n.17 126
3 Parochialem obtinens cum dignitate, vel Canonicatu ex diſpenſatione, tenetur reſidere in Parochiali, & tunc lucratur redditus omnes dignitatis, vel Canonicatus, præter diſtributiones quotidianas, in c.Quia in tantùm, n.25 de præben. 72

Parochus quoad ſcientiam.

2 Illiteratis Parochialium Rectoribus dandi ſunt coadjutores ab Epiſcopo, in c Extirpandæ, num.25. de præbend. 125
Vide in ver. *Approbatus ſemel.*

Parochus quoad ſuſtentationem.

3 Parochialium Eccleſiarum paupertati quibus remediis ſit ſuccurrendum, in c. Extirpandæ, num 21 de præbend. 125
3 Parochus non obſtante conſuetudine Epiſcopi, vel patroni, debet de redditibus Eccleſiæ ſufficientem habere portionem, in c Extirpandæ, num 1 de præben. 124
3 Parochi inopiæ ſubveniendum eſt ordinario, vel extraordinario auxilio, in c Extirpandæ, §. Qui verò, n.9. de præben. 127
3 Sed decreta de reſidentia interim ſuſpendi non debent, ibidem num. 10. 127
3 Parochi non ſunt in totum domini fructuum, & oblationum, ſed diſpenſatores, in cap. Paſtoralis, num.3. 30. & 31 de his, quæ fiunt à Prælat. 122

Parochus quoad Synodum.

2 Parochi nullius Diœceſis tenentur accedere ad Synodum illius Epiſcopi, qui ex Concilio Tridentino poteſt eos viſitare, in c. Quod ſuper his, de major. & obed. num 10. 611
Vide in ver *Synodus.*

Parochus tempore peſtis.

3 Parochi an teneantur miniſtrare infectis peſte alia Sacramenta, quàm Baptiſmi, & pœnitentiæ, in c. Clericos, num. 38. 40 & 45 de Cler non reſiden. 66
3 Et eo per ſe, vel per alium, ibid num.39 & 45. 66
3 Parochus abeſſe poſſe ex cauſa peſtis, ſicut ob capitales inimicitias cenſuerunt multi ex Theologis, & Canoniſtis, ibid. num. 42 & 49 66
3 Parochus cur excuſetur à reſidentia propter inimicitias, & non propter peſtem, ibid. num 48. 67
3 Gregorii XIII. decretum de parochorum reſidentia tempore peſtis, ibid num 45. 67
3 Archiepiſcopi Florentini ſententia de obligatione parochorum tempore peſtis, num.40. 66
Vide in ver. *Peſtis.*
2 PARRICIDIUM dolo malo, aut ex inſidiis patratum, ruſticitatis, vel ætatis excuſatione non eſt velandum, in c. Canonum ſtatuta, num 110. de conſtit. 26
2 PARS periculoſa, in controverſiis moralibus, quæ dicatur, an ſententia Henrici Gandavenſis, in cap. Ne innitaris, num 342. de conſtitut. 72
Pars tutior.
Vide in ver *Opinio tutior.*
Et in ver *Dubium.*
2 In judicio propriè non eſt reperire partem tutiorem, in c. Ne innitaris, num 201. de conſtitut. 50
2 Pars tutior in foro conſcientiæ eſt etiam favorabilior, ib.n.203. 50
2 Judex an aliquando teneatur ſequi opinionem tutiorem, ibidem num 204 50
2 Pars tutior in moralibus eſt eligenda de jure naturali, & divino, contra quod nulla poſſeſſio, aut præſcriptio, vel conſuetudo ſuffragari poteſt, ibid.n.206. & n ſeqq. uſque ad n 250. 58
4 Pars tutior in dubio eſt tenenda in ſpectantibus ad ſalutem animæ, in c Juvenis, num.2. de ſponſal. 5
5 Pars tutior in dubio eſt tenenda etiam extra materiam irregularitatis, in c Significaſti, il ſecondo, de homicid. n.1. 137
2 Pars major an & quando faciat Collegium, in c.Licèt de vitanda, num 64 de elect. 237
2 Pars major Collegium facit per repræſentationem, ſeu per fictionem, ibid num 65 217
3 Geſta à majori, & ſaniori parte univerſitatis regulariter valent, etiam contradicente minore, in c.Cùm in cunctis, nu. 1 & ſeqq. de his, quæ fiunt à major par capituli 220
3 Pars major, & ſanior, quæ dicatur, in c.Cùm in cunctis, num.3. de his, quæ fiunt à major par capituli. 220
3 Pars major in dubio cenſetur etiam ſanior, niſi contrarium probetur, ibid. num 4. 220
3 Majori parti regulariter ſtandum eſt in quacumque diſpoſitione, ibid. num.5 220
3 Contemptus plus juris habet ad annullandum geſta majoris partis, quàm plures præſentes, & contradicentes, ib.n 6. 220
3 Minoris partis contradictio non impedit geſta à majori parte univerſitatis, niſi cauſa rationabilis probetur coram ſuperiore, ibid num.7. 221
3 Major pars non poteſt ſtatuere in præjudicium minoris in his, quæ competunt pluribus ut ſingulis; ſecùs ſi pluribus ut univerſis, ibid. num 10 221
3 Minor pars uti poteſt re communi ad uſum deſtinata, licèt major contradicat, ibid num. 24. & num 26. 222
3 Pars major trahit minorem, in c.Cùm propter, num.45 & 52. de jurepatr. Declaratur, ibid. num.66. 532
2 Pars major, ac ſenior prævalet in omnibus actibus univerſitatis, in c. Ne innitaris, num 185. de conſtitut. 64
5 PARTICIPIUM reſolvitur in ſuum verbum cum relativo, in c. Inter cæteras, num.16. de reſcript. 143
5 PARTUS quinquagenariæ mirabilis eſt, quia ratus, ſed non miraculoſus, in cap. Cùm ſis, num.53. & ſeqq. & num.63. & 64. de converſ. conjugat. 438
5 PARVULI à parentibus ſubtracti, de quibus dubitatur, an ſint baptizati, ſunt iterùm baptizandi, in c. Ne innitaris, num. 188. de conſtitut 49
3 PASCENDI officium incumbit Epiſcopis ex divina inſtitutione, quod ab Eccleſia mutari non poteſt, in cap Ex parte, num.55. de Cler. non reſid. 55
3 Paſcendi actus eſt principalis actus Epiſcopi, ibid n.73. 46
3 Paſcendi officium, cui innititur obligatio reſidentiæ, ceſſat ovibus deficientibus, in c. Extirpandæ, § Qui verò, num.50. de præbend. 130
5 PASCHALE tempus ad Euchariſtiam ſuſcipiendam poteſt à proprio Sacerdote ex cauſa prorogari, in c. Omnis, num 46. de pœnit. & remiſſ. 302
5 PASTELLUS quid ſit, in c.In ordinando, n.3. de ſimon 30
3 PASTOR animarum, ubi neceſſe fuerit, tenetur mortem ſubire pro ovibus ſuis, in c.Clericos, n 52. de Cler.non reſid. 67
3 Paſtor dicitur occidere quas tacendo noluit increpare, in c Ex parte, num 36 de Cler. non reſid. 44
3 Paſtoris officium præcepto Evangelico incumbit ipſimet Epiſcopo, nec poteſt alteri demandari, ibidem num 38 & ſeqq. uſque ad num.54. 43
3 Paſtorem ita oportet eſſe aſſiduum muniis Epiſcopalibus, ut actum paſcendi ferè nunquam intermittat, ibid n.72 46
3 Paſtor non eſt, qui gregem alienum paſcit, ſed mercenarius, in c. Extirpandæ, § Qui verò, num 1. de præben 126
2 Paſtore aliquandiù carere minus malum eſt, quàm dyſcolum, ſtultum, & malum habere, in c.Accepimus, n 69. de pact. 666
2 PATER debet reverentiam filio Sacerdoti in orationibus, confeſſionibus, & aliis ſpiritualibus, in c. Indecorum, num 41 de ætat & qual. 402
2 Pater percutiens filium in ſacro Ordine conſtitutum excommunicationem incurrit, ibid. num 47. 408
2 Pater ob nimiam egeſtatem diſtrahere non poteſt filium in ſacris conſtitutum, ibid num 50. 408
5 Pater qui dormiens in lecto infantem ſuffocavit, an ſit irregularis, in c Si conſtiterit, num 19 de accuſat 19
5 Pater poteſt cogere filios ad præſtanda ſibi alimenta, ipſos etiam vendendo, in c Propterea, n 30 Ne prælat vices ſuas. 72
5 Patri ſpirituali non minùs obſequi debemus, quàm carnali, ibid. num.12. 72
3 Parentes revocare non poſſunt filium impuberem è Monaſterio, ſi illius ingreſſui tacitè, vel expreſsè conſenſerint, in c Si quis, num 2. de regular 333
3 Si verò non conſenſerint, revocare poſſunt infra annum dumtaxat, ibid. num 3. 333
3 Pater non poteſt afferre filium impuberem Religioni, ſi mater contradicet, nec è converſo, ibid. num 6 333
3 Pater offerre poteſt filium Religioni, etiam invito avo, qui habet utrumque in poteſtate, ibid. num 10. 333
5 Pater percutiens filium in ſacris conſtitutum incidit in ſententiam Canonis, in c.Cùm voluntate, n.24 de ſent excom 179
2 Pater prohibitus relinquere filio ſpurio, non cenſetur prohibitus relinquere nepoti legitimo ex filio ſpurio, in c Ad extirpandas, num.13. de fil presbyt. 473
2 Patri ſuper fructibus beneficii, quod filius obtinet, non acquiritur uſusfructus, ſicut in peculio Caſtrenſi, vel quaſi, ibid. num.42. 473
4 Pater an prohibeatur immediatè ſuccedere in beneficio filii, in c. Ex tranſmiſſa, num 25. de filiis presbyt. 469
2 Pater ſuccedit filio, licèt turbato ordine, ſicut filius patri, & uterque habet querelam, ibid num.26. 469
2 Pater an poſſit obtinere beneficium in Eccleſia, in qua ejus filius illegitimus de præſenti reperitur intitulatus, ib. n.27 469
4 Pater ob neceſſitatem victus poteſt vendere filium, in c. Ex litteris, num 5 de divortiis. 96
4 Patris confeſſio qualitas poſſit habilitare incapaces ad ſucceſſionem, etiam in præjudicium tertii, in c. Lator, num. 64 qui filii ſint legit. 90
4 Pater in ſuprema ſua voluntate non præſumitur voluiſſe inſtituere filios incapaces, ibid. num.77. 91
4 Pater cogere non poteſt filium invitum nubere, ſed filiam poteſt, ſecundùm leges, niſi dederit ei turpem ſponſum, vel morbus indignum, in c.Tua, num.3 de deſponſat. impubat. 83
4 Secùs ſecundùm Canones, ibid num.9. 83
2 Paternæ incontinentiæ ſuſpicio magis viget in filio, quàm in filio, in c.Ut filii, num.45. de filiis presbyter. 463
Vide in ver. *Filius illegitimus.*
5 Pater tenetur alere filios etiam ſpurios de jure Canonico, in cap. Quoniam, num 7. de Magiſtris. 80
5 Patris divitiæ cenſentur divitiæ filii etiam nil actu habentis, ib. num 3 80
3 Pater ſi ſe cum bonis ſuis, & filio impubere obtulit Monaſterio, filius factus major exire poteſt, & legitimam à Monaſterio petere, in c. Cùm ſimus, num. 1. de regular 378
3 PATRIAM quilibet tenetur defendere, & pro ejus defenſione excuſatur pater occidens filium, in c. Pervenit, num. 3. de immunit. Eccleſ. 629
2 Patria poteſtas quantum ad jus publicum non curatur, in c.Indecorum, num.24. de ætat. & qual. 400
2 Patria poteſtas ſolvitur per profeſſionem regularem, ibidem num. 32. & 58. 400
2 Patria poteſtas in quibus differat à dominicali, ib. n 54. 401
2. Patria poteſtas ſicut ſolvitur per dignitatem patriciatus, & conſulatus in temporalibus, ita ſolvitur per dignitatem ſacerdotalem in ſpiritualibus, ibid.num.57. 403
Vide in ver *Jus patriæ poteſtatis.*
5 Patriæ, & parentum defenſio eſt de jure naturæ, in c. Petitio, n. 3. de homicid. 119
3 PATRIARCHA Hieroſolymitanus, qui eſt etiam Canonicus Baſilicæ S. Petri, ſedet in Choro poſt Canonicos primò receptos, in c Poſtulaſti, num.28. de conceſſ. præbend. 202
2 Patriarcha Conſtantinopolitanus etiam poſteriùs ordinatus præfer-

ferrent inter quatuor patriarchas, in c. Cùm certum, num. 19. de major. & obed. 608

Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Abbates Græci ſchiſmatici in Concilio Florentino ut tales indifferenter agniti, & tractati fuerunt, in c. Quod à prædeceſſore, num. 102. & 116. de ſchiſmat. 612

Patriarchatus, Archiepiſcopatus, & Epiſcopatus Romana fundavit Eccleſia, in c. Quantò, n. 44. de translat. Epiſcop. 320

Patriarcha qui confirmatum in Archiepiſcopum transfert ad Sedem Apoſtolicam Epiſcopalem, ab Epiſcoporum confirmatione ſuſpenditur, in c. Cùm ex illo, n. 8. de translat. Epiſc. 324

In Patriarcham Antiochiæ Maronitarum Epiſcopus de Nauco more illius nationis electus non confirmatur, ſed à vinculo ſuæ Eccleſiæ abſolvitur, & ad Eccleſiam patriarchalem transfertur, in c. Etſi unanimiter, n. 13. de poſtulat. prælat. 226

Patriarchalibus ſedibus vacantibus, à Canonicis fieri non poteſt electio, vel poſtulatio, quouſque ad notitiam Sedis Apoſtolicæ perducatur, ibid. num. 14. 226

Patriarchalis dignitas eſt major quacumque mundana dignitate, in c. Cùm terra, num. 1. de elect. 185

Patriarchales ſedes an præferantur presbyteris Cardinalibus, ibid. num. 4. 265

Patriarchæ ſunt reducti ad inſtar Regum, quia multas regunt Provincias, ibid. num. 5. 265

PATRIMONII ſui an magis quàm vitæ alterius teneatur quis curam habere, in c. Interfeciſti, num. 13. de homicid. 222

Patrimonium ad cujus titulum Clericus eſt ordinatus, ſi ſit minus ſufficiens, tenetur Epiſcopus tamdiù ex proprio ſupplere, donec per ipſum Epiſcopum, vel alium in ſua, vel aliena Eccleſia fuerit competens beneficium aſſequutus, in c. Cùm ſecundum, num. 64. de præbend. 93

Patrimonium non efficitur titulus Eccleſiaſticus, niſi hoc expreſsè ſit actum, in c. Epiſcopus, n. 19. & 15. de præben. 72

Patrimonium hodie non eſt titulus ad ſacros Ordines, niſi diſpenſativè, ibid. num. 24. 49. & 50. 72

Patrimonium patris non eſt patrimonium filii, niſi interpretativè, & per juris fictionem, ibid. num. 26. 72

Patrimonium ad cujus titulum Clericus eſt ordinatus, gaudet privilegiis bonorum Eccleſiæ, ibid. num. 30. & 33. etiam in caſibus in jure non expreſſis, ibid. num. 40. 73

Et ſubrogatur in locum beneficii, ibid. num. 32. & 19. 73

Patrimonium Clerici ad hoc ut indiſtinctè gaudeat privilegiis bonorum Eccleſiæ, exigitur, ut Clericus ad illius titulum fuerit expreſsè ordinatus, ibid. num. 13. 73

Patrimonium quod remanet Clerico beneficium reſignanti, gaudet privilegio bonorum Eccleſiæ pro ea tantùm parte, quæ ad congruam illius ſuſtentationem ſufficiat, ibid. n. 41. 73

Patrimonium reſignantis beneficium ſuccedit loco tituli, tametſi Epiſcopus hoc non declaraverit, ibid. num. 44. 73

Patrimonium ad cujus titulum Clericus eſt promotus, non poteſt ſine licentia Epiſcopi alienari, licèt poſteà Clericus adeptus ſit beneficium ſufficiens, ibid. num. 48. 74

Patrimonii titulus eſt ſubſidiarius in Clerico ad Ordines ſacros promovendo, non autem in jam promoto, ib. n. 50. 74

Titulus patrimonii de Epiſcopi licentia poteſt commutari in titulum beneficii, & è converſo, num. 51. 74

Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus conceſſum patrimonio, donec Clericus aſſequatur beneficium, extinguitur adepto beneficio, nec reviviſcit per beneficii dimiſſionem, in c. Epiſcopus, n. 52. & ſeqq. uſque ad n. 63. de præbend. 74

Contrarium, num. 63. uſque in finem. 75

Præſertim ſi dimiſſio ſit coacta, ibid. n. 60. 75

Patrimonium ad cujus titulum quis ordinatur, quamvis beneficium repræſentet, non tamen eſt beneficium, in c. Ad audientiam, il ſecondo, num. 59. de reſcript. 180

Vide in ver. *Clericus quoad titulum.*

Et in ver. *Ordo quoad titulum.*

PATRINUS eſt fidejuſſor baptizati apud Deum, eumque in fide catechizat, in c. Veniens, num. 2. de cogn. ſpirit. 63

Patrinus, etſi non excedat plena pubertate baptizatum, tamen contrahit cognationem ſpiritualem, ib. n. 28. 65

PATRONUS in Collegiatis Eccleſiis de jurepatronatus præſentat prælatum, & Epiſcopus inſtituit, in c. Nullus, num. 9. de elect. 218

Patronus laicus uno præſentato poteſt alium præſentare, Clericus hoc non poteſt, in c. Cùm autem, n. 1. de jurepatr. 522

Patronus tenetur Eccleſiam tueri ab omnibus oppreſſionibus, ibid. num. 4. 522

Patronus laicus poteſt duos præſentare ſucceſſivis temporibus, & plures ſimul eo modo, ut Epiſcopus alterum eligat, & admittat, ibid. num. 5. 522

Patronus laicus poteſt ſecundum præſentare accumulativè, non autem ex toto, recedendo à primo, ibid. num. 6. 522

Et præſentatio ſimpliciter facta de ſecundo, intelligitur facta cumulativè, non privativè, ibid. n. 7. 523

Patronus laicus poteſt ſemel tantùm variare, ib. num. 8. 523

Niſi prima præſentatio ſit nulla, quia tunc poteſt præſentare tertium accumulando cum ſecundo, ib. n. 9. 523

Patronus poteſt ex toto recedere à prima præſentatione invalida, ibid. num. 10. & 24. 523

Patronus laicus an poſſit recedere à præſentatione facta de indigno, & alium præſentare, ibid. num. 21. 523

Patronus Eccleſiaſticus non poteſt variare præſentando alium etiam accumulativè, ibidem num. 15. 523

Patroni laici non poſſunt recedere à promiſſione de non variando, maximè ſi ſit jurata, ibid. num. 27. 524

Patroni laici an teneantur præſentare digniorem, ib. n. 32. 525

Patroni laici ſi ad Eccleſiam vacantem intra quatuor menſes non præſentant, Epiſcopus ordinabit Eccleſiam, in c. Cùm propter, num. 3. & 9. de jurepatron. 529

Patronus laicus habet quadrimeſtre tempus ad præſentandum, Eccleſiaſticus verò ſemeſtre, etiamſi patronatum à laico acquiſiverit, ibid. num. 2. 529

Patronus laicus, & Eccleſiaſticus in quibus differant, ibidem num. 31. & ſeqq. uſque ad num. 21. 518

Patronus laicus præſentans ſcienter indignum, an privetur ea vice jure præſentandi, ſicut patronus Eccleſiaſticus, ib. n. 24. 510

Patrono laico habenti unam vocem an inferatur præjudicium ex conſenſu, ſi Eccleſia compatrona habeat duas voces, ib. num. 50. & 71. 532

Patrono laico præjudicari non debet ex donatione patronatus facta Eccleſiæ à compatronis, ibid. n. 61. 534

Patrono Eccleſiaſtico non præſentante intra legitima tempora, inſtituendus eſt præſentatus à patrono laico, ib. n. 71. 534

Patronis diſcordantibus præficiendus eſt præſentatus, qui plures habet voces, in c. Quoniam, num. 2. de jurepatr. 535

Patroni quidquid juris habent in Eccleſia, totum ex gratia procedit, & de ſpeciali gratia toleratur, ib. n. 7. 515

Patronus unus ex duobus poteſt alterum præſentare, licèt ex duobus eligentibus unus non poſſit alium eligere, ib. n. 24. 518

Patronus efficitur, qui Eccleſiam de non eſſe deducit ad eſſe, ib. num. 29. 522

Declaratur, num. 46. 513

Patronus antiquus requirendus eſt, & præferendus extraneo in reædificatione Eccleſiæ dirutæ, ibid. n. 57. 514

Patroni, vel adminiſtratores Eccleſiarum prætextu conſuetudinis congruam portionem Rectoris diminuere non poſſunt, in c. Extirpandæ, num. 5. de præben. 124

Conſuetudo, qua patronus aliquid ſibi vendicat de fructibus Eccleſiæ ultra portionem Rectoris, an valeat de jure communi, ibidem num. 6. 124

Et quid in Patrono laico, ibid. 124

Patroni qui in fructibus Eccleſiæ ſe ingerunt, ex Concilio Tridentino quas pœnas incurrant, ibid. n. 8. & ſeqq. 124

Patronis beneficiorum prohibitum eſt bona ipſorum conducere, ibidem num. 9. 124

Pœna à Concilio impoſita patronis occupantibus fructibus Eccleſiarum locum non habet, niſi in doloſa occupatione, numer. 10. 124

Pater qui ſe ingerit in fructibus Eccleſiæ, cujus non ipſe, ſed filius eſt patronus, an incidat in pœnam Concilii Tridentini, num. 22. 125

Patroni Eccleſiarum parochialium cogi poſſunt ad aſſignandam congruam portionem Rectoribus ibi inſtitutis, n. 22. 125

Patroni plures eſſe poſſunt unius Eccleſiæ ex cauſa fundationis, vel dotationis, etiamſi inæqualiter dotaverint, in c. Ad audientiam, il primo, n. 36. de Eccl. ædific. 625

Patronus poteſt à ſua quaſi poſſeſſione repelli, niſi patronatum probaverit juxta formam Concilii, etiamſi Ordinarius poſt Concilium admiſiſſet præſentationem ſine cauſæ cognitione, in c. Conſultationibus, num. 20. de jurepatr. 522

Etiamſi patronus probaverit ſe per 40. annos præſentaſſe, ibidem num. 21. 522

Jus conferendi Eccleſiam liberè ad Epiſcopum devolvitur, ſi quæſtio ſuper patronatu laicali infrà quadrimeſtre fuerit terminata, in cap. Quoniam, num. 26. de jurepatr. 512

Vide in ver. *Jus conferendi.*

Patronus non eſt dominus juſpatronatus, niſi abuſivè, in cap. Ex litteris, n. 52. de jurepatr. 510

Patronatus in fine inſtrumenti venditionis univerſitatis fateri poteſt ſe deſiiſſe eſſe patronum, ibid. n. 80. 519

Patroni poteſt Epiſcopus deferre juramentum de præſentando magis idoneum, ſi ſubſit ſuſpicio, ne moveatur aliquo inordinato affectu, in cap. Conſtitutis, il ſecondo, num. 5. de appellat. 199

Fallit, ſi contra patronos eſſet præſumptio perjurii, ib. n. 6. 199

Ob patronorum diſcordiam ceſſat Eccleſia à divinis, tolluntur inde Reliquiæ, & oſtia clauduntur, in c. perlatum, num. 1. de jurepatr. 508

Patroni inter ſe convenire non poſſunt, ut unus habeat patronatum in una parte Eccleſiæ, alius in alia, ibid. n. 3. 508

Nec fructus, & poſſeſſiones Eccleſiæ poſſunt inter ſe dividere, ibid. num. 4. 508

Poſſunt tamen inter ſe paciſci de Rectore alternis vicibus præſentando, ibid. num. 5. 508

Etiam ſine conſenſu Epiſcopi, ibid. num. 6. 508

Item ſi habeant plures patronatus, convenire poſſunt, ut unus præſentet in una Eccleſia, & alius in alia, ib. n. 7. 508

Patronus in fundatione Eccleſiæ poteſt remittere juſpatronatus in totum, aut pro parte, prout ei libuerit, ib. n. 24. 509

Patronus non eligit prælatum in Conventuali Eccleſia, ſed in Capella ſic, in c. Nobis, n. 2. 14. & 28. de jurepatr. 526

Patrono debetur proceſſionis honor, & alimentatur ab Eccleſia, ſi vergat ad inopiam, ibid. n. 3. 17. & 25. & ſeqq. 526

Patronus an in Eccleſiis juriſpatronatus in ſeſſionibus, & aliis actibus temporali domino loci ſit præferendus, ib. n. 18. & ſeqq. uſque in finem. 527

Patrono triplex jus competit in Eccleſia patronata, utile, oneroſum, & honorificum, ibid. num. 19. 527

Et jus honorificum in quibus conſiſtat, ib. n. 20. & 25. 527

Patrono ad Eccleſiam venienti an & quouſque Clerici obviam exire teneantur, ibid. num. 26. 527

Patronus in ſeſſionibus, & aliis actibus an ſit cæteris præferendus, ibid. num. 27. & 29. 527

Patrono debetur honor proceſſionis, id eſt præſentationis, ibidem num. 28. & 29. 527

Patronus laicus præſentans indignum an ſit ipſo jure privatus poteſtate præſentandi, in cap. Cùm vos, nu. 2. 34. & ſeqq. uſque in fin. de offic. ordinar. 560

Patronus Eccleſiaſticus de jure habet cuſtodiam Eccleſiæ vacantis, ib. d. num. 4. 560

Contra ex Concilio Tridentino, ibid. n. 6. 560

Patronus laicus non poteſt ſe ingerere in rebus Eccleſiæ, nec habet cuſtodiam, ſed defenſionem tantùm, ib. n. 5. 560

Patroni tam laici, quàm Eccleſiaſtici poſt Concilium Tridentinum nullatenùs poſſunt ſe ingerere in fructibus beneficii, ibid. num. 6. 560

Patronus præſentando indignum an ſit ipſo jure privatus pro illa

vice

vice poteſtate præſentandi, latiſſimè diſcutitur, ibid. num. 27. & num. ſeqq. uſque in finem. 563
1 Quid in patrono Eccleſiaſtico, qui præſentat indignum ſcienter, ibid. num. 28. & num. 49. 562
1 Et quid ſi ignoranter, ibid. num 32. 565
1 Et quid in patrono laico, qui præſentavit indignum ſcienter, ib. num. 34. & ſeqq uſque in finem. 561
1 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione negativa, ibid. num. 35. & ſeqq. uſque ad num. 39. 561
1 Item referuntur Authores, & fundamenta pro contraria opinione affirmativa, ibid. à d. num. 39. uſque ad num. 46. 562
1 Approbatur prima opinio negativa, ibid. à d. num. 46. uſque ad num. 56. 562
2 Et refellitur diſtinctio Lambertini, ibid. num. 56. & num. ſeqq. uſque in fin. 563
1 Patronus Eccleſiaſticus non poteſt variare, & eo ipſo, quòd præſentat ſcienter indignum, jus providendi Eccleſiam ad Epiſcopum devolvitur, vel ad eum, ad quem pertinet inſtitutio, ibid num. 29. & 31. 561
2 Patronus Eccleſiaſticus, qui ignoranter præſentavit indignum, poſt collationem poteſt variare, & habet integrum tempus ad præſentandum, ibid. num. 32. 561
2 Patronus laicus, qui præſentavit indignum ſcienter, infrà quatuor menſes poteſt variare vel alium præſentare, ib n.33. 561
1 Patronus Clericus habet ſemeſtre ad præſentandum, quia variare non poteſt; laicus verò quadrimeſtre tantùm, quia poteſt variare, ibid. num. 38. 561
1 Patronus laicus habet poteſtatem præſentandi ex gratia, ib. n. 43 Declaratur, ibid. num. 54. 563
1 Patronus laicus non obſtante reprobatione excommunicatorum de primopræſentato, & appellatione ab eo interpoſita, poteſt alterius nomen deferre, ibid. nom 55. 563
3 Patronus poteſt præſentare ad Eccleſiam vacantem, non obſtante, quòd ipſo non conſentiente, aliusad præſentationem Rectoris ad titulum Eccleſiæ fuerit ordinatus, in cap. poſtulaſti, num. 1. de jurepatr. 536
1 Patroni tam Clerici, quàm laici variant indiſtinctè ante præſentationem, poſteà verò laici tantùm, in cap. publicato, num. 46. de elect. 322
5 PAUCI qui dicantur, in c. Ut juxta, n 32 de Offic. ordinar. 594
3 Pauca dicuntur reſpectivè ſecundùm ſubjectam materiam, in cap. Multa, num. 2. Ne Cler. vel Monach. 653
5 PAULUS Apoſtolus, quamvis homicida, divina miniſtravit, in c. Henricus, num. 32. de Cler. pugnan. in duello. 246
5 Phinees nepos Aaron fuit diſpenſatus ſuper duobus homicidiis, & permiſſus divina miniſtrare, ibid. num. 31. 246
5 Pauli IV. & S. Pii V. diſpenſationes ſuper ſucceſſione fratrum Minorum an ſint redactæ ad terminos Concilii Tridentini, in c. Nimis prava, num. 42. de exceſſ. prælat. 224
1 Paulus III. perſuaſus à Cardinali Sancti Marci, ut ſibi ſucceſſorem eligeret, omninò reſpuit, in cap. Accepimus, num. 30. de pactis. 663

Pauper, & paupertas.

3 Pauper locare poteſt operas ſuas ſpirituales ſine labe ſimoniæ, in c. Cùm ſecundum, num. 5 de præben. 90
3 Pauper non dicitur, qui patrem habet divitem, in cap. Epiſcopus, num 21 de præben. 72
3 Paupertas excuſat à procuratione, in cap. Venerabili, num. 33. de cenſib. 552
3 Paupertas tolerabilior eſt in Canonico, quàm in Rectore Eccleſiæ, in c. Expoſuiſti, num. 9. de præben. 245
3 Pauper, quamvis directè agere non poſſit contra divitem, ut ſibi ſubveniat, poteſt tamen Judicis Eccleſiaſtici officium implorare, ut eum compellat, in c. Licèt, num. 5. de cenſib. 539
3 Pauperes ad collectas non ſunt cogendi, ibib. num. 20. 539
3 Declaratur, num 21. 540
3 Pauperum appellatione veniunt etiam Clerici, in c. Non minùs, num. 28. de immun Eccl. 632
5 Paupertas non eſt juſta cauſa auferendi bona aliena, in c. Quæ in Eccleſiarum, num 8. de conſtitut 98
5 Pauperi ſubveniendum eſt de proprio, non de alieno, ſiva ſua culpa in egeſtatem inciderit, ſive non, ibid num. 21. & ſeqq. 98
5 Pauper, & inops in quibus differant, remiſſivè, ibid. num. 23. 98
3 Inanis eſt actio, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, num. 26. de ſolut. 240
3 Periculo ejus, qui nihil habet, nihil eſſe poteſt, ibid. num. 27. 240
3 Paupertas in quibus proſit, ibid. num. 28. 240
3 Paupertas qualiter probetur, ibid. num. 32. 241
3 Mendicans præſumitur pauper, niſi creditores probent contrarium, ibid. num 33. 241
3 Paupertas probatur eo ipſo, quòd aliquis cedit bonis, nec ejus corpus debet poſteà detineri, ibid num. 34. 241
5 Pauperes non dicuntur, qui opibus parentum ſuſtentari valent, in c. Quoniam, num. 6 de Magiſtris. 80
4 Paupertas non excuſat adulterium etiam quoad pœnam civiliter inferendam, in c Ex litteris, num. 3. de divortiis. 96
5 PAX eſt finis diſcordiæ, in c. Treugas, n 25 de treug. & pac. 632
4 Pacis bonum eſt urgens neceſſitas diſpenſandi, in c. Ubi non eſt, num. 22. de deſponſ. impuber. 26
5 PECCANTES publicè, palam ſunt corrigendi, in c. Manifeſta, num. 27. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 289
Vide in ver. *Pœnitentia publica.*
3 PECCARE nemo debet ſub ſpe veniæ, in c. Immunitatem, num. 21. de immun. Eccl 650
1 PECCATOR quilibet occultus poteſt peracta pœnitentia promoveri, & miniſtrare, niſi ſint crimina, quæ poſt pœnitentiam impediant Ordinis executionem, in c. Quæris, num. 41. de ætat. & qualit 414
1 PECCATUM non committitur, niſi inobedientiæ, in his, quæ non ſunt in ſe mala, niſi quia prohibita, in c. Cùm pridem, num. 4. de pactis. 647
2 Contrarium, num. 12. & 22. & ſeqq. 647
1 Peccata quandoque ſimili nomine cenſentur, quæ ſimili pœna puniuntur, ibid. num. 23. 648
1 Peccatum quid ſit, ibid. num. 58. 652
5 Peccata ipſa an cadant ſub ſigillo Confeſſionis Sacramentalis, in c. Officii, n 26. & ſeqq. uſque ad nu. 33. de pœnit & remiſſ 305
5 Revelatio peccati in confeſſione detecti an cadat ſub prohibitione poſitiva Eccleſiæ, ibid. num. 33. 305
5 Peccatum originale per Baptiſmum deletur in infantibus indiſtinctè, in adultis per contritionem cordis, in c. Omnis, num. 6. de pœnit. & remiſſ 309
5 Peccatum an oporteat eſſe mortale, adhoc ut pœnitentiæ Sacramentum ſit ad ſalutem neceſſarium, ibid. num. 8 & ſeqq. 309
5 Peccata venialia tantùm habens non tenetur confiteri jure divino ad obtinendam juſtificationis gratiam, ibid. num 9. 309
5 Peccata venialia à gratia Dei non excludunt, ibid num. 11. 309
5 Et quamvis utiliter in confeſſione dicantur, tamen citra culpam taceri, & multis aliis remediis expiari poſſunt, ibid. n. 12. 309
5 Fallit in duobus caſibus, num. 13. 309
5 Peccata venialia tantùm habens an teneatur jure poſitivo ſemel in anno confiteri, ut ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, ibid. num. 14 & ſeqq. 309
5 Peccata venialia non tenetur quis confiteri ſemel in anno ſpecialiter, & numeraliter, ſed in generali, ibid num. 17. 309
5 Peccata propria dumtaxat ſunt in confeſſione aperienda, non autem aliena, ibid. num. 27. 316
5 Peccatum non dimittitur, niſi reſtituatur ablatum, in c. Tua nos, n. 21. de ſimon. 58
5 Peccata latentia ſolum Deum habent ultorem, in c. Ex tenore, n. 10 de tempor. ordin. 359
3 Peccatum nullum eſt adeò veniale, quòd non fiat mortale, dum placet, in cap. A crapula, num 25. de vit. & honeſt. Cler. 7
3 Declaratur, num. 31. 7
3 Peccatum veniale an & quando poſſit fieri mortale, ib. n. 27 & 32. 7
3 Peccata minima, ſi negligantur, occidunt, ibid. num. 28. 7
1 Peccato mortali non conſentiendum, ſed potiùs omnia mundi mala toleranda, in c. Sacris, n. 28. de his, quæ vi met. cauſ. 683
3 Peccatum originale ſine conſenſu contrahitur, & ideò ſine conſenſu dimittitur, ſcilicet parvulis, in cap. Majores, num. 54. de baptiſm. 598
3 Actuale verò conſenſu contrahitur, & ideò ſine conſenſu minimè relaxatur, ibid. num. 55. 598
3 Peccatum originale eſt peccatum naturæ, actuale verò eſt peccatum perſonæ, ibid. num. 56. 598
3 Peccatum originale non eſt fomes, ſeu pronitas ad peccandum, quæ remanet etiam poſt baptiſmum, ibid. num. 57. 598
3 Peccatum originale quid ſit, ibib. num. 58. 598
3 Languor naturæ dicitur, ibid. num 59. 598
3 Peccata Deus non dimittit ex parte, ſed ex toto, ibid. num. 61 & ſeqq. 598
3 Peccati originalis pœna eſt carentia viſionis Dei, actualis verò gehennæ perpetuæ cruciatus, ibid. num. 63 598
5 Peccatum grave, & mortale idem ſunt, in cap. Falſidicus, n. 146. de crim. falſ. 177
3 Peccatum eſt dictum, vel factum, vel concupitum contra legem æternam, in cap. Cùm eſſes, num 226. de teſtam. 275
3 Peccatum non eſt, quod eſt præter legem Divinam, ib. n. 251. 277
2 Peccati iteratio tranſit in conſuetudinem peccandi, in c. Cùm non ab homine, num. 59. de judic. 24
3 Peccatum in Spiritum Sanctum eſt peccatum obſtinationis, in cap. Immunitatem, num. 22. de immun. Eccl. 650
5 Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur, in c. Manifeſta, num. 16. de pœnit. & remiſſ. 289
5 In occaſione proxima peccati, ex ſententia cujuſdam Theologi, licitum eſt perſeverare ob ſui, vel alterius commodum ſpirituale, vel temporale, in c. Ne innitaris, n. 312. de conſtit. 69
Vide in ver. *Concubinarius.*
5 PECUNIÆ, & patrimonium dicuntur vita hominis, in c. Interfeciſti, n. 15. de homicid. Declaratur, ibid. num. 16. 222
5 Pecuniam per ſimoniam collata an & quando ſit reſtituenda ei, qui contulit, in cap. Tua nos, num. 11. de ſimon. 58
3 Pecunia pro Monaſterio conſtruendo relicta, ſi non ſufficiat, convertitur in alium uſum, in c Nos quidem, n. 16. de teſtam. 260
3 Pecunia ad certum uſum relicta non poteſt per ſuperiorem ad alium uſum deputari, quando in eum cauſam teſtator providit quid fieri debeat, ibid. num. 32. 261
3 Declaratur, num. ſeqq. 261
1 Pecuniæ obediunt omnia, in cap. Significantibus, num. 40. de offic delegat. 537
5 Declaratur, ibid. 537
5 Pecunia trajectitia quæ ſit, in cap. Naviganti, n. 7 de uſur. 260
5 Pecuniæ nullus eſt uſus, ibid. num 26. 262
5 Pecuniæ receptio libertatem eligentium prorſùs non tollit, in c. Nobis, num. 65. de ſimon. 43
5 Pecuniam dans, ut ſpiritualem jurisdictionem exerceat, officio privatur, & ſic conferens illud ampliùs conferre non poterit, & canonicè punietur, in cap. præterea, num. 1. Ne prælat. vic ſuas. 68
5 PEDAGIA exigentes à Clericis incidunt in excommunicationem latæ ſententiæ, in c. Non minùs, n. 35. de immun. Eccl. 633
3 *Pene*, &, *quaſi*, dictiones diminuunt aliquid de ſignificatione ejus, cui adjiciuntur, in cap. Veſtra, num. 50. de cohabit. Cler. & Mulier. 23
5 *Penitùs*, dictio importat nullitatem ipſo jure, etiam ſi præponatur verbo futuri temporis, in c. Nobis, num. 36. de ſimon 41
1 *Penitùs*, adverbium adjunctum verbo futuri temporis, an importet Canonem latæ ſententiæ, in c. Quiſquis, n 10 de elect. 195
5 *Penitùs*, dictio quid importet, in c. Cùm in Eccleſiis, num. 4. de major. & obed. 615

Penſio, communia.

3 Penſio cum clauſula, *Ut meliùs, & commodiùs ſuſtentari valeas, &c.* cenſetur reſervata ex cauſa alimentorum, in c. Ad hoc, num. 43. & 25. de ſolut. 215

3 Pen-

3 Penſio, cenſus, collecta, & decima ſunt debitum reale, & obligant poſſeſſorem etiam pro terminis præteritis, ib. n. 16. & 19. 236
3 Et an ſit in optione creditoris, vel agere contra ſucceſſorem, vel contra antiquum poſſeſſorem, ſeu ejus hæredem, ibid. numer. 17. & ſeqq. 236
3 Penſionem conditionalem facit clauſula, *Dummodò remaneant mille pro Epiſcopo*, ibid. n. 24. 236
3 Et in petitorio onus probandi, quòd mille remaneant, incumbit penſionario, ibid. n. 25. 236
3 Etiamſi Epiſcopus reſervationi conſenſerit, ib. 236
3 Et probatio debet eſſe plena, ibid. 236
3 Penſio reſervata cum clauſula, *Dummodò remaneant tot pro Titulari*, ſi ſit exceſſiva, non eſt nulla in totum, ſed reducibilis, ib. numer. 28. 236
3 Fallit, ſi ſit reſervata cum prædicta clauſula, *Et cum expreſſione certi valoris*, ibid. num. 29. 236
3 Tridentino Concilio Papa cenſetur derogare reſervando penſionem cum clauſula, *Etiamſi non remaneant mille pro Epiſcopo*, ibid. numer. 30. 236
3 Ideo ſi ſciat valorem fructuum, juxta quem non remanent mille, ibid. num. 31. 237
3 Penſio purè reſervata eſt reducibilis, ſi non remaneant mille pro Epiſcopo, & Papa fuerit deceptus in expreſſione valoris facta in cedula conſiſtoriali, ibid. num. 32. 237
5 Penſio in materia favorabili venit appellatione beneficii, in cap. Vergentis, n. 30. de hæret. 98
Vide in ver. *Penſio à quo reſervanda*.

Penſio quid ſit, & quotuplex.

2 Penſio de jure communi eſt quid merè temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & reſervari poteſt etiam infanti, in cap. Cùm in cunctis, n. 99. de elect. 252
2 Penſiones, quæ hodie beneficii loco aſſignantur, ut commodiùs quis ſuſtentari valeat, vel ex cauſa reſignationis, ſeu ceſſionis, ſunt quid ſpirituale, ſeu ſpirituali annexum, ibid. n. 100. 252
2 Penſio non eſt verè, & propriè beneficium Eccleſiaſticum, nec venit beneficii appellatione, ibid. num. 102. 252
2 Declaratur, ibid. num. 104. 252
2 Penſio venit appellatione beneficii in materia, in qua ſit reditus ad jus commune, ſecus in materia correctoria, & reſtringibili, ibid. num. 104. 252
2 Penſio non comprehenditur in litteris ad beneficia, niſi de illa fiat mentio, ibid. num. 105. 252
2 Penſio an ſit beneficium, & veniat beneficii appellatione, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n. 40. latiſſimè diſcutitur, uſque ad n. 121. de reſcrip. 279
5 Penſionum duæ ſunt ſpecies, ibid. n. 41. 279
6 Penſio ceſſante fraude ſuper fructibus Eccleſiæ conſtitui poteſt nomine beneficii, ibid. num. 42. 279
5 Penſio, quæ in titulum beneficii aſſignatur, verè, & propriè eſt beneficium Eccleſiaſticum, ibid. num. 44. 279
5 Et diffinitur ſicut beneficium, ibid. num. 45. 279
2 Item de illa fieri debet mentio in litteris, ſicut de beneficio, ibid. numer. 46. 279
2 Item ſimoniacum eſt pro ea obtinenda pecuniam dare, ib. n. 47. 279
2 Penſio quid ſit, & unde dicatur, ibid. n. 48. & ſeqq. 279
2 Penſio pendet formaliter à beneficio, a quo detrahitur, ſicut uſusfructus à proprietate, ibid. n. 49. 279
2 Penſio, quæ ſimpliciter conſtituitur ſuper fructibus Eccleſiæ, & alicui aſſignatur authoritate ſuperioris, an ſit beneficium, & beneficii nomine intelligatur, ib. n. 50. & ſeqq. uſque ad n. 74. 279
2 Penſio repræſentat ipſum beneficium, ibid. num. 52. 280
2 Penſio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio uſque ad certam ſummam, ibid. n. 66. 281
2 Penſio ex ſtylo Concilii Tridentini non habetur pro beneficio, ib. num. 69. & 130. 280
2 Penſio eſt ſtipendium merè temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & cadere poteſt etiam in laicum, ib. n. 71. 81. & 128. 281
2 Item poteſt pretio conſtitui, transferri, ac redimi ſine labe ſimoniæ, ibid. num. 72. 281
1 Nec de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem n. 73. & 97. 281
2 Penſio, quæ hodie ex ſtylo aſſignatur loco beneficii, an ſit beneficium Eccleſiaſticum, & veniat illius appellatione, ibid. n. 74. & ſeqq. uſque ad num. 121. 281
2 Non eſt quid merè temporale, ſed ſpirituale, vel ſpirituali annexum, & præſequirit Clericatum inſtar beneficii, ib. n. 75. & 81. 281
2 Et in Rotæ auditorio receptum eſt, ut non ſit quid profanum, ſed annexum ſpirituali, ibid. n. 81. 282
2 Penſio Clerico aſſignari poteſt ſine ulla erectione, aut canonica inſtitutione, ibid. n. 101. 283
2 Penſio ex ſententia Rotæ eſt quoddam jus temporale, ideſt ad tempus, ſeparatum, & formale per ſe diſtinctum à beneficio, ibid. n. 112. 283
2 Penſio in materia odioſa, & ſtrictè intelligenda non venit beneficii appellatione, ibid. n. 113. 283
2 Etiamſi beneficium exprimatur per dictionem univerſalem, *quodcunque*, ibid. n. 114. 283
2 Secus ſi materia ſit favorabilis, ibid. numer. 117. 123. 129. 132. & 134. pag. 284
2 Penſio in materia favorabili venit beneficii Eccleſiaſtici appellatione, non ex proprietate vocabuli, ſed per interpretationem extenſivam, ibid. n. 127. & 129. 284
3 Penſio non dicitur beneficium, in c. Multo, num. 99. Ne Cleric. vel Monach. 658
2 Epiſcopus non poteſt quemquam ad ſacros Ordines promovere ad titulum penſionis, niſi pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum, in c. Ad audientiam, num. 45. de Reſcrip. 285
2 Penſio non eſt titulus ad Ordines niſi diſpenſativè, ibidem num. 136. 285
Penſiones ſunt fructus civiles.
Vide in ver. *Fructus civiles* 95 1
3 Penſio perpetua facit Eccleſiam cenſualem, in c. Niſi eſſent, n. 52. de præben. 210
3 Penſionis impoſitio eſt alienatio, ſeu donatio rerum Eccleſiæ, ib. num. 57. 210

Penſio quoad ætatem.

6 Penſio minori ſeptennio reſervari non poteſt ſine diſpenſatione Apoſtolica, in c. Cùm in cunctis, n. 98. & 100. de elect. 252
2 Penſio de jure communi eſt quid merè temporale, nihil habens ſpiritualitatis annexum, & reſervari poteſt etiam infanti, ib. num. 99. 252
Vide in ver. *Ætas in penſionibus*.

Penſio ſuper Cathedralibus, & Parochialibus.

3 Penſionibus, & reſervationibus fructuum gravari non debent Cathedrales, quæ ducatos mille, & Parochiales, quæ ducatos centum non excedunt, in c. Extirpandæ n. 18. de præben. 225
3 Et ducati intelligendi ſunt juxta morem cujuſque Regionis, ibid. numer. 19. 225
3 Penſio ſuper beneficio de jure imponi non poteſt, niſi ſuperſint redditus ſufficientes ad ſuſtentationem Rectoris, in c. Niſi eſſent, n. 26. de præben. 207
3 Penſio ſuper fructibus Parochialis an poſſit Epiſcopo conſtitui pro augendis redditibus præbendæ, vel menſæ capitularis, in cap. Expoſuiſti, n. 43. de præb. 249

Penſionis extinctio.

2 Penſio extingui non poteſt anticipatis ſolutionibus ſine authoritate Papæ, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 83. de Reſcript. 282
2 Gratis tamen remitti, & condonari poteſt in totum, vel in parte, ſimpliciter, vel ad tempus, ibid. n. 84. 282
2 Penſio extinguitur per profeſſionem Regularem penſionarii, ibid. numer. 92. 282
2 Item per contractum matrimonii, ibid. n. 92. 282
2 Et quid ſi penſio fuerit reſervata laico de Eccleſia benemerito, aut pro ſervitio Eccleſiæ impenſo, vel impendendo, ibid. numer. 282
2 Et quid ſi fuerit reſervata Clerico pro corporali ſervitio, ibidem numer. 94. 282
2 Et in gratia penſionis an ſit facienda mentio de obtentis, ib. verſ. Sextò facit, & n. 116. 282
2 Penſio non vacat, ſed extinguitur morte penſionarii, ſicut uſusfructus morte uſufructuarii, ibid. n. 95. 283
2 Penſio ſuper fructibus beneficii de conſenſu beneficiati auctoritate ſuperioris impoſita extinguitur mortuo ipſo beneficiato, vel beneficium dimittente, in cap. Niſi eſſent, num. 8. & 13. de præbend. 206
3 Quòd ſi renunciet, & poſteà eligatur, præſumitur fraus, niſi probetur bona fides, ibid. n. 9. 11. & 12. 207

Penſionis mentio in litteris.

2 Penſionis facienda eſt mentio in litteris ad beneficia, ſicut & beneficii, in c. ad audientiam, il 2. n. 51. de Reſcript. 279
2 Penſio non comprehenditur in litteris ad beneficia, niſi de illo fiat mentio, in c. Cùm in cunctis, n. 105. de elect. 252
6 De penſione, quæ in titulum beneficii aſſignatur, fieri debet mentio in litteris, ſicut de beneficio, in c. Ad audientiam, il 2. n. 46. de Reſcript. 279
6 Secus de penſione, quæ eſt ſtipendium merè temporale, ibid. n. 73. & 97. 281

Penſio à quo reſervanda.

3 Penſionem an poſſit Epiſcopus imponere cum conſenſu Capituli ſuper fructibus beneficiorum ſuæ diœceſis, in c. Paſtoralis, n. 5. de his quæ fiunt à prælat. 212
3 Penſio ſuper fructibus Parochialis an poſſit ab Epiſcopo conſtitui pro augendis redditibus præbendæ, vel menſæ Capitularis, in c. Expoſuiſti, n. 34. de præb. 249
3 Penſionem annuam poteſt Judex compromiſſarius pro bono pacis uni ex duobus electis aſſignare, & alterum confirmare, in c. Niſi eſſent, n. 1. de præb. 206
3 Papa poteſt penſionem imponere nulla cauſa expreſſa, ibidem numer. 16. 207
3 Penſionem novam Eccleſiis imponi, vel veterem augeri, prohibet Concilium Lateranenſe, contra quod Epiſcopus non diſpenſat, ibid. num. 46. 209
3 Beneficiatus conſentiendo reſervationi penſionis auctoritate Epiſcopi non obligat ſucceſſorem, ibid. n. 52. 210
3 Penſio non poteſt imponi ab Epiſcopo in actu collationis beneficii, ibid. num. 54. 210
3 Et conſenſus titularis eſt ſimoniacus, ib. n. 55. 210
3 Penſio ſuper beneficio, de quo alicui per obitum providetur, imponi non poteſt ſine expreſſa licentia Papæ, ex decreto Pauli IV. ibid. n. 59. & 61. 210
3 Penſionis ab Ordinario impoſitæ non datur confirmatio Apoſtolica, ſed papa ex integro reſervat, ibid. n. 60. 210
3 Penſio alicui Eccleſiæ ab Epiſcopo imponi non poteſt, ex declarationibus S. Congregationis Concilii, ibid. n. 62. 210
3 Penſiones ex uſu, & ſtylo Romanæ Curiæ ſolus papa reſervat, ibid. n. 63. 211
3 Penſio reſervata non facta mentione alterius penſionis reſervatæ ſuper eodem beneficio eſt ſubreptitia, ac nulla, in c. Super litteris, n. 67. de Reſcript. 168
3 Epiſcopus an poſſit auctoritate ordinaria penſiones imponere ſuper proventibus beneficiorum ſuæ diœceſis, late diſcutitur, in c. Niſi eſſent, n. 14. & n. ſeqq. uſque in fin. de præben. 207
3 Sine juſta cauſa non poteſt, ibid. n. 15. & n. 17. 207
3 Nec ſine conſenſu titularis, ib. n. 22. 207
3 Nec quando beneficium confert cum pacto ſolvendi penſionem, ibid. n. 28. 207

3 Nec quando fructus parochialis non excedunt ducatos centum, ibid n. 15. 107
3 Nec quando penſio excedit medietatem fructuum, ibidem numer. 29. 107
3 Epiſcopus in collatione beneficii convenire non poteſt, ut penſio ſolvatur ſibi, vel alteri, ibid. n. 18. & 55. 107
3 Penſio ſuper fructibus beneficii vacantis non poteſt ab Epiſcopo reſervari, ibid. n. 27. & n. 33. 107
3 Epiſcopus an poſſit imponere penſionem duraturam ad vitam gravati. ibid. n. 28. & ſeqq. 107
3 Epiſcopus an poſſit imponere penſionem ad vitam penſionarii, ita ut ſit tranſmiſſibilis ad ſucceſſorem in beneficio, ibid num. 31. & ſeqq. uſque in fin. 108
3 Penſio impoſita ab Epiſcopo pro perſona ſibi benevisa eſt ſimoniaca, & confidentialis, ex Bulla S. Pii V. ibid n. 32. 109
3 Epiſcopus poteſt reſervare penſionem per modum quantitatis, non autem per modum quotæ, ibid. n. 37. 109
Sed contra, ibid n. 38. 109
3 Epiſcopus pro bono pacis, & ex cauſa concordiæ poteſt imponere penſiones tranſmiſſibiles ad ſucceſſorem in beneficio, ibidem num 39. 109
3 Contrarium, ibid. n. 40. 109
4 Papa cenſetur derogare Concilio Tridentino reſervando penſionem cum clauſula *Etiamſi non remaneant mille pro Epiſcopo*, in cap Ad hoc n. 30. de ſolut. 136
4 Item ſi ſciat valorem fructuum, juxta quem non remaneant mille, ibid. n 31. 137
Vide in ver. *Penſio, communia*
5 Prælatus poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam, in c. Audivimus, n. 3. de Colluſ deregen. 190
5 Declaratur, ibid n. 6. 190
5 Penſio bona fide impoſita ſuper beneficio ſine auctoritate Epiſcopi non excedit vitam ſolventis: ſecus ſi cum Epiſcopi auctoritate, ibid. n. 2. 190
5 Contrarium, ibid. num 7. 191
5 Penſiones ex ſtylo ſolus papa reſervat, & nullæ declarantur reſervationes penſionum ad vitam factæ à Vicario Leodienſi, ibid. num. 8. 191
8 Penſio purè reſervata eſt reducibilis, ſi non remaneant mille pro Epiſcopo, & papa fuerit deceptus in expreſſione valoris facta in cedula Conſiſtoriali, in c. Ad hoc, n. 32. de ſolut. 137

Penſionis quota.

8 Penſio ſuper beneficio de jure imponi non poteſt, niſi ſuperſint redditus ſufficientes ad ſuſtentationem Rectoris, in c. Niſi eſſent, n. 28. de preben. 107
Vide *Penſio ſuper Cathedralibus*, &c.
8 Papa ex ſtylo non reſervat penſionem ultra dimidiam fructuum, ibid. num. 17. 107

Penſio quoad ſimoniam.

2 Penſionem dare, vel accipere in collatione juris ſpiritualis, an ſit ſimonia, in c. Cùm pridem, n. 18. de pactis. 649
2 Penſio, quæ in titulum beneficii aſſignatur, verè, & propriè eſt beneficium Eccleſiaſticum, & ſimoniacum eſt pro ea obtinenda pecuniam dare, in cap Ad audientiam, il 2. num 44. & 46. de Reſcript 279
2 Penſio poteſt pretio conſtitui, transferri, ac redimi ſine labe ſimoniæ, ibid n. 72. 18e
2 Penſionis fructus, ſicut & beneficii, licitè vendi, & locari poſſunt, dummodò non ad vitam, vel ultra triennium ſine auctoritate papæ, ibid. n 95. 183
2 Penſionem transferens, aut redimens pro pecunia ſine auctoritate papæ quamvis ſimoniam committat, non tamen incidit in excommunicationem Extravagan ſecundæ de ſimon. ib. n. 125. 274
2 Simoniacum eſt penſionem conſtituere, vel transferre, aut redimere pecunia interveniente, ibid. n 82 182
2 Penſionarius ſine beneplacito Apoſtolico non poteſt conſtituere pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus penſionis exigendos, ibid. n 96. 183

Penſio quoad ſolutionem.

2 Penſio, ſi valor monetæ alteretur intrinſecè, ſolvi debet de pecunia, quæ currebat tempore reſervationis, in cap. Olim, num 22. de Cenſib. 541
Vide in ver *Moneta*.
2 Penſioni conſentiens ſub ſolitis cenſuris, ſi non ſolvit in tempore ex ſtylo Rotæ illas incurrit ſine alia litterarum intimatione, in c. Odoardus, n. 82. de ſolut. 243

Penſio quoad Tonſuram, habitum clericalem, & Officium.

2 Penſiones ſuper fructibus beneficiorum Eccleſiaſticorum hodie non reſervantur niſi prima tonſura initiatis, in c. Cùm in cunctis, n 94. de elect. 152
2 Penſiones obtinentes ultra ſexaginta ducatos auri de Camera, ex Bulla Sixti V tenentur habitum Clericalem, & tonſuram deferre, & non deferentes habitum, penſionibus ſunt ipſo facto privati, ibid n 95. 152
2 Item tenentur dicere Officium B. Mariæ Virginis, ex Bulla S. Pii V. ibid. n 96. 152
Vide in ver. *Penſionarius*
2 Penſio hodie datur propter officium, ſicut beneficium, ibid. num. 97. 152
2 Penſio non debet reſervari, niſi in habitu Clericali incedentibus, præterquam ſi non excedat ſexaginta ducatos auri de Camera, in c. Ad audientiam, il 2. n. 78 de Reſcript 182
2 Clericatus tamen requiritur, etiamſi ſexaginta ducatos non excedat, ibid. n 77. 182
2 Laico reſervari non poteſt niſi per papam, ibid n 78. 182
2 Penſio datur hodie propter officium, ſicut beneficium, ib. n. 80. 182
2 Penſio quæ hodie ex ſtylo aſſignatur loco beneficii, prærequirit Clericatum inſtar beneficii, ibid. n. 75. & 81. 182

Penſionis tranſlatio.

2 Penſionem habens ſuper parochiali, ad quam fuit promotus cum facultate transferendi, an poſſit eam transferre in filium illegitimum ad penſiones obtinendas diſpenſatum, in c. Ad extirpandae, n. 26. de fil. presbyt. 472
2 PENSIONARIUS etiam ex cauſa neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ cogi non poteſt ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, in c. Quæris, n. 18. & qualit. 413
2 Penſionarius quamvis Eccleſiæ non inſerviat, tamen gaudet fori privilegio inſtar obtinentis beneficium, in c. Cùm in cunctis, n. 105. de elect. 152
3 Penſionarii an ſint cogendi contribuere ad onera, cùm non ſuperſunt centum pro rectore, in cap. Extirpandæ, num. 60. de præben. 125
2 Penſionarii olim non tenebantur ad horas, ſed hodie ex Conſtitutione S. Pii V. obligantur ad Officium parvum B. Mariæ Virginis, in c. Ad audientiam, il 2. n. 79. de reſcript. 182
Vide in ver. *Penſio*.
2 Penſionarii tenentur ad collectam per Clericos ſolvendam ſicut ceteri beneficiati, ibid n. 85. 182
2 Penſionarius ſine beneplacito Apoſtolico non poteſt conſtituere pro pecunia procuratorem irrevocabiliter ad fructus penſionis exigendos, ibid. n 96. 183
3 Cancellaria habet penſionarios pro beneficiariis, & vult in litteris fieri mentionem de penſionibus, ſicut de beneficiis, ibid. n. 97. & num. 130. 183
Vide in ver. *Penſio quoad ſimoniam*
2 Penſionarius non dicitur ſponſus Eccleſiæ, nec ullum ſpirituale conjugium, vel quaſi cum Eccleſia contrahit, ibid. n 102 183
2 Penſionarius non intitulatur, nec ad reſidentiam tenetur, ibidem num. 103. 183
2 Penſionarius ex declaratione Gregorii XIII. cenſetur beneficiarius ad effectum gaudendi privilegio fori Eccleſiaſtici, ibidem num 110. 185
5 Penſionarius, qui per epiſtolam interpellavit Titularem excommunicatum, ut penſionem ſolveret, eumque in fine epiſtolæ ſalutavit an incidat in excommunicationem, in c. Si aliquando, n. 26. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 356
3 Penſionarii ex Bulla tenentur dicere officium parvum B. Mariæ Virginis, alias pro rata fructus ſuos non faciunt, in c. presbyter, n. 24. de celebr. Miſſar. 674
2 Et in c. Cùm in cunctis, n 96. de elect. 152
Contra penſionarios ac beneficiatos an fiat poſſit c. Odoardus.
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium c. Odoardus*.
5 Penſionarii declarari poſſunt excommunicati, etiamſi contra eos executio realis, vel perſonalis fieri poſſit, in c. Sacro, 41. de ſent. excomm. 174
3 Penſionarius habet hypothecam ſpecialem ſuper fructibus beneficii, niſi penſio ſit perſonalis, in cap Niſi eſſent, n 18. de præben. 120
3 PENURIA quid ſit, & unde dicatur, in cap. Non ampliùs, n. 17. de Inſtitut. 174
5 PERAGERE idem eſt quod perficere, & ad exitum perducere, in c. Qui presbyterum, n. 225. de pœnit. & remiſſ. 300
5 PERCUTIENS animo occidendi armato pugno, an cenſeatur homicida voluntarius, ſi percuſſus cadendo ex alliſione ad petram obierit, in c. Ad audientiam, n. 87. de homicid. 135
5 Pœna ordinaria an ſit puniendus, qui volens percutere Titium percuſſit Mevium, ibid. n 66. 135
5 Percutere volens Titium, ac percutiens Cajum prætereuntem, tenetur lege Aquilia, ibid n 71. 136
5 PERCUSSIO cum ſanguinis effuſione an & quando dicatur enormis, in c. Cùm illorum, n. 18 de ſent. excomm 349
2 PEREGRINI quoad res quas ſecum deferunt, & injurias quas patiuntur, & contractus in ipſa peregrinatione initos, ſunt miſerabiles, & de foro Eccleſiæ, in c. Significantibus, n. 30. & 85 de off. deleg. 519
2 Peregrini gaudent privilegiis, quamdiu peregrinantur, in c. Innovamus, n 2. de treug. & pace. 637
3 Peregrinus in caſu neceſſitatis poteſt recipere Sacramenta in parochia, ad quam divertit, in c. Significavit, n 32. de paroch 310
8 PERFECTUM moraliter dicitur quod parùm diſtat à perfectione, in c. Ad noſtram, n. 13. de Regular. 330
5 PERICULUM rei mutuatæ quod in ſe ſuſcipit creditor, cur eum non excuſet ab uſura, ſi aliquid ultra ſortem recipiat, in c. Naviganti, n. 10. & ſeq. de Uſur. 160
5 Periculum emiſſionis ſortis in ſocietate officiorum eſt pecunia æſtimabile ad rationem duodecim pro centenario, ib. n 50. 162
2 Periculo mortalis peccati ſe exponere eſt peccatum mortale, in c. Ne innitaris, n 207 de Conſtit. 51
2 Etiam ubi actus de genere ſuo non eſt peccatum mortale, ibid num. 208 & 213. 52
2 Periculum qui non æſtimat, imprudens, ac temerarius eſt; quod pluribus exemplis oſtenditur, ibid. n 291. 65
2 Periculo ſe committens, ſtultus, & fatuus dicitur, ibidem num 294 65
8 Periculis humanis obviendum eſt per res humanas, in cap. Cùm ad Monaſterium, n. 50. de ſtat. Monach 478
3 PERITIA nulla, vel modica æquiparantur, in cap. Extirpandæ, n 24. de præben. 125
3 Competens tamen toleratur, ibid. 125
5 PERJURIUM eſt mendacium juramento firmatum, in c. Falſidicus, n 80 de Crimini falſ. 272
5 Perjurium omne, quantumcumque mendacium ſit leve, ex ſui ratione eſt mortale, ibid n 61. 272
5 Eſt grave ſcelus & in lege, & in prophetis, & in Euangelio prohibitum, ibid. n 82. 272
5 A quo nec metus mortis excuſat, ibid n. 63. 272
5 Per illud infertur veritati Dei atrociſſima injuria, quæ ſine mortali eſſe non poteſt, ibid. n. 64. 272

Perjurium eſt non quod quis ore, linguave protulit, ſed mente juratum concepit, & animo ibid. n. 72. 176
Declarator, ibid. n 76 173
Perjurium eſt aliquid juramento promittere, ſubaudiendo in mente conditionem earum impoſſibilem, ibid n. 99. 174
Perjurium eſt nequiter decipere credentem, ibid. n. 122. 175
Perjurus repellitur à teſtimonio etiam poſt peractam pœnitentiam, in c. Intimavit, n. 5. de teſt. & atteſt. 150
Quod procedit in perjuro ſtrictè ſumpto, non autem in eo, qui temerè juravit, qui largè tantùm perjurus dicitur, ib n. 6. 150
Perjurus eſt qui apparenter jurat, ſed intentionem habet aut non jurandi, aut ſe juramento non obligandi, aut promiſſionem juratam non adimplendi, in cap. Falſidicus, num. 102. de crim. falſi. 174
Perjurus eſt antequam juret, qui perjurare paratus eſt, ibidem num. 101 174
PERMISSUM in uno caſu, in aliis cenſetur prohibitum, in c. Officii, n. 37. & 42. de pœnit. & remiſſ. 306
PERMUTATIONES beneficiorum, & reſignationes cum penſione ſine authoritate papæ ſunt ſimoniacæ de jure poſitivo tantùm, in c. Cùm pridem, n. 18. de pactis. 643
Permutationis materia favorabilis eſt, & largè interpretanda, in c. Bonæ memoriæ, n. 33. de poſtulat. prælat. 226
PERNOCTARE quid ſit, in cap. Si conſtiterit, numer. 19. de Accuſat. 20
PERSECUTIONUM duæ ſunt ſpecies, & quæ præbeat Epiſcopo juſtam cauſam recedendi ab Eccleſia, in c. Ex parte, num 73. de Cler. non reſiden. 47
Perſecutionis tempora an liceat prælato fugere, & plebem derelinquere, ibid n. 87. 48
Perſecutionis contra Epiſcopum duæ ſunt ſpecies, in c. poſt tranſlationem, n 8. de renunc. 344
Epiſcopus ob intrinſecam perſecutionem cogi debet ab Eccleſia recedere, ibid. n 5. 345
PERSONAM diſtinguere magis eſt quàm bonum, in c. Licèt, n. 10. de pœnis. 237
Perſona quid ſit, in c. Nulla, n 28. de conceſſ. præb. 186
Perſonæ Eccleſiarum in Anglia dicuntur, quæ præſunt Eccleſiæ, qui alibi dicuntur Curati, in c. Ad hæc, n. 15. de præb. 36
Perſonæ appellatione intelligitur Rector Eccleſiæ, in c. Conſtitutus, n 21. de fil. presbyt. 482
Perſona una diverſis reſpectibus poteſt eſſe ſuperior, & inferior, in c. Sanè, il ſecondo, n. 2. de off. Deleg. 528
Perſonæ integri ſtatus debent promoveri ad honores, in c. Ut filii, n. 43. de fil. presbyt. 461
Perſonæ miſerabiles.
Vide ver. *Miſerabilis*.
Perſonæ ſublimes quibus verbis à jure comprehendi conſueverint, in c. Nobis, n. 16. de jurepatr. 528
PERSONATUS plures non curatos in diverſis Eccleſiis obtinens an incidat in pœnam hujus conſtitutionis, in c. De multa n. 22. de præbend. 219
Perſonatus plures non curati in diverſis Eccleſiis haberi non poſſunt abſque diſpenſatione. Et an Epiſcopus poſſit ſuper hoc diſpenſare, ibid n. 24. 219
Et quid poſt Concilium Tridentinum, n 25. 219
Perſonatus plures in eadem Eccleſia haberi non poſſunt, licèt curam non habeant animarum, ibid. n. 26. 219
Et an per receptionem ſecundi vacet primus, ibid. n 27. 219
Et quid poſt Concilium Tridentinum, n 28 219
Perſonatus quandoque includit majora, & minora beneficia, in c. Ad hæc, n 11 de præben. 36
Perſonatus quid ſit, ibid. n. 50. 38
Non habet præeminentiam in grado, ſed ſimplicem prærogativam in Choro, & in Capitulo, & in ſimilibus, ibid. n. 51. 38
Et tenet medium gradum inter dignitatem, & Canonicos, ibid. num. 52. 38
PERTINAX quis, in c. Damnamus, n. 26 de Summa Trinit. & fide Cathol 12
PERTINET, quid importet, in cap. poſtulaſti, nu. 4. de Conceſſ. præb. 200
PESTIS tempora an parochi teneantur reſidere in ſuis parochialibus, & Sacramenta per ſeipſos miniſtrare parochianis ſuis eo morbo infectis, in c. Clericos, n 37. & ſeqq. uſque in fin. de Cler. non reſiden 66
An ſi id non faciant, poſſint ſtatim privari non expectato tempore à jure præfixo, ibid. n 41 & 45. 66
Peſtis tempore adverſus parochos non reſidentes qua forma ſit procedendum, ibid. n. 42. & 45. 66
Peſtis eſt bellum Dei, in quo magis pugnant Clerici, quàm laici, in c. Non minus, n 61 de immun. Eccleſ. 616
Peſte laborantibus ut Sacramenta adminiſtrentur, qua temperamente Epiſcopus adhibere debeat, in c. Clericos, n 45. de Cler. non reſid. 67
Peſtis an à reſidentia excuſet, in cap. Ad ſupplicationem, nu. 19. & 22. de renunc. 381
Vide in ver. *Parochus tempore peſtis*.
Peſtilentia an præbent juſtam cauſam cedendi.
Vide in ver. *Epiſcopi quoad renunciationem*.
Peſtis tempore Epiſcopus nec in perpetuum, nec ad tempus poteſt Eccleſiam deſerere, in d. cap. Ad ſupplicationem, num 22. de renunciat. 334
PETITIO ſola litis conteſtationem non inducit, niſi ſequatur reſponſio rei, in c. Olim, n 25 de lit. conteſt. 83
Judicium petitione omiſſa eſt nullum, ibid. n. 15 82
Libellum non ſufficit tranſmittere ad domum rei, niſi petitio poſteà in judicio recitatur, ibid. n. 18. 83
Petitio Actoris alia univerſalis, alia generalis, alia ſingularis, in c. Conquerente, n. 40 de offic. ordinar. 558
PETITORIUM, & poſſeſſorium per quæ verba cenſeatur cumulatum in eodem libello, in c. Cùm Eccleſia, num. 12. & ſeqq. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 210
Petitorium, & poſſeſſorium an, & quibus caſibus poſſint ſimul intentari, ibid. n 28. 210
PETRUS quando, & per quæ verba fuerit conſtitutus primus Chriſti Vicarius, & papa, in c. Significaſti, n. 10 de elect. 225
Petrus non modò paſcendi, ſed etiam regendi, & gubernandi univerſalem Eccleſiam, poteſtatis amplitudinem habuiſſe, diffinit Concil Florent. ibid. n. 11. 225
Petrus ſolus immediatè à Chriſto fuit creatus Epiſcopus, in c. perniciosam, n. 48. de offic. Ordinar. 358
Petro, & illius ſucceſſoribus tantùm data eſt à Chriſto poteſtas regendi univerſalem Eccleſiam, ibid. n 51. 598
Petrus fuit primus Epiſcopus à Chriſto inſtitutus, in c. Requiſivit, n 87. de ordinat. ab Epiſc. 184
Petrus ſolus immediatè à Chriſto fuit ordinatus Epiſcopus, reliqui Apoſtoli ab ipſo petro, in c. presbyter. num 7 de Sacramen. non iter. 456
Petrus Clementem ſibi ſucceſſorem inſtituit, in c. Accepimus, n. 50. 57. & ſeqq. de pactis. 664
Petro per illa verba, *Paſce oves meas*, non fuit collata poteſtas ſibi ſucceſſorem inſtituendi, ibid. n. 42. 664
Petrus miniſterialiter etiam ab Apoſtolis electus fuit, ib n. 54. 665
Petri factum ſibi Clementem ſucceſſorem ſubſtituentis non eſt trahendum ad conſequentiam, ibid. n. 57. 665
PHYSICA, ideſt medicina, in c Non magnoperè, n. 2. Ne Cler vel Monach. 659
PIETAS nulla major, quàm pauperes, & patriam ſublevare, in c. Non minus, n 19 de immunit. Eccleſ. 613
Pietatis prætextu non debet ſalubris ſeveritas relaxari, in c. Vergentis, n. 27. de Hæret. 97
PII II. retractatio, & diffinitio de primatu Romani Pontificis in Concilium, in c. Significaſti, n. 44. de elect 229
PISTORIENSIS diœceſis fines ex Mappa Geographica, in c. Cùm ab Eccleſiarum, n 17. de offic. Ordin. 557
PITTACUS ebrio delinquenti duplicem pœnam imponendam eſſe conſtituit, in c Si conſtiterit, n. 32. de accuſat. 26
PLACET verbum importat arbitrium boni viri, in c. Cùm venissent, n. 6. de inſtitut. 872
PLANTA non convaleſcit, quæ ſæpè tranſfertur, in c. Licèt, n. 9. de Regulat. 398
PLEBANI non ſunt propriè prælati, ſed quaſi Coadjutores Epiſcopi, in c. Accedentibus, n 16 de exceſſ. prælat. 628
Plebanus ſi præſcripſerit inſtitutionem in ſua plebania, Epiſcopus non debet ſe intromittere, ſi plebanus habuit poſſeſſionem per excluſionem Epiſcopi; aliàs eſt cumulativa poteſtas, in c. Auditis, n. 10 de præſcript. 176
PLEBANIAM obtinens, ad quam pueri baptizandi neceſſariò ſunt deferendi, debet tempore collationis attingere annum vigeſimumquintum, & infra annum ad Sacerdotium promoveri, in c. Extirpandæ, § Qui verò, n. 23. de præb. 228
PLEBS non fundat intentionem in Capellis de jure communi, niſi Eccleſia matrix ſit titulus Cardinalis, in c. His quæ, n. 33. de major. & obed. 620
Plebanus an ſit prælatus, & ordinarius parochianorum ſuorum, c. Cùm ab Eccleſiarum, n 4. de off. ordinat. 556
PLURALIS loquutio duorum ſaltem numerum requirit, in cap. Cauſam, n. 36. de elect. 56. & in c. Ex tenore, num. 14 de temp. ordinat. 261
Pluralitas an, & quando reſolvatur in ſingularitatem, in d c. Cauſam, n. 41. de elect 261
Pluralis oratio non reſolvitur in ſingularem ſecundum rigorem verborum, ſed ſecundum ſenſum, & naturalem affectum, ibid. num. 44 162
PLURALITAS ubi eſt de forma, non poteſt reſolvi in ſingularitatem, ibid n. 46. 262
Pluralitas quandoque reſolvitur in ſingularitates, in c. patentibus, n. 21. per privil 242
PLUS eſt de nihilo aliquid facere, quàm de aliquo aliud, in c. Veniens, n 5. de tranſact. 669
Pluralis oratio duorum ſaltem concurſum requirit, in c. Ex tenore, n 34. de tempor ordin. 360
PODAGRA an præbeat legitimam cauſam renunciandi Epiſcopatum, in c. Niſi cùm pridem, n. 51. de renunc. 340

Pœna, communia.

Pœnam imponendi facultas à jurisdictione dependet, in cap. Cùm omnes, n. 38 de Conſtitut. 95
Pœnæ diverſitas non probat in delicto diverſitatem in ſpecie, in c. Cùm pridem, n. 131. de pactis. 658
Pœna illa infligenda eſt quæ magis timetur, in c. Licèt, n. 3. & 10. de pœnis. 136
Pœna lata in præſumentes requirit dolum, & temeritatem, in cap. Officii, n. 41. de pœnit. & remiſſ. 306
Pœna maxima eſt inter homines eſſe, & hominum carere commercio, in c. Ex Epiſtulis, n. 37. de probat 116
Pœna judicialis ſolvi debet etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, n. 52. de Regular. 332
Pœnæ ſtatuti participantis cum bannito non tenetur, qui cum eo participat, ut ad ſatisfactionem inducat, in c. Cùm voluntate, n 9. de ſent. excomm. 377
Pœna gravis eſt inter homines verſari, & eorum carere ſuffragiis, in c. Si aliquando, n 4. de ſent. excomm 358
Pœna adjecta actui illicito non habet locum, in c. Nos quidem, n. 43. de teſtam. 262
Pœna c. Cùm in cunctis, de elect. non habet locum in conferente, in c. Nulla n. 28. de conceſſ. præb. 186
Pœna imponitur legem tranſgredientibus, ne de contumacia valeant gloriari, in c. Treugas, n. 54. de Treug. & pac. 635
Pœnæ appoſitio actui à jure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum, in cap. Sicut te, n. 42. Ne Cler. vel Monach 679
Pœna ſpecialis tollit pœnam annullativam actus, maximè ubi pœnæ ad invicem non compatiuntur, in c. Quis presbyterum, n. 76. & 113. & 124 de pœnit. & remiſſ 307
Pœnæ debent commenſurari delictis, in c. Cùm non ab homine, n. 52. de Judic. 24

¶ Et augetur ex delicti iteratione, ibid. n.58 24
¶ Pœna minor eſt ſtatim mori, quàm diu affligi, & ſalutem non ſperare, ibid. n.62. 24

Pœna adulterii, & concubinatus, & ſtupri.

¶ Pœna ejectionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, in c. pernicioſam, n.23. de off. ordin. 558
¶ Pœnæ à jure communi, vel ſtatutis Synodalibus contra Concubinarios inflictæ, non ſunt ſublatæ à Concilio Tridentino, ib. numer.21. 558
¶ Pœnæ concubinariorum indiſtinctè piis locis, vel pauperibus ſunt erogandæ, in c. presbyteri, n.20. de pœn. 283
¶ Pœna de qua in c. Pervenerit, de Adulter. & in c. præcedenti, locum habet, ſi defflorata ſit honeſtæ vitæ, aliàs ſecus, in d. c. pervenit, n.4. de Adulter. 248
¶ Pœna à jure Canonico impoſita ſtupranti virginem an ſit ſervanda in terris imperii, ibid. n.6. & ſeqq. 248
¶ Pœna determinata à conſuetudine habetur pro ordinaria, perinde, ac ſi eſſet determinata à jure, in c. Irrefragabili, §. Cæterùm, n.20. de off. Ordinar. 580
Vide in ver. *Adulterium*, *Concubinatus*, & *ſtuprum*.

Pœna alteratio, remiſſio.

¶ Epiſcopus poteſt canonem adjuvando novam pœnam adjungere, in c. Irrefragabili, §. Cæterum n. 55 de offic. Ordin. 579
¶ Judex Eccleſiaſticus, qui poteſt ſuper crimine diſpenſare ut epiſcopus, poteſt per ſententiam ſuam pœnam à jure, vel conſuetudine ſtatutam in pecuniariam commutare, ib. n.19. & ſeqq. 579
¶ Secus ſi diſpenſare non poſſit ut inferior prælatus, vel Judex Delegatus, ibid. 579
¶ Contrarium, ibid. n.22. 580
¶ Judex quilibet, qui poteſt de cauſa cognoſcere, poteſt pœnam à jure ſtatutam alterare, & commutare, dummodò id faciat cauſa cognita in ipſa ſententiæ prolatione, ibid. n.22. 580
¶ Quod procedit tam in Judice ordinario, quàm delegato, ibidem numer. 23. 580
¶ Judex delegatus, qui cauſa cognita temperat pœnas à jure impoſitas, non excedit fines mandati, nec jura tranſgreditur, ibidem numer. 24. 580
¶ Pœnam à jure, vel ſtatuto impoſitam non poteſt Judex per ſententiam ſuam alterare, vel commutare, ibid. n.26. 580
¶ Niſi poteſtatem habeat ſuper illa diſpenſandi, ibid. n.22. 580
¶ Judex quibus in cauſis temperare poſſit pœnas à jure inflictas, ib. numer. 29. 580
¶ Judex Eccleſiaſticus poſt ſententiam ſuam non poteſt pœnam à jure ſtatutam in pecuniariam commutare, ibid. n.30. 580
¶ Niſi poſſit ſuper illo crimine diſpenſare, ibid. n.31. 580
¶ Metropolitanus in cauſa appellationis an poſſit reo ex gratia pœnam remittere, an verò id ſpectet ad Epiſcopum, à quo fuit appellatum, ibid. n.23. 580
¶ Pœna mortis ex ſtatuto impoſita, commutari poteſt ratione ætatis in pupillo, qui homicidium perpetravit, in c. Canonum ſtatuta, n.109. & 117. de Conſtit. 23
¶ Pœnas legum non licet exacerbare propter caſum terribilem, ib. num. 110. & 116. 23
¶ Mulcta propter inopiam rei poteſt à quolibet Judice etiam poſt ſententiam temperari, in c. Irrefragabilis, §. Cæterùm, n.32. de off. Ordin. 580

Pœna arbitraria.

¶ Pœna ubi non reperitur ſtatuta à jure imponenda eſt arbitrio Judicis, in cap. Irrefragabili, §. Cæterum, numer. 17. de offic. Ordinat. 579
¶ Pœna eſt arbitraria Judici, ubi à jure non reperitur determinata, in c. Cùm ex eo, n.35. de Reliquiis, & venerat. Sanctorum. 612
¶ Pœna eſt arbitraria, cùm à jure non reperitur determinata, in c. Nihil, n.8. de elect. 238
Vide in ver. *Judicis arbitrium*.
Et in ver. *Judex quoad pœnas*.

Pœna Canonica.

¶ Pœnæ Canonicæ quæ ſint, in cap. Cùm non ab homine, n.30. de Judic. 28
¶ Exilii pœna eſt Canonica, ibid. n.32. 28

Pœna conventionalis.

¶ Pœnam ſtipulari poſſunt paciſcendo partes etiam privata, in cap. Cùm omnes, n.40. de Conſtitut. 95
¶ Pœna detruſionis in monaſterium Monialium an poſſit infligi mulieribus ſæcularibus, in c. Cùm virum, n.19. de Regular. 267
¶ Detruſi in Monaſterium ad agendam pœnitentiam non coguntur habitum regularem ſuſcipere, ibid. n.22. 267

Pœna falſi.

¶ Pœna ſurripiantis inſtrumenta, & ſcripturas publicas, eſt legis Corneliæ de falſis, in c. pervenit, n.24. de teſtib. cogen. 160
¶ Niſi ſcripturæ ſubreptæ ſint nullæ, & informes, ib. n.25. 168
Vide in ver. *Falſum*.

Pœna ipſo jure, vel per ſententiam.

¶ Pœna in facto negativo per negligentiam non incurritur, niſi præcedat monitio, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num 26. de elect. 256
¶ Pœna in notoriis infligitur etiam ſententia non præcedente, in c. pernicioſam, n.21 de offic Ordinat. 550
¶ Pœna impoſita per verbum futuri temporis, intelligitur per ſententiam, in c. Nobis, n.62. & 99. de Simon. 43
¶ Pœna non cenſetur ipſo jure inflicta, niſi jure id caveatur, ib. 43
¶ Pœna ubi non eſt ſtatuta, non eſt noſtrum eam imponere, in c. Si quis presbyter, n.3. de Cler. excom. miniſtr. 592
¶ Pœna ipſo jure impoſita afficit delinquentes quantumcumque occultos, in c. Abſolutus, n.15. de Hæreticis. 99
Vide in ver. *Verba*, *lata ſententia*.

Pœna pecuniaria, communia.

¶ Pœna pecuniaria non eſt vindicta, in c. presbyteri, num. 3. de pœn. 282
¶ Depoſitarius pœnarum ex Capitulo conſtitui debet, qui Epiſcopo, præſente Capitulo, rationem adminiſtrationis reddat, ib. num.33. 284
¶ Prælatus in impoſitione pœnæ cavere debet à quæſtu pecuniæ, in c. Irrefragabili, §. Cæterùm, n.2. de off Ordinat. 578
¶ Epiſcopus, vel alius Judex Eccleſiaſticus an poſſit pœnam pecuniariam imponere, latiſſimè diſcutitur, ib. à n.1. uſque ad n.33. 578
¶ Judex Ordinarius poteſt contra contumaces procedere etiam per mulctas pecuniarias, ſi illæ magis timeantur, ib. n.4. 578
¶ Et quid in Judice delegato, ibid n.5. 579
¶ Et quid poſt Concil. Tridentinum, ibid n.6. 579
¶ Et quid ſi in litteris data ſit certa forma procedendi per cenſuram Eccleſiaſticam, ibid. n.7. 579
¶ Statutum, vel conſuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet, ibid. n.8. 579
¶ Statutum, vel conſuetudo, ut ultra pœnam juris imponatur pœna pecuniæ, tenet, niſi procedat ex radice cupiditatis, ibidem numer. 10. 579
¶ Epiſcopus poteſt Canonem adjuvando novam pœnam adjungere, ibid. num 15. 579
¶ Epiſcopus, vel prælatus non poteſt pœnam pecuniariam exigere extra judicium, ibid n.22. 579
¶ Judex Eccleſiaſticus, ubi certa pœna non eſt à jure ſtatuta, poteſt judicialiter pecuniariam infligere, ſi videat illam magis timeri, & abſit avaritiæ ſtudium, ibid. n.16. 579

Pœnæ pecuniariæ applicatio.

¶ Pœna pecuniaria debetur judici ſæculari, etiam quando punit laicum ad requiſitionem judicis Eccleſiaſtici, in cap. Licèt, n.19. de pœn. 286
¶ Pœnæ presbyteri interfecti pars applicatur Eccleſiæ cui præfuit, alia pars pro ejus anima diſtribuitur, in cap presbyteri, nu 3. de pœn. 281
¶ Pœnas pecuniarias an Epiſcopus poſſit ſibi applicare, ibid n.4. & ſeqq uſque ad n.24. 283
¶ Pœna pecuniaria quam judex Eccleſiaſticus imponit per ſententiam arbitrio ſuo, converti debet in utilitatem Eccleſiæ, vel in uſum pauperum, ibid. n.9. 282
¶ Mulctas pecuniarias non poteſt judex Eccleſiaſticus ſibi applicare ibid n.20 282
¶ Statuti conditor non poteſt ſibi applicare pœnam pecuniariam à ſtatuto limitatam, ibid. n.21. 282
¶ Epiſcopus ſi aliundè habeat unde vivat, non poteſt in ſuos uſus convertere pœnas pecuniarias à jure, vel à ſtatuto præfinitas, ib. nu 22. & 25. 282
¶ Pœnæ, quæ pro facinoribus commiſſis infliguntur, non ærario principis, ſed publicis operibus ſunt deputandæ, ibid n.14. 282
¶ Pœna pecuniaria, quæ imponitur pro damnis alteri illatis, cui ſit ſit applicanda, ibid. n.27 & 29. 283
¶ Epiſcopus ſi evidenter egeat, an poſſit ſibi applicare pœnas pecuniarias à jure, vel ſtatuto limitatas, ibid. n.28 & 21. 283
¶ Pœnæ Clericorum non reſidentium, & concubinariorum, indiſtinctè piis locis, vel pauperibus ſunt erogandæ, ibid n.21 283
¶ Epiſcopus quas pœnas pecuniarias poſſit ſibi applicare ex ſententia S. Congregationis Concilii, ibid. n.21. & ſeqq 283
¶ Paupertas Epiſcoporum in materia applicationis pœnarum qualiter ſit æſtimanda, ibid n.22. 283
¶ Pœnæ pecuniariæ pauperibus magis egentibus ſunt conferendæ, ibid. n.21. 283
¶ Pœnæ pecuniariæ an poſſint pro aliqua parte applicari ab Epiſcopo procuratori fiſcali, ibid n.24. 283
¶ Et an executoribus, & miniſtris Curiæ, ibid. n.30. & 35. 284
¶ Et an pro expenſis Tribunalis, ib. n. 37. 284
¶ Et an in reparationem palatii Epiſcopalis, aut domus Vicarii, ibid num.38. 284
¶ Procuratori fiſcali, ſi ita ſe habeat conſuetudo, aſſignari poteſt ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitatis, in qua reus cum Camera ſe compoſuerit, ibid n.25. 283
¶ Pœnæ pecuniariæ locis piis ſunt integrè applicandæ, ibidem numer.26. 283
¶ Pœnæ pecuniariæ quibus uſibus erogari debeant ex Conciliis provincialibus Ravennaten. & Mediolanen. ibid n.28 & 34. 284
¶ Nulla ex parte applicari poſſunt judici ab Epiſcopo deputato ſuper damnis datis Eccleſiæ, ibid. n.29. 284
¶ Miniſtri Curiæ Epiſcopalis non obſtante conſuetudine, & Eccleſiæ paupertate nihil recipere debent ex pœnis pecuniariis, ibid. num 30. & 35. 264
¶ Pœnæ pecuniariæ non poſſunt ab Epiſcopo applicari fabricæ, vel ſacriſtiæ Eccleſiæ, ſi id directè cedat in alicujus utilitatem, ib. numer.31. 284
¶ Pœnæ, ſive ex conſtitutionibus ſynodalibus, ſive ex præcepto Ordinarii proveniant, ſive ex ſtipulatione partium, piis locis tantùm ſunt applicandæ, ibid num 30. 284
¶ Pœnæ non obſervantium dies feſtos pro tertia parte debent applicari accuſatori, ibid. n.34. 284
¶ Executoribus pro quarta, ibid. n.35. 284
¶ Vicario Epiſcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis aſſignari poteſt, ibid. n.36. 284
¶ Pœnæ quænam indiſtinctè etiam in caſu egeſtatis Epiſcopi locis piis ſint applicandæ, ibid. num 39. 284
¶ Epiſcopus ſi aliunde habeat unde vivat, non poteſt, in ſuos uſus con-

converter pœnas pecuniarias à jure, vel ſtatuto præfinitas, in d. c. presbyteri, n. 15. & 22 de pœn. 282
§ Dicitur habere fiſcum, ibid. n. 15. Contrarium, ibid. n. 16. 282
§ Declaratur, ibid d. num. 16. & 17. 282
§ Nihil poteſt confiſcare ſuæ Cameræ, ibid. num. 16 282
§ Si evidenter egeat, an poſſit ſibi applicare pœnas pecuniarias à jure, vel ſtatuto limitatas, ibid. num. 18. & 21. 281
§ Quas pœnas pecuniarias poſſit ſibi applicare ex ſententia S. Congregationis Concilii, ibid. num. 22. 283
Reliqua in ver. *Epiſcopus quoad juriſdictionem in laicos*.
§ Pœnas pecuniarias ex juriſdictione ſpirituali provenientes an judex Eccleſiaſticus poſſit ſibi applicare ſaltem ſtante conſuetudine, in c. Dilectus, num. 6. & num. ſeqq. & nu. 20 & 22. de off. Ordinar. 576
§ Ulixbonen. Archiepiſcopus an poſſit applicare Officiali Merino pœnas pecuniarias ex Conſtitutione ſynodali impoſitas exponentibus res venales tempore prædicationis, ibid. num. 8. & n. ſeqq. uſque in fin. 596
§ Pœnæ pecuniariæ ex decretis Concilii Tridentini in quibus caſibus ſint locis piis applicandæ, ibid. n. 9. & 18. 596
§ Pœnas pecuniarias à ſtatuto impoſitas poteſt Judex Eccleſiaſticus ſibi retinere, ſed impoſitas per ſententiam debet in piam cauſam expendere ex honeſtate, ibid. n. 20. 596
§ Contrarium, ibid. num. 12. & 19. 596
§ Epiſcopi habent fiſcum, & ex conſuetodine ſolent pœnas pecuniarias ſuæ Cameræ applicare, ibid. num. 15. 596
§ Declaratur, ibid. num. 15. 596
§ Pœnas pecuniarias prælati ſibi imburſantes, vehementer præſumuntur id facere non ad correctionem, ſed ad quæſtum, ibid. num. 22. 596
§ Pœnæ de jure civili quibus ſint applicandæ, ibid. num. 24. 596
§ Pœnas pecuniarias à jure, vel Conſtitutionibus præfinitas Epiſcopus ſibi applicare poteſt, ſi verè, & evidenter egeat, ibid. num. 25. & num. 27. 596
§ Pœnæ pecuniariæ, quæ ex arbitrio imponuntur, piis tantùm uſibus ſunt applicandæ, ibid. num. 29. 597
§ Pœnę violantium dies feſtos pro tertia parte debentur accuſatori, & pro quarta executoribus, ex Bulla S. Pii V. ibid. num. 23. 597
Vide in ver. *Prælatus quoad pœnas pecuniarias*.
§ Pœna privationis tituli contra recuſantes ordinari non eſt puniens, ſed coercens, in c. Quæris, n. 10. de ætat. & qualit. 412
§ Niſi ab initio cum obſtinatione dixerit ſe nullo modo promoveri velle, ibid. num. 11 412
Vide in ver. *Ordinis beneficio annexi*.
Et in ver. *Privatio*.
§ Pœna privationis poteſtatis præſentandi non debet induci, niſi expreſsè de jure cautum reperiatur, in c. Cùm vos, n. 46. & 48. & 51. de Offic. Ordinar. 562
§ POENITENS ut quis cenſeatur, non ſufficit docere de bonis operibus, niſi etiam appareat eum abſtinere à malis, in c. Ad abolendam, num. 58. de Hæreticis. 93
§ Pœnitentium quinque ordines, in c. Manifeſta, num. 4. de pœnit. & remiſſ. 289
§ Pœnitens debet tacere peccatum, quod in Confeſſione detectum ſibi, vel Confeſſori probabile damnum animæ, vel corporis, vel famæ inferret, in cap. Omnis, num. 30. de pœnitent. & remiſſ. 320
§ Pœnitens debet confiteri ſolus, ibid. num. 35. 31?
§ Pœnitentes, qui in diœceſi aliena impetrant abſolutionem à reſervatis in propria diœceſi, an cenſeatur hoc facere in fraudem reſervationis, ibid. num. 27. 316
§ Pœnitentes habent tres judices, qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, papam, Epiſcopum, & parochum, in c. Nuper, n. 22. de ſent. excomm. 346
§ Pœnitentes, Diſciplinati, & conſimiles an ſint exempti à juriſdictione ſæculari, in c. Nullus, n. 74. de foro compet. 52
§ POENITENTIA ante adventum Chriſti non erat Sacramentum, nec eſt poſt adventum illius cuiquam ante Baptiſmum, in c. Omnis, n. 4. de pœnit. & remiſſ. 309
§ Pœnitentiæ Sacramentum dicitur ſecunda poſt naufragium deperdita gratiæ tabula, ibid. num. 7. 309
§ Pœnitentia ſolemnis iterari non poteſt, & cur, in cap. presbyter, n. 4. de Sacram. non iteran. 455
§ Pœnitentiam publicam ſolus Epiſcopus poteſt injungere, pro enormibus tamen criminibus & ſcandaloſis, in c. Conquerente, n. 25. de off. Ordin. 587
§ Poteſt eam in aliam ſecretam commutare, ibid. num. 26. 587
§ POENITENTIARIA non erat de jure eventuali, & ſecundario, in c. Mandato, n. 45. & 55. de Simonia. 62
Vide in ver. *Major Pœnitentiarius*.
§ Pœnitentiaria non ſolet juri quæſito derogare, d. c. Mandato, n. 44. de Simonia. 63
§ In revalidatione titulorum ante Concilium Tridentinum apponebat, laeſolæ, ſine alicujus præjudicio, ibid. n. 45 63
§ Et fructus malè perceptos condonat ſine præjudicio illorum, quibus diſtributiones accreſcere, vel decreſcere debent, ibidem num. 46 65
§ Pœnitentiariæ ſtylus in diſpenſatione utroque machinante, & in abſolutione ab hæreſi, in c. Veſtra, n. 130. verſ. porrò, de cohabit. Cler. & Mulier. 29
Pœnitentiariæ Officialis.
Vide in ver. *Officialis*.
§ Pœnitentiariæ ſtylus in diſpenſationibus concedendis ſuper homicidio voluntario occulto, in c. Henricus, num. 37. de Cler. pugn. in duello. 146
§ Et quid in atrociſſimis, ibid. num. 39 146
§ Pœnitentiariæ Correctori quæ incombant munera, & an à caeco præſtari valeant, in cap. Conſultationibus, num. 44. de Cler. ægrot. 166
§ Pœnitentiariæ officiales percipiunt in abſentia fructus & emolumenta, quando ſunt legitimè impediti, ibidem verſ. Corroborantur. 166
Vide in verb. *Officialis Pœnitentiariæ*
§ Pœnitentiariæ officialis hominibus orbatos an remanſerit privatus officio ex eo, quòd major pœnitentiarius aſſeruerit aliquem obtinuiſſe prædictum officium facto verbo cum Sanctiſſimo, in cap. De rectoribus, num. 16. & ſeqq. uſque in finem de Cleric. ægrotan. 258
§ Pœnitentiariæ officia ſunt perpetua ſicut beneficia Eccleſiaſtica, ib. num. 22. & ſeq. uſque ad n. 32. 259
§ Pœnitentiariæ officia Ordinem ſacrum habent annexum, & ideò regulantur ut beneficia Eccleſiaſtica, ibid. n. 24. & 26 259
§ Pœnitentiariæ officiales abſentes pro ſervitio Sedis Apoſtolicę, vel aliàs legitimè impediti percipiunt emolumenta, & officio inſerviunt per ſubſtitutum, ibid. n. 50. 259
§ POENITENTIARII Epiſcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publicè, & ſcandaloſè peccantibus imponere publicas pœnitentias, in cap. Manifeſta, num. 18. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 289
Vide in verb. *Pœnitentia publica*.
§ Pœnitentiarii an habeant facultatem abſolvendi in foro externo, in c. ne poſtulaſti, n. 27. de Cler. excomm. 197
§ Pœnitentiarius Cathedralis an habeat jus intereſſendi in Diœceſana Synodo, ita ut ab Epiſcopo repelli non poſſit, in c. Grave, n. 9. de præben. 125
§ Pœnitentiarius Cathedralis habet juriſdictionem audiendi Confeſſiones omnium Diœceſanorum, non ex commiſſione Epiſcopi, ſed à lege, & ideò habet ordinariam, ibid. num. 12. 125
§ Pœnitentiarii electio ad ſolum Epiſcopum pertinet, collatio verò præbendę fieri debet ab eo, ad quem antea ſpectabat, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 15. de elect. 282
§ Pœnitentiarii præſentatio, ſicut & collatio, fieri poteſt ab eis, ad quos ſpectabat ante Concilium Tridentinum, dummodò fiat de electo ab Epiſcopo, ibid. num. 20 282
§ Pœnitentiarius major in Conclavi poteſt perſonale officium exercere quoad eos, qui in eodem Conclavi exiſtunt: ſecus ſi maneat extra Conclave, in cap. Cùm olim, num. 82. & 85. de major. & obed. 610
§ Pœnitentiarii præbenda cum dignitate poſt Concilium Tridentinum retineri non poteſt in vim conſuetudinis ante Concilium retinendi duo difformia ſub eodem tecto, in c. Litteras, n. 58. de conceſſ. præben. 199
§ Pœnitentiarii officium etiam ante vacationem præbendę eſt beneficium incompatibile cum parochiali, ibid. n. 60. & 61. 379
§ Pœnitentiarius inſtitui debet ante vacationem præbendæ, ibidem num. 63. 379

Pœnitentia, communia.

§ Pœnitentiæ ſigna hæretici relapſi quæ ſint, in c. Ad abolendam, n. 51. de Hæreticis. 92
§ Pœnitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perferre, ib. num. 52. 92
§ Carnis illecebris immerſus pœnitens non dicitur quoad alia peccata, ibid. num. 51. 93
§ Pœnitentia falſa quæ ſit, ibid. num. 53. 93
§ Impœnitentiæ ſignum nullum majus in relapſas, quàm hæreticos provehere, ibid. n. 55 93
§ Pœnitens ut quis cenſeatur, non ſufficit docere de bonis operibus, niſi etiam appareat eum abſtinere à malis, ibid. num. 58 93
§ Sacramentorum frequentia in excommunicato impœnitentiam arguit, ibid. num. 59. 93
§ Pœnitentiam modicam Deus non reſpicit, ibid. n. 60. 93
Vide in verb. *Hæreticus*
§ Pœnitentiæ, & ea quę conſiſtunt in animo, probantur per ſigna exteriora, in c. A nobis, il 2 n. 12 de ſent. excomm. 342
§ Pœnitentiæ ſigna quę ſint, ibid. num. 23. 342
§ Pœnitentia alia ſolemnis, alia publica, alia privata, in c. Manifeſta, n. 2. de pœnit. & remiſſ. 288

Pœnitentia publica.

§ Pœnitentia publica pro manifeſto peccato imponi debet, in c. Manifeſta, n. 1. & n. 15. & 27. de pœnit. & remiſſ. 288
§ Pœnitentia publica quæ ſit, ibid. num. 11 289
§ Et pro quibus delictis ſit injungenda, ibid. num. 22. verſ. De jure tamen. 283
§ Pœnitentia quę imponatur laico, qui presbyterum interfecit, ibid. d. num. 12. 289
§ Pœnitentiam publicam qui poſſint imponere, ibid. num. 13. & n. 18. 19. & 20. 289
§ Pœnitentia publica injungitur pro manifeſto peccato, ib. n. 15 288
§ Tridentinum Concilium, & canones jubentes pro manifeſto peccato publicam injungi pœnitentiam, an habeant locum in foro Sacramentali, ibid. num. 28. 289
§ Pœnitentiarii Epiſcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publicè peccantibus imponere publicas pœnitentias, ibid. d. num. 18. & ſeqq. 289
§ Pœnitentiam publicam ex Concilio Tridentino poteſt Epiſcopus commutare in aliam ſecretam, ibid. n. 19 289
§ Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intra ſepta Monaſterii, ibid. num. 20. 290
§ Pœnitentia publica imponitur, ſi delictum ſit grave, & publicum, non tamen generans ſcandalum, in c. Quæſitum, n. 3. de pœnit. & remiſſ. 301
§ Sed contra, ibid. num. 4. 301
§ Declaratur, ibid. num. 3. 302
§ Pœnitentiæ publicę finis eſt ſcandalum ſubmovere, & ideò imponitur laico etiam pro levioribus delictis, ut vitetur ſcandalum, ibid. num. 4. 302
§ Pœnitentia publica pro delicto publico an Clerico ſit imponenda, ibid. num. 10. & ſeqq. uſque in fin. 301
§ Clericus depoſitus ſine ſpe reſtitutionis publicam, vel ſolemnem poteſt agere pœnitentiam, ibid. num. 15 301
§ Sed dum habetur ſpes reſtitutionis, nec publicè, nec ſolemniter pœnitebit, ibid. num. 14 302
§ De pœnitentia publica, & ſolemni idem eſt judicium, ib. n. 19. 302

§ Pœni-

5 Pœnitentia publica an ex ſtylo pœnitentiariæ imponatur Clerico, qui presbyterum interfecit, ibid. n. 16. 302

Pœnitentia ſolemnis.

5 Pœnitentia ſolemnis, quæ ſit, in c. Manifeſta, num. 3. de pœn. & remiſſ. 288
5 In uſum revocatur à Concilio provinciali Mediolanen. tertio, ib. num. 3. 288
5 Pœnitentia ſolemnis imponitur ab Epiſcopo tantùm, vel a Sacerdote de illius mandato, ib. n. 5. 289
5 Et pro peccato graviſſimo totam civitatem commovente, ibidem num. 6 289
5 Non iteratur, niſi aliud habeat conſuetudo, ibid n 7. 289
5 Pœnitentes ſolemniter ſunt infames, non ratione pœnitentiæ, ſed ratione criminis publicati, ibid n. 8. 289
5 Non promoventur ad Ordines, nec in ſuſceptis miniſtrant, ibid. num. 9. 289
5 Epiſcopus tamen cum eis diſpenſat ad minores, ſed non ad ſacros, ibid. num. 10. 289
5 Pœnitentia ſolemnis non eſt injungenda Clerico, niſi depoſito. Et quid de pœnitentia publica, ibid n 14. 289
5 Pœnitentia ſolemnis imponitur, ſi delictum eſt grave, & ſcandalizans totam urbem, in c Quæſitum, num. 2. de pœnit & remiſſion. 301
5 Pœnitentia ſolemnis non imponitur Clerico, niſi depoſito, ibid. n 12. & num. 11. 302
5 Sed dum habetur ſpes reſtitutionis, nec ſolemniter, nec publicè pœnitebit, ibid. n. 14. 302
5 De pœnitentia ſolemni, & publica idem eſt judicium, ibidem num. 15. 302
5 POLLICITATIO quid ſit, in cap. Cùm ad noſtram, nu. 22. de elect. 284
3 PONDEROSUS, ideſt qui mente peccat, repellitur a promotione, in c. Dolentes, n 59. de Celebr. Miſſar. 585
2 PONTIFEX non dicitur ante conſecrationem, in c. Eam te, n. 8 de Reſcript. 252
Vide in ver. *Papa*.
1 Pontifices plures referuntur, qui ſucceſſores ſibi elegerunt, in c. Accepimus, n. 22. de pactis. 662
1 Contrarium, ibid n. 33. 663
1 Declaratur, n. 61. 665
2 Pontificum nullus præter B. petrum, & Bonifacium II. ſibi ſucceſſorem ſubſtituit, ſed tantùm deſignavit, ibid. n. 62 665
1 Pontifices ſex poſt Alexandrum III numerantur electi, qui non erant Cardinales, in c. Licet de vitanda, n. 25. de elect. 232
2 Pontificalis authoritas non à quolibet, ſed a Deo inſtituta eſt, in c Accepimus, n. 56. de pactis. 665
1 PONTIFICALE Romanum habet legis authoritatem, in c. presbyter, n 41. de Sacram. non iteran. 460
3 PONTIFICALIA in aliena diœceſi ab Epiſcopo exerceri non poſſunt, in c. Cùm dilectus, n. 22. de relig. domib. 498
1 Pontificalia quamvis non ſint de ſubſtantia pontificalis officii, ſunt tamen actus peculiares Ordinis Epiſcopalis, in c. Vel non eſt compos, num 36. de tempor. ordinat. 370
2 In pontificalibus Epiſcopus an poſſit celebrare, & prædicare in aliena diœceſi ſine licentia Diœceſani, in c Quia nos, n. 5. & n. 12. de auth. & uſu pall 326
3 Et quid ſi pontificalia habeant mixtionem juriſdictionis, vel officii, ibid n 6. & 12. 326
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 9 & n. 14. & 18. 326
2 Pontificalia exercere non poteſt in alterius diœceſi Epiſcopus utcumque privilegiatus, ſine Ordinarii licentia, & in perſonas eidem Ordinario ſubjectas, ib. n. 9. 326
1 Idem in locis nullius diœceſis, ibid n 10. 326
2 In pontificalibus an Epiſcopus celebrare poſſit, & prædicare in Eccleſiis Monaſteriorum exemptorum intra ſuæ diœceſis fines exiſtentium, invitis earundem Eccleſiarum Regularibus, ib. n 11. & ſeqq uſque in fin 316
1 Pontificalis Miſſæ celebratio non eſt juriſdictionis, ſed honoris, & præeminentiæ, ibid n. 15. 326
2 Pontificalia habentia mixturam juriſdictionis, vel officii, Epiſcopus exercere non poteſt in loco exempto ſuæ diœceſis, ibidem num 17. 326
2 Regulares reſiſtentes Epiſcopo exercere volenti pontificalia in eorum Eccleſiis, non ab ipſo Epiſcopo, ſed ab eorum Superioribus Regularibus ſunt compellendi, ib. n 17 316
5 POPONES in Ruſſia an ſint veri Ruthenorum parochi, in c. Quod à prædeceſſore, n 52 de ſchiſmat. 100
3 POPULUS Romanus numquam fuit uſus plenitudine poteſtatis, in c Conſultationibus, n. 74. de Cler. ægrot. 169
5 Populum quot homines faciant, in c. Reſponſo, num. 54. de ſent. excomm. 362
3 Populum, ſeu plebem faciunt decem homines, in c. Veſtra, n 58. de Cohabit. cleric & mulier. 14
3 Pars major totum populum repræſentat, ib. n. 68. 14
2 Populus an poſſit ſtatuta facere ſine auctoritate ſuperioris, in c. Conqueſtus, n 14. de Feriis 94
3 Populi Eccleſiæ Romanæ in temporalibus ſubjecti poſſunt ſtatuta condere contra jus Canonicum, in c Cùm eſſes, numer. 162. de teſtam 277
2 PORTIONES Monachales, ſeu Canonicales Eccleſiæ non numeratę non dicuntur vacare, ſed creantur ſimul, ac de iis aliqui providentur, in c Cùm in magiſtrum, n. 14. de elect. 302
1 Portionum diviſio contra ſingulos Monachos videtur contra jus, & Votum paupertatis, ib. n 15. 302
1 Portiones plures Monachales ſunt incompatibiles, n. 17. 302
2 Portiones conſuetudine nedum Sabaudiæ, ſed etiam Galliæ, & Hiſpaniæ providentur ſæcularibus habitum ſuſcepturis, & profeſſionem emiſſuris, ib n. 18 302
3 Portiones exiſtentes in Cathedralibus, vel Collegiatis inſignibus perſonalem reſidentiam requirunt, in cap. Expoſuiſti, nu. 21. de præben 146
3 Portio portioni accreſcit, non perſonæ, & aſſumit naturam portionis, cui accreſcit, in c. Cùm percuſſio, n. 32. de Cler. ęgrot. 156
Portio Vicariis aſſignanda, &c.
Vide in ver *Congrua*.
3 PORTIONARIIS abſque licentia abſentibus fructus groſſi non debentur, in c Ad audientiam, n 30. de Cler. non reſid. 62
1 Portionarii Segobien qui aliquibus tantùm diebus interſunt actibus Capitularibus, ex ſententia S. Congregationis non ſunt de Capitulo, in c. Nullus, n 34 de elect. 219
2 Idem reſponſum de portionariis Conchen. qui ingrediuntur Capitulum pro negotiis ad Eccleſiæ res, & bona pertinentibus, ibid. num. 35. 219
2 De Capitulo eſſe poſſunt ex conſuetudine etiam penitùs extranei, ib. num. 36. 219
1 Portionarii Calciaten. qui à Rota declarati ſunt eſſe de Capitulo, poſſunt eligi in Conjudices contra Capitulares, ibidem num. 17. 219
1 Portionarii non poſſunt eligi ex Concilio Tridentino in Conjudices Capitulares, niſi ex conſuetudine, privilegio, aut ſtatuto Eccleſiæ ſint in omnibus, & per omnia de Capitulo, ibidem num. 38. 220
1 Portionarii, & dimidii portionarii Seguntin. Cordub. & Abulen. declarantur propterea non eſſe Capitulares, ib. n 39. 220
3 Portionarii ſæculares in Collegiatis regularibus non lucrantur in abſentia diſtributiones quotidianas, niſi ex cauſis in jure expreſſis, in c. Licet, n. 64 de præb. 237
3 Nec ipſis abſentibus debentur fructus, niſi pro tempore quo ex ſtatuto, ſeu conſuetudine Eccleſiæ ipſis abeſſe licet, modo non ultra tres menſes, ibid. n 65. 237
1 PORTUS, de portu idem judicatur, quod de urbe, in c. Inter cęteras, num 28 de reſcript. 149
1 POSITIONUM uſus admittitur etiam in ſpiritualibus, in cap. Dudum, il ſecondo, n. 12. de elect. 269
2 Ponens nihil petit, ſed factum narrat, in c. Olim, n. 45. de lit. conteſtat. 85
2 Poſitiones fieri poſſunt etiam ante litis conteſtationem, ibidem num 47 85
2 Poſitiones cur in judiciis introductę, ib n. 49. & 50. 85
2 Poſitio univerſalis numquam inducit conteſtationem litis, niſi petitionem habeat admixtam, ib. n. 50. 86
2 Poſitionis diffinitio quæ ſit, & quæ ſint de illius ſubſtantia, ibid. latè diſcutitur, n. 52. uſque in fin. 86
2 Definitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, n. 55. uſque in fine. 86
2 Poſitiones in cauſa fieri poſſunt tam per actorem, quam per reum, ibid. n. 54. & 89. 86
2 Poſitiones in quo differant ab interrogatoriis, ib. n. 56. 86
2 Ponens omnia, quæ ponit diſpoſitivè, intelligitur confiteri, ibid. num. 57. 86
2 Actor ſicut per reſponſionem rei, ita & reus per poſitionem actoris relevatur ab onere probandi, ib. n. 58. 86
2 Poſitio debet eſſe affirmativa, & non negativa, ibid. num. 62. & ſeqq. 86
2 Poſitio negativa nihil ponit, ſed removet, ib. n. 64 86
2 Nec dicitur poſitio, ſed interrogatio, niſi quatenus habeat implicitam affirmativam, ibid. num. 65. 86
2 Poſitioni negativæ an, & quando ſit reſpondendum, ibidem num. 68. 86
2 Quid ſi negativa ſit coarctata, ibid. num. 69. 86
2 Et quid ſi poſitio negativa non coarctata ſit de facto ejus contra quem ponitur, ibid. n. 70. 86
2 Poſitioni negativæ non coarctatę de facto alterius an debeat reſponderi, ibid. n. 72. 86
2 Et quid ſi ſit miſta de facto partim proprio, & partim alieno, ib. num. 74. 86
2 Poſitiones negativæ, ſi æquitas ſuadeat, hodie admitti poſſunt, etiamſi aliàs probari non poſſint, quam per confeſſionem partis, ibid num. 75. 87
2 Poſitioni duplici, vel multiplex factum continenti non eſt reſpondendum, niſi dividatur, vel declaretur, ibid. n. 76. 87
2 Poſitionem multiplicem negans an videatur ſingula negare, ibid. num. 77. 87
2 Poſitioni generali, obſcuræ, injectæ, implicitæ, æquivocæ, incertæ, captioſæ, alternativæ reſponderi non debet, ib. n. 78. 87
2 Poſitio juris, ideſt de caſu legis, val gloſſæ, non admittitur, ib. num. 79. 87
2 Fallit in jure conſuetudinario, vel municipali, ibid. n. 80 87
2 Poſitio omninò impertinens non debet admitti, ib. n. 81. 87
2 Poſitio pertinens quæ dicatur, ib num. 82. 87
2 Poſitioni de qua dubitatur, num ſit pertinens, an, & quomodo ſit reſpondendum, ib. num. 83. 87
2 Poſitiones non fiunt in criminalibus, nec recuſans reſpondere habetur pro confeſſo, ibid. num. 84. 87
2 Poſitioni criminoſæ an, & quando ſit reſpondendum, ib. n. 85. 87
2 Poſitiones medio juramento ſunt judici in ſcriptis offerendæ, ib. num 86 87
2 Poſitionibus an, & quando reſponderi poſſit per procuratorem, vel cum præſentia Advocati, ibid n. 87. 87
2 Reus ſuper poſitionibus à quo ſit interrogandus, ib. n. 89. 87
2 Poſitiones in quo differant ab articulis, ib. num. 90 87
2 Poſitionibus an reſponderi poſſit per verbum *credit*, vel *non credit*, ibid num. 93. 88
2 Et an hujuſmodi reſponſio cenſeatur de credulitate, an de veritate, ib. num. 94. 88
2 Et quid ad effectum ne incurratur perjurium, ib. n. 95. 88
2 Advocatorum prava ſuggeſtio in poſitionibus negandis, ibidem num. 97. 88
2 Poſitiones ſuper matrimonio an fieri poſſint coram judice ſæculari, in c. Tuam, n 56. de ordin cognit. 107
4 Poſitiones juratæ faciunt inter alios adminiculum, in c. Lator, n. 14. Qui filii ſint legit. 85
2 POSSESSIO temporis, cujus initii non eſt memoria, non habet vim tituli, niſi adſit capacitas in poſſidente in c Cùm contingat, n 8 & ſeqq de foro compet. 69
5 Poſſeſſio ſola non ſuffragatur inferiori contra Epiſcopum in inter-

dicto Uti poſſidetis, in c. Inter cætera, num 13. & 29. de Offic. Ordinat. 582
2 Poſſeſſio titulata in concurſu ubi probationes ſunt pares, an, & quando prævalet, in c. Auditis, num.4. verſ. Quorum ſententia, de præſcript. 175
2 Poſſeſſio unius non interrumpit poſſeſſionem alterius in his, quæ poſſunt eſſe penes plures inſolidum, ib. num 14. 176
2 Nec in diverſo jure poſſidentibus, ib num 15. 176
2 Poſſeſſio unius eſt excluſiva poſſeſſionis alterius in corporalibus, vel in actibus oppoſitis: ſecus in incorporalibus, vel non oppoſitis, ibid. num.19. 176
2 Poſſeſſio fundi ut acquiratur, non oportet omnes glebas circumvallare, in c. Cùm olim, n.31. de præſcript. 180
2 Poſſeſſio titulata, & quæ fomentum habet à jure, præfertur in concurſu, ibid. num.51. 181
3 Poſſeſſio non acquiritur ſine animo, in c. Quanto, n.30. de tranſlat. Epiſcop. 319
5 Poſſeſſio facti ſuffulta aliquo colore tituli dimitti non poteſt ſine Superioris licentia, in cap. Niſi cum pridem, num. 41. de renunciat. 319
3 Poſſeſſionem ſuam poteſt Epiſcopus excommunicatione tueri, etiam lite pendente coram papa vel Metropolitano, in c. procurationis, n.33. de Cenſib. 548
3 Poſſeſſionem ſuam Epiſcopus dimittere non tenetur, quantumcunque ſubditus contradicat, & de jure ſuo probationes offerat, ibid. num 44. 549
3 Poſſeſſio quando dicatur colorem juris habere, & quando non, in c. Litteras, n 33. de Conceſſ. præb. 197
3 Poſſeſſio incolorata differt à penitus incolorata, ſecundum Jo. de Imol. ibid. num.35. 197
3 Contrarium, num 36. 197
3 Poſſeſſio juris Canonicalis qualiter ſit articulanda, in c. Dilecto, n.30 de præben. 112
4 Poſſeſſio alicujus ſtatus, vel qualitatis, transfert onus probandi in Adverſarium, quando illa qualitas, quæ inest, fuit capta in eſſe ab origine rei, in c. Lator, n.11. & n. ſeqq. & n.54 uſque ad n 63. Qui filii ſint legit. 82
4 Poſſeſſio bonorum ſubiectorum fideicommiſſo veram legitimitatem requirenti, non debetur niſi filiis ex legitimo matrimonio procreatis, ibid. num.26. 84
4 Quaſi poſſeſſio ex unico actu acquiritur, ibid. n 28 84
4 Nec requiritur præſcripta, niſi in petitorio, ibid. n 29. 84
2 Centenaria poſſeſſio titulum non requirit, in c. Cùm Eccleſia, n. 35. de cauſ. poſ. & prop. 111
2 Et quoad hoc equiparatur immemorabili, ibid. n 36. 111
2 Si papa det alicui facultatem capiendi poſſeſſionem propria auctoritate, intelligitur, niſi poſſeſſio ſit plena, in c. Cùm olim, n.19. de ſent. & re judic. 186
Poſſeſſionem ſuam qualiter Epiſcopus tueri poſſit.
Vide in ver. *Viſitationem impedientes*
Et in ver. *Excommunicatio quas ob cauſas*.
3 Poſſeſſio contra jus ſufficit ad repellendum proprietarium, ſi ſit adjuta vera præſumtione alicuius tituli, licèt clarè de qualitate tituli non conſtet, in c. Cùm veniſſent, n.7. de Inſtit. 181
3 Poſſeſſio contra jus regulariter non prodeſt contra proprietarium in judicio proprietatis, nec relevat ab onere probandi, ibidem num 8. 182
3 Poſſeſſio longiſſimi temporis ſufficit ad præſcribendum etiam ſine ſcientia, & patientia, ibid num.17. 182
5 Poſſeſſio dicitur antiqua ad effectum præſumendi titulum, ſi ſit decennalis, in c. Licèt, n.31. de Simon. 50
3 Poſſeſſio in foro conſcientiæ non ſtat pro libertate humana, ſed pro obligatione abſtinendi ab actu illicito, in c. Ne innitaris, n.211. de Conſtitut. 52
2 POSSESSOR beneficii habetur qui titulum obtinet quoad honorem, & miniſterium, licet beneficium ab alio poſſideatur, in c. Si quis, n.39. de foro compet. 38
3 Poſſeſſor non tenetur in præjudicium ſui juris appellationem admittere, aut probationes exemptionis recipere, in c procurationes, n.31. de cenſib. 548
3 Poſſeſſor poteſt etiam armis reſiſtere Epiſcopo violento, ibidem num.46 549
3 Quamvis de proprietate liqueat, ibid. n 46. 549
3 Poſſeſſor ſi cauſam habet a Judice, vel ab aliquo colore juris, factum Judicis tuetur prætor, in cap. Litteras, num.34. de conceſſ. præbend. 197
5 Poſſeſſor remanet qui titulum habuit ab initio, licèt per pœnam juris privetur, in c. Abſolutos, n 21. de Hæreticis. 99
3 Poſſeſſor dicitur habere potiora jura, etiamſi nullum jus habeat, in c. Ne innitaris, n.307. de Conſtitut. 67

Poſſeſſor bonæ fidei qui.

2 Poſſeſſor bonæ fidei dicitur, qui ignorat ſe alienum poſſidere, & cogitatione dominii poſſidet, in c. Gravis, n 42. de reſt. ſpol. 116
2 Item qui credit tradentem eſſe dominum, ib num.43. 116
2 Poſſeſſorum bonæ, vel malæ fidei multiplex diviſio, ib n 44. 116

Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſitionem, & reſtitutionem

2 Poſſeſſor bonæ fidei ſemper ſine titulo facit fructus induſtriales ſuos, & naturales in quantum eos conſumpſit: ſed naturales extantes nunquam facit ſuos, in c. Gravis, n 45. de reſt ſpol. 116
2 Si verò habuit titulum, fructus omnes facit ſuos etiam naturales non conſumptos, ibid. n 46. 116
2 Conſumptio in fructibus naturalibus idem operatur, quod induſtria, & cultura in induſtrialibus, ib. n.47. & 62. 117
2 Poſſeſſor bonę fidei etiam ſine titulo ſuos facit fructus civiles, quos diligentia ſua percepit, & ei ſolvens liberatur, ibid. n 49. 117
2 Si verò ex diligentia alterius, facit quidem ſuos, ſed ei ſolvens non liberatur, niſi habuerit juſtam cauſam ſolvendi, ib. n. 50 & 61. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei tenetur reſtituere fructus, quos non fecit ſuos, ſi extant, eo modo, quo tenetur rem ipſam reſtituere, & ſic rei vendicatione, ibid. num.51. 117
2 Si verò ſunt conſumpti, & ex eis factus eſt locupletior, tenetur illos reſtituere condictione ſine cauſa, vel condictione generali ibid num.52. & ſeqq. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei an in dubio ex fructibus naturalibus conſumptis præſumatur factus locupletior, ibid. n.54. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei in quibus caſibus facit fructus ſuos, nihilominus ſi extant tenetur illos reſtituere officio Judicis, ibidem num 55. & 59. 117
2 Poſſeſſor bonæ fidei poſt conſumptionem fructuum, quos ſuos fecerat, etiam induſtriales, & civiles, ſeu illorum æſtimationem reſtituere tenetur condictione ſine cauſa, quatenus ex illis factus eſt locupletior, ib n.57. & ſeqq. ſed vide n 60. 117
2 Poſſeſſor, qui ab initio fuit bonæ fidei, & poſtea effectus eſt malę fidei, an faciat fructus ſuos, in dict. cap. Gravis num. 97. & ſeqq. 120
2 Quid ſi mala fides ſuperveniat cum mutatione perſonarum, ibid. num.98. 120
2 Et quid ſi in eadem perſona, ibid. num. 100. 120
2 Hæres habens malam fidem, cùm defunctus haberet bonam, fructus ſuos non facit, ibid. num.98. 120
2 Mala fides ſuperveniens cum perſonarum mutatione impedit fructuum acquiſitionem, ibid. num.99. 120
2 Mala fides tam præſumpta, quam vera ſuperveniens ſine perſonarum mutatione non impedit acquiſitionem fructuum, ibid. n. 100 & ſeqq. 120
2 Et quid operetur hujuſmodi acquiſitio, n.111. 122
2 Quoad fructuum acquiſitionem ſolum initium ſpectandum eſt, ibid. num.101. 120
2 Contrarium, ibid. num 106. 120
2 Mala fides ſuperveniens de jure Canonico an impediat fructuum acquiſitionem, ibid. n.104. 120
Diſtributiones quotidianas perceptas, vel percipiendas an poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei reſtituere teneatur.
Vide in ver. *Diſtributiones quando reſtituendæ*.
2 Fructuum quoad acquiſitionem ſpectanda ſunt ſingula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, ibid num 106. 120
2 Poſſeſſor bonæ fidei tenetur reſtituere fructus etiam induſtriales, & conſumptos à die moræ litis, ibid. num. 110. & n ſeqq. 121
2 Poſſeſſores bonæ fidei poſt litem motam incipiunt malæ fidei poſſeſſores eſſe, & quaſi prædones tenentur, ibid num 112. 121
2 Et hæc eſt præſumptio juris, & de jure, adeò ut quantumvis juſtam cauſam litigandi habuerint, a fructuum reſtitutione non excuſentur, ib. num 113. 125
2 Et tenentur reſtituere non tantùm perceptos, ſed etiam, qui percipi potuerunt a die moræ litis, ibid. n.114. 121
2 Quod procedit, ſi titulum non habeant, ibid. num.115. 121
2 Niſi occupaverint rem lite pendente, ibid. n.116. 121
2 Poſſeſſor bonę fidei ante litem motam non ſolet condemnari à Rota ad reſtitutionem fructuum, ibid. n.119. 121
2 Niſi adhuc extent, vel ex conſumptis factus ſi locupletior, ibid. num.122. 112
2 Neque ad hoc requiritur bona fides poſitivè, ſed ſufficit abeſſe malam fidem, ibid. num 120. 121
2 Poſſeſſor bonæ fidei an teneatur reſtituere fructus extantes, vel conſumptos, ex quibus factus eſt locupletior, aut eorum æſtimationem etiam ante motam litem, ibid. num 122. 122
Poſſeſſor ab initio malæ fidei, poſtea bonæ fidei, an faciat fructus ſuos.
Vide infra in ver. *Poſſeſſor malæ fidei quoad fructum, &c.*
3 Fructus pertinent ad bonæ fidei poſſeſſorem, non ad proprietarium, in c Conſultationibus, n 6. de jurepatr. 520
3 Poſſeſſor non tenetur in præjudicium ſui juris appellationem admittere, aut probationes exemptionis recipere, in c. procurationes, n.31. de Cenſib. 548

Poſſeſſor malæ fidei quis.

2 Poſſeſſor malæ fidei dicitur verè, & juris præſumptione, in cap. Gravis, n.37. de reſtit. ſpoliat. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei verè dicitur, qui poſſidet rem, quam pro certo ſcit eſſe alienam, ibid. n.38. & n 108. 116
2 Item is, qui pro certo ſcit rem non eſſe ſuam, ibid. num 39. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei juris præſumptione dicitur ille, cum quo ſuper re, ſeu dominio rei lis fuit conteſtata, ib. n.40 & 108 & latius, n.110. & 111. 116
2 Poſſeſſor malæ fidei an quis efficiatur per ſolam denunciationem, ibid. num.41. 116
2 Poſſeſſorum malæ, vel bonæ fidei multiplex diviſio, ib.n.44. 116
Vide in ver. *Fructuum condemnatio*.
2 Malas fides præſumpta oritur poſt litis conteſtationem, mala fides vera poſt rem judicatam, ſeu fundum evictum, in d. c. Gravis, n 108. de reſtit. ſpoliat. 121

Poſſeſſor malæ fidei quoad fructuum acquiſitionem & reſtitutionem

2 Poſſeſſor violentus rem cum fructibus, etiam qui percipi potuiſſent, reſtituere, damna reſarcire, & de injuriis ſatisfacere compellitur, in c. Gravis, n.1. & 7. cum quatuor ſeqq de reſt. ſpoliat. 115
2 Poſſeſſor malæ fidei etiam non violentus, ſive habeat titulum, ſive non, fructus etiam induſtriales non facit ſuos, ib. n.61. 118
2 Fallit ſi ſint conſumpti, ibid. n.62. 118
2 Et quid in fructibus civilibus, ibid. num.63. 118
2 Poſſeſſor malę fidei ſine titulo tenetur de fructibus perceptis, & qui percipi potuiſſent, ibid. n.64. 118
2 Et percepti ſi extant peti poſſunt rei vendicatione, ſi ſunt conſumpti, condictione ſine cauſa, vel injuſta, aut rei vendicatione utili, ibid. n 65. & ſeqq. 118
2 Item condictione furtiva, ibid. num.67 118
2 Poſſeſſor malę fidei ſine titulo fructus conſumendo dicitur furtum committere, non autem percipiendos, ibid. n 67 118
2 Poſſeſſor malę fidei ſine titulo de fructibus percipiendis convenitur officio judicis, ibid. num.70. 118
2 Poſſeſſor malę fidei cum titulo tenetur de fructibus perceptis,

non

non autem de percipiendis, ib. num.71. 118
2 Fallit in quatuor caſibus, in quibus etiam de percipiendis tenetur, ibid num 72. 119
2 Item fallit in eo qui ſtudioſè patitur fructus maturos corrumpi, ibid num.73. 119
2 Item in eo qui mala fide poſſidet rem minoris, ib. n.74. 119
2 Item fallit generaliter, cùm titulus eſt a jure reprobatus, ibidem num 75. 119
Mala fides ſuperveniens verè, vel præſumptivè per litis conteſtationem, an impediat acquiſitionem fructuum.
Vide ſupra in ver. *Poſſeſſor bonæ fidei quoad fructuum acquiſ.*
2 Poſſeſſor, qui ante litem motam fuit in mala fide, condemnatur ad reſtitutionem fructuum a die occupationis, ſeu intruſionis, in c. Gravis, n 121. de reſtit. ſpoliat. 121
2 Poſſeſſor, qui ab initio fuit malæ fidei, an faciat fructus ſuos, ib. n.118. & ſeqq. uſque ad n.142. 122
2 Quid ſi bona fides ſupervenerit cum perſonarum mutatione, ib. num.129. 122
2 Et quid ſi ſuperveniat ſine mutatione perſonarum, ib n 140. 123
2 Bona fides hæredis, qui ſucceſſit defuncto malam fidem habenti, non prodeſt quoad fructuum acquiſitionem, ibid. n.130. 122
2 Fructus percipiens cum mala fide dicitur furtum committere, & illos uſucapere non poteſt, ibid. n.133. 122
2 Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ejus, a quo cauſam habet, & bona fides ſuperveniens prodeſt ei quoad fructuum acquiſitionem, ibid n.135 122
Prælatus an ſuccedat in bonam, vel malam fidem prædeceſſoris.
Vide in ver. *Prælatus quoad ſucceſſorem, &c.*
2 Bona fides ſuperveniens in eadem perſona cum legitima cauſa putandi ſe bonæ fidei poſſeſſorem, prodeſt quoad acquiſitionem fructuum, ſecus ſi ſuperveniat abſque legitima cauſa, in d. c. Gravis, n.140. & 141. de reſtit. ſpoliat. 123
2 Poſſeſſor malæ fidei ab initio, qui poſtea ex ſola cogitatione putat ſe habere bonam fidem, non facit fructus ſuos, ib. n.121. 123
2 Poſſeſſor malæ fidei reſpectu fructuum beneficii an dicatur propriè furtum committere, in cap. Dudum, il ſecondo, num.8. de elect 269
2 In POSSESSORIO ſummariiſſimo agitur de modico, & reparabili præjudicio, in cap. In nomine Domini, numer. 24. de teſtib. 147
2 Poſſeſſorium ſummariiſſimum eſt præparatorium poſſeſſorii pleni, ad quod ſe habet ſicut plenum poſſeſſorium ad petitorium, ib. num.25. 147
1 Poſſeſſorium recuperandæ, & petitorium ab eadem perſona cumulari poſſunt, utrumque unica ſententia terminatur, in c. Conſtitutus, n 9. de fil. presbyt. 482
2 Poſſeſſorio, & petitorio ſi ſpoliatus ſimul agat, & poſſeſſionem, & ſpoliationem probet, ſed non dominium, obtinet in poſſeſſorio, ſed ſuccumbit in petitorio, in c. Cùm Eccleſia, nu.1. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 109
1 Poſſeſſorium datur etiam in incorporalibus, in cauſis tamen civilibus, non autem criminalibus, in c. Ne innitaris, num.105. de Conſtit. 50
Vide in ver. *Interdictum*.
3 POSSIBILE non dicitur quod fieri non poteſt abſque diſpenſatione, in cap. In Eccleſiis, numer.23. de Capellan. Monachor. 502
3 POSSIDENS nomine alieno non poteſt præſcribere, nec novum ſtatutum beneficio imprimere, in cap. In Eccleſiis, num 21. de Capell. Monachor. 502
1 Poſſidere qui non poteſt, is non poteſt præſcribere, in cap. Quanto, n.34. de Conſuet. 290
1 Poſſidere tenentur jure divino in beneficiis Curatis perſonę quantumcumque illuſtres, & litteratæ, in c. Dudum, il ſecondo, n. 26. de elect. 270
2 Poſſidere quis non dicitur rem pacificè, ſi ſuper ea quæſtio ſibi moveatur, in c. Si quis, n.5. de confir. util. vel inutil. 207
2 Poſſidendi cauſam nemo poteſt ſibi mutare ſine juſta, & legitima cauſa ſuperveniente, in cap. Gravis, num.141. de Reſtit. Spoliat. 123
5 Poſſidens per decennium plura beneficia incompatibilia, & allegans ſe titulum amiſiſſe, an ſit admittendus ad probationem tituli per juramentum, in c. Licèt Heli, n 32. de Simonia. 50
1 Poſſidentis melior eſt conditio in materia juſtitiæ, & in foro judiciali, non autem in materia aliarum virtutum, & in foro conſcientiæ & refellitur opinio contraria, in cap. Ne innitaris, n. 173. & n.191. uſque ad n. 211. de Conſt. 48
3 POSSUMUS id ſolùm, quod commodè poſſumus, in cap. Ad audientiam, il primo, n.2. de Eccleſ ædifican. 622
5 POSTLIMINII diffinitio, in cap. per tuas, il primo, num. 35. de Simonia. 55
5 Poſtliminio reverſis ſecundum leges datur actio reſciſſoria intra quadriennium, ſed ſecundum Canones recuperant omnia non obſtante quocumque temporis curſu, ib. num.36. & ſeqq 55
5 Poſtliminii jus ſecundum Canones locum non habet quantum adhoc, ut Chriſtiani ſervi efficiantur capientium, ſed benè quantum adhoc, ut reverſi omnia recuperent, ibid. num 38. 55
3 Poſtliminio carent, qui armis victi ſe turpiter dediderunt, ib. n.39. 55
5 Poſtliminii jus non habet locum in officiis minoribus Regularium, ſed benè in prælaturis electivis, etiamſi non ſint perpetuæ, ſed ad certum tempus, ib. n.41. & ſeq 56
5 Poſtliminio reverſus ſtatum recuperat priſtinum, & munera civilia etiam, & cuncta ei incolumia ſervantur, ib. n.43. 56
5 Poſtliminium duo habet capita, alterum fundatur ſuper veritate, alterum ſuper fictione, ib. n 44. 56
5 Tutor ſi ſit captus ab hoſtibus, deſinit eſſe tutor, ſed reverſus recipit tutelam jure poſtliminii, ib. num.42. 56
Vide in ver *Captivus*.
1 POSTULATIO, per quam privata, vel minor utilitas communi, vel majori præfertur, vel quę fit a minori quàm tertia parte Collegii, admitti non debet, in c. Bonæ memorię, nu. 1. & ſeqq. de poſtul pręlat. 211
1 Poſtulatio facta à non majori parte Capituli poteſt reſpui, nec ulla fit injuria poſtulantibus, ib. num 42. 213
1 Poſtulantes ſcienter impoſtulabilem, pro ea vice ſunt privati poteſtate poſtulandi, ib. num.44. 213
1 Poſtulato jus acquiritur, poſtquam poſtulatio fuit ſuperiori præſentata, nec licet poſtulantibus reſilire, ib n.49. & 78. 213
1 Poſtulans, & ſuperior poſſunt ſimul recedere à poſtulatione, etiam poſtulato contradicente, ibid. n.50. 213
1 Poſtulatus, qui ante admiſſam poſtulationem ſe adminiſtrationi immiſcuit, privatur omni commodo poſtulationis, ib. n.54. 213
1 Et poſtulantes, qui eum admiſerunt, eligendi, & poſtulandi facultate privantur, ib. num.55. 213
1 Idem in nominato, num.56. 213
2 Poſtulatio innititur magis gratiæ, quàm juſtitiæ, ib. n.59. 214
1 Poſtulatio quid ſit, ib. num.60. 214
1 Poſtulatio admittitur, electio confirmatur, ib. num.61. 214
1 Poſtulatum non cogitur prælatus concedere, ib. num.62. 214
1 Debet tamen compelli per ſuperiorem, ſi juſta cauſa exigat, ib. numer.63. 214
1 Prælatus non concedens poſtulatum tenetur illi providere de conſimili beneficio, ib num.64 214
1 Poſtulationem concorditer factam ſi ſuperior non admittat, injuriam infert, ib. num.66. 214
1 Poſtulatio fit de ineligibili, puta extraneo, laico, vel illegitimo, ib. num 72 214
1 Criminoſus eſt impoſtulabilis, ib. num.74. 214
1 Poſtulatio, & nominatio quam ſolemnitatem requirant, ibidem numer.76. 214
1 Poſtulatus etſi beneficiati non poſſit præciſè invitus, tamen poteſt cogi, ut de nolente fiat volens, in cap. Quanto, num 119. de tranſl. Epiſc. 325
1 Poſtulatio, & electio ſibi invicem adverſantur, in c. publicato, num.42. de elect. 311
1 In poſtulatione an licita ſit variatio publicato ſcrutinio, ibid. n. 49. & ſeq. uſque ad n.53. 312
1 In poſtulatione nulla forma reperitur à jure præſcripta, ibidem numer. 50. 312
1 Nec per eam requiritur jus poſtulato, ib. num.51. 312
1 Poſtulare quid ſit, in c. Clerici n.21 de poſtul. 671
1 Poſtulatio, & electio non valet, ſi quis dicat, poſtulo & eligo ut melius valere poteſt, in cap. Et ſi unanimiter, n 7. de poſtul. prælat. 215
1 Poſtulantium conſenſus, non eſt liber, cùm ab alieno arbitrio dependeat, ib. n.11. 216
1 Poſtulatus ſi conſentiat, eo ipſo refellitur tanquam ambitioſus, ibid. num.12. 216
1 Poſtulatio quid ſit, & in quo differat ab electione, ib. n.15. & 19. 216
1 Poſtulari non poſſunt, qui propter vitium eligi prohibentur, ut criminoſi, ibidem num 16. 216
1 Declaratur, ibid. num.18. 216
1 Poſtulandi qui ſint, ibid. n. 18. 216
1 Poſtulantes dignum ante præſentationem factam Superiori poſſunt variare, ſed poſtulantes indignum, non, quia ſunt ipſo jure privati, in c. Cùm vos, n.45. de off. ord. 562
3 POTENTIA generandi in maſculis, & fœminis, in quam uſque ætatem protendatur, in cap. Cùm ſis, num. 40. de Converſ. Conjugat. 417
4 Potentia actualis coeundi non eſt de ſubſtantia matrimonii jure naturæ vel divino, ſed poſitivo tantùm, in c. De illis, il ſecondo, n.31 de deſponſ. impuber. 29
1 Potentia demum attenditur, cùm eſt facilè reducibilis ad actum, in c. Cùm ſit ars, num 34. de ætat. & qualit. 438
5 Potentia eſt de genere bonorum, in c. Reſponſo, n.99 de ſentent. excomm 365
3 Potentia actui proxima in favorabilibus habetur pro actu, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n.52. de præben. 130
1 Potentia ejus eſt cujus eſt actus, in cap. Accepimus, num. 35. de pactis. 663
3 Potentia reducta ad actum reponit rem in primo ſtatu, in c. De multa, num.37 de præben. 110
3 Potentia ad operationem reducitur, in cap. Ex parte, nu. 23. de Cler. ægrot. 162
5 POTENTIORIBUS pares eſſe non poſſumus, in cap. Henricus, n 4. de Cler. pugn. in duell. 143
1 POTENTES qui dicantur, in cap. Quiſquis, num.24. de elect. pag. 196
5 *Poteſt* verbum eſt facultatis, in c. Henricus, n.11. de Cler. pugn. in duell. 143
1 Pręcedente negatione inducit neceſſitatem præciſam, & privat potentia, in c. Cùm dilectus, num.57. de conſuetnd. 218
1 Et reddit actum de jure impoſſibilem, in c. Cauſam, n. 21. 30. & ſeqq. de elect. 260
1 Præcedente negatione non privat potentia, quando hinc reſultaret abſonus intellectus, ibid. num.32 261
3 Nagativè prolatum neceſſitatem importat, in cap. porrectum, n. 50. de Regular. 376
3 *Poſſit* verbum non importat neceſſitatem, in c. Tua nobis, n.21. de teſtam. 282
1 *Aliter fieri non poſſit*, hæc verba an important decretum irritans, in cap. Cauſam, n.14. de elect. 260
1 *Non poteſt* verbum aliquando exponitur, ideſt non debet, ibidem num.30. 261
1 POTESTAS clavium etiam in actu poteſt eſſe ſine beneficio curato ſed non è converſo, in c. Cùm pridem de pactis, n.37. 649
3 Poteſtas juriſdictionis eſt præſcriptibilis, poteſtas ordinis ſecus, in c. Nullius, n.3. de paroch 328
3 Poteſtas, & voluntas requiritur ad quemlibet actum expediendum in c. Super inordinata, n.2. de præbend. 150
1 Poteſtas Ordinis eſt indelebilis, poteſtas Juriſdictionis ſecus, in c. presbyter, n. 14. de Sacram. non iteran. 457
5 Poteſtas ſpiritualis duplex, Sacramentalis, & juriſdictionalis, in Quod à pędeceſſore, n 31. de ſchiſmat 105
1 Poteſtas Sacramentalis, & juriſdictionalis quæ ſit, & in quibus differant, in c. Statuimus, n. 16. de ſuppl. negl. prælat. 351
1 Poteſtas Ordinis neque ex intervallo neque in actu conceſſionis recipit diviſionem, ſeu limitationem, ibid. num.38. & ſeq. 351

a Poteſtas Ordinis non recipit limitationem, ſive competat de jure communi, ſive ex privilegio papæ, ib. n. 40. & 46. 353
a Poteſtas juriſdictionis, cujuſmodi eſt abſolutio Sacramentalis, reſtringitur ad ſubditos tantùm, ibid n 44. 353
a Poteſtas ordinis ad uſum, juriſdictio ad uſumfructum proximiùs accedit, ibid. n 48. 353
5 Poteſtas delegata ent ſit Epiſcopis per Concilium Tridentinum attributa, in cap. Ad audientiam il primo, num. 46 de Eccleſ. ædific 826
3 Poteſtas Eccleſiæ ad peccatum ſe non extendit, in cap. Conſultationibus, n 46. & 50 de Cleric ægrot. 266
a Poteſtatis defectus in agente ſemper reddit actum ipſo jure nullum, in c. Accepimus, num. 44. de pactis. 664
3 Poteſtas extraordinaria magis eſt reſtringenda, quam ordinaria, in c. Litteras, n 25. de conceſſ. præben. 176
a Poteſtas Ordinis datur determinatè ad aliquod ſpeciale miniſterium divini cultus non autem ad ea, quæ communiter fiunt à toto miniſtrorum Collegio, in cap. Cùm contingat, num. 17. de ætat. & qualit. 419
a Poteſtatem duplicem habens, in dubio cenſetur ea uſus, per quam actus ſuſtinetur, in c. Ex parte num 35. de Arbitr. 704
3 Poteſtas duplex requiritur ad Ordines conferendos, in cap Aqua, n. 10. de conſecr. Eccleſiæ vel altar. 369
a Poteſtas ligandi ſeu legem imponendi non poteſt eſſe niſi Superioris, in c. Significaſti, n. 14 de elect. 214
e Poteſtas omnis impatiens conſortis eſt, ibid n 36. 225
a Poteſtatis defectus nunquam ſuppletur ex cauſa quantumcumque urgenti, in c. Nimis, num 22. de fil. presbyter. 476
a Poteſtas Sacramentalis non poteſt auferri ab Eccleſia, in c. perniciosam, n 44. de off ordin. 558
a Poteſtas juriſdictionalis eſt ex injunctione hominis, nec immobiliter adhæret, ibid. n 49. 552
a Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtrictivam, ibid. n 65 & in c. Niſi cum pridem, n 86 de Renunc. 343
a Poteſtas, quæ confertur Epiſcopo in conſecratione, an attingat rationem characteris, in cap Requiſivit, num. 34. & ſeqq. de ordinat. Ab Epiſc. 380
a Poteſtas conferendi minores ordines, quam accipit Abbas in impoſitione manuum, poteſt in totum ab Eccleſia auferri, ibidem numer. 19. 382
Poteſtas ſpiritualis duplex, ibid. num. 64. 382
a Poteſtas tantò eſt altior, quantò ad plura ſe extendit, ibidem numer 92. 385
a Poteſtas Clavium tribuitur habitu in ordinatione, actu verò in collatione beneficii curati, in cap. Cùm pridem, num. 32 de pact. 649
a Poteſtas rectè ordinandi pendet à juriſdictione, in cap Cùm inter vos, n 10 de ſent. & re jud. 288
3 Poteſtas duplex in papa, in c. Conſultationibus, numer. 72. de Cler. ægrot 269
3 Poteſtatis plenitudo quid ſit, & qualiter diffiniatur, ib. 260
a Poteſtas Ordinis competere non poteſt niſi ex conſecratione, vel ex conceſſione papæ, in cap. Statuimus, num. 41. de ſupplen. neglig. prælat. 353
a Poteſtas clavium non recipit interpretationem reſtrictivam, in c. perniciosam, num. 65. de off. ordin. 554
a Conceſſio liberæ poteſtatis cenſetur reſtricta ad limites juris, in c. perniciosam, num. 35. de off. ordin. 552

Præbenda, communia.

a Præbenda an, & quando conſiſtat in mere temporalitate, & cadat etiam in laicum, in c. Cùm pridem, n. 92. de pactis. 655
a Præbenda quid importet, ibid. num 100. 656
3 Præbenda ratione Eccleſiæ in qua ſita eſt, dicitur major parochiali, in cap. Extirpandæ, § Qui vero, numer. 25. de præbend. 128
3 Contrarium, ibid. num 27. 128
a Præbenda non eſt de ſubſtantia Canonicatus, in cap. Cùm M. n. 26 de Conſtitut 213
a Præbenda quid ſit, ibid nom. 27 214
a Præbenda collata cenſetur collatus & Canonicatus, ibidem num 28. 214
a Præbenda non eſt ita affecta Canonico noviter recepto, ut collatio alteri facta non teneat, ibid num 53 & 62. 216
3 Præbendæ Canonicæ annexa, eſt jus ſpirituale indiviſibile, in c. Dilectu, n 7. de præben. 622
Vide in ver. *Canonia*, *Canonicatus*.
Præbendæ quoad unionem.
Vide in ver. *Præbenda Canonicalis*.

Præbendæ quoad ætatem.

a Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri poteſt exiſtenti in vigeſimo ætatis anno, in c. Cum in cunctis, n 64 de elect. 248
a Præbenda ſubdiaconalis hodie obtineri poteſt in vigeſimoprimo, Diaconalis in vigeſimoſecundo, presbyteralis in vigeſimoquarto anno inchoatis, contra opinionem quorundam recentiorum, ibid. num 68 249
e Præbenda Subdiaconalis conferri poteſt habenti viginti annos completos, ibid num. 69. 249
Vide in ver *Canonicatus*
Et in ver. *Ætas in Beneficiis*.

Præbendarum collatio.

a Præbendarum collatio de generali conſuetudine ſpectat ad Epiſcopum ſolum ſine conſenſu Capituli, in cap Cùm Eccleſia Vulterena, num 1. de elect. 670
e Præbendarum collatio in collegiata Eccleſia ad quem ſpectet de jure communi, ibid. num 12. 281
3 Præbenda vacans non Canonico numerato, ſed ultra numerum recepto conferri debet, ubi præbendæ ſunt diſtinctæ, in c. Dilectus, il primo, num 13. de præb. 224
1 Præbendas non poteſt hodie Epiſcopus ſupprimere, ſi illarum tenuitati poſſit per unionem beneficiorum ſimplicium occurrere, in c. Ex parte, num 24. de Conſtit. 126
e Præbendas patronatus laicalis Epiſcopus ſupprimere non poteſt ſine conſenſu patroni, ſecus ſi ſint patronatus Eccleſiaſtici, ibid. num. 25 128
Vide in ver. *Collatio*.

Præbendarum erectio.

a Præbendæ in dubio præſumuntur erectæ de bonis communibus Eccleſiæ, in c. Cùm Eccleſia Vulterana, n. 13. de elect. 280
3 Præbendæ duæ ex una poſſunt conſtitui, ſi rationabilis cauſa ſubſit, in c. Niſi eſſent, n. 24 de præben 108
3 Præbendæ duæ ſi ex una conſtituantur, præbenda non dividitur, ſed ſiunt duæ præbendæ integræ pro duobus Canonicis, ibidem numer. 65. 622

Præbendarum onera.

3 Præbendæ vacanti poſſunt prælatus, & Capitulum honeſtum onus imponere, ad quod præbendatus teneatur, in c Significatum, num. 5. de præbend. 80
3 Contrarium, ibid. num. 2. 82
Vide in ver. *Beneficium quoad fundationem*, *& onera*.

Præbenda quoad Ordines.

3 Præbendæ, & portiones in Cathedrali Eccleſia ex Concilio Tridentino non habent abſolutè Ordines ſacros annexos, ſed Epiſcopus cum conſilio Capituli diſtribuere debet, quibus quiſque ordo annexus eſſe debeat, in c. Cùm in cunctis, n. 70. de elect. 249
a Canonicus ratione præbendæ ſubdiaconalis dicitur ſubdiaconus, licèt ex accidenti ſit presbyter, & Miſſam ſolemnem non celebrat, ſed inſervit in officio Subdiaconi, & ſedet poſt Canonicos Diaconos, ibid. num. 12. 242
Vide in ver *Canonicatus*.
Et in ver. *Beneficium quoad Ordines*.

Præbendarum pluralitas.

3 Præbendas plures obtinere an ſit prohibitum jure divino, in c. Quia in tantum, n 7. de præben. 76
3 Et an jure naturali, ibid. num 8. 76
3 Præbendarum, ſeu beneficiorum ſimplicium pluralitas an de jure communi ſit prohibita necne, in cap. Cùm jam dudum, nu. 23. & ſeq. uſque ad n. 32. de præb. 97
3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 32. & ſeqq. uſque ad num 46. 97
3 Præbendas plures intitulatas nemo poteſt habere, niſi habeat ab eo, qui omnia poteſt, ſecundùm opinionem Oſtien. ibid num. 18 & 32. 97
3 Præbendæ ſingulæ requirunt ſingulos actus, & miniſtros, ibidem num 20 97
3 Præbendarum effrenata multitudo prohibita eſt, ibidem numer. 26. & 13. & 35. 98
3 Præbendam habens ſi in eadem Eccleſia recipiat dignitatem cum præbenda, vel aliam præbendam, vacat prima, in c. Litteras, num. 5. de conceſſ. præben 195
3 Præbendam obtinens in una Eccleſia, poteſt ibi aliam obtinere etiam virtute annexionis, quam habet præbenda ad dignitatem, ibid num 8. & 82. 296
3 Præbendas duas ut quis habeat in una Eccleſia, magis abhorrent jura, quam aliàs duo beneficia curata, ib. n. 9. 196
3 Præbendæ quot ſunt in Eccleſia, tot Canonici debent conſtitui, ib. num 10 196
3 Præbendatus non Canonicus, vel Canonicus non præbendatus an quis poſſit eſſe in pluribus Eccleſiis, in c Cùm jamdudum, n. 14. de præbend. 47
3 Præbenda eſt incompatibilis cum parochiali, in cap. Expoſuiſti, num 4. de præbend. 145
Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.

Præbenda quoad Simoniam.

a Clerico in collatione præbendæ non confertur novum, jus ſed juri, quod habere Deo, determinatur ab Eccleſia certa poſſeſſio, in c. Cùm pridem, n. 123. de pactis. 652
e Præbendæ, ſeu ſtipendii determinatio eſt de jure poſitivo, & ex conſtitutione Eccleſiæ, ibid num. 104. 256
1 Jus præbendæ, ſeu ſtipendii etiam determinati vendere prohibitum eſt, quia Simoniacum, ibid. num 105. 256
a Præbenda ut res purè temporalis in ſe vendi poteſt, ibidem num. 106. 256
e Sed prohibetur vendi ratione connexionis cum Clericali Officio, ibid num 107. 656
e Jus præbendæ eſt annexum Clericatui per identitatem, vel quaſi, ibid. n. 108 & 123. 656
e Præbenda, ſeu fructus illius cur beneficiato vendi non poſſint, ib. n 121. 656
1 Præbendam vendere duplex eſt peccatum, ibid. num. 123. 656
Vide in ver *Beneficium quoad Simoniam*.

Præbendarum ſuppreſſio, & reductio numeri.

e Præbendarum tenuitas eſt juſta cauſa ſuppreſſionis dignitatis, in c. Cùm acceſſiſſent, n 6. de Conſtit. 107
a Præbendas aliquot poteſt Epiſcopus cum conſenſu Capituli ſupprimere, & earum fructus reliquarum præbendarum diſtributionibus, ſi ſunt tenues, applicare, ex Concilio Tridentino, ibid. n 7. 107
3 Præbendæ Eccleſiæ Cathedralis propter illarum paupertatem poſſunt annecti Capellæ, reſervata ipſarum presbyteris congrua portione, in cap. Expoſuiſti, n. 2. de præben. 145

3 præ-

Digitized by Google

3 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annecti poſſint Eccleſiæ parochiales, ibid. num.5. 145

3 Præbendarum tenuitati in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, qua ratione Epiſcopus providere poſſit ex Concilio Tridentino, ibid. num.17. 146

3 An velis unire poſſit de conſenſu Capituli aliquot portiones ejuſdem Eccleſiæ, ibid. num 18. & ſeq uſque ad n. 24 146

1 Præbendas aliquot ſupprimendi legitima cauſa eſt, ut reliquarum redditus tenues augmententur, in cap. Cùm M. num.11. de Conſtit. 122

2 Præbendæ ut poſſint ſupprimi ad augendos aliquarum redditus ex Concilio Tridentino quinque conditiones requiruntur, ibid. num 12. 251

2 Præbendarum numerus per Conſtitutionem Canonicorum reſtringi non poteſt, ſi Eccleſiæ redditus non ſint diminuti, in cap. Ex parte, num.2. de Conſtitut. 125

1 Præbendarum reductio invalida non impedit vacationem præbendæ ic r emanentbus ultra numerum, ibid n 6. 125

2 Præbendarum numerus reduci poteſt à Canonicis authoritate Epiſcopi, ſi Eccleſiæ redditus diminuti ſint, ibid num 8. 125

2 Fallit, ſi præbendæ non ab Epiſcopo, vel Capitulo, ſed ab aliis fuerint dotatæ, ibid. num.2. 15. & 19. 125

2 Item fallit, ſi præbendarum numerus fuerit ordinatus, aut confirmatus authoritate Apoſtolica, ibid. num.10. & 16. 125

2 Vel juratus à Canonicis, ibid. 125

2 Item fallit, ſi negotia Epiſcopi & Capituli ſint communia, ibid. num 11. 126

2 Et quid poſt Conc Trid. ibid num 22. 126

2 Præbendarum numerum an, & quando Epiſcopus poſſit reſtringere in vim Concilii Tridentini, & in quibus jus commune fuerit à Concilio alteratum, ſeu declaratum, ibid. num.13. 126

2 Præbendarum numerum Epiſcopus poteſt ex cauſa reducere, ſed non tenetur, nec Metropolitanus poteſt in hoc ſupplere, ibid. num.17. 126

1 Præbendarum, & Canonicorum numerus determinatur ſecundum varias Eccleſiarum conſuetudines, in cap. Cùm M. num.1. de Conſtitut 122

Vide in verb. *Canonici ſupranumerarii, & numerarii*.

Præbenda Theologalis.

3 Præbendam Theologalem obtinens in diebus feſtis, in quibus non legitur, poteſt ſe excuſare à ſervitio Chori, & fructus percipere, amiſſis diſtributionibus quotidianis, in c. Licèt, num.125. de præban. 240

3 Sed in diebus in quibus legit, habetur pro præſente, & intereſſente ex declaratione Greg. XIII ibid. num 126. 240

3 Non tamen cenſetur præſens matutinis, quæ ex conſuetudine Eccleſiæ celebrantur veſpere præcedenti, ibid. num.127. 240

3 Præbenda Theologalis erigi poteſt ex diſtributionibus, in quibus univerſi Capituli redditus conſiſtunt, in c Licèt, num.125. de præban. 240

3 Præbenda Theologalis, & Archidiaconatus ſunt beneficia diſtincta, in cap Litteras, n 37 de conceſſ præb 299

5 Theologalem præbendam obtinens an poſſit legere Theologiam ſcholaſticam, in cap. Quia nonnullis, num. 29. de Magiſtris. 83

5 Theologalis præbenda an poſſit conferri Canoniſtæ, ibid. n 12. 83

5 Præbenda primò vacatura poſt Concilium Tridentinum pro Lectore Sacræ Scripturæ ipſo facto conſtituta intelligitur, ibidem num 14 83

5 Requiritur tamen actualis Epiſcopi deputatio & erectio, ibid n. 18 & 17. 84

5 Theologalem præbendam obtinens qualiter ſit cogendus muneri ſuo ſatisfacere, ibid num.15 84

5 Collatio præbendæ, quæ primò poſt Concilium Tridentinum vacavit, facta perſonæ minùs idoneæ ad legendam ſacram Scripturam, valida eſt, ſi præbenda nondum fuerat deputata, & erecta in Theologalem, ibid num 19. 84

5 Præbenda, quæ primò poſt Concilium vacavit in menſibus reſervatis, non poteſt uniri pro lectione ſacræ Scripturæ, & idem ſi in dictis menſibus Cardinalis habeat indultum, ibidem num 19. 84

Vide in verb. *Præbendarum pluralitas*.

3 PRÆCEDENTIA magis influunt in ſequentia, quàm à converſo in cap. Cùm venerabilis, n.7 de Cenſibus. 545

2 Præcedentia in honoribus deferenda eſt ex prioritate temporis, in c. Cùm certum, num.5. de major. & obedien. 607

2 Declaratur procedere, ſi cætera ſint paria, ibid num 22. 607

2 Præcedentia debetur ratione antiquioris ingreſſus in religionem, ibid. num 8. 607

2 Præcedentia ex prioritate temporis debetur iis, qui ſunt ejuſdem dignitatis, & ordinis aliàs ſecus, ibid. num.52. 607

2 Præcedentia Epiſcoporum in Conciliis provincialibus attendi debet ſecundum tempus ordinationis, non ſecundum dignitatem Eccleſiarum, ibid num 13. 607

2 Præcedentia in honoribus quo ordine ſingulis adjudicari debeat, ibid. num 20 608

2 Epiſcopi appellatione remota nequeunt componere controverſias de præcedentia vertentes inter perſonas Eccleſiaſticas, & ſeculares, ſed inter Eccleſiaſticas tantùm, ibid num.12. 608

2 Præcedentia attribuitur ab ordine litteræ, ibid num.29. 609

2 In Concilio provinciali quem locum habeant Canonici, Abbates, Commendatarii, Dignitates, & procuratores Cathedralium, in c. Cùm certum, num.13. de major. & obedient. 607

2 Præcedit antiquior, & major eſt ordinarius à majori, ſi ſit ejuſdem ordinis, ſecus ſi inferioris, ibid num.24. 608

2 Præcedentia an ſit adjudicanda Capitulo Valvenſi, an verò Capitulo Eccleſ. Sulmonen., ibid. num.13. 608

Vide in ver. *Conſuetudo*.

3 Epiſcopus, qui eſt in ſtudio ut ſcholaris, in actibus ſcholaſticis ſedere debet poſt Recturam univerſitatis, in cap. poſtulaſti, num. 27 de conceſſ præben 202

2 Conſuetudo, ut non habens dignitatem præferatur illam habenti, irrationabilis eſt, in cap. Cùm certum, num.22. de major. & obed. 607

2 Conſuetudo attendi debet in deferenda præcedentia, etiamſi repugnet juri communi, ibid. num.26. 608

5 Conſuetudo, ut minor præferatur majori, vel poſterior antiquiori, eſt irrationabilis, & impræſcriptibilis, ibid num 27. 608

2 Niſi contingat ratione dignitatis, vel officii, ibid n 18 608

2 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præcedere debeant, & quid de Confratribus ſociatatum, ibid. num 22. 608

5 Fratres prædicatores præferuntur Fratribus Minoribus, in c. Nimia prava, n 5 & ſeqq de exceſſ prælat. 520

3 PRAECEPTA affirmativa in quo differant à negativis, in c. Ex parte, n.69. de Cler. non reſiden. 46

5 Præceptum reſpicit utilitatem ejus, cui præcipitur, conſilium dicitur, in c. Cùm acceſſiſſent, n 13. de Conſtit 109

3 Præcepta negativa magis præcisè obligant quàm affirmativa, in c Si quis, num.24. de Regular. 319

3 Præceptum Eccleſiæ obligans ad aliquid certo modo faciendum, non obligat ad quamlibet ejus partem eo modo, quo fieri poteſt faciendam, in c. Cùm percuſſio, n 19. de Cler. ægrot. 255

1 Præcepta moralia legis veteris immutabilia ſunt, in c. Canonum ſtatuta, n 2 de Conſtit. 55

5 Præcepta cæremonialia fuerunt viva uſque ad paſſionem Chriſti, mortua deinceps, & mortifera poſt divulgationem Evangelii, ibid. num.3. 25

2 Præcepta judicialia evacuata ſunt per adventum Chriſti, & quamvis non ſint mortifera, ſunt tamen mortua, ibid. num.4 25

3 Præcepta judicialia legis veteris etſi non obligent tempore gratiæ, tamen ſervari poſſunt, ac etiam debent, ſi ab Eccleſia ſtatuantur, in cap. In aliquibus, n 2 de decim 352

4 Præcepta Levitici 18. quoad tot perſonarum inhabilitatem ad matrimonium contrahendum judicialia ſunt, & ideò evacuata per adventum Chriſti, in cap. Vir qui, num.30. de conſang & affinit. 74

4 Præceptum nullum in lege Evangelica continetur, quod non ſit juris naturalis, præter præcepta de Sacramentis, & de Fide, ibid. num 31. 74

3 Præceptum Divinæ legis, In ore duorum, vel trium, &c. non eſt judiciale, ſed morale, in c. Cùm eſſes, n.112. de Teſtam. 274

3 Præcepta omnia legis Evangelicæ ſunt juris naturalis præter præcepta de Sacramentis, & de Fide, ibid. num.119. 274

3 Præcepta moralia per legem humanam alterari non poſſunt, ibid. num 120. 275

3 Præcepti Divini tranſgreſſio ſemper eſt mortalis, ibid n 125. 275

3 Præcepta omnia moralia ſunt de lege naturali, ibid. n.127 275

5 Præceptum, vel licentia an expiret morte concedentis, vel præcipientis, in cap. A nobis, il primo, num. 50. de ſent. excomm. 333

5 Præceptum per modum ſententiæ, vel interdicti, expirat per mortem præcipientis, ibid. num.52. 338

3 Præceptum recitandi horas Canonicas eſt de jure poſitivo, & ideò non refertur niſi ad ea, quæ ſub judicio humano cadere poſſunt, in c. Dolentes, n.30. de celebr Miſſar. 583

3 In horis divinis ſatis eſt labiis orare, licèt cor divertat ad alia, ibid. num.32. 581

3 Contrarium, num.33. & ſeqq. 583

3 Devotionem internam an Generale Concilium hic poſuerit in præcepto, & expenduntur quatuor intellectus hujus capituli, ibid num.33. & n ſeqq uſq ad n.51. 583

3 Præceptum in virtute obedientiæ, vel ſub pœna ſuſpenſionis, abſque dubio obligat tranſgreſſores ad culpam mortalem, ibid. num 37 583

5 PRECES humiles à digno oblatæ pro beneficio obtinendo, Simoniæ, aut ambitionis vitium non inducunt, in cap. Tua nos, num.31. de Simon. 59

5 Secus ſi ab indigno, ibid. num.32 59

5 Preces quas pro ſe quis porrigit, ut in prælatum eligatur, ambitioſæ ſunt, & illicitæ, ibid. n 11. 56

3 Precum primariarum indultum Imperatori conceſſum, & à Pio IV. confirmatum, eſt ſublatum à Concilio Tridentino, in cap. Nulla, num 9. de conceſſ. præb 186

5 Preces non inducunt Simoniam, ſi eligendus aliàs erat idoneus, in c. Nobis, n 109 de Simon. 46

3 Preces porrigere alicui defuncto, quem quis credebat virum probum, numque ſecretò venerari, non eſt prohibitum, in cap. Audivimus, n.18. de reliq. & vener Sanct. 604

2 PRÆDECESSORUM ſuorum ſtatuta cuſtodiat, qui ſua à ſucceſſoribus deſiderat mandata ſervari, in cap. Canonum ſtatuta, n.53. de Conſtit. 29

2 PRÆDICANDI licentiam generalem concedit ſolus Epiſcopus in ſua diœceſi, in c. Inter cætera, n 8. de off ordin. 582

2 Prædicare prohibentur de jure communi tam Clerici ſæculares, quàm Regulares ſine Ordinarii licentia, ibid. num.9. 582

3 PRÆDICATIO eſt munus præcipuum ipſius Epiſcopi, in cap. Ex parte, n 37. de Cler. non reſid 44

2 Prædicatio Verbi Dei eſt pabulum ſpirituale non minùs neceſſarium animæ quàm ſit cibus materialis corpori, in cap. Inter cætera, num 2. de off. ordin. 581

2 Prædicatio Evangelii eſt præcipuum Epiſcoporum munus, in cap. Inter cætera, num 6. de off ordin. 582

2 Incumbit tamen omnibus curam animarum habentibus, & parochialium Eccleſiarum Rectoribus, ibid. num 7. 582

5 Divinorum appellatione an veniat prædicatio Verbi Dei, in cap. Reſponſo, num. 23. & ſeq. uſque ad num. 24. de ſent. excomm. 359

5 Prædicatio Verbi Dei non eſt actus Ordinis ſacri, & demandari poteſt etiam Clerico in ſacris non conſtituto, ibid num. 24 & 19. 358

5 Non tamen mero laico, num.25 & 29. 359

5 Prædicatio Verbi Dei non incumbit ex officio, niſi Epiſcopo, & parocho, ibid num 26 359

5 Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de jure communi prædicare non poteſt ſine licentia Epiſcopi, vel Curati, ibid. num.29. 358

Fagnani Repertor.

Epiſcopus etiam non conſecratus, & parochus non Sacerdos tenentur prædicare populo Verbum Dei, ibid n.18. 360
Prædicationis officium an ſit annexum ordini Diaconatus, in cap. Vel non alt compes. num 27 de temp. ordinat 370
Prædicatio eſt præcipuum Epiſcoporum munus, nec licet illud deſerere ob ſuaſionem melioris vitæ, in c. Niſi cum pridem, n.10. de renunc. 317
Parochi an teneantur in ſuis Eccleſiis formiter prædicare, in cap. Inter cætera, num. 33. & ſeqq. uſque in fin. de Offic. Ordin. 574
PRÆDICATORES dicuntur ſpiritualiter mortuos ſuſcitare, in cap. Inter cætera, num 4 de off ordin 582
Prædicatori miniſtrari debent expenſæ ab Epiſcopo de jure communi, ibid. num 14 & 19. 582
Prædicatoris electio tam in Cathedrali, quàm in aliis inferioribus Eccleſiis, & onus ei ſolvendi eleemoſynam ad quem ſpectet, ibid. num 18 & ſeqq uſque ad num 23. 582
Prædicatorem eligere, & eleemoſynam eidem ſolvere in Cathedrali Eccleſia circumſcripta conſuetudine ad ſolum Epiſcopum pertinet, ibid num 19. 583
Prædicatoris electio, & præſtatio eleemoſynæ in inferioribus Eccleſiis cui incumbat, ibid. num 25. & ſeqq uſque in fin 583
Prædicatoris electio, & præſtatio eleemoſynæ ſpectet ad Epiſcopum, donec populus præbaverit immemorabilem, ib. n 26. 584
Quandoque tamen ea cauſa jubetur ſervari ſolitum per modum proviſionis, ibid num 36. 584
Prædicatores, præſertim qui aliter ſuſtentari non poſſunt, ab excommunicatis, & detinentibus aliena poſſunt eleemoſynam recipere, in c. Cùm voluntate, n.2. & 13. de ſent. excomm. 376
Prædicatoribus an liceat abſque neceſſitate eleemoſynam recipere ab excommunicatis, & detentoribus rerum alienarum, ibidem num 13. & ſeqq uſque ad n 29. 377
Prædicatores qui intelligantur quoad hoc, ut poſſint eleemoſynam recipere ab excommunicatis, & detinentibus aliena, ibidem num.18 378
Et cur liceat eis hujuſmodi eleemoſynas recipere, n.21. 378
Conſuetudo eligendi prædicatorem in Cathedrali, eique præſtandi eleemoſynam, an, & quando ſit obſervanda, in c. Inter cætera, num 25 & ſeq. uſque ad n.26 de off. ordin. 581
Et quid ſi ſit immemorabilis, ibid num.31. 583
Conſuetudo qua Epiſcopus prædicatores deputat in Eccleſiis Regularium, ſervanda eſt, ſed prædicatores ejuſdem ordinis, cæteris paribus, ſunt præferendi, ibid. num 32. 574
PRÆDIUM conditionale quod dicatur, in c. Nulli, num.38 de Reb. Eccleſ. non alienan. 215
Prædiorum domini cogi poſſunt, ut prædia colenda dent talibus, à quibus ſine contradictione Eccleſia poſſit decimas conſequi, in cap. In aliquibus, n.1 de Decimis 322
PRÆDO non debet eſſe melioris conditionis, quàm poſſeſſor cum titulo, in c. Conſtitutus, n.10. de fil. presbyt. 481
PRÆFECTI Cathedralibus Eccleſiis dicuntur etiam non conſecrati, in c. Eam te, n 9 de Reſcript. 351
PRÆFERTUR inter plures, qui certat de damno vitando, in cap. Cùm propter, n 60 de Jurepatr. 133
PRÆJUDICIA modica non magnoperè curat lex, in c. Conſuetudinis, n 21. de Conſuet. 191
Fallit, ſi diſpoſitio concepta ſit verbis univerſalibus, ibidem num 23. 193
Præjudicium minimum non attendendum, in c. Ex parte, num. 33 de off. Vicar 522
Præjudiciales quæſtiones debent diſcuti, antequam ſuper principali negotio lis fuerit conteſtata, in c. Intelleximus, num.25. de ordin. cognit. 100
Præjudiciales quæſtiones quæ dicantur, ibid. num.32. & ſeqq. uſq. in finem. 101
Præjudicialis quæſtio dicitur diverſis reſpectibus, ib. n.33. 102
Præjudicialis quæſtio an, & in quo differat à peremptoria, ibid. num 33. & 35. 102
Præjudicium majus eſt amittere, quod competit de jure communi, quàm quod de jure ſpeciali, in c. Nuper, n 6. de decim 124
Præjudicium prælati quando cenſeatur dividatur à præjudicio Eccleſiæ, in cap. Cùm veniſſent, n.30 de Inſtitut. 181
Præjudicium, quod ex prorogatione fit vocatis ex fideicommiſſo conditionali, non eſt conſiderabile, in cap Cum ſimus, n.27. de Regular. 170
PRÆLATIONEM alicui conferre, quia conſanguineus, eſt acceptio perſonarum, quæ opponitur juſtitiæ diſtributivæ, in cap. Accepimus, n.47. de pactis. 664

Prælatus, communia.

Prælati, & qui alios tenentur regere, non debent eſſe ſub poteſtate alterius, in c. Indecorum, n.22 de ætat. & qualit. 400
Contrarium, ibid. num.53. 402
Prælatorum appellatione veniunt etiam inferiores Epiſcopo, in c. Relatum, n 6 de Cler. non reſiden. 38
Prælatus dicitur, qui habet in loco ordinariam juriſdictionem, ibid. num.8 38
Prælatus largè dicitur quilibet Clericus habens curam animarum, ibid num.9. 38
Prælatorum Eccleſiarum appellatione veniunt etiam Abbates nullius Diœceſis, in cap Accedentibus, num 46. de exceſſ. prælator. 218
Prælatus Eccleſiæ dicitur ſolus Epiſcopus, in cap. Cùm contingat, num 14 de for. compet. 70
Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam prælati Regulares, in c. Ad aures, n 14. de tempor. Ordinat. 361
Prælatos hodie, & maximè papam adoramus, & genuflectimus, in c. His quæ, n 20 de major. & obed 618
Prælati Eccleſiarum dicuntur non tantùm Epiſcopi, ſed etiam inferiores ordinariam juriſditionem habentes, in cap. Cùm ab Eccleſiarum, num.2 de off. ordin 556
Prælati propriè dicuntur illi tantùm, qui habent juriſdictionem fori contentioſi, ibid. num 5. 556
Sed largè dicuntur prælati etiam presbyteri parochiales, ibidem num 6. 556
Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium, in c. Veniens, n 15 de tranſact 628
Prælati inferiores ſunt quodammodo ſponſi Eccleſiæ, in cap. Quia propter, num.32 de elect 283
Prælatorum appellatione qui comprehendantur, in cap. Ne pro dilatione, n 41 de pœnit. & remiſſ. 333
Prælatus ſuſcipiendo prælaturam videtur cum ea quaſi contrahere, in c. Niſi cùm pridem, n 24 de renunc. 318
Prælatus Tutori, & Curatori æquiparatur, in c. Sicut nobis, n.19. de Regular. 353
Prælatorum affectus erga nepotes, & propinquos, pervertit judicium rationis, in c. Grave, n 7 de præben. 118
Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam, in cap. per tuas, il primo, n 22 de Simonia. 53
Vide in ver. *Prælatus Regularis*.
Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ibid. num.26. 54
Vide in ver *Captivus, captus*.
Prælatus non poteſt inſtitui ſub conditione à jure reprobata, ſed benè ſub conditione tacitè à jure inducta, ibid num 32. 55
Prælatus in quibus differat à tutore, in cap. Qualiter, & quando, il ſecondo, n 4. de Accuſat 15
Prælati ſunt poſiti tamquam ſignum ad ſagittam, ibid. n.20. 56
Vide in ver. *Epiſcopus*.
Prælatus malus timet bonum ſubditum, ibid. num.21 20
Prælati qua ratione dicantur Eccleſiæ ſponſi, in cap Quanto, n. 115 de Tranſlat 324
Prælati tenentur ſibi mutuum præſtare auxilium, in cap Veniens, n.15. de tranſaction. 628
Prælatus an poſſit bona Monaſterii ſpecialiter hypothecare, in c. Ad noſtram, n.2. de reb. Eccleſ. non alien. 226

Prælatus quoad alienationem, & adminiſtrationem bonorum Eccleſiæ.

Prælatus exemptus cum recipiat dignitatem à papa, jurat bona Eccleſiæ non alienare, in cap. Cùm tempore, num.7 & 29. de Arbitr. 695
Prælatus qui juravit bona Eccleſiæ non alienare, ſi compromittat, non eſt perjurus, ibid num 25. 696
Prælati ſunt procuratores, & Diſpenſatores rerum Eccleſiæ, non Domini, in cap Quanto, n 58 de Tranſlat Epiſc 320
Prælatus ſolus in quærendis poteſt Eccleſiæ præjudicare, in c. Sicut nobis, n 21 de Regul. 188
Prælatus diffamatus maximè de dilapidatione poteſt per Superiorem compelli ad reddendam rationem adminiſtrationis, in cap. Qualiter, & quando, num.2. de Accuſat. 25
Secus ſi diffamatus non ſit, ibid. n.3. & ſeq. 25
Prælatus inquiſitus de dilapidatione, interim ab adminiſtratione removetur conſtito de ſuſpicione, ſecus in accuſato, ibidem num.74 20
Prælatus de gravi crimine inquiſitus, & convictus, ab adminiſtratione totaliter removetur: accuſatus verò deponitur, ib n 75. 20
Vide in ver. *Inquiſitio*.
Prælatus ex ſola pendentia judicii ſuper dilapidatione non removetur, niſi alia probatio adſit, in cap. Licèt Heli, num 10 de Simon. 49
Sufficiunt tamen conjecturæ, ibid n.11. 49
Prælatus convincitur eſſe ſuſpectus de dilapidatione, ſi probetur Eccleſiam fuiſſe divitem, & nunc eſſe pauperem, ibid n 12. 49
Nec excuſatur, ſi dicat ſe expenſas feciſſe attenta conditione ſuæ magnæ nobilitatis, ibid. n.13. 20
Prælatus quantumcumque nobilis debet reſtringere expenſas juxta facultates Eccleſiæ, ibid. n 14. 49
Prælatus poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam, in cap. Audivimus, n 3 de colluſ. deteg. 190
Declaratur, num.4. 190

Prælatus quoad beneficii collationem, & privationem.

Prælatus ſolus dicitur habere jus conferendi, licèt de conſenſu alterius conferre debeat, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, n.4 de elect. 272
Prælati honeſtatem non decet aliquem ſine juſta cauſa à ſuis beneficiis amovere, in c. Quanto, n.71 de Tranſlat. Epiſcopi 321
Prælato ſuſpenſo jus conferendi non devolvitur ad Capitulum, nec ad Archiepiſcopum, ſed ad papam, in cap. Quia diverſitatem, n 13. & 23. de conceſſ. præben. 192
Prælatus an ſtatim lata ſententia ſuper crimine intelligatur ipſo jure privatus dignitate, vel beneficio, in cap Qualiter, il ſecondo, n 90. de Accuſat 22
Vide in ver. *Beneficium*.

Prælatus quoad Capitulum, & ejus conſenſum.

Prælatus an poſſit compromittere ſine conſenſu Capituli, in cap. Cùm tempore, n 5. de Arbitr. 695
Prælatus quomodo conſtet an interſit Capitulo ut prælatus, an verò ut Canonicus, in c. poſtulaſti, n 10 de conceſſ. præb 202
In dubio cenſetur quis in actu intervenire tamquam præſens majori dignitati, ibid. n 13 203
Prælatus, & Capitulum faciunt unum corpus, & poteſtas eſt in Eccleſia, & dignitate, in c. His quæ, n 47 de major. & obed. 612
Vide in ver. *Epiſcopus quoad Capitulum*.

Prælatus quoad Confeſſorem.

Prælatus inferior non exemptus, aut exemptus non prælatus, non gaudet privilegio ſibi eligendi Confeſſorem, in cap. Ne pro dilatione, n 3 de pœnit. & remiſſ 333
Prælati inferiores exempti an poſſint ſibi eligere Confeſſorem ab Ordi-

Ordinario non approbatum, ibid n. 20. 335
5 Et an poſſint approbari ad Confeſſiones audiendas, ibidem numer. 21. 352
5 Prælatus quantumcumque maximus non poteſt de jure communi ſibi eligere Confeſſorem, ibid. n. 33. 322
5 Prælati exempti, qui immediatè non ſubſunt Papæ, non habent privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, ibid num 35. & 38. 323
Vide in ver. *Epiſcopus quoad Confeſſiones*.

Prælatus quoad correctionem ſubditorum.

5 Prælatus excommunicatus eſt, ſi correctionis cauſa faciat percuti Clericum per laicum, in cap. Indecorum, num. 49. de ætat. & qualit. 401
5 Prælati ſubditos corrigunt, & reformant, appellatione, vel conſuetudine non obſtante, in c. Irrefragabili, numer. 2. de offic. ordin. 571
5 Prælatis, & Magiſtris licet ſubditos, & ſcholares etiam in ſacris ordinibus conſtitutos leviter percutere ſine incurſu excommunicationis, in c. Cùm voluntate, n 30 de ſent. excom 370
2 Prælatus notoriè criminoſus non poteſt ſubditum corrigere, in c. De priore, n. 4 de Appellat. 296
2 Contrarium, ibid n 5. 296
2 Prælatus quantumcumque notoriè criminoſus, & irregularis, ante depoſitionem poteſt juriſdictionem in ſubditos exercere, ib. num 5. 296
Vide in ver. *Epiſcopus quoad officium Epiſcopale*.
5 Prælati cùm teneantur ſubditos arguere, & increpare, odium multorum incurrunt, in c. Qualiter, & quando, il ſecondo, n. 22. & 27. de Accuſat. 26
5 Prælati, qui non corrigunt ſubditos, dicuntur eos occidere, & puniuntur à Deo tam in hoc ſæculo, quàm in futuro, in c. Licèt Heli, n. 3 & 0. ſeq. de Simon. 48
5 Heli ſummus Sacerdos qualiter fuerit punitus à Deo, quia filios non corripuerat, ibid n. 4. 48
5 Prælatus non debet eſſe facilis ad credendum in præjudicium alterius, ibid n 7. 48
3 Prælatis Eccleſiaſticis, & præcipuè papæ dolendum eſt de peccatis, & exceſſibus ſubditorum, in cap. Dolentes, n. 2. de Celebr. Miſſar. 582
3 Prælatis, & Clericis reprehenſibile eſt è ſomno non ſurgere ad diurnum concentum avium, ibid. n 4. 582

Prælatus quoad depoſitionem.

5 Prælato condemnato an ſtatim liceat electoribus ad electionem alterius procedere, in cap. Qualiter, il ſecondo, num. 55. de Accuſat. 25
Vide in ver *Depoſitus*, *Condemnatus*, *Sententia*.
5 Prælatus poſt ſententiam condemnatoriam an remaneat poſſeſſor dignitatis, vel beneficii, ibid n. 96. 55

Prælatus quoad diſpenſationem.

3 Prælatus etiam in caſibus à jure permiſſis ſine juſta cauſa non diſpenſat contra jus, in c. Relatum, n. 22 de Cler. non reſid. 35

Prælatus quoad excommunicationem, vel ſuſpenſionem.

3 Prælatus excommunicatus vel ſuſpenſus, pro mortuo reputatur, in c. Quia diverſitatem, n. 22. de conceſſ. præben. 293
Prælato excommunicato, vel ſuſpenſo, an juriſdictio tranſeat in Capitulum.
Vide in ver. *Capitulum ſede vacante*.

Prælatus qualis, & à quo eligendus.

2 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed quoad regimen Eccleſiæ, in c. Eam te, n. 12. & 22. de ætat. & qualit 404
2 Prælati proviſio in Collegiata poteſt pertinere ad alium, quam ad Capitulum, ex fundatione, vel conſuetudine, in c Nullus, num. 26 de elect. 218
2 Prælatus eligendus eſt melior non ſimpliciter, ſed in ordine ad Eccleſiam regendam, in c. Conſtitutus, il ſecondo, num. 24. & ſeq. de Appellat. 200
2 Et an dives & potens, pauperi & litterato ſit præferendus, vel à converſo, ibid n. 29. 200
Vide in ver. *Epiſcopus quoad promotionem*.

Prælatus inferior quoad abſolutionem

5 Prælati inferiores quamvis per ſalutationem remittant injuriam, tamen pœnam non relaxant, niſi formiter abſolvant, in c. Si aliquando, n. 13. de ſent. excomm. 356

Prælati inferioris authoritas.

5 Prælati inferiores de matrimoniis cognoſcere, publicas pœnitentias injungere, & indulgentias dare non poſſunt, niſi hoc eis competat de jure ſpeciali, in c. Accedentibus, n. 5. de exceſſ. prælator 225
5 Prælati inferiores acquirere poſſunt ea, quæ ſunt dignitatis Epiſcopalis, non ſolùm privilegio, ſed etiam præſcriptione, ibid. num 4. 225
5 Non autem ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, ibid. n. 5. 225
5 Etiamſi præſcriptio ſit immemorabilis, ibid. num. 6. 225
2 Prælati inferiores de jure communi territorium non habent, nec dicuntur Ordinarii locorum, in c. Cùm contingat, n. 25. de for. compet. 70
2 Et quid ex conſuetudine, vel præſcriptione, ibid. num. 26. 70
2 Prælatus inferior an, & quando poſſit concurſus parochialium inſtituere, ibid. n. 32 & 38 70
5 Prælati inferiores habentes juriſdictionem quaſi Epiſcopalem exclusis Epiſcopis, non prohibentur cauſas matrimoniales, & criminales cognoſcere, in cap. Significaſti, num. 26. de Offic. Archid. 524
Fagnani Reporter.
2 Prælatus inferior non acquirit territorium, niſi tam ipſe, quàm ſubditi eximantur à juriſdictione Epiſcopi, in cap. Cùm ab Eccleſiarum, n. 25. de off. Ordin. 558
3 Prælati inferiores habent poteſtatem juriſdictionis, ſed non Ordinis, in c. Nullus, n 4. de paroch. 304
3 Prælatus inferior nullius Diœceſis poteſt convocare quem maluerit Catholicum Antiſtitem pro Sacramento Chriſmatis, ibidem num. 52 307
2 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem venit appellatione Epiſcopi proprii, ad hoc ut Clericus coram ipſo ſit conveniendus, in c Si quis, n 24. de foro compet. 36
5 Prælatus inferior habens in loco juriſdictionem quaſi Epiſcopalem poteſt explicare omnia, quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent, in c. Sicut unire, n. 16 de exceſſ prælat. 208
5 Prælatus inferior dicitur habere juriſdictionem quaſi Epiſcopalem ſi habeat Eccleſias ſibi pleno jure ſubjectas, ibid n 17. 208
2 Prælati inferiores exceptis Cardinalibus in ſuis titulis non habent juriſdictionem ordinariam de jure communi, in cap. His quæ, num. 20 de Major. & obed. 618
2 Prælati inferiores ſunt quodammodo ſponſi Eccleſiæ, in c. Quia propter, num 32 de elect. 289
3 Prælati inferiores an uti poſſint opera duorum Canonicorum ſine Capituli licentia, vel non probata Eccleſiæ utilitate, in c. De cetero, n. 6. de Cler. non reſid. 37
3 Prælatus inferior poteſt ex juſta cauſa impertiri licentiam Clerico a ſua Eccleſia abſcedendi, in c. Relatum, nu. 5. de Cleric. non reſid. 32
3 Declaratur, ibid. num. 7. 32
5 Prælati inferioris licentia requiritur ad hoc, ut Clericus ei ſubjectus tranſire poſſit ad aliam Eccleſiam, in cap Admonet, n 14. de renunciat 330
5 Prælati inferiores habent juriſdictionem in certa parte Diœceſis duplici modo, in cap. Sicuo, num 60 de ſent. excomm. 375
5 Iiſque negligentibus an ſuccedat in eorum juriſdictione papa, an Epiſcopus, ibid num 62. 375
Prælati inferiores quoad monitoria.
Vide in verb. *Excommunicatio ad finem revelationis*.
5 Prælatus inferior habens juriſdictionem quaſi Epiſcopalem an poſſit abſolvere ſubditos ab excommunicatione ob levem Clerici percuſſionem, in cap. pervenit, num. 20. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 318
5 Prælatis inferioribus habentibus jura Epiſcopalia competunt ea omnia, quæ ad Epiſcopalem juriſdictionem pertinent, ibidem numer. 23. 318
5 Prælatus inferior habens jura Epiſcopalia poteſt abſolvere ab excommunicatione Canonis, quando Canon eam non reſervat, ib num. 24. 318
Vide in ver *Epiſcopus quoad iura exempta*.
3 Prælatus inferior habet jus inſtituendi in Eccleſiis ſibi pleno jure ſubjectis, in c Cùm veniſſent, num 14 de Inſtitut 282
3 Secus ſi ejus juriſdictio ſit cumulativa cum Epiſcopo, ib. n. 25. 282
Vide in ver. *Inſtitutio*.
Et in ver. *Ius inſtituendi*, &c.
5 Prælatis inferioribus non competunt ea, quæ ſacris Ordinibus annexa ſunt, vel illos concernunt, in c. Cùm illorum, num 29 de ſent. excomm. 349
5 Prælatis inferioribus juriſdictionem quaſi Epiſcopalem habentibus in locis ſuæ juriſdictionis uti non licèt facultate Epiſcopis attributa Decreto Concilii Trid. c 6. ſeſſ. 24. ib. num. 33. 352
3 Prælatus inferior an Curatis Eccleſiarum ſibi ſubjectarum dare poſſit licentiam non reſidendi, in c. Tuæ, num. 5. & num ſeqq. uſque in fin de Cler. non reſid. 38
2 Prælati inferiores ſi ſint nullius Diœceſis, habeantque juriſdictionem Epiſcopalem, poſſunt convocare quem maluerint Epiſcopum pro Chriſmate adminiſtrando, in c. Cùm veniſſet, §. per frontis, n 8 de ſacr. unct. 454

Prælatus inferior quoad Ordines.

2 Prælatus inferior ſæcularis habens facultatem poſt Concilium Tridentinum conferendi primam tonſuram, & minores Ordines certis perſonis, ſi alios ordines, an characterem imprimat, in c. Statuimus, num 22 & ſeqq. uſque in fin. de ſupplen. neglig. prælator. 359
2 Prælatus inferior ſæcularis habens privilegium ante Concilium Tridentinum conferendi ſuis ſubditis ſæcularibus primam tonſuram, & minores Ordines, ordinando poſt Concilium Tridentinum nihil confert, ibid. n. 25 & 31. 351
2 Prælatus carens poteſtate Ordinis dicitur eſſe inſtar chimæræ ib. num. 25. 352
2 Prælatus inferior, ſive regularis, ſive ſæcularis, ſi conferat primam tonſuram, aut minores Ordines, an, & quibus caſibus imprimat characterem, aut conferat Ordinis executionem, ib. numer. 53. 354

Prælatus inferior quoad præſcriptionem.

2 Prælatus inferior poteſt præſcribere jura Epiſcopalia contra Epiſcopum, licèt non ſit exemptus ex privilegio, in c. Cùm olim, n 20. de præſcription. 278
2 Præſcribere poteſt inferior prælatus contra Epiſcopum jus inſtituendi, & deſtituendi, ib. n. 21. 279
2 Et in inſtitutione authorizabili, ibid. n. 22. 279
2 Præſcribere an poſſit inferior jus ordinandi Clericos tam per ſeipſum, quàm per alium, ibid. n. 23. 279
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 24. 279
2 Prælatus inferior an poſſit præſcribere jus abſolvendi à caſibus Epiſcopo reſervatis, ibid n 18 279
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n 25. 279
2 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo omnia, quæ ſunt juriſdictionis, & dignitatis Epiſcopalis, ibid n. 20 279
2 Præſcribi poteſt ab inferiori prælato poteſtas excommunicandi,

interdicendi, & abſolvandi, ibid. num. 18. 180
a Prælatus inferior, qui nititur ſola præſcriptione, non obtinet contra Epiſcopum, niſi illam ſufficientur probet, ibidem numer 35. 180
a Prælatus inferior ad excludendum Epiſcopum à viſitatione, an docere debeat per rem judicatam de exercitio utriuſque juriſdictione, in parochos, & parochianos, ibid. n. 41 182
a Prælatu inferiori an, & quando daoda ſit manutentio contra Epiſcopum in exercitio juriſdictionis Epiſcopalis, ib n 46. 183
a Prælatus inferior non poteſt juvari ſola poſſeſſione contra Epiſcopum in interdictu retinendæ, ib n. 50. 182
a Prælatus inferior non poteſt præſcribere jura Epiſcopalia, in c. Cum ab Eccleſiarum, n. 35. de off. Ordin. 558
5 Prælatus inferior poteſt præſcribere in certis Eccleſiis Diœceſis totum jus Epiſcopale, ſubducitur tamen tempus, quo vacavit Eccleſiæ Cathedralis, in c. Auditis, n. 3. de præſcript. 174
a Prælatus inferior ſi ſolus inſtituerit ſpatio annorum quadraginta, præſcribit excluſo Epiſcopo, ibid n 6. 175
3 Prælatus inferior quomodo poſſit præſcribere jura Epiſcopalia in aliqua parte diœceſis, in c. Sæm, n 61. de ſent. excom 177
3 Jus inſtituendi poteſt præſcribi ab inferiore, in c. Cùm veniſſent, n. 18. de inſtitut. 182

Prælatus inhabilis.

Prælatus inhabilis.
Vide in ver. *Coadjutor.*
Et in ver. *Prælatus quoad Renunciationem.*
5 Prælatus ſi efficiatur inhabilis etiam perpetuò, non removetur, ſed datur ei coadjutor, vel adminiſtrator, in c. Per tuas, il primo, n 11 de Simonia. 54
3 Prælato inhabili datur coadjutor, nec jurisdictio tranſit in Capitulum, in c. Quia diverſitatem, n. 31. de conceſſ. præb. 393

Prælatus intruſus.

5 Prælatus naturaliter mortuus, & intruſus æquiparantur, in cap. Quod à prædeceſſore, n. 60. de Schiſmat. 107
5 Prælatus intruſus non poteſt conferre Sacramenta, & conferendo, executionem non confert, ibid n 89. 110
r Et in c. Niſi cum pridem, n. 35. de Renunt. 339
Vide in ver. *Intruſus.*

Prælatus quoad Judicia.

a Prælatus poteſt eſſe in judicio ſuper re immobili Eccleſiæ etiam ſine Capituli conſenſu, in cap. Cùm temporu, num. 36 & 41. de Arbitr. 607
3 Prælatus agere poteſt pro injuria ſuo Clerico illata, in cap. preſbyteri, num. 2. de pœn. 582
a Prælatus in juribus Eccleſiæ ſuæ poteſt eſſe arbiter & judex, in c. Cùm olim, num. 4. de præſcrip. 178

Prælatus quoad pœnas pecuniarias.

5 Prælati, qui in criminibus diſpenſare non poſſunt, pœnam a jure ſtatutam nequeunt in pecuniariam commutare, in c. Licèt, numer. 1. de pœnis. 285
5 Prælati nec pro criminoſis ſuſtinendis, nec correctionis cauſa ex cupiditate debent pecuniam exigere, ibid. 285
5 Prælatus qui crebrò, & facilè pœnas pecuniarias infligit, eſt vehementer ſuſpectus de avaritia, ibid. num. 3. 285
5 Item ſi hujuſmodi pœnas ſibi applicet, ibid. n. 4. & ſeqq. 285
5 Prælatus qui mediante pecunia ſuſtinet criminoſos, juſtitiam vendit, ib. num 5. 286
1 Prælatus in impoſitione pœnæ cavere debet à quæſtu pecuniæ, in a Irrefragabili, §. Cæterum, num. 2. de off. Ordin. 578
r Prælatus, qui pecuniam recipit, ut criminoſos non corrigat, juſtitiam vendit, ibid. n 14 579
5 Prælatis, qui in viſitatione ſubditos de crimine ſuſpectos concutiunt, ut ſe nummis redimant, increpantur, ibid. n 579 579
Vide in ver. *Pœna pecuniaria.*

Prælatus putativus.

5 Prælati putativi, ſive ordinarii, ſive delegati, geſta regulariter ſunt valide, in c. Super eo, num. 4. de Crimin. falſ. 579
5 Etiam quoad ſpiritualia, & pertinentia ad forum interiorem, ib. numer 5. 579
c Declaratur, ibid. num. 9. 579
5 Prælato putativo obediendum, eſt, ſi habeat titulum authoritate ſuperioris, ſecus ſi per falſas litteras, ibid. num 12. 580
5 Error communis ad validitatem eorum, quæ geruntur ab excommunicato vel irregulari, debet eſſe facti non juris, in c. Quod à prædeceſſore, num. 135. de Schiſmat. 115
a Titulus putativus niſi proveniat à legitimo ſuperiore, non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur opinione communi, in cap Niſi cum pridem, num 33. de Renunc. 339
5 Geſta à prælato putativo non ſuſtinentur ex communi errore, ſed requiritur etiam titulus ab habente authoritatem, in c. Super eo, num 9. de Crim. falſ. 579
5 Geſta per prælatum putativum valent, quamdiu toleratur; ſecus ſi notorium ſit eum eſſe ſuſpenſum, in c. Quod a prædeceſſore, num. 136. de Schiſmat. 115
3 Geſta non ſuſtinentur ex titulo putativo, & communi errore niſi concurrat poſſeſſio, vel quaſi, in c. Conſultationibus, n 3 de Iurepatr. 520

Prælatus Regularis.

a Prælatus Regularis corrigens ſubditorum exceſſus recuſari non poteſt, in c. Ad noſtram, num 3. de appellat. 189
3 Prælati Regulares Ordinum Mendicantium non dicuntur in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti quoad hoc, ut poſſint actualiter degradationi aſſiſtere, in cap. Aqua, num. 32. de conſecr. Eccleſ. vel Altar. 372
e Prælati Regulares habent jus ſuſpendendi ſubditos a gradibus, & dignitatibus ex quacumque cauſa, etiam occulta, & extrajudicialiter, in c. Cùm dilectus, n 46. de conſuetud 207
5 Prælatis Regularibus nullius Diœceſis juriſdictionem habentibus quaſi Epiſcopalem competunt ea omnia in Regulares exemptos intra ſuum territorium exiſtentes, quæ ex Concilio Tridentino competunt locorum Ordinariis contra alios exemptos, in c. Accedentibus, n. 40 de exceſſ. prælat. 217
1 Prælati Regulares poſſunt prohibere ſuis ſubditis etiam ob crimen occultum, ne aſcendant ad ſuperiorem Ordines, in c. Ad aures, n 1. de tempor. ordinat. 362
r Prælatorum Regularium appellatione qui intelligantur, ibidem numer. 3. 362
1 Prælatis Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolùm prohibere aſcenſum ad Ordines, & Dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere a jam ſuſceptis, ibid. n 4. & ſeqq. uſque in fin 362
r Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt etiam prælati Regulares, ibid. n 14. 383
a Prælatus Regularis de jure communi majorem habet authoritatem quoad impediendam ſubditorum promotionem, quam Epiſcopus, ibid n 16. 363
5 Prælati Regulares ea notitia, quam in confeſſione habuerunt, uti non debent ad externam politiam, in c. Officii, num 40 de pœnit. & remiſſ. 306
3 Prælati cogi poſſunt tot Monachos, vel Clericos inſtituere, quot poſſunt de redditibus Eccleſiæ ſuæ ſuſtentare, in c. Non amplius, n. 5. de Inſtitut. 172
3 Declaratur, ibid. n. 38. 175
3 Prælati ſub appellatione venit prælatus Immediatus Monaſterii, non autem Generalis, vel provincialis, niſi aliud habeat conſuetudo, vel ſtatuta Ordinis, in c. Licèt, n 36. de Regul. 393
Prælatus Regularis quoad tranſitum ad aliam Religionem.
Vide ſupra in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
5 Prælatis regularibus nefas eſt damnare ſubditum, ut fame pereat præcipiendo aliis, ne cibos deferant, in c. Novimus, n. 14. de verbor. ſignific. 386
5 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intra ſepta Monaſterii, in c. Manifeſta, n 20 de pœnit. & remiſſ. 200
5 Prælatus Regularis ſi ſit captus à Turcis, vel Saracenis, an alius in ejus locum eligi poſſit, an ve ex captivitate reverſus in priſtinum ſtatum ſit reponendus, latè diſcutitur, in c. Per tuas, il primo, n. 7. & ſeqq uſque in fin de Simon 53
5 Prælati Regulares qui a Capitulo eliguntur, & a Superiori confirmantur, removeri non poſſunt, niſi ex juſta cauſa, & juris ordine ſervato, ibid. n 8. & 41. & 45. 53
5 Non tamen in regularibus requiritur cauſa tam gravis ſicut in ſecularibus, ibid n. 9 53
5 Prælatus ab hoſtibus captus non eſt ipſo jure privatus ſua dignitate, nec privandus per ſententiam, ibid. n. 12. 53
5 Prælati regulares non ita pingue jus habent ſicut ſæculares, ibid. numer. 24 54
5 Prælatus regularis etſi removeri poſſit levioribus ex cauſis, requiritur tamen delictum, & illius probatio, ibid n. 25. 54
5 Prælatus non debet privari jure ſuo propter captivitatem, ibidem numer 26 54
5 Prælati regulares ex levioribus cauſis ob adminiſtratione removentur, quam ſæculares, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 51. de Accuſat. 18
5 Et ſpectanda eſt conſuetudo ſpecialis locorum Religioſorum, ib. numer 51. 18
5 Prælati Regulares an poſſint diſpenſare ſuper irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus in vim Concilii Tridentini c. 6. ſeſſ 24. in c. Cùm illorum, n. 27. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 349
1 In Prælatum Regularem eligi non poteſt, qui non fuit ante Monachus, & inſtructus in Regula Monachali, in c. Cùm ad noſtram, n. 1 de elect. 283
a Ordinarius ſupplet negligentiam Abbatis non revocantis Monachum vagabundum, in c. Quanto, n. 2. de off. Ordinar. 565
k Monachus ſine Monaſterio caret vita, ſicut piſcis ſine aqua, ibid. num 2. 565
1 Epiſcopus poteſt ſibi aſſumere Monachum in cubicularium etiam contradicente Abbate, ſi ſit neceſſarius, ibid. n 6 pag. 565
r Contrarium, ibid n 7 565
a Monachorum correctio, & coertio primo loco pertinet ad Abbatem, ibid n 8 565
k Prælatus Collegiatæ Eccleſiæ, qui præficitur per electionem, habet juriſdictionem ordinariam in illos de Collegio, *ibid.* n. 12. 565
5 Declaratur, n. 11 586
a Abbas, vel prior Conventualis poteſt Monachos excommunicare, ibid n 10. 585
a Abbas habet juriſdictionem in Monachos etiam in criminalibus, niſi imponenda ſit pœna depoſitionis, ibid. n. 13. & n. 20. 585
5 Abbas exercet juriſdictionalia ante benedictionem, ibidem numer 14. 566
5 Conſecratio in Epiſcopo magis operatur, quàm benedictio in Abbate, ibid n. 15. 566
5 Abbas vocatur etiam ante benedictionem, ibid. n. 16. 586
1 Monachus in his, quæ pertinent ad obſervantiam Regulæ, magis tenetur obedire Abbati, quàm Epiſcopo, ibid. n. 18. 566
1 Abbas poteſt Monachum vagabundum revocare, punire, & eiicere ad præſcriptum Regulæ, ibid n 18 566
r Monachus in cauſis civilibus, & pecuniariis conveniri non poteſt coram Abbate, ſed Eccleſia, vel Monaſterium convenitur coram Ordinario, ibid. n. 13. 586
5 Abbas, vel prior in Monaſterio, provincialis in omnibus Conventibus provinciæ, & Generalis in toto Ordine habent juriſdictionem univerſalem, & ordinariam, ibid. n 27. 569
a Monachi in Monaſterio Epiſcopatui unito ſubſunt Epiſcopo, &
Præ-

Digitized by Google

præpoſito, vel priori, ibidem num.35. 568
a Abbat habet totam poteſtatem in Monaſterio, excluſo Epiſcopo, ibidem num.39. 568

Prælatus quoad renunciationem.

3 Prælatus inhabilis propter morbum perpetuum non poteſt compelli ad cedendum, in cap. Ex parte, num. 3. de Cler. ægrotan. 361
e Prælatus invitus cogi poteſt ad cedendum, quando ſubeſt periculum deſtructionis Eccleſiæ, dummodò detur ei bonum concambium, in c. Cæterùm, n.52. de Reſcript. 144
Vide in ver. *Epiſcopus quoad renunciationem.*

Prælatus quoad Reſidentiam.

3 Prælatus poteſt fugere, cùm ſpecialiter quæritur à perſecutoribus, & ſalus animarum per alios tuta eſſe poteſt, in c. Clericos, n 50. de Cler. non reſiden 67
3 Secus ſi periculum omnibus immineat, ibid. n. 51. 67
3 Prælatus, vel Clericus non reſidens, qui citatus non revertitur, privandus eſt, niſi habeat juſtum impedimentum, in c. Ex parte, n 2. de Cler. non reſid. 41
3 Prælatus abſens etiam per decennium ex hoc ſolo non cenſetur habere Eccleſiam pro derelicta, ibid n.2 41
3 Prælatus, qui ad Eccleſiam revertitur, & ſtatim recedit, ampliùs non eſt movendus, ibid. n.4. 42
3 Prælatus abſcedens, cui certus terminus fuit præfixus ad redeundum, lapſo termino privari poteſt ſine alia monitione, ibidem num.5. 41
3 Dummodò in conceſſione fuerit monitus redire in termino, ibid. num 6. 42
3 Prælati curam animarum habentes tenentur in ſuis Eccleſiis perſonaliter reſidere, ibid n.9. 42
3 Prælatus ut abeſſe poſſit à ſua Eccleſia, non ſufficit legitima cauſa, ſed requiritur etiam licentia, ib n.81. 48
3 Prælatus quibus caſibus cenſeatur habere Eccleſiam pro derelicta, in c. Qualiter, n.5. de Cler. non reſid. 46
Vide in ver. *Reſidentia Epiſcopi.*
Et in ver. *Parochus quoad Reſidentiam.*
Et in ver. *Epiſcopus quoad Reſidentiam.*

Prælatus quoad ſcientiam.

4 Prælatus poteſt verbum Dei prædicare, & Sacramenta adminiſtrare etiam ſine charitate, non autem ſi ſit prorſus illiteratus, in c. Eam te, n.13. de ætat. & qualit. 404
e Prælati Eccleſiarum, & alii curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicitè ſcire articulos ſymboli patrum, & Athanaſii, in c. Firmiter, num. 23. & 49. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 5
Vide in ver. *Epiſcopus quoad licentiam.*

Prælatus quoad ſucceſſorem, & ſucceſſionem.

5 Prælatus non poteſt ſibi eligere ſucceſſorem, niſi cum authoritate Romani pontificis, in cap. Accepimus, numer. 15. de pactis. 662
a Prælatus non dicitur ſucceſſor univerſalis ſui prædeceſſoris, nec ejus perſonam repræſentat, in cap. Gravis, nu 236. de Reſtit. ſpoliat. 122
a Et mala fides prædeceſſoris non impedit, quin ſucceſſor habens bonam fidem, faciat fructus ſuos, ib. n.237. 122
a Prælatus quamvis ſuccedat in univerſum jus prælaturæ, non tamen ſuccedit in jus prædeceſſoris, nec ab eo cauſam habet, ſed à Superiore ipſum inſtituente, ibid. n.238. 122
a Prælatus ſucceſſor poteſt bona fide præſcribere, licèt prædeceſſor habuerit malam fidem, ibid. n.236. 123
Vide in ver. *Papa quoad ſucceſſorem.*
e PRÆPARATIO ad formam non eſt forma, in c.Cùm contingat, n.53. de ætat. & qualit. 421
e Præparatio debet ſemper præcedere præparatum, ibidem numer 100. 425
3 Præparantis, & præparati idem eſt judicium, in c. Non magnopere, n.20. de Cler. vel Monach. 660
3 Et judex cauſæ præparantis eſt judex cauſæ præparatæ, ibid. num.21. 661
a PRÆPOSITURA habens nudum miniſterium aliquot beneficia conferendi approbatis ab Ordinario an poſſit conferri Clerico quatuordecim annorum, in c. Indecorum, n.9. & n. ſeq. uſque ad n 17 de ætat & qualit. 399
5 Præpoſitura præſertim commendari conſueta ſi careat cura, & conventu, cenſetur dignitas comprehenſa in c.22. § Ad cæteras, ſeſſ 24. in c. Cùm in cunctis, n.45. & 121 de elect. 246
5 Præpoſitura an ſit dignitas, in cap. Ut Abbates, n.24 de ætat & qualit. 389
e PRÆPOSITUS Eccleſiæ, quæ eſt Dignitas principalis, & collegiata cum juriſdictione ſpirituali, & temporali, an ex Concilio Conſtantienſi ſit privatus ipſo jure, ſi infra annum in presbyterum ordinatus non fuerit, in c. Cùm in cunctis, § Inferiora, n.15. & ſeqq uſque ad n 35 de elect. 257
a Præpoſitus piſcienſis concurſus parochialium inſtituit, & cauſas matrimoniales cognoſcit, cùm ſit nullius diœceſis, in c. Cùm contingat, n.28. de foro comper. 70
e Præpoſiti praten. & piſcien. minores ordines conferre, ac litteras dimiſſorias concedere non poſſunt, in c Significaſti, n 29. de off. Archid. 516
a Præpoſiti, & Decani rurales non habent dignitatem, in cap. Ut Abbates, n 23 de ætat & qualit. 389
a Præpoſiti in Germania, Belgio, & polonia dignitatem habent, & alicubi juriſdictionem, & curam animarum, ib. n.25. 389
a Præpoſitus Buaeti habet juriſdictionem cumulativam cum Epiſcopo Burgi S. Donnini, in cap. Auditis, num. 8 de præſcript. 176
a Præpoſiti quorumque ſunt merè laici, in cap. Verùm, n 11. de for. compet. 72
3 Præpoſitus qui eſt ſecundus poſt Abbatem, poteſt ab eo removeri, ſi quater admonitus ſe non emendaverit, in c. Cùm ad Monaſterium, n.32 de ſtat. Monach. 477
3 Præpoſito Buaeti an competat jus inſtituendi tam ad beneficia in ſuo privilegio expreſſa, quàm ad alia poſteà erecta infra limites præpoſituræ, in c.Cùm veniſſent, n 9 & num. ſeqq uſque ad num 22 de Inſtitut. 182
3 Ejus juriſdictio eſt cumulativa cum Epiſcopo, ibid n.20. 182
5 PRÆPOSTERATIO facti factum non vitiat, in c.Tuæ litteræ, num 4. de Cler. per ſalt. promot. 199
3 Præpoſteratio in formalibus, & in his quæ ſunt de ſubſtantia, vitiat actum: ſecus in aliis, in c. Qui presbyterum, num. 86. de penit. & remiſſ. 197
3 PRÆROGATIVA perſonæ quamvis interdum ſit juſta cauſa diſpenſandi ad plura incompatibilia, non tamen eſt juſta cauſa annectendi unum beneficium alteri, in cap. Expoſuiſti, no. 6 de preben. 145
a PRÆSCRIBENS contra univerſaliter poſſidentem in certis articulis etiam animo acquirendi juriſdictionem univerſalem, illam univerſaliter non acquirit, ſed tantùm præſcribit, quantum exercuit, in c. Cùm olim, n.29. de præſcript. 180
a Secus ſi nemo univerſaliter poſſidebat, quia totum præſcribit, ſi ea intentione hoc faciat, ibid n 30 180
a Præſcribens unum actum univerſalem acquirit univerſam juriſdictionem, ſi habeat cauſam univerſalem, ſeu intentionem fundatam de jure communi, ibid. n 33. 180
a Præſcribens poteſtatem excommunicandi an cenſeatur etiam præſcribere poteſtatem interdicendi, ſuſpendendi, & abſolvendi, ibid. n.34. remiſſivè. 180
5 Præſcribi poſſunt per inferiorem Epiſcopo jura omnia Epiſcopalia ad utramque legem pertinentia, in cap. Irrefragabili, § Exceſſus, num.4. de off. Ordin. 574
5 Præſcribens contra juriſdictionem Imperatoris non remanet acephalus, ſed ſubeſt Papæ, in cap.Canonum ſtatuta, num.82. de Conſtit. 22
e Præſcribenti abſurdum eſt minùs tribuere quàm poſſidenti, in c. Querelam, n 7. de elect 271
3 Præſcribens univerſitatem an præſcribat juſpatronatus ei immixtum, in c Ex litteris, n 58 de Jurepatr. 540
5 PRÆSCRIPTIO negativa in facultativis qualiter procedat, in c. pervenit, n.42. de adulter. 152
5 Præſcriptio non valet ſi ſit correctionis impeditiva, ſecus ſi correctionis translativa, in cap. Irrefragabili, num. 5. de offic. Ordinar. 571
3 Præſcriptio juriſpatronatus contra privatum non improbatur à jure in c. Cùm propter, num. 84 de jurepatr. 525
a Præſcriptione eximi poteſt Eccleſia à poteſtate Epiſcopi, ſi alius præſcribat ſubjectionem; aliàs ſecus, in c. Auditis, num 1. de præſcription. 176
a Præſcriptio juris inſtituendi inferioris Prælati an ſit cumulativa cum Epiſcopo, an verò actus Epiſcopi interrumpant præſcriptionem inferioris, ibid n.1. & ſeq. uſque in finem 174
a Præſcriptio, vel conſuetudo completa non tollitur, ſi ſemel, aut bis fiat contrarium: ſed requiritur contraria præſcriptio, vel conſuetudo, ibid n.3. 174
a Præſcribere ſi incipiat Abbas jura Epiſcopalia contra Epiſcopum fit interruptio, ſi Epiſcopus ſaltem una vice iiſdem juribus utatur ante completam præſcriptionem, ibid. n 4. 174
n Declaratur, ibid. n 6. & ſeqq. 174
a Præſcriptio qualificatur ab animo præſcribentis, ib. n 11. 176
a Præſcribere poteſt Abbas in Capellis jura Epiſcopalia, ſed obtinet in his ſolis, quæ præſcripſit, in c.Cùm olim, num 5. & 10. de præſcript. 178
a Præſcriptio juriſdictionis univerſalis in certa parte diœceſis excluſo Epiſcopo includit etiam facultatem ſibi caſus reſervandi, ibid. num.22 179
a Præſcriptio non procedit in his, quæ ſunt contra diſciplinam Eccleſiaſticam, ibid. n.24. 179
3 Præſcriptio quinquennalis in quibus caſibus habeat locum, in cap. Si quis, n 49 de Regular. 337
3 Præſcribens rem alienam, etiamſi poſt completam præſcriptionem ſuperveniat mala fides, eſt tutus in foro conſcientiæ, ibidem num.50. 338
3 Præſcriptio inducta eſt in pœnam negligentium, & ad bonum publicum, ibid n 53. 338
3 Præſcriptionem non inducit factum uſurpatum, in c. Quia ingredientibus, num 12. de teſtam. 254
3 Præſcriptio eſt odioſa, & reſtringenda, in cap.Cùm contingat, nu. 7. de decim. 316
3 Præſcriptio partis indiviſibilis ad totum extenditur, ib. n.25. 317
3 Præſcriptio non extenditur de ſpecie ad ſpeciem, ſed benè ad actus ejuſdem ſpeciei poſteà occurrentes, in c. Litteras, num.56. de conceſſ. præben. 199
3 Regula, tantum præſcriptum, quantum poſſeſſum, non habet locum in conſuetudine, ibid. n.55. 199
a Præſcriptio Epiſcopi contra inferiorem Prælatum non requirit titulum, in cap. Cùm ab Eccleſiarum, num. 32. de offic. Ordin. 558
5 Præſcriptio inferioris nondum completa interrumpitur per actus Epiſcopi, ibid. n.33. 558
5 Præſcriptio juriſdictionis quaſi Epiſcopalis non conſtituit inferiorem in proprio territorio, niſi ſit privativè ad Epiſcopum, ibid. num 34. 559
5 Præſcriptio in bonis patrimonialibus Clericorum de jure communi currit ſicut in bonis laicalibus, in c.Conſuetudines, num.28 & ſeqq de Conſuet. 174
a Et quid poſt Bullam Urbani VIII. ibid n.31. 196
a Præſcriptio cumulativa juris inſtituendi an requirat titulum, in c.Cùm Eccleſia, n.24. & num ſeqq. uſque in fin. de cauſ. poſſ. & propriet. 180
a In Præſcriptione juris eligendi titulus non acquiritur, ſi ſit cumulativa, ſecus ſi privativa, ibid. n 25. & ſeqq. 181

a In

a In Præſcriptionibus contra jus titulus eſt neceſſarius, ibidem num 26 111

a Præſcriptio cumulativa non eſt contra jus, ſi actus ſint ſimultanei, aliàs ſecus, ibid. n.27 111

a Præſcriptio non habens vehementem juris reſiſtentiam titulum non requirit, ibid n 33. 111

a In Præſcriptione juris inſtituendi ſcientia, & patientia Epiſcopi eſt loco tituli, ibid. n 38. 111

Præſcriptio cenſus.
Vide in ver. *Cenſus*.

Præſcriptio ſolutionis in certa moneta.
Vide in ver. *Moneta*.

a Præſcriptio non currit contra Eccleſiam Romanam reſpectu ſupremæ poteſtatis, in cap. Cùm ex illo, num 6. de Tranſlat. Epiſcop. 315

3 Præſcriptio non currit vacante Eccleſia, in cap. Cùm veniſſent, num 25 de Inſtit. 133

5 Præſcriptio non currit durante captivitate, in c per tuas, il primo, n. 17 de Simon. 55

a Præſcriptio juris diſpenſandi in gradibus prohibitis debet eſſe immemorabilis, & cum ſcientia, & patientia principis, in c. Cùm de tua, n.56. de corp. vir.

a PRÆSENS dicitur multis modis pro ſubjecta materia, in c. Quiſquis, n 41 de elect 297

a Præſens in judicio, & non contradicens his, quæ aguntur in ſui præjudicium, cenſetur conſentire, in c. Cùm in jure, nu.22. de off Delegat. 534

3 PRÆSENTANDI poteſtatem conferunt poſſeſſio, & communis credulitas, in cap Conſultationibus, num. 2. & 3. de Jurepatr. 520

3 Præſentandi quaſi poſſeſſio ex unico actu acquiritur, ibidem num 17 521

3 Jus præſentandi in multis differt à jure eligendi, in cap Quoniam, num.22 de Jurepatron. 522

a Præſentare minùs idoneum, vel nullum, paria ſunt, in c. Cùm vos, n 36. de off. Ordinar. 561

5 Præſentans indignum præſumitur eum præſentare ſcienter, ibid. num 47. 562

4 Præſentans puerum baptizandum cenſetur in ipſo actu tetigiſſe, in c. Veniens, num 26. de cognat ſpirit. 64

a Præſentationes de jure communi ſpectant ad prælatum, & Capitulum ſimul, in cap. Cùm Eccleſia Vulterana, num 20. de elect 281

a Præſentatio in Canonicatibus, & præbendis de jurepatronatus ſpectat ad patronum, & inſtitutio ad Epiſcopum cum conſenſu, vel conſilio Capituli, ibid num.34. 285

3 Præſentatio nulla in numero præſentationum non computatur, in c. Cùm autem, num 21. de jurepatr. 513

3 Præſentatio Clerici patroni habet vim electionis, ibid. num. 28 pag. 523

3 Præſentatio ſecundi patroni Eccleſiaſtici non tenet, prima non caſſata, ibid num 29 523

3 Præſentatio de duobus facta à pari numero patronorum non valet, & neutri acquiritur jus petendi inſtitutionem, ib n 23. 514

3 Et poſſunt patroni aliam præſentationem facere etiam ex toto recedendo à prima, ibid n.24. 524

3 Præſentatio unius tantùm ex compatronis omnium poſſeſſionem conſervat, in c Cùm propter, n 50 & 73 de jurepatr. 513

3 Præſentatio facta à majori parte patronorum etiam reſpectu minoris valida eſt, licèt non ſit facta à majori parte omnium, in c. Quoniam, num 13 de jurepatr. 512

3 Ex præſentatione ſecunda non poteſt alicui jus competere, ſi competat ex prima, ibid num 43. 513

5 Præſentatio, collatio, & electio viciantur ex ſimonia unius, ſi competant pluribus ut univerſis, ſecùs ſi ut ſingulis, in c. Nobis, num.5. de ſimon. 39

a Præſentatio non tribuit titulum, ſed tantummodò jus ad rem, in c Ad extirpandas, num.13 de fil. presbyter 472

5 Nec per eam contrahitur ſpirituale conjugium, ſicut per inſtitutionem, & electionem, ibid num 29 472

3 Præſentatio ut ſit valida, non requiritur, ut præſentans ſit patronus, ſed ſatis eſt, ut tempore præſentationis ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi, & communiter reputetur patronus, in cap. Conſultationibus, n.3. & 4. de jurepatr. 520

3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid n 8. 520

3 Præſentatio eſt fructus juriſpatronatus, ibid n.5. 510

a Præſentatio ut ſit valida, ſufficit, ut præſentans ſit in quaſi poſſeſſione præſentandi tempore præſentationis, etiamſi ſit talis in quem cadat uſurpationis præſumptio, in c. Querelam, num.3. de elect. 272

a Secùs poſt Concilium Tridentinum, ib. n 4 & ſeqq 271

3 Præſentatio eſt fructus juriſpatronatus, in c. Ex litteris, num. 17. de jurepatron 516

5 Præſentationes effectum ſortitæ probari debent authenticis ſcripturis, in c. Cùm olim, il primo, n.6 de privileg. 255

a Præſentatio de non idoneo, & indigno differunt, & refellitur contraria opinio, in c. Cùm vos, n 50 de offic. ordinar. 563

3 PRÆSENTATUS ad Eccleſiam non confirmatus, ſi nolit reſidere non inſtituitur, & confirmatus privatur appellatione remota, in c. Relatum, n.1 de Cler. non reſiden. 35

3 Præſentari poteſt Clericus per Rectorem Eccleſiæ ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico, in c. Cùm propter, n.25. de jurepatr. 510

3 Et quid invito patrono Eccleſiaſtico, ibid n.26. 530

3 Præſentatus à pluribus in diſcordia patronorum eſt præferendus, ſi ſit idoneus, licèt alius præſentatus ſit dignior, in c. Quoniam, num 15. de jurepatr. 525

5 Præſentato acquiritur jus ſpirituale ad beneficium obtinendum, & Epiſcopus compelli poteſt inſtituere, in c. Tua nos, num.5 de ſimonia. 57

3 Præſentatus à bonæ fidei poſſeſſore de jure communi debet inſtitui, & præferri præſentato à proprietario, ſecùs ex Concilio Tridentino, in c Conſultationibus. n.15. de jurepatr. 521

3 PRÆSIDENTES Capitulis poſſunt excommunicare, & facere excommunicatum denunciari ab Eccleſiarum prælatis, in c Ne Religioni, num 15. de regular. 413

a PRÆSES Capituli an ſit de ſubſtantia electionis, in c. Quia propter, num 72 de elect 291

5 De PRÆSTIMONIIS an debeat fieri mentio in litteris, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n 60 & 62 de reſcript. 182

3 *Præſumuntur* ver non verificatur in his, qui ex ſimplicitate aliquid contra legem faciunt, in cap. Ad hæc, nom. 71. de Religioſ. domib. 403

a PRÆSUMPTIO validitatis actus eſt aliarum præſumptionum regina, in c Ne innitaris, n 231. de conſtitut. & in c. Nonnulli, num 47. de reſcript. 175

3 Præſumitur quis continentiam ſervaturus ratione antiquæ ætatis, etiamſi tempore juventutis caſtitatem non ſervaverit, in cap Cùm ſis, n.84. de converſ. conjug. 447

3 Præſumptiones, vel fictiones habent locum etiam in foro animæ, quando ex legis obſervantia non reſultat iniquitas, vel peccatum, in c. Si quis, n.69. & ſeqq de regular. 129

5 Præſumptio ſemper eſt pro judice, in c Accepimus, num 21 de ætat & qualit 412

1 Præſumuntur omnia ritè, & ſolemniter acta, ib n.20. 415

4 Præſumptio ſolemnitatis ſubſtantialis tollitur ex inſpectione ſcripturæ, in c Lator, num.59. qui filii ſint legitim. 87

4 Præſumptio tranſlativa quæ dicatur, ibid. n 56. 87

4 Præſumptio juris, & de jure idem operatur in caſu præſumpto, quod veritas in caſu vero, in cap. Is qui fidem, num.6. de ſponſalib. 19

4 Et probationem in contrarium non admittit, ib. n 2. 19

4 Præſumptio juris, & de jure non habet locum in foro animæ, ſed ipſa veritas, ibid. num 5 19

3 Præſumptio quid ſit, in c. Veſtra, num. 52. de cohabit. Cleric & mulier. 22

3 Præſumptio variatur, debilitatur, & fortificatur, prout ſuadent circumſtantiæ, ibid. num 57. 22

3 Præſumptio alia temeraria, alia probabilis, alia violenta, ibid. num 24 22

3 Præſumptio alia juris, & de jure, ſeu Canonis, alia juris tantùm, alia hominis, alia naturæ, alia facti, ibid n.15 18

a Præſumptio validitatis actus dicitur aliarum præſumptionum regina, in c Nonnulli, num 47. de reſcript. 172

a PRÆTEXTUS, ſeu color quid ſit, in c. Cùm veniſſent, num.58. de judic 55

5 PRÆVENTIO in captura præfertur præventioni verbali, in cap. pervenit, num 20 de ſtolter. 252

5 PRAGMATICA Sanctio uti ſchiſmatica à Rege, & parlamento Franciæ, & Lateranenſi Concilio abrogata eſt, in c præterea, num 62 ne prælat. vices ſuas. 73

a PRATI oppidum an ſit nullius diœceſis, an verò in diœceſi piſtorienſi, in c Cùm ex Eccleſiarum, num 13 & ſeqq. uſque in fin. de offic. ordinar. 557

a Pratenſis Eccleſiæ origioſis exiſtentia in diœceſi piſtorienſi, ibid. num 15. 557

a Præpoſituræ pratenſis privilegia conſiderari poſſunt juxta tria tempora, ibid num.52. 558

5 Prati origo, ibid. num 13. 558

a Præpoſitus pratenſis an juriſdictionem quaſi Epiſcopalem præſcripſerit privativè ad Epiſcopum piſtorienſem, ibid.num.30. & ſeqq. uſque in fin. 558

3 Praxis procedendi, cum controvertitur inter Epiſcopum, & inferiorem, ad quem ſpectet juriſdictio in aliquo territorio, in cap. Cùm dilectus, num.16 de relig domib 407

5 PRESBYTER de jure communi poteſt primam tonſuram conferre ſæcularibus, in quos habet Epiſcopalem juriſdictionem, in c. Cùm contingat, num 8. de ætat. & qualit 418

5 Presbyter eſt capax conſecrationis Epiſcopalis, licèt non ſit Diaconus vel Subdiaconus, in c. Tuæ litteræ, num.7 de Cleric. per ſalt. promot. 109

6 Presbyter in potatione pernoctans, & Miſſam celebrans officio, & beneficio privari debet, in cap. Si quis ſtiterit, de accuſat. num 1 9

5 Presbyter, qui inter paſtum, aut potum, & Miſſæ celebrationem non dormit, an præſumatur celebraſſe non jejunus, ibid. num. 5 & num 26. 9

5 Presbyter pernoctans in taberna præſumitur bibiſſe poſt mediam noctem, ibid.num 15 & num.21 10

5 presbyter poſt mediam noctem cibum, vel potum ſumpſit, & manè celebravit, an ſit beneficio privandus, ibidem num 16. & ſeqq. 10

4 Presbyter, qui cibum, aut potum ſumpſit ante mediam noctem etiam non præmiſſa dormitione, vel digeſtione, poteſt celebrare, ibid. num.20. 10

5 Presbyter vinolentus, ſi in taberna non pernoctaverit, an in dubio præſumatur celebraſſe non jejunus, ib n 21. 10

1 Presbyteri cadaver, qui ſibi mortem conſciverat, Arreſto pariſienſi remittitur ad judices Eccleſiaſticos, in c. Eccleſiæ S. Mariæ, num.12. de conſtitut. 120

1 Presbyteri olim nomine ab Epiſcopis non differebant, ſed propter ſchiſmata facta eſt nominum diſtinctio, in c Quantò, num.10 & ſeqq. de conſuetud. 138

a Presbyteros non differre ab Epiſcopis, Arianorum fuit hæreſis, ibid. num 51. 198

5 Presbyteri conficiunt, & Epiſcopi characterem Confirmationis, & Ordinis conferunt, non obſtante quavis Eccleſiæ prohibitione, ib. num 17 199

3 Presbyteri ſæculares poſſunt eſſe de Collegio Doctorum Juris civilis, in c. Non magnoperè, n.10 Ne Cleric. vel Monach. 660

3 Presbyteri, & alii prohibiti audientes leges, vel phyſicam in propriis domibus, an incidant in excommunicationem, in c. Super ſpecula, n 12. & 17 Ne Cler vel Monach. 614

5 Presbytero cum ordinator manus imponitur ab Epiſcopo, & presbyteris adſtantibus, Diacono ab Epiſcopo tantùm, in c. presbyter, n.5. de Sacram. non iteran. 456

1 Presbyter ordinatus abſque manuum impoſitione non accipit poteſtatem à peccatis abſolvendi, ibid.n.21. 457

3 Presbyter in impoſitione manus non ordinatur iterùm, nec novum recipit characterem, ibid num. 21. 457

2 Presbyteri, & Diaconi in primitiva Eccleſia per manus impoſitionem ordinabantur, ibid num. 33. 459

2 Presbyter, cui papa dedit facultatem chriſmandi, poſt revocationem commiſſionis nihil confert; ſecùs in Epiſcopo, in c. Statuimus, num 14 de ſupplen neglig. 352

3 Presbyteri nomen largè comprehendit etiam Diaconos, & Subdiaconos, in c presbyter, num. 15. de celebr. Miſſar. 573

3 Sed non alios Clericos, niſi vulgariter proferatur, ib. n. 17. 574

2 Presbyteri ordinati ab Epiſcopis incognitis, de quibus dubium eſt an ſint Epiſcopi, ſunt iterùm ordinandi, in c. Ne mireris, n. 137 de conſtitut 49

2 Presbyteri principalis actus eſt miniſtrare corpus, & ſanguinem Chriſti, in c. Cùm veniſſet, num. 38 de ſacr. unct. 447

Vide in ver. *Sacerdos*.

2 PRETII acceſſio eſt ejuſdem naturæ cum principali, in c. Ex epiſtolæ, num 12. de probat. 115

2 Pretium inſpicitur de tempore venditionis, non autem promiſſionis de vendendo, ibid num. 16. 115

5 Pretii juſtitia deſumitur ex conſuetudine longiſſimi temporis cum Superiorum tolerantia, in c. Naviganti, num 30. de uſur 261

5 Pretium dare, & habere fidem de pretio, paria ſunt, in c. Nobis, num 14 de ſimon 19

5 Pretia rerum ex quibus varientur, in cap. In civitate, num 20 de uſur. 157

5 Pretium cenſus qua ratione ſit minuendus propter pactum de redimendo, vel alia onera emptioni adjecta, ibid num. 28. 157

5 Primatus fugientem ſe deſiderat, deſiderantem ſe horret, in cap Tua nos, num 15 de ſimon 50

3 PRINCEPS laicus in Eccleſias, vel Eccleſiaſtica negotia nullam habet juriſdictionem, in cap Eccleſia S. Mariæ, num. 9. de conſtitut. 447

5 Princeps ſæcularis poteſt ſubditis ſubſidium imponere, etiam ſine cauſa, in c. præterea, num. 40 Ne prælat vic ſuas. 72

3 Princeps naturaliter obligatur ex nudo pacto etiam inito cum propriis ſubditis, in c Antigonus, num 7 de pactis. 639

1 Princeps non poteſt committere ſimoniam laicalem, in c Cùm pridem, num 64 & 125. de pactis. 652

5 Princeps non eſt ſub lege fori, ſed ſub lege poli, naturæ, & rationis, in c Ne pro dilatione, n. 59 de pœnit & remiſſ 325

5 Princeps poteſt contra veritatem fingere, ſed non veritatem immutare, in c. Ex parte, il 2. num. 17 verſ. Et princeps, de privileg 263

2 Princeps legem fecit tamquam princeps, contrarium verò tamquam privatus, in cap Ex epiſtolæ, num 7. & 23. de probat. 115

2 Nihil eſt quod lumine clariore præfulgeat, quàm recta fides in principe, ibid num 25. 116

2 Princeps ſi poſſet liberè contractum à ſe initum infringere, careret hominum commercio in contrahendo, ibid num 26. 116

2 Princeps debet habere unum calamum, & unam linguam, & eſſe immobilis ſicut lapis angularis, & polus in cœlo, ibid. num. 29 116

2 Princeps etſi ſolutus ſit legibus, tamen à naturali ratione, & æquitate, quæ contractibus ineſt, non eſt ſolutus, ibidem num 30 116

2 Princeps ex juſta, & rationabili cauſa reſpiciente publicam utilitatem poteſt contractum reſcindere, & cauſa præſumitur in principe, ibid num. 34. 117

3 Declaratur procedere, ſi publica utilitas aliàs haberi non poſſit, quàm ſi auferatur tertio jus quæſitum ex contractu, ibidem num. 35. 117

2 Princeps ex generalitate facilè poteſt circumveniri, in c. Dilectus il 2 num 23 de reſcript. 139

5 Princeps non cenſetur ſuper inhabilitate diſpenſare, quando gratia in aliqua parte poteſt operari effectum ſuum, in c. Quòd à prædeceſſore, num 01 de ſchiſmat. 101

2 Princeps poteſt ſine cauſa jus tertii auferre de poteſtate abſoluta, non autem de poteſtate ordinaria, in c Quantò, num. 79. de tranſlat Epiſcopo. 322

5 Principis liberalitatem temerarium eſt in diminutionem interpretari, in c Olim, num 22 de verbor ſignific. 381

3 Princeps non tam amplam habet poteſtatem in diſpoſitionibus inter vivos, atque in ultima voluntate, in c. Significatum, num 22 de præbend. 82

3 Princeps præſumitur circumventus præſumptione juris, & de jure, quando etiam motu proprio revocat conceſſionem à ſe priùs factam, in c Conſtitutionibus, n. 57 & 60 de Cleric ægrot 183

3 Princeps debet habere unum calamum, & unam linguam, & eſſe immobilis ſicut lapis angularis, ibid. num 58. 168

3 Princeps uti non debet poteſtatis plenitudine, niſi ex magna cauſa, ibid num. 73. 169

3 Princeps in dubio poteſtatis plenitudine uti velle non præſumitur, ibid num. 75. 169

3 Princeps, qui de plenitudine poteſtatis aufert jus tertii, præſumitur id facere cum cauſa, quando procedit per viam legis generalis; ſecùs ſi per viam reſcripti, ibid num 79. 170

3 Item quando procedit motu proprio, ſecùs ſi ad ſupplicationem partis, ibid. num 80. 170

3 Item ſecùs, quando procedit parte non citata, ibid num. 81. 170

3 Item ſecùs, ſi in litteris ſit expreſſa cauſa minùs juſta, n 82. 170

1 Principis ſummi inſtitutionem ſibi Deus reſervavit, in c Accepimus, num. 19. de pactis 883

1 Principem oportet eſſe optimum, & perfectum virtute, ibidem num 43. 664

2 Princeps judicare poteſt ſecundum conſcientiam, adhibita tamen cautela hîc poſita, in c. Canonum ſtatuta, n 54. de conſtitut. 19

5 Princeps non adſtringitur legibus ſuis, vel prædeceſſorum vi coactiva; adſtringitur tamen vi directiva rationis jure naturali, & divino, ibid num 57 & ſeqq. uſque ad num 64. 19

3 Principes laici facere non poſſunt omnia prædia tributaria, ita ut cum devenerint ad Eccleſias, obnoxia ſint collectis poſteà imponendis, in c. Non minùs, num 12. de immun. Eccl. 632

3 Princeps ſolus poteſt efficere, ut credatur pelli mortuum, in c. Sicut te, num 44. Ne Cler. vel Monach. 679

2 Principes privilegia impetrantes obligentur ex ſtylo ad tuendam immunitatem Eccleſiaſticam, in c. Conſuetudines, num. 77. de conſuetud. 396

3 Princeps præ aliis publicam ſalutem tueri debet, in c. Audivimus, num. 44. de Reliq & venat. Sanctor. 606

3 Princeps poteſt manu regia cauſas cognoſcere, & terminare, omiſſo ſigura judiciario, ibid num 43 606

1 Princeps eſt ſolutus legibus humanis, ſed non jure naturali, & divino, ibid. num 71. 606

Vide in ver. *Lex Civilis, Imperator*.

5 Princeps poteſt facere Civitatem, & tamen non poteſt facere Epiſcopum, nec ſedem Epiſcopalem creare, in c. Epiſcopalis, num. 23. de privileg. 235

Vide in ver. *Civitas*.

1 Princeps ſæcularis an poſſit diſtinguere, limitare, & interpretari jus divinum, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 141. de conſtitut. 105

3 Princeps quamvis ex juſta cauſa poſſit ſtatuere contra jus gentium, tamen ubi ceſſat illa cauſa, conſtitutio ſervanda non eſt, in c Cùm eſſes, num. 118. de teſtam 275

2 In principe numquam juſtitiæ fonte debet eſſe conſtans, & perpetua voluntas, in c. Cùm olim, num 7 de ſent. & re judicat. 284

2 Principis actus debent eſſe ſtabiles, & perpetuò manſuri, ibid. num. 12. 284

2 Princeps ſicut ſolus legem condit, ita ſolus privilegium concedit nullo citato, ibid. num 16. 285

3 Principum, & prælatorum petitioni non eſt annuendum, cum æquitatem non fovent, in c. Novit, num. 10. Ne Sede vacant. 205

5 Principes ſæculares, qui jurare nolunt de Eccleſia contra hæreticos defendenda, dignitate privantur, in c. Ad abolendam, num 5. de hæreticis. 89

5 Item excommunicantur, & terræ ipſorum interdicuntur, ibid. num 6. 89

5 Et civitates reſiſtentes privantur aliorum commercio, & Epiſcopali dignitate, ibid num. 7 89

1 Princeps laicus ex magna cauſa poteſt ſtatuere contra præcepta moralia affirmativa, vel ſaltem judicialia, in c Licèt univerſis, num. 6. de teſtib 252

2 Contrarium, ibid num 22 252

5 Principis aſſertioni bona ob rebellionem publicantis non ſtatur, niſi de rebellione conſtet, in c. Sacro, num. 38 de ſentent. excommunic. 372

5 Principes ſæculares, & laici ratione criminis Eccleſiaſtici poſſunt per judicem Eccleſiaſticum privari dignitatibus, & honoribus etiam ab Imperatore habitis, in c. Ad abolendam, num. 17. de hæreticis. 90

3 Principis auctoritas exuberans eſt in erectis dilatoriis, reſtrictior verò in peremptoriis, in cap. Cùm ſimus, num. 15. de regular. 379

2 Principes ſæculares an ex conſuetudine poſſint habere jus deputandi Oeconomum in Eccleſiis vacantibus, in c. Cùm vos, n 24. de offic. ordinar. 560

Princeps laicus an poſſit indicere diem feſtum.

Vide in ver *Dies feſti*

2 Principum Catholicorum eſt in adjutorium Eccleſiæ ſacrarum Conſtitutionum præcepta tueri, in c. Conqueſtus, num. 72 de feriis. 97

2 Nulla authoritas, vel Senatus poteſt facere, quin princeps ſit animal rationale, vel ut ſit ſolutus legibus naturæ, in c. Canonum ſtatuta, num 63. de conſtitut. 20

Princeps quoad jus quæſitum non tollendum.

2 Gratia principis ita eſt interpretanda, ut non noceat tertio, in c. Cauſam quæ, num 21 de reſcript 156

2 Amplia primò, etiam in gratia conceſſa miſerabilibus perſonis, ibid. num 12. 156

2 Amplia ſecundò, etiam in gratia conceſſa Regibus, ibidem num 23. 156

2 Amplia tertiò, etiamſi præjudicium ſit modicum, Ib. nu 25. 156

2 Sed contra, num 27. 156

1 Amplia quartò, etiam quando reſcribitur motu proprio, ibid num 28. 156

2 Amplia quintò, etiamſi aliàs gratia nihil conferret, ibid. nu 24 & 26 156

2 Amplia quintò, etiamſi oporteat recedere à proprietate verborum, ibid num 29. 157

2 Limita, niſi verba ſint adeò clara, ut ceſſat omnis ambiguitas, ibidem num 34. 157

2 Motus proprius non firmat privilegium contra jus alterius, ibid. num. 17. 156

2 Licèt præſervet à ſubreptione, tamen operatur remotionem juris alicui, ibid num. 29. 156

2 Princeps non intendit juri alterius derogare, ibid. num. 20 156

2 Verba reſcripti tolerabilius eſt, ut nihil operentur, quàm ut aliquis indebitè damnum patiatur, ibid num 25. 156

Vide in ver. *Reſcriptum*.

2 Princeps reſcribens ſcienter contra jus, tollit juris obſtaculum, ibidem num. 30. 157

1 Contrarium, ibid. num. 31. 157

2 Declaratur, ibid num 32. 157

2 Princeps reſcribendo ſimpliciter contra jus, præſumitur circumventus, ibid num. 33 157

2 Princeps, ſi in ſecunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præſumitur circumventus, in c. Cæterùm, num. 36. de reſcript. 242

Vide in ver *Subreptio, Reſcriptum*.

Et in ver. *Regula de jure quæſito, &c.*

Et in ver. *Papa quoad jus quæſitum*.

1 Princeps in bonis ſubditorum nullum habet directum, vel utile dominium, ſed tantùm protectionem, juriſdictionem, & quoddam domi-

dominium univerſaliter conſideratum, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 52. & 113. de conſtit. 100
1 Principis reſcriptum, lex, vel ſtatutum in læſionem juris alterius an valeat, necne, ibid. num. 108. & num. ſeqq. uſque in fin. pag. 104
2 Quid ſi princeps auferat jus quæſitum, vel acquirendum de jure naturali, ideſt gentium, ibid. num.109 104
1 Et quid ſi procedat ſine juſta cauſa, & hoc ſit certum, ibidem num 112. 104
5 Et quid ſi ex juſta cauſa, & hoc pariter ſit certum, ibid. n.118. 104
1 Et quid ſi dubium ſit, an juſta cauſa ſubſit, ibid num.110. 104
1 Et quid ſi auferat jus alteri competens de jure civili, ibid. num. 113. 105
2 Et quid ſi jus ex toto non auferatur, ſed differatur, ib. n.139. 105
1 Leges auferentes rem alterius ſine ulla cauſa, ſunt tyrannicæ, ibid. num 114 104
1 Princeps in auferendo rem alterius in dubio præſumitur motus ex juſta cauſa, ibid. num.120. 104
2 Contrarium, ibid. num 124. 104
5 Et contra hujuſmodi præſumptionem probatio non admittitur, ibid. num.121. 104
2 Contrarium, ibid. num 123. 104
3 Declaratur quatuor modis, ibid. num 122. & 125. & ſeqq 104
2 Principis aſſertio non probat juſtam cauſam auferendi rem alterius, ſed tantùm transfert onus probandi in adverſarium, ibid. num. 123 104
2 Princeps reſcribendo contra jus quæſitum ex ſuo contractu, non præſumitur motus juſta cauſa, ibid. num.126. 104
5 Princeps non poteſt ſuo vaſſallo ſine cauſæ cognitione feudum auferre, ibid. num.126. & ſeqq.. 104
1 Princeps reſcribendo contra conceſſionem ſuam etiam gratuitam non præſumitur ex juſta cauſa motus, ſed circumventus, ibid. num.128. 105
1 Et hæc præſumptio eſt juris, & de jure, non admittens probationem in contrarium, ibid. num.129. 105
2 In conceſſionibus principum prima attenditur, nec per ſecundam primæ derogatur, ibid. num.130. 605
1 Princeps reſcribendo contra jus tertio quæſitum de jure gentium, non præſumitur motus ex juſta cauſa reſpectu non ſubditorum, ibid. num 131. 105
1 Idem ſi cauſa in reſcripto expreſſa ſit frivola, ſeu irrationabilis, ibid. num 132. 105
2 Principis reſcriptum, lex, vel ſtatutum auferens ex toto jus alteri competens de jure civili, non valet, niſi adjiciatur clauſula, Non obſtante lege, ibidem num.114. 105
1 Vel niſi aliàs conſtet de expreſſa voluntate principis, ib. n 135 105
1 Sed in reſcriptis papæ requiritur derogatio regulę de non tollendo jus quęſitum, ibid. num.136. 105
2 Princeps non poteſt actionem alteri competentem ſic auferre, quin reddat juſtitiam, num 137. 105
2 Et hoc caſu ſine actione formali agi poteſt ex ſola obligatione naturali, ibid. num.138 105
1 Princeps poteſt modicam læſionem inferre dando dilationem debitori, ut non poſſit interim conveniri, ibid. num 139. 105
2 Princeps quando revocat ſuam conceſſionem, præſumitur circumventus, & contrarium probari non poteſt, in c. Cùm olim, num. 19 de ſent. & re judic. 185
2 Et an hoc procedat in actibus de proximo geſtis, ibid. n 20. 185
5 Princeps in ſuis conceſſionibus, & reſcriptis numquam intendit jus alterius lædere, in c. Mandato, num 43. de ſimonia. 63
5 Princeps propria authoritate non poteſt in favorem Eccleſiæ privilegium concedere, in c. Quæ in Eccleſiarum, num. 38. de conſtitut. 99
1 Contrarium, num 39. 99
2 Declaratur, num.40. 100
5 PRINCIPALE quando debet eſſe gratuitum, ita & omnia acceſſoria, in c. In ordinando, num 2. de ſimon. 30
2 Principium eſt pars potiſſima cujuſque rei, in cap. Cùm contingat, num.102. de ætat. & qualit. & in cap. Olim, num 8. de litis conteſta. 426
2 Principium an ſit ſpectandum, vel finis, in c. Accepimus, n.22. de pactis. 662
2 Principium eſt ponderandum etiam in judiciis, in c. Conqueſtus, num 40. de feriis. 95

Prior, ſive primus.

5 Primus dicitur non ſolùm quem nemo præcedit, ſed etiam qui habet alios poſt ſe, in cap. Cùm contingat, num. 11. de ætat. & qualit. 427
1 Prior tempore potior eſt jure, in cap. Cùm certum, num.6. de major. & obed. 607
1 Priores, vel Decani rurales, quarum Eccleſiæ ſunt curatæ, & non Collegiatæ, non ſunt ipſo jure privati ex eo, quòd infrà annum promoti non fuerint ad Sacerdotium, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, num.21 de elect. 256
2 Priores obedientiarii deputantur per Abbatem, & ad ejus nutum ſunt amovibiles, in c. Nullus, num 48. de elect. 220
2 Priores facere poſſunt contra aliquod ordinamentum Adunantiæ generalis, ſi illius obſervantia ſit damnoſa Reipublicæ, in cap. Nimis, num 43 de fil. presbyter. 480
1 Priores per electionem canonicè inſtituti, niſi pro manifeſta, & rationabili cauſa, non ſunt mutandi, in cap. Quantò, num 76. de translat Epiſcop. 322
3 Prior Eccleſiæ Collegiatæ, vel Conventualis, dicitur habere dignitatem, in c. Ad hæc, de præben. num 37 87
3 Priores non ſunt intitulati, ſed obedientiarii, ideòque non ſunt Curati, nec ſponſi Eccleſiæ, in c. Quod Dei timorem, num.22. de ſtatu Monachor 474
1 Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccleſia Collegiata in c. Sanè, il 2. num 33. de offic. deleg. 524
3 Priores an poſſint amoveri ad nutum Abbatis ſine ulla cauſa, in c. Cùm ad Monaſterium, num.23. & ſeqq uſque ad num 43 de ſtatu Monachor. 437
3 Quid in prioribus Conventualibus canonicè electis, & confirmatis, ibid. num.24. 477
3 Et quid in prioribus minoribus, ſeu manualibus, ibid. num.26. & ſeqq. uſque ad num 43. 477
3 Priores electi, & confirmati, de jure ſunt perpetui, nec amoveri poſſunt, niſi ex cauſa, & juris ordine ſervato, ib. n.24. 477
3 Sufficiunt tamen leviores cauſæ, ibid. num. 125. 477
3 Priores manuales non confirmantur, ſed ſunt ad nutum Abbatis amovibiles, ibid. num.28 477
3 Priores manuales an poſſint per Abbatem amoveri ſine ulla cauſa, ibid. num.31. & ſeqq. uſque ad num 41. 477
3 Prior manualis poteſt amoveri ſine cauſa, etiamſi Abbas nunquam uſus fuerit tali facultate, ibid. num.37. 478
3 Prior manualis, ſi per Abbatem amoveatur ex malitia, apud Superiorem Abbatis poteſt querelam deponere, & Superior debet eum audire, ibid. num.40. 478
3 Et amotio cenſetur facta ex malitia, ſi ſubſit præſumptio alicujus odii, ibid. num.41. 478
1 Prior poteſt ſuos Canonicos excommunicare, quia Ordinarius eſt, in c. Cùm in Eccleſiis, de major. & obed. num.2. 615
5 Priores minores, & Officiales Regulares removeri poſſunt pro libito Abbatis ſine ulla cauſa, in c. per tuas, il primo, num. 10. de ſimonia. 58
Vide in ver. *Prælatus Regularis.*
5 Priores, & Officiales minores inſtituuntur, & deſtituuntur pro libito Abbatis etiam ſine culpa, in c. Qualiter, il 2. num 53. & 102. de accuſat. 18
5 Prior Conventualis poteſt eſſe delegatus Apoſtolicus, in cap. Cùm olim, il 2. num.10. de privileg. 252
3 PRIORATUS etiam manualis, & non curatus, vacat ipſo jure per receptionem ſecundi ſimilis, in cap. De multa, num.13 de præben. 118
3 Prioratus Canonicorum Regularium ſunt in duplici differentia, in c. Quòd Dei timorem, num.21. de ſtatu Monachor. 474
1 PRIVATIO præſupponit habitum, in cap. Cùm contingat, num. 65. de ætat & qualit. 422
3 Privatio revocatur, poſtquam prælatus abſens docuerit de legitimo impedimento, in cap. Ex parte, num. 7. de Cleric. non reſiden 41
2 Privatio beneficii eſt pœna ordinaria, quę non imponitur, niſi pro graviſſimo crimine, prævia citatione, & legitimis exceptionibus diſcuſſis, in c. Dilectus, il primo, n. 20 de reſcript. 189
2 Privatus à judice non ſervante ordinem judiciarium poteſt petere reſtitutionem in integrum tanquam ſpoliatus, ibid. n.21. 190
5 Privatio quandoque non eſt pœna, ſed effectus injuſtæ acquiſitionis, in c. Nobis, num.52. de ſimon 42
3 Privatio non præſupponitur, niſi probetur, in c De rectoribus, num.32. de Cleric ægrotan. 159
3 Privatio tituli non inducitur, niſi aptè exprimatur, nec ſine expreſſa derogatione juris quæſiti, ibid. num.17. 160
Vide in ver. *Pœna privationis.*
1 Privatus beneficio, & poſteà noviter receptus, non recuperat primæva jura, in c Ex tranſmiſſa, num.19. de renunc. 328
1 A privatione ad habitum non datur regreſſus, ib n.12. & 13. 328
1 Fallit, ſi habitus non eſt omninò extinctus, ſed tantùm velatus, ibid. num.12. 328
5 Privatio præſupponit habitum, in c. Novimus, num 6. de verbor. ſignific. 386
2 Privari ut poſſit Clericus beneficio ſuo, tria requiruntur, in cap. Conquerente, n.2. de reſtit. ſpoliat. 212
5 Privatio in præteritum non inducitur ex inhabilitatione in futurum, in c. Vergentis, num.26. de hæret. 96

Privilegium, communia.

3 Privilegium eſt lex privata, & contra jus commune, & ex ſui natura derogat legi, in c. Ex parte, num.3 de Capell. Monachor. 505
1 Privilegium poteſt concurrere cum jure communi, in c. Cùm dilectus, num.5. de conſuetud. 204
1 Privilegio multa acquiri poſſunt, quæ tamen non poſſunt præſcribi, in c. Quantò, num 31 de conſuetud. 200
5 Privilegium quandoque appellatur beneficium, in c. Olim, n.2. de verbor. ſignific. 380
5 Privilegium quid ſit, ibid. num 7. 380
2 Privilegio fruſtrà impetratur, quod jure communi competit, ibid. num.8. & in c. paſtoralis, num.10 de appellat. 208
3 Privilegium in corpore juris clauſum facit jus commune inter nominatos, in c. His quæ, num.35. de major. & obed. 610
5 Privilegii prætextu flagitiorum non creſcit authoritas, in c. Tuarum, num.15 de privileg. 246
1 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune, niſi inter nominatos, & ideò non extenditur de caſu ad caſum etiam ex identitate rationis, in c. Nihil, num.15. de elect. 299
1 Privilegium eſt lex, licèt ſpecialis, & privata, & differt à lege communi, ſicut ſpecies à genere, in c. Quæ in Eccleſiarum, num.35 de conſtit. 99
1 Privilegium regulariter ſubdito eſt concedendum, & non aliis, ibid. num.37. 99
1 Sed contra, num.39 99
3 Privilegia Auditoribus Rotæ conceſſa in remunerationem laborum ſunt irrevocabilia, in c. Conſultationibus, num.64. de Cleric. ægrot. 168

Privilegium Canonis.

5 Privilegium Canonis an datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis, in cap. A nobis, il 2. num.17. de ſentent. excommunic. pag 342
5 Privilegium Canonis quo jure inductum fuit, in cap. perpendimus, nu 9 de ſent. excommun. 335
5 Faciliùs perditur, quàm privilegium fori, ibid. num.9. 335
5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num.16 335
5 De privilegio Clericali ſecundùm Canones eſt judicandum, nec

ſuper

ſuper his ſtatutum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in c. Olim, num 8. de verbor. ſignific. 381

Privilegii communicatio, & extenſio.

3 Privilegiati naturam ſortitur non privilegiatus propter communionem, in c. Cùm propter, n. 17. & 42 de jurepatr. 532
3 Privilegium omnis in individuis trahitur ad omnes, ib. n. 57. 533
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex majoritate rationis, in c. Ne pro dilatione, num. 32. de pœnit. & remiſſ. 322
5 Declaratur, ibid. num 40. & 47. 323
5 Privilegiorum communicatio, quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem è juriſdictione Ordinarii in tribus caſibus exceptis, in c. Tuarum, nu 24. de privileg. 247
3 Privilegia militibus conceſſa competunt etiam Clericis, in c. Cùm percuſſen, num 7. de Cler. ægrot. 155
Vide in ver. *Privilegii interpretatio*.
Et in ver. *Communicatio*.
1 Privilegium non cenſetur princeps voluiſſe concedere contra alium, qui eſt dignus eodem favore, in c. Nuper, num. 7 de decimis. 324
2 Privilegium clauſum in corpore juris non facit jus commune, niſi inter nominatos, & ideò non extenditur de caſu ad caſum ex identitate rationis, in c. Nihil, n 25 de elect. 399
3 Privilegia Ciſtercienſium, & Societatis Jeſu, ne illorum profeſſi tranſire poſſint ad arctiorem Religionem ſine licentia Superioris obtenta, non gaudent aliæ Religiones per communicationem, in c. Licèt, num. 22. de regular. 392
3 Sed ſi Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum eſſet ad proximum Superiorem, ib. n 23. 392
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
5 Privilegium Religioſis conceſſum non extenditur ad Epiſcopos, in c. Quòd nonnullis, num. 2. & 28. de privileg. 272
5 Privilegia non extenduntur de perſona ad perſonam etiam ex identitate, vel majoritate rationis, ib. n. 2. & 25. 272
5 Declaratur, ibid. num. 26. & 28. 273
5 Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non ſuffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit poſitum, ibid. num. 3. 272
5 Privilegia Epiſcopis conceſſa ratione pontificalis Officii competunt etiam Cardinalibus, ib. num. 29. 273
5 Privilegium extenditur ex identitate rationis; ſi id patiatur lata verbi ſignificatio, vel aliàs eſſet eluſorium, ib. n. 28. 273
5 Privilegium celebrandi Miſſas in Capella, ad quam confluit fidelium multitudo, extenditur etiam ad Miſſas Cantatas, & ad oblationes voluntarias, ibid. num. 29. 274
5 Privilegium conceſſum Abbati, ut poſſit omnia liberè ſicut verus Epiſcopus, & Ordinarius, tam in iis, quæ ſunt juriſdictionis, quàm in aliis quibuſcumque ad forum Eccleſiaſticum pertinentibus, non extenditur ad ea, quæ ſunt Ordinis Epiſcopalis, in c. Dilectus, num. 5. de offic. ordinat. 596

Privilegium eligendi Confeſſorem.

5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem, non poteſt eligere, niſi eum, qui habet exemptionem, c. Ne pro dilatione, num 20. 35. de pœnit. & remiſſ. 321
5 Privilegium eligendi Confeſſorem quid operetur poſt Concilium Tridentinum, ibid num. 22. & ſeqq. 322
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, tanquam favorabile, & nulli nocivum, eſt latiſſimè interpretandum, ib n 47 324
5 Privilegium eligendi Confeſſorem quam ob cauſam Epiſcopis, & prælatis exemptis conceſſum fuerit, ibidem num. 48. & ſeqq. pag. 324
5 Privilegiatus an poſſit ſibi eligere Confeſſorem non Curatum, nec approbatum ab Ordinario, ib. n. 50 & 52. 325
5 Privilegium habens eligendi Confeſſorem, tenetur eligere Sacerdotem habentem exequutionem ab Ordinario, ib. n 51. 325
5 Privilegium eligendi Confeſſorem Curatum, vel approbatum, in quo proſit Cardinalibus, ib. num 63. 325
5 Privilegium ſibi eligendi Confeſſorem in diœceſi, in qua eſt approbatus ab Ordinario, non eſt ſublatum à Concilio Tridentino, in c. Omnis, num. 75. de pœnit. & remiſſ. 324
Vide in ver. *Confeſſor*

Privilegii derogatio.

5 Privilegia regia tolluntur per legem generalem, etiamſi de illis non fiat ſpecialis mentio, in c. Cùm Capellæ, num. 9. de privileg. pag. 254
5 Privilegia etiam in corpore juris clauſa non deſinunt eſſe privilegia, & ideò comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, in c. In his, num. 9 & ſeqq de privileg. 279
5 Privilegia in corpore juris clauſa ex ſtylo Concilii Tridentini non conſuevit expreſsè derogari, ib. n 22 279
2 Privilegia in corpore juris clauſa non cenſentur ſublata per generalem privilegiorum derogationem, in c. Nonnulli, num. 23. de reſcript. 168
5 Contrarium, ibid. num 38. 170
2 Declaratur, ibid. num 41. 170
5 Privilegia clauſa in corpore juris multò magis cenſetur derogatum, quàm non inſertis, ib. num. 38. 170
5 Privilegium inſertum in corpore juris facit jus commune inter nominatos, & de eo judicatur quoad effectum derogatorium ſicut de jure, ibid. num. 40. 170
Vide in ver. *Derogatio*.
Et in ver. *Decimarum conſuetudo*.
1 Lex ſpecialis in materia, in qua eſt privilegium clauſum in corpore juris, tollit illud, etiamſi de eo non faciat mentionem, ib. num 41. 172

Privilegium exemptionis.

3 Privilegium ſuperveniens univerſaliter eximit, & liberat ab obligatione, qua quis anteà tenebatur, in c. Magnæ, num 26 de obligat. ad ratioc. 477
1 Declaratur, ibid num. 41. verſ. Non obſtat. 480
2 Privilegium ſuperveniens ante actum conſummatum in futurum operatur effectum ſuum, in cap. propoſuiſti, num. 30. de for. compet. 81
5 Declaratur, ibid num 31. 82
5 Privilegium exemptionis conceſſum perſonis reſpectu certi loci non ſequitur illas extra locum, in cap Quoniam, num. 2 & ſeqq de privileg. 266
3 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus conceſſum patrimonio, donec Clericus aſſequatur beneficium, extinguitur adepto beneficio, nec reviviſcit per beneficii dimiſſionem, in cap Epiſcopus, num. 32. & num. ſeqq. uſque ad num 63. de præbend 74
3 Contrarium, ibid. num. 52. 74
5 Privilegium conceſſum perſonis cum adjectione loci eſt perſonale ad locum tamen determinatum, in c. Cùm Capellæ, num. de privileg. 253
Vide in ver. *Exemptio*.

Privilegii interpretatio.

3 Privilegia juris ita intelligi debent, ut aliquid operentur, & non ſint eluſoria, in cap. De cætero, nu. 20. de Cleric. non reſid. 58
3 Privilegium partim favorabile, & partim odioſum, debet reſtringi, quatenùs præjudicat alteri, vel cultui divino, in c. Licèt, num. 21. de præbend 134
3 Privilegium debet latè interpretari, ut aliquid conferat, in cap. Quia in tantùm, n. 30. de præbend. 77
5 Privilegia ſic debent interpretari, ut non ſint inania, ſed aliquid conferant præter jus commune, in cap. In his, num. 4. de privileg. 278
5 Privilegiorum verba ſunt interpretanda largiſſimè, in cap Olim, num 1. de verb. ſignif. 380
5 Declaratur, ibidem num 15. 381
5 Privilegia quatenùs concernunt præjudicium concedentis, ſunt latiſſimè interpretanda, ib. d. n 15. 381
5 Privilegii verba in præjudicium tertii ſtrictè accipienda, ibidem num 18 382
5 Nec extenduntur de caſu ad caſum, nec de perſona ad perſonam, etiam ex majoritate rationis, ib. n. 19. 381
5 Privilegium recipit interpretationem paſſivam à jure communi, ibid. num. 22. 381
5 Privilegia etiam contra tertium ſunt latè interpretanda, quatenùs patitur verborum proprietas, ib. num. 23. 381
5 Privilegium etiam in præjudicium alterius debet latè interpretari, ut aliquid conferat, ib num 24. 382
5 Item favore divini cultus, ib. num 25. 385
5 Privilegium contra legem communem debet ſtrictiſſimè interpretari, ib. num. 26. 38e
5 Secùs ſi contra ſtatutum, vel conſuetudinem, ib. n. 27. 381
5 Privilegia in dubiis recipiunt intellectum ſecundùm intentionem concedentis, ib. num. 32. 382
5 Privilegii interpretatio pertinet ad principem concedentem, ib. num 14. 382
3 Privilegium ſuper decimis an ſit latè, vel ſtrictè interpretandum, in c. Cùm contingat, num. 8. de decim. 316
1 De privilegiis Apoſtolicæ Sedis inferior, nec ut Judex, nec ut Arbiter, poteſt cognoſcere, in cap. Cùm tempore, num. 9. & ſeqq. uſque ad num 26. de arbitr. 695
5 Privilegiorum verba ſi ſint obſcura, & ambigua, pro interpretatione adeundus eſt papa, nec licet in judiciis recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorem Epiſcopum, aut Conſervatores, in c. Sanè, il ſecondo, num. 49 de off. delegat. 525
5 Privilegia ſunt reſtringenda, ut minùs lædant jus commune, quàm fieri poſſit, dum tamen aliquid conferant quantumcumque minimum in c. Cauſam quæ, n. 8. 24 & 26. de reſcript. 156
Vide in ver. *Interpretatio*.
2 In quantum tangunt jus concedentis, ſunt latiſſimè interpretanda, ib. num. 9. 156
3 Sed in quantum tangunt jus tertii ſunt reſtringenda, ib. nu. 10. & ſeqq. 156
5 Privilegia legum in dubio ſunt interpretanda, ut minùs derogent juri communi, & ſuperioritati pontificiæ, ib. n 14. 156
2 Privilegium, ubi non agitur de præjudicio tertii, non debet adeò ſtrictè interpretari, ut nihil operetur, ib. n 26. 157
3 Privilegium debet potiùs interpretari, ut nihil operetur, quàm ut juri divino præjudicet, in c. Licè, n. 5 de regular. 392
5 Privilegium principis latiſſimè interpretandum eſt, in c. Quòd nonnullis, num. 18 de privil. 278
5 Privilegium Monaſterio conceſſum, quòd ejus Monachi excommunicari non poſſint, intelligitur de Monachis manentibus in Monaſterio, vel Capellis ſibi utroque jure ſubjectis, in c. Quoniam, num. 1. de privil. 266

Privilegium inveriſimile.

2 Privilegium in materia non veriſimili præſumitur falſum, & ſubreptitium, in c. Explicari, n. 44. de obſer. jejun. 621

Privilegii novatio.

2 Privilegii novatio non præſumitur, niſi de eo expreſsè caveatur, in c. Cùm contingat, num. 40. de for. compet. 72

Privilegium perſonale, reale.

3 Privilegia locis conceſſa extenduntur ad omnes perſonas ibi exiſtentes, ſive forenſes, ſive extraneas, in c. Inter alia, n 82. de immunit. Eccl. 343

Privilegii renunciatio.

5 Privilegio libertatis poteſt exemptus renunciare in ſui præjudicium,

eium, non autem concedentis, vel alterius, in c.Cùm tempore, num.4. & 20. 26 & 29. de arbitr. 698
2 Privilegio ſicut poteſt renunciari, ita & decreto irritanti, tamquam acceſſorio, in cap. Cùm acceſſiſſent, num. 15. de conſtitut. 109
2 Privilegio conceſſo miſerationis cauſa renunciari non poteſt, in c. Cæterùm, num 30. de reſcript. 141
3 Privilegio Eccleſiæ nemo poteſt renunciare, in c. Inter alia, n 78. de immunit. Eccl. 642
3 Privilegio in favorem duorum conceſſo, alter altero invito renunciare non poteſt, ibid num.89. 643
Vide in ver. *Renunciatio*. 643

Privilegii revocatio, & extinctio.

2 Privilegium conceſſum ex cauſa oneroſa non poteſt per principem revocari, in c. Ex Epiſtolæ, num.18 de probat. 126
2 Privilegia Auditoribus Rotæ conceſſa in remunerationem laborum ſunt irrevocabilia, ib. num.19. 126
5 Citatio, vel præſentia partis an requiratur in modificatione privilegii, in c.Olim, num 35. de verb. ſignif 382
3 Privilegium eſt revocandum, quando incipit tendere in grave præjudicium aliorum, in c. Nuper, n.11. de decim 325
5 Privilegii cauſa ceſſante, ceſſat privilegium, in c. Ne pro dilatione, num.38 de pœnit. & remiſſ. 313
5 Declaratur, ibid. num 48. 324
1 Privilegia, & indulta contra decreta Tridentini Concilii revocantur in Bulla Pii IV. in cap. Quia propter, §. Illud autem, n.7. de elect. 292
3 Privilegium ex cauſa oneroſa tranſit in contractum, qui à principe revocari non poteſt, in cap.Relatum, num.24. ne Cler. vel Monach. 666

Privilegii violatio.

3 Privilegia non ſunt violanda etiam indirectè, in c. Quantò, n.2. de privileg. 575
Vide in ver. *Privilegiati*.
3 Privilegiati ſuper abſentia cogantur redire per ſubtractionem proventuum, ſi Eccleſia patitur miniſtrorum defectum, in cap. Cùm ad hoc, num 1 de Cler. non reſiden. 62
5 Privilegiati, quòd excommunicari non poſſint ab Ordinariis, non debent excommunicari etiam indirectè, in cap. Quantò, nu.2. de privil. 575
3 Privilegiatus, ut abſens in ſtudio fructus præbendæ recipiat, exiſtens in villa, vel caſtello, ubi nullum eſt, vel minus competens ſtudium, privilegio non utitur, in cap. Tua, num. 5 de Cleric. non reſid. 97
3 Opponenti plura contra electum ſufficit alterum probare, quod ad caſſationem ſufficiat, in cap. Cùm jam dudum, num.1. de præb 96
3 Probare ſufficit unum ex pluribus copulativè in reſcripto narratis, vel in judicium deductis, ſi quodlibet per ſe ſufficiat ad fundandam intentionem impetrantis, vel ad victoriam cauſæ, ibid. num 9. 96
3 Niſi quis ſe aſtrinxerit ad omnia probanda, quod in dubio non præſumitur, ibid. num.9. 96
3 Ad probandum quis non debet admitti, quod probatum non relevat, in c.Audivimus, n.61. de Reliq. & vener. Sanct. 607
2 Probans ſemiplenè, alio nihil probante, dicitur plus probare, ſed non pleniùs, in cap. Cùm Eccleſia, num. 17. de cauſ. poſſeſſ. & propr. 550
Probabile. Vide in ver. *Opinio probabilis*.
Et in ver. *Propoſitio*.
1 Probabilia ſunt, quæ videntur omnibus, aut pluribus, aut ſapientibus, & his, vel omnibus, vel pluribus, vel maximè notis, in c. Ne innitaris, n.407 & 411 & 414 de conſtitut. 86
5 PROBABILITAS indifferenter ſe habet ad verum, & falſum, in c. Ne innitaris, num. 312 de conſtit. 68
2 PROBATIO per juramentum non ſufficit, ubi Conſtitutio requirit legitimam probationem, in cap. Ego N. num. 14. de jurejur 166
2 Nec quando fieri poteſt per teſtes, ibid num 15. 166
2 Probatio directa ubi fieri non poteſt, admittitur indirecta per circumſtantias, ibid num 16. 166
2 Nihil eſt in probatione, quod priùs non ſit in natura, in c. Olim, n 72 de lit. conteſt 86
3 Probatio directa non admittitur contra præſumptionem Juris, & de jure; admittitur tamen indirecta, in c. Vidua, num.11 de ſepul. pag 343
2 Probatio plena non requiritur in ſummariſſimo poſſeſſorio, in c. In nomine Domini, num 10 de teſtib 147
2 Sed ſufficit ſummaria levis, & qualis qualis, ib num.12. 147
5 Item ſufficit fides extrajudicialis, ſi concurrant adminicula, ibid. num 32. 147
2 Et admitti ſolent etiam præſumptiones, ib n 23. 147
2 Probatio ſaltem ſemiplena requiritur ex ſtylo Rotæ in Judicio manutentionis, ibid. num.33. 147
4 Probatio per unum teſtem cum fama conquaſſatur per pleniorem probationem etiam de tempore citeriori, in c. Quòd nobis, n.25. de clandeſtina deſponſatione. 33
4 Contrarium, ibid. num 27. 33
4 Probationes ſe invicem non collidunt, niſi ſint oppoſitæ, & incompatibiles, ibid num 13. & 17 33
4 Probationes ſi ſint contrariæ, fortior prævalere debet, & minor pro non facta habetur, ibid. num. 15. 35
4 Probatio per duos teſtes de viſu præfertur contrariæ probationi per unicum teſtem de viſu cum fama, ibid. num.16 33
4 Probationi primæ præſumptivæ ſtandum non eſt in præjudicium ſecundæ probationis veræ, ibid num 18. 33
2 Probatio dubia, ſeu æquivoca non relevat probantem, in c. In præſentia, num 1 & 14. de probat. 113
2 Probatio æquivoca quæ dicatur, ibid num. 1 & 14. 113
5 Probatio debet concludere per neceſſe, & non per poſſibile, ibid. num. 25. 113
2 Probatio non concludens non valet, ibid.num.16. 113
2 Probatio per veriſimilitudines non ſufficit, ubi clara probatio requiritur, ibid num.17 113
2 Fallit in ſex caſibus, remiſſivè, ibid. num.18. 113
4 Probationes plures in judicio quaſi poſſeſſionis legitimitatis conjunguntur, in cap. Lator, num. 42. qui filii ſint legitimi. 86
4 Et leviores ſufficiunt, ibid. num 43. 86
4 Probationes contrariæ invicem conquaſſantur, ib n.47. 86
4 Probatio plena non poteſt niſi per aliam plenam elidi, ibidem num 53. 87
4 Probatio per rei veritatem vincit probationem, quæ fit per præſumptiones, & conjecturas, in cap. per tuas, num 20. qui filii ſint legit. 95
4 Probatio præſumptiva contra inſtrumentum non admittitur, ibid. num.21 95
5 Probatio plena per contrariam pleniorem conquaſſatur, in c.Cùm Eccleſia, num 25. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 110
1 Probatio probationem non excludit, niſi publicatis atteſtationibus, ibid. num 26. 110
2 Probationes adverſario ſubtrahens, oſtendit ſe iniquam litem fovere, in c. pervenit, il 2. num.34 de teſtib. cogen. 559
5 Et pro convicto haberi debet, ibid num 25. 560
5 Sed contra, ibid num 28. Diſtinguitur, num. 29. 560
5 Probatio unius modi agendi non facit fidem in alio modo agendi, vel ſuper alio articulo, in cap Qualiter, il ſecondo, num.38 de accuſat. 17
5 Probationes plures imperfectæ ſimul junguntur ad faciendam plenam, & perfectam probationem, in c. Ne innitaris, nu.103. de conſtitut. 40
1 Probationes duæ ſemiplenæ faciunt unam plenam, ibidem numer 104. 40
1 Probatio plena conficitur ex diverſis probationibus imperfectis cum tendunt ad eundem finem, ib. n.106. 40
5 Probatio plena conſurgit ex pluribus præſumptionibus ad idem tendentibus, & ex pluribus adminiculis, quando unum alteri adminiculatur, ibid. num 107. 40
1 Probationes etiam certæ, & liquidæ, per contrarias ſimiles conquaſſantur, ibid. num.160. 47
1 Probatio plenior abſorbet, & confundit minùs plenam directè oppoſitam, ibid. num 281. & ſeqq 64
5 Probationes in criminalibus debent eſſe luce clariores, ibidem num. 364. 79
5 Probationes cum utrinque ſunt æquales, quælibet minima præſumptio pro una parte facit eam prævalere, ib n 449. 92
2 Probatio per ſcripturam in quibus caſibus requiratur, in c. Sicut, n 4 de probat. 127
2 Probationum renunciatio non præſumitur, niſi probetur, ibidem num. 14. 128
2 Probatio per quinque teſtes æquipollet probationi inſtrumentali, ibid. n 6. 119
5 PROBLEMA quid ſit in cap. Ne innitaris, num. 142. de conſtitut. 45
5 Problemata quomodo intelligantur dubitationem habere, ibidem num 145 45
5 PROCESSIONES, & preces publicæ Sede Vacante à Capitulo indicendæ, ut bonum à Deo paſtorem valeant impetrare, in c. Cùm in cunctis, num 9 de elect 264
Vide in ver. *Regulares qua 4 Proceſſiones*.
2 PROCESSUS ſine litis conteſtatione eſt irritus, in c Olim, n 10. de lit. conteſt. 83
5 Proceſſus habitus per litteras ſubreptitias eſt ipſo jure nullus, & poteſt detecta ſubreptione quandocumque revocari, in cap Ad audientiam, il 2. num 25. de reſcript. 186
2 Proceſſus in vim litterarum ſubreptitiarum ad lites valet parte non opponente, ibid num 30. 176
5 Proceſſus ſuper executione litterarum beneficialium habitus per judicem principaliter deputatum ſuper contentione beneficiali valet, ſi de ſubreptione non fuerit oppoſitum, ib. 31. 176
1 Proceſſus habitus coram executore litterarum beneficialium ſubreptitiè impetratarum an valeat, ib. n.34 & ſeqq 176
5 Proceſſus venit acceſſoriè ad gratiam, & ideò vitratur ad limites ipſius gratiæ, ibid. num.36. 176
Proceſſus inquiſitionis.
Vide in ver *Inquiſitio*.
5 Proceſſus diverſi, quando diverſis modis in diverſis inſtantiis facti ſunt, & nullus per ſe ſufficit ad condemnationem, an poſſint ſimul cumulari, in c.Qualiter, & quando, il ſecondo, num.37. & ſeqq de accuſat 27
5 Proceſſus ſuper crimine factus ſuper uno modo agendi, ſi ſit perfectus, non impedit alium procedendi modum, ib.n 39. 27
1 Proceſſus Delegati, qui de ſua commiſſione non docuit, eſt nullus, in c. Cùm in jure, num 10. de off. deleg. 535
2 PROCURATIO poſt Concilium Tridentinum non debetur Epiſcopo viſitanti Eccleſiae, & loca pia ſuæ Civitatis, in cap. Quoniam, num.27 de conſtitut 234
5 Procuratio non debetur Viſitatori, qui vadit pro cauſis expediendis, in c.Dilectus, il 2 num.21 de reſcript. 191
3 Procuratio debetur Epiſcopo ab Eccleſiis etiam Civitatis, licet ipſum numquam procuraverint, in cap. Venerabili, num 1. de cenſib. 550
3 Epiſcopus de jure communi fundat intentionem ſuper jure viſitandi Monaſteria ſuæ diœceſis, & exigendi ab illis procurationem, ibid. num 5. 550
3 Procuratio eſt viſitationi annexa, ibid n 5 & ſeqq. & num. 23. fallit, num 30 551
3 Procuratio de jure communi debetur Epiſcopo, etiam cum viſitat Eccleſias ſuæ Civitatis, ibid. num 9 551
3 Secùs poſt Concilium Tridentinum, ib n 14. 25. & 38 551
3 In viſitatione victualia non ſunt Epiſcopo miniſtranda, niſi pro temporis neceſſitate, ib n 14 551
3 Procuratio poſt Concilium Tridentinum non debetur Epiſcopo viſitanti Eccleſiam Cathedralem, aut Clerum, ſeu loca pia Civitatis, ib num 15 & 38 551
3 Procuratio ratione viſitationis debita de jure communi, à ſubdito

dito non eſt præſcriptibilis, ibidem num.20. 551
3 Secùs in procuratione ratione conſuetudinis, pacti, vel privilegii, ib. num.21. 551
3 Item ſecùs in præſcriptione, quæ fit nomine alterius, ibidem num.22. 551
3 Item ſecùs poſt Concilium Tridentinum, num.24. 551
3 Conſuetudo locorum, vel provinciarum, in quibus nihil ſolvitur Epiſcopo viſitanti, poſt Concilium Tridentinum eſt obſervanda, ibid. num.24. 551
3 Et quid ſi conſuetudo non ſit generalis in loco, vel provincia, ſed una tantùm, vel altera Eccleſia Epiſcopum non procuraverit, ib. num.25. & ſeqq. uſque ad num 29. 551
3 Conſuetudo non ſolvendi procurationem Epiſcopo viſitanti, qualiter & coram quo ſit probanda, ib n.29. 552
3 Procuratio in tribus caſibus hic expreſſis non eſt annexa viſitationi, ib. num.30. 552
3 Exempti à procuratione pecuniaria non videntur exempti à procuratione in victualibus, ſed tantùm ab indebita extorſione, ibid. num.31. 552
3 Exemptione revocata à viſitatione, an cenſeatur revocata exemptio à procuratione, ib. num.32. 552
3 Procuratio an debeatur Epiſcopo viſitanti Hoſpitalia pauperum infirmorum, ibid. n.34. & ſeqq. uſque in fin. 552
3 Paupertas excuſat à procuratione, ib. num.33. 552
3 Viſitatores quomodo ſe debeant gerere in victualibus accipiendis, ibid. num.36. 552
3 Procurandi ſunt prælati, cum perſonaliter viſitant; ſecùs ſi per alium, in c. procurationes, n.1. & 6. de cenſib. 549
3 Legati, & Nuncii papæ pro his diebus tantùm, quibus moram trahunt, procurari debent, ibid. num 2. 546
3 Procuratio ratione viſitationis debetur etiam Archidiaconis, & aliis inferioribus prælatis, ib. num.3. 547
3 Declaratur, num.4. 537
3 Procurationis non debet recipere beneficium, qui non facit viſitationis officium, ibid. num.6. 547
3 Viſitationem non licet Epiſcopis alteri demandare, niſi fuerint legitimè impediti, ibid. num.7. 547
3 Procuratio non debetur Epiſcopo, cum per alium viſitat, ſed ipſi viſitanti, ibidem num 12. 547
3 Procurationem an poſſit Epiſcopus per alium viſitans recipere à volente, ibid. num.13. 547
3 Indultum recipiendi procurationem denegatur Epiſcopo, qui morbo correptus inchoatam procurationem per alium abſolvere intendebat, ib. num 14. 547
3 Procurationum numerus commenſurandus eſt numero dierum, in quibus munus viſitationis impenditur, ib num.18 547
3 Procuratio ſi ab una Eccleſia integrè ſolvi non poſſit, an liceat Epiſcopo plures Eccleſias conjungere ad unam procurationem ſolvendam, ibid. num 10. 547
3 Procuratio ab Eccleſiis pauperibus non eſt recipienda, etiamſi gratis offeratur, ibid. num 20. 548
3 Procurationem indebitè exigentes, tenentur duplum reſtituere infra menſem Eccleſiæ gravatæ, ib. num.22. 548
3 Munera etiam ſpontè oblata in viſitatione recipientes maledictionem incorrunt, à qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, ibid. num.24. 548
Vide in ver. *Viſitatio quoad procurationem*.
3 Conſuetudo locorum, vel provinciarum, in quibus nihil ſolvitur Epiſcopo viſitanti, poſt Concilium Tridentinum eſt obſervanda, in c. Venerabili, num.24. de cenſ. 551
3 Et quid ſi conſuetudo ſit generalis in loco, vel provincia, ſed una tantùm, vel altera Eccleſia Epiſcopum non procuraverit, ibid. num 25 & ſeqq. uſque ad num.29. 551
3 Conſuetudo non ſolvendi procurationem Epiſcopo viſitanti, qualiter & coram quo ſit probanda, ibid num 29. 552
3 Procuratio non debetur propter privatum Oratorium, in cap Authoritate, num.1 de cenſib 554
3 Procurationem non intelligitur remiſiſſe Epiſcopus remittens Eccleſiæ ſervitia, quæ ſibi debet pro annua penſione, & ſtatuens, ut aliud ſervitium non imponatur, in c. Venerabili, num.1. de cenſib. 550
3 Procuratio eſt viſitationi annexa, ib num 5. 551
3 Procurator tenetur reſtituere, ſi tanquam procurator percepit, non autem ſi tanquam quilibet, in c. poſtulaſti, num. 16. de conceſſ. præben. 201
5 Procuratori fiſcali, ſi ita ſe habeat conſuetudo, aſſignari poteſt ex qualibet condemnatione decima pars ejus quantitatis, in qua reus cum Camera ſe compoſuerit, in cap. presbyteri, num. 25. de pœnis. 283
3 Procurator ſi faciat aliquid ut nuncius, non valet, quod agitur, in c. Cùm dilectus, num 4. de Relig. domib. 497
3 Et factum à nuncio an poſſit validari ratihabitione, ib. n.5. 497
3 Procurator ſubſtantiat contractum in ſe, licèt procuratorio nomine, & domino cedere tenetur, ib. n.9 497
2 Procurator curialis litem conteſtando in partibus coram loci Ordinario, cenſetur illius juriſdictionem protogare, & excludit principalem à beneficio Eugenianæ, in cap. Licèt, num.54 de foro compet. 67
2 Procurator ad eligendum nomine abſentis, etiam legitimè impediti, non poteſt eſſe, qui non eſt de Capitulo, in cap. Quia propter, num.62. de elect. 291
2 Procurator alium ſubſtituens non remanet ampliùs procurator, in cap. præſentata, num 9. de teſtib 254
2 Procurator ad eligendum conſtitui debet à vocalibus abſentibus cum generali mandato, in cap. Quia propter, §. Illud autem, num.5. de elect. 292

Profeſſio, Profeſſus.

3 Profeſſio regularis dicitur, qua quis incorporatur alicui ex Religionibus approbatis, etiamſi ſit in domo ſæculari, in c. Ex parte, num.27. de converſ. conjugat. 452
2 Profeſſionis appellatione venit etiam tacita, in c. perlatum, nu.22. & ſeqq. de iis, quæ vi met. cauſ. 676
4 Profeſſio irregularis quæ dicatur, in c. Inſinuante, num. 16. Qui Cler. vel voven. 50
4 Ingreſſus in Monaſterium an ſit de ſubſtantia profeſſionis, ibid. num 24. & ſeqq. uſque ad num.12. 51
4 Quid in profeſſione tacita, ibid. num.30. 52
4 Et quid in profeſſione expreſſa ib. n.31. 52
4 Profeſſionem non vitiat pactum reſervationis bonorum quoad uſum, vel adminiſtrationem, ſed vitiatur, ib n 22. 51
3 Profeſſio facta ſine ſuſceptione habitus Religionis valida eſt, in c. porrectum, n.1. & 17. de regular. 372
3 Profeſſio eſt votum de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ibid. num 6. 372
3 Et eſt ſolemne, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, ib. n.7. 372
3 Profeſſionem non impedit infirmitas corporis, ſed animi, ibidem num.9. 372
3 Profeſſio quamvis in ſcriptis fieri debeat, tamen ad ſui validitatem non exigit ſcripturam, ib. num.10. 372
3 Profeſſionem an cenſeatur emittere, qui junctis manibus tradit ſe Abbati in Monachum, & fratrem, ib. num.40. & ſeqq. uſque ad num.51 375
3 Profeſſio inducitur, quando præcedit votum profitendi, & poſteà ſubſequitur aliquod ſignum denotans profeſſionem, ibidem num.44. 376
3 Profeſſio facta non ſervata forma præſcripta in Regula, vel Conſtitutionibus Ordinis, an valeat, ib. n.45. 376
3 Papa poteſt infringere poſſeſſionem, ita ut obligationem non inducat, ibid. num.48. 376
3 Regula Monachorum ponens certam formam circa profeſſionis actum, non videtur ponere formam ſubſtantificam, ibidem num 46. 376
3 Niſi habeat decretum irritans, ib. num.47. 376
3 Vel ſtatuat, ut profeſſio aliter fieri non poſſit, ib. n.49. 376
3 Profeſſio Regularis eſt quædam mors quoad mundum, in c. Statuimus, num.24. de regular. 410
3 Profeſſionem nullatenùs emiſiſſe, aut nulliter, paria ſunt, ibid. num.28. 410
3 Profeſſionem qui facit, & habitum ſuſcipit, licèt nunquam ſteterit in clauſtro, ad obſervantiam Regularem compellitur, in c. Sicut nobis, num.1 de regularib. 187
3 Profiteri quis poteſt etiam in lecto, & in domo propria, ibidem num. 3. 387
3 Profeſſio in genere generaliſſimo ſublata eſt à Concilio Tridentino, adeò ut nec in foro conſcientiæ inducta ſit aliqua obligatio, in c Quia ingredientibus, n 22. de teſtam 255
3 Profeſſio nulla nullum producit juris effectum, ib n 26. 256
3 Declaratur, ibid. num 35. 256
3 Profeſſio emiſſa in manibus truffatorum, an aliquam, & qualem inducat obligationem, in c Conſulti, n.49. de regular. 403
3 Profeſſio quid ſit, & quotuplex, in cap. Vidua, num. 13. de regular. 343
3 Profeſſiones eorum, qui recipiuntur in Monaſterio, ultra quàm ſuſtentari poſſint, an valeant, in c. Non ampliùs, nu. 26 uſque ad num.31. de inſtitut. 175
3 Quid in profeſſione Monialium, ib. n.27. & 32. 175
3 Et quid in profeſſione Monachorum, ib. n.28. 175
3 Et quid poſt Concil. Trid. ib. n.29. 175
5 Profeſſio facta in manibus Delegati excedentis limites ſuæ facultatis non valet, in cap. Qui presbyterum, num 43. de pœnit. & remiſſ. 294
5 Declaratur, ibid n.91. & ſeqq uſque ad n.101. 298
5 Profeſſionis ſubſtantia conſiſtit in tribus votis ſolemnibus, ibid. num 69. & 73. 296
5 Profeſſio in dubio valida eſt judicanda, ib. n.102. 299
2 Non profeſſi in Collegiata Regulari exiſtentes coguntur, aut profiteri, aut beneficium dimittere, in cap. Cùm in magiſtrum, num 13. & 37. de elect. 301
3 Profeſſus in una Religione cenſetur profeſſus in omnibus quoad ſubſtantialia Regulæ, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 42. de regular. 384
3 Profeſſi in genere generaliſſimo qui dicantur, cui acquirant, & cui ſubjiciantur, in cap. Quia ingredientibus, num. 19. & 22. de teſtam. 255
3 Profeſſi in genere ſubalterno qui ſint, & cui acquirant, ibidem num 20 255
3 Et quid de profeſſis in individuo, ib. n.21. 255
3 Bona profeſſi in genere generaliſſimo ſunt Religionis in genere arbitrio Epiſcopi diſtribuenda, in cap. Conſulti, num.28 de regular. 400
3 Profeſſi in Religione à Sede Apoſtolica non approbata, quam putabant approbatam, an ſint obligati ad Religionem in genere, ibid. num 44. 402
3 Profeſſus in Religione, quam credebat approbatam, peccat matrimonium contrahendo, ib. n.48. & 51. 402
5 Profeſſi ſunt cenſendi in Ordine Minimorum ducentes originem à Judæis, & Saracenis non obſtante ſtatuto, & proteſtatione eis facta, quòd eorum profeſſio foret nulla, in c. Qui presbyterum num 123. de pœnit. & remiſſ. 300
5 Conſtitutio diſponens aliquos non eſſe admittendos ad profeſſionem, niſi priùs facta inquiſitione de eorum qualitatibus, inducit formam, in cap. Qui presbyterum, num.36. de pœnit. & remiſſ. 294
2 Profeſſio emiſſa ſub conditione, ut ſi profeſſus unquam repertus fuerit fregiſſe vota caſtitatis, paupertatis, vel obedientiæ, ejici poſſit à Religione, an ſit valida, in cap. Cùm in Eccleſiis, nu. 5. & ſeqq. uſque in fin. de major. & obed. 615
2 Profeſſionem non vitiat conditio reſolutiva, ſed vitiatur, ib. n. 11. & ſeqq 616
2 Profeſſio eſt votum ſolemne de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ib. n.13. 616
Vide in ver. *Regulares*, *Monachus*, *Religioſus*, *Votum*.
5 Profeſſio diſpar eſſe non debet in uno, & eodem officio, in c. Quia nonnullis, num.8. de Magiſtris. 82
5 Declaratur, ibid. num.13. 82

3 Profeſſionis vim obtinent hæc verba, *Confiteor me, & intra in Monaſterium*, in c. Cùm ſimus, n. 1. de regularibus. 378
3 Profeſſio fieri non debet ab excommunicato, ſed facta tenet, in c. Ex publico, n. 9. de converſ. conjugat. 445
2 Profeſſio eſt votum ſolemne de præſenti, quod diem, aut conditionem non recipit, in cap. Cùm in Eccleſiis, num. 13. de major. & obed. 316
2 Profeſſio, & votum requirunt conſenſum jure naturali divino, in c. perlatum, n. 47. de his, quæ vi met. cauſa fiunt. 880
3 Profeſſio emiſſa uxore contradicente, ea mortua validatur, ſi vir per momentum temporis ſteterit in Monaſterio, licèt illius mortem ignoraverit, in c. Significatum, n. 46. de regular. 364

Profeſſio quid operetur.

3 Profeſſio Regularis eò magis ſolvat jus patriæ poteſtatis, quàm facit Ordo, in cap. Indecorum, num. 58. de ætat. & qualit. pag. 402
3 Profeſſio nulla ex alia cauſa, quàm ex defectu conſenſus, parit naturalem obligationem, in cap. Si quis num. 45. de regular. 337
3 Profeſſio per ſimulationem emiſſa obligat ad perſeverandum in Religione, & ad Regulam obſervandam, ib. n. 47. 337
4 Profeſſio tacita dirimit matrimonium poſt contractum, etiamſi ex eo plures filii fuerint procreati, in c. Inſinuante, num. 19. qui Cler. vel voven. 51
3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris Speculorum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus Delegati Apoſtolici, ita ut per hanc profeſſionem ſolvatur matrimonium non conſummatum in c. Ex parte, il 2. num. 12. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 450
Vide in ver. *Profeſſio tacita*.
Et ſupra in ver. *Profeſſio*, *Profeſſus*.
3 Profeſſi invalidè an teneantur in utroque foro ad obſervantiam Regulæ, in c. Si quis, n. 23. & 73. de Regular. 334
3 Profeſſus nulliter poteſt in foro conſcientiæ etiam ſine licentia ad ſæculum redire, & uxorem ducere, ſecundùm opinionem Navarri, ibid. num. 34. 335
3 Contrarium, ibid. num. 39. 340
3 Profeſſus invalidè an teneatur in Religione perſeverare, ut vitetur ſcandalum, ib. num. 35. & 67. 335
3 Profeſſus ob mortis timorem an poſſit tuta conſcientia ad ſæculum redire, ib. n. 66. & 81. 179
3 Profeſſus invalidè poteſt etiam in foro conſcientiæ obligari ab Eccleſia ad Religionem in genere, ib. num. 43. 336
3 Profeſſus nulliter an obligetur ex ſimplici voto, ib. n. 46. 337
Profeſſio tollit irregularitatem ex defectu natalium.
Vide in ver. *Illegitimus*.
3 Irregularitates, quæ ex proprio delicto proveniunt, per ſolemnem profeſſionem non abolentur, in cap. Ut filii, num. 16. de filiis presbyter. 462
4 Profeſſio irrita non dirimit matrimonium poſteà contractum, in c. Conſuluit, num. 10. qui Cler. vel voven. 45
4 Profeſſio ſolemnis etiam tacita, & præſumpta impedit matrimonium contrahendum, & dirimit poſt contractum, ib. n. 16. 46
4 Profeſſio, quæ ab Eccleſia habetur pro valida, licèt ſit irrita quoad Deum, tamen in foro judiciali dirimit matrimonium poſt contractum, ib. num. 17. 46
4 Profeſſio per ſimulationem emiſſa, licèt ſit nulla quoad Deum ex defectu conſenſus, tamen obligat Religioni in foro externo, ib. num. 18. 46
4 Profeſſus nulliter, qui ſponte è Monaſterio exivit, & uxorem duxit, an ea contradicente poſſit in foro conſcientiæ ad Religionem redire, ib. num. 23. 46
4 Profeſſus nulliter, qui ante declaratoriam nullitatis contraxit matrimonium, tenetur etiam invita uxore in utroque foro obedire Judici præcipienti, ut redeat ad Monaſterium ad agendum pœnitentiam, ib. num. 24. 47
4 Profeſſus per ſimulationem in Monaſterio Monialium ex inhoneſta cauſa, licèt non ſit Monachus, tamen cogitur in alio Monaſterio manere in pœnam commiſſi delicti, ib. n. 25. 47
4 Profeſſus nulliter, qui elapſo quinquennio ſponte exivit à Monaſterio, & uxorem duxit, ea conſentiente, tenetur ad Religionem redire etiam in foro conſcientiæ, ib. n. 27. & 29. 47
4 Profeſſio etiam nulla annexum habet votum continentiæ, quod impedit matrimonium contrahendum, ib. n. 31. 47
3 Profeſſus invalidè poteſt etiam in foro conſcientiæ obligari ab Eccleſia ad Religionem in genere, in cap. Si quis, num. 41. de regular. 336
4 Profeſſio an vitietur ex pacto reſervationis proprii, in cap. Si conditiones, num. 17. de condit. appoſit. 44

Profeſſio quoad ætatem.

3 Profeſſio poſt Concilium Trid. facta ante annum decimumſextum ætatis completum, aut ante exactum probationis annum, non valet, in cap. Ad noſtram, num. 4. de regular. 350
3 Profeſſio tacita ante annum decimumſextum, aut non tranſacto probationis anno, ſublata eſt à Concilio Trident. ib. n. 5. 352
3 Minor læſus in profeſſione non reſtituitur, ib. n. 22. 350
3 Profeſſio emiſſa per aliquot horas ante decimumſextum annum expletum, an valeat, ib. n. 10. & ſeqq. uſque in fin. 350
3 Profeſſio in Monaſteriis, ubi eſt dupla Congregatio, emitti non poteſt ante plenam pubertatem, in cap. Nullus, num. 13. de regular. 319
3 Profeſſio ex ſtatuto ſpeciali in aliquibus Religionibus, ut Capuccinorum, fieri non poteſt ante annum decimumoctavum expletum, ibid. num. 14. 129
3 Profeſſio quamvis ex ſtatutorum præſcripto fieri non debeat ante annum ætatis 18. & 21. in Religionibus Minimorum, & Redemptionis Captivorum; tamen ſi fiat, valida eſt, in c. Qui presbyterum, num. 83. de pœnit. & remiſſ. 207
4 Profeſſio emiſſa ante annum decimumſextum completum, vel infra tempus probationis, poſt Concilium Tridentinum non obligat ad Religionem in genere, in c. Conſuluit, num. 15. qui Cleric. vel voven. 46
Vide in verb. *Profeſſio tacita*, *Ætas in profeſſione*, *Novitius quoad ætatem*.

Profeſſio quoad annum probationis.

3 Dies cœpta in materia profeſſionis non habetur pro completa, ſed tempus currit de momento ad momentum, in cap. Ad noſtram, de regul. num. 9. 21. 22. & 23. 350
3 Profeſſio emiſſa peracto anno probationis eodem die ſuſcepti habitus, ſed ante horas circiter quinque, aut emiſſa per aliquot horas ante decimumſextum annum expletum, an valeat, ib. n. 10. & ſeqq. uſque in fin. 352
3 Profeſſio emiſſa eadem die, & hora ſuſcepti habitus, quo anno Gregorius XIII. decem dies ſuſtulit à menſe Octobris, invalida eſt, ib. num. 24. 351
3 Annus tacitæ profeſſionis quando incipiat, & finiatur, ibid. num. 30. 351
3 Profeſſio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad Religionem in genere, ib. n. 34. 352
3 Profeſſio facta ante annum probationis etiam de jure communi in Ordinibus Mendicantium nulla erat, in c. Significatum, nu. 44. de regulat. 363
4 Profeſſio ejus, qui per ſexquimenſem anni Novitiatus ſtetit in Monaſterio, & reſiduum anni extra illud ſub obedientia prælati, valida eſt, in cap. Inſinuante, nu. 25. & 38. & ſeqq. qui Cler. vel voven. 52
4 Profeſſio expreſſa de jure communi fieri poterat in ipſomet ingreſſu etiam non data perſeverantia tridui, ib. n. 26. 52
3 Profeſſio nec fieri, nec recipi debet infra tempus probationis, ſed facta, & recepta tenet, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 1. de regular. 382
3 Et quid poſt jura ſcripta, & Concilii Trident. ib. n. 23. 383
3 Profeſſio emiſſa ante annum probationis expletum ex Concilio Tridentino eſt nulla, nullamque inducit obligationem, ibidem num. 52. 375
3 Profeſſio emiſſa infra annum probationis in Ordinibus Mendicantium an pariat obligationem ad Religionem in genere, dirimentem matrimonium poſt contractum, in c. Conſuluit, num. 30. de regular. 402
3 Et quid ſi profitens intendat ſe obligare illi Religioni in ſpecie, ibid. d. num. 50. & ſeqq. 403
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 57. & ſeqq. 403
3 Profeſſio emiſſa à Monialibus S. Dominici in articulo mortis conſtitutis ante annum probationis elapſum, ex indulto S. Pii V. prodeſt quoad ſpiritualia tantùm, non autem quoad temporalia, in c. Sicut nobis, num. 13. de regular. 189
3 Profeſſio tacita induci non poteſt, niſi priùs annus probationis fuerit completus, in cap. Qui presbyterum, nu. 111. de pœnit. & remiſſ. 199
3 Profeſſus non dicitur de jure communi, qui fine probatione habitum profeſſorum non ſuſcepit, niſi triduo perſeveret, in c. Ad noſtram, num. 1. de regular. 350
3 Sed profeſſus dicitur, qui præcedente probatione, habitum profeſſorum aſſumpſit etiam non data perſeverantia tridui, ib. n. 3. 350
3 Tridui perſeverantia ad profeſſionem tacitam non requiritur, quando ingreſſus pariter ſuſceptionem habitus profeſſorum ſe immiſcuit aliis actibus, qui à ſolis profeſſis fieri conſueverunt, ibidem num. 2. 350
3 Profeſſus ante annum probationis elapſum, & ad ſæculum rediens recuperat bona donata quaſi cauſa non ſecuta, in c. Statuimus, num. 17. de regular. 410
3 Declaratur, ib. num. 32. & 34. 410
3 Profeſſio infra annum probationis emiſſa de jure an obliget ad Religionem in genere, in c. Perlatum, num. 18. & ſeqq. & nu. 32. de iis, quæ vi met. cauſ. 677
3 Profeſſio emiſſa in Religione non approbata an obliget ad Religionem in genere, ib. n. 28. & 30. 677
Vide in ver. *Novitius*, *Novitiatus*, *Annus probationis*, *Profeſſio tacita*.

Profeſſio conjugatorum.

3 Profeſſio unius conjugis non valet, niſi uterque profiteatur, aut remanens in ſæculo caſtitatem voveat, & careat periculo incontinentiæ, in c. Cùm ſis, n. 3. de converſ. conjugat. 414
3 Profeſſio conjugis ut dirimat matrimonium ratum non conſummatum, tria requiruntur, in c. Ex parte, il ſecondo, nu. 15. de converſ. conjugat. 452
3 Profeſſio facta à conjuge de licentia alterius caſtitatem voventis, tenet etiam ſine Epiſcopi licentia, in cap. præterea, num. 12. de converſ. conjugat. 430
3 Diſpenſandum an ſit cum nobili conjugata, ut in domo Turris Speculorum Urbis emittat tria vota ſubſtantialia in manibus Delegati Apoſtolici, ita ut per hanc profeſſionem ſolvatur matrimonium non conſummatum, in c. Ex parte, il 2. num. 12. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 450
3 Profeſſus de uxoris licentia poteſt, & debet è Monaſterio revocari, ſi uxor ſit ſuſpecta, & continentiam non promiſerit, in c. præterea, num. 1. de converſ. conjugat. 419
3 Secùs ſi promiſerit continentiam, ſive ſit ſuſpecta, ſive non, ib. num. 1. 419
4 Profeſſio emiſſa à viro uxore contradicente, an ea mortua obliget ad Religionem in genere, & dirimat matrimonium poſt contractum, in cap. Conſuluit, num. 14. & ſeqq. qui Cleric. vel voven. 45
Vide in ver. *Conſum. matrim.*

Profeſſio quoad conſenſum profitentis, & recipientis.

3 Profeſſio Regularis non dicitur, niſi adſit conſenſus Religionis recipientis, in cap. Ex parte, il ſecondo, num. 29. de converſ. conjugat. 418

3 Pro-

5 Profeſſio non eſt irrita ex eo, quòd facta fuerit à puella ante explorationem voluntatis, in cap. Cùm acceſſiſſent, nu. 31 de conſtit. 109

5 Profeſſio majorem requirit deliberationem, quàm votum continentiæ, in c. Tuæ litteræ, n 41 de Cler perſalt. promot. 302

8 Profeſſio nulla convalidatur per ſolam ratificationem profitentis abſque nova acceptatione Religionis, in cap Significatum, num. 47 de regular. 364

1 Profeſſio Regularis ad ſui validitatem requirit conſenſum, qui ab Eccleſia ſuppleri non poteſt, in cap. Quantò, numer 103 de tranſlat Epiſcop. 324

4 Profeſſio fieri poteſt etiam in manibus privati Religioſi habentis ſpeciale mandatum à Superiore, in c. Inſinuante, num. 28. qui Cler vel voven. 51

3 Profeſſio eſt contractus ultrò citròque obligatorius, in c. Ex parte, num 26. de regular. 407

3 Epiſcopus Eccleſiæ Regularis poteſt Monachos ad profeſſionem recipere, in cap. Ad Apoſtolicam ad num. 27. verſ. Rurſus, de regular. 382

3 Profeſſio ſatis eſt ut recipiatur à Superiore mandante, vel poſteà ratificante, ibidem 19 373

3 Profeſſio eſt contractus ultrò citròque obligatorius inter profitentem, & Monaſterium, in cap. porrectum, n. 19. de regular 373

3 Et inter eos eſt quaſi matrimonium, ibid. n. 40 373

3 Profeſſionem Regularem quis poſſit recipere, ibidem n 22 & ſeqq. uſque ad num 30. 374

3 Quid in Abbate, vel Abbatiſſa, ibid 374

3 Quid in Epiſcopo, ibid num. 23. uſque ad num. 31. 374

3 Et quid in Archidiacono, & aliis inferioribus prælatis, ibid. num 24 374

3 Profeſſionis receptio à ſuperioritate dependet, ibid. num 32 374

3 In profeſſione recipienda in primis recurrendum eſt ad conſuetudines, privilegia, vel ſtatuta cujuſque Ordinis, ibid num 34. 375

3 Profeſſio emiſſa à Novitia in mortis articulo per circumventionem Abbatiſſæ an valeat, & an dos ſit Monaſterio acquiſita, in c. Sicut nobis, n 7 & ſeqq uſque in fin de regul 387

3 Profeſſio emiſſa per dolum, & circumventionem Abbatis an obliget profitentem, an ve illius bona ſint hæredibus reſtituenda, ibid. num. 8 & ſeqq uſque ad num 22. 387

5 Profeſſio puellæ non eſt irrita ex eo, quòd Epiſcopus illius voluntatem non exploraverit, ibid n 31. 388

3 Bona ſeducti ad profeſſionem cur Monaſterio non acquirantur, ibid. num 14. 388

3 Profeſſio emiſſa in articulo mortis obligat profitentem, ſi ſit mentis compos, aliàs ſecùs, ibid. num 21. 389

3 Profeſſio in mortis articulo an cenſeatur emiſſa in fraudem ſubſtituti, ſeu venientium ab inteſtato, ibid. num 32. & ſeqq. uſque in fin. 382

5 Profeſſus non videtur ſuſcipiens habitum Religionis in morte, nec ejus bona Monaſterio deferuntur, ibid n. 31. 389

3 Profeſſio emiſſa à Monialibus S Dominici in articulo mortis conſtitutis ante annum probationis elapſum, ex Indulto S. Pii V. prodeſt quoad ſpiritualia tantùm, non autem quoad temporalia, ibid num. 31 389

3 Profeſſio ad ſui validitatem requirit ſpontaneam voluntatem, in cap. Nullus, num. 20. de regul. 330

3 Et quæ dicatur voluntas ſpontanea, ibid. num. 22 330

3 Profiteri poteſt validè etiam ſeductus, & circumventus, ibidem num 21. 330

5 Profeſſio tacita requirit conſenſum tum Religionis, tum profitentis, in cap Qui presbyterum, num. 55 de pœnit. & remiſſ. 295

5 Profeſſio quamvis à puella fieri non debeat ante explorationem voluntatis, tamen ſi fiat valida eſt, ibid. n. 84 107

1 Profeſſus nulliter non poteſt cogi ad iterùm profitendum, in cap. Perlatum, num 48. de iis, quæ vi met cauſ. 680

3 Profiteri an, & quando aliquis præcisè cogi poſſit, in c. præptereà, num. 4. de converſ. conjugat. 419

3 Profeſſus nulliter an præſumatur perſeveraturus fuiſſe in Religione, ſi nullitatem ſcivisſet, in cap. Significatum, num. 31. de regul. 361

3 Profeſſus allegans ſe non habuiſſe animum profitendi, non auditur, ibid. num. 4 363

3 Profeſſus in manibus ejus, qui non habet poteſtatem recipiendi non eſt Monachus ante ratificationem Abbatis, in c. Porrectum, num 3 de regul. 372

3 Profeſſus non obligatur etiam ex ſimplici voto, nec valet profeſſio, niſi recipiatur ab habente poteſtatem incorporandi Religioni, ibid num 13. 371

3 Promittere obedientiam Monachalem idem eſt, ac profiteri, ibid. num 42. 375

5 Profeſſi ſunt cenſendi in Ordine Minorum ducentes originem à Judæis, & Saracenis, non obſtante ſtatuto, & proteſtatione aliàs facta quòd eorum profeſſio foret nulla, in c. Quia presbyterum, num. 133 de pænit & remiſſ. 300

3 Profeſſio irrita ex defectu recipientis an obliget Religioni in genere, in cap Conſuluit, num. 51 & 55. de regular. 401

5 Monaſterio vacante, an Conventus poſſit Monachos recipere, in cap Hisquæ, num 45 de major. & obed. 610

5 Profeſſio emiſſa ſub conditione, ut ſi profeſſus unquam repertus fuerit fregiſſe vota Caſtitatis, paupertatis, vel Obedientiæ, ejici poſſit à Religione, an ſit valida, in cap. Cùm in Eccleſiis, n 5 & ſeqq uſque in fin. de major. & obed. 615

5 Profeſſionem non vitiat conditio reſolutiva, ſed vitiatur, ibidem n. 11. & ſeqq 616

4 Profeſſio per ſimulationem emiſſa, licèt ſit nulla quoad Deum ex defectu conſenſus, tamen obligat Religioni in foro externo, in cap Conſuluit, num. 18 qui Cler vel voven. 46

Vide in ver. *Monachus creatio*

Profeſſio in Conventu non deſignato.

5 Profeſſio in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, nec expreſsè, nec tacitè fieri poteſt, in cap. perlatum, n. 22. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

4 Ad validitatem profeſſionis an ex Decretis Clement. VIII. requiratur, ut tam receptio ad habitum cum perſeverantia annali, quàm profeſſio ipſa fiat in Conventu deſignato, in cap. Inſinuante, numer. 42. & ſeqq uſque in fin. qui Cleric. vel voven 54

4 Profeſſio eſt nulla, ſi Novitius annum probationis fecerit extra locum deſignatum, licèt receptus fuerit, & profeſſionem emiſerit in loco deſignato, ibid num 49. 55

4 Profeſſio ejus, qui fecit annum probationis in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, an ſit nulla, ſi extra Conventum non deſignatum emiſſa fuerit, ibid num 50. 55

4 Quid ſi Novitius fuerit receptus ad profeſſionem in Conventu non deſignato ſine admiſſione, & litteris teſtimonialibus Conventus deſignati, ibidem num. 51 55

4 Et quid ſi prævia admiſſione, & litteris hujuſmodi, ib n. 52. 55

1 Profeſſi in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios contra formam decretorum Clementis VIII an poſſint liberè ad ſæculum redire tam intra, quàm poſt quinquennium à Concilio Tridentino præfixum in cap 19. ſeſſ 25 de regular. in cap. perlatum, numer. 20. & ſeqq uſque in fin de iis, quæ vi met. cauſ. 676

5 Profeſſi in locis non deſignatis ad recipiendos Novitios, an ſint obligati ad Religionem in genere, ibid. n. 27 & 32. 677

5 Profeſſi in Conventibus non deſignatis ad recipiendos Novitios, an teneantur deducere cauſas nullitatis profeſſionis infra quinquennium, & coram Superiore Regulari, & Ordinario, ibid. num. 35 & 37. 678

8 Litteræ Urbani VIII. de admittendis profeſſis in locis non deſignatis ad novam profeſſionem qualiter intelligendæ, ibidem numer. 56. 681

Profeſſio infra quinquennium.

1 Profeſſionem tacitam Concilium Tridentinum per præfixionem quinquenii non inducit, ſed audientiam denegat, in cap. perlatum, num 45. de iis, quæ vi met cauſ. 679

3 Profeſſio tacita obſtat tam ſubdito diſceſſum petenti, quàm Superiori expellere volenti, in cap Nullus, n. 35 de regul. 335

3 Ordinarius cur ex Concilio Tridentino ſit adhibendus in judicio nullitatis profeſſionis, ibid num 31. 330

5 Profeſſio in Religione Hieroſolymitana non poteſt declarari nulla à magno Magiſtro, niſi adhibito Ordinario, in cap Qui presbyterum, num 101 de pœnit & remiſſ 299

1 Epiſcopus, aut Capita Ordinum non poſſunt reſtituere Regulares adverſus lapſum quinquenii, in cap Perlatum, num. 55. de iis, quæ vi met cauſ. 680

5 Profeſſus nulliter an poſſit in foro conſcientiæ è Monaſterio exire non ſervata forma à Concilio Tridentino præſcripta, in cap. perlatum, num. 19 de iis, quæ vi met. cauſ. 676

5 Profeſſi per vim, & metum, elapſo quinquennio à die profeſſionis, etiamſi prætendant vim, & metum ſemper duraſſe non ſunt audiendi, niſi infra quinquennium reclamaverint, ibidem numer 40. 679

2 Vir profeſſus in Monaſterio Monialium eſt illicò ejiciendus, non obſtante lapſu quinquenii, ib num. 41. 679

4 Profeſſionis nullitas licèt proveniat ex perpetuo impedimento, tamen elapſo quinquennio allegari non poteſt, in cap. Conſuluit, num 12. & 21 & 32. qui Cler vel voven 45

4 Profeſſus nulliter, qui elapſo quinquennio ſponte ad ſæculum rediit, & uxorem duxit, eſt tutus in foro conſcientiæ, licèt poſſit puniri ab Eccleſia, ibid num 13. 45

4 Declaratur, ib num. 17. & 29 47

4 Profeſſio quælibet elapſo quinquennio in foro fori præſumitur valida, & contrarium de jure probari non poteſt, ibidem numer. 31 pag. 47

Vide in ver *Profeſſio in Conventu non deſignato.*

Et in ver. *Profeſſio per vim, & metum.*

Profeſſio tacita.

8 Profeſſio ante annos diſcretionis emiſſa, an & quando poſt ætatem legitimam cenſeatur tacitè ratificata, in cap. Tuæ litteræ, n 64 & 76 de Cler per ſalt promor. 303

1 Profeſſionis appellatione venit etiam tacita, in cap. perlatum, numer. 22 & ſeqq de iis, quæ vi met cauſ 676

1 Profeſſionem expreſſam qui non poteſt emittere, nec poteſt tacitam, ibid num. 22. 676

5 Profeſſio expreſſa an ſit majoris virtutis, quàm tacita, ibidem num. 24. 877

5 Profeſſio etiam tacita ſublata eſt à Tridentino Concilio c. 25. ſeſſ. 25. de regul. ibid. num 25. 877

2 Profeſſionem tacitam Concilium Tridentinum per præfixionem quinquennii non inducit, ſed audientiam denegat, ib. n. 45. 879

2 Profeſſio tacita an ſit à Concilio ſublata, & quando incipiat, & finiatur, ibid. num 46. 610

2 Profeſſionem tacitam inducit tonſura magna in Novitio, in cap. Cùm inter vos, num. 14 de ſent & re judic. 188

2 Profeſſio tacita non inducitur per ſuſceptionem primæ tonſuræ, vel minorum Ordinum, ibid num. 15. 188

3 Profeſſio tacita per ſuſceptionem habitus profeſſorum hodie non inducitur, niſi poſt annum ætatis decimumſextum, & expleto anno probationis, in c. Cùm virum, n 8 de regul. 366

7 Profeſſio tacita poſt Concilium Tridentinum non inducitur per ſuſceptionem habitus profeſſorum, non præcedente probatione, etiam data perſeverantia tridui, & in hoc corrigitur Decretalis prima, de regular. in cap Ad noſtram, num 6 de regular. 350

3 Profeſſionem tacitam poſt annum decimumſextum ætatis, & expletum annum probationis, Concilium Tridentinum non ſuſtulit, ibidem num 8. 350

3 Profeſſio emiſſa ante annum decimumſextum, cenſetur tacitè ratificata ex perſeverantia annali cum habitus delatione poſt ætatem legitimam, in cap Ex parte, num 5. de regul. 404

8 Non obſtante ignorantia nullitatis profeſſionis, ſive ignorantia ſit facti, ſive juris, ibidem num 5. 405

O 3 Igno-

3 Ignorantia juris nullitatis profeſſionis expreſſæ an proſit militibus, mulieribus, & minoribus, quominùs cenſeantur tacitè profeſſi ex perſeverantia annali in Religione, ibid num 8. 405
3 Ignorantia facti ex quo oritur nullitas profeſſionis expreſſæ, non impedit, quo minùs inducatur tacita profeſſio ex perſeverantia annali cum delatione habitus indiſtincti, ibid num. 14 406
3 Reclamatio qualis requiratur ad impediendam tacitam profeſſionem, ibid num. 15 406
3 Proteſtatio formalis requiritur ad impediendam tacitam profeſſionem, quæ oritur ex delatione annali habitus indiſtincti, ibid. n. 17. 406
3 Profeſſionem tacitam non impediunt verba ex paſſione animi prolata, ibid num 19. 406
3 Profeſſio tacita inducitur per delationem annalem habitus indiſtincti, licèt præceſſerit expreſſa irrita, abſque eo, quòd probetur ſcientia nullitatis profeſſionis expreſſæ, in cap Significatum, num. 3 de regul 153
3 Ignorantia nullitatis profeſſionis expreſſæ an tacitam profeſſionem excludat, ibid num 4 153
3 Profeſſio tacita neceſſariò requirit conſenſum profitentis, ibidem num 5 & num 33. 159
3 Profeſſio expreſſè emiſſa ab eo, qui falsò opinabatur ſe jam eſſe profeſſum, an valeat, ibid num. 8 & num 41 159
3 Præſumptio tacita profeſſionis per delationem habitus annalem non admittit probationem in contrarium, ib n 37 & 40. 160
3 Profeſſio tacita non requirit conſenſum expreſſum, ſed ſufficit tacitus & præſumptus, ibid num 19. 160
3 Præſumptio taciti conſenſus ex delatione habitus habet locum etiam cum præceſſit expreſſa profeſſio irrita, ibid n 20. 160
3 Præſumptio tacitæ profeſſionis inductæ ex delatione habitus annali eſt juris, & de jure, nec admittit probationem in contrarium, niſi per proteſtationem præcedentem, ibid. num. 33 36e
4 Profeſſio tacita non inducitur ex ſuſceptione, vel geſtatione habitus Regularis, niſi intra Monaſterium, & Congregationem Monachorum, in cap. Inſinuante, num 30. qui Cler vel voven. 5e
3 Profeſſio tacita per ſuſceptionem habitus profeſſorum infra annum probationis hodie non inducitur etiam in Ordinibus non Mendicantium, in cap porrectum, num 13 de regul. 171
3 Profeſſio tacita, quæ de jure communi inducebatur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, vel aliàs infra annum probationis, ſublata eſt à Concilio Tridentino, in cap Statuimus, num 1? & 16. de regul. 410
3 Tonſura arguit profeſſionem, ſi per eam profeſſi à Novitiis diſtinguantur, in cap Nullus, num. 3 de regul. 328
3 Profeſſio tacita ex geſtatione annali habitus indiſtincti, vel indiſtinctiſſimi, non inducitur, niſi elapſo anno poſt ætatem præfixam ad emittendam profeſſionem expreſſam, ib n 7 & ſeqq 328
3 Profeſſio tacita quandoque non inducitur, niſi poſt annum ætatis decimumnonum, vel vigeſimum primum, ibid num. 9. 329
3 Profeſſio tacita, quæ inducitur ex ſuſceptione habitus profeſſorum, & de jure communi requirit ætatem pubertatis, & ex Concilio Tridentino annum decimumſextum completum, ibid. num. 10. & ſeqq. 329
3 Profeſſio tacita non eſt excluſa à decretis Concilii Tridentini ſervato tempore, quod Concilium requirit, ibid. num 11. 329
3 Profeſſio tacita obſtat tam ſubdito diſceſſum petenti, quàm ſuperiori expellere volenti, ibid. num 15 31e
3 Profeſſio tacita an inducatur ex eo, quòd quis ſuſcipiat munus Abbatis, vel Abbatiſſæ, in cap Qui ingredientibus, num. 24. de teſtam. 255
3 Proteſtatio præcedens impedit, ne inducatur profeſſio tacita per geſtationem annalem habitus indiſtincti, ibid num. 47. vel per receptionem habitus profeſſorum, ibid. num 49. 658
3 Sed non impedit, quin inducatur ex ſuſceptione Abbatiæ, ibidem num 48. & 50. 657
3 Profeſſio tacita obligans ad Religionem in genere, dirimit matrimonium tam priùs contractum, & non conſummatum, quàm poſt contractum, & conſummatum, in c. Conſuluit, num. 26. & ſeqq. de regular. 400
3 Profeſſio tacita inducitur præſumptione juris, & de jure per aſſumptionem habitus profeſſionis, & exercitium actus profeſſorum, in cap Vidua, num 10 de regul 143
3 Profeſſio tacita quot modis inducatur, ibid. num 13 141
3 Profeſſio tacita an inducatur ex eo, quòd quis voluerit abſolutè vitam mutare, ibid num 14. 141
3 Profeſſio tacita inducitur ex eo, quòd Novitius interſit electionibus una cum Capitularibus, ibid. num. 11. 143
3 Item ex ſuſceptione muneris Abbatis, vel Abbatiſſæ, ibid. num. 24. 144
3 Item ex ſuſceptione tonſuræ Monachalis, ibid. num. 15. 144
3 Item ex ſuſceptione ſacrorum Ordinum ad titulum Religionis, ibid num. 16. 144
3 Profeſſio tacita ut inducatur per exercitium actus profeſſorum, quæ conditiones requirantur, ibid num. 17. & ſeqq. uſque in finem 144
3 Profeſſio tacita an requirat animum poſitivum profitendi, ibidem num. 40. 144
3 Profeſſio tacita non inducitur, niſi ſcientibus, & conſentientibus iis, quorum intereſt Religioni incorporare, ibid n 31 145
3 Profeſſio tacita an & quando ſit excluſa decretis Concilii Tridentini, ibid num. 39. 145
5 Profeſſioni tacitæ obſtant impedimenta omnia, quæ obſtant profeſſioni expreſſæ, in cap. Qui presbyterum, num. 33 de pœnit. & remiſſ. 395
6 Profeſſio in Conventibus non deſignatis ad recipiendos Novitios nec poteſt expreſsè fieri, nec tacitè unquam induci, in c. Conſuluit, num 1e & e1. qui Cler. vel voven. 45
4 Profeſſio emiſſa contra formam Decretorum Clementis VIII. in foro conſcientiæ eſt nulla, licèt poſt lapſum quinquennium ab Eccleſia habeatur pro valida ibid num. e1 46
5 Profeſſio tacita requirit conſenſum tum Religionis, tum profitentis, in cap Qui presbyt de pœnit & remiſſ. num 35. 695
5 Profeſſio tacita locum habet juxta juris diſpoſitionem etiam in Militibus Hieroſolymitanis extra Conventum degentibus, ibid. num. 103. 299
5 Profeſſio tacita inducitur per ſuſceptionem habitus profeſſorum patenter diſtincti ab habitu Novitiorum, etiam ſine actibus, qui à ſolis profeſſis fieri ſolent, ibid. num 105 299
5 Profeſſio tacita juxta juris diſpoſitionem inducitur etiam in Militia, qui ignoravit ſuam profeſſionem expreſſam fuiſſe irritam, ibid num 107. 299
5 Inducitur per actus ſolis profeſſis convenientes, ibid. num. 108. & ſeqq 299
5 Profeſſio tacita induci non poteſt, niſi priùs annus probationis fuerit completus, ibid num 111 e.3
3 Triduo perſeverantia ad profeſſionem tacitam non acquiritur, quando ingreſſus præter ſuſceptionem habitus profeſſorum ſe immiſcuit etiam actibus, qui à ſolis profeſſis fieri conſueverunt, in c Ad noſtram, num e. de regul. 350
3 Profeſſus tacitè cenſetur, qui in legitima ætate in Monaſterio ultra annum geſſit habitum indiſtinctum, etiamſi poſteà triduo non perſeveret, ibid num 7. 350
3 Profeſſus tacitè cenſetur præſumptione juris, & de jure, qui ultra annum portat habitum Monachalem in Monaſterio, ubi ſunt habitus indiſtincti, in cap Ex parte, n 1 & 5 de regular. 405
3 Habitum Novitiorum diſtinctum ab habitu profeſſorum quantocumque tempore quis geſſit, nunquam dicitur tacitè profeſſus, ibid. num. 2. 405
3 Habitus Regularis quotuplex, ibid num. 3 405
3 Profeſſus tacitè an cenſeatur, qui ante annum decimumquartum profeſſionem emiſit in Religione Hieroſolymitana, & poſteà in ea ſtetit per plures annos, ignorans de jure profeſſionem fuiſſe nullam, ibid. num 4. & ſeqq. uſque in fin. 403
3 Profeſſus nulliter, quo tempore debeat reclamare, ad hoc ut non cenſeatur tacitè profiteri, ibid. num 16. 406
3 Profeſſus tacitè an cenſeatur, qui ante annum decimumſextum ignorans defectum ætatis expreſſam profeſſionem emiſit, & poſteà credens ſuam profeſſionem validam, in Monaſterio per plures annos in habitu regulari abſque reclamatione perſeveravit, in cap Significatum, num 1 & ſeqq uſque in fin. de regular. 153
3 Profeſſus nulliter an præſumatur perſeveraturus fuiſſe in Religione, ſi nullitatem ſciviſſet, ibid num 11 16e
3 Profeſſus tacitè cenſetur, qui cum debitis præſuppoſitis ingerit ſe actibus profeſſorum, in cap Qui ingredientibus, num. 30. de teſtam. 256
3 Profeſſus tacitè ſicut habet actionem, ut recipiatur à Conventu ad profeſſionem expreſſam, ita à Conventu cogi poteſt, ut expreſsè profiteatur, ibid num. 31. 656
3 Non profeſſus Abbatiam ſuſcipiens, quibus caſibus intelligi poſſit tacitè profiteri, ibid num 33 & ſeqq. uſque in fin. 257
3 Abbatiam recipiens ante ſuſceptum habitum, vel ante annum probationis elapſum, non fit tacitè profeſſus, & in hoc corrigitur Decretalis, ibid num. 33. 657
3 Profeſſus tacitè iterùm fieri non poteſt, qui ſemel tacitè fuit profeſſus, ibid num. 40. 657
8 Profeſſus contra formam decretorum Clemen. VIII in Conventibus ad recipiendos Novitios non deſignatis aut aliàs nulliter ex perpetuo impedimento, an teneatur in foro conſcientiæ elapſo quinquennio à die profeſſionis in Religione perſeverare, in cap Si quis, num. 20 & ſeqq. uſque in fin. de regular. 114
8 Profeſſus tacitè an cenſeatur immiſcens ſe actibus profeſſorum, in cap Vidua, n 17 & ſeqq uſque ad num e9. de regular. 143
3 Ignorans actum ad profeſſos tantùm pertinere, per illius exercitium non præſumitur tacitè profiteri, ibid num 29. 144
3 Novitii qui habitum Religionis S. Baſilii de manu Commendatarii non expreſsè profeſſi ſuſceperunt, cenſentur tacitè profeſſi, in c. Ad Apoſtolicam, num 17. de regular. 33a
3 Monaſterium ingrediens ſine proteſtatione, & diſponens de bonis ſuis, cenſetur abſolutè voluiſſe vitam mutare, & exire non poteſt, in cap Statuimus, num. 13. de regul. 41n
3 Secùs poſt Concilium Tridentinum, ibid. num 16. 41u
3 Profeſſio tacita nunquam inducitur per delationem habitus Novitiorum diſtincti ab habitu profeſſorum diſtinctione patenti, in cap Conjugatus, num. 3. de converſ conjuger. 442
3 Profeſſio tacita de jure communi non inducitur quoad impuberes per annalem habitus delationem, ſi habitus ſit diſtinctus diſtinctione latenti; ſecùs quoad puberes, ibid num. 6. 441
3 Idem ſi habitus ſit indiſtinctiſſimus, ibid. num. 7. 441

Profeſſio per vim, & metum.

6 Profeſſio metu mortis emiſſa non obligat, niſi ſpontè ratificetur, in cap. perlatum, n e. & 5. & ſeqq. de iis, quæ vi met. cauſ. 685
3 Profeſſio metu mortis emiſſa non eſt nulla, niſi metus fuerit incuſſus in ordine ad profeſſionem extorquendam, ibid n 5. 675
3 Profeſſio expreſſa non inficitur ex metu, niſi cadente in conſtantem virum, ibid num 14. 676
3 Profeſſionem tacitam impedit qualiſcumque metus, aut alia præſumptio, vel proteſtatio ſuper hoc habita, ibid. num 15. 676
6 Et quid in metu reverentiali, ibid num. 16. 676
1 Profeſſio non eſt irrita ex eo, quòd facta fuerit à puella ante expirationem voluntatis, in cap Cùm acceſſiſſent, num 3e de conſtitut. 109
Vide in ver *Profeſſa quoad conſenſum, &c.*
Et in ver. *Profeſſio infra quinquennium.*
3 Metus mortis ita demùm inficit profeſſionem, ſi in ordine ad illam incuſſus fuerit, in cap Si quis, num. 3e de regul. 140
3 Profeſſio emiſſa ob timorem ultimi ſupplicii pro conſcientia ſcelerum, eſt valida, ibid num. 3. 140
3 Profeſſio emiſſa per metum eſt ipſo jure nulla, nec eſt opus, ut reſcindatur actione quod met. cauſ in cap. Nullus, num 22. de regular. 132
2 Profeſſus metu mortis, an ſtatim ceſſante metu, cenſeatur profeſſionem ratificaſſe, in cap. Perlatum, num 5e. de iis, quæ vi met. cauſ. 675

1 Profeſſi per vim, & metum, elapſo quinquennio à die profeſſionis, etiamſi prætendant vim, & metum ſemper duraſſe, non ſunt audiendi, niſi infra quinquennium reclamaverint, ibid. n. 40. 679
4 Profeſſus contra formam decretorum Clem. VIII. in Conventu non deſignato ad recipiendos Novitios, qui poſt quinquennium dimiſit habitum, & uxorem duxit, cogendus eſt in foro externo ad Monaſterium redire, in c. Conſuluit, num. 30. qui Cler. vel voven. 47
Vide in ver. *Novitius in Conventu deſignato*.
1 Proœmii verba cauſam finalem important in cap. Ad aures, num. 11. de tempor. ordinat. 361
2 Proœmii ratio præſumitur finalis, & regulat totam diſpoſitionem, eamque extendit etiam ad caſus non comprehenſos, in cap. Ex tenore, num. 16. de tempor. ordinat. 361
1 Proœmium denotat cauſam finalem, & regulat diſpoſitionem, in cap. Quia propter, num 5. de elect. 237
1 PROHIBITIO legis concernens principaliter favorem ejus, cui fit, habet vim exhortationis, in cap. Cùm acceſſiſſent, n. 24 & 34. de conſtit. 107
2 Prohibitio juris naturas rerum non mutat, in cap. Cùm pridem, num 5 de pact. 647
2 Contrarium, ibid. num. 17. 649
2 Prohibitio juris non mutat res ſecundùm naturam, ſed ſecundùm rationem, ibid. num. 15. 643
3 Prohibito aliquo, prohibetur omne, per quod pervenitur ad illud, in cap. Officii, num. 35. de pœnit. & remiſſ. 306
2 Prohibitum ſimpliciter, an ſit etiam prohibitum alternativè, in cap. Inter cæteras, num 6. & 9 de reſcript. 147
5 Prohibitio nonnunquam fit generaliter, ad cautelam eorum, quæ poſſunt contingere, in cap. Reſponſo, num. 80. de ſentent. excomm. 364
5 Penitùs prohibere quid importet, ibid. num. 94 & 105. 365
5 Prohibitio legis non eſt inutilis, licèt geſta contra prohibitionem ſint valida, ibid. num. 124. 367
3 Cùm aliquid prohibetur, cenſetur prohibitum omne id, per quod pervenitur ad illud, in cap. Illa, n. 37 ne Sede vacant. 109
3 Et in cap. Recolentes, num. 37 de ſtat. Monach. 463
3 Prohibitum cenſetur, quod non apparet conceſſum, in his, quæ generaliter ſunt prohibita, in cap. Illa, num 6. ne Sede vacante. 207
3 In aliis procedit contraria regula, ibid num 7. 207
3 Prohibito conſequenti, cenſetur etiam prohibitum omne neceſſarium antecedens, ibid num 38. 209
3 Quod procedit, quando conſequens eſt deſtructum, aut perpetuò prohibitum, ibid. num. 39. 209
5 Prohibitio divinorum eſt ſuſpenſio, in c. Accuſatum, num. 5. de ſimonia. 35
2 Prohibitio generalis non excludit caſum aliàs licitum, in c. Nihil, num. 11. de elect. 299
5 PROIICIENS aliquid per locum inſolitum non tenetur clamare, in cap. Ad audientiam, num 21 de homicidio. 231
5 Clamantes ſubmiſſa voce, vel poſt caſum contingentem, non tenentur clamare, ibid. num. 13. 231
2 Proles ex presbytero eſt adeò ſacris Canonibus exoſa, ut nec matri ſuccedat, in cap. per tuas, num 4 de probat. 143
3 Promittentes aliquid donare, illud tanquam debitum adimplere tenetur, in cap. prudentes, num 2 de d. nat. 144
2 Promotio fit de minori ad majus, in cap. Non ſine, num 39. de arbitr. 690
2 Promotio non fit, niſi de minori ad majus, in c. Quantò, num. 9 de conſuet. 298
2 PROMOVENDUS de jure communi priùs examinandus eſt quoad doctrinam, deinde quoad alias qualitates, in c. Eam te, num. 33. & num 49. de ætat. & qualit. 406
1 Promovendus faciliùs repellitur, quàm dejiciatur promotus, in c. Henricus, num 15. de Cler. pugnan. in duello, & in cap. Ex tenore, num 20. de tempor. ordinat. 362
1 In promovendis ad ſacros Ordines, dignitates, & officia Eccleſiaſtica, requiritur ætatis maturitas, morum gravitas, & litterarum ſcientia, in c. Cùm in cunctis, num. 6 de elect. 243
2 Promotum qui poteſt dejicere, multò magis poteſt impedire promovendum, in cap. Aures, n. 9. de tempor. ordin. 361
2 Promovendi ad Cathedrales, & alias majores Eccleſias, etiam inſignis litteraturæ, ſubjiciuntur examini, in c. Niſi cum pridem, num 62. de renunc. 142
2 Promovendi ad Cathedrales in partibus Infidelium, an & quando ſubjiciantur examini, ibid num. 65. Et inſtructio de qualitatibus promovendis extra Curiam à quibus ſit ſumenda, ibidem num 65. 141
2 Inquiſitio de ſcientia promovendi extra Curiam quomodo formari debeat, ibidem num 66. 141
5 Promoti per ſimoniam ipſis ignorantibus commiſſam de rigore juris tenentur Eccleſias dimittere, in cap. Nobis, num 37. & 58. de ſimon. 41
5 Sed poſt dimiſſionem ex miſericordia tolerantur, ibid. num. 38. & 70. 41
Promotus an dicatur ante conſecrationem.
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem*.
6 Promoti in Curia ad Epiſcopatum tenentur viſitare Cardinales præſentes, in cap. Eam te, num 18. de ſcript. 152
5 Filius habens patrem divitem poteſt promoveri ad ſacros Ordines abſque patrimonio, in cap. Quoniam, n. 20 de Magiſtr. 80
5 Contrarium, ibid. num. 15. 80
5 Promovendus faciliùs repellitur, quàm dejiciatur promotus, in c. Henricus, num 25 de Cler. pugn. in duel. 245
2 PROPHETIA ut eſt ſimpliciter littera in Eccleſia non habet Ordinem ad ſe ordinatum, ſed ut eſt lecta cum expoſitione, in c. Cùm contingat, num. 14. de ætat. & qualit. 418
2 Contrarium, ibid num. 15. 418
6 Non prophetico ſpiritu aliqui futura prædicunt, ſed conjectura mentis humanæ, quæ aliquando ad verum pervenit, aliquando fallitur, in cap. Damnamus, num. 12. de ſumma Trinit. & fide Cath. 12
2 Prout fecit Abbas Joachimus ex ſententia Div. Thom. ib. n. 13. 50
Vide in ver. *Ioachimus Abbas*.

Propoſitum, Proponere, Propoſitio.

3 PROPOSITUM relinquendi religionem ex quibus verbis elicitur, in cap. Ex parte, num 19. de regular. 406
3 Propoſitum abſolutè vitam mutandi cum ſuſceptione habitus probationis, an tacitam profeſſionem inducat, impediens matrimonium contrahendum, & dirimens poſt contractum, in c. Conſulti, n. 23. & ſeqq. uſque ad n. 40 de regular. 398
3 Propoſitum mutandi vitam, quale eſſe debeat, ut obligationem inducat, ibid. num. 18. 398
3 Propoſitum in jure multoties accipitur pro voto ſolemni, ibidem num 26. 400
3 Propoſitum mutandi vitam cum ſuſceptione habitus probationis, quibus fundamentis oſtendatur non eſſe votum ſolemne, ibid num. 11. 399
3 Proponere abſolutè vitam mutare quid ſit, ibid num 27 400
3 Propoſitum mutandi vitam abſolutè cum ſuſceptione habitus probationis eſſe votum ſolemne, quibus fundamentis probetur, ibid. num. 29. 400
3 Propoſitum mutandi vitam abſolutè non præſumitur, niſi competentibus inditiis oſtendatur, & quæ ſint hujuſmodi inditia, ib. num 40. 402
3 Propoſitum mutandi vitam an poſt Concilium Trident. ſolemnizetur per ſuſceptionem habitus probationis, ibid. num. 42. & ſeqq. & num. 55. 403
2 Propoſitum habens varios Doctores conſulendi, donec aliquem juxta deſiderium ſuum reſpondentem inveniat, an ſit tutus in conſcientia, in cap. Ne innitaris, num 129 de conſtit. 69
3 Proponens ſimpliciter Religionem ingredi, licèt non ingrediatur, non eſt reus voti, in cap. Litteraturam, num 1 de voto. 452
3 Ex ſola conceptione boni explicandi non obligatur quis ad bonum conceptum exequendum, ibid. num 2. 452
2 Propoſitionum in fide peccantium tres ſunt gradus, in c. Firmiter, num 51. de Summa Trinit. & fid. Cath. 9
2 Propoſitiones multæ ab Inquiſitoribus hæreticæ pravitatis cenſura temeritatis notantur in articulis non diffinitis, ſi ratione, & authoritate ſint deſtitutæ, ibid num 54 9
2 Propoſitiones duæ contradictoriæ poſſunt eſſe probabiles, in cap. Ne innitaris, num. 122. & 131 de conſtit. 41
1 Propoſitionem judicare probabilem, & judicare propoſitionem probabiliter eſſe veram, multùm differunt, & in quibus, ibid. num. 130. & num ſeqq. 41
6 Probabile eſt hoc eſſe verum, vel licitum, & probabile eſt hoc eſſe falſum, vel illicitum, non ſunt contradictoria, ib. n 131. 42
1 Propoſitiones contradictoriæ non poſſunt unquam verificari etiam reſpectu duarum cauſarum, ibid num 133 & ſeqq. 44
2 Contradictoria ſimul eſſe vera non poteſt eſſe in mente hominis, etiamſi voce proferatur, ibid num 134 48
1 Contradictoria duo judicari non poſſunt ſimul probabiliter eſſe vera, etiam ex diverſis principiis, & refellitur contraria opinio, ibid. num 135. 44
2 Aſſenſus duo contrarii opinativi ſimul eſſe non poſſunt in eodem intellectu, unus ſcilicet ex principiis intrinſecis rationum, & alius ex principio extrinſeco authoritatum, ib. n. 135. 136. 44
Propoſitiones plures non tolerandæ.
Vide in ver. *Opinio probabilis*.
1 Propoſitiones ſex à Congregatione S. Officii qualificatæ, ibidem num 139. & 140. verſ. His demùm adjicimus. 72
3 Proponens non jejunare, vel Miſſam non audire, peccat mortaliter, licèt propoſitum non perficiat, in c. Dolentes, num. 69. de celebr. Miſſar. 586
3 PROPRIUM eſt duplicis generis, in c. Monachi, num. 2. de ſtatu Monach. 455
PROROGATIO Juriſdictionis.
Vide in ver. *Iuriſdictio prorogatur*.
3 PROSPER unde dicatur, in c. Cùm ſecundùm, num. 17. de præbend. 93
3 PROTECTIO legitima, & juſto tantùm præſervata eſt à Concilio Tridentino, non autem ea, quæ de facto aſſumitur, in cap. De Xenodochiis, num 24 de relig. domib. 486
2 PROTESTATIO durante metu mortis an & quando ſit facienda coram probis viris, in cap. perlatum, num. 11 de iis, quæ vi metuve cauſ. 675
2 Proteſtatio debet eſſe veſtita juſto timore, ibid. num 15. 676
3 Proteſtatio formalis requiritur ad impediendam tacitam profeſſionem, quæ oritur ex delatione annali habitus indiſtincti, in c. Ex parte, num 17 de regular. 406
3 Proteſtatio non valet in his, quæ pendent conſecutivè ex diſpoſitione juris, ibid. num 17. 406
3 Proteſtationis actus eliditur per ſubſequentes actus contrarios, ibid num 20 406
3 Proteſtatio præcedens ita demùm impedit validitatem matrimonii ſubſequentis, ſi fiat immediatè ante matrimonium, ſecùs ſi ex intervallo, ibid num. 21. 406
Et quid in profeſſione, num. 22. 407
3 Proteſtatio an impediat validitatem matrimonii tam carnalis, quàm ſpiritualis, ſi pars proteſtationi non conſentiat, ibid. num. 23. & ſeqq. uſque in fin. 407
3 Proteſtatio in his, quæ pendent à poteſtate proteſtantis, valet, & actum vitiat, ibid. 407
3 Secùs in his, quæ pendent à conſenſu duorum, quia proteſtatio non valet abſque conſenſu alterius partis, ibid. num 24 407
3 Proteſtatio in matrimonio tam carnali, quàm ſpirituali, an requirat conſenſum expreſſum alterius partis, ibid num. 25. 407
3 Proteſtatio declarat animum proteſtantis in facto multipliciter intelligibili, in cap. Conſulti, num 11 de regul. 398
3 Proteſtatio non proficit, niſi ſit contemporanea actus geſti, ibid. num. 12. 398
5 Proteſtatio contra ſubſtantiam rei, ſuper quam interponitur, non relevat, in c. Cùm M. num. 18 de conſtitut. 111
6 Proteſtatio contraria facto regulariter non prodeſt, ib. n. 19. 111
6 Declaratur, num. 22. 114
2 Proteſtationis materia quàm ſit profunda, & periculoſa, ib. n. 20. 114

1 Proteſtatio contraria conſecutivis facti, ſeu dependentibus à facto, an & quando valeat, ibid.n.22 114
2 Et quid ſi ſit contraria facto, ibid num.22. 114
3 Et quid ſi ſit declaratoria facti multipliciter intelligibilis, ibidem num.23. 114
1 Proteſtatio relevat, quando eſt contraria facto, ſed tollit mentem à facto, ibid.n.24 114
1 Proteſtatio cedit facto omninò contrario, in c Cæterùm, num.31. de reſcript. 141
3 Proteſtatio non interrumpit præſcriptionem, niſi in caſibus, in cap. Olim, num.20.de cenſib 144
4 PROTOCOLLUM, de cujus rogitu, & publicatione non conſtat, non probat in c Lator, num 38 qui filii ſint legit. 90
5 PROTONOTARII Apoſtolici ex privilegio deferentes habitum, & rocchettum, non poſſunt in prima inſtantia coram Ordinariis locorum conveniri in cauſis civilibus ſummam 25. ducatorum auri de Camera non excedentibus, in c.Ex parte, il 2. num.21. de privileg. 265
1 PROVENTUUM ſpiritualium appellatione veniunt decimæ, primitiæ, oblationes, mortuaria, fructus, & redditus ex Parochia provenientes, in c Paſtoralis, num.17.de his, quæ fiunt à Prælat. 214
3 Proventus ſpirituales noviter emergentes infra limites Parochiæ non debentur Epiſcopo, ſed Parocho, in cap. Quoniam, n. 3. de decim. 313
2 PROVINCIALES ſunt Ordinarii in Provincia, & comparantur Prælatis habentibus quaſi Epiſcopalem juriſdictionem, in cap. De Priore, num 17 de appellat 198
5 Provincialis Carmelitarum à Barbaris captus, ac poſteà liberatus, à Sac.Congregatione Epiſcoporum, & Regularium jubetur in poſſeſſione Provincialatus manuteneri, & ad liberum illius exercitium reintegrari, caſſata alterius Provincialis electione, in cap Per tuas, il primo, num.40 de ſimonia. 55
1 PROVISIO Conſiſtorialis habet vim electionis, & confirmationis, in cap.Nullus, num 25 de elect. 218
3 Proviſionis verbum comprehendit nominationem, poſtulationem, præſentationem, & collationem, ſed non electionem, ibidem num.24. 213
2 Proviſio hominis licita facit ceſſare proviſionem legis, in cap.Cùm ſit, num 26 de ætat & qualit. 418
1 Et in cap Nos quidem, num 34 de teſtam. 222
1 Proviſio generalis non extenditur ad ea, de quibus ſpecialiter eſt proviſum, in cap.Ut juxta, num.36 de off Ordin. 594
1 Proviſio hominis regulariter non tollit proviſionem juris communis in eodem caſu, in cap. Perlatum, num 19.de jurepatron 509
1 Proviſio legis quotieſcumque facta eſt in defectum proviſionis hominis, tunc ſilet lex, ubi loquitur homo, ibid.n.22. 509
1 Proviſio hominis non facit ceſſare proviſionem legis etiam ſpecialis, & extraordinariæ, quando concurrunt circa diverſa, ibidem num 22. 509
1 Proviſio, ſeu pronunciatio Papæ in Conciſtorio habet vim electionis, & confirmationis, in cap.Eam te, n 25.de reſcript. 152
1 Proviſio, & collatio ſunt ſynonyma, in cap.Nullus, num. 26.de elect. 219
1 PROVISUS ante conſecrationem non dicitur Epiſcopus, ſed electus, in cap Cannuum ſtatuta, n.105 de conſtit. 22
Vide in ver. *Epiſcopus quoad conſecrationem*.
5 Proviſi in ſchiſmate ab Antipapis fuerunt rehabilitati ad dignitates, & beneficia in Concilio Conſtantienſi, non obſtante vitio hæreſis, vel ſchiſmatis, in c.Quod à prædeceſſore, numer. 110.de ſchiſmat. 121
1 Proviſus per Papam in Conciſtorio eſt verus Prælatus ante levatas Bullas, in cap.Nihil, n.27.de elect. 291
Vide in ver. *Bullarum expeditio*.
1 Proviſi à Papa in Conciſtorio conſequuntur plenum jus prælaturæ, & adminiſtrandi in habitu, & actu, in cap. Noſti, de elect num 4. 263
1 Non tamen ſunt recipiendi, niſi oſtendant litteras ſuæ promotionis, ibidem num.5. 263
5 Proximè cingendus habetur pro cincto, in c. Qui presbyterum, n. 61 de pœnit & remiſſ. 296
1 PRUDENTIÆ ſuæ inniti quis dicatur, in c.Ne innitaris, nu.1. de conſtit. 32
1 Prudentia eſt de non neceſſariis, ib.n.51. 34
2 Declaratur, ibid.n 126. 42
1 Prudentia hominis non eſt omninò certa propter variabilitatem ſingularium, ibid num 54. 35
5 Prudentia quid ſit, ibid.num.66. 36
6 Prudentia eſt generalis regula humanorum actuum, & completiva omnium virtutum moralium, ibid.num.67. 36
5 Prudentiæ materia ſunt agibilia, ſecundùm quòd ſunt objectum rationis, ſcilicet ſub ratione veri, ibid.n.116. 44
1 PSALMISTA, & Cantor idem ſunt, ejuſque officium eſt non ſolùm Pſalmos cantare, ſed etiam alios cantus armonicos lectionibus interſerere, in cap.Cùm contingat, num.13.& 19. de ætat. & qualit. 419
1 Pſalmiſtatus eſt officium Communitatis totius corporis Eccleſiæ, ibid.num 26.& 27. 419
1 Contrarium, n. 108 & 124. 426
2 Pſalmiſtatus eſt officium Lectori annexum, ibid.n.28.& 41. 419
Contrarium, n 55 uſque ad n 62 & n.72. 425
1 Pſalmiſtæ officium non habet aliquam relationem ad Euchariſtiam, ibidem num 10.& 28. 419
Contrarium, num.110. 426
5 Pſalmiſtatum non eſſe officium Lectori annexum, quibus argumentis probetur, ib n.55.& 52 uſque ad n.72 & 73. 425
1 Pſalmiſtatus Ordo cur aliquando à Patribus ponatur poſt Oſtiariatum, ibidem num 58. 421
2 Pſalmiſtarum, ſeu Cantorum origo, & antiquitas, ib.n 83. 424
2 Pſalmiſtatus forma quæ, ibid.num.88. 424
3 Pſalmiſtæ officium quodnam ſit, & in quo diſtinguatur ab officio lectoris, ibid num 107. 426
1 Pſalmiſtæ officium non convenit multitudini, ibid num.108. 426
3 PSALMORUM cantu, aut datur ſpiritus compunctionis, aut ſpiritus Propheticus, in cap. Cùm contingat, num. 105. de ætat. & qualitat. 428
3 Pſalmorum aliquot decantatio cum alacritate magis prodeſt, quàm totius pſalterii modulatio cum anxietate cordis, in c. Fraternitatem, num 70 de ſepult. 398
4 PUBERTATEM non metimur ex annorum numero, ſed vigore naturæ, & rationis, in cap. De illis, il 2. nu. 8.& 18 de deſponſ impuber. 28
4 Pubertas ſola jure poſitivo ſufficit ad validitatem matrimonii, ibidem num.28 28
6 Pubertas ut plurimùm contingit in fœmina anno duodecimo, & in maſculo anno decimoquarto completo, ibidem n 29. 28
4 Pubertatis, ſeu impubertatis præſumptio ante, & poſt ætatem legitimam non eſt juris, & de jure, ſed juris tantùm, ibidem num.22. 28
5 PUBLICATIO bonorum ſi fiat in terris Imperii, applicatio fit fiſco ſæculari, licèt publicatio fiat ratione criminis merè Eccleſiaſtici, in c.Urgentis, num 3 de hæret. 95
5 Niſi is, cujus bona publicantur, ſit Clericus, quia tunc applicatio fit fiſco Eccleſiæ etiam in terris Imperii, ibid.num.4. 95
1 Publicationis effectus varii, in c publicato, n.8 de elect. 308
1 Publicatio electionis, ſi omittatur fraudulenter, non nocet electo, ibidem num 60 313
2 Publicatio eſt ultimus actus perficiens legem, in c.Treugas, num. 57 de treug & pac. 635
Publicato ſcrutinio an liceat variare.
Vide in ver. *Electores*
1 Publicatio eſt de forma electionis, non autem per quem fiat, in c. Quia propter, num 55 de elect 290
1 PUBLICUM quot modis dicatur, in c.Veſtra, numer 52 de cohabit Cler.& mulier. 83
1 Et in quo differat à manifeſto, ibidem num.56. 84
1 Publicum ut quid dicatur, non eſt neceſſe, ut ſingulorum auribus inculcetur, ibid num 53 84
1 Publicum eſt quod patet omnibus, ibid num 108. 28
1 Publicum dicitur, quod eſt notum in Civitate, vel Parochia, ſeu vicinia, vel majori parte ipſius, dummodò ibi ſint ſaltem decem homines, ibid.num.114. 28
2 Publicum, & notorium in quo differant, in c.Non poteſt, num. 22. de ſent & re judic. 138
1 PUDOR eſt mulieribus, nuptiarum præmia non habere, in cap. Cùm ſit, num.49 de converſ conjug 437
4 PUELLA duodecim annis minor, cujus malitia ſupplet ætatem an poſſit matrimonium contrahere de licentia Epiſcopi, an verò ſit opus diſpenſatione Apoſtolica, in cap De illis, il 2 numer. 13.& numer ſeqq uſque in fin. præſertim à num 38 de deſponſ. impuber. 28
1 Puella duodecim annis minor à parentibus Monaſterio oblata, an habitum regularem ſuſcipere poſſit, non obſtante Concilio Tridentino in c 17 ſeſſ.25. de regular. in c Cùm virum, num 9 & ſeqq uſque ad num 33.de regular. 366
Vide in ver. *Filia*.
Et in ver *Novitius quoad conſenſum*.
3 Puellæ Monaſterium ingredi volenti an ſit indulgendum, ut fideicommiſſum non purificetur per illius profeſſionem, ſed prorogetur uſque ad diem mortis naturalis, in c.Cùm ſimus, n.13. & ſeqq in fin.de regul. 378
1 PUERI in quibus differant ab adultis, in c.Indecorum, num.3. de ætat & qualit. 398
4 Puerum præſentans Presbyter baptizandum an contrahat cognationem ſpiritualem, in c Veniens, n.13.de cognat ſpirit. 60
5 Puero in cunis ordinato non præjudicatur, ſi adveniente ætate adulta contradicat, in c.Tuæ litteræ, n 52. verſ.Idem apertiùs cenet Hugo, & n ſeqq.de Cler.per ſalt promot. 208
3 Puer 7 annorum capite admodùm cano apud Cardinalem Paleottum, in c.Cùm ſis, num.19 de converſ conjugat. 436
5 Pueri tenentur ſemel in anno confiteri, cùm ſunt doli capaces, quod ut plurimùm contingit circa ſeptennium, in c.Omnis, n 32.de pœnit & remiſſ. 318
1 Pueri, & aliàs beneficiati non ſunt idonei ad beneficia conſequenda, in c.Super inordinata, num.3.de præben. 350
1 Pueri qui dicantur, ibid num 22. 350
1 Puer præſentari poteſt ad beneficium juriſpatronatus in duodecimo ætatis anno, ſi ita in illius fundatione ſit cautum, n.36. 151
1 Pueri, & uſu rationis carentes poſſunt ſuſcipere Sacramenta omnia in quibus non requiritur actus ſuſcipientis, ibidem n 36. 151
1 Pueros an expediat religioni tradere, in c.Cùm virum, num 43. de regular. 369
3 Pueri à teneris annis ad pietatem, & religionem informandi, ib. num 46. 369
3 Romani, & nobiles dabant B. Benedicto filios nutriendos, ib 369
1 Pueros quibus religionibus expediat tradere, ex ſententia Cajetani, ibid num 57. 370
1 Pueris, & ſtultis baptizatis ſuffragatur meritum Chriſti, cujus facti ſunt participes in perceptione Sacramenti in c. Firmiter, n. 26.de Summa Trin & fid.Cath. 4
3 Pueri baptizati, & ſtatim mortui non ſunt canonizandi, & eſt ſpeciale in Innocentibus, ut pro Sanctis colantur, in c Audivimus, num 14.de Reliq & vener.Sanct 604
3 Puer ordinatus ad ſacros non tenetur continere, in c. Majores, nu. 106.de baptiſmo. 600
1 PUNITUR quis ſine culpa, ſed non ſine cauſa, in c.Clericus, on. 27 de Cler non reſid. 66
1 Puniendus eſt quis in eo, in quo deliquit, in c.Vel non eſt compos, num 6.de temp.ordin. 338
3 Et in c Immunitatem, n 9 & n 17 de immun Eccl. 649
3 Mitiùs agitur cum eo, qui ex mera liberalitate convenitur, quàm ex debito, in c Prudentes, num 25 de donat 285
1 PUPILLUS major ſeptennio poteſt præſentare, & in concurſu præſentatus ab eo præfertur præſentato à tutore, in c. Indecorum, num 15 de ætat.& qualit. 400
1 Pupillus pubertati proximus abſque tutoris authoritate naturaliter obligatur, in c.Cauſam, num.22.de elect. 261

2 Pupillus,& orphanus in quibus differant, in c. Significantibus, n. 29.de off.deleg. 539
2 Pupillus,& vidua, orphani, & conſimiles, an ſint miſerabiles perſonæ,ſi divites ſint,ibid n.35.& ſeqq.uſque ad n.58. 539
2 Pupillus, & vidua non gaudent privilegio l.un. C. quando Imper. inter pupillum,& viduam,niſi ſint pauperes, ibid.n 36. 540
2 Contrarium, num.42. 540
2 Conſtitut io regni,quæ providet pupillis, viduis, & aliis de advocato, non includit tales, niſi etiam ſint pauperes, ibid.n.38. 540
2 Pupilli cauſa, maximè ſuppoſita perhorreſcentia,apud Principem tractari debet. in c.Ex parte,n.10 de foro compet. 75
3 In PURGATORIO exiſtentes non orant pro aliis, in c. Fraternitatem, num.27.de ſepult. 292
3 A Purgatorii pœnis per plura ſuffragia quis citiùs liberatur, ibid. num. 58. 297
3 In Purgatorio de uno bono facto non minùs lætantur multi,quàm unus, ibid.n.72. 298

Q

3 QUADRAGESIMA ratione jejunii eſt de jure divino, ratione temporis ex traditione Apoſtolorum, in c. Explicari, num. 31. de obſerv.jejun. 610
3 Quadragesima quot habeat hebdomadas, ibid.num.32. 610
3 Quadrageſima nulla reperitur, quæ ſaltem quadraginta duos dies non habeat, ibid.n.33.& 42. 620
3 Quadrageſima in Eccleſia Orientali, in qua non jejunatur Sabbatho, incipit in Quinquageſima,ibid n.34. 620
3 Quadrageſimæ quadraginta duorum dierum, qua utitur Eccleſia Romana,additi fuerunt alii quatuor, ibid. 620
3 Mediolanenſis Eccleſia hos quatuor dies non admiſit, ibidem numer. 37. 610
3 Quadrageſima S. Ambroſii quæ ſit,ibid.n 35.& 38. 620
3 Quadrageſima eſt decima pars totius anni inſtituta, ut decima temporis Deo redderetur, ibid.num.36. 610
3 Quadrageſima Mediolanenſis Eccleſiæ in quo differat à quadrageſima Eccleſiæ Romanæ, ibid.num.38. 610
3 Quadrageſimam totam violavit, qui unam diem non abſtinendo prætermiſit, ibid num 42. 610
4 QUÆ in continenti fiunt, ineſſe dicuntur, in c.Veniens,num.22. de cognat.ſpirit. 64
2 QUÆCUMQUE dictio facit venire majora expreſſis,non obſtante verbo *Alia*,in c.Cùm non ab homine,n.93.de judic. 16
3 QUÆSTIO ſuper patronatu laicali infra quatuor,ſuper Eccleſiaſtico infra ſex menſes eſt decidenda, in c.Cùm propter, nu. 5. de jurepatr. 529
1 Quæſtio de ambagibus,& ineptiis fieri non debet, in c. Accepimus, num 51.de pact 664
2 Quæſtio præjudicialis ſi incidat in cauſa aliqua, ſuperſedendum eſt in principali, donec præjudicialis reſecetur, in c.Tuam,n.12. de ordin cognit. 103
2 Sive incidat civilis,quæ præjudicat civili,ibid.num 13. 103
2 Sive incidat civilis, quæ præjudicat criminali, & è converſo, ibid.nu.14. 103
2 Sive incidat criminalis,quæ præjudicat criminali,ibid.n.15. 103
2 Quæſtio natalium an ſit præjudicialis cauſæ hæreditatis, ibidem num.6. 103
2 Quæſtio facti,an matrimonium fuerit contractum, non minùs eſt ſpiritualis, & de foro Eccleſiæ, quàm ſit quæſtio facti, an quis fuerit ordinatus, ibid.n.45.& 58. 106
2 Quæſtio facti habet complicationem, & mixturam inſeparabilem cum quæſtione juris, ibid.n.54. 107
2 Quæſtio incidentis an, & in quo differat ab emergente, in cap.Intelleximus, num.22.de ordin.cogn. 100
Quæſtio præjudicialis.
Vide ſupra in ver. *Præjudicialis*.
2 Pronunciandum eſt ſuper emergenti, ibid.num.23. 100
2 Secùs ſuper incidenti regulariter, ibid.n.24. 100
2 Fallit primò,ſi incidens proponatur in vim dilatoriæ ad impediendum proceſſum, ibid.n.26 100
2 Fallit ſecundò,ſi incidens debeat cognoſci coram alio judice, ibid. num.27.& 31. 100
2 Iudex pronunciando ſuper principali, cenſetur tacitè pronunciare ſupra incidenti, ibid n.25. 100
2 Pronunciandum eſt indiſtinctè ſuper incidenti, vel emergenti, quando ſine tali pronunciatione proceſſus cauſæ principalis expediri non poteſt, ibid.num.28. 101
2 Aliàs non tenetur judex pronunciare, ibid.num.29. 101
2 Poteſt tamen ſi vult, nec ob id proceſſus redditur nullus, ibid. num.30 101
2 Niſi incidens, vel emergens ventilari debeat coram judice, ibid. num.31. 101
2 Quæſtio principalis, & incidens, ubi ſunt tractandæ coram diverſis judicibus, pendentia incidentis ſuſpendit juriſdictionem in principali, in c.Tua,num.19 & 22.de ordin.cognit. 100
1 Quæſtio omnis, in qua de peccato mortali quæritur, niſi expreſsè veritas habeatur, periculosè determinatur, in c.Ne innitaris, n.264.de conſtit. 61
5 QUÆSTORES, qui ad eleemoſynas colligendas ab Hoſpitalariis mittuntur, quas qualitates habere debeant, in c. Tuarum, n. 2. de privileg. 245
5 Quæſtorum nomen, & uſum prorsùs aboleri, juſſit Concilium Tridentinum, ibid.num.3. 245
3 Quæſtorum fraudes, & figmenta varia, in c.Cùm ex eo, num 13. de Reliq.& vener.Sanct. 609
Vide in ver. *Eleemoſyna*.
1 QUALITATES ſcientię,& morum in Paſtore,vario ordine recenſentur à ſacris Canonibus, & Conciliis, in c.Eam te, nu. 24 de ætat.& qualit. 404
3 Qualitas appoſita circa aliquas perſonas primò nominatas non cenſetur repetita quoad alias perſonas poſteà nominatas etiam in eadem oratione, in cap. Ex tuæ, num.21. de Cler. non reſiden. 56
1 Qualitas non poteſt eſſe ſine ſuo ſubjecto, in c. Cùm acceſſiſſent, num.9 de conſtitut. 107
1 Qualitates omnes, quæ inſunt legi declaratæ, cenſentur ineſſe illius declarationi,in c.Quoniam,num.23.de conſtit. 131
2 Qualitatem non ſufficit in libello allegare ad fundandam judicis juriſdictionem, ſi probabiliter negetur, in c.Si Clericus, n. 7. & ſeqq.de foro compet. 53
2 Declaratur, ibid.n. 19.& 25. 54
Qualitas tribuens juriſdictionem.
Vide in ver. *Iudicis competentia*.
1 Qualitas adjuncta verbo, intelligitur ſecundùm tempus verbi, id eſt in ipſo actus initio, in cap. Ut Abbates, num. 56.de ætat. & qualit. 392
3 Qualitatibus duabus concurrentibus, quæ diverſam habent naturam, attenditur illa, quæ magis favet juri communi, in c. Cùm propter, num.76.de jurepatr. 534
1 Qualitates actu requiſitæ debent actu concurrere, nec ſufficit aptitudo, in c.Inter cæteras, num 52.de reſcript. 150
3 Qualitates requiſitæ in ſubjecto concurrere debent actu, & habitu in diſpoſitione hominis; ſecùs in diſpoſitione legis,in c.De multa, num.46.de præbend. 121
5 Qualitas eadē adeſſe debet in cauſa extinctiva, quę adeſt in cauſa productiva, in c.Manifeſta,num.26.de pœnit.& remiſſ. 289
5 Qualitas adiecta verbo,intelligitur ſecundùm tempus verbi, in c. Cùm illorum,n.15.de ſent.excomm. 289
2 QUARTA decimarum Epiſcopo debita præſcriptibilis eſt, in cap. Cùm olim,num.26.de præſcript. 179
1 Super quarta decimationum Epiſcopus fundat intentionem de jure communi contra Parochos,non contra Parochianos, in c.Conquerente, num.28 de offic.ordin. 587
1 Quarta mortuariorum quæ dicatur,ibid.n.29. 587
1 Debetur Epiſcopo non jure conſuetudinario, ſed jure communi, ibid num.30. 587
1 Item debetur etiam cum Eccleſia hæres ex aſſe inſtituta eſt, ibid. num.31. 587
1 Super quota ſtandum eſt conſuetudini, ibid.n.32. 588
1 Et poteſt Epiſcopus juxta conſuetudinem exigere trigeſimam ratione viſitationis teſtamentorum, ibid.num.33. 588
1 Quarta Canonica, & alia Epiſcopalia præſervata ſunt à Concilio Tridentino, ibid.n.57. 589
3 Conſuetudo exigendi trigeſimam ex relictis piis in viſitatione teſtamentorum ſervanda eſt; ſecùs ſi in teſtamentis nullum eſſet relictum pium, in c.Venerabili,num.18.de cenſibus. 551
5 QUINDENNIUM quid ſit, in c. Præterea, num.13. Ne Præl. vices ſuas. 69
3 QUINQUAGESIMA, vel centeſima redditnum Eccleſiaſticorum an, & quando ab Epiſcopo Aſſignari poſſit Monaſteriis, vel locis piis,in c.Paſtoralis,n.6.de his,quæ fiunt à Pręlat. 213
4 QUINQUAGINTA & quinquaginta non ſunt centum, in c Inſinuante, n.34.qui Cler.vel voven. 58
3 QUINQUENNIUM ad deducendas cauſas nullitatis profeſſionis quas ob cauſas à Concilio Tridentino prefixum fuerit, in c. Si quis, n.41.& 51.de regular. 336
3 Quinquennii terminus ad reclamandum inductus eſt à Concilio Tridentino ad inſtar preſcriptionis,ibid.n.48. 337
1 QUISQUIS habet alium ſub ſe, neceſſe eſt, ut recognoſcat alium ſuper ſe, excepto Papa, in c. Indecorum, numer.54.de ętat. & qualit. 492
1 QUOD pendet, non eſt pro eo quaſi ſit, in c. Publicato, num. 65. de elect. 313
1 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, in c. Archiepiſcopus, num. 27.de temp.ord. 365
1 Declaratur procedere in his, quę competunt pluribus uti ſinguli, non autem in his, quę competunt pluribus ut univerſi, ib. num.18. 365
3 Quod caret eſſe, caret virtute, & operatione, in c.Quęſitum, nu. 27.de cohabit.Cler.vel mulier. 24
2 *Quomodolibet*, dictio quid importet,in c. Verum, n.30.& 32. de foro compet. 62
Quondam, dictio ſolet communiter apponi, quando fit mentio de mortuo, in c.Cùm ſimus,num.8.de regul. 378
3 *Quoque*, dictio eſt continuativa ejuſdem materię, in c. Cùm dilectus,num.25.de ſucceſſ.ab inteſt. 288
3 QUOT capita, tot ſententię,in c.Quia diverſitatem, numer.3. de conceſſ.pręben. 152

R

1 RAPIENS publicam meretricem an incidat in pœnam raptus, in c.Ne innitaris,n.371.de conſtit. 80
1 Et quid de muliere rapiente virum, ib n.372. 80
2 RAPTUS pœna quæ ſit,ſecundùm leges,& Canones, in cap. Cùm non ab homine, n.64.de judic. 24
1 RARO benè loquitur, qui contra omnes loquitur, in c. Ne innitaris, n.424.de conſtitur. 88
RASURA litterarum Apoſtolicarum, & reſcriptorum.
Vide in ver. *Litterarum Apoſtolicarum raſura*.
3 RATAM habens percuſſionem Clerici in corde tantùm, non incidit in ſententiam Canonis quoad Eccleſiam militantem, in c. Dolentes, num.26.de celebr.Miſſar. 582
3 Declaratur, num.64. 586
5 RATIFICANS Ordinem ſacrum ante annos diſcretionis ſuſceptum, non poteſt validè matrimonium contrahere, in cap. Tuæ litteræ, n 40.de Cler per ſalt promot. 202
5 Anve ratificatio hujuſmodi hodie fieri poſſit ante annum decimumſextum expletum,ibid.n.41.& ſeqq.uſque ad n.48. 202
4 Ratificans dicitur auctor facti, in c. Inſinuante, numer. 47. qui Cleric.vel voven. 54
4 RATIFICATIO actus nulli non inducitur ſine ſcientia nullitatis, in c.Ad noſtram, num.12. de coniug.ſervor. 57
4 Procedit,ſi nullitas cognita veriſimiliter retraxiſſet ab actu gerendo, aliàs ſecùs, ibid.n.23. 57
5 Ratificatio tacita obligat ad votum continentiæ Ordini ſacro an-

nexum, ſicut expreſſæ, in c. Tum litteræ, num.48. de Cler. per ſalt. promot. 201
5 Idem in profeſſione, ſponſalibus, & matrimonio, ibid n.49. 202
5 Ratificatio inducitur propter præcedentis actus continuationem, ibid num.78. 225
5 Ratificatio Ordinis ante annos diſcretionis ſuſcepti inducitur eo ipſo, quòd ordinatus poſt pubertatem infra triduum non reclamaverit, ibid. num 79 205
3 RATIHABITIO actus invalidi an requirat ſcientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntate eam ſanandi, in cap Significatum, num.31 & 42 de regular. 370
5 Ratihabitio in actus irriti ex defectu conſenſus per ſolam remotionem impedimenti non inducitur, in c. Tum litteræ, num.65. & 84. de Cler per ſalt promot. 204
5 Ratihabitio in maleficiis retrotrahitur, & mandato comparatur, in c. Nobis, num 34 de ſimon 45
5 Ratum quis habere non poteſt, quod ſuo nomine geſtum non eſt, ibid. num 85 45
1 RATIOCINIA quæ ſint, in c Magnus, num.11. de oblig. ad ratioc. Reliqua, in var. *Obligatus ratiociniis*. 425
4 RATIONIS uſus in matrimonio eſt ex neceſſitate Sacramenti, in c. De illis, il 2. num.27 de deſponſ impub 29
3 Rationis finalis reliquiæ ſatis ſunt ad ſuſtinendam diſpoſitionem, in c. Cùm veniſſent, num 75 de judic. 27
3 Ratio expreſſa per gerundium cenſetur finalis, ibid num 79. 27
3 Ratione legis manente, non conſuetudo legem, ſed lex conſuetudinem vincit, in c Explicari, num 40 de obſer. jejun 610
5 Ratio in proœmio poſita reſtringit diſpoſitionem generalem ad limites ipſius rationis, in c Ex parte, il 2. num.9 de privil. 160
3 Rationis uſu ſeipſum privare an ſit culpa lethalis, in c A crapula, num 33 de vit. & honeſt. Cler. 7
5 Ratione legis ceſſante, an ceſſet illius diſpoſitio, in c Sicut unire, num 45 de exceſſ Prælat 312
3 Ratio generalis expreſſa in lege ampliat diſpoſitionem ſpecialem etiam in pœnalibus, & exorbitantibus à jure communi, in cap. Nuper à nobis, num 41 de bigam. 527
1 Et quæ ſunt ejuſdem rationis, includuntur ſub diſpoſitione ex ſignificatione, tanquam expreſſa propriè, non tacitè, ibid num. 43. & 44. 508
5 Ratio ſtatuti abrogati allegari poteſt ad deciſionem cauſarum, in c Qui Presbyterum, num 77 de pœnit & remiſſ. 207
3 Ad rationem naturalem recurrendum eſt Canone, vel lege deficiente, in c Quæ in Eccleſiarum, num.48. de conſtitut. 100
3 Ratio legis ubicumque eſt generalior dicto, ad latitudinem rationis extenditur ipſa diſpoſitio, in c. Immunitatem, num. 11 de immunit. Eccleſ. 649
3 Ceſſante una ex duabus rationibus finalibus non ceſſat legis diſpoſitio, ibid. num.28. 650
3 Ratio generalis ampliat dictum ſpeciale, in c. Ne innitaris, num. 212 de conſtit. 51
3 Ratio ſi ſit expreſſa in Canone, ubicumque ratio illa viget, caſus dicitur in jure expreſſus, ibid. num.124. 54
3 Rationis dictamen quid ſit, num 258. 59
3 Ratio eſt dux intellectus, ibid num.259. 58
3 Rationem dimittens propter authoritatem humanam incidit in inſipientiam beſtialem, ibid num 278. 63.
3 Rationes duæ vincunt unam, & ratio fortis minùs fortem tollit, in d. c Ne innitaris, num.285. de conſtit. 64
3 Ratio naturalis ſe ipſam oſtendit, & veritatem occultam non ſinit, ibid num.398. 81
3 Ratio in lege expreſſa ejus eſt potentiæ, ut determinet omnes caſus ſub ratione comprehenſos, etiam ad correctionem juris communis, in c. Nuper, num 4. de decim. 324.
3 Ratione legis correcta, cenſetur etiam correcta illius diſpoſitio, in c. Ex frequentibus, num 8 de inſtitut. 180
3 Ratio ubi eſt eadem, non dicitur extenſio, ſed comprehenſio, in c Cùm non ab homine, num 81 de judic. 28
3 Fallit, ibid. num 82. 28
5 Ratio ubi eſt eadem, lex non dicitur extendi, ſed enucleari, in c. Quod nonnulla, num 22. de privil. 278
3 RAVENNATENSIS Eccleſia duplex habet Collegium idest Cardinalium, & Canonicorum, in c. Bonæ memoriæ, num 2. & 14 de poſtul Prælat 212
3 RAYNERIUS Jacobi Butrigarii Pædagogus, & tranſcriba, in c. Olim, num 73. de lit. conteſt. 86
5 REBELLIS quis dicatur, in c Quod à prædeceſſore, num.24. de ſchiſmat. 204
5 Rebelles dicuntur, qui Principem, vel ejus Nuncium volentem ingredi in civitatem non admittunt, in c. Cùm ex injuncto, num.40. de novi oper. nunciat. 231
5 REBELLIO an committatur tantùm contra Imperatorem, & ejus Officiales, an verò etiam contra Reges, & Principes non recognoſcentes Superiorem, ibid. num 41 231
5 Rebellis dicitur, qui de facto reſiſtit Superiori, vel juriſdictioni, ibid. num 42. 232
5 Et omnis exiſtens in protervia, & notoria inobedientia, ibidem num 43. 231
5 Rebellis notorius dicitur vaſſallus, qui ſe tuetur contra dominum, & non vult eum admittere in caſtrum, ibid. num 46. 232
4 Rebellantes Sedi Apoſtolicæ non traduntur Curiæ ſæculari, niſi ſequuta incorrigibilitate, in cap Cùm non ab homine, num 88. de judic 16
3 RECONCILIATIO Eccleſiæ pollutæ, ſi ſit conſecrata, non facilè committitur à Papa ſimplicibus Sacerdotibus, in c. Aqua, n 6. de conſecr. Eccleſ vel Altar 569
3 RECONVENTIO coram Judice Delegato fieri poteſt etiam in cauſa ſpirituali, in c. Perpetuus, num 7 de fide inſtrum 162
5 RECTORES Eccleſiarum, item ſcholares, Epiſcopo, vel ejus Pœnitentiario, aut Archipresbytero Civitatis confiteri debent, in c. Ne pro dilatione, num 4. de pœnit & remiſſ. 321
3 Rectori Eccleſiæ leproſo dandus eſt coadjutor, qui ſuſtentandus eſt de facultatibus Eccleſiæ, in c De rectoribus de Cleric. ægrotan num 2. 157
3 Rectores Eccleſiarum ex proprietate vocabuli dicuntur inferiores Curati, ibidem num 5. 157
5 Rectoris univerſitatis juriſdictio in Lectores, & ſtudentes, non complectitur alias cauſas, quàm eas, quæ oriuntur occaſione ſtudiorum, ac profeſſionis, in c. Quoniam, n 6 de privil. 162
4 Rector ſcholarium ſatis eſt, ut ſit annorum viginti, in c. Cùm inhibitio, num 7. de clandeſt. deſponſ. 18
4 Rector univerſitatis habet juriſdictionem in ſcholares cumulativè cum Epiſcopo, ibid. num 8 38
3 Rectori inteſtato decedenti, ſi non habeat conſanguineos, ſuccedit Eccleſia, ſecùs ſi appareat eum fuiſſe Monachum vel ſana mente teſtatum, in c. Cùm dilectus, n 1 de ſucceſſ. ab inteſt. 287
3 RECUSARI poteſt locus, ubi ſunt inimici, vel eorum domeſtici, ſeu amici, in c Clericos, num 11. de Cler. non reſiden. 66
1 RECUSATIO an & qualiter remota cenſeatur, appellatione remota, in c. Super eo, il 2 num 7. & 14. de appell. 191
2 Recuſatio juriſdictionem ſuſpendit ſicut appellatio, ibid. num 8. pag. 191
5 Clericus poſſidet Eccleſiam, Diœceſanus dicit, quòd minùs canonicè eam tenet; Clericus petit libellum ſibi offerri, Epiſcopus vult inquirere, dicens collationem ad ſe devolutam, an erit locus recuſationi, in c Licèt Heli, num 18. de ſimon. 48
Vide in verb. *Inſtitutionis recuſatio*.
Et in verb. *Judicis recuſatio*.
3 REDIISSE non dicitur, qui ſtatim recedit, in c. Ex parte, n 3. de Cler non reſid 42
3 REDDITUS Eccleſiarum quomodo intelligantur eſſe pauperum ſecundùm authoritatem Hieronymi, Ambroſii, & Bernardi, in cap Si quis ſanè, num. 4. & ſeqq num. 13. 10. & 11. de pecul. Cleric. 247
3 Redituum Eccleſiaſticorum diſpenſatio, ſeu applicatio conſiderari debet juxta illa tempora, ib num.14. uſque ad n.17. 250
3 Redditus Eccleſiarum poſt inſtitutionem titulorum beneficialium principaliter ſunt deputati in uſu miniſtrorum, ſecundariò autem in ſubſidium pauperum: redditus hoſpitalium ſecùs, ibid. num 16. & 22. 250
3 Conſanguineis de redditibus Eccleſiaſticis dotare, quàm grave ſit ſcelus, ibid num.20 251
3 Pauperum appellatione quoad fructuum Eccleſiaſticorum diſtributionem intelliguntur omnia pia opera, ibid. num.21 252
3 Papa poteſt tribuere facultatem teſtandi de redditibus Eccleſiaſticis tam Clericis ſæcularibus, quàm regularibus, ibid. n 25. 252
3 Declatur, num.26. 252
1 Redditus ſpirituales debent dividi in quatuor partes, ſi ſpectent ad Eccleſias matrices, ſecùs ſi ad Capellas, in c. Quoniam, n. 5. de decim 323
3 Redditus Eccleſiarum dare conſanguineis cur gravius ſit peccatum quàm dare extraneis, in c Accepimus, n 45 de pactis. 464
3 Redditus Eccleſiæ an ſint in diſpoſitione Rectoris infirmi, an verò coadjutoris, in cap De rectoribus, num. 24. de Cleric ægrotan. 158
3 Redditus, proventus, & obventiones fructum ſignificant, in cap. Gravis, num 5. de reſtit. ſpoliat 225
3 Conſuetudo diſponendi in vita, & in morte de redditibus Eccleſiaſticis valida eſt, in c. Si quis ſanè, num.2. verſ Cui ſententiæ, de pecul. Cleric. 246
1 Declaratur, ibid num.17 252
3 Conſuetudo qua patronus aliquid ſibi vendicat de fructibus Eccleſiæ ultra portionem Rectoris an valeat de jure communi, in c. Extirpandæ, num.6 de præben. 124
3 Et quid in patrono laico, ibid num 7. 124
3 Conſuetudo, ut Clericus teſtari poſſit de fructibus ſuæ præbendæ percipiendis poſt ejus obitum uſque ad annum valida eſt, in c. Conſuetudines, num 29 de conſuetud. 194
3 Annuus redditus computetur inter bona ſtabilia, in c. Joannes, n 22 de teſtam 287
3 REFERENDARII in Quadrageſima ovis, & lacticiniis, & de conſilio utriuſque Medici, carnibus veſci poſſunt, in c. Conſilium, num 9 de obſerv jejun. 623
5 Referendarii utriuſque, vel alterius ſignaturæ, eorumque familiares, an etiam ratione delicti, contractus aut rei, de qua contra ipſos agitur, ſint exempti ab Ordinariorum juriſdictione, in c. Ex parte, il 2. n 1 & ſeqq uſque in fin de privileg. 259
5 Referendariorum exemptio à juriſdictione Ordinarii an Bulla Pauli III an ſublata fuerit ex c 11 ſeſſ 24. Concilii Tridentini, ibid. 259
5 Referendarii ſunt cæteris Officialibus, & miniſtris Curiæ digniores, & cur, ibid num 3. 260
5 Referendarii non habent ſimpliciter titulum honorarium, ſed officium, & in quibus conſiſtat, ibid num 4 & 12. 260
5 Referendarii qualitas, & quando admittantur ad ſignaturam Juſtitiæ, vel Gratiæ, ibid num 5. 260
5 Exemptionis indultum Referendariis conceſſum eſt ex debito juſtitiæ in remunerationem laborum, quos ſubierunt pro ſervitio Sedis Apoſtolicæ, & univerſalis Eccleſiæ utilitate, ibid. n.7 260
5 Referendariorum, eorumque familiarium exemptio ex Bulla Pauli III ſublata fuit à Concilio Tridentino in c.3. ſeſſ 6. & c.4. ſeſſ. 22 ibid. num 12. 262
5 Declaratur, num.16. 262
5 Familiarium Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli III. ſublata fuit à Concilio Tridentino in favorem Epiſcoporum reſidentium, ibid num.15. 262
5 Nec reviviſcit per conſtitutionem Sixti V. ibid. num 20. & 51. 262
5 Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli III. ſublata eſt à Concilio Tridentino etiam in cauſis civilibus, ibidem num.17. 262
5 Referendariorum exemptionem à Concilio Tridentino ſublatam fuiſſe probatur etiam ex Conſtitutione S. Pii V. ibid n.18 262
5 Bulla Sixti V quâ Referendarii eximuntur à juriſdictione Ordinariorum, expenditur, ibid num 19. & ſeqq. 261
5 An eadem Bulla ſuſtulerit decreta Concilii Tridentini, quibus exempti ſubjiciuntur Ordinariis ut Sedis Apoſtolicæ delegatis, ibid. num 21. 262
5 Referendarii an ſint veri familiares Papæ an verò ex privilegio, n 34 uſque ad num.40. 232

5 Con-

5 Conſtitutio Pauli III. ſuper familiaritate Referendariorum exprediturs, ib. num.37. 663
5 Referendariis ratione beneficiorum, quæ obtinent, an ſubſint jurisdictioni Ordinarii, ib. n 33. 262
5 Referendariorum exemptio ab Ordinariorum juriſdictione an ſit reſtringenda, ut non habeat locum ratione delicti, ſeu contractus, aut rei, de qua contra ipſos agitur, ib num 40 uſque in finem. 264
5 Referendarii ſi obtineant beneficia Ordinariis ſubjecta, eorundem beneficiorum ratione, Ordinariis ſubjiciuntur, ibidem num.52. 265
5 REGALIUM conceſſio non valet in præjudicium ſucceſſoris, niſi ſint ſolita concedi per Principem, cap Ex epiſtola, num 31. de probat. 227
5 REGERE, & gubernare, an & in quo differant, in c. Indecorum, num.5 & ſeqq. de ætat. & qualit. 390
3 REGIA evocatio non excuſat Epiſcopum à viſitatione liminum, in c. Ego N num.16 de jurejur. 267
3 REGIMEN ex ſui natura eſt officium utile, in c. Ad hæc, num 69. de relig. domib 400
5 Abſurdum eſt, ut carens monaſtica elevetur ad canonicam, & carens œconomica ad politicam, in c. Indecorum, num. 5. de ætat. & qualit. 393
3 Regiminis locus quærentibus, & ambientibus eſt denegandus, in c. Nobis, num. 122. de ſimon. 47
5 REGINA vidua eſt miſerabilis perſona, & ratione ſpolii, de quo conqueritur, eſt principaliter de foro Eccleſiæ, in c. Significantibus, num.54. de offic. deleg. 540
2 REGISTRATIONIS omiſſio adimit fidem Brevi Apoſtolico quoad facultatem teſtandi, ſed non quoad facultatem transferendi penſiones, in c Ad audientiam, il 1.n.10 de reſcript. 255
1 REGNUM interdicitur pro peccatis regis, Civitas pro peccatis Epiſcopi, vel Domini, & Monaſterium pro peccatis Abbatis, in c. Reſponſo, num.42. de ſent excomm 382
1 REGRESSUM habens, dicitur habere jus ad beneficium, in c. Ad audientiam, il 2. num. 224 de reſcript. 284
Vide in ver. *Beneficium quoad regreſſum.*
3 Regreſſu uti non poteſt Regreſſatarius propter ſupervenientem inhabilitatem, in c Dilectus, il 2. n.15. de præben. 225

Regula de jure quæſito.

1 Regula de jure quæſito non tollendo debet expreſsè derogari, nec ſufficit ſcientia Papæ implicita, vel explicita ex narratis, quòd agebatur de præjudicio tertii, in c. Cauſam quæ, num. 35. de reſcript 157
2 Nec ulla formula introduci poteſt, per quam dici poſſit conſtare de mente Papæ volentis tertio præjudicare, niſi faciat regulæ mentionem, ib num.26. 157
5 Fallit in gratiis ex ſui natura præjudiciali, ib n 37. 157
5 Item fallit in gratis, quæ fit ob publicam utilitatem, ibidem num 38. 157
5 Papa non cenſetur velle derogare, quibuſcumque utatur verbis, & clauſulis, niſi eidem Regulæ expreſsè deroget, in c. Cæterùm, num 8 & 26 de reſcript 142
1 Amplia primò, etiamſi habuerit certam ſcientiam ex narratis de præjudicio tertii, ib. num 13. 142
5 Amplia ſecundò, in jure quomodolibet quæſito ex privilegio, ib. num 20. 142
2 Amplia tertiò, in gratia motu proprio, ib. num.22. 142
2 Amplia quartò, etiamſi Papa proceſſerit de plenitudine poteſtatis, ib. num.23 142
5 Amplia quintò, etiamſi generaliter derogaverit Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Regulis Cancellariæ, etiam cum clauſula, Quorum tenores, ib. num 26 143
5 Limita primò, in gratia ex ſui natura præjudiciali, ib. n 28. 142
2 Limita ſecundò, in gratia, quæ fit ob publicam utilitatem, ibid. num 35 & 49. 142
5 Proceſſarius de qua in regula de non tollendo jus quæſitum, tollit conſenſum, & voluntatem Papæ ab actu gerendo, ib n 21. 142
3 Gratia ex ſui natura præjudicialis quando dicatur, ibid. num.29. 30 & 22. 142
1 Scientia Papæ de præjudicio tertii, ſi proveniat ex narratis, non ſufficit ad tollendum jus quæſitum ſine expreſſa derogatione regulæ, ib n.25. 142
5 Officium obtinens ad ſui vitam ſi cedat cæcus, an valeat proviſio de eodem officio alteri facta ſine derogatione regulæ de jure quæſito non tollen. latè diſcutitur, ib. num. 35. & ſeqq. uſque in finem. 141
5 Regula de non tollendo jus quæſitum obſtat ſecundæ gratiæ de officio priùs alteri ad vitam conceſſo, ib n.38 142
3 In regulæ obſervatione gravitas eſt, & labor, in c. Tuæ litteræ, n 44. de Cler. per ſalt. promot. 202
5 Regula de tutiori parte in dubio eligenda à recentioribus Theologis multipliciter oppugnatur, in c Ad audientiam, num. 7. de homicid 231
3 Regulæ Prædicatorum non obligant tranſgreſſores ad aliquam culpam, neque mortalem, neque venialem, ſed tantùm ad pœnam taxatam, in c. Explicari, n.4. & 9. de obſer. jejun. 613
2 Præcepta regulæ ex ſui natura obligant ad mortale, ib. n.9. 613
3 Regulæ reſervatoriæ non intrant in beneficiis patronatus mixti, in c Cùm propter, num 22. de jurepatr. 531
3 Regulam ſervare tenetur etiam nulliter profeſſus elapſo quinquennio à die profeſſionis, in c Si quis, n.72. de regular 181
5 Regula de triennali tuetur Clericum ſæcularem in poſſeſſione beneficii regularis, in c. Cùm in magiſtrum, n 22 de elect 101
3 Regula de triennali an habeat locum contra decreta Concilii Tridentini, in c De multa, num 43 & ſeqq uſque ad num. 52. de præben 121
3 Regula de annali an tueatur poſſeſſorem plurium beneficiorum incompatibilium contra eum, qui contenta in ſecunda parte illius non adimplevit, ib. n 51 & ſeqq uſque in fin. 122
3 Regula de annali non adverſatur decretis Tridentini Concilii prohibentibus pluralitatem beneficiatum, ib. n.53. 122

Fagnani Repertor.

3 Regula de triennali inducta eſt in favorem poſſeſſoris, ibidem num. 54. 122
3 Et tribuit robur juri invalido, ib. n.55. 122
3 Et tuetur poſſeſſorem quoad omnes, ib. num 57. 122
3 Regula de annali inducta eſt in odium imperrantium, & exquirentium lites, ib num 54 122
3 Nullum jus tribuit poſſeſſori, ſed tantùm adimit ab impetrante, ibid. num.56. 122
3 Nec excludit omnes, ſed ſolum impetrantem, qui contenta in regula non adimplevit, ib. n 58 122
3 Et illius beneficio uti poteſt poſſeſſor execrabilis, ibidem numer. 59. 122
5 Regula non dicitur reſpectu alicujus membri, ſeu partis integralis, ſed reſpectu totius corporis Religionis, in c. In præſentia, n 213. de probat. 141
3 Regulæ Socini falsò aidam tribuuntur, in c. Relatum, il 1.num 11. de teſtam. 672
3 Regula omnis Religionis à Romani Pontificis auctoritate vires ſumit, in cap. Cùm ad Monaſterium, num. 59. de ſtatu Monachor. 479
5 Regulæ Monachali, & Eccleſiaſticis officiis nemo poteſt ſimul deſervire, in c Quia nonnullis, n 7 & 22. de Magiſtris. 82
3 Regula eſt in præcepto, in c. Relatum, num 4. Ne Clerici, vel Monachi. 664
3 Declaratur, ibid. num.5. 664

Regulares apoſtatæ, & ejecti.

3 Regulares quàm perniciosè à Religione deficiant, in c. Ad Apoſtolicam, num 60. de regul. 335
3 Religioſi fugitivi, & ejecti annuatim ſunt requirandi, & cogendi, ut ad Monaſterium redeant, in c. Ne Religioſi, num 1. de regular. 414
3 Prælati regulares non revocantes ad Ordinem quotannis ſuos ejectos, & fugitivos, mortaliter peccant, ib. n.2. 414
3 Religioſi ab Ordine ejecti, etiam juſtè, remanent ſubditi Prælatorum regularium, & votis ligati, ib num 6. 414
3 Conſuetudo ſecundùm quam Prælati regulares non revocant ad Monaſterium ſuos ejectos, & fugitivos, eſt nutritiva peccati, ib num 7 414
3 Abbas debet recolligere Monachum ſuum, ne damnabiliter evagetur, & pereat, ib. num.8. 414
3 Religioſi ejecti, quamdiù ad cor non redeunt, ſunt in malo ſtatu, & tenentur ſuam reductionem procurare, licèt non requirantur, ib. num.9. 414
3 Papa non diſpenſat cum Religioſis juſtè ejectis ab Ordine, ut Miſſam celebrent in ſæculo, ib n 10. 415
3 Religioſus fugitivus quis dicatur, & quis ejectus, ibidem numer 13 415
3 Apoſtata dicitur Religioſus eo ipſo, quòd diſcedit à Monaſterio, & non eſt ſub obedientia Prælati, ib. n 14. 417
3 Prælati regulares etiam immediati, ut Abbates, & Priores locales, tenentur quotannis reducere ad Monaſterium ſuos fugitivos, & ejectos, ib. num 16. 415
3 Religioſi etiam juſtè, & diffinitivè ejecti, ſunt annuatim requirendi, & cogendi ad Monaſterium redire, & latè refellitur contraria opinio, ib. n.17. uſque ad num 36 415
3 Prælati, qui Religioſos ab Ordine injuſtè ejecerunt, ſunt ſpoliatores, & in mora reſtituendi ſicut fur, ib n 18 415
3 Religioſis indebitè ejectis impiè à Prælatis Regularibus denegantur alimenta, ib. n 20. 415
3 Quomodo ſint ad Ordinem recipiendi Religioſi ejecti, & fugitivi, ſi regula contradicat, ib num 22. 415
3 Diſciplina Monachi delinquentis in quibus gradibus conſiſtat ſecundùm regulam S Benedicti, ib num 22. 415
3 Monachus expulſus ſecundùm regulam S Benedicti ultra tertiam vicem non recipitur tanquam incorrigibilis, ib. n 23. 415
3 Scandalum in recipiendis religioſis ejectis qualiter conſideretur, ib num 26. 415
3 Religioſi fugitivi, & ejecti, ubi ex regula recipi non debent, in quo loco ſint ponendi, ib num 28 416
3 Regularibus indebitè ejectis, & ſpoliatis nullum crimen objici poteſt, ſed ante omnia ſunt reſtituendi, ib. n 29. 416
3 Ergaſtulorum pœna regularibus quando imponatur, ibidem num 30. 416
3 Regularibus perpetuò ejectis ab Ordine res judicata non ſuffragatur, ib. num 32. 418
3 Regulares etiam incorrigibiles ex decreto S Congregationis Concilii edito ſub Pio IV. prohibentur ejici è Monaſterio, ibidem num. 36. 416
3 Diſcutitur, an expediat ejuſmodi decretum confirmare, ib n.36. & num. ſeqq uſque in fin. 416
3 Regularium incorrigibilium ejectio de jure communi permiſſa eſt à ſocietate, & conſortio, non autem ab Ordine, ib n.37. 416
3 Regularis proprietarius an poſſit ejici è Monaſterio, ibidem num.38. 417
3 Regularium incorrigibilium ejectio quibus rationibus probetur eſſe neceſſaria, ib. num 33. & 44. 417
3 Regula S Auguſtini de ejectione incorrigibilium qualiter ſit intelligenda, ib. num 40 & 46. 417
3 Regulares incorrigibiles cur malint è Monaſterio ejici, quàm apoſtatare, ib. num.42. & 48. 417
3 Regularium expulſio quæ damna Eccleſiæ, & Religionibus afferat, ib num 42 & 43 417
3 Regulis S Benedicti, & S. Baſilii de Monachis incorrigibilibus ab Ordine ejiciendis, ib. num. 43. & 46. 417
3 Regulares incorrigibiles diuturno carcere intra clauſtra punire quàm ſit grave Religionibus, ib n.44. 418
3 Expulſionis cauſa graviſſima eſt, & quibus committenda, ibidem num 45 418
3 De expulſione regularium ab Ordine quid ſenſerint S Thomas, & S Bonaventura, ib num 46. 418
3 Regulares incorrigibiles an expediat intra clauſtra coercere, an verò è Monaſterio expellere, ib. num 52. 419

3 Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, & Congregationis Concilii decreta, de regularibus ab Ordine non ejiciendis, ibid. num. 53. 419
3 Ergaſtulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculoſum, num. 55. 419
3 Expulſio an præbeat regularibus anſam faciendi ſe inobedientes, ut ad ſæculum revertantur, n. 56. 419
3 Incorrigibilis quando quis cenſeatur ad hoc, ut expelli poſſit à Religione, ib. n. 59. 419
3 Generaliter, & quibus adhibitis ſit tribuenda facultas ejiciendi incorrigibiles, n. 60. 419
3 Conjudices in cauſa expulſionis à quo ſint deputandi, n. 61. 420
3 Regularibus ejectis an & qualis ratio præſcribenda ſit vivendi in ſæculo, ib. n. 62. & 66 420
3 Regulares incorrigibiles quamdiu in carcere ſint detinendi priùs quàm ejiciantur ab Ordine, ib. n. 63. 420
3 Litteræ teſtimoniales ejectis non concedendæ à Superioribus Regularibus, n. 64. 420
3 Ejecti ſunt perpetuò ſuſpenſi ab executione Ordinum, n. 65. 420
3 Diſpenſatio cum Religioſis ejectis an ſit locorum Ordinariis prohibenda, ib. n. 66 420
3 Regulares delinquentes an ſint puniendi pœna triremium ad tempus, num. 67. 420
3 Carcer privatus inſtituendus à Religionibus in qualibet ſaltem Provincia, n. 68. 420
3 Regulares juſtè per ſententiam diffinitivam ejecti, an ſint per Superiores quotannis requirendi, ut redeant ad Religionem, num. 69. 420
3 Apoſtatis infra certum tempus ad Religionem redeuntibus an ſit concedenda impunitas, ib. n. 71. 421
5 Regularis in Apoſtaſia ordinatus ad ſacros ſine diſpenſatione Papæ, non miniſtrat in illis, in c. Conſultationi, n. 1. de Apoſtat. 517
5 Nec ad ſuperiores aſcendit, ib. n. 4 517
5 Et quid in promoto ad minores, ib. n. 3. 517
5 Regularis Apoſtata poſt reconciliationem ordinatus ſine diſpenſatione remanet in Ordine ſic ſuſcepto, ib. n. 3 117
5 Regularis tranſiens ad laxiorem Religionem licentia petita, & non obtenta, non dicitur propriè Apoſtata, & cur, ib. n. 15. & 16. cum duobus ſeqq. 118
5 Regularis migrans ad Ordinem laxiorem abſque licentia incidit in Apoſtaſiam minorem, non autem majorem, & indiſpenſabilem, ib. n. 18 118
5 Regularis ejectus à laxiori Religione ad quam de facto tranſivit, non dicitur Apoſtata, ſi per eum non ſtet quo minus redeat ad primum Ordinem, ib. n. 21. 119
5 Prælati Regulares tenentur ſuos ſubditos ad laxiorem Ordinem abſque legitima licentia tranſeuntes ad Monaſterium revocare, ib. n. 22. 119
Vide in ver *Apoſtata*.
5 Ejecti extra Religionem degentes ſunt perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, in c. A nobis, il primo, n. 15 de ſent. excom. 331

Regulares quoad cauſas, & judicia.

2 Regularibus à correctione prælatorum ſuorum appellare non licet, in c. Ad noſtram, n. 1 de appellat. 189
5 Veniunt Regulares appellatione inferiorum, qui à Concilio Tridentino cauſas criminales, & matrimoniales cognoſcere prohibentur, in c. Accedentibus, n. 20 de exceſſ. prælat. 516
5 Declaratur, ib. n. 40 & 50. 517
2 Regulares agentes contra laicum an & quando teneantur ſequi forum judicis laici, in c. Si Clericus, n. 54. de foro comp. 56
2 Quibus concurrentibus poſſint petere judices in eorum cauſis civilibus à magiſtratu ſæculari, ibid n. 45 56
2 Monachus ſicut & Clericus appellare poteſt à correctione, ſi fiat in forma judicii, in c. Ad noſtram, n. 11. de appellat. 190
5 Regulares excuſantur ab apicibus juris quoad extenuandam delicti gravitatem, non quoad excludendum delictum in totum, in c. Sacro. n. 15. de ſent. excomm. 371
2 Cauſæ inter Regulares, & ſæculares, ſive Clericos, ſive laicos, à quibus ſint cognoſcendæ, in c. De priore, n. 21. de appell. 197
2 Cauſas prælatorum regularium Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjectorum cognoſcere poſſunt tam Legati, & Nuncii Apoſtolici, quàm Auditor Cameræ, & inter eos eſt locus præventioni, ib. num. 22. 197
2 Curiales etiam regulares pro debitis, & contractibus in Curia initis, & pro ſalario conveniri poſſunt coram Auditore Cameræ, ibid. n. 23. 197
2 Cauſæ inter Religioſos ab illorum Superioribus ſunt terminandæ juxta quarumcumque Religionum inſtituta, ib. n. 33. 198
Appellationes regularium.
Vide in ver *Appellatio ad quem*.
Et in ver. *Auditor Cameræ*
2 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium cognoſcit cauſas vertentes inter diverſas religiones, dummodò formam judiciariam non requirant, ib. n. 20 190
Vide in ver *Auditor Cameræ*.
5 Inquiſitio, quæ formatur contra regulares, quot habeat ſpecialia, in c. Qualiter, il ſecondo, n. 97 de accuſat. 21
5 Ordo juris in inquiſitione, quæ fit contra regulares, non eſt ad unguem obſervandus quoad ſubſtantialia judicii, ſecus quoad veritatis probationem, ib. n. 99 21
5 Exceptiones tot non recipiuntur contra regulares, quot contra ſæculares, ib. n. 101. 22

Regulares quoad ipſorum confeſſiones.

5 Regulares itinerantes confiteri non poſſunt Sacerdotibus ſæcularibus, niſi de ſuorum Superiorum licentia, in c. Cùm & plantare, n. 15 de privileg. 540
5 Monachi, ſive ſint in Monaſterio, ſive extra, tenentur ſemel in menſe confiteri, & quando ſunt extra poſſunt confiteri prelatis, in quorum parochia degunt, vel aliis Religioſis, vel Epiſcopo, ib. num. 16. 540

5 Niſi obſtant Conſtitutiones à Sede Apoſtolica confirmatæ, ibidem num. 17. 541
Quid militibus Hieroſolymitanis.
Vide in ver. *Milites*.

Regulares quoad confeſſiones ſæcularium, & prædicationem.

5 Regulares habentes privilegium abſolvendi alienos parochianos, an poſſint illos abſolvere ſine proprii Sacerdotis licentia, in cap. Ne pro dilatione, n. 9 & 18. de pœn. & remiſſ. 351
5 Regulares poſſunt audire confeſſiones ſæcularium etiam tempore Paſchatis, in c. Omnis, n. 38. de pœnit. & remiſſ. 317
5 Sine licentia Epiſcopi hodie nequeunt audire confeſſiones ſæcularium, etiamſi Epiſcopus ſine juſta cauſa licentiam denegaverit, ib. n. 61. 313
5 Poſſunt tamen ſine Epiſcopi approbatione audire confeſſiones ſuorum ſubditorum Regularium, ib. n. 62. 313
5 Item ſæcularium, qui ſunt de familia, & continui commenſales, non autem deſervientium in eorum Monaſteriis, ib. n. 63. 313
5 In locis ſibi ſubjectis utramque juriſdictionem exercentes, ſicut non ſubſunt Epiſcopo in concernentibus curam animarum, ita nec ſubſunt eidem quoad examen pro confeſſionibus audiendis, ib. num 77. 314
5 Regulares ab Epiſcopo approbati cum facultate abſolvendi à caſibus illi reſervatis, an poſſint abſolvere confluentes ex aliena diœceſi à reſervatis in diœceſi pœnitentium duntaxat, ib. n. 78. & ſeqq. uſque in fin. 314
5 Poſſunt in diœceſi in qua ſunt approbati, audire confeſſiones pœnitentium etiam alterius diœceſis, ib. n. 79. 314
5 Regulares audientes confeſſiones perſonarum ſæcularium ſine Epiſcopi examine, & approbatione, in vim Concilii Tridentini non ab Epiſcopo, ſed à ſuis Superioribus Regularibus ſunt puniendi, in c. Cùm Capella, n. 23. de privileg. 255
5 Regulares poſſunt ſæcularium confeſſiones audire abſque Epiſcopi licentia, quoties Epiſcopus eam exhibere recuſaverit, in cap. Nonnulli, n. 11 de reſcript. 267
5 Contrarium, ib. num 41. 171
5 Regulares ſemel ab Epiſcopo approbati ad Confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, an & quando poſſint iterùm examinari, & reprobari, in c. Grave, n. 50 de off. ordin. 602
5 Angelopolitani Epiſcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jeſu controverſia ſuper confeſſionibus, prædicatione, & conſervatorum juriſdictione refertur, in c. Sanè, il ſecondo, n. 18. & 41. de offic. & poteſt. judic. Deleg 523
5 Examinatur, ib. n. 19 & ſeqq uſque ad n. 40. 523
5 Deciditur in Congregatione ad hoc deputata, & deciſio à Sanctiſſimo confirmatur, ib. n. 40. & ſeqq. uſque in fin 524
5 Societatis JESU, & aliorum Ordinum Regulares audire non poſſunt confeſſiones perſonarum ſæcularium ſine approbatione Epiſcopi diœceſani, ib. n. 22. 42. 54. & 55. 523
5 Nec prædicare in Eccleſiis ſui Ordinis non petito Epiſcopi benedictione, nec in aliis Eccleſiis ſine ejus licentia, nec in Eccleſiis etiam ſui Ordinis ipſo contradicente, ib. n. 23. 523
Vide in ver. *Monachus quoad Confeſſiones ſæcularium*.
5 Non tamen poſſunt ab Epiſcopo prohiberi per cenſuras, & alias pœnas, & ſi contrafecerint, in vim Concilii non ab Epiſcopo, ſed à ſuis Superioribus ſunt puniendi, ib. n. 25. 523
2. Secus ex Bulla Gregorii XV. ib. n. 27. 41. & 55. 524
5 Confeſſariis omnibus unius Conventus Epiſcopus ſimul adimere non poteſt facultatem audiendi confeſſiones ſæcularium, Sacr. Congregatione inconſulta, ib. n. 28. 524
5 Quod locum non habet in Epiſcopis Indiarum, quibus tamen ab hac generali ſuſpenſione abſtinendum, niſi graviſſima ſubſiſtente cauſa, ib. n. 29 & 64. 524
5 Confeſſarios Regulares liberè à ſe prævio examine approbatos Epiſcopus ſuſpendere non poteſt ſine nova cauſa, eaque ad confeſſiones pertinente, ib. n. 30. & 65. 524
5 Regularibus etiam Societatis JESU, qui non docent ſe obtinuiſſe approbationem, ſeu licentiam Epiſcopi pro confeſſionibus audiendis, & verbi Dei prædicatione, poteſt Epiſcopus per cenſuras præcipere, ut ab his abſtineant, ib. n. 44 525
5 Non tamen in vim Concilii Tridentini, ſed in vim Bullæ Gregorii XV. ibid. n. 67. 526
5 Nec ob eam cauſam licet Regularibus quaſi à manifeſtis injuriis ad Conſervatores recurrere, ib. n. 45. 525
5 Regulares etiam Societatis JESU in una diœceſi approbati ad confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, non poſſunt eas audire in alia diœceſi ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, ib. num 54 525
5 Regularibus audientibus confeſſiones ſæcularium, vel prædicantibus ſine licentia Epiſcopi, &c. poteſt Epiſcopus adminiſtrationem Sacramenti Pœnitentiæ, & prædicationem interdicere, ib. num. 55. 525
5 Societatis JESU Religioſi familiaribus degentibus in eorum officinis, & domibus ſæcularibus Sacramenta hic enumerata adminiſtrare non poſſunt, &c. ib. n. 62. 526
5 Conſtitutio S. Pii V. ſuper adminiſtratione Sacramentorum in Indiis non eſt revocata; ſed non ſuffragatur, niſi in locis ubi non ſunt parochi, ib. n. 66. 526
2 In Regulares inobedientes in confeſſionibus audiendis, & prædicatione verbi Dei, poteſt Epiſcopus per cenſuras procedere non in vim Concilii Tridentini, ſed in vim Bullæ Gregorii XV. ib. num. 67. 526
5 Licentia audiendi confeſſiones, & prædicandi poteſt Epiſcopus concedere etiam per litteras miſſivas, vel oretenus, ibid. num 68. 526
5 Regulares prædicantes abſque licentia, vel benedictione Epiſcopi, aut Epiſcopo contradicente, in vim Concilii non ab Epiſcopo, ſed à ſuis Superioribus Regularibus ſunt puniendi, in cap. Cùm Capella, n. 21. de privileg. 554
5 Regulares ſemel ab Epiſcopo approbati ad confeſſiones perſonarum ſæcularium audiendas, an & quando poſſint iterum examinari, & reprobari, remiſſivè, in cap. Accepimus, num 49. de ætat. & qualit. 434

Vide

Vide in ver. *Prædicatio*, *Monachus quoad prædicationem*, *Monachus quoad Confeſſiones*, *& c. Confeſſor*.

Regulares quoad Conſervatores.

a Regulares convenire debent laicum coram Judice ſæculari, non autem coram ſuis Conſervatoribus, niſi hoc habeant ex indulto Sedis Apoſtolicæ, in cap. Si Clericus, numer. 12. de foro compet. 54
s An liceat Regularibus in eorum cauſis civilibus petere Judices, vel Conſervatores a Magiſtratu ſæculari, ibid. n 38. 55
5 Regularium objecta ad Conſtitutionem Clementis VIII. de Conſervatoribus, ib. n.42. 56
a Regulares quibus concurrentibus poſſint petere Judices in eorum cauſis a Magiſtratu ſæculari, ibid. n.45. 56
a Conſervatoribus ab officio ſuſpenſis, coram quo Regulares conveniri debeant, ibid. n.52. 57
a Regularia loca in quibus cenſeantur excepta à Concilio Tridentino in materia Conſervatorum, ibid n.54. 57
Vide in ver. *Conſervator*.
a Conſervatores Regularium an poſſint procedere per cenſuras contra Epiſcopos, & alios Superiores, in c. Sanè, il ſecondo, n 17. & 37. de offic. & poteſt. Judic. Deleg. 523
a Conſervatores dicuntur contra notorias injurias ſervatores, ib. numer. 26. 524
5 In Conſervatorem an eligi poſſit Prior Conventualis, ibid. nu. 32. & ſeqq. 524
a Prior Conventualis dicitur habere dignitatem in Eccleſia Collegiata, ibid. n 33. 524
a Diffinitores Ordinis prædicatorum nullam habent dignitatem Eccleſiaſticam, nec poſſunt eſſe Conſervatores, ibid. n 34. 524
a Conſervatores ultra unam dietam aliquos à ſua diœceſim eorum trahere non poſſunt, ibid. n.35. 524
e Et privilegium de tribus dietis, quod habet Societas Jeſu à Gregorio XIII. ſublatum eſt per Conſtitutionem Gregorii XV. ibid. num. 36. 524
s Conſervatores in cenſuris contra Epiſcopos ferendis deferre debent dignitati Pontificali, nec incipere ab excommunicatione, ibid. n.38. 524
6 Si tamen incipiant, excommunicatio tenet, ſed ipſi male faciunt, ibid. n.39. 524
a Conſervatores eligere non licet ex eo, quòd Epiſcopus injungat Regularibus obſervantiam alicujus decreti Concilii Tridentini in illis caſibus, in quibus exempti ſubjiciuntur juriſdictioni, & correctioni Epiſcopi, ib n.46 525
a Idem ſi Epiſcopus in prædictis caſibus contra Regulares procedat juris ordine ſervato. 525
e Conſtitutio Gregorii XV. de Conſervatoribus æquè afficit Religioſos Societatis Jeſu, atque aliorum Ordinum, eorumque privilegia ad illius terminos ſunt redacta, ibid. n.50. 525
a Regulares in cauſis civilibus coram Ordinario loci ſunt conveniendi, ſi Conſervatores infra tempus præſcriptum in Conſtitutione Gregorii XV. non elegerint, &c ib. n.51 525
a Regulares in cauſis coram ſuis Conſervatoribus non tenentur cavere de judicio ſiſti, & judicatum ſolvendo, ib. n.52. 525
a Ad Conſervatores recurrere non licet, ſi Epiſcopi coram Judice competente jura Eccleſiarum ſuarum producent, & immoderatas regularium acquiſitiones veraciter, ac modeſtè referant, ibid. nu 53. 525
a Conſervatores tenentur ante exercitium ſuæ juriſdictionis exhibere ſuæ electionis documentum coram Ordinario ſub pœna nullitatis actuum, ib. n 58. 526
a Societatis Jeſu privilegium eligendi conſervatores an ſuffragetur ubi non ſunt Judices Synodales, ibid n 69. 526
s Conſervatores Societatis Jeſu poſſunt compeſcere Vicarios Generales Epiſcoporum à manifeſtis injuriis & violentiis, etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ibid. n.70. 526

Regulares quoad curam animarum.

5 Regulares, & ſæculares exempti curam animarum exercentes, in concernentibus curam ſubſunt Epiſcopi juriſdictioni, in c. Cùm Capella, n.17 de privileg. 254
5 Regulares curam animarum non exercentes, ſed aliquod Sacramentum adminiſtrantes, ex Concilio Tridentino non ſubſunt Epiſcopo, ibid. n.20. 256
8 Regulares, quibus conceſſa eſt Parochialis intra civitatem, cogi poſſunt ab Epiſcopo ad conſtruendam Capellam extra civitatem eique inſerviendum per ſeipſos, vel Capellanum amovibilem, in c. Ad audientiam, il primo, n.25 de Eccl. ædific. 624
8 Eccleſias Regulares ob Sacramentorum neceſſitatem non poſſunt Epiſcopi in Parochiales erigere, ib. n 44. 626
Regulares ad alios Ordines tranſlati, etiamſi Canonici Regulares ſint, ex Concilio Tridentino prohibentur inſtitui in Parochialibus Eccleſiis, in c. Quod Dei timorem, num. 15. de ſtat. Monachor. 472
3 Regulares quorumcumque Ordinum præfici non poſſunt curæ animarum perſonarum ſæcularium ſine diſpenſatione Apoſtolica, quæ non conceditur, niſi inſtante Epiſcopo, pro neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ, ibid. n.17. 473
Vide in ver. *Monachus quoad curam animarum*.
Et in ver. *Monaſterium curatum*.

Regulares quoad Dignitates, officia, & beneficia.

r Regularis eligi non poteſt ad prælaturam, ſeu adminiſtrationem ſuæ, vel alterius Religionis, niſi ſit expreſsè profeſſus, alias irrita eſt electio, in c. Cùm cauſam, n 14. & 34. de elect. 276
Vide in ver *Monachus quoad electionem*.
a Regularis an poſſit fieri Canonicus in Eccleſia ſæculari, ibidem num 26. 276
s Regulares non graduati an poſſint eligi in examinatores Synodales, exiſtentibus graduatis, in cap. Inter cæteras, numer. 50. de reſcript. 152
a Regulares deputari non poſſunt judices ſynodales, aut Conſervatores, niſi habeant qualitates requiſitas, ib. n 55. 150
3 Regularis datus executor ad diſtribuendum non dicitur habere bonorum adminiſtrationem, in cap. Monachi, num. 27. de ſtatu Monachor. 457
3 Ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, Nec Concilio Tridentino, ib num. 41. 459
3 Regulares ad alios Ordines tranſlati, etiamſi Canonici Regulares ſint, ex Concilio Tridentino prohibentur inſtitui in Parochialibus Eccleſiis, in cap. Quod Dei timorem, n. 15. de ſtatu Monachor. 472
3 Obtinere non poſſunt Præbendas in Collegiata Canonicorum ſæcularium, nec beneficia ſæcularia, etiam ex diſpenſatione Epiſcopi, ibid. n 18. 473
a Regulares pro dignitatibus obtinendis debent aut eſſe Sacerdotes, aut in tali ætate, ut infra annum ad Sacerdotium promoveri valeant, in c. Ad aures, n.20. de temp. ordin 164
s Regularis ad Cathedralem aſſumendus, à quibus habere debeat teſtimonium, an ſit idoneus ad alios docendos, in c. Niſi cùm pridem, n.69. de renunc. 142
3 Beneficiati regulares, & ſæculares æquiparantur quoad poteſtatem diſpenſandi fructus beneficiorum, in c. Ad audientiam, n.18. de Cler. non reſid. 61
3 Regulares quoad dignitates, & officia, quæ habent in titulum, comprehenduntur in Decreto Concilii Tridentini c. 2. ſeſſ. 25. de Regular. ibid. n.23. 61
8 Religioſus poteſt epiſcopari, ſed Epiſcopus non poteſt monachari, in c. Licèt, n.18. de Regular. 192
s Regularis an poſſit fieri Canonicus in Eccleſia ſæculari, in c Cùm cauſam, n. 26. de elect. 276
Vide in ver. *Monachus quoad officium, vel beneficium*.

Regulares quoad Eleemoſynas.

5 Regulares mendicantes non ſunt permittendi quærere eleemoſynas per alios, quàm per ſui Ordinis fratres, in c. Tuarum, n. 8. de privileg. 245
e Eleemoſinam tempore egeſtatis poteſt facere Monachus de bonis Monaſterii, etiam ſine licentia prælati, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n 9. de conſtitut. 98
5 Si neceſſitas ſit extrema, aliàs ſecus, ib. n.10. 98
Vide in ver. *Eleemoſyna*.

Regulares quoad Euchariſtiam. Extremam unctionem, & Matrimonium.

5 Regulares poſſunt miniſtrare Euchariſtiam intra Dominicam palmarum, & Dominicam in Albis; ſed communicantes non ſatisfaciunt præcepto Eccleſiæ, in cap. Omnis, n 42. de pœnit. & remiſſ 312
5 Regulares miniſtrantes Laicis, aut Clericis extremam Unctionem, Euchariſtiam, vel matrimonium ſine Parochi licentia, ſunt excommunicati, ib. nu.68. 213
5 Regulares adminiſtrantes laicis Sacramenta Extremæ Unctionis, Euchariſtiæ, vel Matrimonii abſque Parochi licentia an ſint excommunicati, in c. Cùm Capella, n.26. de privileg. 255

Regulares quoad executionem teſtamentorum.

3 Regularis, cui in teſtamento commiſſa eſt diſtributio annui redditus ſecundùm mentem teſtatoris ei ſecretò commiſſam, an ſit executor, vel legatarius, itaut Monaſterium poſſit dictum redditum ſibi vendicare, in c. Tua nobis, n.20. & ſeqq. ad n.36. de teſtam 282
3 Et an cogi poſſit ſecretam mentem teſtatoris revelare, ib. n 36 & ſeqq. uſque ad n 50. 283
8 Et an ei revelanti fides ſit adhibenda, ibid. n.50. 284
3 Eique recuſanti an ſit interdicendum executoris officium, Ibidem num. 52. 284
8 Et quomodo tunc exequendum, ibid n 58. 285
8 Regularis executor, & legatarius ſuſtinet vices duarum perſonarum, in c. Joannes, n.15. de teſtam. 286
8 Regulari quem teſtator conſtituit executorem ad annuum redditum diſtribuendum cum facultate aliquid ſibi applicandi, an obſtet Concilium Tridentinum c.2. ſeſſ.25. de Regulat in c Joannes, n 22. de teſtam. 286
3 Monachus executor poteſt à Superiore privari facultate exequendi, ſi voluntatem teſtatoris revelare noluerit, in c. Tua nobis, n.52. de teſtam. 284

Regulares quoad exemptionem.

a Regulares privilegiis Apoſtolicis ſine licentia papæ renontiare non poſſunt, in c. Quod ſuper his, n 27. de major. & obed. 612
s Exempti ſunt a juriſdictione Epiſcopi etiam ratione rei contractus vel delicti, ib. n 20. 606
e Tanquam ſpecialiter exempti à juriſdictione Ordinarii non comprehenduntur in c. Volentes de privil. lib. 6. nec in c.24. ſeſſ 7. Concilii Tridentini, ibid n.50. 613
a Privilegia Regularium in caſibus non exceptis præſervantur à Concilio Tridentino, ibid. n.23. & ſeqq. 613
a Et ab Epiſcopis inviolabiliter cuſtodiri debent, ib n.28. 614
s Regulares ſunt Coadjutores Epiſcoporum in iis, quæ ad ſalutem pertinent animarum, ibid n 29. 614
s Regulares ſubſunt Epiſcopo in caſibus infraſcriptis, videlicet cum delinquunt in adminiſtratione alicujus Sacramenti, in c. Grave, n.37. de offic. ordinar. 602
a Cùm delinquunt circa perſonas, clauſuram, & adminiſtrationem Monaſteriorum Monialium, ibid. n 88. 603
a Quoad præſidendum electioni Abbatiſſæ, & Quoad Confeſſiones Monialium, & bonorum adminiſtrationem, ib. n.29. 603
a Cùm evulgant libros non ſervata forma Concilii Tridentini, ib. num 40. 602

s Quoad

2 Quoad alectionem Sacræ Scripturæ, ib n 41. 601
2 Cùm prædicant ſine licentia Epiſcopi, vel benedictione, aut eo contradicente, ibid. n 41. 601
2 Cùm prædicant errores, & ſcandala, & quoad fidei profeſſionem, ibid. num 42. 602
2 Quoad Conſervatores, ibid. n 44. 602
2 Quoad Indulgentias, & Eleemoſynas, ibid. n 45 602
2 Quoad celebrationem Miſſarum, ibid. n 46. 602
2 Cùm adminiſtrant bona Confraternitatum, vel Hoſpitalium, ib. num 47. 602
2 Quoad Viſitationem Confraternitatum in Eccleſiis Regularium, ibid. n 48 602
2 Quoad interſtitia, & Ordines, ibid n. 49 602
2 Cùm audiunt Confeſſiones ſine Epiſcopali licentia, aut ea expirata, vel revocata; & an & quando ſemel approbati ad Confeſſiones reprobari poſſint, ibid n 50 602
2 Quoad acceſſum ad ſynodum Diœceſanam, ibid n. 51. 603
2 Quoad præfixionem numeri Monialium, ib. n 52. 603
2 Quoad erectionem Monaſteriorum utriuſque ſexus, & qua ſolemnitate, & quibus conditionibus Monaſteria ſunt erigenda, ib. num 53 603
2 Cùm repetiti fuerint extra Conventus ſine mandato ſuorum Superiorum, ib num 54. 603
2 Cùm ſtudiorum cauſa abſentes in Conventibus non habitant, num. 55. 603
2 Quoad clauſuram Monaſteriorum Monialium, n. 56. 604
2 Quoad licentiam Monialium exeundi è Monaſterio, n 57. 604
2 Quoad licentiam impediendi Monaſteria Monialium, n 58. 604
2 Quoad licentias accedendi ad colloquia cum Monialibus, numer. 59 604
2 Quoad jus educendi Abbatiſſam pro inſtitutione alterius Monaſterii, ibid n 60. 604
2 Quoad oblationem Confeſſoris extraordinarii pro Monialibus, num 61 604
2 Cùm ſe in Congregationem redigere neglexerunt, n. 62. 604
2 Quoad Monaſteria Monialium Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecta, num 63. 605
2 Quoad Vicarios perpetuos in Parochialibus Monaſterio unitis, & amovibiles in Monaſteriis curatis, ib n 64 605
2 Quoad publicationem Cenſurarum Epiſcopalium, ib n 65. 605
2 Quoad dies feſtos ab Epiſcopo indictos, & quid quoad ritus, & conceſſiones, n 66 605
2 Quoad controverſias de præcedentia, n 67. 605
2 Quoad publicas proceſſiones, n. 68. 605
2 Cùm delinquunt extra Clauſtra notoriè, & cum ſcandalo, num. 69 605
2 Quoad Noviriorum renunciationes, ibid n 70. 605
2 Quoad explorationem puellarum Deo dedicandarum, n. 75. 605
2 Quoad judicium nullitatis profeſſionis, n 72 606
2 Quoad executionem decretorum ſeſſ. 25. de Regular. Ibidem numer. 73. 606
2 Quoad quartam funeralium, n 74. 606
2 Cùm ob notorium delictum ſunt excommunicati, & cùm impediunt Epiſcopum in exercitio juriſdictionis, ibid. n 76. 606
2 Quoad expoſitionem Sacramenti Euchariſtiæ, ib n 77 606
2 Cùm in Monaſteriis poſthac recipiendis actu non inhabitant duodecim Religioſi, ib. n. 78 606
2 Cùm monetam auream, vel argenteam in Italia adulterant, ib num. 79 606
2 In Conventibus ſuppreſſis, ac poſteà reſtitutis, donec habuerint redditus pro duodecim Religioſis, ib. n. 81 606
2 In Conventibus in quibus non aluntur ſex Religioſi, ibidem numer 82 606
5 Regulares in locis ſibi ſubjectis utramque juriſdictionem exercentes, ſicut non ſubſunt Epiſcopo in concernentibus curam animarum, ita nec ſubſunt eidem quoad examen pro confeſſionibus audiendis, in c Omnis, n 77. de pœn & rem 334
2 Regulares omnes, qui vel Capitulis Generalibus non ſubduntur, vel curam animarum exercent, cogi poſſunt ab Epiſcopo etiam ſub pena excommunicationis venire ad ſynodum, & illius decreta obſervare, in c. Quod ſuper his, n. 1 de major. & obed. 615
2 Notoriè, & cum ſcandalo extra clauſtra delinquentes, quando ab Epiſcopo puniri poſſint, ib. n 21. 613
2 Degentes extra clauſtra, ſi delinquant, puniri poſſunt ab Epiſcopo in actu Viſitationis tantùm, ib. n. 22. 613
5 Regulares an ratione delicti commiſſi, ſeu contractus initi, aut rei exiſtentis extra locum exemptum ſubjiciantur Ordinariorum juriſdictioni, & an ligentur excommunicatione Epiſcopi edicto propoſita, in cap. Tuanum à numer. 20. uſque in fin de privil. 245
5 Exemptio regularium comprehenditur in c. Volentes, de privil. lib 6 ib. num 13. 245
5 Regulares quorumcumque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ſuffulti ſunt ſpecialibus privilegiis exemptionis à juriſdictione Ordinariorum, ubi vis delinquant, ſeu contrahant, aut res litigioſa conſiſtat, ib. n 18 246
5 Correctio regularium de jure communi pertinet ad Prælatos Regulares, non autem ad Epiſcopum, niſi Prælatis negligentibus, ib n. 25. verſ. Clauſura enim. 247
5 Derogationem ad cap Volentes, de privileg. lib 6. perperam regulares inſurgendam curarunt in eorum privilegiis, ibidem num 17 248
6 Non comprehenduntur regulares in decreto cap 14 ſeſſ 7. Concilii Tridentini innovante Conſtitutionem c. Volentes, de privil. lib 6 ibid n 29. 258
5 Exemptio regularium ratione delicti extra locum exemptum commiſſi deducitur ex pluribus Tridentini Concilii decretis, ibid. num 12 248
5 Regulares circumſcriptis exemptionibus de jure communi originaliter ſubſunt Epiſcopis quoad legem juriſdictionis, ibid. numer. 31. 248
5 Extra clauſtra degentes ſi delinquant, puniri poſſunt ab Ordinario loci tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato in actu viſitationis tantum, ib. n. 34. 248
5 Extra Monaſterium degentes in cauſis mercedum, & miſerabilium perſonarum, indiſtinctè conveniri poſſunt coram Ordinario, in aliis verò caſibus ita demum, ſi certum judicem in partibus non habuerint, ib. n. 36. 249
5 Intra clauſtra degentes conveniendi ſunt coram Superioribus, vel Conſervatoribus, non autem coram Ordinariis, aut alibi, ib. num. 38. 249
5 Privilegia Regularium à Tridentina ſynodo præſervantur, ib. num 39. 249
5 Regulares degentes intra clauſtra, & extra ea delinquentes, ut puniri poſſint ab Epiſcopo, quæ debeant concurrere, ibid. num 42. 249
5 In prima inſtantia conveniri non poſſunt coram Ordinariis locorum in vim c 20. ſeſſ 24 Concil. Trident. ib num 44. 249
5 Regulares etiam pro delictis extra locum exemptum commiſſis ab Ordinariis locorum excommunicari, ſuſpendi, aut interdici non poſſunt, ib n 45. 249
5 Epiſcoporum cenſuræ in Regulares exemptos promulgatæ, *irritæ* ſunt, & non ligant ex defectu juriſdictionis, ib. n. 46. 249
5 Non tenentur regulares eorum exemptionem, utpotè notoriam, coram Ordinariis locorum allegare, ib num 47 249
5 Bulla Pii IV. privilegia, & exemptiones regularium non ſuſtulit, niſi quatenus contrariantur decretis Concilii Tridentini, ibid. num 50. 250
2 Regulares Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecti, nec tacitè, nec expreſsè poſſunt renunciare privilegio exemptionis, in c. Significaſti, n. 79. de elect. 230
5 Regulares omnes etiam Prædicatores, & Minores de jure communi ſunt Epiſcopo ſubjecti, in cap Nimis prava, n. 3. de exceſſ. Prælator. 220
5 Sed ex privilegiis ſunt exempti etiam ratione delicti commiſſi, contractus initi, & rei ſitæ extra locum exemptum, ib. n. 4 220
5 Regularis, qui ex diſpenſatione Apoſtolica matrimonium contraxit, eſt perſona Eccleſiaſtica, & gaudet fori privilegio, in c. Nuper a nobis, n 38 de bigam. 306
5 Profeſſi, & Clerici quoad privilegium fori a pari procedunt, in c. Magnos, n. 78 de obligat ad ratioc. 254
2 Regularibus aſſerentibus ſe habere privilegia, &c. non tenetur Ordinarius fidem adhibere abſque integrali illorum exhibitione, in c. Sanè, il ſecondo, n 48 de off & pot Iud. Deleg 525
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Monachus quoad exemptionem*.
Et in ver. *Monaſterium quoad exemptionem*.
2 Regulares inſurgentes maledictis contra Epiſcopum cum populi ſcandalo, an & quando ab Epiſcopo puniri poſſint, ib. n 57 526
2 Et quid ſi ad aliam diœceſim migraverint, d. n. 57 526
2 Regulares ſi uti voluerint privilegiis contra juriſdictionem Epiſcopi, tenentur coram eo illa exhibere, ib n. 59 526
2 Regularibus non poteſt Epiſcopus prohibere, ne illicita negotia exerceant; ſed ſi in his notoriè, & cum populi ſcandalo deliquerint ſervandum Concilium Tridentinum cap. 14 ſeſſ. 25. de Regular. ib n 61 526
5 Regulares, qui ſtudiorum cauſa ad univerſitates mittuntur, ſi in Conventibus non habitent, ab Ordinariis puniuntur, in cap. Quoniam, n 4 de privileg. 266
5 Regularis Lector in publica univerſitate, ſi delinquat contra inſtituta ſui Ordinis, an ſit puniendus à Rectore ipſius univerſitatis an verò a ſuis Superioribus, ibidem n. 5. & ſeqq uſque in fin 266
5 Regulares extra clauſtra degentes non ſubſunt Epiſcopo, niſi ratione delicti, in c. Cùm & plantare, n. 24. de privileg. 240

Regulares quoad Jejunium.

8 Regulares in ſexta feria an teneantur carnibus abſtinere ex voto, an ex regula, in c. Explicari, num 1. & ſeqq uſque ad nu 12. de obſerv jejun. 617
8 Et an, & quando teneantur ex voto ad obſervantias Regulares, ibid n. 7. 617
Vide in voc. *Jejunium*.

Regulares quoad Miſſas.

3 Regulares Ordinum Mendicantium non conſueverunt permittere, ut in ſuis Eccleſiis erigantur Capellæ perpetuò officiandæ a Presbyteris ſæcularibus, neque ad id cogi poſſunt, in c. Nos quidem, n 69 de teſtam. 264
Vide in voc. *Miſſæ*.

Regulares quoad Moniales.

5 Regulares audientes confeſſiones Monialium ipſis ſubjectarum, aut bona Monaſteriorum earundem Monialium adminiſtrantes, non ſubſunt Epiſcopi juriſdictioni in vim Concilii Trident. in c. Cùm Capella, n 18. de privileg. 255
Vide in ver. *Moniales*

Regulares quoad negotia ſæcularia.

3 Regularis in ſæculo admiſſus ad Collegium Doctorum utriuſque Iuris, an de ſui Superioris licentia in eo intereſſe, & ſuffragari valeat, in c Non magnoperè, n. 3. & ſeqq uſque in fin Ne Cler vel Monach. 659
3 Regularis, qui in ſæculo juri civili operam dedit, de ſui Superioris licentia promoveri poteſt ad gradum Doctoratus, ib n. 8 660
3 Poſſunt regulares eſſe de collegio Eccleſiaſtico, ſeu Doctorum juris Canonici, ib n. 14. 660
3 Poſtulare poſſunt pro ſui Monaſterii utilitate ex ſui Superioris licentia, ib n. 18. 660
3 Procuratores eſſe poſſunt pro amico ſui Monaſterii etiam laico, ibid. n. 19. 660
3 Exeuntes è clauſtro ad audiendas leges, vel Medicinam, an ſint excommunicati ipſo facto, an verò poſt lapſum duorum menſium, in cap Super ſpecula, n. 45. Ne Cler. vel Monach. 687

1 Tem-

5 Tempus duorum menſium, quo elapſo Eccleſiaſtici audientes leges, vel medicinam ſunt excommunicati, quando incipiat currere, ib. num 46. 687

5 Audientes leges extra Monaſterium, ſi certum ſit eos infra duos menſes ad clauſtrum redire non poſſe, an ſtatim ligentur excommunicatione, ib num 47. 687

5 Audientes extra clauſtra leges vel medicinam, poſt duos menſes à die exitus ſunt excommunicati, licèt ante eos pœnitearit, ib. num 48. 687

Vide in ver. *Negotiatio*

5 Regulares ad curias Principum accedentes animo nocendi ſunt ipſo facto excommunicati, in cap. Dolentes, num. 62. de celebr. Miſſar. 585

Regulares quoad Novitios.

5 Regulares Prælati quanta cum cantela debeant Novitios ad profeſſionem recipere, in c. Ad Apoſtolicam, n.19 de Regul 185

5 Regulares Prælati, qui admittunt Novitios ad profeſſionem ante annum probationis elapſum, aut in Conventibus non deſignatis, quas pœnas incurrant, in c. Nullus, n 65. de Regul. 318

Vide in ver. *Novitius*.

Regulares quoad nova loca, vel Monaſteria.

5 Regulares, qui multitudinem Novitiorum, & nova loca in dies recipiunt, corripiuntur, in cap Cùm ſit ars, nu. 25. de ætat. & qual. 436

Vide in ver. *Monaſterium quoad erectionem*

Regulares quoad nullitatem profeſſionis.

r Regularis, qui ex cauſa nullitatis profeſſionis è Monaſterio exivit de jure communi poteſt in ſæculo remanere, quamdiu cauſa nullitatis diſcutitur, in c. Perlatum, n.27. de iis, quæ vi met. cauſ. 676

5 Secus poſt Concilium Tridentinum, ib. n.18. 676

3 Regulares, qui nullitatem ſuæ profeſſionis intra quinquennium deducere non potuerunt, habent remedium reſtitutionis in integrum, in c Si quis, n 34. de Regular. 118

5 Regularis prætendens ſe per vim, & metum, aut aliàs nulliter profeſſum fuiſſe, cauſas nullitatis infra quinquennium deducere debet coram Superiore ſuo, & Ordinario, aliàs non eſt audiendus, in c Nullus, n.27. de Regular. 110

3 Regulares Prælati volentes aliquem à Religione expellere tanquam nulliter profeſſum, an teneantur ſervare formam à Concilio Tridentino præſcriptam in c.19. ſeſſ.25 de Regular. ib. nu. 28. & ſeqq. uſque in fin. 110

3 Regulares Prælati de jure communi poterant nulliter profeſſos ejicere etiam non adhibito Ordinario, ib. n.20 & 40. 110

3 Regulares Prælati ex Concilio Meldenſi prohibentur expellere Monachos profeſſos non adhibito Ordinario, ib num. 51 112

3 Regulares tam ſubditi, quàm Prælati allegantes nullitatem profeſſionis ob non ſervatam formam decretorum Clementis VIII. tenentur cauſas infra quinquennium deducere in S. Congregatione Concilii, ib. n 42. 112

5 Reſtitutio adverſus lapſum quinquennii an ſit concedenda Superioribus Regularibus, ſicut ſubditis profeſſionis nullitatem allegantibus, ib n 43 115

Vide in ver. *Profeſſio quoad nullitatem infra quinquennium.*

Regulares quoad obedientiæ votum

3 Regulares non habent velle, aut nolle, ſed ſunt mortui mundo, & ſervo æquiparantur, in c. Non magnopere, nu.16. Ne Cler. vel Monach. 660

3 Declaratur, ib n. 17 & 22. 660

5 Regulares non habent velle, nec nolle, in cap. Ad aures, n.17. de tempor. ordin. 361

a Regularis magis tenetur obedire ſuo Prælato, quam Clericus ſæcularis Epiſcopo, ib. n.18. 361

1 Regulares inobedientes, & incorrigibiles excludendi ſunt à conſortio fratrum, ſed non expellendi è Monaſterio, in c. Cùm in Eccleſiis, n 3 & ſeqq de major. & obed. 615

Vide in var. *Monachus quoad obedientiam.*

Regulares quoad Ordines, & Dimiſſorias.

a Regulares non poſſunt ſuos ſubditos ordinandos dimittere, niſi ad Epiſcopum Diœceſanum, in cap. Cùm olim, num. 15 de præſcript. 179

a Et quid ſi ſint nullius Diœceſis, ib. n.16. 179

a Prælati Regulares poſſunt prohibere ſuis ſubditis etiam ob crimen occultum, ne aſcendant ad Superiores Ordines, in c. Ad aures, n 5 de tempor ordin 362

a Prælatis Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminoſis occultis non ſolum prohibere aſcenſum ad ordines, & dignitates, ſed etiam eos ſuſpendere à jam ſuſceptis, ib. n 6 & ſeqq uſque in fin. 362

a Epiſcopi, & Prælati regulares de jure communi non poterant ſuſpendere criminoſos occultos à ſuſceptis Ordinibus, ibidem num. 6. 362

5 Prælatus regularis de jure communi majorem habet authoritatem quoad impediendam ſubditorum promotionem, quam Epiſcopus, ib n.16. 363

5 Regulares ſuſpenſi ob crimen occultum à ſuis Prælatis, habent remedium recurſus ad Sedem Apoſtolicam, ib.n.22. 366

Regulares quoad Proceſſiones.

5 Regulares de jure communi tenentur ex magna cauſa comitari Epiſcopum perſonaliter tam intra, quàm extra civitatem, & quæ ſit magna cauſa, in c. Nimis prava, n. 5. de exceſſ. Prælator. 220

5 An per exemptiones releventur ob onera accedendi ad proceſſiones ex magna cauſa indictas ibid n 7. & ſeqq. 220

5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. num. 10. 221

5 Regulares exempti etiam Monachi hodie cogi poſſunt ab Epiſcopo ad publicas proceſſiones accedere, non obſtantibus conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, ib. n. 20. 223

5 Niſi diſtent à civitate ultra medium milliare, ib. num. 21. 224

Vide in var. *Proceſſiones*.

Regulares quoad Reformationem.

5 Regularibus nefas eſt reluctari Summo Pontifici reformationem indicenti, in c Ne innitaris, n 126. de conſtit. 69

5 Regulares intrantes religionem collapſam non excuſantur à mortali culpa, ſi regulam, quam profeſſi ſunt, ad unguem non ſervent, in c. Cùm cauſam, n.33. de elect. 297

5 Regulares tenentur vitam inſtituere, & reformare ad præſcriptum regulæ, quam profeſſi ſunt, etiam antequam Monaſterium, vel religio ipſa à Superiore inſtituatur, vel reformetur, in c. Monachi, n.69. de ſtatu Monachor. 661

3 Regulares utriuſque ſexus tenentur ad obſervantiam regulæ ſecundum primævam inſtitutionem, circumſcriptis privilegiis Apoſtolicis, in c. Recolentes, n 4. & 8. de ſtat. Monach. 465

3 Prælati regulares poſſunt indicere reformationem juxta ipſorum inſtituta, ſi eorum Monaſteria ſint relaxata, & regula collapſa, & ad illam omnes obligare, ib num. 5 & ſeqq. 465

3 Regulares profitentur regulam, non conſuetudinem, ib. n.6. 465

3 Tenentur in ſubſtantialibus Regulæ ſe conformare cum originalibus inſtitutis, licèt religio ipſa à Superioribus non reformetur, ib. num.9. 465

3 Et quæ ſint ſubſtantialia regulæ, ib num.10. 465

3 Religioſus locus debet reformari de religioſis dumtaxat, non de ſæcularibus, niſi in defectu religioſorum, in c. Inter quæ ſunt, n.1. de relig domib 696

Vide in var. *Monaſterium quoad reformationem, & ſæcularizationem.*

5 Regulares Canonici debent in clauſtro divinis obſequiis vigilare, nec hodie poſſunt exercere curam animarum in Parochialibus annexis eorum Monaſteriis, in cap. Quantò, num.3. de offic. ordinar. 565

5 Regulares accedentes ad curiam Principis ſine licentia Superioris ſunt ipſo facto excommunicati, ib num 6. 565

5 Regulares de licentia ſui Superioris non prohibentur eſſe in obſequio alicujus Principis, vel Epiſcopi, ib. num. 5. 565

5 Sed hodie contra, num.7 565

5 Regularibus concedi non poſſunt facultates degendi extra clauſtra, niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica approbanda, ib. num 7 585

a Regularium cauſæ an ab Epiſcopo, vel Abbate cognoſci, ac diffiniri debeant, diſtinguitur, ut n ſeqq ib no.9. 575

5 Regularium coercitio, quando agitur criminaliter in figura judicii ſpectat ad ſolum Epiſcopum, ibidem num. 10. 565

5 Sed de pertinentibus ad regulam Clauſtralem cognoſcit Abbas, ibid. num 10. 565

5 Regularis eſt puniendus ab Epiſcopo tantùm, quando agitur judicialiter, & ad pœnam ordinariam, ib. num 20. 566

5 Regularis vagabundus à quibus & quo Ordinario ſit revocandus, & puniendus, ibid num.22. 556

e Regulares exempti tam in civilibus, quàm in criminalibus, reſpondere debent coram Superiore ſacro, & non coram Ordinario, ib. num. 24. 566

e Et quid poſt Conſtitutionem Gregorii XV. de Conſervatoribus, ibid. num.25. 566

a Regulares delinquentes in caſibus Conſtitutionis Gregorii XV. de Exemptorum privilegiis, quamvis ſubſint juriſdictioni Ordinarii, tamen puniri poſſunt etiam à ſuis Superioribus, ibid. num.37. 568

5 Idem in regularibus degentibus in Monaſteriis poſt Decretum Urbani VIII. erectis cum minori numero, quàm duodecim Religioſorum, ib. num 38 558

5 Regulares ſunt ſubjecti Prælatis ſuis ex obligatione ſurgente à voto ſolemni obedientiæ, quod tenetur eſſe de jure naturæ, ib num.41. 568

Regulares quoad ſtatum Regularem.

5 Regulares ſunt Coadjutores Epiſcoporum in iis, quæ ad ſalutem pertinent animarum, in cap. Quod ſuper his, nu 29 de major. & obed. 616

3 Non habent velle, aut nolle, ſed mortui ſunt mundo, & ſervo æquiparantur, in cap. Non magnopere, num. 16. Ne Cler. vel Monach. 660

3 Declaratur, ib. n.17 & 55. 660

3 Retinent generis nobilitatem, jus ſanguinis, ſuitatis, & Civitatis, ibid. num 52. 661

3 In materia favorabili veniunt Clericorum appellatione, ibidem num.21. 661

a Prælatorum regularium appellatione qui intelligantur, in c. Ad aures, num.3 de tempor. ordinat. 361

Regulares quoad ſucceſſionem feudalem.

5 Regularis ex Ordine fratrum Prædicatorum ad Epiſcopatum aſſumptus, an ſuccedat in feudo aperto, poſtquam fuit conſecratus Epiſcopus, latiſſimè diſcutitur, in c. Quæ in Eccleſiarum, à n.57. uſque ad n.128 de conſtitut. 100

5 Feuda ſecundum Canones poſſunt habere Clerici, Religioſi, & Epiſcopi, ib. num 58. 100

a Vaſſallus ſi fiat Clericus, vel Monachus in feudo non ſuccedit, & ſi quod habet, perdit, ib num 59. 102

e Declaratur, ib. n 61 & ſeqq uſque ad n.66. 103

5 Feudum ire demum tranſit in Monaſterium, ſi tale requirat ſervitium, quod à Religioſo vaſſallo, vel Monaſterio poſſit honeſtè per ſe, vel per alium explicari: aliàs ſecus, ib. num.60 & ſeqq.

uſque ad num. 66. & num. 79. uſque ad num. 105. 102
Declaratur, ib. num 105. 103
Feudalia jura in excluſione Regularium à ſucceſſione feudi ſolummodò contemplantur eorum inhabilitatem ad ſerviendum, ib num 67 102
Feudum ſive fuerit apertum ante, ſive poſt profeſſionem vaſſalli, tranſit in Monaſterium, ſi ſervitia poſſint honeſtè à Monacho, vel Monaſterio, per ſe, vel per alium exhiberi, ibidem num. 64. 101
Homagium, & Sacramentum fidelitatis honeſtè à religioſo vaſſallo præſtari poteſt per ſeipſum, ib num. 71. 102
Vide in verb. *Feudum quoad juramentum fidelitatis*.
Feudum regularis ad Epiſcopatum aſſumpti tranſit in Eccleſiam, ſi ſervitium honeſtè præſtare poſſit per ſe, vel per ſubſtitutum, ib n. 81 & ſeqq uſque ad num. 108. 104
Monachus factus Comes per Papam ſuccedit in feudo aperto, poſtquam factus eſt Comes, ib. num 82. 102
Feudum proveniens ab Eccleſia Romana eſt Eccleſiaſticum, & jura feudalia excludentia à ſucceſſione feudi Clericos, & Monachos, ad illud non extenduntur, ib. n 102. & 103. 103
Religioſus, & Epiſcopus ſi fiat Vaſſallus Eccleſiæ Romanæ, non deſinit eſſe miles Chriſti, ib num 104. 103
Feudum apertum Religioſo ad Epiſcopatum aſſumpto tranſit in Cathedralem Eccleſiam quoad commoditatem dominii utilis durante vita naturali ipſius Epiſcopi, ib n 105. & 107. 103
Feudalia jura, quæ ex ſui natura non tranſeunt, niſi ad hæredes ſanguinis, ut Regnum, Ducatos, & Baronia, non tranſeunt in Monaſterium, vel Eccleſiam, ſed remanent generi, ib. num 109. 104
Declaratur, ib num. 107. 104
Monaſterium an ſuccedat in feudo, in cap. In præſentia, num. 68. de probat. 237

Regulares quoad tranſitum ad aliud Monaſterium, vel Ordinem.

Regularium perſonæ totius Conventus an poſſint ad ſtrictiorem Ordinem ſe transferre, licentia petita, licèt non obtenta, in cap. Recolentes, n 15. 17. 24. & ſeqq. de ſtat. Monachor 466
Tranſlationem unius Conventus ad alium fieri poſſe de licentia Ordinarii, qui Authores ſenſerint, ib n 15. 466
Tranſitus ad ſtrictiorem Religionem cur faciliùs permittitur ſingularibus perſonis, quàm Conventui, vel Ordini, ibidem num. 28. 467
Concilium Lugdunenſe de tranſitu totius Conventus, vel Ordinis, an habeat locum in Ordinibus non revocatis, ibidem num 32 467
Regularis tranſlatus à Religione fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Franciſci, recuperat jus ſuccedendi in bonis ſibi poſt tranſlationem delatis, ib. num 39. 468
Subjiciuntur regulares Superioribus illius religionis, ad quam canonicè ſunt tranſlati, num 40. 468
Regularis non cogitur invitus ad arctiorem religionem tranſire, niſi propter demerita, ib. num 53. 470
Regulares de licentia Sedis Apoſtolicæ ad laxiorem Religionem ejuſdem Ordinis tranſeuntes, an per alium annum in probatione ſtare, atque iterùm profiteri teneantur, in c. Ad Apoſtolicam, n 34 & ſeqq uſque in fin de regular. 383
Duobus modis transferri poteſt regularis ab uno ad aliud Monaſterium, ib num 35. 383
Regulares tranſlati de ſtrictiori ad laxiorem ejuſdem Ordinis, ex conſuetudine illicò admittuntur ad officia, & dignitates ſecundæ religionis, ib num 47 & 63. 384
Tranſlatio regularium canonicè fieri debet, ib num. 54. 385
Regularis tranſiens ad ſtrictiorem Religionem licentia petita, licèt non obtenta, non peccat, in cap. Conſultationi, num. 9. de Apoſtat. 118
Regularis canonicè tranſlatus ad arctiorem religionem non poteſt redire ad primum Ordinem abſque licentia Papæ, ibidem num. 10. 118
Regularis tranſiens ad alium Ordinem ſine legitima licentia non poteſt ibi promoveri ſine diſpenſatione Superioris regularis, ſi tranſitus ſit publicus. quòd ſi occultus, nulla eget diſpenſatione, ib num 13. 118
Regularis tranſiens ad laxiorem religionem licentia petita, ſed non obtenta, peccat mortaliter, ib n 15. 118
Sed non dicitur propriè Apoſtata, & cur, ib. num 15. & 16. cum duob ſeqq. 118
Regularis ad alium Ordinem tranſlatus nihil habet commune cum primo, in c In præſentia, n 72. de probat. 237
Et deſinit eſſe filius Monaſterii, ib. num. 72. 133
Et regulatur ſecundum inſtituta Ordinis, ad quem transfertur, ib num 74 237
Regularis ſua culpa tranſlatus à religione incapaci ad capacem non recuperat jus ſuccedendi, ib num. 75. 118
Regularis tranſlatus ad religionem capacem non ſuccedit in hæreditate ſibi delata ante tranſlationem, atque agnita per venientes ab inteſtato, ib. num 76 238
Et quid ſi nondum ſit agnita, ib num 77 238
Regularis zelo ſanctioris vitæ ad arctiorem Ordinem tranſire poteſt licentia petita, licèt non obtenta, etiamſi prima religio ſuper hoc ſit privilegiata, in c Licèt, n 5. & 11 de regular. 392
Declaratur, ib. num 21 & 23. 392
Privilegium aliquibus religionibus conceſſum de non tranſeundo ad arctiorem, intelligitur de tranſitu indiſcreto, ib. num 2. 22 & 23. 392
Vide in ver. *Monachus quoad tranſitum*.
Religioſi manere debent in ea vocatione qua vocati ſunt, in d cap. Licèt, num 6 de regular. 392
Nec tranſire debent ad aliam religionem ſine magna neceſſitatis, vel utilitatis cauſa, ib. num 7 392
Manere quis debet in ſua vocatione, niſi inſtinctu Spiritus Sancti ad perfectiorem vitam inducatur, ib. num. 20 392
Regularis petita, licèt non obtenta licentia, tranſit ad ſtrictiorem religionem authoritate propria, vel potiùs Spiritus Sancti, & ſic jure divino naturali, ib num. 21. & ſeqq & n. 39. 392
Prælatus regularis ſine juſta cauſa denegans licentiam ſubdito tranſeundi ad arctiorem religionem, mortaliter peccat, ibid num. 13. 392
Regularis ut tranſire poſſit ad arctiorem religionem licentia petita, licèt non obtenta, requiritur primò, ut ſecunda religio ſit ſtrictior quoad actualem obſervantiam, ib n. 19. & 20. 392
Secundò, ut prima religio non ſit ſuper hoc ſpecialiter privilegiata, ib. n. 22. 392
Tertiò, ut tranſitus non redundet in jacturam, vel infamiam primæ religionis, ibid num. 24 & ſeqq. uſque ad num. 30 & num 43 393
Quartò, ut tranſiens non moveatur ex temeritate, vel levitate, ſed zelo ſanctioris vitæ, ib. n 30. 399
Et quomodo de hujuſmodi zelo conſtare debeat, ib. n. 32. 393
Et quid ſi de hoc probabiliter dubitetur, ib n. 31 393
Et quando dicatur probabiliter dubitari, ib n 33. & 35. 393
Quintò, ut licentiam petat à ſuo Prælato immediato, ibidem num 36. 399
Et an debeat eam petere etiam à Conventu, ib n 37 & ſeqq. 394
Sextò, ut ſi tacitè, vel expreſsè profeſſus, ib n 40. 394
Septimò, ut ſit ſubditus, non autem Prælatus, ib n 42. 394
Octavò, ut licentiam petat ante tranſitum, ib. n 44 394
Nonò, ut eam petat cum humilitate, & puritate, ib. n 45. 394
Decimò, ut cauſam ſui tranſitus aſſignet Prælato ſuo, ib n 46. 394
Undecimò, ut debito tempore expectet reſponſum, ibidem numer 47. 394
Et quid ſi Prælatus non reſpondeat, aut non probabiliter, ibid. num 48 394
Duodecimò, ut conſtet Prælato ſecundam religionem paratam eſſe illum recipere, ad quam rectè ſe transferat, ibidem numer. 49. 394
Decimotertiò, ut veniat cum literis dimiſſoriis Prælati ſui, ib. num 50 395
Quòd ſi venerit ſine dictis litteris, quid facere debeat Prælatus ſecundæ religionis, ib. num. 51. 395
Regularis poteſt tranſire à religione, in qua remiſſius vivitur, ad minorem religionem melius obſervatam; ſed cùm dubitatur, an ſecunda religio ſit arctior, Superioris judicium eſt requirendum, ib num 51. 392
Privilegio Ciſtercienſium, & Societatis *Jeſu*, ne iſtorum profeſſi tranſire poſſint ad arctiorem Religionem ſine licentia Superioris obtenta, non gaudent aliæ Religiones per communicationem, ib n 22 Sed ſi Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum eſſet ad proximum ſuperiorem, ib. n 23. 399
Regularis, qui ad arctiorem tranſiit, revocari poteſt, ſi prima Eccleſia enormiter lædatur, ib. n 25. 393
Et hoc per viam juris communis, ſi teneret tranſitus, vel per viam reſtitutionis, ſi non teneret, ib. d num 25. 399
Regularis petita licentia præſumitur bono zelo ad arctiorem Religionem tranſire, ib. num. 21 393
Quòd ſi de hoc dubitetur, recurrendum eſt ad Superiorem, ad quem ſubditus appellaret, ſi gravaretur, & requiritur ejus licentia petita, & obtenta, ib. num 32. 393
Regularis quibus conjecturis deprehendatur tranſiiſſe ad arctiorem Ordinem ex cauſa temeritatis, ſeu levitatis, ib n 33. 393
Canonicus Regularis, qui non poteſt vivere ſine carnibus, dicitus tranſire ad Monachos ex temeritate, ib n 14 393
Regularis tranſiens ad ſtrictiorem ordinem non alienatur, ſed in melius commutatur authoritate ſuperioris, ib n 39 394
Novitius poteſt ad aliam Religionem tranſire ſine ſuperioris licentia, ib. num 40. 394
Prælatus an poſſit ad ſtrictiorem Religionem tranſire petita, licèt non obtenta Superioris licentia, ib n 41. 394
Quid ſi habeat alium Superiorem citra Papam, ib n 42. 394
Et quid ſi ſit Papæ immediatè ſubjectus, ib num 43 394
Regularis an poſſit tranſire ad arctiorem, ſi petita licentia Prælatus nil reſpondeat aut non probabiliter, vel ſine cauſa licentiam deneget, ib. n 48 394
Regularis diſcedens è Monaſterio, ut tranſeat ad arctiorem Religionem, antequam conſtet eam paratam eſſe illum recipere, fugitivus eſt, & apoſtata, ib. num 49 152
Tranſitus ad arctiorem ordinem non petita licentia an ſit irritus, ita ut regularis ad primum ordinem revocari poſſit, ibid. n. 52. & ſeqq uſque ad num 60. 395
Quid ſi tranſierit ex temeritate, ſeu levitate, ib num. 53. 395
Et quid ſi zelo melioris frugis, ib. n 54. 395
Licentia tranſeundi ad ſtrictiorem ordinem peti debet à Monacho ex honeſtate, non autem ex neceſſitate, ib. num 55. 395
Contrarium, ib n. 39. 395
Regularis tranſiens ad arctiorem non petita licentia, præſumitur motus ex animi levitate, ib n 57. 395
Religio tota, ſeu domus Religioſa, an poſſit ſe ad ſtrictiorem Religionem transferre, ib n 62. 396
Monialis quoad tranſitum ad aliud Monaſterium.
Vide in ver. *Moniales*.
Canonicus Regularis ſi fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus, ſed ſi laxioris, redire compellitur, in cap Sanè, n 1. de Regular. 354
Fratres Prædicatores etſi profiteantur Regulam Sancti Auguſtini, quæ laxior eſt, tamen per Conſtitutiones arctiorem vitam ducunt, quàm Monachi, ib n 5. 354
Et tranſeundo ad Monachos apoſtaſiam non effugiunt, ibidem num 6. 354
A religione majori, in qua remiſſius vivitur, fieri poteſt tranſitus ad minorem meliùs obſervatam, ib. num 19 356
Quod locum habet, ſi totus ordo ſit collapſus, nec ſit ſpes reformationis, aliàs ſecus, ib n 10. 355
Regularis, qui zelo ſanctioris vitæ tranſivit ad arctiorem Religionem non petita Superioris licentia, permittitur diſpenſativè in ea remanere, licèt de rigore cogendus ſit redire ad primam, ib num 12. 355
In tranſitu de una ad aliam Religionem ſecundùm Theologos non atten-

attenditur, quæ ſit aſperior, ſeu durior; ſed quæ ſit perfectior, ſeu fructuoſior, ib. num.50. 356

Sed contra ſecundùm Canoniſtas, ib. n 55. & ſeqq. 357

Religio Prædicatorum cum ad prædicandum ſit principaliter inſtituta, aliis eſt perfectior, & ex omni alia licet ad eam tranſire, ibid. num.52. 357

Etiam ex Carthuſienſi, ib. num 52. 357

Sed à converſo ex Ordine Prædicatorum ad alios tranſire non licet, niſi in illo ſit remiſſa Religio, ib num.54. 357

Contrarium, ibid. num.57. & 58. 357

Canoniſtæ rejectis Theologorum ſubtilitatibus in tranſitu de una ad aliam Religionem attendunt ſolùm, quia ſit arctior, diſtrictior, durior, vel fortior modus vivendi, ib. num.55. 357

Et hanc opinionem ſervat Curia, ib. num.58. 357

Carthuſianus tranſiens ad Prædicatores punitur tanquam apoſtata, ibid. num.58. 357

Sed ad Carthuſiam datur tranſitus ex quacumque Religione etiam Minimorum, & Minorum de Obſervantia, vel Capuccinorum, ibid num 59 & 60. 357

Et quid de Eremo Camaldulenſi, ibid. num 60. 357

Ad Eremitas Camaldulenſes ex Indulto Eugenii IV tranſire licet ex quocumque Ordine, etiam Carthuſienſium, licentia petita, licèt non obtenta, ibid num 62. 357

Et an hodie ſit locus hujuſmodi Indulto, ibid. num. 63. & num. ſeqq. 357

Ad militares Ordines Curia non dat tranſitum à Religionibus Mendicantium, vel non Mendicantium, etiam laxioribus, ib. num 65. 357

Regularis profeſſus in laxiori Religione an teneatur adimplere votum ſimplex, quod prius promiſerat de intrando Religionem arctiorem, ibid. num 66 & ſeqq. 357

Ciſtercienſes, ut tranſire poſſint ad ſtrictiorem Ordinem, non ſufficit licentia Abbatis petita, niſi etiam ſit obtenta, in c. Non eſt vobis, n.29. 25 & 20. de Regular. 167

Monachus, vel Converſus tranſiens ad aliam Religionem ſine licentia Abbatis, per cenſuram Eccleſiaſticam regredi compellitur, ibid. num 26. 348

Vide in ver. *Monachus quoad tranſitum*

Ciſtercienſis tranſiens ad Carthuſiam non petita ſui Abbatis licentia, an ſit ante omnia reſtituendus primo Monaſterio, ib n.28. & ſeqq. uſque in finem, maximè à num 15. 348

Tranſitus ad arctiorem Religionem ut ſit licitus, quæ requirantur, ibid. num.29. 348

Regularis ut ex una ad aliam religionem tranſire valeat, cujus licentia requiratur, diſtinguitur, in cap. Dilecti, n.5. & ſeqq. uſque ad n.26 de renunciat. 346

Quid ſi tranſire velit ad ſtrictiorem, ibid. n.36. 348

Et quid ſi ad parem, ibid. n 8 346

Et quid ſi ad laxiorem, ibid. num.20. 346

Regularis tranſire poteſt ad arctiorem religionem de licentia ſui Prælati immediati petita, licèt non obtenta, ib n.6. 346

Nec eſt neceſſarium eam petere a Conventu, licèt ſit tutius, ib. num 7. & 19. 346

Regularis non poteſt tranſire ad parem religionem ſine legitima cauſa, niſi de licentia Papæ, ibid num. 8 346

Et an hujuſmodi licentia ſuffragetur etiam in foro poli, ibidem num 9 346

Et an inferiores à Papa ex juſta cauſa poſſint hujuſmodi licentiam indulgere, ibidem, num 10 346

Quid ſi Monaſterium ſit exemptum, ib. n.12. & 15. 346

Et quid ſi ſit ſubjectum Epiſcopo, ib. n.14. 347

Tridentinum Concilium nihil novi induxit ſuper tranſitu regularium ad ſtrictiorem, vel parem religionem, ib. n. 21. 356

Epiſcopus an poſſit diſpenſare, ut regularis Monaſterii non exempti tranſeat ad æqualem religionem, ibid. n.14. 347

Quid ſi monaſterium, ad quod ſit tranſitus, ſit in aliena diœceſi, ibid. d. n.14 15 & 16. 347

Et quid ſi utrumque monaſterium ſit in diœceſi ipſius Epiſcopi, ibid num.17. 347

Regularis ut ex juſta cauſa tranſire poſſit ad parem religionem præter licentiam Abbatis, requiritur etiam licentia Conventus, ibid n.18 & ſeqq. 347

Secus ſi tranſire velit ad ſtrictiorem, & quæ ſit ratio differentiæ, ibid. n 19. 347

Regularis ut tranſeat ad laxiorem ſine cauſa, ſolus Papa poteſt diſpenſare, ibid num.20. 347

Sed talis diſpenſatio non excuſat quoad Deum, ibid. n. 22. 347

Regularis ut tranſeat ad laxiorem ex legitima cauſa, etiam inferiores à Papa poſſunt diſpenſare, ibid. nu.23. 347

Et qui ſint iſti inferiores, ſi monaſterium ſit exemptum, ibidem num.24 348

Et quid ſi ſit ſubjectum Epiſcopo, ibid. n.25. 348

Et an requiretur etiam licentia Conventus, ibid n.26. 348

Sed contra, quia ſolus Papa diſpenſat ex cauſa ſuper tranſitu ad laxiorem, ibid. n.27. 348

Mendicantes quoad tranſitum ad non Mendicantes.

Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.

Regulares cujuſcumque facultatis vigore prohibentur à Concilio Tridentino transferri ad laxiorem religionem, ibidem numer.34 348

Etiamſi juſta cauſa ſubſit, refellitur opinio contraria, ibidem num.35. 348

Regularis ut tranſeat ad laxiorem religionem, quæ ſint cauſæ legitimæ diſpenſandi, ibid. n.36. 348

Quid de cauſis infirmitatis, ibid. num.37. & 40. 348

Et quid de cauſa ſenectutis, ib. num.38. 349

Et quid ſi religioſus ſit exoſus fratribus, vel infamia notatus, ib. num.39. 349

Et quid ſervetur in ſignatura gratiæ, & in ſacra Pœnitentiaria, ib num 40. 349

Regularis unius Ordinis, ſi in ſecundo Ordine, ad quem tranſivit, recipit Sacerdotium, ad primum Ordinem rediens in eo liberè miniſtrabit, in c. Ex parte, n.2. de tempor. ordinat. 166

Regularis tranſiens à ſtrictiori ad laxiorem religionem abſque Sedis Apoſtolicæ licentia, an ſit apoſtata, & excommunicatus, aut ſaltem ſuſpenſus, in cap. Conſultationi, num.5. de apoſtat. 117

Regulares quoad votum Paupertatis, & Caſtitatis

Regularibus utriuſque ſexus an liceat habere annuos redditus nomine Conventus, ac de ſuorum ſuperiorum licentia, & ad eorum nutum, in c. Monachi, num.2 & ſeqq uſque in finem, de ſtat. Monachor. 455

Peculii, ſeu adminiſtrationis bonorum ſtabilium tres ſunt ſpecies, & quæ illarum ſit Regularibus prohibita à Concilio Tridentino ſecundùm opinionem Navarri, ibid. n 2. 455

Regularis, cui conceditur à Superiore adminiſtratio alicujus villæ cum onere ſolvendi certam portionem Monaſterio, an poſſit de reſiduo diſponere in ſuos uſus ſine proprietatis vitio, ib nu 3. & num 40. & ſeqq. 455

Adminiſtratio bonorum ſtabilium an poſſit per generalem Ordinis concedi alicui regulari ad vitam, & an liceat eidem Generali, vel ſucceſſori illam revocare, ibidem n 4. 20 & 25 455

Opiniones nonnullorum Theologorum circa peculium regularium referuntur, ib n.7 & ſeqq. 456

Conſumuntur in terminis juris communis à numer.12. uſque ad num.44 456

Et in terminis Concilii Tridentini, à n.44 uſque in fin. 460

Regularis etiam non Officialis poteſt habere peculium non ſuperfluum, ſeu annuos redditus ad ſuos honeſtos uſus de Superiorum licentia, & dependenter ab eorum voluntate, ib. n.8. 456

Contrarium, ib num 44 uſque in fin. 460

Peculium regulari conceſſum, vel ſimpliciter, vel cum facultate adminiſtrandi liberè, prout ei videbitur, & placebit, an intelligatur in uſus licitos, & ad arbitrium boni viri, ibidem numer 9. & 26. 456

De jure communi regularibus non permittitur haberi peculium, ſeu annuos redditus, vel bonorum ſtabilium adminiſtrationem, ib n.22. 456

Pœna in regulares proprietarios à jure communi ſtatuta quæ ſit, ib num.22. 456

Neceſſitas niſi ſit extrema non excuſat à vitio proprietatis regularem, qui aliquid celat Superiori, aut detinet eo invito, ib. num. 25. 456

Regularem poſſe habere peculii adminiſtrationem in uſus licitos de licentia Abbatis, quibus fundamentis probetur de jure communi, ib. n.26 uſque ad n.44. 456

Regularis datus executor ad diſtribuendum, non dicitur habere bonorum adminiſtrationem, ib. n.27. 457

Regularis ſicut eſt incapax proprietatis, ita & uſusfructus, vel uſus juris, ib. n.31. & 40. 458

Regulares Capellani Papæ recipiunt de ſervitiis portionem ſicut alii, ſed teſtari non poſſunt, ib. num.35. 458

Ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ibid. num.41. 459

Concilium Tridentinum quid ſtatuerit circa Regularium proprietatem, ib n.44. & ſeqq uſque ad n.68. 460

A Concilio Tridentino prohibetur Regularibus non ſolùm proprietas, & poſſeſſio quorumcumque bonorum, ſed etiam nuda detentio, etiam nomine Conventus, ib. n 45 460

Mobilium uſus permittitur regularibus à Concilio, antequam Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, ib. n 48. 460

Adminiſtratio bonorum ſtabilium non permittitur à Concilio, niſi Officialibus temporalibus Monaſterii, ib. n.48 & 74. 460

Adminiſtratio peculii etiam dependenter à voluntate Superiorum, & ad eorum nutum, prohibita eſt à Concilio Tridentino Regularibus non Officialibus, ib.n.49.& ſeqq. uſque ad num. 54. & 72. 460

Non licet Regularibus habere uſum ſuperfluum bonorum mobilium etiam de licentia Superioris, & dependenter ab illius voluntate, & nutu, ib. num 50. 460

Regulares tenentes mobilia ſuperflua, aut immobilia, à culpa, vel à pœna ipſo facto incurrenda non excuſantur propter diſpenſationem Superiorum, ib n 52. 460

Prælatis Regularibus aſſerentibus ſe poſſe concedere licentiam tenendi mobilia ſuperflua, aut immobilia quæcunque, fides non eſt adhibenda, ib. n.50. & 69. 460

Regularibus non licèt ex diſpenſatione Superiorum habere adminiſtrationem peculii, etiam in uſus licitos, ibid. numer. 54. & 56 461

Regularis habens adminiſtrationem cum facultate diſponendi de fructibus in quoſcumque uſus, dicitur habere uſumfructum, ib. num.55. 461

Peculii etiam non ſuperflui adminiſtratio interdicta eſt Regularibus à Concilio Tridentino, ib. n.59. 462

Decreta Clementis VIII. circa Regularium proprietatem expenduntur, & conferuntur cum c.2. ſeſſ.25. de Regular. Conc. Trid. ib. num.69 & ſeqq. 462

Differentia inter bona propria, & aliundè quæſita à Regularibus rejicitur à Concilio Tridentino, & à decretis Clementis VIII. ib. num 70. 463

Bona undecunque à regularibus acquiſita, cum cæteris Monaſterii bonis confundi debent, ut communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditetur, ib. n.72. 463

Regularibus non poſſunt concedi à Superioribus bona ſtabilia etiam ad uſumfructum, vel uſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine, ibidem num. 73. 463

Superiores regulares non poſſunt habere adminiſtrationem temporalem bonorum Monaſterii, ib. n.74. 463

Adminiſtratio temporalis bonorum monaſterii à Clem. VIII. tribus Officialibus demandatur, ideſt, exactori, depoſitario, & diſpenſatori, ib. n 76. 463

Regulares non excuſantur ab obſervantia decretorum Clem. VIII. hoc prætextu, quòd uſu recepta non fuerint, ibidem num.75. 463

3 Non licet Regularibus interpretari Decretum c. 2. ſeſſ. 25. de Regular. ibid num 76. 463
3 Bona ſtabilia etiam in adminiſtrationem Regulari concedi non poſſunt, in c. Joannes, n. 16. de teſtam. 136
3 Quo prætextu regulares ſe excuſent à proprietate, in c. Ad Apoſtolicam, n 65. de Regular. 186
3 Regularis non poteſt aliquid etiam minimum poſſidere tanquam proprium, ſed totum debet incontinenti reſignare Prælato ſuo, alioquin mortaliter peccat, in cap. Cùm ad Monaſterium, num. 3. & ſeqq. uſque ad num. 12. de ſtatut. Monachor. 476
3 Regularis deprehenſus in vita aliquam proprietatem habere, non ea monitione præmiſſa, expellitur à Monaſterio, & in aliud arctius detruditur, & ab Altaris miniſterio removetur, ibidem num 7 476
Vide in ver. *Monachus quoad proprietatem*.
3 Regularis deprehenſus in morte habere proprietatem, debet eum ipſe ſubterrari extra monaſterium in ſterquilinio in ſignum perditionis, in d c. Cùm ad Monaſterium, n 8. & 22. de ſtatu Monachor. 476
3 Nec pro ipſo orandum, ibid. n 10. 476
3 Regularis, qui in mortis articulo non reſignavit proprium, non debet in cœmeterio ſepeliri, & de facto ſepultus exhumari debet, ſi ſine ſcandalo fieri poteſt, ibid n 12. 476
3 Religioſi proprietas non debet tota cum ipſo ſubterrari, ſed eliqua pars illius, ibid. n 12. 476
3 Sed inventa in vita debet converti in utilitatem Eccleſiæ, ibidem num. 12. 476
3 Regularis non debet munus licèt minimum ſibi oblatum accipere, ſed illud rectà eſt deferendum ad manus Superioris, ib. num. 14 476
3 Et hodie debet incorporari, & confundi cum reliquis bonis monaſterii, ibid n. 15. 477
3 Si Regulari legetur fundus, ita ut habeat uſumfructum, poterit illum habere ſecundùm opinionem Vincentii, ib. nu. 16. 477
3 Contrarium, ibid n 17. 477
3 Caſtitatis cuſtodia, & abdicatio proprietatis ſunt eſſentialiter annexa regulæ Monachali, ib n. 44. 478
Papa an poſſit diſpenſare cum Regulari, ut habeat proprium, vel uxorem ducat.
Vide in ver. *Papa quoad diſpenſationem*.
3 Profeſſi ſunt mortui mundo, nec ſunt vocandi ad vitam humanam occaſione cujuſcumque eventus, ibid. num. 32. 478
3 Contrarium, ibid num 59. 479
3 Matthæus Apoſtolus dicitur noluiſſe diſpenſare cum Iphigenia moniali, ut nubere poſſet propter bonum fidei, ibid. n 52. 479
3 Sed vide, num 76. 480
3 Caſtitas, & paupertas ſunt annexa regulæ Monachali de jure poſitivo, ibid n. 57. 479
3 Religioſus perſeverans Religioſus, inhabilis eſt ad matrimonium non ex ſtatuto, ſed ex natura, ibid num. 68. 480
3 Imperator Federicus natus eſt ex matre Conſtantia quinquagenaria, quæ fuerat Monialis, ibid. n. 69 480
Reliqua Vide in verb. *Monachus*, *Religioſus*, *Monialis*, *Monaſterium*, *Conventus*, *Clauſura*, *Profeſſio*.
3 RELATIO non eſt facienda ad præcedentia, quando induceretur correctio juris communis, in c. Conquerente, num. 56. de offic. ordin. 589
3 Relatio fit ad præcedentia cum omnibus qualitatibus, in c. Conquerente, n 29. de Cler. non reſid. 56
2 Relatio fit ad præcedentem cum ſuis qualitatibus, in c. In præſentia, n 100. de probet. 941
3 Relatio fieri debet ad proxima, in c. Qui Presbyterum, num. 92. de pœnit & remiſſ. 298
3 Expreſſio per relationem ad aliud ſufficit etiam in his, quæ ſpecificam mentionem requirunt, in cap. Cùm pro cauſa, nu 29. de ſent excomm. 339
3 RELATIVA diſpoſitio non ſufficit in his, quæ ſunt formalia, ut in quarentigiis, in cap. Cùm pro cauſa, num. 29. de ſentent. excomm. 339
3 RELATIVUM *quis*, Univerſitatem non comprehendit, in cap. Ad hæc num. 63 de relig. domib 493
3 Relatum verè, & propriè dicitur eſſe in referente, imò dicitur pars referentis, in cap. Cùm pro cauſa, num. 26 & 20 de ſent. excomm. 379
2 RELAXARI debet de facto, quod de facto proceſſit, in c. Grave, n. 7. de offic. ordin. 598
3 Relaxari, & abſolvere, an & in quo differant, in c Odoardus, n 7 & 19 de ſolut. 339
3 RELEGATUS in eo loco, in quo relegatus eſt, interim neceſſarium domicilium habet, in cap Significavit, num 35 de Paroch. 301
3 Relegatus in civitate, ſi dominus juſſerit eum recedere, non tenetur pœna etiam conventionali, & jurata, in c. Porrectum, n 60. de regular. 378
3 RELICTUM modo licito quando dicatur, in cap. Nimis prava, n 22. de exceſſ. Prælat. 522
3 Relicta pro fratrum Minorum Eccleſiis, oratoriis, officinis, & habitationibus, ac vaſis, libris, & veſtimentis divinis officiis dedicatis, vel dedicandis ſuſtinentur, in c. Nimis prava, n. 95 de exceſſ. Prælator. 22e
3 Relicta ad pias cauſas integrè ſolvi debent infra ſex menſes, in c. Nos quidem, n 7 de teſtam 660
3 Relicta Eccleſiæ, ſeu Monaſterio conſtruendo, debentur integra, etiam cum fructibus medii temporis, ib n. 8 660
3 Relictum nullum ob incapacitatem cauſatam à prohibitione juris reſidentis potentiæ capiendi, & relinquendi, habetur pro non ſcripto, ib n 11 660
3 Declaratur, & refellitur opinio Angeli de Peruſio, n 13. & ſeqq 260
3 Relictum fratribus Minoribus, cenſetur factum principaliter pro anima, ibid n 18. 265
3 Relictum Religioſis ſub modo licito, aliis uſibus applicari non debet per Papam, quando teſtator alios ſubſtituit caſu quo, onera non implerent, ibidem num. 33. 265
3 Relictum ſub modo illicito Religioſis incapacibus ea conditione, ut quatenus impleri non poſſit de jure, vel de facto, deveniat ad alium, an debeat aliis uſibus applicari, ibid n. 37. 263
3 Relictum fratribus Minoribus ſub modo illicito, commutari poteſt ad alium uſum, non obſtante prohibitione teſtatoris, & ademptione relicti in caſum commutationis, ib num 38. 263
5 Relictum Altari, ſeu Capellæ exiſtenti in Eccleſia fratrum Minorum pro Miſſis celebrandis, cenſetur relictum ipſis fratribus, ſicut & relictum Eccleſiæ, ib n. 65 67. & 71 264
3 Relictum pro dote Altaris in Eccleſia fratrum Eremitarum an cenſeatur factum Deo immortali repræſentando per Presbyteros ſæculares inib. deſervientes, n 73 265
3 Paria ſunt relinquere Eccleſiæ fratrum incapacium, atque Altari, ſeu Capellæ ibi exiſtenti, num. 74. 265
3 Relictum ſub conditione, ſi in Monaſterium intraverit, an debeatur ei, qui intravit, & poſtea exivit, in cap. Porrectum, nu. 57. de Regular. 376
5 In RELIGIONEM Divinam quod committitur, in omnium fertur injuriam, in c. Vergentis, n 15 de Hæret 95
5 Religiones omnes, exceptis Capuccinis, & Minoribus de Obſervantia, hodie poſſidere poſſunt bona immobilia in communi, in c. Nimis prava, n 98 de exceſſ. Prælat. 222
2 Religionem ingrediens metu mortis, quando, & qualiter tenetur proteſtari, in cap Perlatum, numer. 9. de his quæ vi met. cauſ. 675
3 Religionem coactè ingreſſi in adulta ætate dicuntur potiùs peccata committere, quàm plangere, in cap Cùm virum, num. 40. De Regular. 369
3 Religiones plures in Concilio Lugdunenſi extinctæ, ib n 52. 370
3 Religionem ingreſſus propria authoritate infrà annos pubertatis poteſt quandocumque exire, in cap Si quis, num. 22. de Regular. 318
3 Religionem ingreſſus in legitima ætate per vim, & metum, ſi infra annum potuit reclamare, & non reclamavit, eo elapſo exire, vel à parentibus revocari non poteſt, ib. n 58. 334
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, in cap. 19. ſeſſ. 25. de Regular. num 19 614
3 Religio an teneatur nulliter profeſſo ad alimenta, ibidem num. 33 & 74 335
3 Religio una non poteſt ad aliam Religionem etiam ſtrictiorem tranſire ſine authoritate Sedis Apoſtolicæ, in c. Recolentes, n 15 de ſtatu Monachor. 468
3 Religionem novam ſolus Papa poteſt approbare, ſeu confirmare, ib. num 30. 468
3 Epiſcopi, & Prælati regulares ſupprimere non poſſunt Religionem à Sede Apoſtolica approbatam, ib num 35. 468
3 Religio ſtrictior non dicitur conſiderata primæva regula, ſed habitu reſpectu ad præſentem obſervantiam, & conſtitutiones ultra regulam factas, in c. Ad Apoſtolicam, n 49 de Regular. 385
3 Religionem intrare animo probandi melius eſt, quàm nullatenus intrare, in c Porrectum, n 86. de Regular. 379
3 Religionem ingrediens animo exeundi, ſed cum voluntate, ut Deus immutet propoſitum ſuum, ſatisfacit voto, ibidem numer 69. 378
3 Religionem ingreſſus ex voto an exire poſſit ſine ulla cauſa ex ſola ratione libertatis, ib n. 70 379
2 Religionum diverſitas ſumitur ex fine, ad quem ordinantur, in c. In præſentia, n 100 de probet. 940
2 Religio poteſt eſſe mendicans ex regula, licèt aliquod ejus membrum non mendicet, ib. n. 114. 34e
2 Religio una non poteſt eſſe diverſorum Ordinum, ibid. num 91. & ſeqq 319
3 Religio an ſit una tantùm, vel plures, & in quo differant, in cap. Sanè, n. 19. & ſeqq. ad n. 24 de Regular. 355
3 Religioni omni hoc habet commune, ut quis ſe totaliter præbeat ad ſerviendum Deo, ſecundum tria eſſentialia vota, ib. num 19. 21. & ſeqq 355
3 Religionis ſtatus eſt quoddam exercitium, quo quis exercetur ad perfectionem charitatis, ib. num. 24 26. & 56. 355
3 Religiones diverſificantur ſecundum diverſitatem operum, ad quæ ordinantur, ib n 25. 355
3 Item ſecundum diverſos actus exercitiorum, ib n 26. 355
3 Religiones etſi conveniant in tribus ſubſtantialibus, tamen diverſificantur ſecundum diverſos fines ad illa tria ſubſtantialia ordinatos, & n. 27. & 48 355
3 Et quatenus aliquæ ſint ordinatæ ad eoſdem fines, tamen dicuntur diverſæ propter diverſas inſtitutiones, habitus, & denominationes, ib num 18 & 20. 355
3 Religio ſecundum Theologos eſt una tantùm, ſeu unum genus, licèt plures ſint ſpecies, ib num. 21. 355
3 Religiones omnes conveniunt in ſummo fine, qui eſt charitas, & in tribus ſubſtantialibus regulæ, ib num 22. 355
3 Et ideò non differunt niſi per accidens, ib. n. 22. 355
3 Sed contra, ib num. 21 & 48 355
3 Religio principaliter ordinata eſt ad opera vitæ contemplativæ, quæ in oratione, & ſtudio conſiſtunt, ib n 25. & 28. 355
3 Religiones quædam ordinatæ ſunt ad opera vitæ activæ, & aliquæ ad mixta, ib num 26 355
3 Et activorum actuum quidam conſiſtunt in prædicatione, & doctrina, & conſiliis animarum, ut in Prædicatoribus, & Minoribus, ib num 27 355
3 Quidam in Militia, ut Templarii, & Hoſpitalarii, ib n. 28. 356
3 Quidam ad Hoſpitalitatis, & Infirmorum obſequia, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonii Viennen. in d. c. Sanè, num 29 de Regular. 356
3 Religionum aliquæ ſunt ordinatæ ad ſolitudinem, aliquæ ad ſocietatem; quædam habent propria in communi, & quædam non, ib num 30. 356
3 Religio major, ſeu perfectior an dicatur, quæ habet opera contemplativa, ib num 31. 356
3 An verò quæ habet opera activa, ib n. 31. 356
3 Militares ordines ordinati ſunt ad effuſionem ſanguinis activam, non autem paſſivam, licèt per accidens etiam paſſiva evenire poſſit, ib. num. 33. 358

3 Quo

3 Quæ caſu propter Martyrium cæteris religionibus eſſent præferendi, ibid. num 34. 356
3 Religionum majoritas, ſecundum Theologos, attenditur principaliter ex parte finis, ſecundariò ex parte exercitii, ib. n 35. 356
3 Et quid ſi finis Religionum ſit idem, ibid. num.36. 356
3 Diſcretio in religionibus præfertur jejuniis, vigiliis, & hujuſmodi obſervantiis, ibid. num 37. & 46. 356
3 Religiones quæ ordinantur ad docendum, & prædicandum, tenent ſummum gradum, ſecundum verò quæ ordinantur ad contemplationem, ibid. num 40. & 50. 356
3 Militia quæ dicitur nobilius aliis operibus activis, & cur, ibid. num.43. 356
3 In Religionibus ordinatis ad ſubventionem privatam proximi, primum eſt infirmos tractare, ſecundum captivos redimere, tertium hoſpites recipere, quartum ad ſuum victum manibus operari, ibid. num 44. 356
3 Ad continentiam convenientiùs ordinatur maceratio corporis per abſtinentiam cibi, quàm per ſubtractionem veſtium, ib. n.45. 356
3 Vigiliæ, nuditas, & hujuſmodi, non perfectio, ſed perfectionis inſtrumenta ſunt, ibid. num.47. 356
3 Religiones omnes conveniunt in communi exercitio circa tria ſubſtantialia, ſed in obſervantiis variant, ibid num.48. 356
3 Religionum præeminentia triplex, ibid. num. 49. 356
5 Religionem novam erigere pertinet ad ſolum Papam, in c. Cùm & plantare, num.1. de Privileg. 232
2 Ad Religionem pertinet cultum Deo exhibere, in c. Conqueſtus, num.77. de feriis. 97
3 Religiones plurimæ, & Monaſteria per Papam ſuppreſſa, & earum bona aliis piis uſibus applicata, referuntur, in cap. Relatum, num.40. Ne Cler. vel Monachi. 668

Religio ſtrictior, vel laxior.

3 Religio una ut ſit arctior altera, non attenditur, an habeat ſtrictiorem regulam, ſed an modò in ea arctior vita ducatur, in c. Licèt, num.20. de Regular. 392
3 Religio tota, ſeu Domus religioſa an poſſit ſe ad ſtrictiorem religionem transferre, ibid. num.62. 396
Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum*.
3 Religio ſtrictior non dicitur, quæ à principio ſuæ fundationis habet ſtrictiorem regulam, ſed in qua modò arctior vita ducitur, in c. Sanè, num 2. de Regular. 354
3 Fratres Prædicatores etſi profiteantur regulam S. Auguſtini, quæ laxior eſt, tamen per Conſtitutiones arctiorem vitam ducunt quàm Monachi, ibid. n 5. 354
3 Religio, ut dicatur arctior, non tantùm regula, ſed etiam Conſtitutiones debent attendi, ibid. num.5 354
3 Religio quæ dicatur arctior, ſeu diſtrictior, vel major, ibid n 24 & ſeqq. uſque ad num.76. 355
3 Religiones arctiores non ſunt, quia arctiores habent obſervantias, ſed quia obſervantiæ majori diſcretione ordinatæ ſunt ad ſuum finem, ibid. num 49. 52. & 55. 356
3 Carthuſienſium ſtrictior clauſura cum abſtinentia à carnibus in quocumque caſu præponderat aliis religionum aſperitatibus, ibid. num.62. 357
3 Religio una ut ſit ſtrictior altera, non attenditur tempus inſtitutionis regulæ, ſed actualis obſervantia tempore tranſitus, in c. Non eſt vobis, num 31. de Regular. 348
Vide in verb. *Regulares quoad tranſitum*.
3 Carthuſiana religio eſt aliis religionibus ſtrictior, ibid. n.32. 348
Vide in ver. *Regularis, quoad tranſitum*.
5 RELIGIOSI Societatis Jeſu cogi non poſſunt accedere ad publicas proceſſiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. A Nimis prava n.8. de exceſſ. Prælat. 220
2 Religioſi Societatis Jeſu, & eorum familiares Clerici obtinuerunt litteras Conſervatorias in omnibus cauſis, ſive actores, ſive rei forent, in cap. Si Clericus, n 36. de for. compet. 55
3 Religioſi exeuntes ad audiendas leges, vel phyſicam, niſi infra duos menſes ad clauſtrum redeant, excommunicati ſunt, & alias pœnas incurrunt, de quibus in c. Non magnoperè, n.1. Ne Cleric. vel Monach. 659
3 Religioſus non eſt proprietarius, qui emolumenta Collegii non ſibi, ſed Monaſterio lucratur, ibid. num 5. 659
3 Religioſus ex ſententia D. Thomæ poteſt eſſe de Collegio ſæcularium magiſtrorum, ibidem num.35. 661
3 Pariſienſium quorumdam error, qui ſtatum religioſorum Mendicantium damnatum aſſerebant, confutatur à D. Thoma in opuſculo, juſſu Clem. IV. edito, & ab eodem approbato, ib. n.58 661
3 Religioſi, qui in clauſtris audiunt leges, vel medicinam, an ſint excommunicati, in c. Super ſpecula, n.8. Ne Cler. vel Monach. 683
3 Religioſis potiùs competit lacrymari, legere, & orare, quàm leges, & medicinam audire, ibid. num.9. 683
3 Religioſus graviùs delinquit attentando illicita extra Monaſterium, quàm intra illud, ibid. num.11. 684
3 Novitii audientes leges, vel phyſicam, non incidunt in pœnam excommunicationis, ibid num.15. 684
3 Religioſi, & alii Eccleſiaſtici hic prohibiti, qui leges, vel medicinam legunt, ſeu docent, an ſint excommunicati, ibid. num 18. & ſeq uſque ad n.21. & à n 37. uſque ad n 45. 684
3 Religioſi qui leges, vel medicinam audiunt intra clauſtra, non ligantur excommunicatione, ſecus ſi extra, ibid. num 22. 685
3 Religioſi, & alii prohibiti non excuſantur à pœnis hujus Conſtitutionis, eò quòd leges civiles audiant ad intelligentiam Canonum, ibid. num 32. 686
3 Religioſi qui leges, vel phyſicam docent intra Clauſtra, non ligantur conſtitutione cap. Non magnoperè, ne Cler. vel Monach. ibid. num.37. 686
3 Et quid ſi extra clauſtra, ibid. num 38. & ſequen. ad n 45. 686
3 Religioſi cur potiùs prohibeantur leges audire, quàm docere, ibid. num.43. 687
3 Religioſi ad quæ obligentur ultra communia Chriſtianorum vincula, in cap. Explicari, n.5. de obſer. Jejun. 628
3 Religioſi, qui canones ignorant, reputandi ſunt idiotæ, in c. Cùm ſit ars n.12. de ætat. & qualit. 635
5 Religioſus exemptus ſi accipiat executionem ultimæ voluntatis pro hujuſmodi executione conveniri poteſt coram Ordinario, in c. Ex parte, II 2. n. 53 de privileg. 265
5 Idem ſi ſuſcipiat adminiſtrationem Confraternitatis, vel Hoſpitalis, ibid. num.54 265
3 Religioſum eſt quidquid eſt ſacrum, ſed non è converſo, in c. Ad hæc, n.5. de Relig. domib. 489
3 Religioſi an præfici poſſint Hoſpitalibus, ibid num 50. 492
3 Domus religioſa aggregata Ciſtercienſibus, eorum mores ſervare tenetur, in c. Recolentes, n 3. de ſtatu Monach. 465
3 Domus religioſa poteſt ex toto ſe transferre ad religionem arctiorem alterius Ordinis, ibid. num 11. 465
2 Religioſus contra prohibitionem Prælati ſui ordinari non debet, in c. Ad Aures, n 1. de tempor. ordinat. 362
2 Religioſus non poteſt obtinere prælationem abſque ſui Superioris licentia petita, & obtenta, ibid. num 23. 364
3 Religioſi etiam exempti cogi poſſunt ab Epiſcopo ad exequendam teſtatoris voluntatem, in c. Tua nobis, num.19. & 49. de Teſtamen. 282
3 Religioſus à ſuperiore privatus officio Executoris etiam ſine cauſa propter bonum obedientiæ non poteſt contradicere, ib n.53 284
3 Religioſum locum nemo poteſt efficere ſine Epiſcopi authoritate, in c. De Xenodochiis, n 11 de Relig. domibus. 485
4 Religioſus an poſſit habere bona ſua ad uſum fructum, vel uſum, aut adminiſtrationem de licentia Prælati, & dependenter ab illius voluntate, in c. Inſinuante, n 22. Qui Cler. vel voven. 3e
3 Religioſorum ſpecies diſcernuntur ex diverſitate religionis, in c. Ad Apoſtolicam, n.48. de Regular. 384
3 Religioſis non licet temerè concurſare ab uno ad aliud Monaſterium, ibid num 57. 385
2 Religioſi omnes approbatam regulam profitentes, & eorum Converſi, & Novitii, ſuo privilegio gaudent, in cap. Nullus, n. 49. & 54. de foro compet. 48
2 Religioſus, qui jocoſa levitate ad horam dimittit habitum, & alium aſſumit, non incidit in pœnam Apoſtaſiæ, in c. Si quis, n. 55. de foro compet. 39
2 Religioſis qui adhærent, Religioſi ſunt, in c. In præſentia, n. 109 de probat. 24e
5 Religioſis an liceat in eorum oratoriis, vel Monaſteriis unam, vel plures habere Campanas, in c. Patentibus, n.6. & ſeqq. uſque in finem, de Privileg. 242
5 Religioſi etiam exempti non poſſunt Eccleſias, aut decimas recipere de manibus laicorum abſque authoritate Diœceſani, in c. Cùm & plantare, n.1. de Privileg. 240
5 Religioſi in Eccleſiis ſibi pleno jure non ſubjectis quale jus conſequantur, in d. c. Cùm & plantare, n 5. de privileg. 240
5 Et quale in ſubjectis pleno jure, ibid. num 6. 240
5 Religioſi prohibentur alteri confiteri, quàm propriis Prælatis, ibid. num.13. 240
3 Religioſus locus debet reformari de Religioſis dumtaxat, non de ſæcularibus, niſi in defectum religioſorum, in cap. Inter quatuor, n 1. de Relig. domib. 494
Vide in ver. *Regularis quoad reformationem*.
5 Religioſi ab excommunicatione Canonis Si quis ſuadente, abſolvi poſſunt per proprium Prælatum, ſi ipſum habeant, & ſit Preſbyter, alioqui per Diœceſanum, in c. Cùm illorum, n.6. & 7. de ſent. excomm. 348
3 Religioſam licèt non profeſſam opprimens eſt ſacrilegus, & excommunicatus, in c. Ex publico, n 40. de Converſ. Conjugat. 448
3 Et impediendo religionis propoſitum eſt excommunicandus, ibid. num 41. 448
5 Religioſus chirurgiam exercens, ſi ex ea mors ſequitur, irregularis eſt, etiamſi ſit peritus, & diligens, in c. Tua nos, num. 2. de Homicid. 318
5 Religioſi prohibentur alteri confiteri, quam propriis Prælatis, in c. Cùm & plantare, n.13. de privileg. 240
3 RELIQUIAS vendere, vel paſſim oſtendere, aut de novo inventas ſine licentia Papæ venerari non licet, in cap. Cùm ex eo, num.1. de Reliq. & vener. Sanctorum. 608
3 Reliquiæ non debent extra capſam oſtendi, præſertim quæſtus cauſa, ibid. num.4. 608
3 Reliquias novas an, & quando venerari liceat ſine licentia Papæ, ibid. num.5. 609
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, num 6 609
3 Reliquias non Canonizati an hodie poſſit Epiſcopus recognoſcere, & approbare, ibid. num.6 & ſeqq. uſque ad n 10. 609
3 Reliquias novas Sancti non Canonizati ſecretò venerari, ſeu ad illas devotionem habere, non eſt prohibitum, ibid. n 15. 609
3 Reliquiæ portari poſſunt ſuſpenſæ ad collum, dummodò id fiat ex fiducia Dei, & Sanctorum, non autem ſuperſtitioſè, ib n.12. 609
3 Reliquiæ transferri poſſunt Epiſcopi authoritate, ibid. n. 15. 609
3 Reliquiarum tranſlationem cur Concilium Moguntinum fieri decreverit authoritate Epiſcoporum, ibid. n.18. 611
3 REMEDIO extraordinario uti licet, quando per ordinarium non eſt ſufficienter conſultum, in c. Audivimus, num.48. de Reliq. & vener. Sanctor. 606
3 Dummodò tamen extraordinarium non ſit à jure improbatum, ibid num 49. 606
3 Remedium juris quando ſuppetit, non eſt recurrendum ad remedium facti, ibid. num 50 606
3 Remedio quolibet utendum eſt ad eum tantùm finem, ad quem eſt introductum, ibid. num 56. 65. & 67. 606
3 Remedia ſeveriora non ſunt adhibenda, ubi leviora ſufficiunt, in c. Sacro, num.35. de ſent. excommun. 373
5 Remedio ordinario quamdiu locus eſſe poteſt, non eſt confugiendum ad extra ordinarium, ibid. num.48. 374
3 REMISSIONES Auguſtini Barboſæ Indici librorum prohibitorum adjectæ ex ſententia S. Congregationis Concilii, in c. Cùm veniſſent, num 58. de judic. 83
3 REMISSORIA non datur, ubi articuli ſunt irrelevantes, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, num 62. de Præbn. 111
2 *Remittere* verbum quid importet, in cap. Conſuetudines, num 4. de Conſuetud. 192
5 RENUNCIARE beneficio ſuo non poteſt Clericus ſine licentia

Epiſ-

Epiſcopi diœceſani, in c. Admonet, n.4 de renunciat. 329
1 Renunciari non poteſt beneficium ſine licentia Superioris propter ejus præjudicium, ib. n.32. 331
1 Renunciare liberè poteſt Clericus non habens alas ligatas, ibidem num 36. 331
3 Renunciari non poteſt beneficio in favorem duorum indulto, niſi de conſenſu utriuſque, in cap. Ad Apoſtolicam, num. 52. de Regular. 383
3 Renunciari poteſt iuri etiam in favorem plurium introducto, quatenus tangit perſonam renunciantis, ibid. num 22. 383
Vide in ver. *Privilegii Renunciatio*.
3 Renunciatio tacita inducitur, ſi quis conſentiat, ut ſuum beneficium alteri conferatur, in c. Statuimus, n.17. de Regul. 430
3 Renunciatio facta in articulo mortis præſumitur in fraudem expectantis, in c. Sicut nobis, n.32. de Regular. 389
3 Prælatus inferior cum Capitulo an poſſit ſtatuere, ut præbendatus non poſſit præbendæ ſuæ renunciare, niſi de ipſorum conſenſu, in c. Significatum; n.12. de præben. 81
1 Renunciatio beneficii facta ſine Superioris authoritate non tenet etiam in præjudicium renunciantis, in c. Admonet, nu.6 de renunc. 329
1 Nec impedit eum agere contra invitum in beneficio ſic renunciato, ib. num.7. 329
1 Poſſeſſio tamen amittitur, ib. verſ. Advette. 330
Renunciatio ingredientis Religionem.
Vide in ver. *Novitius quoad Renunciationem*.
2 Renuncians beneficio ſuo expreſsè, vel tacitè, illud repetere non poteſt, in c. Ex tranſmiſſa, n.1. de Renunciat. 328
1 Renunciare beneficio intelligitur eo ipſo, quòd quis aufert bona collata Eccleſiæ, in qua eſt beneficiatus, & habitum probationis aſſumit, licèt profeſſio non ſequatur, ib. n 7. & 8. 328
1 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n.9. 328
1 Jus renunciatione ſopitum non reviviſcit, ib. n.13. 328
3 Renunciaſſe non videtur, qui ſtatim iterum eſt aſſumptus, in c. Niſi eſſent, n 10. de Præben 107
3 Renunciatio præſumitur facta in fraudem Penſionarii, ſi beneficium conſanguineo renunciantis conferatur, ib. num 12. 107
1 Renunciatio beneficii an fieri poſſit ſine authoritate ſuperioris, in c. Admonet, n 24. de Renunc. 335
1 Quid de beneficiis curatis, ib. num.5 331
1 Et quid in beneficiis ſimplicibus perſonalem reſidentiam requirentibus, ib. num.26. 332
1 Et quid in non requirentibus reſidentiam, n.28. 331
1 Et quid ſi Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ibid. verſ. Modo. 332
3 REPERIRE. Verba, quæ reperientur, ſive quæ reperirentur tempore obitus, faciunt legatum conditionale, in c. Prudentes, num.11. de Donat. 244
3 REPETITIO numquam fieri intelligitur etiam in eadem clauſula quando ex illa reſultat aliquid exorbitans à jure communi, in c Cæterùm, n.61 de Reſcript 144
5 REPRESALIÆ conceſſæ contra Cives Tuſcos non afficiunt Pratenſes, in c. Epiſcopalia, n.17. de privileg. 236
3 REPUDIARE quis non poteſt, quod habere non poteſt, in cap. Nos quidem, n 71. de Teſtam. 265
3 RESCRIPTUM contra legem regulariter non valet; non tamen requiritur ſpecialis derogatio, ſed ſufficit generalis niſi lex ſit conciliaris, in c. Ex parte, n.4 de Capell. Monach. 505
1 Reſcripti, vel privilegii idem continentis, quod jus commune, non oportet mentionem facere in ſecundo reſcripto, vel privilegio in c. Cùm omnes, n.6. de Conſtit. 93
1 Idem in ſtatuto, vel conſuetudine, ib. n 7 93
5 Reſcriptum falſum, cujus falſitas ignoratur, tribuit juriſdictionem, in c. Super eo, n.8. de Crimine falſi. 179
5 Contrarium, n 11. 179
2 Reſcriptum ſubreptitiè impetratum ob taciturnitatem primi non eſt nullum, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 29. de Reſcript. 176
2 Reſcriptum ſubreptitium tribuit juriſdictionem, ſi de ſubreptione oppoſitum non fuerit, ib. n.31. & 38 576
1 Reſcriptum ſuper reſtitutione beneficii non valet tacita cauſa excommunicationis, & privationis impetrantis, in cap. Dilectus, n.1. & 7. de reſcript. 188
3 In Reſcripto non ſufficit factum narrare, niſi cauſa facti adjiciatur, quam judex prætendit, ib. n.8. 188
1 Et de pluribus cauſis facienda eſt mentio, ſi plures ſint, ibidem num.9. 189
1 Modus itidem exprimendus, ſi cauſa dandi, vel negandi præſtaret, ib. num.10. 189
5 Reſcriptum non valet, cùm proceſſus ſupprimitur, ib.n.11. 189
2 Reſcriptum redditur ſubreptitium non ſolum tacendo id quod eſt factum, ſed etiam tacendo quomodo, & ex qua cauſa ſit factum, ib. n.22. 189
1 Reſcriptum impetranti ſufficit alterum probare ex disjunctivè probatis, in c. Inter cæteras, n.1. de Reſcript. 147
5 Reſcriptum contra generale Concilium cur non valeat, niſi Concilio fuerit ſpecialiter derogatum, in c. Nonnulli, num. 32. de Reſcript. 169
5 Reſcriptum quid ſit, & ad quid impetretur, in cap Olim, n.9.de verbor. ſignific. 381
5 Reſcripta contra jus elicita non valent, ib. n.10 381
5 Reſcriptum quotuplex, & an beneficium, vel privilegium dici poſſit, ib. num.11. 382
5 Reſcripta ad lites ſunt interpretanda ſtrictiſſimè, ib. n.28. 382
5 Reſcripta ad beneficia ſunt ambitioſa, & ſtrictiſſimè intelligenda, ib. num.31 382
5 Infamis eſt, qui reſcriptum Principis aſtutè, vel malitiosè interpretatur, ib. num.33. 382
3 Reſcripta, quæ abſorbent jus tertii, cenſentur extorta principe circumvento, & ſunt nulla ex defectu voluntatis, in c Conſultationibus, n.41. de Cler. ægrot. 167
2 Reſcriptum, quo mandatur alicui provideri de beneficio, non extenditur ad Prælaturas, in cap. Accepimus, n 29. de ætat. & qualit 432
2 Reſcriptum, quo mandatur alicui provideri in Eccleſia Cathedrali, an habeat locum, & è converſo, ib. n.27. & ſeqq 432
3 Reſcripto ut quis recipiatur in Eccleſia non numerata, ſi facultates non ſuppetant, obſtat exceptio paupertatis, in c. Non amplius, n.3. de Inſtit. 172
3 Niſi Papa faciat Canonicum honorarium ib. n 4. 172
1 Reſcriptum falſum, & obreptitium in quo differant, in c. Super litteris, n.9 de reſcript. 180
Reſcriptum ſubreptitium.
Vide in ver *Subreptio*.
1 Reſcriptum Principis debet reduci ad terminos juris communis etiam impropriando verba, in c. Cauſam, quæ, nu.4. de Reſcript. 156
1 Et quid in privilegiis, ib. n.7 & ſeqq. 156
5 Reſcripta contra jus elicita niſi aliud appareat de voluntate Principis, non valent, ib. n.5. & n 31. 156
1 Reſcriptum conceditur ad juris communis obſervantiam: aliàs tranſit in privilegium, ib. n.6. 156
1 Reſcripti verba quòd aliquis ſit privatus beneficio propter crimen non inducens privationem, ipſo jure impropriantur, & exponuntur, quòd ſit privandus, ib n 29. 157
Reſcriptum in quo eſt raſura an, & quando valeat.
Vide in ver. *Litterarum Apoſtolicarum raſura*.
1 Reſcriptum ſecundum in eodem negotio ab adverſario impetratum non valet, ſi de primo non faciat mentionem, & primum remanet in ſuo robore, in c. Cæterum, n.1. & 30. de Reſcr. 141
5 Reſcriptum ſecundum non valet, ſi taceat primum fuiſſe impetratum communi conſenſu, ibid. n.2. & 14. 141
1 Reſcriptum primum ſi non fuit præſentatum, & illius authoritate facta citatio, valet ſecundum priùs præſentatum, licèt de primo mentionem non faciat, ib. num 4. 141
2 Reſcriptum ſecundum ad lites non faciens mentionem de primo an ſit ipſo jure nullum, an verò ſit annullandum ope exceptionis, ib. num.5. 142
1 Et quid in litteris beneficialibus, & gratioſis, ib. n 8. 142
1 Reſcriptum ſecundum ſi faciat mentionem de primo, valet ſecundum, & non primum, ib. n.11. 142
1 Reſcriptum ſecundum faciens mentionem de primo an tollat primum ipſo jure, ibid. num.12. 142
2 Reſcriptum ſecundum non ſufficit ut faciat mentionem de primo, niſi etiam faciat mentionem de illius qualitatibus, quæ reddidiſſent Principem difficiliorem ad ſecundas litteras concedendas, ibid num 14 142
5 Reſcripta ad lites ſunt interpretanda ſtrictiſſimè, in c. Olim n. 27. de Verbor. ſignific. 382
Vide in ver. *Subreptio*.
1 Res omnis per quaſcumque cauſas naſcitur, per eaſdem diſſolvitur, in c. Requiſivit, n.75 de ordin. ab Epiſc. 385
5 Res una, & eadem diverſis reſpectibus poteſt diverſo jure cenſeri, in c. Cùm Capella, n.13. de privileg. 254
3 Res inter alios acta inducit ſaltem præſumptionem contra tertium, in c. Cùm dilectus, n 30. de Relig. domib. 498
3 Et ſecundum aliquos facit ſemiplenam probationem, ibidem num 31. 498
5 Res alterata vel conſecrata non reſtituitur priori domino, in c. Magnos, n 45 de obligat. ad ratioc. 490
1 Declaratur, ibid. n 60. 492
1 Res ſacra nullo caſu contrectari poteſt niſi à ſacratis, & Deo dicatis hominibus, ibid. n.60 492
5 Res verbis accomodare non eſt in facultate hominis, ſed ſolius Dei, in c. Falſidicus, n.157 & n.156. de Crimin falſ. 175
5 Nec verbis ſignificationem imponere, ib. n 158. 175
2 Rei vendicatio non datur contra dominum, ſed ipſi domino, in c. Gravis, n 53. & 56. de Reſtit ſpoliat. 117
2 Rei vendicatio utilis datur adverſus eum, qui dolo deſiit poſſidere, ib num.66. 118
Res feudalis Vide in ver. *Feudalis cauſa*.

Res Eccleſia.

2 Res Eccleſiæ donata Sanctum eſt Sanctorum Domino, nec ſubeſt niſi authoritati Judicis Eccleſiaſtici, & in ea ſacrilegium committitur, in c. Verùm, n.20. de foro compet. 61
3 Res, quæ donantur Eccleſiæ cum onere celebrationis Miſſarum, deſinunt eſſe laicales, in c Significatum, n.23. de præb. 82
5 Res de facili revertitur ad naturam ſuam, in c. Novit, n.44. Ne Sede vacant. 106
3 Res de facili redit ad primævam naturam, in cap. Inſinuatione, n.3. de feud. 249

Reſervatio.

2 Reſervato aliquo caſu Papæ, cenſetur etiam reſervata illius cognitio, in c. Licèt, n 32. de foro compet. 66
5 Caſuum reſervatio an afficiat Sacerdotes, vel pœnitentes, in c. Omnis, n 83. de pœnit. & remiſſ. 315
5 Caſus reſervare quid ſit, ib. n 84. 315
5 Reſervationis actus eſt localis, ibid. n.86. 315
5 Decretum Clem VIII. quoad caſuum reſervationem ſubjicit regulares Epiſcopo, in cujus diœceſi morantur, non autem alieno, ibid. num.87. 315
5 Ordinarii debent paucos, & neceſſarios caſus reſervare, ibidem num.89. 315
5 Reſervationis cauſa eſt etiam Sacerdotis imperitia, ib. n.90. 315
5 Reſervatio unius Epiſcopi non afficit alium, ib. nu. 91. 316
5 Reſervatio caſuum eſt strictè accipienda, ib. n.96. 316
2 Caſuum reſervatio facta ab Epiſcopo Diœceſano non afficit perſonas nullius diœceſis, in c Cùm olim, n.21 de præſcr. 179
2 Caſus ſibi reſervare an, & quando poſſit inferior Prælatus, ibid. n 23. & ſeq. 179
5 Epiſcopi non debent promiſcuè ſibi reſervare caſus, quibus à jure annexa eſt excommunicatio, niſi propter frequentiam, ſcandalum, vel aliam neceſſariam cauſam, in c. Nuper, n. 25. de ſent. excomm. 146

5 Re-

3 Reſervatio caſus non inducitur ex eo quòd Summus Pontifex abſolutionem ab illo caſu impertitus fuerit, ibid.num 15. 346
3 Reſervatio ob vacationem in Curia eſt clauſa in corpore juris, & nulla major, aut potentior invenitur, in c Sicut unire, n 57. de exceſſ Prælat. 216
2 Reſervationibus Apoſtolicis ſublatum eſt jus eligendi Prælatum, quod habent Capitula de jure communi, in c. Nullus, numer 10 de Elect. 218
3 Reſervatio in aliquibus arguit conceſſionem in reliquis in c. Cùm dilectus, num 18 de relig. domib. 473
3 Reſervatio juris nihil dat, & nihil aufert, ſed tantùm jus reſervantis conſervat, in cap Veniens, n 34 de Transact 668
4 Reſervatio afficit etiam ſucceſſorem, ſi fiat per modum legis, ſeu ſtatuti, in cap. Cùm pro cauſa, numer. 58. de ſentent. excomm. 312
5 Reſervatio abſolutionis poteſt dici pœna, ibid.num 15. 333
5 *Reſideant*, *cantent*, *intersint*, ſunt æquipollentia, in c. Ut Abbates, n.105.de ætat.& qualit. 337

Reſidentia, communia.

3 Reſidentia eorum, qui deſervire non tenentur, inanis eſt, in c. In Eccleſiis, n.27 de Capel.Monachor. 503
3 Reſidentiæ decreta non ſunt amarè intelligenda, in c. Relatum, n.18.de Cleric.non reſid. 31
3 Reſidere quid ſit, in c. Licèt, n 23 de præben. 235
3 Reſidentia onus intelligendum eſt cum effectu, in c. Conquerente, n 14 de Cler.non reſid 35
3 Reſidere nihil aliud eſt, quàm deſervire, ibid num 16. 35
3 Reſidentia continua requirit ſervitium magis practicum, ibidem num 17. 35
3 Reſidentia ex vulgari uſu loquendi fundatorum intelligitur perſonalis, ibid num 21. 36
3 Reſidentia debet eſſe laborioſa, & non otioſa, in c. Ex parte, n.15 de Cler.non reſid. 42
Diſpenſationes ſuper reſidentia.
Vide in verb. *Diſpenſatio ſuper reſidentia*.

Reſidentia in Beneficiis ſimplicibus.

2 Reſidentia perſonalis, & obligatio Miſſas celebrandi, & inſerviendi per ſeipſum in Capellis, & Beneficiis ſimplicibus, quibus caſibus cenſeatur inducta ex ſententia Sacr Congregationis Concilii, in cap. Ut Abbates, numer. 78. de ætat. & qualit. 394
5 Reſidentia intelligitur de perſonali ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundant Capellanias in Cathedralibus, & Collegiatis, ibid num.105. 337
3 Reſidentia in beneficiis non curatis eſt de jure poſitivo, in c.Extirpandæ, § Qui verò, n.28 de præben. 128
3 Reſidentiam non faciens in beneficio etiam modicæ æſtimationis illo privari debet, in cap. Conquerente, numer. 1 de Cler. non reſid. 14
3 Reſidentiam facere in Eccleſia non Parochiali, nec Collegiata, no importat, ut Capellanus celebrare debeat per ſeipſum, & ſit actu Sacerdos, ibid num 12. 35
3 Reſidentia etiam in beneficiis ſimplicibus de jure communi per alium impleri non poteſt, ibid.num.13. 35

Reſidentia quoad conſuetudinem, & ſervitium.

3 Conſuetudo non reſidendi in Monaſteriis commendatis arguit curam animarum non incumbere ipſis Commendatariis, in cap. In Eccleſiis, n.28 de Capell Monachor. 503
3 Conſuetudo inſerviendi per Vicarium beneficio curato, & fructus in abſentia percipiendi, valida eſt ſecundum aliquos, in cap. Ex parte, n 22.de Cler.non reſid. 42
3 Contrarium, ibid.n 27. 43
3 Conſuetudo etiam immemorabilis percipiendi fructus beneficii Curati in abſentia, eique per Vicarium inſerviendi, eſt corruptela, ibidem num.57. 43
2 Et in c.Cùm omnes, n 36.de Conſtit. 95
2 Conſuetudo non reſidendi, & percipiendi fructus beneficii in abſentia an valeat, in d.cap. Cùm omnes, n.22.& ſeqq. uſque ad num. 36. 93
2 Quid in beneficiis ſimplicibus, ibid num 12. 33
2 Et quid in beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis Eccleſiis, num. 18. 33
2 Et quid in beneficiis curatis, ibid n.36. 35
2 Conſuetudo non reſidendi in Beneficiis ſimplicibus valida eſt, ibidem num 16. 33
2 Conſuetudo percipiendi fructus præbendæ in abſentia in Cathedralibus Eccleſiis non valet de jure communi, ibid n.18 33
2 Conſuetudo percipiendi fructus præbendæ in abſentia an valeat eo caſu, in quo Canonicus abſens non inſervit per ſubſtitutum, ibid.num.20. 34
2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid.num.21. 34
2 Conſuetudo immemorabilis, ſecundùm quam ex quavis cauſa, & ultra tres menſes ab Eccleſiis Cathedralibus abeſſe liceat, ſublata eſt à Concilio Tridentino, ibid.num 23. 94
Conſuetudo Eccleſiæ Compoſtellanæ, qua dignitates abſentes pro juſtitia miniſtranda habentur pro præſentibus, ſublata eſt à Concilio Tridentino, ibid num.23. 94
2 Conſuetudo etiam immemorabilis non excuſat Canonicos ab aliqua hora illius diei, quo choro intereſſe tenentur, eo prætextu, quòd adſint alii ab ipſis miſſi, ibid.num 24. 34
2 Conſuetudo non reſidendi, cum Eccleſia, vel dignitas nullos habet redditus, licèt valeat de jure communi, tamen ſublata eſt à Concilio Trid in Canonicatibus, & Curatis, ibid num.35. 94
2 Conſuetudo etiam immemorabilis non reſidendi in Collegiatis Eccleſiis inſignibus non valet, ibid.num 31. 34
2 Et quid in non inſignibus, ibid.num 32. 94
2 Conſuetudo immemorabilis percipiendi in abſentia quotidianas diſtributiones non tenet, ibid.n.34. 95

3 Conſuetudo etiam immemorabilis non reſidendi in beneficiis curam animarum habentibus, eiſque per alium deſerviendi, eſt corruptela, ibid.num 36. 35
3 Conſuetudo vacandi à ſervitio Chori ultra tres menſes ſublata eſt à Concilio Tridentino, in cap Licèt, n.32.de præben. 235
3 Etiamſi ſit immemorabilis in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, ibidem num 33. 235
3 Conſuetudo percipiendi in abſentia quotidianas diſtributiones non valet, in cap.Licèt, num.77.de præben. 238
3 Et etiamſi ſit immemorabilis, ibid num 73. 238
3 Conſuetudo ſecundùm quam, qui non ſunt Presbyteri, licèt inſerviant, diſtributiones non lucrantur, ſervanda eſt ib.n 85. 238
3 Conſuetudo quâ nullus participat de maſſa communi niſi per annum gratis inſervierit, non eſt ſublata à Concilio Tridentino, nec à Conſtitutione S.Pii V. ibidem n 86 238
3 Conſuetudo, quæ abſentes per tres menſes à Concilio permiſſos omittunt etiam fructus maſſæ groſſæ, eſt laudabilis, & obſervanda, ibidem num.94. 239
5 Immemorabilis conſuetudo non reſidendi intelligitur, ſi à nullo prorſus ſolitum fuerit reſideri: ſecus ſi alii reſederint, alii non, in c Cùm omnes n.32.de Conſt it. 92
3 Conſuetudo longiori quàm novem menſium ſpatio quotannis inſerviendi in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, an ſit ſublata à Concilio Tridentino, in c. Ad audientiam, numer 8. & ſeqq uſq.ad n 16.de Cler.non reſid. 60
3 Conſuetudo aut ſtatutum vacandi ultra tres menſes à ſervitio Cathedralis, vel Collegiatæ Eccleſiæ, reſtringitur à Concilio Tridentino ad tres menſes, ibid.n.3. 60
3 Conſuetudo, ſecundùm quam Canonici Regulares abſunt cum licentia per quadraginta dies, & lucrantur diſtributiones, an valeat, ibid n 16.& ſeqq uſque in fin. 63
Reſidentia Canonicorum.
Vide in ver. *Canonici quoad Reſidentiam*, &c.
Et in verb. *Reſidentia*, *Conſuetudo*.
Reſidentia Cardinalium.
Vide in ver. *Cardinales quoad reſidentiam*.

Reſidentia Epiſcopi, & Parochi.

3 Reſidentiam Paſtorum an Concilium Tridentinum diffinierit eſſe de jure Divino, in cap.Ex parte, n.10.uſque ad n.20 & nu. 58 de Cleric.non reſiden. 42
3 Reſidentiam in Epiſcopatibus, & beneficiis Curatis eſſe de jure divino, qui auctores ſenſerint, ibid.num.55. 41
3 Reſidentiæ præceptum quo ſenſu dicatur eſſe de jure divino, ibidem num 26. 43
3 In Epiſcopatibus, & beneficiis curatis eſſe de jure divino multipliciter oſtenditur, ibid n.28. 43
3 In Epiſcopatibus, & curatis perſonas obligat non tantùm ſemper, ſed etiam ad ſemper, ibid n 68. 46
3 Licèt affirmativum includit in ſe præceptum negativum, ib.n 70 46
3 Cardinalis à Turrecremata invectiva in Epiſcopos non reſidentes, in c Qualiter, n 5 de Cler non reſident. 50
5 Cardinalis Cajetani invectiva in ſublimes perſonas, quæ munia Paſtoralia per ſe non obeunt, ſed alteri delegant, in cap. Dudum, il ſecondo, n.27 de elect. 170
5 Reſidere tenentur Epiſcopi apud ſuam Cathedralem temporibus Adventus, Quadrageſimæ, &c nec ſufficit, ut in diœceſi reſideant, in c.Canonum ſtatuta, n 101.de Conſtitut. 62
Vide in ver. *Epiſcopus quoad reſidentiam*.
Et in verb. *Parochus quoad reſidentiam*.
Et in ver. *Prælatus quoad reſidentiam*.
3 Juramento Parochi ſuper neceſſitate cauſarum abſentiæ non ſtatur, in c.Relatum, n.10.de Cler.non reſid. 34
3 Concilium Tridentinum in quibus innovet antiquos canones contra Paſtores non reſidentes, in cap. Qualiter, num. 20 de Cler. non reſiden. 50
3 Cauſa negativa an in foro conſcientiæ excuſet Parochum ab obtinenda licentia abeundi extra Parochiam, in c.Relatum, n 34. & 44 de Cler.non reſiden. 33
3 Cauſas abſentiæ repentinas Epiſcopus non tenetur Metropolitano ſignificare, ibid.num.16. 33
Vide in verb *Parochus quoad reſidentiam*.
3 Statutum prohibens, ne quiſquam curatus ab Eccleſia abſit, etiam per unicam diem, ſine Epiſcopi licentia, ſub pœnis pecuniariis, non eſt contra Concilium Tridentinum, in c. Relatum, n 23 de Cler.non reſid. 33
3 Addendum tamen ſtatuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ibid. n 24. 33
3 Statuta Epiſcoporum, ne Parochi abſint ultra duos dies, licèt non ſint contra Concilium Tridentinum, ex iis tamen jubetur tolli pœna excommunicationis, ibid n 40. 35
3 RESIGNANS cum pacto ut beneficium alteri conferatur, ſimoniam committit, in c.Dilecto, n 6 de præben. 182
2 RESIGNATIO in manibus Ordinarii eſt ſimoniaca, ſi reſignans tacitè, vel expreſsè in pactum deducat, ut beneficium certæ perſonæ conferatur, in c Non ſine, n.33 de arbitr. 632
5 Reſignationis appellatione ex proprietate vocabuli venit etiam dimiſſio, ibid.n 44. 693
5 Reſignatio facta in manibus Ordinarii eo pacto, ut beneficium certæ perſonæ conferatur, eſt ſimoniaca, in c. Ex parte, nu 13 de Offic.delegat. 328
5 Vitium tamen purgatur, ſi Papæ authoritas intercedat, ib.n.14. 328
5 Reſignatio non ſubtrahit Epiſcopo ordinem, ſed executionem, in c. Requiſivit, num 4.de ordin.ab Epiſcop. 377
5 Reſignationis cauſæ reducuntur omnes ad impedimentum exequendi officium paſtorale, in c.Niſi cùm pridem, n. 12.de ren. 338
Vide in verb. *Bulla S. Pii V.*
2 Reſignationes reciprocæ parentum Clericorum in favorem filiorum reprobantur à Concilio Tridentino, in c. Ad extirpandas, n.42.de fil.Presbyter. 478
3 Reſignatio fieri poteſt ea intentione, ut beneficium alteri conferatur, dummodo id non deducatur in pactum, in c. Dilecto, n. 5. de præben. 184

5 Reſignatio beneficii cum reſervatione penſionis non poteſt fieri coram Epiſcopo, in c. Niſi eſſent, n. 20 de Præbend. 107

3 Simoniaca an ſit reſignatio facta ea intentione, ut beneficium conferatur nepoti, vel altari, in c. Ex parte, n. 15. de Offic. deleg. 528

5 RESOLVERE, decidere, reſpondere, quid importent, in cap. Quoniam, n. 18. de Conſtitut. 133

3 RESPONSIO debet congruere interrogationi, in cap. Cùm contingat, n. 47. de ætat. & qualit. & in cap. Cùm non ab homine, num. 4. & 9. de Judic. 10

3 Reſponſio ut ſit latior quàm interrogatio, non eſt inconveniens, in c. Super inordinata, num. 4 de præben. 150

4 Reſponſio facta ex intervallo non nocet in his, quæ conſenſu contrahuntur, in c. Licèt, n. 3 & 9 de ſponſ. duor. 18

5 Reſpondere nihil, vel ita reſpondere, ut incertus dimittatur interrogator, paria ſunt, in cap. Falſidicus, num. 139. de crimin. falſ. 176

3 REIPUBLICÆ intereſt peccata nocentium eſſe nota, in c. Pervenit, il primo, n. 6. de teſtib. cogen. 159

Reſtitutio.

Poſſeſſor bonæ, vel malæ fidei an, & quando teneatur fructus reſtituere 120

Vide in ver. *Poſſeſſor &c. quoad fructuum reſtitutionem.*

2 Dæmonium non ſufficit ejicere per pœnitentiam in oratione, & jejunio, niſi reſtituantur fructus injuſtè percepti, in c. Gravis, n. 90. de reſtit. ſpoliat. 129

Vide in ver. *Fructuum condemnatio.*

Et in verb. *Diſtributiones quotidianæ quando reſtituendæ*

5 Reſtitutio eſt prioris ſtatus reparatio, in cap. Mandato, num. 56. de ſimonia. 64

5 Reſtitutio facta per Papam, ubi aliud non exprimitur, intelligitur fieri ſine juris præjudicio alieni, ibid. n. 57 24

5 Reſtitutio non eſt neceſſe, ut præcedat abſolutionem, ibidem num. 66. 65

5 Reſtitutio dicitur facta qualitercumque ſatisfiat, ibid. n. 68 66

5 Reſtitutio à malè proviſo in concurſu fieri poteſt competitoribus in multis caſibus ſine ullo periculo detegendi delictum occultum, ibid. num. 71 66

5 Reſtituendi impotentiam non extinguit ſubſtantiam obligationis, ſed ſuſpendit illius effectum in tempus, quo impedimentum ceſſaverit, ibid. num. 74 66

5 Reſtitutio quibus facienda ſit ab eo, qui in fraudem obtinuit beneficium in concurſu, ibid. num. 75. 66

2 Reſtitutio pecuniæ an poſſit fieri per partes invito domino, in c. Ne innitaris, n. 42 de Conſtitut. 33

2 Reſtitutio adverſus lapſum quinquennii ad deducendam profeſſionis nullitatem quibus clauſulis concedatur, in c. Perlatum, n. 26. & 33 & 38 de iis quæ vi met. cauſ. 677

5 Reſtitutio in integrum contra profeſſionem non datur, etiamſi dolus intercesſerit, ibid. n. 50. 680

2 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii an poſſit juſtè denegari nullitat profeſſis, ibid. n. 55. 681

3 Reſtituere quis non tenetur bona ordinis inferioris cum jactura ordinis ſuperioris, in c. Officii, n. 11. de pœnitent. & remiſſ. 304

3 Reſtitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, ſicut competit in bonis Eccleſiæ, in c. Epiſcopus, num. 13. de præbend. 71

3 Reſtitutio in integrum minori ſeducto ad profeſſionem non datur, in c. ſignificatum, n. 16 de Regular. 362

2 Reſtitutio in integrum non datur Clerico ratione læſionis in bonis patrimonialibus, vel in redditibus Eccleſiarum ei debitis, in c. Conſuetudines, n. 10. de Conſuetudine. 184

3 Reſtitutio in integrum ut Eccleſiæ poſſit concedi, requiritur, ut ſit læſa, & de læſione appareat manifeſtè, in cap. Requiſivit, n. 6. de reſtit. in integr. 687

5 Item ut læſio ſit magna, ſeu enormis, ibid. num. 8 687

2 Item ut Eccleſia ſit infrà tempus reſtitutionem petendi, ibidem num. 9 687

3 Item ut remedium ordinarium non competat, ibid. num. 10. 687

2 Reſtitutio in integrum poſt quadriennium non datur minori, neque Eccleſiæ, quæ vice minoris cenſetur, niſi ex rationabili cauſa, ib. num. 11 & ſeqq. 687

3 Et quadriennium non currit, quamdiu vivit Prælatus, qui malè alienavit, ibid. num. 14. 687

3 Reſtitutio in integrum datur Eccleſiæ etiam poſt quadriennium, ſi enormiſſimè ſit læſa, ibid. num. 21 687

3 Reſtitutio in integrum eſt remedium extraordinarium, quod non datur niſi in ſubſidium, & ubi remedium ordinarium non competit, ibid. num. 26. 687

3 Reſtitutio in integrum non datur contra factum Principis, in c. Novit, n. 35 Ne ſede vacante. 205

5 Nec ſupplicatio admittitur niſi infra biennium, ibid. n. 36 205

5 Reſtitutio eſt actus juſtitiæ commutativæ, in c. Mandato, n. 14. de ſimonia 6n

Vide in ver. *Concurſus.*

Et in ver. *Damnificans.*

5 Impediens ex injuſta cauſa, ne Præbenda detur ei, cui firmatum erat ut daretur, tenetur ad reſtitutionem æqualis, in d. c. Mandato, n. 30. ſimon. 6a

3 Sed ſi impediat, antequam firmatum ſit, tenetur ad aliquam compenſationem arbitrio ſapientis, ibid. n. 31. 65

3 Reſtitutio ad bona publicata non trahitur ad ea, quæ medio tempore in alium legitimè tranſlata fuerunt, in c. ſi Epiſcopus, n. 2. de Paroch. 122

2 Reſtituitur Eccleſia contra contractum, per quem fuit enormiter læſa, in c. Ad noſtram, n. 2 de Reb. Eccleſ. non alien. 226

4 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii an ſit concedenda nullitet profeſſo, qui ſpontè ad ſæculum redit, & uxorem duxit, in c. Conſuluit, n. 14. Qui Cler. vel vov. 47

4 Reſtitutio in integrum adverſus lapſum quinquennii non poteſt concedi ab inferiore à Papa, ibid. n. 15. 49

4 Et paria ſunt eam non obtinuiſſe, vel obtinuiſſe à poteſtatem non habente, ibid. n. 16. 58

3 RETENTIO faciliùs datur, quàm nova acquiſitio, in c. Quoniam, n. 11. de Jurepatr. 512

5 Retentio faciliùs datur, quàm petitio, in cap. Tua nos, n. 14. de ſimon. 58

5 RETROTRACTIO in gratioſis numquam fit in præjudicium tertii, niſi aliud in litteris exprimatur, in cap. Mandato, n. 58. & ſeqq. de ſimonia. 65

5 REVALIDATIO beneficii in concurſu obtenti eſt ex ſui natura præjudicialis, in c. Mandato, n. 62. de ſimonia. 65

Vide in ver. *Concurſus.*

3 REVELARE non licet quod notum eſt per viam ſacramenti, etiamſi eſſet in præjudicium totius Mundi, in cap. Tua nobis, n. 40. de Teſtam. 281

3 Jurans non revelare ſuperiori præcipienti eſt perjurus, ibidem num. 44. 284

3 Et quando hoc procedat, n. 45. 284

3 Reverentia in quibus conſiſtat, in c. Conquerente, n. 15. de Offic. ordin. 587

3 Debetur Epiſcopo ſuo etiam ab exemptis, ibid. n. 14. 587

5 Item à regibus, & Presbyteris ſæculi, ibid. n. 17. 587

3 Reverentia duplex, in cap. Audivimus, n. 19. de Reliq. & vener. ſanctor. 604

3 REUS ſi vigore ſuæ exceptionis agat præveniendo actorem, vel imploret officium judicis, ſequi debet forum actoris, in cap. ſi Clericus, n. 14 de foro compet. 54

2 Reus actori ſua propria inſtrumenta edere non tenetur, in cap. Ex Epiſtolæ, n. 2. de probat. 124

3 Reus coram delegato Papæ trahi non poteſt ultra duas dietas extra ſuam diœceſim, in c. Nonnulli, n. 2 de Reſcript. 166

5 Reus in qualibet parte diœceſis citari poteſt coram delegato ab Epiſcopo etiam ultra duas dietas, ibid. n. 4. 166

3 Reus tantùm gaudet beneficio, ut trahi non poſſit ultra duas dietas, non autem actor, ibid. n. 3. 166

5 Reus conveniri poteſt ultra duas dietas, ſi partes expreſsè conſentiant in judicem remotum, ibid. n. 12. 167

3 Idem ſi Papa reſcribat ex certa ſcientia, n. 11. 167

3 Rei ex Ilyio ad Curiam trahuntur etiam ultra duas dietas, niſi ſint privilegiati, ibid. n. 14. 167

2 Reus per Eccleſiam tranſiens, dum ad ſupplicium ducitur, gaudet immunitate, nec poteſt inde violenter extrahi, in cap. Magnus, n. 41. & 61. de oblig. ad ratioc. 490

3 Reus ad mortem damnatus Euchariſtiam ſuſcipiens non gaudet immunitate, ibid. n. 51. 492

4 Reus excipiens de illegitimitate actoris exiſtentis in quaſi poſſeſſione, eſt actor, & probare debet, in c. Lator, num. 57 & 75. Qui filii ſint legitimi. 88

5 Reus non juridicè interrogatus poteſt jurare ſe delictum non commiſiſſe, intelligendo intra ſe, prout ſubeſt illi judicio, in cap. Falſidicus, n. 46 & n. 123. de Crim. falſ. 173

5 Et idem in teſte, qui jurat ſe neſcire, ibid. n. 47. 172

5 Contrarium, ibid. n. 123. 176

5 Reus non tenetur reſpondere, ſi judex exquirat quod non debet, ſecundum ordinem juris, ſed poteſt appellare, vel aliàs licitè ſubterfugere, ſed non poteſt uti mendacio, ibid. n. 129. 176

3 Reis duobus in ſolidum obligatis, creditor à quo maluerit poteſt debitum exigere, in c. ſacro n. 46. de ſentent. excomm. 374

5 Nec conventus poteſt opponere exceptionem diſcuſſionis, ut correus conveniatur, ibid. n. 47. 374

Declaratur, ibid. n. 11. 374

3 Reus quando diffinitivè abſolvatur ex capite innocentiæ, & quando ab obſervatione judicii tamquam non repertus culpabilis, in cap. Veſtra, n. 134. & 131. de cohabit. Cler. & Mulier. 40

Rex.

5 Reges plures in uno regno eſſe poſſunt, in c. ſignificaſti, n. 2. de elect. 243

2 Reges efficere debent, ut cuſtodiantur leges, & præcepta Dei, in c. Cùm veniſſent, n. 27 de Judic. 28

3 Regia privilegia tolluntur per legem generalem, etiamſi de illis non fiat ſpecialis mentio, in cap. Cùm Capella, num. 9 de privileg. 154

2 Reges multi ſunt, qui Superiorem in temporalibus non recognoſcunt, in c. Ex Epiſtolæ, n. 4 de probat. 125

3 Reges ſicut dignitatis altitudine præeminent, ita potioris prærogativa gratiæ ſunt attollendi, in cap. Adhæc, num. 16. de Religioſ. domibus 680

3 Rex alienare, ſeu donare non poteſt in præjudicium regni ſui, & contra Regis honorem, in cap. Recolentes, num. 10. de Statu Monach. 467

3 Regum jura Concilium Tridentinum præſervavit, ſed nova illis non attribuit, in cap. De Xenodochiis, num. 15. de Relig. domibus 486

3 Regia protectio de facto à ſæcularibus miniſtris aſſumpta, Ordinarii juriſdictionem non lædit, ibid. n. 26. 436

5 Rex Angliæ ſi de jure faciat mentionem, de ſuo regno intelligitur, in c. Canonum ſtatuta, n. 15. de Conſtit. 26

5 Rex in ſuo Regno eſt Monarcha, & totum continens, ib. n. 16 26

Reges, & eorum Officiales an, & quando intereſſe poſſint in Concilio

Vide in ver. *Synodo provinciali qui debeant intereſſe.*

3 Rex, qui credidit matri aſſerenti eum ex adulterio genitum, & renunciavit regno, de fatuitate redarguitur à Legiſtis, in c. Ut filii, n. 3 & 15. de filiis Presbytar. 462

2 Rex eſt ſæcularis perſona, in cap. Cùm non ab homine, nu. 3. de Judiciis 10

2 Rex non ungitur chriſmate in capite, ſed oleo delinitur in brachio, ſive humero, vel in armo, ibid. n. 3. 26

3 Rex habet in Regno ſuo jura ſupremi Principis, id eſt Imperatoris, in c. Ad falſariorum, n. 22 de Crim. falſ. 183

2 Rex, qui pacificè Regnum poſſidet, in paritate opinionum ortinque probabilium iniquum eſt ut de ſua poſſeſſione vi dejiciatur, in c. Ne innitaris, n. 307. de Conſtit. 67

1 Rex Portugalliæ inhabilis à Regno non removetur, ſed datur illi cura-

coadjutor à Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Cæterùm, num 56. de Reſcript. 144
RIGOR quid ſit, in c. Nimis, n.5. de fil. Presbyter. 475
RITUS propriè quid ſit, in c. Presbyter, nu. 16. de Sacram. non iteran. 456
3 ROBOAM reprehenditur, quòd ſequutus fuerit conſilium juvenum derelicto conſilio ſeniorum, in c. Ne innitaris, nu.265. de Conſtitut. 62
2 ROMÆ quilibet Clericus, aut etiam laicus in cauſis ad forum Eccleſiæ ſpectantibus conveniri poteſt, licèt aliàs ibi forum ſpecialiter non ſortiatur, in c. Licèt, n.22. de foro compet. 64
1 ROMANAM Eccleſiam excuſat neceſſitas, cùm non poſſit de ſuo omnibus providere, in c Inter cætera, n.17. de offic. ordin. 582
1 Romanæ Eccleſiæ vacantis paſtor, ſponſus, & caput viſibile eſt Chriſtus, in c. Cùm olim, n. 16 & 24 de major. & obed. 625
1 Romana Eccleſia, mortuo Papa, dicitur acephala, & viduata, ibid. num 22. 625
1 Declaratur, n 24. & 25. 625
2 Romana Eccleſia numquam à tramite Apoſtolicæ traditionis erraſſe probatur, in c. Venerabili, n.27. de teſtibus. 156
3 ROFREDUS Beneventanus increpatur, quòd irreverenter de Papa loquutus fuerit, in c. Super ſpecula, n.26. Ne Cler. vel Monach. 685
5 ROTÆ deciſio de Abbatibus ordinantibus ſæculares cum dimiſſoriis Epiſcopi expenditur, in cap Aqua, n.57. de Conſecr. Eccleſ vel Altar 570
1 Rotæ deciſio, quòd Epiſcopus ex magna cauſa diſpenſare poſſit contra Canones etiam Concilii, multipliciter declaratur, in cap. Nimis, n 24 & ſeqq. uſque in fin. de fil. Presbyter 478
2 Rotæ Romanæ deciſiones ſunt magiſtrales, & probabiles tantùm, licèt magnum habeant pondus authoritatis, in c.Cùm veniſſent, num.32 de Judic. 22
2 Rotæ Romanæ deciſiones prævalent communi opinioni, ibidem num.32. 21
2 Item faciunt jus in Curia ad inſtar ſtyli, ſaltem ſi ſecundùm eas fuerit ſæpiùs judicatum, ib n.22. 23
2 Rotæ Romanæ in ſuis deciſionibus non licèt Tridentini Concilii decreta interpretari abſque ſpeciali facultate, ibidem num 34. & ſeqq. 23
1 Rotæ deciſio in cauſa Salamentine juriſdictionis cur non impreſſa inter deciſiones Cardinalis Seraphini, in c Significaſti, n.15. & 20. de Offic. Archid. 174
5 Rotæ Auditores non ſunt familiares Papæ, in c. Ex parte, il ſecondo, n 36 de privil. 261
1 Rotæ Auditorum juriſdictio eſt ordinaria in procedendo, ſed delegata in ſententiando, in c.Cùm olim, n.7. de major. & obed. 625
4 Rotæ deciſio in cauſa Parmen. ſtatus refertur, in c Lator, num 6. Qui filii ſint legit. 79
4 Expenditur, ib.n 7. & num. ſeqq. uſque ad n. 54. & n. 71. uſque ad num 88. 82
4 Revocatur, ib. n.88. 91
5 Rotæ deciſio in cauſa Cordubenſi ſuper unione beneficii litigioſi refellitur, in c.Sicut unire, n 58. de Exceſſ. Prælat. 212
3 RUBRICÆ Miſſalis Romani ſervari debent non obſtante quocumque prætextu, & contraria conſuetudine, in c Cùm creatura, n.29 de Celebr. Miſſar. 580
3 Rubricæ Decretalium ut legum ſunt authenticæ, & allegari poſſunt ad deciſionem cauſarum, ſi habeant orationem perfectam, ib num.30 589
3 Secus in rubricis Decreti, & cur, ib. n.31. 589
1 Rubricæ Decreti non ſunt authenticæ, excepta prima, in c Canonum Statuta, n.40. & ſeqq. de Conſtit. 17
1 An illarum author fuerit Gratianus, ib n.45. 18
1 Rubrica prima Decreti, quo ſenſu dicatur authentica, ibidem numer. 42. 18
5 Rubrum declarat materiam nigri eſſe illius naturæ, cujus eſt rubrum, in c. Qui Presbyterum, n.79 de pœnit. & remiſſ. 297
1 Rudes, & ignari in quo differant, in cap. Cùm ſit ars, num 5. de ætat. & qualit. 435
3 Rumor quid ſit, & in quo differat à fama, in c. Veſtra num.44. de cohabit Cler. & Mulier. 13
2 Ruſtici, & coloni Eccleſiæ an, & quibus caſibus ſint exempti à juriſdictione ſæculari, in c Nullius, n.46. de foro compet. 48
2 Ruſticis tamdiu privilegia ſuffragantur, quamdiu agros colunt, & vadunt, & recedunt, in cap. Innovamus, num 3. & 10. de Treug. & pace. 637

S

Sacerdos, communia.

1 Sacerdos ſupremus in primitiva Eccleſia conſecrabatur ſpeciali conſecratione, & ad ſpecialem actum, in c. Quantò, num.14. de Conſuet. 198
5 Sacerdotibus debentur ſtipendia laboris jure Divino, naturalique, in c.Præterea, n.24 Ne Prælat vices ſuas. 70
5 Sacerdotes Gentilium in ingreſſu Sacerdotij mediam partem redituum ſummo Sacerdoti miniſtrabant, ib. n.42. 71
1 Sacerdotum Ordo bipartitus eſt, in c. Requiſivit, n 70. de Ordin ab Epiſcopo. 183
1 Opinio Butrii, & Abbatis circa poteſtatem Sacerdotalem refellitur tamquam pericnloſa, in c.Quantò, num.6. & ſeqq uſque ad num.20. de conſuetud 198
1 Sacerdotes, & Curati ſuper quibus ſint examinendi, in c.Cùm ſit ars, n 10 de ætat. & qual. 435
3 Sacerdotis verbum aut ſacrum, aut ſacrilegium, in c. Cùm autem, n 67. de Jurepatr. 523
3 Sacerdotibus, & Eccleſiæ miniſtris debentur alimenta ex redditibus Eccleſiæ de jure divino, in c. Cùm ſecundum, num.2. de præben. 90
3 Sacerdotibus de altario vivere, non luxuriari, permittitur, ibid. num.3. 90
1 Sacerdos ordinatus ante manus impoſitionem eſt verus Sacerdos habens poteſtatem conſecrandi corpus, & ſanguinem Chriſti, in c. Presbyter, n.26. de Sacram. non iteran. 458
Vide in ver. *Ordinum materia*.
1 Sacerdotes etiam inviti poſſunt à ſuis Epiſcopis ex una ad aliam Eccleſiam transferri, in cap. Quantò, nu.56. & 88. de tranſlat. Epiſcopi. 320
1 Sacerdotes non poſſunt ad aliam Eccleſiam transferri inviti, niſi ex cauſa communis utilitatis, vel neceſſitatis, ib.n.88. 323
3 Vinolentum Sacerdotem Apoſtolus damnat, & vetus lex prohibet, in c. A crapula, n.5. de vit. & honeſt. Cler. 6
2 Sacerdos Regularis apoſtata, qui decem furta qualificata commiſit, ex voto Congregationis ad triremes in perpetuum tranſmiſſus fuit, in c. Cùm non ab homine, n.106. de Judic. 57
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*.
3 Sacerdos quoutum ad virtutem Sacramenti eſt merè inſtrumentum, & organum inanimatum, licèt ſit organum vivum quantum ad meritum perſonale, in c. Veſtra, n.5. de cohabitat. Cler. & Mulier 11
3 Oratio ſancti fulcitur duplici merito, ſed profani unico tantùm, ib num.6. 11
3 Eccleſia quo ſenſu dicatur pollui ab indignis, ibidem num. 7. & ſeqq. 11
3 Sacerdos quantumcumque pollutus non poteſt divina Sacramenta polluere, quæ purgatoria cunctorum contagionum exiſtunt, ibid.n.8. 11
Vide in ver. *Presbyter*, *Ordo*, *Character*.
3 Sacerdotes mali Sacramenta adminiſtrando ſe tantummodò lædunt, in d c. Veſtra, n.9. de cohabit Cler. & Mulier. 11
Sacerdos Concubinarius.
Vide in ver. *Clericus quoad delicta*.
3 Sacerdotibus pro crimine famoſo, & non notorio indicitur Canonica purgatio, & ſi in purgatione defecerint, ſunt deponendi, in c.Veſtra, n.112. de cohabit. Cler. & Mulier. 18
5 Sacerdos qui depoſito habitu, & tonſura in ſævis enormitatibus deprehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c.Contingit, il ſecondo, n 13. & ſeq. de ſent. excomm. 369
5 Gaudet tamen privilegio fori, niſi ter monitus non deſiſtat, ibid. d. n.13. & ſeq. 369
1 Sacerdotes, & Paſtores Eccleſiæ ſunt Medici ſpirituales, qui medentur languoribus animarum, in c. Ne innitaris, num.296. de Conſtitut. 66
1 Sacerdotis officium eſt nulli nocere, omnibus autem velle prodeſſe, in c. Cùm Sacerdotis, n 3. de poſtulan. 672
1 Sacerdos poteſt eſſe Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocatum non reperiunt, vel non æquè bonum, ib.n 7. 673
1 Conjuncti dicuntur conſanguinei, & affines ex licita copula uſque ad quartum gradum, ib n.8. 673
1 Illicite verò uſque ad ſecundum, ib. n 9. 673
1 Sacerdos poteſt patrocinari pro miſerabilibus perſonis, etiamſi divites ſint, ib. n.12. 673
2 Non tamen contra Eccleſiam ſuam, niſi immineat neceſſitas, ibid num. 13. & n.20. 673
1 Sacerdos qui eſt Advocatus, vel Procurator pro extraneo contra Eccleſiam, in qua, vel à qua beneficium obtinet, tamquam ingratus eſt ipſo jure privatus beneficio, ib. n.14. 673
1 Sacerdos, ſi neceſſitas immineat, poteſt pro conjunctis contra Eccleſiam ſuam patrocinari, ib. n.20. 673
5 Sacerdoti an liceat comedere poſt Matutinum, cùm dicitur ſerò, & manè Miſſam celebrare non præmiſſa dormitione, aut digeſtione, in c. Si conſtiterit, n.14. de Accuſat. 10

Sacerdos quoad Confeſſiones.

5 Sacerdos exiſtens in peccato mortali, ſi tempus ita urget, ut non ſit locus pœnitentiæ, poteſt miniſtrare Sacramentum abſque peccato, in c. Ne innitaris, n.279. de Conſtit. 63
5 Sacerdos excommunicatus denunciatus non poteſt Sacramentaliter abſolvere pœnitentem, etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n.28 de Conſtit. 134
5 Sacerdos ut validè à peccatis abſolvat, debet non ſolùm eſſe approbatus ab Ordinario, ſed etiam habere juriſdictionem in pœnitentes, in c.Ne pro dilatione, n.8 de pœnit. & remiſſ. 324
5 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet juriſdictionem habitu, ſed non actu, ib n.12. 325
5 Sacerdos de jure communi ſatis eſt ut habeat poteſtatem abſolvendi habitu ad hoc, ut illius executio per electionem prorogetur, ſecus poſt Concilium Tridentinum, ib. n.14. 321
5 Sacerdotes ſæculares non Curati non poſſunt audire Confeſſiones confluentium ex alienis diœceſibus etiam in diœceſi, in qua ſunt approbati, ib. n.23. & 27. 322
5 Sacerdotes non Curati ſive ſæculares, ſive Regulares non poſſunt audire Confeſſiones etiam ſubditorum epiſcopi approbantis, extra diœceſim, in qua ſunt approbati, ib. n.26. 322
5 Sacerdotes ſimplices an habeant privilegium ſibi eligendi Confeſſorem, ib. n.51. 325
5 Sacerdos ſæcularis etiam in illa diœceſi, in qua eſt approbatus, non poteſt audire Confeſſiones confluentium ex alia Diœceſi, ibid. n.67. 326
5 Sacerdos revelans peccatum ſibi confeſſum punitur tanquam ſimoniacus, & hæreticus ad fidem reverſus, in c.Officii, n.14 de pœnit. & remiſſ. 305
5 Declaratur, ib. n.25 & 38. 305
5 Sacerdos quod ſcit in Confeſſione, non ſcit ut homo, ſed ut Deus, & dicitur quaſi neſcitum, ibid. n.29. 305
5 Sacerdos in actu Confeſſionis eſt Vicarius Dei ſpecialis, ibidem num.30. 305
5 Sacerdos proprius quis dicatur, in c.Omnis, nu. 55. & ſeqq. de pœnit & remiſſ. 313
5 Sacerdos ſæcularis etiam in diœceſi ubi eſt approbatus, non poteſt audire Confeſſiones confluentium ex Diœceſibus alienis, ibid. num 70. 323
3 Sacerdos proprius dicitur is, in cujus Parochia quis habitat de præſenti, in cap. Significavit, num.32. & ſeqq uſque ad nu.40. de Paroch. 310

Sacerdos notoriè excommunicatus de jure communi poteſt validè quem abſolvere in articulo mortis, ſecus ex Concilio Conſtantienſi, in c. A Prædeceſſore, n. 111. de ſchiſm. 113

Sacerdos quoad Miſſam.

Sacerdos Officium, vel Miſſam celebrans per alium, ſatisfacit his, pro quibus tenetur offerre, ſed non ſuæ obligationi, in cap. Ex parte, n. 32 de Cler. non reſid. 45

Sacerdotes non prohibentur primas Miſſas decantare, & in illis poſt Offertorium in medio Altaris ad populum ſe convertere, & oblationes accipere à ſponte dantibus; ſed perambulationes per Eccleſiam, & exhortationes prohibentur, in c. Paſtoralis, n. 39. de his quæ fiunt à Prælat. 216

Sacerdos poteſt locare operas ſuas ſpirituales abſque vitio ſimoniæ, in c. ſignificatum, n. 7 & n. 39. de Præbend. 81

Sacerdos non poteſt obligari pacto, vel ſtatuto ad celebrandum quotidiè, aut ſemper de uno ſancto, ibid. n 8. 83

Sacerdos, qui tenetur ad ſolam Miſſæ celebrationem, non autem ad illius applicationem, an poſſit pro applicatione eleemoſynam accipere, ibid. n 38. 83

Sacerdos poteſt accipere eleemoſynam pro Miſſa, etiamſi aliundè habeat ſuſtentationem, ibid n. 42 82

Sacerdos in conſecratione, quæ eſt eſſentialis oblatio, non Eccleſiæ ſed Chriſti perſonam agit, in cap. Fraternitatem, num. 6e de ſepultur. 297

Sacerdos, qui tot Miſſas non celebrat, quot ſtipendia accepit, tenetur ad reſtitutionem ex decretis S. Congregationis Concilii de celebrat. Miſſar. ibid. n. 65. 297

Sacerdos an pro unica Miſſa poſſit plura ſtipendia incongrua accipere, ibid. n. 80. & ſeqq. uſque ad n 84 299

Sacerdos qui alicui promiſit gratis, & liberaliter Miſſam dicere, tenetur dare promiſſis, quantumcumque nudum ſit pactum, ibid. num 82. 299

Sacerdos obligatus ad plures Miſſas excuſatur celebrando unam pro omnibus propter impoſſibilitatem celebrandi pro quolibet ſpecialiter, aut propter conſenſum expreſſum, vel tacitum eorum, qui eleemoſynam conferunt, ibid. n 88. 300

Sacerdos, qui tenetur ad ſolam Miſſæ celebrationem cum commemoratione, vel collecta, poteſt ſacrificium quibus voluerit applicare, ibid n. 90 300

Sacerdos graviter peccat, ſi Miſſam non celebret ſaltem quater in anno, ſcilicet in præcipuis feſtis, in cap. Dolentes, num 3 de celeb. Miſſar. 583

Cogi tamen non poteſt ab Epiſcopo ex Decreto Concilii Tridentini, ſed moneri tantum, ut non impeditus celebret, ib. n 14. 582

Vide in ver. *Miſſa*.

Sacerdotali dignitati nulla dignitas ſæcularis æquiparari poteſt, in c. Indecorum, n 30. & 56 de ætat. & qualit 400

Sacerdotalis dignitas eſt eminentior qualibet dignitate ſæculari quantum ad ſpiritualia, ibid n. 56. 402

Sacerdotalis dignitas excedit omnem dignitatem ſæcularem, in c. Quæſitum, n 20 de Cler. non reſid. 51

Sacerdotale officium poteſt eſſe ſine Pontificali ſed non è converſo, in cap Requiſivit, num. 46. & 79 & ſeqq. de ordinat. ab Epiſc. 381

SACERDOTIUM actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus eſt ordo Presbyteratus, ſed ſatis eſt, ut proviſus infra annum ſe faciat promoveri, in cap. Cùm in cunctis, num. 41. & 63 de elect. 146

Vide in ver. *Ordines beneficiis annexi*.

Sacerdotium ſuperveniens tollit munus publicum, & ſolvit compromiſſum priùs initum, in c. Magnus, num. 17. de obliget. ad ratiocin 487

Sacerdotio nulla dignitas ſæcularis adæquatur, in cap. Cùm non ab homine, n. 8. de Judic. 29

Sacramentum, communia.

Sacramentorum eſſentialia diſpoſitioni juris Eccleſiaſtici non ſubſunt, in c. Cùm contingat, n. 79. de ætat. & qualit. 424

Sacramentum quid, ibid. n 92 425

Sacramentum ordinis eſt voluntarium, in cap. Quæris, num 16. de ætat. & qualit. 418

Sacramenta Eccleſiaſtica non ſubduntur humanis legibus, in cap. Utrùm autem, n. 26. de cognat. ſpir. 58

Sacramentum quid, in c. Requiſivit, n. 53. de ordin. ab Epiſc 383

Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam diſpoſitionem ex parte ſuſcipientis, ſed tantùm ut obex contrariæ voluntatis non obſiſtat, in c. ſuper inordinata, n 40. de præben. 153

Sacramenta omnia ſunt ex inſtitutione Chriſti, in c. Cùm veniſſet n. 19. de ſacr. Unct. 446

Eccleſia ſicut non poteſt nova ſacramenta inſtituere, ita nec materiam, & formam ſacramentorum immutare, ibidem numer 20. 446

Sacramenta ſunt fundamenta religionis, ibid n 21. 446

Ritus, qui in ſacramentis ſunt ex inſtitutione Eccleſiæ, non ſunt de eſſentia, ſed de ſolemnitate tantùm, ibid n. 22 446

Sacramentorum uniformitas pertinet ad unitatem fidei, ibidem num. 26. 446

Sacramenta omnia tribus perficiuntur, materia, & forma, & miniſtro, ibid n. 31. 447

Sacramentis, in quibus imprimitur character, illud eſt eſſentiale, in quo, ſive per quod character imprimitur, ibid n. 34 447

Materia in ſacramentis debet ſignificare principaliter rem contentam, ibid n 47 448

Significatio rei Sacramentalis eſt de eſſentia ſacramenti, & habetur ſufficienter per materiam ejus, ibid n 48. 448

Materiæ defectus in qualibet parte totum inficit ſacramentum, ibid n 50. 448

In Sacramentis requiruntur res determinatæ ex inſtitutione Chriſti, ibid n. 80 451

Sacramentum ſine materia, & forma determinata non eſt reale ſacramentum, ibid. n 81. 451

Sacramentum eſt ſacræ rei ſymbolum, & inviſibilis gratiæ viſibilis forma, ibid. n. 85. 451

Sacramentum aliquod Chriſtus non exhibuit, niſi quod ipſe ſuſcepit in exemplum, excepto Pœnitentia, & extrema Unctione, num 88 453

Materia ſemel determinata in ſacramentis eſt de eſſentia, & ampliùs mutari non poteſt ab Eccleſia, ibid n 89. 453

Sacramenta omnia, & eorum eſſentialia ſunt immediatè ex inſtitutione Chriſti, in c. Presbyter, n 17. de ſacram. non iteran 456

Eccleſia in ſacramentorum diſpenſatione poteſtatem habet ſtatuendi, vel mutandi, ſalva eorum ſubſtantia, ibidem numer. 24. 456

Sacramentum quid, ibid. n. 29. 457

In ſacramentis habentibus materiam corporalem actus humani non ſunt de eſſentia ſacramentorum, ibid. n. 28. 457

Res ſenſibilis, & verba ſunt de eſſentia ſacramenti, ib. n. 29. 457

Sacramentum poteſt tradere ſeparatus, ſicut poteſt habere ſeparatus, in c. Quod à prædeceſſore, n. 38 de ſchiſmat. 104

Sacramenta recipiens ab excommunicato tolerato an peccet mortaliter, ibid n. 64. 108

Sacramenti vinculum majus quovis hominis præcepto, in c. Tua nobis, n. 32 de Teſtam. 283

Sacramentorum immutatio ſpectat ad ſolum inſtitutorem Chriſtum, in c. Quod nobis, n. 51 de Clandeſt. deſponſ. 38

Sacramenta Eccleſiæ vera ſunt apud hoſtes, in c. Ego N. n. 85. de Jurejur. 371

Sacramenta tranſeunt per ſacerdotes ſicut aqua per lapideos canales, in c. Veſtra, n 4. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 32

SACRÆ res an poſſint in profanos uſus converti authoritate Epiſcopi, in c. Requiſivit, n. 38 de ordinat. ab Epiſcop 380

Sacræ ex Conſtitutione Eccleſiæ tantùm poſſunt fieri non ſacra authoritate Papæ, in c. Cùm pridem, n 26 de pactis. 848

Sacrum omne quod eſt, vel alterius rei ſignum, illius debet eſſe ſimile, in cap Ex publico, num 52. de Converſ. Conjugat. 448

Sacræ res non ſunt in dominio alicujus, nec recipiunt æſtimationem, in c. Cùm ex eo, n 2 de Reliq. & vener. Sanctorum. 608

In SACRIFICIO non perpendit Deus quantum, ſed ex quanto offeratur, in c. Fraternitatem, n 27. de ſepultur. 293

Declaratur, ibid n. 31 & 25 294

Sacrificii, & Sacramenti effectus in pluribus Miſſis multiplicatur, ibid n. 23 294

Sacrificium Cœnæ ornatum quamvis infinitæ ſit virtutis, tamen non producit niſi effectus finitos, ibid. n 48 296

Sacrificii virtus non adæquatur valori ejus, qui continetur in ſacrificio, ſed correſpondet alicui merito in Eccleſia, ibid. num 74 298

Sacrificium Altaris ſoli Deo offerendum eſt, qui ſolus adorandus eſt latria, in c. Quidam, n 5 de celebr. Miſſar. 577

SACRILEGII crimen eſt mixti fori, in cap Nullus, n. 27 de foro compet. 46

Sacrilegii crimen eſt Eccleſiaſticum, in cap. Cæterùm, num 31. de Judiciis. 8

Sacrilegium æquè committitur auferendo de Eccleſia rem ſacram, vel non ſacram, & inter hæc nulla eſt differentia quoad immunitatem, in cap. Immunitatem, num. 19. de Immunit. Eccleſiaſt. 630

SÆVITIA nimia adſcribitur culpæ, in c. Ad audientiam, n 12. de homicid 332

SALARIUM debetur ex publico cuilibet Judici ordinario, in c. Præterea, n 49. Ne Præl. vic. ſuas 72

Salarium debetur etiam exercenti miniſterium alteri demandatum, ſi in tali miniſterio non ſit electa induſtria perſonæ, ſed tantùm affectus operæ, in c. Gravis, num. 81. & 93 de Reſtitut. ſpoliat. 319

SALAMONIS judicium non fuit probabile, ſed omninò certum, in c. Ne innitaris, n 101. de Conſtit. 40

Saltem, dictio eſt ſubſidiaria, in cap. Quia nonnullis, num. 11. de Magiſtris. 81

SALUTANDI modi complures referuntur ſecundum diverſas nationes, in c. His quæ, n 9 de majur. & obed. 638

SALUTATIO Angelica.

Vide in ver. *Oratio Dominica*.

SALVUSCONDUCTUS datus in eundo intelligitur datus etiam in redeundo, in c. Innovamus, n. 4 de Treug. & pac. 637

Salvus-conductus eundi, & redeundi an intelligatur datus pro una vice tantùm, an verò pro pluribus, diſtinguitur, ibid n 5. & ſeqq uſque ad n. 10. 637

Salvus-conductus eundi, & redeundi datus alicui pro pace facienda, intelligitur, ut poſſit ire, & redire, donec pendet tractatus pacis, ibid n 9 637

Salvo-conductui non tenetur quis credere, quando habet in loco capitales inimicos, in cap. Ad ſupplicationem, num. 7. de Renunciat 332

SACRIFICATUM ſemel Domino non poteſt per Eccleſiæ authoritatem in alios uſus commutari, in cap. Cùm ad Monaſterium, n. 47. de ſtat. Monach. 478

Declaratur, ibid. n. 71 & 73 480

Sacra transferri poſſunt ad alios uſus in articulo neceſſitatis, ibidem num 72. 480

SANTIUS eſt paucos bonos, quàm multos malos habere miniſtros, in c. Cùm ſit ars, n. 93. de ætat. & qualit. 435

SANCTI orationes non exaudiunt, ſed apud Deum pro nobis interpellant, in c. Quidam, n 8 de celebr. Miſſar. 577

Sancti plures coluntur in una tantùm Eccleſia, vel Provincia, in c. Audivimus, num. 14 de Reliq. & vener. ſanctor. 604

Pro ſancto aliquem venerari non licet ſine licentia Papæ, etiamſi in vita feciſſet miracula, ibid. n. 2. & n. 20. 604

Declaratur, n 18 604

SANCTITATIS VESTRÆ titulo in veteribus Conciliis aliquandò Epiſcopi deſignabantur, in cap. Antigonus, num. 1. de Pactis 619

Sanctuarium Dei jure hæreditario poſſideri non poteſt, in c. Accepimus, n 42. 664

Digitized by Google

3 SANDALIA ſunt calceamenta purpurea, quibus utuntur Epiſcopi, in c. Quia non n. 3. de Auth. & uſu Pall. 195
5 SANGUINEM elicit, qui multùm emungit, in c. Inordinatè, n. 10. de ſimon. 30
3 Sanguinem minuens die 23. Februarii non morietur illo anno ex febrili diſtemperantia, in cap. Cùm ad Monaſterium, n. 21. de ſtat. Monachor. 477
3 Et quid poſt Calendarium Gregorianum, ibid. n. 22. 477
3 SAPIENTIA, vel ſtultitia hominis an dictis, vel factis dignoſcitur, in c. Ne innitaris, n. 3. de Conſtitut. 30
3 Magis tamen ſpectanda ſunt facta, quàm verba, ibid. n. 4. 30
3 SARDINIÆ Inſulæ Parochiales unitæ Canonicatibus Cathedralium poſteà deſtructarum an obligentur ad reſidentiam, in cap. Extirpandæ, § Qui verò, n. 14. de præben. 329
3 Sardiniæ Inſulæ Parochias ad primævum ſtatum reduxit S. Pius V. ibid. n. 35. 329
3 SATISDATIO vitiosè præſtita non dicitur præſtita, in cap. Ex publico, n. 44. de Converſ. Conjugat. 448
5 SCANDALUM utilius neſci permittitur, quàm ut veritas relinquatur, & quomodo hoc ſit intelligendum, in c. Officii, num. 13. de pœnit. & remiſſ. 326
3 Scandalum Phariſæorum, & Puſillorum quando dicatur, in cap. ſi quis, n. 82. de Regular. 340
n Scandalum omninò vitandum, ſi ſine peccato vitari poſſit, aliàs ſecus, in c. Niſi cùm pridem, n. 74. de Renunc. 342
3 Scandalum potiùs vitandum, quàm peccatum, cùm dubium eſt, an ſcandalum ſit peccatum necne, ibid. n. 78. 342
2 Scandalum quid ſit, & unde dicatur, n. 79. 342
3 Scandali in materia quæ regulæ ſint obſervandæ, in c. Cùm ex injuncto, n. 2. de Nov. oper. nunciat. 223
4 Propter ſcandalum receditur à diſpoſitione juris poſitivi, in c. Quia circa, n. 8. de Conſanguinit. & affinit. 63
4 Scandalum quod oritur, ſi nuptiæ jam publicatæ non ſequantur, non eſt juſta cauſa diſpenſandi in ſecundo gradu affinitatis, ibid. num. 14. 70
3 SCEPTRUM vel corona regalis ſi donetur Oratori, non ipſi, ſed Regi acquiruntur, in cap. Poſtulaſti, num. 13. de Conceſſ. præben. 232
1 SCHEDULÆ ſi poſt illarum publicationem repertæ fuerint eſſe plures, quàm Cardinales, an ſint comburendæ ex Gregoriana Conſtitutione, in c. Maſſana, n. 35. de Elect. 306
5 SCHISMATICORUM geſta viribus carent, etiamſi gerantur prætextu publici officii, in cap. Quòd à Prædeceſſore, num. 1. de Schiſmat. 203
5 Ordinationes à ſchiſmaticis factæ irritæ ſunt quoad executionem tantùm, non autem quoad impreſſionem characteris, ibid. n. 2. & n. 27. & ſeqq. 203
5 Ordinationes factæ ab eis, qui à ſchiſmaticis ordinem ſuſceperunt, executionem non conferunt, ibid. n. 5. 203
3 Schiſmatici an ſint ipſo jure excommunicati, vel potiùs excommunicandi, ibid. n. 2. uſque ad n. 25. 203
5 Schiſmatici quot modis accipiantur, ibid. n. 7. 203
5 Excommunicati largè dicuntur ſchiſmatici, ibid. n. 8. 203
5 Schiſmatici propriè qui dicantur, ibid. n. 9. & ſeqq. 203
5 Schiſma unde dicatur, ibid. n. 10. 203
5 Schiſma quid ſit, ibid. n. 11. & 24. 203
5 Schiſmatici ſine hæreſi qui dicantur, ibid. n. 18. 203
5 Schiſmaticus, & hæreticus eſſet qui duos ſummos Pontifices ſimul crederet veros, ibid. n. 19. 203
5 Schiſma nullum eſt, niſi ſibi aliquam hæreſim confingat, ut rectè ab Eccleſia receſſiſſe videatur, ibid. n. 21. 204
5 Schiſmatici omnes propriè ſumpti hodie ſunt vinculo excommunicationis innodati, ibid. n. 23. 204
5 Beneficiorum collationes à ſchiſmaticis factæ ſunt ipſo jure nullæ, ibid. n. 25. 204
5 Epiſcopi ſchiſmatici nec poſſunt excommunicare, nec abſolvere, nec indulgentias concedere, ac ſi fecerint, nihil eſt actum, ibid. num. 33. 205
5 Ordinati ab Epiſcopis ſchiſmaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, ibid. n. 35. 205
5 Epiſcopi ſchiſmatici in vim Conſtitutionis Conſtantienſis validè juriſdictionem exercent, & beneficia conferunt, ib. n. 50. 206
n Electi in ſchiſmate dicuntur hæreſiarchæ, & eorum geſta ex communi errore non ſuſtinentur, in c. Niſi cùm pridem, num. 34. de renunciat. 339
3 SCHOLARES, & peregrini ligantur conſuetudinibus loci, ubi moram trahunt, in c. Conſilium, n. 39. de obſer. Jejun. 225
5 Scholares, peregrini, & vagabundi abſolvi poſſunt à quolibet ſacerdote approbato in caſibus Epiſcopo reſervatis, in c. Omnis, n. 93. de pœnit. & remiſſ. 316
5 Iidem ſortiuntur forum pœnitentiale ubi moram trahunt, ibidem num. 94. 316
3 Scholares, & incolæ, ac Mercenarii debent confiteri ſacerdoti Parochiæ quam incolunt, in cap. ſignificavit, num. 24. & 32. de Paroch. 310
3 Scholares non contrahunt domicilium ubi ſtudiorum cauſa morantur, niſi tranſacto decennio, & cur, ibid. n. 32. 312
3 Idem in mercatura, & Lectore publico, ibid. n. 33. 312
2 Scholaris ſi faciat pactum de litigando coram uno ex Judicibus ſuis, tenet pactum, in cap. ſignificantibus, num. 16. de offic. Deleg. 538
3 Scholares ut in abſentia licitè percipiant fructus præbendarum ſuarum, requiruntur licentia Epiſcopi, & privilegium, in cap. Cùm ad hoc, n. 6. de Cler. non reſidan. 63
3 Et ſufficit privilegium generale, de quo in cap. ſinal. de Magiſtris, ibid. n. 7. 63
3 Scholares debent eſſe dociles, & Epiſcopus debet cognoſcere, an ſint ætate, natura, & ingenio tales, qui poſſint in litteris proficere, ibid. n. 10. 63
3 Scholares negligentes, & inutiliter ſtudentes revocari poſſunt ad reſidentiam, ibid. n. 11. 63
3 Scholares facientes caſtra, & numerantes tegulas, non ſunt ſcholarium privilegiis honorandi, ibid. n. 12. 63
Vide in ver. *Theologia*, *Theologus*, *Lector Theologiæ*.
Fagnani Repertor.
4 SCHOLASTICUS Univerſitatis Salamanticæ non poteſt remittere denunciationes matrimoniorum, quæ à perſonis ſuæ juriſdictioni ſubjectis contrahuntur, in c. Cùm inhibitio, n. 4. & ſeqq. uſque in fin. de clandeſt. deſponſ. 37
4 Scholaſticus, ſeu Rector univerſitatis habet juriſdictionem ordinariam ex privilegio in corpore juris clauſo, ibid. num. 5. 37
2 SCIENTIA, & patientia Epiſcopi elicitur ex iteratis viſitationibus, in c. Audivit, n. 18. de præſcr. 176
3 Scientia, & patientia Epiſcopi ex quibus præſumatur, in c. Cùm veniſſet, n. 18. de Inſtitut. 182
5 Certa ſcientia excluditur ab actu ex negligentia, multiplici occupatione agendorum, & ſubreptione, in c. ſi aliquando, n. 5. de ſent. excomm. 155
2 Scientia in Epiſcopo eſt neceſſaria tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, in c. Niſi cùm pridem, n. 58. de renunc. 340
5 Scientiæ defectus promotum dejicit invitum, ibid. n. 59. 340
2 Scientia eminens deſideratur in Paſtore, competens tamen ſufficit, nec defectus eminentiæ præbet juſtam cauſam cedendi, ibidem num. 60. 340
5 Scientia Papæ ubi requiritur vera, non ſufficit ficta, vel præſumpta per clauſulam, *Quorum tenores*, in c. Veniens, n. 14. de tranſact. 269
5 Scholares Clerici non ſubſunt Rectori univerſitatis, niſi quoad ea, quæ profeſſionem reſpiciunt, in c. Quoniam, n. 9. de Privileg. 287
2 Scientia in promovendo ad beneficium curatum an ſit moribus præferenda, in c. Ex parte, n. 9. de ætat. & qualit. 404
2 Scientiæ defectus evidentiùs, faciliùs, & promptiùs probari poteſt per examen, quàm defectus perſonæ, ibid. n. 49. 408
2 Scientia qualis requiratur ad dignitates, & ordines Eccleſiaſticos, in c. Cùm in cunctis, n. 137. & ſeqq. uſque in fin. de elect. 259
n Scientia alia eminens, alia mediocris, alia ſufficiens, ibidem num. 138. 254
5 Scientia potiſſimùm æſtimanda eſt ſecundum qualitatem Eccleſiæ ad quam quis aſſumitur, ibid. n. 139. 254
5 Scientia eminens requiritur in promovendo ad dignitatem Epiſcopalem, ibid. n. 140. & 141. 254
2 Scientia competens in Epiſcopo toleratur ex cauſa, & diſpenſativè, ibid. n. 143. 254
3 Scientia competens juris requiritur in Archidiaconis, Præpoſitis, & eis habentibus juriſdictionem contentioſam; in aliis verò ſufficit ſcientia ſecundum qualitatem officii, vel beneficii, ibid. num. 144. 254
3 Et quid ex Concilio Tridentino, n. 145. 254
5 Scientia qualis requiratur in Abbate, ibid. n. 147. & ſeq. 254
5 Et qualis requiratur in Presbytero, n. 149. 254
5 Et qualis requiratur in Diacono, & ſubdiacono, ibid. n. 153. 254
3 Scientiam prohibitam diſcere, vel docere, culpa ſimilis eſt, in c. ſuper ſpecula, n. 19. Ne cler. vel Monach. 685
4 Scientia juris eſt de æternis quoad ſuam originem, quæ eſt dictamen rectæ rationis, in c. Non debet, n. 10. de conſang. & affinit. 72
3 SCIRE propriè quid ſit, in cap. Quòd Dei timorem, n. 7. de ſtatu Monach. 472
3 Scire aliquid per cauſas intrinſecas eſt perfectiùs ſcire, quàm per cauſas extrinſecas, ibid. n. 4. 472
3 Scire dicimur non ſolùm, quæ videmus, ſed etiam, quæ ab aliis audivimus, & quæ vehementer opinamur, in c. Venerabilis, n. 26. de Teſtib. 156
3 SCRIPTURÆ fides eſt diviſibilis, in c. Ad audientiam, il primo, n. 5. de Reſcript. 154
e Declaratur, ibid. n. 13. 155
2 Scriptura continens capitula ſeparata quamvis non probet quoad unum, poteſt tamen probare quoad aliud, ibid. num. 11. 155
2 Niſi defectus proveniat ex dolo illius, à cujus authoritate fides ſcripturæ dependet, ibid. n. 12. 155
5 Scriptura ſacra frequenter utitur verbis, quæ ſecundum litteram videntur falſa, ſunt tamen vera ſecundùm implicitas ſubauditiones, in c. Falſidicus, n. 17. & n. 162. de crim. falſ. 170
5 Declaratur, ibid. num. 158. & ſeqq. 177
5 Scripturæ ſacræ præter ſenſum litteralem inſunt alii ſenſus ſpirituales, & myſtici, ibid. num. 156. 177
5 Omnes ſcientias tranſcendit, quia dum narrat geſtum, prodit myſticum, ibid. num. 157. 177
5 Nec multiplicitas ſenſuum facit æquivocationem, nec aliquam ſpeciem multiplicitatis, ibid. n. 158. 177
5 In nulla ſcriptura humana poteſt reperiri, niſi ſenſus litteralis, ſed tantùm in Divina, cujus ſpiritus ſanctus eſt auctor, homo verò inſtrumentum, ibid. num. 159. 177
5 Lectio ſcripturæ ſacræ ex Concilio Tridentino haberi debet in Monaſteriis Monachorum, in Conventibus Regularium, & in publicis Gymnaſiis, in cap. Quia nonnullis, num. 25. de Magiſtris. 83
5 Lector ſacræ ſcripturæ examinandus eſt ab Epiſcopo loci de vita, & moribus, & ſcientia; quod tamen de Lectoribus in clauſtris Monachorum non intelligitur, ibid. num. 26. 83
5 Nec de Lectoribus in Conventibus Regularium, ibid. n. 27. 83
5 Scriptura ſacra propriè dicitur, quæ in ſacris litteris continetur, ibidem num. 30. 83
n Scriptura ex eo, quòd de illa conficienda partes paciſcantur, non efficitur de ſubſtantia actus, in c. ſicut, n. 13. de probat. 218
2 SCRUPULUS mora eſt conſcientiæ, ſi applicatio ad opus fluctuat circa rectum, & obliquum, in cap. Ne innitaris, num. 88. & 94. de conſtitut. 38
2 Scrupuloſa cum conſcientia operari peccatum eſt, niſi priùs ea ros deponatur, ibid. num. 95. & ſeqq. & num. 246. 39
2 Scrupulus eſt credulitas ex levibus conjecturis; & plus credulitatis habet, quàm dubitatio, & minùs, quàm opinio, ibidem num. 248. 56
2 Scrupulis vincendis ſaluberrimum eſt remedium, contra illos operari, ibid. num. 252. 56
9 Declaratur, ibid. d. num. 251. 56
2 SCRUTATORIBUS an fides adhibeatur contra tenorem ſcripturæ, in c. Publicato, num. 17. de elect. remiſſivè. 309
5 Scrutatores non debent ſe ultrò ingerere, aliàs redderentur ſuſpecti, in c. Quia propter, num. 42. de elect. 289

Digitized by Google

Scrutatores ſi ſint plures, quàm tres, vitiatur electio, ibidem num.43. 189
Scrutatores ore proprio voto electorum ſcrutari debent, ibidem nume 49. 190
Scrutatores duos ſecundum omnem practicam ſcrutantur tertium ibid. num 50. 190
Scrutatores ut ſint fide digni, non pertinet ad ſubſtantiam electionis, ſed ad juſtitiam, ibid. num. 76. 191
SCRUTINII forma eſt difficilis obſervatu, & boni Juriſtæ practicare ignorantes in ea deficiunt, in c. Licèt de vitando, n.73. de elect. 217
Ex ſcrutinii publicatione an, & quale jus acquiratur nominato, in c. Publicato, n 10. & 20. de elect. 308
Scrutinium nondum publicatum an deſtrui poſſit de conſenſu majoris partis capituli, etiam ſine ulla cauſa, ibidem numer.55. 312
Scrutinium quot modis accipiatur, in cap. His quæ, num 13. de major. & obed. 618
Scrutinii forma eſt incompatibilis cum forma Concilii Tridentini, in c. Quia propter, nu.25 de elect. 288
Scrutinii forma eſt valdè difficilis obſervatu, ibid. n.24. 288
Vide in verb. *Electio per Scrutinium*.
Scrutinio publicato cur electoribus variare non liceat, in c. Maſſana, n 36. de elect. 306
SECRETUM aliud receptum ſimpliciter, aliud in Sacramento Pœnitentiæ, in c. Tua nobis, num 38. de teſtam. 183
Secretum quod vulgò injungitur ſub Confeſſione, non eſt ſub ſigillo Confeſſionis, ib. num 42. 184
Secreti fides non habet vim obligandi contra jus, ibidem numer 43. 184
Secretum quibus caſibus revelandum, ibid. n.47. 184
Secretò quomodo exquirantur vota eligentium, in cap Quia propter, n.47. de elect. 290
Secretum dicitur, quod fit in præſentia quinque perſonarum, antequam judicialiter ſit diſcuſſum, in c. Veſtra, nu. 49 & 118. de cohabit. Cler & mulier. 23
Vid in ver. *Occultum*.
SECURITATIS privilegio quæ perſonæ gaudeant tempore guerræ, in c. Innovamus, n.1. de treug. & pac. 617
Item quæ animalia, ib. num. 10. 11. & 12. 618
Sede vacante juriſdictio ordinaria non expirat, in c. Cùm olim, n.67. & ſeqq uſque ad n.71. de major & obed. 619
Vide in ver. *Cardinales Sede vacante*.
Et in ver. *Capitulum Sede vacante*.
Viſitator Eccleſiæ vacantis, non confert beneficia, niſi ſit datus à Papa, in c. Illa, n.33. Ne Sede vacante. 109
Sede vacante ſtatus Eccleſiæ mutari non debet, in c. Novit, n.1. & 14. Ne Sede vacante. 104
Sedis vacantis tempus non eſt conveniens ad aliquid agendum, vel tractandum ſuper ſtatu Eccleſiæ, ibid n.14 105
Etiamſi negotium fuerit cœptum in Sede plena, ibidem numer.15. 105
Præſcriptio dormit vacante Eccleſia, ibid. n 16. 105
Sede Epiſcopali vacante non debet aliquid innovari, cum non ſit, qui Epiſcopalis jus tueatur, ib n.17. 105
Sententia lata contra Eccleſiam vacantem non valet, ſicut nec contra minorem, qui non habet tutorem, vel curatorem, ib. nume 19. 105
Vicarius Capitularis cum Clero ſede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, adhoc ut Eccleſiaſtici conveniantur gabellis, ibid. num.22. 105
Sede vacante nihil fieri debet, in quo Eccleſiæ præjudicetur. ib. num.28. 105
Eccleſia vacante illius fructus diminui non poſſunt, in c. Niſi eſſent, num.24. de præben. 119
Declaratur, ibid n 30. 108
Sede vacante interpretativè, & non verò, juriſdictio non devolvitur ad Capitulum, in cap. Ad abolendam, num. 37. de hæreticis. 91
Vide in ver. *Capitulum Sede vacante*.
Sedes vacat interpretativè, ſi Prælatus ſit excommunicatus, vel ſuſpenſus, in cap Quia diverſitatem, num.11. de conceſſ præbend. 193
Aut ſit inutilis ad agendum de jure, ib n. 18. & n.31. 193
Declaratur, ibidem, n 20. & 23. 193
Sede vacante interpretativè ob ſuſpenſionem Prælati, Oeconomus non poteſt convenire, nec conveniri, ibid. n.33. 194
Sedes quaſi vacat, Epiſcopo à Paganis, Schiſmaticis capto, & juriſdictio tribuitur Capitulo, ib n.28. & ſeqq. 193
Sedes Epiſcopalis an vacet propter hæreſim Epiſcopi, in c. Abſolutos, nume 18 & 13. de hæreticis. 99
Vide in ver. *Dimiſſoria*.
SEMESTRE ad eligendum, ſeu conferendum.
Vide in ver *Beneficium quando conferendum*.
SEMINARIO Clericorum non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, in c. Licèt, n 29. de præben. 234
Seminarii taxa ſolvi debet ex fructibus non modò beneficiorum, ſed etiam penſionum, in c. Ad audientiam, il 2 n.36 de reſcr. 282
Seminario non eſt contribuendum ex diſtributionibus quotidianis, in c. Olim, n 47 de verb ſignific. 383
Etiamſi dividantur in fine anni, & in illis univerſi Capituli redditus conſiſtant, n.64. 384
Seminarium quoad unionem beneficiorum.
Vide in ver. *Unio Seminario*.
SENECTUS non excuſat Parochum à reſidentia, in c. Clericos, n 16. de Cler non reſid. 65
Senectus quid ſit, in c. Cùm ſis, nu. 12. de converſ. conjug. 415
Senectutis initium aliter conſtituendum eſt quoad univerſam hominis ſpeciem, & aliter quoad ſingulos homines, de quorum ſenectute agitur, ibid n 12 415
Senectus in univerſum quando incipiat, variæ referuntur ſententiæ, ibid. n.13. 415
Senectus quoad ſingulares homines an & quomodo probetur ex aſpectu corporis, ibid. n 17. 416
In ſenectute judicanda quomodo arbitrium ſit regulandum, ibid. nume 21 416
Senectus, & ſterilitas copulativè requiruntur, ad hoc ut uxor poſſit remanere in ſæculo cum voto ſimplici caſtitatis, ib n 65 417
Senectus ſola non excuſat à jejunio Eccleſiæ, niſi adſit aliqua ſenilis ætatis infirmitas, ib. n.73. 419
Senectutis initium ut minimum conſtituitur in quinquageſimo anno, ibid. n.81. 440
Senectus ſola non ſufficit, ut abſit incontinentiæ periculum, ib. num 81. 440
Senectus, & ſterilitas non ſufficiunt, ad hoc ut uxor remaneat poſſit in ſæculo, ſi aliunde appareat de illius intemperantia, ibidem, num 86. 440
SENIS centum annorum mirabile exemplum à Hieronymo recenſetur, in c. Cùm ſis, num.10 de converſ conjug. 416
Senes qui dicantur, arbitrio judicis relinquitur in caſibus, in quibus nulla certa ætas à jure præfinita eſt, ibidem nu 11. 436
Senior quandoque eſt aliquis in quinquageſimo anno, quàm alius ſexageſimo, ibid. num 21. 436
Senes ante quinquageſimum annum ut quis dicatur, non reperitur jure cautum, ibid. num. 13. 436
Senes octuagenarii non excuſantur à perſonaliter comparendo, ſi ſint robuſti, ibid nume 25. 436
Senes ſexagenarii an excuſantur à jejunio, ib.n.32. & n 78 & ſeq. 437
Senes ſexagenarii non includitur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab indulto veſcendi lacticiniis, ib num 34 & 95. 437
Senes vividi gubernationi ſunt aptiſſimi, ib. nu.76. 439
Senes in qua ætate à jejunio excuſentur, non eſt a jure determinatum ib num 78. 439
Senes diù jejunium ferre non poſſunt, ſed egent cibo crebro, & modico, ex ſententia Hippocratis, ib nume.91. 440
Procedit in decrepitis, & ſenio confectis tantum, ib n.91. 440
Senes non decrepiti facillimè jejunium ferunt, ib. n 93. 441
Senes majores annorum ſeptuaginta ſunt immunes ab excubiis, in c. Pervenit, num 5. de immunit Eccleſ 628
Si tamen ſint divites, tenentur alium mittere pro ſe, ib. n. 6. 628
Opinio Cajetani, & Navarri circa jejunium ſenum expenditur, in c. Cùm ſis, num.80. de converſ. conjug. 439
Senum gloria eſt canities, in c. Ne innitaris, num 166. de conſtitut. 54
Senilis ætas pro moralium diverſitate vario modo à jure præſcribitur, in c. Cùm ſis, num.16 & 26. de converſ. conjug. 436
Senilis corporis ſtatus ex levi momento in morbum decidit, ibid. num. 13. 437
SENTENTIA Theologorum refertur, qui cenſent tonſuram non eſſe Ordinem, ſed præparationem ad Ordines & Pſalmiſtatum eſſe officium Lectori annexum, in c. Cùm contingat, num 12. de ætat & qualit. 418
Sententia contra Capitulum lata præjudicat etiam ſucceſſoribus, in c. Ex parte, num 42. de arbitr. 904
Sententia privationis beneficii contra Parochum non reſidentem eſt nulla, ſi in ultima monitione Epiſcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, in c. Ex tua, n.30. de Cler. non reſiden. 56
Sententia certa in re dubia ferri non poteſt, in c. Ne innitaris, num. 144. de conſtit. 45
Sententia Judicis ſequens unam opinionem in materia, in qua eſt magnus conflictus, valet ſi non appareat, quæ opinio ſit communior, & illa non ſit apertè falſa, ibid. num.144. 78
Sententia lata contra ſenſum legis, vel ſtatuti, de cujus intellectu probabiliter dubitatur, non dicitur continere errorem expreſſum, in c. Quoniam, n 3. de conſtitut. 130
Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis ſtatuti, ibid. num.67. 128
Sententia lata per falſas litteras non debet executioni mandari, in c. Super eo, n.1. de crim. falſ. 179
Sententia privationis contra beneficiatum non promotum ſufficit ſine juris ſolemnitate, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 17. de elect. 250
Sententia lite non conteſtata eſt ipſo jure nulla, in c. Cùm olim, num 11. de lit. conteſt. 83
Nec eſt exequenda, etiam ſi lapſa ſint fatalia, ibid. n. 12. 83
Sententia diffinitiva non fertur, ſi reus confiteatur ante oblatum libellum; ſed fit ei præceptum, ut ſolvat intra certum tempus, ibid. num.21. 84
Sententia debet eſſe conformis non poſitioni, ſed petitioni, ibid. num.46. 83
Sententia Ordinarii in exemptos eſt ipſo jure nulla ex defectu juriſdictionis, in c. Grave, num.6. & ſeqq. de offic. ordin. 598
Sententia contra jus lata in vim conſuetudinis irrationabilis valet ipſo jure, licèt ſit retractanda, in c. Cùm cauſam, num. 3. de elect. 275
Sententiæ acquieſcit qui non appellat, in cap. *Auditis*, num.27. de præſcript. 176
Sententia declaratoria nullum jus tribuit, in c. Ad hæc, num. 31. de relig. domib. 490
Sententia cenſuræ lata poſt appellationem etiam extrajudicialiter interpoſitam eſt ipſo jure nulla, in c. Cùm dilectus, num 10. de relig. domib. 497
Sententia in exemptum lata non valet ex defectu juriſdictionis, ibid num 11 497
Sententia non nimia feſtinatione, ne præcipitanter ferenda eſt, in c. Dilectus, il 2. num.37. de reſcript. 190
Et debent ſtatim præcedere termini ſubſtantiales, ib. n 38. 190
Sententia lata contra privilegium non tenet in cap. Reſponſo, n. 98. & 115. de ſent. excomm. 365
Sententia lata à non ſuo Judice eſt ipſo jure nulla, ib. n. 105. 366
Sententia qua quis pronunciat ſe incompetentem eſt interlocutoria, in c. ſignificantibus, n.3. de offic. deleg. 517
Habet tamen vim diffinitivæ, ibid. n.4. 517
Et ab ea appellari poteſt etiam ſecundum leges, ibid. n 5. 517
Sententia interlocutoria regulariter revocari poteſt ab eodem Judice, qui eam tulit, reponendo partem appellantem, ibidem num.6. 517

s Sententia, qua quis pronuntiat ſe juriſdictionem non habere, non poteſt contrario imperio revocari, ibid. num 7. 517

a Etiamſi Judex malè pronuntiaverit, eo quòd aliàs eſſet competens ibid. num.8 518

a Sententiæ appellatione venit diffinitiva, in c. Super eo, il 2. n.6 de appell. 191

6 A ſententia, qua quis pronunciat ſe Judicem incompetentem, appellari poteſt etiam ſecundum leges, ibid num 17. 193

a Sententia diffinitiva quæ ſit, ibid. num.11. 191

a Et quæ ſententia quaſi diffinitiva, ibid num 12 & 14. 191

a Sententia lata ſuper poſſeſſorio dicitur quaſi diffinitiva, ibidem num.13 191

s Sententia interlocutoria quæ dicatur, ibid num.38. 193

a Sententia excommunicationis eſt potiùs interlocutoria, quàm diffinitiva, ibid n.47. 194

a Sententia Judicis, vel arbitri, an, & quando poſſit pro parte valere, & pro parte non, in c. Cùm tempore, n.18 de arbitr. 665

a Sententiæ Eccleſiaſticæ appellatione venit excommunicatio, ſuſpenſio, & interdictum, in cap. Cùm Eccleſiarum, num.7. de offic. ordin. 556

4 Sententia ſuper ſtatu facit jus quoad omnes, in c. Lator, num. 33 qui filii ſint legitimi. 85

4 Sententia quæ nullum continet verbum, per quod appareat lecta, eſt nulla, non obſtante clauſula, *Data*, ibid num 69. 91

a Sententia ſi ſit nulla, agendum eſt via ordinaria nullitatis, non autem remedio reſtitutionis in integrum, in c. Requiſivit, num. 17. de reſtit. in integr. 617

4 Sententia, in qua exprimitur duplex cauſa, ſuſtinetur ex cauſa vera, licèt Judex principaliter moveatur ex cauſa falſa, in cap. Per tuas, num.4. qui filii ſint legit. 94

4 Secùs ſi una tantùm cauſa exprimatur, & illa ſit falſa, ibidem num. 5. 94

9 Sententia ferri debet ſecundum acta, & probata, in c. Falſidicus, num 129. de crim. falſ. 175

a Sententia non eſt revocanda, ſi ex poſt facto conſtat judici ſactum eſſe notorium, & abſenti nullam defenſionem competere, in c. Cùm olim, num.44 de ſent & re judic. 186

a Sententia lata ſub conditione extrinſeca non valet; ſecùs ſi conditio dependeat à natura negotii in judicium deducti, in c. G. Perpetuus, num 24. de fid. inſtrum 261

a Sententia non viſis actis etiam probatoriis eſt nulla, ib n. 2e 262

a Sententiam, ſi Judex à quo, vel pars negaverit ſe habere, vel noluerit exhibere, quo remedio ſit ſuccurrendum appellanti, ibidem num.21 & num.29. 263

Vide in ver. *Acta*.

9 Sententia abſolutoria, vel condemnatoria in uno foro parit exceptionem rei judicatæ in alio, in c. Contingit, il 2. num 14. de ſent excomm 370

a Sententia requirit juſtitiam cauſæ, & poteſtatem judicantis, in c. Non poteſt, num e de ſent & re judic. 183

a Sententia lata poſt appellationem eſt nulla, ibid. num 14 182

5 Sententia condemnatoria ſuper crimine aliàs famoſo, ſi nulla ſit, non imprimit notam infamiæ, in c. Omnipotens, num 14 de accuſat 6

a Sententia lata poſt inſtantiam peremptam nulla eſt, in c. Venerabilis, num.24. de judic. 31

a Sententia contra jus litigatoris valet, ſi ab ea infra decem dies non fuerit appellatum, in cap Cùm inter vos, num.2. de ſent. & re judicat 187

5 Sententia ſimpliciter lata non durat poſt obitum, vel remotionem proferentis, niſi ſucceſſor eam confirmet, & ratam habeat, in c. A nobis, il 2. num.53. & ſeqq. uſque in fin. de ſent. excomm. 313

5 Sed ſi lata ſit ſub conditione, expirat per mortem proferentis ante conditionis implementum, ibid n 54 & n 59 & 62. 113

9 Sententia excommunicationis à delegato prolata in contradictores expirat mortuo, vel revocato delegato, ibidem num 55. 113

5 Sententia, quæ tempore proferentis injecit vinculum, durat ultra tempus proferentis, ibid. num.56 313

5 Sententia reſpectu proceſſus, vel effectus producendi in futurum, tollitur per remotionem proferentis, ibid num.58. 313

9 Sententiæ forma in quolibet procedendi modo ſequi debet juxta formam judicii, in c. Qualiter, & quando, il 2. num 35. & 79. de accuſat 17

9 Prælatus eo ſtatim lata ſententia ſuper crimine intelligatur ipſo jure privatus dignitate, vel beneficio, ibid. num 90. 21

9 Sententia lata ſuper crimine quos effectus producat, ibidem num.92. 21

Sententia, & illius executio in die feriato.

Vide in ver. *Feriæ*.

s Sententia diffinitiva fertur ex violenta præſumptione, in cap. Nullius, num 102 de conſtient. 40

r Sententia in qua Judex aſſerit ſe delegatum, non ſtatur, niſi oſtendatur commiſſio, in c. Cùm in jure, num.24. de offic delegat. 534

e Etiamſi lata ſit contra contumaciter abſentem, ib n 27. 534

2 Secùs ſi pars fuerit præſens in Prolatione ſententiæ, & non appellaverit item ſecùs, ſi quandoque comparuerit ante litis conteſtationem, & non contradixerit, ibid num.26. 534

s Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis ſtatuti, in c. Quoniam, num.67 de conſtit. 118

a SEPTIMI libri Decretalium compilatio ſub Gregorio XIII. inchoata, & ſub Clemente VIII. abſoluta, cur publicata non fuerit, in c. Cùm veniſſent, num.61. & ſeqq de judic. 26

9 SEPTUAGENARII indiſtinctè dicuntur ſenes, nec quoad eos eſt locus arbitrio judicis, in cap. Cùm ſis, num.34. de converſ. conjug. 436

8 SEPULCRUM tangere olim non licebat etiam reficiendi cauſa, in c. Cùm ex eo, num.26 de Reliq & vener. Sanctor. 610

a SEPULTURA, ſeu jus liberè recipiendi aliquem ad ſepulturam poteſt præſcribi, in c. Cùm olim, n.15. de preſcript. 479

8 Sepulturæ electio in loco minùs religioſo an & quando valeat, in c. Fraternitatem, num.1. & ſeqq de ſepulturis. 291

8 Sepultura, relicta ſepulcra majorum ſuorum, eligi non poteſt in Eccleſia, quæ de jure, vel privilegio cœmeterium non habet, ibid num.2. 292

3 Sepulturæ privilegium poteſt Epiſcopus concedere ex juſta cauſa, & de capituli conſenſu, dimiſſa tamen Parochiali Eccleſiæ Canonica portione, ibid num 7. 292

3 Sepultura cur potius ſit eligenda in locis magis religioſis, ibidem num 8. 292

8 Sepultus apud Martyrem orationi Martyris commendatur, ibidem num 10 292

8 Sepulturam non eligentes, aut minùs rationabiliter, ſepeliendi ſunt in ſepulcra majorum ſuorum, ibid. num.12. 292

Vide in ver *Simonia in Sepultura*.

5 SERMO malus totius procedit de ore noſtro ad deſtructionem audientium, quoties loquimur, non ut convenit audientibus, in c. Falſidicus, num.69. & num.136. de crim falſ. 172

e Sermo ſimplex regulariter verificatur pro prima vice, in c. Innovamus, num.7. de treug & pac. 637

a Fallit in ſeptem caſibus, ibid. num 8. 617

a Servientes, circumſcripta conſuetudine, vel privilegio, an ſint ſub juriſdictione illorum, quibus ſerviunt, in c. Cùm contingat, num 10. de foro compet 70

8 Servitutem non recipit, quod humani juris eſſe deſiit, in c. Quoniam, num 51. de jurepatr 514

5 Servi Eccleſiarum gaudent Eccleſiaſticis privilegiis, in c. Ut privilegia, num 5. de privil. 268

a Servi Eccleſiarum ſunt de foro Eccleſiæ, in c. Nullus, num.27. de foro compet. 65

a Si perpetuo Eccleſiæ ſervitio ſunt adſtricti; ſecùs ſi conducititii, ibid. num 28. 65

a Servientes Militiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, vel Collegiis, an, & quando fori privilegio gaudeant, ibid. num 71. 50

e SERVITIUM, & labor non attenditur à jure, niſi habentibus legitimum ingreſſum in caſibus, locis, & temporibus permiſſis, in c. Gravis, num 91. de reſtitut. ſpoliat. 120

s SERVITUS aquæ ducendæ numquam perditur per non uſum, ſi fons aruerit, in c. Treugas, num 61 de treug & pac. 615

5 Servitus eſt mors civilis, quæ morti naturali aſſimilatur, in c. Per tuas, il 1. num 18. de ſimonia. 51

8 SERVUS non poteſt eſſe Notarius, in c. Sicut te, num 59. Ne Cler. vel Monach. 670

4 Servus præſumitur fuiſſe ab origine, qui nunc reperitur in quaſi poſſeſſione ſervitutis, licèt de jure non præſumatur, in c. Lator, num.69. qui filii ſint legitim. 89

8 Sirera quid ſit, in c. A crapula, n 21. de vit. & honeſt. Cler 6

3 *Sicut* dictio importat omnimodam ſimilitudinem in ſubſtantia, qualitate, & modo ſimul, in cap Quæſitum, num.13. de cohabit. Cler. & mulier. 24

5 SIGILLUM Confeſſionis, ſicut & Confeſſio, eſt de neceſſitate Sacramenti, & de jure divino, in c. Officii, num 27. de pœnit. & remiſſ. 305

5 Papa ſuper ſigillo Confeſſionis diſpenſare non poteſt, ibid. num. 28 & 30. 305

5 Sigillum Confeſſionis ſine pœnitentis licentia nullus mortalium violare poteſt, etiam pro ſalute totius mundi, ib. n.32. 305

e Sigillum Epiſcopi ex conſuetudine generali totius Orbis reputatur authenticum in ſpectantibus ad officium ſuum, in cap. Poſt ceſſionem, num.9. de probat. 210

e Sigilli appoſitio tantum probat, quantum ſubſcriptio manu propria, in c. Cùm in jure, num.28. de off. deleg. 534

a SIGNATURA juſtitiæ cum in genere, & confusè petitur, commiſſio cauſæ debet in commiſſione addere clauſulam: Dummodò non agatur de interpretatione decretorum Concilii Tridentini, in c. Cùm veniſſent, num 35. de judic. 23

a Signatura quid ſenſerit in muliere, quæ lite pendente in foro ſæculari effecta eſt Mantellata, ſeu Pizzocara S. Auguſtini, in c. Magnus, num.80. de oblig ad ratioc. 496

a Signaturæ Cardinales, & Prælati Sede vacante ſupplicationes, vel commiſſiones ſignata non valent, in c. Cùm olim, num 75. de major. & obed. 619

a Signaturæ juſtitiæ commiſſio ſufficit in cauſis, quæ in curia tractari debent, in c. Ex parte, num.10 de foro competent 75

a SIGNI exterioris traditio requiritur ad eſſentiam Ordinis, in c. Cùm veniſſet, num 41. de ſacr. unct. 447

s SIGNIFICATIO rei Sacramentalis eſt de eſſentia Sacramenti, & habetur ſufficienter per materiam ejus, ibid. num.48. 448

a Significatio ſanguinis Chriſti non habetur ſufficienter per traditionem pateræ cum pane, ibid. num.78. 450

a Signum illud exterius in quolibet Ordine eſt eſſentiale, in quo principalis actus illius Ordinis deſignatur, in c. Presbyter, n. 17. de Sacram non iterand. 457

a SILENTIUM quando habeatur pro diſſenſu, in cap Perlatum, num 8 de iis, quæ vi met. cauſ. 675

a SIMILE nullum eſt idem, in c. Ad audientiam, il 2. num. 54 de reſcript. 180

a SIMILITUDO, & effectus facit, ut quis dicatur de numero eorum, de quorum numero non eſt, in c. Nuper à nobis, num 7. de bigam. 506

e Nullum ſimile eſt idem, in c. Damnamus, num.5. de Summ. Trinit & fide Cathol. 99

e SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non uſum, ſi fons aruerit, in c. Treugas, num. 61. de treug & pac. 615

5 Servitus eſt mors civilis, quæ morti naturali aſſimilatur, in cap. Per tuas, il 1 num.18. de ſimonia. 51

Simonia, communia.

a Simoniæ Authores qui fuerint in novo, & veteri Teſtamento, in c. Cùm pridem, num.3 de pact. 647

e Simonia quales habeat ex jure naturali inordinationes, & deformitates, ibid num.9. 647

e An, & quando ſit propriè hæreſis, ibid. num. 24 648

9 Simoniæ crimen eſt merè Eccleſiaſticum, in c. Ex diligenti, n. 5. de ſimon. 26

e Simoniacum non eſt in pactum deducere etiam in ſpiritualibus ca-

Digitized by Google

ea, quæ percipiuntur à jure, in c. Ad audientiam, il 2. num. 31. de reſcript. 175
§ Dummodò deducantur eo modo, quo tacitè inſunt, ibidem num. 17. 175
§ Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, num. 32. & ſeqq. uſque in fin. de ſimonia. 16
§ Et quid in Notario, ibid. 16
Vide in ver. *Notarius*.
§ Simoniacum, & doloſum arbitrium non valet, in c. Non ſine, num 9. de arbitr. 690
§ Simoniam committens non excuſatur ex eo, quòd ſe peccare non crediderit, in c. Ne innitaris, num. 428. de conſtit. 89
§ Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, niſi actus ſint correſpectivi, & unus cauſetur ab alio, in c. Præterea, n. 97. Ne prælat. vices ſuas. 76
§ Simonia non committitur in Curia Romana in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, ſi fiant Principe authorizante, & ſciente, in c. præterea, n. 3. Ne prælat. vic. ſuas. 68
§ Secùs in his, quæ prohibita ſunt, quia ſimoniaca, ib. n. 4. 68
§ Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, niſi actus ſint correſpectivi, & unus cauſetur ab alio, ib. num. 97. 76
§ Simoniam an inducat ſola voluntas in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, in c. Ex parte, n. 18. de off. deleg. 528
§ Simonia an, & quando ſit propriè hæreſis, in cap. Cùm pridem, num. 24. de pactis. 648
§ Simonia in his, quæ ſimoniaca ſunt, quia prohibita, non habet locum in Curia Romana, ib. n. 65. 655
§ Simonia non eſt deducere in pactum juris communis diſpoſitionem, in c. Tua nos, n. 15. de ſimon. 58
§ Etiamſi in actu receptionis fuerit appoſitum, n. 17. 58
§ Simoniam non inducit datio mutua ſpiritualium, & temporalium, quoties una non cauſatur ab alia, ib. n. 25. 58
§ Secùs ſi actus ſint correſpectivi, ib. n. 26. 58
§ Eſt tamen vitanda propter ſpeciem mali, ib. n. 27. 58
§ Simonia judicis Eccleſiæ non committitur in parvis eenils, & munuſculis, ib. num. 57. 59
§ Simonia eſt quoad Deum & in parvis, & in magnis muneribus, ſi animus judicis eis flectatur, ib. n. 59. 59
§ Simoniam an committat, qui debitori ſuo dat aliquid ſpirituale, ut quod ſuum eſt recuperet, in c. Ad audientiam, il 2. nu. 19. de reſcript. 175
§ Simonia dicitur hæreſis, ſed largè, & impropriè, in c. Nobis, n. 65. de ſimon. 41
§ Declaratur, ib. num. 85. 44
§ Simonia quamvis aliqualiter captivat affectum, tamen naturali conſenſui directè, & per ſe non obviat, ibidem num. 62. & 65. 41
§ Simonia punibilis non committitur abſque peccato, ibidem numer. 71. 41
§ Non cadit in ignorantem, ib. n. 74. & 77. 44
§ Simonia non committitur in contractu gratuito, in c. In ordinando, num. 4. de ſimon. 30
§ Simoniaca quædam dicuntur, quia prohibita, quædam prohibita, quia ſimoniaca, in c. Ex parte, il 2. num. 17. de offic. delegat. 508
§ Et eo convenienter ſic diſtinguunt Canoniſtæ, in c. Cùm pridem, num. 2. & ſeqq. uſque ad num. 10. de pactis. 647
§ Duo adì objecta referuntur adversùs prædictam diſtinctionem, ib. num. 5. 647
§ Diluuntur, ib. n. 11. & 12. 647
§ Officium Oeconomi, Sacriſtæ, aut Præfectoris vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, ib. n. 27. 648
§ Vendere gratiam, & Sacramenta eſt in ſe ſimoniacum, & jure divino, ac naturali prohibitum, ib. n. 7. 647
§ Simoniacum non eſt in actu receptionis, vel ingreſſus ad jus ſpirituale, aliquid dare, vel offerre ſine pacto, vel conditione, in c. Tua nos, num. 25. de ſimon. 58
§ Simoniaca hæreſis, quæ ex natura ſui impedit acquiſitionem ſpiritualium, quæ ſit, in c. Nobis, n. 82. de ſimon. 44
Papa an poſſit committere ſimoniam.
Vide in ver. *Papa quoad delictum*.
§ Simonia ſolo affectu animi non committitur, ſed aliquo dato, vel recepto, in c. Mandato, num. 9. de ſimonia. 61
§ Simonia eſt morbus cancroſus, in quo opus eſt ferro ignito, in c. Accuſatum, num. 8. de ſimon. 35
§ Simonia dicitur hæreſis, ad cujus comparationem cætera crimina quaſi pro nihilo reputantur, in cap. Per tuas, il 2. num. 4. de ſimon. 32

Simonia quoad abſolutionem, & diſpenſationem.

§ Simoniacum occultum poteſt Epiſcopus rehabilitare ad Ordines, & cum eo diſpenſare quoad ſuſpenſiones tam ab Ordinibus, quàm beneficiis; ſed non diſpenſare quoad beneficia obtenta, vel obtinenda, in c. Dilectus, n. 8. de tempor. ordin. 373

Simonia in admiſſione ad Canonicatum.

§ Conſuetudo, ſecundum quam Canonici dant aliquid in ſua receptione, an valeat, in c. Præterea, num. 65. & 85. Ne prælat. vic. ſuas. 74
§ Conſuetudo, ut dimidie fructuum primi anni perſonatuum vacantium cedat in utilitatem menſæ Capitularis, non eſt ſublata à Concilio Tridentino, ib. num 81. 75
§ Conſuetudo, cujus vigore Canonicus novus ſingulis Canonicis chirothecas diſtribuit poſt admiſſionem ad fructus, & diſtributiones, ſublata eſt à Concilio, & Bulla S. Pii V. in cap. Tua nos, num. 18. de ſimon. 59
§ Ex conſuetudine exigendi à beneficiario donativum in ingreſſu, Epiſcopis non licet denegari litterarum executionem, vel poſſeſſionem beneficiatis poſt ingreſſum non ſoluto donativo, in c. In ordinando, num 42. de ſimon. 14
§ Simoniacus eſt Clericus, qui confert Eccleſiæ bona ſua eo pacto, ut recipiatur in Canonicum, & illa ſibi retineat pro præbenda, in c. Tua nos, num. 5. de ſimon. 57
§ Simoniacum non eſt in actu receptionis, vel ingreſſus ad jus ſpirituale, aliquid dare, vel offerre ſine pacto, vel conditione, ib. num 23. 58
§ Simoniacum non eſt recipere aliquem in Canonicum eo pacto, ne de præbendis diſtinctis nihil percipiat, in cap. Cùm M. nu. 33. de conſtitut. 115
§ Secùs ſi recipiatur cum pacto, ut nec de Canonia, nec de præbendis diſtinctis, nec de communibus proventibus aliquid habeat, ib. num. 35. 115

Simonia in beneficio.

§ Simonia ſicuti committitur in beneficii aſſecutione, ita & in illius dimiſſione, in c. Non ſine, n. 4. de arbitr. 690
§ Beneficium Eccleſiaſticum vendere an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel è converſo, in c. præterea, num 5. Ne prælati vices ſuas. 69
§ Simonia in beneficialibus an excludatur ex eo, quòd vendantur fructus beneficii, ſeu præbendæ, non autem beneficium, ſeu Canonia, in c. Cùm pridem, num. 90. & ſeqq. uſque ad nu. 214. & num 223. de pactis. 655
§ Simonia non committitur, ſi purè renuncietur litteris ad vacatura, & poſteà reſervetur renuncianti annua penſio, in c. Ad audientiam, il 2. num 14. de reſcript. 175
§ Simonia in beneficialibus an ſit prohibita de jure divino, immiſſivè, in c. Tua nos, n. 41. de ſimon. 69
§ Simoniacum eſt redimere adverſantium obſtacula ſuper dignitate, vel præbenda ſine jus quæſitum; ſecùs ſi poſt, in cap. Non ſine, num 7. de arbitr. 690
§ Simoniacæ non ſunt partium conventiones ſuper modo permutationum, & reſignationum cum penſione, niſi fiant independenter à voluntate Superioris, in c. Cùm pridem, num. 19. de pactis. 648
§ Simoniacum non eſt concludere tractatum permutationis, aut reſervationis cum penſione ſub conditione, ſi Papæ placuerit, ib. num. 19. 468
§ Simoniacum eſt, & jure divino prohibitum accipere pecuniam pro collatione beneficii, cui ſit annexa executio Ordinis, vel poteſtas Clavium, ib. n. 32. uſque ad n. 30. 649
§ Canonicatum vendere, vel aliud ſimplex beneficium, an ſit ſimoniacum, quia prohibitum, vel è converſo, ib. num. 39. & ſeqq. uſque ad num. 51. & num. 67. 850
§ Simoniaci in ordine, & in beneficio à Concilio Chalcedonenſi ſimili pœna damnantur, ib. num. 40. 650
§ Simoniacum eſſe vendere titulum Canonicatus, quibus rationibus probetur, ib. num. 51. 651
§ Miniſtrum templi pro pecunia inſtitutum ſimoniacum eſt in lege veteri, ib. num. 119. 657
§ Simoniaci an ſint dantes pecuniam Papæ pro collatione beneficii, ib. n. 141. & ſeqq. uſque in fin. 660
§ Simoniaci in Ordine gravius puniuntur, quàm ſimoniaci in beneficio, ib. n. 110. 658
§ Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32. & ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 32
§ Et quid in Notario, ib.
Vide in ver. *Notarius*.
§ Simoniacum eſt contra Divinas, & humanas leges dare aliquid temporale pro collatione beneficii Eccleſiaſtici, in c. Ex diligenti, num. 1. de ſimon. 16
§ Simoniacum eſt beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut ſibi conferatur, ib. d. num. 7. 16
§ Simoniacè promotus ignoranter, tenetur reſignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide conſumptis, in cap. Nobis, n. 51. & 80. de ſimon. 42
§ Conditio omnis, quæ jure non ineſt, adjecta collationi beneficii efficit eam ſimoniacam, in cap. Niſi eſſent, num. 19. de præben. 107
§ Simoniaca eſt pactio inter partes ſine Judice, ut una pars cedat liti, & recipiat penſionem ab altera, ſi pars cedens habeat jus in cauſa, aliàs ſecùs, ib. num. 23. 107
§ Simoniacum eſt beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut ſibi conferatur, in c. Tua nos, num. 1. de ſimon. 57
§ Simoniacum eſt arbitrium, ut una pars cedat liti ſuper beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, in cap. Non ſine, num. 1. de arbitr. 690
§ Fallit, ſi intercedat authoritas Papæ, ib. d. n. 5. 690
§ Item fallit, ſi renuncians nullum jus habeat in beneficio, ibid. num 6. 690
§ Et quid in dubio, ib. num 8. 690
§ Simoniaca quædam dicuntur, quia prohibita; quædam prohibita, quia ſimoniaca, in cap. Super ſpecula, num. 20. Ne Cler. vel Monach. 685

Simonia in electione.

§ Simoniæ exceptio an contra electum in Papam admittatur, in c. Licèt de vitanda, num 17. de elect. 232
Vide in ver. *Electio Papæ per Simoniam*.
§ Simonia non tantùm realis ſed etiam conventionalis reddit electionem ipſo jure nullam, in cap. Nobis, num. 7. & 13. de ſimon. 19
§ Simonia cum electoribus commiſſa non imputatur electo contradicenti, ib. n. 20. 45
§ Niſi poſteà ratum habuerit, ib. n. 31. 45
§ Simonia malitioſè, & in fraudem commiſſa, adhuc ut electio ſit nulla, non nocet electo, ib. num 22. 45
§ Simonia eſt defectus intrinſecus eligentium, animos ab intra vulnerans, & inficiens, ib. num. 45. 42
§ Simonia perindè nocet ſi fuerit commiſſa cum uno eligentium, ac cum omnibus, quoad vitium electionis, ſed non quoad pœnam aliorum, qui non peccaverunt, ibidem numer. 55. 42

§ Si-

§ Simoniam committitur, quandocumque electus conſenſerit, ſive ante electionem, ſive poſt, ib. num.83. 45
§ Declaratur, ib. num.85. 45
§ Simoniam propriè non committit, qui poſtquam contradixit, & jus plenum non acquiſivit pecuniam ſolvit, ibidem numer. 86 pag. 45
§ Simoniam committere non dicitur, ratam habens dationem pecuniæ, non ſuo nomine factam; ſed tamen cogendus eſt beneficio renunciare, ibid. num 87. 45
§ Fallit in Papa, ibid. num 89. 45
§ Simoniam ſcientes, ſive expreſsè conſenſerint, ſive tacuerint, ſive turbare noluerint, ſimoniaci, ſunt, & ſimoniacè promoti, ib. num.97 45
§ Simoniam non committit verè, ſed præſumptivè, qui tacet, & non contradicit, ibid. num 98. 45
§ Simoniaca eſt electio, licèt electores dicant ſe non fuiſſe motos propter pecuniam ſibi datam, vel promiſſam, quia aliàs electuri erant, in c. Naviganti, n.22. de uſur. 161
§ Simoniaca eſt electio, etiam cum quis promittit, quòd ſe obligabit pecuniam ſolvere, poſtquam fuerit electus, in c. Nobis, n. 25. de ſimon. 35
§ Simoniacus eſt electus, & beneficio renunciare tenetur, ſi de illius voluntate pecunia ſoluta fuerit contradictori, ut à contradictione deſiſtat, ib. n 105. 48
§ Simoniacum non eſt, ſi eligentes inſcio electo dent alicui Magnati pecuniam, ut eos in ſua libertate eligendi de facto non impediat, ib. num 106. 48
§ Simoniacum eſt dare pecuniam amico, vel conſanguineo eligentis, ut eum inducat ad eligendum, idque ſi fiat de voluntate electi, irrita eſt electio, ib num.107. 48
§ Fallit, ſi eligens aliàs electurus erat, ib. num. 108. 46
§ Simoniacus eſt electus, qui pecuniam dedit amico, vel conſanguineo eligentium, ſed electio non eſt ſimoniaca, ſi alias electuri erant, ib. num.122. 46

Simonia in executione litterarum Apoſtolicarum.

§ Epiſcopi, vel eorum Officiales pro executione litterarum Apoſtolicarum, diſpenſationum matrimonialium, & præſentatione cujuslibet reſcripti, nihil accipere poſſunt, in c. Quoniam, n. 30. Ne Prælat. vic. ſuas. 79
Simonia in juriſdictione.
Vide in ver. *Juriſdictionis venditio*.

Simonia in officio.

§ Officium Oeconomi, Sacriſtæ, aut Protectoris vendere non eſt ſimoniacum, niſi quia prohibitum, in c. Cùm pridem, num 29. de pactis. 848
n Decendi licentiam vendere an ſit prohibitum, quin ſimoniacum, ibid. num.86. 655

Simonia in Ordine.

§ Conſuetudo etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinatis ad primam tonſuram forfices, pectinem, & mappas præter faculas eſt corruptela, in c. In ordinando, n.11. de ſimon. 30
§ Epiſcopi, vel eorum Miniſtri pro collatione Ordinum, & litteris dimiſſoriis, ſeu teſtimonialibus nihil poſſunt accipere etiam ſponte oblatum, in c. Quoniam, n.25. ne Prælat. vic. ſuas 79
§ Nec pro ſigillo in collatione beneficiorum, etiam ubi extaret talis conſuetudo, ib. num.29 79
§ Simoniaci, in Ordine, & in beneficio à Concil Chalcedonenſi ſimili pœna damnantur, in cap Cum pridem, num 40. de pactis. pag. 850
§ Simoniaci in ordine graviùs puniuntur, quàm ſimoniaci in beneficio, ibid num 130. 658
§ Epiſcopus nihil poteſt accipere in caſibus enumeratis, in c. In ordinando, n.32. & ſeqq. uſque in fin. de ſimon. 28
Et quid in Notario, ib.
Vide in ver *Notarius*.
§ Simoniacum non eſt, ſi quis dat pecuniam non Ordinatori, ſed alteri pro Ordine, quem aliàs obtenturus erat, in c. Nobis, n. 110. de ſimon. 46
§ Simoniacus in Ordine habet characterem vitioſum, in c. Accuſatum, n 2. de ſimon. 35
§ Ordinis executionem vendens, cenſetur vendere ipſum Ordinem, & donum Dei, in c Cùm pridem, n.33. de pactis. 649
§ Pro Ordinibus conferendis, vel inſtrumentis ſuper eis conficiendis Epiſcopus, vel Miniſtri, aut Notarii nihil temporale exigere debent, in c. In ordinando, n 1 & ſeqq. de ſimon. 30
§ Ordinatori non licet aliquid temporale, etiam ſponte oblatum, accipere pro collatione Ordinum, ib n.6. 30
§ Ordinatori an liceat aliquid ultrò oblatum ab Ordinato accipere non pro ſpiritualibus, ſed ex charitate, ſine pacto expreſſo, vel tacito, ib n 8. & n. ſeqq. 30
§ Et quid poſt Conc. Trid. ib. num 21. 30
§ Ordinator nullam oblationem ab Ordinatis poteſt accipere præter eam, quæ ex Pontificali Romano fieri conſuevit, ibidem num.23. 38

Simonia mentalis.

§ Simonia mentalis reſignationem, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimittendum, in c. Ex parte, num 19. de off. de egat. 518
§ Inducitur ſola voluntate, & propoſito quoad Deum, licèt non quoad Eccleſiam, ibid num.21. 518
§ Solum Deum habet ultorem, in c. Tua nos, n.40. de ſimon. 59
§ Non inducitur in ſimoniacis de jure Eccleſiaſtico, ſed tantùm in ſimoniacis de jure divino, ib. n.42. 59
§ Contrarium, ibid. num.44. 60
§ Simonia mentalis peccatum per ſolam pœnitentiam aboletur, ib. num 44. 60
§ Simonia mentalis non obligat ad beneficii dimiſſionem, ſed tantum ad ſatisfaciendum Deo per pœnitentiam, in c. Cùm ad noſtram, num. 19. de elect. 184
§ Simoniam non committit verè, ſed præſumptivè qui tacet, & non contradicit, in c. Nobis, num 98. de ſimonia. 45

Simonia in penſione.

§ Simoniacum eſt penſionem conſtituere, vel transferre, aut redimere pecunia interveniente, in cap. Ad audientiam, il 2. nu. 82. de reſcript. 182
Vide in ver. *Penſio quoad ſimoniam*.

Simonia in præſentatione.

§ Simoniacum eſt pactum præſentandi ſeipſum à fundatore appoſitum in erectione beneficii, & irrita eſt creatio, & inſtitutio inde ſequuta, in c. Tua nos, num.4 de ſimon. 57
§ Simoniacum eſt pro præſentatione aliquid temporale dare, vel accipere, ibid. num.8. 57

Simonia quoad reſtitutionem.

§ Pecunia per ſimoniam ſoluta an & quando ſit reſtituenda ei, qui contulit, in c Tua nos, num.12 de ſimon. 58
§ Simoniacus eſt intruſus carens titulo vero, & putativo, ibidem num 8. 57
§ Et ſemper eſt in mora reſtituendi ſicut fur, ib. n 9. 57
§ Et tenetur ad reſtitutionem omnium fructuum, etiam qui percipi potuiſſent à diligenti poſſeſſore, ib num. 10 57
§ Simoniacè promotus ignoranter, tenetur reſignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bona fide conſumptis, in c. Nobis, n.52. & 80 de ſimon. 42

Simonia in Sacramentis.

§ Simoniæ ſuſpicione non caret accipiens pecuniam etiam ſponte oblatam in actu adminiſtrationis Sacramenti, in cap. Cum voluntate, n 28. de ſent. encom. 378
§ Simoniæ ſuſpicionem præſefert nummos in concham mittere, dum Baptiſmus ſuſcipitur, in c Tua nos, n 19. de ſimon. 58
§ Vendere gratiam, & Sacramenta eſt in ſe ſimoniacum, & jure divino, ac naturali prohibitum, in cap. Cùm pridem, num.7 de pactis. 627
§ Simoniacum eſt vendere Sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ib. num 36. 829
§ Simoniaca hæreſis eſt altare, & decimas, & Spiritum Sanctum vendere, vel emere, ib. n 50. 851
§ Simoniacum non eſt, niſi quia prohibitum, vendere Sacramenta aut principaliter, aut per connexionem, ib. n.87. 852
§ Contrarium, ib num 128 857
§ Simoniacus non eſt pater dans pecuniam Sacerdoti nolenti aliter baptizare parvulum in extremis poſitum, ib n 84. 856
§ Simoniacus non eſt Sacerdos abſolvens pœnitentem eo pacto, ut rem ſibi ſubtractam reſtituat, in cap. Tua nos, num 20. de ſimon pag. 58
§ Simoniacum an & quando ſit pro celebratione Miſſæ pecuniam accipere, in c. Significantum, n.59 de præben 81
§ Parochi ſervare debent edictum Epiſcopi de ſponſis matrimonio non conjungendis ſine ipſius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licèt conſuetudo donandi aliquid Epiſcopo in ſignum lætitiæ non videntur penitùs improbanda, in c. In ordinando, n. 41. de ſimonia. 34
§ Parochi, & beneficiati, qui ſuo muneri plenè ſatisfecerint, non prohibentur alios impeditos coadjuvare, ſed pro licentia, ſaltem poſt Concilium Tridentinum, nihil exigendum, ibidem num.48. 34

Simonia in ſepultura.

§ Conſuetudo, ne quis in Eccleſia ſepeliatur ſine licentia Epiſcopi ſervari debet, ſed ut pro dicta licentia ſex ſcuta exigantur, tollenda eſt, vel ita moderanda, ut exactum pauperibus, vel Eccleſiæ erogetur, in c In ordinando, n. 40. de ſimon. 34
n Simoniacum eſt ex pacto ſepulturam eligere in eo loco, in quo quis de jure ſepeliri debet, in c. Ad Audientiam, il 2. num. 17. de reſcript 175
§ SIMPLICITATI, & imperitiæ parcitur, in c. Super litteris, n. 52. de reſcript. 682
§ Simplicitas reſpicit jus, ignorantia factum, ib. n.71. 164
§ Simulatio, ſeu fictio, cui mendacium non ineſt, utilitatis cauſa interdum eſt licita, in cap. Falſidicus, num. 185. de crimin. falſ. 178
§ Singularitas non ſemper pluralitatem excludit, in c. Potentibus, n 15. de privileg. 242
§ *Si quis*, verbum tam maſculos, quàm fœminas complectitur ex propria ſignificatione, in c. Nobis, n.8. de jurepatr. 526
§ SOCIETAS eſt quædam fraternitas, in c. Naviganti, num.29. de uſur. 160
§ Societas inita ab Officiali Romanæ Curiæ ſuper officio ultra valorem gravato, contemplatione tamen alterius perſonæ recognoſcentis bonam fidem, & ſervantis eum indemnem, an ſui natura ſit illicita, & uſuraria, ib. num. 36. 162
§ Societas contrahi non poteſt ſuper re non exiſtenti, ibidem num 37. 162
§ Societas officii ſine officio ſuper ſolo periculo vitæ conſtitui non poteſt, ib. 162
§ Declaratur, ib num 73. 168
§ Societas requirit ſubjectum communicativum lucri, & damni, ibid. n.78. 163
§ In ſocietate officiorum pecunia non fit recipientis, ſed remanet ſolventi, ſub ſolo periculo, in caſu mortis, ibid n.44. 168
§ In ſocietate ſuper officio ultra valorem gravata fructus non accipiuntur ratione mutui, ſed ratione periculi, quod ſui natura non

eſt

eſt illicitum, ibidem num. 49. & ſeqq. & num. 71. 263
Societatis contractus tunc juſtus dicitur, cùm inter ſocios lucri, & damni ſervatur æqualitas, ib. n. 52. 263
In ſocietatibus officiorum ceſſat ſuſpicio uſurarum propter incertitudinem vitæ, ib. n. 53. 263
In ſocietate officiorum fructus juſtè percipiuntur non ratione ſocietatis, ſed ratione periculi, ib. n. 54. 263
Societas officii congruè appellari poteſt, etiamſi contracta fuerit ſuper officio ultra valorem gravato, ib. n. 69. 265
In ſocietate officiorum non deſerviunt officia, niſi pro colorando contractu, qui ſolùm ſuſtinetur ratione periculi amiſſionis capitalis, ib. n. 71. 265
Societas contracta ſuper officio ultra valorem gravato extinguitur ſublato officio, ib. n. 72. 265
Societas officiorum an contrahi poſſit ſuper officiis extra Romanam Curiam exiſtentibus, ib. n. 78. 266
Societatem ignoranter contrahens ſuper officio gravato præter ſortem, poteſt etiam fructus recuperare, ib. n. 80. 266
Societates officiorum ex ſtylo curiæ fiunt etiam ſuper officiis ultra valorem gravatis, ib. n. 82. 266
Societatem iniens cum negotiatore, quem ſcit malæ conſcientiæ, tenetur eam diſſolvere, ſi commodè poteſt, aliàs proteſtari debet, in cap. Multæ, numer. 75. ne Cleric. vel Monach. 657
Societatis Jeſu Presbyteris Altaris viatici privilegium à Concilio Tridentino ademptum reſtituitur à Gregorio XIII. in c. In his, num. 7. de privileg. 178
Societatis Jeſu exemptio à Juriſdictione Ordinariorum an ſit reſtricta ad terminos cap. Volentes de privileg. in 6. in c. Tuarum, num. 23. de privileg. 247
Societatis Jeſu literæ conſervatoriæ redactæ ſunt ad terminos Conſtitutionis Gregorii XV. de Conſervatoribus, ib. verſ. Niſi dixerimus. 247
Societatis Jeſu religio comprehenditur in derogationibus generalibus per illa verba, *Sanctorum, & cujuſvis alterius inſtituti*, ibid. 247
Societatis Jeſu Religioſi diſpenſati ſunt à Gregorio XIV. in recipiendis Novitiis non ſervata forma Conſtitutionis Sixti V. in c. Porrectum, num 19. de regul. 275
Diſpenſatio an ſit concedenda, ut matrimonium ratum diſſolvatur per vota ſimplicia à viro emittenda in Religione Societatis Jeſu, & in cap. Verum, num. 6. & ſeqq. uſque in fin. de converſ. conjugat. 412
Conſtitutio ſynodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimiſſos à Societate Jeſu ad Prælaturas, & Canonicatus Cathedralium Eccleſiarum, an obſtet, quominùs ſic dimiſſus poſſit eſſe Epiſcopus ſuffraganeus, in cap. A nobis, il primo, numer. 10. & ſeqq. uſque ad num. 12. de ſent. excomm. 150
Societatis Jeſu Religioſi, qui vota ſubſtantialia ſimplicia emiſerunt non comprehenduntur in decretis de apoſtatis, & ejectis, ib. num. 16. 331
Poſſunt à ſocietate dimitti à Præpoſito Generali, & ſic dimiſſi non ſunt apoſtatæ, & ſunt liberi ab omni obligatione dictorum votorum, ib. n. 17. 331
Societatis Jeſu prædia ruſtica, opificina, & domus ſæculares, in quibus unus, vel duo Religioſi degunt, non gaudent privilegiis Collegiorum, in cap. Sanè, il 1. num. 10. de off. & pot. Judic. delegat. 526
Societatis Jeſu Religioſi familiaribus degentibus in eorum opificiniis, & domibus ſæcularibus Sacramenta hîc enumerata adminiſtrare non poſſunt, &c. ib. n. 62. 526
Nec in Diœceſi Angelopolitana vaſa Sacra, Altaria, & ſimilia conſecrare, ib. num. 83. 526
Angelopolitani Epiſcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jeſu controverſia ſuper Confeſſionibus, Prædicatione, & Conſervatoribus.
Vide in ver. *Regulares quoad Confeſſiones*.
Et in ver. *Regulares quoad Conſervatores*.
Societatis Jeſu Religioſi cogi non poſſunt accedere ad publicas Proceſſiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. Nimis prava, n. 7. de exceſſ. Prælator. 220
Societas Jeſu eſt capax poſſeſſionum, etiam per viam inſtitutionis, ut vendat, & pretium eroget in ſuas neceſſitates, & alios pios uſus, in c. In præſentia, num. 64. de probat. 237
Societas Jeſu, ejuſque domus, Collegia, & perſonæ, an verè, & propriè ſint Ordinis Mendicantium, ib. num. 81. & num. ſeqq. uſque in fin. 238
Quid in profeſſis quatuor votorum, ib. n. 82. 238
Et quid in Coadjutoribus formatis, ib. num. 85. 239
Et quid in ſcholaſticis, ib. num. 86. & ſeqq. uſque in finem. 239
Societas Jeſu fundata eſt in arctiſſima paupertate, ib. n. 83. 238
Ceſſit juri ſuo in domibus profeſſis, & renunciavit conceſſioni Concilii Tridentini, ib. n. 84. 238
Societas Jeſu ex primævo inſtituto poteſt habere Collegia habentia redditus ſtudentium uſibus applicandos, ib. n. 86. 239
Societatis Jeſu ſcholaſtici poſt votum paupertatis retinere poſſunt dominium bonorum ſuorum conſcio, & approbante Superiore, ib. num. 90. 239
Declaratur, ib. num. 118. 242
Societatis Jeſu corpus conſtat ex profeſſis, coadjutoribus, & ſcholaſticis, ib. num. 22. 239
Societas una non debet diverſo jure cenſeri, ib. num. 108. 241
Societatis Jeſu ſcholaſtici, quamvis habeant dominium bonorum ſuorum, tamen ſunt verè Religioſi, eorumque vota ſimplicia ſunt ſubſtantialia, & in dubium hoc revocantes ſunt jure excommunicati, ib. n. 138. 242
Jeſuitæ non comprehenduntur in Decreto Concilii Trid. de renunciationibus Novitiorum, in c. Statuimus, n. 19. de regul. 412
SOCII criminis regulariter in criminibus recipi non poſſunt, nec eis receptis creditur, in c. Veſtra, num. 142. de cohabit. Cler. & Mulier. 20
Etiamſi ſint duo, vel plures contra eamdem perſonam deponentes, ib. num. 143. 20
Socii criminis in criminibus exceptis recipi poſſunt in teſtes, ſed probationem non faciunt, ibidem num. 149. 22
Socio imputatur, ſi occaſione ſocietatis damnum ſit paſſus, non ſocietati, in cap. Poſtulaſti, n. 13. de conceſſ. præben. 208
Socius ponens pecuniam, licitè poteſt habere partem lucri, ſi pecuniam periculo exponat, in c. Naviganti, n. 18. de uſur. 262
SODOMITÆ ſecundùm Canones deponuntur, & in Monaſterium detruduntur, in c. Cùm non ab homine, n. 89. de judic. 16
Bulla S. Pii V. contra exercentes vitium nefandum an habeat locum in iis, qui unica tantùm vice illud committunt, in c. Ad falſariorum, num. 18. de crim. falſ. 183
SOLEMNITAS eadem, quæ requiritur ad conſtructionem rerum, requiritur ad illius deſtructionem, in cap. Recolentes, n. 35. de ſtatu Monach. 468
Solemnitas introducta ab Imperatore in alienatione bonorum Eccleſiæ non attenditur, in cap. Eccleſia S. Mariæ, num. 18. de conſtitut. 128
Solemnitas ſuppleri debet eo tempore, quo ſubſtantialiter actus non poteſt celebrari, in cap. Presbyter, num. 9. de Sacram. non iterand. 236
Solemnitatis levis omiſſio actum non vitiat, in c. Cùm Eccleſia, num. 4. de cauſ. poſſ. & propriet. 109
Solemnitas probatoria poteſt adimpleri per æquipollens, in c. Tuæ fraternitati, n. 17. de ſponſ. & matrim. 17
Solemnitas, quæ poteſt ſubſequi, nunquam dicitur de ſubſtantia, vel forma, in c. Qui Presbyterum, n. 62. de pœnit. & remiſſ. 196
Solemnitati legali non derrahitur, niſi quatenùs inveniatur expreſſum, in c. Cùm eſſes, num. 97. de teſtam. 293
SOLIDI appellatione intelligitur aureus, & quot ſolidi conſtituant libram, in cap. Conquerente, n. 47. de off. Ordin. 588
Solidorum appellatione veniunt uſuales, in cap. Conquerente, num. 3. de Cler. non reſid. 14
SOLVENDI, & ligandi eadem poteſtas, in cap. Eccleſia S. Mariæ, num. 33. de conſtit. 122
Solvere non dicitur, qui ſolvit, & incontinenti recuperat, in cap. Porrectum, num. 36. de regul. 176
Solus, dictio eſt excluſiva aliorum, in cap. Cùm venerabilis, n. 5. de cenſibus. 545
Includit tamen connexa, ib. num. 6. 545
Solus Epiſcopus intelligitur cum Capitulo, ubi materia inter Epiſcopum, & Capitulum eſt ſimultanea, ib. d. n. 6. 545
SOLUTIO in qua moneta fieri debet.
Vide in ver. *Moneta*.
Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, ſed fallit in Clerico, qui pro parte non eſt ſolvendo, in c. Odoardus, num. 19. de ſolut. 140
Vide in ver. *Clericus quoad cap. Odoardus*.
Solutum indebitè repeti non poteſt, quando à pietate cauſatur error, in c. Significatum, n. 37. de regular. 362
SOPITUM perfectè non eſt, quod reiterari, & rejudicari poteſt, in c. Venerabilis, num. 3. de judic. 31
SORORES non veniunt fratrum appellatione, in cap. Nimis prava, num. 19. de exceſſ. Prælat. 228
Sororum, & fratrum commiſtio, quantò fuit antiquior compellente neceſſitate, tantò poſteà facta eſt damnabilior Religione prohibente, in c. Vir qui, n. 13. & 14. de conſang. & affinit. 75
Specialitatem allegans non licèt, niſi ratio ſpecialitatis reddatur, in c. Antigonus, num. 29. de pact. 642
Specialis declaratio validius operatur, quàm quod in genere prædicatur, in c. Fraternitatem, n. 57. de ſepultur. 297
SPECIES contraria generi, ſive præcedat genus, ſive ſequatur, limitat, & reſtringit genus, in cap. Cùm dilectus, nu. 65. de conſuetud. 209
Species neceſſariò infert genus, licèt non comprehendat, in cap. Cùm pridem, num. 16. de pactis. 648
Species ubicumque ponit aliquid ultra genus ſuum, appellatione generis non venit illa ſpecies, in c. Bonæ memoriæ, num. 22. de poſtul. Prælat. 220
Specialia duo non debent concurrere circa idem, in cap. Licèt, num. 12. de præben. 234
Species extracta de genere non perimit genus, in c. Ex epiſtolæ, num. 5. de probat. 223
Species una ſufficit ad eſſentiam ſacrificii, in cap. Cùm veniſſet, nu. 30. de ſacr. unct. 447
Contrarium, num. 46. 448
Papa poteſt ex gravi cauſa diſpenſare, ut in una ſpecie tantùm fiat conſecratio, ib. 448
Species una nullo caſu poteſt ſine alia ex intentione conſecrari, ib. num. 46. 448
Species quando evellitur de generali corpore, ſemper derogat generi, aliàs ſecùs, in c. Studuiſti, n. 24. de offic. legat. 546
Species derogat generi, in c. Cùm eſſes, nu. 70. de teſtam. 278
Inter ſpecies illa derogat alteri, quæ ſpecialior eſt, ſicut individua derogant ſpeciei, in c. Cùm eſſes, n. 132. de teſtam. 274
SPES eſt cupidorum, in c. Firmiter, n. 24. de Summa Trin. & fid. Cath. 2
Spes aſſequendi Prælaturam in eo, qui Monachus, aut Clericus ordinatur, an & quando ſit à jure improbata, in c. Cùm ad noſtram, num. 18. & ſeqq. de ætat. 284
Spes ex pacto proveniens repellit Monachum ab Abbatia, ſed non à Monachatu, ib. num. 22. 284
SPIRITUS Dei ubi eſt, ibi libertas, in c. Recolentes, num. 20. de ſtatu Monachor. 466
Declaratur, ib. num. 48. verſ. Ad confirmationem. 462
Spiritum Sanctum à Filio procedere, quando & cur ab Eccleſia ſit diffinitum fuerit, in c. Firmiter, nu. 32. & ſeqq. de Summ. Trin. & fid. Cath. 6
Spiritus Sancti invocatio non eſt de ſubſtantia electionis, nec de jure, ſed ex laudabili conſuetudine introducta, in c. Cùm Eccleſia, num. 5. de cauſ. poſſ. & propriet. 109
Spiritus ubi vult ſpirat, nec eſt in hominis poteſtate prohibere ſpiritum, in c. Non eſt vobis, n. 24. de regular. 347
SPIRITUALIA in actibus Eccleſiæ corporalibus reſpondent, in c. Cùm contingat, n. 92. de ætat. qualit. 427
Spiritualia faciliùs conſtituuntur, quàm deſtruuntur, in c. Aquam, nu. 24.

num. 14. de Conſecr. Eccl. vel Altar. 571
5 Spiritualia ſine corporalibus diù eſſe non poſſunt, in c. Præterea, num. 51. ne Prælat. vices ſuas 72
3 Spiritualia debent eſſe firmiora, quàm temporalia, in c. Cùm ſuorem, n. 16. de ſurrogatr. 526
1 Spiritualium author eſt Deus, in cap. Cùm pridem, n. 98 & 120. de pactis. 655
5 Spiritualium genus totum eſt materia repugnans venalitati, ibid. num. 99. 655
1 Spiritualia in nullius ſunt dominio, niſi ſolius Dei, ib. n. 116. 657
1 Actus omnes ſpirituales lege divina prohibetur vendi, ib. n. 118 657
1 Spirituali formaliter accidit, ut habeat cauſam ſpiritualem divinam, ib. n. 120. 657
1 Spiritualitas quæ ſufficiat, ad hoc ut ſpiritualium venditio ſit prohibita, quia ſimoniaca, ib. n. 124. & ſeqq. 658
3 Spiritualia non regulantur jure fori, ſed jure poli, in c. Si quis, n. 26. de regulat. 335
3 Spirituale vinculum fortius eſt, quàm carnale, in c. Niſi cùm pridem, num. 21. de renunc. 318
5 Spiritualia quæcumque qui muneris interventu aſſequitur contra voluntatem, & ordinationem Domini, ea licitè retinere non poteſt, in cap. Nobis, n. 50. de ſimon. 41
5 Declaratur, num. 81. 44
3 Spiritualia vendens, capitale crimen cum ſimonia committit, in c. Cùm ex eo, n. 5. de Reliq. & vener. ſanctor. 608
4 SPOLIATOR violentus Clerici eſt ſacrilegus, in c. Cæterùm, n. 32. de judiciis. 8
5 SPOLIATUS injuſtè, ſeu juris ordine non ſervato, illicò eſt reſtituendus, in c. Ne Religioſi, n. 20. de regul. 415
5 Spoliato per ſupremum Principem non dantur remedia reſtitutoria, in c. De Rectoribus, n. 17. de Cleric. ægrotan. 359
4 Spoliatus beneficio an, & quando ſit reſtituendus, antequam doceat de Canonica inſtitutione, in cap. Conſtitutus, n. 2. & ſeqq. uſque ad num. 12. de fil. presbyter. 481
4 Spoliato petenti reſtitutionem beneficii regulariter objici non poteſt de Canonica inſtitutione, ib. n. 3. & 11. 482
4 Fallit, ſi ſpoliatus conſentiat, ut cognoſcatur de bono jure, ibid. num. 5. 481
4 Item fallit, ſi defectus tituli non Canonici ſit notorius, ibidem num. 6. 481
1 Item fallit, ſi ſpoliatus ſimul intentaverit poſſeſſorium, & petitorium, ib. num. 9. & 12. 481
4 Spoliatus non tenetur reſpondere ſuper petitorio, ib. n. 6. 481
4 In beneficialibus ſecùs, ſive ſit notorium de jure, ſive per confeſſionem ſpoliati, ſive per evidentiam facti, vel probationum judicialium, ib. num. 8. 481
4 Spoliatur agens poſſeſſorio, & petitorio, ſi probet poſſeſſionem, & ſpoliationem, ſed non proprietatem, obtinet in poſſeſſorio, ſed ſuccumbit in petitorio, ib. num. 11. 482
4 Spoliatus reſtituitur unà cum fructibus perceptis, & qui percipi potuerunt, ib. num. 18. 481
1 Etiamſi egerit ſimul poſſeſſorio, & petitorio, ib. n. 19. 482
4 Spoliato injuſtè etiam judicialiter datur poſſeſſorium recuperandæ, non ſolùm contra ſpoliantem, ſed etiam contra ſuccedentem in vitium, in c. Veniens, n. 14. de fil. presbyter. 465
4 Spoliato facienda eſt integerrima reſtitutio etiam quoad locum, in quo res poſita erat, in c. Gravis, n. 8 de reſtit. ſpoliat. 115
4 Item reſarcienda ſunt damna illata in ſpoliatione, ib. n. 9. 115
4 Item de illatis injuriis competenter ſatisfaciendum, ib. n. 10. 115
4 Item reſtituendi ſunt fructus, etiam qui percipi potuiſſent, ibid. num. 11. 115
4 Spoliato non ſatisfit de injuriis, niſi de iis ſpecialiter agatur; ſed reſtitutio fructuum, & reſarcitio damnorum veniunt, etiamſi non fuerint petita, ib. n. 12. 115
4 Spoliatus authoritate propria, & in vim clauſulæ, Motu proprio, poteſt agere remedio reſtitutorio contra talem ſpoliatorem, in c. Cùm olim, num. 16. de ſent. & re judic. 185
3 Spoliatur etiam à judice juris ordine prætermiſſo, ante omnia reſtituitur, in c. Conquerente, n. 1. de reſtitut. ſpoliat. 112
3 Si contra petentem reſtitutionem conjugis opponitur conſanguinitas in gradu prohibito, an & quando ſit facienda reſtitutio, in cap. Litteras, numr. de reſtit. ſpoliat. 124
3 *Spolietur*, verbum ſupponit privationem ipſo jure, in cap. Ad abolendam, n. 20. de hæreticis. 90
5 SPOLIENTUR, id eſt, per ſententiam, in c. Ad falſariorum, nu. 47. de crim. falſ. 187
5 Spolia ex Bulla Pii IV. fiunt de bonis Cleric. ex illicita negotiatione acquiſitis, in c. Multa, n. 97. ne Cleric. vel Monach. 658
3 Spoliis ex Bulla S. Pii V. non ſubjacent bona Clericorum, quorum beneficia, vel penſiones non excedunt ducatos triginta dummodò ab illicita negotiatione abſtinuerint, ib. n. 98. 658
3 Spoliis ex Bulla Pauli V. non ſubjacent bona Clericorum in Urbe, vel infra decem milliaria decedentium, etiam ſub prætextu, vel cauſa illicitæ negotiationis, ib. n. 100. 659
4 Spolia Epiſcopi Regularis morientis ab inteſtato in Indiis Orientalibus ad propriam Eccleſiam pertinent, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num. 80. de conſtitut. 201
3 SPONSALIA contracta ante uſum rationis, per ſupervenientiam ætatis non convaleſcunt, niſi verbo, vel facto ratificentur, in c. Tuæ litteræ, n. 66. de Cler. per ſalt. promot. 204
3 Sponſalia de præſenti per religionis profeſſionem, non per propoſitum caſtitatis ſervandæ in ſæculo diſſolvuntur, in c. Ex parte, II. 2. n. 1. de converſ. conjugat. 450
4 Sponſalia de futuro de jure communi tranſeunt in matrimonium per ipſam copulam, non autem per oſcula, vel amplexus, aut niſum ad copulam, in c. Litteræ quas, n. 2. de matrim. contr. contr. interd. Eccl. 76
4 Sponſalia de præſenti ab impuberibus contracta tranſeunt perfecta ætate in matrimonium per receptionem munerum, per oſcula, & alia hujuſmodi ſigna, ib. num. 3. 76
4 Et quid poſt Concilium Trident. ib. num. 5. 76
3 Sponſalia quid ſint, & quid differant ab oblatione, quæ fit à parentibus religioni de filio impubere, in cap. Cùm virum, nu. 41. de regular. 369
3 Impuberes ex ſponſalibus obligantur infra annos pubertatis, ibid. num. 41. 369
3 Sponſalia ab infante contracta ſunt nulla ex defectu conſenſus, nec pariunt impedimentum publicæ honeſtatis, ib. n. 41. 369
4 Sponſaliorum validitati non obſtat clandeſtinitas, in cap. De illis, num. 48. & ſeqq. de deſponſ. impub. 10
4 Sponſalia an licitè contrahi poſſint ante ſeptennium, in cap. Ubi non eſt, num. 2. de deſponſ. impub. 25
4 Sponſalia amborum infantium, vel alterius publicæ honeſtatis juſtitiam non inducunt, ib. num. 4. 25
4 Sponſalia contrahi poſſunt ante ſeptennium, ſi uſus rationis præveniat ætatem, ib. num. 5. 25
4 Sponſalia poſt ſeptennium ante pubertatem contrahentes, peccant mortaliter, ib. num. 6. & 8. 25
4 Contrarium, num. 9. 25
4 Sponſalia contracta ab impuberibus poſt ſeptennium inducunt publicæ honeſtatis juſtitiam, ib. n. 7. 25
4 Sponſalia non ſunt conjunctio, ſed promiſſio conjunctionis futuræ, ib. num. 8. 25
4 Sponſalia contrahit pater pro filio impubere, ſed non pro pubere, niſi conſentiat, in c. Tua, n. 2. de deſponſat. impuber. 22
4 Sufficit tamen, ut filius conſentiat expreſsè, vel tacitè, verbo, vel facto, ib. n. 2. 22
4 Sponſalia poteſt pater contrahere pro filio infante, ib. n. 5. 22
4 Quod intelligitur de facto, & ex quadam honeſtate; nam verè ex illis quoad ipſum filium nulla oritur obligatio, nec publicæ honeſtatis juſtitia, ib. n. 6. 22
4 Sponſalia pro infante à parentibus contracta poſt ætatem legitimam tenetur filius adimplere ex debito honeſtatis, non neceſſitatis, ib. num. 7. 22
4 Declaratur, ib. n. 14. & 15. 22
4 Sponſalia jurata non impediunt, quominùs ſponſa poſſit Religionem ingredi, & profiteri, in cap. Ex litteris, il ſecondo, num. 3. de ſponſal. 12
4 Sponſalia impuberum doli capacium firmantur juramento, ibid. num. 4. 10
4 Sponſalia de futuro de jure communi tranſeunt in matrimonium per carnalem copulam ſubſequutam, ſed non per niſum carnalis copulæ tantùm, in c. Is qui fidem, n. 9. de ſponſal. 20
1 Et præjudicant matrimonio poſteà contracto, ib. n. 2. 19
4 Sponſalia non tranſeunt in matrimonium quoad Deum; ſi copulæ non interceſſerit affectu conjugali, ſed fornicario, ib. n. 6 19
4 Sponſalia poſt Concilium Tridentinum non tranſeunt in matrimonium per copulam ſubſequutam, ib. n. 8. 19
4 Et poſſunt mutuo conſenſu partium diſſolvi, ib. n. 20 20
4 Sponſalia de futuro contracta præſente Parocho, nullis tamen adhibitis teſtibus, non ſunt invalida ex Concilio Tridentino, ſed remanent in diſpoſitione juris communis, ib. num. 9. 20
4 Sponſalia per verba de præſenti contracta, non ſervata forma à Concilio praeſcripta per copulam ſubſequutam, in matrimonium non tranſeunt, ſi decretum de reformatione matrimonii in Parochia fuerit publicatum, ib. n. 11. 20
4 Sponſalia de præſenti inter puberem, & impuberem coram Parocho, & teſtibus contracta, poſt Concilium non tranſeunt in matrimonium per cohabitationem, & copulam, ib. n. 21. 20
4 Sponſalia contracta cum conſanguinea pariunt publicæ honeſtatis juſtitiam, in c. Ad audientiam, n. 1. & 6 de ſponſal. & matrim. 6
4 Sponſalia ſub conditione à parentibus contracta, non ſunt conditionalia, ſi purè à filiis contracta fuerint, ib. n. 2. 6
4 Sponſalia conditionalia non pariunt publicam honeſtatem ante eventum conditionis, ib. n. 1. 7
4 Sponſalia nulla ex alia cauſa, quàm ex defectu conſenſus, de jure communi inducunt publicam honeſtatem, quæ impedit, & dirimit matrimonium cum conſanguineis ſponſi, uſque ad quartum gradum, ib. num. 6. & 10. 7
4 Secùs ex Concilio Tridentino, ib. n. 8. 7
4 Sponſalia nulla ex defectu conſenſus, juſtitiam non inducunt, ib. num. 9. 7
4 Sive ſint de futuro, ſive de præſenti, ib. num. 18. 7
4 Sponſalia propriè dicuntur ante matrimonium contractum; poſteà verò non, niſi impropriè, ib. num. 13. 7
4 Sponſalia de præſenti inducunt majorem honeſtatem, quàm ſponſalia de futuro, ib. n. 15. & num. 22. 9
4 Sponſalia mutuo conſenſu diſſoluta inducunt publicæ honeſtatis impedimentum, ib. num. 20 9
4 Sponſalia de præſenti non ſolvuntur per ſequens matrimonium etiam carnali copula conſummatum, in cap. Licèt, num. 1. de ſponſ. duorum. 38
4 Sponſalia de præſenti non ſolvuntur per ſequens matrimonium etiam conſummatum, in cap. Si inter virum, n. 1. & 7. de ſponſ. & matrim. 22
4 Sponſalia de futuro etiam jurata ſolvuntur per ſubſequentia de præſenti, ib. num. 2. 22
4 Sponſalia de futuro contrahi poſſunt per quæcunque verba conſenſum exprimentia non de præſenti, ſed de futuro, ib. n. 8. 23
4 Sponſalia de futuro propriè dicuntur ſponſalia, de præſenti autem impropriè, & reſpectu futuræ executionis matrimonii, ib. num. 9. 22
4 Sponſalia de futuro tranſeunt de jure communi in matrimonium per copulam ſubſequutam præſumptione juris, & de jure, licèt verba omninò deficiant, in cap. Tuæ fraternitati, num. 23. de ſponſ. & matrim. 26
4 Nec in foro Eccleſiæ admittitur probatio defectus conſenſus, ib. num. 24. 26
4 Sed quoad Deum non eſt matrimonium, & in judicio animæ ſtandum eſt veritati, & confeſſioni peccatoris, ib. d. n. 24. 26
4 Sponſalia à pubere contracta cum puella minore ſeptennio an pariant publicæ honeſtatis juſtitiam, in cap. Juvenis, num. 2. de ſponſalibus. 5
3 Ætas ſeptennii ſufficit ad ſponſalia contrahenda, in c. Super inordinata, num. 43. de præbend. 254
3 SPONSIO, quòd alter alterum in bibendo ſuperabit, non eſt rata, in c. A crapula, n. 15 de vita, & honeſt. Cleric. 6

Sponſus, Sponſa.

4 SPONSI impuberes facti puberes cogi non poſſunt per cenſuras Eccleſiaſticas ad contrahendum per verba de præſenti, in c. De illis, num.50. de deſponſ. impuber. 20
4 Niſi ſponſalia fuerint jurata, ib. num.52. 20
4 Sponſus cogi debet ab Ordinario per cenſuras ad implendum juramentum, & ſuper voto petenda eſt diſpenſatio ab eo, qui poteſt concedere, in c.Is qui fidem, n.22. de ſponſal. 20
4 Sponſus, qui ſponſam ſtupravit, non poteſt puniri pœna ſtupri, ſed graviter arbitrio Epiſcopi, ib. n.25. 20
4 SPONSA de futuro non comprehenditur in ſtatutis odioſis loquentibus de uxore, in c. Ad audientiam, num.24. de ſponſalib. & matrim. 7
3 Sponſa de præſenti non cognita, quæ dicit Religionem ingredi velle, compellitur infra certum tempus Religionem profiteri, vel adhærere marito, in c. Ex publico, nu.1. & 20. de converſ. conjugat. 445
3 Sponſa de præſenti poteſt compelli per cenſuras Eccleſiaſticas ad matrimonium conſummandum, & mutuam cohabitationem, ib. num.3. 445
3 Et cogi poteſt præciſè, & adduci ad domum viri, ib n.4. 445
3 Sponſus etiam ſi fieret Papa, nec aliàs Religionem intraret, teneretur matrimonium conſummare, ib.num 6. 445
3 Sponſa de præſenti volens ad Religionem tranſire, præſtare debet cautionem ſaltem juratoriam, quòd infra duos menſes tranſibit, vel adhærebit marito, ib. n.10. 445
3 Et quæ ſint rationes, ib. num 13. 446
3 Et an hoc tempus duorum menſium detur ad profitendum, an verò ad ingrediendum Religionem, ib. num.21. & num.ſeqq. uſque ad num.27 446
3 Sponſa de præſenti ingrediens Religionem ſine licentia ſponſi non habet, niſi duos menſes ad pœnitendum, ſed ſi cum licentia, habet integrum annum, quo elapſo intelligitur tacitè profeſſa, ib. num.16 446
3 Et quid in Ordinibus Mendicantium, ib. n.29. 446
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n.24. & 36. 447
3 Sponſa ingrediens Religionem ſine licentia viri, an lapſis duobus menſibus tacitè profeſſa intelligatur, ib. num 27 446
3 Sponſa ingrediens Religionem non mendicantem ſine licentia viri de jure cenſetur anno probationis renunciare, ib n 32. 446
3 Bimeſtre tempus, quod datur conjugi ad intrandum Religionem currit à die præfixionis factæ à Judice, ib n 26. 447
3 Sponſa de præſenti, ſi fuerit violenter cognita à marito, an poſſit ipſo invito ad Religionem tranſire, latè diſcutitur, in d. c. Ex publico, n.17 & n ſeqq uſque in fin. de converſ conjugat. 447
3 Sponſus de præſenti an licitè poſſit ſponſam rapere, & vi corrumpere, ib n 12. 447
3 Quid ſi ſponſa non excipiat ſe velle ad Religionem tranſire, ibid. num.33. 447
3 Et quid ſi excipiat, ſed lapſi ſint duo menſes, vel annus probationis, ib. num 35 & 36 448
3 Et quid ſi tempus hujuſmodi nondùm ſit elapſum, ib.n 38 448
3 Sponſus, qui infra bimeſtre ſponſam de præſenti violenter cognoſcit, multipliciter delinquit, ib n 45. 448
3 Sponſa per vim defflorata perdit privilegium virginitatis, & conſequenter conſecrationis, & infulæ, ib.n 50. & 55 448
3 Sponſa de præſenti cognita à marito per coactionem conditionalem, non poteſt eo invito ad Religionem tranſire, ib n 45. 448
3 SPORTULÆ à paupere non ſunt exigendæ, in cap. Venerabili, n 35 de cenſib 552
3 Sportulas levare poteſt Judex Eccleſiaſticus, in c. Dilectus, n 7. de off. Ordin. 596
2 SPURII ex damnato coitu patri non ſuccedunt, nec dicuntur agnati, ſed tantùm lineam maternam agnoſcunt, in c.Per tuas, num.3. verſ. Tales, de probat. 143
2 Spurius dicitur cognatus cognatione naturali, ib n. 57. 144
Vide in ver. *Filius illegitimus*.
3 *Statim*, dictio quid importet, in c Qualiter, nu. 45. de Cler. non reſiden. 53
3 STATUERE neceſſitatem inducit, & in materia declaratoria non importat, niſi interpretationem authoritativam, in cap.Cùm veniſſent, n.29. de judiciis. 52
2 Statuere quid ſit, in cap. Canonum ſtatuta, num. 39. de conſtitut. 27
2 Statuere ex propria ſignificatione eſt jus novum inducere, ibidem num.14. 26
2 Statuere, & decernere ſe compatiuntur etiam cum verb. Declarare, ib. num.26. 27
5 Statuimus, & decernimus, ſunt verba novi juris inductiva, in c. Nuper, num.38. de ſent. excomm. 347
2 Statuendi poteſtas à juriſdictione dependet, in c. Eccleſia, n.8 de conſtit. & in c Canonum ſtatuta, n 80. 120
Et in c. Quæ in Eccleſiarum, n.17 eod. tit.
3 STATUS ultimus Eccleſiarum, cujuſcumque juris, non eſt attendendus, ubi de antecedenti contrario ſtatu conſtat, in cap.Cum conſuetudinem, n.28 de conſuetudine. 98
3 Status ultimus non attenditur, ubi conſtat de contrario ſtatu præcedenti, in cap Conquerente, num. 25. de Cleric. non reſiden. 36
3 Status Religioſus eſt perpetuus, & ſua ratione immobilis, in cap. Cùm in Eccleſiis, n.12 de major. & obed. 616

Statutum, communia.

2 Statuti, & conſuetudinis æqualis eſt auctoritas, in cap. Cùm dilectus, n 27 de conſuetud. 205
3 Statuta prædeceſſorum à ſucceſſoribus cuſtodiri debent, in c. Ex parte, il ſecondo, n.3. de converſ conjugat. 450
3 Ad ſtatuti validitatem non ſolùm requiritur rationabilis, & honeſta cauſa, ſed etiam ſtatuentis juriſdictio, in c Cùm in cunctis, num 51. de his, quæ fiunt à majori parte Capituli. 229
5 Statutum non valet, per quod cultus divinus ſine cauſa diminuitur, etiamſi in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in c Ex parte, num.2. & 3. de conſtitut. 625
3 Statutum, & confirmatio ſtatuti limitantur ad limites cauſæ ſtatuti, in c. Cùm M num 47. de conſtitut. 155
3 Statutum ad pœnam trahi non debet ad gratiam, in cap. Ex tuæ, num.20. de Cler non reſid. 56
Vide in ver. *Indulta*.
Et in ver. *Fenis*.
2 Statuendi poteſtas à juriſdictione regulatur, in cap. Quæ in Eccleſiarum, num 17. de conſtitut. 98
3 Statutum excedens poteſtatem ſtatuentium eſt ipſo jure nullum, ib, num 18. 98
5 Statutum eſt lex territorii, in cap A nobis, il primo, num. 9. de ſent. excomm. 330
5 Statutum, & ſententia in quo differant, ib. num. 28 & num.51. & ſeqq. uſque in fin. 335
5 Statutum eſt quædam lex, quæ ſemper loquitur, & niſi expreſsè revocetur, ſemper durat, ib n 29. & n.44. & 51. 335
5 Habet tractum ſucceſſivum, & incipit ligare tempore patrati delicti, ib. n 30. & num 52. & ſeqq. 331
5 Statutum puniens factum non damnatum à jure, non ligat ignorantes, ib num 33 & 35. 331
5 Niſi ignorantiam ſit craſſa, & ſupina, ib. n.34. 332
3 Statutum laicorum denegans audientiam propter bonum publicum ligat etiam in foro conſcientiæ, in c. Si quis, n.55. de Regular. 336
5 Statutum valet, quo cavetur, ne quis non poſſit allegare illius ignorantia, in c. ad falſariorum, n.5 de crim. falſ. 184
5 Statutum ubi eſt nullum ex defectu poteſtatis, adjectio pœnæ non tenet, in c. Conqueſtus, n 72. de feriis. 97
Statutum ſuper feriis.
Vide in ver. *Feria*.
5 Statuti ad utilitatem non ſufficit juſta cauſa, ſed præcipuè poteſtas ſtatuentis requiritur, in cap. Quæ in Eccleſiarum, nu 43. de Conſtitut. 100
3 Cauſa etiam graviſſima non tribuit ſtatuendi poteſtatem non habenti, ibidem num.44. 100

Statutum circa Beneficia.

3 Statuta excludentia à beneficiis certum genus perſonarum dicuntur contra jus, in c. Cùm dilectus, n.24 de Conſuetud 205
5 Statutum Epiſcopi privans Beneficiatos, qui infra menſem titulum inſtitutionis ſuæ in memorialibus Epiſcopi non ponunt, validum eſt, in c. Licèt Heli, n.22. de ſimon. 50

Statutum Capituli.

3 Statuta Capituli cum pœnæ adjectione non afficiunt ſucceſſores, niſi ab Epiſcopo fuerint confirmata, in c. Cùm omnes, nu.14. de conſtit. 94
3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Eccleſia non ordinentur ſine Capituli licentia, & ſic Ordinati gratis per biennium inſerviant, valet, in c Licèt, n 87. de præb. 138
3 Et ſervari debet etiam in proviſo de dignitate, ibid. n.88. 138
Vide in ver. *Statutum quoad reſidentiam, & ſervitium Chori*.
Et in ver. *Statutum circa numerum Canonicorum*.
Et in ver. *Capituli poteſtas*.

Statutum confirmatum.

5 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in c. Antigonus, num 40. de pactis. 643
3 Statutum non valet, per quod cultus Divinus ſine cauſa diminuitur, etiamſi in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n 2. 3. & 4. de conſtitut. 625
Vide in ver. *Confirmatio*.
Et in ver. *Statutum quoad reſidentiam*.

Statutum circa contractus.

3 Statuta ſi caveatur, ut minor, vel mulier non poſſit vendere ſine conſenſu conſanguineorum, ſi aliter vendant, contractus eſt nullus, in c. Cùm dilectus, n.58. de conſuetud. 208
Vide in ver. *Contractus*.

Statutum circa delicta, & pœnas.

5 Statutum, & conſuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet, in c. Irrefragabili, §. Cæterùm, n 8 de offic. ordinar. 579
3 Statutum, vel conſuetudo, ut ultra pœnam juris imponatur pœna pecuniaria, tenet, niſi procedat ex radice cupiditas, ib.n.10. 579
3 Statutum puniens utentem falſo inſtrumento locum habet etiam in utente per alium, in c Ad falſariorum, n.36. de uſu falſ. 186
Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.

Statutum circa electionem.

3 Statutum reſtringens libertatem electionis, an ſit contra jus, in c Cùm dilectus, n.31. & 34 de conſuetud. 204
2 Statutum Principis, ut electio fieri non poſſit de extraneis, violetat libertatem electionis, ibid. n.20. 205
2 Statutum reſtringens electionem ad certum genus perſonarum ſuſtineri, quatenus concernit præjudicium ſtatuentis, ib n 29. 205
2 Statutum reſtringens electionem valet, ſi fiat ex juſta cauſa, ib. num 35. 206
Vide in ver. *Electionis libertas*.

Statutum quoad derogationem.

2 Statutum ſpeciale derogat generali, ſi ab eo diſcrepet, aut illi videatur contradicere, in c. Cùm dilectus, n.64. de conſuet. 209
5 Statuta ſi ſint contraria, eſt attendendum ſpeciali licèt non habeat clauſulam derogatoriam, ib. n.66. 209

3 Sta-

4 Statutum, quod poteſt unum, vel duo operari contra jus commune interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n.10. de Regular. 310

Statutum quoad forenſes, & ſubditos.

5 Statutum imponens pœnam excommunicationis, an liget ſubditos delinquentes extra territorium ſtatuentis, in cap. A nobis, il primo, n.8 de ſent. excomm. 330
5 Statutum non porrigit effectus extra territorium ſtatuentis, ibidem num 12. 330
5 Statutum imponens certam pœnam, putà excommunicationis, an liget forenſem delinquentem in territorio ſtatuentis, ibid nu. 22. & ſeqq uſque ad n 41. 332
5 Statutum generaliter loquens dato illius ſcientia, ligat etiam forenſem in loco ſtatuti delinquentem, ibid n.31. & ſeqq. 332
5 Statutum Epiſcopi excommunicans ludentes ad azardum in ſua diœceſi, an liget Metropolitanum ibi ludentem, ibid.n.33. 335
5 Statutum puniens factum à jure damnatum, ligat forenſes etiam data ignorantia, ibid n.32. 332
5 Contrarium, ibid. n.36. 335
5 Sed primum verius, ibid. n.37. 336
5 Niſi quoad pœnam excommunicationis, ibid. n. 38. 336
5 Statutum puniens factum non damnatum a jure, non ligat ignorantes, ibid. n.33. & 35. 332
5 Niſi ignorantia ſit craſſa, vel ſupina, ibid. n.34. 332
5 Statuti pœnam an forenſis in dubio præſumatur ignorare, ibidem num.41. 332
5 Statutum Patriarchæ excommunicans Archiepiſcopos ſuffraganeos in ſua Provincia delinquentes valet, ibid. num 44. 335
5 Statutum Archiepiſcopi imponens pœnam excommunicationis Archiepiſcopis, qui in Provincia ſua fecerint ante ſe Crucem ferri, an valeat, ib. num.42. 334

Statutum circa gabellas.

2 Statutum, ut derelictis miſerabilibus perſonis non ſolvatur gabella, non comprehendit divites, in c. Significantibus, n 17. de offic. delegat. 540

Statuta circa homicidium.

2 Statutum imponens pœnam pro homicidio quomodocumque patrato, an comprehendat etiam homicidium caſuale, & ſine dolo, in c. Cùm veniſſent, n.69. de Judiciis. 27
5 Statuta punientia homicidas verificantur etiam in mandantibus fieri homicidium, in c. Sicut dignum, n.5. de homicid. 324
5 Niſi aliquid exprimat, per quod reale homicidium intelligatur, ibid. num.6. 324

Statutum circa judicia.

2 Statutum prohibens opponi contra ſententiam non impedit, quin poſſit dici de nullitate, in c. ſtuduiſti, n.16. de offic. Legat. 545

Statutum juri communi conforme, vel contra jus.

2 Statutum eſt nullum, ſi diſponat idem, quod jus commune, in c. Englicati, n 41. de obſerv. jejunii. 619
2 Statuta à Clero etiam cum Epiſcopo fieri non poſſunt contra Canones, ſed benè à populo contra jus commune, in c. Quæ in Eccleſiarum, n.6. de Conſtit. & quæ ſit ratio differentiæ, ib.n.9. 98
Statutum quòd ſervetur jus civile
Vide in ver. *Statutum quoad teſtamenta.*

Statuta quoad interpretationem.

2 Statutum prohibens interpretationem, intelligitur de extrinſeca, in c. Cùm veniſſent, n 27. de Judiciis. 29
2 Statutum debet interpretari, ut non ſit de caſu indubitabili, & à jure communi deciſo, in c. Paſtoralis, n.22. de appellat. 202
2 Verba ſtatuti debent impropriari, ut aliquid operentur, ibidem num 23. 202
2 Statutum diſponens idem, quod jus commune, & juramentum ſuper eo interpoſitum, recipit omnes limitationes, quas recipit jus commune, in c. Ad audientiam, n.2. de Cler. non reſid. 59
2 Statutum excipiens duos caſus, cenſetur excipere etiam alios caſus, in quibus viget eadem ratio, ib. num.3. 59
3 Declaratur procedere, ſi ſtatutum ſit ſecundùm jus ſecus ſi ſit contra, vel præter, ibid. num 4. 60
5 Statutum ſi in una parte apponat decretum irritans, in alia non, cenſetur formam ſubſtantialem inducere, licèt verba apta non ſint illam importare, in c. Qui Presbyterum, n.82. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 598
2 Statuta Ordinis Jeroſolymitani, ubi voluerunt actum eſſe nullum explicitè, appoſuerunt decretum irritans, ib. n.90 298
2 Statutum, quod poteſt unum, vel duo operari contra jus commune, interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n 10. de Regular. 310
3 Statutum de lucranda parte dotis uxoris premorteuæ comprehendit dotem ante ſtatutum acceptam, ſi uxor poſt ſtatutum moriatur, in c. Dilectus, il ſecondo, n.22. de præbend. 295
2 Statutum prohibens, ne mulieres deferant veſtes ſericas, includit etiam uſum veſtium jam factarum, ib. num.42. 355
5 Statutum excludens à minoribus dignitatibus, multò magis cenſetur excludere à majoribus, in c. A nobis, il primo, nu. 19. de ſent. excomm. 328
Vide in ver. *Interpretatio.*
3 Niſi quoad majores ſint defectus in poteſtate, ib. n.20. 328

Statutum laicorum quoad res, & perſonas Eccleſiaſticas.

2 Statutum generale laicorum non ligat Clericos, ſive redundet contra ea, quæ ſunt Clericis conceſſa in privilegium, ſive contra ea, quæ illis competunt de jure communi, in c. Eccleſia S. Mariæ, n.2. & ſeqq. de conſtit. 110
3 Statutum Univerſitatis etiam generaliter conceptum in ſubditos eſt nullum in præjudicium Clericorum, in cap. Cùm in cunctis, n 24. de his, quæ fiunt à major. par. Cap. 287
3 Statutum Univerſitatis adimens Clericis jus paſcendi eſt contra immunitatem Eccleſiaſticam, ibid nu.25. 228
2 Statutum editum in odium Clericorum non valet, etiamſi odium redundaret in perſonam ſubditam, ibid num.26. 282
4 Statuta laicorum pœnalia contra concubinas Clericorum an valeant, in c. Nullus, n.28 & 12. de foro compet. 46
5 Statuens contra libertatem Eccleſiæ magis punitur, quàm ſtatuens contra jus Eccleſiæ, licèt minùs delinquat, & cur, in c. Nuper, n.15. verſ Hinc etſi ſtatuens, de ſent. excomm. 346
2 Statutum inferens gravamen Eccleſiis non valet, etiamſi ſit Legati de Latare, in c. Conſuetudines, n 7 & 3. de Conſuet. 291
2 Laici cogi poſſunt per Judicem Eccleſiaſticum ad declarandum aurum ſtatutum non comprehendere Eccleſias, in c. Eccleſia S. Mariæ, num 6. de conſtitut. 110
2 Laicus non poteſt relaxare Clericis prohibitionem juris Canonici de armis non deferendis, ib. n.16. 187
2 Conſtitutio facta ſuper rebus non ſuppoſitis juriſdictioni ſtatuentis ipſo jure non valet, in c. Quæ in Eccleſiarum, n 2. de conſt. 98
2 Conſtitutio laicorum non poteſt tribuere vaſſallo poteſtatem alienandi feudum, quod tenet ab Eccleſia, ibid. n 5. 98
Vide in ver. *Cives.*
Vide in ver. *Laicus quoad immunitatem Eccleſiarum.*
Et in ver. *Lex ſecularis.*
2 Statutum laicorum ſpecificè diſponens de Eccleſiis, vel earum bonis non valet, etiamſi alios conjungat, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n.14. de conſtit. 98
2 Idem in conſuetudine laicorum, num 52. & 57. 100
2 Nec inde ullum præjudicium Eccleſiis generatur, ib. n.50 98
2 Ampliatur novem modis, ut n.20. & ſeqq. & n 57. 98
2 Et ſtatutarii ſunt ipſo facto excommunicati, & privandi ſunt feudo, quod habent ab Eccleſia, ibid n. 25. 98
2 Statuentes contra immunitatem, ſeu libertatem Eccleſiaſticam ſunt ipſo jure excommunicati, in cap. Eccleſia, num 33. de conſtit. 99
2 Statutum laicorum diſponens ſuper rebus, quæ ratione ſolius dominii directi pertinent ad Eccleſias, & ratione utilis dominii pertinent ad laicos, vel è converſo, non tenet, in cap. Quæ in Eccleſiarum, n 20. de conſtit. 98
2 Idem ſi diſponat de bonis patrimonialibus Clericorum, ib n.25. 98
2 Bona patrimonialia Clericorum non ſunt de foro laicorum, nec eorum ſtatutis ligantur, ib. num. 25. 98
2 Statutum factum à laicis contra perſonas ſæculares intuitu Clericorum, puta contra eorum conſanguineos, eſt contra libertatem Eccleſiaſticam, ib n 24. 99
2 Statuta laicorum an poſſint præjudicare Eccleſiæ in acquirendis, ibid. num 40 100
5 De privilegio Clericali ſecundùm Canones eſt judicandum, nec ſuper his ſtandum eſt legibus, ſtatutis, vel conſuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, num.21. de ſent. excom. 335
Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica.*
Et in ver. *Immunitas Eccleſiarum.*
5 Statutum laicorum puniens declinantes juriſdictionem poteſtatis ad Clericos non extenditur, in c. A Nobis, il primo, n.6. de ſent excomm. 330
5 Statutum laicorum prohibens alienationem ſtabilium in non ſubditos, non includit Clericos, ibid n.7. 330
5 Statuta laicorum quantumvis generalia non extenduntur ad Eccleſias, & perſonas Eccleſiaſticas, ib. n 28. 328
4 Statutum laicale poteſt pœnam infligere violantibus dies feſtos ab Eccleſia inſtitutos, in c. Conqueſtus, n.71. de feriis. 79
Vide in ver. *Dies feſti.*

Statutum circa Matrimonium.

2 Statutum adigens ad contrahendum matrimonium cum certo genere perſonarum, vel prohibens, ne puella nubat extra loca, ubi poſſidet hæreditatem, eſt nullum, in c. Cùm dilectus, n.42. de Conſuetudine 206
2 Secus ſi ſtatutum excipiat tantùm certùm genus perſonarum, ib. num 43 207
5 Statuta civitatum ſuper matrimonio non valent ex defectu poteſtatis, etiam reſpectu pœnæ, ibid n.44. 102
Vide in ver. *Matrimonii libertas.*

Statutum circa numerum Canonicorum.

2 Statutum excludens Canonicos ſupernumerarios à redditibus ſuperexcreſcentibus, quamvis ſit malum, non eſt ſimoniacum, in c. Cùm M. n.37. de conſtit. 115
2 Statutum taxans numerum Canonicorum habet tacitam conditionem, niſi reddirus Eccleſiæ augmententur, ib. n 41. & ſeqq. 115
2 Etiamſi fuerit à Sede Apoſtolica confirmatum cum decreto irritanti, ibid. num.46. 123
Vide in ver. *Canonici ſupernumerarii.*

Statutum circa reſidentiam, & ſervitium Chori.

2 Statuta Eccleſiarum, quæ longius abſentiæ tempus indulgent, quam trium menſium, ſublata ſunt à Concilio Tridentino, in c. Licèt n.14. de præbend. 835
3 Statutum, ut una, vel duabus horis intereſſentes lucrentur maſſam groſſam, ſive præbendam, amiſſis diſtributionibus quotidianis, non valet, ib. n.15. 835
3 Statutum, vel conſuetudo, qua mulctantur non intereſſentes Congregationibus Capitularibus, valet, ibid. n 41. 836
3 Statutum, ut Canonici in uno ex novem menſibus reſidentiæ uni horæ quotidiè interſint, eſt contra Concilium Tridentinum, non tamen prædicti incidunt in pœnam, quaſi abſint ultra tres menſes, ibid. num 52. 836

3 Sta-

Digitized by Google

9 Statuta à Sede Apoſtolica confirmata, ut Canonici abeſſe poſſunt ultra tres menſes, an ſint ſublata à Concilio Tridentino, ibid. num.59. 137
3 Et quid de ſtatuto, ut Canonici in vita per annum abeſſe poſſint, Jeruſalem proficiſcendi cauſa, ib. n.6. 137
3 Et quid in ſtatutis confirmatis à Cardinali authoritate Apoſtolica, ibid. n.61. 137
2 Et quid in confirmatis à Papa in forma communi, ib.n.62. 137
3 Statuta, ut diſtributiones quotidianæ debeantur non intereſſentibus ſublata ſunt à Concilio Tridentino, ib.n.80. 138
3 Statutum Eccleſiæ Compoſtellanæ, ut Beneficiati, qui diu inſervierunt, habeantur pro jubilatis, an valeat, ib n 81. & 166. 118
3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Eccleſia non ordinentur ſine Capituli licentia, & ſic ordinati gratis per biennium inſerviant, valet, ib n 87. 138
2 Et ſervari debet etiam in proviſo de dignitate, ib n.88. 138
1 Statutum à Canonicis generaliter juratum, quo centum dies abeſſe licet, & diſtributiones lucrantur, ſublatum eſt à Concil. Tridentino, ib. num.93. 139
3 Statutum Capituli, ut ægrotis non dentur diſtributiones, non valet, ib. n.138. 142
3 Statuta, ut qui per quadraginta annos Divinis interfuerunt, habeantur pro jubilatis, ſunt toleranda, ib. n 166. 143
Vide in verb. *Canonici quoad reſidentiam*.

Statutum circa reſidentiam Parochi.

Vide in ver. *Parochus quoad cauſas non reſidendi*.
2 Conſtitutio circa reſidentiam Canonicorum.
Vide in verb *Canonici quoad reſidentiam, fructus, & diſtributiones*.
4 Circa Capellanias.
Vide in ver, *Capellania*, verſ. *Conſtitutio*.

Statuti revocatio,

3 Statutum poteſt à ſtatuentibus revocari, quatenus concernit eorum favorem, non obſtante confirmatione Superioris, in cap. Cùm acceſſiſſent, num.19. de conſtit. 108
3 Et cenſentur revocaſſe per unicum actum Capitulariter geſtum contra ſtatutum, aut ſaltem ſuſpendiſſe pro illa vice, ib.n.20. 108
3 Statutum poteſt revocari à ſtatuentibus, quatenus concernit eorum favorem, etiamſi fuerit confirmatum cum decreto irritanti, ib. num.21. 108
2 Statutum concernens favorem publicum, à ſtatuentibus revocari non poteſt, ſi fuerit à Superiore confirmatum, in c. Cùm dilectus, num 60. de conſuetud. 208
2 Statutum concernens publicam utilitatem, etiamſi confirmatum non fuerit, revocari non poteſt à ſtatuentibus, ib.n.62. 209
3 Statutum, qui poteſt tollere, poteſt etiam tollere juramentum illi acceſſorium, in c. Dilecto, n 18. de præben. 113
3 Niſi juraverit non contravenire, quia tunc requiritur Superioris authoritas, ib. num 19 113
2 Statuta, & privilegia cùm trahuntur ad iniqua, ſunt revocanda, in c. Nihil, n.32. de elect. 300
2 Statuentes poſſunt recedere à ſtatuto edito contra jus, non obſtante confirmatione Apoſtolica, in cap. Cùm acceſſiſſent, nu. 18. de conſtitut. 108
1 Declaratur, ib. num.19. 108
5 Statutum durat etiam poſt mortem, vel receſſum ſtatuentis, in c. A nobis, il primo, de ſent. excom. num. 34. & 51. & ſeqq. uſque ad num.57. 332
5 Statutum Capituli ſede vacante, etiamſi imponat pœnam pro futuro delicto, non expirat ſede plena, ib. n 53. 333

Statutum quoad teſtamenta.

3 Teſtamentum Romæ conditum ad pias cauſas coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat, ſtante ſtatuto Urbis, quod præcipit ſervari jus civile, & eo deficiente jus Canonicum, in cap. Cùm eſſes, n.157. & ſeqq. uſque in fin. de Teſtam. 277
3 Statutum Urbis diſponens inter Cives Romanos, & diſtrictuales ſervandum eſſe jus civile, declaratur, ib n. 174 & 166. 277
3 Rotæ deciſio in Romana Bonorũ de Strocchis, refertur, ib.n.158. 277
3 Refellitur, ib. num.163. & ſeqq. uſque in fin. 277
3 Statutum loci attenditur quoad ſolemnitatem teſtamenti, ibidem num.160. 277
3 Statutum Ravennæ, quòd ſervetur jus civile, quando contradicit juri Canonico, valet etiam ſine confirmatione Apoſtolica, ib. num.161. & ſequent 277
3 Statutum Urbis de ſervando jus Civile non extenditur ad leges requirentes numerum ſeptem teſtium in teſtamentis, tamquam foventes peccatum, rebellantes juri divino, ſtatutis Patrum, & generali Eccleſiæ conſuetudini, ib.n 164.& ſeqq uſq; in fin. 277
3 Item non extenditur ad leges per jus Canonicum abrogatas, ibid. num 166 277
3 Non obſtante confirmatione Apoſtolica, ib.n.178. 278
3 Statutum, ut in teſtamento ſervetur jus civile quoad numerum ſeptem teſtium, non valet, ib. n. 179. 278
3 Statuta, & conſuetudines locales requirentes numerum ſeptem teſtium in teſtamento rebellant juri Divino, ib. n 183. 278
3 STEPHANUS ab Apoſtolis fuit ordinatus Diaconus, & miniſtravit in Altari Jacobo Apoſtolo, in cap. Cùm veniſſet, nu.17. de Sacr. Unct. 446
2 Stephanus, & alii Diaconi antequam ſcriptum eſſet Euangelium quomodo fuerint ab Apoſtolis ordinati, ib. n 65. 449
3 STERILITAS ratione naturæ non aufert incontinentiæ ſuſpicionem, in c. Cùm ſis, n.46. de Converſ. Conjugat. 417
3 Sterilis à natura, & major quinquagenaria, æquiparantur, ibid. num 55. 418
3 Sterilitas mulierum juris præſumptione præcedit ſterilitatem virorum annis decem, & ſecundum philoſophos annis viginti, ib. num 70. 419
2 Jus STIPENDII ſpirituale eſt, & competit Clericis de jure divino, in c. Cùm pridem, n.103. de Pactis. 656
5 Stipendium eſt quid temporale, ſed Clericis divino jure debitum, ibid. num. 102. 656
4 STIPULATIO requirit contextum ſicut quilibet actus formalis, in cap. Licèt, n.10. de ſponſ. duor. 19

Studium, Studere.

3 STUDIORUM cauſa abſentes de jure communi integrè percipiunt diſtributiones quotidianas, in quibus redditus omnes conſiſtunt, in c. De Cætero, n. 22. de Cler. non reſid. 39
3 Idem in obtinentibus ex diſpenſatione Apoſtolica Canonicatum, & Parochialem, ibid. n.23 39
3 Studens per ſeipſum, ignorat, in c. Super ſpecula, n.18. Ne Cler. vel Monach. 686
3 Studere quid ſit, ibid. n 41. 686
3 Privilegiatus, ut abſens in ſtudio fructus præbendæ recipiat, exiſtens in villa, vel caſtello, ubi nullum eſt, vel minus competens ſtudium, privilegio non utitur, in c. Tuæ, n. 4. de Cleric. non reſident. 57
2 Licentia Prælati, & privilegium requiruntur, ad hoc ut abſens in ſtudio fructus præbendæ percipiat, ibid. n. 1. 57
3 Et licentia non ſufficit petita, niſi etiam ſit obtenta, ib. n. 3. 58
3 Quod ſi Prælatus eam deneget, adeundus eſt Superior, ut eum dare compellat, ib. n 4. 58
2 Studia litterarum pertinent ad communem utilitatem, in c. Cæterum, n 23. de Reſcript. 143
5 STUPRANS virginem de jure Canonico tenetur copulativè eam dotare, & uxorem ducere, in c. Pervenit, n.1. de Adult. 148
5 Sed ſi omnino eam noluerit, non erit cogendus, ſed tamen eam dotabit, & punietur, ut in d. c. Pervenit, ibid. num.2. 148
5 Stupranti virginem ſine vi ex conſuetudine non infligitur alia pena quam ut eam ducat in uxorem, vel condecenter dotet, ibid. num.3. 148
5 STUPRUM eſt crimen mixti fori, in c. Pervenit, n.8. de adult. 148
2 Stupri pœna de jure Canonico eſt depoſitio, & perpetua detruſio in Monaſterium, in c. Pervenit, il primo, n.20. de Teſt cogen. 160
3 STYLUS in cauſis Rotalibus, cùm dubia emergunt ad interpretationem Concilii pertinentia, in c. Quoniam, n.38 de Conſtit. 114
5 Stylus ſtatuentium maximè eſt attendendus ad intelligentiam ſtatutorum, in c. Qui Presbyterum, n.88. de penit. & remiſſ. 298
2 Stylus Curiæ quoad citationem in imperrationibus litterarum eſt ſervandus, in c. Cùm olim, n 14. de ſent. & re judicat. 185
3 Stylus Principis attenditur ad dignoſcendum, an veriſimiliter litteras dederit, necne, &c. in c. Super litteris, nu. 57. verſ. Ad dignoſcendum, de reſcript. 562
3 Item attenditur, an gratia præjudicium inferat, ibid. num.57. & verſ. Ad dignoſcendum. 162
4 SUBARRHATIO ſubſequuta poſt verba alterius ex contrahentibus ad matrimonium apta, arguit conſenſum matrimonialem, in c. Si inter Virum, n.5. de ſponſ. & matrim. 21
4 Subarratio poſt verba unius ex contrahentibus ad matrimonium apta efficit matrimonium, in c Tuæ fraternitati, n.16. de ſponſ. & matrim. 26
5 SUBAUDITIO implicita in mente retenta non excuſat, quin ſit falſa vocis ſignificatio, in c. Falſidicus, n.87. & 97. uſque ad n. 102. & 111. & 146. de Crim. falſ. 178
2 SUBDELEGARE poteſt de partium conſenſu is, cui committitur negotium perſonaliter exequendum, niſi in duobus caſibus, in c. Quoniam, n.2. de offic. Delegat. 529
3 Secus ſi committatur nudum miniſterium, ibid. n.3. 529

Subdiaconus.

3 Subdiaconatus ordo non eſt de minoribus, ſed de ſacris, licèt in primitiva Eccleſia ſacer ordo non reputaretur, in c. Præterea, n.3. de ætat. & qual. 409
5 Subdiaconus, qui ignoranter per ſaltum fit presbyter, poſt penitentiam in Diaconum ordinatur, & demum poterit ſecum in Sacerdotio diſpenſari, in c Tuæ litteræ, n 1 de Cler. per ſalt. prom. 198
2 Subdiaconi principalis actus eſt vaſa Dominici Corporis offerre, in c. Cùm veniſſent, n.37. de Sacr. Unct. 447
3 Subdiaconatus materia eſt traditio Calicis vacui, & Patenę vacuę, ibid num.41. 447
2 Subdiaconus non recipit manus impoſitionem, ſed ordinatur per traditionem Calicis vacui, & Patenæ vacuæ, in c. Presbyter, n.40. de Sacram. non iter. 459
3 Subdiaconus, qui cum vidua contraxit, & eam cognovit, bigamię pœnam incurrit, licèt bigamus non ſit, in c. Nuper à nobis, n 5. de bigam. 502
3 Subdiaconus à Summo Pontifice diſpenſatus ad matrimonium contrahendum, qui poſtea cum vidua contraxit, & conſummavit, an fori privilegio gaudeat, ib n.2 29 & ſeqq uſque in fin. 502
3 Subdiaconis licuit habere uxores uſque ad tempora Gregorii I. nec antea Subdiaconatus ordo inter ſacros computabatur, ibidem num.33. 506
3 Subdiaconus gaudet privilegio fori, etiamſi habitum, & tonſuram deferat, ib. n.34. 506
2 Subdiaconis olim licebat matrimonium contrahere, in cap. Majores, num.111. de Baptiſm. 691
2 SUBDITUS poteſt contra Prælatum ſuum propter ejus exceſſus manifeſtos appellare ad ſuperiorem, in c. de Priore, n.2. de Appellat. 205
3 *Subjaceat* verbum eſt latæ ſententiæ, in c. Quia nonnulli, n.8. de Cler. non reſid. 29
2 SUBJECTIO Sedi Apoſtolicæ non importat ſtatum nullius diœceſis, ſed exemptionem, in cap. Cùm contingat, numer.34. de foro compet. 75
2 Subjectus propriè non dicitur quis poteſtati delegatæ, in cap. Licèt, n.11. de foro compet. 64
3 Subjecta talia ſunt, qualia prædicata demonſtrant, in c. Authoritate, n.28. de Cenſibus. 555
3 SUBLIMES perſonæ quibus verbis à jure comprehendi conſueverint, in c. Nobis, n.32 de Jurepatr. 528

Su-

Subreptio, communiter.

Deciſio a. Super litteris de Reſcriptis in materia ſubreptionis habet locum etiam inter Legiſtas, in d. c. Super litteris, n. 1 159
Subreptio eſt, & in quo differant, ibid. n. 5. 159
Cauſatur ex duplici cauſa, ibid. n. 6. 159
Subreptio, & obreptio quid ſit, ibid. n. 8. 159
Subreptio magis vitiat litteras gratioſas, quam litteras ad beneficia, ibid. n. 16. 160
Subreptio facilius inficit litteras beneficiales, & gratioſas, quàm reſcripta ad lites, ibid. n. 23. 160
Subreptio duplex, altera, quæ provenit ex parte impetrantis, altera, quæ naſcitur ex ſe ipſa, primam tollit motus proprius, ſecundam non, ibid n. 38. 161
Vide in ver. *Motus proprius*.
Litteræ non vitiantur ex eo, quod impetrans tacuerit beneficium ab alio injuſtè poſſideri, vel per ſimoniam, ibid. n. 55. 162
Litteræ impetrationis ob taciturnitatem beneficii etiam modici vitiantur, ibid. n. 58. 162
In litteris beneficialibus non tenetur impetrans facere mentionem, niſi de qualitatibus in jure expreſſis, ibid n. 59. 162
Reſcriptum inutile fit, ſi talis veritas taceatur, vel talis falſitas exprimatur, qua tacita vel expreſſa Papa litteras non dediſſet, ibid. n. 62. 163
Reſcriptum commiſſionis cauſæ ſuper re feudali non facta mentione de feudo non valet, ibid. n. 65. 163
Reſcriptum vitiatur tacendo id, quod ſi fuiſſet expreſſum, nihilominus fuiſſet obtentum, ſed non ita facilè, ibid. n. 67. 163
Subreptio vitiat privilegia, & beneficia Principum ipſo facta, in c. Ad audientiam, il 2. n. 26. de Reſcript. 176
Subreptio vitiat litteras gratioſas, etſi ignoranter, & per ſimplicitatem fuerit ſubreptum, ibid. n. 27. 176
Subreptio cur magis inficiat litteras gratiæ, quàm juſtitiæ, ibid. num 12. 166
Subreptio non inducitur ex taciturnitate eorum, quæ non retraxiſſent Principem à gratia concedenda, in c. Ad noſtram, n. 16. de Conjug ſervor. 57
Vide in ver. *Littera*, & in ver. *Papa quoad intentionem*.
Subreptio in expreſſione falſæ cauſæ vitiat diſpenſationem ipſo facto, in c. Quia circa, n. 4. de Conſang. & affinit. 69
Subreptio non inficit litteras contentioſas ipſo jure, ſed ope exceptionis, in c. Cæterùm, n. 9. de Reſcript. 142
Secus ſi litteræ ſint gratioſæ, ibid. num. 10. 142
Subreptionem inducit omne tacitum, quo expreſſo Princeps non tam facilè dediſſet litteras, ib. n. 15. 142
Princeps, ſi in ſecunda gratia non fuerit facta mentio de qualitatibus primæ, præſumitur circumventus, ib. n. 16. 142
Subreptio in una parte non vitiat totum reſcriptum in partibus ſeparatis, in c. Ad audientiam, il primo, n. 4. de Reſcript. 154
Declara, quando eſt in parte, quæ non cauſat principaliter conceſſionem gratiæ, ibid. n. 9. 154
Vide in ver. *Reſcriptum*.

Subreptio doloſa.

Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto, ſi per malitiam, caret funditùs impetratis, in c. Super litteris, n. 2. & 3. de Reſcript. 158
Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, ſi autem proceſſit ex ſimplicitate, vel ignorantia, eatenus vitiat, quatenus fuit cauſa conceſſionis, ibid. n. 4. 159
Subreptio doloſa vitiat reſcriptum, ib. n. 10. 170
Ampliatur primò, etiamſi impetrans eſſet ſanctus, ib. n. 12. 160
Sed contra, ib. n. 12. 160
Ampliatur ſecundò, etiam in litteris Beneficialibus, ib. n. 13. 160
Ampliatur tertiò, etiam in privilegiis, ib. n. 15. 160
Ampliatur quartò, etiamſi fuerit cauſa partis reſcripti tantùm, ibid. n. 18. 160
Et reſcriptum contineat plura capitula ſeparata, & ſubreptio non fuerit cauſa obtinendi omnia, ibid n. 19. 160
Maximè in litteris gratiæ, ibid. n. 20. 160
Et in expectativis, ib. n. 23. 160
Ampliatur quintò, ſive fuerit commiſſa exprimendo falſum, ſive tacendo verum, ib. n. 25. 160
Ampliatur ſextò, etiam ſi non fuerit cauſa conceſſionis, ib. n. 33. 161
Limita primò, niſi ſubreptio doloſa ſit circa ea, quæ non tangunt ſubſtantiam, vel formam reſcripti, ib. n. 34. 161
Limita ſecundò, niſi reſpiciat unum tantùm ex duobus alternativè narratis, ib. n. 35. 161
Limita tertiò, niſi litteræ fuerint obtentæ motu proprio, ibidem num 37. 161
Subreptio doloſa in gratioſis, etiam ſi minima ſit, eſt attendenda, ib. num 17. 160
Etiamſi Papa aliàs fuiſſet conceſſurus, ib. 160
Subreptio etiam doloſa non vitiat reſcripta ad lites ipſo jure, ſed ope exceptionis; ſed litteras gratioſas, & beneficiales vitiat ipſo jure, ib. n. 22. 160
Expreſſio falſitatis, & ſuppreſſio veritatis facta per dolum æquiparantur, ib. n. 26. 160
Exempla doloſæ ſubreptionis per falſi expreſſionem in reſcriptis ad lites, ibid. n. 27. 160
In litteris gratiæ, ib. n. 28. 160
Exempla doloſæ ſubreptionis per veri ſuppreſſionem in reſcriptis ad lites, ibidem n. 29. 160
In litteris gratiæ, ib. n. 30. 161
Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, etiamſi Princeps alias conceſſiſſet, ib. n. 33. 161
Subreptio in dubio non præſumitur doloſa, ib. n. 40. 161
Quid in reſcriptis ad lites, ib. n. 43. 161
Et quid in litteris gratioſis, ib. n. 45. 161
Subreptio in gratioſis ſemper præſumitur cum dolo, ſed hæc præſumptio eſt juris tantùm, & ideò poteſt contrarium probari, ibid. n. 45. 161
Et ſi gratia ſit modica, dolus non præſumitur, ib. n. 46. 162
Vide in ver. *Dolus*, & in ver. *Falſitas*.

Subreptio non doloſa.

Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto, ſi per malitiam, caret funditùs impetratis, ſi per ſimplicitatem; aut aliàs non obtinuiſſet reſcriptum, & idem; aut obtinuiſſet, & ſecundùm juris ordinem Delegatus procedit, in c. Super litteris, n. 2. & 3. de Reſcript. 159
Subreptio doloſa vitiat reſcriptum in totum, ſi autem proceſſit ex ſimplicitate, vel ignorantia, eatenus vitiat, quatenus fuit cauſa conceſſionis, ib. n. 4. 159
Subreptio non doloſa non vitiat litteras in totum, ſed eam partem tantùm, cujus fuit cauſa, ib. n. 24. 181
Subreptio per ſimplicitatem, vel ignorantiam, ſi non fuit cauſa conceſſionis, reſcriptum non vitiat, ib. n. 52. 151
Quod procedit, etiamſi impetrans tacuerit ea, quæ de præceſſu ſunt neceſſariò exprimenda, ib. n. 53. 162
Item procedit etiam in Beneficialibus, ib. n. 54. 162
Sed vide, ib. num 57. 162
Sed fallit, ſi qualitates ſint tales, ad quarum expreſſionem impetrans tenetur de jure communi, ib. n. 57. 162
Item fallit, ſi ſubreptio cadat in id, ad quod verba conceſſionis non adaptantur, ib. d. n. 57. verſ. Motivum autem. 160
Item fallit, ſi expreſſio falſitatis facta fuerit non cauſa demonſtrationis, ſed cauſa taxationis, ibid. n. 61. 163
Item fallit, ubi eſt diverſitas perſonarum, vel cauſarum actoris, vel rei, ib. n. 60. 162
Litteræ non vitiantur ex eo, quòd impetrans tacuerit beneficium ab alio injuſtè poſſideri, vel per ſimoniam, ib. n. 55. 162
Et exprimens beneficium cum cura, vel reſidentia, obtinebit beneficium ſimplex, & reſidentiam non requirens, ib. n. 58. 160
Subreptitia non eſt impetratio Theſaurariæ ſub nomine Dignitatis cum ſit officium, ib. n. 52 verſ. At ſecus eſt. 162
Subreptio per ſimplicitatem vel ignorantiam, vitiat reſcriptum in totum, ſi ſit ſubſtantiæ reſcripti inductiva, ib. n. 62. 163
Quod à fortiori procedit in beneficialibus, & gratioſis, ibidem num 66. 163
Item procedit etiam quando ſubreptio non fuit cauſa finalis, ſed impulſiva, ib. n. 67. 163
Et quid ſi alius pro abſente litteras impetravit, ib. n. 71. 164
Exempla non doloſæ ſubreptionis ſubſtantiæ reſcripti inductivæ, ib num 64. & n. ſeqq. 163
Reſcriptum commiſſionis cauſæ ſuper re feudali non facta mentione de feudo, non valet, ib. n. 65. 163
Reſcriptum vitiatur tacendo id, quod ſi fuiſſet expreſſum, nihilominus fuiſſet obtentum, ſed non ita facilè, ibid. n. 67. 163
Fallit, ſi taciturnitas proveniat ex probabili ignorantia, ibidem num 68. 163
Niſi taceretur id, quod erat de jure exprimendum, ibid. n. 68. 164
Subreptitia eſt reſignatio ejus, qui expreſſit ſe eſſe forenſem, cum in impetratione beneficii expreſſiſſet ſe eſſe Civem Romanum, ib. n. 67. verſ. Et millies. 163
Subreptitia eſt penſio reſervata non facta mentione alterius penſionis reſervatæ ſuper eodem beneficio, ibid. d. num 67. & verſ. Et millies. 163
Reſcriptum non vitiatur, ſi taceatur id, quod de jure non debet exprimi, licèt eo expreſſo, Princeps non ita facilè litteras conceſſiſſet, ibid. n. 69. 164
Subreptio per ſimplicitatem, vel ignorantiam, ſi non fuit cauſa totius conceſſionis, ſed partis tantùm, eam ſolam vitiat, & non totum reſcriptum, ib. n. 72. 164
Quod procedit etiam in beneficialibus, ib. n. 76. 164
Sed fallit, ſi obtentum per ſubreptionem habeat connexitatem cum reliquis, ib. n. 78. 164
Item fallit ſecundùm aliquos in privilegiis, ib. n. 79. 164
Sed contra, ib. n. 80. 165
Simplicitas reſpicit jus, ignorantia factum. 165
Exempla non doloſæ ſubreptionis, quæ non fuit cauſa totius conceſſionis, ſed partis dumtaxat, ib. n. 75. 164
Vitium eatenus vitiare debet, quatenus ingreditur ſubſtantiam actus, ibid. n. 74. 164
Privilegia & litteræ beneficiales in materia ſubreptionis æquiparantur, ib. n. 80. 165
Subreptio vitiat litteras gratioſas, etiamſi ignoranter, & per ſimplicitatem fuerit ſubreptum, in c. Ad audientiam, il 2. num. 27 de Reſcript. 176
SUBROGATIO quæ fit juris interpretatione, cenſetur fieri cum omnibus qualitatibus, in c. Epiſcopus, n. 45 de Præben. 23
Subrogatum ſapit naturam ejus in cujus locum ſubrogatur, in c. Ad audientiam, il 2. n. 17 de reſcript. 180
Sed non eſt idem cum ſubrogato, n. 18 180
SUBSCRIPTIO, & ſigillum Notarii ſunt de ſubſtantia inſtrumenti, in c. Lator, n. 48. Qui filii ſint legit. 86
SUBSIDIUM charitativum debent Epiſcopo indigenti ab omnibus Eccleſiis ſuæ diœceſis, in c. Præterea, n. 16. Ne Prælat. vic. ſuas. 28
Et contraria præſcriptio non valet, ib. n. 17. 28
Subſidium vitæ, & neceſſaria vitæ idem important, in c. Epiſcopus, n. 15 de Præben. 22
Subſidium charitativum ſolvitur de penſione, ſicut de beneficio, in c. Ad audientiam, il 2. n. 35. de Reſcript. 180
SUBSTANTIAM impoſſibile eſt eſſe ſeparatam ab eo, cujus eſt ſubſtantia, in c. Cùm veniſſet, n. 82 de Sacr. Unction. 451
Et in c. Presbyter, n. 27 de Sacram. non iteran. 458
Subſtantialia rei quæ dicantur, & quæ accidentalia, in eod. c. Presbyter, n. 28 de Sacr. non iter. 458
Subſtantia deficiente, deficit ipſum totum, in c. Publicato, nu. 29. de elect. 272
Subſtantia actus non præſumitur ex diuturnitate temporis, ſed ſolemnitates tantum, in c. Lator n. 50 Qui filii ſint legit. 87
Subſtantia rei gravius eſt corrumpere, quàm illius accidentia, in c. Licet, n. 28. de Crim. falſ. 184
SUBSTANTIALE in quolibet gradu, & ordine dicitur eſſe illud,

m

in cujus traditione poteſtas illius gradus, ſeu ordinis confertur, in c. Qui Presbyterum, n. 5. de Pœnit. & remiſſ. 692
d Subſtantialia actus intelliguntur eſſe illa omnia, de quibus in jure cautum invenitur, ut debeant fieri, ib. n. 21. 203
d Subſtantialia actus debent ſimul, & contemporaneè cum ipſo actu applicari, ibid n. 38 & 62. 296
d Declaratur, num. 39. & 42. 694
b Subſtantialia actus ubi interveniunt, actum ipſum intervenire neceſſe eſt, in c. Conqueſtus, n. 56. de Feriis. 96
b SUBSTITUTUS non admittitur, ubicumque electa eſt induſtria perſonæ, in c. Ex parte, n. 52 de Cleric. non reſidan. 45
b Subſtitutione prohibitus poteſt applicare per nuncium, in c. Cùm dilectos, num 8. de relig. domib. 497
b Paria ſunt ſubſtitutionem non fuiſſe ſcriptam à teſtatore, & de jure haberi pro non ſcripta, in c. Nos quidem, num 54. de teſtam. 103
b SUBSTITUTIO expirat, ſi filius gravatus reſtituere partem hæreditatis patrno, ſi ſine liberis decedat, Monaſterium ingreditur, in c. In præſentia, num 25. de probat. 814
b Subſtitutio facta filio ſine liberis decedenti evaneſcit, ſi filius profeſſionem emittat Regularem, & hæreditas applicatur Monaſterio, ib. num 24. 814
b Secùs ſi decedat ante profeſſionem, vel infra tempus probationis exeat, ibid. num. 25. 814
e Et an hoc procedat, ſive ſubſtitutio ſit fidei commiſſaria, ſive directa, ibid. num. 26. 814
a Et quid ſi ſubſtituti ſint fratres teſtatoris, ibid. num. 27. 814
a Et quid ſi teſtatoris filii, ibid. num. 28. 814
b Subſtitutio facta ſub conditione, ſi deceſſerit ſine filiis ex ſe, vel ex ſuo corpore natis, an evaneſcat, ſi gravatus fiat Monachus, ibidem num. 29 814
b Subſtitutio facta ſub conditione, ſi ſine liberis deceſſerit, an expirat, ſi gravatus fiat Clericus Eccleſiæ ſæcularis, ib n. 10. 135
b Et quid ſi ſubſtitutus ſit locus Religioſus, vel Eccleſia ſæcularis, aut alius locus pius, ibid. num 31. 135
b Et quid ſi conditio illa fuerit appoſita in contractu gratuito, vel oneroſo, aut in ſtatuto, ibid. num 12. 135
b Et quid ſi relata fuerit in perſonam ipſius teſtatoris, ib. n 13. 135
e Et quid ſi gravatus ingrediatur Monaſterium in fraudem ſubſtituti, ibid num 14. 135
b Et quomodo hujuſmodi fraus probetur, ib num 15. 135
b Subſtitutis quale præjudicium generetur ex prorogatione fideicommiſſi, & quo remedio ſit eis conſulendum, in c. Cùm ſimus, num 18 de regularib. 380
b SUBTILITAS, quæ veritatem lædit, per Judicem non eſt recipienda, in c. Cùm eſſes, n. 41 de teſtam. 222
b SUBTRAHENS adverſario copiam probationum an habeatur pro convicto, & cauſam perdat, in c. Intimavit, num. 10. de teſt. & atteſt. 850
e Subtrahens inſtrumenta præſumitur habere malam cauſam, nec eſt opus aliud probare ad eum convincendum, in c. Pervenit, il 2. num 17 de teſt. cogen 169
a Subtrahens adverſario probationes exterisl debet in ſe Judicis authoritatem eluſam, ibid. num. 21. 160

Succeſſio, & ſucceſſor.

b Succeſſio immediata collateralium in beneficiis Eccleſiaſticis de jure communi non eſt prohibita, in c. Non ſine, num. 30. de arbitr. 691
a Etiam in vacantibus per liberam reſignationem, ib. n 31. 692
a Succeſſio immediata tranſverſalium in beneficiis à jure non improbatur, in c. Ex parte, num 2. de offic. deleg. 527
b Succeſſio hæreditaria in collateralibus non conſideratur, ib n. 6. 527
b Succeſſio in beneficio viventis à jure improbatur in vacatione per obitum duntaxat, non autem per matrimonium, per ingreſſum religionis, aut per alios modos vacationis, in c. Accepimus, nu. 2. de pact. 661
b Succeſſio in Eccleſia Dei eſt deteſtabilis, & Canonibus inimica, ibid. num. 11. 662
b Succeſſio propriè adaptatur ad defunctum, in cap. Cùm ſimus, num. 6. de regular. 328
b Succeſſionis verbum adaptatur etiam ad Monachum viventem, cùm juris fictione dicatur mortuus, ib. n. 9 379
b Succeſſor factum prædeceſſoris revocare in quatuor caſibus hic expreſſis, in c. Conſultationibus, n. 78. de Cleric. ægrot. 170
b SUCCESSOR tenetur non ex delicto, ſed ex facto defuncti, in c. Accepimus, n. 21. de ætat. & qualit. 213
b Succeſſor ſingularis non ſuccedit in vitium ejus, à quo cauſam habet, & bona fides ſuperveniens prodeſt ei quoad fructuum acquiſitionem, in c. Gravis, n. 215. de reſtit. ſpoliat. 221
a Prælatus non dicitur ſucceſſor univerſalis ſui prædeceſſoris, nec ejus perſonam repræſentet, ib n. 236. 222
a Et mala fides prædeceſſoris non impedit, quin ſucceſſor habens bonam fidem faciat fructus ſuos, ib n. 237. 222
Vide in ver. *Poſſeſſor, & quoad fructuum acquiſitionem.*
Et in ver. *Prælatus quoad ſucceſſorem, &c.*
b Succeſſor in beneficio tenetur ſolvere debita prædeceſſoris, pro neceſſitate Eccleſiæ contracta, in c. Ad hoc n. 1. & 6 de ſolut. 235
d Succeſſor in beneficio, & hæres, in quibus æquiparentur, vel non, ib. num 5 235
b Succeſſor in beneficio tenetur ad debitum prædeceſſoris, quod conſtat fuiſſe contractum pro neceſſitate Eccleſiæ, licèt non probetur verſum, ib n. 7. & 9. 235
b Fallit in mutuo, in depoſito, & cum res Eccleſiæ pro delicto venditur, ibid num 8 235
b Succeſſor in beneficio tenetur ad debita, quæ prædeceſſit pro ſui ſuſtentatione, vel infirmitate contraxit, ib. n. 10. & 200. 235
b Succeſſor in Epiſcopatu tenetur ad expenſas Advocati pro defenſione, & neceſſitate prædeceſſoris carceribus mancipati, ibidem num 11 235
b Succeſſor in beneficio an teneatur ad penſiones tempore prædeceſſoris decurſas, & non ſolutas, ib. num. 22. & ſeqq. uſque ad num. 22. 235
a Succeſſor in beneficio ex ſtylo Rotæ non tenetur ad penſiones decurſas tempore prædeceſſoris, niſi factis à penſionario diligentiis contra prædeceſſorem, vel illius hæredes, ib n. 18. 236
b Succeſſor pro penſionibus ſolutis pro antiquo poſſeſſore habet actionem contra eum, vel illius hæredes, ib n. 20. 236
b Succeſſor in Epiſcopatu, vel Parochiali, etiam factis per penſionarium diligentiis contra prædeceſſorem, non tenetur ad penſiones ante ſuam proviſionem decurſas, niſi detracta congrua, ib. num. 21. 236
b Succeſſor an tenetur ad penſiones antiquas pro terminis decurrendis, licèt ſibi non remaneat congrua, diſtinguitur, ib n. 22. 236
b Quid ſi penſio ſit reſervata cum clauſula: Dummodò remaneant mille pro Epiſcopo, vel centum pro Rectore, ib. n. 21. 236
d Et quid cum clauſula: Etiamſi non remaneant mille, vel centum, ib. num 30. 236
b Et quid ſi cum eadem clauſula non expreſſa, ſed tacitè ſubintellecta, ib num 31 217
b Et quid ſi reſervatio ſit pura, ibid n. 32. 237
b SUFFRAGANEATUS non eſt titulus perpetuus, nec per illius acceptationem Parochialis intelligitur vacare, in cap Ad hæc, num 24. de præben. 87
d Suffraganeatus non eſt titulus perpetuus, in c. Epiſcopalia, n. 53. de privil. 233
d Suffraganeatus non eſt Prælatura, ſed Officium, in c. A nobis, il 2. num 21 de ſent. excomm. 332
d SUFFRAGANEUS non datur Eccleſiæ, nec populo, ſed Epiſcopo, per cujus obitum expirat ſuffraganeatus, in c. Epiſcopalia, n. 57 & 59 de privileg 231
e Epiſcopus ſuffraganeus conſecratur à tribus Epiſcopis Metropolitano jubente, in c. Si Archiepiſcopus, num. 2. & 10. de temp. ordin 364
b Vel à Metropolitano cum duobus Epiſcopis, ib n. 10. 365
b Debent tamen omnes ſuffraganei conſentire expreſsè, vel tacitè, ib num. 12 365
b Alioquin conſecratus non recipit executionem, ib n 22. 365
b Declaratur, ibid. num 15. & 18. 365
a Suffraganei nec per ſe, nec per procuratorem extra Concilium Provinciale cogi poſſunt accedere ad Metropolitanam Eccleſiam, & contraria conſuetudo ſublata eſt à Concilio Tridentino, etiamſi ſit immemorabilis, ib. n. 5. 7. & 8. 364
b Suffraganei defuncto Archiepiſcopo conſecrant Epiſcopum propria authoritate, ib. n. 14. 365
e Epiſcopi Comprovinciales tenentur omnes convenire ad Sedem Metropolitanam pro conſecratione Archiepiſcopi, ibidem num 3. 364
e Et quid poſt Concilium Tridentinum, ib. n. 4. & ſeqq. 364
a SUFFRAGIUM ſuum altari dare nemo invitus compellitur, in c. Licèt de vitanda, num 27 & de elect. 218
d Suffragia, quæ fiunt à Presbyteris gerentibus perſonam totius Eccleſiæ, proſunt mortuis, etiamſi tales Presbyteri ſint peccatores, in c. Cùm creatura, n 10. de celebr Miſſar. 582
b Suffragium an majorem conferat honorem animæ illius pro qua fit, & in quo ejuſmodi honor conſiſtat, in c. Fraternitatem, nu. 16. de ſepultur. 292
b Suffragia ſi conſiderentur ex virtute charitatis, magis proſunt iis, qui majoris ſunt charitatis, quàm illis pro quibus fiunt, ib. num. 13 & 72. 294
b Suffragia valent per modum ſolutionis debiti, ib n 50. 296
b Suffragia prout ſunt ſatisfactiones quædam per intentionem facientis translatæ in mortuos, magis valent ei pro quo ſingulariter fiunt, quàm quæ pro eo communiter fiunt, ib n 73. 298
b Suffragia ut ſunt ſatisfactiones non proſunt per modum actionis, ib num 75 298
b SUGGERERE quid ſit, in cap. Ad audientiam, num. 32. de homicid. 118
b SULMONENSIS Eccleſiæ origo, in c. Cùm certum, num 25 & 27. de major. & obed. 608
d Blondi error, quòd Sulmo eſſet caput Epiſcopatus Valvenſis, ibidem num. 26. 609
b SUPELLECTILIA in locis ſacris aſſervari non debent, niſi fortè ad tempus, urgente neceſſitate, in c. Multa, nu. 57. Ne Cler. vel Monach. 656
b SUPERIOR lege inferioris non ligatur, in c. Cùm in cunctis, n. 12 de his, quæ fiunt à major. par. cap. 122
b Superiores Regulares allegantes ignorantiam ætatis Novitii non ſunt audiendi, in c. Significatum, n 40. de regular. 364
a SUPERPELLICIUM in collatione tonſuræ non eſt neceſſitatis, ſed congruitatis, in c. Cùm contingat, no. 14. de ætat. & qualit. Contrarium, num 20. 419
b SUPERSTITIONES aliquot audientium Evangelium, In principio erat Verbum, vel Miſſas peculiares, in c. Quidam, num 4. de celebr. Miſſar. 576
b SUPPLETIONES ad Decretales non ſunt permiſſæ, & qui ſuppleri corrigit, in c. Relatum, il 1. n. 2. de teſtam. 279
b SUPPLICATIONI tanquam matrici magis ſtandum eſt, quàm litteris, in c. Veniens, n. 28. de tranſact. 663
d Supplicatio non eſt littera Bullata, eſt tamen littera Papalis, in c. Licèt, n. 6. & n. 31. & 15. de crim. falſ. 182
d Supplicationes à Papa ſignatæ in materia odioſa non veniunt appellatione litterarum Apoſtolicarum, ib nu. 9. & 10. 181
d Contrarium, ib num 32. & 36. 182
d Supplicatio ſola non probat jus alicui competere, ib n 8. 181
d Et illius clauſulæ quandoque ab Officialibus alterantur, & reſtringuntur, ib n. 9. & num ſeqq. 182
d Et aliquando juſſis de cauſis ſupplicatio laceratur, ib. n. 10. 182
d Supplicatio ſola jus certum non continet, nec ſuffragatur litteris non expeditis, ib num 12 & 21. 182
d Sed continet gratiam informem, ib. n 12. & 19. 182
d Et intrans in poſſeſſionem beneficii, litteris non expeditis, licèt habeat ſupplicationem ſignatam, perdit omne jus, ib. n 23. 182
d Et ſola ſupplicatio non dat Canonicum titulum, ſaltem in ſuo eſſe perfecto, ib num 24. 182
d Supplicatio adhuc in utero exiſtere dicitur, donec per expeditionem litterarum in mundum producatur, ib. n 17. 182

5 Et ſumptum de regiſtro ſupplicationum in judicio fidem non facit; ſecus in ſumpto litterum Bullatarum, ibid. n. 12. 182
5 Supplicatio attenditur, etiamſi exhibeantur litteræ expeditæ, ubi non agitur de canonizanda gratia, ibid n. 15. 182
5 In ſupplicatione, & ſignatura Papæ conſiſtit tota ſubſtantia gratiæ, ibid num. 17 182
5 Supplicatio quando eſt regiſtrata, & ſoluta componenda, non habet locum regula de non judicando juxta formam ſupplicationis ibid num 18. 182
5 Nec poteſt lacerari ab Officialibus, cum ſit gratia perfecta, ibid. num 14. 182
Supplicationum falſantes
Vide in ver. *falſarius litterarum Apoſtolicarum*.
SUPPRESSIO. Vide in ver. *Præbenda*
3 SURDUS, & mutus a muneribus civilibus ſunt immunes, non autem a muneribus patrimonialibus, in c. Licet, n. 17. de cenſib 540
1 Declaratur, ibid num 28. 542
1 SUSCIPERE de baptiſmo, vel in baptiſmo quid importet, & quid de verbis levare, tenere, vel tangere, in c. Veniens, n. 3. de cognat. ſpirit. 61

Suſpenſio, Suſpenſus.

4 Suſpenſio non inficit Sacramentum, niſi in his, quæ ſunt juriſdictionis, in c. Litteras quas, n. 24 de matrimonio contracto contra Inter Eccl. 72
4 Suſpenſio irrogatur ipſo jure ob manifeſtum crimen, etiam non enorme, in c. Ad aures, n. 8. de tempor ordin 362
2 Suſpenſionem violans adhoc ut contrahat irregularitatem, requiritur, ut actus à quo eſt ſuſpenſus, ſit proprius alicujus Ordinis, in c. Vel non eſt compos, n. 22. de tempor ordin 169
5 Item requiritur, ut actum illum exerceat tanquam miniſter, ibid. num 18. 170
5 Suſpenſio à collatione Ordinum eſt vera, & propria cenſura Eccleſiaſtica, ibid. n. 31. 170
5 Suſpenſio ab actu Ordinis Epiſcopalis non includit ſuſpenſionem ab actu Ordinum inferiorum, ibid num 35. 171
3 Suſpenſus ab officio an ſit ſuſpenſus à beneficio, in c. A crapula, num 22. de vita, & honeſt Cleric. 6
3 Suſpenſio minor irregularitatem non inducit, in c. Quæſitum, n. 20. & 22. de cohabit Cleric & mulier. 22
3 Suſpenſio quoad ſe non eſt cenſura, ſed eſt ſuſpenſio illata a Deo, quæ irregularitatem non inducit, ibid num 22. 21
3 Suſpenſio quoad alios eſt ſuſpenſio inducta non inducens irregularitatem, ibid. num 25. 24
3 Et hodie etiam quo ad notorios fornicatores ſublata eſt per Extravag. Martini V. Ad evitandam, ibid n 26 24
3 Suſpenſio illata à Deo irregularitatem non inducit, in c. Veſtra, num. 13. de cohabit Clericor 12
5 Prohibitio Divinorum eſt ſuſpenſio, in c. Accuſatam, num 5 de ſimonia. 35
3 Pœna ſuſpenſionis inflicta Epiſcopo bigamum ordinanti an ſit latæ ſententiæ, vel ferendæ, in c. Super eo, n. 44. de bigam. 505
5 Suſpenſus ab Ordinum executione non eſt capax pœnæ depoſitionis ab Ordine, in c. Super eo, n. 5. de bigam. 507
5 Suſpenſus non poteſt eligere, nec eligi, in c. Cùm dilectus, n. 3. de conſuetud 204
5 Suſpenſus à divinis non intelligitur ſuſpenſus à prædicationis officio, nec è converſo, in c. Reſponſo, n. 20 de ſent. excom. 160
5 Suſpenſus à divinis celebrando efficitur irregularis, ſecus in ſuſpenſo ab officio prædicationis, ibid n. 21 160
2 Suſpenſus ab Ordinibus ſacris ſuſcipiendis, cenſetur etiam ſuſpenſus à dignitatibus Ordinem ſacrum annexum habentibus, in c. Ad aures, n. 10. de tempor ordin 164
3 Clericis ob occultum crimen ab Epiſcopo ſuſpenſis ab Ordinibus, & dignitatibus obtentis, vel obtinendis, appellare non licet, ib. num 12. 363
2 Tridentini Concilii decretum in c. e. ſeſſ. 14. expenditur, ib. n. 12. 161
2 Suſpenſus ab Ordine an ſit inhabilis ad beneficium obtinendum, in c. Vel non eſt compos, n. 2. de tempor. ordin. 168
5 Suſpenſus à collatione certi Ordinis an ſit etiam ſuſpenſus à collatione Ordinis ſuperioris, vel inferioris, ibid. n. 16. 169
2 Epiſcopus à collatione Ordinum ſuſpenſus, ſi illos conferat, an efficiatur irregularis, ib. n. 17. & ſeqq. uſque ad n. 42 169
2 Epiſcopus à Pontificalibus ſuſpenſus Miſſam celebrando in apparatu Pontificali non fit irregularis, ib n. 20. 169
2 Contrarium, n. 26. 170
3 Suſpenſus non fit irregularis abſolvendo ab excommunicatione, aut excommunicando, niſi hæc faciat tanquam Sacerdos, & cum ſolemnitate, ibid n. 31. 170
5 Epiſcopus à collatione beneficiorum ſuſpenſus, ſi illa conferat, in irregularitatem non incidit, ib n. 21 170
5 Suſpenſus ab officio prædicandi, ſi contraveniat an efficiatur irregularis, ib. n. 26. 170
5 Epiſcopus ſuſpenſus à collatione Ordinum an fiat irregularis, ſi minores Ordines conferat, ibid n. 35 170
2 Suſpenſus ab Ordinibus an per exercitium ſolemne minorum Ordinum irregularitatem incurrat, ib n. 31. 170
2 Epiſcopus à collatione Ordinum ſuſpenſus an efficiatur irregularis conferendo primam tonſuram, ib n. 35. 170
2 Epiſcopus ſuſpenſus, ſi ſolemniter benedicat, irregularis efficitur, ib num. 37. 170
2 Epiſcopus ſuſpenſus à collatione Ordinum an ſit. ſuſpenſus a collatione tonſuræ, ib n. 40. 170
5 Epiſcopus à collatione Ordinum ſuſpenſus, ſi Miſſam celebret, an efficiatur irregularis, ib n. 42 & ſeqq uſque in fin. 371
2 Suſpenſus à Deo quoad ſe propter peccatum, non autem à canone niſi per approbationem, miniſtrando irregularitatem non incurrit, ib. num 41. 371
5 Epiſcopus ſuſpenſus ab Ordinibus conferendis non poteſt abſolvere ſubditum à ſuſpenſione, de qua in c. 2. de ex judic. lib. 6. ibidem num 44. 371
3 Suſpenſus ab homine, ſi celebret, antequam ſententialiter abſolvatur, irregularis efficitur, in c. Quæſitum, num. 8. & 20 de cohabit Cleric & mulier. 22
Vide in ver. *Irregularis*, & *Irregularitas*
3 Suſpenſus à Canone propter crimen celebrando non fit irregularis niſi Canon hoc exprimat, ibid. num. 15. 23
3 Suſpenſus à Canone tunc demum incurrit irregularitatem, quando per modum ſententiæ fit in Canone ſuſpenſio, ib num 16. 23
3 Suſpenſus uſque ad congruam ſatisfactionem, cui citò ſatisfecit, officium ſuum, & beneficium recuperat, in d. cap. Quæſitum, num 18. de cohabit. Cler & mulier. 21
3 Suſpenſus ab officio, cenſetur etiam ſuſpenſus à beneficio tribus concurrentibus, ibid. num 10. 14
3 Suſpenſo non currit tempus ad conferendum, niſi ſit negligens in petenda abſolutione, in c. Quia diverſitatem, num. 10. de conceſſ præb. 602
Vide in ver. *Beneficium quando conferendum*.
5 Suſpenſus, & excommunicatus à jure, poteſt ſuſpendi, & excommunicari ab homine, in c. Accuſatam, num 7. de ſimon. 35
3 Suſpenſus ab officio an ſit ſuſpenſus à beneficio, in c. A crapula, num 22. de vit & honeſt Cler 6
5 SUSPICIO modica non debet ſapientis animum immutare, in c. Ex conſcientia, n. 4. de crim. falſ. 558
2 Suſpicio eſt credulitas ex levibus conjecturis, & tenet medium inter dubitationem, & opinionem, in c. Ne innitaris, num. 94. & 262. de conſtitut 13
3 SUSTENTATIONIS duplex titulus haberi non poteſt, niſi pro rebus diverſis, in c. Significatum, n. 22 de preb. 84
3 SYMBOLI nova editio pertinet ad ſolam authoritatem Summi Pontificis, in c. Majores, n. 11. de baptiſm. 596
5 Symbolum quid ſit, & quotuplex, in c. Firmiter, n. 26. de Summa Trin. & fide Cath 5
2 Symbolum Apoſtolorum ubi, quando, & cur ab Apoſtolis compoſitum fuerit, ibid n. 27. 5
5 Symbolum unde dictum, num. 28. 5
2 Fidei articuli in Symbolo Apoſtolorum comprehenſi quot numerentur, & qualiter ſinguli ſingulis attribuantur, ibid. n. 29. 6
5 Symbolum Nicænum ubi quando, & cur editum, ibid. n. 30 6
5 Symbolum majus cujus auctoritate decantetur in Miſſa, ib. n. 32. 6
2 Symbolum, *Quicumque vult*, ubi, quando, & cur editum ab Athanaſio, & quomodo Eccleſiæ authoritate receptum fuerit, ibid. num 32. 6
5 Symbolum fidei ordinare Summi Pontificis munus eſt, non privatorum Patrum, ibid num 14 & 18 6
2 Symbolo Apoſtolorum alia ſymbola à diverſis Conciliis fuerunt addita ad explanationem veritatis, & excluſionem errorum inſurgentium, ibid. n. 35 & ſeqq 6
2 Conſtitutio c. Firmiter, an congruè dici poſſit quartum ſymbolum, ibid num 36 6
2 Fidei profeſſionis formula à Pio IV. præſcripta, ſymbolum appellari poteſt, ibid num 17 7
5 Papa poteſt fidei ſymbolum ordinare etiam ſine Conc. ib n. 38 7
2 Symbolum Apoſtolorum, & Orationem Dominicam omnis Chriſtianus ex neceſſitate ſalutis tenetur memoriter retinere, ſymbolum verò Patrum Sacerdotes, & omnes gradus Eccleſiæ, ib. num. 45 7
2 Concilii Forolivienſis decretum de ſymbolo fidei expenditur, ib. num 46. 8
3 SYMMACHUS Papa à Concilio non fuit abſolutus, ſed dimiſſus tam ex capite innocentiæ, quàm ex defectu juriſdictionis, in c. Significaſti, num 21 de elect. 139
3 SYNCOPA quid ſit, in c. Dolentes, n. 7 de celebr Miſſar. 131
3 SYNDICI, Procuratores, Sacriſtæ, & alii Miniſtri, qui ſine ulla juriſdictione officium aliquod habent, non dicuntur in dignitate conſtituti, etiamſi ſint perpetui, ib. n. 16 & 54. 583

Synodalis Conſtitutio.

Vide in ver. *Conſtitutio Synodalis*.
Et in ver. *Synodi Provincialis auctoritas*, & *alia*

Synodus diœceſana.

2 Epiſcopi in Synodo non poſſunt quidquam ſtatuere, quod obviet Canonicis inſtitutis, in c. Quod ſuper his, num. 26. de majur. & obed. 624
1 Synodum diœceſanam Epiſcopi tenentur cogere ſingulis annis, & in ea publicare ſtatuta Provincialis Concilii, in c. Sicut olim, num 10. & 109 de accuſat. 28
1 Et legitimè impediti poſſunt illam celebrare per Procuratorem, vel Vicarium generalem, ib. num 10. 24
1 Requiritur tamen ſpeciale mandatum, ib n. 12. 24
1 Synodum diœceſanam Epiſcopi negligentes celebrare infra ſex menſes, & in ea publicare decreta Provincialia Concilii, incurrunt pœnam ſuſpenſionis duorum menſium, ib n. 109. 29
5 Et qui verentur accedere, mittant Procuratores ad ſe excuſandum, non impediti cogantur, & fiat Synodus cum iis, qui poſſunt venire, & veniunt, ib num. 110 29
1 Synodo diœceſanæ qui exempti intereſſe teneantur ex Concilio Tridentino, in c. Quod ſuper his, n. 5 de majorit & obed. 611
1 Epiſcopus in diœceſana ſynodo, & Archiepiſcopus in Concilio Provinciali, an poſſint aliquid ſtatuere adverſus Regularium privilegia, ib. num 14. 612
2 Synodi Cracovienſis, & Gneſnenſis decreta circa Regularium exemptionem an ſuſtineantur, ib. d. num. 14 & num. ſeqq. uſque in fin 612
1 Synodi Cracovienſis decreta contra Regulares expenduntur, ibid. num 15. 612
2 Abbates in Diœceſi Epiſcopi exiſtentes tenentur accedere ad ejus ſynodum diœceſanam, ſi habeant populum, licèt ſint exempti, in d. c. Quod ſuper his, n. 2. de major & obed. 612
Vide in ver. *Abbas quoad Synodum*.
1 Sacerdotes cogi poſſunt accedere ad ſynodum Epiſcopi, ſi curam habeant animarum, aliàs ſecùs, ibid n 2. & ſeqq. 612
1 Clerici Civitatis, & Diœceſis an, & quando teneantur accedere ad diœceſanam ſynodum, in d. c. Quod ſuper his, n. 3. de majorit. & obed. 612

Fagnani Reperter.

Q 1 Lai-

Digitized by Google

3 Laicus ex cauſa poteſt ad ſynodum vocari, ibid n.4. 611
Synodo diœceſanæ qui exempti intereſſe teneantur ex Conc. Trid. ibid num 5. 611
3 Regulares omnes, qui vel capitulis Generalibus non ſubduntur, vel curam animarum exercent, cogi poſſunt ab Epiſcopo, etiam ſub pœna excommunicationis, venire ad ſynodum, & illius decreta obſervare, ibid n 8. 611
3 Fratres Capellani S. Joannis Hieroſolymitani curam animarum habentes tenentur ſynodo Epiſcopi intereſſe, ib n 9. 611
3 Parochi nullius diœceſis tenentur accedere ad ſynodum illius Epiſcopi, qui ex Concilio Tridentino poteſt eos viſitare, ibid. num 10. 611
3 Exempti actu exercentes utramque juriſdictionem non tenentur ſynodo Epiſcopi intereſſe ratione Parochialium Eccleſiarum, ib num. 11. 611
3 In ſynodo diœceſana an Pœnitentiarius Cathedralis habeat jus intereſſendi, itaut ab Epiſcopo repelli non poſſit, in c. Grave, num. 9. de præben. 123
3 Ad ſynodum diœceſanam vocandi ſunt Abbates, Sacerdotes, & Univerſus Clericus, ibidem n. 10. 123
3 Item ſpecialiter invitandi ſunt Canonici Cathedralis, ibidem n. 11. & 15. 123
3 Item Curati omnes tenentur accedere, ib n 12. 123
3 Synodo diœceſanæ an ex Decreto Innocentii X intereſſe teneantur Abbates, Priores, & Guardiani parvorum Conventuum, latè diſcutitur, in c Quantò, n. 41. & n. ſeqq. uſque ad num. 64. de off ordin. 569
3 Abbates non ſunt cogendi ab Epiſcopo ad ſynodum accedere, niſi rationabilis cauſa ſubſit, ib. n. 44. 569
3 Declaratur, n. 58. 574
3 Regulares lege diœceſana Epiſcopo ſubjecti cogi poſſunt illius ſynodo intereſſe, ib. n. 44. 569
3 Declaratur, n. 53. 570
3 Vocatio ad ſynodum eſt de lege diœceſana, ib. n 45. 570
3 Declaratur, n. 53. 570
3 Intellectus c. Nimis prava de exceſſ. Prælat. ib. n. 46 59. & 60. 570
3 Fratres Mendicantes an cogi poſſint accedere ad ſynodum diœceſanam, ib n 47. 59. & 60. 570
3 Exempti, qui ſubſunt Generalibus Capitulis, non tenentur ſynodo intereſſe, ib. n. 48. 570
3 Declaratur, n. 62. 578
3 Exempti habentes Capellas, vel populum ſubjectum Epiſcopo, vel Parochiales Eccleſias, ab acceſſo ad ſynodum diœceſanam non eximuntur, ib n. 49. 570
3 Synodus celebratur ab Epiſcopo auctoritate ordinaria, & eſt de juribus Epiſcopalibus, ib. n. 50. 570
3 Declaratur, n 61. 574
3 Exempti à juriſdictione Epiſcopi non tenentur ad illius ſynodum, ibid n 53. 570
3 Declaratur, n. 57. 571
3 Abbates, & alii Superiores Regulares, qui ſubſunt juriſdictioni Epiſcopi, tenentur accedere ad illius ſynodum, quamvis ſub ſe non habeant Capellas, vel populum, ib. n 52. 570
3 Synodus juncta eſt de lege juriſdictionis, ib. n. 53. 570
3 Prælati Regulares juriſdictioni Epiſcopi ſubjecti, quamvis non teneantur ad ea, quæ ſunt de lege Diœceſana, tamen tenentur ire ad ſynodum, ibid. n. 54. 570
3 Abbatibus bonum eſt accedere ad ſynodum Epiſcopi, & cur, ib. num 55. 571
3 Synodus eſt præambulum viſitationis, ib. n 56. 571
3 Regulares parvorum Conventuum hodie ſunt exempti à juriſdictioni Epiſcopi ordinaria, ſed non à delegata, ib n. 57. 571
3 Abbates Ciſtercienſes non tenentur ire ad ſynodum, ib n. 58. 571
3 Priores, & Guardiani cogi poſſunt ad ſynodum venire, ſed non fratres, ib n 60. 571
3 Monachus Clauſtralis non tenetur ire ad ſynodum, ib n 61. 571
3 Abbas habens Eccleſias in diverſis Epiſcopatibus, ad ſynodum unius ire tenetur per ſeipſum, ad alias per ſubſtitutos, ſi ſynodi eodem tempore celebrentur, ib n. 62. 572
3 Jura Epiſcopalia exercentur ab Epiſcopo in ſubditos auctoritate ordinaria, in exemptos vero delegata, ib. n. 63. 578
3 Declaratio Apoſtolica ſuper acceſſu Superiorum parvorum Conventuum ad diœceſanam ſynodum, ib. n. 64. 578

Synodus Provincialis à quo, & quibus ex cauſis, & quando indicenda.

5 Concilia Provincialia quibus ex cauſis olim à ſancti Patribus inſtituta fuerint, in c. Sicut olim, n 17. de accuſat. 19
5 Ad Metropolitanum ſpectat Provinciale Concilium indicere, convocare, & celebrare, ib n 24. 24
5 Etiam ſine auctoritate Primatis, ſeu Patriarchæ, ib n. 15. 24
5 Et Metropolitano impedito, ad Coepiſcopum antiquiorem, ib. n 16. 24
5 Et idem Sede Metropolitana vacante, ib. n 17. 24
5 Et antiquior dicitur Epiſcopus, qui eſt antiquior inter Comprovinciales, non autem exemptos, licèt ſit Comprovincialibus antiquior, ibid. n. 18 24
5 In Concilio quolibet Provinciali indicendus eſt dies futuri Concilii, ib. num 24 25
5 Formula litterarum indictionis, remiſſivè, ib. n. 25. 25

Synodus Provincialis à quibus, & quando, & ubi celebranda.

5 Concilium Provinciale celebrare tenentur Metropolitani ſingulis annis de jure communi, in c. Sicut olim, n. 1 & 19 de accuſat 23
5 Concilium Provinciale quoties, & quando ſit celebrandum, ib. num 19. & ſeqq 24
5 Quid ex Concilio Niceno, ib num 20. 24
5 Quid ex Concilio Chalcedonenſi, ib n. 22. 25
5 Et quid ex Concilio Lateranenſi noviſſimo, & Tridentino, ibid. num 22. 25
5 Indulgetur Archiepiſcopo Lincino in Indiis ob nimiam ſuffraganeorum diſtantiam, ut Concilium Provinciale ſexto quoque anno celebrare valeat, ib n 23. 25
5 Concilium Provinciale fieri debet in loco proportionato reſpectu eorum, qui convenire debent, in c. Sicut olim, n 26 de accuſat 25
5 Et electio loci ad Archiepiſcopum pertinet, qui cum utentibus neceſſariis Eccleſiam Metropolitanam relinquere non debet, ib. num 27. 25

Synodo Provinciali qui debeant intereſſe, & quo ordine.

5 Concilio Provinciali qui teneantur intereſſe, in c. Sicut olim, n. 28 de accuſat. 25
5 Et in quo ordine ſedere debeant, ib. n. 29. & ſeqq. 25
5 In Epiſcopis attenditur tempus Ordinationis, non dignitas Eccleſiarum, vel Ordo, & præeminentia, ib n. 30. 25
3 Ad Concilium Provinciale debent vocari, & admitti Cathedralium Eccleſiarum Capitula, in c. Etſi membra, num 2. de his, quæ fiunt à Prælat. 119
3 Et an hoc procedat ex honeſtate, vel neceſſitate, ibid n. 4. & num 17 40 & ſeqq. & n. 49 118
3 Admitti debent ad tractatum, & ad conſulendum, non autem ad decidendum, ib n 10 41 & ſeqq. & n. 53 118
3 Et pro negotiis etiam ipſa capitula non contingentibus, ib n. 11. 118
3 Niſi Prælati aliqua ſecreta haberent, quæ revelare non poſſent ſine transgreſſione obedientiæ, vel juramenti, ib. n 14. 118
3 Vel niſi alia juſta cauſa ſubeſſet ea non admittendi, ib. n 15 118
3 Canonici Eccleſiarum Collegiatarum, & alii Clerici inferiores non ſunt vocandi, ib n. 2. & 17. 117
3 Niſi habeant juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, ib. n. 3. 118
3 In Concilio Provinciali Capitula Cathedralium poſſunt comparere per Procuratorem, ibid n 9. 118
3 In Concilio Provinciali an laici intereſſe poſſint, aut debeant, diſtinguitur, ib. n 16 & ſeqq. 118
3 Intereſſe non debent, niſi ſpecialiter vocentur, ib n 17 & 50. 118
3 Vel niſi tractaretur cauſa fidei, ib. n. 18. 118
3 Declaratur, ib n 17 & 28. 118
3 Vel niſi tractaretur de gradibus circa matrimonium contrahendum, ibidem n 19. 118
3 Et in his admitti debent ad audiendum, non ad judicandum, vel docendum, ib. n 20 118
3 Item ad conſulendum, & ad juſtitiam petendam, vel defendendam, ib n. 21. & 50 118
3 Ab Eccleſiaſticis negotiis, & ubi agitur de correctione Clericorum, laici omnino ſunt excludendi, ib n 22. 118
3 Utile tamen eſt eos vocari in cauſis communibus, ib. n. 29. 118
3 Nullo caſu intereſſe poſſunt authoritate propria, ſed ita demum, ſi vocentur ex electione Synodi, ib n. 10 & 50 118
3 Legati Regii non debent intereſſe ſub quovis titulo, ib num. 22. & ſeqq. 118
3 Reges, ſeu eorum officiales Synodalibus conventibus intereſſe non debent, niſi in caſibus à jure expreſſis, ib. n 24. 118
3 Idest in Concilio Generali, ubi agitur de fide, reformatione, & pace, ib. n 26. 118
3 Item in Provinciali ad recipiendam fidem, ad tuendos Patres ab infidelibus, & ad petendum conſilium inſpectantibus ad Regnum, ib. n 27. 118
3 In Concilio Provinciali quinam ſint vocandi, & admittendi, ib. n 31 & ſeqq. uſque in fin 118
3 Epiſcopi ſuffraganei revocari debent ex neceſſitate, ibidem num 32. & 44. 118
3 Et ſi non veniunt, ceſſante legitimo impedimento, puniuntur, ibidem num 45. 119
3 Exempti tenentur ſemel eligere aliquem vicinum Metropolitanum, in cujus Synodo Provinciali interſint, ib. n. 33. 118
3 Nec requiritur conſenſus Capituli, ib n. 35. 119
3 Quod locum habet etiam in Prælatis inferioribus nullius diœceſis, ibidem num 34 119
3 Epiſcopi exiſtentes in Provincia Romana non tenentur eligere Metropolitanum, cujus Synodo interſint, ib n. 36 119
3 Presbyteri, & clerici inferiores, an ſint vocandi ad concilium Provinciale, ib n 37. & ſeqq 119
3 Convenire debent omnes, qui de jure, vel conſuetudine intereſſe tenentur, ibid. n 38 119
3 Non omnes de Provincia ſunt vocandi, ſed qui ſe læſos exiſtimant, ib n. 39. 118
3 Capitula cathedralium non tenentur accedere, niſi valint, nec poſſunt compelli, ib n 41 & 42. 119
3 Abbates, & alii inferiores Epiſcopo ſubjecti non coguntur venire, licèt ſit expediens, ut veniant, ib. n. 43 119
3 Exempti, & Abbates non tenentur venire, ſed ſolùm qui de jure, vel conſuetudine intereſſe debent, ib. n 48. 119
3 Capitula cathedralium ſunt ſpecialiter invitanda, ib n 49. 116
3 In concilio Provinciali quo ordine capitula, Abbates, commendatarii, Dignitates, & Procuratores cathedralium conſidere debeant, ib n 47. 119
3 Ad concilium Provinciale de neceſſitate vocandi ſoli Epiſcopi; ſi tamen alii veniant, ſunt admittendi, in c. Grave, num. 12. de præbend. 123

Synodum Provincialem non celebrantium, vel non intereſſentium pœna.

5 Metropolitani, & Epiſcopi negligentes cogere Provincialem, vel Diœceſanam Synodum, qua pœna ſint puniendi, in cap Sicut olim, n. 105. & num ſeqq de accuſat 28
5 Suſpenduntur ab executione officii, non ipſo jure, ſed per ſententiam, ib n. 106. 28
5 Nec quid novi induxerunt Concilium Lateran. & Tridentinum, ib n 107 & 109. 28
5 Ad concilium Provinciale Epiſcopi non accedentes quas pœnas incurrant, ibid n. 111 29
5 Et quæ ſint legitima impedimenta non accedendi, remiſſivè, ib. n 112. 29
2 Synodum Provincialem, vel Diœceſanam Archiepiſcopi, vel Epiſcopi non celebrantes quas pœnas incurrant, in c. Ego N. n 77. de jurejur. 178

Sy-

Synodi Provincialis authoritas, & acta.

§ Conciliorum Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inſerta habent vim generalium Conſtitutionum, in cap. Canonum ſtatuta, num. 23 & ſeqq. de conſtitut. 26
§ Concilia Provincialia etiam per Sedem Apoſtolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ib. n. 24. 26
§ Concilium Provinciale ſtatuere non poteſt, ut aliquis Baro propter inimicitias cum Epiſcopo, & Clero confiteatur extra Sacerdoti etiam approbato à ſuo Ordinario, in c. Nimis, n. 22. de fil. presbyt. 479
§ Nec poteſt quidquam ſtatuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, num. 14. & 28 de major. & obed. 612
§ Nec poteſt ſuper Regularium exemptionibus ſtatuere etiam illud idem, quod Concilium Tridentinum ſtatuit, ib. n. 25. 614
§ Concilii Provincialis Gneſnen. decreta contra Regularium exemptiones expenduntur, ib. n. 12. 614
§ Concilia Provincialia Mediolanenſia approbantur per litteras in forma Brevis, alia recognoſcuntur, & emendantur à S. Congregatione Concilii, in c. Firmiter, num. 48 de Summ. Trin. & fid. Cathol. 8
§ Conciliorum Provincialium decreta in Gregoriana compilatione inſerta vim habent generalium Conſtitutionum, in c. Canonum ſtatuta, n. 23. de conſtit. 26
§ Concilia Provincialia etiam per Sedem Apoſtolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ib. n. 24. & ſeqq. 26
§ Conciliorum Provincialium decreta an poſſint Canones appellari, ib. num. 34. 27
§ Conſtitutiones Concilii Provincialis non tribuuntur Concilio, ſed Archiepiſcopo, & quomodo verba concipiantur, in c. Antigonus, num. 64. de pactis. 644
§ Concilium Provinciale debet examinare, quas Cathedrales invicem unire, vel novis proventibus augere expediat, in c. Sicut unire, num. 6. de exceſſ. Prælator. 202
§ In Concilio Provinciali quæ ſint tractanda, & ſtatuenda, & quæ ſit illius authoritas, & juriſdictio, in c. Sicut olim, num. 35. & nu. ſeqq. uſque ad n. 97. de accuſat. 26
§ Decreta Concilii Tridentini recipienda, ib. nu. 36. 26
§ Et perlegenda, ib. n. 39. & n. 72. 26
§ Hæreſes anathematizandæ, ib. num. 37. 26
§ Fidei profeſſio facienda, ib. num. 38. 26
§ Exceſſus corrigendi, & controverſiæ componendæ, ib. n. 40. & 61. 26
§ Querelæ etiam contra Metropolitanum recipiendæ, & terminandæ, ib. n. 41. & n. 46. 26
§ Si cauſæ expediri non poterunt, judicibus deputatis committendæ, ib. num. 42. 26
§ Contra Epiſcopos etiam ex officio inquirendum, & ſuper quibus, ib. n. 43. 50. & 59. 26
§ De gravioribus cauſis Epiſcoporum non cognoſcendum, ib. n. 44. 26
§ Sed ſummariæ informationes ſumi poterunt ad Papam tranſmittendæ, ib. n. 45. 26
§ Minores cauſæ qualiter incipiendæ, & terminandæ etiam contra Metropolitanum, ib. n. 46. & ſeqq. 26
§ Epiſcopis tantùm committendæ, niſi ex cauſa Concilium aliter judicaverit, ib. num. 48. 26
§ Negotia indefinitè extra Synodum non committenda, niſi in caſibus in jure, & in Concilio Tridentino expreſſis, ib. n. 48. 26
§ A deputatis à Concilio appellandum ad Primatem, Patriarcham, vel Papam, ib. n. 49. 26
§ Ab examinatoribus ſynodalibus officii ratio expoſcenda, ibidem numer. 51. 26
§ Cauſæ inferiorum Clericorum minùs propriè ad Provinciale Concilium pertinent, ib. num. 52. 26
§ Cauſæ vertentes in prima inſtantia coram ſuffraganeis, quando in Concilio tractandæ, ib. n. 52. 26
§ Introductæ coram Ordinariis, in prima inſtantia non avocandæ, ib. n. 54. 26
§ Sed pendentes coram Archiepiſcopo avocari poterunt, ib. n. 55. 26
§ Appellari poteſt ab Ordinario ad Concilium Provinciale omiſſo Archiepiſcopo, & ab ipſo Archiepiſcopo ad Concilium, ſed non è converſo, ib. n. 56. 26
§ Viſitationem Diœceſis, quam Epiſcopi impediti facere poſſunt per ſuos generales Vicarios, Concilium Provinciale ſuſpendere non poteſt, ib. n. 57. 27
§ Procedit in cauſis criminalibus contra Proviſores, ſeu Vicarios Generales etiam Archiepiſcopi, ib. n. 58. 27
§ Pauperum querelas contra quoſcumque Judices, & Potentiores recipit, ib. n. 60. 27
§ Poſt cauſas, & controverſias ad correctionem, & reformationem procedet, ib. n. 62. 27
§ Ut ſeminaria in Diœceſi, vel Provincia erigantur, & ſalubriter ordinentur, providebit, ib. n. 32. 27
§ Formam inſtructionis pro promovendis ad Cathedrales Eccleſias præſcribet arbitrio Papæ approbandam, ib. n. 63. 27
§ Cognoſcet de cauſis, ob quas Eccleſiæ ſuffraganearum à Metropolitano viſitari debent, ib. n. 64. 27
§ Præſcribet formulam ad debitum in divinis officiis regimen, ibid. num. 65. 29
§ Formam examinis per concurſum obſervandum curabit ſcietque ſibi à S. Pio V. ademptam facultatem eidem formæ aliquid addendi, vel minuendi, ib. n. 66. 32
§ Expendet, ſi quæ Cathedrales ſint uniendæ, & redditibus augendæ, & confecta inſtrumenta ad Papam tranſmittet, ibid. num. 67. 27
§ De abuſibus, & quæſtionibus circa Imagines, & reliquias Sanctorum judicabit, & qualiter, ib. n. 68. 27
§ In Capitulorum generalium defectum circa Regularium reformationes providebit, ib. n. 69 & n. 90. 27
§ Abuſus circa Indulgentias ad Papam deferet, ib. n. 70. 27
§ Decretum de matrimoniis clandeſtinis in ſingulis Parochiis publicari præcipiat, ib. n. 72. 32
§ Judices ſynodales deſignabit, ib. n. 73. 27

Item Judices, qui de alienationibus etiam à Sede Apoſtolica confirmatis judicent, ib. n. 74. 27
§ Majorem auctoritatem habet ſynodus Provincialis ex Concilio Tridentino, quàm de jure communi, ib. n. 75. 27
§ Contra jus regulariter ſtatuere non poteſt, ſed ſolùm præter, ib. n. 76 & 79. 27
§ De rebus fidei, & majoribus cauſis non poteſt quidquam tractare, vel diffinire, ib. n. 78. 27
§ Suis decretis poteſt adjuvare jus commune, pœnas noves addendo, vel antiquas augendo, ib. n. 79. 27
§ Abſtinere debet à novis decretis, quæ juri communi, & Pontificiis Conſtitutionibus minùs conſonant, etiam in caſibus à jure permiſſis, ib. n. 80. 27
§ Supplere debet, ubi per antiquos Canones, vel ultimum generale Concilium non eſt ſufficienter proviſum, ib. n. 81. 27
§ In quæſtionibus controverſis à diffinitionibus abſtinebit, præſertim circa Sacramenta, cenſuras, & alios conſcientiæ caſus, ib. num. 82. & 91. 27
§ Cauſam non ſummariam non poteſt ſummariam efficere, nec inſtantiam facere breviorem, ib. n. 83. 27
§ Nec appellationes prohibere, ib. n. 84. 28
§ Nec ordinem judicii prætermittere, ib. n. 85. 28
§ De juriſdictione Eccleſiaſtica, & ſæculari conſultius eſſe nihil ſtatuere, ib. n. 86. 28
§ Exemptos non ligat ſuis decretis, niſi in caſibus, in quibus Epiſcopis, vel Concilio poteſtas in eos tributa eſt, ib. n. 87. 28
§ Cum Capitulis, Exemptis, & Regularibus quomodo ſe gerere debeat, ib. n. 88. 28
§ Quoad monaſteria exempta Epiſcopi ſunt executores eorum, quæ continentur in Concilio Trident. ſeſſ. 25 de Regular. ib. n. 89. 28
§ Et eorum negligentiam ſupplebit ſynodus Provincialis, ibidem num. 90. 28
§ Explicabit quæ ſcitu ſunt neceſſaria circa Sacramenta, & Clericorum functiones, ib. n. 91. 28
§ Adhortationes frequentes interſeret in his, quæ ſub juriſdictione ipſius non cadunt, ib. n. 92. 28
§ Concilii Provincialis decreta quo ſtylo ſint conſcribenda, ib. n. 93. 28
§ A Metropolitano, & Epiſcopis ſubſcribantur ſub correctione Sedis Apoſtolicæ, ib. n. 94. 28
§ Ad quam in unum volumen redacta pro emendatione, & approbatione tranſmittantur, ib. n. 95. 28
§ His additis quæ Synodus judicabit Sanctiſſimo proponenda pro felici profectu Provinciæ, ib. n. 96. 28
§ Epiſcopus in diœceſana Synodo, & Archiepiſcopus in Concilio Provinciali an poſſint aliquid ſtatuere adverſus Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, n. 24. de major. & obed. 612
§ Synodi Cracovien. & Gneſnen. decreta circa Regularium exemptionem an ſuſtineantur, ibid. n. 14. & ſeqq. uſque in fin. 614
§ Synodi Cracovien. decreta contra Regulares expenduntur, ibid. num. 15. 612
§ Synodus Provincialis facultatem non habet derogandi Concilio generali, nec obligat extra provinciam, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 49 de Schiſmat. 106
§ Concilii Provincialis decreta ſubditi omnes Epiſcoporum obſervare tenentur, in c. Et ſi membra, n. 51. de his quæ fiunt à Prælat. ſine conſenſ. Capituli. 220
§ Exempti compelli poſſunt ad eorum obſervantiam in caſibus, in quibus de jure communi, vel ex Concilio Tridentino poteſtas in ipſos tributa eſt Epiſcopis, vel ſynodo Provinciali, ib. n. 52. 220
§ Synodus Provincialis non poteſt inhabilitare ſubditos ad Epiſcopatus in partibus infidelium, in c. A nobis, il primo, n. 11 de ſent. excomm. 330
Vide in ver. *Conſtitutio ſynodalis.*
§ Synodi Provincialis ſtatuta non obligant extra Provinciam, ibid. num. 11. 310
§ Concilium Provinciale non poteſt quicquam ſtatuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in c. Quod ſuper his, n. 14. de Major. & Obed. 613

Synodus Provincialis quoad poteſtatem Metropolitani.

§ In Concilio Provinciali quæ ſit Metropolitani auctoritas, in c. Sicut olim, n. 97. & n. ſeqq. uſque ad n. 105. de Accuſat. 28
§ Diſſolvere non poteſt Concilium ſine conſilio, & aſſenſu Coepiſcoporum, ib. n. 98. 28
§ Nec copiam ſilentium indicere, aut alia hic expreſſa facere ſine eorum conſilio, & aſſenſu, ib. n. 98. 28
§ Poteſt tamen mandare, ne quis loquatur extra locum, aut ſynodum perturbet, ib. n. 99. 28
§ An, & quando poſſit cognoſcere cauſas ſuffraganeorum, vel eis ſubjectorum, ib. n. 100. 28
§ Contra Epiſcopos uſurpantes in Concilio, vel extra illius juriſdictionem, non poteſt procedere niſi extra Concilium, ibidem num. 104. 28
§ Non poteſt viſitare ſuffraganeus niſi cauſa cognita, & probata in Concilio Provinciali, ib. n. 102. 28
§ Nec ſufficit, ut Concilium declaret eum poſſe viſitare, eo quòd adſint querelæ contra Epiſcopos, ib. n. 102. 28
§ Metropolitanus, & Epiſcopi in Concilio Provinciali ſunt conjudices, ib. n. 104. 28
Vide in ver. *Synodus Provincialis à quo indicenda.*
Et in ver. *Synodus Provincialis quoad votum.*
Et in ver. *Metropolitanus.*

Synodus Provincialis quoad votum.

§ In Concilio Provinciali qui votum habeant deciſivum, vel conſultivum, in c. Sicut olim, n. 31 & 34. de Accuſat. 25
§ Votum priùs dandum ab iis, qui inferioris Ordinis ſunt, ibid. numer. 32. 25
§ Metropolitano, & ſuffraganeis diſcrepantibus, quænam ſententia prævalere debeat, ibid. n. 33. & n. ſeqq. & n. 104. 25
§ Suffraganei in Synodo provinciali habent votum deciſivum, & ſunt conjudices, in c. Antigonus, n. 62 de Pactis. 644

Capitula Cathedralia in Concilio Provinciali votum habent conſultivum, non deciſivum, in c. Etſi membra, n. 20. 41. & ſeqq. & n. 51. de his, quæ fiunt à Prælat. ſine conſ. Cap. 218

Et poſſunt contradicere, & appellare, ib. n. 43. 218

Omnia ſunt gerenda de conſilio Capitulorum Provinciæ, ibidem num. 46. 219

Abbates, Commendatarii, & Capitulorum deputati vocem habent conſultivam tantùm, ib. n. 52. 220

Procuratores Epiſcoporum vocem habent etiam deciſivam, ſi Concilio Provinciali placuerit, ib. num. 54. 220

T

TABELLIO factus Clericus non perdit ipſo facto tabellionatus officium, in c. Sicut te, n. 6. Ne Cler. vel Monach. 676

Idem ſi fiat Religioſus, Decurio, vel Advocatus, ib. n. 7. 676

Tabellio eſt ſervus publicus, ib. n. 13. 676

Tabellio factus Clericus, vel Monachus, poteſt rogationes ſupplere, & authenticare, ib. num. 32. 678

Tabellio in electionis negotio poteſt eſſe laicus, in c. Quia propter, num. 54. de elect. 200

TABELLIONATUS officium non poteſt Clericis interdici authoritate laicali, ſed Eccleſiaſtica tantùm, in c. Sicut te, num. 4. Ne Cler. vel Monach. 676

Tabellionatus officium cur non liceat Clericis exercere, ib. num. 10. & ſeqq. 676

Tabellionatus exercitium eſt genus rogationis, ib. n. 12. & 15. 676

Tabellionatus officium quibus Clericis interdicatur, ibidem num. 20. & ſeqq. uſque ad num. 23. 677

Quid in Clericis Sacrorum Ordinum beneficiatis, ib. n. 22. 677

Et quid in non beneficiatis, & indigentibus, ib. n. 22. 677

Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficia obtinentibus, ib. num. 26. 677

Et quid ſi beneficium non habeant, ſed patrimonium ſufficiens, ib. num. 27. 677

Et quid ſi egeant, ib. num. 28. 677

Tabellionatus officium an prohibeatur Clericis cauſativè, quatenus velint beneficia retinere, an verò præciſè, ib. n. 24. 677

Tabellionatus officium regularibus exercere non licet, niſi in cauſa hæreſis, ib. num. 10. & 61. 678

Privilegium tamen Apoſtolicum ſuper hoc Regularibus conceſſum nullo Trid. decreto eſt revocatum, ib. n. 11. 678

Tabellionatus officium an Clerici exercere poſſint, in cauſis Eccleſiaſticis, ſeu ſpiritualibus coram Eccleſiaſtico Judice, ib. nu. 56. & ſeqq. uſque in fin. 679

Tabellionatus officium in cauſa hæreſis exercere poſſunt Religioſi, & Clerici etiam in ſacris, & beneficiati, ib. n. 61. 680

TACENS veritatem quando teneatur pœna falſi, & peccet, latè declaratur, in c. Falſidicus, n. 7. & n. ſeqq. de crim. falſi. 169

Peccat quando aſſumit officium teſtificandi, ib. d. n. 7. 169

Eſt peccatum mortale, ibid. n. 8. & 124. 169

Idem eſt quando aliter ex alio officio aſſumpto tenetur dicere veritatem, ibid. num. 9. 169

Et idem quando ex alia cauſa ad id tenetur, ib. n. 10. 170

Tacens veritatem Superioribus ſuis peccat, ib. n. 11. 170

Quod etiam procedit in tacente crimen capitale per ipſum commiſſum, ibid. num. 125. 171

Tacens veritatem non peccat, quando non compellitur reſpondere, & veritas aliter haberi poteſt, ibid. n. 12. 170

Limitatur, quando procuraret, ne veritas ab aliis poſſet haberi, ib. num. 13. 170

Tacens veritatem peccat, quando non poteſt aliter de veritate liquere, & proximus inde damnum patitur, ib. n. 14. & n. 121. 170

Tacens veritatem ad favorem proximi, ne puniatur in cauſa criminali, non peccat, ibid. n. 15. 170

Fallit primò, quando aſſumpſit officium teſtificandi, vel aliàs ex officio tenetur, ibid. num. 16. 170

Fallit ſecundò, in ſubſidium quando veritas aliter haberi non poteſt, ib. num. 17. 170

Tacens veritatem in impetratione à Principe peccat, ib. n. 18. 170

Tacens veritatem Judici non juridicè interroganti non peccat, ib. num. 127. 176

Tacens verum, vel exprimens falſum in reſcripto.
Vide in ver. *Subreptio*

TACITURNITAS ratihabitionem non inducit, in c. Tuæ litteræ, n. 19. & 56. de Cler. per ſal. promot. 202

Declaratur, num. 58. uſque ad n. 65. 203

Taciturnitas an & quando habeatur pro conſenſu, ib. n. 55. 202

Et quid in præjudicialibus, & ubi agitur de obligatione inducenda, ibid. n. 56. 203

Et quid ſi cum taciturnitate concurrat actus poſitivus, ib. n. 57. & ſeqq. uſque ad num. 65. 203

Et quid in favorabilibus, ibid. n. 63. 203

Taciturnitas eſt quid medium inter conſenſum, & contradictionem, in c. Nobis, n. 49. de Simon. 46

Taciturnitas non ſufficit in re gravi, & onerosa, ſed requiritur expreſſus conſenſus, ibid. num. 100. 46

TACTUS moralis an ſufficiat ad contrahendam cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 2. de Cognat. ſpirit. 63

Tactus corporalis requiritur ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ibid. n. 4. 63

Tactus immediatè præcedens, vel ſubſequens baptiſmum, an ſufficiat ad cognationem ſpiritualem contrahendam, ib. n. 10. 64

Talis dictio eſt reſtrictiva ad ſimilia, & diſſimilium excluſiva, in c. Relatum, il primo, n. 4. de Teſtam. 179

Talis quis eſſe præſumitur, in quali habitu reperitur, in c. In audientia, n. 3. de ſent. excom. 316

Talis intereſt divinis Officiis pro denario, qui non intereſſet pro Deo, in c. Olim, n. 42. de verb. ſignif. 332

TANGENS linteum, quo puer eſt involutus ant ſimul manu puerum tangere, an contrahat cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, num. 3. de Cognat. ſpirit. 63

TAXATIO, ſeu modificatio in cujus eſt arbitrio, in cujus totalis eſt denegatio, in c. Statuimus, n. 36. de ſuppl. neglig. Prælat. 352

Declaratur, ibid. n. 40. 44. & 45. 353

TAXATIVÆ dictiones non ſemper in oratione ſubaudiuntur, in c. Patentibus, n. 16. de Privileg. 242

TAXILLOS faciendi ars prohibita eſt, in c. De cætero, n. 11. de homic. 113

TEMPLARIORUM Ordo extinctus à Clemente V. in Concilio Viennenſi, in c. Nullus, n. 23. de foro compet. 38

Templarii, & Hoſpitalarii ſemel in anno admitti poſſunt ad divina Officia in Eccleſia interdicta, in cap. Cùm & plantare, nu. 9. de Privileg. 240

TEMPUS ad præſentandum præfixum currit etiam patronis non valentibus præſentare propter litis impedimentum, in cap. Cùm propter, n. 3. de jurepatr. 529

Et an currat patronis ignorantibus, ibid. n. 4. 519

Tempore curſo ubi non fundatur ſuper negligentia, ad ſuperiorem devolvitur ipſum jus, non autem modus ordinandi Eccleſiam, ibid. num. 6. 519

Tempus Epiſcopo præfixum ad nominandum Clericos idoneos, vel edictum apponendi in Parochialibus devolutis, quando incipiat, ibid. n. 11. 510

Et quid in bimeſtri Epiſc. præfixo ad inſtituendi ex Bulla S. Pii V. patronis non præſentantibus intra legitima tempora, ib. n. 12. 520

Tempus an currat de momento ad momentum, ſpectanda eſt forma verborum, in c. Ad noſtram, n. 15. de Regul. 158

Tempus tranſgreſſionis exilii an debeat attendi ad dignoſcendum quis ſit Judex competens tam contra Clericum, quàm contra laicum, in c. Magnus, n. 90. de oblig. ad ratioc. 496

Tempus delicti attenditur quoad pœnam imponendam, non quoad competentiam Judicis, in c. Si quis, n. 52. de foro compet. 40

Tempore habili, vel inhabili aliquid gerere paria ſunt, ſi effectus conferatur in tẽpus inhabile, in c. Accepimus, n. 34. de Pactis. 663

Tempus non eſt modus tollendæ obligationis, in c. Treugas, n. 24. de Treug. & pac. 673

Declaratur, ib. n. 30. 673

Tempus non eſt de ſubſtantia Ordinis, in c. De eo, n. 20. de temp. Ordinat. 136

Tempus vacationis beneficii attenditur, ubi agitur de habilitate, vel inhabilitate perſonæ, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 19. de Præb. 615

Tempus currit etiam ignoranti, ſi præfixum ſit non in odium negligentiæ, ſed in favorem alterius, in c. Quia diverſitatem, n. 22. de conceſſ. præb. 192

TENENS puerum ad effectum unctionis, & Catechiſmi, non autem Baptiſmi, non contrahit cognationem ſpiritualem, in c. Veniens, n. 12. de Cognat. Spirit. 65

TERMINUS ad ſententiam proferendam à Judice, vel arbitrio, extinguitur per mortem citati, & ſententia poſteà lata non tenet, in c. Ex parte, n. 15. de Arbitr. 702

Terminus decem dierum à Concilio Tridentino præfixus in c. 18. ſeſſ. 24. an ſit computandus à die habitæ notitiæ vacationis Eccleſiæ, an verò liberum ſit Epiſcopo quandocumque illum præfigere, in cap. Cùm ſit ars, n. 41. & ſeq. uſque ad n. 48. de ætat. & qualit. 419

Terminum implicat currere ipſo jure, & eſſe ab Epiſcopo aſſignandum, ibid. n. 43. 419

Terminus Capitulo præfixus ab Epiſcopo ad corrigendos Capitulares non eſt expectandus, ſi Capitulum dicat ſe nolle corrigere, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, n. 6. de off. ordin. 174

Terminus Judici aſſignatus in reſcripto ad cauſam diffiniendam currit à tempore præſentationis litterarum, & non ante, in c. Super eo il ſecondo, n. 9. de appell. 292

Quod procedit quoad exercitium juriſdictionis, non autem quoad juris reſcripti, ibid. n. 10. 293

Item procedit, ſi tempus fuerit limitatum per numerum dierum, hebdomadarum, menſium, vel annorum, ſecus ſi ad certum diem, ibid. n. 11. 292

Et facta aſſignatione per numerum menſium quot dies ſint computandi, ibid. n. 12. 292

Et an dies aſſignationis computentur in termino remiſſivè, ibidem num. 13. 292

Terminus à Papa, vel alios Superiore Judici Eccleſiaſtico eſt præfigendus, infra quem earalium quæſtionem proſequatur, & de hæreditate nullatenus ſe intromittat, in c. Tuam, n. 60. de Ordin. cognit. 108

Terminus alicui datus ad ſuam voluntatem declarandam non eſt expectandus, ſi ille prius voluntatem ſuam declaraverit, in c. Potuit, n. 4. de locat. & conduct. 287

Terminus ubi præſcribitur ad aliquid faciendum, non eſt opus denunciatione aliqua ad moram contrahendam, n. 7. 287

Termini habiles præſupponuntur, cùm de uno re diſputatur, in c. Non eſt vobis, n. 14. de Regul. 148

Terminus ad quem, non in quo diſpoſitio celebratur, debet conſiderari, in c. Quando, n. 5. de Privileg. 275

TERRITORIUM proprium habere idem eſt atque extra diœceſim exiſtere, in c. Cùm contingat, n. 33. de foro compet. 73

Territorium proprium ab inferiori Prælato ſine omnimoda juriſdictione privativè ad Epiſcopum acquiri non poteſt, in c. Significaſti, n. 19. de Offic. Archid. 315

Territorium proprium non fit inferioris Prælati, niſi tam ipſe, quàm Clerus, & Populus eximatur à juriſdictione Epiſcopi, in c. Cùm dilectus, n. 21. de relig. domib. 418

TERRULÆ, vel vineolæ Eccleſiæ alienari poſſunt de conſenſu Epiſcopi tribus concurrentibus, in c. Nulli, n. 24. de reb. Eccl. non alien. 124

Terrulæ exigui valoris quæ dicantur, ad hoc ut alienari poſſint ſine beneplacito Apoſtolico, ib. n. 26. 124

TERTIARIIS viris, & mulieribus non poſſunt Regulares miniſtrare Sacramenta Pœnitentiæ, vel Euchariſtiæ in Paſchate, Viatici, vel Extremæ Unctionis, in c. Omnis, n. 64. de pœn. & rem. 193

Tertiarii S. Dominici eodem jure cenſentur cum tertiariis S. Franciſci, ibid. n. 85. 193

Tertiariorum non eſt aliqua religio, ſed modus vivendi à Sede Apoſtolica approbatus, ibid. n. 66. 114

§ Ter-

5 Tertiarii ſuſcipere debent Sacramenta à Parocho, de cujus Parochia exiſtunt, ib.n.67. 111
5 Tertiarii, qui lite pendente in foro ſæculari, tertiæ regulæ habitum aſſumpſerunt, an in cauſa illa teneantur coram Judice laico reſpondere, in c.Magnus n.80 de oblig.& ratioc 494
2 Tertiarii, ſeu Fratres de pœnitentia, & milites gaudentes an ſint perſonæ Eccleſiaſticæ, & fori privilegio gaudeant, in c.Nullus, n 65.& ſeqq uſque ad n 72.de foro compet. 51
2 Tertiarii ex Concilio Lateranenſi non potiuntur privilegiis Ordinis, & exemptione ab Ordinario, niſi collegialiter vivant, ſeu cum clauſtralibus habitent, ibid n.66. 50
2 Niſi aliter ſe habeat conſuetudo, ib.n.70 50
2 Tertiariæ domi ſuæ, vel conſanguineorum habitantes, nulla exemptione fruuntur, niſi emiſerint expreſſum votum Caſtitatis, vel Cœlibatus, ib.n 67.& 69. 50
2 Sed etſi votum emiſerint, tamen ſervari debet conſuetudo, qua Ordinarius jus adminiſtrandi Sacramenta, vel aliam in eas juriſdictionem acquiſivit, ib.n.69. 50
2 Bulla S. Pii V. qua Tertiarii ad clauſuram adſtringuntur, non comprehendit eas, quæ in ſuis, vel conſanguineorum domibus habitant, ib.n.68. 50

Teſtamentum, communia.

3 Teſtamentum quovis tempore fiat, dicitur factum tempore mortis, in c. Cùm eſſes, n.72.de teſtam. 272
3 Inſtitutio hæredis eſt caput, & fundamentum totius teſtamenti, ib.num.74. 272
3 Teſtandi facultas generaliter conceſſa non comprehendit perſonas alioquin inhabiles, ib.n 94. 273
3 Declaratur, ib.n.142. 276
3 Teſtamentum eſt in quo hæres inſtituitur, in c. Relatum, il primo, n.6.de teſtam. 279
3 Teſtamentum in vita teſtatoris ordinatur, & perficitur, in cap. Prudentes, n.20.de Donation. 245
3 Teſtator cenſetur ſe retuliſſe ad diſpoſitionem juris communis, in cap Conquerente, n.28.de Cler non reſid. 35
5 Teſtamentum B. Dominici, in c. Nimis prava, num.16. de exceſſ. Prælat. 221
5 Teſtamentum, in quo Fratres Minores ſunt inſtituti hæredes eſt nullum, & ſuccedunt venientes ab inteſtato, niſi adſit cohæres, vel ſubſtitutus, ib.n.41. 223
2 Teſtamenti utriuſque author eſt Deus, in c. Cùm pridem, n.112. de Pactis. 658
2 Teſtamentum primum habens clauſulam derogatoriam rumpitur per ſecundum, in quo ſit clauſula generalis: Non obſtantibus quibuſcumque aliis teſtamentis, in cap. Nonnulli, num. 36. de Reſcript. 170
3 Teſtamentorum publicatio ad Epiſcopum non ſpectat, niſi conſuetudo aliud inducat, in c.Nos quidem, n.11 & ſeqq.de teſt. 260
3 Nemo poteſt cavere, ne leges in ſuo teſtamento locum habeant, ib n.41. 262
3 In teſtamentis attenditur, quale fuerit perſonale objectum, & finis teſtatoris, ib.n.63. 264
3 Teſtamenti factionem impedit profeſſio tacita, ſicut expreſſa, in c.Quia ingredientibus, n.13 de teſtam. 255
3 Teſtamenta, & aliæ ultimæ voluntates non comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini de renunciationibus non faciendis, niſi cum licentia Ordinarii, & intra duos menſes ante profeſſionem, n.17. 255
2 Teſtamentum inter liberos quamvis valeat ſine publicatione, tamen ſi teſtator voluerit illud publicari, & ante publicationem obierit, eſt nullum ex defectu voluntatis, in c. Publicato, n. 61.de elect. 313
3 Teſtamentum an inducat ſufficientem probationem propoſiti mutandi vitam, in c.Conſulti, n.41 de Regul. 462
2 Teſtamentum in quo monaſterium non fuit inſtitutum, ſaltem in legitima, an rumpatur, ſi teſtator fiat Monachus, in cap. Præſentia, n 22.de Probat. 834
2 Teſtamentum in quo fratres Minores ſunt inſtituti, non valet niſi adſit cohæres, & hæreditas defertur venientibus ab inteſtato, ib. num 42. 315
Vide in ver. *Fratres Minores*.
4 Teſtamentum imperfectum ratione voluntatis non valet, in cap. Lator, n.29.Qui filii ſint legit. 87

Teſtamentum cæci.

3 Teſtamentum cæci ad non pias cauſas conditum coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat, latiſſimè in utramque partem diſcutitur, in cap.Cùm eſſes, num.77.& num.87.uſque ad numer. 157 de teſtam. 272
3 Cæcus de jure civili quam formam ſervare debeat in ſuo teſtamento, ib.n.78. 272
3 Quamvis teſtamentum cæci ſignetur à teſtibus, non eſt nuncupativum, ib n.79. 272
3 Non requirit, ut ſigilla teſtium apponantur in chordulis, ſicut requirit teſtamentum in ſcriptis, ib.n.80. 272
3 Et an inſtitutio hæredis fieri debeat ante legata, ib.n.82. 273
3 Cæci teſtamentum non ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C. qui teſtam.facere poſſunt, de jure civili non valet, ib.n.82.& 96. 273
3 Et quid in Codicillis, ib.n 83. 273
3 Et quid in donatione cauſa mortis, ib.n.84. 273
3 Cæcus non poteſt teſtari inter liberos niſi ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C.Qui teſt.fac.poſſ.ib.n.89. 271
3 Contrarium, ib n.154. 277
3 Cæci teſtamentum etiam ad pias cauſas conditum non ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C. qui teſtam. fac.poſſ.non valet, ibid. num.110. 274
3 Contrarium, ib.n.152. 277
3 Cæcus ita demum teſtari poteſt ad pias cauſas non ſervata forma legis civilis, ſi relinquat piis, & venerabilibus locis, ſecus ſi privatis perſonis pauperibus, ib.n.152. 277
3 Contrarium, ib.n.153. 277
3 Cæcus an poſſit teſtari ad pias cauſas non ſervata forma l. Hac conſultiſſima, C Qui teſtam.facere poſſunt, remiſſivè, in cap. Relatum, il 2., n.15.de teſtam. 280

Teſtamentum inter liberos.

3 Teſtamentum inter liberos ſcriptum, vel ſubſcriptum manu teſtatoris ſine aliquo teſte valet quoad liberos, ſed non quoad extraneos, niſi ſaltem duo teſtes intervenerint, in c. Relatum, il primo, n.10.de Teſtamentis, 279

Teſtamentum Militare.

3 Teſtamentum Militare non ſolùm requirit militia n, ſed etiam ut miles ſit in conflictu belli, in cap.Cùm eſſes, de teſtam. nu. 64. & 70. 272

Teſtamentum non ad pias cauſas de jure Canonico.

3 Teſtamentum, quod Parochianus facit coram Presbytero ſuo, & duobus teſtibus valet, nec tenet conſuetudo contraria, in c.Cùm eſſes, n.1.de teſtam. 268
3 Teſtamentum etiam ad non pias cauſas conditum coram Parocho, & duobus teſtibus, valet nedum in foro Canonico, ſed etiam in foro civili, contraria conſuetudine non obſtante, ib n.2 & 40. 268
3 Teſtamentum de jure Canonico non requirit, ut teſtes ſint rogati, ib.n.15. 268
3 Contrarium, ib.n.17.& ſeqq uſque ad n.33. 268
3 Teſtamentum de jure Canonico coram duobus, vel tribus teſtibus non valet, niſi etiam adhibeatur proprius Parochus teſtatoris, ib.num.24 269
3 Parochus dicitur Pater ſpiritualis omnium ſuorum Parochianorum, ib num 26. 269
3 Nec eſt veriſimile, ut conſentiat falſitati, ib.n.27.44.& 57. 269
3 Parochus in teſtamento æquipollet quinque teſtibus, ib.n.28. 269
3 Contrarium, ib.n.29. 269
3 Parochus eſt teſtis authorizabilis, de quo Canones multùm confidunt, ib.n 31.& 44. 269
3 Teſtes duo in teſtamento adhibendi de jure Canonico debent eſſe idonei, ideſt in aliquo non ſuſpecti, ib.n.32. 269
3 Mulier, & ſervus an de jure Canonico poſſint eſſe teſtes in teſtamento, ib.n.34. 269
3 Quid in teſtamento ad pias cauſas, ib.n.35. 269
3 Et quid in teſtamento ad non pias cauſas, ib.n.36. 269
3 Teſtamentum, de quo certitudinaliter conſtat per duos teſtes omni exceptione majores, mandari debet executioni ſaltem per viam denunciationis Evangelicæ ad peccatum vitandum, ibid. num 54. 271
3 Contrarium, ib.n.59.60.& 62. 271
3 Teſtes duo quando ſufficiant, & quando tres requirantur, & quales eſſe debeant, ad Eccleſiam pertinet determinare, neque hoc legi Divinæ adverſatur, ib.n.56.& 146. 271
3 Parochus, & duo teſtes idonei in teſtamento adhibiti excludunt omnem falſitatis ſuſpicionem, ib n.57. 271
3 Teſtamentum ad non pias cauſas coram tribus teſtibus ſine Presbytero Parochiali non valet, ib.n.58. 271
3 Valet tamen, ſi quatuor teſtes ſint adhibiti, ib.n.59. 271
3 Hæredes ab inteſtato, qui non credunt duobus, vel tribus teſtibus fidem adſtruentibus teſtamenta ad non pias cauſas, non cenſentur habere conſcientiam læſam, ib.n.101. 274
3 Contrarium, ib.n.133. 275
3 Lex divina, In ore duorum, vel trium ſtet omne verbum, non refertur ad majorem numerum, ſed ad minorem, ib.n.108. 270
3 Imò refertur etiam ad majorem, ib.n.144.& ſeqq. 276
3 Leges civiles requirentes in teſtamentis numerum ſeptem teſtium ſunt contra jus divinum, ib.n.114. 274
3 Item ſunt contra jus naturale, ib.n.118 & 127. 274
3 Item contra inſtituta SS Patrum, ib.n.122. 275
3 Item contra generalem Eccleſiæ conſuetudinem, ib.n.123. 275
3 Item fovent peccatum, ib n 141.& 160. 275
3 Teſtamentum impugnans ob defectum ſolemnitatis in numero ſeptem teſtium peccat mortaliter, & poteſt excommunicari, ibid. n.123.& ſeq.uſque ad n.141. 275
3 Leges civiles irritantes teſtamentum cum pauciori numero, quàm ſeptem, vel octo teſtium, tamquam peccati nutritivæ non ſunt ſervandæ, ib.n.131. 275
3 Teſtamentum coram duobus, vel tribus teſtibus, ſecundum Apoſtolũ impugnari non poteſt ex defectu ſolemnitatis, ib n.135. 275
3 Hæredes ab inteſtato contra conſcientiam occupant bona defuncti qui coram quatuor, vel quinque teſtibus extraneum hæredem inſtituit, ib.n.137. 275
3 Judices ſæculares cogi poſſunt ad obſervantiam hujus c.ib.n.140. 275
3 Teſtamentum Romæ conditum ad non pias cauſas coram Parocho, & duobus teſtibus, an valeat ſtante ſtatuto Urbis, quod præcipit ſervari jus civile, & eo deficiente jus Canonicum, ib. n.157.& ſeqq.uſque in fin. 277
Vide in ver. *Statutum quoad teſtamenta.*
3 Teſtamentum ad pias cauſas conditum per verba enunciativa, & propter aliud prolata, valet etiam ad excluſionem alterius Eccleſiæ, in c.Cùm dilectus, n.2.de ſucceſſ.ab inteſt. 287

Teſtamentum ad pias cauſas.

3 Teſtes in teſtamento ad pias cauſas an debeant eſſe rogati, in cap. Cùm eſſes, n.23.de teſtam. 269
3 Mulier, & ſervus an de jure Canonico poſſint eſſe teſtes in teſtamento ad pias cauſas, ib.n.34. 269
3 Teſtamentum ad pias cauſas conditum in mortis articulo coram duobus teſtibus non valet, ſi teſtator reconvaleſcat, ibid.nu.68. & ſeqq. 272
3 Contrarium, ib n.71. 272
3 Teſtamento ad pias cauſas magis favetur, quàm teſtamento inter liberos, ib.n 155. 277
3 Fallit quoad legitimam filiis debitam, ib.n.156. 277

Teſtamentum in quo Eccleſia inſtituitur, & filius exhæredatur, eſt contra officium pietatis, ib. d. n. 356. 277
Vide in ver. *Filius*.
Teſtamentum favore piæ cauſæ valet ſine hæredis inſtitutione, in c. Nimis prava, n. 19 de exceſſ. Prælat. 225
Ultima voluntas ad pias cauſas coram duobus teſtibus valet, in c. Relatum, il primo, n. 1. de teſtam. 279
Differentia ſeu inter c. Relatum, il primo, & cap. Cùm eſſes, de teſtam. ib. n. 3 & ſeqq. uſque ad n. 13. 279
Ad pias cauſas valent non modò legata, & fideicommiſſa, ſed etiam inſtitutio hæredis, de quo conſtet per duos teſtes, ib. n. 5. & ſeqq. 279
Teſtes duo in teſtamento ad pias cauſas non ſunt de ſolemnitate ſubſtantiali, ſed probatoria, quæ poteſt adimpleri per æquipollens, ib. n. . & ſeq. 279
Teſtamentum ad pias cauſas ſcriptum manu teſtatoris valet ſine ullo teſte, ib. n. 8. 279
Teſtamentum ad pias cauſas coram duobus teſtibus valet etiam in Terris Imperii, & in foro Civili, ib. n. 11. 279
Teſtes in teſtamento ad pias cauſas non requiritur, ut ſint rogati, ib. num. 12 279
Et poteſt adhiberi etiam mulier, ib n. 14. 280
Cæcus an, & quomodo teſtes poſſit ad pias cauſas.
Vide in ver. *Teſtamentum cæci*.

Teſtamentum quoad teſtes de jure civili.

Teſtamentum ſive in ſcriptis, ſive nuncupatiuum de jure civili requirit ſeptem teſtes, in cap. Cùm eſſes, num 3 & 339 de teſtamen. 268
Et hic numerus non tantùm eſt de forma probatoria, ſed etiam de forma ſubſtantiali, ib. n. 4 288
Et ſi unus deficiat, teſtamentum corruit, ib. n. 17. 289
In teſtamento rure condito ſufficiunt quinque teſtes, ib. n. 6. 268
Sive ſit in ſcriptis, ſive per nuncupationem, ib. n. 7. 268
Teſtamentum tempore peſtis an fieri poſſit cum quinque teſtibus, remiſſivè, ib. n. 8. 268
Teſtamentum ſolemne requirit teſtium ſubſcriptionem, ib n. 9. 268
Nuncupativum ſecus, ib. n. 10. 268
Teſtes in teſtamento tam in ſcriptis, quàm nuncupativo debent eſſe rogati, ib. num. 19. 268
Teſtes idonei in teſtamento de jure civili dicuntur maſculi, puberes, & liberi, ib. n. 33. 269
Teſtium ſolemnitas in teſtamento introducta eſt propter ſuſpicionem falſitatum, ibid. n. 100. 276
Teſtes in dominio Mediolaneaſi dicuntur ſenes in ſexageſimo anno quoad examen ad æternam rei memoriam, in c. Cùm ſis, nu. 88 de Conver. Conjugat. 440
Teſtator non poteſt prohibere, quin in caſum negligentiæ jus exequendi devolvatur ad Epiſcopum, in c. Tua nobis, n. 11. & ſeqq. de teſtam. 285
Sicut nec poteſt cavere, ne tutor teneatur de dolo, licèt malè adminiſtret, ib num. 13 285
Voluntas teſtatoris pro lege ſervanda eſt ſi ſit licita, aliàs ſecus, ibid. num. 14. 282
Teſtator non præſumitur voluiſſe, ut judicium ſuum reddatur eluſorium, ib. num. 17. 282
Præſumptio aliqualis oritur tacitæ fidei in fraudem legis commodernæ, ſi ex verbis teſtatoris non appareat, cui facienda ſit reſtitutio, ib. n. 55. 284
Teſtator non poteſt diſponere, ut impoſſibile transferatur ad poſſibile, in c. Nos quidem, n. 92. de teſtam. 163
Teſtandi facultate poteſt quis ſe privare, offerendo ſe, & bona ſua loco religioſo, in c. Præſentia, n. 4. de probat. 133
Teſtatoris prohibitio, ne pia ejus voluntas poſſit per Papam commutari, non tenet, in c. Relatum n. 19. Ne Cler. vel Monach. 168

Teſtium exceptio.

Abbas adverſus teſtes deponentes contra eum ſuper ſimonia in judicio inquiſitionis poteſt excipere, quòd ſunt inimici, & conſpiratores: alias verò exceptiones criminum opponere non poteſt, c. Licèt Heli, n. 2 de Simon. 48
Teſtes in crimine læſæ Majeſtatis, Hæreſis, & Simoniæ admittuntur etiam criminoſi, dummodò non ſint conſpiratores, vel inimici capitales, ib num 26. 49
Teſtes ſuper immemorabili quomodo deponere debeant, in c. Cùm olim, il primo, n. 5 de Privileg. 250
Teſtes deponentes ſuper inſtrumentis deperditis debent eſſe periti, ib num 9. 253
Teſtes inducendi contra matrimonium debent eſſe omni exceptione majores, in c. Conſultationi, n. 6 de Sponſal. 28
Et hæc qualitas articulanda, & probanda eſt ab inducente, ibid. num 2. 18
Teſtes criminoſi, con currentibus qualitatibus hîc præſcriptis, admittuntur in criminibus exceptis, non tamen ut faciant plenam fidem, niſi conjunctis aliis adminiculis, in c. Per tuas, il primo, n. 3 de Simon. 58
Teſtes recipi poſſunt etiam publicatis atteſtationibus, quando Judex procedit ex officio, in c. Qualiter, il ſecondo, num. 67. de Accuſat. 19
Teſtes in judicio inquiſitionis recipiuntur lite non conteſtata, ib. num. 70 19
Teſtes admittuntur etiam minùs idonei, quando fit inquiſitio tam in capite, quàm in membris, & ſuper ſtatu Eccleſiæ, ib n. 91. 20
Teſtes ſuper fama interrogati qualiter debeant deponere, ib n. 85. 20
Teſtes an dicantur ſenes in quinquageſimo anno, ad hoc ut examinari poſſint ad æternam rei memoriam, in c. Cùm ſis, nu. 42. & 88. de Converſ. conjugat. 417
Teſtes etiam coacti in cauſa criminali ſunt irregulares, ſi inde ſequatur mors, aut mutilatio, in c. Petitio, n. 10 de homicid 119
Teſtes ſuper articulis debent deponere de ſcientia per ſenſus corporeos, non autem de credulitate, in c. Olim, nu. 9. de teſt. conteſtat. 88
Teſtis tenetur propalare, quod accepit ſub ſigillo confeſſionis, extra Sacramentum Pœnitentiæ, in c. Tua nobis, n. 41 de teſtam. 284
Teſtis legitimè interrogatus tenetur revelare ſecretum non obſtante fide, ac juramento de non revelando, ib n. 42 & 48. 284
Teſtis magis repellitur, cùm ſe offert ultrò, quàm cùm requiritur, in c. Nullus, n. 37 de Regul. 130
Teſtium receptio contra non citatum eſt nulla, in c. In nomine Domini, n. 1 & 18 de Teſtib. 146
Teſtes ſecretò, & ſingillatim ſunt examinandi, ib n. 12. 146
Teſtium depoſitiones ſi pars audierit, non poterit poſteà ſuper iiſdem capitulis teſtes producere, ib. n. 15. 146
Teſtes examinati, parte non citata, an ſufficiant pro mandato de manutenendo, ib. n. 10. & ſeqq. uſque ad n. 48. 148
Teſtes recepti ſine citatione partis præſumptionem faciunt, ibid. num. 29. 147
Item faciunt indicium, n. 30. Sed contra n. 34. 147
Faciunt ſaltem adminiculum, ib. n. 31. & 35. 147
Fallit, ib num 43 148
Et ſufficiunt pro mandato de manutenendo an multorum ſententiis, ib n. 12. Sed alii contra n. 16. 147
Teſtes examinati ad perpetuam rei memoriam ſine citatione partis non probant etiam in judicio manutentionis, ib. n. 38 148
Teſtes recepti ante litis conteſtationem regulariter non probant, nec faciunt indicium, ibid n. 39. 148
Teſtes recepti citato procuratore non habente mandatum, vel minùs ſufficiens, non probant etiam in ſummariſſimo, ib. n. 40. 148
Teſtes examinati coram Judice incompetenti fidem non faciunt etiam in ſummariſſimo poſſeſſorio, ib n. 44. 148
Nec ullum faciunt adminiculum, ſi cum defectu juriſdictionis concurrat defectus citationis, & juramenti, ib. n. 45. 148
Teſtes non jurati, & recepti parte non citata, æquiparantur, ib. num. 46. 148
Teſtium receptio an valeat, ſi citatus ob inevitabilem neceſſitatem comparere non potuit, ib n. 48. & ſeqq uſque in fin. 148
Teſtes recepti contra citatum legitimè impeditum faciunt ſaltem indicium, ib. n. 51. 148
Teſtes de honeſtate examinari non debent niſi jejuni, in c. Audivimus, n. 18 de reliq. & vener. Sanctor. 606
Teſtis non juratus non probat, ib n. 59 606
Teſtis unicus cum fama plenè probat, in cap. Quod nobis, n. de Cland. deſponſat. 13
Teſtium præſentia non circumſcribitur territorio, ſicut juriſdictio, ibid n. 41. 15
Teſtes contra legitimitatem debent eſſe omni exceptione majores, in c. Lator, n. 52 Qui filii ſint legit. 22
Teſtes diligenter, & ſingillatim ſunt examinandi, præſertim ſi agatur de vita & miraculis canonizandi, in c. Venerabili, nu. 2. & 15. de teſtib. 155
Teſtes niſi ſeorſim examinentur, teſtimonium non valet, & cur, ib n. 5. 155
Teſtes deponere non debent per eumdem præmeditatum ſermonem, in d. c. Venerabili, n. 6 de Teſtib. 155
Teſtes omnes in publicatione teſtamenti condemnantur, ib. n. 7. 155
Teſtis deponens in mortis articulo non habet majorem fidem, quàm haberet in vita, in c. Per tuas, n. 14. Qui filii ſint legit. 25
Teſtium fidei detrahitur, ſi ſunt varii, ſi vacillent, ſi ſatagunt probare negativam, in cap. Cùm Eccleſia, num 20. de cauſ. poſſ. propriet. 210
Teſtis in odium illius qui eum juramento adſtrinxit ad non deponendum, teſtificari compellitur, etiamſi perſeveret in crimine & veritas per alios probari poſſit, in c. Intimavit, num. 3. & 7 de Teſtib. 149
Sed contra alium non admittitur, niſi pœnituerit, ib. n. 4 & 7. 149
Teſtes publicatis atteſtationibus, ulteriùs producendi non ſunt, ib. num. 7. 150
Niſi per viam reſtitutionis in integrum, ib. n. 9. 150
Teſtis ſubtractus ab adverſario habetur pro producto, perindè ac ſi contra eum depoſuiſſet, ib. n. 12. & ſeqq. 150
In teſtibus producendis partem impedientes excommunicari poſſunt, in cap. Conſtitutis, il primo, numer. 1. de teſtibus, & atteſtat. 150
Teſtis compellitur fraudem illius detegere, qui probationis copiam adverſario ſubtrahit, in cap. Pervenit, il 2. num. 1. de teſtib. cogen. 159
Teſtes compelluntur etiam in criminali, quos accuſatus malitioſè accuſatori ſubtrahit, ib. num. 2. 159
Teſtis, qui juravit contra aliquem non teſtificari, juramento non obſtante debet compelli, ib n. 4 159
Teſtem occultans domi ſuæ qua pœna puniatur, ib. n. 8. 159
Teſtis in criminali compellitur teſtificari, an fuerit adſtrictus à parte ad non deponendum, ib n. 9. 159
Teſtis falſidicus tres lædit, Deum, Judicem, & partem, in c. Falſidicus, num 1. & 120 uſque ad n. 133 de crim. falſ. 162
Teſtis tenetur de falſo, ſi interrogatus ſuper certo articulo dicat ſe neſcire, aut non recordari, vel ſi deponat obſcurè, verſutè, vel per malitiam, ib n. 3. & 249. & ſeqq 169
Teſtis tenetur pœna falſi, qui obſcurè, verſutè, aut per malitiam teſtificatur, ib n. 151 177
Teſtes in actibus humanis regulariter non requiritur, ut ſint rogati, in c. Cùm eſſes, n. 22 de teſtam 268
Teſtes duo idonei præferuntur unico, quantucumque ſit dignitatis, ib n. 10. & 59 269
Teſtes duo quando ſufficiant, & quando tres requirantur, & quales eſſe debeant, ad Eccleſiam pertinet determinare, neque hoc legi Divinæ adverſatur, ib. n. 56. & 246 275
Teſtes ſeptuaginta duo requiruntur ad damnandum Cardinalem Epiſcopum, ib n. 244. 276
Declaratur, ib. n. 245. 276
Teſtium defectus ſuppletur numero, ib. num. 246. 276
Teſtes duo, vel tres, ſi habeant qualitates requiſitas de jure Canonico ſufficiunt in omni materia quantumvis gravi, ib num. 217 & 218. 275
Vide in ver. *Teſtamentum*.
Teſtes in multis cauſis plures quàm duo requiruntur, ſed nunquam ſuffi-

ſufficit unus, in c. Licèt univerſia, n. 1. 4. & 15. de teſtib. 150
a Declaratur, ibid. num 2. & num 15. uſque in fin. 151
a Teſtes ultra duos in multis caſibus ſunt neceſſarii, ſed in nullo caſu ultra tres, ſi habeant qualitates à jure requiſitas; & explicatur lex Divina, In ore duorum, &c. ibid. num. 4. & 7. 150
a Leges civiles requirentes majorem numerum, quàm duorum, vel trium teſtium, valent, & cenſentur approbatæ à Canone, ibid. num. 5. 155
a Contrarium, ibid. num. 7. & 9. 155
a Teſtes tres in multis caſibus requiruntur, ibid. num 8. 155
a Lex civilis, quæ in divortio requirit ſeptem teſtes, non valet ex defectu poteſtatis, ibid. num. 12. 155
a Teſtis unicus, quamvis legitimus, non probat, ibid. num 13. 155
c Teſtis unus, & confeſſio facta abſente parte, plenè probat, in cap. Ne innitaris, num. 105. de conſtit. 40
c Teſtes plures in concurſu prævalent paucioribus, ibid. n. 182. 64
a Teſti unico atteſtandi de morte mariti non eſt credendum, ibid. n. 445. 88
a Quod locum habet in omnibus cauſis, tam profanis, quàm ſpiritualibus, in cap. Licèt de teſtib. num 14. 150
a Teſtimonio unius creditur, ubi de nullius præjudicio agitur, puta an aliquis ſit baptizatus, an Eccleſ. ſit conſecrata, &c. ib. n. 15. 151
a Idem ſi agatur de modico præjudicio, ibid. n. 17. 151
a Idem in pluribus aliis caſibus, remiſſivè, ibid. num 19. 150
a Clericatus poteſt probari per unum teſtem, ibid. num. 16. 151
a Teſtis unicus ſufficit ad probandam poſſeſſionem in judicio manutentionis, ibid. num. 18. 150
a Teſtis unicus in judicio præſumptionem inducit, ibid. n. 20. 150
3 Teſtes ubi ſunt prorsùs inhabiles ad teſtimonium faciendum, numerus non ſupplet defectum, in cap. Veſtra, num. 144. de cohabitat. Cler. & Mulier. 20
5 Teſtes ſynodales per ſingulas diœceſes deputari debent in quolibet Provinciali Concilio, in c. Sicut olim, num 2. de accuſat. 24
5 Quod ſit eorum officium, & poteſtas, ibid. & num. ſeqq. & n. 6. 24
5 Quibus qualitatibus præditi eſſe debeant, ibid. num. 3. 24
5 Et in quibus differant à teſtibus ſynodalibus deputandis in Synodo Diœceſana, ibid. num 5. 24
5 Teſtes ſynodales in Provinciali Concilio deputandi non requiritur, ut ſint jurati, ibid. num 6. 25
5 Si ſint de loco, ubi inquirunt, propriis ſumptibus vivere debent, ibid. num 7. 25
5 Sin minùs, à quo ſint procurandi, ibid. num. 8. 25
5 Sumptus habere debent moderatos, ſed non poſſunt aliquem coercere, ibid. num 9. 25
5 Teſtes ſynodales in ſynodo ab Epiſcopi conſtitui debent, in cap. Cùm olim, il ſecondo, num. 14. de privil. 651
a Teſtes, & inſtrumenta eamdem vim habent ad plenam probationem faciendam, in cap. Sicut, num 1. de probat. 117
a TESTIFICARI compellitur, qui juravit teſtimonium non dicere, ſi atteſtationes publicæ non ſunt, nec renunciatum teſtibus, in cap. Intimavit, num. 7. & 8. de teſtibus, & atteſtat. 149
a TESTIMONIUM, accuſatio, & ordo æquiparantur in repellendo, in cap. Non debet, num. 7. de teſtib. 158
5 TEXTUS in c. Præterea de ætat. & qual. an fuerit corruptus per cap. Si pro Clericis, de præben. in 6. in d. c. Præterea, n. 5. 409
a THALMUD Judæorum librum plures Romani Pontifices juſſerunt concremari, in c. Canon. Statuta, n. 69. de conſtit. 20

Theologia, Theologus.

1 Theologi, & Canoniſtæ quomodo ſe invicem habeant in juribus, & rationibus pendendis, in c. Cùm contingat, num. 12. de ætat. & qualit. 418
3 Theologiæ appellatione venit etiam ſcientia Canonica, in c. Non magnoperè, num 15. ne Cler. vel Monach. 660
3 Theologiæ appellatione an comprehendatur ſcientia Canonica, in cap. Super Specula, num 12. ne Cler. vel Monach. 685
3 Theologus Cathedralis habet onus legendi injunctum præbendæ per ſe ſtans, in cap. Litteras, num. 61. de conceſſ. præb. 199
5 Theologiæ Lector de jure eligi debet tantùm in Metropolitana Eccleſia, ſed ex Concilio etiam in Cathedrali, & Collegiata, in cap. Quia nonnullis, num 14. de Magiſtris. 83
5 Theologi officium eſt, Sacerdotes, & alios docere Sacram Scripturam, & in his præſertim inſtruere, quæ ad curam pertinet animarum, ibid. num. 18. 83
5 Theologia ſcholaſtica eſt, quæ legitur in libris ſacrorum ſcriptorum, ibid num. 21. 83
5 Theologus in Metropolitana Eccleſia electus, de jure efficitur Canonicus, ibid. num. 33. 82
5 Secùs ex Concilio Trident. ibid. num. 34. 83
5 Theologi electio ſpectat ad Epiſcopum, Præbendæ verò Theologalis collatio facienda ab eo, ad quem ante Concilium Tridentinum ſpectabat, ibid. num. & ſeqq. 84
Theologalis præbenda.
Vide in ver. *Præbenda Theologalis*.
Magiſtri, ſeu Lectores, & Scholares Theologiæ.
Vide in ver. *Lectores Theologiæ*.
3 THESAURARIA an ſit dignitas, in cap. Ad hæc, num. 19. de præben. 87
4 S. THOMÆ loca de poteſtate legali in inducendo impedimenta matrimonii contrahendis conciliantur, in cap. Utrùm autem, num. 13. de cognat. ſpirit. 60
3 S. Thomæ doctrina ab Eccleſia eſt approbata tamquam veridica, & Catholica, in cap. Fraternitatem, num. 35. de ſepult. 103
5 S. Thomæ doctrina de ignoranter promoto per ſimoniam expenditur, in cap. Nobis, num. 50. & 80. & ſeqq. de ſimonia. 45
4 Timor vanus non excuſat, in c. Conſultationi, n. 10. de ſponſal. 18
Vide in ver. *Matrimonii libertas*.
1 TINTINNABULORUM ſex ſunt genera, in cap. Cuſtos Eccleſiæ, num. 7. de off. cuſtod. 518
3 TITULUS de Clericis non reſidentibus in quibus beneficiis procedat, in cap. Clericos, num. 36. de Cler. non reſid. 66
a Tituli beneficiales ſunt de jure poſitivo, in cap. Cùm pridem, n. 69. de pactis. 652

Fagnani Repertor.

c Titulus Eccleſiaſticus eſt ſpiritualis poteſtas ad actus ſpirituales exercendos, ibid. num 157. 657
s Tituli beneficiales ſunt ex ſe formaliter ſpiritualia, licèt effectivè per Eccleſiam, ibid. num 116. 658
s Tituli Epiſcopatus ſunt de jure poſitivo, & tamen vendi non poſſunt ſine labe ſimoniæ, ibid. num 129. 658
s Titulus, & beneficium pro eodem aſſumuntur, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, num. 104. de reſcript. 183
s Titulus putativus, niſi proveniat à legitimo Superiore, non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur opinione communi, in cap. Niſi cum pridem, num. 21. de renunc. 120
Vide in ver. *Prælatus putativus*.
3 Titulus ratificatus in perſona unius non vitiatur, licèt alteri exercitium, & adminiſtratio concedatur, in cap. De Rectoribus, num 36 de Cler. ægrotan. 159
a Titulus reprobatus à jure habetur pro non titulo, in cap. Gravis, num. 75. de reſtit. ſpoliat. 110
1 Titulus juſtus elicitur ex facto executoris inſtitutionem tribuentis, in cap. Cùm veniſſent, num. 10. de inſtitut. 182
3 Tituli non ſunt ab Epiſcopo transferendi ab una alia in Eccleſiam ſine magna cauſa, in cap. Ad audientiam, il 1. num. 18. de Eccleſ. ædific. 618
5 Titulum ſuæ poſſeſſionis licèt non cogatur quis oſtendere, tamen ſpeciale eſt in poſſeſſione beneficii, ut cùm de inſtitutione agitur, eum probare debeat per inſtrumentum, in cap. Licèt Heli, num. 18. & 22. de ſimon. 49
5 Titulum ſui beneficii non cogitur Clericus oſtendere, quando tertius agit contra ipſum, allegans ſe habere jus in præbenda, ib. num. 24. 50
Vide in ver. *Beneficiatus*.
5 Epiſcopus in viſitatione poteſt cogere Clericos viſitatos ad exhibitionem ſuorum titulorum, ex ſententia S. Congregat. Concilii, ibid. num 26. 50
5 Epiſcopi noviter promoti ſolent publicare edictum generale, ut unuſquiſque teneatur fidem facere de titulo ſui beneficii, ibid. num 30. 50
5 Poſſeſſio dicitur antiqua ad effectum præſumendi titulum, ſi ſit decennalis, ibid. num. 32. 50
Titulus ordinandorum.
Vide in ver. *Ordo quoad titulum*.
3 TOLERANTIA, & patientia Superioris, delictum ſubditi non excuſat, in cap. Sicut nobis, num. 4. de regul. 387
3 Tolerantia Papæ non operatur, ut pluralis juſtè poſſideat, ſed ut ſubditi ab ipſo juſtè ſacramenta percipiant, in c. Cùm jam dudum, num 12. de præben. 96
3 *Toleramus*, verbum inducit tacitam diſpenſationem ſuper facto alias illicito, in cap. Niſi eſſent, n. 19. & n. 21. de præben. 108
3 TOLETANI Concilii decretum de his, qui poſt aſſumpta Eccleſiarum dignitatum officia ad conjugia redeunt, expenditur, in cap. Majores, num. 115. & ſeqq. de baptiſm. 608
a TONSURA, ſeu Pſalmiſtatus an poſſit conferri à ſimplici presbytero, in cap. Cùm contingat, num 6. de ætat. & qualit. 417
s Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus an ſit Ordo, ibid. num. 10. & ſeqq. uſque in fin. 418
s Tonſuram Clericalem non eſſe ordinem propriè, quibus fundamentis probetur, ibid. num 13. & ſeqq. uſque ad num 41. 418
s Tonſura eſt media diſpoſitio inter ſtatum laicalem, & Clericalem, ibid. num. 24. & ſeqq. num. 40. & 41. 419
a Contrarium, num. 128. 428
s Tonſura Clericorum, & Monachorum quid ſignificet, ib. n. 26. 419
a Tonſura Clericalis relationem non habet ad Euchariſtiæ Sacramentum, ibid. num. 38. 419
c Contrarium, num. 150. 426
c Tonſura non eſt repetenda, ſi ea omiſſa reliqui ordines fuerint collati, ibid. num. 29. 419
a Contrarium, num. 100. & ſeqq. 425
c Tonſura confertur ſine ulla rei traditione, ibid. num. 33. 419
s Contrarium, num. 89. & 87. 422
c Concilium Tridentinum non habuit tonſuram Clericalem pro Ordine Eccleſiaſtico, ibid. num. 56. & ſeqq. 420
s Declaratur, ibid. num. 138. 429
3 Concilii Tridentini decreta de Clericali tonſura expenduntur, ibid. num 138. 367
a Tonſuram Clericalem, ſeu Pſalmiſtatum eſſe Ordinem propriè, & characterem imprimere, qui authores ſenſerint, ib. n. 45. 420
s Referuntur fundamenta pro ſententia Canoniſtarum, ibid. n. 46. & ſeqq. uſque ad num 110. 421
s Tonſuræ collatio irrita eſt, ſi fiat non ſervata forma præſcripta Eccleſiæ, ibid. num 50. 421
s Tonſura Clericalis, & Pſalmiſtatus idem ſunt, ibid. num. 80. & num. 88. 424
c Tonſura Clericalis unde ortum duxerit, ibid. num 84. 424
a Tonſura à Pontificali Romano inter Ordines computatur, ibid. num 95. & ſeqq. 425
s Datur inter Miſſarum ſolemnia, ſicut & reliqui Ordines, in ſolemnibus Ordinationibus, ibid. num. 86. 424
s Tonſuræ Clericalis materia, & forma quæ ſit, ib. n. 82. & ſeqq. 424
1 In tonſuræ collatione confertur gratia, ibid. num 80. 420
s Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus, jure ordinario conferri non poteſt, niſi ab Epiſcopo, ibid num. 94. 425
c Tonſuratus ante ſuſceptum Chriſma eſt malè promotus, & eget diſpenſatione Apoſtolica, ibidem num. 96. 425
a Tonſura, ſeu Pſalmiſtatus eſt principium, & quaſi fundamentum militiæ Clericalis, ibid. num. 102. 426
c Tonſura Clericalis, ſeu Pſalmiſtatus, quam relationem habeat ad Euchariſtiæ Sacramentum, ibid. num. 110. 427
a Tonſuræ Clericalis effectus memorabiles compiures recenſentur, ibid num. 122. 417
a Tonſuræ Clericalis miniſterium, ibid. num 125. 417
s Tonſura, & minores Ordines extra ſolemnes Ordinationes dari poſſunt etiam ſine celebratione Miſſæ, ibid. num 127. 428
3 Tonſura requirit ætatem ſeptem annorum completam, in c. Super inordinata, num 20. de præben. 155
a Tonſuræ collatio facta ab Epiſcopo familiari ſuo trienali valida

eſt, ſi ſtatim ei reſervata fuit penſio, in cap. Ad audientiam, il ſecondo, n.37 de reſcript. 185
3 Tonſura arguit profeſſionem, ſi per eam profeſſi à Novitiis diſtinguantur, in c. Nullus, n. 2. de regular. 128
1 Tonſura Clericalis quocumque die, & hora conferri poteſt, in c. De eo, n.4. de tempor. Ordin. 356
1 Tonſura, & quatuor minores Ordines eodem die ab Epiſcopo uni conferri non poſſunt, ib. n.14. 356
1 Tonſura in minoribus Ordinibus continetur, ib. n.16. 356
1 Sixti V. conſtitutio de prima tonſura expenditur, in c. Cùm contingat, n.113. de ætat. & qualit. 417
2 Tonſura Monachalis, de qua in c. Monaſterium, 19. quæſt.3. incautè accipitur à Summiſtis pro tonſura Clericali in c. Cùm inter vos, n.13 & ſeqq. de ſent. & re judic. 188
2 Tonſura magna in Novitio inducit tacitã profeſſionem, ib n.14. 188
1 TORQUERI nemo poteſt, niſi legitimis præcedentibus inditiis, in c. Audivimus, n.51. de Reliq. & vener. Sanct. 606
1 Etiam pro crimine leſæ majeſtatis, & proditionis patriæ, ib. n.53. 606
2 TORTURA infert gravamen irreparabile, & ideò ab illius comminatione datur appellatio, in c. Super eo, il ſecondo, n.9. de appellat. 191
3 TORTURA adeò purgantur inditia, ut reus puram veritatem dixiſſe cenſeatur, in c. Audivimus, n.45. de reliq. & ven. Sanct. 606
3 Tortura ſine novis inditiis repeti non debet, ib. n.48 606
3 Tortura inuſitato tormenti genere inferenda non eſt, ib. n.51. 606
1 Tractare, verbum quid importet, in c. Contingit, num.28. & 29. de arbitr. 689
4 TRACTATUS parentum ad conſtituendum filium in quaſi poſſeſſione legitimitatis fortior eſt, quàm nominatio, in c. Lator, n.21. & 30. qui filii ſint legitimi. 83
4 Tractatus legitimitatis cum adminiculis nocet etiam fideicommiſſariis, ibid. n.63. & 79. uſque ad n.88. 89
4 Tractatus, & nominatio patris ſuper legitimitate filii, an & quando noceat tertio, ib. n.79. & n. ſeqq. uſque ad n.98. 92
4 Tractatus, & nominatio patris non nocet tertio, quando agitur de præjudicio fœderis alterius matrimonii; ſecùs ſi de ſucceſſione, ib. n.80. & 87. 92
4 Tractatus parentum cum adminiculis probat legitimitatem ad effectum ſucceſſionis etiam in petitorio, & contra tertium, ibid. n.81. & num.86. 92
4 Tractatus legitimitatis filii, quando adeſt contrarius tractatus, non nocet fideicommiſſariis, ib. n. 84. 93
4 Tractatus ſimplex ſine adminiculis an ſufficiat in petitorio ad ſucceſſionem obtinendam excluſo tertio, ib. n.85. 93
4 Tractatus legitimitatis vincit teſtimonium parentum, & hoc vincit famam viciniæ in c. Per tuas, n.16 qui filii ſint legit. 95
1 Tractatus non includit deliberatum conſenſum, in c. Cùm pridem, num.20. de pactis. 648
1 Tractatus in electione per compromiſſum eſt unum de eſſentialibus requiſitis, in c. Licèt de vitanda, n.49. de elect. 235
3 Tradere quid importet, in c. Porrectum, n.41 de regul. 175
1 TRANSACTIO de ſpiritualibus fieri non poteſt, in cap. Contingit, n.19 de arbitr. 709
1 Tranſactio ex ſui natura requirit, ut aliquid detur, promittatur, vel retineatur, ibid. num.31. 700
1 Et dicitur ſpecies alienationis, ibid. n.32. 700
1 Tranſactio facta per eum, qui non poteſt alienare, valida eſt, ſi per ipſum non fiat alienatio, in c. Cùm tempore n.27. de arbitr. 696
1 Tranſactio facta de rebus Eccleſiæ per Prælatum ſine conſenſu ſuperioris non obligat ſucceſſorem, in cap. Veniens, num. 1. de tranſact. 667
1 Sed valet in præjudicium tranſigentis, & quandiù Eccleſiam poſſedebit, ibid. n.2. 667
1 Tranſactio perſonalis efficitur realis, & obligat etiam ſucceſſores, ſi fuerit per Sedem Apoſtolicam confirmata ex certa ſcientia, ibid. num. 3. 667
1 Tranſactio omnis eſt pactum, ſed non è converſo, ib. n.8. 667
1 Tranſactionis ſubſtantia eſt, ut aliquid utrinque detur, aut remittatur, ib. n.13. 668
1 Tranſactio fit ſuper re dubia, & lite incerta, aliàs non tenet, ibid. num. 16. 668
3 TRANSITUS ad arctiorem religionem qualiter ſit permittendus, in c. Ne Religioſi, n.70. de regular. 420
1 Tranſitus à perfectiori ſtatu ad minùs perfectum eſt licitus, in c. Niſi cùm pridem, n.6. de renunciat. 337
3 Tranſiens ab uno ad aliud Monaſterium non eget nova probatione, in c. Ad Apoſtolicam, n.45. de regul. 384
3 Tranſitus à fratribus Capuccinis ad Minores de Obſervantia non datur, ibid. num.50. 385
3 Nec à Calceatis ad Diſcalceatos ejuſdem Ordinis, n.51 385
3 Tranſiens ad laxiorem religionem ejuſdem Ordinis poteſt quandocumque ad primum redire, niſi in ſecunda fuerit tacitè, vel expreſsè profeſſus, ibid. n.55. 385
3 Tranſitus ad laxiorem religionem cauſa præcipua eſt infirmitas, ac debilitas complexionis, ibid. num.62. 386
1 Tranſiens ad ſecundam Eccleſiam ſine licentia Superioris non eſt ipſo jure privatus prima, ſed privari poteſt intra ſex menſes; ſecùs ſi tranſeat cum licentia, in c. Admonet, n.21. de renunc. 330
Electus ad ſecundam Eccleſiam non poteſt ſe transferre, &c.
Vide in ver. *Electio ad ſecundam Eccleſiam*.
1 Tranſitus eſt facilior in habentibus ſymbolum, in cap. Sanè, il 2. n.12. de off. Deleg. 523
3 TRANSLATIO Reliquiarum, & Corporum Sanctorum fieri non debet authoritate Principis ſæcularis, in c. Cùm ex eo, n. 28. de Reliq. & vener. Sanct. 610
3 Tranſlatio Reliquiarum eſt ſpecies alienationis, ib. n.32. 611
1 Tranſlatio Epiſcoporum, ac ſedium mutationes fiunt ex majoribus Eccleſiæ cauſis, in c. Cùm ex illo, n.8. de tranſl. Epiſc. 315
Vide in ver. *Cauſæ majores*.
Et in ver. *Papa quoad Epiſcoporum promotionem*.
1 Tranſlatio Epiſcopi requirit cauſas utilitatis, vel neceſſitatis Eccleſiæ, ib. n.16. 315
1 Et aliter tranſiens dicitur ſpiritualis adulter, ib. n.18. 315
Vide in ver. *Epiſcopus quoad tranſlationem*.
1 In dignitatibus Eccleſiaſticis non licet de majori ad majorem tranſire, ibid. num.6. & 15. 315
1 Declaratur, ib num.20. & ſeqq. 315
3 Tranſlatio titulorum de una ad aliam Eccleſiam non poteſt fieri ab Epiſcopo ſine magna cauſa, in cap. Ad audientiam, il primo, n.38. de Eccleſ. ædific. 628
3 TRANSLATA Eccleſia, omnia jura ad eam pertinentia tranſeunt in Eccleſiam, ad quam facta eſt tranſlatio, in c. Extirpandæ, § Qui verò, num.6. de præben. 127
3 Tranſlatus ab uno ad aliud Monaſterium ejuſdem religionis poteſt per Abbatem ad libitum revocari ad primum, in c. Ad Apoſtolicam, num.56 de regul. 385
3 Tranſlatus ad laxiorem religionem poſt Concilium Tridentinum anno probationis renunciare non poteſt, ib. num.64. 386
1 Tranſlatus ad ſecundum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regreſſum ad primum, in cap. Ad ſupplicationem, num. 16 de renunciat. 313
5 TREUGÆ Canonicæ quibus diebus, & quas ob cauſas ſunt ſervandæ, in cap. Treugas, num.1. de treug. & pac. 632
5 Treugæ conventionales omni tempore ſervari debent, ib. n.2. 632
5 Treuga eſt ſecuritas præſtita rebus, & perſonis, diſcordia nondum finita, ib num.21. 632
5 Treuga, & induciæ, in quo differant, ib. num.24. 632
1 TRIBURIENSIS Concilii Canon de Clericali tonſura expenditur, in c. Cùm contingat, num 81. de ætat. & qualit. 414
5 TRIBUTA ſolvuntur Principi ex publico in recognitionem univerſalis dominii, & ſunt impræſcriptibilia, in cap. Præterea, n. 48. Ne Præl. vices ſuas. 21

Tridentinum Concilium, communia:

1 Tridentinum Concilium, ubi voluit imponere pœnam nullitatis actus, id diſertis verbis expreſſit, in cap. Cùm acceſſiſſent, nu. 30 de conſtit. 129
3 Tribuit juriſdictionem Epiſcopis tamquam Apoſtolicæ Sedis delegatis, cap. Cùm dilectus, num.42. de religioſ. domib. 499
2 Non conſuevit nominatim derogare antiquioribus Conciliis, aut privilegiis clauſis in corpore juris; quod pluribus exemplis oſtenditur, in cap. Nonnulli, n.42. & ſeqq. de reſcript. 171
1 Quibus verbis uti conſueverit, ubi loquitur de Summo Pontifice, in c. Cùm Magiſtrum, n.27 de elect. 302
3 Quo ſenſu in aliquibus prohibitionibus intelligatur includere Summum Pontificem, in c. Nulla, n.70 de conceſſ. præb. 189
3 Tridentinum Concilium, ubi loquitur de concernentibus juriſdictionem, non intendit eam uni auferre, & dare alteri, in c. Tuæ, num 8 de Cler. non reſid. 58
1 Tridentinum Concilium præcipiens Beneficia Regularia conferri Regularibus, vel iis, qui habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere teneantur, procedit in inferioribus collatoribus, in c. Cùm in Magiſtrum, n.24 de elect. 302
5 Tridentinum Concilium non voluit, nec potuit adimere Papæ poteſtatem diſpenſandi in ſacris Ordinibus cum voluntario homicida, in c. Henricus, n.26. de Cler. pugn. in duell. 145
2 Tridentinum Concilium in cap. 20 ſeſſ. 24. nihil imminuit Sedis Apoſtolicæ authoritatem in cauſis cognoſcendis, in cap. Licèt, n.35. de foro compet. 68

Tridentinum Concilium quoad derogationem.

1 Tridentino Concilio in cap. 10. ſeſſ. 13. obiici non poteſt, quod non derogaverit ſeptimæ ſynodo, aut privilegiis clauſis in corpore juris, in c. Significaſti, n.34. de off. Archid. 514
1 Tridentinum Concilium antiquioribus Conciliis, aut privilegiis clauſis in corpore juris non conſuevit nominatim derogare, quod pluribus exemplis oſtenditur, in c. Nonnulli, num 42 & ſeqq. de reſcript. 171
3 Concilio Tridentino nec ſolet, nec oportet generaliter, aut ſpecialiter derogari, dummodò ſupplicatio manu Papæ ſignata fuerit ex motu proprio S. Pii V. in c. Nulla, n.68 de conceſſ. præb. 189
5 Conſtitutio poſterior tollit decreta Concilii Tridentini contraria, etiamſi eidem Concilio ſpecialiter non deroget, in c. Ex parte, il 2 n.26. de privil. 262
3 Concilium Tridentinum, c.14. ſeſſ. 25. de reform. circa concubinarios nihil ex veteri jure immutat, vel ex ſtatutis Eccleſiæ, ſed tantùm juri communi addit, in cap. Quæſitum, num. 28. & n. 31. de cohabit. Cler. & Mulier. 24

Tridentini Concilii interpretatio, & executio.

2 Tridentini Concilii decreta an & quibus liceat interpretari, in c. Cùm veniſſent, n.1. & 9. uſque in fin. de judic. 19
2 Bulla Pii IV. circa prohibitionem interpretationis Concilii Tridentini, ibid. n.9. 20
2 Bulla Pii IV. prohibens Tridentini Concilii interpretationem, de qua interpretationis ſpecie ſit intelligenda, ib n.10. 20
3 Tridentini concilii canones, & decreta nemo poteſt per modum legis univerſalis interpretari, niſi ſolus Papa, ib. n.11. & ſeqq. 20
2 Papa poteſt Tridentinum concilium interpretari tàm per ſeipſum, quàm per eos, quibus id munus ſpecialiter demandaverit, ib. num.14. 20
2 Congregatio Epiſcoporum, & Regularium non habet jus Tridentini concilii decreta interpretandi, ib n.18. 21
2 Legatus de latere Tridentini concilii decreta interpretari non poteſt abſque ſpeciali facultate, ib. n.20. 21
2 Epiſcopi in ſuis decretis, & conſtitutionibus, & Judices in ſuis ſententiis, & interlocutoriis interpretari non poſſunt decreta Concilii Tridentini, ib. n.21. & ſeqq. uſque ad n.52. 21
2 Bulla S. Pii V. dum prohibet, ne quis audeat ſtatuere ſuper decretis Concilii Tridentini, intelligitur de ſtatutis declaratoriis, ib. n.25. & ſeqq. 22
2 Epiſcopis tanquam executoribus Concilii Tridentini in ſua Diœceſi licet pro hujuſmodi executione edicta proponere, ibidem num.26. 22
2 Epiſcopis, ſi in ſuis Diœceſibus, & juriſdictionibus in cauſis penden-

tibus

tibus liceret Concilium Tridentinum interpretari, quæ incommoda ſequerentur, ibidem num 17. 28
a Epiſcopi, & Judices, etiamſi difficilis ſit acceſſus ad Sedem Apoſtolicam, dubium arduum, & difficile ſuper decretis Con. Trid. etiam incidenter decidere non debent, ibid. num. 50 24
a Judex cùm incidit dubium concernens interpretationem Concilii Tridentini, quomodo ſe gerere debeat in cognitione, & expeditione cauſæ, ibid num 44. 24
a Judex cum directè, & principaliter vertitur dubium ſuper intellectu alicujus decreti Concilii Tridentini, omninò abſtinere debet ab interpretatione, ibid. num. 46. 24
a Judex etiam incidenter de dubiis ſuper decretis Concilii Tridentini cognoſcere non poteſt, ſi commodè pateat aditus ad Congregationem, ibid num 47. 24
a Judices, qui ob locorum diſtantiam, vel aliud legitimum impedimentum nequeunt ad Congregationem Concilii recurrere, poſſunt, ſi periculum ſit in mora de dubiis non arduis decretorum Concilii Tridentini incidenter cognoſcere, & ſuper negotio principali diſpenſare, ibid. num. 48. 26
5 Epiſcopi, & Prælati ſunt executores decretorum Concilii, Principes verò tantùm ſunt moniti, ut ad ea exequenda Prelatis auxilium præſtent, in cap. Sacro, num. 13. de ſent. excom. 171
a Doctores, & Magiſtri prohibentur gloſſas, commentarios, adnotationes, & ſcholia ſuper decretis Conc. Trid. typis mandare, atque impreſſa edere, in c. Cùm veniſſent, num. 51. & ſeqq uſque ad num 61. de judic. 25
a Declaratur, ibid. num. 72. & 76. 82
a Bulla Pii IV. prohibens, ne quis edat ullum genus interpretationis ſuper decretis Conc. Trid. includit etiam interpretationem probabilem, ibid. num 53. & ſeqq. 25
a Juriſperitus, qui edidit gloſſam impreſſam Hiſpano idiomate ſuper Conc. Trident. declaratur excommunicatus à S. Congregatione, ibid num 57. 25
a Remiſſiones Auguſtini Barboſæ indici librorum prohibitorum adjectæ ex ſententia S. Congreg. Concilii, ibid. num. 58. 25
a Doctores, qui gloſſas, & commentarios manuſcriptos ſuper decretis Conc. Trid. non evulgant, ſed ad uſum ſuum ſibi reſervant, non incidunt in pœnas Conſtitutionis Pii IV. ibid num. 76. 27
a Gloſſæ Cardinalis Antonii Carafæ, & Epiſcopi Theatini ſuper decretis Conc. Trident. ibid num 77. 27
a Congregationis Concilii Miniſtri an includantur in Bulla Pii IV. de non interpretandis decretis Conc. Trident. ibid. num. 78. 27
a Doctores, & Advocati, qui aliquod Trid. Conc. decretum incidenter interpretantur, eamque interpretationem ſcriptam, aut impreſſam edunt, excuſantur à cenſuris Bullæ Pii IV. ib n. 80 27
a Bulla Pii IV. accipit interpretationem ex communi obſervantia, ut non comprehendat editiones interpretationum, quas faciunt Magiſtri, & Doctores ſuper aliquo decreto Conc. Trident. ibid. num 82. 28
a Bulla Pii IV. non ſuſtulit facultatem, quam Doctores habent publicè interpretandi Concilium Tridentinum, ibid. num. 94. & ſeqq. uſque in fin 29
a Magiſtri, & Lectores licitè poſſunt in ſcholis Trident. Conc. decreta oretenùs interpretari, ibid n. 80 & ſeqq uſque in fin. 29
a Tridentinum Concilium in Græcam, Arabicam, Chaldæam, aliaſque exteras linguas verſum, ibid. num. 90. 29
a Concilii Tridentini decretum in cap. 2. ſeſſ. 25. de reformat. expenditur, ibid. num. 99. 30
a Doctoribus, & Magiſtris an liceat interpretationes ſuper decretis Conc. Trident. ſcholaribus ſcribentibus dictare, ib. n. 104. 30
a Obſervantia generalis Epiſcoporum plurimùm valet ad interpretationem Conc. Trident. in cap. Cùm ſit ars, num. 42. de ætat. & qualit 419
a Tridentinum Concilium in quo diſcrepet à jure civili in proſixione inſtantiæ, in c. Venerabilis, n. 21. & n. ſeqq de judic. 34
Vide in ver. *Congregatio Concilii*.
Et in ver. *Declarationes*.

Tridentinum Concilium expenditur.

a *Seſſ.* 7. c. 13. in cap. Accepimus, num. 25. de ætat. & qual. 415
a *Seſſ.* 14. c. 2. in cap. Ad aures, num 13. de temp. Ordin. 555
5 *Seſſ.* 14. cap. Henricus, num 23. & ſeqq. de Cler. pugn. in duel. & in cap. Petitio, num. 15. de homicid. 140
a *Seſſ.* 24. c. 10. in cap. Cùm cauſam, num. 36. de elect. 377
5 *Seſſ.* 21. c. 2. in cap. In ordinando, num 27. & ſeqq de ſimon. 32
3 *Seſſ.* 21. c. 2. in cap. Epiſcopus, num. 25 de præb. 72
3 *Seſſ.* 21. c. 3. in cap. Quia nonnulli, n. 12. de Cler. non reſid. 10
5 *Seſſ.* 22. de obſer. & evitan. in celebr. Miſſ. cap. un. §. Neve patiantur, in cap. In his, num 25. de privil. 279
3 *Seſſ.* 22. c. 3. in cap. Quia nonnulli, num. 12. de Cler. non reſid. 10
a *Seſſ.* 22. c. 4. in cap. Cùm in cunctis, § Inferiora, n 40. de elect. 358
3 *Seſſ.* 22. c. 8. in cap. De Xenodochiis, n. 20. de Relig. domib. 486
3 *Seſſ.* 23. c. 1. §. Eadem, in cap. Ex tua, n. 26. de Cler. non reſid & in cap. Qualiter, num. 20. eod tit & in cap. Fraternitatem, n. 01. de ſepul. & in cap. Tuæ, num. 16. & 18 de Cler. non reſid. 305
3 *Seſſ.* 23. c. 10. in cap. Aqua, n 11. de Conſecr. Eccl vel Altar. 569
a *Seſſ.* 23. c. 2. in cap. Conquerente, num. 33. de off. Ordin. 589
a *Seſſ.* 24. c. 6. in cap. Henricus, num. 42. de Cler. pugn. in duel. & in cap. Dilectus, num. 12. de tempor Ordin. 573
5 *Seſſ.* 24. c. 11. in cap. Ex parte, il a num. 8. de privileg. & in cap. Ut privilegia, num. 22 eod. 260
3 *Seſſ.* 24. c. 12. in cap. Cùm jamdudum, num. 11 & ſeqq. ad n. 18. & num. 52. de præben. 98
5 *Seſſ.* 24. c. 8. in cap. Manifeſta, n. 18. & ſeqq de pœnit & remiſſ. 189
a *Seſſ.* 24. c. 18 in cap. Cùm ſit ars, num. 41. de ætat. & qualit. 419
a *Seſſ.* 24. c. 20 in cap. Ex parte, num 9 de foro compet. 74
a *Seſſ.* 25 *de Regular.* c. 6. in cap. Quia propter, n. 12. de elect. 188
a *Seſſ.* 25. *de Regular.* c. 12. in cap. Cùm olim, num. 43. & 58. de preſcript. 180
3 *Seſſ.* 25. *de Regular.* c. 16. in cap. Cùm dilectus, num. 24. de ſucceſſ. ab inteſtat. 288
3 *Seſſ.* 25. *de Regular.* c. 19. in cap. Cùm virum, num. 10. & ſeqq. de regular. 166

3 *Seſſ.* 25. *de Regular.* c. 18. ibid. num. 18. 367
a *Seſſ.* 25. *de Regular.* cap. 19. verſ. in cap. Dilecti, num. 35. de renunciat. 148
a *Seſſ.* 25. *de reform.* c. 2. in cap. Cùm veniſſent, n. 99. de judic. 29
a *Seſſ.* 25 *de reform.* c. 3. in cap. Licèt, num. 27 de pœnit. & in cap. Quoniam, num. 40. de off. deleg. & in cap. Sacro, à num. 10. uſque ad num 62. de ſent. excom. 287
3 *Seſſ.* 25. *de reform.* c. 7 in cap. Nulla, à num. 69. uſque ad num. 78. de conceſſ. præb. 189
3 *Seſſ.* 25. c. 14. *de reform.* in cap. Quæſitum, num. 28. & ſeqq. de cohabit. Cler. & Mulier. 24
3 *Seſſ.* 25 *de reform.* c. 15. in cap. Veniens, num. 22. de filiis presbyt. & in cap. Ad extirpandas, à num 9. uſque ad num. 26 & à n. 35 uſque ad num 48 eod. tit. 466
Tridentinum Concilium quoad Magiſtrum.
Vide in ver. *Magiſter*
Tridentinum Concilium quoad Theologum.
Vide in ver. *Theologus*.
3 TRIDUI perſeverantia poſt profeſſionem in quibus caſibus requiratur, in cap. Vidua, num. 22. & ſeqq. uſque ad num. 30. de regular. 145
3 Tridui perſeverantia an requiratur in eo, qui infra annum probationis profitetur expreſsè, ibid. num 24. 145
3 Et quid in eo, qui in infirmitate ſuſcipit habitum profeſſorum, ibid num. 25. 145
3 Et quid in eo, qui poſt votum de ingrediendo religionem habitum profeſſionis aſſumit, ibid. num. 26. 145
3 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. num 28. 145

SS. Trinitas.

1 Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus vera unione, & non ſimilitudinaria vel collectiva ſunt una ſubſtantia, quæ non eſt generans, nec genita, nec procedens, in cap. Damnamus, num 2. de Summ. Trinit. & fid. Cath. 2
1 Nec per hoc in Trinitate Dei eſt quaternitas, ibid. num. 3. 2
3 *Tunc*, dictio denotat extremitatem temporis, in c. Nulli, n. 12 de reb. Eccl. non alienan. 318
5 TUNISEN Eccleſia eſt ſuffraganea Eccleſiæ Carthaginenſis, in cap. Epiſcopalia num. 55. de privil 270
3 TURPITUDINEM corporis ex ægritudine provenientem occultare licet, pulchritudinem fingere non licet, in cap. Multa, n. 62. ne Cler. vel Monach. 656
3 TUTELA legitima eſt, quæ jure agnationis, vel cognationis defertur, in cap. Magnus, num 9. de oblig. ad ratioc. 485
3 Tutela finitur morte pupilli, ſeu naturali, ſeu civili, in c. Ex parte, num. 12. de Cler. ægrot. 162
1 TUTOR non debet eſſe ſub tutela, nec curator ſub cura, in cap. Indecorum, num 23 de ætat. & qualit. 400
3 Tutor offerre poteſt pupillum religioni ſicut parentes, in cap. Si quis, num 7. de regul. 183
3 Et ex pluribus tutoribus ſufficit oblatio unius, aliis non contradicente, ibid num 8. 355
3 Tutor teſtamentarius, vel dativus ordinari non debet ante depoſitam tutelam, & redditas rationes; ſecùs ſi tutor ſit legitimus, in cap. Magnus, num 6. de oblig. ad ratioc. 485
1 Tutor, qui malè ſe geſſit, ſi detur curator, ut ſuſpectus removeri debet, in cap. Accepimus, num 26. de ætat. & qualit. 412
1 Tutor factus inutilis propter adverſam valetudinem non removetur, ſed datur illi coadjutor, c. Ceterùm, n 71. de reſcript. 145
5 Tutor ſi ſit captus ab hoſtibus, deſinit eſſe tutor, ſed reverſus recipit tutelam jure poſtliminii, in c. Per tuas, n 42. de ſimon. 56
a TYPOGRAPHIÆ uſus quo tempore inceperit, in cap. Cùm veniſſent, num 85 de judic. 26
1 TYRANNUS dicitur ſæpiùs ex principatu plurium, quàm ex principatu unius, in cap. Significaſti, n. 12 de elect. 225
3 Tyranno præcipienti eſum carnium in diebus prohibitis obtemperari non poteſt ſine peccato, in cap. A crapula, num. 40. de vita, & honeſt. Cler. 8

V

1 *Vacare contigerit*, hæc verba ſunt futuri temporis, & excludunt vacantia, in cap. Sicut unire, num. 41. de exceſſ. Prælat. 220
a VACATIO an detur mortuo uno ex pluribus curam animarum exercentibus in Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia, in c. Cùm ſit ars, num. 22. & ſeqq. & num. 26. de ætat. & qual. 412
3 Vacatio præbendæ non eſt poſſibilis in Eccleſia non numerata, in c. Quantò, n 12. qui fil. ſint legit. & c. Dilecto, n. 22. de preb. 118
3 Vacatio in manualibus non datur, in c. De Rectoribus, num. 28. de Cler. ægrot. 159
3 Vacatio beneficii juſtificari debet de jure, & de facto, aliàs gratia de cujus validitate agitur eſt obreptitia, ibid num 44. 160
5 Vacationis appellatione an veniat vacatio de jure, & de facto, in cap. Abſolutos, num. 20. & 22. de hæret. 48
a VAGABUNDI, qui certum forum, vel habitationem non habent, ſortiuntur forum, ubi reperiuntur, in cap. Licèt, n 27. de foro compet. 65
3 VALVENSIS Eccleſia ubi & quo tempore conſtructa fuerit, in cap. Quod ſuper his, num 24. & 29. de major. & obed. 613
3 Præcedentia an ſit adjudicanda Capitulo Valven. an verò Capitulo Eccleſiæ Sulmonen. ibid num. 21. 613
3 Valvenſis Provincia pro dote Eccleſiæ S. Pelini à Romano Imperio donata, ibid. num. 28. 614
3 Concordia Capituli Valven. ac Sulmonen an præſumatur confirmata, ibid num. 30. 614
5 VALERII Reginaldi opinio, quòd pro ſalvandis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, reprobatur, in cap. Suſcepimus, num 14. de homic 226
5 VALOR beneficii intelligitur deductis omnibus expenſis, & oneribus conſuetis, in c. Præterea, n 71. ne Prælat. vic. ſuas. 74
5 Valor beneficiorum Galliæ qualiter in litteris ſit exprimendus, ibid. num. 72. 78

VARIARE an poſſit quis conſentiendo electioni de ſe factæ, in c. publicato, num. 18 de elect. 312
VARIATIO eſt quædam illuſio, & in Principem Eccleſiaſticum plurimùm damnata, in cap. Conſultationibus, num. 59 & 87. de Cler. ægrot. 168
Variatio, & inconſtantia reprobatur maximè in perſonis Eccleſiaſticis, in cap. Cùm olim, num. 4 de ſent. & re judic. 184
Et præcipuè in Papa, ibid num. 6. 184
Variatio faciliùs permittitur, quando actus eſt illicitus, in cap. Cùm vos, num. 27. de offic. Ordin. 569
Vide in ver. *Approbatas ſemel.*
Variatio faciliùs permittitur, quando actus eſt illicitus, in cap. Cùm vos, num. 27. de off. Ordin. 569
Vaſa ſacra poſſunt licitè vendi, dummodò non pluris vendantur ratione conſecrationis, in c. Cùm pridem, n. 68 de pact. 652
VASSALLUS non poteſt ſuper feudo compromittere ſine licentia domini, in cap. Cùm tempore, num. 21. & 28. de arbitr. 896
Vide in ver. *Feudi alienatio.*
Vaſſallus ab origine nativitatis probatur quia ex ſimplici quaſi poſſeſſione vaſſallatus, in cap. Lator, n. 22 qui filii ſint legit. 74
Vaſſallus ſi fiat Clericus, vel Monachus, an ſuccedat in feudo.
Vide in ver. *Regulares quoad ſucceſſionem.*
Et in ver. *Feudi ſucceſſio.*
Vaſſalli liberantur ab omni debito fidelitatis, ſi domini labantur in hæreſim manifeſtè, in cap. Abſolutos, num. 12. de hæret. 99
Et quid ſi occultè, ibid num. 13. & ſeqq. 99
Vaſſallus, qui eſt Advocatus, vel Procurator contra dominum, poteſt feudo privari, in c. Cùm Sacerdotis, n. 16 de poſtulat. 673
Vaſſallus, qui contra dominum eſt advocatus pro conjuncto, non poteſt ob id feudo privari, ibid. num. 21. 673

Vaſſallus quoad forum.

Vaſſallus paratus coram domino reſpondere, coram alio ſuper feudo conveniri non debet, in c. Cæterùm, n. 3 de judic. 6
Feudi cauſas inter Vaſſallos cognoſcit ſolus dominus, quamdiù poteſt, vel non negligit exhibere juſtitiam, ib. num. 2. 8
Vaſſallus coram domino feudi conveniendus eſt, ibid. num. 3. 6
Declaratur primò, ſive feudum proveniat ab Eccleſia, ſive à laico, ibid num 5. 8
Declaratur ſecundò, ſi quæſtio feudalis ſit inter duos vaſſallos confitentes rem eſſe feudalem, ibid num 12. 6
Secùs ſi quæſtio ſit ſuper dominio directo inter dominum, & vaſſallum negantem feudum, ibid num. 13. 2
Et quid ſi quæſtio ſit ſuper dominio utili, vel alio jure ad vaſſallum pertinente, ibid num. 18 2
Declaratur tertiò, niſi inter dominum, & vaſſallum, vel inter vaſſallos agatur perſonali actione, quæ non ſit de jure feudali, ib. num 24. 2
Declaratur quartò, niſi quæſtio ſit inter vaſſallum, & alium non vaſſallum actorem, ibid num 28. 8
Declaratur quintò, ut habeat locum in judicio petitorio, non autem poſſeſſorio, ibid num. 26. 7
Niſi victoria poſſeſſorii adminiculetur proprietati, ibid. n. 28. 8
Declaratur ſextò, niſi contra Clericum vaſſallum agatur criminaliter, ibid num 29. 8
Declaratur ſeptimò, niſi Clericus vaſſallus fuerit ſpoliatus, ibidem num. 33 8
Declaratur octavò, dummodò vaſſallus coram domino feudi poſſit juſtitiam conſequi, aliàs ſecùs, ibidem num 14. 8
Feudi dominus habet juriſdictionem ordinariam in vaſſallos reſpectu cauſæ concernentis feudum, ibid num 4. & 6. 6
Clericus habens feudum à Principe laico in quæſtione feudali, coram eo conveniendus eſt, ib. n. 6. 6
Idem in Eccleſia, ibid num. 8. 6
Feudi dominus etiam laicus in cauſa feudali eſt Judex ordinarius Clerici, ib. num 9. 6
Feudales Judices ſunt domini feudi, Pares curiæ, & arbitri quilibet, tamen in ſuo caſu, ibid num 9. 6
Et in cauſa appellationis juriſdictio non revertitur ad iſtos, ſed appellatur ad eum, ad quem appellaretur à ſententia Ordinarii, ibid num 10. 6
Feudi controverſia ſi ſit inter duos Vaſſallos, cognitio ſpectat ad dominum, ib. num. 11. 6
Licèt dominus aliàs juriſdictionem non habeat, ib n. 12. 7
Feudalis quæſtio coram Ordinario rei tractanda eſt, ſi dominus dicat rem eſſe feudalem, & reus neget, ib. num. 12. 7
Et ubi conſtat, rem eſſe feudalem, cauſa rei remittitur ad dominum, ib num. 14. 2
Feudi Regalis quæſtio inter Regem, & Epiſcopum coram Metropolitano tractari debet, ſi Rex actor prætendat rem eſſe feudalem, & Epiſcopus neget, ib num. 21. 2
Vaſſallus negans feudum, ſi convincatur, eo ipſo cadit à jure feudi, ib num. 16. 2
Niſi negaverit per ignorantiam, vel errorē juris, vel facti, ib n. 17. 2
Feudi controverſia inter dominum, & Vaſſallum ſuper dominio utili, vel alio jure ad Vaſſallum ſpectante, coram Paribus Curiæ terminari debet, ib num. 18 & 20. 2
Et quid ſi dominus Pares Curiæ non habeat, ib. n. 22 & 23. 2
Feudalis cauſa tractari debet coram Ordinario, ſi inter dominum, & Vaſſallum, vel inter duos vaſſallos agatur perſonali actione, quæ non ſit de jure feudali, ib. num. 24. 2
Feudalis quæſtio in poſſeſſorio, ſive ſit inter dominum, & vaſſallum, ſive inter duos vaſſallos, ſive inter vaſſallum, & non vaſſallum, tractari debet coram Ordinario, non autem coram domino feudi, ib num. 26. 2
Et quid ſi victoria poſſeſſorii adminiculetur proprietati, ib. n. 18. 8
Vaſſalli Clerici cauſa criminalis, vel civilis criminaliter intentata non cognoſcetur per dominum feudi, ſed per Ordinarium ipſius Clerici, ib num 30. 8
Vaſſallus Clericus ſi fuerit ſpoliatus, non cognoſcit dominus feudi, ſed Ordinarius, ib num. 32. 8
Etiamſi dubium ſit ſpoliatione, ib num. 37. 8
Feudi dominus, ſive Eccleſiaſticus, ſive ſæcularis, cauſam feudalem cognoſcit etiamſi vaſſalli ſint Clerici, in c. Verùm, n. 1. 10. & 12 de foro compet. 59
Et ſi plures prætendantur domini, non poteſt unus cognoſcere, maximè alio abſente, ibid num 2. 60
Clericus poteſt eſſe vaſſallus nedum Eccleſiæ, ſed etiam laici ratione feudi obtenti, ib. num 3. 60
Feudi dominus, licèt ſæcularis, juriſdictionem habet in vaſſallos ſuos etiamſi ſint Clerici, ibid num 10. 60
Bona Eccleſiæ ſi concedantur in feudum, dubitatur dominus feudi etiam laicus quantumcumque alia, & ruſticus cognoſcit inter vaſſallos etiam Clericos, ib num. 12. 60
Secus ſi dicantur Eccleſiæ ſimpliciter, ib num. 12. 60
Feudi dominus eſt Judex ordinarius in cauſis feudalibus, ibidem num 21. 60
Et quamvis laicus, poteſt ſententiam exequi etiam contra Clericum vaſſallum ſine metu excommunicationis, ib. n 14. 60
Dummodò tamen in perſonam Clerici manus non injiciat, ibidem num. 15. 60
Executio ſententiæ feudalis per laicum contra Clericum reſiſtentem fieri poteſt realiter, non perſonaliter, ib num 15. 60
Feudalis quæſtio eo ipſo, quòd reus neget rem eſſe feudalem, coram Ordinario ipſius rei terminanda eſt, ib n. 24. 60
Cauſæ civiles, & criminales ad Eccleſiam Cathedralem ſpectantes ratione directi dominii, quod habet in bonis ab ea in feudum conceſſis, an comprehendantur decreto Concilii Tridentini, c. 20 ſeſſ. 24 ib num 18. 83
VELUM religioſis quotuplex ſit, in c. Viduæ, n. 3 de Regul. 342
Velum probationis eſt album, alia autem vela ſunt nigra, ibid. num. 4. 342
Vidua poteſt velum profeſſionis accipere à Presbytero, vel ab Epiſcopo, aut ſibimet imponere, ib. num. 5. 342
Velum conſecrationis detur ab Epiſcopo ſolis Virginibus in vigeſimo quinto anno, ib num 6. 342
VÆ eſt commentatio pœnæ æternæ, in c. A crapula, n. 16 de Vita, & honeſt. Cleric. 7
VENATIO omnibus ſervis Dei interdicitur, in c. Multa, en. 86 Ne Cler. vel Monach. 657
VENDENS unum ſine quo nec alterum provenit, neutrum invenditum derelinquit, in c. Cùm pridem, n. 14 106 & ſeq & n 133 de Pactis. 649
Vendens rem cariùs, quàm valeat ob dilatam pretii ſolutionem, ut excuſetur ab uſura, quæ debeant concurrere, in c. Naviganti, n. 24 de Uſur. 962
Vendens rem pluris quàm valeat dilata pretii ſolutione, cenſetur quaſi uſurarius in foro animæ, & ad reſtitutionem tenetur, in c. Conſuluit, n. 2. & 3 de Uſur. 158
Fallit, ſi duo copulativè concurrant, ib num 9. 158
Et quid in foro judiciali, ibid num 10 158
Vendens rem pluris, quàm valeat, quia ſolutionem differt, peccat, niſi dubium ſit, an res tempore ſolutionis plus, minuſve ſit valitura, & vendens non erat ſtatim venditurus, in c. In Civit. n. 1. & 21 de uſur. 154
Vendens cariori pretio ob dilatam ſolutionem, an uſurarum nomine jure damnari poſſit, ibid n. 2. & n ſeqq uſque ad n 22. 154
Vendens cariùs ob dilatam ſolutionem, in foro externo uſurarum nomine non tenetur; ſecus in foro animæ, ib. num. 3 & ſeqq & n. 10 & 11. 154
Declaratur, ib num. 7. 153
Vendens cariùs ob dilatam ſolutionem, ubi de prava intentione conſtat, cenſetur uſurarius etiam in foro contentioſo, ib n 7. 155
Et ex quibus conſtet de hujuſmodi prava intentione, ib n 8. 153
Vendens cariùs licèt fateatur in judicio, ſe id feciſſe ob dilatam ſolutionem; tamen ſi pravam intentionem neget, jure damnari non poteſt, ibid. num 9. 155
Vendens cariori pretio ob dilatam ſolutionem, quando excuſetur in foro conſcientiæ ab uſuraria pravitate, ib n. 12. 155
Vendens plus quàm valeat ex eo quòd differt ſolutionem pretii, excuſatur ab uſura ratione dubii, ſi tunc non erat aliàs venditurus, in c. Naviganti, n. 3 de Uſuris. 160
VENETI olim non habebant uſum Tabellionum, ſed Presbyteri conficiebant inſtrumenta, in c. Sicut te, n. 2 Ne Cl. vel Mon. 676
Hodie ſecus, ib. num. 3. 676
VENIA ſunt digni qui aliquo vitio laborant, in c. Ut filii, num. 12 de filiis Presbyt. 461
VENISSE non dicitur qui non ſtetit, in c. Perrectum, num. 62. de Regul. 376
Declaratur, ibid. num 63 377

Verbum communia.

Verbo non præſumitur quis exprimere, quod mente non cogitavit, in c. Olim, n. 42. de Uſu. contract. 83
Verba diſpoſitionis magis attendenda ſunt, quàm præfationis, in c. Ad aures, n 15 de tempor. ordinat. 368
Verba per vim extorqueri non poſſunt ſine conſenſu, in c. In ſacris, n 14. de his, quæ vi met. cauſ. 883
Verba deſerviunt intentioni, non intentio verbis, in cap. Falſidicus, n 70 & 71 de Crim. falſ. 270
Verbis uti ad fallaciam, non ad quod inſtituta ſunt, peccatum eſt, ibid num 114. 276
Verbo credendum, diſputatione pugnandum, ratione vincendum, in c. Ne innitaris, n 440 de Conſtitut. 190
VERBA ENUNCIATIVA non propter ſe, ſed propter aliud prolata non probant, neque diſponunt, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 122 de Schiſmat. 114
Vide in ver. *Enunciativa.*
Verba futuri temporis aut imperativè prolata, non ſunt diſpoſitiva, in c. Cùm accepiſſent, n. 24 de Conſtitut. 310
Verbum futuri temporis quando eſt executivum, importat latam à lege ſententiam, in c. Ad abolendam, n. 12. de Hæret. 62
Verba generalia, & indefinita, in præjudicium concedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, n. 16 de ver. ſignif. 385
Verba obſcura propter eorum generalitatem ex obſervantia valent declaranda, in c. Cùm venissent, n. 85. de judic. 28

3 Vers

3 Verba generalia, & adulatoria ad complacentiam alterius prolata non inducunt obligationem, ſeu diſpoſitionem, in c. Cùm veniſſent, n. 5. de Inſtitut. 181
5 Verba generalia ſtatuentis, vel ſententiam proferentis, reſtringuntur ad limites poteſtatis ſuæ, in c. A nobis, il primo, n. 2. de ſent. excomm. 310
3 Diſpoſitio generalis commenſuratur agentis poteſtati, ib. n. 3. 310
5 Verborum larga prolatio commenſuratur organizantis potentiæ, ib. num. 4. 310

Verba hortatoria.

9 Verba hortatoria juncta verbis obligationem importantibus non excludunt obligationem, in cap. Qualiter, n. 38. de Cler. non reſid. 56
2 Impropriantur, quando ſubjecta materia eſt de præcepto, in cap. Canonum ſtatuta, n. 45. de Conſtit. 18
2 Verbum, *Hortamur*, quandoque eſt neceſſitatis, in c. Cùm percuſſio, n. 2. de Cler. ægrot. 154
3 VERBA IMPERATIVA neceſſitatem important, in cap Si quis, num. 61. de Regular. 318
3 An obligationem inducant, in c. A crapula, nu. 19. de vit. & honeſt. Cleric. 6
2 Verba imperativi modi æquipollent verbis præceptivis, in c. Veſtra, n. 2. de Cohabit. Cler. & Mulier. 10

Verborum interpretatio.

3 Verba legis clara non admittunt interpretationem, vel voluntatis conjecturam, in c. Ex tuæ, n. 28. de Cler. non reſiden. 27. & & in c. Inſinuante, n. 56. Qui Cler. vel vov. 56
2 Verba in quacumque diſpoſitione cum effectu ſunt accipienda, in c. Relatum, n. 2. de Cler. non reſid. 95
2 Verba in materia pœnali, & exorbitanti, ſecundum propriam ſignificationem ſunt intelligenda, in c. Cùm in cunctis, §. Inferiora, n. 30. de elect. 252
5 Verba ſequentia reſtringuntur ad præcedentia, quando ad illa veniunt continuativè, in c. Accedentibus, n. 42. de exceſſ. Prælat. 212
2 Verba legis dum exponimus, legem non interpretamus, ſed declaramus, in c. Cùm veniſſent, n. 7. de Judic. 20
2 Verba obſcura propter eorum generalitatem ex obſervantia veniunt declaranda, ibid. num 85. 28
8 Verba ex communi uſu loquendi ſunt accipienda etiam contra naturam vocis, in c. Nonnulli, n. 18. de Reſcript. 167
8 Verba realiter, & cum effectu ſunt accipienda, in c. Cùm veniſſet, num. 84. de Sacr. Unct. 452
5 Verba etiam in beneficiis Principum tenaciſſimè obſervari debent, in c. Olim, n. 14. de verb. ſign. 381
2 Verba cum effectu ſunt, intelligenda, in c. Si quis, n. 12. de foro compet. 77
2 Verba ſunt accipienda in potentiori ſignificatu, ib. n. 26. 28
2 Verba legis civiliter, & non amarè ſunt intelligenda, ib. n. 52. 19
6 Verba ſtatuti debent improprieri, ut aliquid operentur, in c. Paſtoralis, n. 21. de Appellat. 202
2 Verba intelligi debent ſecundum veritatem, & non ſecundum fictionem, in c. Nobis, n. 83. de Simon. 45
3 Verba ſunt improprianda, ne jus tertio quæſitum tollatur, in c. De Rectoribus, n. 38 de Cler. ægrot. 160
2 Verba habentia tractum ſucceſſivum non requirunt qualitatem actu, ſed ſufficit aptitudo, in c. Conquerente, n. 10. de Cler. non reſid. 26
8 Verbum idem reſpectu diverſorum importare poteſt privationem juris, & facti, in c. Ad audientiam, n. 12. de Cler. non reſid. 62
2 Verbis edicti in re dubia tutius eſt deſervire, in c. De eo n. 7. de tempor. Ordin. 166
8 Verba clara interpretationem non admittunt, in c. Cauſam quæ, n 34. de reſcript. 157
2 Verba ſecundùm propriam ſignificationem ſunt accipienda, & propria ſignificatio eſt, quæ ſtricta eſt, non larga, in c. Veſtra, n. 123. & 126. de Cohabit. Cler. vel Mulier. 19
8 Verbum, *Debet* regulariter neceſſitatem importat, in c. Qualiter, n. 37. de Cler. non reſid. 52
2 Verbum, *Caveatur*, quid importet, in c. Antigonus, nu. 16. de Pactis. 640
2 Verbum, *Credimus*, exponitur, idest ſcimus, in c. Cùm olim, n. 28 de ſent. & re Judicat. 285
Vide in ver. *Legis interpretatio.*
Et in ver. *Verba ſuperflua.*
8 Verbum, *Pertineat*, quid importet, in c. Paſtoralis, n. 4. de conceſſ. præben. 100
2 Verba, *Salva ordinis diſciplina*, quid importent, in c. Ne Religioſi, n. 24. de regular. 425

Verba latæ ſententiæ.

5 Verba, *Ipſo jure*, licèt non excludant declarationem ſuper facto, tamen ſecus eſt ſi factum ſit notorium, in c. Quod à Prædeceſſore, n. 68. de Schiſmat. 308
8 Verba, *Sub anathematis diſtrictione*, non important Canonem latæ ſententiæ, in c. Non minus, n. 20. & ſeqq. de Immun. Eccl. 632
1 Secus in verbis, *Excommunicationi ex noveris ſubjacere*, ib. n. 21. 632
2 Verba, *Careat commodo*, inducunt nullitatem ipſo jure, in c. Quiſquis, n. 3. de elect. 294
8 Verba futuri temporis quamvis innuant Canonem non eſſe latæ ſententiæ, hoc tamen fallit, quando ex ſequentibus apparet de contraria mente, ib. n. 5. 294
5 Verba neceſſitativa, & ordo datus non inducunt formam annullativam actus, quando eadem, vel aliæ jura dicunt actum valere, in c. Qui Presbyteram, n. 74. & 91. de Pœnit. & remiſſ. 692
Vide in ver. *Excommunicatio latæ ſententiæ.*
5 Verbum, *Spolietur*, ſupponit privationem ipſo jure, in c. Ad abolendam, n. 29. de Hæret. 92
3 Verbum futuri temporis quando eſt executivum importat latam à lege ſententiam, ibid. n. 31. 92

Verba ſuperflua.

2 Verborum inculcatio etiam ſuperflua admittitur ad tollendam ſophiſticam malignorum interpretationem, in c. Ex parte, n. 26. de Capell. Monach. 507
5 Verba ſuperflua ſtipulationem non vitiant, in c. Si aliquando, n. 20. de ſent. excomm. 256
2 Verba ſtatuti debent improprieri, ut aliquid operentur, in c. Paſtoralis, n. 21. de Appellat. 208

Verba univerſalia, & geminata.

2 Verba geminata, & prægnantia important omnimodam ſeparationem Territorii, in c. Cùm contingat, n. 16. de foro compet. 78
2 Verba univerſalia includunt etiam ea, quæ aliàs in diſpoſitione generali non includerentur, in c. Cùm veniſſent, n. 55. de Judic. 25
2 Verba univerſalia, *Quocumque modo*, reſtringuntur ad ſubjectam materiam, ibid. n. 84. 28
5 Verba univerſalia, & geminata includunt etiam ea, quæ alias non includerentur, in c. Ex parte, il ſecundo, n. 31. & 44. de Privileg. 368
5 Verba univerſalia comprehendunt etiam minima, in c. Conſuetudine, n. 24. de Conſuet. 198
1 Verba geminata oſtendunt magis enixam voluntatem, in c. Conquerente, n. 20. de Cler. non reſid. 26
2 Verba, *Nullius momenti*, excludunt iudicium quantumcumque leve, in c. nomine Domini, n. 34. de Teſtib. 142
3 Verba univerſalia negativa includunt etiam Eccleſiaſticos, in c. Inter alia, n. 68. de Immunit. Eccleſ. 642
5 Verba univerſalia, & geminata extendunt diſpoſitionem ad ea, quæ aliàs non comprehenderentur, in cap Quantò, n. 19. de Privileg. 376
8 Verba univerſalia, & geminata quam habeant vim, in c. Ad Apoſtolicam, n. 52. de Regular. 385
9 VERISIMILITUDO in probationibus præcipuè ſpectanda eſt, c. Sicut, n. 87. de probat. 149
3 VERITAS Deus eſt, & in omnibus prævalet, in c. Cùm eſſes, n. 42. & 47. de teſtam. 170
2 Subtilitas quæ veritatem lædit, per Judicem non eſt recipienda, ibid. n. 41. 170
2 Veritas præ valet ſolemnitati, ibidem numer. 47. & 141 verſ. Ac demum. 176
2 Veritas debet eſſe condita ſale ſacrarum Conſtitutionum, nec eſt peccatum illas ſequi unde veritate relicta, ibidem numer. 60. & 102. 176
8 Contrarium, ibid. num. 139. & 141. 175
2 Veritas legum adminicula deſiderat, ibid. num 61. 178
3 Veritas quid ſit, in cap. Damnamus, n. 6. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 21
5 Veritas, & opinio, in quo differant, in c. A nobis, il 2. n. 4. & ſeqq. de ſent. excomm. 341
5 Vera omnia conſonant, ib. num. 5. 348
5 Veritas eſt ſoliditſſima res, & murus inexpugnabilis, ib. n. 6. 348
6 Veritas narratorum eſt conſideranda ſecundum tempus datæ impetrationis, in c. Quia circa, n. 2. de Conſang. & affinit. 69
2 Ad Veritatis notitiam pluribus modis pervenitur, & quilibet modus habet ſuum peculiare vocabulum, in c. Veſtra, nu. 20. de Cohabit. Cler. & Mulier. 10
5 Veritas rerum erroribus geſtorum non vitiatur, in c. Omnipotens, n. 23. de Accuſat. 2
2 Veritas eſt indubitata rei certitudo, in c. Ne innitaris, nu. 61. de Conſtitut. 35
2 Veritas nec fallit, nec fallitur; opinio ſecus, ib. n. 63. 35
2 Veritas manet, & invaleſcit in æternum, ib. n 64. 35
2 Veritatem amat omnis homo natura non degenerans, & eam ſcire ſuper omnia deſiderat, ib. n. 84. & 115. 38
2 Ad Veritatem nati homines, & ut plurimum veritatem conſequuntur, ib. n. 114. 44
5 Verum eſt bonum intellectus, falſum autem eſt malum ipſius, in d. c. Ne innitaris, n. 394. 82
2 Veritas potiſſimùm indaganda eſt in foro conſcientiæ, qui dicitur forus Veritatis, ib. n. 395. 83
3 Veritas, & fictio opponuntur, in cap. Epiſcopus, num. 18. de Præben. 28
2 Veritas in ſpiritualibus præfertur opinioni, in c. Ex parte, n. 13. de Regular. 406
8 Veritas celari poteſt hoſti, vel perſecutori, non Judici, in c. Tua nobis, n. 46. de Teſtam. 684
8 Veritas diſciplinæ deſeri poteſt propter multitudinem peccantium, in c. Niſi cum pridem, n. 25. de Renunc. 306
2 Veritas bonæ vitæ, vel juſtitiæ, propter ſcandalum nunquam deſerenda eſt, ib. n. 27. 343
8 Veritas in ſpiritualibus præfertur opinioni, in c. Conſului, n. 46. de Regular. 406
6 Veritatem in judiciis occultare eſt mortale peccatum, in c. Conſtitutis, il primo, n. 4. de teſt. & atteſtat. 358
5 Veritas, aut falſitas ſermonis non accipienda ex verbis externis, ſed ex intentione proferentis, in c. Falſidicus, n. 20. de crim. falſ. 120
5 Contrarium, ib. n. 84. 123
5 Declaratur, ib. n. 76. & 162. verſ. Non obſtat ſecundum. 124
5 Verum, & falſum invicem ſunt contraria, & eſſe non poſſunt in eodem ſubjecto, ib. n. 98. 124
5 Verum, & nihil ſunt contradictoriè oppoſita, ib. n. 109. 125
5 Veritas eſt, ea quod eſt dicatur, ib. n. 112. 125
5 Veritas in juramento eſt adæquatio vocis ad rem, ib. n. 119. 125
1 Veritatem occultans metu cujuſlibet poteſtatis, iram Dei ſuper ſe provocat, ib. n. 124. 125
5 Veritatis proditor eſt, qui in judicio non liberè veritatem pronunciat, quam liberè pronunciare poteſt, ib. n. 150. 127
3 VERSELLIZANTES qui dicantur, in c. A crapula, n. 14. de vit. & honeſt. Cler. 6
1 VESTIS traditio in collatione tonſuræ non eſt congruitatis tantùm,

tùm, ſed neceſſitatis, in cap. Cùm contingat, num 20. de ætat. & qualit. 428
Veſtimenta ſacra non debent contrectari niſi à ſacratis hominibus, nec ſemel conſecrata iterum conſecrentur, in c. Cùm veniſſet, num. 10. de Sacr. Unct. & ſeſſet poſſunt ſilo ſan pnono non ſacro, ib. num 21. 445
Veſtis Sacerdotalis traditio quid ſignificet, ib. n. 80. 448
Veſtis civilia, vel pretioſa effectus, & refertur cujuſdam Theologi argutia. in cap. Epiſcopalis, n. 32. de Privileg. 256
VETERANUS non dicitur, ſed Novitius, qui per annum geſtavit habitum extra Ordinem, in c. Inſinuante, nu. 60. qui Cler. vel vove n. 52
VEXATIONEM pecunia redimere in jure ſpirituali quo ſto non eſt ſimoniacum, ſecus in jure quærendo, in cap Nobis, n. 105. de ſimon. 46
Viaticum, Extrema unctio, & Pœnitentia in articulo mortis an poſſint miniſtrari à Sacerdote excommunicato, & præciſo, in c. Non eſt vobis, n. 8 & n ſeqq. uſque in fin. de ſponſalib. 20
VIATORES non ſortiuntur forum loci, per quem tranſeunt, in c. Conſilium, nu 42. de Obſerv. jejun. 625
Nec dicuntur moraliter in eo eſſe, ib. n 44. 625
Viatores, & peregrini an in terra excommunicatorum poſſint ab ipſis aliquid recipere, in cap. Cùm voluntate, n. 13. de ſentent. excomm. 122

Vicarius Apoſtolicus.

Vicarius Apoſtolicus deputatur cum juriſdictione contentioſa, & voluntaria, excepta beneficiorum collatione, an poſſit concurſus inſtituere, in cap. Illa, num. 10 & ſeqq. uſque in fin. Ne Sede vacante. 209

Vicarius Capituli ſede vacante.

Vicarius Capituli ſede vacante non prohibetur dare dimiſſorias ad primam tonſuram præſentato ad Capellam ſimplicem, in c. Cùm contingat, n. 19. de ætat. & qualit. 420
Vicarius Capituli ſede vacante ſuccedit in his, quæ ſunt juriſdictionis, non autem in his, quæ ſunt ordinis, in c. Quanto, n 19. de Conſuetud. 200
Vicarius Capituli ſede vacante concedens dimiſſorias non incidit in pœnam interdicti à Concilio Tridentino impoſitam, in c. Significaſti, n. 9. de offic. Archid. 518
Vicarius Capituli ſede vacante non poteſt eligi non Doctor, aut Licentiatus, niſi in defectum aliorum his qualitatibus præditorum, in c. Inter cæteras, n. 49. de Reſcript. 250
Vicarius Capituli ſede vacante poteſt transferre beneficia ſimplicia ab Eccleſiis collapſis, in c. His quæ, num. 56. de Major. & obedient. 618
Vicarius ſede vacante datus etiam ad certum tempus, poteſt ad libitum Capituli revocari, ib. n. 69. 622
Non obſtante juramento, licèt revocantes ſint perjuri, ib n. 70. 622
Aliquando tamen dari ſolent litteræ ad Capitulum, ne Vicarium non amoveat, ib num 71. 622
In Vicarii deputatione ſede vacante Capitulum poteſt præfigere tempus, quo elapſo ejus juriſdictio expiret, ib. n. 72. 622
Vicarius Capituli ſede vacante an dare poſſit licentiam erigendi novum Monaſterium, in c. Non amplius, n. 70. de Inſtit. 678
Vide in ver. *Capitulum ſede vacante.*
Et in ver. *Sede vacante.*
Vicarius Capituli ſede vacante conſtituit Vicarium in Parochiali vacante cum congrua fructuum aſſignatione, in c. Illa, n 18 & 23. Ne ſede vacante. 208
Item vocat per edictum publicum omnes, qui volunt examinari, & concurſum inſtituit, & magis idoneum eligit juxta formulam præſcriptam à S. Congregatione Concilii, ib. n. 19. 208
Vicarius Capituli ſede vacante qua formula concipiat litteras teſtimoniales concurſus peracti tranſmittendas ad Papam pro collatione Parochialis Eccleſiæ, ib n. 24. 208
Vicarius Capituli ſede vacante non poteſt eum, quem magis idoneum judicavit, in Parochiali vacante Vicarium conſtituere, ibid. num. 29. 209
Vicarius Capituli ſede vacante beneficium non confert, & tamen concurſus inſtituit, ibid n. 34. 209
Vicarius Capitularis cum Clero ſede vacante non ſupplet conſenſum Epiſcopi, ad hoc ut Eccleſiaſtici graventur gabellis, in cap. Navis, n 25. Ne ſede vacante. 205
Vicarius Capituli ſede vacante, & Vicarius Epiſcopi abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, in c. Pervenit, n. 16 de ſent. excomm. 119
Vicaria ſede vacante per Capitulum conſtituto non abdicatur juriſdictio ab ipſo Capitulo, in cap. A nobis, il primo, num. 48 de ſentent. excomm. 111
Nec in eum tranſeunt, quæ requirunt ſpeciale mandatum, ibidem num 49. 111

Vicarius foraneus.

Vicarii foranei licentia permittitur ſufficere, ut Parochus abeſſe poſſit in caſibus repentinis, in cap. Relatum, num 41. de Cler. non reſid. 31
Vicarius foraneus non eſt Ordinarius, ib. n. 41. 31

Vicarius Epiſcopi.

Vicarius Epiſcopi, qui etiam eſt Canonicus, in Choro non debet ſedere primus, quando eſt ibi in apparatu Canonicali, in c. Poſtulaſti, n. 26. de Conceſſ. præbend. 106
Vicarius generalis an poſſit concedere Parocho licentiam abſcedendi, in c. Relatum, n. 44 de Cler. non reſid. 31
Vicario, ſeu Officiali Epiſcopus tenetur ex Camera ſua ſalarium conſtituere, in c. Quoniam, n 8 Ne Prælat. vic. ſuas 78
Vicarius locat Epiſcopo operas ſuas, nec tenetur ſuis ſtipendiis aſſiſtere, ibid. n 9. 78
Vicarius Epiſcopi an, & quando poſſit concedere dimiſſorias ad Ordines, in cap. Significaſti, num. 6. de Offic. Archid. 518
Vicario Epiſcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis aſſignari poteſt, in c. Presbyteri, n 26 de Pœn. 284
Vicarius non poteſt totam ſuam poteſtatem alteri committere, in c. Accepimus, n 43. de Pactis. 664
Vicariatum Epiſcopi acceptans an perdat dignitatem, vel beneficium Curatum, in c. Ad hæc, n. 15. de Præben. 87
Vicarius Epiſcopi dignitatem habet ratione præeminentiæ provenientis ex juriſdictione, & Tribunali Epiſcopi, ibidem num. 16 & 18. 87
Vicarius tam abſente, quàm præſente Epiſcopo præcedit Canonicos, Dignitates, & Capitulum etiam in actibus differentibus, ib. n. 24. 87
Vicarius generalis Epiſcopi abſque ſpeciali mandato an poſſit licentiam concedere novum Monaſterium erigendi, in c. Non amplius, n. 71. & ſeqq. uſque in fin. de Inſtitut. 178
Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt beneficium ſupprimere, ib. n. 94. & 86. 178
Vicario generali non cenſetur conceſſa facultas, quæ non competit Epiſcopo de jure communi, ib. n. 75. 178
Vicario Epiſcopi regulariter non competunt ea, quæ ſunt juriſdictionis voluntariæ, & ſapiunt gratiam, ib n. 76. 178
Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt novam dignitatem erigere, ib. n. 79. 178
Et ſicut non poteſt beneficium conferre, ita nec creare, ib. n. 80. 179
Vicarius Epiſcopi non poteſt Eccleſiam de loco ad locum transferre, ib num 85. 179
Vicarius Epiſcopi habens facultatem conferendi beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, in cap Quod nobis, n. 38. de Clandeſt. deſponſ. 35
Vicario Epiſcopi juriſdictionem ordinariam dat lex, non Epiſcopus, ibid. n 45. 38
Vicarius egrediendo è loco Vicariatus animo non redeundi, cenſetur officio renuntiare, in c. Præſentata, n. 20 de Teſtib. 154
Vicarius Epiſcopi habens ſpeciale mandatum ad conferendum beneficia, poteſt ea conferre etiam extra diœceſim, ib. n 22. 154
Niſi per abſentiam extra diœceſim Vicariatus expiraverit, ibid. num 23. 154
Vicarius generalis habens mandatum generale in forma poteſt abſente Epiſcopo ſuper interſtitiis diſpenſare, in c De eo, nu. 12. de Tempor. ordinat. 156
Collatio beneficii facta à Vicario Epiſcopali poſtquàm à diœceſi, ubi erat Vicarius, abſceſſit, & ad locum ſui Canonicatus ſe conſulit, an valeat; in cap. Præſentata, n. 2. & ſeqq. uſque in fin. de Teſtib. 153
Collatio beneficiorum non poteſt demandari ab Epiſcopo, niſi Vicario generali, ib num. 14. 154
Vicarius Epiſcopi ſine Capituli commiſſione non confert beneficio, & tamen inſtituit concurſus Epiſcopo impedito, in c. Illa, n. 35. Ne ſede vacante. 209
Vicarius Epiſcopi qualiter dicatur habere dignitatem, licèt non ſit perpetuus, in c. Ut filii, n 52. de filiis Presbyt. 464
Vicarius Epiſcopi, qui in concurſu Parochialis vacantis magis idoneum elegit, an poſſit Parochialem eidem conferre vigore generalis mandati, in c. Ex frequentibus, n 22. de Inſtit. 680
Vicarius Epiſcopi ſine ſpeciali mandato non poteſt facere collationes voluntarias, ib n. 4. 150
Sed neceſſarias poteſt, ibid n 5. 680
Vicarius, cui data eſt poteſtas ab Epiſcopo conferendi beneficia, poteſt conferre etiam Curata, in c. Mandato, n. 16. de Simon. 62
Vicarius in cauſa menſæ Epiſcopalis ſi recuſetur ut ſuſpectus, datur ei adjunctus, non autem Conſervator, in c. Noſti, nu 22. & 25. de elect. 264
Vicarius Epiſcopi ſuppoſita immemorabili conſuetudine an poſſit procedere contra laicos in cauſa menſæ Epiſcopalis ad inſtantiam Procuratoris fiſcalis, ib. n. 24. & ſeqq. uſque in fin. 264
Vicarii, & Epiſcopi non eſt idem tribunal in materia recuſationis, ib. num 30. 265
Vicarius Epiſcopi, & Vicarius Capituli ſede vacante abſolvunt ab excommunicatione Canonis, ſi levis ſit percuſſio, in c. Pervenit, num 16. de ſent. excomm. 119
Vicarii juriſdictio an expiret Epiſcopo ab hoſtibus capto, in c. Per tuas, n. 12. de Simonia. 52
Vicarius Epiſcopi an poſſit ſine ſpeciali mandato procedere in illis caſibus, in quibus ex Concilio Tridentino tribuitur Epiſcopo facultas tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato, in cap. Quoniam, n. 4. de Offic. Deleg. 510
Et an Epiſcopus poſſit hujuſmodi facultatem Vicario ſuo ſpecialiter ſubdelegare, ibid. n. 5. 510
Diſtinguitur, ibid & num ſeqq. uſque in fin. 510
Quid ſi Epiſcopo tribuatur facultas in his, quæ jure ordinario ei competebant ante Concilium, ib. n 6. 510
Et quid in his, quæ Epiſcopo non competebant, ib n. 8. 510
Et quid ſi Epiſcopus jubeatur procedere per dictionem taxativam tantum, vel ſolum, ib n 17. 18 19 & 40. 510
In Vicarium generalem non tranſit facultas, quæ competit Epiſcopo de jure ſpeciali, ib. n. 10. 510
Delegatio facta Vicario non tranſit in Epiſcopum, ib n 14. 510
Vicarii, & Epiſcopi unum eſt tribunal in juriſdictione ordinaria, ſecus in delegata, ib n 15. 500
Vicario non poteſt Epiſcopus ea ſubdelegare, in quibus induſtria Epiſcop. cenſetur, ib. n 18. & 19. 510
Vicarius Epiſcopi an poſſit ſine ſpeciali commiſſione explicare infraſcripta, ib. n 15. 510
Abbates compellere ad lectionem Sacræ Scripturæ, ib n. 19. 510
Procedere contra Regulares prædicantes hæreſes, ib. n 20. 510
Vicarios in Parochialibus deputare abſentibus Rectoribus, ibidem num 21. 510
Regulares extra clauſtra degentes punire, ib n. 22 510
Cognoſcere de obreptione, vel ſubreptione gratiæ abſolutionis, vel remiſſionis pœnæ à Sede Apoſtolica obtentæ, ib n 23. 510
Exceſſus privilegiatorum corrigere, ib. n 24. 510
Tertiam partem fructuum præbendarum, & dignitatum in diſtributiones convertere, ibid. n. 25. 510

x Pa-

Parochos cogere ad Coadjutores ſibi adjungendos, & novas Parochias erigere, ib. n. 2d 510
Viſitare Monaſteria beneficia commendata, Hoſpitalia, Confraternitates laicorum, & alia pia loca, ib. n. 27. & 30. 511
Exequi decretum de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſæ, ib. n. 28 511
Cognoſcere de obreptione, & ſubreptione Apoſtolicarum diſpenſationum, ibid. n. 29. 518
Notarios imperitos ab officio ſuſpendere, ib. n. 31 518
Viſitare Eccleſias exemptas, vel nullius diœceſis, ibidem num. 33. & 39. 518
Clauſuram Monaſteriorum Monialium reſtituere, & conſervare, & gubernare Monaſteria Monialium Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubjecta, ibid. n. 36. 518
Cognoſcere de ſubreptione unionum à quadraginta annis citra ad Eccleſias jurispatronatus, ibid. n. 37. 518
Clericos concubinarios à beneficiorum adminiſtratione ſuſpendere, & beneficiis privare, ibid. n. 38. 518
Vicario Epiſcopi an cenſeantur ſubjecta Monaſteria Regularium in congregationem non redacta, ibid. n. 39. 518
Vicarius Epiſcopi, & capituli ſede vacante an poſſint decernere excommunicationes ad finem revelationis, ib. n. 40 & n. ſeqq. 512
Vicarius generalis Epiſcopi, & capitulum ſede vacante, in his, quæ pertinent ad juriſdictionem, nec competunt Epiſcopo jure aliquo ſpeciali, continentur Epiſcopi appellatione, ib. n. 42 512
Vicarii poteſtas an extinguatur extincta poteſtate principalis Prælati, in c. Expoſuiſti, n. 28. de Præben. 348

Vicarius Papæ.

Vicarii Papæ ad vitam deputati officium durat ſede vacante, cùm ejus juriſdictio ſit ordinaria, in cap. cùm olim, n. 69. de major. & obedien. 629
Vicarius Urbis non cognoſcit de cauſis ſub titulis Cardinalium, in c. Hic quæ, n. 2. de major. & obed. 418

Vicarius perpetuus.

Vicarius perpetuus dicitur curatus, & Paſtor animarum, in c. Ex parte, n. 67. de cler. non reſident. 46
Vicarii perpetui in Eccleſiis cathedralibus ſunt ad præſentationem capituli, & inſtitutionem Epiſcopi, in c. cùm Eccleſia Vulterana, n. 12. de elect. 282
Et quid in undecim Vicariis à S. Pio V. inſtitutis in totidem Urbis Baſilicis, ib. num. 18 282
Vicarii perpetui compelluntur ordinari, & Eccleſiis deſervire per ſubtractionem proventuum, & Vicariarum, in c. Ex parte, nu. 1. de off. Vicar. 518
Vicarii perpetui tenentur ad reſidentiam ſicut Parochi intitulati, ibid num. 2. 518
Vicarius perpetuus tenetur habitare in domo Parochialis Eccleſiæ, & in ejus defectum in alia à ſe conducta infra limites Parochiæ, ib. num. 2. 518
Vicarius perpetuus tenetur ſe facere in Presbyterum ordinari, ſicut Rector principalis, ib. num. 5. & 25. 510
Vicarii perpetui habent curam animarum, ib. n. 7. 519
Et in eis habent locum jura de pluralitate incompatibilium, de ætate, & promotione ad Sacerdotium, ib. n. 8. 519
Vicarii perpetui inſtituendi ſunt in Parochialibus unitis Capitulis, collegiis, Monaſteriis, & piis locis, ib. n. 11. 519
Vicarii perpetui, in quos tota cura animarum tranſlata eſt, habent curam tam in habitu, quàm in exercitio, ib. n. 19 520
Item habent verum titulum, ib. n. 20. 520
Item capiunt Parochi appellatione, ib. n. 21. 520
Vicaria perpetua comprehenditur in Extravag. Execrabilis, & eſt incompatibilis cum alia ſimili Vicaria, vel beneficio curato, ib. num. 22. 520
Vicarius perpetuus comprehenditur in Clem. Gratiæ, de Reſcript. ibid. num. 24 520
Vicarius perpetuus tenetur infra annum ſuſcipere Ordinem Presbyteratus, ibid. n. 25. 520
Regula de annali, & de idiomate habet locum in Vicariis perpetuis, ib. num. 26. & ſeq. 520
Epiſcopus non poteſt diſpenſare cum Vicario perpetuo ſuper ætate, ib. num. 27 520
Vicarii perpetui privari non poſſunt abſque legitima cauſa, ibid. num. 28. 520
Vicarius perpetuus fundat intentionem ſuam ſuper decimis, ibid. num. 29 520
Vicarius Eccleſiæ an dici poſſit Rector Eccleſiæ, ib. n. 12. 520
Vicarii perpetui utiliter conſtituti in Eccleſiis Patriarchalibus, & collegiatis urbis curam animarum habentibus, ib. n. 25. 520
Vicarii perpetui an ſint conſtituendi in Monaſteriis curam animarum habentibus, ib. n. 28. 521
Vicarius perpetuus conſtitui non poteſt ſine erectione tituli vicariæ, in c. Ad audientiam, il ſecondo, n. 200. de Reſcr. 181
Vicarius perpetuus ſæcularis deputari poteſt ab Epiſcopo in Parochialibus unitis etiam Monaſteriis canonicorum regularium, ex Concilio Tridentino, in c. Quod Dei timorem, nu. 14. de Stat. Monach. 472
Vicarios duos perpetuos in Parochiali Epiſcopus erigere non poteſt ex eo quod populus ſit valdè numeroſus, in c. Ad audientiam, il primo, n. 29. de Eccleſ. ædif. 815
In Vicarium perpetuum S. Petri de urbe tranſlatum eſt ſolùm curæ exercitium privativè ad capitulum, cura verò habitu penes capitulum remanſit, in c. Expoſuiſti, n. 21. de Præben. 348
Vicarii poteſtas an extinguatur extincta poteſtate principalis Prælati, ibid. n. 28. & 29 348
Vicarios inſtituendi authoritas eſt penes Epiſcopum, ſi ſint perpetui; ſed ſi temporales, eſt penes curatos, & Vicarios perpetuos, in c. Conſultationibus, n. 13. de cler. ægrot. 164
Vicarius Parochi poteſt audire confeſſiones Parochianorum, etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, n. 47. de Cland. deſponſ. 18
Vicaria perpetua, & Rectoria à pari procedunt quoad repellendos filios à beneficiis parentum, in cap. Conſtitutus, nu. 22. de fil. Presbyt. 482
Vicarius perpetuus jus habet in Eccleſia, & ſine cauſa removeri non poteſt, ib. num. 23. 482
Item pro Rectore habetur, & ſicut Rector dicitur intitulatus, ib. num. 24. 482
Vicarius perpetuus, & Rector eamdem curam habent in ſolidum, ib. num. 24. 482
Vicarii perpetui qui ſint, in c. G. Perpetuus, n. 5. de fide Inſtrum. Et an habeant Eccleſiam in titulum, ib. n. 6. 162
Vicarius perpetuus pro ſpectantibus ad vicariam ſuam poteſt agere, & conveniri, ib. n. 6. 162

Vicarius Regularis.

Viceprepoſiti, ſeu Vicarii deputati à Prepoſito generali, an poſſint ad ejus nutum amoveri, in c. Nullus, n. 49. de elect. 228
Vicarii, ſeu Præſidentes in locum Priorum, ſeu Guardianorum defunctorum, vel abſentium, de jure non eliguntur à Capitulo, ſed deputantur à Provincialibus, ib. n. 50 228

Vicarius ſpecialis.

Vicarius ſpecialis quoad illum actum eſt major generali, in c. Officii, num. 32. de Pœnit. & remiſſ. 305

Vicarius temporalis.

Vicarius amovibilis an arguat curam eſſe penes deputantem, in c. Eccleſia, n. 25. de Capell. Monach. 508
Vicarii temporales inſtitui poſſunt à capitulis in Parochialibus ſibi pleno jure ſubjectis, in c. Ex parte, n. 22. de offic. Vicar. 569
Vicarii temporales non poſſunt conſtituere Procuratores ad agendum, ſicut poſſunt perpetui pro juribus ſuis, ibid. n. 30. 572
Vicarii amovibiles an comprehendantur in diſpoſitione de Vicariis perpetuis, ib. n. 32. 520
Vicarii temporales non habent titulum, ib. n. 33. 520
Vicarius amovibilis judicat curam animarum eſſe penes Rectorem, in c. Cùm jam dudum, n. 40. de Præbend. 99
Vicarii amovibilis deputatio arguit curam eſſe penes deputantem, ſi deputans ſit ſæcularis, ſecus ſi Regularis, in c. Quod Dei timorem, n. 22. de ſtat. Monach. 478
Vicarius temporaneus Parochi eſt Ordinarius, in c. Quod nobis, n. 28. de Clandeſt. deſponſat. 14
Vicarios inſtituendi authoritas eſt penes Epiſcopum, ſi ſint perpetui; ſed ſi temporales, eſt penes Curatos, & Vicarios perpetuos, in c. Conſultationibus, n. 25. de cler. ægrotan. 164
Vicarius Parochi poteſt audire Confeſſiones Parochianorum etiam extra Parochiam, in cap. Quod nobis, num. 47. de Clandeſt. deſponſat. 18
Vicarii temporales in Eccleſiis curatis, & ſæculari, poſſunt ſine cauſa amoveri, in cap. Cùm ad Monaſterium, num. 38. de ſtat. Monach. 478
Vicarii amovibiles à Capitulo deputati pro exercitio curæ, & ab Ordinario approbati, poſſunt amoveri ad nutum capituli, non autem ab Ordinario, niſi ex legitima cauſa, ib. n. 39. 478
Vicarius temporalis non eſt cenſendus Vicarius, nec comprehenditur Vicarii appellatione, in c. G. Perpetuus, num. 9. de fid. Inſtr. 162
VICES ſuas, qui committit, cenſetur in totum committere, in c. Quod nobis, n. 30. de Clandeſt. deſponſ. 18
VICTUALIA cur dicantur diſtributiones quotidianæ, in cap. De cætero, n. 29. de cler. non reſid. 70
Victualia, ſeu mantualia magis dantur Regularibus ratione ſui victus, quorum præbenda olim in his ſolis conſiſtebant, in cap. Ad audientiam, n. 22. de Cler. non reſid. 62
Videtur verbum refertur ad arbitrium boni viri, in c. Cùm dilectus, n. 41. de Conſuetud. 109
Videtur verbum in legiſlatore eſt expreſſivum veritatis, in cap. De cætero, n. 2. de homicid. 227
Doctor reſpondens per verbum, *Videtur*, intelligitur affirmativè reſpondere, ib. n. 3. 228
Medicus ſimiliter per verbum, *Videtur*, affirmat, ib. n. 4. 228
Judex quoque pronuncians per ver. *Videtur*, affirmat, ib. n. 5. 228
Teſtis deponens per verbum, *Videtur*, an, & quando probet, ibid. num. 6. 228
VIDUA an poſſit eligi in Abbatiſſam, in c. Cùm ſit, n. 22. de Converſ. Conjugat. 417
Vidua eſſe non poteſt, quæ virum non habuit, in c. Quantò, n. 114. de Tranſlat. 128
Viduarum, & miſerabilium perſonarum cauſæ ſine qualitate paupertatis contra laicos non pertinent ad Eccleſiam principaliter, ſed ſecundariò, in cap. Significantibus, num. 2 & 62 de Offic. Deleg. 539
Vidua dicitur non tantùm cujus maritus eſt mortuus, ſed etiam quæ virum non habuit, ib. n. 17 539
Item illa, quæ virum habet inutilem, vel proſcriptum, aut damnatum ad perpetuum carcerem, ib. n. 18. 539
Vidua, pupillus, orphanus, & conſimiles an ſint miſerabiles perſonæ, ſi divites ſint, ib. n. 15. & ſeq. uſque ad n. 58. 539
Vidua, & pupillus non gaudent privilegio l. unic. C. quand. Imper. inter pupill. & vid. niſi ſint pauperes, ib. n. 36. & ſeqq. 540
Contrarium, num. 42. 540
Viduarum, pupillorum, & orphanorum cauſas audit Eccleſia negligente Judice ſæculari, etiamſi divites ſint, ib. n. 62. 540
Cauſæ Viduarum, aliarumque miſerabilium perſonarum, ſi ſint pauperes, principaliter, & immediatè ad Eccleſiam pertinent, ib. num. 60. & 20. 541
Etiam extra caſum oppreſſionis, & negligentiæ Judicum ſæcularium, num. 61 542
Cauſæ Viduarum, pupillorum, & aliarum miſerabilium perſonarum, quæ pauperes non ſunt, perſonaliter ad Eccleſiam non ſpectant, ib. n. 64. Sed ſecundariò, n. 67. & 85. 542
Niſi quoad protectionem, & defenſionem, ib. n. 65 & 87. 542

Vidua poteſt velum profeſſionis accipere à preſbytero, vel ab Epiſcopo, aut ſibimet imponere, in c. Vidua, n 5. de Regul. 342
VIDUATA dicitur Eccleſia habens Prælatum inutilem, in c. Quia diverſitatem, n.19. de Conceſſ. Præb. 193
Vide in ver. *Eccleſia commendata*.
VIENNENSIS Concilii tractatus ad clamorem Joannis Andreæ, in c. Ex parte, n.24. de Capell Monach. 507
VIGILIÆ omnium Apoſtolorum ſunt in præcepto præter vigilias Apoſtolorum Jacobi, & Philippi, & Joannis Euangeliſtæ, in c. Conſilium, n. 1. de obſerv. jejun. 612
Nec valet contraria conſuetudo Gallicana, ib. n.2. 612
Vigiliæ nocturnæ quæ ſint, & quot, & quibus temporibus dicantur, in c. Presbyter, n.11. de celebr. Miſſar. 573
VILLÆ appellatione quandoque venit civitas, in c. Venerabili, n.72. de Cenſib 551
Villa propriè quid ſit, ibid. n 8. 551
Villa eſt quid univerſale, in c. Ex litteris, num.4. 13. 25. & 38. de furepatr. 516
VINCENTIUS profundiſſimæ ſcientiæ Pater dictus à Joanne Andrea, in c. Cùm veniſſent, n.73. de Judiciis. 17
VINDICTÆ ratio ceſſat in occultis criminibus, in c. Ex tenore, n 10. de Tempor. Ordinat. 359
VINUM bibere an propter ſcandalum ſit peccatum, in c. A crapula, n. 18 de vit. & honeſt. Cler. 6
In Vino veritas, in cap. Audivimus, nu. 26. & 45. de Reliq. & vener. Sanct. 604
Vide in ver. *Ebrietas*.
VIOLANS libertatem Eccleſiaſticam, vel immunitatem Eccleſiarum.
Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica*.
Et in ver. *Immunitas Eccleſiarum*.
VIOLENTIA in Clericum perpetratur etiam citra injectionem manuum, ſeu corporalem læſionem; quod pluribus exemplis oſtenditur, in c. Nuper, n.8. de ſent. excom. 334
Violentum eſt cujus principium eſt extra, nihil conferente vim paſſo, in c. Sacris, de his quæ vi met. cauſ. n 6. 683
Violentum aliud eſt ſimpliciter, aliud mixtum, ib. n.23. 683
Violentum mixtum eſt voluntarium ſimpliciter, involuntarium ſecundum quid, ibid. n 24. 683
Violentia corporum major eſt, quàm rerum, in c. Cùm pro cauſa, n. 10. de ſent. excomm. 338
VIRI juris præſumptione uſque ad ſexageſimum annum poſſunt progenerare, ideòque ante eam ætatem non carent ſuſpicione incontinentiæ, in c. Cùm ſis, n.65. de Converſ. Conjug. 418
Niſi contrarium appareat, in quo Judicis arbitrium verſabitur, ibid. num 66. 419
Virorum exempla, qui poſt octuageſimum annum liberos procrearunt, in c. Cùm ſis, n.67. de Converſ. Conjugat. 439
Vir & mulier per copulam fornicariam non efficiuntur una caro, in c. Ex publico, n.51. de Converſ. Conjugat. 449
Vir, & uxor non judicantur ad imparia, in cap. Ex litteris, n. 15. de Divortiis. 97
Vir, cujus uxor duodecim annis major Monaſterium ingreſſa habitum Regularem ſuſcepit, expectare debet, donec annus probationis labatur, & profeſſio ſit emiſſa, in c. Ad Apoſtolicam, n.28. de Regular. 383
VIRGIS, & loris verberari quis poteſt, & cuſtodiæ cauſa in vinculis poni, in c. Ad audientiam, n. 9. de Homicid. 121
VIRGINITAS eſt voti, non præcepti, in c. Tuæ litteræ, n.31. & 51. de Cler. per ſalt. promot. 201
Virginalis pudoris non eſt maritum eligere, ſed judicium parentum expectare, in c. Tua, n.12. de deſponſ. impub. 23
Virginitatis flos perditur etiam per vim attractivam in fœmina, in c. Sacris, n. 10 de his quę vi met cauſ. 683
Secus in maſculo, ibid. n.13. 683
Vis quotuplex, in c Sacris, num.8. 17. & 19. de his quæ vi met. cauſ. 683
Vis præciſa impedit conſummationem matrimonii tam ſpiritualis, quam carnalis, in cap. Ex publico, num 52. de Converſ. Conjugat. 449
Vim vi repellere licet cum moderamine inculpatæ tutelæ, & in quo conſiſtat hujuſmodi moderamen, in cap. Interfeciſti, n.19. de Homicid. 123

Viſitatio, communia.

Viſitatio Prælati curam animarum habentis eſt de jure divino, in c. Ex parte, n.39. de Cler. non reſid. 44
Viſitationis finis quis ſit, in c. Dilectus, il primo, num.17 de Reſcript. 190
Viſitatio, & correctio fit ad pœnitentiam, & extra formam judicii, ibid. n 28. 40. & 42. 190
Epiſcopus in viſitatione non poteſt imponere pęnas ordinarias, ſed eas tantùm, quę morum correctionem reſpiciunt, ib. n.44. 191
Vide in ver. *Viſitatoris poteſtas*.
Eccleſia eadem à pluribus viſitari poteſt, in cap. Nullus, nu.30. de Paroch. 306
Viſitationem non licet Epiſcopis alteri demandare, niſi fuerint legitimè impediti, in c. Procurationes, n.7. de Cenſ. 547
Viſitationum omnium ſcopus quis ſit, ibid n. 21. 548
Viſitare non prohibetur Ordinarius, ſi Papa det ſpecialem viſitatorem, in c. Studuiſti, n 8. de off. Legat. 545
Jus viſitandi eſt publicum utilitate, & authoritate, & ideò impræſcriptibile, in c. Venerabili, n.23. de Cenſib. 552
Viſitans Epiſcopus Monaſterium non introducat Sæculares, ſed duos, vel tres Canonicos ſuos cum aliquot Religioſis, in c. Ut juxta, n.1. de off. Ordin. 592

Viſitatio Capituli exempti.

Epiſcopus in viſitatione Capituli exempti poteſt ſine adjunctis punire crimina, ſed non pęna ordinaria, in c. Dilectus, il ſecondo n.41. de Reſcript. 191
Capitula exempta Cathedralium, & Collegiatarum Eccleſiarum nequeunt ab Epiſcopis viſitari niſi per ſeipſos, in c. Procurationes, n. 11. de Cenſib. 547
In viſitatione Capituli Cathedralis præcipuè Regularis Epiſcopus poteſt ſecum habere tres Clericos, quorum unus ſit Religioſus; item Notarium, qui ſit Clericus, in cap. Ut juxta, n.10. & 13. de off. Ordin. 592
Viſitans Epiſcopus Capitulum ſuæ Cathedralis vigore Concilii Tridentini ſeſſ 6. cap. an teneatur ſibi adjungere aliquem ex Canonicis, ibid. n.37. 594
Vide in ver. *Capituli, & Capitularium exceſſus*.
Epiſcopus in viſitatione ſuæ Cathedralis an teneatur ſibi adjungere aliquos ejuſdem Eccleſiæ Canonicos, in c. Cùm venerabilis; n 4. de Cenſib. 545
Epiſcopus in viſitatione Capituli ſuæ Cathedralis poteſt aſſumere ſibi quos velit adjunctos, etiam extra gremium Capituli, ibid. num. 8. 545

Viſitatio diœceſis.

Viſitatio facta ab Epiſcopo in ultima die anni non debet repeti, nec procuratio exigi in principio anni ſequentis, in c. Ego N. de Jurejuran. 169
Viſitatio diœceſis ſaltem biennio ab Epiſcopo facienda eſt, ibid. num.79. 171
Viſitatio debet ab Epiſcopo quàm celerrimè abſolvi, debita tamen cum diligentia, in c. Dilectus, il primo, n.36. de Reſcr. 190
Viſitare poteſt Epiſcopus Eccleſias ſuæ diœceſis ſemel tantùm in anno, niſi neceſſitas aliter poſtulaverit, in c. Conquerente, n. 34. de off. ordin. 588
Ad viſitationem diœceſis abſolvendam Concilium Trid. nullum tempus præfixit, ſed reliquit arbitrio Epiſcopi, ib n 35. 588
Debet tamen eam continenter proſequi, nec ad extraneos actus divertere, ib. n.36. 588
In viſitatione an Epiſcopus poſſit ſecum ducere Clericos ſæculares, in c. Ut juſta, n 4. de off. ordin. 592
In viſitatione laici non admittendi, ibid. n 5. 592
Nec advocati, ibid. n.6. 592
In viſitatione poteſt Epiſcopus ſecum ducere aliquot Religioſos, ſi ita expedire judicaverit, ibid. n.14. 593
Archiepiſcopus in viſitatione poteſt uti opera trium Canonicorum Eccleſiæ ſuæ, ibid. n.11. 593
Et quid in Epiſcopo, ibid. n. 12. & 25. 593
Viſitationis Eccleſiæ typus & compendioſa deſcriptio, in c. Conquerente, n 61. de off. ordin. 589
Vide in ver. *Viſitatoris poteſtas*.
Et in ver. *Viſitatoris comitatus*.
Viſitatio ab Epiſcopo ſemel tantùm in anno eſt facienda, niſi utilitas, vel neceſſitas aliud poſtulaverit, in c. Cùm venerabilis, n 3. de Cenſib. 545

Viſitationem impedientes.

Excommunicatio lata ab Epiſcopo in Abbatem, qui eum viſitare volentem renuit recipere, & procurare, appellationemque interpoſuit, an valeat, in c. Procurationes, n.17. & ſeqq. uſque in fin de cenſib 548
Quid ſi Epiſcopus ſit in quaſi poſſeſſione viſitandi, ib n.28. 548
Et quid ſi non ſit in ejuſmodi quaſi poſſeſſione, ibid. n.37. 549
Et quid ſi de quaſi poſſeſſione ſit dubium, ibid. n 38. 549
Et quid ſi Monaſterium ſit in aliena Diœceſi, ibid. n.39. 549
Et quid ſi non agatur de viſitatione, ſed de aliis juribus Epiſcopo competentibus, ibid. n 40. 549
Vel de conſervatione corporalis poſſeſſionis, ibid n 44. 549
Et an hæc procedant in his tantùm, quæ notoria ſunt, ib. n 47. 549
Epiſcopus, qui excommunicat exemptum renuentem viſitari, non eſt puniendus, niſi appareat de illius malitia, vel craſſa ignorantia, ibid. num.37. 549

Viſitatio inferiorum Prælatorum.

Archidiaconi, Decani, & alii inferiores viſitare debent per ſe ipſos aſſumpto Notario de conſenſu Epiſcopi, in cap. Procurationes, num.8 de Cenſib. 547
Nec poſſunt viſitare per alios etiam in caſu legitimi impedimenti, ibid. n.9. 547
Archidiaconum per alium viſitare volenti prohibere poteſt Epiſcopus, non obſtante quòd ab immemorabili poſt alium viſitaverit, ibid. n.10. 547
Viſitatio Liminum.
Vide in ver. *Limina*.

Viſitatio locorum, ac perſonarum Regularium exemptarum, vel nullius diœceſis.

Eccleſiæ Regulares nullius diœceſis non poſſunt ab Epiſcopo viſitari, in c. Nullus, n.33. & 37. de Paroch. 306
Idem in Eccleſiis Regularibus exemptis, ibid. n.34. 306
Eccleſiæ Regulares commendatæ ſubſunt viſitationi Epiſcopi, ſi tantùm ſint exemptæ, ibid. n.35. 306
Secus ſi nullius diœceſis, n.36. 306
Eccleſiæ Regulares nullius diœceſis etiam curatæ non poſſunt ab Epiſcopo viſitari, ib. n 38. 306
Eccleſiæ Regulares curatæ, in quibus viget regularis obſervantia viſitari non poſſunt ab Epiſcopo jure Delegato, ſed jure Ordinariò tantùm, in c. Cùm dilectus, n.31. de relig. domib. 498
Viſitationi, vel juriſdictioni Epiſcopi an, & quando ſubſint Eccleſiæ exemptæ Regulares, in c. Grave, n.22. de off ordin. 599
Monaſteria in Congregationem non redacta, ibid. n.13. 599
Monaſteria Curata, ibid. n.24 Parochiales Monaſterio unitæ, & ibid. n.25. 599
Monaſteria non curata, in quibus viget Regularis obſervantia, ib. num. 16. 599
Monaſteria commendata, ib. n. 17. 599
Eccleſiæ Regulares non curatæ, nec commendatæ, ib. n. 28. 599

Eccleſia nullius diœceſis Regulares, ib. n. 19. 599
Beneficia Regularia nullius diœceſis quoad Seminarium, ibidem num. 20. 599
Regulares perſonæ nullius diœceſis, ib. n. 12. 600
Regulares curati nullius diœceſis, ibid n. 15. 600
Regulares nullius diœceſis quoad proceſſiones, ib. n. 16. 600
Item quoad ordines, & dimiſſorias, ibid. n. 17. 600
Regulares degentes extra clauſtra, ib. n. 31 600
Apoſtatæ, & ejecti, ibid. n. 32. 600
Regulares extra clauſtra in civilibus cauſis, ib. n. 33. 600
Regulares degentes intra clauſtra, ib. n. 34. 600
Et quando cenſeantur intra clauſtra degere, ib. n. 35. 601
Viſitari an poſſint jure ordinario Monaſteria curata, ſæculares verò Eccleſiæ jure delegato, in cap. Cùm dilectus, num 44. de relig. dom. 499
Epiſcopus viſitans Eccleſias monaſterio Caſſinen. unitas an ſit admittendus ad viſitationem plenariam, ib n. 46. 499
Viſitare poteſt Epiſcopus de jure communi Monaſteria Regularium, ſicut Eccleſias ſæculares, in cap. Ut juxta, num. 4. de off. ordin. 592
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Nullius diœceſis*.
Eccleſia eadem à pluribus viſitari poteſt, in cap. Nullus, nu. 39. de Paroch. 306
Viſitationi non Epiſcopi ſubſunt loca, in quibus inferior exercet utramque juriſdictionem, niſi idem Epiſcopus majorem in illis auctoritatem exerceat, in c. Cùm olim, n. 19. de Præſcr. 180
Viſitatio cenſetur facta jure ordinario, quando fieri non poteſt jure delegato, in c. Cùm dilectus, n. 14. de Relig. domib. 499
Epiſcopus viſitans loca exempta, vel nullius diœceſis, in vim Concilii Tridentini an poſſit cauſas ordinarias cognoſcere, ac diffinire, in cap. Dilectus, il primo, num. 26 uſque in fin. de Reſcript. 210
Epiſcopus extra viſitationem nullam habet juriſdictionem in locis nullius diœceſis, ibid n. 28. 199
Epiſcopus in viſitatione Eccleſiæ exemptæ non debet ad ſpecialem inquiſitionem deſcendere, nec ſententias ferre, ib. n. 49. 191

Viſitatio Monialium.

In viſitatione Monialium ſervari debet Clem. Attendentes, de Stat. Monachor. in viſitatione Capituli Cathedralis Extravag. Debent, de off. ordin. in aliis viſitationibus, c. Ut juxta, de off. ordin. in d. c. Ut juxta, n. 25 & 55. 593
Differentiæ ſeu quoad numerum, & qualitatem perſonarum, quas Epiſcopus poteſt ſecum ducere in viſitatione Monialium, & in aliis viſitationibus, ibid n. 27 593
In viſitatione Monaſterii Monialium Epiſcopus poteſt ſecum ducere Clericos ſæculares, ib n. 22. 593
Et quid de laicis, ibid n. 23 593
Et quid de Religioſis, ibid n. 24 & 25. 593
In viſitatione Epiſcopus de Religioſis, & Clericis ſæcularibus poteſt tot ſecum ducere, quot expedire judicaverit, ib. n. 25. 593
Viſitatores Monaſteriorum Monialium quot, & quales perſonas poſſint ſecum introducere, ib n. 6. 593
Viſitans Monaſterium Monialium ſi introducat ultra octo perſonas à jure præſcriptas, an Moniales poſſint propria authoritate omnes ejicere, an verò illas tantùm, quæ ſunt ultra numerum, ibid num 26. 593
Viſitatores, qui intra ſepta Monaſterii Monialium introducunt ultra octo perſonas, incidunt in pœnas Conſtitutionis Gregorii XIII. ibid n. 10. 594
Bulla Gregorii XIII. an reſtringat numerum perſonarum, quas viſitatores de jure poſſunt ſecum ducere intra clauſtra Monialium, ibid. n. 32. 594
Vide in ver. *Monaſteria Monialium*.

Viſitatio locorum, ac perſonarum Sæcularium exemptarum, vel nullius diœceſis.

Viſitationi, vel juriſdictioni Epiſcopi an, & quando ſubſint Eccleſiæ ſæculares exemptæ, in cap. Grave, num. 11 de offic. ordin. 593
Eccleſiæ ſæculares nullius diœceſis, ib n. 12. 600
Perſonæ ſæculares nullius diœceſis, ib n. 21. 600
Clerici nullius diœceſis quoad ſynodum, ibid. n 23. 600
Perſonæ ſæculares exemptæ curam animarum exercentes, ibid. num. 28. 600
Aut non exercentes, ib n. 29. 600
Sæculares exempti privilegio perſonali, vel locali, & Capitulari Cathedralium, ibid. n. 30 600
Perſonæ ſæculares extra clauſtra degentes, ib. n. 36. 600
Viſitare poteſt Epiſcopus proximior ut Sedis Apoſtolicæ delegatus Eccleſias nullius diœceſis ſæculares, non autem Regulares, in c. Cùm dilectus, n. 33. de Relig. domib. 498
Viſitatio cenſetur facta jure ordinario, quando fieri non poteſt jure delegato, ibid n. 14. 499
Viſitari poſſunt ab Epiſcopo Eccleſiæ ſæculares exemptæ etiam curatæ, & à Monaſterio dependentes, vel unitæ, ſed jure delegato tantùm, ibid. n. 43. 499
Idque expreſsè ab Epiſcopo declarandum, ibid. 499
Vide in ver. *Exempti*.
Et in ver. *Nullius diœceſis*.

Viſitatio quoad Procurationem.

Munera etiam ſpontè oblata in Viſitatione recipientes maledictionem incurrunt, à qua non liberantur, niſi duplum reſtituant, in c. Procurationes, n. 24. de Cenſibus. 548
Procuratio non debetur Viſitatori, qui vadit pro cauſis expediendis, in c. Dilectus, il primo, n. 41. de Reſcript. 198
Vide in ver. *Procuratio*.

Viſitator Apoſtolicus.

Viſitator generaliter datus à Papa poteſt Clericos beneficiis privare propter eorum graves, & manifeſtos exceſſus, in c. Dilectus, il ſecondo, n. 14. de Reſcript. 189
Si hoc habeat ex litteris delegationis, aliàs ſecus, ibid. num 15. & ſeqq. 189
Viſitatores generales poſſunt inquirere, & referre, ſed non privare, ibid. n. 18. 189
Viſitator datus à Papa cenſetur datus ad corrigendum, ibidem num 22. 190
Viſitator Eccleſiæ vacantis non confert beneficia, niſi ſit datus à Papa, in c. Illa, n. 12. Ne Sede vacante. 608

Viſitatoris comitatus.

Viſitans Epiſcopus Monaſterium non introducat ſæculares, ſed duos, vel tres Canonicos ſuos cum aliquot Religioſis, in c. Ut juxta, num 2. de off ordin. 592
Viſitator poteſt majorem numerum perſonarum adhibere, dum ad locum viſitationis accedit, quàm in actu ipſius viſitationis, ib. num. 23. 593
Viſitatores contenti eſſe debent modeſto equitatu, famulatuque, in c. Procurationes, num. 15 de cenſibus. 547
Nec vecturæ, aut ferraturæ equorum eis debentur, ſed tantummodò victus pro equis, ibid. 547
Nec ſi equi moriantur, poſſunt alios emere, aut expenſas itineris recuperare, ib n. 17. 547
Vide in ver. *Viſitatio Monialium*.

Viſitatoris poteſtas.

Epiſcopus in viſitatione inquirere poteſt nedum de rebus ſcandaloſis, & publicis, ſed etiam ſecretis, in c. Perniciosam, n. 8 de off. ordin. 559
Epiſcopus in viſitatione non poteſt imponere pœnas ordinarias, ſed eas tantùm, quæ morum correctionem reſpiciunt, in cap. Dilectus, il 2 de reſcript. num 44. 191
Cauſæ ordinariæ extra viſitationem non ſunt cognoſcendæ, ibid. num. 45. 191
Viſitator, & judex cenſetur uti eo poteſtate, per quam actus ſuſtinetur, ibid num. 17. 189
Viſitator poteſt à beneficiis ſuſpendere, ibid n. 21. & ſeqq. 190
Viſitator an poſſit contra contumaces ad pœnam privationis procedere, ibid. num. 25. 190
Vide in ver. *Viſitator Apoſtolicus*.
Viſitatores licèt procedant ſine ſtrepitu, & figura judicii; tamen legitimæ defenſiones ſemper ſunt ſalvæ, ibid. num. 31. 190
Viſitatoris Regularium officium eſt, abſque judiciorum ſtrepitu intendere Regulari diſciplinæ, & reformationi Ordinis, ibid n. 42. 191
Viſitator inquirit de his, quæ ſecretò denunciantur, in cap. Ut juxta, num. 2 de off ordin. 591
Vide in ver. *Viſitatio Diœceſis*.

Viſitatoris recuſatio.

Viſitator non poteſt recuſari, niſi judicialiter procedat, vel modum excedat in corrigendo, in cap. Conquerente, num. 37 de off ordinar. 583
VITA in calore ſita eſt, in cap. Cùm ſis, num. 35. de converſ. conjugat. 437
Vivere præſumitur, qui non probatur mortuus poſt annum centeſimum, ibid num. 50. 438
Vita in Prælato an ſit ſcientiæ præferenda, in cap. Cùm in cunctis, num 5. de elect. 343
Vitæ integritas à puerilibus exordiis requiritur in aſſumendo ad dignitatem Epiſcopalem, ibid. num. 11. 344
Vita contemplativa an ſit præferenda activæ, in cap. Niſi cum pridem, num. 10. de renunc. 137
Vide in ver. *Religio*.
Vita activa eſt fructuoſior, quàm contemplativa, in c. Licèt. n. 37. de regular. 355
Vitæ activæ opus duplex, unum derivat ex contemplationis plenitudine, ut prædicatio, & doctrina, in cap. Sanè, num. 39 de regular. 355
Et hoc præfertur ſimplici contemplationi, ibid. num 40. 356
Aliud totaliter conſiſtit in exteriori occupatione, ut eleemoſynas dare, & hoſpites recipere, &c. quæ ſunt minora operibus contemplativis, ibid. num 42. 356
VITII remiſſio, ſeu approbatio ex ſola communione non inducitur, niſi data ſcientia in communicante, in c. Si aliquando, n. 9. de ſent. excomm. 359
Vitium ſucceſſionis in beneficio paterno purgatur ex interpoſitione extraneæ perſonæ inter patrem, & filium, in c. Ex tranſmiſſa, num. 2. de fil. presbyter. 467
Vitia realia in ſucceſſores tranſeunt, perſonalia verò non tranſeunt in ſingularem ſucceſſorem, ſed benè in univerſalem, ibid. num 3. 467
Vitium quoties ex una radice naſcitur, conſequens eſt, ut una lege collatur, in c. Non debet, n. 51. de conſanguin. & affinit. 78
Vitium eatenùs vitiare debet, quatenùs ingreditur ſubſtantiam actus, in c. Super litteris, num 74 de reſcript. 196
VIX quod fit, tamen fit, in c. Audivimus, num. 31. de Reliq. & venar. Sanctor. 305
VNA, & eadem perſona poteſt vices duarum repræſentare, & reſpectu diverſæ qualitatis, diverſo jure cenſeri, in c. Poſtulaſti, num 12 de conceſſ. præben. 502
Etiam in actibus incompatibilibus, ibid. num. 21. 502
Una determinatio reſpiciens plura determinabilia, debet ea æqualiter determinare, in c. Cauſam, num 15. de elect. 360
VNANIMITER fieri dicitur, quod fit nemine diſcrepante, in c. Cùm Eccleſia, n 7 de cauſ. poſſ. & propriet. 360
VNCTIONES in conſecratione Epiſcopi non ſunt de ſubſtantia,
ſed

ſed de ſolemnitate tantùm, in c. Cùm veniſſet, num 72 de ſacr. unct. 450
5 Eccleſia Græca in Ordinationibus, & conſecrationibus ſervare debet unctiones, quas ſervat Eccleſia Romana, in cap. Cùm veniſſet, num. 5 de ſacr. unct. 441
2 Vnctio exterior, & interior an congruè hic deſcribantur, & an interior unctio ſit gratia, vel character ſacramentalis, an ve codex ſit mendoſus, & quonam modo reſtituendus ex manuſcripto Bibliothecæ Vaticanæ, ib. n. 6 441
2 Vnctio in Ordine Presbyteri eſt de ſolemnitate tantùm, ib. n. 37 443
4 Vnctio extrema, Viaticum, & Pœnitentia in articulo mortis an poſſint miniſtrari à Sacerdote excommunicato, & præciſo, in cap. Non eſt vobis, n. 5 & ſeqq. uſque in fin. de ſponſal. 10
5 VNICVIQVE licet in in ſuo facere, quod vult, dummodò nihil in alienum immittat, etiamſi per hoc alius lædatur, in cap. Parentibus, num. 9. de privil. 242
5 Quod intelligitur de immiſſione rei incorporalis, ibid. n. 17. 242

Vnio, communia.

2 Vnio æquè principalis operatur, ut quælibet Eccleſia ſuæ retinaat prærogativas, in cap. Cùm certum, num. 11. de major. & obed. 609
2 Vnio tranſlativa dicitur incorporatio, quæ æquiparatur alluvioni, in c. Recolentes, num. 26. de ſtat. Monachor. 468
2 Vnio non præjudicat Epiſcopo, in cujus diœceſi erat Eccleſia unita, in c. De Xenodochiis, n. 29 de relig. domib. 426
2 Vnio in dubio præſumitur perpetua, ut facta contemplatione Eccleſiæ, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 58. de præbend. 112
5 Vnire eſt juriſdictionis Epiſcopalis, in c. Sicut unire, num. 16. de exceſſ. Prælator. 208
5 Vnio concernit proprietatem beneficii, collatio verò titulum, ib. num 20. 208
2 Vnio eſt actus omninò voluntarius, ſed requirit cauſam utilitatis, vel neceſſitatis, ibidem num 21 208
5 Vnio in quibus differat à collatione, ibid. num 62. 221
5 In unionibus, & aliis actibus, quæ ſiunt authoritate delegata, non requiritur capituli conſenſus, in c. Ad audientiam, n. 53. de Eccl. ædific. 627
2 Declaratur, ibid. num 54. 627
2 Prærogativa perſonæ, quamvis interdum ſit juſta cauſa diſpenſandi ad plura incompatibilia, non tamen eſt juſta cauſa annectendi unum beneficium altari, in cap. Expoſuiſti, num 6. de præbend. 145
2 Vnio incompatibilium ad vitam non eſt propriè unio, ſed magis quædam palliata diſpenſatio, & reprobatur à Concilio Tridentino, ibid. num. 7 145
2 Vniones ſunt odioſæ, & reſtringendæ, ibid. num 14 148
2 Vniendi facultas extendi non debet de caſu ad caſum ad correctionem juris communis, ibid. num 27 146
2 Vnio facta ab Ordinario ſine cauſa non valet, ib. n. 19. 146
2 Vnio acceſſoria quæ dicatur, qui ſit illius effectus, in c. Novit, num. 5. & 8 Ne Sede vacan. 204
2 Vnionum quinque ſunt ſpecies, ibid. num. 6. & num. ſeqq. uſque ad num 12. 204
3 In unionibus Eccleſiarum attendendus eſt tenor privilegii, ibid. num 15. 204
2 Vniendi facultas non venit in generali diſpoſitione, in c. Ad audientiam, ll. 5 num. 57 de Eccl. ædific. 627
2 Vnio quotuplex ſit, in c. Expoſuiſti, n. 14 de præbend 148
2 Vnio æquè principaliter quæ, & illius affectus, in cap. Novit, num. 4. 9. & 19. Ne Sede vacant. 204

Vnionis derogatio, & ſuſpenſio.

5 Vnionibus Papa non conſuevit derogare in vacationibus per obitum, ſed ex cauſa reſignationis dumtaxat, in cap. Sicut unire, num. 27. de exceſſ. Prælator. 209
5 Vnio de beneficio viventis valet, ſed ſuſpenditur, ſi contingat illud reſignari, & reſignationem admitti per Sedem Apoſtolicam, ibid. num 28. 209
5 Vnio facta Seminario comprenditur in clauſula ſuſpenſiva quorumcumque unionum, ibid. num 28. 209

Vnio dignitatum.

4 Vnire poteſt Epiſcopus dignitati curatæ aliam dignitatem, in c. Sicut unire, num 33. de exceſſ. Prælator. 206
2 Vnio Eccleſiarum quot modis fieri poſſit, in c. Novit, num. 2. & ſeqq. uſque ad num. 12. Ne Sede vacant. 204

Vnio Eccleſiarum exemptarum.

5 Vnio Eccleſiarum exemptarum cujus authoritate ſit facienda, in c. Sicut unire, num 11. de exceſſ. Prælat. 207
5 Legatus de latere non poteſt diſſolvere uniones factas à Papa de plenitudine poteſtatis, in c. Novit, n. 18 Ne Sede vacante 205
5 Nec revocare uniones Eccleſiarum exemptarum, quia nec poteſt illas unire, ibid. num. 19. 205
Vide in ver. *Vnio Præbendis Canonicalibus.*

Vnio Eccleſiarum inferioribus ſubjectarum.

5 Vnire an poſſit Prælatus inferior Eccleſias ſibi pleno jure ſubjectas, in c. Sicut unire, num 21. & ſeqq. uſque ad num 23 de exceſſ. Prælator. 207
5 Quid ſi Prælatus ſit exemptus, ibid. num 23. 207
5 Et quid ſi in certa parte diœceſis juriſdictionem habeat quaſi Epiſcopalem, ibid. num. 24 & 26. 207
5 Et quid ſi facultatem uniendi acquiſierit præſcriptione, vel privilegio, ibid. num. 25. 207

Vnio Epiſcopatuum.

5 Unio, & ſubjectio Epiſcopatuum eſt ſoli Papæ reſervata, in cap. Sicut unire, n. 5 de exceſſ. Prælator. 207
5 Concilium Provinciale debet examinare, quas Cathedrales invicem unire, vel novis proventibus augere expediat, ib. n. 6. 207
3 S. Angeli in Vado, & Caſtri Durantis Eccleſiæ in Cathedrales erectæ ab Urbano VIII. & æquè principaliter unitæ, in c. Novit, num. 5. Ne Sede vacan. 204
3 Vniones Cathedralium Eccleſiarum Papa ſolus poteſt diſſolvere, in d. cap. Novit, num. 14. Ne Sede vacan. 205
Vide in ver. *Papa quoad Epiſcopatuum unionem.*

Vnio Hoſpitalium.

5 Hoſpitalia Epiſcopus unire non poteſt, etiamſi dentur in titulum, & in eis nulla exerceatur hoſpitalitas, in c. Sicut unire, num. 34. de exceſſ. Prælator. 209
Vide in ver. *Hoſpitale.*

Vnio menſæ Capitulari.

3 Vnire an poſſit Epiſcopus beneficia ſimplicia menſæ Capitulari ob præbendarum tenuitatem in vim Concilii Tridentini, in c. Expoſuiſti, num 24 & 27 de præben. 146
3 Vnio beneficii facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari etiam de capituli conſenſu, de jure communi eſt ipſo jure nulla, ib. n. 25. 146
3 Et de hoc requiritur authoritas Papæ, nec ſufficit Metropolitani, ibid. num. 38. 148
3 Vnio beneficiorum ſimplicium facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari an valeat, ſi in Eccleſia nullæ ſint præbendæ diſtinctæ, ſed tantùm maſſa communis in diſtributionibus conſiſtens, ibid. n. 36 & ſeqq. uſque ad num. 33 147
Vide in ver. *Vnio præbendis.*

Vnio Monaſteriorum.

3 Vnio, ſeu aggregatio unius Conventus, quatenùs fieri poſſit ſine authoritate Papæ, non tamen fieri poteſt multorum Conventuum, vel omnium, & c. in c. Recolentes, num. 47. de ſtat. Monachor. 466
5 Vnire non poteſt Abbas, vel alteri ſubjicere Monaſterium ſuum ſine authoritate diœceſani etiam de Metropolitani conſenſu, in c. Sicut unire, num. 2 de exceſſ. Prælator. 206
5 Epiſcopus authoritate propria poteſt Monaſteria ſuæ diœceſis non exempta invicem unire, aut unum alteri ſubjicere, ib. n. 9. 207
3 Eremitarum Camaldulenſium, & Montis Coronæ unionem factam ab Urbano VIII. confirmavit Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius X. in c. Sanè, num 64. de regular. 352
Vide in ver. *Monaſterium quoad unionem.*
3 Religiones diverſas, vel Monaſteria diverſorum Ordinum ſolus Papa poteſt unire, & uniones diſſolvere, in c. Novit, num. 42. Ne Sede vacan. 206
3 Camaldulenſes, & Montis Coronæ Eremitas univit Urbanus VII. ibid. num 40. 206
3 Quæ unio ab eis diſſolvi non potuit, ibid. num. 41. 206
3 Regulares de jure facultatem non habent uniendi Eccleſias etiam ſibi pleno jure ſubjectas, in c. Relatum, n. 69. verſ. Præterea, Ne Cler. vel Monach. 673
3 Vnio parvorum Conventuum ejuſdem Religionis in eodem loco exiſtentium, qua lege facta fuerit, d. verſ. Præterea. 673

Vnio Parochialium.

3 Vnio Parochialis ad vitam non liberat obtinentes, qui teneantur ſe promoveri facere, & reſidere in eis, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num 33. de præbend. 128
5 Vnire poteſt Epiſcopus ex Concilio Tridentino beneficia curata cum Curatis, qualitercumque ſint reſervata, in c. Sicut unire, num 33 de exceſſ. Prælat. 209
5 Et quid in reſervatis diſpoſitioni, vel ordinationi Apoſtolicæ, ib. num 32. 209
3 Vniri non debet Parochialis Eccleſia præbendæ Canonicali, niſi ſuperſit congrua portio pro Vicario perpetuo, in c. Expoſuiſti, num. 8 de præben. 145
3 Vniri poſſunt ab Epiſcopo de jure communi Parochiales Eccleſiæ præbendis, vel dignitatibus ob illarum paupertatem, ibidem num 10. 148
3 Secùs poſt Concilium Tridentinum, ibid. num 11. 145
3 Vnio æquè principaliter Parochialis cùm præbenda, vel dignitate an ſit prohibita à Concilio Tridentino, ibid. num 12. & n. ſeqq. uſque ad num 18. 145
3 In unione æquè Principali unus eſt Rector utriuſque beneficii, ibid. num. 14. 146
3 Curatus, & Rector Parochialis annexæ quis dicatur, ibid. num. 13 & ſeqq. uſque in fin. 148
6 Quid ſi Parochialis ſit annexa præbendæ Canonicali, ib. n. 22 148
3 Et quid ſi ſit annexa Capitulo, vel menſæ Capitulari, ib. n. 13. 148
3 Et quid ſi ſit aſſignata certa portio ſuper fructibus Parochialis alicui ex Canonicis, vel Capitulo, ibid. num. 13 248
3 Cura habitualis in foro animæ an ſit penès Canonicum, cujus præbendæ unita eſt Parochialis, ibid. num. 36. 148
Vide in ver. *Parochialis quoad unionem.*

Vnio præbendis Canonicalibus.

5 Metropolitanus Epiſcopo nolente, aut negligente non poteſt unire beneficia ſimplicia præbendis Canonicalibus, in c. Sicut unire, num. 1 de exceſſ. Prælator. 207
5 Vnire non poſſunt beneficia ſimplicia præbendis Canonicalibus Abbates exempti, & juriſdictionem ordinariam quaſi Epiſcopalem habentes, ibid. num 28 208
5 Vnire poteſt Epiſcopus beneficia ſimplicia etiam reſervata, vel

aſſe-

affecta, præbendis Cathedralium, vel Collegiatarum Eccleſiarum, ibid. num. 35. 209
5 Item Seminarii Clericorum, ibid num. 36. 209
5 Et quid poſt Decretum Clementis VIII ibid. num. 39 210
3 Præbendis Eccleſiæ Cathedralis propter illarum paupertatem poſſunt annecti Capellæ, reſervata ipſarum Presbyteris congrua portione, in c. Expoſuiſti, num 2. de præben. 145
5 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annecti poſſint Eccleſiæ Parochiales, ibid num 5. 145
3 Præbendarum tenuituri in Cathedralibus, & Collegiatis inſignibus, qua ratione Epiſcopus providere poſſit ex Concilio Tridentino, ibid num 17 146
5 Annexis unire poſſit de conſenſu capituli aliquot portiones ejuſdem Eccleſiæ, ibid. num 18 uſque ad num. 24 148
3 Vnio fieri non poteſt ab Epiſcopo portionibus privilegiatis, ibid. num. 30 147
3 Maſſa communis, cujus redditus in diſtributionibus conſiſtunt non ſuccedit loco præbendæ quoad effectum unionis, ibidem num 11. 147
Vide in ver. *Unio menſæ Capitulari*

Unio de reſervatis, vel devolutis.

4 Vnire an poſſit Epiſcopus beneficia Sedi Apoſtolicæ reſervata, vel affecta, in c. Sicut unire, num 22 & ſeqq uſque ad num. 38 de exceſſ Prælatur. 205
5 Vnio facta ab Epiſcopo de beneficio reſervato, ſuſpenditur, donec Papa contulerit, & proviſus Apoſtolicus beneficium dimiſerit, ibid num 23 208
5 Declaratur, ibid, num. 15. & 25. 209
5 Vnio non ſortitur effectum in præjudicium expectantis, ſed manet in ſuſpenſo uſque ad illius obitum, vel reſignationem, ibid. num 24. 209
5 Quod procedit, ſi gratia expectativa præcedat unionem, ſed ſi unio præcedat gratiam, vel reſervationem, collatio Apoſtolica eſt nulla, non facta mentione unionis, ibid num. 25 209
5 Et quid ſi collatio facta fuerit motu proprio, ibid num 26. 209
5 Vnire non poteſt Epiſcopus beneficium reſervatum diſpoſitioni, ſeu ordinationi Apoſtolicæ, ibid. num. 29 209
5 Idem in reſervato collationi, vel proviſioni Papæ, ſi reſervatum ſit perpetuo, ibid num 30. 209
5 Vnire an poſſit Epiſcopus beneficia propter ſuam negligentiam ad Sedem Apoſtolicam devoluta, in c. Sicut unire, num. 19. de exceſſ. Prælatur. 208
Vide in ver. *Unio Seminario.*
Et in ver. *Unio Parochialium.*
Et in ver. *Unio Præbendis Canonicalibus.*

Unionis revocatio.

3 Vnio ab initio valida, & effectum ſortita non reſcinditur ipſo jure ex eo, quòd deveniat ad caſum, à quo incipere non poteſt, in c. Extirpandæ, § Qui verò, num. 52. de præbend 118
3 Vnione diſſoluta, Eccleſia unita redit ad primævam naturam, & ſtatum, in quo erat ante unionem, in c. Novit, num. 41. Ne Sede vacan 206
5 Congregatio Clericorum Doctrinæ Chriſtianæ unita Religioni Clericorum Regularium de Somaſcha, diſſoluta unione, redacta fuit ad antiquum ſtatum ſæcularem, ibid. num 45. 206

Unio Seminario.

3 Vnio beneficiorum ſimplicium Diœceſis facta Seminario ab Epiſcopo non valet, in c. Recolentes, n. 19 de ſtat. Monachor. 467
5 Vnio facta Seminario comprehenditur in clauſula ſuſpenſiva quarumcumque unionum, in cap. Sicut unire, num 18. de exceſſ. Prælator. 209
5 Epiſcopus poteſt unire beneficia ſimplicia etiam reſervata, vel affecta, Seminario Clericorum, ibid n 36 209
5 Et quid poſt Decretum Clementis VIII. ibid. num. 39 210
3 Cardinalis Epiſcopus an unire poſſit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ ſi ipſo vivente vacarent, non obſtantibus reſervationibus ad ſuam collationem pertinerent, ib n. 38 uſque ad num 42 210
5 Vnire poteſt Epiſcopus in vim Concilii Tridentini Seminario Clericorum beneficia etiam tempore unionis reſervata, vel affecta, ibid n 39 & 41 210
5 Clementis VIII. decretum de beneficiis affectis Seminario non uniendis expenditur, ib n 40 & ſeqq 210
5 Cardinalis Epiſcopus habens indultum, an unire poſſit Seminario beneficia reſervatione perſonali reſervata, vel affecta, non obſtante decreto Clementis VIII. ib n 47 & ſeqq. uſque ad n. 51 210
5 Litteræ Urbani VIII declaratoriæ decreti Clementis VIII de beneficiis affectis Seminario non uniendis, referuntur, ib n 49 212
5 Vnio beneficii litigioſi facta Seminario ad præſcriptum Concilii Tridentini an ſit valida, necne, ibid num 51 212
5 Rotæ deciſio in cauſa Corduben ſuper unione beneficii litigioſi refellitur, ibid. num 58. 212
5 Vnire an poſſit Epiſcopus Seminario beneficia litigioſa, non obſtante decreto Clementis VIII prohibentis fieri uniones de reſervatis, vel affectis, ibid. num 84 231
5 Vnio Parochialis habitu facta Seminario, quamvis fuiſſet valida, tamen eſſet diſſolvenda ob reditum Parochianorum, in c. Extirpandæ, § Qui verò, n. 59. de præben 812
Vide in ver. *Seminarium.*
5 Vnitas Eccleſiæ in quibus conſiſtat, in c. Quod à prædeceſſore, n. 12 de ſchiſmat. 101
2 Vnitas orationis regulata ab eodem verbo operatur, ut æqualis ſit determinatio quoad omnes, in c. Si quis, n 14 de foro compet 19
2 VNIVERSITATES generales an ſint comprehendendæ in Bulla de Conſervatoribus, in c. Si Clericus, n. 48. de foro compet. 56
3 Vniverſitas non poteſt ſtatuere de paſcuis, niſi omnibus conſentientibus, in c. Cùm in cunctis, num. 12. de his, quæ fiunt à major. par. capituli 211
3 Vniverſitas non poteſt prohibere, ne incolæ utantur paſcuis juxta conſuetudinem, ibid. num 15 211
5 Vniverſitas etiam in re communi pluribus ut univerſis non poteſt ſtatuere in præjudicium domini temporalis, ib. n 18 212
2 Vniverſitas, vel Collegium non poteſt excommunicari, in cap. Olim, n. 2. de ſent. contra. 83
3 Vniverſitas in qua ſunt plures laici, quàm Clerici, cenſetur laicalis, & ſubjicitur foro ſæculari, in cap. Cùm propter, n 48. & 70. de jurepatr 318
3 Vniverſitas, ſeu illius officiales, qui pecunias ad Eccleſiam ſpectantes eidem Univerſitati mutuarunt ad emendam annonam, an inciderit in excommunicationem c. 11. ſeſſ 22 Concilii Tridentini, in c. Ad hæc, num 61 & ſeqq uſque in fin. de relig. domib. 491
5 Relativum, Quis, Vniverſitatem non comprehendit, ib n. 63. 493
3 Vniverſitas eſt perſona ficta, ſeu repræſentata, n 64 493
2 Excommunicatio prohibetur ferri in Univerſitatem, ib n 66 493
3 Statutum Vniverſitatis in favorem Eccleſiæ editum an ab ipſa revocari poſſit, ibid n. 69. 491
5 Vniverſitas an excommunicari poſſit, in c. Reſponſo, num 32 & ſeqq uſque in fin. de ſent excomm. 160
5 Vniverſitas unde dicta, ibid. n 12 Quid ſit, n. 33 160
5 Et quot homines faciant Vniverſitatem, n 34. 160
5 Vniverſitatis nomine quid veniat, ib. n 35. 160
5 Vniverſitas ex tenore ſacrorum Canonum interdicitur, ſingulares perſonæ excommunicantur, ibid num 43. 162
5 Vniverſitatem excommunicari non poſſe, qui authores ſenſerint, ibid num 55. 188
5 Vniverſitas, & Capitulum jure veteri poterant excommunicari, ibid num 52. 162
5 Vniverſitas duplex, ibid num 55 162
5 Vniverſitas dupliciter accipitur, ibid n 60. 181
5 Vniverſitas prout eſt quid abſtractum à ſingularibus perſonis, nulla authoritate excommunicari poteſt, ibid n. 61 & ſeqq. uſque ad num 72 161
5 Vniverſitas, Communitas, Societas, Collegium, ſeu Capitulum dicuntur unum non ſimpliciter, ſed aggregativè, n. 62 163
5 Collegium, & Vniverſitas non dicitur perſona vera, ſed ficta, & repræſentata, carent anima, & baptiſmo, ibid. n. 64. 163
5 Vniverſitatis res non ſunt ſingulorum, neque è converſo, ibidem num 68 161
5 Animæ ſingulorum non ſunt univerſitatis, ibid n 88 163
5 Actus, & paſſiones, prout conſiſtunt in facto, ſunt ſingulorum, non univerſitatis, ibid num 69 188
5 Vniverſitas, ut eſt quid præſcindens à ſingularibus perſonis, non eſt capax interdicti, ibid num 71 185
5 Excommunicans univerſitatem, vel omnes de univerſitate, non differunt, ibid n. 92. 181
5 Declaretur, num 84. 164
5 Vniverſitas, Collegium, vel Senatus an poſſit per Papam excommunicari, ibid n. 95. & ſeqq uſque ad n 79. 164
5 Vniverſitas, vel Collegium, an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ibid n 79 & ſeqq uſque ad n 88 164
5 Excommunicari poſſunt ab Epiſcopo Priores, & omnes de univerſitate mandatis ejus rebelles, ibid. n. 84. 164
5 Et an liget innoxios, num 89 164
5 Et in foro poli, num 90 164
5 Excommunicatio lata in univerſitatem ab inferioribus à Papa an liget, & timenda ſit, ib. n. 93 & ſeqq uſque in fin. 165
5 Excommunicatio lata in univerſitatem non poteſt referri ad ſingulos, ibid. num 95 165
5 Contrarium, num 106 & ſeqq 186
5 Univerſitas nihil aliud eſt, quam ſinguli homines, qui ibi ſunt, ibid. num. 106. 166
5 Actus, qui non poteſt applicari univerſitati, applicatur ſingularibus perſonis, ibid num 108. 186
5 Excommunicatio generaliter lata in univerſitatem referri non poteſt, niſi ad capaces excommunicationis, ibid. n 109. 166
5 Excommunicatio lata in univerſitatem, an dicatur lata contra illius prohibitionem, ibid n. 113. 167
3 Vniverſitatem ſæcularem Clerici non conſtituunt, in c. Multa, n. 22 Ne Cler. vel Monach. 654
2 Vniverſitas eſt illius naturæ, cujus eſt major illius pars, in c. In præſentia, n. 95 de probat. 118
2 Vniverſitas in qua ſunt plures laici, quàm Clerici, cenſetur laicalis, & è converſo, ibid num 96. 119
2 Vniverſitas mixta aſſumit naturam à potentiori, ſeu digniori, ibidem num 97. 119
2 Vniverſitas nihil aliud eſt, niſi homines, qui ibi ſunt, ib. n. 101. 140
3 Vniverſitas an conſtituatur ex quarta Parochianorum parte, in c. Querelam, n. 12. de elect. 275
3 In univerſitate Eccleſiaſtica juſpatronatus non præſumitur quæſitum ex uſurpatione, ibid num. 22. 274
3 Vniverſitas verbalis reſolvitur in ſingularitates, in Ex litteris, n. 11 25 & 19 de jurepatr. 317
1 Realis ſecus, ibid. num 41. 318
1 Vniverſitas quando dicatur verbalis, & quando realis, ib. n. 48. 319
5 Vniverſitatem conſtituunt Prælati Provinciæ, ſeu Regni, in c. Non eſt vobis, n 2 de regular. 346
3 Vniverſitas quandoque reſolvitur in ſingulares perſonas, ib. n 5. 346
3 Natio quælibet in Concilio Generali conſtituit univerſitatem, & valent geſta à majori parte nationis, ibid n. 3. 346
5 Et nationes omnes conſtituunt univerſitatem totius Eccleſiæ, ibid. num 4. 346
5 Vniverſitas congregari debet in loco publico, & ſolito, niſi ibi non poſſit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in c. Cùm ea injuncta, n. 12. de nov. oper. nunc. 419
5 Vniverſitatis pars minor inſtante termino ad expeditionem actus præfixo poteſt convocare majorem, & ea accedere renuente, actum explicare, ibid. n 40. 419
5 VOLVNTATEM immutatam allegans probare debet, in c. Tuæ litteræ, n. 72. & 75 de Cleric. per ſalt. promot. 204
4 Voluntati nihil eſt ſub cœlo ita contrarium, ſicut metus, in cap. Cùm dilectus, n. 32. de conſuet. 206

3 Vo-

3 Voluntatis declaratio, & juris effectus reſultāt ex actibus certæ obligationi attributis, in c. Cùm virùm, n. 8. de regul. 365
4 Voluntatis exploratio, ſi puella ſit major duodecim annis, ex Concilio Tridentino facienda eſt tam ante habitus ſuſceptionem, quàm ante profeſſionem; ſin autem minor, ante profeſſionem tantùm, & cur, ib. n.22. 366
2 Voluntas impuberum, qui religionis habitum ſuſceperunt, de jure communi explorari non debet, niſi poſt pubertatem, ib.n.21. 389
3 Epiſcopus ſi velit, poteſt bis explorare voluntatem puellæ, quæ ante duodecimum annum habitum regularem ſuſcepit, ib.n.15. 389
5 Voluntas non fertur, niſi in præcognitum, in c. Significatum, n. 23. de regular. 56
3 Mens, & voluntas declaratur etiam ex actu nulliter geſto, ibid. num 12. 161
2 Voluntatis Mutatio in Monachis non præſumitur, niſi probetur, ibidem 36
3 In voluntatis perſeverantia dignoſcenda magis ſpectatur initium, quam ſectum poſteà ſubſecutum, ibid n.21 382
2 Voluntas mutari non poteſt re non integra, & in præjudicium alterius, ibid num 34. 46
5 Voluntate, & propoſito maleficia diſtinguuntur, in c. Cùm voluntate, num 4. de ſent. excom 376
3 Commutatio voluntatum fieri non poteſt ab inferiori à Principe etiam in melius, in c. Recolentes, n.45. de ſtatu Monach. 459
2 Voluntas teſtatoris pro lege ſervanda eſt, ſi ſit licita, aliàs ſecùs, in c. Tua nobis, n.14. de teſtam. 384
3 Diſpoſitio ſecundum voluntatem ſecretò à teſtatore executori participatam an valeat, ibid. n 22. 383
3 Voluntas ſecretò commiſſa an ſit captatoria, & an hæres teneatur ſtare dicto executoris, ibid nom 32. 383
3 Captatoria voluntas an teneat quoad non pias cauſas, ib.n 33. 383
3 Captatoria voluntas quæ ſit, ibid. n 34 383
3 Voluntas coacta voluntas eſt, ſed non ſpontanea, ſeu libera, in c. Quin ingredientibus, n.33. de teſtam. 303
2 Voluntas non habetur pro facto, quando actus non tenet ex impedimento juris, in c. Nuper à nobis, n.45. de bigam. 505
2 Voluntas in maleficiis ſpectatur, non exitus, ib. n.41. 509
4 Voluntas legislatoris obligendi ſubditos ad acceptandam legem præcipuè ex verbis conjectoratur, in c. Treugas, num 53. de treug. & pac. 635
3 Voluntas ſpecificatur ab objecto, in c. Audivimus, n.40. de Reliq. & vener. ſanctor. 605
5 Voluntas coacta, voluntas eſt, in c. Sacris, nu.24. de his, quæ vi met cauſ. 683
3 Voluntas ſemel poſita præſumitur ſemper durare, niſi probetur mutata, in c. Majores, n.71. de baptiſmo 599
2 Voluntas coacta, voluntas eſt, non tamen abſoluta, ſeu libera, ibid. num 85. 599
3 Voluntas coacta non ſufficit in actibus, in quibus requiritur omnimoda libertas, ut in matrimonio, ibid. n.86. 599
2 In electione, ibid. n 87. 599
3 In dotis conſtitutione, ibid. num.88. 599
3 Et in profeſſione, ibid n. 89. 599
3 Ultima voluntas effectum non ſortitur, niſi poſt mortem, in c. Prudenter, n 18 & 20 de donat. 144
2 Voluntas debet libertatem contrarietatis: intellectus ſecus, in c. Ne innitaris, num 116. de conſtit 42
5 VOLUNTARIUM duplex, in c. Si conſtiterit, num. 28 de accuſat. 69
5 Voluntarium ſecundùm ſe eſt de ratione intrinſeca peccati actualis, non autem irregularitatis, & cur ibid. num 36. 13
4 Voluntarium eſt de ratione intrinſeca voti, in c. Conſuluit, nu 20. qui Cler. vel vov. 46
5 VOTO continentiæ nec tacitè, nec expreſsè poteſt quis ſe adſtringere ante 14. annos, in c. Tuæ litteræ, num 12. 45. & 86. de Cler. per ſalt. promot. 60
5 Votum tam profeſſionis, quàm continentiæ expreſsè, & tacitè fieri poteſt, ibid. n.16. 202
5 Votum caſtitatis hodie tam expreſsè, quàm tacitè fieri poteſt à majore annis 14 ſicut poterat ante Concilium Tridentinum, ibid. num 42. & ſeqq 206
5 Votum continentiæ faciliùs introducitur in eo, qui characterem habet Ordinis ſacri, quàm ingreſſo in monaſterium, qui Monachus non eſt, ibid. num. 46 202
5 Votum à viro emiſſum uxore contradicente, ſtatim ex mortua ea perſeverantiæ in Monaſterio ſolemnizatur, ibid. num. 75. 204
3 Voti ſolemnitas eſt de jure poſitivo, in c. Ex parte, num. 21 de converſ. conjugat. 450
5 Votum virginitatis firmatur, ex quo ætas jam adulta eſſe cœpit, in c. Tuæ litteræ de Cler. per ſalt promot. n 76. 204
5 Votum continentiæ ineſt profeſſioni de ſui natura, & eſt de ipſius ſubſtantia, ibid. n 77. 205
2 Votum religionis emiſſum à conjuge de licentia alterius non ſolemnizatur, niſi votum remanentis in ſæculo ſit perpetuum, ſecùs ſi temporale durante vita ingreſſi, in c. Præterea, n 8. de converſ conjugat. 430
2 Vota ſingulorum an ſint ſervanda in electione, quæ fit per viam compromiſſi initi in majorem partem Collegii, in cap. Licèt de vitanda, n.67 de elect 212
2 Votum in dubio intelligitur de ſimplici, in c. Explicari, nu 8. de obſer. jejun 618
2 Authoritas legis, vel Superioris in juramento, & voto ſemper intelligitur excepta, ibid. n 19. 619
2 Votum debet intelligi, ut non ſit inutile, ſed aliquid operetur, ibid n. 21 & n 24.& n.20. & 22. 619
2 In voto magis attenditur intentio voventis, quàm verba, ib n.24 619
3 Votoſe adſtringere ad id, quod eſt in præcepto, non eſt inutile, ibid. n 22 619
2 In voto non fit extenſio de caſu ad caſum, ibid. n.23. 619
5 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem ſacri Ordinis, vel per profeſſionem, in c. Ut privilegia, n 10. de privileg 270
2 Votum filii impuberis poſſunt parentes irritum facere, ſed non poſſunt eum cogere ad vovendum, in c. Cùm virum, num.36. de regular. 378
3 Votum neceſſariò exigit deliberationem, propoſitum, & promiſſionem, ibid. num.17. 369
3 Infans ex voto non obligetur, ib. num.18. 369
3 Votum obligat puerum doli capacem, quamdiù parentes non contradicunt, ib num 19. 369
3 Votum denuò factum propter dubium validitatis prioris voti an obliget, in c. Significatum, n 9. 23 & 42. de regular. 159
3 Vovens ante pubertatem, ſi poſt pubertatem votum ratificet credens eſſe validum, an obligetur coram Deo, ib.n.11. & n 42. 160
3 Votum ſimplex non minùs obliget ad Deum, quam ſolemnis profeſſio, in cap Si quis, num 48 verſ. Ergo cum profeſſi de regular. 337
3 Vovens ingredi religionem, ſi fiat Epiſcopus, tenetur Eccleſiam reſignare, & ad religionem tranſire, ibid. verſ Facit textus. 337
6 Voti ſolemnitas ex ſola conſtitutione Eccleſiæ eſt inventa, in cap. Quantò, n 106 de tranſl Epiſcop. 324
4 Votum ſolemne impedit, & dirimit matrimonium poſt contractum, in c. Inſinuante, n 1. qui Cleric. vel vov n.1. 50
4 Vovens caſtitatem reſpectu certæ regulæ approbatæ, an obligetur ad omnia ſubſtantialia regulæ, ibidem num.10. & ſeqq. uſque ad num. 18. 50
4 Quid ſi habitum ſuſcipiat animo omnia ſubſtantialia profitendi, num. 11. 50
4 Et quid ſi intendat ſe obligare ad ſolam continentiam, n.12. 50
4 Et quid ſi de illius intentione dubitetur, num 14. 50
4 Votum ſolemnizari reſpectu ſolius caſtitatis, & dirimere matrimonium poſt contractum, eſt error, ib nu.17 50
4 Votum caſtitatis ſolemnizatur per ſuſceptionem, & delationem habitus, etiam extra Monaſterium, ib n 25. 50
3 Votum profitendi, & profeſſio in quibus differant, in cap. Porrectum, n.2. & ſeqq uſque ad n 9. de regular. 372
3 Votum profitendi habet conditionem ſubintellectam, ſi recipiatur ab Abbate, ib. num.7. & 8. 372
3 Votum profitendi non eſt ſolemne, nec dirimit matrimonium poſt contractum, ib. num 4. 372
3 Votum non determinatum ad certam religionem à Sede Apoſtolica approbatam non poteſt dici ſolemne, ib n.25. 374
3 Votum ſimplex pendet ex voluntate ſolius voventis; votum ſolemne ſecùs, ib. num 41. 375
3 Voti, & juramenti obligatio non extenditur ad impoſſibile, numer. 59. 379
3 Voti obligatio in tantùm fertur, in quantùm ſe extendit voluntas, & intentio voventis, ib. n.67 377
3 Votum ingrediendi religionem non efficit voventem de foro Eccleſiæ, in c. Statuimus, num.46 de regular. 412
3 Votum non ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus profeſſorum extra Monaſterium, in c. Sicut nobis, n 2. de regular. 387
3 Votum ſolemnizatur per profeſſionem tacitam, ſicut per expreſſam, in c. Quia ingredientibus, n 25 de teſtam. 255
3 Votum ultra intentionem voventis non extenditur, ib n.14. 256
2 Votum præcedens Clericatum, vel Monachatum, excludit ſuſpicionem fraudis, in c. Magnus, n 40 de oblig ad ratioc. 489
3 Votum neceſſariò requirit deliberationem, propoſitum, & promiſſionem, in c. Conſulti, n 16. & ſeqq. de regular. 198
3 Quæ tamen ſufficiunt implicita, & præſumpta, ib num.18. 198
3 Votum quid ſit, ibid num 17. 198
3 Votum quando dicatur ſolemne ad effectum dirimendi matrimonium poſt contractum, ib num 24. 400
3 Votum ſimplex alicujus ex ſubſtantialibus Monachatus ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus probationis, ib n.26. 400
3 In materia voti ſi non valet quod ago ut ago, valet ut valere poteſt, ib. num 53 & 56 402
6 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem Subdiaconatus, in c. A nobis, num.22 de bigam 508
3 Votum ſimplex non dirimit ſecundum ſolemne, in c. Nulla, n. 12. de conceſſ. prebend 286
3 Votum proprium jure divino naturali licitum eſt in melius commutare, in c. Licèt, num 12. de Regular. 390
3 Regularis profeſſus in laxiori Religione, an teneatur adimplere votum ſimplex, quod priùs emiſerat de intrando Religionem arctiorem, in c. Sanè, n 66. & ſeqq de Regular 352
3 Votum ſecundum ſolemne derogat primo ſimplici, pro quo tamen venit pœnitentia imponenda, ib n.67 357
3 Epiſcopus qui priùs voverat ingredi Religionem, tenetur cedere Epiſcopatui, & votum implere, ib n.68 357
3 In Voto, & juramento ſemper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non eſt vobis, n.15. de Regular 347
3 Voti obſervantia eſt de jure divino, & ejus tranſgreſſio ſemper eſt mortalis, in cap. Cùm ad Monaſterium, num 6. de ſtatu Monach. 476
2 Voti ſolemnitas conſiſtit in quadam conſecratione, ſeu benedictione voventis, ibid. num 48 478
2 Votum eſt de jure naturali, in quo non cadit diſpenſatio, ibid. num.53. 479
3 Declaratur, ibid. num.74 & 75. 480
3 In voto ſemper intelligitur excepta voluntas Dei, & authoritas Papæ, ibid. num 63. 479
3 Voto non poteſt quis ſe deobligare ab eo, in quo alteri tenetur, ibid. num 85. 479
3 Impedito ad tempus exequi votum ultramarinum, conceditur dilatio: perpetuò verò impedito indicitur redemptio in eo, quod magis expediat Terræ Sanctæ, in c. Quod ſuper his, num 2. de Voto. 513
3 Votum ſolemnizatur per ſuſceptionem habitus Monachalis extra Monaſterium etiam de manu habentis poteſtatem incorporandi Religioni, in c. Ut Clerici, num 4. de Regular. 341
3 Inducitur tamen votum ſimplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licèt non dirimat contractum, ib. n 5. 343
3 VOVENS ingredi Religionem etiam in genere cogi poteſt, & debet intrare aliquam ex approbatis, in c. Porrectum, num. 5. de Regular. 372
3 Vovens Religionem ingredi, & in ea perſeverare, ſi exeat infra probationis annum, non eſt liber à voto, ex Concilio Tridentino ſ. 25. ſeſſ. 25. de regular. ib. verſ. Neque verò. 372

3 Vo-

3 Vovens ingredi Religionem an teneatur, & cogi poſſit ibi perpetuò manere, ib. n 51 & ſeqq. uſque in fin. 176
3 Quid in foro externo, ib n.52. 176
3 Et quid ſi à Monaſterio exivit non ſpontè, ſed coactus, ibidem n 58 & ſeqq. 176
3 Et quid ſi exivit ſpontè, & ſtatim poſt ingreſſum, ib. n 62. & 68. 176
3 Et quid ſi non ſtatim exivit, ſed aliquandiù in Monaſterio perſeveravit, ib. num. 63. 177
3 Et quid in foro conſcientiæ, n 67. 177
3 Vovens perpetuò ſe religiosè victurum, & certam religionem ſervaturum, ad ſæculum redire non poteſt, niſi ex cauſa contrarium proteſtetur, num 53. 176
3 Vovere Religionem ingredi, & ſe fieri Monachum, an differant, num 54. 176
3 Vovens ingredi certam religionem non intendens ad aliam ſe obligare, ſi ibi non recipiatur, non tenetur intrare aliam, ib n.61. 176
3 Vovens ingredi religionem, cenſetur ingreſſum voviſſe ſecundùm formam juris communis, quæ eſt, ut ingredienti detur annus probationis, ib n.63 68 & 70. 177
3 Proponens ſimpliciter Religionem ingredi, licèt non ingrediatur, non eſt reus voti, in c Literaturam, num 1. de Voto 452
3 Vovens abſtinere à carnibus in diebus aliàs permiſſis, tenetur abſtinere etiam in die Nativitatis, in c. Explicari, num. 24. de obſerv jejun. 619
5 VOCES cùm ſint ſigna intellectus, innaturale eſt, ut aliquis voce ſignificet, quod non habet in mente, in c Falſidicus, num 93. de crim falſ. 174
5 Vox externa, quæ ſignificat falſum, in nullo caſu admittit ſubauditionem internam, quæ ſignificet verum, ib. n 97. & ſeqq. uſque ad num 102. 174
5 Voces inſtitutæ ſunt, ut adſtruatur veritas apud audientem, quæ eſt apud loquentem; & qui ad aliud utitur, incurrit peccatum mendacii, ib num. 136. 167
1 Vox populi vulgò dicitur vox Dei, in c. Veſtra, nu. 39. de cohab. Cleric. & Mulier 11
1 Vox unius, vox nullius, in c Ne innitaris, n 409. de conſtitut 87
1 Vox communis præfertur dictis paucorum, ib n 414. 89
3 URBES, & loca, quibus Primates præſidere debent, ante adventum Chriſti ſtatuta fuerunt, in c Nullus, n. 13 de Paroch. 305

Uſucapio,

2 Fructus percipiens eum mala fide, dicitur furtum committere, & illos uſucapere non poteſt, in cap Gravis, num. 113. de reſtit. ſpoliat. 122
2 Uſucapere qui non poteſt, longè minùs poteſt acquirere, ibidem num 114 122
3 USUFRUCTUARII jus deperit corpore perempto, in cap Ex parte, num. 11. de Cleric. ægrot 162
1 Uſufructuarius non acquirit dominium meliorationum, quas ſciens fecit, nec ſumptus repetit, in c. Requiſivit, num. 38 de reſtit. in integr 688
5 USURA centeſima quæ ſit, in c. Naviganti, n.6 de uſur. 160
5 Uſura nautica de jure Canonico reprobatur ſecundùm Canoniſtas, ib num 8 160
5 Contrarium ſecundùm Theologos, ib. nu. 12. 160
5 Diſtinguitur, ib. num 21 161
5 Uſura committitur, ſi aliquid quantumcumque modicum ultra ſortem accipiatur, ib num 15 161
5 Uſura eſt aliquid ultra ſortem accipere ratione mutui, & periculi ſimul; ſed non ratione periculi tantùm, ſecundùm Theologos, ib num 18 161
5 Et ratione mutui tantùm intelligitur, quando creditor vult omninò in ſe ſuſcipere ſortis periculum, aliàs non mutuaturus, ib. num 19. 161
5 Idem ſi non exprimat, an lucrum recipiat propter mutuum, vel propter periculum, ib num 20. 161
5 Uſura ſola voluntate committitur, ib n 24. 162
5 Uſura non eſt, ſed locatio operarum, ſi navigans recipiat pecuniam ultra mare vehendam ſub certa mercede, ib. n 25. 162
5 Uſura non cadit, niſi ubi mutuum verum, vel fictum intercedit, ib. num. 19 163
5 Uſura eſt lucrum ex mutuo, vel quaſi mutuo, ib n. 40. 163
5 Uſura ex mutuo vero quando dicatur, ib. n. 42. 163
5 Uſura palliata eſſe non poteſt, ubi ceſſat depravata intentio contrahentium, ib n 47. 163
5 Uſura mentalis committitur, cùm quis ex mutuo lucrum ſperat; ſecus ſi ex alia juſta cauſa, ib. n. 48. 163
5 Uſura an ſit mutuare pecuniam ruſtico, ut juſta mercede agros mutuantis colat, ib. num 55 & 57. 164
5 Uſura non eſt, ſecundariò aliquid ſperare ex mutuo, in c. Conſuluit, num. 5. de uſuris 158
5 Niſi ſpes iſta deducatur in pactum, ib num 7. 158
1 Uſurarum crimen eſt prohibitum de jure divino, & ſuper eo Papa non diſpenſat, in c. Cùm pridem, n 82. de pactis. 654
2 Uſurarum quæſtio an pertineat ad Judicem laicum, ſi ſit contentio ſuper facto, & non ſuper jure, in c. Tuam, n. 37. & num ſeqq & n 55 de ordin. cognit. 104
3 Uſura reſpectu laicorum eſt execranda, ſed reſpectu Clericorum execrabilior, in c Inſinuatione, n.5. de feud. 229
3 Lex poſitiva non poteſt ſuper uſuris quemquam privilegiare, ibid. num 6 229
5 Uſura propriè non committitur in contractu emptionis, & venditionis, ſed in mutuo, in c. In Civitate, n.5. de uſuris. 154
Vide in ver. *Vendens*. 154

Uſura ex pignore.

3 Eccleſia ſi à Vaſſallo recipit feudum in pignus, abſtinendo ab ejus ſervitio, non tenetur fructus in ſortem computare, in c. Inſinuatione, ib n 1 de feudis. 229
3 Idem in feudo ſæculari, ib n 4. & ſeqq 229
3 Uſura eſt lucrifacere fructus rei pignoratæ, ib. n. 12. 230
3 Dominus recipiendo rem emphyteuticam in pignus ab emphyteuta, cui pecuniam mutuavit, an teneatur computare fructus in ſortem, ibidem numer. 7. 229
1 USURARIA quæſtio an poſſit in laicum compromitti, remiſſivè, in c. Contingit, num. 14. de arbitr. 699
1 Uſurarius mentalis tenetur ad reſtitutionem rei acceptæ ultra ſortem, in c. Ex parte, n. 20. de offic. Deleg. 528
5 Uſurarius non eſt emens rem minùs vero pretio, ſi tunc veriſimiliter dubitetur, an tempore traditionis plus vel minus ſit valitura, in c. Naviganti, nu. 2. & 30. de uſur. 160
5 Uſurarius an judicetur, qui priùs liberè mutuat, & poſteà ſub certa mercede periculum in ſe ſuſcipit, ib n 23. 161
5 Uſurarius eſt, qui nunc emit rem minùs quàm valeat, ob eam cauſam, quia rei traditio differtur, & nunc ſolvit pretium, ibidem num. 30. 162
5 Niſi dubium ſit, an tempore traditionis plus, minuſve ſit valitura, ib. num. 31. 162
5 Et in æſtimatione valoris conſiderari debet, quod communiter ſolet contingere, ib. n. 32. 162
5 Uſurarius mentalis eſt, qui cariùs vendit credita, quàm numerata pecunia, ib. n 35 & 45. 162
5 Uſurarium putatur ex re infructifera lucrum ſperare, ib. n 38. 163
5 Declaratur, num. 74. 166
5 Uſurarius cenſetur contractus, qui ex ſui forma uſurarius non eſt, ob depravatam contrahentium intentionem, ib n 46. 163
5 Uſurarium non eſt periculum in ſe ſuſcipere, & aliquid ultra ſortem recipere, niſi in contractu mutui, ib. n. 58. 164
5 Uſurarius mentalis tenetur in foro conſcientiæ ad reſtitutionem ejus, quod ultra ſortem accepit, in c Conſuluit, n. 3. de uſuris. 158
5 Quod verum eſt, ſi habuit intentionem ad lucrum principaliter: ſecùs ſi ſecundariò, ib. num 4 158
1 USURPATIONIS præſumptio ceſſat, ubi Eccleſia eſt patrona, in c. Querelam, num 18. de elect. 274
5 Uſurpationis præſumptio cadit in dominis perpetuam juriſdictionem habentibus, in c. Cùm olim il primo, n 4 de privileg. 252
1 UTENS Conſtitutionibus abrogatis, incidit in pœnam falſi, in c Canonum ſtatuta, n 42 de conſtit. 18
1 UTILE per inutile vitiatur ratione inſeparabilitatis, in cap. Ut juxta, n 27 de offic. ordin 593
1 Et inſeparabilitas intelligitur non reſpectu juris, ſed reſpectu facti, ib num 28 593
1 Utile per inutile vitiatur, ubi aliquid inducitur pro forma ſubſtantiali, in c. Quia propter, num. 44 de elect. 289
1 Utile an, & quando vitietur per inutile, in c. Maſſana, n. 19. & 26. & ſeqq. de elect. 305
3 Utile vitiatur per inutile propter aſſumptam formam juri contrariam, ib. num. 10. 305
3 UTILITAS publica prætextu privilegii vacillare non debet, in c Nulla, n. 19 de conceſſ. præben. 196
1 Utilitas publica præfertur privatæ, in c Cæterùm, num. 52 de reſcript 114
1 Communis, & major utilitas præfertur ſpeciali, & minori, in cap. Bonæ memoriæ, num 17 de poſtul. Prælat. 213
5 VULADICÆ Ruthenorum an ſint veri Epiſcopi, in c. Quod à prædeceſſore, n. 27. de ſchiſmat 103
5 Popones in Ruſſia an ſint veri Ruthenorum parochi, ib. n. 52. 106
5 Vuladicæ, & Popones Rutheni, quorum ſchiſma notorium eſt, hodie dicuntur excommunicati non tolerati, ib. n 57. 107
2 VULGO concepti finguntur patrem non habere, in d c. Per tuas, num. 5. de probat. 143
1 Vulgò conceptus non venit filiorum appellatione etiam in materia, in qua jus naturæ inſpicitur, ib. n. 6. 143
2 Declaratur, ib. n. 18 & 22. 144
2 Vulgò quæſitus quomodo intelligitur poſſe cum omnibus matrimonium contrahere, ib num. 22. 144

Vulnus.

5 Exanimatum corpus vulnerans, non punitur tamquam de vulnere, in c. A nobis, il ſecondo, n. 21 de ſent. excomm. 342
Vide in ver. *Mortuus*.
3 UXOR in qua ætate dicatur ſenex ad hoc, ut eum ſimplici caſtitatis voto poſſit in ſæculo remanere, & maritus ad religionem tranſire, in c Cùm ſis, num 7. & ſeqq uſque in finem de converſ. conjug. 414
3 Uxor ut poſſit in ſæculo remanere, viro ad Religionem migrante, debet eſſe ita ſenex, ut non ſit ſuſpecta de incontinentia, ibid. num. 8. 415
3 Uxor in qua ætate judicanda ſit ſenex, ut poſſit in ſæculo remanere cum voto ſimplici caſtitatis, jura non præſcripſerunt, ibid. num 12. 436
3 Dicitur ſenex, & non ſuſpecta, ſi ſit ſexagenaria, juxta opinionem Soti, ib. num. 28. 436
3 Contrarium, n. 45. uſque ad num. 82. & præſertim n 65. 437
3 Uxor quinquagenaria poteſt in ſæculo remanere cum voto ſimplici caſtitatis, ſecundùm opinionem Sanchez, ibidem numer. 32. 337
3 Contrarium, num 82 uſque in finem. 440
3 Uxor, de cujus licentia maritus profeſſionem emiſit, ſi ſit ſuſpecta de incontinentia, & caſtitatem promiſerit, an ſit cogenda ingredi Monaſterium, ut cuſtodiatur à vagatione, an verò ut ſolemniter profiteatur, ib num 87 440
3 Uxori ante quinquageſimum annum licentia remanendi in ſæculo non eſt concedenda, poſt annum verò quinquageſimum concedi poteſt arbitrio Epiſcopi, & quomodo ejuſmodi arbitrium regulari debeat, ib. num 99. 441
3 Uxor juvenis, quæ dedit viro licentiam profitendi, & caſtitatem vovit, an cogenda ſit non ſolùm ingredi Monaſterium, ſed etiam profeſſionem emittere, in c. Præterea, num. 3. de converſ. conjugat. 429
3 Uxor, quæ dedit viro licentiam ingrediendi religionem, ſed caſtitatem non vovit, an poſſit directè virum repetere, & ille propria auctoritate, ib. num 3 & ſeqq. 429
3 Et quid ſi ſit juris conſcia, ibid. num. 7. verſ. Prædictam concluſionem. 429

Vxor ſenex, & non ſuſpecta, ut poſſit in ſæculo remanere cum ſimplici voto caſtitatis, & vir ad religionem tranſire, an requiratur licentia Epiſcopi, ibidem num. 9. & num. ſeqq. uſque ad num. 17. 440

Vxor quando dicatur ſenex, & ſterilis ad hoc, ut poſſit in ſæculo remanere cum voto caſtitatis, relinquitur arbitrio Epiſcopi, ib num. 14. & ſeqq. 440

Vxor ſi petatur ut uxor, nec dubitetur de juribus matrimonii, cauſa tractari poteſt coram Judice ſæculari, in c. Tuo, n. 40. de ordin. cognit. Declaretur, ib. n. 61. 125

Vxor ante carnalem copulam, & traductionem ad domum viri, multis in locis appellatur Sponſa, in c. Si inter virum, num. 10. de ſponſ. & matrim. 23

Vxor cenſetur ſe ad caſtitatem obligare, ſi vir de ejus licentia ſacros ordines ſuſcipiat, in c. Conjugatus, num. 8. de converſ. conjugat. 442

Et quid ſi uxor ignoraverit quoad hoc juris diſpoſitionem, ibid. num. 9. 442

Vxor de cujus licentia vir ad ſacros ordines aſcendit, ſi ſit juvenis, ſive ſit ſuſpecta de incontinentia, ſive non, tenetur Religionem ſolemniter profiteri: ſecus ſi ſit ſenex, & non ſuſpecta, quia ſufficit votum caſtitatis in ſæculo, ibid. n. 10. 443

Vxor innocens an poſt thori ſeparationem habeat jus petendi, ut ſibi vir reconcilietur, ib. num. 15. 443

Vxor, quæ ſciens viri ordinationem tacuit, & diſſimulavit uſque ad divortii ſententiam, videtur ei licentiam dediſſe, & juri ſuo renunciaſſe, ib. num. 16. 443

Vxor, cujus vir ſacris Ordinibus eſt initiatus ipſa ignorante, induci debet, ſed cogi non poteſt ad profeſſionem emittendam, aut ad perſeverandum in clauſura, ibid. num. 18. 444

Vxor Clerici an gaudeat privilegio fori, in c. Nullus, num. 12. & ſeqq. uſque ad num. 46. de foro compet. 47

Quid in uxore Clerici in ſacris Ordinibus conſtituti, ib. n. 17. 47

Quid in uxore Clerici minorum Ordinum, ib. num. 19. 47

Et quid in cauſis civilibus, ib. num. 40. 47

Et quid in criminalibus, num. 41. 47

Vxores coruſcant radiis maritorum, & ex eorum perſona forum ſortiuntur, ib. num. 14. & 42. 47

Vxores Sacerdotum in Eccleſia Orientali gaudent privilegio fori etiam in civilibus, ib. num. 37. 47

Vxorem poteſt Clericus alere ex fructibus beneficii, ibidem num. 38. 47

Vxores Clericorum majoribus privilegiis potiuntur, quàm uxores laicorum, ib. num. 41. 48

Privilegium competens uxori ex perſona viri, expirat eo mortuo, ibidem num. 44. 48

Canonis privilegium non extenditur ad uxores Clericorum, nec ad alias perſonas non Eccleſiaſticas fori privilegio gaudentes, ib. num. 43. 58. & 61. 48

Vxor traducta ad domum viri efficitur de ejus foro, & Parochiana Eccleſiæ, cujus eſt maritus, in cap. Vir autem, num. 13. de ſecundis nupt. 98

Vxor non eſt petenda à Principe, in c. Inſinuante, n. 2. qui Cler. vel voven. 10

Vxor ſortitur forum viri, & in loco originis ampliùs conveniri non poteſt, in c. Propoſuiſti, n. 21. de foro compet. 80

Vxor juvenis, vel ſuſpecta de incontinentia, an poſſit ratificare profeſſionem mariti, in c. Conſuluit, num. 29. Qui Cleric. vel voven. 47

Vxor non recedit ab excommunicato, ſed ab hæretico ſic, in cap. Abſolutos, num. 6. de hæreticis. 18

Vxor non cognita, etiam invito viro poteſt ad religionem tranſire, licèt inter eos diſcordia præceſſerit, cap. Ex publico, num. 7. de converſ. conjugat. 445

Vxor tenetur maritum crucesignatum expectare quantiſcumque annis abfuerit, licèt voto peregrinationis mariti non conſenſerit, ib. num. 22. 446

Vxor ob viri adulterium an poſſit Monaſterium ingredi, & in eo profiteri, in c. Ex litteris, n. 11. & num. ſeqq. uſque ad num. 23. de divortiis. 86

An ve ſubſit juſta cauſa cum ea diſpenſandi ſuper anno probationis, ib. num. 14. & 23. & ſeqq. 96

Vxor adultera poſt thori ſeparationem an poſſit ingredi Religionem, ib. num. 18. 97

Vxor reconciliata viro adultero cenſetur injuriam remiſiſſe, & obligationem mutuæ ſervitutis redintegraſſe, ib. n. 19. 97

Vxor per Religionis ingreſſum non deſinit eſſe uxor, niſi quoad temporalia, & jus ſæculi, ib. num. 22. 97

Vxori, cujus vir ſacros ordines ſuſcepit, licet ingredi religionem etiam poſt matrimonium conſummatum, ib. n. 25. 97

L A U S D E O.

Digitized by Google